
KNIHA
MORMONOVA

NAUKA
A
SMLOUVY

DRAHOCENNÁ
PERLA

KNIHA MORMONOVA

DALŠÍ SVĚDECTVÍ O JEŽÍŠI KRISTU

NAUKA A SMLOUVY

CÍRKVE JEŽÍŠE KRISTA SVATÝCH
POSLEDNÍCH DNŮ

DRAHOCENNÁ PERLA

VYDÁNO

CÍRKVÍ JEŽÍŠE KRISTA SVATÝCH POSLEDNÍCH DNŮ

SALT LAKE CITY, UTAH, USA 2004

© 2004 Intellectual Reserve, Inc.

Všechna práva vyhrazena

Vytištěno v Německu 09/2004

19932004

Translation of the Book of Mormon, Doctrine and Covenants,
and Pearl of Great Price
Czech

OBSAH

Kniha Mormonova

Nauka a smlouvy

Drahocenná perla

Průvodce k písmům

 Úvod

 Abecední seznam hesel

 Výběr z překladu Bible od Josepha Smitha

 Dějiny Církve–chronologie, mapy a fotografie

 Biblické mapy a fotografie

ZKRATKY A OZNAČENÍ V POZNÁMKÁCH POD ČAROU A V PŘUVODCI K PÍSMŮM

Starý zákon		Nový zákon		Kniha Mormonova	
Gen.	Genesis	Mat.	Matouš	1. Nefi	1. Nefi
Ex.	Exodus	Marek	Marek	2. Nefi	2. Nefi
Lev.	Leviticus	Lukáš	Lukáš	Jákob	Jákob
Num.	Numeri	Jan	Jan	Enos	Enos
Deut.	Deuteronomium	Skut.	Skutkové apoštolů	Jarom	Jarom
Jozue	Jozue			Omni	Omni
Soud.	Soudců	Řím.	Římanům	Sl. Morm.	Slova Mormonova
Rut	Rut	1. Kor.	1. Korintským	Mos.	Mosiáš
1. Sam.	1. Samuelova	2. Kor.	2. Korintským	Alma	Alma
2. Sam.	2. Samuelova	Gal.	Galatským	Hel.	Helaman
1. Král.	1. Královská	Efez.	Efezským	3. Nefi	3. Nefi
2. Král.	2. Královská	Filip.	Filipenským	4. Nefi	4. Nefi
1. Par.	1. Paralipomenon	Kol.	Kolossenským	Morm.	Mormon
2. Par.	2. Paralipomenon	1. Tes.	1. Tesselonicenským	Eter	Eter
Ezdr.	Ezdráš			Moroni	Moroni
Neh.	Nehemiáš	2. Tes.	2. Tesselonicenským		
Est.	Ester			Nauka a smlouvy	
Job	Job	1. Tim.	1. Timoteovi	NaS	Nauka a smlouvy
Žalmy	Žalmy	2. Tim.	2. Timoteovi	OP-1	Oficiální prohlášení-1
Prísl.	Prísloví	Tit.	Titovi		
Kaz.	Kazatel	Filem.	Filemonovi	OP-2	Oficiální prohlášení-2
Píseň	Píseň Šalomounova	Židům	Židům		
		Jakub	Jakub		
Iz.	Izaiáš	1. Petr.	1. Petrova	Drahocenná perla	
Jer.	Jeremiáš	2. Petr.	2. Petrova	Mojž.	Mojžíš
Pláč	Pláč Jeremiášův	1. Jan.	1. Janova	Abr.	Abraham
Ezech.	Ezechiel	2. Jan.	2. Janova	JS-M	Joseph Smith-Matouš
Dan.	Daniel	3. Jan.	3. Janova	JS-Ž	Joseph Smith-Životopis
Ozeáš	Ozeáš	Judas	Judas		
Joel	Joel	Zjev.	Zjevení	Čl. v.	Články víry
Amos	Amos			PJS	Překlad Josepha Smitha
Abd.	Abdiáš			PP	Průvodce k písmům
Jonáš	Jonáš				
Mich.	Micheáš				
Nahum	Nahum				
Abak.	Abakuk				
Sof.	Sofoniáš				
Aggeus	Aggeus				
Zach.	Zachariáš				
Mal.	Malachiáš				

HEB Alternativní překlad z hebrejštiny.

TJ. Vysvětlení idiomů nebo obtížných konstrukcí.

NEBOLI Označuje, že následuje objasnění významu archaických výrazů.

KNIHA MORMONOVA

DALŠÍ
SVĚDECTVÍ
O
JEŽÍŠI KRISTU

KNIHA MORMONOVA

ZPRÁVA PSANÁ

RUKOU MORMONOVOU

NA DESKÁCH

VYŇATÁ Z DESEK NEFIOVÝCH

Pročež, toto je zkrácení záznamu lidu Nefiova, a také Lamanitů – Napsané Lamanitům, kteří jsou zbytkem domu Izraele; a také Židům a pohanům – Napsané cestou přikázání, a také duchem prorocství a zjevení – Napsané a zapečetěné a ukryté Pánu, aby nemohlo býti zničeno – Aby vyšlo darem a mocí Boží k svému přeložení – Zapečetěné rukou Moroniovou a ukryté Pánu, aby vyšlo v příhodném čase prostřednictvím pohanů – Jejich přeložení darem Božím.

Také zkrácení vyňaté z Knihy Eterovy, která je záznamem lidu Jaredova, který byl rozptýlen v době, kdy Pán zmátl jazyk lidí, když stavěli věž, aby dosáhli nebe – Které má ukázati zbytku domu Izraele, jaké veliké věci Pán vykonal pro jejich otce; a aby mohli znáti smlouvy Páně, aby nebyli zavrženi na věky – A také k přesvědčení Židů a pohanů, že JEŽÍŠ je KRISTUS, VĚČNÝ BŮH, zjevující se všem národům – A nyní, pokud jsou v ní chyby, jsou to chyby lidské; pročež, nezavrhuje věci Boží, abyste mohli býti shledáni bez poskvrny před soudcovskou stolicí Kristovou.

Původní překlad z desek do angličtiny
pořídil Joseph Smith ml.

Poprvé vydáno anglicky
v Palmyře ve státě New York v USA v roce 1830

ÚVOD

Kniha Mormonova je svazek svatého písma srovnatelný s Biblií. Je to záznam Božích jednání s dávnými obyvateli Amerik a obsahuje plnost věčného evangelia.

Tuto knihu napsalo mnoho dávných proroků duchem proctví a zjevení. Jejich slova, napsaná na zlatých deskách, citoval a zkrátil prorok-dějepisec jménem Mormon. Záznam podává zprávu o dvou velkých civilizacích. Jedna přišla z Jeruzaléma roku 600 př. Kr. a poté se rozdělila do dvou národů známých jako Nefité a Lamanité. Druhá přišla mnohem dříve, když Pán zmátl jazyky u věže Babel. Tato skupina je známa jako Jaredité. Po uplynutí několika tisíc let byli všichni zničeni kromě Lamanitů a ti jsou hlavními předky amerických Indiánů.

Vrcholnou událostí zaznamenanou v Knize Mormonově je osobní služba Pána Ježíše Krista mezi Nefity brzy po jeho vzkříšení. Kniha uvádí nauky evangelia, nastiňuje plán spasení a říká lidem, co musejí dělati, aby získali pokoj v tomto životě a věčné spasení v životě, který přijde.

Poté, co Mormon dokončil své zápisy, předal tuto zprávu svému synu Moronimu, který přidal několik vlastních slov a ukryl desky v pahorku Kumora. Dne 21. září roku 1823 se tentýž Moroni, nyní oslavená a vzkříšená bytost, ukázal proroku Josephu Smithovi a poučil ho o dávném záznamu a jeho předurčeném překladu do anglického jazyka.

V patřičné době byly desky předány Josephu Smithovi, který je přeložil darem a mocí Boží. Tento záznam se nyní vydává v mnoha jazycích jako nové a další svědectví, že Ježíš Kristus je Syn živého Boha a že všichni, kteří k němu přijdou a budou poslušni zákonů a obřadů jeho evangelia, mohou být spaseni.

O tomto záznamu prorok Joseph Smith řekl: „Řekl jsem bratřím, že Kniha Mormonova je nejsprávnější ze všech knih na zemi a že je závěrným kamenem našeho náboženství a že se člověk dodržováním jejích předpisů přiblíží Bohu více nežli prostřednictvím kterékoli jiné knihy.“

Pán umožnil, aby kromě Josepha Smitha zlaté desky vidělo jedenáct dalších a aby byli zvláštními svědky o pravdě a božskosti Knihy Mormonovy. Jejich psaná svědectví jsou zde uvedena jako „Svědectví tří svědků“ a „Svědectví osmi svědků“.

Vyzýváme všechny lidi, všude, aby četli Knihu Mormonovu, aby přemítali v srdci o poselství, které obsahuje, a pak se ptali Boha, Věčného Otce, ve jménu Krista, je-li tato kniha pravdivá. Ti, kteří tak učiní a budou se ptáti ve víře, získají svědectví o její pravdivosti a božskosti mocí Ducha Svatého. (Viz Moroni 10:3–5.)

Ti, kteří získají toto božské svědectví od Svatého Ducha, dojdou touž mocí také poznání, že Ježíš Kristus je Spasitel světa, že Joseph Smith je jeho zjevovatel a prorok v těchto posledních dnech a že Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je Pánovo království ještě jednou ustanovené na zemi, aby připravovalo druhý příchod Mesiáše.

SVĚDECTVÍ TŘÍ SVĚDKŮ

BUDIŽ ZNÁMO všem národům, pokolením, jazykům a lidem, ke kterým toto dílo přijde: Že jsme my, milostí Boha Otce a Pána našeho Ježíše Krista, viděli desky, které obsahují tento záznam, jenž je záznamem lidu Nefiova, a také Lamanitů, bratří jejich, a také lidu Jaredova, který přišel od věže, o které se hovoří. A my také víme, že byly přeloženy darem a mocí Boží, neboť jeho hlas nám to oznámil; pročť víme s jistotou, že toto dílo je pravdivé. A také svědčíme, že jsme viděli rytiny, které jsou na těchto deskách; a byly nám ukázány mocí Boží a nikoli lidskou. A prohlašujeme slovy rozvážnosti, že anděl Boží sestoupil s nebe a přinesl tyto desky a položil nám je před oči, abychom je spatřili a viděli je, i rytiny na nich; a my víme, že je to milostí Boha Otce a Pána našeho Ježíše Krista, že jsme je spatřili, a vydáváme svědectví, že tyto věci jsou pravdivé. A je to v očích našich podivuhodné. Nicméně hlas Páně nám přikázal, abychom o tom vydali svědectví; pročť, abychom byli poslušni přikázání Božích, vydáváme svědectví o těchto věcech. A víme, že když budeme věrni v Kristu, zbavíme šat svůj krve všech lidí a budeme shledáni bez poskvrny před soudcovskou stolicí Kristovou a budeme s ním věčně dlítí v nebesích. A čest budiž Otci i Synu i Duchu Svatému, což jest jeden Bůh. Amen.

OLIVER COWDERY
DAVID WHITMER
MARTIN HARRIS

SVĚDECTVÍ OSMI SVĚDKŮ

BUDIŽ ZNÁMO všem národům, pokolením, jazykům a lidem, ke kterým toto dílo přijde: Že Joseph Smith ml., překladatel tohoto díla, nám ukázal desky, o kterých se hovoří a které mají vzhled zlata; a kolik listů jmenovaný Smith přeložil, tolik jsme jich měli ve svých rukou; a také jsme na nich viděli rytiny, a všechny mají vzhled starobylé práce a pečlivého opracování. A vydáváme slovy rozvážnosti svědectví o tom, že jmenovaný Smith nám je ukázal, neboť jsme je viděli a potězkali a víme s jistotou, že jmenovaný Smith má desky, o kterých hovoříme. A dáváme svá jména světu, abychom dosvědčili světu to, co jsme viděli. A my nelžeme, nechť o tom vydává svědectví Bůh.

CHRISTIAN WHITMER	HIRAM PAGE
JACOB WHITMER	JOSEPH SMITH ST.
PETER WHITMER ML.	HYRUM SMITH
JOHN WHITMER	SAMUEL H. SMITH

 SVĚDECTVÍ PROROKA JOSEPHA SMITHA

Vlastní slova proroka Josepha Smitha o příchodu Knihy Mormonovy: „Večer. . . dvacátého prvního září [1823]. . . jsem se odebral k modlitbě a úpěnlivé prosbě k Všemohoucímu Bohu. . .

Zatímco jsem tak volal k Bohu, povšiml jsem si světla objevujícího se v mém pokoji, kterého nadále přibývalo, až byl pokoj jasnější než v poledne, když se náhle u mého lože objevila postava stojící ve vzduchu, neboť její nohy se nedotýkaly podlahy.

Měl volné roucho nanejvýš pronikavé bělosti. Byla to bělost přesahující cokoli pozemské, co jsem kdy viděl; aniž věřím, že by jakákoli pozemská věc mohla vypadati tak nesmírně bělostně a zářivě. Ruce měl holé, a paže také, trochu nad zápěstí; rovněž, také, měl holá chodidla, stejně jako nohy, trochu nad kotníky. Hlavu a krk měl také holé. Mohl jsem si povšimnouti, že na sobě nemá jiného oděvu než toto roucho, jelikož bylo rozhaleno, takže jsem mohl viděti jeho hrud.

Nejenže jeho roucho bylo nesmírně bílé, ale celá jeho osoba byla nepopsatelně nádherná a tvář jeho vpravdě jako blesk. Pokoj byl nesmírně jasný, ale ne tak velmi zářivý jako bezprostředně kolem jeho osoby. Když jsem na něj poprvé pohlédl, bál jsem se; ale strach mne brzy opustil.

Nazval mne jménem a řekl mi, že je poslem poslaným ke mně z přítomnosti Boží a že se jmenuje Moroni; že Bůh má pro mne dílo, které mám vykonati; a že mé jméno má býti pokládáno za dobré i zlé mezi všemi národy, pokoleními a jazyky, neboli že má býti mezi všemi lidmi vyslovováno jak v dobrém, tak ve zlém.

Řekl, že existuje uložená kniha, psaná na zlatých deskách, podávající zprávu o dřívějších obyvatelích tohoto kontinentu a o prameni, z něhož vzešli. Také řekl, že v ní je obsažena plnost věčného evangelia, jak byla předána Spasitelem dávným obyvatelům;

Také že existují dva kameny ve stříbrných obrubách – a tyto kameny, připevněné k náprsníku, tvoří to, co se nazývá Urim a Thumim – uložené s deskami; a vlastnictví a používání těchto kamenů je to, co určovalo v dávných neboli dřívějších dobách *vidoucí*; a že Bůh je připravil se záměrem přeložení oné knihy.

* * * * *

Opět, pravil mi, že až dostanu ony desky, o kterých mluvil – neboť čas, kdy mají býti získány, ještě nebyl naplněn – nemám je ukazovati žádné osobě; ani náprsník s Urimem a Thumimem; pouze těm, jimž mi bude přikázáno je ukázati; kdybych tak učinil, měl jsem býti zničen. Zatímco se mnou hovořil o těchto deskách, otevřelo se mé

mysli vidění, takže jsem viděl místo, kde byly desky uloženy, a to tak jasně a zřetelně, že jsem to místo opět poznal, když jsem ho navštívil.

Po tomto sdělení jsem viděl, že světlo v pokoji se počalo soustřeďovati bezprostředně kolem osoby toho, který ke mně promlouval, a to tak pokračovalo, až pokoj zůstal opět temný, kromě světla těsně kolem něho, a pak jsem náhle uviděl jakoby průchod otevřený přímo nahoru do nebe, a on stoupal, až zcela zmizel, a pokoj zůstal tak, jak byl předtím, než se objevilo toto nebeské světlo.

Ležel jsem hloubaje o jedinečnosti toho výjevu a podivuje se velice tomu, co mi bylo řečeno tímto neobyčejným poslem; když tu jsem si uprostřed svého meditování náhle povšiml, že se můj pokoj začíná opět rozsvěcovati, a, jakoby v okamžiku, byl tentýž nebeský posel opět u mého lože.

Započal a opět vyprávěl zcela tytéž věci, které vyprávěl při své první návštěvě, bez sebemenší odchylky; což učiniv, zpravil mne o velikých soudech, které přicházejí na zemi, s velikými pustošeními hladem, mečem a morem; a že tyto bolestné soudy přijdou na zemi v tomto pokolení. Dovyprávěv tyto věci, opět vystoupil, jako to učinil dříve.

Tak hluboké byly dojmy učiněné na mou mysl v té době, že se mi spánek vytratil z očí a já jsem ležel přemožen v úžasu nad tím, co jsem viděl i slyšel. Ale jaké bylo mé překvapení, když jsem téhož posla opět spatřil u svého lože a slyšel jsem ho opět vyprávěti neboli opakovati mi tytéž věci jako dříve; a přidal varování pro mne pravě mi, že Satan se bude snažiti pokoušeti mne (v důsledku nuzných poměrů rodiny mého otce), abych získal desky se záměrem obohatiti se. Toto mi zakázal říka, že nesmím míti při získávání desek na zřeteli žádný jiný cíl než oslavit Boha a nesmím býti ovlivněn žádnou jinou pohnutkou než budováním Jeho království; jinak bych je získati nemohl.

Po této třetí návštěvě opět vystoupil do nebe jako dříve a já jsem byl opět ponechán o samotě, abych přemítal o neobvyklosti toho, co jsem právě zažil; když téměř ihned poté, co ode mne nebeský posel vystoupil po třetí, zakokrhal kohout a já jsem shledal, že nastává den, takže naše rozmluvy musely zabrati onu celou noc.

Krátce poté jsem vstal ze svého lože a jako obvykle jsem šel konati nutné práce toho dne; ale pokoušeje se pracovati jako jindy, shledal jsem, že mé síly jsou tak vyčerpány, že mne to učinilo zcela neschopným. Můj otec, který pracoval společně se mnou, si povšiml, že se mnou něco není v pořádku, a řekl mi, abych šel domů. Vykročil jsem s úmyslem jíti domů; ale pokoušeje se přelézti plot ven z pole, kde jsme byli, síly mne zcela opustily a já jsem bezmocně spadl na zem a po nějaký čas jsem naprosto nic nevnímal.

První věc, na kterou si mohu vzpomenouti, byl hlas promlouvající ke mně, nazýváje mne jménem. Vzhlédl jsem a spatřil jsem téhož posla stojícího nad svou hlavou obklopeného světlem jako dřívě. Poté mi opět vyprávěl vše, co mi vyprávěl předešlé noci, a přikázal mi, abych šel za svým otcem a pověděl mu o vidění a přikázáních, jež jsem obdržel.

Poslechl jsem; vrátil jsem se k otci na pole a vše jsem mu vypravoval. Odpověděl mi, že to je od Boha, a řekl mi, abych šel a učinil, jak mi posel přikázal. Opustil jsem pole a šel jsem na místo, kde, jak mi pověděl posel, byly uloženy desky; a díky zřetelnosti vidění, které jsem ohledně něho měl, jsem poznal ono místo v okamžiku, kdy jsem tam dorazil.

Blízko vesnice Manchester v kraji Ontario ve státě New York vystupuje pahorek značné velikosti, a nejvyšší ze všech v okolí. Na západní straně tohoto pahorku, nedaleko od vrcholku, pod kamenem značné velikosti, ležely desky uložené v kamenné schránce. Tento kámen byl silný a zaoblený uprostřed horní strany a užší směrem k okrajům, takže jeho střední část byla viditelná nad zemí, ale okraj kolem dokola byl přikryt zeminou.

Odstraniv zeminu, vzal jsem si sochor, který jsem vklínil pod okraj kamene, a s trochou námahy jsem ho nadzvedl. Nahlédl jsem dovnitř a tam jsem vskutku spatřil desky, Urim a Thumim a náprsník, jak uvedl posel. Schránka, ve které ležely, byla zhotovena příkládáním kamenů k sobě v nějakém druhu malty. Na dně schránky byly položeny napříč schránkou dva kameny a na těchto kamenech ležely desky a s nimi ostatní věci.

Pokusil jsem se je vyjmouti, ale posel mi to zakázal a opět mne zpravil o tom, že doba pro jejich vynesení ještě nepřišla, ani nepřijde, dokud neuběhnou čtyři roky od této doby; ale řekl mi, že mám na to místo přijít přesně za rok od této doby a že se tam se mnou setká a že tak mám činiti nadále, dokud nepřijde čas k získání desek.

Podle toho, jak mi bylo přikázáno, přicházel jsem na konci každého roku a pokaždé jsem tam našel téhož posla a při každé naší rozmluvě jsem od něj obdržel poučení a znalost ohledně toho, co se Pán chystá učiniti a jak a jakým způsobem má býti vedeno Jeho království v posledních dnech.

* * * * *

Posléze přišel čas k získání desek, Urimu a Thumimu a náprsníku. Dvacátého druhého dne měsíce září jeden tisíc osm set dvacet sedm, odešel jako obvykle na konci dalšího roku na místo, kde byly uloženy, mi je tentýž nebeský posel vydal s tímto příkazem: Že za ně budu zodpovědný; že když o ně přijdu lhotejností nebo nějakou svou nedbalostí, budu odříznut; ale že když využiji veškerého

svého úsilí, abych je uchoval, dokud si pro ně on, posel, nepřijde, budou ochraňovány.

Brzy jsem zjistil důvod, proč jsem obdržel tak přísné příkazy, abych je uchovával v bezpečí, a proč posel řekl, že až učiním, co je požadováno z mé ruky, přijde si pro ně. Neboť jakmile bylo známo, že je mám, bylo použito nezměrné úsilí, aby mi je vzali. Každý úskok, jenž mohl být vymyšlen, byl k onomu účelu použit. Pronásledování nabylo na síle a bylo krutější než dříve, a zástupy byly neustále ve střehu, aby mi je vzaly, možno-li. Ale moudrostí Boží zůstaly bezpečně v mých rukou, dokud jsem s nimi neuskutečnil to, co bylo požadováno z mé ruky. Když si, podle úmluvy, pro ně posel přišel, vydal jsem mu je; a on je má ve své péči do tohoto dne, což je druhý den měsíce května jeden tisíc osm set třicet osm.“

Úplný záznam viz Joseph Smith – Životopis v Drahocenné perle a *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (Dějiny Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů), svazek 1, kapitoly 1 až 6 včetně.

Dávný záznam takto vyzvednutý ze země jako hlas lidu promlouvající z prachu a přeložený do novodobé řeči darem a mocí Boží, jak je dosvědčeno božským potvrzením, byl poprvé vydán tiskem světu v angličtině v roce 1830 jako THE BOOK OF MORMON.

O KNIZE MORMONOVĚ

Kniha Mormonova je posvátný záznam lidí ve staré Americe a byla vyryta na kovové stránky. V knize samotné se mluví o čtyřech druzích kovových desek:

1. *Desky Nefiovy*, které byly dvojce: malé desky a velké desky. První se podrobněji věnovaly duchovním záležitostem a službě a učení proroků, zatímco druhé se většinou zabývaly světskými dějinami zmíněných lidí (1. Nefi 9:2–4). Od dob Mosiášových však i velké desky obsahovaly náměty větší duchovní důležitosti.
2. *Desky Mormonovy*, které sestávají z Mormonova zkrácení velkých desek Nefiových s mnoha poznámkami. Tyto desky také obsahovaly pokračování dějin od Mormona a dodatky od jeho syna Moroniho.
3. *Desky Eterovy*, které představují dějiny Jareditů. Tento záznam zkrátil Moroni, který sem vložil své vlastní poznámky a připojil záznam k všeobecným dějinám pod názvem „Kniha Eterova“.
4. *Desky z mosazi* přinesené lidem Lehiovým z Jeruzaléma roku 600 př. Kr. Obsahovaly „pět knih Mojžíšových, . . . A také záznam o Židech od počátku. . . k začátku vlády Sedechiáše, krále judského; A také proroctví svatých proroků“ (1. Nefi 5:11–13). V Knize Mormonově se objevuje mnoho citátů z těchto desek, uvádějících Izaiáše a jiné biblické a nebiblické proroky.

Kniha Mormonova obsahuje patnáct hlavních částí neboli oddílů známých, s jedinou výjimkou, jako knihy, z nichž je každá označena jménem svého hlavního sepisovatele. První díl (prvních šest knih, které končí knihou Omniovou) je překlad z malých desek Nefiových. Mezi knihami Omniovou a Mosiášovou je vsuvka nazvaná Slova Mormonova. Tato vsuvka spojuje záznam vyrytý na malých deskách s Mormonovým zkrácením velkých desek.

Nejdelší díl, od Mosiáše po 7. kapitulu Mormona včetně, je překlad Mormonova zkrácení velkých desek Nefiových. Závěrečný díl, od 8. kapitoly Mormonovy do konce svazku, vyryl Moroniův syn Moroni, který poté, co dokončil záznam o životě svého otce, zkrátil záznam jareditský (jako Knihu Eterovu) a později přidal části známé jako Kniha Moroniova.

V roce 421 nebo okolo tohoto roku Moroni, poslední z nefitských proroků-dějepisců, posvátný záznam zapečetil a ukryl ho Pánu, aby byl vyneset v posledních dnech, jak bylo předpověděno hlasem Božím skrze jeho dávné proroky. Roku 1823 po Kr. tentýž

Moroni, nyní vzkříšená bytost, navštívil proroka Josepha Smitha a následně mu předal vyryté desky.

K tomuto vydání: V minulých anglických vydáních Knihy Mormonovy se opakovaly některé menší chyby. Toto vydání obsahuje opravy, které by měly uvést materiál ve shodu s rukopisy a ranými vydáními, která připravil prorok Joseph Smith.

NÁZVY A POŘADÍ KNIH

V KNIZE MORMONOVĚ

<i>Název</i>	<i>Strana</i>
První kniha Nefiova	1
Druhá kniha Nefiova	55
Kniha Jákobova	123
Kniha Enosova	142
Kniha Jaromova	145
Kniha Omniova	147
Slova Mormonova	150
Kniha Mosiášova	152
Kniha Almova	217
Kniha Helamanova	390
Třetí Nefi	432
Čtvrtý Nefi	492
Kniha Mormonova	496
Kniha Eterova	516
Kniha Moroniova	548

PRVNÍ KNIHA NEFIOVA

JEHO VLÁDA A SLUŽBA

Zpráva o Lehim a jeho manželce Sarií a jeho čtyřech synech, kteří se jmenovali (počínaje nejstarším) Laman, Lemuel, Sam a Nefi. Pán varuje Lehiho, aby opustil zemi Jeruzalém, neboť prorokuje lidem o jejich nepravosti a oni mu usilují o život. Vydá se s rodinou na tři dny cesty do pustiny. Nefi bere své bratry a vrací se do země Jeruzalém pro záznam o Židech. Zpráva o jejich utrpení. Berou si za manželky dcery Izmaelovy. Berou své rodiny a odcházejí do pustiny. Jejich utrpení a strasti v pustině. Průběh jejich putování. Přicházejí k velikým vodám. Nefiovi bratří se proti němu bouří. On je zahanbuje a staví loď. Nazývají toto místo Hojnost. Přeplovají veliké vody do zaslíbené země a tak dále. Toto je podle zprávy Nefiovy; neboli jinými slovy já, Nefi, jsem napsal tento záznam.

KAPITOLA 1

Nefi začíná vésti záznam o svém lidu – Lehi vidí ve vidění sloup ohně a čte z knihy proroctví – Chválí Boha, předpovídá příchod Mesiáše a prorokuje zničení Jeruzaléma – Je pronásledován Židy. Kolem roku 600 př. Kr.

JÁ, "Nefi, byv zrozen z ^bdobrých ^crodičů, byl jsem tudíž poněkud ^dpoučován ve všech vědomostech svého otce; a uviděv mnoho ^estrastí v průběhu svých dnů, nicméně byv velmi obdařen Pánem za všech svých dnů; ano, maje velikou znalost dobrotivosti a ^ftajemství Božích,

tudíž činím ^gzáznam o svém působení za svých dnů.

2 Ano, činím záznam v otcově "jazyce, který sestává z vědomostí Židů a jazyka Egyptských.

3 A já vím, že záznam, který činím, je "pravdivý; a činím jej svou vlastní rukou; a činím jej podle svých znalostí.

4 Neboť stalo se počátkem "prvního roku vlády ^bSedechiáše, krále judského (můj otec Lehi žil po všechny své dny v "Jeruzalémě); a v témže roce přišlo mnoho ^dproroků prorokujících lidu, že musí činiti pokání, jinak veliké město "Jeruzalém musí býti zničeno.

[1. NEFI]

1 1a PP Nefi, syn Lehiův.

b Přísl. 22:1.

c NaS 68:25, 28.

PP Rodiče.

d Enos 1:1; Mos. 1:2–3.

PP Učitel, učiti.

e PP Protivenství.

f PP Tajemství Boží.

g PP Písma.

2a Mos. 1:2–4;

Morm. 9:32–33.

3a 1. Nefi 14:30;

Mos. 1:6; Eter 5:1–3;

NaS 17:6.

4a PP Chronologie –

598 př. Kr.

b 2. Par. 36:10;

Jer. 52:3–5;

Omni 1:15.

c 1. Par. 9:3.

d 2. Král. 17:13–15;

2. Par. 36:15–16;

Jer. 7:25–26.

PP Prorok.

e Jer. 26:18; 2. Nefi 1:4;

Hel. 8:20.

5 Pročež, stalo se, že můj otec ^aLehi, když vyšel, modlil se k Pánu, ano, dokonce z celého ^bsrdce svého za svůj lid.

6 A stalo se, když se modlil k Pánu, že se přiblížil ^asloup ohně a spočíval na skále před ním; a on viděl a slyšel mnoho; a pro věci, které viděl a slyšel, se nesmírně třásl a chvěl.

7 A stalo se, že se vrátil do svého vlastního domu v Jeruzalémě; a vrhl se na lože jsa ^a“přemožen Duchem a tím, co viděl.

8 A jsa takto přemožen Duchem, byl unesen ve ^a“vidění, dokonce že viděl ^bnebesa otevřená, a myslel, že vidí Boha sedícího na svém trůnu obklopeného nesčetynými zástupy andělů, jak opěvují a chválí svého Boha.

9 A stalo se, že viděl Jednoho sestupujícího zprostředka nebe a spatřil, že jeho ^a“záře převyšuje slunce v poledne.

10 A také viděl ^a“dvanáct dalších, kteří ho následovali, a jejich jas překonával jas hvězd na obloze.

11 A sestoupili a vykročili po tváři země; a ten první přišel a stanul před mým otcem a dal mu ^a“knihu a přikázal mu, aby četl.

12 A stalo se, že když četl, byl naplněn ^a“Duchem Páně.

13 A četl říka: Běda, běda Jeruzalému, neboť viděl jsem ^a“ohavnosti tvé! Ano, a mnohé věci četl můj otec ohledně ^bJeruzaléma – že bude zničen, i jeho obyvatelé; mnozí zahynou mečem a mnozí budou ^c“odvedeni do zajetí do Babylonu.

14 A stalo se, že poté, co otec četl a viděl mnohé veliké a podivuhodné věci, volal mnohé věci k Pánu; jako: Veliká a podivuhodná jsou díla tvá, ó Pane Bože Všemohoucí! Trůn tvůj je vysoko v nebesích a tvá moc a dobrotivost a milosrdenství jsou nade všemi obyvateli země; a protože ty jsi milosrdný, nestrpíš, aby ti, kteří k tobě ^a“přicházejí, zahynuli!

15 A těmito slovy promlouval můj otec, když chválil svého Boha; neboť duše jeho se radovala a celé srdce jeho bylo naplněno pro věci, které viděl, ano, které mu Pán ukázal.

16 A nyní já, Nefi, nečiním úplnou zprávu o tom, co můj otec napsal, neboť napsal mnohé z toho, co viděl ve viděních a ve snech; a také napsal mnohé z toho, co ^a“prorokoval a promlouval ke svým dětem, o čemž neučiním úplnou zprávu.

5a pp Lehi, otec Nefitův.

b Jakub 5:16.

6a Ex. 13:21;
Hel. 5:24, 43;
NaS 29:12;
JS–Ž 1:16.

7a Dan. 10:8;
1. Nefi 17:47;
Mojž. 1:9–10;
JS–Ž 1:20.

8a 1. Nefi 5:4.

pp Vidění.

b Ezech. 1:1;
Skut. 7:55–56;
1. Nefi 11:14;
Hel. 5:45–49;
NaS 137:1.

9a JS–Ž 1:16–17.

10a pp Apoštol.

11a Ezech. 2:9.

12a NaS 6:15.

13a 2. Král. 24:18–20;

2. Par. 36:14.

b 2. Král. 23:27; 24:2;
Jer. 13:13–14;
2. Nefi 1:4.

c 2. Král. 20:17–18;
2. Nefi 25:10;
Omni 1:15.

14a Alma 5:33–36;
3. Nefi 9:14.

16a 1. Nefi 7:1.

17 Ale učiním zprávu o svém působení za svých dnů. Vizte, činím "zkrácení ze ^bzáznamu svého otce na deskách, které jsem zhotovil svýma vlastníma rukama; pročež, poté, co zkrátím záznam svého otce, pak učiním zprávu o svém vlastním životě.

18 Tudíž, chtěl bych, abyste věděli, že poté, co Pán ukázal tolik podivuhodných věcí mému otci Lehimu, ano, o "zničení Jeruzaléma, vizte, on vyšel mezi lid a počal mu ^bprorokovati a hlásati o tom, co viděl i slyšel.

19 A stalo se, že se mu Židé "posmívali kvůli tomu, co o nich svědčil; neboť vpravdě svědčil o zlovolnosti jejich a ohavnostech jejich; a svědčil, že to, co viděl a slyšel, a také to, co četl v knize, ukazuje jasně na příchod ^bMesiáše a také na vykoupění světa.

20 A když to Židé slyšeli, rozhněvali se na něj; ano, dokonce jako na proroky za stara, které "vyvrhovali a kamenovali a zabíjeli; a také mu usilovali o život, aby ho o něj připravili. Ale vizte, já, Nefi, vám ukáži, že láskyplná ^bmilosrdenství Páně jsou nade všemi těmi, které on vyvolil pro jejich víru, aby je učinil mocnými až k moci vysvobození.

KAPITOLA 2

Lehi bere svou rodinu do pustiny u Rudého moře – Opouští svůj majetek – Lehi přináší oběť Pánu a učí své syny zachovávatí přikázání – Laman a Lemuel reptají proti otci – Nefi je poslušný a modlí se s vírou; Pán k němu promlouvá a on je vyvolen, aby panoval nad svými bratřími. Kolem roku 600 př. Kr.

NEBOŽ vizte, stalo se, že Pán promluvil k mému otci, ano, dokonce ve snu, a pravil mu: Požehnaný jsi ty, Lehi, pro věci, které jsi vykonal; a protože jsi byl věrný a hlásal tomuto lidu to, co jsem ti přikázal, viz, oni ti "usilují o život.

2 A stalo se, že Pán "přikázal mému otci, dokonce ve ^bsnu, aby "vzal svou rodinu a odešel do pustiny.

3 A stalo se, že on byl "poslušný slova Páně, pročež učinil, jak mu Pán přikázal.

4 A stalo se, že odešel do pustiny. A opustil svůj dům a zemi svého dědictví a své zlato a své stříbro a své drahocenné věci a nevzal s sebou nic kromě své rodiny a zásob a stanů a "odešel do pustiny.

5 A sestupoval podél okraje poblíž břehu "Rudého moře; a putoval v pustině po okraji,

17a 1. Nefi 9:2–5.

^b 1. Nefi 6:1–3; 19:1–6;
2. Nefi 5:29–33;
NaS 10:38–46.

18a 2. Nefi 25:9–10;
NaS 5:20.

^b PP Prorocství,
prorokovati.

19a 2. Par. 36:15–16;
Jer. 25:4;

1. Nefi 2:13; 7:14.

^b PP Mesiáš.

20a Hel. 13:24–26.

^b Alma 34:38;

NaS 46:15.

PP Milosrdenství,
milosrdný.

2 1a 1. Nefi 7:14.

2a 1. Nefi 5:8; 17:44.

^b PP Sen.

c Gen. 12:1;

2. Nefi 10:20;

Eter 1:42;

Abr. 2:3.

3a PP Poslouchati,
poslušnost, poslušný.

4a 1. Nefi 10:4; 19:8.

5a 1. Nefi 16:14;

NaS 17:1.

který je blíže Rudému moři; a putoval v pustině se svou rodinou, jež sestávala z mé matky Sarie a mých starších bratrů, a to ^bLamana, Lemuela a Sama.

6 A stalo se, že když putoval po tři dny pustinou, rozbil stan v ^aúdolí u břehu řeky s vodou.

7 A stalo se, že postavil ^aoltář z ^bkamenů a učinil oběť Pánu a vzdával ^cdíky Pánu, našemu Bohu.

8 A stalo se, že nazval tu řeku jménem Laman, a ta se vlévala do Rudého moře; a údolí bylo na okraji poblíž jejího ústí.

9 A když můj otec viděl, že vody řeky plynou do zdroje Rudého moře, promluvil k Lamanovi řka: Ó, kéž bys byl jako tato řeka, neustále plynoucí ke zdroji vši spravedlivosti!

10 A také promluvil k Lemuelovi: Ó, kéž bys byl jako toto údolí, pevný a stálý a neochvějný v zachovávaní přikázání Páně!

11 Nyní, toto on promlouval pro tvrdošijnost Lamanovu a Lemuelovu; neboť vizte, oni ^areptali v mnohých věcech proti ^botci, protože on byl ^cvizionářským mužem a vyvedl je ze země Jeruzalém, aby opustili

zemi svého dědictví a své zlato a své stříbro a své drahocenné věci, aby zahynuli v pustině. A toto, oni řekli, učinil pro pošetilé představy svého srdce.

12 A tak Laman a Lemuel, jsouce nejstarší, reptali proti otci. A reptali, protože ^aneznali cesty Boha, který je stvořil.

13 Také nevěřili, že Jeruzalém, to veliké město, může být ^azničen podle slov proroků. A byli jako Židé, kteří byli v Jeruzalémě a kteří usilovali mému otci o život.

14 A stalo se, že můj otec k nim promluvil v údolí Lemuel s ^amocí, jsa naplněn Duchem, až se před ním ^broztrásli po celém těle. A zahanbil je tak, že se neodvážili proti němu něco vyřknouti; pročež, učinili, jak jim přikázal.

15 A můj otec dlel ve stanu.

16 A stalo se, že já, Nefi, jsem byl velmi mlád, nicméně statně postavy, a také jsem velmi toužil znáti ^atajemství Boží, pročež, volal jsem k Pánu; a vizte, on mne ^bnavštívil a ^cobměkčil mé srdce, takže jsem ^auvěřil všem slovům, která promlouval můj ^eotec; pročež, nebouřil jsem se proti němu jako moji bratři.

17 A promluvil jsem k Samovi a obeznámil jsem ho s tím, co

5b PP Laman.
6a 1. Nefi 9:1.
7a Gen. 12:7–8;
Ex. 24:4;
Abr. 2:17.
b Ex. 20:25;
Deut. 27:5–6.
c PP Díkůvzdání, díky.
11a 1. Nefi 17:17.

PP Reptati.
b Přísl. 20:20.
c 1. Nefi 5:2–4.
12a Mojž. 4:6.
13a Jer. 13:14;
1. Nefi 1:13.
14a PP Moc.
b 1. Nefi 17:45.
16a PP Tajemství Boží.

b Žalmy 8:5;
Alma 17:10;
NaS 5:16.
PP Zjevení.
c 1. Král. 18:37;
Alma 5:7.
d 1. Nefi 11:5.
e PP Otec, smrtelný;
Prorok.

mi Pán projevil svým Svatým Duchem. A stalo se, že uvěřil mým slovům.

18 Ale vizte, Laman a Lemuel nechtěli slova moje poslouchati; a jsa "zarmoucen pro tvrdost srdce jejich, volal jsem za ně k Pánu.

19 A stalo se, že Pán ke mně promluvil řka: Požehnaný jsi, Nefi, pro "víru svoji, neboť jsi mne hledal pilně, s pokorou srdce.

20 A nakolik budete zachovávatí má přikázání, bude se vám "dařiti a budete vedeni do ^bzemě zaslíbení; ano, dokonce do země, kterou jsem pro vás připravil; ano, do země, která je vyvolena nade všechny jiné země.

21 A nakolik se budou bratří tvoji proti tobě bouřiti, budou z přítomnosti Páně "odříznuti.

22 A nakolik budeš zachovávatí má přikázání, budeš učiněn "vládcem a učitelem nad svými bratřími.

23 Neboť viz, onoho dne, kdy se budou proti mně bouřiti, "proklejí je, a to těžkým prokletím, a oni nebudou míti žádné moci nad semenem tvým, ledaže se proti mně také vzbouří.

24 A pakliže se proti mně vzbouří, budou semeni tvému "metlou, aby je ^bpodnítili k rozpomenutí se.

KAPITOLA 3

Lehiovi synové se vracejí do Jeruzaléma, aby získali desky z mosazi – Laban odmítá desky vydati – Nefi nabádá a povzbuzuje své bratří – Laban je okrádá o jejich majetek a pokouší se je zabít – Laman a Lemuel bijí Nefiho a Sama a jsou pokáráni andělem. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A STALO SE, že já, Nefi, jsem se vrátil po rozmlouvání s Pánem do stanu svého otce.

2 A stalo se, že ke mně promluvil řka: Viz, snil jsem "sen, ve kterém mi Pán přikázal, abyste se ty a bratří tvoji vrátili do Jeruzaléma.

3 Neboť viz, Laban má záznam o Židech a také "rodokmen mých předků a ty jsou vyryty na deskách z mosazi.

4 Pročež, Pán mi přikázal, abyste ty a bratří tvoji šli do domu Labanova a usilovali o záznamy a donesli je sem dolů do pustiny.

5 A nyní viz, bratří tvoji reptají a říkají, že to, co od nich požadují, je těžké; ale viz, nepožadují to od nich já, nýbrž je to přikázání Páně.

6 Tudíž jdi, synu můj, a dostane se ti přízně Páně, protože ty jsi "nereptal.

7 A stalo se, že já, Nefi, jsem

18a Alma 31:24;

3. Nefi 7:16.

19a 1. Nefi 7:12; 15:11.

20a Jozue 1:7;

1. Nefi 4:14; Mos. 1:7.

^b Deut. 33:13–16;

1. Nefi 5:5; 7:13;

Mojž. 7:17–18.

PP Zaslíbená země.

21a 2. Nefi 5:20–24;

Alma 9:13–15; 38:1.

22a Gen. 37:8–11;

1. Nefi 3:29.

23a Deut. 11:28;

1. Nefi 12:22–23;

NaS 41:1.

24a Jozue 23:13;

Soud. 2:22–23.

^b 2. Nefi 5:25.

3 2a PP Sen.

3a 1. Nefi 5:14.

6a PP Podpora

církevních

vedoucích.

řekl svému otci: "Půjdu a učiním věci, které přikázal Pán, neboť vím, že Pán nedává dětem lidským žádná ^bpřikázání, aniž by pro ně ^cpřipravil cestu, aby mohly uskutečnit věc, kterou jim přikazuje.

8 A stalo se, že když můj otec uslyšel tato slova, nesmírně se zaradoval, neboť věděl, že jsem byl Pánem požehnán.

9 A já, Nefi, a bratří moji jsme se vydali na cestu pustinou, se svými stany, abychom vyšli do země Jeruzalém.

10 A stalo se, že když jsme vyšli do země Jeruzalém, já a bratří moji jsme se společně radili.

11 A "metali jsme los – kdo z nás půjde do domu Labanova. A stalo se, že los padl na Lamanu; a Laman šel do domu Labanova a mluvil s ním, zatímco on seděl ve svém domě.

12 A žádal od Labana záznamy, které byly vyryty na deskách z mosazi, jež obsahovaly "rodokmen mého otce.

13 A vizte, stalo se, že se Laban rozhněval a vykázal ho ze své přítomnosti; a nechtěl, aby ony záznamy měl. Pročež, řekl mu: Viz, ty jsi lupič a já tě zabiji.

14 Ale Laman uprchl z jeho přítomnosti a vyprávěl nám o tom, co Laban učinil. A počali jsme býti nesmírně zarmoucení

a bratří moji se chtěli vrátiti k mému otci do pustiny.

15 Ale vizte, já jsem jim řekl toto: Jakože žije Pán a jakože žijeme my, nesejdeme k svému otci do pustiny, dokud neuskutečnime věci, které nám Pán přikázal.

16 Pročež, budme věrni v zachování přikázání Páně; tudíž sejdeme do země "dědictví svého otce, neboť vizte, on opustil zlato a stříbro a všeliké bohatství. A toto vše učinil kvůli ^bpřikázáním Páně.

17 Neboť on věděl, že Jeruzalém musí býti "zničen pro zlovolnost lidu.

18 Neboť vizte, oni "zavrhlí slova proroků. Pročež, kdyby můj otec zůstal v zemi poté, co mu bylo ^bpřikázáno ze země uprchnouti, vizte, také by zahynul. Pročež, musí nezbytně býti, aby ze země uprchl.

19 A vizte, je to moudrost v Bohu, že máme získati tyto "záznamy, abychom mohli svým dětem zachovati jazyk svých otců;

20 A také abychom jim mohli "zachovati slova, která byla promlouvána ústy všech svatých proroků, která jim byla dána Duchem a mocí Boží od počátku světa až do této nynější doby.

21 A stalo se, že těmito slovy

7a 1. Sam. 17:32;
1. Král. 17:11–15.
pp Poslouchati,
poslušnost, poslušný;
Věřiti, víra.
b pp Přikázání Boží.
c Gen. 18:14;
Filip. 4:13;

1. Nefi 17:3, 50;
NaS 5:34.
11a Neh. 10:34;
Skut. 1:26.
12a 1. Nefi 3:3; 5:14.
16a 1. Nefi 2:4.
b 1. Nefi 2:2; 4:34.
17a 2. Par. 36:16–20;

Jer. 39:1–9;
1. Nefi 1:13.
18a pp Vzpouora.
b 1. Nefi 16:8.
19a Omni 1:17;
Mos. 1:2–6.
20a pp Písma – Písma
budou zachováána.

jsem přesvědčil bratří své, aby byli věrní v zachovávání přikázání Božích.

22 A stalo se, že jsme sešli do země svého dědictví a shromáždili jsme své ^azlatu a své stříbro a své drahocenné věci.

23 A poté, co jsme shromáždili tyto věci, vyšli jsme opět k domu Labanovu.

24 A stalo se, že jsme vešli k Labanovi a žádali jsme ho, aby nám dal záznamy, které byly vyryty na ^adeskách z mosazi a za něž jsme mu chtěli dáti své zlato a své stříbro a všechny své drahocenné věci.

25 A stalo se, že když Laban viděl náš majetek, a že je nesmírně veliký, ^abyl ho žádostiv natolik, že nás vykázal ven a poslal své služebníky, aby nás zabili, aby tak mohl náš majetek získati.

26 A stalo se, že jsme prchali před služebníky Labanovými a byli jsme nuceni tam svůj majetek zanechat, a ten padl do rukou Labanových.

27 A stalo se, že jsme uprchli do pustiny a služebníci Labanovi nás nedostihli a my jsme se ukryli ve skalní dutině.

28 A stalo se, že Laman se na mne rozhněval, a také na mého otce; a hněval se i Lemuel, neboť poslouchal slova Lamanova. Pročež Laman a Lemuel promlouvali mnoho ^atvrdých slov k nám, svým

mladším bratrům, a bili nás, dokonce holí.

29 A stalo se, že když nás bili holí, vizte, přišel ^aanděl Páně a stanul před nimi a promluvil k nim řka: Proč bijete svého mladšího bratra holí? Nevíte, že ho Pán vyvolil, aby byl nad vámi ^bvládce, a to pro vaše nepravosti? Vizte, vyjdete opět do Jeruzaléma a Pán vydá Labana do vašich rukou.

30 A poté, co k nám ^aanděl promluvil, odešel od nás.

31 A poté, co anděl odešel, Laman a Lemuel opět počali ^areptati řkouce: Jak je možné, že Pán vydá Labana do našich rukou? Vizte, je to mocný muž a může přikázati padesáti, ano, dokonce může padesát zabít; tak proč ne nás?

KAPITOLA 4

Nefi zabíjí Labana na Pánův příkaz a potom strategii dosahuje desek z mosazi – Zoram se rozhodne připojit se k Lehiově rodině v pustině. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A STALO SE, že jsem promluvil k bratřím řka: Vyjdeme opět do Jeruzaléma a budme ^avěrní v zachovávání přikázání Páně; neboť vizte, on je mocnější než celá země, tak proč ne ^bmocnější než Laban a jeho padesát, ano, nebo dokonce než jeho desítky tisíc?

22a 1. Nefi 2:4.

24a 1. Nefi 3:3.

25a PP Žádostiv býti, žádostivost.

28a 1. Nefi 17:17–18.

29a 1. Nefi 4:3; 7:10.

PP Anděl.

b 1. Nefi 2:22.

30a 1. Nefi 16:38.

31a PP Reptati.

4 1a PP Odvaha, odvážný; Věřiti, víra.

b 1. Nefi 7:11–12.

2 Tudíž vyjděme; buďme “silní jako ^bMojžíš; neboť on vpravdě promluvil k vodám Rudého moře a ony se rozestoupily sem i tam a naši otcové prošli ze zajetí po suché zemi a vojska Faraonova je následovala a utopila se ve vodách Rudého moře.

3 Nyní vizte, vy víte, že toto je pravda; a vy také víte, že k vám promluvil “anděl; jak můžete pochybovati? Vyjděme; Pán je schopen nás vysvoboditi, tak jako naše otce, a zničiti Labana, tak jako Egyptské.

4 Nyní, když jsem promluvil tato slova, přesto byli rozhněváni a stále reptali; nicméně mne následovali, až jsme přišli ke zdem Jeruzaléma.

5 A bylo to v noci; a já jsem je přiměl, aby se ukryli za zdmi. A poté, co se ukryli, já, Nefi, jsem se potajmu dostal do města a šel jsem dále k domu Labanovu.

6 A byl jsem “veden Duchem, ^bnevěda předem to, co učiním.

7 Nicméně jsem šel dále, a když jsem se přiblížil k domu Labanovu, spatřil jsem muže a on ležel přede mnou na zemi, neboť byl opilý vínem.

8 A když jsem k němu přišel, shledal jsem, že je to Laban.

9 A spatřil jsem jeho “meč a vytáhl jsem ho z pochvy; a jeho

jílec byl z ryzího zlata, a jeho opracování bylo nesmírně jemné, a viděl jsem, že jeho čepel je z nejcennější oceli.

10 A stalo se, že jsem byl “nutkán Duchem, abych Labana zabil; ale v srdci jsem si řekl: Nikdy v životě jsem neprolil krev člověka. A zdráhal jsem se a přál jsem si, abych ho nemusel zabít.

11 A Duch mi opět pravil: Viz, “Pán ho vydal do tvých rukou. Ano, a já jsem také věděl, že mi usiloval o život; ano, a že nebude poslouchati příkázání Páně; a že nám také ^bvzal náš majetek.

12 A stalo se, že Duch mi opět pravil: Zabij ho, neboť Pán ho vydal do tvých rukou;

13 Viz, Pán “zabíjí ^bzlovolné, aby uskutečnil své spravedlivé záměry. Je ^clépe, aby zahynul jeden člověk, než aby národ upadal do nevíry a v ní zahynul.

14 A nyní, když jsem já, Nefi, uslyšel tato slova, vzpomněl jsem na slova Páně, která ke mně promlouval v pustině řka: “Nakolik símě tvé bude zachovávat ^bpříkázání má, bude se mu v ^czemi zaslíbení ^ddařiti.

15 Ano, a já jsem také pomyslel na to, že oni nebudou moci zachovávat ^bpříkázání Páně podle zákona Mojžíšova, aniž by měli zákon.

2a Deut. 11:8.

b PP Mojžíš.

c Ex. 14:21;

1. Nefi 17:26;

Mos. 7:19.

3a 1. Nefi 3:29–31; 7:10.

6a PP Duch Svátý;

Inspirace, inspirovati, vnuknutí.

b Židům 11:8.

9a 2. Nefi 5:14;

NaS 17:1.

10a Alma 14:11.

11a 1. Sam. 17:41–49.

b 1. Nefi 3:26.

13a 1. Nefi 17:33–38;

NaS 98:31–32.

b PP Zlovolnost,

zlovolný.

c Alma 30:47.

14a Omní 1:6;

Mos. 2:22;

Eter 2:7–12.

b PP Příkázání Boží.

c 1. Nefi 17:13–14;

Jákob 2:12.

d 1. Nefi 2:20.

16 A také jsem věděl, že “zákon je vyryt na deskách z mosazi.

17 A opět, věděl jsem, že Pán vydal Labana do mých rukou z tohoto důvodu – abych získal záznamy podle jeho příkázání.

18 Tudíž jsem uposlechl hlasu Ducha a chytil jsem Labana na hlavě za vlasy a uťal jsem mu hlavu jeho vlastním “mečem.

19 A poté, co jsem mu uťal hlavu jeho vlastním mečem, vzal jsem šat Labanův a oděl jsem jím své vlastní tělo; ano, dokonce každým kouskem; a opásal jsem si jeho odění okolo beder.

20 A poté, co jsem toto učinil, šel jsem k pokladnici Labanově. A když jsem šel k pokladnici Labanově, vizte, uviděl jsem “služebníka Labanova, který měl od pokladnice klíče. A já jsem mu přikázal hlasem Labanovým, aby šel se mnou do pokladnice.

21 A on se domníval, že jsem jeho pán Laban, neboť spatřil šat a také meč opásaný kolem mých beder.

22 A mluvil ke mně o židovských starších věda, že jeho pán Laban byl v noci mezi nimi.

23 A já jsem k němu mluvil, jako bych byl Laban.

24 A také jsem mu pravil, že mám odnésti rytiny, jež jsou na “deskách z mosazi, svým starším bratřím, kteří jsou vně zdí.

25 A také jsem mu poručil, aby mne následoval.

26 A on domnívaje se, že mlu-

vím o bratřích v církvi a že jsem skutečně ten Laban, jehož jsem zabil, pročež mne následoval.

27 A mluvil ke mně mnohokrát o židovských starších, když jsem šel ke svým bratřím, kteří byli vně zdí.

28 A stalo se, že když mne Laman uviděl, nesmírně se vyděsil, a také Lemuel a Sam. A prchali z mé přítomnosti; neboť se domnívali, že to je Laban a že mne zabil a usiluje jim také o život.

29 A stalo se, že jsem na ně zavolal a oni mne uslyšeli; pročež přestali prchatí z mé přítomnosti.

30 A stalo se, že když služebník Labanův spatřil mé bratří, počal se chvěti a chystal se ode mne utéci a vrátiti se do města Jeruzaléma.

31 A nyní já, Nefi, jsa mužem statné postavy a také obdržev mnoho “sily od Pána, tudíž uchopil jsem služebníka Labanova a držel jsem ho, aby neutekl.

32 A stalo se, že jsem s ním rozmlouval o tom, že když bude slova moje poslouchati, jakože žije Pán a jakože žiji já, tak jest, že když bude slova naše poslouchati, ušetříme jeho život.

33 A já jsem k němu pravil, dokonce s “přísahou, že se nemusí báti; že bude svobodným mužem jako my, když s námi sejde do pustiny.

34 A také jsem k němu pravil řka: Pán nám zajisté “přikázal,

16a PP Zákon Mojžíšův.

18a 1. Sam. 17:51.

20a 2. Nefi 1:30.

24a 1. Nefi 3:12, 19–24;

5:10–22.

31a Mos. 9:17;

Alma 56:56.

33a PP Přísaha.

34a 1. Nefi 2:2; 3:16.

abychom to vykonali; a nemáme býti pilní v zachovávaní přikázání Páně? Tudiž, jestliže s námi sejdeš do pustiny k mému otci, budeš mít místo mezi námi.

35 A stalo se, že "Zoram při slovech, která jsem promlouval, nabyl odvahy. Nyní, onen služebník se jmenoval Zoram; a on slíbil, že sejde do pustiny k našemu otci. Ano, a on nám také přísahal, že zůstane s námi od této doby nadále.

36 Nyní, přáli jsme si, aby s námi zůstal proto, aby se Židé nedozvěděli o našem útěku do pustiny, aby nás nepronásledovali a nezničili nás.

37 A stalo se, že když nám Zoram složil "přísahu, naše obavy ohledně něj ustaly.

38 A stalo se, že jsme vzali desky z mosazi a služebníka Labanova a odešli jsme do pustiny a cestovali jsme ke stanu svého otce.

KAPITOLA 5

Saria se zpěčuje Lehimu – Oba se radují z návratu svých synů – Přinášejí oběti – Desky z mosazi obsahují spisy Mojžíšovy a proroků – Desky označují Lehiho za potomka Jozefova – Lehi prorokuje o svém semeni a zachování desek. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A STALO se, že poté, co jsme sešli do pustiny k svému otci, vizte,

byl naplněn radostí, a také má matka "Saria se nesmírně radovala, neboť vpravdě pro nás truchlila.

2 Neboť se domnívala, že jsme zahynuli v pustině; a také se zpěchovala mému otci říkajíc, že je vizionářský muž; řkouc: Viz, ty jsi nás vyvedl ze země našeho dědictví a mých synů již není a my zahyneme v pustině.

3 A těmito slovy se má matka zpěchovala otci.

4 A stalo se, že můj otec k ní promluvil řka: Vím, že jsem "vizionářský muž; neboť kdybych nebyl viděl Boží věci ve ^bvidění, nebyl bych poznal dobrotivost Boží, ale zůstal bych v Jeruzalémě a zahynul bych se svými bratřími.

5 Ale viz, obdržel jsem "zemi zaslíbení a z toho všeho se raduji; ano, a já ^bvím, že Pán vysvobodí mé syny z rukou Labanových a přivede je zpět k nám dolů do pustiny.

6 A těmito slovy můj otec Lehi utěšoval mou matku Sarii ohledně nás, zatímco my jsme cestovali v pustině vzhůru k zemi Jeruzalém, abychom získali záznam Židů.

7 A když jsme se navrátili ke stanu mého otce, vizte, jejich radost byla úplná a má matka byla utěšena.

8 A ona promluvila řka: Nyní s jistotou vím, že Pán "přikázal mému manželovi uprchnouti

35a 1. Nefi 16:7;
2. Nefi 5:5–6.
PP Zoram, Zoramité.
37a Jozue 9:1–21;
Kaz. 5:4.

PP Přísaha.
5 1a PP Saria.
4a 1. Nefi 2:11.
b 1. Nefi 1:8–13.
PP Vidění.

5a 1. Nefi 2:20; 18:8,
22–23.
PP Zaslíbená země.
b PP Věřiti, víra.
8a 1. Nefi 2:2.

do pustiny; ano, a také s jistotou vím, že Pán ochraňoval mé syny a vysvobodil je z rukou Labanových a dal jim moc, aby mohli ^buskutečnit to, co jim Pán přikázal. A těmito slovy promluvila.

9 A stalo se, že se nesmírně radovali a přinesli ^aoběť a zápalné oběti Pánu; a vzdávali ^bdíky Bohu Izraelskému.

10 A poté, co vzdali díky Bohu Izraelskému, můj otec Lehi vzal záznamy, jež byly vyryty na ^adeskách z mosazi, a zkoumal je od počátku.

11 A viděl, že obsahují pět ^aknih Mojžíšových, jež podávají zprávu o stvoření světa, a také Adama a Evy, kteří byli našimi prvními rodiči;

12 A také ^azáznam o Židech od počátku až k počátku vlády Sedechiáše, krále judského;

13 A také proroctví svatých proroků od počátku až k počátku vlády ^aSedechiášovy; a také mnohá proroctví, která byla promlouvána ústy ^bJeremiášovýchmi.

14 A stalo se, že můj otec Lehi našel na ^adeskách z mosazi také rodokmen svých otců; pročez věděl, že je potomkem ^bJozefovým; ano, a to toho Jozefa, který

byl synem ^cJákovovým, který byl ^aprodán do Egypta a který byl ^czachován rukou Páně, aby mohl zachovati svého otce Jáкова a celý jeho dům, aby nezahynuli hladem.

15 A byli také ^avyvedeni ze zajetí a ze země egyptské týmž Bohem, který je zachoval.

16 A tak můj otec Lehi objevil rodokmen svých otců. A Laban byl také potomkem ^aJozefovým, pročez on a jeho otcové vedli tyto záznamy.

17 A nyní, když můj otec toto vše viděl, byl naplněn Duchem a počal prorokovati o svém semeni –

18 Že tyto desky z mosazi vyjdou ke všem národům, pokolením, jazykům a lidem, kteří jsou z jeho semene.

19 Pročez, řekl, že tyto desky z mosazi nebudou ^anikdy zničeny; ani neztratí časem nic ze svého lesku. A prorokoval mnohé o svém semeni.

20 A stalo se, že až dosud jsme já a můj otec zachovávali přikázání, jež nám Pán přikázal.

21 A získali jsme záznamy, jak nám Pán přikázal, a zkoumali jsme je a shledali jsme, že jsou žádoucí; ano, dokonce velmi ^acenné pro nás, natolik, že

8b 1. Nefi 3:7.

9a Mos. 2:3;

3. Nefi 9:19–20.

pp Zákon Mojžíšův.

b pp Díkůvzdání, díky.

10a 1. Nefi 4:24, 38; 13:23.

pp Mosazné desky.

11a 1. Nefi 19:23.

pp Pentateuch.

12a 1. Par. 9:1.

pp Písma.

13a 2. Král. 24:18;

Jer. 37:1.

b Ezdr. 1:1;

Jer. 36:17–32;

1. Nefi 7:14;

Hel. 8:20.

14a 1. Nefi 3:3, 12.

pp Mosazné desky.

b 2. Nefi 3:4;

Alma 10:3.

pp Jozef, syn

Jákobův.

c pp Jákov, syn Izákův.

d Gen. 37:29–36.

e Gen. 45:4–5.

15a Ex. 13:17–18;

Amos 3:1–2;

1. Nefi 17:23–31;

NaS 103:16–18;

136:22.

16a 1. Nefi 6:2.

19a Alma 37:4–5.

21a pp Písma – Hodnota písem.

můžeme ^bzachovati přikázání Páně svým dětem.

22 Pročež, byla to moudrost Pána, že je máme s sebou nésti, když jsme cestovali v pustině směrem k zemi zaslíbení.

KAPITOLA 6

Nefi píše o věcech Božích – Nefiovým záměrem je přesvědčiti lidi, aby přišli k Bohu Abrahamovu a byli spaseni. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A NYNÍ já, Nefi, neuvádím rodokmen svých otců v ^atéto části svého záznamu; ani ho neuvedu nikdy později na těchto ^bdeskách, které píší; neboť je uveden v záznamu, který vede můj otec; pročež, nepíší ho v tomto díle.

2 Neboť postačí mi říci, že jsme potomky ^aJozefovými.

3 A nevádí mi, že podrobně nepodám úplnou zprávu o všech věcech svého otce, neboť nemohou býti napsány na ^atěchto deskách, protože potřebuji místo, abych mohl psáti o věcech Božích.

4 Neboť veškerým mým záměrem je, abych ^apřesvědčil lidi, aby ^bpřišli k Bohu Abrahamovu a Bohu Izákovu a Bohu Jákobovu a byli spaseni.

5 Pročež to, co se ^alíbí světu, nepíší, ale píší to, co se líbí

Bohu a těm, kteří nejsou ze světa.

6 Pročež, dám přikázání svému semeni, aby nezaplňovali tyto desky tím, co nemá hodnotu pro děti lidské.

KAPITOLA 7

Lehiovi synové se vrací do Jeruzaléma a zvou Izmaela a jeho dům, aby se k nim připojili na jejich cestě – Laman a ostatní se bouří – Nefi nabádá své bratří, aby měli víru v Pána – Oni ho svazují provazy a chystají jeho zničení – Je osvobozen mocí víry – Jeho bratří prosí o odpuštění – Lehi a jeho výprava přináší oběť a zápalné oběti. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A NYNÍ, přál bych si, abyste věděli, že poté, co můj otec Lehi ustal ^aprorokovati o svém semeni, stalo se, že Pán k němu opět promluvil a pravil, že není vhodné pro něj, Lehiho, aby bral svou rodinu do pustiny samotnou; ale že jeho synové si mají vzít ^bdcery za ^cmanželky, aby mohli vzbuditi símě pro Pána v zemi zaslíbení.

2 A stalo se, že Pán mu ^apřikázal, abychom se já, Nefi, a moji bratří opět vrátili do země Jeruzalém a přivedli Izmaela a jeho rodinu dolů do pustiny.

3 A stalo se, že já, Nefi, jsem se ^aopět se svými bratřími

21b 2. Nefi 25:26.

6 1a 2. Nefi 4:14–15.

b 1. Nefi 9:2.

c 1. Nefi 1:16–17;
19:1–6.

2a 1. Nefi 5:14–16.

3a Jákob 7:27;

Jarom 1:2, 14;

Omni 1:30.

4a Jan 20:30–31.

Viz titulní strana
Knihy Mormonovy.

b 2. Nefi 9:41, 45, 51.

5a 1. Tes. 2:4;

Sl. Morm. 1:4.

7 1a 1. Nefi 5:17–19.

b 1. Nefi 16:7.

c ^{pp} Manželství,
vdávati se, ženiti se.

2a 1. Nefi 16:7–8.

3a 1. Nefi 3:2–3.

vydal do pustiny a vyšli jsme do Jeruzaléma.

4 A stalo se, že jsme vyšli k domu Izmaelovu a získali jsme přízeň v očích Izmaelových, natolik, že jsme k němu promlouvali slova Páně.

5 A stalo se, že Pán obměkčil srdce Izmaelovo a také jeho domu natolik, že se vydali na cestu s námi dolů do pustiny ke stanu našeho otce.

6 A stalo se, že když jsme putovali v pustině, vizte, Laman a Lemuel a dvě dcery Izmaelovy a dva "synové Izmaelovi a jejich rodiny se proti nám vzbouřili; ano, proti mně, Nefimu, a Samovi a jejich otci Izmaelovi a jeho manželce a jeho třem dalším dcerám.

7 A stalo se, že v této vzpouře si přáli navrátiti se do země Jeruzalém.

8 A nyní já, Nefi, jsem byl tvrdostí jejich srdce "zarmoucen, tudíž jsem k nim pravil řka, ano, totiž Lamanovi a Lemuelovi: Vizte, vy jste moji starší bratři, proč jen jste v srdci tak zatvrzelí a v mysli tak slepí, že máte zapotřebí, abych já, váš mladší bratr, k vám promlouval, ano, a dával vám příklad?

9 Proč jen neposloucháte slova Páně?

10 Proč jen jste "zapomněli, že jste viděli anděla Páně?

11 Ano, a proč jen jste

zapomněli, jaké veliké věci pro nás Pán vykonal tím, že nás "vysvobodil z rukou Labanových, a také abychom získali záznam?

12 Ano, a proč jen jste zapomněli, že Pán je schopen konati "všechny věci podle své vůle pro děti lidské, pakliže v něho prokazují ^bvíru? Pročež, buďme mu věrni.

13 A pakliže mu budeme věrni, získáme "zemi zaslíbení; a vy v budoucnu poznáte, že slovo Páně o ^bzničení Jeruzaléma bude naplněno; neboť to vše, co Pán promlouval o zničení Jeruzaléma, musí být naplněno.

14 Neboť vizte, Duch Páně se s nimi brzy ustane nepadati; neboť vizte, "odmítli proroky a ^bJeremiáše uvrhli do vězení. A usilovali o "život mému otci natolik, že ho vyhnali ze země.

15 Nyní vizte, pravím vám, že vrátíte-li se do Jeruzaléma, zahynete s nimi také. A nyní, jestliže si takto zvolíte, vyjděte do země a pamatujte na slova, která k vám promlouvám, že půjdete-li, zahynete také; neboť tak mne nutí Duch Páně, abych promlouval.

16 A stalo se, že když jsem já, Nefi, promluvil tato slova ke svým bratřím, rozhněvali se na mne. A stalo se, že vztáhli na mne ruce, neboť vizte, byli nesmírně rozhněvání a "svázali

6a 2. Nefi 4:10.
8a Alma 31:2;
Mojž. 7:41.
10a Deut. 4:9;
1. Nefi 3:29; 4:3.
11a 1. Nefi 4.
12a 1. Nefi 17:50;

Alma 26:12.
b 1. Nefi 3:7; 15:11.
13a 1. Nefi 2:20.
pp Zaslíbená země.
b 2. Král. 25:1–21;
2. Nefi 6:8; 25:10;
Omni 1:15;

Hel. 8:20–21.
14a Ezech. 5:6;
1. Nefi 1:18–20; 2:13.
pp Vzpouora.
b Jer. 37:15–21.
c 1. Nefi 2:1.
16a 1. Nefi 18:11–15.

mne provazy, neboť mi usilovali o život a chtěli mne zanechat v pustině, abych byl sežrán divou zvěří.

17 Ale stalo se, že jsem se modlil k Pánu řka: Ó Pane, podle mé víry, kterou v tebe mám, kéž bys mne vysvobodil z rukou mých bratří; ano, dokonce mi dej sílu, abych mohl "přetrhnutí tyto provazy, kterými jsem svázán.

18 A stalo se, že když jsem pronesl tato slova, vizte, provazy z rukou a z nohou se uvolnily a já jsem stál před svými bratřími a opět jsem k nim promlouval.

19 A stalo se, že se na mne opět rozhněvali a snažili se vztáhnouti na mne ruce; ale vizte, jedna z "dcer Izmaelových, ano, i její matka, a jeden ze synů Izmaelových prosili mé bratří natolik, že obměkčili jejich srdce; a oni mi přestali usilovati o život.

20 A stalo se, že byli zarmoucení pro svou zlovolnost natolik, že se přede mnou sklonili a prosili mne, abych jim odpustil to, co mně učinili.

21 A stalo se, že jsem jim upřímně "odpustil vše, co učinili, a nabádal jsem je, aby se modlili k Pánu, svému Bohu, o odpuštění. A stalo se, že tak učinili. A poté, co se pomodlili k Pánu, jsme opět putovali svou cestou ke stanu našeho otce.

22 A stalo se, že jsme sešli ke stanu našeho otce. A poté, co

jsme já a moji bratří a celý dům Izmaelův sešli ke stanu mého otce, vzdávali "díky Pánu, svému Bohu; a přinesli mu ^bobět a zápalné oběti.

KAPITOLA 8

Lehi vidí vidění o stromu života – Pojď z jeho ovoce a přeje si, aby jeho rodina učinila totéž – Vidí tyč ze železa, těsnou a úzkou cestu a mlhy temnoty, které zahalují lidi – Saria, Nefi a Sam pojedí z ovoce, ale Laman a Lemuel odmítají. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A STALO se, že jsme shromáždili všeliká semena všeho druhu, jak obilí všeho druhu, tak i semena ovoce všeho druhu.

2 A stalo se, že zatímco můj otec prodléval v pustině, promluvil k nám řka: Vizte, "sníl jsem sen; neboli jinými slovy, viděl jsem ^bvidění.

3 A vizte, pro to, co jsem viděl, mám důvod radovati se v Pánu pro "Nefiho a také pro Sama; neboť mám důvod se domnívati, že oni, a také mnozí z jejich semene, budou spaseni.

4 Ale vizte, "Lamane a Lemueli, nesmírně se strachují kvůli vám; neboť vizte, zdálo se mi, že ve snu vidím temnou a chmurnou pustinu.

5 A stalo se, že jsem viděl muže a ten byl oblečen v bílém "rouše; a přišel a stanul přede mnou.

6 A stalo se, že ke mně

17a Alma 14:26–28.

19a 1. Nefi 16:7.

21a PP Odpustiti.

22a PP Díkůvzdání, díky.

b 1. Nefi 5:9.

8 2a PP Sen; Zjevení.

b 1. Nefi 10:17.

PP Vidění.

3a 1. Nefi 8:14–18.

4a 1. Nefi 8:35–36.

5a JS–Ž 1:30–32.

promluvil a vyzval mě, abych ho následoval.

7 A stalo se, že když jsem ho následoval, spatřil jsem sebe, že jsem v temné a chmurné pustotě.

8 A poté, co jsem putoval po dobu mnoha hodin v temnotě, počal jsem se modlit k Pánu, aby byl ke mně ^amilosrdný podle množství svých láskyplných milosrdenství.

9 A stalo se, že poté, co jsem se modlil k Pánu, spatřil jsem veliké a rozlehlé ^apole.

10 A stalo se, že jsem spatřil ^astrom, jehož ^bovoce bylo žádoucí, aby učinilo člověka šťastným.

11 A stalo se, že jsem vykročil a pojedl z jeho ^aovoce; a shledal jsem, že je nadmíru sladké, sladší než vše, co jsem kdy ochutnal. Ano, a spatřil jsem, že jeho ovoce je bílé a že převyšuje veškerou ^bbělost, jakou jsem kdy viděl.

12 A když jsem pojedl z jeho ovoce, naplnilo to mou duši nesmírně velikou ^aradostí; pročež, počal jsem si ^bpřátí, aby má rodina z něho pojedla také; neboť jsem věděl, že je ^ažádoucí nade všechno jiné ovoce.

13 A když jsem se rozhlédl kolem, abych snad našel také svou rodinu, spatřil jsem ^ařeku s vodou; a tekla a bylo to blízko

stromu, z něhož jsem pojedl ovoce.

14 A pohlédl jsem, abych spatřil, odkud přitéká; a uviděl jsem její počátek kousek stranou; a u jejího počátku jsem spatřil vaši matku Sarií a Sama a Nefiho; a stáli, jako by nevěděli, kam mají jít.

15 A stalo se, že jsem jim pokynul; a také jsem jim řekl silným hlasem, aby přišli ke mně a pojedli z ovoce, které bylo žádoucí nade všechno jiné ovoce.

16 A stalo se, že ke mně přišli a pojedli z ovoce také.

17 A stalo se, že jsem si přál, aby přišli Laman a Lemuel a pojedli z ovoce také; pročež, pohlédl jsem k počátku řeky, abych je snad uviděl.

18 A stalo se, že jsem je uviděl, ale oni ^anechtěli ke mně přijít a pojísti z ovoce.

19 A já jsem spatřil ^atyč ze železa a ta se táhla podél břehu řeky a vedla ke stromu, u kterého jsem stál.

20 A také jsem spatřil ^atěsnou a úzkou cestu, která vedla podél tyče ze železa až ke stromu, u kterého jsem stál; a také vedla kolem počátku pramene k tak velikému a rozlehlému ^bpoli, jako by to byl svět.

21 A viděl jsem nesčetné zástupy lidí, z nichž se mnozí

8a PP Milosrdenství, milosrdný.
9a Mat. 13:38.
10a Gen. 2:9;
Zjev. 2:7; 22:2;
1. Nefi 11:4, 8–25.
PP Strom života.
b Alma 32:41–43.

11a Alma 5:34.
b 1. Nefi 11:8.
12a PP Radost.
b Alma 36:24.
c 1. Nefi 15:36.
13a 1. Nefi 12:16–18;
15:26–29.
18a 2. Nefi 5:20–25.

19a Žalmy 2:9;
Zjev. 12:5;
PJS, Zjev. 19:15;
1. Nefi 8:30; 11:25;
15:23–24.
20a Mat. 7:14;
2. Nefi 31:17–20.
b Mat. 13:38.

tlačili kupředu, aby dosáhli "cesty, která vedla ke stromu, u kterého jsem stál.

22 A stalo se, že se přiblížili a vkročili na cestu, která vedla k tomuto stromu.

23 A stalo se, že povstala "mlha temnoty; ano, dokonce nesmírně velká mlha temnoty, natolik, že ti, kteří vkročili na cestu, ztratili směr, zabloudili a ztratili se.

24 A stalo se, že jsem spatřil další, jak se tlačí kupředu, a přiblížili se a chopili se konce tyče ze železa; a tlačili se kupředu mlhou temnoty, držíce se tyče ze železa, až se přiblížili a pojedli z "ovoce tohoto stromu.

25 A poté, co pojedli z ovoce tohoto stromu, rozhlíželi se kolem, jako by se "styděli.

26 A já jsem se také rozhlédl kolem dokola a spatřil jsem na druhé straně řeky s vodou velikou a "prostornou stavbu; a stála, jako by byla ve vzduchu vysoko nad zemí.

27 A byla plná lidí, jak starých, tak mladých, jak mužů, tak žen; a jejich způsob odívání byl nesmírně vybraný; a oni se "posmívali a ukazovali prstem na ty, kteří přišli a pojídali z ovoce.

28 A poté, co "ochutnali z ovoce, ^bstyděli se kvůli těm, kteří

se jim vysmívali; a "odpadli na zakázané cesty a byli ztraceni.

29 A nyní já, Nefi, neříkám "všechna slova svého otce.

30 Ale abych byl stručný v psaní, vizte, viděl další zástupy tlačící se kupředu; a přišly a chopily se konce "tyče ze železa; a tlačily se svou cestou kupředu, neustále se pevně držíce tyče ze železa, dokud se nepřiblížily a neklesly a nepojedly z ovoce stromu.

31 A viděl také další "zástupy tápavě hledající cestu směrem k oné veliké a prostorné stavbě.

32 A stalo se, že mnozí se utopili v hlubinách "pramene; a mnozí se mu ztratili z dohledu, bloudíce po podivných cestách.

33 A veliký byl zástup, který vstoupil do oné podivné stavby. A poté, co vstoupili do oné stavby, ukazovali "pohrdavě prstem na mne a na ty, kteří také pojídali z ovoce; ale my jsme jich nedbali.

34 Toto jsou slova mého otce: Neboť všichni ti, kteří jich "dbali, odpadli.

35 A "Laman a Lemuel nepojedli z ovoce, pravil můj otec.

36 A stalo se poté, co můj otec vypověděl všechna slova, kterých bylo mnoho, svého snu neboli vidění, že nám pravil, že pro věci, které viděl ve vidění, se nesmírně o Lamana a Lemu-

21a PP Cesta.

23a 1. Nefi 12:17; 15:24.

24a 1. Nefi 8:10–12.

25a Řim. 1:16; 2. Tim. 1:8;

Alma 46:21;

Morm. 8:38.

26a 1. Nefi 11:35–36;

12:18.

27a PP Domýšlivost,

marnivost, pýcha.

28a 2. Petr. 2:19–22.

^b Marek 4:14–20; 8:38;

Lukáš 8:11–15;

Jan 12:42–43.

^c PP Odpadlictví.

29a 1. Nefi 1:16–17.

30a 1. Nefi 15:23–24.

31a Mat. 7:13.

32a 1. Nefi 15:26–29.

33a PP Pronásledování,
pronásledovati.

34a Ex. 23:2.

35a 1. Nefi 8:17–18;

2. Nefi 5:19–24.

ela obává; ano, obává se, aby nebyli zavrženi z přítomnosti Páně.

37 A pak je nabádal s veškerým citem láskyplného ^arodiče, aby poslouchali slova jeho, aby snad Pán k nim byl milosrdný a neza-vrhl je; ano, můj otec jim kázal.

38 A poté, co jim kázal a také prorokoval mnohé, vyzval je, aby zachovávali příkázání Páně; a ustal k nim promlouvati.

KAPITOLA 9

Nefi zhotovuje dva druhy záznamů – Oba se nazývají desky Nefiovy – Větší desky obsahují světské dějiny; menší se zabývají především posvátnými věcmi. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A VŠECHNO toto můj otec viděl a slyšel a promlouval, když dlel ve stanu v ^aúdolí Lemuel, a také mnohem více věcí, které nemohou být vy-psány na těchto deskách.

2 A nyní, jak jsem promluvil o těchto deskách, vizte, nejsou to desky, na kterých činím úplnou zprávu o dějinách svého lidu; neboť oněm ^adeskám, na kterých činím úplnou zprávu o svém lidu, jsem dal jméno Nefi; pročez, nazývají se desky Nefiovy podle mého vlastního jména; a tyto desky se nazývají také desky Nefiovy.

3 Nicméně jsem dostal příkázání od Pána, abych zhotovil tyto desky ke zvláštnímu ^aúčelu, aby byla vyryta zpráva o ^bslužbě stran mého lidu.

4 Na oněch druhých deskách má být vyryta zpráva o vládě králů a válkách a svárech mého lidu; pročez tyto desky jsou z větší části o službě; a ony ^adruhé desky jsou z větší části o vládě králů a válkách a svárech mého lidu.

5 Pročez, Pán mi přikázal, abych zhotovil tyto desky pro ^amoudrý záměr v něm, kterýžto záměr já neznám.

6 Ale Pán ^azná všechny věci od počátku; pročez, připravuje cestu, aby uskutečnil všechna svá díla mezi dětmi lidskými; neboť vizte, má veškerou ^bmoc, aby naplnil všechna svá slova. A tak tomu jest. Amen.

KAPITOLA 10

Lehi předpovídá, že Židé budou zajati Babyloňany – Vypráví o příchodu Mesiáše, Spasitele a Vykupitele, mezi Židy – Lehi také vypráví o příchodu toho, který má pokřtiti Beránka Božího – Lehi vypráví o smrti a vzkříšení Mesiáše – Přirovnává rozptýlení a shromáždění Izraele k olivovníku – Nefi mluví o Synu Božím, o daru Ducha

37a pp Rodiče; Rodina.

9 1a 1. Nefi 2:4–6, 8, 14–15; 16:6.

2a 1. Nefi 19:2, 4; Jákob 3:13–14; Sl. Morm. 1:2–11; NaS 10:38–40.

pp Desky.

3a NaS 3:19.

b 1. Nefi 6:3.

4a Jákob 1:2–4; Sl. Morm. 1:10.

5a 1. Nefi 19:3; Sl. Morm. 1:7;

Alma 37:2, 12, 14.

6a 2. Nefi 9:20;

NaS 38:2;

Mojž. 1:6, 35.

pp Vševedoucí.

b Mat. 28:18.

*Svatého a o potřebě spravedlivosti.
Kolem roku 600–592 př. Kr.*

A NYNÍ já, Nefi, pokračuji, abych podal na "těchto deskách zprávu o svém působení a o své vládě a službě; pročez, abych pokračoval ve své zprávě, musím říci něco o činech svého otce, a také o svých bratřích.

2 Neboť vizte, stalo se poté, co můj otec ustal promlouvati slova o svém "snu, a také poté, co je ustal nabádati ke vší píli, promluvil k nim o Židech –

3 Že poté, co budou zničeni, dokonce ono veliké město "Jeruzalém, a mnozí budou ^bodvlečeni do zajetí do "Babylo-na, ve vlastním příhodném čase Páně, opět se ^anavrátí, ano, dokonce budou přivedeni zpět ze zajetí; a poté, co budou přivedeni zpět ze zajetí, budou opět vlastníti zemi svého dědictví.

4 Ano, dokonce "šest set let od doby, kdy můj otec opustil Jeruzalém, vzbudí Pán Bůh mezi Židy ^bproroka – vpravdě "Mesiáše neboli jinými slovy Spasitele světa.

5 A také promlouval o proro-cích – jak veliký počet jich ^asvědčil o těchto věcech, o tomto

Mesiáši, o kterém mluvil, neboli o tomto Vykupiteli světa.

6 Pročez, celé lidstvo je ve ztraceném a v "padlém stavu a navždy bude, ledaže se bude spoléhati na tohoto Vykupitele.

7 A promlouval také o "prorokovi, který přijde před Mesiášem, aby připravil cestu Páně –

8 Ano, dokonce vyjde a bude volati v pustině: "Připravujte cestu Páně a přímé činite stezky jeho; neboť mezi vámi stojí jeden, kterého vy neznáte; a on je mocnější než já, řemínek jeho obuvi nejsem hoden rozvázati. A mnoho promlouval můj otec o této věci.

9 A můj otec pravil, že bude křtíti v "Betabaře za Jordánem; a také pravil, že bude ^bkřtíti vodou; dokonce že vodou pokřtí Mesiáše.

10 A poté, co pokřtí vodou Mesiáše, potvrdí a vydá svědectví, že pokřtil "Beránka Božího, který sejme hříchy světa.

11 A stalo se poté, co můj otec promlouval tato slova, že promluvil k mým bratřím o evangeliu, které bude kázáno mezi Židy, a také o ^aupadání Židů do ^bnevíry. A poté, co ^czabijí Mesiáše, který přijde, a poté, co bude zabit, ^dvstane z mrtvých

10 1a 1. Nefi 9:1–5; 19:1–6;
Jákok 1:1–4.
2a 1. Nefi 8.
3a Est. 2:6;
2. Nefi 6:8;
Hel. 8:20–21.
b 2. Nefi 25:10.
pp Chronologie –
587 př. Kr.
c Ezech. 24:2;
1. Nefi 1:13;
Omni 1:15.

d Jer. 29:10;
2. Nefi 6:8–9.
4a 1. Nefi 19:8;
2. Nefi 25:19;
3. Nefi 1:1.
b 1. Nefi 22:20–21.
c pp Mesiáš.
5a Jákok 7:11;
Mos. 13:33;
Hel. 8:19–24;
3. Nefi 20:23–24.
6a pp Pád Adama a Evy.

7a 1. Nefi 11:27;
2. Nefi 31:4.
8a Iz. 40:3;
Mat. 3:1–3.
9a Jan 1:28.
b pp Jan Křtitel.
10a pp Beránek Boží.
11a Jákok 4:14–18.
b Morm. 5:14.
c pp Ježíš Kristus;
Ukřižování.
d pp Vzkříšení.

a ^cDuchem Svatým se projeví pohanům.

12 Ano, dokonce mnoho promlouval můj otec o pohanech, a také o domu Izraele, že mohou býti přirovnáni k ^aolivovníku, jehož větve budou odlomeny a ^brozptýleny po celé tváři země.

13 Pročež, řekl, musí nezbytně býti, abychom byli v jednotě vedeni do ^azemě zaslíbení, abychom naplnili slovo Páně, že budeme rozptýleni po celé tváři země.

14 A poté, co dům Izraele bude rozptýlen, bude opět ^ashromážděn; neboli zkrátka poté, co ^bpohané obdrží plnost evangelia, přirozené větve ^colivovníku, neboli zbytky domu Izraele, budou naroubovány neboli přijdou k poznání pravého Mesiáše, svého Pána a svého Vykupitele.

15 A těmito slovy můj otec prokročoval a promlouval k mým bratřím, a také promlouval mnoho dalších věcí, které nepíší v této knize; neboť napsal jsem jich tolik, kolik jsem považoval za žádoucí, ve své ^adruhé knize.

16 A toto vše, o čem jsem mluvil, bylo učiněno, když můj otec dlel ve stanu v údolí Lemuel.

17 A stalo se poté, co já, Nefi, vyslechnuv všechna tato ^aslova svého otce o tom, co viděl ve ^bvidění, a také to, co promlouval mocí Ducha Svatého, kteroužto moc obdržel vírou v Syna Božího – a Syn Boží je onen ^cMesiáš, který přijde – já, Nefi, jsem si také přál, abych viděl a slyšel a znal tyto věci, mocí Ducha Svatého, což je ^ddar Boží všem těm, kteří ho ^epilně hledají, v dobách ^fstarých stejně jako v době, kdy se projeví dětem lidským.

18 Neboť on je ^atentýž včera, dnes a na věky; a cesta je připravena pro všechny lidi od založení světa, pakliže činí pokání a přicházejí k němu.

19 Neboť ten, kdo pilně hledá, nalezne; a ^atajemství Boží jim budou odhalena mocí ^bDucha Svatého v dobách těchto, stejně jako v dobách starých, a v dobách starých, stejně jako v dobách, které přijdou; pročež, ^ccesta Páně je jeden věčný koloběh.

20 Tudíž pomni, ó člověče, za všechna svá konání budeš přiveden k ^asoudu.

21 Pročež, jestliže jste se snažili jednati zlovolně ve dnech své ^azkoušky, pak budete shledáni

11e pp Duch Svatý.

12a Gen. 49:22–26;

1. Nefi 15:12;

2. Nefi 3:4–5;

Jákos 5; 6:1–7.

pp Olivovník;

Vinice Páně.

b 1. Nefi 22:3–8.

pp Izrael –

Rozptýlení Izraele.

13a 1. Nefi 2:20.

pp Zaslíbená země.

14a pp Izrael –

Shromáždění

Izraele.

b 1. Nefi 13:42;

NaS 14:10.

c Jákos 5:8, 52, 54,
60, 68.

15a 1. Nefi 1:16–17.

17a Enos 1:3;

Alma 36:17.

b 1. Nefi 8:2.

c pp Mesiáš.

d pp Duch Svatý.

e Moroni 10:4–5, 7, 19.

f NaS 20:26.

18a Židům 13:8;

Morm. 9:9;

NaS 20:12.

pp Bůh, Božstvo.

19a pp Tajemství Boží.

b pp Duch Svatý.

c Alma 7:20;

NaS 3:2; 35:1.

20a Kaz. 12:14;

2. Nefi 9:46.

pp Soud, poslední.

21a Alma 34:32–35.

^bnečistými před soudcovskou stolicí Boží; a žádná nečistá věc nemůže přebývat s Bohem; pročež, musíte býti na věky zavrženi.

22 A Duch Svatý mi dává pravomoc, abych promlouval tyto věci, a neskrýval je.

KAPITOLA 11

Nefi vidí Ducha Páně a ve vidění je mu ukázán strom života – Vidí matku Syna Božího a dozvídá se o blahosklonnosti Boží – Vidí křest, službu a ukřižování Beránka Božího – Vidí také povolání a službu dvanácti apoštolů Beránkových. Kolem roku 600–592 př. Kr.

NEBOŽ stalo se poté, co jsem si přál znáti věci, jež viděl můj otec, a věře, že mě Pán s nimi může obeznámiti, byl jsem ^auchopen a unesen Duchem Páně, zatímco jsem seděl ^bpřemítaje v srdci svém, ano, na nesmírně vysokou ^choru, kterou jsem nikdy předtím neviděl a na které nikdy předtím má noha nestanula.

2 A Duch mi pravil: Viz, co si přeješ?

3 A já jsem pravil: Přeji si spatřiti to, co ^aviděl můj otec.

4 A Duch mi pravil: Věříš, že

tvůj otec viděl ^astrom, o kterém promlouval?

5 A já jsem pravil: Ano, ty víš, že ^avěřím všem slovům svého otce.

6 A když jsem promluvil tato slova, Duch zvolal silným hlasem řka: Hosana Pánu, Bohu nejvyššímu; neboť on jest Bůh nad celou ^azemí, ano, dokonce nade vším. A požehnaný jsi ty, Nefi, protože ^bvěříš v Syna Boha nejvyššího; pročež, uvidíš to, co sis přál.

7 A viz, toto ti bude dáno jako ^aznamení, že poté, co spatříš onen strom, jenž přinesl ovoce, které ochutnal tvůj otec, spatříš také muže sestupujícího s nebe a ty budeš jeho svědkem; a poté, co budeš jeho svědkem, ^bvydáš svědectví, že je to Syn Boží.

8 A stalo se, že Duch mi pravil: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem strom; a byl jako onen ^astrom, který viděl můj otec; a jeho krása byla nade vše, ano, přesahovala veškerou krásu; a jeho ^bbělost přesahovala bělost navátého sněhu.

9 A stalo se, že poté, co jsem viděl onen strom, jsem pravil Duchu: Vidím, že jsi mi ukázal strom, který je nade všechny ^adrahocenný.

10 A on mi pravil: Co si přeješ?

11 A já jsem mu pravil: Znáti

21b 1. Kor. 6:9–10;
3. Nefi 27:19;
NaS 76:50–62;
Mojž. 6:57.

11 1a 2. Kor. 12:1–4;
Zjev. 21:10;
2. Nefi 4:25;
Mojž. 1:1.
b NaS 76:19.

pp Přemítati.
c Deut. 10:1;
Eter 3:1.

3a 1. Nefi 8:2–34.
4a 1. Nefi 8:10–12;
15:21–22.
5a 1. Nefi 2:16.
6a Ex. 9:29;
2. Nefi 29:7;

3. Nefi 11:14;
Mojž. 6:44.
b pp Věřiti, víra.
7a pp Znamení.
b pp Svědectví.
8a 1. Nefi 8:10.
b 1. Nefi 8:11.
9a 1. Nefi 11:22–25.

jeho "význam – neboť promlouval jsem k němu, jako promlouvá člověk; neboť viděl jsem, že má ^bpodobu člověka; nicméně však jsem věděl, že je to Duch Páně; a promlouval ke mně, jako promlouvá jeden člověk s druhým.

12 A stalo se, že mi pravil: Pohled! A já jsem pohlédl, jako bych se na něho chtěl podívat, a neviděl jsem ho; neboť odešel z mé přítomnosti.

13 A stalo se, že jsem pohlédl a spatřil jsem veliké město Jeruzalém a také jiná města. A spatřil jsem město Nazarét; a ve městě "Nazarét jsem spatřil ^bpannu a ta byla nesmírně spanilá a bělostná.

14 A stalo se, že jsem viděl "nebesa otevřená; a sestoupil anděl a stanul přede mnou; a pravil mi: Nefi, co vidíš?

15 A já jsem mu pravil: Pannu krásnější a spanilejší nade všechny jiné panny.

16 A on mi pravil: Znáš blahosklonnost Boží?

17 A já jsem mu pravil: Víím, že Bůh miluje své děti; nicméně neznám význam všech věcí.

18 A on mi pravil: Viz, "panna, kterou vidíš, je ^bmatka Syna Božího po způsobu těla.

19 A stalo se, že jsem spatřil,

že byla unesena Duchem; a poté, co byla po nějakou dobu unesena "Duchem, promluvil ke mně anděl řka: Pohled!

20 A já jsem opět pohlédl a spatřil jsem onu pannu, jak drží v náručí "dítě.

21 A anděl mi pravil: Viz, "Beránek Boží, ano, dokonce ^bSyn Věčného "Otce! Znáš význam "stromu, který viděl tvůj otec?

22 A já jsem mu odpověděl řka: Ano, je to "láska Boží, která se rozlévá do široka v srdci dětí lidských; je nejvíce žádoucí ze všech věcí.

23 A on ke mně promluvil řka: Ano, a "nejradošnější pro duši.

24 A poté, co promluvil tato slova, pravil mi: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem Syna Božího "vycházejícího mezi děti lidské; a viděl jsem mnohé padati k jeho nohám a uctívati ho.

25 A stalo se, že jsem spatřil, že "tyč ze železa, kterou viděl můj otec, je slovo Boží, jež vede k prameni ^bživých vod neboli ke "stromu života; kteréžto vody jsou symbolem lásky Boží; a také jsem spatřil, že onen strom života je symbolem lásky Boží.

26 A anděl mi opět pravil: Pohled' a viz "blahosklonnost Boží!

27 A já jsem pohlédl a "spatřil

11a Gen. 40:8.

^b Eter 3:15–16.

13a Mat. 2:23.

^b Lukáš 1:26–27;

Alma 7:10.

PP Maria, matka

Ježíšova.

14a Ezech. 1:1;

1. Nefi 1:8.

18a Iz. 7:14;

Lukáš 1:34–35.

^b Mos. 3:8.

19a Mat. 1:20.

20a Lukáš 2:16.

21a PP Beránek Boží.

^b PP Ježíš Kristus.

^c PP Bůh, Božstvo –

Bůh Otec.

^d 1. Nefi 8:10;

Alma 5:62.

PP Strom života.

22a PP Láska.

23a PP Radost.

24a Lukáš 4:14–21.

25a 1. Nefi 8:19.

^b PP Živá voda.

^c Gen. 2:9;

Alma 32:40–41;

Mojž. 4:28, 31.

26a 1. Nefi 11:16–33.

27a 2. Nefi 25:13.

jsem Vykupitele světa, o němž promlouval můj otec; a také jsem spatřil ^bproroka, který před ním bude připravovati cestu. A Beránek Boží šel a byl jím ^c‘pokřtěn; a poté, co byl pokřtěn, spatřil jsem nebesa otevřená a Ducha Svatého, jak sestupuje s nebe a jak spočívá na něm v podobě ^d‘holubice.

28 A spatřil jsem, že šel a sloužil lidu v “moci a ve veliké slávě; a zástupy se shromáždily, aby jej slyšely; a spatřil jsem, že jej vyvrhly z prostředku svého.

29 A také jsem spatřil ^d‘dvanáct dalších, kteří ho následovali. A stalo se, že byli uneseni Duchem z mého pohledu a já jsem je neviděl.

30 A stalo se, že anděl ke mně opět promluvil řka: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem opět nebesa otevřená a viděl jsem ^a‘anděly sestupující k dětem lidským; a sloužili jim.

31 A promluvil ke mně opět řka: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem Beránka Božího chodícího mezi dětmi lidskými. A spatřil jsem zástupy lidí, kteří byli nemocní a kteří byli sužováni všelikými nemocemi a ^a‘dáblý a ^b‘nečistými duchy; a anděl promluvil a ukázal mi všechny tyto věci. A oni byli ^c‘uzdraveni

mocí Beránka Božího; a ^d‘dáblové a nečistí duchové byli vyvrženi.

32 A stalo se, že anděl ke mně opět promluvil řka: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem Beránka Božího, jak byl jat lidem; ano, Syn Věčného Boha byl “souzen světem; a já jsem to viděl a vydávám o tom svědectví.

33 A já, Nefi, jsem viděl, že byl pozvednut na ^a‘kříži a ^b‘zabit pro hříchy světa.

34 A poté, co byl zabit, viděl jsem zástupy země, jak se shromáždily, aby bojovaly proti apoštolům Beránkovým; neboť tak nazýval anděl Páně oněch dvanáct.

35 A zástup země se shromáždil; a spatřil jsem, že jsou ve veliké a prostorné ^a‘stavbě, podobné oné stavbě, kterou viděl můj otec. A anděl Páně ke mně opět promluvil řka: Viz, svět a moudrost jeho; ano, viz, dům Izraele se shromáždil, aby bojoval proti dvanácti apoštolům Beránkovým.

36 A stalo se, že jsem viděl, a vydávám o tom svědectví, že ona veliká a prostorná stavba je ^a‘pýcha světa; a padla a její pád byl nesmírně veliký. A anděl Páně ke mně opět promluvil řka: Takové bude zničení všech národů, pokolení, jazyků a lidí,

27b Mat. 11:10;
1. Nefi 10:7–10;
2. Nefi 31:4.
c PP Křest, křtítí.
d PP Holubice, její
znamení.
28a NaS 138:25–26.
29a PP Apoštol.
30a PP Andělé.

31a Marek 5:15–20;
Moš. 3:5–7.
PP Dábel.
b PP Duch – Zlí
duchové.
c PP Uzdravování,
uzdravovati.
32a Marek 15:17–20.
33a Jan 19:16–19;

Mos. 3:9–10;
3. Nefi 27:14.
PP Kříž.
b PP Usmíření, usmířiti.
35a 1. Nefi 8:26; 12:18.
36a PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

kteří budou bojovat proti dvanácti apoštolům Beránkovým.

KAPITOLA 12

Nefi vidí ve vidění zemi zaslíbení; spravedlivost, nepravost a zánik jejích obyvatel; příchod Beránka Božího mezi ně; jak dvanáct učedníků a dvanáct apoštolů bude souditi Izrael; a odporný a špinavý stav těch, kteří upadají do nevíry. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A STALO se, že mi anděl pravil: Pohleď a viz své símě, a také símě svých bratří. A já jsem pohlédl a spatřil jsem "zemi zaslíbení; a spatřil jsem zástupy lidí, ano, dokonce jako by jich bylo tolik, kolik je písku mořského.

2 A stalo se, že jsem spatřil zástupy shromážděné k tomu, aby bojovaly, jeden proti druhému; a spatřil jsem "války a pověsti o válkách a veliká krveprolití mečem mezi svým lidem.

3 A stalo se, že jsem spatřil, jak pominula mnohá pokolení během válek a svárů v zemi; a spatřil jsem mnohá města, ano, dokonce tak mnohá, že jsem je ani nepočítal.

4 A stalo se, že jsem viděl "mlhu ^btemnoty na tváři země zaslíbení; a viděl jsem blýskání a slyšel jsem hromobití a zemětřesení a všeliké bouřlivé zvuky;

a viděl jsem, že země a skály pukají; a viděl jsem hory rozpadávající se na kusy; a viděl jsem, že roviny země jsou rozrušené; a viděl jsem mnohá města, jak se "propadla; a viděl jsem mnohá, jak byla spálena ohněm; a viděl jsem mnohá, jak se zřítily k zemi pro její třesení.

5 A stalo se, že poté, co jsem toto viděl, uviděl jsem "páru temnoty, jak mizí s tváře zemské; a vizte, viděl jsem zástupy, které kvůli velikým a strašlivým soudům Páně nepadly.

6 A viděl jsem nebesa otevřená a viděl jsem "Beránka Božího sestupujícího s nebe; a sestoupil a ukázal se jim.

7 A také jsem viděl, a vydávám o tom svědectví, že Duch Svätý spočinul na "dvanácti dalších; a byli vysvěceni Bohem a vyvoleni.

8 A anděl ke mně promluvil řka: Viz, dvanáct učedníků Beránkových, kteří jsou vyvoleni, aby sloužili tvému semeni.

9 A pravil mi: Vzpomínáš si na "dvanáct apoštolů Beránkových? Viz, to jsou ti, kteří budou ^bsouditi dvanáct kmenů Izraele; pročež, dvanáct služebníků z tvého semene bude souzeno jimi; neboť vy jste z domu Izraele.

10 A těchto "dvanáct služebníků, které vidíš, bude souditi tvé símě. A viz, oni jsou spravedliví na věky; neboť pro jejich víru

12 1a PP Zaslíbená země.

2a Enos 1:24;
Morm. 8:7–8.
PP Válka.
4a Hel. 14:20–28.
b 1. Nefi 19:10.

c 3. Nefi 8:14.
5a 3. Nefi 8:20; 10:9.
6a 2. Nefi 26:1, 9;
3. Nefi 11:3–17.
7a 3. Nefi 12:1; 19:12–13.
9a Lukáš 6:13.

b Mat. 19:28;
NaS 29:12.
PP Soud, poslední.
10a 3. Nefi 27:27;
Morm. 3:18–19.

v Beránka Božího je jejich ^bšat učiněn bílým v jeho krvi.

11 A anděl mi pravil: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem ^atři pokolení pominouti ve spravedlivosti; a jejich šat byl bílý dokonce jako Beránek Boží. A anděl mi pravil: Ti jsou učiněni bílými v krvi Beránkově pro svou víru v něho.

12 A já, Nefi, jsem také viděl mnohé ze ^ačtvrtého pokolení, kteří odešli ve spravedlivosti.

13 A stalo se, že jsem viděl zástupy země, jak se shromáždily.

14 A anděl mi pravil: Viz, sítě tvé, a také sítě bratří tvých.

15 A stalo se, že jsem pohlédl a spatřil jsem lid svého semene, jak se shromáždil v zástupech ^aproti semeni mých bratří; a byli shromážděni, aby bojovali.

16 A anděl ke mně promluvil řka: Viz, pramen ^ašpinavé vody, který viděl tvůj otec; ano, dokonce ^břeku, o které promlouval; a hlubiny její jsou hlubiny ^cpekla.

17 A ^amlhy temnoty jsou pokušení ďáblova, která ^bzaslepují oči a zatvrzují srdce dětí lidských a svádějí je na ^cširoké cesty, aby zahynuly a byly ztraceny.

18 A ona veliká a prostorná

^astavba, kterou tvůj otec viděl, jsou marnivé ^bpředstavy a ^cpýcha dětí lidských. A veliká a ^astrašlivá ^apropast je odděluje; ano, dokonce slovo ^cspravedlnosti Věčného Boha a Mesiáše, jenž je Beránek Boží, o němž Duch Svatý vydává svědectví od počátku světa až do této doby a od této doby nadále a na věky.

19 A zatímco anděl promlouval tato slova, vzhlédl jsem a viděl jsem, že sítě bratří mých bojovalo proti semeni mému, podle slova anděla; a spatřil jsem, že pro pýchu semene mého a ^apokoušení ďáblova ^bpřemohlo sítě bratří mých lid semene mého.

20 A stalo se, že jsem vzhlédl a viděl jsem lid semene bratří svých, jak přemohl sítě moje; a vyšel v zástupech po tváři země.

21 A viděl jsem, jak se shromážďovali v zástupech; a viděl jsem mezi nimi ^aválky a pověsti o válkách; a ve válkách a v pověstech o válkách jsem viděl, jak mnohá pokolení pominula.

22 A anděl mi pravil: Viz, tito budou ^aupadati do nevíry.

23 A stalo se, že jsem viděl, jak poté, co upadli do nevíry, stali se ^atemným a odporným a

10b Zjev. 7:14;

Alma 5:21–27;

13:11–13;

3. Nefi 27:19–20.

11a 2. Nefi 26:9–10;

3. Nefi 27:30–32.

12a Alma 45:10–12;

Hel. 13:5, 9–10;

3. Nefi 27:32;

4. Nefi 1:14–27.

15a Morm. 6.

16a ^{pp} Špina, špinavost.

b 1. Nefi 8:13; 15:26–29.

c ^{pp} Peklo.

17a 1. Nefi 8:23; 15:24;

NaS 10:20–32.

b ^{pp} Odpadlictví.

c Mat. 7:13–14.

18a 1. Nefi 8:26; 11:35–36.

b Jer. 7:24.

c ^{pp} Domýšlivost,

marnivost, pýcha.

d Lukáš 16:26;

1. Nefi 15:28–30.

e ^{pp} Spravedlnost.

19a ^{pp} Pokoušeti,

pokoušení.

b Jarom 1:10;

Sl. Morm. 1:1–2.

21a Morm. 8:8;

Moroni 1:2.

^{pp} Válka.

22a 1. Nefi 15:13;

2. Nefi 26:15.

23a 2. Nefi 26:33.

^bšpinavým lidem plným ^clenosti a všelikých ohavností.

KAPITOLA 13

Nefi vidí ve vidění založení církve ďáblovy mezi pohany, objevení a osídlování Ameriky, ztrátu mnoha jasných a cenných částí Bible, následný stav odpadlictví pohanů, znovuzřízení evangelia, příchod písma posledních dnů a budování Sionu. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A STALO se, že anděl ke mně promluvil řka: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem mnohé národy a království.

2 A anděl mi pravil: Co vidíš? A já jsem pravil: Vidím mnohé národy a království.

3 A on mi pravil: To jsou národy a království pohanů.

4 A stalo se, že jsem mezi národy ^apohanů viděl utváření ^bveliké církve.

5 A anděl mi pravil: Viz utváření církve, jež je nejohavnější ze všech ostatních církví, jež ^azabíjí svaté Boží, ano, a mučí je a svazuje je a spoutává je ^bjhem ze železa a uvádí je do zajetí.

6 A stalo se, že jsem spatřil tuto ^avelikou a ohavnou církev; a viděl jsem, že jejím zakladatelem je ^bďábel.

7 A také jsem viděl ^azlato a

stříbro a hedvábí a šarlat a jemně tkané plátno a všeliké drahocenné šatstvo; a viděl jsem mnoho nevěstek.

8 A anděl ke mně promluvil řka: Viz, zlato a stříbro a hedvábí a šarlat a jemně tkané plátno a drahocenné šatstvo a nevěstky, to jsou ^atouhy této veliké a ohavné církve.

9 A oni také, pro chválu světa, ^aničí svaté Boží a uvádějí je do zajetí.

10 A stalo se, že jsem pohlédl a spatřil jsem mnohé vody; a ty oddělovaly pohany od semene bratří mých.

11 A stalo se, že anděl mi pravil: Viz, hněv Boží je na semeni bratří tvých.

12 A já jsem pohlédl a spatřil jsem mezi pohany muže, který byl oddělen od semene mých bratří mnohými vodami; a spatřil jsem ^aDucha Božího, jak sestoupil a zapůsobil na onoho muže; a on se přeplavil přes mnohé vody, až k semeni bratří mých, které bylo v zaslíbené zemi.

13 A stalo se, že jsem spatřil Ducha Božího, jak zapůsobil na další pohany; a ti vyšli ze zajetí přes mnohé vody.

14 A stalo se, že jsem spatřil mnohé ^azástupy pohanů v ^bzemi zaslíbení; a spatřil jsem hněv Boží, jak je na semeni bratří

23b 2. Nefi 5:20–25.

c PP Lenost, líný.

13 4a PP Pohané.

b 1. Nefi 13:26, 34;
14:3, 9–17.

5a Zjev. 17:3–6;

1. Nefi 14:13.

b Jer. 28:10–14.

6a NaS 88:94.

PP Ďábel – Církev
ďáblava.

b 1. Nefi 22:22–23.

7a Morm. 8:36–38.

8a Zjev. 18:10–24;

Morm. 8:35–38.

9a Zjev. 13:4–7.

12a PP Inspirace,
inspirovati, vnuknutí.

14a 2. Nefi 1:11;

Morm. 5:19–20.

b PP Zaslíbená země.

mých; a byli ‘rozptýleni před pohany a biti.

15 A spatřil jsem Ducha Páně, že je na pohanech a že se jim daří a že získávají ‘zemi pro své dědictví; a spatřil jsem, že jsou bílí a nesmírně spanilí a ‘krásní, jako můj lid předtím, nežli byl ‘pobit.

16 A stalo se, že já, Nefi, jsem spatřil, že pohané, kteří vyšli ze zajetí, se pokořili před Pánem; a moc Páně byla s ‘nimi.

17 A spatřil jsem, že pohané z jejich otčiny se shromáždili na vodách, a také na zemi, aby proti nim bojovali.

18 A spatřil jsem, že moc Boží byla s nimi, a také že hněv Boží byl na všech těch, kteří se shromáždili, aby bojovali proti nim.

19 A já, Nefi, jsem spatřil, že pohané, kteří vyšli ze zajetí, byli ‘vysvobozeni mocí Boží z rukou všech ostatních národů.

20 A stalo se, že já, Nefi, jsem spatřil, že se jim v zemi dařilo; a spatřil jsem ‘knihu, a byla mezi nimi šířena.

21 A anděl mi pravil: Znáš význam té knihy?

22 A já jsem mu pravil: Neznám.

23 A on pravil: Viz, vychází z úst Žida. A já, Nefi, jsem ji spatřil; a on mi pravil: ‘Kniha,

kteřou vidíš, je ‘záznam o ‘Židech, který obsahuje smlouvy Páně, které učinil s domem Izraele; a také obsahuje mnohá prorocství svatých proroků; a je to záznam jako ony rytiny, jež jsou na ‘deskách z mosazi, až na to, že jich tam není tolik; nicméně obsahují smlouvy Páně, jež učinil s domem Izraele; pročez, pro pohany jsou velmi cenné.

24 A anděl Páně mi pravil: Spatřil jsi, že tato kniha vyšla z úst Žida; a když vyšla z úst Žida, obsahovala plnost evangelia Páně, o němž vydává svědectví dvanáct apoštolů; a vydávají svědectví podle pravdy, jež je v Beránku Božím.

25 Pročez, tyto věci vycházejí od ‘Židů k ‘pohanům v čistotě podle pravdy, jež je v Bohu.

26 A poté, co vyjdou rukou dvanácti apoštolů Beránkových od Židů ‘k pohanům, vidíš utváření oné ‘veliké a ohavné ‘církve, jež je nejohavnější ze všech církví; neboť viz, ‘vyňali z evangelia Beránkova mnohé části, jež jsou ‘jasné a převelice cenné; a také mnohé smlouvy Páně vyňali.

27 A toto vše učinili, aby mohli převracetí pravé cesty Páně, aby mohli zaslepiti oči a zatvrditi srdce dětí lidských.

14c 1. Nefi 22:7–8.
pp Izrael – Rozptýlení Izraele.

15a 2. Nefi 10:19.
b 2. Nefi 5:21.
c Morm. 6:17–22.

16a NaS 101:80.

19a 2. Nefi 10:10–14;
3. Nefi 21:4;
Eter 2:12.

20a 1. Nefi 14:23.

23a 1. Nefi 13:38;
2. Nefi 29:4–12.

b pp Písma.

c 2. Nefi 3:12.

d 1. Nefi 5:10–13.

25a 2. Nefi 29:4–6;
NaS 3:16.

pp Židé.

b pp Pohané.

26a Mat. 21:43.

b 1. Nefi 13:4–6;
14:3, 9–17.

c pp Odpadlictví –
Odpadlictví v prvotní
křesťanské církvi.

d Morm. 8:33;

Mojš. 1:41.

e 1. Nefi 14:20–26;

Čl. v. 1:8.

28 Pročež, vidíš, že poté, co tato kniha prošla rukama oné veliké a ohavné církve, mnohé jasné a cenné věci jsou z knihy, jež je knihou Beránka Božího, vyňaty.

29 A poté, co byly tyto jasné a cenné věci vyňaty, vychází ke všem národům pohanů; a poté, co vyjde ke všem národům pohanů, ano, dokonce přes mnohé vody, které jsi viděl s pohany, již vyšli ze zajetí, vidíš – pro mnohé jasné a cenné věci, jež byly z této knihy vyňaty, jež byly jasné pro porozumění dětí lidských podle jasnosti, jež je v Beránku Božím – pro tyto věci, jež jsou vyňaty z evangelia Beránkova, že přemnoží klopýtají, ano, natolik, že Satan má nad nimi velikou moc.

30 Nicméně vidíš, že pohané, kteří vyšli ze zajetí a byli pozvednuti mocí Boží nade všechny jiné národy na tváři země, jež je vyvolená nade všechny jiné země, jež je země, o níž Pán Bůh učinil smlouvu s otcem tvým, že jí símě jeho bude míti za "zemí svého dědictví; pročež, vidíš, že Pán Bůh nestrpí, aby pohané zcela zničili^b směsici semene tvého, která je mezi bratřími tvými.

31 Aniž strpí, aby pohané "zničili símě bratří tvých.

32 Aniž Pán Bůh strpí, aby pohané na věky zůstali v onom strašlivém stavu slepoty, v níž,

jak vidíš, jsou pro ony jasné a převelice cenné části evangelia Beránkova, které byly zadrženy onou "ohavnou církví, jejíž utváření jsi viděl.

33 Pročež Beránek Boží praví: Budu milosrdný k pohanům, až k navštívení zbytku domu Izraele velikým soudem.

34 A stalo se, že anděl Páně ke mně promluvil řka: Viz, praví Beránek Boží, poté, co navštívím "zbytek domu Izraele – a tento zbytek, o němž mluvím, je semenem tvého otce – pročež, poté, co je navštívím soudem a budu je bít rukou pohanů, a poté, co pohané budou nesmírně^b klopýtati pro ony převelice jasné a cenné části "evangelia Beránkova, které byly zadrženy onou ohavnou církví, jež je matkou nevěstek, praví Beránek – onoho dne budu milosrdný k pohanům, natolik, že jim "přinesu svou vlastní mocí mnohé ze svého evangelia, které bude jasné a cenné, praví Beránek.

35 Neboť viz, praví Beránek: Projevím se semeni tvému, takže napíší mnohé věci, kterým je budu učiti, které budou jasné a cenné; a poté, co símě tvé bude zničeno a bude upadati do nevíry, a také símě bratří tvých, viz, "tyto věci budou ukryty, aby vyšly k pohanům darem a mocí Beránkovou.

30a PP Zaslíbená země.
b Alma 45:10–14.

31a 2. Nefi 4:7; 10:18–19;
Jáko 3:5–9;
Hel. 15:12;
3. Nefi 16:8–9;
Morm. 5:20–21.

32a PP Ďábel – Církev
ďáblová.

34a PP Jozef, syn
Jáko 1:1–3;
b 1. Nefi 14:1–3;
2. Nefi 26:20.
c PP Evangelium.

d NaS 10:62.
PP Znovuzřízení
evangelia.
35a 2. Nefi 27:6; 29:1–2.
PP Kniha
Mormonova.

36 A v nich bude napsáno "evangelium mé, praví Beránek, a má ^bskála a mé spasení.

37 A "požehnaní jsou ti, kteří onoho dne budou usilovati o nastolení mého ^bSionu, neboť oni budou míti ^cdar a moc Ducha Svatého; a "vytrvají-li do konce, budou posledního dne pozvednuti a budou spaseni ve věčném ^ekrálovství Beránkově; a jak krásní budou na horách ti, kteří budou ^fzvěstovati pokoj, ano, zvěsti veliké radosti.

38 A stalo se, že jsem spatřil zbytek semene svých bratří, a také onu "knihu Beránka Božího, jež vyšla z úst Žida, jak přešla od pohanů ^bke zbytku semene mých bratří.

39 A poté, co k nim vyšla, spatřil jsem další "knihy, které k nim vyšly mocí Beránkovou od pohanů, aby ^bpřesvědčily pohany a zbytek semene mých bratří, a také Židy, kteří byli rozptýleni po celé tváři země, že záznamy proroků a dvanácti apoštolů Beránkových jsou ^cpravdivé.

40 A anděl ke mně promluvil řka: Tyto "poslední záznamy, které jsi viděl mezi pohany,

^butvrdí pravdu těch ^cprvních, které jsou od dvanácti apoštolů Beránkových, a oznámí ony jasné a cenné věci, jež z nich byly vyňaty; a oznámí všem pokolením, jazykům a lidem, že Beránek Boží je Syn Věčného Otce a "Spasitel světa; a že všichni lidé musejí přijíti k němu, jinak nemohou býti spaseni.

41 A musejí přijíti podle slov, jež budou utvrzena ústy Beránkovými; a slova Beránkova budou oznámena v záznamech tvého semene, i v záznamech dvanácti apoštolů Beránkových; pročež oba budou utvrzeny jako "jeden; neboť jest ^bjeden Bůh a jeden ^cPastýř nad celou zemí.

42 A přichází čas, kdy se projeví všem národům, jak "Židům, tak také pohanům; a poté, co se projeví Židům a také pohanům, pak se projeví pohanům a také Židům a ^bposlední budou první a ^cprvní budou poslední.

KAPITOLA 14

Anděl vypráví Nefimu o požehnaních a prokletích, která padnou na pohany – Jsou pouze dvě církve:

36a 3. Nefi 27:13–21.

^b Hel. 5:12;

3. Nefi 11:38–39.

^{pp} Skála.

37a NaS 21:9.

^b ^{pp} Sion.

^c ^{pp} Dar Ducha Svatého.

^d 3. Nefi 27:16.

^{pp} Vytřívati.

^e ^{pp} Celestiální sláva.

^f Iz. 52:7;

Mos. 15:14–18;

3. Nefi 20:40.

38a 1. Nefi 13:23;

2. Nefi 29:4–6.

^b Morm. 5:15.

39a ^{pp} Písma – Příchod písem prorokován.

^b Ezech. 37:15–20;

2. Nefi 3:11–12.

^c 1. Nefi 14:30.

40a 2. Nefi 26:16–17;

29:12.

^{pp} Kniha Mormonova.

^b Morm. 7:8–9.

^c ^{pp} Bible.

^d Viz titulní strana

Knihy Mormonovy.

Mojž. 1:6.

41a Ezech. 37:17.

^b Deut. 6:4;

Jan 17:21–23;

2. Nefi 31:21.

^c ^{pp} Dobrý pastýř.

42a NaS 90:8–9; 107:33;

112:4.

^b Jákob 5:63.

^c Lukáš 13:30;

1. Nefi 15:13–20.

církev Beránka Božího a církev ďáblova – Svatí Boží ve všech národech jsou pronásledováni velikou a ohavnou církví – Apoštol Jan bude psátí o konci světa. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A STANE se, že když „pohané budou poslouchati Beránka Božího onoho dne, kdy se jim projeví ve slově, a také v ^bmoci, v samotném skutku, což odejme jejich ^ckameny úrazu –

2 A nebudou zatvrzovati srdce své proti Beránku Božímu, budou počítáni mezi sítě tvého otce; ano, budou „počítáni k domu Izraele; a budou na věky ^bpožehnaným lidem v zaslíbené zemi; již nikdy nebudou uvedeni do zajetí; a dům Izraele nebude již nikdy smíchán.

3 A ta veliká „jáma, kterou pro ně vykopala ona veliká a ohavná církev, jež byla založena ďáblem a jeho dětmi, aby mohl sváděti duše lidské dolů do pekla – ano, ta veliká jáma, jež byla vykopána ke zničení lidí, se naplní těmi, kteří ji vykopali, k jejich úplnému zničení, praví Beránek Boží; ne však ke zničení duše, pokud to není její vyvržení do onoho ^bpekla, jež nemá konce.

4 Neboť viz, toto je podle zajetí ďáblova a také podle spravedl-

nosti Boží vůči všem těm, kteří budou před ním páchatí zlovolnost a ohavnost.

5 A stalo se, že anděl ke mně, Nefimu, promluvil řka: Viděl jsi, že budou-li pohané činiti pokání, dobře se jim povede; a ty také víš o smlouvách Páně s domem Izraele; a ty jsi také slyšel, že ten, kdo „nečiní pokání, musí zahynouti.

6 Tudíž, „běda buď pohanům, pokud zatvrzují srdce své proti Beránku Božímu.

7 Neboť přichází čas, praví Beránek Boží, kdy vykonám mezi dětmi lidskými veliké a „podivuhodné dílo; dílo, jež bude věčné, buď na jedné straně, nebo na druhé – buď aby ony byly přesvědčeny k pokoji a k ^bživotu věčnému, nebo aby byly vydány tvrdosti srdce svého a slepotě mysli své, takže budou uvedeny do zajetí a také do zkázy, jak časně, tak duchovně, podle ^czajetí ďáblova, o němž jsem promlouval.

8 A stalo se, že když anděl promluvil tato slova, pravil mi: Vzpomínáš si na „smlouvy Otce s domem Izraele? Pravil jsem mu: Ano.

9 A stalo se, že mi pravil: Pohleď a viz onu velikou a ohavnou církev, která je matkou

14 1a 3. Nefi 16:6–13.

pp Pohané.

b 1. Tes. 1:5;

1. Nefi 14:14;

Jákob 6:2–3.

c Iz. 57:14;

1. Nefi 13:29, 34;

2. Nefi 26:20.

2a Gal. 3:7, 29;

2. Nefi 10:18–19;

3. Nefi 16:13; 21:6, 22;

Abr. 2:9–11.

b 2. Nefi 6:12; 10:8–14;

3. Nefi 16:6–7; 20:27.

3a 1. Nefi 22:14;

NaS 109:25.

b pp Peklo; Zatracení.

5a pp Pokání.

6a 2. Nefi 28:32.

7a Iz. 29:14;

1. Nefi 22:8;

2. Nefi 27:26; 29:1–2;

NaS 4:1.

pp Znovuzřízení

evangelia.

b pp Věčný život.

c 2. Nefi 2:26–29;

Alma 12:9–11.

8a pp Abrahamova

smlouva.

ohavností, jejímž zakladatelem je "d'ábel.

10 A pravil mi: Viz, jsou pouze "dvě církve; jedna je církev Beránka Božího a ta ^bdruhá je církev d'áblova; pročež, kdo nepřináleží k církvi Beránka Božího, přináleží k oné veliké církvi, která je matkou ohavností; a je to "smilnice vší země.

11 A stalo se, že jsem pohlédl a spatřil jsem smilnici vší země a ta seděla na mnohých "vodách; a ^bměla panství nad celou zemí, mezi všemi národy, pokoleními, jazyky a lidmi.

12 A stalo se, že jsem spatřil církev Beránka Božího, a bylo jich "málo pro zlovolnost a ohavnosti smilnice, jež seděla na mnohých vodách; nicméně spatřil jsem, že církev Beránkova, což byli svatí Boží, byla také po ^bcelé tváři země; a jejich panství na tváři země byla malá, pro zlovolnost oné veliké smilnice, kterou jsem viděl.

13 A stalo se, že jsem spatřil, že ona veliká matka ohavností shromáždila zástupy po tváři celé země, mezi všemi národy pohanů, aby "bojovaly proti Beránkovi Božímu.

14 A stalo se, že já, Nefi, jsem spatřil moc Beránka Božího, jak sestoupila na svaté z církve

Beránkovy a na lid smlouvy Páně, který byl rozptýlen po celé tváři země; a byli ozbrojeni spravedlivostí a "mocí Boží ve veliké slávě.

15 A stalo se, že jsem spatřil, že hněv Boží byl "vylit na onu velikou a ohavnou církev natolik, že mezi všemi ^bnárody a pokoleními země byly války a pověsti o válkách.

16 A protože počaly být "války a pověsti o válkách mezi všemi národy, které patřily k matce ohavností, anděl ke mně promluvil řka: Viz, hněv Boží je na matce nevěstek; a viz, vidíš všechny tyto věci –

17 A až přijde "den, kdy bude ^bhněv Boží vylit na matku nevěstek, jež je onou velikou a ohavnou církví celé země a jejímž zakladatelem je d'ábel, pak, onoho dne, započne "dílo Otcovo v přípravě cesty k naplnění jeho "smluv, které učinil se svým lidem, jenž je z domu Izraele.

18 A stalo se, že anděl ke mně promluvil řka: Pohled!

19 A já jsem pohlédl a spatřil jsem muže, a ten byl oděn v bílé roucho.

20 A anděl mi pravil: Viz "jednoho z dvanácti apoštolů Beránkových.

9a 1. Nefi 15:35;
NaS 1:35.
pp D'ábel.

10a 1. Nefi 22:23.
b 1. Nefi 13:4–6, 26.
c Zjev. 17:5, 15;
2. Nefi 10:16.

11a Jer. 51:13; Zjev. 17:15.
b NaS 35:11.

12a Mat. 7:14;
3. Nefi 14:14;

NaS 138:26.
b NaS 90:11.
13a Zjev. 17:1–6; 18:24;

1. Nefi 13:5;
NaS 123:7–8.
14a Jákob 6:2;
NaS 38:32–38.

15a NaS 1:13–14.
b Marek 13:8;
NaS 87:6.

16a 1. Nefi 22:13–14;

Morm. 8:30.
17a pp Poslední dny.
b 1. Nefi 22:15–16.
c 3. Nefi 21:7, 20–29.
pp Znovuzřízení evangelia.
d Morm. 8:21, 41.
pp Abrahamova smlouva.
20a Zjev. 1:1–3;
1. Nefi 14:27.

21 Viz, on uvidí a napíše zbytek těchto věcí; ano, a také mnohé věci, které byly.

22 A také bude psáti o konci světa.

23 Pročež, věci, které napíše, jsou spravedlné a pravdivé; a viz, jsou napsány v "knize, kterou jsi viděl vycházeti z úst Žida; a v době, kdy vyšly z úst Žida, neboli v době, kdy tato kniha vyšla z úst Žida, byly věci, které byly napsány, jasné a čisté a převelice ^bcenné a snadno srozumitelné všem lidem.

24 A viz, věci, které tento "apoštol Beránkův napíše, jsou mnohé z věcí, které jsi viděl; a viz, zbytek uvidíš.

25 Ale věci, které uvidíš dále, psáti nebudeš; neboť Pán Bůh vysvětlil apoštola Beránka Božího, aby je "napsal.

26 A také jiným, kteří byli, i těm ukázal všechny věci, a oni je napsali; a jsou "zapečetěny, aby vyšly ve své čistotě k domu Izraele podle pravdy, jež je v Beránku, ve vlastním příhodném čase Páně.

27 A já, Nefi, jsem slyšel, a vydávám svědectví, že tento apoštol Beránkův se jmenoval "Jan, podle slova anděla.

28 A vizte, mně, Nefimu, je zakázáno napsati zbytek věcí, které jsem viděl a slyšel; pročež věci, které jsem napsal, mi postačí; a napsal jsem pouze malou část věcí, které jsem viděl.

29 A vydávám svědectví, že jsem viděl věci, které viděl můj "otec, a obeznámil mne s nimi anděl Páně.

30 A nyní, ustávám promlouvati o věcech, které jsem viděl, zatímco jsem byl unesen duchem; a přestože nejsou všechny věci, které jsem viděl, napsány, ty, které napsány jsou, jsou "pravdivé. A tak tomu jest. Amen.

KAPITOLA 15

Lehiovo símě obdrží v posledních dnech evangelium od pohanů – Shromažďování Izraele je přirovnáváno k olivovníku, jehož přirozené větve budou opět naroubovány – Nefi vysvětluje vidění o stromu života a promlouvá o spravedlnosti Boží při oddělování zlovolných od spravedlivých. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A STALO se, že poté, co jsem byl já, Nefi, unesen duchem a viděl jsem všechny tyto věci, navrátil jsem se do stanu svého otce.

2 A stalo se, že jsem spatřil své bratří, a oni se navzájem přeli ohledně věcí, které k nim můj otec promlouval.

3 Neboť k nim vpravdě promlouval mnohé veliké věci, jež byly těžko "pochopitelné, ledaže se člověk tázal Pána; a oni, jsouce zatvrzelí v srdci svém, tudíž nehleděli k Pánu, jak měli.

23a 1. Nefi 13:20–24;

Morm. 8:33.

b 1. Nefi 13:28–32.

24a Eter 4:16.

25a Jan 20:30–31;

Zjev. 1:19.

26a 2. Nefi 27:6–23;

Eter 3:21–27; 4:4–7;

NaS 35:18;

JS–Ž 1:65.

27a Zjev. 1:1–3.

29a 1. Nefi 8.

30a 2. Nefi 33:10–14.

15 3a 1. Kor. 2:10–12;

Alma 12:9–11.

4 A nyní já, Nefi, jsem byl zamroucen pro tvrdost srdce jejich, a také pro věci, které jsem viděl, a věděl jsem, že se musejí nevyhnutelně státi pro velikou zlovolnost dětí lidských.

5 A stalo se, že jsem byl svými strastmi přemožen, neboť jsem shledal, že mé „strasti stran^b zničení mého lidu jsou velmi veliké, neboť jsem viděl jeho pád.

6 A stalo se, že poté, co jsem nabyl „síly, promluvil jsem k bratrům, přeje si dozvědět se od nich příčinu jejich sporu.

7 A pravili: Viz, nedokážeme porozumět slovům, jež promlouval náš otec o přirozených větvích olivovníku, a také o pohanech.

8 A já jsem jim pravil: „Tázali jste se Pána?

9 A oni mi pravili: Netázali; neboť Pán nás s žádnými takovými věcmi neobeznamuje.

10 Vizte, pravil jsem jim: Proč jen nezachovááte přikázání Páně? Proč jen chcete zahynouti pro „tvrdost srdce svého?

11 Nepamatujete na věci, jež Pán pravil? – Nebudete-li zatvrzovati srdce své a budete-li mne „žádati ve víře věřice, že obdržíte, a budete-li pilně zachovávat

přikázání má, zajisté budete s těmito věcmi obeznámeni.

12 Vizte, pravím vám, že dům Izraele byl přirovnáván k olivovníku Duchem Páně, jenž byl v našem otci; a vizte, nejsme odlomeni z domu Izraele a nejsme „větví domu Izraele?

13 A nyní, náš otec míní naroubováním přirozených větví skrze plnost pohanů to, že v posledních dnech, kdy naše símě bude „upadati do nevíry, ano, po období mnoha let a mnoha pokolení poté, co se^b Mesiáš projeví v těle dětem lidským, tehdy přijde plnost „evangelia Mesiášova k pohanům, a od „pohanů ke zbytku našeho semene –

14 A onoho dne bude zbytek našeho „semene vědět, že je z domu Izraele, a že je lidem^b smlouvy Páně; a tehdy budou vědět a dojdou „poznání svých praotců, a také poznání evangelia svého Vykupitele, kterému on vyučoval jejich otce; pročez, dojdou poznání svého Vykupitele a pravých bodů jeho nauky, aby mohli vědět, jak k němu přijít a býti spaseni.

15 A pak, onoho dne, nebudou se radovati a vzdávati chválu svému Věčnému Bohu, své

5a PP Protivenství.

b Enos 1:13;
Morm. 6:1.

6a Mojž. 1:10;
JS–Ž 1:20, 48.

8a Mos. 26:13;
Alma 40:3.

PP Modlitba.

10a PP Odpadlictví.

11a Jakub 1:5–6;
Enos 1:15;
Moroni 7:26;

NaS 18:18.

PP Prositi, tázati se, žádati.

12a Gen. 49:22–26;
1. Nefi 10:12–14;
19:24.

PP Lehi, otec Nefiův.

13a 1. Nefi 12:22–23;
2. Nefi 26:15.

b PP Mesiáš.

c PP Evangelium.

d 1. Nefi 13:42; 22:5–10;

NaS 14:10.

PP Pohané.

14a 2. Nefi 10:2;
3. Nefi 5:21–26;
21:4–7.

b PP Abrahamova smlouva.

c 2. Nefi 3:12; 30:5;
Morm. 7:1, 9–10;
NaS 3:16–20.

Viz také titulní stranu
Knihy Mormonovy.

“skále a svému spasení? Ano, neobdrží onoho dne sílu a výživu z pravého ^bvinného kmene? Ano, nepřijdou k pravému stádu Božímu?

16 Vizte, pravím vám: Ano; budou opět vzpomenuti v domě Izraele; budou “naroubování na pravý olivovník jsouce přirozenou větví olivovníku.

17 A to je to, co tím náš otec míní; a míní, že se to nestane, dokud nebudou rozptýleni pohany; a míní, že to přijde prostřednictvím pohanů, aby Pán mohl ukázati svou moc pohanům právě proto, že bude “zavržen Židy neboli domem Izraele.

18 Pročež, náš otec nepromlouval pouze o našem semeni, ale i o celém domu Izraele a poukazoval na smlouvu, jež bude naplněna v posledních dnech; kteroužto smlouvu Pán učinil s otcem naším Abrahamem říká: V “semeni tvém budou všechna pokolení země požehnána.

19 A stalo se, že já, Nefi, jsem k nim promlouval mnoho o těchto věcech; ano, promlouval jsem k nim o “znovuzřízení Židů v posledních dnech.

20 A opakoval jsem jim slova “Izaiášova, který promlouval o znovuzřízení Židů neboli domu

Izraele; a poté, co budou znovuzřízeni, nebudou již smícháni ani již nebudou rozptýleni. A stalo se, že jsem promlouval mnohá slova k svým bratřím, takže se upokojili a ^bpokořili se před Pánem.

21 A stalo se, že ke mně promluvili opět řkouce: Co znamená to, co viděl náš otec ve snu? Co znamená ten “strom, který viděl?

22 A já jsem jim pravil: Představuje “strom života.

23 A oni mi pravili: Co znamená ona “tyč ze železa, kterou náš otec viděl, jež vedla ke stromu?

24 A já jsem jim pravil, že to je “slovo Boží; a ti, již budou slovo Boží poslouchati a budou se ho pevně ^bdržeti, nikdy nezahynou; ani “pokusení a ohnivé “šípky “protivníka je nemohou přemoci ke slepotě a svésti ke zničení.

25 Pročež, já, Nefi, jsem je nabádal, aby “dbali slova Páně; ano, nabádal jsem je ze všech sil své duše a se vši schopností, kterou jsem vlastnil, aby dbali slova Božího a pamatovali na to, aby zachovávali jeho přikázání vždy ve všech věcech.

26 A oni mi pravili: Co znamená ona “řeka s vodou, kterou viděl náš otec?

27 A já jsem jim pravil, že

15a pp Skála.

b Gen. 49:11; Jan 15:1.

16a Jákob 5:60–68.

17a pp Ukřižování.

18a Gen. 12:1–3;

Abr. 2:6–11.

19a 1. Nefi 19:15.

pp Izrael – Shromáždění Izraele.

20a 1. Nefi 19:23.

b 1. Nefi 16:5, 24, 39.

21a 1. Nefi 8:10–12.

22a 1. Nefi 11:4, 25;

Mojž. 3:9.

23a 1. Nefi 8:19–24.

24a pp Slovo Boží.

b 1. Nefi 8:30;

2. Nefi 31:20.

c 1. Nefi 8:23.

pp Pokoušení, pokusení.

d ěfez. 6:16;

NaS 3:8; 27:17.

e pp Dábel.

25a NaS 11:2; 32:4;

84:43–44.

26a 1. Nefi 8:13.

“voda, kterou můj otec viděl, je ^bšpinavost; a jeho mysl byla tak velmi pohlcena jinými věcmi, že špinavost vody nespátřil.

28 A pravil jsem jim, že to je strašlivá ^apropast, která odděluje zlovolné od stromu života a také od svatých Božích.

29 A pravil jsem jim, že to představuje ono strašlivé ^apeklo, které, jak mi řekl anděl, je připraveno pro zlovolné.

30 A pravil jsem jim, že náš otec také viděl, že ^aspravedlnost Boží také odděluje zlovolné od spravedlivých; a její jas je jako jas planoucího ohně, který stoupá vzhůru k Bohu na věky věků a nemá konce.

31 A oni mi pravili: Znamená to muka těla ve dnech ^azkoušky nebo to znamená konečný stav duše po ^bsmrti časného těla nebo to hovoří o věcech, které jsou časné?

32 A stalo se, že jsem jim pravil, že to představuje věci jak časné, tak duchovní; neboť přijde den, kdy musejí býti souzeni za své ^askutky, ano, dokonce skutky, které byly vykonány časným tělem v jejich dnech zkoušky.

33 Pročež, ^azemřou-li ve své zlovolnosti, musejí býti také ^bzavrženi stran věcí, které jsou

duchovní, které přísluší spravedlivosti; pročež, musejí býti přivedeni, aby stanuli před Bohem, aby byli ^csouzeni za své ^askutky; a jestliže jejich skutky byly špinavost, musejí nezbytně býti ^cšpinaví; a jestliže jsou špinaví, pak nezbytně nemohou ^fdlíti v království Božím; kdyby tomu tak bylo, království Boží by muselo býti špinavé také.

34 Ale vizte, já vám pravím, království Boží není ^ašpinavé a žádná nečistá věc nemůže vstoupiti do království Božího; pročež musí nezbytně býti připraveno místo špinavosti pro to, co je špinavé.

35 A je připraveno místo, ano, dokonce ono strašlivé ^apeklo, o kterém jsem mluvil, a ^bďábel je strůjcem jeho; pročež konečný stav duší lidských je dlíti v království Božím nebo býti vyvrženi pro onu ^cspravedlnost, o které jsem promlouval.

36 Pročež, zlovolní jsou vzdáleni od spravedlivých a také od onoho ^astromu života, jehož ovoce je nesmírně cenné a ^bžádoucí nade všechno jiné ovoce; ano, a je to ^cnejvětší ze všech ^ddarů Božích. A tak jsem promlouval k svým bratřím. Amen.

27a 1. Nefi 12:16.

^b PP Špína, špinavost.

28a Lukáš 16:26;

1. Nefi 12:18;

2. Nefi 1:13.

29a PP Peklo.

30a PP Spravedlnost.

31a Alma 12:24; 42:10;
Hel. 13:38.

^b Alma 40:6, 11–14.

32a PP Skutky.

33a Mos. 15:26;

Moroni 10:26.

^b Alma 12:12–16; 40:26.

^c PP Soud, poslední.

^d 3. Nefi 27:23–27.

^e 2. Nefi 9:16;

NaS 88:35.

^f Žalmy 15:1–5; 24:3–4;

Alma 11:37;

NaS 76:50–70;

Mojž. 6:57.

34a PP Špína, špinavost.

35a 2. Nefi 9:19;

Mos. 26:27.

PP Peklo.

^b 1. Nefi 14:9;

NaS 1:35.

^c PP Spravedlnost.

36a Gen. 2:9;

2. Nefi 2:15.

^b 1. Nefi 8:10–12;

Alma 32:42.

^c NaS 6:13.

^d NaS 14:7.

PP Věčný život.

KAPITOLA 16

Zlovolní považují pravdu za tvrdou – Lehiovi synové se žení s dcerami Izmaelovými – Liahona jim v pustině ukazuje směr – Pánova poselství jsou čas od času psána na Liahonu – Izmael umírá; jeho rodina reptá pro strasti. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že poté, co jsem já, Nefi, ustal promlouvati k svým bratrům, vizte, pravili mi: Oznamil jsi nám tvrdé věci, tvrdší, nežli jsme schopni snésti.

2 A stalo se, že jsem jim pravil, že vím, že jsem promlouval tvrdé věci proti zlovolným podle pravdy; a spravedlivé jsem ospravedlnil a dosvědčil jsem, že budou posledního dne pozvednuti; pročez, „provinilí považují ^bpravdu za tvrdou, neboť se jim ^czařezává hluboko do nitra.

3 A nyní, bratří moji, kdybyste byli spravedliví a kdybyste byli ochotni poslouchati pravdu a dbáti jí, abyste mohli „kráčet před Bohem zpříma, pak byste nereptali pro pravdu a neříkali byste: Promlouváš k nám tvrdé věci.

4 A stalo se, že já, Nefi, jsem nabádal své bratří se vši pílí, aby zachovávali přikázání Páně.

5 A stalo se, že se před Pánem „pokořili; natolik, že jsem se

z nich radoval a měl jsem velikou naději, že budou kráčet po stezkách spravedlivosti.

6 Nyní, toto vše bylo řečeno a vykonáno, když můj otec dlel ve stanu v údolí, které nazval Lemuel.

7 A stalo se, že já, Nefi, jsem si vzal jednu z ^adcer Izmaelových za ^bmanželku; a také moji bratří si vzali dcery Izmaelovy za manželky; a také ^cZoram si vzal nejstarší dceru Izmaelovu za manželku.

8 A tak můj otec vyplnil všechna přikázání Páně, která mu byla dána. A i já, Nefi, jsem byl Pánem nesmírně požeňán.

9 A stalo se, že hlas Páně promluvil v noci k mému otci a přikázal mu, aby se nazířil vydat na cestu do pustiny.

10 A stalo se, že když můj otec ráno vstal a vyšel ze vchodu svého stanu, spatřil k svému velikému úžasu na zemi „kouli pečlivého vypracování; a byla z jemné mosazi. A v kouli byla dvě větvena; a jedno ukazovalo cestu, kudy máme jíti do pustiny.

11 A stalo se, že jsme shromáždili všechno, co jsme museli nésti do pustiny, a veškerý zbytek svých zásob, které nám dal Pán; a vzali jsme semena všeho druhu, abychom je nesli do pustiny.

12 A stalo se, že jsme vzali své

16 2a Jan 3:20;
2. Nefi 33:5;
Enos 1:23;
Hel. 14:10.
pp Vina.
b Přísl. 15:10;
2. Nefi 1:26; 9:40;

Hel. 13:24–26.
c Skut. 5:33;
Mos. 13:7.
3a NaS 5:21.
pp Kráčet, kráčet
s Bohem.
5a 1. Nefi 16:24, 39; 18:4.

7a 1. Nefi 7:1.
b pp Manželství,
vdávati se, ženiti se.
c 1. Nefi 4:35;
2. Nefi 5:5–6.
10a Alma 37:38–46.
pp Liahona.

stany a odešli jsme do pustiny přes řeku Laman.

13 A stalo se, že jsme putovali po dobu čtyř dnů téměř jihojiho- východním směrem a opět jsme rozbili stany; a pojmenovali jsme to místo Šazer.

14 A stalo se, že jsme vzali své luky a své šípy a vyšli jsme do pustiny, abychom lovíli potravu pro své rodiny; a poté, co jsme ulovili potravu pro své rodiny, navrátili jsme se opět k svým rodinám v pustině na místo Šazer. A vyšli jsme opět do pustiny sledujícíe tentýž směr a držíce se nejúrodnějších částí pustiny, jež byly na okraji poblíž "Rudého moře.

15 A stalo se, že jsme putovali po dobu mnoha dnů, lovíce cestou potravu svými luky a svými šípy a svými kameny a svými praky.

16 A následovali jsme "pokyny koule, které nás vedly do úrodnějších částí pustiny.

17 A poté, co jsme putovali po dobu mnoha dnů, rozbili jsme na nějakou dobu stany, abychom si mohli opět odpočinouti a opatřit potravu pro své rodiny.

18 A stalo se, že když jsem já, Nefi, vyšel, abych lovil potravu, vizte, zlomil jsem svůj luk, který byl vyroben z jemné "oceli; a poté, co jsem zlomil svůj luk, vizte, moji bratří se na mne pro ztrátu mého luku hněvali, neboť jsme neopatřili žádnou potravu.

19 A stalo se, že jsme se navrátili k svým rodinám bez potravy, a ony, jsouce velice vyčerpaný stran svého putování, velice trpěly pro nedostatek potravy.

20 A stalo se, že Laman a Lemuel a synové Izmaelovi počali nesmírně reptati pro svá utrpení a strasti v pustině; a také můj otec počal reptati proti Pánu, svému Bohu; ano, a oni všichni byli nesmírně ztrápení, že dokonce reptali proti Pánu.

21 Nyní, stalo se, že já, Nefi, jsem byl svými bratřími pro ztrátu svého luku sužován, a protože jejich luky ztratily pružnost, počalo to býti nesmírně obtížné, ano, a nemohli jsme žádnou potravu opatřit.

22 A stalo se, že já, Nefi, jsem promlouval mnohé k svým bratřím, protože opět zatvrdili své srdce, dokonce se "zpěčovali Pánu, svému Bohu.

23 A stalo se, že já, Nefi, jsem zhotovil ze dřeva luk a z rovného prutu šíp; pročež, vyzbrojil jsem se lukem a šípem, prakem a kameny. A pravil jsem svému "otci: Kam mám jít, abych získal potravu?

24 A stalo se, že se "otázal Pána, neboť oni se pokořili pro má slova; neboť jsem jim pravil mnohé věci silou své duše.

25 A stalo se, že hlas Páně přišel k mému otci; a byl vpravdě "ukázněn pro svá reptání proti Pánu natolik, že byl přiveden do hlubin smutku.

14a NaS 17:1.
16a 1. Nefi 16:10, 16,
26; 18:12;
Alma 37:38–46.

18a 2. Sam. 22:35.
22a Ex. 16:8; Num. 11:1.
23a Ex. 20:12;
Mos. 13:20.

24a PP Modlitba.
25a Eter 2:14.
PP Ukázněvání,
ukážíovati.

26 A stalo se, že hlas Páně mu pravil: Pohlédni na kouli a viz, co je napsáno.

27 A stalo se, že když můj otec spatřil to, co bylo na kouli napsáno, nesmírně se bál a třásl se, a také moji bratři a synové Izmaelovi a naše manželky.

28 A stalo se, že já, Nefi, jsem spatřil, že ukazatele, které jsou v kouli, působí podle "víry a píle a pozornosti, kterou jim věnujeme.

29 A také byl na nich napsán nový nápis, jež bylo možné snadno čísti, a který nám dal "porozumění ohledně cest Páně; a byl psán a měněn čas od času podle víry a píle, kterou jsme mu věnovali. A tak vidíme, že ^bmalými prostředky může Pán uskutečnit věci veliké.

30 A stalo se, že já, Nefi, jsem vyšel na vrchol hory podle pokynů, které byly dány na kouli.

31 A stalo se, že jsem ulovil divou zvěř, a tak jsem opatřil potravu pro naše rodiny.

32 A stalo se, že jsem se navrátil k našim stanům a přinesl jsem zvěř, kterou jsem ulovil; a nyní, když spatřili, že jsem opatřil potravu, velice se radovali. A stalo se, že se pokořili před Pánem a vzdávali mu díky.

33 A stalo se, že jsme se opět vydali na cestu a putovali jsme téměř stejným směrem jako na počátku; a poté, co jsme putovali po dobu mnoha dnů, opět

jsme rozbili stany, abychom se mohli po nějakou dobu zdržeti.

34 A stalo se, že "Izmael zemřel a byl pohřben na místě, které bylo nazváno Nahom.

35 A stalo se, že dcery Izmaelovy převelice truchlily pro ztrátu svého otce a pro "strasti v pustině; a reptaly proti mému otci, protože je vyvedl ze země Jeruzalém, řkouce: Náš otec je mrtev; ano, a mnoho jsme se nabloudily v pustině a trpěly jsme mnoha strastmi, hladem, žízní a únavou; a po všech těchto utrpeních musíme zahynouti v pustině hladem.

36 A takto reptaly proti mému otci, a také proti mně; a přály si navrátiti se opět do Jeruzaléma.

37 A Laman pravil Lemuelovi a také synům Izmaelovým: Vizte, "zabijme našeho otce a také našeho bratra Nefiho, který si osobuje právo býti ^bvládce a učitelem nám, kteří jsme jeho staršími bratřími.

38 Nyní, on praví, že s ním rozmlouval Pán a také že mu sloužili "andělé. Ale vizte, my víme, že nám lže; a toto nám říká a mnohé věci činí svým vychytralým uměním, aby nás oklamal, domnívaje se snad, že nás odvede do nějaké podivné pustiny; a usmyslel si, že až nás odvede, učiní ze sebe krále a vládce nad námi, aby s námi mohl naložiti podle své vůle a libosti. A tímto způsobem pod-

28a Alma 37:40.
pp Věřiti, víra.

29a pp Porozumění.
b 2. Král. 5:13;
Jakub 3:4;

Alma 37:6–7, 41;
NaS 123:16.

34a 1. Nefi 7:2–6.
35a pp Protivenství.
37a 1. Nefi 17:44.

pp Vražda, vražditi.
b Gen. 37:9–11;
1. Nefi 2:22; 18:10.
38a 1. Nefi 3:30–31; 4:3.

něcoval můj bratr Laman jejich srdce ke hněvu.

39 A stalo se, že Pán byl s námi, ano, dokonce hlas Páně přišel a promlouval k nim mnohá slova a převelice je "ukázňoval; a poté, co byli ukázněni hlasem Páně, odvrátili svůj hněv a činili pokání ze svých hříchů natolik, že Pán nám opět požehnal potravou, a tak jsme nezahynuli.

KAPITOLA 17

Nefimu je přikázáno postavit loď – Jeho bratři mu odporují – Nabádá je tím, že jim připomíná historii Božího jednání s Izraelem – Nefi je naplněn mocí Boží – Jeho bratřím je zakázáno dotknouti se ho, aby neseschli jako suchý rákos. Kolem roku 592–591 př. Kr.

A STALO se, že jsme se opět vydali na cestu do pustiny; a od té doby nadále jsme putovali téměř východním směrem. A putovali jsme a prodírali jsme se mnoha strastmi v pustině; a naše ženy v pustině rodily děti.

2 A tak veliká požehnání Páně spočívala na nás, že zatímco jsme se v pustině živili "syrovým masem, naše ženy hojně kojily děti a byly silné, ano, dokonce jako muži; a počaly snášeti putování bez reptání.

3 A tak vidíme, že přikázání Boží se musejí naplniti. A pakliže děti lidské zachovávají "přikázání Boží, on je živí a

posiluje je a poskytuje prostředky, jimiž mohou uskutečniti to, co jim přikázal; pročež, ^bposkytl nám prostředky, zatímco jsme přebývali v pustině.

4 A přebývali jsme v pustině po dobu mnoha let, ano, dokonce po osm let.

5 A přišli jsme do země, kterou jsme nazvali Hojnost, pro její mnohé plody a také pro divoký med; a všechny tyto věci byly Pánem připraveny, abychom nezahynuli. A spatřili jsme moře, které jsme nazvali Irreantum, což přeloženo je mnohé vody.

6 A stalo se, že jsme rozbili stany u mořského břehu; a přestože jsme vytrpěli mnohé "strasti a mnohé obtíže, ano, dokonce tak mnohé, že je nemůžeme všechny vypsati, nesmírně jsme se radovali, když jsme přišli k mořskému břehu; a nazvali jsme ono místo Hojnost, pro jeho mnohé plody.

7 A stalo se, že poté, co jsem byl já, Nefi, v zemi Hojnosti po dobu mnoha dnů, přišel ke mně hlas Páně říka: Vstaň a vystup na horu. A stalo se, že jsem vstal a vystoupil jsem na horu a volal jsem k Pánu.

8 A stalo se, že Pán ke mně promluvil říka: Postavíš loď podle "způsobu, který ti ukáži, abych mohl převésti tvůj lid přes tyto vody.

9 A já jsem pravil: Pane, kam mám jíti, abych našel rudu k tavení a abych zhotovil nástro-

39a pp Ukázňování, ukázněvatí.
17 2a 1. Nefi 17:12.
3a Mos. 2:41;

Alma 26:12.
pp Poslouchati, poslušnost, poslušný.
b 1. Nefi 3:7.

6a 2. Nefi 4:20.
8a 1. Nefi 18:2.

je, abych mohl postavit loď po způsobu, který jsi mi ukázal?

10 A stalo se, že Pán mi řekl, kam mám jít, abych našel rudu a abych mohl zhotoviti nástroje.

11 A stalo se, že já, Nefi, jsem z kůže zvířat zhotovil měch k rozdmýchávání ohně; a poté, co jsem zhotovil měch, abych jím mohl oheň rozdmýchávati, bil jsem dvěma kameny o sebe, abych oheň rozdělal.

12 Neboť Pán doposud nestrpěl, abychom si rozdělávali mnoho ohně, když jsme putovali v pustině; neboť pravil: Učiním vaši potravu příjemnou, abyste ji nemuseli "vařiti.

13 A také budu v pustině vaším světlem; a budu před vámi "připravovati cestu, pak-liže budete zachovávatí má přikázání; pročez, nakolik budete zachovávatí přikázání má, budete vedeni k ^bzaslíbené zemi; a budete "vědět, že to jsem já, kdo vás vede.

14 Ano, a Pán také pravil toto: Až dosáhnete zaslíbené země, budete "vědět, že já, Pán, jsem ^bBůh; a že já, Pán, jsem vás zachránil před zničením; ano, že já jsem vás vyvedl ze země Jeruzalém.

15 Pročez, já, Nefi, jsem se snažil zachovávatí přikázání Páně a nabádal jsem své bratří k věrnosti a píli.

16 A stalo se, že jsem zhotovil nástroje z rudy, kterou jsem tavil ze skály.

17 A když moji bratří viděli, že se chystám "stavěti loď, počali proti mně reptati řka: Náš bratr je blázen, neboť si myslí, že může postavit loď; ano, a také si myslí, že může přeplouti tyto veliké vody.

18 A tak se moji bratří zpěčovali proti mně a přáli si, aby nemuseli pracovati, neboť nevěřili, že mohu postavit loď; a také nevěřili, že jsem byl poučen Pánem.

19 A nyní, stalo se, že já, Nefi, jsem byl převelice zarmoucen tvrdostí srdce jejich; a nyní, když viděli, že jsem počal býti zarmoucen, byli v srdci rádi natolik, že se mi "vysmívali řka: Věděli jsme, že nemůžeš postavit loď, neboť jsme věděli, že ti chybí soudnost; pročez, ty nedokážeš vykonati tak veliké dílo.

20 A jsi jako náš otec, sveden pošetilými "představami svého srdce; ano, on nás vyvedl ze země Jeruzalém a my jsme bloudili v pustině po tyto mnohé roky; a naše ženy se namáhaly, jsouce těhotné; a rodily děti v pustině a vytrpěly všechno, kromě smrti; a bylo by lépe, kdyby zemřely před odchodem z Jeruzaléma, nežli aby vytrpěly tyto strasti.

21 Vizte, tyto mnohé roky jsme trpěli v pustině, zatímco jsme si mohli užívatí svého majetku a země svého dědictví; ano, a mohli jsme býti šťastni.

22 A víme, že lidé, kteří byli

12a 1. Nefi 17:2.
13a Alma 37:38–39.
b 1. Nefi 2:20;
Jákos 2:12.

c Ex. 6:7.
14a 2. Nefi 1:4.
pp Svědectví.
b NaS 5:2.

17a 1. Nefi 18:1–6.
19a pp Pronásledování,
pronásledovati.
20a 1. Nefi 2:11.

v zemi Jeruzalém, byli “spravedliví lidé; neboť zachovávali ustanovení a soudy Páně a všechna jeho přikázání podle zákona Mojžíšova; pročež, my víme, že to jsou spravedliví lidé; a náš otec je soudil a odvedl nás, protože jsme poslouchali slova jeho; ano, a náš bratr je jako on. A těmito slovy moji bratří reptali a zpěchovali se proti nám.

23 A stalo se, že já, Nefi, jsem k nim promluvil řka: Věříte, že naši otcové, kteří byli dětmi Izraele, by byli vyvedeni z rukou Egyptských, kdyby neposlouchali slova Páně?

24 Ano, domníváte se, že by byli vyvedeni z poroby, kdyby Pán Mojžíšovi nepřikázal, aby je z poroby “vyvedl?

25 Nyní, vy víte, že děti Izraele byly v “porobě; a vy víte, že byly obtěžkány ^bbřemeny, která bylo zatěžko nésti; pročež, vy víte, že to pro ně muselo nezbytně býti dobré, aby byly vyvedeny z poroby.

26 Nyní, vy víte, že Pán přikázal “Mojžíšovi, aby vykonal ono veliké dílo; a vy víte, že jeho ^bslovem se vody Rudého moře rozestoupily sem i tam a ony prošly po suché zemi.

27 Ale vy víte, že Egyptští utonuli v Rudém moři, a oni byli vojskem Faraonovým.

28 A vy také víte, že ony byly v pustině živeny “mannou.

29 Ano, a vy také víte, že Mojžíš svým slovem podle moci Boží, která v něm byla, “udeřil do skály a z ní vytryskla voda, aby děti Izraele mohly uhasiti žízeň.

30 A přestože ony, jsouce vedeny, a Pán, jejich Bůh, jejich Vykupitel, jda před nimi, veda je ve dne a dávaje jim světlo v noci, vykonával pro ně vše, co bylo “žádoucí, aby člověk obdržel, zatvrdily své srdce a zaslepily svou mysl a ^bspílaly Mojžíšovi a pravému a živému Bohu.

31 A stalo se, že je “ničil podle svého slova; a ^bvedl je podle svého slova; a vše pro ně vykonal podle svého slova; a nebylo učiněno nic, aniž by to bylo jeho slovem.

32 A poté, co překročily řeku Jordán, učinil je mocnými tak, že “vyhnaly děti té země, ano, že je rozptýlily ke zničení.

33 A nyní, domníváte se, že děti této země, které byly v zemi zaslíbení a které byly vyhnány našimi otci, domníváte se, že byly spravedlivé? Vizte, pravím vám: Nikoli.

34 Domníváte se, že naši otcové by byli vyvolenější nežli

22a 1. Nefi 1:13.

24a Ex. 3:2–10;

1. Nefi 19:10;

2. Nefi 3:9; 25:20.

25a Gen. 15:13–14.

^b Ex. 1:11; 2:11.

26a Skut. 7:22–39.

^b Ex. 14:21–31;

1. Nefi 4:2; Mos. 7:19;

Hel. 8:11; NaS 8:3;

Mojž. 1:25.

28a Ex. 16:4, 14–15, 35;

Num. 11:7–8;

Deut. 8:3; Mos. 7:19.

29a Ex. 17:6; Num. 20:11;

Deut. 8:15;

1. Nefi 20:21.

30a NaS 18:18; 88:64–65.

^b Ex. 32:8;

Num. 14:2–3;

Ezech. 20:13–16;

NaS 84:23–25.

31a Num. 26:65.

^b 1. Nefi 5:15;

NaS 103:16–18.

32a Num. 33:52–53;

Jozue 24:8.

ony, kdyby byly spravedlivé? Pravím vám: Nikoli.

35 Vizte, Pán oceňuje veškeré "tělo stejně; ten, kdo je ^bspravedlivý, je Bohem ^coblíben. Ale vizte, tito lidé zamítli každé slovo Boží a byli zralí v nepravosti; a spočívala na nich plnost hněvu Božího; a Pán jim proklel zemi a požehnal ji pro naše otce; ano, proklel jim ji až k jejich zničení a požehnal ji pro naše otce tak, že nad ní získali moc.

36 Vizte, Pán "stvořil ^bzemi, aby byla ^cobývána; a stvořil své děti, aby ji vlastnily.

37 A "pozvedá spravedlivý národ a ničí národy zlovolných.

38 A vyvádí spravedlivé do drahocenných "zemí a zlovolné ^bničí a kvůli nim proklíná pro ně zemi.

39 Panuje vysoko v nebesích, neboť ta jsou jeho trůnem a tato země je jeho "podnožím.

40 A miluje ty, kteří chtějí, aby byl jejich Bohem. Vizte, on miloval naše otce a učinil s nimi "smlouvu, ano, dokonce s Abrahamem, ^bIzákem a ^cJákobem; a vzpomněl smluv, které učinil; pročež, vyvedl je ze země ^degyptské.

41 A ukázňoval je v pustině

svou holí; neboť ony "zatvrzovaly své srdce, stejně jako vy; a Pán je ukázňoval pro jejich nepravost. Seslal mezi ně ohnivé létající ^bhady; a poté, co byly uštknuty, připravil způsob, jak mohou být ^cuzdraveny; a úkolem, který měly vykonati, bylo pohlédnouti; a pro ^djednoduchost onoho způsobu neboli jeho snadnost byly mnohé, které zahynuly.

42 A ony čas od času zatvrzovaly své srdce a "spílaly ^bMojžíšovi a také Bohu; nicméně vy víte, že jeho nesmírnou mocí byly vyvedeny do země zaslíbení.

43 A nyní, po tom všem přišel čas, kdy se staly zlovolnými, ano, téměř ke zralosti; a domnívám se, že v tento den jsou blízko toho, aby byly zničeny; neboť vím, že musí zajisté přijít den, kdy musejí být zničeny, až na několik, které budou odvedeny do zajetí.

44 Pročež, Pán "přikázal mému otci, aby odešel do pustiny; a Židé se také snažili připravit ho o život; ano, a ^bvy jste se také snažili připravit ho o život; pročež, jste vražedníky ve svém srdci a jste jako oni.

35a Skut. 10:15, 34;
Řím. 2:11;
2. Nefi 26:23–33.
b Žalmy 55:23;
1. Nefi 22:17.
c 1. Sam. 2:30;
Žalmy 97:10; 145:20;
Alma 13:4;
NaS 82:10.
36a pp Stvoření, stvořiti.
b pp Země.
c Iz. 45:18;
Abr. 3:24–25.

37a Přísl. 14:34;
1. Nefi 4:13;
Eter 2:10; NaS 117:6.
38a pp Zaslíbená země.
b Lev. 20:22.
39a Iz. 66:1; NaS 38:17;
Abr. 2:7.
40a pp Abrahamova
smlouva.
b Gen. 21:12;
NaS 27:10.
c Gen. 28:1–5.
d Deut. 4:37.

41a 2. Král. 17:7–23.
b Num. 21:4–9;
Deut. 8:15;
Alma 33:18–22.
c Jan 3:13–15;
2. Nefi 25:20.
d Alma 37:44–47;
Hel. 8:15.
42a Num. 14:1–12.
pp Vzpoura.
b NaS 84:23–24.
44a 1. Nefi 2:1–2.
b 1. Nefi 16:37.

45 Jste “pohotoví k tomu, abyste činili nepravost, ale pomalí v tom, abyste se rozpomněli na Pána, svého Boha. Viděli jste ^banděla a on k vám promlouval; ano, čas od času jste slyšeli jeho hlas; a on k vám promlouval tichým, jemným hlasem, ale vy jste ‘neměli citu, a tak jste nemohli cítiti jeho slov; pročez, promlouval k vám jako hlasem hromu, jenž způsobil, že se země otrásala, jako by se měla rozpuknouti.

46 A vy také víte, že “mocí svého všemohoucího slova může způsobiti, aby země zanikla; ano, a vy víte, že svým slovem může způsobiti, aby nerovná místa byla srovnána a rovná místa byla rozlámána. Ó, tedy, proč jen jste tak zatvrzelí ve svém srdci?

47 Vizte, má duše je rozervána úzkostí o vás a srdce mne bolí; bojím se, abyste nebyli zavrženi na věky. Vizte, jsem “plný Ducha Božího natolik, že mé tělo ^bnemá sílu.

48 A nyní, stalo se, že když jsem tato slova promluvil, rozhněvali se na mne a chtěli mne vrhnouti do hlubin mořských; a když přistoupili, aby na mne vztáhli ruce, promluvil jsem k nim řka: Ve jménu Všemohoucího Boha příkazuji vám, abyste se mne “nedotýkali, neboť jsem naplněn ^bmocí Boží, dokonce tak, že mé tělo je stravováno;

a kdo na mne vloží ruku, ‘uschne, stejně jako usušený rákos; a bude nicotný před mocí Boží, neboť Bůh ho udeří.

49 A stalo se, že já, Nefi, jsem jim pravil, aby již nereptali proti svému otci; a také aby mi neodpírali pomoc, neboť Bůh mi přikázal, abych postavil loď.

50 A pravil jsem jim: “Kdyby mi Bůh přikázal vykonati cokoli, mohl bych to vykonati. Kdyby mi přikázal, že mám této vodě říci, staň se zemí, stala by se zemí; a kdybych to řekl, stalo by se tak.

51 A nyní, má-li Pán tak velikou moc a způsobil tak mnohé zázraky mezi dětmi lidskými, proč by mi nemohl “naříditi, abych postavil loď?

52 A stalo se, že já, Nefi, jsem pravil svým bratřím mnohé věci, a tak byli zahanbeni a nemohli se se mnou svářiti; a také se neopovážili vložiti na mne ruku, ani dotknouti se mne prstem, dokonce po dobu mnoha dnů. Nyní, neopovážili se to učiniti, aby přede mnou neuschli, tak mocný byl “Duch Boží; a tak na ně zapůsobil.

53 A stalo se, že Pán mi pravil: Vztáhni opět ruku k svým bratřím a neuschnou před tebou, ale já jimi otřesu, praví Pán, a to učiním, aby poznali, že já jsem Pán, jejich Bůh.

54 A stalo se, že jsem vztáhl ruku k bratřím a oni přede

45a Mos. 13:29.

b 1. Nefi 4:3.

c Efez. 4:19.

46a Hel. 12:6–18.

47a Mich. 3:8.

b 1. Nefi 19:20.

48a Mos. 13:3.

b 2. Nefi 1:26–27.

PP Moc.

c 1. Král. 13:4–7.

50a Filip. 4:13;

1. Nefi 3:7.

51a Gen. 6:14–16;

1. Nefi 18:1.

52a PP Duch Svatý.

mnou neuschli; ale Pán jimi otrásl, dokonce podle slova, které promluvil.

55 A nyní, oni pravili: Víme s jistotou, že Pán je s tebou, neboť víme, že to, co námi otrásl, byla moc Páně. A padli přede mnou a chystali se mne „uctívati, ale já jsem to nestrpěl řka: Já jsem váš bratr, ano, dokonce váš mladší bratr; pročez, uctívejte Pána, svého Boha, a ctěte otce svého i matku svou, aby se prodleli ^bdnové vaši na zemi, kterou vám Pán, váš Bůh, dá.

KAPITOLA 18

Loď je dokončena – Je zmíněno narození Jáкова a Jozefa – Skupina vstupuje na loď k cestě do zaslíbené země – Synové Izmaelovi a jejich manželky se spojují v nevázaném veselí a vzpouře – Nefi je svázán a loď je hnána zpět strašlivou bouří – Nefi je osvobozen a díky jeho modlitbě bouře ustává – Tento lid připlouvá do zaslíbené země. Kolem roku 591–589 př. Kr.

A STALO SE, že uctívali Pána a šli se mnou; a opracovávali jsme trámy pečlivým opracováním. A Pán mi čas od času ukazoval, jakým způsobem mám trámy lodi opracovávat.

2 Nyní, já, Nefi, jsem neopracovával trámy po způsobu, který byl učen lidmi, a ani jsem loď po způsobu lidí nestavěl; ale

stavěl jsem ji po způsobu, který mi ukázal Pán; pročez, nebylo to po způsobu lidí.

3 A já, Nefi, jsem často vystupoval na horu a často jsem se „modlil k Pánu; pročez mi Pán ^bukazoval veliké věci.

4 A stalo se, že poté, co jsem dokončil loď podle slova Páně, moji bratří viděli, že je dobrá a že její opracování je nesmírně jemné; pročez, „pokořili se opět před Pánem.

5 A stalo se, že k mému otci přišel hlas Páně, že máme povstati a sestoupiti do lodě.

6 A stalo se, že nazítří, poté, co jsme vše připravili, mnoho plodů a „masa z pustiny a medu v hojnosti a zásoby podle toho, co nám Pán přikázal, jsme sestoupili do lodě s celým svým nákladem a semeny a vším, co jsme s sebou přinesli, každý podle svého věku; pročez, my všichni jsme sestoupili do lodě se svými manželkami a se svými dětmi.

7 A nyní, můj otec zplodil v pustině dva syny; staršího pojmenoval „Jákov a mladšího ^bJozef.

8 A stalo se, že poté, co jsme všichni sestoupili do lodě a vzali jsme s sebou své zásoby a to, co nám bylo přikázáno, vypluli jsme na „moře a byli jsme hnáni větrem pryč směrem k ^bzaslíbené zemi.

9 A poté, co jsme byli hnáni větrem pryč po dobu mnoha

55a Skut. 14:11–15.

^b Ex. 20:12;

Mos. 13:20.

18 3a PP Modlitba.

^b PP Zjevení.

4a 1. Nefi 16:5.

6a 1. Nefi 17:2.

7a 2. Nefi 2:1.

^b 2. Nefi 3:1.

8a 2. Nefi 10:20.

^b 1. Nefi 2:20.

PP Zaslíbená země.

dnů, vizte, moji bratří a synové Izmaelovi a také jejich manželky se počali veseliti tak, že počali tancovati a zpívati a mluvíti velmi hrubě, ano, dokonce tak, že zapomněli, jakou mocí tam byli přivedeni; ano, byli povýšeni k nesmírné hrubosti.

10 A já, Nefi, jsem se počal převelice strachovati, aby se na nás Pán nerozhněval a aby nás nebil pro naši nepravost, a tak bychom byli pohlčeni v hlubinách mořských; pročez, já, Nefi, jsem k nim počal promlouvati s velikou rozvážností; ale vizte, oni se na mne "hněvali řkouce: Nechceme, aby náš mladší bratr byl nad námi ^bvládce.

11 A stalo se, že Laman a Lemuel mne uchopili a svázali provazy a zacházeli se mnou s velikou surovostí; nicméně Pán to "strpěl, aby mohl ukázati svou moc, aby se vyplnila jeho slova, která o zlovolných promlouval.

12 A stalo se, že poté, co mne svázali natolik, že jsem se nemohl pohnouti, "kompas, který byl Pánem připraven, přestal pracovati.

13 Pročez, nevěděli, kam mají řídití loď, a zvedla se veliká bouře, ano, veliká a strašlivá bouře a my jsme byli po vodách "hnáni zpět po dobu tří dnů; a oni počali býti nesmírně vyděšení, že se utopí v moři; přesto mne nerozvázali.

14 A když jsme byli hnáni zpět čtvrtý den, počala býti bouře nesmírně prudká.

15 A stalo se, že se schylovalo k tomu, že budeme pohlčeni v hlubinách mořských. A poté, co jsme byli na vodách hnáni zpět po dobu čtyř dnů, moji bratří počali "viděti, že na nich spočívají soudy Boží a že musejí zahynouti, pokud nebudou činiti pokání ze svých nepravostí; pročez, přišli ke mně a uvolnili pouta, která jsem měl na zápěstích, a vizte, ona nesmírně otekla; a také kotníky jsem měl velice oteklé a velmi bolestivé.

16 Nicméně jsem však hleděl k svému Bohu a "chválil ho po celý den; a pro své strasti jsem proti Pánu nereptal.

17 Nyní, můj otec Lehi jim pravil mnoho věcí, a také synům "Izmaelovým; ale vizte, oni chrlili mnoho výhrůžek proti komukoli, kdo se za mne přimlouval; a moji rodiče, jsouce sešlí věkem a vytrpěvše mnoho zármutku pro své děti, byli zmoženi, ano, dokonce leželi na loži nemocní.

18 Pro svůj zármutek a velikou lítost a pro nepravost mých bratří byli již dokonce blízcí toho, aby byli odvedeni z tohoto času a setkali se se svým Bohem; ano, schylovalo se k tomu, že jejich šediny budou uloženy hluboko do prachu; ano, dokonce byli

10a 1. Nefi 17:17–55.

b Gen. 37:9–11;

1. Nefi 16:37–38;

2. Nefi 1:25–27.

11a Alma 14:11.

12a 1. Nefi 16:10, 16, 26;

2. Nefi 5:12;

Alma 37:38–47;

NaS 17:1.

13a Mos. 1:17.

15a Hel. 12:3.

16a Alma 36:28.

17a 1. Nefi 7:4–20.

blízcí toho, aby byli vrženi se zármutkem do vodního hrobu.

19 A také Jákob a Jozef, jsouce malí a potřebující mnoho péče, byli pro strasti své matky zamrouceni; a ani "moje manželka svými slzami a prosbami a ani mé děti neobměkčily srdce mých bratří, aby mne uvolnili.

20 A nebylo ničeho kromě moci Boží, která jim hrozila zničením, co by mohlo obměkčiti jejich srdce; pročež, když viděli, že se schyluje k tomu, že budou pohlceni v hlubinách mořských, činili pokání z toho, čeho se dopustili, a tak mne uvolnili.

21 A stalo se poté, co mne uvolnili, vizte, vzal jsem kompas a ten pracoval tak, jak jsem si přál. A stalo se, že jsem se modlil k Pánu; a poté, co jsem se pomodlil, větry ustaly a bouře ustala a byl veliký klid.

22 A stalo se, že já, Nefi, jsem řídil loď, a tak jsme se opět plavili směrem k zaslíbené zemi.

23 A stalo se, že poté, co jsme se plavili po dobu mnoha dnů, jsme připluli do "zaslíbené země; a vystoupili jsme na zemi a rozbili jsme stany; a nazvali jsme ji zaslíbenou zemí.

24 A stalo se, že jsme počali obdělávati zemi a počali jsme zasévatí semena; ano, vložili jsme do země veškerá semena, která jsme si přivezli ze země Jeruzalém. A stalo se, že ona převelice rostla; pročež, byli jsme požehnáni v hojnosti.

25 A stalo se, že jsme v zemi zaslíbení shledali, když jsme

cestovali v pustině, že tam jsou v lesích zvířata všeho druhu, jak krávy, tak volové a osli a koně a kozy a divoké kozy a všeliké druhy divokých zvířat, která byla lidem k užitku. A našli jsme všemožné druhy rudy, jak zlata, tak stříbra a mědi.

KAPITOLA 19

Nefi připravuje desky z rudy a zaznamenává dějiny svého lidu – Bůh Izraelský přijde šest set let poté, co Lehi opustil Jeruzalém – Nefi vypráví o Jeho utrpeních a ukřižování – Židy bude pohrdáno a budou rozptylováni až do posledních dnů, kdy se vrátí k Pánu. Kolem roku 588–570 př. Kr.

A STALO se, že mi Pán přikázal, abych zhotovil desky z rudy, abych na ně mohl vyrýti záznam o svém lidu. A na "deskách, které jsem zhotovil, jsem vyryl záznam svého ^botce a také záznam o našem putování v pustině a záznam proroctví svého otce; a také mnohá ze svých vlastních proroctví jsem na ně vyryl.

2 A v době, kdy jsem je zhotovil, jsem nevěděl, že mi Pán přikáže zhotoviti "tyto desky; pročež, záznam mého otce a rodokmen jeho otců a větší část veškerého našeho působení v pustině jsou vyryty na oněch prvních deskách, o kterých jsem mluvil; pročež, to, co se přihodilo předtím, nežli jsem ^btyto desky zhotovil, v pravdě, je

19a 1. Nefi 7:19; 16:7.
23a PP Zaslíbená země.

19 1a PP Desky.
b 1. Nefi 1:16–17; 6:1–3.

2a 2. Nefi 5:30.
b 1. Nefi 9:1–5.

podrobněji zmíněno na deskách prvních.

3 A poté, co jsem cestou přikázání zhotovil tyto desky, obdržel jsem já, Nefi, přikázání, aby služba a proroctví, jejich jasnější a cennější části, byly zapsány na "těchto deskách; a že to, co bylo napsáno, má být zachováno pro poučení mého lidu, který bude vlastnit tuto zemi, a také pro jiné ^bmoudré záměry, kteréžto záměry jsou známy Pánu.

4 Pročež, já, Nefi, jsem učinil na oněch druhých deskách záznam, který podává zprávu neboli který podává větší zprávu o válkách a svárech a zkázách mého lidu. A toto jsem učinil a přikázal jsem svému lidu, co má činiti, až zde nebudu; a že tyto desky mají být předávány z jednoho pokolení na druhé neboli od jednoho proroka k druhému, až do dalších přikázání Páně.

5 A zpráva o tom, jak jsem "zhotovil tyto desky, bude podána později; a tedy vizte, pokračuji podle toho, co jsem promlouval; a toto činím, aby posvátnější věci byly ^bzachovány pro poznání mého lidu.

6 Nicméně nepiši na desky ničeho, aniž bych si myslel, že

je to "posvátné. A nyní, jestliže já chybují, chybovali i ti za stará; ne že bych se chtěl omlouvat kvůli ostatním, ale pro ^bslabost, která je ve mně podle těla, bych se chtěl omluviti.

7 Neboť to, co někteří lidé považují za velmi cenné jak pro tělo, tak pro duši, jiní pokládají za "nic a pošlapávají to nohama. Ano, dokonce samého Boha Izraelského lidé ^bpošlapávají nohama; pravím, pošlapávají nohama, ale chtěl bych to říci jinými slovy – pokládají ho za nic a hlas jeho rad neposlouchají.

8 A vizte, on "přijde, podle slov anděla, za ^bšest set let od doby, kdy můj otec opustil Jeruzalém.

9 A svět, pro svou nepravost, ho bude souditi, jako by byl nic; pročež oni ho bičují, a on to snáší; a oni ho bijí, a on to snáší. Ano, oni na něj "plivají, a on to snáší pro svou milující laskavost a shovívavost vůči dětem lidským.

10 A "Bůh našich otců, kteří byli ^bvyvedeni z Egypta z poroby a kteří jím také byli zachováni v pustině, ano, "Bohem Abrahmovým a Izákovým a Bohem Jákobovým, ^dvydává sebe, podle slov anděla, jako člověka, do rukou zlovolníků, aby byl

3a Jákob 1:1–4;
3:13–14; 4:1–4.
b 1. Nefi 9:4–5;
Sl. Morm. 1:7;
NaS 3:19–20; 10:1–51.
5a 2. Nefi 5:28–33.
b PP Písma – Písma budou zachovávána.
6a Viz titulní strana
Knihy Mormonovy.
PP Svátý.
b Morm. 8:13–17;

Eter 12:23–28.
7a 2. Nefi 33:2;
Jákob 4:14.
b PP Vzpouira.
8a PP Ježíš Kristus –
Proroctví o narození
a smrti Ježíše Krista.
b 1. Nefi 10:4;
2. Nefi 25:19.
9a Iz. 50:5–6;
Mat. 27:30.
10a 2. Nefi 26:12;

Mos. 7:27; 27:30–31;
Alma 11:38–39;
3. Nefi 11:14–15.
b Ex. 3:2–10; 6:6;
1. Nefi 5:15;
NaS 136:22.
c Gen. 32:9;
Mos. 7:19;
NaS 136:21.
PP Jehova.
d PP Usmíření, usmířiti.

‘pozvednut, podle slov ^fZenokových, a aby byl ^sukřižován, podle slov Neumových, a aby byl pohřben v ^hhrobě, podle slov ⁱZenosových, jež promlouval o třech dnech ^ttemnoty, které budou znamením daným o jeho smrti těm, kteří budou obývati ostrovy mořské, obzvláště však daným těm, kteří jsou z ^kdomu Izraele.

11 Neboť tak promluvil prorok: Pán Bůh jistě ^anavštíví onoho dne veškerý dům Izraele, některé svým hlasem pro jejich spravedlivost, k jejich veliké radosti a spasení, a jiné ^bhřměním a blesky své moci, bouří, ohněm a dýmem a párou ^ctemnoty a otvíráním ^dzemě a ^ehorami, jež budou pozvednuty.

12 A všechny ^atyto věci musejí zajisté přijíti, praví prorok ^bZenos. A ^cskály země musejí pukati; a pro sténání země ^dzpůsobí na mnohé krále ostrovů mořských Duch Boží, takže zvolají: Bůh přírody trpí.

13 A co se týká těch, kteří jsou v Jeruzalémě, praví prorok, ti budou ^abičováni všemi lidmi,

protože ^bkřižují Boha Izraelského, odvracejí srdce a zavrhnou je znamení a divy a moc a slávu Boha Izraelského.

14 A protože odvracejí srdce, praví prorok, a ^a“pohrdají Svátým Izraelským, budou blouditi v těle a zahynou a budou za ^busyknutí a za ^crozprávku a budou nenáviděni všemi národy.

15 Nicméně, až přijde onen den, praví prorok, kdy ^a“již nebudou odvraceti srdce od Svátého Izraelského, pak on vzpomene na ^bsmlouvy, které učinil s jejich otci.

16 Ano, pak on vzpomene ^a“ostrovů mořských; ano, a všechny lid, který je z domu Izraele, ^bshromáždím, praví Pán, podle slov proroka Zenose, ze čtyř stran země.

17 Ano, a celá země ^a“uvidí spasení Páně, praví prorok; každý národ, pokolení, jazyk a lid bude požehnán.

18 A já, Nefi, jsem napsal tyto věci pro svůj lid, abych ho snad mohl přesvědčiti, aby pamatoval na Pána, svého Vykupitele.

19 Pročež, promlouvám k ce-

10e 3. Nefi 27:14.

f Alma 33:15; 34:7;

Hel. 8:19–20;

3. Nefi 10:15–16.

pp Písma – Ztracená písma; Zenok.

g 2. Nefi 6:9; Mos. 3:9.

pp Ukřižování.

h Mat. 27:60;

Lukáš 23:53;

2. Nefi 25:13.

i Jákob 6:1;

Hel. 15:11.

pp Zenos.

j 1. Nefi 12:4–5;

Hel. 14:20, 27;

3. Nefi 8:3, 19–23;
10:9.

k 3. Nefi 16:1–4.

11a 3. Nefi 9:1–22;

NaS 5:16.

b Hel. 14:20–27;

3. Nefi 8:5–23.

c Lukáš 23:44–45;

3. Nefi 8:19–20.

d 2. Nefi 26:5.

e 3. Nefi 8:10.

12a Hel. 14:20–28.

b Jákob 5:1.

c Mat. 27:51.

13a Lukáš 23:27–30.

b 2. Nefi 10:3.

14a Iz. 53:3–6;

Mos. 14:3–6.

b pp Židé.

c Deut. 28:37;

1. Král. 9:7;

3. Nefi 16:9.

15a 1. Nefi 22:11–12.

b pp Abrahamova smlouva.

16a 1. Nefi 22:4;

2. Nefi 10:21.

b Iz. 49:20–22.

pp Izrael – Shromáždění Izraele.

17a Iz. 40:4–5.

lému domu Izraele, pakliže obdrží "tyto věci.

20 Neboť vizte, mám v duchu obavy, jež mne unavují dokonce tak, že všechny mé klouby jsou slabé kvůli těm, kteří jsou v Jeruzalémě; neboť kdyby Pán nebyl milosrdný a neukázal mi cosi o nich, tak jako to ukázal prorokům za stara, také bych zahynul.

21 A on zajisté ukázal "prorokům za stara všechny věci ^bo nich; a také ukázal mnohým cosi o nás; pročez, musí nezbytně býti, abychom o nich věděli, neboť ty jsou napsány na deskách z mosazi.

22 Nyní, stalo se, že já, Nefi, jsem těmto věcem učil své bratří; a stalo se, že jsem jim četl mnohé, co je vyryto na "deskách z mosazi, aby věděli o konáních Páně v jiných zemích mezi lidmi za stara.

23 A četl jsem jim mnohé věci, které jsou napsány v "knihách Mojžíšových; ale abych je mohl plněji přesvědčiti, aby věřili v Pána, svého Vykupitele, četl jsem jim to, co bylo napsáno prorokem ^bIzaiášem; neboť jsem "vztahoval všechna písmena na nás, aby nám mohla býti ku "prospěchu a k poučení.

24 Pročez jsem k nim promluvil rka: Slyšte slova prorokova, vy, kteří jste zbytkem domu

Izraele, "větvi, jež byla odlomena; slyšte slova prorokova, jež byla napsána pro celý dům Izraele, a vztahujte je na sebe, abyste měli naději, stejně jako vaši bratří, od nichž jste byli odlomeni; neboť podle tohoto způsobu prorok píše.

KAPITOLA 20

Pán zjevuje Izraeli své záměry – Izrael byl vyvolen v peci strasti a vyjde z Babylonu – Porovnej s Izaiášem 48. Kolem roku 588–570 př. Kr.

POSLOUCHEJ a slyš toto, ó dome Jákobův, vy, kteří se nazýváte jménem Izraelovým a kteří jste vyšli z vod Judy neboli z vod "křtu, kteří přísaháte jménem Páně a připomínáte Boha Izraelského, avšak nepřisahají v pravdě ani ve spravedlivosti.

2 Nicméně se nazývají ze "svatého města, ale nespolehají se na Boha Izraelského, který je Pán zástupů; ano, Pán zástupů je jeho jméno.

3 Vizte, oznamoval jsem ony "dřívější věci od počátku; a vycházely z úst mých a ukazoval jsem je. Ukazoval jsem je náhle.

4 A činil jsem to, protože jsem věděl, že "jsi zatvrzelý a šíje tvá je železná šlach a čelo tvé mosaz.

19a Enos 1:16;
Morm. 5:12; 7:9–10.

21a 2. Král. 17:13;
Amos 3:7.
pp Prorok.

b 3. Nefi 10:16–17.

22a 1. Nefi 22:1.

23a Ex. 17:14;

1. Nefi 5:11;
Mojž. 1:40–41.

b 1. Nefi 15:20;
2. Nefi 25:4–6;
3. Nefi 23:1.

c pp Pisma – Hodnota
písem.

d 2. Nefi 4:15.

24a Gen. 49:22–26;

1. Nefi 15:12;
2. Nefi 3:4–5.

20 1a pp Křest, křtiti.

2a Iz. 52:1.

pp Jeruzalém.

3a Iz. 46:9–10.

4a tj. Izrael.

5 A dokonce od počátku jsem ti oznamoval; nežli se přihodily, ukázal jsem ti je; a ukazoval jsem ti je z obavy, abys neřekl – “Modla má je učinila a rytá zpodobenina má a odlitá zpodobenina má je přikázala.

6 Ty jsi toto vše viděl a slyšel; a přece je nebudeš oznamovati? A že jsem ti ukázal nové věci od této doby, dokonce skryté věci, a ty jsi je neznal.

7 Ony jsou stvořeny nyní, a ne od počátku, dokonce předtím, když jsi je neslyšel, byly ti oznamovány, abys neřekl – Viz, já je znám.

8 Ano, a ty jsi neslyšel; ano, ty jsi je neznal; ano, od té doby ucho tvé nebylo otevřeno; neboť jsem věděl, že se zachováš velmi zrádně, a byl jsi nazýván “přestupníkem již z lůna.

9 Nicméně pro “jméno své poshovím s hněvem svým a pro chválu svou se zdržím, abych tě neodřízl.

10 Neboť viz, já jsem tě zušlechtil, já jsem tě vyvolil v peci “strasti.

11 Kvůli sobě, ano, kvůli sobě to učiním, neboť nestrpím, aby “jméno mé bylo pošpiněno a “nevydám slávu svou jinému.

12 Poslouchej mne, ó Jákobe a Izraeli, povoláný můj, neboť já jsem ten; já jsem “první a já jsem i poslední.

13 Ruka má také “položila základ země a pravice má rozklenula nebesa. Volám je a ony povstávají společně.

14 Vy všichni, shromážděte se a slyšte; kdo z nich jim tyto věci oznámil? Pán ho miluje; ano, a “splní slovo své, jež skrze ně oznamoval; a učiní ^bBabylonu podle libosti své a rámě jeho padne na Kaldejské.

15 Také, praví Pán; já, Pán, ano, jsem promluvil; ano, povolal jsem ho, aby oznamoval; přivedl jsem ho a on učiní cestu svou vzkvétající.

16 Přistupte ke mně; nepromlouval jsem ve “skrytu; od počátku, od té doby, kdy to bylo oznámeno, promlouval jsem; a Pán Bůh, a Duch jeho, poslal mne.

17 A tak praví Pán, “Vykupitel tvůj, Svátý Izraelský; já jsem ho poslal, Pán, Bůh tvůj, který tě učí, jak prospívati, který tě ^bvede po cestě, kterou máš jíti, to učinil.

18 Ó, kéž bys byl poslouchal “příkázání má – pak by byl pokoj tvůj jako řeka a spravedlivost tvá jako vlny mořské.

19 I “semene tvého by bylo jako písku; potomstva nitra tvého jako šterku moře; jméno jeho by nebylo odříznuto ani zničeno přede mnou.

5a PP Modlářství.

8a Žalmy 58:4.

9a 1. Sam. 12:22;

Žalmy 23:3;

1. Jan. 2:12.

10a PP Protivenství.

11a Jer. 44:26.

^b Iz. 42:8; Mojš. 4:1–4.

12a Zjev. 1:17; 22:13.

PP Alfa i Oméga;

Prvorozený.

13a Žalmy 102:26.

PP Stvoření, stvořiti.

14a 1. Král. 8:56;

NaS 64:31; 76:3.

^b PP Bábel, Babylon.

16a Iz. 45:19.

17a PP Vykupitel.

^b PP Inspirace,
inspirovati, vnuknutí;
Zjevení.

18a Kaz. 8:5.

19a Gen. 22:15–19;

Ozeáš 1:10.

20 “Vyjděte z Babylona, utecte od Kaldejských, hlasem zpěvavým ohlašujte, řekněte toto, roznesete do končin země; řekněte: Pán vykoupil ^bslužebníka svého Jákoba.

21 A oni ^anežíznil; on je vedl pouštěmi; dal, aby vody pro ně proudily ze ^bskály; také skálu rozřal a vody se vyvalily ven.

22 A přestože vykonal toto vše, a také větší věci, zlovolní, praví Pán, nemají žádného ^apokoje.

KAPITOLA 21

Mesiáš bude světlem pohanům a vysvobodí vězně – Izrael bude s mocí shromážděn v posledních dnech – Králové budou jeho pěstouny – Porovnej s Izaiášem 49. Kolem roku 588–570 př. Kr.

A OPĚT: Poslouchejte, ó vy z domu Izraele, vy všichni, kteří jste odlomeni a vyhnáni pro zlovolnost pastýřů lidu mého; ano, vy všichni, kteří jste odlomeni, kteří jste rozptýleni do široka, kteří jste z lidu mého, ó dome Izraele. Naslouchejte mi, ó ^aostrov, a poslouchejte, vy, lidé ^bzdaleka; od lúna mne Pán povolal; od nitra matky mé připomínal jméno mé.

2 A učinil ústa má podobná meči ostrému; ve stínu ruky své skryl mne a učinil ze mne

střelu vyleštěnou; v toulci svém schoval mne;

3 A pravil mi: Ty jsi ^aslužebník můj, ó Izraeli, v němž budu oslaven.

4 Já jsem pak pravil, nadarmo jsem se namáhal, vynaložil jsem sílu svou pro nic a marně; zajisté soud můj je u Pána a práce má u Boha.

5 A nyní, praví Pán – který mne ^autvářel již v lůně, abych mohl býti služebníkem jeho, abych přivedl Jákoba zpět k němu – byť Izrael není shromážděn, přece budu slavným v očích Páně a Bůh můj bude síla má.

6 A on pravil: Je ti lehké býti služebníkem mým, abys vzbudil ^akmeny Jakobovy a znovuzřídil zachované z Izraele. Dám tě také jako ^bsvětlo ^cpohanům, abys mohl býti spasením mým až do končin země.

7 Tak praví Pán, Vykupitel Izraele, Svatý jeho, toho, jímž člověk pohrdá, toho, jehož si národy oškívají, služebníka vládců: Králové uvidí a povstanou, i knížata ho budou uctívat, kvůli Pánovi, jenž je věrný.

8 Tak praví Pán: V přijatelný čas vyslyšel jsem vás, ó ostrov mořské, a v den spasení pomohl jsem vám; a zachovám tě a dám ti ^aslužebníka svého jako smlouvu pro lid, aby země byla

20a Jer. 51:6;
NaS 133:5-14.
b Iz. 44:1-2, 21.
21a Iz. 41:17-20.
b Ex. 17:6;
Num. 20:11;
1. Nefi 17:29;
2. Nefi 25:20.

22a PP Pokoj.
21 1a 1. Nefi 22:4;
2. Nefi 10:20-22.
b NaS 1:1.
3a Lev. 25:55;
Iz. 41:8;
NaS 93:45-46.
5a Iz. 44:24.

6a PP Izrael – Dvanáct kmenů Izraele.
b NaS 103:8-10;
Abr. 2:10-11.
c 3. Nefi 21:11.
8a 2. Nefi 3:6-15;
3. Nefi 21:8-11;
Morm. 8:16, 25.

ustanovena, aby v dědictví byla uvedena dědictví opuštěná;

9 Abys mohl říci "vězňům: Vyjděte; těm, kteří sedí v^btemnotě: Ukažte se. Budou se pásti podél cest a na všech místech vysokých bude^c pastva jejich.

10 Nebudou hladověti ani žízniti, nebude je sužovati horko ani slunce; neboť ten, jenž je k nim milosrdný, je povede, dokonce podél pramenů vody je povede.

11 A učiním všechny hory své cestou a "silnice mé vyvýšeny budou.

12 A pak, ó dome Izraele, viz, "tito přijdou zdaleka; a hle, tito ze severu a ze západu; a tito ze země Sinim.

13 "Zpívejte, ó nebesa; a raduj se, ó země; neboť nohy těch, kteří jsou na východě, budou usazeny; a propukněte v zpěv, ó hory; neboť nebudou již biti; neboť Pán utěšil lid svůj a k usouzeným bude milosrdný.

14 Ale vizte, Sion pravil: Pán mne opustil a Pán můj na mne zapomněl – ale on ukáže, že nezapomněl.

15 Neboť může "žena zapomenouti na kojence svého, aby tak neměla soucit se synem lůna svého? Ano, ony mohou^bzapomenouti, já však na tebe nezapomenu, ó dome Izraele.

16 Viz, vyryl jsem si tě na

"dlaně rukou svých; zdi tvé jsou neustále přede mnou.

17 Děti tvé si pospíší proti ničitelům tvým; a ti, kteří tě "zpusťošili, odejdou od tebe.

18 Pozdvihni oči svých vůkol a viz; tito všichni se "shromažďují a přijdou k tobě. A jakože žiji, praví Pán, zajisté se jimi všemi oděješ jako ozdobou a ovineš si je jako nevěsta.

19 Neboť místa tvá pustá a zpusťošena a země zničení tvého budou právě nyní příliš těsné kvůli obyvatelům; a ti, kteří tě pohltili, budou daleko.

20 Děti, které budeš míti poté, co ztratíš první, řeknou opět v uši tvé: Toto místo je pro mne příliš "stísňené; dej mi místo, abych mohl bydleti.

21 Pak si "řekneš v srdci svém: Kdo mi zplodil tyto, vždyť jsem ztratila děti své a jsem^bopuštěná, zajatá a bloudím sem a tam? A kdo vychoval tyto? Vizte, zůstala jsem sama; tyto děti, kde byly?

22 Tak praví Pán Bůh: Viz, pozdvihnu ruku svou k "pohanům a vyzdvihnu lidu^bkorouhev svou; a oni přinesou syny tvé v "náručí svém a dcery tvé budou nesený na ramenou jejich.

23 A "králové budou^bpěstouny tvými a královny jejich chůvami tvými; skloní se před

9a PP Spasení pro mrtvé.

b 2. Nefi 3:5.

c Ezech. 34:14.

11a Iz. 62:10;

NaS 133:23–32.

12a Iz. 43:5–6.

13a Iz. 44:23.

15a PP Žena, ženy.

b Iz. 41:17; Alma 46:8;

NaS 61:36.

16a Zach. 13:6.

17a 3. Nefi 21:12–20.

18a Mich. 4:11–13.

20a NEBOLI těsné nebo úzké.

21a TJ. Sion si řekne.

b Iz. 54:1; Gal. 4:27.

22a Iz. 66:18–20.

b Iz. 11:12; 18:3.

c 1. Nefi 22:8;

2. Nefi 10:8–9.

23a Iz. 60:16.

b 1. Nefi 22:6.

tebou tváří svou k zemi a budou olizovati prach z nohou tvých; a ty poznáš, že já jsem Pán; neboť ti, kteří na mne čekají, nebudou zahanbeni.

24 Neboť bude kořist odňata mocnému nebo budou "podle zákona zajatí vysvobození?

25 Ale tak praví Pán, dokonce zajatí mocného budou odňati a kořist hrozného bude vysvobozena; neboť já budu bojovati s tím, kdo bojuje s tebou, a já zachráním děti tvé.

26 A "nakrmím ty, kteří tě utlačují, jejich vlastním masem; budou zpiti svou vlastní krví jako sladkým vínem; a veškeré tělo bude ^bvědět, že já, Pán, jsem Spasitel tvůj a Vykupitel tvůj, "Mocný Jákobův.

KAPITOLA 22

Izrael bude rozptýlen po celé tváři země – Pohané budou kojiti a živiti Izrael evangeliem v posledních dnech – Izrael bude shromážděn a spasen a zlovolní shoří jako strniště – Království ďáblovo bude zničeno a Satan bude spoután. Kolem roku 588–570 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že poté, co jsem já, Nefi, přečetl tyto věci, jež byly vyryty na "deskách z moci, přišli ke mně moji bratři a

pravili mi: Co znamenají tyto věci, které jsi četl? Viz, mají býti chápány podle věci, jež jsou duchovní, jež se stanou podle ducha, a ne podle těla?

2 A já, Nefi, jsem jim pravil: Vizte, byly "projeveny proroku hlasem ^bDucha; neboť Duchem jsou "prorokům oznamovány všechny věci, jež přijdou na děti lidské podle těla.

3 Pročež, to, o čem jsem četl, se týká věcí jak "časných, tak duchovních; neboť se zdá, že dům Izraele bude dříve nebo později ^brozptýlen po celé tváři země, a také mezi všemi národy.

4 A vizte, jsou mnozí, kteří se již vytratil z povědomí těch, kteří jsou v Jeruzalémě. Ano, větší část všech "kmenů byla ^bvyvedena; a jsou rozptýleni sem a tam po "ostrovech mořských; a kde jsou, nikdo z nás neví, jen to víme, že byli vyvedeni.

5 A protože byli vyvedeni, bylo o nich toto prorokováno, a také o všech těch, kteří budou potom rozptýleni a smícháni, pro Svatého Izraelského; neboť proti němu zatvrdí srdce své; pročež, budou rozptýleni mezi všemi národy a budou "nenáviděni všemi lidmi.

6 Nicméně poté budou "kojeni ^bpohany a Pán pozdvihl ruku svou k pohanům a vyzdvihl je

23c 2. Nefi 6:13;
NaS 98:2;
133:10–11, 45.

24a 1. Nefi 21:25.

26a 1. Nefi 22:13–14.
b Mos. 11:22.

c PP Jehova.

22 1a 1. Nefi 19:22;
2. Nefi 4:2.

2a 2. Petr. 1:19–21.

b PP Duch Svatý.

c PP Prorocství,
prorokovati.

3a NaS 29:31–34.

b 1. Nefi 10:12–14;

2. Nefi 25:14–16.

PP Izrael – Rozptýlení
Izraele.

4a PP Izrael – Deset
ztracených kmenů
Izraele.

b 2. Nefi 10:22.

c 1. Nefi 21:1;
2. Nefi 10:8, 20.

5a 1. Nefi 19:14.

6a 1. Nefi 21:23.
b PP Pohané.

jako korouhev a ‘dětí jejich jsou neseny v náručí jejich a dcery jejich jsou neseny na ramenou jejich, tedy tyto věci, o nichž se mluví, jsou časné; neboť takové jsou smlouvy Páně s našimi otci; a jsme tím míněni my ve dnech, které přijdou, a také všichni naši bratří, kteří jsou z domu Izraele.

7 A znamená to, že přichází čas, že poté, co celý dům Izraele bude rozptýlen a smíchán, pozvedne Pán Bůh mezi ‘pohany mocný národ, ano, dokonce na tváři této země; a jimi bude naše sítě ^brozptýleno.

8 A poté, co bude naše sítě rozptýleno, Pán Bůh bude pokračovati a vykoná mezi ‘pohany ^bpodivuhodné dílo, jež bude velice ‘cenné pro naše sítě; proč, je to přirovnáno k tomu, že jsou pohany živeni a neseni v náručí jejich a na ramenou jejich.

9 A to bude také velice ‘cenné pro pohany; a nejen pro pohany, ale ^bpro celý ‘dům Izraele, neboť je to seznamuje se ^dsmlouvami Otce nebe s Abrahamem řka: V ‘semeni tvém budou ^fpožehnána všechna pokolení země.

10 A přál bych si, bratří moji,

abyste věděli, že žádné pokolení země nemůže být požehnáno, ‘neobnaží-li on rámě své před očima všech národů.

11 Pročež, Pán Bůh bude nadále obnažovati rámě své před očima všech národů, když bude přinášeti smlouvy své a evangelium své těm, kteří jsou z domu Izraele.

12 Pročež, vyvede je opět ze zajetí a budou spolu ‘shromáždění v zemích svého dědictví; a budou vyvedeni z mrákovy a ze ^btmy; a poznají, že ‘Pán je jejich ^dSpasitel a jejich Vykupitel, ^eMocný Izraelský.

13 A krev oné veliké a ‘ohavné církve, jež je smilnicí vší země, se obrátí na jejich vlastní hlavy; neboť budou mezi sebou ^bválčiti a meč jejich ‘vlastních rukou padne na jejich vlastní hlavy a budou zpti svou vlastní krví.

14 A všechny ‘národy, které budou válčiti proti tobě, ó dome Izraele, budou obráceny jeden proti druhému a ^bpadnou do jámy, kterou vykopaly, aby polapily lid Páně. A všichni, kteří ‘bojují proti Sionu, budou zničeni a ona veliká smilnice, která převracela pravé cesty Páně, ano, ona veliká a ohavná

6c 1. Nefi 15:13.

7a 3. Nefi 20:27.

b 1. Nefi 13:12–14;

2. Nefi 1:11.

8a 2. Nefi 10:10–11;

3. Nefi 16:4–7;

Morm. 5:19.

b Iz. 29:14; 1. Nefi 14:7;

2. Nefi 27:26.

pp Znovuzřízení evangelia.

c 1. Nefi 15:13–18;

3. Nefi 5:21–26; 21:7.

9a 1. Nefi 14:1–5.

b 2. Nefi 30:1–7.

c 2. Nefi 29:13–14.

d Deut. 4:31.

e pp Abrahamova smlouva.

f Gen. 12:2–3;

3. Nefi 20:27;

Abr. 2:9–11.

10a Iz. 52:10.

12a pp Izrael –

Shromáždění Izraele.

b pp Temnota,

duchovní.

c 2. Nefi 6:10–11.

d pp Spasitel.

e pp Jehova.

13a pp Dábel – Církev d'áblova.

b 1. Nefi 14:3, 15–17.

c 1. Nefi 21:26.

14a Lukáš 21:10.

b Iz. 60:12;

1. Nefi 14:3;

NaS 109:25.

c 2. Nefi 10:13; 27:3.

církev, se zřítí do ^aprachu a veliký bude její pád.

15 Neboť vizte, praví prorok, rychle přichází čas, kdy Satan již nebude mítí moci nad srdcem dětí lidských; neboť brzy přijde den, kdy všichni pyšní a ti, kteří si počínají zvolně, budou jako ^astrniště; a přichází den, kdy musejí býti ^bspáleni.

16 Neboť kvapně přichází čas, kdy plnost ^ahněvu Božího bude vylita na všechny děti lidské; neboť on nestrpí, aby zvolní ničili spravedlivé.

17 Pročež, ^azachová ^bspravedlivé mocí svou, i kdyby musela přijíti plnost hněvu jeho, a spravedliví budou zachováni, dokonce tak, že nepřátelé jejich budou zničeni ohněm. Pročež, spravedliví se nemusejí báti; neboť tak praví prorok, oni budou zachráněni, i kdyby to mělo býti jako ohněm.

18 Vizte, bratří moji, pravím vám, že tyto věci musejí zakrátko přijíti; ano, dokonce musí přijíti krev a oheň a pára dýmu; a to musí nezbytně býti na tváři této země; a přijde to na lidi podle těla, pakliže budou zatvrzovati srdce své proti Svatému Izraelskému.

19 Neboť vizte, spravedliví nezahynou; neboť zajisté musí přijíti čas, kdy všichni ti,

kteří bojují proti Sionu, budou odříznuti.

20 A Pán zajisté připraví cestu pro svůj lid, aby se naplnila slova Mojžíšova, jež promlouval řka: ^aProroka vám vzbudí Pán, váš Bůh, jako mne; toho budete poslouchati ve všech věcech, jež vám bude říkati. A stane se, že všichni ti, kteří onoho proroka poslouchati nebudou, budou z prostředku lidu ^bodříznuti.

21 A nyní, já, Nefi, vám oznamuji, že onen ^aprorok, o němž Mojžíš promlouval, je Svatý Izraelský; pročež, on bude vykonávati ^bsoud ve spravedlivosti.

22 A spravedliví se nemusejí báti, neboť to jsou ti, kteří nebudou poraženi. Ale království ^aďáblovu, jež bude zbudováno mezi dětmi lidskými, kteréžto království je zřízeno mezi těmi, kteří jsou v těle –

23 Neboť rychle přichází čas, kdy všechny ^acírkev, jež jsou zbudovány, aby dosáhly zisku, a všechny ty, jež jsou zbudovány, aby získaly moc nad tělem, a ty, jež jsou zbudovány, aby se staly ^boblíbenými v očích světa, a ty, jež vyhledávají žádosti těla a věci světa a hledí činiti všeliké nepravosti; ano, tedy všichni ti, kteří náležejí ke království ^aďáblovu, jsou ti, kteří se musejí

14d Iz. 25:12.

15a Iz. 5:23–24;

Nahum 1:10;

Mal. 4:1;

2. Nefi 15:24; 26:4–6;

NaS 64:23–24; 133:64.

^b Žalmy 21:10;

3. Nefi 25:1;

NaS 29:9.

pp Země – Konečný stav země.

16a 1. Nefi 14:17.

17a 2. Nefi 30:10;

Mojž. 7:61.

^b 1. Nefi 17:33–40.

20a Jan 4:19; 7:40.

^b NaS 133:63.

21a Deut. 18:15, 18;

Skut. 3:20–23;

1. Nefi 10:4;

3. Nefi 20:23.

^b Žalmy 98:9;

Mojž. 6:57.

23a 1. Nefi 14:10;

2. Nefi 26:20.

pp Kněžská Istivost.

^b Lukáš 6:26; Alma 1:3.

báti a chvěti a ‐třásti; to jsou ti, kteří musejí býti srazeni do prachu; to jsou ti, kteří musejí býti ‐stráveni jako strniště; a toto je podle slov proroka.

24 A rychle přichází čas, kdy spravedliví musejí býti vedeni jako ‐žirní býčci a Svatý Izraelský musí vládnouti v panování a moci a síle a veliké slávě.

25 A ‐shromažďuje své děti ze čtyř stran země; a počítá ovce své a ony ho znají; a bude jedno stádo a jeden ^bpastýř; a bude pásti ovce své a v něm naleznou ‐pastvu.

26 A pro spravedlivost lidu jeho nemá ‐Satan žádné moci; proč, nemůže býti uvolněn po dobu ^bmnoha let; neboť nemá žádné moci nad srdcem lidí, neboť oni žijí ve spravedlivosti a Svatý Izraelský ‐vládne.

27 A nyní vizte, já, Nefi, vám

pravím, že toto vše musí přijíti podle těla.

28 Ale, vizte, všechny národy, pokolení, jazyky a lidé budou dlíti bezpečně díky Svatému Izraelskému, pakliže budou činiti ‐pokání.

29 A nyní, já, Nefi, končím; neboť se již neodvažuji o tom promlouvat.

30 Proč, bratří moji, chtěl bych, abyste pomysleli na to, že tyto věci, jež byly napsány na ‐deskách z mosazi, jsou pravdivé; a dosvědčují, že člověk musí býti poslušen příkázání Božích.

31 Proč, nemusíte se domnívat, že já a můj otec jsme jediní, kteří o tom svědčili a také tomu učili. Proč, budete-li poslušní ‐příkázání a vytrváte-li do konce, budete posledního dne spaseni. A tak tomu jest. Amen.

DRUHÁ KNIHA NEFIOVA

Zpráva o smrti Lehiově. Nefiovi bratří se bouří proti Nefimu. Pán nařizuje Nefimu, aby odešel do pustiny. Jeho cestování v pustině a tak dále.

KAPITOLA 1

Lehi prorokuje o zemi svobody – Jeho símě bude rozptýleno a bito, odmítne-li Svatého Izraelského –

Nabádá své syny, aby se oblékli v oděň spravedlivosti. Kolem roku 588–570 př. Kr.

ANYNÍ, stalo se, že poté, co jsem já, Nefi, ustal své

23c 2. Nefi 28:19.
d 2. Nefi 26:6.

24a Amos 6:4; Mal. 4:2;
3. Nefi 25:2.

25a pp Izrael –
Shromažďení
Izraele.

b pp Dobrý pastýř.
c Žalmy 23.

26a Zjev. 20:2;
Alma 48:17;
NaS 43:31; 45:55;
88:110; 101:28.
pp Ďábel.

b Jákob 5:76.

c pp Milénium.

28a pp Odpustiti;
Pokání.

30a 2. Nefi 4:2.

31a Mat. 19:17.

pp Příkázání Boží.

bratří poučovatí, náš "otec Lehi k nim také promlouval mnohé a zopakoval jim, co velikého pro ně Pán učinil, když je vyvedl ze země Jeruzalém.

2 A promlouval k nim o jejich "vzpourách na vodách a o milosrdenstvích Božích, když ušetřil jejich život, takže nebyli pohlceni mořem.

3 A také k nim promlouval o zemi zaslíbení, kterou obdrželi – jak milosrdný Pán byl, když nás varoval, abychom uprchli ze země Jeruzalém.

4 Neboť vizte, pravil, viděl jsem "vidění, z něhož vím, že ^bJeruzalém je zničen; a kdybychom zůstali v Jeruzalémě, také bychom "zahynuli.

5 Ale, pravil, i přes své strasti jsme obdrželi "zemi zaslíbení, zemi, která je ^bvyvolená nade všechny jiné země; zemi, o níž se mnou Pán Bůh učinil "smlouvu, že bude zemí pro dědictví semene mého. Ano, Pán se mnou a s dětmi mými učinil o této zemi smlouvu na věky, a také se všemi těmi, kteří budou rukou Páně vyvedeni z jiných zemí.

6 Pročež, já, Lehi, prorokuji podle působení Ducha, který je ve mně, že do této země nepříjde "nikdo, aniž by byl přiveden rukou Páně.

7 Pročež, tato "země je zasvěce-

na pro toho, koho on přivede. A pakliže mu budou sloužiti podle přikázání, která dal, bude jim zemí ^bsvobody; pročež, nebudou nikdy uvedeni do zajetí; jestliže budou, bude to pro nepravost; neboť bude-li se rozhojňovati nepravost, země kvůli nim bude "prokleta, ale pro spravedlivé bude požehnána na věky.

8 A vizte, je to moudrostí, že tato země má býti zatím utajena před tím, aby o ní ostatní národy věděly; neboť vizte, mnohé národy by zemi zaplavily, takže by zde nebylo žádného místa pro dědictví.

9 Pročež, já, Lehi, jsem obdržel slib, že "nakolik budou ti, které Pán Bůh vyvede ze země Jeruzalém, zachovávatí přikázání jeho, bude se jim na tváři této země ^bdariti; a budou utajeni, aby o nich žádný jiný národ nevěděl, aby mohli vlastniti tuto zemi pro sebe. A pakliže budou "zachovávatí přikázání jeho, budou požehnáni na tváři této země a nebude žádného, kdo by je obtěžoval ani kdo by jim odňal zemi dědictví jejich; a budou dlíti na věky v bezpečí.

10 Ale vizte, až přijde čas, kdy budou upadatí do nevíry poté, co obdrží tak veliká požehnání z ruky Páně – majíce znalost o

[2. NEFI]

1 1a PP Patriarcha, patriarchální.

2a 1. Nefi 18:9–20.

4a PP Vidění.

b 2. Král. 24:14–15; Jer. 44:2;

1. Nefi 1:4;

Hel. 8:20.

c Alma 9:22.

5a PP Zaslíbená země.

b Eter 2:9–10.

c PP Smlouva.

6a 2. Nefi 10:22.

7a Mos. 29:32;

Alma 46:10, 20.

b 2. Nefi 10:11.

PP Svoboda,

svobodný.

c Alma 45:10–14, 16;

Morm. 1:17;

Eter 2:8–12.

9a 2. Nefi 4:4;

Alma 9:13.

b Deut. 29:9.

c PP Poslouchati,

poslušnost, poslušný.

stvoření země a všech lidí, zná-
jíte veliká a podivuhodná díla
Páně od stvoření světa; majíce
moc činiti vírou vše; majíce
všechna přikázání od počátku
a byvše přivedeni nekonečnou
dobrotivostí jeho do této dra-
hocenné země zaslíbení – vizte,
pravím, přijde-li den, kdy za-
vrhnou Svatého Izraelského,
pravého ^aMesiáše, Vykupitele
svého a Boha svého, vizte, sou-
dy toho, který je spravedlný,
spochinou na nich.

11 Ano, on k nim přivede ^ajiné
národy a dá jim moc a vezme
jim zemi vlastnictví jejich a,
dá je ^brozptýlití a bítí.

12 Ano, tak, jak jedno pokolení
bude přecházeti v druhé, budou
mezi nimi ^akrveprolití a veliká
navštívení; pročez, synové moji,
chtěl bych, abyste si pamatovali;
ano, chtěl bych, abyste slova
moje poslouchali.

13 Ó, kéž byste se probudili;
probud'te se z hlubokého spán-
ku, ano, dokonce ze spánku
^apekla, a setřeste hrozné ^břetězy,
jimiž jste spoutáni, jež jsou řetě-
zy, které poutají děti lidské, aby
byly odvedeny do zajetí dolů
do věčné ^cpropasti bídy a běd.

14 Probud'te se! a povstaňte
z prachu a slyšte slova roze-

chvělého ^arodiče, jehož údy
budete museti brzy uložití do
chladného a tichého ^bhrobu,
odkud se žádný poutník nemůže
navrátiti; jen několik dnů a pů-
jdu ^ccestou všeho pozemského.

15 Ale vizte, Pán ^avykoupil
duši mou z pekla; spatřil jsem
slávu jeho a jsem věčně objat
^bnáručí jeho ^clásky.

16 A přeji si, abyste pamatovali
na dodržování ^austanovení a
soudů Páně; vizte, to bylo
úzkostí duše mé od počátku.

17 Srdce mé bývá čas od
času ztíženo zármutkem, neboť
mívám obavy, že pro tvrdost
srdce vašeho Pán, váš Bůh,
vyjde v plnosti ^ahněvu svého
na vás, a že budete ^bodříznuti
a zničeni na věky;

18 Nebo že na vás přijde pro-
kletí na dobu ^amnoha pokolení;
a budete navštíveni mečem a
hladem a budete nenáviděni
a budete vedeni podle vůle a
zajetí ^bd'áblova.

19 Ó synové moji, kéž by na
vás tyto věci nepřišly, ale kéž
byste byli vyvoleným a ^aoblíbe-
ným lidem Páně. Ale vizte, staň
se vůle jeho; neboť ^bcesty jeho
jsou spravedlivost na věky.

20 A on pravil toto: ^aNakolik
budete zachovávatí ^bpřikázání

10a PP Mesiáš.

11a 1. Nefi 13:12–20;
Morm. 5:19–20.

b 1. Nefi 22:7.

12a Morm. 1:11–19; 4:11.

13a PP Peklo.

b Alma 12:9–11.

c 1. Nefi 15:28–30;
Hel. 3:29–30.

14a PP Rodiče.

b PP Smrt, tělesná.

c Jozue 23:14.

15a Alma 36:28.

PP Usmíření, usmířiti.

b Jákob 6:5; Alma 5:33;
3. Nefi 9:14.

c Řím. 8:39.

PP Lásky.

16a Deut. 4:5–8;

2. Nefi 5:10–11.

17a 2. Nefi 5:21–24;

Alma 3:6–19.

b Mos. 12:8.

18a 1. Nefi 12:20–23.

b PP Dábel.

19a PP Vyvolení,
vyvolený, vyvoliti.

b Ozeáš 14:9.

20a Jarom 1:9;

Mos. 1:6–7;

Alma 9:13–14.

b Lev. 26:3–14;

Joel 2:23–26.

má, bude se vám v zemi ^cdařiti, avšak nakolik přikázání má zachovávatí nebudete, budete z přítomnosti mé odříznuti.

21 A nyní, aby duše má mohla z vás mít radost a aby srdce mé mohlo opustiti tento svět s potěšením z vás, abych nemusel býti snesen do hrobu se zármutkem a smutkem, povstaňte z prachu, synové moji, a buďte ^amuži a buďte odhodlaní a ^bjedné mysli a jednoho srdce, jednotni ve všech věcech, abyste nesešli do zajetí;

22 Abyste nebyli prokleti těžkým prokletím; a také abyste na sebe nepřivodili nelibost ^aspravedlného Boha ke zničení, ano, k věčnému zničení jak duše, tak těla.

23 Probuďte se, synové moji; ^aoblecete se v odění spravedlivosti. Setřeste řetězy, jimiž jste spoutáni, a vyjděte z mrákoty a povstaňte z prachu.

24 Nebuřte se již proti bratru svému, jehož vidění byla slavná a který zachovává přikázání od doby, kdy jsme opustili Jeruzalém; a který byl nástrojem v ruku Božích, když nás vedl do země zaslíbení; neboť nebýti jeho, museli bychom v pustině zahynouti ^ahladem; nicméně vy jste mu ^busilovali o život; ano, a on kvůli vám vytrpěl mnoho smutku.

25 A já se nesmírně bojím a

chvěji se kvůli vám, aby opět netrpěl; neboť vizte, obvinili jste ho, že usiloval o moc a ^apravomoc nad vámi; ale já vím, že on neusiluje o moc ani pravomoc nad vámi, ale usiluje o slávu Boží a o vaše vlastní věčné blaho.

26 A vy jste reptali, protože k vám mluvil jasně. Říkáte, že užíval ^aostrosti; říkáte, že se na vás hněval; ale vizte, jeho ostrost byla ostrostí moci slova Božího, jež bylo v něm; a to, co nazýváte hněvem, byla pravda podle toho, co je v Bohu a kterou nemohl potlačiti, když směle poukazoval na nepravosti vaše.

27 A musí nezbytně býti, že ^amoc Boží musí býti s ním, dokonce tak, aby vám přikázal, že musíte poslouchati. Ale vizte, nebyl to on, ale byl to ^bDuch Páně, jenž byl v něm, který ^cotevřel ústa jeho, aby promluvil, takže je nemohl zavříti.

28 A nyní, synu můj Lamane, a také Lemueli a Same a také synové moji, kteří jste syny Izmaelovými, vizte, budete-li poslouchati hlasu Nefiova, nezahynete. A budete-li ho poslouchati, zanechávám vám ^apožehnání, ano, dokonce své první požehnání.

29 Ale nebudete-li ho poslouchati, odjímám své ^aprvní požehnání, ano, vpravdě své požehnání, a to spočine na něm.

20c Žalmy 67:7;
Mos. 2:21–25.

21a 1. Sam. 4:9;
1. Král. 2:2.
b Mojž. 7:18.

22a NaS 3:4.

23a Efez. 6:11–17.

24a 1. Nefi 16:32.
b 1. Nefi 16:37.

25a Gen. 37:9–11.

26a Přísl. 15:10;

1. Nefi 16:2;
Moroni 9:4;
NaS 121:41–43.

27a 1. Nefi 17:48.
b NaS 121:43.

c NaS 33:8.

28a pp Prvorozenství.

29a Abr. 1:3.

30 A nyní, Zorame, promlouvám k tobě: Viz, ty jsi ^aslužebník Labanův; nicméně, byl jsi vyveden ze země Jeruzalém a já vím, že jsi věrným přítelem syna mého Nefiho na věky.

31 Pročež, protože jsi byl věrný, bude símě tvé pozhnáno ^ase semenem jeho, takže bude dlíti dlouho v blahobytu na tváři této země; a nic, kromě nepravosti mezi ním, nepoškodí ani nenaruší blahobyt jeho na tváři této země na věky.

32 Pročež, budete-li zachovávatí přikázání Páně, Pán tuto zemi zasvětil pro bezpečí semene tvého se semenem syna mého.

KAPITOLA 2

Vykoupení přichází skrze Svatého Mesiáše – Svoboda volby (svoboda jednání) je nezbytná pro existenci a pokrok – Adam padl, aby lidé mohli býti – Lidé jsou svobodní a mohou si zvoliti svobodu a věčný život. Kolem roku 588–570 př. Kr.

A NYNÍ, Jákobe, promlouvám k tobě: Ty jsi ^aprvorozený můj ve dnech soužení mého v pustině. A viz, v dětství svém jsi vytrpěl strasti a mnoho smutku pro hrubost bratří svých.

2 Nicméně, Jákobe, prvorozený

můj v pustině, ty znáš velikost Boha; a on posvětil strasti tvé ku prospěchu tvému.

3 Pročež, duše tvá bude pozhnána, a ty budeš dlíti bezpečně s bratrem svým Nefim; a dny své prožiješ ve službě svému Bohu. Pročež, já vím, že jsi vykoupen pro spravedlivost Vykupitele svého; neboť jsi spatřil, že v plnosti času přijde, aby přinesl lidem spasení.

4 A ^aspatřil jsi v mládí svém slávu jeho; pročež, jsi pozhnán, dokonce jako ti, jimž bude sloužiti v těle; neboť Duch je tentýž včera, dnes a na věky. A cesta je připravena od pádu člověka a spasení je ^bbezplatné.

5 A lidé jsou dostatečně poučeni, aby ^arozeznali dobro od zla. A lidem je dán zákon. A zákonem není žádné tělo ^bospravedlněno; neboli zákonem jsou lidé ^codříznuti. Ano, časným zákonem byli odříznuti; a také duchovním zákonem hynou tomu, co je dobré, a stávají se na věky bídnými.

6 Pročež, ^avykoupení přichází ve Svatém ^bMesiáši a skrze něj; neboť on je pln ^cmilosti a pravdy.

7 Vizte, dává sebe jako ^aoběť za hřích, aby naplnil smysl zákona pro všechny ty, kteří mají srdce zlomené a ducha zkroutě-

30a 1. Nefi 4:20, 35.

31a 2. Nefi 5:6.

2 1a 1. Nefi 18:7.

4a 2. Nefi 11:3;

Jákob 7:5.

b pp Milost.

5a Moroni 7:16.

b Řím. 3:20;

2. Nefi 25:23;

Alma 42:12–16.

pp Ospravedlnění, ospravedlniti.

c 1. Nefi 10:6;

2. Nefi 9:6–38;

Alma 11:40–45;

12:16, 24; 42:6–11;

Hel. 14:15–18.

6a 1. Nefi 10:6;

2. Nefi 25:20;

Alma 12:22–25.

pp Plán vykoupení.

b pp Mesiáš.

c Jan 1:14, 17;

Mojž. 1:6.

7a pp Usmíření,

usmířiti.

ného; a pro nikoho jiného nemůže být ^bsmysl zákona naplněn.

8 Pročež, je tak důležité obeznámiti s těmito věcmi obyvatele země, aby mohli vědět, že není žádného těla, jež může dlíti v přítomnosti Boží, “aniž by to bylo skrze zásluhu a milosrdenství a milost Svatého Mesiáše, který pokládá život svůj podle těla a opět jej bere mocí Ducha, aby mohl uskutečnit ^bvzkříšení mrtvých, jsa prvním, kdo vstane.

9 Pročež, on je prvotinami Bohu, poněvadž se “přimluví za všechny děti lidské; a ti, kteří v něj věří, budou spaseni.

10 A pro tuto přimluvu za “všechny přijdou všichni lidé k Bohu; pročež, budou státi v přítomnosti jeho, aby jím byli ^bsouzeni podle pravdy a ^csvatosti, jež je v něm. Pročež, smysl zákona, ježž Svatý dal k uložení trestu, který je připojen, kterýžto trest, jenž je připojen, je v protikladu k onomu štěstí, které je připojeno, aby byl naplněn smysl ^dusmíření –

11 Neboť musí nezbytně býti, aby byl ^aprotiklad ve všech věcech. Kdyby tomu tak nebylo, prvorozený můj v pustině, spravedlivost by nemohla býti skutečněna, ani zlovolnost, ani svatost ani bída, ani dobré

ani zlé. Pročež, všechny věci by musely nezbytně býti sloučením v jedno; pročež, kdyby bylo jen jedné části, musela by nezbytně zůstat jako mrtvá, nemaje žádného života ani smrti, ani porušitelnosti ani neporušitelnosti, štěstí ani bídy, ani citu ani necitlivosti.

12 Pročež, muselo by to nezbytně býti stvořeno k ničemu; pročež, nebyl by žádný “účel ani smysl stvoření jeho. Pročež, toto by muselo nezbytně zničit moudrost Boha a jeho věčné záměry, a také moc a milosrdenství a ^bspravedlnost Boží.

13 A řeknete-li, že není “žádného zákona, řeknete také, že není žádného hříchu. Řeknete-li, že není žádného hříchu, také řeknete, že není žádné spravedlivosti. A není-li žádné spravedlivosti, není žádné štěstí. A není-li žádné spravedlivosti ani štěstí, není žádného trestu ani bídy. A nejsou-li tyto věci, ^bnení žádného Boha. A není-li žádného Boha, nejsme my ani země; neboť by nemohlo býti žádného stvoření, ani toho, co působí, ani toho, na co je působeno; pročež, vše by muselo pomínouti.

14 A nyní, synové moji, promlouvám k vám tyto věci k vašemu prospěchu a k pouče-

7b Řím. 10:4.

8a 2. Nefi 25:20; 31:21;

Mos. 4:8; 5:8;

Alma 38:9.

b 1. Kor. 15:20;

Alma 7:12; 12:24–25;

42:23.

pp Vzkříšení.

9a Iz. 53:1–12;

Mos. 14:12; 15:8–9.

10a pp Vykupitel.

b pp Soud, poslední.

c pp Svatost.

d 2. Nefi 9:7, 21–22, 26;

Alma 22:14;

33:22; 34:9.

11a NaS 29:39; 122:5–9.

pp Protivenství.

12a NaS 88:25–26.

pp Země – Stvořena

pro člověka.

b pp Spravedlnost.

13a 2. Nefi 9:25.

b Alma 42:13.

ní; neboť Bůh jest a on "stvořil vše, jak nebesa, tak zemi, a vše, co na nich je, jak to, co působí, tak to, na co je ^bpůsobeno.

15 A aby uskutečnil věčné "záměry své ohledně smyslu člověka poté, co stvořil naše první rodiče a zvěř polní a ptactvo ve vzduchu a zkrátka vše, co je stvořeno, muselo nezbytně býti protikladu; dokonce ^bzakázané ^covoce v protikladu k ovoci ^dstromu života; jedno bylo sladké a druhé hořké.

16 Pročež, Pán Bůh dal člověku, aby "jednal sám za sebe. Pročež, člověk by nemohl jednat sám za sebe, ledaže by byl ^bnutkán jedním nebo druhým.

17 A já, Lehi, podle toho, co jsem četl, se musím nezbytně domnívati, že "anděl Boží podle toho, co je napsáno, ^bpadl s nebe; pročež, stal se ^cďáblem usilovav o to, co je zlé před Bohem.

18 A protože padl s nebe a stal se na věky bídným, "usiloval také o bídu celého lidstva. Pročež, řekl ^bEvě, ano, dokonce ten starý had, jenž je ďáblem, jenž je otcem všech ^clží, pročež řekl: Pojez ze zakázaného ovoce a vy

nezemřete, ale budete jako Bůh, ^dznajíce dobro a zlo.

19 A poté, co Adam a Eva "pojedli ze zakázaného ovoce, byli vyhnáni ze zahrady ^bEden, aby obdělávali zemi.

20 A přiváděli na svět děti; ano, dokonce "rodinu celé země.

21 A dny dětí "lidských byly prodlouženy podle vůle Boží, aby mohly činiti ^bpokání, dokud jsou v těle; pročež, stav jejich se stal stavem ^czkoušky a čas jejich byl prodloužen podle příkázání, jež Pán Bůh dal dětem lidským. Neboť on dal příkázání, že všichni lidé musejí činiti pokání; neboť on ukázal všem lidem, že jsou pro přestupek rodičů svých ^dztraceni.

22 A nyní vizte, kdyby Adam neučinil přestupek, nepadl by, ale zůstal by v zahradě Eden. A vše, co bylo stvořeno, by muselo zůstat v témže stavu, v jakém to bylo poté, co to bylo stvořeno; a muselo by to zůstat na věky a nemíti žádného konce.

23 A oni by neměli žádných "dětí; pročež by zůstali ve stavu nevinnosti, nemajíce žádné radosti, neboť neznali žádné bídy;

14a PP Stvoření, stvořiti.
b NaS 93:30.

15a Iz. 45:18;
Alma 42:26;
Mojž. 1:31, 39.
b Gen. 2:16–17;
Mojž. 3:17.

c Gen. 3:6;
Alma 12:21–23.
d Gen. 2:9;
1. Nefi 15:22, 36;
Alma 32:40.

16a 2. Nefi 10:23;
Alma 12:31.

PP Svoboda jednání.
b NaS 29:39–40.

17a PP Ďábel.
b Iz. 14:12; 2. Nefi 9:8;
Mojž. 4:3–4;
Abr. 3:27–28.

c PP Ďábel.
18a 2. Nefi 28:19–23;
3. Nefi 18:18;
NaS 10:22–27.

b PP Eva.
c 2. Nefi 28:8;
Mojž. 4:4.
d Gen. 3:5;

Alma 29:5;
Moroni 7:15–19.

19a Alma 12:31.
PP Pád Adama a Evy.
b PP Eden.

20a NaS 138:38–39.
21a Alma 12:24;
Mojž. 4:23–25.

b Alma 34:32.
PP Pokání.
c PP Smrtelnost,
smrtelný.

d Jákob 7:12.
23a Mojž. 5:11.

nečiníce žádného dobra, neboť neznali žádného hříchu.

24 Ale vizte, vše bylo učiněno moudrostí toho, který “zná vše.

25 “Adam ^bpadl, aby lidé mohli býti; a lidé ^cjsou, aby mohli míti ^dradost.

26 A “Mesiáš přichází v plnosti času, aby mohl děti lidské z pádu ^bvykoupiti. A protože jsou z pádu vykoupěny, staly se na věky ^csvobodnými, rozeznávající dobro od zla; aby jednaly samy za sebe a aby nebylo jednáno za ně, ledaže je to trestem ^dzákona v onen veliký a poslední den, podle přikázání, jež dal Bůh.

27 Pročež, lidé jsou ^asvobodni podle těla; a vše je jim dáno, co je člověku nezbytné. A jsou svobodni, aby si ^bzvolili svobodu a ^cvěčný život skrze velikého Prostředníka všech lidí, nebo aby si zvolili zjetí a smrt podle zjetí a moci ďáblvy; neboť ten se snaží, aby všichni lidé byli bídní jako on sám.

28 A nyní, synové moji, chtěl bych, abyste hleděli k tomuto velikému “Prostředníkovi a poslouchali veliká přikázání jeho; a byli věrni slovům jeho a zvolili si věčný život podle vůle Svatého Ducha jeho;

29 A nezvolili si věčnou smrt podle vůle těla a zla, jež je v něm, jež dává duchu ďáblvu

moc uváděti do “zjetí, svěsti vás do ^bpekla, aby mohl vládnouti nad vámi ve svém vlastním království.

30 Promluvil jsem těchto několik slov k vám všem, synové moji, v posledních dnech zkoušky své; a já, podle slov prorokových, jsem si zvolil dobrou stranu. A nemám žádného jiného cíle kromě věčného blaha duší vašich. Amen.

KAPITOLA 3

Jozef v Egyptě viděl ve vidění Nefity – Prorokoval o Josephu Smithovi, vidoucím posledních dnů; o Mojžíšovi, který vysvobodil Izrael; a o příchodu Knihy Mormony. Kolem roku 588–570 př. Kr.

A NYNÍ promlouvám k tobě, Jozefe, synu můj “poslední. Ty ses narodil v pustině strastí mých; ano, ve dnech největšího smutku mého tě matka tvá porodila.

2 A kéž Pán zasvěti tuto “zemi, jež je zemí nejcennější, také tobě pro dědictví tvé a dědictví semene tvého s bratřími tvými pro bezpečí tvé na věky, pakliže budete zachovávat přikázání Svatého Izraelského.

3 A nyní, Jozefe, synu můj poslední, kterého jsem vyvedl z pustiny strastí svých, kéž ti

24a PP Bůh, Božstvo.

25a PP Adam.

b Mojž. 6:48.

PP Pád Adama a Evy.

c PP Smrtelnost, smrtelný.

d Mojž. 5:10.

PP Člověk, lidé;

Radost.

26a PP Mesiáš.

b PP Plán vykoupění.

c Alma 42:27;

Hel. 14:30.

d PP Zákon.

27a Gal. 5:1; Mojž. 6:56.

b PP Svoboda jednáni.

c PP Věčný život.

28a PP Prostředník.

29a Řím. 6:16–18;

Alma 12:11.

b PP Peklo.

3 1a 1. Nefi 18:7.

2a 1. Nefi 2:20.

PP Zaslíbená země.

Pán žehná na věky, neboť símě tvé nebude zcela "zničeno.

4 Neboť viz, ty jsi plod ledví mého; a já jsem potomek "Jozefův, který byl jako ^bzajatec odveden do Egypta. A veliké byly smlouvy Páně, které učinil s Jozefem.

5 Pročež, Jozef vpravdě "viděl náš den. A obdržel od Pána slib, že z plodu ledví jeho Pán Bůh vzbudí ^bspravedlivou "větev domu Izraele; ne Mesiáše, ale větev, jež bude odlomena, nicméně bude na ni pamatováno ve smlouvách Páně, že se jim v posledních dnech projeví "Mesiáš, v duchu moci tak, že budou vyvedeni z "temnoty na světlo – ano, ze skryté temnoty a ze zajetí na svobodu.

6 Neboť Jozef vpravdě svědčil řka: "Vidoucího vzbudí Pán, můj Bůh, který bude vyvoleným vidoucím pro plod ^bledví mého.

7 Ano, Jozef vpravdě pravil: Tak mi praví Pán: Vyvoleného "vidoucího vzbudím z plodu ledví tvého; a bude vysoce ceněn mezi plodem ledví tvého. A jemu dám příkázání, aby vykonal dílo pro plod ledví tvého, bratří své, které bude pro ně velmi cenné, dokonce je

přivede k poznání smluv, jež jsem učinil s otcí tvými.

8 A dám mu příkázání, aby nekonal "žádné jiné dílo kromě toho díla, které mu přikáží. A učiním ho velikým v očích svých; neboť bude vykonávati dílo mé.

9 A bude veliký jako "Mojžíš, jehož, jak jsem pravil, vzbudím pro vás, aby lid můj ^bvysvobodil, ó dome Izraele.

10 A Mojžíše vzbudím, aby vysvobodil lid tvůj ze země egyptské.

11 Ale vidoucího vzbudím z plodu ledví tvého; a jemu dám "moc přinésti slovo mé semeni ledví tvého – a nejen přinésti slovo mé, praví Pán, ale také přesvědčiti je o slově mém, které již mezi ně vyšlo.

12 Pročež, plod ledví tvého bude "psáti; a plod ledví ^bJudova bude "psáti; a to, co bude napsáno plodem ledví tvého, a také to, co bude napsáno plodem ledví Judova, rostete k "zahanbení falešné nauky a ukončení svárů a utvrzení míru mezi plodem ledví tvého a "přivedení jejich v posledních dnech k ^fpoznání otců jejich a také k poznání smluv mých, praví Pán.

13 A ze slabosti bude učiněn

3a 2. Nefi 9:53.

4a Gen. 39:1–2; 45:4;
49:22–26;

1. Nefi 5:14–16.

b Gen. 37:29–36.

5a rjs Gen. 50:24–38;

2. Nefi 4:1–2.

b Jákob 2:25.

c Gen. 49:22–26;

1. Nefi 15:12; 19:24.

pp Vinice Páně.

d 2. Nefi 6:14;

NaS 3:16–20.

e Iz. 42:16.

6a 3. Nefi 21:8–11;

Morm. 8:16.

pp Vidoucí.

b NaS 132:30.

7a pp Smith, Joseph, ml.

8a NaS 24:7, 9.

9a Mojž. 1:41.

b Ex. 3:7–10;

1. Nefi 17:24.

11a NaS 5:3–4.

12a pp Kniha

Mormonova.

b 1. Nefi 13:23–29.

c pp Bible.

d Ezech. 37:15–20;

1. Nefi 13:38–41;

2. Nefi 29:8; 33:10–11.

e Moroni 1:4.

f 1. Nefi 15:14;

2. Nefi 30:5;

Morm. 7:1, 5, 9–10.

silným onoho dne, kdy dílo mé počne mezi veškerým lidem mým ke znovuzřízení tebe, ó dome Izraele, praví Pán.

14 A tak prorokoval Jozef řka: Vizte, onoho vidoucího Pán požehná; a ti, již budou usilovati o zničení jeho, budou poraženi; neboť tento slib, jež jsem obdržel od Pána o plodu ledví svého, bude splněn. Vizte, jsem si jist naplněním tohoto slibu;

15 A on se bude ^ajmenovati po mně; a bude se ^bjmenovati po otci svém. A bude jako já; neboť to, co Pán přinese rukou jeho, to přivede mocí Páně lid můj ke spasení.

16 Ano, takto prorokoval Jozef: Jsem si touto věcí jist, dokonce tak, jako jsem si jist slibem o Mojžíšovi; neboť Pán mi pravil: "Zachovám símě tvé na věky.

17 A Pán pravil: Vzbudím Mojžíše; a v holi mu dám moc; a dám mu soudnost v psaní. Avšak neuvolním jazyk jeho, aby mnoho promlouval, neboť ho neučiním mocným v promlouvání. Ale ^anapiši mu zákon svůj prstem své vlastní ruky; a učiním mu ^bmluvčího.

18 A Pán mi také pravil: Vzbudím vidoucího pro plod ledví tvého; a učiním pro něj mluvčího. A já, viz, já dám, aby napsal zápis o plodu ledví tvého pro plod ledví tvého; a mluvčí ledví tvého to bude oznamovati.

19 A slova, jež napíše, budou

slova, jež jsou podle moudrosti mé žádoucí, aby vyšla k ^aplodu ledví tvého. A bude to, jako by k nim plod ledví tvého volal ^bz prachu; neboť já znám víru jejich.

20 A budou ^avolati z prachu; ano, a to pokání bratřím svým, dokonce poté, co po nich prodou mnohá pokolení. A stane se, že volání jejich se ponese, ano podle jednoduchosti slov jejich.

21 Pro víru jejich vyjdou ^aslova jejich z úst mých k bratřím jejich, kteří jsou plodem ledví tvého; a slabost slov jejich učiním silnou skrze víru jejich, takže se rozpomenou na smlouvu mou, kterou jsem učinil s otci tvými.

22 A nyní viz, synu můj Jozefe, tímto způsobem můj praotec ^aprorokoval.

23 Pročež, pro tuto smlouvu jsi požehnaný; neboť símě tvé nebude zničeno, protože bude poslouchati slova té knihy.

24 A povstane mezi nimi jeden mocný, který učiní mnoho dobra jak ve slově, tak ve skutku, jsa nástrojem v rukou Božích, s nesmírnou vírou, aby vykonal mocné divy a činil to, co je veliké v očích Božích, takže skuteční mnohé znovuzřízení pro dům Izraele a pro símě bratří tvých.

25 A nyní, požehnaný jsi, Jozefe. Viz, jsi mlád; pročež

15a NaS 18:8.

^b JS-Ž 1:3.

16a Gen. 45:1–8.

17a Deut. 10:2, 4;

Mojž. 2:1.

^b Ex. 4:16.

19a NaS 28:8.

^b Iz. 29:4;

2. Nefi 27:13; 33:13;

Morm. 9:30;

Moroni 10:27.

20a 2. Nefi 26:16;

Morm. 8:23.

21a 2. Nefi 29:2.

22a 2. Nefi 3:5.

poslouchej slova bratra svého Nefiho a vpravdě se ti stane podle slov, jež jsem promlouval. Pamatuj na slova svého umírajícího otce. Amen.

KAPITOLA 4

Lehi radí svému potomstvu a žehná mu – Umírá a je pohřben – Nefi velebí dobrotivost Boží – Nefi na věky ukládá svou důvěru v Pána. Kolem roku 588–570 př. Kr.

A NYNÍ já, Nefi, promlouvám o proroctvích, o nichž promlouval můj otec, a o "Jozefovi, který byl odveden do Egypta.

2 Neboť vizte, on vpravdě prorokoval o veškerém semeni svém. A není mnoho větších "prorocství nežli ta, jež napsal. A on prorokoval o nás a o našich budoucích pokoleních; a jsou zapsána na deskách z mosazi.

3 Pročež, poté, co můj otec ustal promlouvat o proroctvích Jozefových, svolal děti Lamanovy, jeho syny a jeho dcery, a pravil jim: Vizte, synové moji a dcery mé, kteří jste syny a dcerami mého "prvorozeného, chtěl bych, abyste naklonili ucho slovům mým.

4 Neboť Pán Bůh pravil toto: "Nakolik budete přikázání má zachovávat, bude se vám v zemi dařiti; a nakolik přikázání má zachovávat, nebudete, budete z přítomnosti mé odříznuti.

5 Ale vizte, synové moji a dcery mé, nemohu sejít do hrobu, aniž bych na vás zanechal "požehnání; neboť vizte, já vím, že budete-li vedeni ^bcestou, kterou máte jíti, neodvrátíte se od ní.

6 Pročež, jste-li prokleti, vizte, zanechávám na vás požehnání své, aby ono prokletí mohlo z vás býti sňato a aby bylo zodpověděno na "hlavě vašich rodičů.

7 Pročež, pro požehnání mé Pán Bůh "nestrpí, abyste zahynuli; pročež, bude ^bmilosrdný k vám a k semeni vašemu na věky.

8 A stalo se, že poté, co můj otec ustal promlouvat k synům a dcerám Lamanovým, nechal před sebe přivést syny a dcery Lemuelovy.

9 A promluvil k nim řka: Vizte, synové moji a dcery mé, kteří jste syny a dcerami mého druhého syna; vizte, zanechávám vám totéž požehnání, jež jsem zanechal synům a dcerám Lamanovým; pročež, vy nebudete zcela zničeni; ale nakonec bude símě vaše požehnáno.

10 A stalo se, že když můj otec k nim ustal promlouvat, vizte, promluvil k synům "Izmaelovým, ano, dokonce k celému jeho domu.

11 A poté, co k nim ustal promlouvat, promluvil k Samovi řka: Požehnaný jsi ty a símě tvé; neboť ty zdědiš zemi jako bratr

4 1a Gen. 39:1–2.

2a 2. Nefi 3:5.

3a pp Prvorozený.

4a 2. Nefi 1:9.

5a pp Patriarchální

požehnání.

b Přísl. 22:6.

6a NaS 68:25–29.

7a 2. Nefi 30:3–6;

NaS 3:17–18.

b 1. Nefi 13:31;

2. Nefi 10:18–19;

Jákob 3:5–9;

Hel. 15:12–13.

10a 1. Nefi 7:6.

tvůj Nefi. A símě tvé bude počítáno mezi símě jeho; a ty budeš dokonce jako bratr tvůj a símě tvé jako símě jeho; a budeš požehnaný po všechny své dny.

12 A stalo se poté, co můj otec Lehi promluvil k celému svému domu podle pocitů srdce svého a Ducha Páně, jenž byl v něm, že zestárl. A stalo se, že zemřel a byl pohřben.

13 A stalo se, že nemnoho dnů po jeho smrti se Laman a Lemuel a synové Izmaelovi na mne rozhněvali kvůli napomenutím Páně.

14 Neboť já, Nefi, jsem byl nutkán promluvit k nim podle jeho slova; neboť jsem k nim promlouval mnohé, a také můj otec před svou smrtí; z kterýchžto slov jsou mnohá napsána na mých ^adruhých deskách; neboť o dějinách je více psáno na mých druhých deskách.

15 A na ^atyto píši věci duše své, a mnohá z písem, jež jsou vyryta na deskách z mosazi. Neboť duše má se těší z písem a srdce mé nad nimi ^bpřemítá a píše je k ^cpoučení a ku prospěchu dětí mých.

16 Vizte, ^aduše má se těší z věcí Páně; a ^bsrdce mé neustále přemítá o tom, co jsem viděl a slyšel.

17 Nicméně přes velikou ^adobrotivost Páně v tom, že mi ukázal veliká a podivuhodná

díla svá, srdce mé volá: Ó, jak ^bbídny jsem člověk! Ano, srdce mé se souží pro tělo mé; duše má se rmoutí pro nepravosti mé.

18 Jsem obklíčen pokušeními a hříchy, jež mne tak snadno ^anapadají.

19 A když se chci radovati, srdce mé sténá pro hříchy mé; nicméně vím, v koho důvěřuji.

20 Bůh můj je mi oporou; On mne vodil ve strastech mých v pustině; a zachovával mne na vodách veliké hloubky.

21 Naplňoval mne ^aláskou svou, až tělo mé bývalo stravováno.

22 Zahanboval ^anepřátele mé tak, že se přede mnou roztřáslí.

23 Vizte, ve dne vyslychal volání mé a v noci mi dával poznání ^aviděními.

24 A ve dne jsem se před ním osměloval v mocné ^amodlitbě; ano, vysílal jsem hlas svůj na výsost; a andělé sestupovali a sloužili mi.

25 A na křídlech Ducha jeho bylo tělo mé ^aunášeno na převysoké hory. A oči mé vídávaly veliké věci, ano, dokonce příliš veliké pro člověka; tudíž mi bylo uloženo, abych je nepsal.

26 A tak, jestliže jsem tedy vídával tak veliké věci a jestliže Pán v blahosklonnosti své k dětem lidským přichází k lidem s tak mnohým milosrdenstvím, ^aproč by mělo srdce mé lkáti a duše má prodlévati

14a 1. Nefi 1:16–17; 9:4.

15a 1. Nefi 6:4–6.

^b pp Písma; Přemítati.

^c 1. Nefi 19:23.

16a pp Díkůvzdání, díky.

^b pp Srdce.

17a 2. Nefi 9:10;

NaS 86:11.

^b Řím. 7:24.

18a Řím. 7:21–23;

Židům 12:1;

Alma 7:15.

21a pp Láska.

22a 1. Nefi 17:52.

23a pp Vidění.

24a Jakub 5:16;

1. Nefi 2:16.

25a 1. Nefi 11:1;

Mojž. 1:1–2.

26a Žalmy 43:5.

v údolí smutku a tělo mé chřadnouti a síla má ochabovati pro strasti mé?

27 A proč bych se měl "poddávati hříchu pro tělo své? Ano, proč bych měl podléhati ^bpokoušením, aby onen zlý měl místo v srdci mém, aby ničil 'pokoj můj a sužoval duši mou? Proč se hněvám kvůli nepříteli svému?

28 Probud' se, duše má! Nekle-sej již v hříchu. Raduj se, ó srdce mé, a nedej již místa "nepříteli duše mé.

29 Nehněvej se již kvůli nepřá-telům mým. Neoslabuj sílu mou pro strasti mé.

30 Raduj se, ó srdce mé, a volej k Pánu a řekni: Ó Pane, budu tě na věky chváliti; ano, duše má se bude v tobě radovati, Bože můj a "skálo spasení mého.

31 Ó Pane, vykoupíš duši mou? Vysvobodíš mne z rukou nepřá-tel mých? Učiníš mne takovým, abych se trásl při objevení se "hříchu?

32 Kéž jsou brány pekla přede mnou neustále zavřeny, protože "srdce mé je zlomeno a duch můj je zkroušený! Ó Pane, kéž bys nezavíral přede mnou brány spravedlivosti své, abych mohl ^bkráčeti po stezce pokory, abych mohl býti přísně dbalý přímé cesty!

33 Ó Pane, kéž bys mne zahalil rouchem spravedlivosti své! Ó Pane, kéž bys mi připravil cestu,

abych unikl nepřá-telům svým! Kéž bys učinil cestu mou přede mnou přímou! Kéž bys mi nepo-kládal do cesty kámen úrazu – ale kéž bys uvolnil cestu mou přede mnou a kéž bys nedával překážky do cesty mé, ale do cest nepřá-tel mých.

34 Ó Pane, důvěřoval jsem v tebe a budu v tebe "důvěřovati na věky. Nebudu vkládati ^bdůvěru svou v rámě těla; neboť vím, že proklet je ten, kdo vklá-dá 'důvěru svou v rámě těla. Ano, proklet je ten, kdo vkládá důvěru svou v člověka nebo spoléhá na rámě těla.

35 Ano, já vím, že Bůh dá "štědře tomu, kdo žádá. Ano, můj Bůh mi dá, když nebudu ^bžádati 'nesprávně; tudíž po-zdvihnu hlas svůj k tobě; ano, budu volati k tobě, Bože můj, "skálo spravedlivosti mé. Viz, hlas můj bude k tobě na věky vystupovati, skálo má a věčný Bože můj. Amen.

KAPITOLA 5

Nefité se oddělují od Lamanitů, zachovávají zákon Mojžíšův a stavějí chrám – Pro svou nevíru jsou Lamanité odříznuti z přítomnosti Páně, jsou prokleti a stávají se metlou Nefitům. Kolem roku 588–559 př. Kr.

VIZTE, stalo se, že já, Nefi, jsem

27a Řím. 6:13.
b PP Pokoušeti,
pokušení.
c PP Pokoj.
28a PP Ďábel.
30a 1. Kor. 3:11.
PP Skála.

31a Řím. 12:9;
Alma 13:12.
32a PP Zlomené srdce.
b PP Kráčeti, kráčeti
s Bohem.
34a PP Důvěra,
důvěřovati.

b Žalmy 44:7–9.
c Jer. 17:5;
Morm. 3:9; 4:8.
35a Jakub 1:5.
b PP Modlitba.
c Hel. 10:5.
d Deut. 32:4.

mnoho volal k Pánu, svému Bohu, pro ^ahněv svých bratří.

2 Ale vizte, jejich hněv proti mně vzrostl natolik, že mi usilovali o život.

3 Ano, reptali proti mně řka: Náš mladší bratr si myslí, že nad námi bude ^apanovati; a my jsme kvůli němu mnoho zkusili; pročež, nyní, zabijme ho, aby nás již nesužoval svými slovy. Neboť vizte, nechceme, aby byl naším vládcem; neboť to přísluší nám, kteří jsme jeho staršími bratřími, abychom panovali nad tímto lidem.

4 Nyní, já nepíši na tyto desky všechna slova, jimiž proti mně reptali. Ale postačí, když řeknu, že mi usilovali o život.

5 A stalo se, že Pán mne ^avaroval, abych já, ^bNefi, od nich odešel a utekl do pustiny, a všichni ti, kteří chtějí jíti se mnou.

6 Pročež, stalo se, že já, Nefi, jsem vzal svou rodinu a také ^aZorama a jeho rodinu a Sama, svého staršího bratra, a jeho rodinu a Jákoba a Jozefa, své mladší bratří, a také své sestry a všechny ty, kteří chtěli jíti se mnou. A všichni ti, kteří chtěli jíti se mnou, byli ti, kteří věřili ve ^bvarování a zjevení Boží; pročež, poslouchali slova moje.

7 A vzali jsme své stany a vše,

co jsme mohli, a putovali jsme pustinou po dobu mnoha dnů. A poté, co jsme putovali po dobu mnoha dnů, rozbili jsme své stany.

8 A můj lid chtěl, abychom pojmenovali ono místo ^aNefi; pročež, nazvali jsme ho Nefi.

9 A všichni ti, kteří byli se mnou, přijali pojmenování ^alid Nefiův.

10 A hleděli jsme zachovávat soudy a ustanovení a příkázání Páně ve všech věcech, podle ^azákona Mojžíšova.

11 A Pán byl s námi; převelice se nám dařilo; neboť jsme zaseli semena a sklidili jsme oplátkou v hojnosti. A počali jsme chovat stáda a dobytek a zvířata všeho druhu.

12 A já, Nefi, jsem také přinesl záznamy, které byly vyryty na ^adeskách z mosazi; a také ^bkouli neboli ^ckompas, který, podle toho, co je psáno, byl rukou Páně připraven pro mého otce.

13 A stalo se, že se nám počalo převelice dařiti, a počali jsme se v zemi množiti.

14 A já, Nefi, jsem vzal ^ameč Labanův a podle něj jsem zhotovil mnoho mečů, aby lid, který se nyní nazýval ^bLamanité, na nás snad nepřišel a nezničil nás; neboť jsem znal jejich nenávisť

5 1a 2. Nefi 4:13–14.

3a 1. Nefi 16:37–38;
Mos. 10:14–15.

5a PP Inspirace,
inspirovati, vnutnutí.
b Mos. 10:13.

6a 1. Nefi 4:35; 16:7;
2. Nefi 1:30–32.

b PP Varování, varovati.

8a Omni 1:12, 27;

Mos. 9:1–4; 28:1.

9a Jákob 1:13–14.

10a 2. Nefi 11:4.
PP Zákon Mojžíšův.

12a Mos. 1:3–4.

PP Desky.
b Mos. 1:16.

c 1. Nefi 16:10, 16, 26;

18:12, 21;

Alma 37:38–47;

NaS 17:1.

14a 1. Nefi 4:9;

Jákob 1:10;

Sl. Morm. 1:13.

b PP Lamanité.

vůči sobě a svým dětem a těm, kteří se nazývali mým lidem.

15 A učil jsem svůj lid stavěti stavby a také jsem je učil všelíká a z mědi a z mosazi a z oceli a z zlata a ze stříbra a z drahých rud, kterých bylo ve veliké hojnosti.

16 A já, Nefi, jsem postavil "chrám; a vystavěl jsem ho podle ^bchrámu Šalomounova až na to, že nebyl postaven z tak mnoha ^cdrahocenných věcí; neboť v zemi nebyly k nalezení, pročez nemohl býti postaven jako Šalomounův chrám. Ale stavěl se jako chrám Šalomounův; a jeho opracování bylo nesmírně jemné.

17 A stalo se, že já, Nefi, jsem vedl svůj lid k tomu, aby byl "příčinlivý a aby pracoval vlastníma rukama.

18 A stalo se, že chtěli, abych byl jejich "králem. Ale já, Nefi, jsem si přál, aby neměli žádného krále; nicméně jsem pro ně činil to, co bylo v mé moci.

19 A vizte, vyplnila se slova Páně o mých bratřích, jež o nich promlouval, že budu jejich "vládcem a jejich ^bučitelem. Pročez, byl jsem jejich vládcem a jejich učitelem podle příkázání Páně až do té doby, kdy mi usilovali o život.

20 Pročez, vyplnilo se slovo

Páně, jež ke mně promlouval řka: Poněvadž "nebudou slova tvoje poslouchati, budou z přítomnosti Páně odříznuti. A vizte, byli z jeho přítomnosti ^bodříznuti.

21 A nechal na ně přijíti "prokletí, ano, dokonce těžké prokletí, pro jejich nepravost. Neboť vizte, oni proti němu ztvdili srdce své tak, že ztvdila jako křemen; pročez, poněvadž byli bílí a nesmírně krásní a ^brozkošní, Pán Bůh jim nechal ^cztmavnouti kůži, aby nemohli býti přitažliví pro můj lid.

22 A tak praví Pán Bůh: Způsobím, že budou "odporní lidu tvému, ledaže budou činiti pokání z nepravostí svých.

23 A prokleta bude símě toho, kdo se "mísí se semenem jejich, neboť ti budou prokleti, dokonce týmž prokletím. A Pán to pravil, a tak se stalo.

24 A pro své prokletí, které bylo na nich, stali se "líným lidem plným zlomyslnosti a lstivosti a hledali v pustině divou zvěř.

25 A Pán Bůh mi pravil: Budou metlou semeni tvému, aby je podněcovali k rozpomenutí se na mne; a poněvadž na mne pamatovati nebudou a slova moje poslouchati nebudou, budou je sužovati až ke zničení.

26 A stalo se, že já, Nefi, jsem

15a Eter 10:23.

16a PP Chrám, dům Páně.

b 1. Král. 6; 2. Par. 3.

c NaS 124:26–27.

17a Gen. 3:19;

NaS 42:42.

18a Jákob 1:9, 11.

19a 1. Nefi 2:22.

b PP Učitel, učiti.

20a 2. Nefi 2:21.

b Alma 9:14.

21a PP Proklítí, prokletí.

b 4. Nefi 1:10.

c 2. Nefi 26:33;

3. Nefi 2:14–16.

22a 1. Nefi 12:23.

23a PP Manželství, ženiti se, vdávati se – Manželství s osobou jiné víry.

24a PP Lenost, líný.

“vysvětil Jákoba a Jozefa, aby byli kněžími a učiteli nad zemí mého lidu.

27 A stalo se, že jsme žili šťastně.

28 A uplynulo třicet let od doby, kdy jsme opustili Jeruzalém.

29 A já, Nefi, jsem vedl do této doby záznamy o svém lidu na svých deskách, které jsem zhotovil.

30 A stalo se, že Pán Bůh mi pravil: Zhotov “další desky; a vyryješ na ně mnohé věci, které jsou v očích mých dobré ku prospěchu lidu tvého.

31 Pročež, já, Nefi, abych byl poslušen příkázání Páně, jsem šel a zhotovil jsem “tyto desky, na které jsem vyryl tyto věci.

32 A vyryl jsem to, co je Bohu libé. A jestliže mému lidu budou libé věci Boží, budou mu libé rytiny mé, které jsou na těchto deskách.

33 A jestliže si můj lid přeje znáti dějiny mého lidu podrobněji, musí zkoumati mé druhé desky.

34 A postačí, když řeknu, že uplynulo čtyřicet let a již jsme měli války a sváry se svými bratřími.

KAPITOLA 6

Jákob líčí židovské dějiny: Babylonské zajetí a návrat; služba a ukřižování Svatého Izraelského; pomoc od pohanů; a znovuzřízení Židů v posledních dnech, kdy budou věřiti v Mesiáše. Kolem roku 559–545 př. Kr.

SLOVA Jákobova, bratra Nefiova, která promlouval k lidu Nefiovu:

2 Vizte, milovaní bratří moji, já, Jákob, byv povolán Bohem a vysvěcen podle svatého řádu jeho a byv posvěcen bratrem svým Nefim, k němuž hledíte jako ke “králi neboli ochránci a na němž závisí bezpečí vaše, vizte, víte, že jsem k vám promlouval nesmírně mnoho věcí.

3 Nicméně k vám promlouvám opět; neboť toužím po blahu duší vašich. Ano, velmi se o vás strachuji; a vy sami víte, že tomu tak bylo vždy. Neboť já jsem vás nabádal se vši pílí; a učil jsem vás slovům otce svého; a promlouval jsem k vám o všem, co je psáno od stvoření světa.

4 A nyní, vizte, chtěl bych k vám promluvit o věcech, jež jsou a jež přijdou; pročež, přečtu vám slova “Izaiášova. A bratr můj si přál, abych k vám tato slova promluvil. A mluvím k vám pro dobro vaše, abyste mohli poznati a oslavit jméno Boha svého.

5 A nyní, slova, která budu čísti, jsou ta, jež promlouval Izaiáš o celém domě Izraele; pročež, mohou býti vztažena na vás, neboť vy jste z domu Izraele. A je mnoho věcí, o nichž promlouval Izaiáš a které mohou býti na vás vztaženy, protože jste z domu Izraele.

6 A nyní, toto jsou ona slova:

“Tak praví Pán Bůh: Viz, pozdvihnu ruku svou k pohanům a vyzdvihnu lidu ^bkorouhev svou; a oni přinesou syny tvé v náručí svém a dcery tvé budou nesený na ramenou jejich.

7 A králové budou pěstouny tvými a královny jejich chůvami tvými; skloní se před tebou tváří svou k zemi a budou olizovati prach z nohou tvých; a ty poznáš, že já jsem Pán; neboť ti, kteří ^ana mne čekají, nebudou zahanbeni.

8 A nyní já, Jákob, bych chtěl o těchto slovech něco promluvit. Neboť vizte, Pán mi ukázal, že ti, kteří byli v ^aJeruzalémě, odkud jsme přišli, byli zabiti a ^bodvedeni do zajetí.

9 Nicméně Pán mi ukázal, že se mají ^aopět vrátiti. A také mi ukázal, že Pán Bůh, Svatý Izraelský, se jim má projevit v těle; a poté, co se jim má projevit, mají ho bičovati a ^bukřižovati, a to podle slov anděla, který mi to pravil.

10 A poté, co zatvrdí srdce své a šíje jejich strne proti Svatému Izraelskému, vizte, ^asoudy Svatého Izraelského přijdou na ně. A přijde den, kdy budou biti a sužováni.

11 Pročež poté, co budou hnáni sem a tam, neboť tak praví anděl, mnozí budou sužováni v těle a nebude jim dovoleno zahynouti pro modlitby věrných; budou rozptylováni a biti a nenáviděni; nicméně Pán k nim bude milosrdný, a ^aaž dojdou ^bpoznání Vykupitele svého, budou opět ^cshromážděni do zemí dědictví svého.

12 A požehnaní jsou ^apohané, ti, o nichž psal prorok; neboť vizte, pakliže budou činiti pokání a nebudou bojovati proti Sionu a nebudou se připojovati k oné veliké a ^bohavné církvi, budou spaseni; neboť Pán Bůh splní ^csmlouvy své, jež učinil s dětmi svými; a z tohoto důvodu toto prorok napsal.

13 Pročež, ti, kteří bojují proti Sionu a lidu smlouvy Páně, budou olizovati prach z nohou jejich; a lid Páně nebude ^azahanben. Neboť lid Páně jsou ti, kteří na něho ^bčekají; neboť stále čekají na příchod Mesiáše.

14 A vizte, podle slov prorokových se Mesiáš opět rozhodne, ^apodruhé, že je osvobodí; pročež, až přijde onen den, kdy v něho budou věřiti, ^bprojeví se jim v moci a ve veliké slávě,

6a Iz. 49:22–23.

^b pp Korouhev.

7a Mojš. 1:6;

NaS 133:45.

8a Est. 2:6; 1. Nefi 7:13;

2. Nefi 25:10;

Omni 1:15;

Hel. 8:20–21.

^b 2. Král. 24:10–16;

25:1–12.

pp Izrael –

Rozptýlení Izraele.

9a 1. Nefi 10:3.

^b 1. Nefi 19:10, 13;

Mos. 3:9;

3. Nefi 11:14–15.

pp Ukřižování.

10a Mat. 27:24–25.

11a 1. Nefi 22:11–12;

2. Nefi 9:2.

^b Ozeáš 3:5.

^c pp Izrael –

Shromáždění Izraele.

12a 1. Nefi 14:1–2;

2. Nefi 10:9–10.

^b pp Dábel – Církev
d'áblova.

^c pp Abrahamova
smlouva.

13a 3. Nefi 22:4.

^b Iz. 40:31;

1. Nefi 21:23;

NaS 133:45.

14a Iz. 11:11;

2. Nefi 25:17; 29:1.

^b 2. Nefi 3:5.

až ke ^czničení jejich nepřátel; a nezničí nikoho, kdo v něho věří.

15 A ti, kteří v něho nevěří, budou ^azničení jak ^bohněm, tak bouří a zemětřeseními a krveprolitími a ^cmorem a hladem. A poznají, že Pán je Bůh, Svatý Izraelský.

16 ^aNeboť, bude kořist odňata mocnému nebo bude ^bpodle zákona zajatý vysvobozen?

17 Ale tak praví Pán: Dokonce ^azajatí mocného budou odňati a kořist hrozného bude vysvobozena; neboť ^bmocný Bůh ^cvysvobodí svůj lid smlouvy. Neboť tak praví Pán: Já budu bojovati s těmi, kteří bojují s tebou –

18 A nakrmím ty, kteří tě utlačují, jejich vlastním masem; a budou zpiti svou vlastní krví jako sladkým vínem; a veškeré tělo bude věděti, že já, Pán, jsem Spasitel tvůj a ^aVykupitel tvůj, ^bMocný Jákobův.

KAPITOLA 7

Izaiáš promlouvá jako Mesiáš – Mesiáš bude mluvit jazykem učených – Nastaví záda bijícím – Nebude zahanben – Porovnej s Izaiášem 50. Kolem roku 559–545 př. Kr.

ANO, neboť tak praví Pán: Zapudil jsem tě nebo odvrhl jsem tě na věky? Neboť tak praví Pán: Kde je rozlukový lístek matky vaší? Ke komu jsem tě vypudil nebo kterému z věřitelů svých jsem vás prodal? Ano, komu jsem vás prodal? Vizte, pro nepravosti své ^aprodali jste sami sebe a pro přestupky vaše je matka vaše zapuzena.

2 Pročež, když jsem přišel, nebylo nikoho; když jsem ^avolal, ano, nebylo nikoho, kdo by odpověděl. Ó dome Izraele, což je ruka má nějak zkrácena, že nemůže vykoupiti, nebo nemám žádné moci vysvoboditi? Viz, pokáráním svým vysušuji ^bmoře, činím ^cřeky jejich pustinou a ^dryby jejich zapáchajícími, protože vody jsou vysušeny a ony umírají žízní.

3 Oblékám nebesa v ^ačerná a ^bžíně dávám jim za oděv.

4 Pán Bůh mi dal ^ajazyk učenných, abych věděl, jak promluvíti v příhodnou dobu slovo k tobě, ó dome Izraele. Když jste zemdení, probouzí jitro za jitem. Probouzí ucho mé, aby slyšelo jako učení.

5 Pán Bůh otevřel ^aucho mé a já jsem nevzdoroval ani jsem se neodvrátil.

6 Nastavil jsem záda svá

14c 1. Nefi 22:13–14.

15a 2. Nefi 10:16; 28:15;

3. Nefi 16:8.

pp Poslední dny.

b Jákob 6:3.

c NaS 97:22–26.

16a Iz. 49:24–26.

b Tj. lid smlouvy

Páně, jak je uvedeno ve v. 17.

17a 1. Nefi 21:25.

b pp Jehova.

c 2. Král. 17:39.

18a pp Vykupitel.

b Gen. 49:24;

Iz. 60:16.

7 1a pp Odpadlictví.

2a Přísl. 1:24–25;

Iz. 65:12;

Alma 5:37.

b Ex. 14:21;

Žalmy 106:9;

NaS 133:68–69.

c Jozue 3:15–16.

d Ex. 7:21.

3a Ex. 10:21.

b Zjev. 6:12.

4a Lukáš 2:46–47.

5a NaS 58:1.

“bijícím u a líce své těm, kteří rvali vousy. Neskrýval jsem tvář před pohanou a pliváním.

7 Neboť Pán Bůh mi pomůže, tudíž nebudu zahanben. Tudíž jsem nastavil tvář jako křemen a vím, že nebudu zahanben.

8 A Pán je blízko a ospravedlňuje mne. Kdo se bude se mnou sváříti? Postavme se spolu. Kdo je protivníkem mým? Necht' přistoupí ke mně a já ho udeřím silou úst svých.

9 Neboť Pán Bůh mi pomůže. A všichni, kteří mne "odsoudí, vizte, oni všichni zvětšejí jako šat a mol je sežere.

10 Kdo se mezi vámi bojí Pána, kdo poslouchá "hlasu služebníka jeho, kdo kráčí v temnotě a nemá žádného světla?

11 Vizte, všichni vy, kteří rozněcujete oheň, kteří se obklopujete jiskrami, kráčejte ve světle "ohně svého a v jiskrách, jež jste roznítily. Toto budete mít z ruky mé – ulehnete v žalu.

KAPITOLA 8

V posledních dnech Pán utěší Sion a shromáždí Izrael – Vykoupení přijdou do Sionu za veliké radosti – Porovnej s Izaiášem 51 a 52:1–2. Kolem roku 559–545 př. Kr.

POSLOUCHEJTE mne, vy, kteří následujete spravedlivost.

Pohledte na "skálu, z které jste vytesáni, a na hlubokost jámy, z níž jste vykopáni.

2 Pohledte na Abrahama, "otce svého, a na ^bSáru, tu, která vás porodila; neboť jeho jediného jsem povolal a požehnal mu.

3 Neboť Pán utěší "Sion, utěší všechna pustá místa jeho; a učiní ^bpustinu jeho podobnou Edenu a poušť jeho podobnou zahradě Páně. Bude tam radost a veselí, díkůvzdání a prospěvování.

4 Poslouchej mne, lide můj; a nakloň mi ucho, ó národe můj; neboť "zákon vyjde ode mne a uvedu soud svůj, aby byl ^bsvětlem pro lid.

5 Blízko je spravedlivost má; "spasení mé vyšlo a rámě mé bude souditi lid. ^bOstrovy mne budou očekávat a v rámě mé budou důvěřovati.

6 Pozdvihněte oči své k nebesům a pohlédněte na zemi dole; neboť "nebesa ^bzmizí jako dým a země ^czestárne jako šat; a ti, kteří na ní dlí, zemřou podobně. Ale spasení mé bude na věky a spravedlivost má nebude zrušena.

7 Poslouchejte mne, vy, kteří znáte spravedlivost, lidé, v jejichž srdce jsem vepsal zákon svůj, "nebojte se potupy od lidí, ani se neobávejte spílání jejich.

8 Neboť mol je sežere jako šat

6a Mat. 27:26;
2. Nefi 9:5.
9a Řím. 8:31.
10a NaS 1:38.
11a Soud. 17:6.
8 1a PP Skála.
2a Gen. 17:1–8;
NaS 132:49.

b Gen. 24:36.
3a PP Sion.
b Iz. 35:1–2, 6–7.
4a NEBOLI učení, nauka.
Iz. 2:3.
PP Evangelium.
b PP Světlo, světlo
Kristovo.

5a PP Spasení.
b 2. Nefi 10:20.
6a 2. Petr. 3:10.
b HEB se rozptýlí.
Žalmy 102:26–28.
c HEB zchátrá.
7a Žalmy 56:5, 12;
NaS 122:9.

a červ je sežere jako vlnu. Ale spravedlivost má bude na věky a spasení mé z pokolení na pokolení.

9 Probuď se, probuď se! Oblec se v ^asílu, ó rámě Páně; probuď se jako v dávných dnech. Což nejsi ten, kdo rozsekal Raab a probodl draka?

10 Což nejsi ten, kdo vysušil moře, vody veliké hloubky; kdo učinil z hlubin moře ^acestu pro vykoupené, aby přešli?

11 Tudíž ^avykoupení Páně se navrátí a přijdou do Sionu se ^bzpěvem; a věčná radost a svatost bude na jejich hlavách; a obdrží veselí a radost; smutek a ^atruchlení utekou.

12 ^aTo jsem já; ano, to jsem já, kdo vás utěšuje. Viz, kdo jsi ty, že by ses měl ^bbáti člověka, který zemře, a syna člověka, který bude učiněn podobným ^atrávě?

13 ^aA ^azapomínáš na Pána, tvůrce svého, který roztáhl nebesa a položil základy země, a neustále se bojíš každý den pro vztek utlačitele, jako by byl připraven nčití? A kde je vztek utlačitele?

14 Zajatý vyhnanec pospíchá, aby mohl býti propuštěn a aby nezemřel v jámě, ani aby neměl nedostatek chleba.

15 Ale já jsem Pán, tvůj Bůh, jehož ^avlny hučely; Pán zástupů jest jméno mé.

16 ^aSlova svá jsem vkládal do

úst tvých a skrýval jsem tě ve stínu ruky své, abych mohl zasaditi nebesa a položití základy země a říci Sionu: Viz, ty jsi ^alidem mým.

17 Probuď se, probuď se, povstaň, ó Jeruzaléme, který jsi pil z ruky Páně ^akalich ^bprchlivosti jeho – vypil jsi kal z kalicha závratí do dna –

18 ^aNikdo, kdo by ho vedl, mezi všemi syny, které zrodil; ani nikdo, kdo ho bere za ruku, ze všech synů, které vychoval.

19 Tito dva ^asynové přicházejí k tobě, kdo tě bude litovati – zpusťování tvé a zničení a hlad a meč – a kým tě mám utěšiti?

20 Synové tvoji ochabli, kromě těchto dvou; ti leží na rozcestí všech ulic; jako divoký býk v síti, jsou plni prchlivosti Páně, pokárání Boha tvého.

21 Tudíž slyš nyní toto, ty soužený ^aopilý, a nikoli vínem:

22 Tak praví tvůj Pán, Pán a Bůh tvůj ^avede při lidu svého; viz, odňal jsem z ruky tvé kalich prchlivosti své, kal z kalicha prchlivosti své; nebudeš ho pítí více.

23 ^aAle ^avložím jej do ruky těch, kteří tě sužují; kteří říkali duši tvé: Skloň se, ať můžeme přejíti – a ty jsi pokládal tělo své jako zemi a jako ulici těm, kteří přešli.

24 ^aProbuď se, probuď se, oblec se v ^bsílu svou, ó ^aSione; oblec se

9a NaS 113:7–8.

10a Iz. 35:8.

11a PP Vykoupení, vykoupěný, vykoupiti.

b Iz. 35:10.

c Zjev. 21:4.

12a NaS 133:47; 136:22.

b Jer. 1:8.

c Iz. 40:6–8;

1. Petr. 1:24.

13a Jer. 23:27.

15a 1. Nefi 4:2.

16a 2. Nefi 3:9; 29:14.

17a Iz. 29:9;

Jer. 25:15.

b Lukáš 21:24.

19a Zjev. 11:3.

21a 2. Nefi 27:4.

22a Jer. 50:34.

23a Zach. 12:9.

24a Iz. 52:1–2.

b NaS 113:7–8.

c PP Sion.

v krásný šat svůj, ó Jeruzaléme, město svatě; neboť od nyníška ^ajiž nikdy do tebe nevejde neobřezaný a nečistý.

25 Otřes se z prachu; ^a“povstaň, posad se, ó Jeruzaléme; uvolni se z ^bokovů hrdla svého, ó zajatá dcero Sionská.

KAPITOLA 9

Židé budou shromážděni ve všech svých zemích zaslíbení – Usmíření vykupuje člověka z pádu – Těla mrtvých vyjdou z hrobů a jejich duchové z pekla a z ráje – Budou souzeni – Usmíření zachraňuje před smrtí, peklem, ďáblem a nekonečnými mukami – Spravedliví budou spaseni v království Božím – Jsou stanoveny tresty za hříchy – Svatý Izraelský je strážným bránu. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A NYNÍ, milovaní bratří moji, toto jsem četl, abyste mohli zvěděti o ^a“smlouvách Páně, které učinil s celým domem Izraele –

2 Že promlouvá k Židům ústy svých svatých proroků, dokonce od počátku, z pokolení na pokolení, dokud nepřijde čas, že budou ^a“znovuzřízení do pravé církve a do stáda Božího; kdy budou ^bshromážděni domů do

^czemí dědictví svého a kdy budou usazeni ve všech svých zemích zaslíbení.

3 Vizte, milovaní bratří moji, toto k vám promlouvám, abyste se mohli radovati a ^a“pozdvihnouti hlavu na věky pro požehnaní, která Pán Bůh udělí dětem vašim.

4 Neboť vím, že jste usilovně hledali, mnozí z vás, abyste poznali to, co přijde; pročž já vím, že vy víte, že tělo naše musí zchradnouti a zemřít; nicméně v ^a“těle svém uvidíme Boha.

5 Ano, já vím, že vy víte, že on se ukáže v těle těm v Jeruzalémě, odkud jsme přišli; neboť je nezbytné, aby to bylo mezi nimi; neboť náleží velikému ^a“Stvořiteli, aby strpěl, že se stane poddaným člověku v těle a zemře za ^bvšechny lidi, aby se všichni lidé mohli státi poddanými jemu.

6 Neboť poněvadž smrt přichází na všechny lidi, aby naplňovala milosrdný ^a“plán velikého Stvořitele, musí nezbytně býti moci ^bvzkříšení a vzkříšení musí nezbytně přijíti k člověku kvůli ^cpádu; a pád přišel kvůli přestupku; a protože se lidé stali padlými, byli z přítomnosti Páně ^d“odříznuti.

7 Pročž, musí nezbytně býti

24d Joel 3:17.

25a Tj. Povstaň z prachu a posad se s důstojností, jsa konečně vykoupen.
b NaS 113:9–10.

9 1a Pp Abrahamova smlouva.

2a 2. Nefi 6:11.

Pp Znovuzřízení

evangelia.

b Pp Izrael – Shromáždění Izraele.

c 2. Nefi 10:7–8.

Pp Zaslíbená země.

3a Pjs, Žalmy 24:7–10.

4a Job 19:26;

Alma 11:41–45; 42:23;

Hel. 14:15;

Morm. 9:13.

5a Pp Stvoření, stvořiti.

b Jan 12:32;

2. Nefi 26:24;

3. Nefi 27:14–15.

6a Pp Plán vykoupení.

b Pp Vzkříšení.

c Pp Pád Adama a Evy.

d 2. Nefi 2:5.

“nekonečného ^busmíření – pokud by nekonečného usmíření nebylo, tato porušitelnost by nemohla obléci neporušitelnost. Pročež, ^cprvní soud, který přišel na člověka, by byl musel nezbytně ^dzůstat v nekonečném trvání. A kdyby tomu tak bylo, toto tělo by muselo ulehnutí, aby zpráchnivělo a rozpadlo se ve své matce zemi, aby již nepovstalo.

8 Ó, ta ^amoudrost Boží, ^bmilosrdenství jeho a ^cmilost! Neboť vizte, kdyby ^dtělo již nepovstalo, duchové naši by se museli státi poddanými onomu andělu, který ^epadl z přítomnosti Věčného Boha a stal se ^fďáblem, aby již nepovstal.

9 A duchové naši by se museli státi podobnými jemu a my bychom se stali ^aďábly, ^banděly ^cďábla, a byli bychom ^dvyloučeni z přítomnosti našeho Boha a zůstali bychom s otcem ^elží v bídě, jako on sám; ano, té bytosti, která ^fpodvedla naše první rodiče, která se ^gproměňuje téměř až v ^handěla světla a podněcuje děti lidské k ⁱstajným spolčením vraždění a všelikým tajným dílům temnoty.

10 Ó, jak veliká je dobrotivost našeho Boha, který připravuje cestu pro náš únik ze spárů této hrozné příšery; ano, oné příšery, ^asmrti a ^bpekla, kterou nazývám smrtí těla a také smrtí ducha.

11 A kvůli cestě ^avysvobození Boha našeho, Svatého Izraelského, ona ^bsmrt, o níž jsem promlouval, jež je časná, vydá své mrtvé; kterážto smrt je hrob.

12 A ona ^asmrt, o níž jsem promlouval, jež je duchovní smrtí, vydá své mrtvé; kterážto duchovní smrt je ^bpeklo; pročež, smrt a peklo musejí vydati mrtvé své a peklo musí vydati zajaté duchy své a hrob musí vydati zajatá těla svá a tělo a ^cduch lidí budou spolu navzájem ^dznovuzřízeny; a to mocí vzkříšení Svatého Izraelského.

13 Ó, jak veliký je ^aplán našeho Boha! Neboť na druhé straně ^bráj Boží musí vydati duchy spravedlivých a hrob vydá těla spravedlivých; a duch a tělo jsou opět k sobě ^cznovuzřízeny a všichni lidé se stávají neporušitelnými a ^dnesmrtelnými a jsou žijícími dušemi majíce ^edokonalou ^fznalost podobně jako my

7a Alma 34:10.

b PP Usmíření, usmířiti.

c Mos. 16:4–5;

Alma 42:6, 9, 14.

d Mos. 15:19.

8a Job 12:13;

Abr. 3:21.

PP Moudrost.

b PP Milosrdenství, milosrdný.

c PP Milost.

d NaS 93:33–34.

e Iz. 14:12;

2. Nefi 2:17–18;

Mojž. 4:3–4;

Abr. 3:27–28.

f PP Ďábel.

9a Jákob 3:11;

Alma 5:25, 39.

b Zjev. 12:7–9.

c PP Lhaní.

d Gen. 3:1–13;

Mos. 16:3;

Mojž. 4:5–19.

e 2. Kor. 11:14;

Alma 30:53.

f NaS 129:8.

g PP Tajná spolčení.

10a Mos. 16:7–8;

Alma 42:6–15.

b PP Peklo.

11a PP Vysvoboditel.

b PP Smrt, tělesná.

12a PP Smrt, duchovní.

b NaS 76:81–85.

c PP Duch.

d PP Vzkříšení.

13a PP Plán vykoupení.

b NaS 138:14–19.

PP Ráj.

c Alma 11:43.

d PP Nesmrtelnost, nesmrtelný.

e PP Dokonalý.

f NaS 130:18–19.

v těle až na to, že naše znalost bude dokonalá.

14 Pročež, budeme míti dokonalou "znalost veškeré ^bviny své, nečistoty své a ^cnahoty své; a spravedliví budou míti dokonalou znalost radosti své a ^dspravedlivosti své, jsouce ^eoděni ^fčistotou, ano, dokonce ^grouchem spravedlivosti.

15 A stane se, že až všichni lidé přejdou z této první smrti k životu, protože se stávají nesmrtelnými, musejí se ukázati před ^asoudcovskou stolicí Svatého Izraelského; a pak přichází ^bsoud a pak musejí býti souzeni podle svatého soudu Božího.

16 A tak jistě, jakože žije Pán, neboť Pán Bůh to pravil a je to věčné ^aslovo jeho, jež nemůže ^bpominouti, že ti, kteří jsou spravedliví, budou spravedliví nadále, a ti, kteří jsou ^cšpinaví, budou ^dšpinaví nadále; pročež, ti, kteří jsou špinaví, jsou ^eďábel a anděl jeho; a ti odejdou do ^fvěčného ohně připraveného pro ně; a muka jejich jsou jako ^gjezero ohně a síry, jehož plamen stoupá vzhůru na věky věků a nemá konce.

17 Ó, ta velikost a ^aspravedl-

nost našeho Boha! Neboť on vykonává všechna slova svá a ta vycházejí z úst jeho a zákon jeho musí býti naplněn.

18 Ale vizte, spravedliví, ^asvatí Svatého Izraelského, ti, kteří věří ve Svatého Izraelského, ti, kteří vytrpěli ^bkříž světa a nedbali hany světa, ti ^czdědí ^dkrálovství Boží, jež pro ně bylo připraveno ^eod založení světa, a radost jejich bude plná ^fna věky.

19 Ó, ta velikost milosrdenství našeho Boha, Svatého Izraelského! Neboť on ^avysvobozuje svaté své od oné ^bhrozné přišery, ďábla a smrti a ^cpekla a onoho jezera ohně a síry, což jsou nekonečná muka.

20 Ó, jak veliká je ^asvatost našeho Boha! Neboť on ^bzná všechno a není ničeho, co by neznal.

21 A přijde na svět, aby mohl ^aspasiti všechny lidi, budou-li poslouchati hlas jeho; neboť vizte, on vytrpí bolesti všech lidí, ano, ^bbolesti každého živého stvoření, jak mužů, tak žen a dětí, kteří patří do rodiny ^cAdamovy.

22 A on to vytrpí, aby vzkříšení mohlo přijíti ke všem lidem, aby

14a Mos. 3:25;

Alma 5:18.

b PP Vina.

c Morm. 9:5.

d PP Spravedlivost, spravedlivý.

e Přísl. 31:25.

f PP Čistota, čistý, nečistý.

g NaS 109:76.

15a PP Soud, poslední.

b Žalmy 19:10;

2. Nefi 30:9.

16a 1. Král. 8:56;

NaS 1:38; Mojž. 1:4.

b NaS 56:11.

c PP Špina, špinavost.

d 1. Nefi 15:33–35;

Alma 7:21;

Morm. 9:14;

NaS 88:35.

e PP Ďábel.

f Mos. 27:28.

g Zjev. 21:8;

2. Nefi 28:23;

NaS 63:17.

17a PP Spravedlnost.

18a PP Svatý.

b Lukáš 14:27.

c NaS 45:58; 84:38.

d PP Oslavení.

e Alma 13:3.

f PP Věčný život.

19a NaS 108:8.

b 1. Nefi 15:35.

c PP Peklo.

20a PP Svatost.

b Alma 26:35;

NaS 38:2.

21a PP Spasení.

b NaS 18:11; 19:18.

c PP Adam.

všichni mohli státí před ním ve veliký a soudný den.

23 A přikazuje všem lidem, že musejí činiti ^a pokání a býti ^b pokřtěni v jeho jménu, majíce dokonalou víru v Svatého Izraelského, jinak nemohou býti spaseni v království Božím.

24 A nebudou-li činiti pokání a věřiti v jeho ^a jméno a nebudou-li pokřtěni v jeho jménu a ^b nevytrvají-li do konce, musejí býti ^c zatraceni; neboť Pán Bůh, Svatý Izraelský, to pravil.

25 Pročež, on dal ^a zákon; a kde ^b není dán zákon, tam není trest; a kde není trest, tam není odsouzení; a kde není odsouzení, tam milosrdenství Svatého Izraelského má na lidi nárok pro usmíření; neboť oni jsou vysvobození jeho mocí.

26 Neboť ^a usmíření uspokojuje požadavky jeho ^b spravedlnosti pro všechny ty, kterým ^c nebyl ^d dán zákon, a tak jsou vysvobození od oné hrozné příšery, smrti a pekla, a ďábla a jezera ohně a síry, což jsou nekonečná muka; a jsou znovuzřízeni tomu Bohu, který jim dal ^e dech a který je Svatý Izraelský.

27 Ale běda tomu, kterému byl ^a zákon dán, ano, který má všechna přikázání Boží jako my a který je přestupuje a který promarňuje dny zkoušky své, neboť stav jeho je hrozný!

28 Ó, ten lstivý ^a plán onoho zlého! Ó, ta ^b marnivost a nestálost a pošetilost lidí! Když jsou ^c učení, myslí si, že jsou ^d moudří, a neposlouchají ^e radu Boží, neboť ji odsunují stranou domnívajíce se, že vše poznávají sami, pročež, moudrost jejich je pošetilost a neprospívá jim. A oni zahynou.

29 Ale býti učený je dobré, ^a poslouchají-li ^b rady Boží.

30 Ale běda ^a bohatým, kteří jsou bohatí co do věcí světa. Neboť protože jsou bohatí, pohrdají ^b chudými, pronásledují mírné a srdce jejich lpí na pokladech jejich; pročež, poklad jejich je bůh jejich. A vizte, poklad jejich s nimi zahyne také.

31 A běda hluchým, kteří nechtějí ^a slyšeti; neboť oni zahynou.

32 Běda slepým, kteří nechtějí viděti; neboť oni zahynou také.

33 Běda těm srdce neobřeza-

23a PP Pokání.

^b PP Křest, křtítí.

24a PP Ježíš Kristus –
Vzítí jméno Ježíše
Krista na sebe.

^b PP Vytrvati.

^c PP Zatracení.

25a Jakub 4:17.

PP Zákon.

^b Řím. 4:15;

2. Nefi 2:13;

Alma 42:12–24.

PP Počet vydatí,
zodpovědnost,
zodpovědný.

26a 2. Nefi 2:10;

Alma 34:15–16.

PP Usmíření, usmířiti.

^b PP Spravedlnost.

^c Mos. 3:11.

^d Mos. 15:24;

NaS 137:7.

^e Gen. 2:7; NaS 93:33;

Abr. 5:7.

27a Lukáš 12:47–48.

28a Alma 28:13.

^b PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

^c Lukáš 16:15;

2. Nefi 26:20; 28:4, 15.

^d Přísl. 14:6; Jer. 8:8–9;

Řím. 1:22.

PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha;
Moudrost.

^e Alma 37:12.

PP Rada.

29a 2. Nefi 28:26.

^b Jakob 4:10.

30a Lukáš 12:34;

1. Tim. 6:10;

NaS 56:16.

^b PP Chudí.

31a Ezech. 33:30–33;

Mat. 11:15;

Mos. 26:28;

NaS 1:2, 11, 14;

Mojš. 6:27.

ného, neboť vědomí nepravostí jejich je udeří posledního dne.

34 Běda "lháři, neboť on bude svržen do ^bpekla.

35 Běda vražedníku, který úmyslně "zabíjí, neboť on ^bzemře.

36 Běda těm, kteří se dopouštějí "smilstva, neboť oni budou svrženi do pekla.

37 Ano, běda těm, kteří "uctívají modly, neboť ďábel všech ďáblů se z nich raduje.

38 A zkrátka běda všem těm, kteří umírají v hříších svých; neboť se "navrátí k Bohu a spatří tvář jeho a zůstanou v hříších svých.

39 Ó milovaní bratří moji, pomněte, jak strašlivé je přestupovati proti tomu Svatému Bohu a také jak strašlivé je podlehnouti ponoukání toho "lstivého. Pamatujte, ^btělesně smýšleti je "smrt a duchovně smýšleti je "život "věčný.

40 Ó milovaní bratří moji, nakloňte ucho slovům mým. Pamatujte na velikost Svatého Izraelského. Neříkejte, že jsem k vám promlouval tvrdé věci; neboť řeknete-li to tak, budete spílati "pravdě; neboť já jsem

promlouval slova Tvůrce vašeho. Víím, že slova pravdy jsou vůči vši nečistotě ^btvrdá; ale spravedliví se jich nebojí, neboť milují pravdu a nejsou otřeseni.

41 Ó tedy, milovaní bratří moji, "pojdte k Pánu, ke Svatému. Pamatujte, že stezky jeho jsou spravedlivé. Vizte, ^bcesta pro člověka je "úzká, ale leží před ním v přímém směru a strážným ^dbrány je Svatý Izraelský; a nezaměstnává tam žádného služebníka; a není žádné jiné cesty kromě té, která vede tou branou; neboť on nemůže býti oklamán, neboť Pán Bůh je jméno jeho.

42 A kdo klepe, tomu on otevře; a "moudří a učení a ti, kteří jsou bohatí, kteří jsou ^bnadutí pro učenost svou a moudrost svou a bohatství své – ano, to jsou ti, které on opomíjí; a neodhodí-li tyto věci a neuznají-li sami sebe za "pošetilce před Bohem a nesestoupí-li do hlubin ^dpokory, on jim neotevře.

43 Ale věci moudrých a rozvážných budou před nimi "skryty na věky – ano, ono štěstí, které je připraveno pro svaté.

44 Ó milovaní bratří moji, pamatujte na slova moje. Vizte,

34a Přísl. 19:9.

pp Čestnost, čestný;
Lhaní.

b pp Peklo.

35a Ex. 20:13;
Mos. 13:21.

b pp Trest smrti.

36a 3. Nefi 12:27–29.
pp Cudnost.

37a pp Modlářství.

38a Alma 40:11, 13.

39a 2. Nefi 28:20–22; 32:8;
Mos. 2:32; 4:14;
Alma 30:53.

b Řím. 8:6.

pp Tělesný.

c pp Smrt, duchovní.

d Přísl. 11:19.

e pp Věčný život.

40a pp Pravda.

b 1. Nefi 16:2;

2. Nefi 28:28; 33:5.

41a 1. Nefi 6:4;

Jákoab 1:7;

Omni 1:26;

Moroni 10:30–32.

b 2. Nefi 31:17–21;

Alma 37:46;

NaS 132:22, 25.

c Lukáš 13:24;

2. Nefi 33:9;

Hel. 3:29–30.

d 2. Nefi 31:9, 17–18;

3. Nefi 14:13–14;

NaS 43:7; 137:2.

42a Mat. 11:25.

b pp Domýšlivost,

marnivost, pýcha.

c 1. Kor. 3:18–21.

d pp Pokora, pokorný,
pokořiti se.

43a 1. Kor. 2:9–16.

snímám šat svůj a vytrásám ho před vámi; modlím se k Bohu spasení svého, aby na mne pohlédl “všepronikajícím okem svým; pročez, poznáte posledního dne, kdy všichni lidé budou souzeni za skutky své, že Bůh Izraelský svědčil, že já jsem ^bsetřásl nepravosti vaše z duše své a že před ním stojím v jasnosti a že jsem ^czbaven krve vaší.

45 Ó milovaní bratří moji, odvráťte se od hříchů svých; setřeste ^ařetězy toho, který by vás chtěl pevně spoutati; pojdte k tomu Bohu, který je ^bskálou spasení vašeho.

46 Připravte duši svou na onen slavný den, kdy “spravedlnost bude udělena spravedlivým, dokonce na den ^bsoudu, abyste nemuseli býti vyděšeni hrozným strachem; abyste nemuseli míti dokonalou vzpomínku na hroznou ^cvinu svou a nebyli přinuceni zvolati: Svaté, svaté jsou soudy tvé, ó Pane Bože ^dVšemohoucí – ale já znám vinu svou; přestoupil jsem zákon tvůj a přestupky mé jsou moje; a ďábel mne získal, a tak jsem kořistí hrozné bídy jeho.

47 Ale vizte, bratří moji, je nezbytné, abych vás probouzel k hrozné skutečnosti těchto věcí? Dráсал bych duši vaši, kdyby mysl vaše byla čistá? Byl bych k vám přímý podle

přímosti pravdy, kdybyste byli osvobozeni od hříchu?

48 Vizte, kdybyste byli svatí, promlouval bych k vám o svatosti; ale jelikož svatí nejste a pohlížíte na mne jako na učitele, je nezbytně nutné, abych vás ^a“učil následkům ^bhříchu.

49 Vizte, duše má se hrozí hříchu a srdce mé se těší ze spravedlivosti; a já budu ^a“chváliti svaté jméno Boha svého.

50 Pojdte, bratří moji, každý, kdo žízní, pojdte k ^a“vodám; a ten, který nemá peněz, ať přijde, kupuje a jí; ano, pojdte a kupujte víno a mléko bez ^bpeněz a bez cen.

51 Pročez, neutrácejte peníze za to, co nemá žádné ceny, ani ^a“nepracujte pro to, co nemůže uspokojiti. Poslouchejte mne pilně a pamatujte na slova, která jsem promlouval; a pojdte k Svatému Izraelskému a ^b“hodujte na tom, co nehyne, ani se nemůže zkaziti, a nechť se duše vaše těší z tučnosti.

52 Vizte, milovaní bratří moji, pamatujte na slova svého Boha; modlete se k němu neustále ve dne a v noci vzdávejte ^a“díky svatému jménu jeho. Nechť se srdce vaše raduje.

53 A vizte, jak veliké jsou ^a“smlouvy Páně a jak veliká je blahosklonnost jeho k dětem lidským; a pro svou velikost a

44a Jákob 2:10.

^b Jákob 1:19.

^c Jákob 2:2;

Mos. 2:28.

45a 2. Nefi 28:22;

Alma 36:18.

^b PP Skála.

46a PP Spravedlnost.

^b PP Soud, poslední.

^c Mos. 3:25.

^d 1. Nefi 1:14;

Mojž. 2:1.

48a Alma 37:32.

^b PP Hřešiti, hřích.

49a 1. Nefi 18:16.

50a PP Živá voda.

^b Alma 42:27.

51a Iz. 55:1–2.

^b 2. Nefi 31:20; 32:3;

3. Nefi 12:6.

52a PP Díkůvzdání, díky.

53a PP Smlouva.

svou milost a ^bmilosrdenství nám přislíbil, že símě naše nebude zcela zničeno podle těla, ale že je zachová; a v budoucích pokoleních se stane spravedlivou ^cvětví domu Izraele.

54 A nyní, bratří moji, chci k vám promlouvati více; ale nazítří k vám promluví zbytek slov svých. Amen.

KAPITOLA 10

Židé ukřižují svého Boha – Budou rozptylováni, dokud v něho nezačnou věřiti – Amerika bude zemí svobody, kde nebude panovati žádný král – Smiřte se s Bohem a získejte spasení jeho milostí. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A NYNÍ já, Jákob, k vám promlouvám opět, milovaní bratří moji, o této spravedlivé ^avětví, o které jsem promlouval.

2 Neboť vizte, ^asliby, které jsme obdrželi, jsou sliby pro nás podle těla; pročez, ačkoli mi bylo ukázáno, že mnohé z dětí našich zahynou v těle pro nevíru, nicméně, Bůh bude milosrdný k mnohým; a děti naše budou znovuzřízeny, aby mohly dojíti k tomu, co jim dá pravou znalost Vykupitele jejich.

3 Pročez, jak jsem vám řekl, je nezbytně nutné, aby Kristus – neboť včera v noci mi ^aanděl sdělil, že toto bude jméno jeho – ^bpřišel mezi Židy, mezi ty, kteří jsou zlovolnější částí světa; a oni ho ^cukřižují – neboť tak to náleží našemu Bohu a není žádného jiného národa na zemi, který by ^dukřižoval svého ^eBoha.

4 Neboť kdyby byly tyto mocné ^azázraky vykonány mezi jinými národy, činily by pokání a věděly by, že on je jejich Bůh.

5 Ale pro ^akněžské lstivosti a nepravosti zatvrdí ti v Jeruzalémě šíji svoji proti němu, a tak bude ukřižován.

6 Pročez, pro nepravosti jejich přijde na ně zničení, hlad, mor a krveprolití; a ti, kteří nebudou zničeni, budou ^arozptýleni mezi všechny národy.

7 Ale vizte, tak praví ^aPán Bůh: ^bAž přijde den, kdy ve mne budou věřiti, že já jsem Kristus, tehdy, jak jsem učinil smlouvu s otci jejich, budou znovuzřízeni v těle na zemi do zemí dědictví svého.

8 A stane se, že budou ^ashromážděni z dlouhého rozptýlení svého, z ^bostrovů mořských a ze čtyř částí země; a národy pohanů budou veliké v očích

53b PP Milosrdenství, milosrdný.
c PP Vinice Páně.
10 1a 1. Nefi 15:12–16;
2. Nefi 3:5;
Jákob 5:43–45.
2a 1. Nefi 22:8;
3. Nefi 5:21–26;
21:4–7.
3a 2. Nefi 25:19;
Jákob 7:5;

Moroni 7:22.
b PP Ježíš Kristus –
Proroctví o narození
a smrti Ježíše Krista.
c 1. Nefi 11:33;
Mos. 3:9;
NaS 45:52–53.
d Lukáš 23:20–24.
e 1. Nefi 19:10.
4a PP Zázrak.
5a Lukáš 22:2.

PP Kněžská lstivost.
6a 1. Nefi 19:13–14.
PP Izrael – Rozptýlení
Izraele.
7a PP Pán.
b 2. Nefi 25:16–17.
8a PP Izrael –
Shromáždění Izraele.
b 1. Nefi 22:4;
2. Nefi 10:20–22;
NaS 133:8.

mých, praví Bůh, neboť je ‘vynesou do země dědictví jejich.

9 “Ano, králové pohanů budou pro ně pěstouny a královny jejich se stanou chůvami; pročez, ^bsliby Páně jsou veliké pro pohany, neboť on tak pravil, a kdo se může přítí?

10 Ale vizte, tato země, praví Bůh, bude zemí dědictví tvého a “pohané budou na této zemi požehnáni.

11 A tato země bude zemí “svobody pro pohany a v této zemi nebude žádných ^bkrálů, kteří budou pohanům vzbuzení.

12 A opevním tuto zemi proti všem ostatním národům.

13 A ten, kdo “bojuje proti Sionu, ^bzahyne, praví Bůh.

14 Neboť ten, kdo pozvedá krále proti mně, zahyne, neboť já Pán, “král nebe, budu králem jejich a budu na věky ^bsvětlem těm, kteří slyší slova moje.

15 Pročež, z tohoto důvodu, aby mohly býti naplněny “smlouvy moje, jež jsem učinil s dětmi lidskými a jež s nimi učiním, dokud jsou v těle, musím nezbytně zničití ^btajná díla “temnoty a vražd a ohavností.

16 Pročež, ten, kdo bojuje proti “Sionu, jak Žid, tak pohan, jak

porobený, tak svobodný, jak muž, tak žena, zahyne; neboť ^bto jsou ti, kteří jsou smilnicí vší země; neboť “ti, kteří “nejsou pro mne, jsou “proti mně, praví náš Bůh.

17 Neboť já “splním sliby své, jež jsem učinil dětem lidským a jež jim učiním, dokud jsou v těle –

18 Pročež, milovaní bratří moji, tak praví náš Bůh: Budu sužovati símě tvé rukou pohanů; nicméně obměkčím srdce “pohanů tak, že pro ně budou jako otec; pročez, pohané budou ^bpožehnáni a ‘počítáni mezi dům Izraele.

19 Pročež, já “zasvětim tuto zemi na věky semeni tvému a těm, kteří budou počítáni mezi símě tvoje, jako zemi dědictví jejich; neboť je to země vyvolená, praví mi Bůh, nade všechny jiné země, pročez chci, aby všichni lidé, kteří na ní dlí, mne uctívali, praví Bůh.

20 A nyní, milovaní bratří moji, když vidíme, že náš milosrdný Bůh nám dal tak veliké poznání těchto věcí, pamatujme na něj a odložme hříchy své a nevěšme hlavu, neboť my nejsme zavrženi; nicméně byli

8c 1. Nefi 22:8.
9a Iz. 49:22–23.
b 1. Nefi 22:8–9;
NaS 3:19–20.
10a 2. Nefi 6:12.
11a PP Svoboda,
svobodný.
b Mos. 29:31–32.
13a 1. Nefi 22:14, 19.
b Iz. 60:12.
14a Alma 5:50;
NaS 38:21–22;
128:22–23;

Mojž. 7:53.
b PP Světlo, světlo
Kristovo.
15a PP Smlouva.
b Hel. 3:23.
PP Tajná spolčení.
c PP Temnota,
duchovní.
16a PP Sion.
b 1. Nefi 13:4–5.
c 1. Nefi 14:10.
d 1. Nefi 22:13–23;
2. Nefi 28:15–32;

3. Nefi 16:8–15;
Eter 2:9.
e Mat. 12:30.
17a NaS 1:38.
18a Lukáš 13:28–30;
NaS 45:7–30.
b Efez. 3:6.
c Gal. 3:7, 29;
1. Nefi 14:1–2;
3. Nefi 16:13; 21:6, 22;
30:2;
Abr. 2:9–11.
19a 2. Nefi 3:2.

jsme "vyhnáni ze země dědictví svého; ale byli jsme přivedeni do ^blepší země, neboť Pán učinil moře "stezkou naší a my jsme na "ostrově mořském.

21 Ale veliké jsou sliby Páně těm, kteří jsou na "ostrovech mořských; pročez, protože se praví ostrovy, musí jich nezbytně býti více než tento a ony jsou také obydleny bratřími našimi.

22 Neboť vizte, Pán Bůh "vyváděl čas od času lidi z domu Izraele, podle své vůle a libosti. A nyní vizte, Pán pamatuje na všechny ty, kteří byli odlomeni, pročez pamatuje i na nás.

23 Tudíž, rozveselte srdce své a pamatujte, že jste "svobodni, abyste ^bjednali sami za sebe – "zvoliti si cestu věčné smrti nebo cestu věčného života.

24 Pročez, milovaní bratří moji, smiřte se s vůlí Boží, a ne s vůlí ďábla a těla; a pamatujte poté, co se smiříte s Bohem, že je to pouze "milostí Boží a skrze ni, že jste ^bspaseni.

25 Pročez, kéž vás Bůh pozvedne ze smrti mocí vzkříšení a také z věčné smrti mocí "usmíření, abyste mohli býti přijati do věčného království Božího, abyste ho mohli chváliti pro milost božskou. Amen.

KAPITOLA 11

Jákob viděl svého Vykupitele – Zákon Mojžíšův symbolizuje Krista a dokazuje, že přijde. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A NYNÍ, "Jákob tehdy promlouval k mému lidu mnohem více věcí; nicméně pouze toto jsem nechal ^bzapsati, neboť to, co jsem napsal, mi postačuje.

2 A nyní já, Nefi, píši více slov "Izaiášových, neboť duše má se těší ze slov jeho. Neboť vztáhnou slova jeho na lid svůj a vyšlu je ke všem dětem svým, neboť on vpravdě viděl ^bVykupitele mého, stejně jako jsem ho viděl já.

3 A můj bratr Jákob ho také "viděl, jako jsem ho viděl já; pročez vyšlu slova jejich k dětem svým, abych jim dokázal, že slova má jsou pravdivá. Pročez, slovy ^btří, pravil Bůh, utvrdím slovo svoje. Nicméně Bůh posílá více svědků a dokazuje všechna slova svá.

4 Vizte, duši mou těší "dokazovati lidu mému pravdu o ^bpříchodu Krista; neboť k tomu to účelu byl dán "zákon Mojžíšův; a vše, co bylo Bohem dáno od počátku světa člověku, je symbolem jeho.

20a 1. Nefi 2:1–4.

b 1. Nefi 2:20.

pp Zaslíbená země.

c 1. Nefi 18:5–23.

d Iz. 11:10–12.

21a 1. Nefi 19:15–16; 22:4.

22a 1. Nefi 22:4.

23a pp Svoboda jednání.

b 2. Nefi 2:16.

c Deut. 30:19.

24a pp Milost.

b pp Spasení.

25a pp Usmíření, usmířiti.

11 1a 2. Nefi 6:1–10.

b 2. Nefi 31:1.

2a 3. Nefi 23:1.

b pp Vykupitel.

3a 2. Nefi 2:3;

Jákob 7:5.

b 2. Nefi 27:12;

Eter 5:2–4;

NaS 5:11.

4a 2. Nefi 31:2.

b Jákob 4:5;

Jarom 1:11;

Alma 25:15–16;

Eter 12:19.

c 2. Nefi 5:10.

5 A duše má se také těší ze "smluv Páně, které učinil s otci našimi; ano, duše má se těší z milosti jeho a ze spravedlnosti jeho a moci a milosrdenství ve velikém a věčném plánu vysvo- bození od smrti.

6 A duši mou těší dokazovati lidu mému, že "pokud by Kristus nepřišel, všichni lidé by museli zahynouti.

7 Neboť kdyby "nebylo Krista, nebylo by Boha; a kdyby nebylo Boha, nejsme my, neboť by nemohlo býti žádného ^bstvoření. Ale Bůh jest a on jest Kristus a přijde v plnosti svého vlastního času.

8 A nyní, píši několik slov Izaiášových, aby každý, kdo z mého lidu uvidí tato slova, mohl pozdvihnouti srdce své a radovati se ohledně všech lidí. Nyní, toto jsou ta slova a vy je můžete vztahovati na sebe a na všechny lidi.

KAPITOLA 12

Izaiáš vidí chrám posledních dnů, shromáždění Izraele a soud a mír během milénia – Pyšní a zlo- volní budou poníženi při druhém

příchodu – Porovnej s Izaiášem 2. Kolem roku 559–545 př. Kr.

Slovo, které "viděl ^bIzaiáš, syn Amosův, o Judě a Jeruzalému:

2 A stane se v posledních dnech, když "hora ^bdomu Páně bude utvrzena na vrcholku "hor a bude vyvýšena nad pahorky a všechny národy k ní budou prouditi.

3 A mnozí lidé půjdou a řeknou: Pojdte a vystupme na horu Páně, do domu Boha Jákobova; a on nás bude vyučovat cestám svým a my budeme "kráčet po stezkách jeho; neboť ze Sionu vyjde ^bzákon a slovo Páně z Jeruzaléma.

4 A on bude "souditi mezi národy a bude kárati mnohé lidi; a oni překují meče své na radlice a kopí svá na vinařské nože – národ nepozvedne meč proti národu, ani se již nebudou učiti válce.

5 Ó dome Jákobův, pojdte a krácejme ve světle Páně; ano, pojdte, neboť vy všichni jste "bloudili, každý k zlovolným cestám svým.

6 Tudíž, ó Pane, ty jsi opustil lid svůj, dům Jákobův, protože "jsou naplněni z východu a po-

5a PP Abrahamova smlouva.

6a Mos. 3:15.

7a 2. Nefi 2:13.

b PP Stvoření, stvořiti.

12 1a HEB *chaza*, což znamená „viděl ve vidění“. To znamená, že Izaiáš obdržel toto poselství od Pána skrze vidění.

b Izaiáš, kapitoly 2–14,

jsou citovány z mosazných desek Nefim ve 2. Nefim 12–24; v textu jsou určité rozdíly, kterým je třeba věnovati pozornost.

2a Joel 3:17.

PP Sion.

b PP Chrám, dům Páně.

c NaS 49:25.

3a PP Kráčeti, kráčeti

s Bohem.

b HEB učení neboli nauka.

PP Evangelium.

4a 2. Nefi 21:2–9.

5a 2. Nefi 28:14;

Mos. 14:6;

Alma 5:37.

6a TJ. jsou syceni, zásobení učením, cizí vírou. Žalmy 106:35.

slouchají věstce jako ^bFilistinští a ^c“mají zalíbení v dětech cizinců.

7 Země jejich je také plná stříbra a zlata, ani není konce pokladům jejich; země jejich je také plná koní, ani není konce vozům jejich.

8 Země jejich je také plná ^a“model; uctívají dílo svých vlastních rukou, to, co jejich vlastní prsty zhotovily.

9 A obyčejný člověk se ^a“nesklání a veliký člověk se nepokořuje, tudíž neodpouštěj mu.

10 Ó vy zlovolní, vejděte do skály a ^a“ukryjte se v prachu, neboť bázeň Páně a sláva velebnosti jeho vás udeří.

11 A stane se, že zpupné pohledy člověka budou poníženy a povýšenost lidská bude skloněna a Pán sám bude oslaven v onen den.

12 Neboť ^a“den Pána zástupů brzy přijde na všechny národy, ano, na každý, ano, na ^bpyšné a zpupné a na každého, kdo je povýšený, a ti budou poníženi.

13 Ano, a den Páně přijde na všechny cedry libánské, neboť jsou vysoké a povýšené; a na všechny duby bázanské;

14 A na všechny vysoké hory a na všechny pahorky a na všechny národy, jež jsou povýšené, a na každý lid;

15 A na každou vysokou věž a na každou opevněnou zeď;

16 A na všechny lodě ^a“mořské a na všechny lodě z Tarsisu a na všechny příjemné obrazy.

17 A zpupnost člověka bude skloněna a povýšenost lidská bude ponížena; a Pán sám bude oslaven v ^a“onen den.

18 A modly on docela zničí.

19 A oni půjdou do děr skalních a do jeskyní země, neboť na ně přijde bázeň Páně a sláva velebnosti jeho je udeří, až povstane, aby strašlivě otrásl zemí.

20 V onen den člověk ^a“hodí modly své ze stříbra a modly své ze zlata, jež si zhotovil, aby je uctíval, krtkům a netopýřům;

21 Aby šli do slují skal a na vrcholky rozeklaných hor, neboť na ně přijde bázeň Páně a velebnost slávy jeho je udeří, až povstane, aby strašlivě otrásl zemí.

22 Ustaňte se spoléhati na ^a“člověka, jehož dech je v nozdřích jeho; neboť zač bude považován?

KAPITOLA 13

Juda a Jeruzalém budou potrestány za svou neposlušnost – Pán

6b PP Filistinští.

c HEB potřásají si rukou neboli uzavírají s nimi smlouvu.

8a PP Modlářství.

9a TJ. před Bohem; místo toho uctívá modly.

10a Alma 12:14.

12a PP Druhý příchod Ježíše Krista.

b Mal. 4:1;

2. Nefi 23:11; NaS 64:24.

16a Řecká verze (Septuaginta) má jedno slovní spojení, které nemá verze hebrejská, a hebrejská verze má jedno spojení, které nemá verze řecká; ale 2. Nefi 12:16 má obě

spojení. Žalmy 48:8; Ezech. 27:25.

17a TJ. den Pánova příchodu ve slávě.

20a HEB odvrhne.

22a TJ. Ustaňte se spoléhati na smrtelného člověka; ve srovnání s Bohem má malou moc. Mojž. 1:10.

obhajuje svůj lid a soudí ho – Dcery Sionu jsou proklety a trýzněny pro svou světskost – Porovnej s Izaiášem 3. Kolem roku 559–545 př. Kr.

NEBOŽ vizte, Pán, Pán zástupů, odejme od Jeruzaléma a od Judy podporu a oporu, celou oporu chleba a celou podporu vody –

2 Mocného muže a muže války, soudce a proroka a moudrého a starce;

3 Velitele nad padesáti a úctyhodného muže a rádce a zručného řemeslníka a výmluvného řečníka.

4 A dám jim děti za knížata a nemluvněta jim budou panovati.

5 A lid bude utiskován, jeden druhým a bližním svým; dítě se bude chovati pyšně vůči starci a hanebný vůči úctyhodnému.

6 Když se člověk chopí bratra svého z domu otce svého a řekne: Ty máš oděv, ty buď vládcem naším a zadrž tento ^apad rukou svou –

7 V onen den bude přísahati řka: Já nebudu ^ahojičem; neboť v domě mém není ani chleba, ani oděvu; nečiňte ze mne vládce lidu.

8 Neboť Jeruzalém je ^azbořen a Juda ^bpadl, protože jazyk jejich

a skutkové jejich jsou proti Pánu, k dráždění očí slávy jeho.

9 Výraz tváře jejich svědčí proti nim a vyhlašuje, že hřích jejich je dokonce jako ^aSodomy a nemohou to skrýti. Běda duši jejich, neboť sami se odměnili zlem!

10 Řekněte spravedlivým, že oni jsou na tom ^adobře; neboť oni budou jísti ovoce konání svého.

11 Běda zlovolným, neboť oni zahynou; neboť odměna rukou jejich spočine na nich!

12 A lidu mého utlačitelé jsou děti a ženy mu panují. Ó lide můj, ti, kteří tě ^avedou, způsobují, že chybuješ, a ničí cestu stezek tvých.

13 Pán povstává, aby ^aobhajoval, a stojí, aby soudil lid.

14 Pán vejde v soud se staršími lidu svého a ^aknížaty jeho; neboť vy jste ^bvyjedli ^cvinici a ^dlup od ^echudých v domech svých.

15 Co zamýšlíte? Rozbítíte lid můj na kusy a drtíte tváře chudých, praví Pán Bůh zástupů.

16 Nadto Pán praví: Protože dcery Sionu jsou povýšené a kráčejí s nataženým krkem a prostopášnýma očima, chodí ^acupitavě a cinkají nohama –

17 Tudíž Pán stihne svrabem temeno hlavy dcer Sionu a Pán ^aobnaží tajná jejich.

18 V onen den Pán odejme

13 6a Iz. 3:6.

7a HEB obvazovačem (rány); tj. nemohu řešit tvé problémy.

8a Jer. 9:11.

b Pláč 1:3.

9a Gen. 19:1, 4–7, 24–25.

PP Homosexualita.

10a Deut. 12:28.

12a Iz. 9:16.

13a HEB se přel.

Mích. 6:2;

NaS 45:3–5.

14a HEB vládci nebo vůdci.

b HEB zničili nebo spálili.

c Iz. 5:7.

d Tj. zpronevěřili zisk.

e 2. Nefi 28:12–13.

16a Tj. kráčejí strojeně krátkými rychlými kroky.

17a HEB odhalí; ustálené slovní spojení znamenající „zostudí je“.

okrasu cinkajících ozdob jejich a "čepce a ^bsrpkovité náhrdelníky;
19 Řetízky a náramky a závo-
jíčky;

20 Čepčky a ozdoby nohou a čelenky a destičky a náušnice;

21 Prsteny a nosní šperky;

22 "Proměnné části šatu i pláštiky i roušky i vačky;

23 "Zrcadla i jemné tkaniny i šály i závoje.

24 A stane se, namísto sladké vůně bude zápach; a namísto opasku "roztržení; a namísto upravených vlasů lysina; a namísto ^bživůtku přepásání zíní; "popálení namísto krásy.

25 Muži tvoji padnou mečem a mocní tvoji ve válce.

26 A brány jeho budou bédovati a truchlití; a on bude pustý a bude sedět na zemi.

KAPITOLA 14

Sion a jeho dcery budou vykoupěny a očištěny ve dni milénia – Porovnej s Izaiášem 4. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A V ONEN den se sedm žen chopí jednoho muže řkouce: Budeme jísti svůj vlastní chléb a nositi svůj vlastní šat; jen nás nech nazývati se jménem tvým, aby "potupa naše byla odňata.

2 V onen den bude "větev Páně krásná a slavná; plod země výtečný a krásný pro ty, kteří unikli z Izraele.

3 A stane se, že ti, kteří budou ponecháni v Sionu a zůstanou v Jeruzalémě, budou nazýváni svatí, každý, kdo je zapsán mezi žijící v Jeruzalémě –

4 "Až Pán ^bsmyje špínu z dcer Sionu a očistí krev Jeruzaléma z jeho středu duchem soudu a duchem "čáru.

5 A Pán stvoří nad každým obydlím hory Sion a nad shromážděními jeho "oblak a dým ve dne a září planoucího ohně v noci; neboť veškerá sláva Sionu bude pod ochranou.

6 A bude tam stánek pro stín v denní době před horkem a jako "útočiště a skrýš před bouří a před deštěm.

KAPITOLA 15

Pánova vinice (Izrael) zpustne a jeho lid bude rozptýlován – Přijdou na ně bědy v jejich odpadlém a rozptýleném stavu – Pán vyzdvihne korouhev a shromáždí Izrael – Porovnej s Izaiášem 5. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A PAK budu zpívati milovanému svému "píseň milého svého o

18a Možná sířka na vlasy. Autority se ne vždy shodují na druhu ženských ozdob uvedených ve verších 18–23.

b TJ. ozdoby ve tvaru srpku měsíce.

22a HEB třpytivé části oděvu.

23a NEBOLI průsvitné

části oděvu.

24a HEB cáry.

b NEBOLI roucha.

c NEBOLI cejch (znamení otroctví).

14 1a TJ. znamení toho, že jsou neprovdané a bezdětné.

2a Iz. 60:21; 2. Nefi 3:5; Jákob 2:25.

4a TJ Až Pán očistí zemi.

b PP Umýti, umytý, umývání.

c Mal. 3:2–3; 4:1.

5a Ex. 13:21.

6a Iz. 25:4; NaS 115:6.

15 1a TJ. Prorok skládá píseň neboli poetické podobenství o vinici a ukazuje Boží milosrdenství a nepřístupnost Izraele.

vinici jeho. Milovaný můj má vinici na velmi plodném pahorku.

2 A ohradil ji a vybral z ní kameny a osadil ji nejvybranějším "vinným kmenem a postavil věž uprostřed ní a také v ní zhotovil vinný lis; a hleděl, aby přinesla hrozny, a ona přinesla hrozny divoké.

3 A nyní, ó obyvatelé Jeruzaléma a lidé judští, suďte, prosím vás, mezi mnou a vinicí mou.

4 Co ještě mohlo být učiněno pro vinici mou, co jsem na ní neučinil? Pročež, když jsem hleděl, aby přinesla hrozny, přinesla hrozny divoké.

5 A nyní, hleďte; povím vám, co učiním vinici své – "odejmu plot její, a bude vyjedena; a zbořím zeď její, a bude rozšlapána;

6 A nechám ji zpustnout; nebude prořezávána ani okopávána; ale vzejde tam "bodláčí a trní; také přikáží oblakům, aby na ni ^bnedštily žádný déšť.

7 Neboť "vinice Pána zástupů je dům Izraele a lidé judští milou rostlinou jeho; a on očekával ^bsoud, ale vizte, útlak; očekával spravedlivost, ale vizte, pláč.

8 Běda těm, kteří připojují "dům k domu, takže tam nemůže být místa, aby mohli být uprostřed země ^bsami!

9 Uším mým pravil Pán

zástupů, vpravdě mnohé domy budou opuštěny a veliká a krásná města bez obyvatel.

10 Ano, deset dílců vinice vydá jeden "bát a chomer semena vydá efi.

11 Běda těm, kteří vstávají časně zrána, aby se mohli "držeti silného nápoje, a kteří pokračují až do noci a ^bvíno je rozpaluje!

12 A harfa a loutna a bubínek a píšťala a víno bývá na hodech jejich; ale oni "nehledí na dílo Páně, ani neuvažují o působení rukou jeho.

13 Proto lidé moji vešli do zajetí, protože nemají žádné "znalosti; a vznešení lidé jejich jsou vyhladovělí a zástupy jejich vysušeny žízni.

14 Proto peklo se rozšířilo a bezmezně otevřelo chřtán svůj; a sláva jejich a zástupy jejich a nádhera jejich a ten, kdo se raduje, do něho sestoupí.

15 A obyčejný člověk bude snižen a mocný muž bude pokořen a oči zpupného budou pokořeny.

16 Ale Pán zástupů bude oslaven v "soudu a Bůh, který je svatý, bude posvěcen ve spravedlivosti.

17 Pak se budou beránci pásti podle obyčeje svého a pustá místa tučných budou cizinci jísti.

18 Běda těm, kteří přitahují

2a Jer. 2:21.

5a Žalmy 80:13.

6a Iz. 7:23; 32:13.

b Jer. 3:3.

7a PP Vinice Páně.

b NEBOLI spravedlnost.

8a Mich. 2:1–2.

b TJ. Jsou přivázáni ke svému hříchu jako zvířata ke svému břemenu.

10a Ezech. 45:10–11.

11a Přísl. 23:30–32.

b PP Slovo moudrosti.

12a Žalmy 28:5.

13a Ozeáš 4:6.

PP Poznání, znalost.

16a PP Ježíš Kristus – Soudce.

nepravost provazy "marnivosti a hřích ^bjako provazem u vozu; 19 Kteří říkají: Nechť si "pospíš a urychlí dílo své, abychom ho mohli ^bvidět; a nechť se rada Svátého Izraelského přiblíží a přijde, abychom ji mohli znáti.

20 Běda těm, kteří "nazývají zlo dobrem a dobro zlem, kteří pokládají ^btemnotu za světlo a světlo za temnotu, kteří pokládají hořké za sladké a sladké za hořké!

21 Běda těm, kteří jsou "moudří ve svých vlastních očích, a těm, kteří jsou rozvážní ve svém vlastním pohledu!

22 Běda mocným v pití vína a mužům síly v míchání silných nápojů;

23 Kteří ospravedlňují zlovolného za odměnu a spravedlivost spravedlivého "odjímají od něj!

24 Proto jak "oheň šířá ^bstrniště a plamen stravuje ^cplevy, kořen jejich bude shnilinou a květy jejich se rozletí jako prach; protože oni odvrhli zákon Pána zástupů a "pohrdli slovem Svátého Izraelského.

25 Proto je "hněv Páně roznicen proti lidu jeho a on vztáhl proti nim ruku a udeřil je; a pahorky se třásly a mrtvolky jejich byly roztrhány uprostřed ulic. V tom

všem se však neodvrátil hněv jeho, ale ruka jeho je stále vztažena.

26 A on vyzdvihne "korouhev národům dalekým a ^bzahvízdá na ty od končin země; a vizte, ^cpřijdou rychle a hbitě; žádný mezi nimi nebude znaven a nebude ani klopytati.

27 Žádný nebude dřímati ani spáti; ani nebude uvolněn pás beder jejich, ani se nepřetrhne řemínek obuvi jejich;

28 Šípy jejich budou ostré a luky jejich napjaté a kopyta koní jejich budou považována za křemen a kola jejich za vichřici, řev jejich za řev lví.

29 Budou řvátí jako "lvíčata; ano, budou řvátí a uchvátí kořist a odnesou ji do bezpečí a nikdo ji nevysvobodí.

30 A v onen den budou proti nim řvátí, jako řve moře; a pohlédnou-li na zemi, vizte, tma a smutek a světlo je zatemněno v nebesích jejich.

KAPITOLA 16

Izaiáš vidí Pána – Izaiášovy hříchů jsou odpuštěny – Je povolán prorokovati – Prorokuje o odmítnutí Kristova učení Židy – Zbytek se

18a PP Domýšlivost, marnivost, pýcha.
b TJ. Jsou přivázáni ke svým hříchům jako zvířata ke svému břemenu.
19a Jer. 17:15.
b TJ. Neuvěří v Mesiáše, dokud ho neuvidí.
20a Moroni 7:14, 18; NaS 64:16; 121:16.
b 1. Jan. 1:6.

21a Přísl. 3:5–7; 2. Nefi 28:15.
23a TJ. zbavují ho jeho zákonných práv.
24a Abd. 1:18; Mal. 4:1–2; 2. Nefi 20:17.
b Joel 2:5; 1. Nefi 22:15, 23; 2. Nefi 26:4, 6; NaS 64:23–24; 133:64.
c Lukáš 3:17;

Mos. 7:29–31.
d 2. Sam. 12:7–9.
25a NaS 63:32; Mojž. 6:27.
26a PP Korouhev.
b NEBOLI dá signál pro shromáždování.
Iz. 7:18; 2. Nefi 29:2.
c PP Izrael – Shromáždění Izraele.
29a 3. Nefi 21:12–13.

navrátí – Porovnej s Izaiášem 6. Kolem roku 559–545 př. Kr.

V ^aROCE, kdy zemřel král Uziáš, viděl jsem také Pána sedícího na trůně, vysokém a pozvednutém, a ^bvlečka jeho naplňovala chrám.

2 Nad ním stáli ^aserafínové; každý měl šest křídel; dvěma si přikrýval tvář a dvěma si přikrýval nohy a dvěma létal.

3 A jeden volal na druhého a pravil: Svatý, svatý, svatý je Pán zástupů; celá země je plná slávy jeho.

4 A ^aveřeje dveří se pohnuly na hlas toho, který volal, a dům se naplnil dýmem.

5 Pak jsem pravil: Běda je mi! neboť ^ajsem zničen; protože jsem člověk nečistých rtů; a dlím uprostřed lidu nečistých rtů; neboť oči mé viděly Krále, Pána zástupů.

6 Pak ke mně přiletěl jeden ze serafínů, maje v ruce své řeřavý ^auhel, který vzal kleštěmi z oltáře;

7 A položil ho na ústa moje a pravil: Hle, tento se dotkl úst tvých; a ^anepravost tvá je odňata a hřích tvůj očištěn.

8 Také jsem slyšel hlas Pána řkoucí: Koho pošlu a kdo za nás půjde? Pak jsem pravil: Zde jsem; pošli mne.

9 A on pravil: Jdi a řekni tomuto lidu – Slyšte přece, ale oni

nerozuměli; a hled'te přece, ale oni nechápali.

10 Zatvrd' srdce tohoto lidu a zacpi uši jeho a zavři oči jeho – aby neviděli očima svýma a ^aneslyšeli ušima svýma a nerozuměli srdcem svým a nebyli obráceni a nebyli uzdraveni.

11 Pak jsem pravil: Pane, jak dlouho? A on pravil: Dokud města nebudou zničena bez obyvatel a domy bez lidí a země nebude zcela zpustošena;

12 A dokud Pán ^anepřemístí lid daleko, neboť uprostřed země bude veliké opuštění.

13 Ale přece bude desetina a ti se navrátí a budou spořádání jako jilm a jako dub, jejichž podstata je v nich, když shazují listí svoje; tak svaté sítě bude ^apodstatou jejich.

KAPITOLA 17

Efraim a Syrie vedou válku proti Judovi – Kristus bude zrozen z panny – Porovnej s Izaiášem 7. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A STALO se za dnů Achasových, syna Jotamova, syna Uziášova, krále judského, že Rezin, král syrský, a Pekach, syn Romeliášův, král izraelský, vyšli k Jeruzalému, aby proti němu válčili, ale nemohli ho přemoci.

2 A bylo řečeno domu Davido-

16 1a TJ. kolem roku 750 př. Kr.

b TJ. lem jeho oděvu neboli jeho obruba.

2a PP Cherubíni.

4a HEB základy prahů se zachvěly.

5a HEB sklácen; tj. byl přemožen vědomím hříchů svých a svého lidu.

6a TJ. symbol očišťování.

7a PP Oduštění hříchů.

10a Mat. 13:14–15.

12a 2. Král. 17:18, 20.

13a TJ. Jako strom, i když jeho listy jsou rozptýleny, přesto v něm zůstává život a schopnost vytvářeti sémě.

vu: Syrie se spojila s "Efraimem. A srdce jeho se pohnulo, i srdce lidu jeho, jako se stromy v lese pohybují větrem.

3 Pak pravil Pán Izaiášovi: Vyjdi nyní vstříc Achasovi, ty a "Sear Jašub, syn tvůj, na konec struhy hořejšího rybníka, na silnici valchářova pole;

4 A řekni mu: Měj se na pozoru a ztiš se; "neboj se a srdce tvé ať neumdlévá pro tyto konce čadících loučí, pro prudký hněv Rezinův a Syrie a syna Romeliášova.

5 Protože Syrie, Efraim a syn Romeliášův ukuli zlou radu proti tobě řkouce:

6 Táhněme proti Judovi a sužujme ho a "učiňme pro sebe do něj průlom a ustavme si uprostřed něj krále, ano, syna Tabealova.

7 Tak praví Pán Bůh: Nebude tomu tak, ani se tak nestane.

8 Neboť hlavou Syrie je Damašek a hlavou Damašku Rezin; a během šedesáti pěti let bude Efraim zlomen, takže nebude lidem.

9 A hlavou Efraima je Samaří a hlavou Samaří je Romeliášův syn. "Nebudete-li věřiti, zajisté neobstojíte.

10 Ba co více, Pán promluvil opět k Achasovi řka:

11 Požádej o "znamení Pána,

Boha svého; požádej o ně buď v hloubkách, nebo ve výšinách nahoře.

12 Ale Achas pravil: Nepožádám, ani nebudu "pokoušeti Pána.

13 A on pravil: Slyš nyní, ó dome Davidův; je ti málo zkoušeti trpělivost lidí, ale ty budeš zkoušeti trpělivost i Boha mého?

14 Proto sám Pán ti dá znamení – Viz, "panna počne a porodí syna a nazve jméno jeho ^bImmanuel.

15 Máslo a med bude jísti, aby uměl odmítnouti zlo a zvoliti dobro.

16 Neboť nežli "dítě bude uměti odmítnouti zlo a zvoliti dobro, země, kterou nenávidíš, bude opuštěna ^boběma svými králi.

17 Pán "přivede krále assyrského na tebe a na lid tvůj a na dům otce tvého dny, jakých nebylo ode dne, kdy ^bEfraim opustil Judu.

18 A stane se v onen den, že Pán "zahvízdne na mouchu, která je i v té nejzazší části Egypta, a na včelu, která je v zemi assyrské.

19 A ony přijdou a všechny spočinou v pustých údolích a ve skalních šterbinách a na všem trní a na všech keřích.

20 V tentýž den Pán "oholí břitvou najatou těmi za řekou,

17 2a Tj. Celý severní Izrael se nazýval podle jména Efraima, vedoucího severního kmene.

3a HEB zbytek se navrátil.

4a Tj. Nelekej se z toho útoku; těmto dvěma králům zbývá málo

zápalu.

6a HEB rozdělme ho.

9a 2. Par. 20:20.

11a PP Znamení.

12a Tj. zkoušeti.

14a PP Panic, panna.

b HEB S námi je Bůh.

PP Immanuel.

16a 2. Nefi 18:4.

b 2. Král. 15:30; 16:9.

17a 2. Par. 28:19–21.

b 1. Král. 12:16–19.

18a NEBOLI dá signál, svolá.

Iz. 5:26.

20a Tj. Země bude vylištěna cizím vetřelcem.

^bkrálem assyrským, hlavu a chlupy nohou; a také vyholí bradu.

21 A stane se v onen den, že muž bude ^akrmiti kravku a dvě ovce;

22 A stane se, pro hojnost mléka, které dávají, že on máslo jísti bude; neboť máslo a med bude jísti každý, kdo zůstane v zemi.

23 A stane se v onen den, že každé místo, kde bylo tisíc vinných kmenů za tisíc ^astříbrných, bude pro bodláčí a trní.

24 Se šípy a s luky tudy lidé projdou, protože celá země se stane bodláčím a trním.

25 A na všechny pahorky, které budou okopávány motykou, nepřijde strach z bodláčí a z trní; ale budou pro vyslání býků a šlapání ^abravem.

KAPITOLA 18

Kristus bude jako kámen úrazu a skála pohoršení – Hleďte Pána, ne šveholící zaklínače – Obracejte se k zákonu a ke svědectví pro vedení – Porovnej s Izaiášem 8. Kolem roku 559–545 př. Kr.

BA co více, slovo Páně mi řeklo: Vezmi si veliký svitek a napiš naň perem lidským o ^aMaher-šalal-haš-bazovi.

2 A já jsem si vzal věrné ^asvědky, aby zaznamenávali, kněze Uriáše a Zachariáše, syna Jeberechiášova.

3 A přistoupil jsem k ^aprorokyni; a ona počala a porodila syna. Pak pravil mi Pán: Dej mu jméno Maher-šalal-haš-baz.

4 Neboť viz, ^adítě ještě ^bnebude uměti zvolati otče můj a matko má, když bohatství Damašku a ^clup Samaří bude odňat před králem assyrským.

5 Pán promluvil opět ke mně řka:

6 Poněvadž lid tento odmítá vody ^aSiloe, které jemně plynou, a raduje se z ^bRezina a syna Romeliášova;

7 Tedy, proto, vizte, Pán uvede na ^aně vody řeky, silné a mnohé, a to krále assyrského a celou slávu jeho; a on vystoupí ze všech řečišť svých a převalí se přes všechny břehy své.

8 A ^aprojde přes Judu; zaplaví a převalí se, bude sahati až po krk; a rozpětí křídel jeho naplní šíři země tvé, ó ^bImmanueli.

9 ^aSpojte se, ó vy lidé, a budete rozlámáni na kusy; a nakloňte ucho, vy všichni z dalekých zemí; opásejte se a budete rozlámáni na kusy; opásejte se a budete rozlámáni na kusy.

10 Raďte se společně a přijde

20b 2. Král. 16:5–9.

21a TJ. Zůstane pouze několik soběstačných přeživších.

23a NEBOLI kousků stříbra.

25a HEB ovceci nebo kozami.

18 1a TJ. zničení je blízke.

2a PP Svědek.

3a TJ. ke své manželce.

4a 2. Nefi 17:16.

b Iz. 8:4.

c 2. Král. 15:29.

6a Gen. 49:10;

PPJ, Gen. 50:24.

b Iz. 7:1.

7a TJ. nejprve na severní Izrael.

8a TJ. Assyrie vnikne i do Judy.

b PP Immanuel.

9a TJ. Utvořte spolenectví.

to vniveč; proneste slovo, a nestane se; ^aneboť Bůh je s námi.

11 Neboť Pán ke mně takto promluvil silnou rukou a poučil mě, abych nekráčel po cestě tohoto lidu, řka:

12 Neříkejte ^aspolčení všem, kterým tento lid bude říkati spolčení; ani se nebojte strachem jeho, ani se neobávejte.

13 Posvěťte Pána zástupů samotného a nechť on je ^abázní vaší a nechť on je strachem vaším.

14 A on bude ^asvatyní; ale ^bkamenem úrazu a skálou pohoršení oběma domům Izraele, pastí a léčkou obyvatelům Jeruzaléma.

15 A mnozí mezi nimi budou ^aklopýtati a padnou a budou potření a budou lapeni a budou jati.

16 Zavaž svědectví, zapečet ^azákon mezi učedníky mými.

17 A já budu čekati na Pána, který ^aukrývá tvář svou před domem Jákobovým, a já ho budu hledati.

18 Vizte, já a děti, které mi Pán dal, jsme ^aznameními a divy v Izraeli od Pána zástupů, jenž dlí na hoře Sion.

19 A když vám řeknou: Vyhle-

dávejte ^avyvolávače duchů a ^bzaklínače, kteří šveholí a mumlají – ^ccož by neměl lid vyhledávati svého Boha, aby žijící slyšeli od ^amrtvých?

20 K zákonu a k svědectví; a ^anemluví-li oni podle tohoto slova, je to proto, že v nich není žádného světla.

21 A ^aprojdou tím zbědovaní a hladoví; a stane se, že až budou hladoví, budu zlořečiti králi svému a Bohu svému a pohlédnou vzhůru.

22 A pohlédnou na zemi a spatří trápení a temnotu, šero úzkosti, a budou hnáni k temnotě.

KAPITOLA 19

Izaiáš promlouvá o Mesiášovi – Lid v temnotě uvidí veliké světlo – Nám se narodilo dítě – Bude Knížetem pokoje a bude vládnouti na Davidově trůně – Porovnej s Izaiášem 9. Kolem roku 559–545 př. Kr.

NICMÉNĚ šero nebude takové, jaké bylo během utiskování jejího, kdy on zprvu slabě postihl ^azemi Zabulon a zemi Neftalím a poté bolestněji postihl podél cesty k Rudému moři za Jordánem v Galileji národů.

10a TJ. Juda (země Immanuelova) bude ušetřen. Žalmy 46:8.

12a TJ. Juda se nemá spoléhati na tajná spiknutí s jinými kvůli bezpečí.

13a TJ. Buďte uctívá a pokorní před Bohem.

14a Ezech. 11:15–21.

b 1. Petr. 2:4–8; Jákob 4:14–15.

15a Mat. 21:42–44.

16a HEB učení neboli nauku. PP Evangelium.

17a Iz. 54:8.

18a TJ. Jména Izaiáše a jeho synů znamenají: „Jehova spasí“, „K rychlé kořisti pospíchá loupežník“ a „Zbytek se navrátí“. 2. Nefi 17:3; 18:3.

19a Lev. 20:6.

b TJ. kouzelníky, věštce. c 1. Sam. 28:6–20.

d NEBOLI jménem.

20a TJ. spiritistická média (také ve verších 21–22).

21a TJ. Izrael bude odveden do zajetí, protože nechtějí poslouchati.

19 1a Mat. 4:12–16.

2 Lid, který krácel v "temnotě, uviděl světlo veliké; na ty, kteří prodlévají v krajně stínu smrti, na ně světlo zazářilo.

3 Ty jsi rozmnožil národ a "rozhojnil radost – radují se před tebou jako se radují při žni a jako se radují muži, když dělí kořist.

4 Neboť ty jsi zlomil jeho břemene jeho a prut ramene jeho, hůl utlačitele jeho.

5 Neboť každá bitva bojovníka je se zmateným hlukem a s šatem vyváleným v krvi; ale tato bude s pálením a palivem ohně.

6 Neboť "dítě narodilo se nám, syn dán je nám; a ^bvláda bude na rameni jeho; a nazváno bude jméno jeho Předivný, Rádce, "Mocný Bůh, "Věčný Otec, Kníže "pokoje.

7 Vzrůstu "vlády a pokoje ^bnení konce na trůnu Davidově a na království jeho, až je uvede v řád a ustanoví je se soudem a se spravedlností od nyníška nadále, až na věky. Horlivost Pána zástupů to vykoná.

8 Pán poslal slovo své Jákobovi a ono zasvětilo na "Izrael.

9 A zví všechen lid, i Efraim a obyvatelé Samaří, kteří v pýše a zarytosti srdce říkají:

10 Cihly spadly, ale my budeme stavěti tesaným kamenem;

fíkovníky jsou poraženy, ale my je vyměníme za cedry.

11 Proto Pán pozvedne protivníky "Rezinovy proti němu a spojí nepřátele jeho;

12 Syrské zepředu a Filistinské zezadu; a oni "spořádají Izrael otevřenými ústy. V tom všem se však neodvrátil ^bhněv jeho, ale ruka jeho je stále vztažena.

13 Neboť lid se "neobrací k tomu, který jej bije, ani Pána zástupů nevyhledávají.

14 Proto Pán odřízne od Izraele hlavu i ocas, ratolest i síť v jednom dni.

15 Starší, ten je hlavou; a prorok, který učí lžím, ten je ocasem.

16 Neboť vůdcové tohoto lidu způsobují, že hřeší; a ti, kteří jsou jimi vedeni, jsou zničeni.

17 Proto Pán nebude mít radost z mladých mužů jejich, ani nebude "milosrdný k jejich dětem bez otců a k vdovám; neboť každý z nich je pokrytec a zločinec a každá ústa promlouvají ^bbláznovství. V tom všem se však neodvrátil hněv jeho, ale "ruka jeho je stále vztažena.

18 Neboť zlovolnost hoří jako oheň; spořádá bodláčí a trní a zapálí houštiny lesů a oni vystoupí vzhůru, jako stoupá sloup dýmu.

19 Hněvem Pána zástupů je

2a „Šero“ a „temnota“ bylo odpadlictví a zajetí; „světlo veliké“ je Kristus.

3a Iz. 9:3.

6a Iz. 7:14; Lukáš 2:11.

b Mat. 28:18.

c Tit. 2:13–14.

d Alma 11:38–39, 44.

e Jan 14:27.

7a Pp Vláda.

b Dan. 2:44.

8a Tj. Prorocké poselství, které následuje (verše 8–21), bylo varováním severním kmenům, nazývaným Izrael.

11a 2. Král. 16:5–9.

12a 2. Král. 17:6, 18.

b Iz. 5:25; 10:4.

13a Amos 4:6–12.

17a Pp Milosrdenství, milosrdný.

b 2. Nefi 9:28–29.

c Jákob 5:47; 6:4.

země zatemněna a lidé budou jako palivo ohně; "žádný člověk neušetří bratra svého.

20 A chňapne po pravé ruce, a bude hladový; a bude "žrátí po levé ruce, a nebude uspokojen; bude žrátí, každý člověk, maso svého vlastního ramene –

21 "Manasses proti ^bEfraimovi a Efraim proti Manassesovi; společně budou proti ^cJudovi. V tom všem se však neodvrátil jeho hněv, ale ruka jeho je stále vztažena.

KAPITOLA 20

Zničení Assyrie je předobrazem zničení zlovolných při druhém příchodu – Poté, co Pán opět přijde, bude zachováno málo lidí – Onoho dne se navrátí zbytek Jákoba – Porovnej s Izaiášem 10. Kolem roku 559–545 př. Kr.

BĚDA těm, kteří ustanovují ne-spravedlivá ustanovení a kteří sepisují tíživost, kterou předepsali;

2 Aby odvrátili potřebné od "soudu a aby odňali právo od chudých lidu mého, aby ^bvdovy mohly býti kořistí jejich a aby mohli oloupiti děti bez otců!

3 A co vy uděláte v den "navštívení a při zpusťování, které přijde zdaleka? Ke komu utečete pro pomoc? A kde zanecháte slávu svou?

4 Beze mne se skloní mezi vězni a padnou mezi zabitými. V tom všem se však neodvrátil hněv jeho, ale ruka jeho je stále vztažena.

5 Ó Asyřane, prute hněvu mého, a hůl v ruce jeho je "rozhořčením jeho.

6 Pošlu ho "proti národu pokryteckému a proti lidu hněvu svého mu dám příkaz, aby vzal kořist a aby vzal lup a aby je rozšlapal jako bláto ulic.

7 Nicméně on se tak nedomnívá, ani srdce jeho si to nemyslí; ale v srdci svém má ničení a odříznutí nemála národů.

8 Neboť on praví: Zdaliž knížata má nejsou koneckonců králi?

9 Zdaliž není Chalno jako Charkemis? Zdaliž není Emat jako Arfad? Zdaliž není Samař jako Damašek?

10 Jak "ruka má založila království model a ta, jejichž ryté zpodobeniny převyšovaly ony jeruzalémské a samařské;

11 Zdaliž neučiním tak, jak jsem učinil Samař a modlám jeho, Jeruzalému a modlám jeho?

12 Pročež stane se, že až Pán vykoná celé dílo své na hoře Sion a v Jeruzalémě, potrestá "ovoce zatvrzelého srdce krále ^bassyrského a slávu vysokých pohledů jeho.

13 Neboť "on praví: Silou ruky své a moudrostí svou jsem toto učinil; neboť jsem rozvážný; a

19a Mich. 7:2–6.

20a Deut. 28:53–57.

21a pp Manasses.

b pp Efraim.

c pp Juda.

20 2a NEBOLI
spravedlnost.

b pp Vdova.

3a TJ. trestu.

5a Iz. 10:5.

6a TJ. proti Izraeli.

10a TJ. ruka krále
assyrského (verše
10–11).

12a TJ. pyšného
vychloubání.

b Sof. 2:13.

13a TJ. král assyrský
(verše 13–14).

já jsem odsunul hranice lidu a uloupil jsem poklady jejich a já jsem potlačil obyvatele jako udatný muž;

14 A ruka má nalezla jako hnízdo poklady lidu; a jako člověk shromažďuje vejce, která jsou opuštěná, tak jsem shromáždil celou zemi; a nebylo žádného, kdo by pohnul křídlem nebo otevřel ústa nebo pípl.

15 "Bude se ^bsekera vyvyšovati nad toho, kdo jí seká? Bude se pila vynášeti nad toho, kdo ji tahá? Jako kdyby prut sám šlehal proti těm, kteří jej zvedají, nebo jako kdyby se hůl zvedala sama od sebe, jako by nebyla dřevo!

16 Proto Pán, Pán zástupů, vyšle mezi jeho tučné hubenosti; a pod "jeho slávou rozníti hoření jako hoření ohně.

17 A světlo Izraele bude jako oheň a Svatý jeho jako plamen a spálí a spořádá trní jeho a bodláčí jeho v jednom dni;

18 A stráví slávu lesa jeho a plodného pole jeho, jak "duši, tak tělo; a oni budou, jako když vlajkonoš umdlévá.

19 A "zbytek stromů lesa jeho bude malý, že by je dítě mohlo sepsati.

20 A stane se v "onen den, že

zbytek Izraele a ti, kteří unikli z ^bdomu Jákobova, nebudou již spoléhati na toho, který je udeřil, ale budou se spoléhati na Pána, Svatého Izraelského, v pravdě.

21 "Zbytek se navrátí, ano, dokonce zbytek Jákobův, k mocnému Bohu.

22 Neboť i kdyby tvého lidu Izraele bylo jako písku mořského, přece se jich zbytek navrátí; ustanovené "pohubení ^bzaplaví spravedlivost.

23 Neboť Pán Bůh zástupů "vykoná pohubení, a to zamýšlené v celé zemi.

24 Proto tak praví Pán Bůh zástupů: Ó lide můj, který dlíš v Sionu, neobávej se assyrského; bude tě mrskatí prutem a pozvedne proti tobě hůl svou, "podle způsobu Egypta.

25 Neboť ještě maličkou chvíli a rozhořčení ustane, a hněv můj při zničení jejich.

26 A Pán zástupů na něj uplete bič podle krveprolití "Madianských na skále Gorébu; a jako byla hůl jeho nad mořem, tak ji vyzdvihne jako v Egyptě.

27 A stane se v onen den, že "břímě jeho bude snato z ramene tvého a jho jeho z šíje tvé a jho bude zničeno kvůli ^bpomazání.

15a Všechny metafory v tomto verši pokládají stejnou otázku: Může se člověku (např. králi assyrskému) dařiti, když se přiči Bohu?
b Tj. prorok přirovnává krále k nástroji.
16a Tj. krále assyrského (také verše 17–19).

18a Tj. Assyrie zcela zanikne.
19a Tj. zbytky assyrského vojska.
20a Tj. v posledních dnech.
b Amos 9:8–9.
21a Iz. 11:11–12.
22a NaS 63:34.
pp Svět – Konec světa.
b Tj. I když přichází

rest, je dostupné milosrdenství.
23a Tj. způsobí ustanovené zničení.
24a Tj. jako to Egypťané činili v dávných dobách. Ex. 1:13–14.
26a Gen. 25:1–2; Soud. 7:25.
27a Iz. 14:25.
b pp Pomazání.

28 “Přišel do Aiatsu, přešel do Migronu; v Michmasu složil zásoby své.

29 Prošli průchodem; přenocování své měli v Gabaa; Rámat se obává; Saulova Gabaa utekla.

30 Pozdvihni hlas, ó dcero gallimská; dej ho slyšeti v Lais, ó ubohá Anatot.

31 Madmena je přemístěna; obyvatelé Gábimu se shromažďují k útěku.

32 Avšak ještě zůstane v Nobe onoho dne; pohrozí rukou svou proti hoře dcery Sionu, pahorku jeruzalémskému.

33 Vizte, Pán, Pán zástupů oklestí větev s hrůzou; a “vysocí velikostí budou podseknuti; a zrupní budou pokořeni.

34 A on vyseká houští lesů železem a Libán padne od mocného.

KAPITOLA 21

Kmen Izaiův (Kristus) bude souditi ve spravedlivosti – Znalost Boha pokryje v milěníu zemi – Pán pozvedne korouhev a shromáždí Izrael – Porovnej s Izaiášem 11. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A VYJDE “proutek z ^bkmene

“Izaiova a větev vyroste z kořenů jeho.

2 A “Duch Páně spočine na něm, duch moudrosti a porozumění, duch rady a moci, duch poznání a bázně Páně;

3 A učiní ho rychlým v porozumění skrze bázeň Páně; a on nebude “souditi podle pohledu očí svých ani kárati podle sluchu uší svých.

4 Ale se “spravedlivostí bude souditi chudé a po právu ^bkárati jménem ^cmírných v zemi; a udeří zemi holí úst svých a dechem rtů svých pobije zlovolné.

5 A spravedlivost bude opásáním ledví jeho a věrnost opásáním ^abeder jeho.

6 Vlk také bude dlíti s beránkem a leopard ulehne s kůzlem a tele a lvíče a krmný dobytek spolu; a malé dítě je povede.

7 A kráva a medvěd se budou pásti; mláďata jejich ulehnou spolu; a lev bude žrát slámu jako býk.

8 A kojeňátko si bude hráti nad dírou litého hada a odstavené dítě vloží ruku svou do “baziliščího doupěte.

9 “Nebudou zraňovati ani ničiti na celé svaté hoře mé, neboť země bude plná ^bpoznání Páně, jako vody pokrývají moře.

10 A v “onen den tam bude

28a Tj. Je zachycen postup assyrských vojsk k Jeruzalému; poté (verše 33–34) je obrazně popsán Pánův zásah proti nim.

33a Hel. 4:12–13.

21 1a NaS 113:3–4.

b NaS 113:1–2.

c Izai byl otcem

Davidu; je zmíněna královská Davidova genealogická linie, v níž se nakonec narodil Ježíš. Mich. 5:2; Židům 7:14. Pp Izai.

2a Iz. 61:1–3.

3a Jan 7:24.

4a Žalmy 72:2–4;

Mos. 29:12.

b HEB rozhodovati.

c Pp Mírnost, mírný.

5a NEBOLI pasu.

8a další jedovatý had.

9a Iz. 2:4.

Pp Milénium.

b NaS 101:32–33; 130:9.

10a Tj. v posledních dnech. JS–Ž 1:40.

^bkořen Izaiův, jenž bude korouhví lidu; a ten budou ^apohané hleděti; a odpočinutí jeho bude slavné.

11 A stane se v onen den, že Pán opět vztáhne ruku svou, ^apodruhé, aby shromáždil zbytek lidu svého, který bude zanechán, z Assyrie a z Egypta a z Patrosu a z Chuse a z Élamu a ze Sinearů a z Ematu a z ostrovů mořských.

12 A on pozvedne ^akorouhev pro národy a shromáždí ^bvyvržence Izraele a ^cshromáždí rozptýlené Judovy ze čtyř koutů země.

13 ^aZávist Efraimova také odstoupí a protivníci Judovi budou odříznuti; Efraim nebude ^bzáviděti Judovi a Juda nebude sužovati Efraima.

14 Ale ^apoletí na ramenou Filistinských na západ; společně oloupí ony z východu; položí ruku svou na Édom a Moáb; a děti Ammonovy je budou poslouchati.

15 A Pán zcela ^azničí záliv moře Egyptského; a mocným větrem svým potřeše rukou svou nad řekou a rozrazí ji v sedm proudů a učiní, že lidé přejdou suchou nohou.

16 A bude tam ^asilnice pro zbytek lidu jeho, který bude zanechán od Assyrských, tak jako byla Izraelovi v den, kdy vycházel ze země egyptské.

KAPITOLA 22

V den milénia budou všichni lidé chváliti Pána – On bude dlíti mezi nimi – Porovnej s Izaiášem 12. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A ONOHO dne řekneš: Ó Pane, budu tě chváliti; přestože ses na mne hněval, hněv tvůj je odvrácen a ty mne utěšuješ.

2 Vizte, Bůh je spasení mé; budu ^adůvěřovati a nebudu se obávati; neboť Pán ^bJEHOVA je síla má a píseň má; stal se také spasením mým.

3 Proto s radostí budete čerpati ^avodu ze studní spasení.

4 A onoho dne řeknete: ^aChvalte Pána, vzývejte jméno jeho, vyhlašujte skutky jeho mezi lidem, připomínejte, že jméno jeho je oslaveno.

5 ^aZpívejte Pánu; neboť on učinil převeliké věci; je to známo v celé zemi.

6 ^aVolej a vykřikuj, ty obyvateli

10b Řím. 15:12;
NaS 113:5–6.

c NEBOLI jeho.
d NaS 45:9–10.

11a 2. Nefi 6:14;
25:17; 29:1.

12a PP Korouhev.
b 3. Nefi 15:15; 16:1–4.

c Neh. 1:9;
1. Nefi 22:10–12;
NaS 45:24–25.
PP Izrael –
Shromáždění Izraele.

13a Jer. 3:18.

b Kmeny vedené Judou a Efraimem byly historicky protivníky (po událostech v 1. Král. 12:16–20). V posledních dnech bude toto nepřátelství urovnáno. Ezech. 37:16–22.
PP Záviděti, závist.
c PP Juda.

14a TJ. napadnou západní

úbočí, která byla filistinským teritoriem.

15a Zach. 10:11.

16a Iz. 35:8; NaS 133:27.

22 2a Mos. 4:6;

Hel. 12:1.

b Ex. 15:2.

PP Jehova.

3a PP Živá voda.

4a PP Děkuvzdání, díky.

5a NaS 136:28.

6a Iz. 54:1; Sof. 3:14.

Sionu; neboť veliký je Svatý Izraelský uprostřed tebe.

KAPITOLA 23

Zničení Babylona je předobrazem zničení při druhém příchodu – Bude to den hněvu a odplaty – Babylon (svět) padne na věky – Porovnej s Izaiášem 13. Kolem roku 559–545 př. Kr.

“BRÍMĚ ^bBabylona, které viděl Izaiáš, syn Amosův.

2 Vyzdvihněte “praporec na vysoké hoře, pozvedněte k nim hlas, ^bpokyněte rukou, aby mohli vejít do bran urozených.

3 Přikázal jsem “posvěceným svým, také jsem povolal mocné své, neboť hněv můj nespočívá na těch, kteří se radují z výsosti mé.

4 Hluk zástupu na horách jakoby velikého lidu, hřmotný hluk “shromážděných ^bkrálovství národů, Pán zástupů seřazuje bitevní zástupy.

5 Přicházejí z daleké země, z končin nebe, ano, Pán a zbraně rozhodčí jeho, aby zničili celou zemi.

6 Kvílejte, neboť den Páně je na dosah; přijde jako zničení od Všemohoucího.

7 Proto všechny ruce ochab-

nou, srdce každého člověka se sevře;

8 A budou vyděšeni; zmocní se jich prudké bolesti a soužení; budou s úžasem hleděti jeden na druhého; tváře jejich plameni podobné budou.

9 Vizte, den Páně přichází krutý, jak prchlivostí, tak prudkým hněvem, aby zpusťil zemi; a on z ní “vyhledá hříšníky její.

10 Neboť hvězdy nebe a souhvězdí jeho nebudou dávat světlo své; “slunce bude zatemněno při vycházení svém a měsíc nedá světlu svému zářiti.

11 A já “potrestám svět pro zlo a zlovolné pro nepravost jejich; způsobím, že domýšlivost ^bpyšných ustane, a srazím zpupnost strašlivých.

12 Učiním “člověka cennějším nad zlato ryzí; člověka, pravím, nad zlatý klín z Ofiru.

13 Proto zatřesu nebesy a země se “pohne z místa svého v prchlivosti Pána zástupů, a v den prudkého hněvu jeho.

14 A bude to podobné “štvané srně a ovci, o kterou se žádný člověk nestará; a každý člověk se obrátí k svému vlastnímu lidu a každý uteče do své vlastní země.

15 Každý, kdo je pyšný, bude proboden; ano, a každý, kdo je

23 1a TJ. poselství o záhubě.

b Historické zničení zlovolného Babylonu, prorokované v Iz. 13 a 14, symbolizuje konečné zničení celého zlovolného světa.

NaS 133:5, 7, 14.

PP Bábel, Babylon.

2a NEBOLI korouhev.

PP Korouhev.

b TJ. zamávejte rukou, dejte signál.

3a TJ. Svatým.

4a Zach. 12:3.

b Zach. 14:2–3.

9a PP Země – Konečný stav země.

10a PP Svět – Konec světa.

11a Mal. 4:1.

b NaS 64:24.

12a Iz. 4:1–4.

13a PP Země – Konečný stav země.

14a NEBOLI honěné srně.

spojen se zlovolnými, padne mečem.

16 Děti jejich také budou roztrženy na kusy před očima jejich; domy jejich budou vyloupeny a manželky jejich poskrvněny.

17 Vizte, vzbudím proti nim Médské, kteří si nebudou vážit stříbra a zlata, ani v něm nebudou míti potěšení.

18 Luky jejich také roztržít mladé muže na kusy; a nebudou míti slitování s plodem lůna; oči jejich neušetří dětí.

19 A Babylon, sláva království, "krása vybranosti Kaldejských, bude, jako když Bůh porazil ^bSodomu a Gomoru.

20 Nebude nikdy "obýván, ani nebude obydlován z pokolení na pokolení; ani Arab tam nerozbije stan; ani pastýři tam ovčinec svůj nepostaví.

21 Ale "divá zvěř pouště tam bude ležeti; a domy jejich budou plné naříkajících stvoření; a sovy tam budou dlíti a ^bsatyrové tam budou tancovati.

22 A divá zvěř z ostrovů se bude ozývati v pustých "domech jejich a ^bdraci v libých palácích jejich; a čas jeho přijde brzy a den jeho nebude prodloužen. Neboť já ho rychle zničím; ano, neboť budu milosrdný k lidu svému, ale zlovolní zahynou.

KAPITOLA 24

Izrael bude shromážděn a bude se těšiti odpočinku v miléniu – Lucifer byl vyvržen z nebe pro vzpouru – Izrael zvítězí nad Babylonem (světem) – Porovnej s Izaiášem 14. Kolem roku 559–545 př. Kr.

NEBOŽ Pán bude k Jákobovi milosrdný, a přece "vyvolí Izrael a usadí jej v jeho vlastní zemi; a ^bcizinci se k němu připojí a přilnou k domu Jákobovu.

2 A "lid jej vezme a přivede ho na místo jeho; ano, zdaleka, až z končin země; a on se navrátí do svých ^bzemí zaslíbení. A dům Izraele je bude vlastniti a země Páně bude pro "služebníky a služebnice; a zajmou ty, u nichž byli zajatí; a budou panovati nad utlačiteli svými.

3 A stane se onoho dne, že Pán ti dá "odpočinutí od smutku tvého a od strachu tvého a od těžké poroby, v níž jsi byl nucen sloužiti.

4 A stane se onoho dne, že vynesesh toto přísloví proti králi "babylonskému a řekneš: Jak zanikl utlačitel, jak zaniklo zlaté město!

5 Pán rozlomil hůl zlovolných, žezla panovníků.

6 Ten, který bil lid v prchlivosti ustavičnou ranou, ten, který panoval národům v hněvu, je

19a TJ. marnivost.

b Gen. 19:24–25;

Deut. 29:23;

2. Nefi 13:9.

20a Jer. 50:3, 39–40.

21a Iz. 34:14–15.

b HEB kozlové nebo

démoni.

22a HEB palácích.

b HEB (asi) šakalové

nebo divocí psi.

24 1a Zach. 1:17.

b Iz. 60:3–5, 10.

2a TJ. Další národy

budou pomáhati

Izraeli.

b PP Zaslíbená země.

c Iz. 60:14.

3a Jozue 1:13;

NaS 84:24.

4a PP Bábel, Babylon.

pronásledován, a žádný tomu nebrání.

7 Celá země odpočívá a je klidná; propukají v "zpěv.

8 Ano, "jedle se nad tebou radují, a také cedry libánské, řkouce: Od té doby, co jsi ^bklesl, žádný "drvoštěp proti nám nevyšel.

9 "Peklo zdola se pohnulo pro tebe, aby tě přivítalo při příchodu tvém; budí pro tebe ^bmrtvé, dokonce všechny vůdce země; pozvedlo z trůnu svého všechny krále národů.

10 Ti všichni promluví a řeknou ti: Zeslábl jsi také jako my? Stal ses takovým jako my?

11 Nádhera tvoje je přivedena do hrobu; zvuk harf tvých není slyšeti; červ je pod tebou podestlán a červi tě přikrývají.

12 "Jak jsi padl s nebe, ó ^bLucifere, synu jitra! Jak jsi sražen k zemi, ty, který jsi oslaboval národy!

13 Neboť jsi pravil v srdci svém: "Vystoupím do nebe, vyvýším trůn svůj nad hvězdy Boha; také budu seděti na hoře shromáždění, na stranách ^bseveru;

14 Vystoupím nad výšiny oblaků; budu jako Nejvyšší.

15 Avšak budeš přiveden dolů do pekla, do ústraní "jámy.

16 Ti, kteří tě vidí, "pronikavě na tebe pohlédnou a budou si tě prohlížeti a řeknou: Je toto onen muž, který způsobil, že se země chvěla, a který otrásal královstvími?

17 A obracel svět v pustinu a ničil města jeho a neotevíral dům vězňů svých?

18 Všichni králové národů, ano, všichni, leží ve slávě, každý ve svém "vlastním domě.

19 Ale ty jsi vyvržen z hrobu svého jako "ohavná větev a zbytek těch, kteří jsou zabiti, probodnutí mečem, kteří jdou dolů ke ^bkamenům jámy; jako mršina pošlapaná nohama.

20 Ty k nim nebudeš připojen v pohřbu, protože ty jsi zničil zemi svou a zabil lid svůj; "símě ^bzločinců nebude nikdy uznáváno.

21 Připravte se pobíti děti jeho pro "nepravosti otců jejich, aby nepovstaly, ani nevlastnily zemi, ani nezaplňily tvář světa městy.

22 Neboť já povstanu proti nim, praví Pán zástupů, a odříznu od Babylonu "jméno, a

7a Iz. 55:12.

8a HEB cypřiš.

b TJ. ve smrti.

c HEB dřevorubec nepřiel proti nám.

9a PP Peklo.

b TJ. duchy bez těla.

12a NaS 76:26.

b HEB jitřní hvězda, syn svítání. O vládci zlovolného světa (Babylonu) se mluví jako o Luciferovi,

vládci veškeré zlovolnosti.

PP Dábel; Lucifer.

13a Mojž. 4:1–4.

b TJ. podle babylonské víry přibýtek bohů.

Žalmy 48:2.

15a 1. Nefi 14:3.

16a HEB budou se dívat na tebe úkosem a budou pochybovat o tobě.

18a TJ. ve své rodinné

hrobce.

19a TJ. zavřzená větev, odříznutá a odhozená.

b TJ. až na dno.

20a Žalmy 21:11–12; 37:28.

b PP Zlovolnost, zlovolný.

21a Ex. 20:5.

22a Přísl. 10:7.

zbytek, a syna, a ^bsynovce, praví Pán.

23 Také z něj učiním "majetek bukačů a jezero vody; a smetu ho ^bpometlem zničení, praví Pán zástupů.

24 Pán zástupů přísahal řka: Zajisté, jak jsem pomyslel, tak se stane; a jak jsem rozhodl, tak to bude –

25 Že přivedu "Assyrského do země své a na ^bhorách svých ho pošlapám nohou; pak jeho od nich odstoupí a břímě jeho odstoupí z ramenou jejich.

26 Toto je záměr zamýšlený pro celou zemi; a toto je ruka, která je vztažena proti "všem národům.

27 Neboť Pán zástupů rozhodl, a kdo zruší? A ruka jeho je vztažena, a kdo ji odvrátí?

28 V "roce, kdy král ^bAchas zemřel, bylo toto břímě.

29 Neraduj se, celá Palestino, protože hůl toho, který tě bil, je zlomena; neboť z plemene hadího vzejde bazilišek a plod jeho bude had ohnivý létající.

30 A prvorozený chudého bude jísti a potřebný ulehne v bezpečí; a já zabiji kořen tvůj hladem a on zabije zbytek tvůj.

31 Kvílej, ó bráno; křič, ó město; ty, celá Palestina, ses rozplynula; neboť ze severu přijde

dým a žádný nebude ve svém vymeřeném čase sám.

32 Co pak odpovědí poslové národů? Že Pán založil "Sion a ^bchudí lidu jeho v něj budou "důvěřovati.

KAPITOLA 25

Nefi se raduje z jasnosti – Izaiášovým proroctvím bude porozuměno v posledních dnech – Židé se vrátí z Babylonu, ukřížují Mesiáše a budou rozptylováni a trestáni – Budou znovuzříženi, až uvěří v Mesiáše – Ten přijde poprvé šest set let poté, co Lehi opustil Jeruzalém – Nefité zachovávají zákon Mojžíšův a věří v Krista, který je Svatý Izraelský. Kolem roku 559–545 př. Kr.

NYNÍ já, Nefi, promlouvám něco o slovech, která jsem napsal a která byla promlouvána ústy Izaiášovými. Neboť vizte, Izaiáš promlouval mnohé věci, jež byly mnohým z mého lidu "těžko srozumitelné; neboť neznají způsob prorokování mezi Židy.

2 Neboť já, Nefi, jsem je neučil mnohému ohledně Židů; neboť jejich "díla byla díly temnoty a jejich konání byla konáními ohavnosti.

3 Pročež, píši svému lidu,

22b Job 18:19.

23a Iz. 34:11–15.

^b NEBOLI koštětem.

25a Námět se přesouvá k assyrskému útoku a k pádu Judy, r. 701 př. Kr. (verše 24–27).
2. Král. 19:32–37;
Iz. 37:33–38.

^b TJ. na horách Judy a

Izraele.

^c Iz. 10:27.

26a TJ. Nakonec všechny světské národy budou takto svrženy.

28a TJ. Kolem roku 720 př. Kr., toto břímě neboli poselství o záhubě bylo prorokováno o

Filistinských, kdežto Juda bude v bezpečí.

^b 2. Král. 16:20.

32a PP Sion.

^b Sof. 3:12.

^c NEBOLI hledati v něm útočiště.

25 1a 2. Nefi 25:5–6.

2a 2. Král. 17:13–20.

všem těm, kteří později obdrží to, co píší, aby mohli znáti soudy Boží, že přijdou na všechny národy podle slova, jež promluvil.

4 Pročež, poslouvej, ó lide můj, jenž jsi z domu Izraele, a nakloň ucho slovům mým; neboť i když slova Izaiášova vám nejsou jasná, přesto jsou jasná všem těm, kteří jsou naplněni ^aduchem ^bprorocství. Ale dávám vám prorocství podle ducha, který je ve mně; pročež budu prorokovati podle ^cjasnosti, která je ve mně od té doby, co jsem vyšel z Jeruzaléma s otcem svým; neboť vizte, duše má se těší z jasnosti pro lid můj, aby se mohl poučiti.

5 Ano, a duše má se těší ze slov ^aIzaiášových, neboť pocházím z Jeruzaléma a oči mé spatřily věci ^bŽidů a já vím, že Židé rozumějí věcem proroků, a není žádného jiného lidu, který by rozuměl oněm věcem, jež byly promlouvány k Židům, jako oni, ledaže by byli učením takovým způsobem jako Židé.

6 Ale vizte, já, Nefi, jsem neučil děti své jako Židé; ale vizte, já sám jsem prodléval v Jeruzalémě, pročež znám okolní krajiny; a zmínil jsem se dětem svým o soudech Božích, které ^adolehly

na Židy, dětem svým, podle toho všeho, co Izaiáš promlouval, a nepíší o nich.

7 Ale vizte, pokračuji svým vlastním proroctvím podle ^ajasnosti své; v níž, jak vím, žádný člověk nemůže chybovati; nicméně ve dnech, kdy se proctví Izaiášova vyplní, budou lidé znáti význam jejich s jistotou, v dobách, kdy se vyplní.

8 Pročež, jsou ^acenná dětem lidským a ten, kdo se domnívá, že nejsou, k tomu obzvláště budu promlouvati a omezím slova na svůj ^bvlastní lid; neboť vím, že pro ně budou velice cenná v ^cposledních dnech; neboť v onen den jim porozumějí; pročež, pro jejich dobro jsem je napsal.

9 A tak, jako bylo pro nepravost ^azničeno mezi Židy jedno pokolení, právě tak byli ničení od pokolení k pokolení podle nepravostí svých; a nikdy nebylo žádné z nich zničeno, aniž by to bylo ^bpředpověděno proroky Páně.

10 Pročež, bylo jim řečeno o zničení, které na ně přijde, ihned poté, co otec můj opustil Jeruzalém; nicméně zatvrdili srdce své; a podle prorocství mého byli ^azničeni až na ty, kteří byli ^buneseni do zajetí do Babylona.

4a PP Duch Svatý.

b PP Prorocství, prorokovati.

c 2. Nefi 31:3; 33:5–6;

Jákob 4:13.

5a 1. Nefi 19:23;

3. Nefi 23:1.

b PP Židé.

6a 2. Nefi 6:8;

Hel. 8:20–21.

7a 2. Nefi 32:7;

Alma 13:23.

8a PP Písma – Hodnota písem.

b Enos 1:13–16;

Morm. 5:12–15;

NaS 3:16–20.

c PP Poslední dny.

9a Jer. 39:4–10;

Mat. 23:37–38.

b Amos 3:7;

1. Nefi 1:13.

10a 1. Nefi 7:13;

2. Nefi 6:8;

Omni 1:15;

Hel. 8:20–21.

b 2. Král. 24:14;

Jer. 52:3–16.

11 A nyní, toto promlouvám pro ducha, který je ve mně. A přestože byli uneseni, opět se navrátí a budou vlastniti zemi Jeruzalém; pročez, budou opět “znovuzřízení v zemi dědictví svého.

12 Ale vizte, budou míti války a pověsti o válkách; a až přijde den, kdy “Jednorozený Otcův, ano, dokonce Otec nebe a země, se jim projeví v těle, vizte, oni ho odmítnou pro nepravosti své a tvrdost srdce svého a tvrdost šíje své.

13 Vizte, oni ho “ukřižují; a poté, co bude uložen v ^bhrobě po dobu “tří dnů, “vstane z mrtvých, s uzdravováním v křídlech svých; a všichni ti, kteří budou věřiti ve jméno jeho, budou spaseni v království Božím. Pročez, duši mou těší o něm prorokovati, neboť já jsem “viděl den jeho a srdce mé velebí svaté jméno jeho.

14 A vizte, stane se, že poté, co “Mesiáš vstane z mrtvých a projeví se lidu svému, tolika, kolik jich bude věřiti ve jméno jeho, vizte, Jeruzalém bude opět ^bzničen; neboť běda těm, kteří bojují proti Bohu a lidu církve jeho.

15 Pročez, “Židé budou ^brozptylováni mezi všechny národy;

ano, a také “Babylon bude zničen; pročez, Židé budou rozptylováni jinými národy.

16 A poté, co budou rozptylováni a Pán Bůh je bude trestati jinými národy po dobu mnoha pokolení, ano, dokonce od pokolení k pokolení, dokud nebudou přesvědčeni, aby “věřili v Krista, Syna Božího, a usmíření, které je nekonečné pro celé lidstvo – a až onen den přijde, kdy budou věřiti v Krista a uctívati Otce ve jménu jeho s čistým srdcem a čistýma rukama a nebudou již očekávati jiného Mesiáše, pak, v té době, přijde den, kdy bude nezbytně nutné, aby těmto věcem věřili.

17 A Pán opět vztáhne ruku svou, podruhé, aby “znovuzřídil lid svůj ze ztraceného a padlého stavu jeho. Pročez, bude nadále vykonávati ^bpodivuhodné dílo a div mezi dětmi lidskými.

18 Pročez, přinese jim “slova svá, kterážto slova je budou ^bsouditi posledního dne, neboť jim budou dána proto, aby je “přesvědčila o pravém Mesiášovi, který byl jimi zamítnut; a aby je přesvědčila, že již nemusejí očekávati příchod Mesiáše, neboť žádný jiný nepřijde, kromě “falešného Mesiáše, který bude klamati lid; neboť je pouze jeden

11a Ezdr. 1:1–4;
Jer. 24:5–7.

12a pp Jednorozený.

13a Lukáš 23:33.

b Jan 19:41–42;

1. Nefi 19:10.

c Lukáš 24:6–7;

Mos. 3:10.

d pp Vzkříšení.

e 1. Nefi 11:13–34.

14a pp Mesiáš.

b Lukáš 21:24;

JS–M 1:1–18.

15a pp Židé.

b Neh. 1:8–9;

2. Nefi 10:6.

c pp Bábel, Babylon.

16a 2. Nefi 10:6–9; 30:7;

Morm. 5:14.

17a 2. Nefi 21:11–12; 29:1.

pp Znovuzřízení evangelia.

b Iz. 29:14;

2. Nefi 27:26;

3. Nefi 28:31–33.

18a 2. Nefi 29:11–12;

33:11, 14–15.

b pp Soud, poslední.

c 2. Nefi 26:12–13.

d pp Antikrist.

Mesiáš, o němž je promlouváno proroky, a onen Mesiáš je ten, který bude zamítnut Židy.

19 Neboť podle slov proroků přijde ^aMesiáš za ^bšest set let od doby, kdy otec můj opustil Jeruzalém; a podle slov proroků a také podle slova ^canděla Božího bude jméno jeho Ježíš Kristus, Syn Boží.

20 A nyní, bratří moji, promlouval jsem jasně, takže se nemůžete zmýlit. A jakože žije Pán Bůh, který ^avyvedl Izrael ze země egyptské a dal Mojžíšovi moc, aby ^buzdravoval národy poté, co byly uštknuty jedovatými hady, jestliže pohlédli na ^chada, kterého před nimi pozvedl, a také mu dal moc, aby udeřil do ^dskály a aby vyšla voda; ano, vizte, pravím vám, jakože tyto věci jsou pravdivé a jakože Pán Bůh žije, není dáno žádného jiného ^ejména pod nebem kromě tohoto Ježíše Krista, o němž jsem promlouval, jímž by člověk mohl být spasen.

21 Pročež, proto mi Pán Bůh slíbil, že tyto věci, které ^apíši, budou udržovány a zachovávány a předávány semeni mému z pokolení na pokolení,

aby mohl být splněn slib daný Jozefovi, že sítě jeho nikdy ^bnezahyne, dokud bude země trvati.

22 Pročež, tyto věci budou přecházeti z pokolení na pokolení, dokud země bude trvati; a půjdou podle vůle a libosti Boží; a národy, které je budou vlastniti, budou skrze ně ^asouzeny podle slov, jež jsou napsána.

23 Neboť se snažíme pilně psáti, abychom ^apresvědčili děti své a také bratří své, aby věřili v Krista a aby byli smířeni s Bohem; neboť víme, že ^bmilostí jsme spaseni po všem, co my můžeme ^cučiniti.

24 A přestože věříme v Krista, ^azachováváme zákon Mojžíšův a očekáváme vytrvale Krista, dokud nebude zákon naplněn.

25 Tudíž, z tohoto důvodu byl ^azákon dán; pročež zákon se pro nás stal ^bmrtvým a my jsme obživeni v Kristu pro svou víru; přece však zachováváme zákon kvůli přikázáním.

26 A my ^amluvíme o Kristu, radujeme se v Kristu, kážeme o Kristu, ^bprorokujeme o Kristu a píšeme podle proroctví svých, aby ^cděti naše mohly věděti,

19a PP Ježíš Kristus –
Proroctví o narození
a smrti Ježíše Krista.

b 1. Nefi 10:4;
3. Nefi 1:1, 13.

c 2. Nefi 10:3.

20a Ex. 3:7–10;
1. Nefi 17:24, 31; 19:10.

b Jan 3:14;
1. Nefi 17:41.

c Num. 21:8–9;
Alma 33:19;
Hel. 8:14–15.

d Ex. 17:6; Num. 20:11;

1. Nefi 17:29; 20:21.

e Ozeáš 13:4;
Skut. 4:10–12;
Mos. 5:8; Mojž. 6:52.
PP Spasitel.

21a 2. Nefi 27:6–14.

b Amos 5:15;
2. Nefi 3:16;
Alma 46:24–27.

22a 2. Nefi 29:11; 33:10–15;
3. Nefi 27:23–27.

23a PP Děti, dítě.
b Řím. 3:23–24;
2. Nefi 2:4–10;

Mos. 13:32;
Alma 42:12–16;
NaS 138:4.

PP Milost.

c Jakub 2:14–26.

PP Skutky.

24a Jákob 4:4–5.
25a PP Zákon Mojžíšův.

b Řím. 7:4–6.

26a Jákob 4:12;
Jarom 1:11;
Mos. 3:13.

b Lukáš 10:23–24.
c PP Děti, dítě.

k jakému prameni mohou hleděti pro ^aodpuštění hříchů svých.

27 Pročež, promlouváme o zákoně, aby děti naše mohly znáti mrtvost tohoto zákona; a ony tím, že budou znáti mrtvost zákona, mohou očekávati onen život, který je v Kristu, a věděti, z jakého důvodu byl zákon dán. A poté, co se zákon naplní v Kristu, aby proti němu nemusely zatvrzovati srdce své, až bude třeba zákon zrušiti.

28 A nyní viz, lide můj, ty jsi ^atvrdší lid; pročež, promlouval jsem k tobě jasně, abys nemohl mylně chápati. A slova, jež jsem promlouval, budou státi jako ^bsvědectví proti vám; neboť jsou postačující k tomu, aby ^cučila kohokoli správné cestě; neboť správná cesta je věřiti v Krista a nezapíráti ho; neboť když ho zapíráte, zapíráte i proroky a zákon.

29 A nyní vizte, pravím vám, že správná cesta je věřiti v Krista a nezapíráti ho; a Kristus je Svätý Izraelský; pročež musíte se před ním skloniti a uctívati ho celou svou ^amocí, myslí a silou, a celou duší svou; a činíte-li to, nebudete nikterak vyvrženi.

30 A nakolik to bude nezbytné, musíte zachovávat úkony a ^aobřady Boží, dokud nebude naplněn zákon, který byl dán Mojžíšovi.

KAPITOLA 26

Kristus bude sloužiti Nefitům – Nefi předvídá zničení svého lidu – Budou mluvit z prachu – Pohané zbudují falešné církve a tajná spolčení – Pán zakazuje lidem dopouštěti se kněžských lstivostí. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A POTÉ, co Kristus ^avstane z mrtvých, ^bukáže se vám, dětem mým a milovaným bratřím mým; a slova, jež k vám bude promlouvati, budou ^czákonem, který budete dodržovati.

2 Neboť vizte, pravím vám, že jsem spatřil, že mnohá pokolení přejdou a mezi lidem mým budou veliké války a sváry.

3 A poté, co přijde Mesiáš, budou lidu mému dána ^aznamenání o ^bnarození jeho a také o smrti jeho a o ^cvzkříšení; a veliký a strašlivý bude onen den pro zlovolné, neboť ti zahynou; a zahynou, protože vyvrhují proroky a svaté a kamenují je a zabíjejí je; pročež křik ^ckrve svatých bude vystupovati ze země k Bohu proti nim.

4 Pročež, všechny ty, kteří jsou pyšní a kteří si počínají zlovolně, ^aspálí den, který přichází, praví Pán zástupů, neboť budou jako strniště.

5 A ty, kteří zabíjejí proroky a svaté, ^apohltí hlubiny země,

26d pp Odpuštění hříchů.

28a Mos. 3:14.

b pp Svědectví.

c 2. Nefi 33:10.

29a Deut. 6:5;

Marek 12:29–31.

30a pp Obřady.

26 1a 3. Nefi 11:1–12.

b 1. Nefi 11:7; 12:6.

c 3. Nefi 15:2–10.

3a 1. Nefi 12:4–6.

pp Znamení.

b pp Ježíš Kristus –

Prorocství o narození

a smrti Ježíše Krista.

c Gen. 4:10;

2. Nefi 28:10;

Morm. 8:27.

4a 3. Nefi 8:14–24; 9:3, 9.

5a 1. Nefi 19:11;

3. Nefi 10:14.

praví Pán zástupů; a ^bhory je přikryjí a vichřice je odnesou a stavby na ně popadají a rozmačkají je na kusy a rozdrťí je na prach.

6 A budou navštíveni hromy a blesky a zemětřeseními a všelikými zničeními, neboť oheň hněvu Páně bude proti nim roznícen a budou jako strniště a den, jenž přichází, je stráví, praví Pán zástupů.

7 Ó, ta bolest a úzkost duše mé pro ztrátu zabitých z lidu mého! Neboť já, Nefi, jsem to viděl a téměř mne to v přítomnosti Páně stravuje; ale musím k svému Bohu volati: Cesty tvé jsou ^aspravedlné!

8 Ale vizte, spravedliví, kteří poslouchají slova proroků a neničí je, ale očekávají Krista vytrvale pro znamení, jež jsou dána, nehledě na všechno ^apronásledování – vizte, to jsou ti, kteří ^bnezahynou.

9 Ale Syn Spravedlivosti se jim ^aukáže; a bude je ^buzdravovat a budou s ním míti ^cpokoj, dokud nepřejdou ^dtří pokolení, a mnozí ze ^ečtvrtého pokolení zemřou ve spravedlivosti.

10 A až tyto věci přejdou, přijde na lid můj rychlé ^azničení; neboť nehledě na bolesti duše své jsem to viděl; pročež, já vím, že se to stane; a oni se prodávají

za nic; neboť v odměnu za pýchu svou a pošetilost svou sklídí zničení; neboť proto, že se poddávají ďáblu a volí díla temnoty raději nežli světla, proto musejí sejítí do ^bpekla.

11 Neboť Duch Páně se nebude neustále s člověkem ^anesnaditi. A jakmile se Duch přestane s člověkem nesnaditi, pak přijde rychlé zničení a toto zarmucuje duši mou.

12 A jak jsem promlouval o ^a“přesvědčování ^bŽidů, že Ježíš je ^cpravý Kristus, je nezbytné, aby pohané byli také přesvědčeni, že Ježíš je Kristus, Věčný Bůh;

13 A že se projevuje všem těm, kteří v něho věří, mocí ^a“Ducha Svatého; ano, každému národu, pokolení, jazyku a lidu, vykonáváje mocné zázraky, znamení a divy mezi dětmi lidskými podle víry jejich.

14 Ale vizte, prorokuji vám o ^a“posledních dnech; o dnech, kdy Pán Bůh ^bpřinese tyto věci dětem lidským.

15 Poté, co símě mé a símě bratří mých bude upadati do nevíry a bude bito pohany; ano, poté, co Pán Bůh rozestaví táboory proti nim kolem dokola a valem je oblehne a postaví proti nim pevnosti; a poté, co budou srazeni do prachu tak, že jich

5b 3. Nefi 8:10; 9:5–8.

7a PP Spravedlnost.

8a PP Pronásledování, pronásledovati.

b 3. Nefi 10:12–13.

9a 3. Nefi 11:8–15.

b 3. Nefi 17:7–9.

c 4. Nefi 1:1–4.

d 1. Nefi 12:11–12;

3. Nefi 27:30–32.

e Alma 45:10–12;

Hel. 13:9–10.

10a Alma 45:9–14;

Morm. 8:1–9.

b PP Peklo.

11a Eter 2:15.

12a 2. Nefi 25:18.

b 2. Nefi 30:7;

Morm. 5:14.

PP Židě.

c Morm. 3:21.

13a PP Duch Svatý.

14a PP Poslední dny.

b PP Znovuzřízení evangelia.

nebude, přesto slova spravedlivých budou napsána a modlitby věrných budou vyslyšeny a všichni ti, kteří upadali do nevíry, nebudou zapomenuti.

16 Neboť ti, kteří budou zničeni, budou k nim "mluviti ze země a řeč jejich bude z hloubky prachu a hlas jejich bude jako hlas vyvolávače duchů; neboť Pán Bůh mu dá moc, aby o nich mohl šeptati, tak jako kdyby to bylo ze země; a řeč jejich bude šeptati z prachu.

17 Neboť tak praví Pán Bůh: Oni "napíší věci, jež mezi nimi budou vykonány, a budou napsány a zapečetěny v knize a ti, kteří upadali do nevíry, je nebudou míti, neboť se^b snaží zničit věci Boží.

18 Pročež, jako ti, kteří byli zničeni, byli zničeni rychle; a zástup strašlivých jejich bude jako "plevy, které odlétají – ano, tak praví Pán Bůh: Bude to v okamžení, náhle –

19 A stane se, že ti, kteří upadali do nevíry, budou "biti rukou pohanů.

20 A pohané jsou povýšeni v "pýše očí svých a^b klopýtají pro velikost svého "kamene úrazu, a tak zbudovali mnohé "církev; nicméně snižují moc a zázraky Boží a vychvalují si svou

vlastní moudrost a svou vlastní "učenost, aby mohli dosáhnouti zisku a^f drtiti tváře chudých.

21 A je zbudováno mnoho církví, které způsobují "závidění a rozbroje a zášť.

22 A jsou i "tajná spolčení, dokonce jako za starých časů, podle spolčení ďáblova, neboť on je původcem všech těchto věcí; ano, původcem vraždění a děl temnoty; ano, a on je vede za lněný provázek kolem krku, až je spoutá silnými provazy svými na věky.

23 Neboť vizte, milovaní bratří moji, pravím vám, že Pán Bůh nepracuje v temnotě.

24 Nečiní ničeho, kromě toho, co je pro dobro světa; neboť on "miluje svět, dokonce tak, že položí svůj vlastní život, aby mohl přitáhnouti^b všechny lidi k sobě. Pročež, nepřikazuje nikomu, aby se nepodílel na spasení jeho.

25 Vizte, volá k někomu řka: Odstup ode mne? Vizte, pravím vám: Nikoli; ale praví: "Pojďte ke mně, vy všechny končiny země,^b kupujte mléko a med bez peněz a bez ceny.

26 Vizte, přikázal někomu, aby odešel ze synagogy nebo z domů uctívání? Vizte, pravím vám: Nikoli.

27 Přikázal někomu, aby se

16a Iz. 29:4;
Moroni 10:27;
Mojž. 7:62.
pp Kniha
Mormonova.

17a 2. Nefi 29:12.
b Enos 1:14.

18a Morm. 5:16–18.

19a 3. Nefi 16:8–9;

20:27–28.

20a pp Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

b 1. Nefi 13:29, 34.
pp Odpadlictví.

c Ezech. 14:4.

d 1. Nefi 14:10; 22:23;
Morm. 8:28.

e Morm. 9:7–8;

2. Nefi 9:28.

f Iz. 3:15; 2. Nefi 13:15.

21a pp Záviděti, závist.

22a pp Tajná spolčení.

24a Jan 3:16.

b 3. Nefi 27:14–15.

25a Alma 5:33–35;

3. Nefi 9:13–14.

b Iz. 55:1–2.

nepodílel na "spasení jeho? Vizte, pravím vám: Nikoli; ale ^bdal ho bezplatně pro všechny lidi; a přikázal svému lidu, aby přesvědčoval všechny lidi ku ^cpokání.

28 Vizte, přikázal Pán někomu, aby se nepodílel na dobrotivosti jeho? Vizte, pravím vám: Nikoli; ale "všichni lidé mají onu výsadu, jeden jako druhý, a žádné mu není zakázáno.

29 On přikazuje, aby nebylo žádných "kněžských lstivostí; neboť vizte, kněžské lstivosti znamenají, že lidé káží a vyzdvihují sebe jako světlo světu, aby mohli dosáhnouti zisku a ^bchvály světa; ale neusilují o blaho Sionu.

30 Vizte, Pán toto zakázal; proč, Pán Bůh dal přikázání, aby všichni lidé měli "pravou lásku, kterážto pravá láska je ^bláska. A nemají-li pravé lásky, nejsou ničím. Proč, kdyby měli pravé lásky, nestrpěli by, aby dělník v Sionu zahynul.

31 Ale dělník v "Sionu bude pracovat pro Sion; neboť pracují-li pro ^bpeníze, zahynou.

32 A opět Pán Bůh "přikázal, že lidé nemají vraždit; že nemají lhát; že nemají krást; že nemají brát jméno Pána Boha svého ^bnadarmo; že nemají závidět; že nemají mít zášti; že se nemají svářit jeden s druhým; že se nemají dopouštět

smilstva; a že nemají činit žádné z těchto věcí; neboť kdo je činí, zahyne.

33 Neboť žádná z těchto nepravostí nepřichází od Pána; neboť on činí mezi dětmi lidskými to, co je dobré; a nečiní ničeho, aniž by to bylo jasné dětem lidským; a on je zve všechny, aby přišly k němu a podílely se na dobrotivosti jeho; a "neodpírá žádnému, který k němu přichází, černému ani bílému, porobenému ani svobodnému, muži ani ženě; a pamatuje na ^bpohany; a "všichni jsou Bohu stejní, jak Žid, tak pohan.

KAPITOLA 27

Temnota a odpadlictví v posledních dnech pokryjí zemi – Přijde Kniha Mormonova – O knize budou svědčiti tři svědkové – Učený muž řekne, že nemůže čísti zapečetěnou knihu – Pán vykoná podivuhodné dílo a div – Porovnej s Izaiášem 29. Kolem roku 559–545 př. Kr.

ALE vizte, v "posledních dnech neboli ve dnech pohanů – ano, vizte, všechny národy pohanů a také Židé, jak ti, kteří přijdou do této země, tak ti, kteří budou v jiných zemích, ano, dokonce ve všech zemích světa, vizte, budou zpiti nepravostí a všelkými ohavnostmi –

2 A až přijde onen den, budou

27a pp Spasení.

b Efez. 2:8;

2. Nefi 25:23.

c pp Pokání.

28a Řím. 2:11;

1. Nefi 17:33–35.

29a pp Kněžská lstivost.

b NaS 121:34–37.

30a Moroni 7:47–48.

pp Pravá láska.

b pp Láska.

31a pp Sion.

b Jákob 2:17–19;

NaS 11:7; 38:39.

32a pp Přikázání Boží.

b pp Znesvěcení.

33a Skut. 10:9–35, 44–45.

b Alma 26:37.

c Řím. 2:11;

1. Nefi 17:35.

27 1a pp Poslední dny.

navštívení Pánem zástupů, hro-
nem a zemětřesením a velikým
hlukem a vichřicí a bouří a
“plamenem šířajícího ohně.

3 A všechny “národy, které
^bbojují proti Sionu a které ho
utiskují, budou jako sen noční-
ho vidění; ano, budou dokonce
jako hladový muž, který sní,
a vizte, on jí, ale probudí se a
jeho duše je prázdná; nebo jako
žíznivý muž, který sní, a vizte,
pije, ale probudí se a vizte, je
zemdlen a jeho duše je žádosti-
vá; Ano, právě tak to bude se
všemi národy, které bojují proti
hoře Sion.

4 Neboť vizte, vy všichni, kteří
činíte nepravosti, zastavte se
a divte se, neboť vykřiknete, a
dovolávejte se; ano, budete
opilí, ale ne vínem, budete vrá-
vorati, ale ne po silném nápoji.

5 Neboť vizte, Pán na vás
vytil ducha hlubokého spánku.
Neboť vizte, vy jste zavřeli oči
své a zavrhlí jste proroky; a
vládce vaše a vidoucí skryl pro
nepravost vaši.

6 A stane se, že Pán Bůh “vám
přinese slova ^bknihy a budou to
slova těch, kteří dřímali.

7 A vizte, ta kniha bude
“zapečetěna; a v té knize bude
^bzjevení od Boha od počátku
světa do jeho “konce.

8 Pročež, pro věci, jež jsou

“zapečetěny, ^bnebudou věci, jež
jsou zapečetěny, vydány v den
zvolnosti a ohavností lidu.
Pročež kniha bude před nimi
utajena.

9 Ale kniha bude vydána
“muži a on vydá slova knihy,
jež jsou slova těch, kteří dřímali
v prachu, a on vydá tato slova
^bjinému;

10 Ale slova, jež jsou zapečetě-
na, nevydá, ani knihu nevydá.
Neboť kniha bude zapečetěna
mocí Boží a zjevení, jež bylo
zapečetěno, bude pozdrženo
v knize až do vlastního příhod-
ného času Páně, aby mohla
vyjít; neboť vizte, ona zjevují
všechny věci od založení světa
do jeho konce.

11 A přichází den, kdy slova
knihy, která byla zapečetěna,
budou čtena na střeších domů;
a budou čtena mocí Kristovou;
a dětem lidským budou “zjeve-
ny všechny věci, které kdy byly
mezi dětmi lidskými a které
kdy budou až do konce země.

12 Pročež onoho dne, kdy bude
kniha vydána muži, o němž
jsem mluvil, bude kniha ukryta
před očima světa, aby ji nespat-
řily oči žádného kromě “tří
^bsvědků, kteří ji spatří mocí
Boží, mimo toho, komu bude
kniha vydána; a budou svědčiti
o pravdě knihy a věcí v ní.

2a Iz. 24:6; 66:15–16;

Jákob 6:3;

3. Nefi 25:1.

3a Iz. 29:7–8.

^b 1. Nefi 22:14.

6a Jarom 1:2;

Morm. 5:12–13.

^b 2. Nefi 26:16–17;

29:12.

pp Kniha

Mormonova.

7a Iz. 29:11–12;

Eter 3:25–27; 4:4–7.

^b Mos. 8:19.

^c Eter 13:1–12.

8a Eter 5:1.

^b 3. Nefi 26:9–12;

Eter 4:5–6.

9a NaS 17:5–6.

^b JS–Ž 1:64–65.

11a Lukáš 12:3;

Morm. 5:8;

NaS 121:26–31.

12a 2. Nefi 11:3;

Eter 5:2–4;

NaS 5:11, 15; 17:1.

^b Deut. 19:15.

13 A není nikoho jiného, kdo ji spatří, kromě několika podle vůle Boží, aby vydávali svědectví o jeho slově dětem lidským; neboť Pán Bůh řekl, že slova věrných budou mluvit, jako by to bylo ^aod mrtvých.

14 Pročež, Pán Bůh bude nadále vynášeti slova knihy; a v ústech tolika svědků, kolik se mu bude zdáti dobré, bude utvrzovati slovo své; a běda buď tomu, kdo ^aodmítá slovo Boží!

15 Ale vizte, stane se, že Pán Bůh řekne tomu, komu vydá knihu: Vezmi tato slova, jež nejsou zapečetěna, a vydej je jinému, aby je mohl ukázati učenému řka: ^cČti to, prosím tě. A učený řekne: Přines sem knihu a já je budu čísti.

16 A řekne to pro slávu světa, a aby dosáhl ^azisku, a nikoli pro slávu Boží.

17 A ten muž řekne: Nemohu přinést knihu, neboť je zapečetěna.

18 Pak učený řekne: Nemohu ji čísti.

19 Pročež stane se, že Pán Bůh vydá opět knihu a slova její tomu, který není učený; a muž, který není učený, řekne: Já nejsem učený.

20 Pak mu Pán Bůh řekne: Učení je nebudou čísti, neboť oni je odmítli, a já jsem schopen

vykonati své vlastní dílo; pročež ty budeš čísti slova, jež ti dám.

21 ^aNedotýkej se věcí, jež jsou zapečetěny, neboť je vynesu ve svém vlastním příhodném čase; neboť ukáží dětem lidským, že jsem schopen vykonati své vlastní dílo.

22 Pročež, až přečteš slova, jež jsem ti přikázal, a až získáš ^asvědky, které jsem ti slíbil, pak máš knihu opět zapečetiti a ukrýti ji pro mne, abych mohl zachovati slova, jež jsi nečetl, dokud neuznám za vhodné podle své vlastní moudrosti zjeviti dětem lidským všechny věci.

23 Neboť viz, já jsem Bůh; a já jsem Bůh ^azázraků; a ukáží světu, že jsem ^btentýž včera, dnes a na věky; a nepůsobím mezi dětmi lidskými, leda ^cpodle víry jejich.

24 A opět, stane se, že Pán řekne tomu, kdo bude čísti slova, jež mu budou vydána:

25 ^aProtože tento lid se přibližuje ke mně ústy svými a rty svými mne ^bctí, ale vzdálil srdce své daleko ode mne a bázeň jeho vůči mně je učena podle ^cpředpisů lidských –

26 Proto budu nadále vykonávati ^apodivuhodné dílo mezi tímto lidem, ano, ^bpodivuhodné dílo a div, neboť moudrost jejich moudrých a učených zahyne a

13a 2. Nefi 3:19–20;
33:13–15;
Moroni 10:27.

14a 2. Nefi 28:29–30;
Eter 4:8.

15a Iz. 29:11–12;
JS–Ž 1:65.

16a PP Kněžská lstivost.

21a Eter 5:1.

22a PP Svědkové Knihy
Mormonovy.

23a PP Zázrak.
^bŽidům 13:8.

^cŽidům 11;
Eter 12:7–22.

25a Iz. 29:13.

^bMat. 15:8.

^c2. Nefi 28:31.

26a 1. Nefi 22:8;

2. Nefi 29:1–2.

PP Znovuzřízení
evangelia.

^bIz. 29:14;

2. Nefi 25:17.

porozumění jejich rozvážných bude skryto.

27 A “běda těm, kteří pilně usilují o to, aby skryli radu svou před Pánem! A díla jejich jsou ve tmě; a oni praví: Kdo nás vidí a kdo nás zná? A také praví: Zajisté tvé převrácení věcí bude ceněno jako ^bhrnčířova hlína. Ale vizte, já jim ukáži, praví Pán zástupů, že já znám všechna díla jejich. Neboť řekne dílo o tom, kdo je udělal, on mne neudělal? Nebo řekne vytvořená věc o tom, kdo ji vytvořil, on neměl žádné porozumění?

28 Ale vizte, praví Pán zástupů: Já ukáži dětem lidským, že již jen velice malou chvíli a Libán se obrátí v plodné pole; a to plodné pole bude ceněno jako les.

29 “A v onen den hluší uslyší slova knihy a oči slepých prohlédnou z mrákoty a z temnoty.

30 A “mírní také vzrostou a budou mítí ^bradost v Pánu a chudí mezi lidmi se budou radovati ze Svatého Izraelského.

31 Neboť tak jistě, jakože žije Pán, oni uvidí, že ten ^astrašlivý je přiveden vniveč a posměvač je stráven a všichni, kteří vyhlížejí nepravost, jsou odříznuti;

32 I ti, kteří pro slovo činí z člověka ^aviníka a kladou past tomu, kdo kárá v ^bbráně, a ^codvrhují spravedlného jako nicotu.

33 Proto, tak praví Pán, který vykoupil Abrahama, o domu Jákobovu: Jákob nebude nyní zahanben, ani tvář jeho nyní nezbledne.

34 Ale až “uvidí děti své, dílo rukou mých, kolem sebe, budou světiti jméno mé a světiti Svatého Jákobova a budou se báti Boha Izraelského.

35 Ti také, kteří “chybovali v duchu, dojdou porozumění, a ti, kteří reptali, ^bnaucí se nauce.

KAPITOLA 28

V posledních dnech budou zbudovány mnohé falešné církve – Budou učití falešné, marné a pošetilé nauky – Odpadlictví se rozšíří kvůli falešným učitelům – Dábel bude zuřiti v srdci lidí – Bude učití všeliké falešné nauky. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A NYNÍ, vizte, bratří moji, promlouval jsem k vám podle toho, jak mne Duch nutkal; pročez, já vím, že se musejí zajisté státi.

2 A věci, jež budou vypsány z “knihy, budou velice ^bcenné pro děti lidské a zvláště pro símě naše, jež je zbytkem domu Izraele.

3 Neboť stane se onoho dne, že “církve, které jsou zbudovány, a nikoli Pánu, kdy jedna řekne druhé: Viz, já, já jsem Pánova; a ostatní řeknou: Já, já jsem

27a Iz. 29:15.

b Jer. 18:6.

29a Iz. 29:18.

30a PP Mírnost, mírný.

b NaS 101:36.

31a Iz. 29:20.

32a Lukáš 11:54.

b Amos 5:10.

c 2. Nefi 28:16.

34a Iz. 29:23–24.

35a 2. Nefi 28:14;

NaS 33:4.

b Dan. 12:4.

28 2a PP Kniha

Mormonova.

b 1. Nefi 13:34–42; 22:9;

3. Nefi 21:6.

3a 1. Kor. 1:10–13;

1. Nefi 22:23;

4. Nefi 1:25–29;

Morm. 8:28, 32–38.

Pánova; a tak řekne každý, kdo buduje církve, a nikoli Pánu –

4 A ony se budou mezi sebou sváříti; a jejich kněží se budou mezi sebou sváříti a budou vyučovati ^aučením svým a zapřou Ducha Svatého, který dává promlouvati.

5 A ^azapřou ^bmoc Boží, Svatého Izraelského; a řeknou lidem: Poslouchejte nás a slyšte předpis náš; neboť vizte, dnes není ^cžádného Boha, neboť Pán a Vykupitel vykonal dílo své a dal moc svou lidem;

6 Vizte, poslouchejte předpis můj; a jestliže oni řeknou, že je nějaký zázrak, který byl způsoben rukou Páně, nevěřte tomu; neboť on dnes není Bohem ^azázraků; on již vykonal dílo své.

7 Ano, a budou mnozí, kteří řeknou: „Jezte, pijte a veselte se, neboť zítra zemřeme; a bude nám dobře.

8 A budou také mnozí, kteří řeknou: Jezte, pijte a veselte se; nicméně bojte se Boha – páchání několika hříchů on ^aospravedlní; ano, ^bzalžete trochu, chyťte člověka za slovo, vykopejte jámu bližnímu svému; v tom není nic špatného; a toto všechno dělejte, neboť zítra zemřeme; a pakliže budeme vinni, Bůh nás uhoří několika ranami a nako-

nec budeme spaseni v království Božím.

9 Ano, a budou mnozí, kteří budou tímto způsobem učiti falešným a marným a ^apošetilým ^bnaukám a budou v srdci svém nadutí a budou se usilovně snažiti skryti rady své před Pánem; a díla jejich budou ve tmě.

10 A ^akrev svatých bude proti nim křičeti ze země.

11 Ano, ti všichni sešli z ^acesty; stali se ^bzkaženými.

12 Pro ^apýchu a pro falešné učitele a pro falešnou nauku se církve jejich staly zkaženými a církve jejich jsou povýšené; pro pýchu jsou naduté.

13 ^aOlupují ^bchudé pro krásné svatyně své; olupují chudé pro krásný oděv svůj; a pronásledují mírné a chudé srdcem, protože jsou nadutí v ^cpýše své.

14 Nesou ^ašíjí strnule a hlavu vztyčenou; ano, a pro pýchu a zlovolnost a ohavnosti a smilstva ^bsešli všichni z cesty kromě několika, kteří jsou pokornými následovníky Kristovými; nicméně jsou vedeni tak, že v mnoha případech bloudí, protože jsou učeni podle předpisů lidských.

15 Ó ti ^amoudří a učení a bohatí, kteří jsou nadutí v ^bpýše srdce svého, a všichni ti, kteří káží falešné nauky, a všichni ti,

4a 2. Nefi 9:28.

5a 2. Nefi 26:20.

b 2. Tim. 3:5.

c Alma 30:28.

6a Morm. 8:26; 9:15–26.

7a 1. Kor. 15:32;

Alma 30:17–18.

8a Morm. 8:31.

b NaS 10:25;

Mojš. 4:4.

pp Lhaní.

c Přísl. 26:27;

1. Nefi 14:3.

9a Ezech. 13:3;

Hel. 13:29.

b Mat. 15:9.

10a Zjev. 6:9–11;

2. Nefi 26:3;

Morm. 8:27;

Eter 8:22–24;

NaS 87:7.

11a Hel. 6:31.

b Morm. 8:28–41;

NaS 33:4.

12a Přísl. 28:25.

13a Ezech. 34:8.

b Hel. 4:12.

c Alma 5:53.

14a Přísl. 21:4.

b Iz. 53:6.

15a Přísl. 3:5–7.

b pp Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

kteří páchají smilstva a převracejí pravou cestu Páně, “běda, běda, běda bud’ jim, praví Pán Bůh Všemohoucí, neboť ti budou svrženi do pekla!

16 Běda těm, kteří “odvrhují spravedlné jako nicotu a spílají tomu, co je dobré, a praví, že to nemá žádné ceny! Neboť přijde den, kdy Pán Bůh rychle navštíví obyvatele země; a v onen den, kdy budou ^bplně zralí v nepravosti, zahynou.

17 Ale vizte, jestliže obyvatelé země budou činiti pokání ze zlovolnosti své a z ohavností, nebudou zničeni, praví Pán zástupů.

18 Ale vizte, ona veliká a ohavná církev, “smilnice vší země, se musí ^bzřítiti k zemi a veliký musí býti její pád.

19 Neboť království ďáblovo se musí “otřásti a ti, kteří k němu patří, musejí býti nezbytně podníceni k pokání, jinak je ^bďábel polapí věčnými řetězy svými a budou podníceni k hněvu a zahynou;

20 Neboť vizte, onoho dne bude “zuřiti v srdci dětí lidských a bude je podněcovati ke hněvu proti tomu, co je dobré.

21 A jiné “upokojí a ukolébá je do tělesného bezpečí, takže řeknou: Vše je dobré v Sionu; ano, Sionu se dobře daří, vše je dobré – a tak ^bďábel klame duši

jejich a svádí je opatrně dolů do pekla.

22 A vizte, jiné odlákává lichocením a říká jim, že není žádného “pekla; a praví jim: Já nejsem žádný ďábel, neboť žádného není – a tak jim šeptá do uší, až je polapí hroznými ^břetězy svými, odkud není vysvobození.

23 Ano, jsou polapeni smrtí a peklem; a smrt a peklo a ďábel a všichni, kteří jimi byli uchvázeni, musejí státi před trůnem Božím a býti “souzeni podle skutků svých, odkud musejí odejti na místo pro ně připravené, a to do ^bjezera ohně a síry, což jsou nekonečná muka.

24 Proto běda tomu, kdo si v Sionu dopřává pohodlí!

25 Běda tomu, kdo volá: Vše je dobré!

26 Ano, běda tomu, kdo “poslouchá předpisy lidí a zapírá moc Boží a dar Ducha Svatého!

27 Ano, běda tomu, kdo říká: My jsme obdrželi a “nepotřebujeme více!

28 A zkrátka běda všem těm, kteří se třesou a jsou “rozhněvání pro pravdu Boží! Neboť vizte, ten, kdo je postaven na ^bskále, přijímá ji s radostí; a ten, kdo je postaven na písčitém základu, se třese, aby nepadl.

29 Běda tomu, kdo řekne: Obdrželi jsme slovo Boží a

15c 3. Nefi 29:5.

16a Iz. 29:21.

b Eter 2:9–10.

18a Zjev. 19:2.

b 1. Nefi 14:3, 17.

19a 1. Nefi 22:23.

b Alma 34:35.

c Alma 12:11.

20a NaS 10:20–27.

21a Morm. 8:31.

b 2. Nefi 9:39.

22a PP Peklo.

b Alma 36:18.

23a PP Ježíš Kristus –
Soudce; Soud,
poslední.

b 2. Nefi 9:16, 19, 26.

26a 2. Nefi 9:29.

27a Alma 12:10–11.

28a 2. Nefi 9:40; 33:5.

PP Vzpoura.

b Mat. 7:24–27.

PP Skála.

“nepotřebujeme ^bžádné další slovo Boží, neboť máme dosti!

30 Neboť vizte, tak praví Pán Bůh: Dám dětem lidským řádku za řádkou, předpis za ^apředpisem, tu trochu a tam trochu; a požehnaní jsou ti, již poslouchají předpisy moje a propůjčují sluch radě mé, neboť ti se naučí ^bmoudrosti; neboť tomu, kdo ^cpřijímá, dám ^avíce; a těm, kteří budou říkati, my máme dosti, těm bude odňato i to, co mají.

31 Proklet je ten, kdo vkládá ^adůvěru svou v člověka nebo se spoléhá na rámě těla nebo kdo bude poslouchati předpisy lidské, leda by předpisy jejich byly dány mocí Ducha Svatého.

32 ^aBěda pohanům, praví Pán Bůh zástupů! Neboť přestože k nim budu vztahovati rámě své den za dnem, oni mne budou zapírat; nicméně k nim budu milosrdný, praví Pán Bůh, budou-li činiti pokání a půjdou-li ke mně; neboť ^brámě mé je vztaženo po celý den, praví Pán Bůh zástupů.

KAPITOLA 29

Mnozí pohané odmítnou Knihu Mormonovu – Řeknou: Nepotřebu-

jeme další Bibli – Pán promlouvá k mnoha národům – Bude souditi svět z knih, které budou napsány. Kolem roku 559–545 př. Kr.

ALE vizte, budou mnozí – onoho dne, kdy mezi nimi budu nadále vykonávati ^apodivuhodné dílo, abych si mohl vzpomenouti ^bsmluv svých, jež jsem učinil s dětmi lidskými, abych mohl vztáhnouti ruku svou opět, ^cpodruhé, abych uzdravil lid svůj, který je z domu Izraele;

2 A také abych si mohl vzpomenouti slibů, jež jsem dal tobě, Nefi, a také otci tvému, že budu pamatovati na símě vaše; a že ^aslova semene tvého budou z úst mých vycházeti k semeni tvému; a slova má budou ^bsyčeti až do končin země jako ^ckorouhev pro lid můj, který je z domu Izraele;

3 A protože slova má budou syčeti – mnozí pohané řeknou: ^aBible! Bible! My máme Bibli a nemůže býti žádné další Bible.

4 Ale tak praví Pán Bůh: Ó pošetilci, budou míti Bibli; a vyjde od ^aŽidů, mého dávného lidu smlouvy. A jak děkují ^bŽidům za ^cBibli, kterou od nich získávají? Ano, co se pohané domnívají? Pamatují na utrpení a práci a bolesti Židů a pílí jejich

29a 2. Nefi 29:3–10.

b 2. Nefi 27:14;
Eter 4:8.

30a Iz. 28:9–13;

NaS 98:12.

b PP Moudrost.

c Lukáš 8:18.

d Alma 12:10;
NaS 50:24.

31a NaS 1:19–20.

32a 1. Nefi 14:6.

b Jákob 5:47; 6:4.

29 1a 2. Nefi 27:26.

PP Znovuzřízení evangelia.

b PP Abrahamova smlouva.

c 2. Nefi 6:14;
21:11–12; 25:17.

PP Izrael –
Shromáždění Izraele.

2a 2. Nefi 3:18–21.

b Iz. 5:26; 2. Nefi 15:26;

Moroni 10:28.

c 1. Nefi 21:22.
PP Korouhev.

3a 1. Nefi 13:23–25.

PP Bible; Kniha Mormonova.

4a NaS 3:16.

b PP Židé.

c PP Juda – Dřevo Judovo.

pro mne v přinášení spasení pohanům?

5 Ó vy pohané, pamatovali jste na Židy, můj dávný lid smlouvy? Nikoli; ale zlořečili jste jim a "nenáviděli jste je a nesnažili jste se je uzdravit. Ale vizte, já toto vše vrátím na vaši vlastní hlavu; neboť já Pán jsem na lid svůj nezapomněl.

6 Ty pošetilče, který řekneš: "Bible, my máme Bibli a žád-nou další Bibli nepotřebujeme. Obdrželi byste Bibli, kdyby nebyla od Židů?

7 Nevíte, že je více národů nežli jeden? Nevíte, že já Pán, váš Bůh, jsem "stvořil všechny lidi a že pamatuji na ty, kteří jsou na ^bostrovech mořských; a že panují nahoře v nebesích a dole na zemi; a vynáším slovo své dětem lidským, ano, dokonce ke všem národům země?

8 Pročež, reptáte, protože máte obdržeti více slova mého? Nevíte, že svědectví "dvou národů je vám ^bsvědectvím, že já jsem Bůh, že pamatuji na jeden národ jako na druhý? Pročež, já promlouvám tatáž slova k jednomu národu jako k druhému. A až se dva "národy setkají, svědectví dvou národů se setkají také.

9 A já to činím, abych mohl dokázati mnohým, že jsem

"tentýž včera, dnes a na věky; a že promlouvám slova svá podle své vlastní libosti. A protože jsem promluvil jedno ^bslovo, nemusíte se domnívati, že nemohu promluvit další; neboť dílo mé není ještě ukončeno; ani nebude ukončeno, až bude konec člověka, ani od té doby nadále a nikdy.

10 Pročež, protože máte Bibli, nemusíte se domnívati, že obsahuje všechna "slova má; ani se nemusíte domnívati, že jsem nedal napsati více.

11 Neboť já přikazuji "všem lidem, jak na východě, tak na západě a na severu a na jihu a na ostrovech mořských, že mají ^bzapsati slova, jež k nim promlouvám; neboť z "knih, které budou napsány, budu "souditi svět, každého člověka podle skutků jeho, podle toho, co je napsáno.

12 Neboť vizte, budu promlouvati k "Židům, a oni to zapíší; a budu také promlouvati k Nefitům, a oni to ^bzapíší; a budu také promlouvati k dalším kmenům domu Izraele, které jsem vyvedl, a ony to zapíší; a budu také promlouvati ke "všem národům země, a ony to zapíší.

13 A stane se, že "Židé budou míti slova Nefitů a Nefité budou míti slova Židů; a Nefité a Židé

5a 3. Nefi 29:8.

6a 1. Nefi 13:38.

7a pp Stvoření, stvořiti.

b 1. Nefi 22:4.

8a Ezech. 37:15–20;

1. Nefi 13:38–41;

2. Nefi 3:12.

b Mat. 18:16.

pp Svědek.

c Ozeáš 1:11.

9a Židům 13:8.

b pp Zjevení.

10a pp Písma – Příklad písem prorokován.

11a Alma 29:8.

b 2. Tim. 3:16.

c pp Kniha života.

d 2. Nefi 25:22;

33:11, 14–15.

pp Soud, poslední.

12a 1. Nefi 13:23–29.

b 1. Nefi 13:38–42;

2. Nefi 26:17.

c 2. Nefi 26:33.

13a Morm. 5:12–14.

budou mítí slova ^bztracených kmenů Izraele; a ztracené kmeny Izraele budou mítí slova Nefitů a Židů.

14 A stane se, že lid můj, který je z ^adomu Izraele, bude shromážděn domů do zemí vlastnictví svého; a slovo mé bude také shromážděno v ^bjedno. A já ukáži těm, kteří bojují proti slovu mémému a proti lidu mémému, který je z ^cdomu Izraele, že já jsem Bůh a že jsem s Abrahamem učinil ^dsmlouvu, že na ^esímě jeho budu pamatovati ^fna věky.

KAPITOLA 30

Obrácení pohané budou počítáni mezi lid smlouvy – Mnozí Lamanité a Židé uvěří slovu a stanou se přijemnými – Izrael bude znovuzřízen a zlovolní budou zničeni. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A NYNÍ vizte, milovaní bratři moji, chtěl bych k vám promluvit; neboť já, Nefi, bych nestrpěl, abyste se domnívali, že jste spravedlivější, nežli budou pohané. Neboť vizte, nebudete-li zachovávatí příkázání Boží, všichni určitě zahynete; a pro slova, jež byla promlouvána, se nemusíte domnívatí, že pohané budou zcela zničeni.

2 Neboť vizte, pravím vám, že tolik pohanů, kolik jich bude činiti pokání, je ^alidem smlouvy Páně; a tolik ^bŽidů, kolik jich pokání činiti nebude, bude zavrženo; neboť Pán nečiní smlouvy s nikým kromě těch, kteří činí ^cpokání a věří v Syna jeho, který je Svatý Izraelský.

3 A nyní, chtěl bych prorokovati něco více o Židech a pohanech. Neboť poté, co kniha, o které jsem hovořil, vyjde a bude napsána pohanům a opět zapečetěna pro Pána, budou mnozí, kteří budou ^avěřiti slovům, jež jsou napsána; a ^bti je přinesou zbytku semene našeho.

4 A pak bude zbytek semene našeho věděti o nás, jak jsme přišli z Jeruzaléma, a že jsou potomky Židů.

5 A bude ^ajim hlásáno evangelium Ježíše Krista; pročez, ^bbudou znovuzřízeni k ^cpoznání otců svých, a také k poznání Ježíše Krista, které bylo mezi otcí jejich.

6 A pak se budou radovati; neboť budou věděti, že je to požehnání pro ně z ruky Boží; a jejich šupiny temnoty počnou padati z očí jejich; a nepřejdou mezi nimi mnohá pokolení, aniž by byli čistým a ^apříjemným lidem.

7 A stane se, že ^aŽidé, kteří jsou

13b pp Izrael – Deset ztracených kmenů Izraele.

14a Jer. 3:17–18.
b Ezech. 37:16–17.
c 1. Nefi 22:8–9.
d Gen. 12:1–3;
1. Nefi 17:40;
3. Nefi 20:27;

Abr. 2:9.
pp Abrahamova smlouva.
e NaS 132:30.
f Gen. 17:7.
30 2a Gal. 3:26–29.
b Mat. 8:10–13.
pp Židé.
c pp Pokání.

3a 3. Nefi 16:6–7.
b 1. Nefi 22:8–9.
5a 3. Nefi 21:3–7, 24–26.
b NaS 3:20.
c 1. Nefi 15:14;
2. Nefi 3:12;
Morm. 7:1, 9–10.
6a NaS 49:24; 109:65.
7a 2. Nefi 29:13–14.

rozptýlení, ^bzačnou také věřit v Krista; a začnou se shromažďovati na tváři země; a tolik, kolik jich bude věřit v Krista, se také stane příjemným lidem.

8 A stane se, že Pán Bůh započne dílo své mezi všemi národy, pokoleními, jazyky a lidmi, aby znovuzřídil lid svůj na zemi.

9 A se spravedlivostí bude "Pán Bůh ^bsouditi chudé a po právu kárati "mírné v zemi. A udeří zemi holí úst svých; a dechem rtů svých pobije zlovolné.

10 Neboť rychle přichází "čas, kdy Pán Bůh způsobí veliké ^brozdělení mezi lidem a zlovolné zničí; a "ušetrí lid svůj, ano, i kdyby musel zlovolné "zničiti ohněm.

11 A "spravedlivost bude opásáním ledví jeho a věrnost opásáním beder jeho.

12 A pak bude vlk "dlíti s beránkem; a leopard ulehne s kůzlem a tele a lvíče a krmný dobytek spolu; a malé dítě je povede.

13 A kráva a medvěd budou se pásti; mláďata jejich ulehnu spolu; a lev bude žrát slámu jako vůl.

14 A kojeňátko si bude hráti nad dírou litého hada a odstavené dítě vloží ruku svou do baziliščího doupěte.

15 Nebudou zraňovati ani ničiti na celé svaté hoře mé, neboť

země bude plna poznání Páně, jako vody pokrývají moře.

16 Pročež, věci "všech národů budou oznámeny; ano, vše bude ^boznámeno dětem lidským.

17 Není ničeho, co je tajné, co nebude "zjeveno; není žádného díla temnoty, které nebude projevono na světle; a není ničeho, co je zpečetěno na zemi, co nebude uvolněno.

18 Pročež, vše, co bylo zjeveno dětem lidským, bude onoho dne zjeveno; a Satan "již nebude mítí moci nad srdcem dětí lidských, na dlouhou dobu. A nyní, milovaní bratří moji, končím řeč svou.

KAPITOLA 31

Nefi uvádí, proč byl Kristus pokřtěn – Aby lidé byli spaseni, musejí následovati Krista, býti pokřtěni, obdržeti Duchu Svatého a vytrvati do konce – Pokání a křest jsou branou na těsnou a úzkou cestu – Věčného života dosáhnou ti, kteří po křtu zachovávají příkázání. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A NYNÍ já, Nefi, končím "prorokování své k vám, milovaní bratří moji. A mohu napsati jen několik věcí, o kterých vím, že se zajisté musejí státi; také mohu napsati jen několik slov bratra svého Jákaoba.

2 Pročež, to, co jsem napsal,

7b 2. Nefi 25:16–17.

9a Iz. 11:4–9.

b 2. Nefi 9:15.

c PP Mírnost, mírný.

10a PP Poslední dný.

b NaS 63:53–54.

c Mojž. 7:61.

d 1. Nefi 22:15–17, 23.

PP Země – Konečný stav země.

11a Iz. 11:5–9.

12a Iz. 65:25.

PP Milénium.

16a NaS 101:32–35;

121:28–29.

b Eter 4:6–7.

17a NaS 1:2–3.

18a Zjev. 20:1–3;

Eter 8:26.

31 1a 2. Nefi 25:1–4.

mi postačuje, kromě několika slov, jež musím promluvit o "nauce Kristově; pročez, budu k vám promlouvat jasně, podle jasnosti prorokování svého.

3 Neboť duše má se těší z jasnosti; neboť tímto způsobem Pán Bůh působí mezi dětmi lidskými. Neboť Pán Bůh dává "světlo k porozumění; neboť promlouvá k lidem ^bjazykem jejich tak, aby porozuměli.

4 Pročez, chtěl bych, abyste si pamatovali, že jsem k vám promlouval o onom "prorokovi, kterého mi Pán ukázal, který má pokřtiti ^bBeránka Božího, jenž má sejmuti hříchy světa.

5 A nyní, jestliže Beránek Boží, jsa svatý, potřebuje, aby byl "pokřtěn vodou, aby naplnil veškerou spravedlivost, ó, pak oč mnohem více potřebujeme my, jsouce nesvatí, býti pokřtění, ano, dokonce vodou!

6 A nyní, chtěl bych se vás zeptati, milovaní bratří moji, v čem naplnil Beránek Boží veškerou spravedlivost tím, že byl pokřtěn vodou?

7 Nevíte, že byl svatý? Ale přestože byl svatý, ukazuje dětem lidským, že se podle těla pokořuje před Otcem a dosvědčuje Otcí, že bude "poslušně zachovávatí přikázání jeho.

8 Pročez, poté, co byl pokřtěn vodou, sestoupil na něho Duch Svatý v "podobě ^bholubice.

9 A opět, to ukazuje dětem lidským těsnost cesty a úzkost "brány, kterou mají vstoupiti, a on jim dal příklad.

10 A pravil dětem lidským: "Následujte mne. Pročez, milovaní bratří moji, můžeme ^bnásledovati Ježíše, pokud nebudeme ochotni zachovávatí přikázání Otcova?

11 A Otec pravil: Čiňte pokání, čiňte pokání a buďte pokřtění ve jménu milovaného Syna mého.

12 A také ke mně přišel hlas Syna řkoucí: Ten, kdo je pokřtěn ve jménu mém, tomu "dá Otec Ducha Svatého jako mně; pročez, ^bnásledujte mne a čiňte to, co jste viděli činiti mne.

13 Pročez, milovaní bratří moji, vím, že budete-li následovati Syna s celým úmyslem srdce, jednajíce před Bohem bez pokrytectví a bez podvodu, ale s opravdovým záměrem, činíce pokání z hříchů svých, dosvědčujícíce Otcí, že jste ochotni vzíti na sebe jméno Kristovo "křtem – ano, následováním Pána svého a Spasitele svého dolů do vody podle slova jeho, vizte, pak obdržíte Ducha Svatého; ano, pak přichází ^bkřest ohněm a

2a 2. Nefi 11:6–7.

3a ^{pp} Světlo, světlo Kristovo.

^b NaS 1:24.

4a 1. Nefi 10:7; 11:27.
^{pp} Jan Křtitel.

^b ^{pp} Beránek Boží.

5a Mat. 3:11–17.

^{pp} Křest, křtítí.

7a Jan 5:30.

^{pp} Poslouchati, poslušnost, poslušný.

8a 1. Nefi 11:27.

^b ^{pp} Holubice, její znamení.

9a 2. Nefi 9:41;

3. Nefi 14:13–14;

NaS 22:4.

10a Mat. 4:19; 8:22; 9:9.

^b Moroni 7:11;

NaS 56:2.

12a ^{pp} Dar Ducha Svatého.

^b Lukáš 9:57–62; Jan 12:26.

13a Gal. 3:26–27.

^b ^{pp} Dar Ducha Svatého; Oheň.

Duchem Svatým; a pak můžete mluvit jazykem andělů a provolávat chválu Svatému Izraelskému.

14 Ale vizte, milovaní bratří moji, tak přišel ke mně hlas Syna řkoucí: Poté, co jste činili pokání z hříchů svých a dosvědčili jste Otcí křtem vodou, že jste ochotni přikázání má zachovávat, a poté, co jste obdrželi křest ohněm a Duchem Svatým a můžete mluvit novým jazykem, ano, dokonce jazykem andělů, a po tomto kdybyste mne "zapřeli, bylo by pro vás ^blépe, kdybyste mne nepoznali.

15 A slyšel jsem Otcův hlas řkoucí: Ano, slova Milovaného mého jsou pravdivá a věrná. Ten, kdo vytrvá do konce, ten bude spasen.

16 A nyní, milovaní bratří moji, proto vím, že "nevytrvá-li člověk do konce v následování ^bpříkladu Syna živého Boha, nemůže být spasen.

17 Pročež, číňte to, co jsem vám řekl, že jsem viděl, že to bude činiti Pán váš a Vykupitel váš; neboť proto mi to bylo ukázáno, abyste mohli znáti bránu, kterou máte vstoupiti. Neboť brána, kterou máte vstoupiti, je pokání a "křest vodou; a pak

přichází ^bodpuštění hříchů vašich ohněm a Duchem Svatým.

18 A pak jste na této "těsné a úzké ^bcestě, jež vede k věčnému životu; ano, vy jste na ni vstoupili touto branou; učinili jste podle přikázání Otce a Syna; a obdrželi jste Ducha Svatého, jenž ^csvědčí o Otcí a Synu, aby se naplnil slib, který on dal, že vstoupíte-li touto cestou, máte obdržeti Ducha Svatého.

19 A nyní, milovaní bratří moji, poté, co jste vstoupili na tuto těsnou a úzkou cestu, chci se zeptati, je-li vše "vykonáno? Vizte, pravím vám: Nikoli; neboť nedošli byste tak daleko, jestliže by to nebylo slovem Kristovým s neochvějnou ^bvírou v něho, cele ^cspoléhající na zásluhy toho, který má moc ke spasení.

20 Pročež, musíte se "tlačiti kupředu se stálostí v Kristu, majíce dokonalý jas ^bnaděje a ^clásku k Bohu a ke všem lidem. Pročež, budete-li se tlačiti kupředu, hodující na slově Kristově, a "vytrváte-li do konce, vizte, tak praví Otec: Budete míti život věčný.

21 A nyní vizte, milovaní bratří moji, toto je ta "cesta; a není dáno ^bžádné jiné cesty ani

13c 2. Nefi 32:2–3.

14a Mat. 10:32–33;

Alma 24:30;

NaS 101:1–5.

pp Neprominutelný hřích.

b 2. Petr. 2:21.

16a Alma 5:13; 38:2;

NaS 20:29.

b pp Ježíš Kristus –

Příklad Ježíše Krista.

17a Mos. 18:10.

pp Křest, křtítí.

b pp Odpuštění hříchů.

18a 1. Nefi 8:20.

b Přísl. 4:18.

pp Cesta.

c Skut. 5:29–32.

19a Mos. 4:10.

b pp Věřiti, víra.

c NaS 3:20.

20a pp Kráčeti, kráčeti

s Bohem.

b pp Doufati, naděje.

c pp Lásku.

d pp Vytrvati.

21a Skut. 4:10–12;

2. Nefi 9:41;

Alma 37:46;

NaS 132:22, 25.

b Mos. 3:17.

žádného jiného jména pod nebem, jímž by člověk mohl být spasen v království Božím. A nyní, vizte, toto je "nauka Kristova a jediná a pravá nauka "Otce i Syna i Ducha Svatého, což jest jeden Bůh bez konce. Amen.

KAPITOLA 32

Andělé promlouvají mocí Ducha Svatého – Lidé se musejí modliti a získávají sami pro sebe znalosti od Ducha Svatého. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A NYNÍ, vizte, milování bratří moji, domnívám se, že přemítáte poněkud v srdci svém o tom, co máte dělati poté, co vstoupíte na cestu. Ale, vizte, proč o tom přemítáte v srdci svém?

2 Nevzpomínáte si, že jsem vám pravil, že poté, co jste "obdrželi Ducha Svatého, můžete mluvit ^bjazykem andělů? A nyní, jak byste mohli mluvit jazykem andělů, ledaže by to bylo Duchem Svatým?

3 "Andělé mluví mocí Ducha Svatého; pročez, oni mluví slova Kristova. Pročez, pravil jsem vám, ^bhodujte na slovech Kristových; neboť vizte, slova Kristova vám řeknou vše, co máte činiti.

4 Pročez, nyní, poté, co jsem tato slova promluvil, nemůže-

te-li jim porozumět, bude to proto, že "neprosíte, ani neklepete; pročez, nejste přivedeni ke světlu, ale musíte zahynouti ve tmě.

5 Neboť vizte, opět vám pravím, že když vstoupíte na cestu a obdržíte Ducha Svatého, on vám ukáže všechny věci, které máte činiti.

6 Vizte, toto je nauka Kristova, a nebude dáno žádné jiné nauky až do té doby, kdy se vám "projevívá v těle. A až se vám projeví v těle, věci, které vám řekne, budete zachovávatí činíce je.

7 A nyní já, Nefi, nemohu promlouvatí více; Duch mi brání pokračovati a nezbyvá mi nežli truchlití pro "nevíru a zlovolnost a nevědomost a tvrdošijnost lidí; neboť oni nechťejí vyhledávati poznání ani pochopiti veliká poznání, když jim jsou dávána v ^bjasnosti, dokonce tak jasné, jak jen slovo může být.

8 A nyní, milování bratří moji, cítím, že stále ještě přemítáte v srdci svém; a zarmucuje mne, že o tomto musím mluvit. Neboť kdybyste poslouchali Ducha, který učí člověka "modlití se, věděli byste, že se musíte modlití; neboť ^bzlý duch neučí člověka modlití se, ale učí ho, že se modlití nemusí.

9 Ale vizte, pravím vám, že se musíte "modlití vždy, a nesmíte

21c PP Ježíš Kristus –
Vzítí jméno Ježíše
Krista na sebe.
d Mat. 7:28;
Jan 7:16–17.
e PP Bůh, Božstvo.
f 3. Nefi 11:27, 35–36.
PP Jednota.

32 2a 3. Nefi 9:20.
b 2. Nefi 31:13.
3a PP Anděl.
b Jer. 15:16.
4a PP Prositi, tázati
se, žádati.
6a 3. Nefi 11:8.
7a PP Nevíra.

b 2. Nefi 31:2–3;
Jákos 4:13.
8a PP Modlitba.
b Mos. 4:14.
PP Dábel.
9a 3. Nefi 20:1;
NaS 75:11.

umdlévati; že nemáte pro Pána konati ničeho, aniž byste se nejdříve pomodlili k Otci ve jménu Krista, aby ti posvětil konání tvé, aby konání tvé mohlo být pro ^cblaho duše tvé.

KAPITOLA 33

Nefiova slova jsou pravdivá – Svědčí o Kristu – Ti, kteří věří v Krista, budou věřiti Nefiovým slovům, která budou státi jako svědek před soudnou stolicí. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A NYNÍ já, Nefi, nemohu napsati vše, čemu bylo mezi mým lidem učeno; ani nejsem tak ^amocný v psaní, jako v mluvení; neboť když člověk ^bpromlouvá mocí Ducha Svatého, moc Ducha Svatého to nese do srdce dětí lidských.

2 Ale vizte, jsou mnozí, kteří ^azatvrzují srdce své proti Svatému Duchu tak, že v nich nemá žádného místa; pročez, oni zavrhuji mnoho věcí, jež jsou napsány, a považují je za věci nicotné.

3 Ale já, Nefi, jsem napsal, co jsem napsal, a považuji to za velice ^acenné, a zvláště pro svůj lid. Neboť se za ně neustále ^bmodlím ve dne a v noci kvůli nim oči mé smáčejí polštář; a ve

víře volám k Bohu svému a vím, že uslyší volání mé.

4 A já vím, že Pán Bůh posvěti modlitby mé k užítku lidu mého. A slova, jež jsem napsal ve slabosti, jim budou učiněna ^asilnými; neboť je ^bpřesvědčují, aby činili dobro; dávají jim poznati otce jejich; a mluví o Ježíšovi a přesvědčují je, aby v něj věřili a aby vytrvali do konce, což je život ^cvěčný.

5 A mluví ^aostře proti hříchu, podle ^bjasnosti pravdy; pročez, žádný člověk se nebude hněvati pro slova, jež jsem napsal, ledaže bude ducha ďáblova.

6 Raduji se z jasnosti; raduji se z pravdy; raduji se z Ježíše svého, neboť ^avykoupil duši mou z pekla.

7 Mám ^apravou lásku k lidu svému a velikou víru v Krista, že potkám mnoho duší bez poskvrny u jeho soudcovské stolice.

8 Mám pravou lásku k ^aŽidům – pravím Židům, protože míním ty, odkud pocházím.

9 Mám také pravou lásku k ^apohanům. Ale vizte, pro nikoho nemám naději, ledaže budou ^bsmířeni v Kristu a vstoupí do ^cúzké brány a budou ^akráčeti po ^etěsné cestě, která vede k životu, a budou pokračovat

9b Mojž. 5:8.

c Alma 34:27.

33 1a Eter 12:23–24.

b NaS 100:7–8.

2a Hel. 6:35–36.

3a pp Písma – Hodnota písem.

b Enos 1:9–12;

Sl. Morm. 1:8.

4a Eter 12:26–27.

b Moroni 7:13.

c pp Věčný život.

5a 1. Nefi 16:1–3;

2. Nefi 9:40.

b 2. Nefi 31:3;

Jákob 4:13.

6a pp Vykoupení, vykoupený, vykoupiti.

7a pp Pravá láska.

8a pp Židé.

9a pp Pohané.

b pp Usmíření, usmířiti.

c 2. Nefi 9:41.

d pp Kráčeti, kráčeti s Bohem.

e Hel. 3:29–30;

NaS 132:22.

čovatí po cestě až do konce dne zkoušky.

10 A nyní, milovaní bratří moji, a také Židé, a vy všechny končiny země, poslouchejte tato slova a “věřte v Krista; a nevěřte-li těmto slovům, věřte v Krista. A budete-li věřiti v Krista, budete věřiti těmto ^bslovům, neboť jsou to ^cslova Kristova, a on mi je dal; a ona ^dučí všechny lidi, aby činili dobro.

11 A nejsou-li to slova Kristova, sudťe sami – neboť Kristus vám posledního dne ukáže s ^a“mocí a s velikou slávou, že to jsou jeho slova; a vy a já budeme státi tváří v tvář před jeho ^b“stolicí; a vy budete věděti, že mi jím bylo přikázáno tyto věci napsati, přes mou slabost.

12 A modlím se k Otci ve

jménu Krista, aby mnozí z nás, ne-li všichni, mohli býti onoho velikého a posledního dne spaseni v jeho “království.

13 A nyní, milovaní bratří moji, všichni ti, kteří jsou z domu Izraele, a vy všechny končiny země, promlouvám k vám jako hlas “volajícího z prachu: Mějte se dobře, dokud nepřijde onen veliký den.

14 A vám, kteří se nepodílíte na dobrotivosti Boží a nevážíte si ^a“slov Židů a také mých ^bslov a slov, jež vyjdou z úst Beránka Božího, vizte, vám dávám věčné sbohem, neboť tato slova vás ^c“odsoudí posledního dne.

15 Neboť co pečetím na zemi, bude vzneseno proti vám u “soudné stolice; neboť tak mi Pán přikázal, a já musím poslechnouti. Amen.

KNIHA JÁKOBOVA

BRATRA NEFIOVA

Slova jeho kázání jeho bratřím. Zahanbuje muže, který se snaží vyvrátiti nauku Kristovu. Několik slov o dějinách lidu Nefiova.

KAPITOLA 1

Jákob a Jozef se snaží přesvědčiti lidi, aby věřili v Krista a zachovávali jeho přikázání – Nefi umírá –

Mezi Nefity převládá zlovolnost. Kolem roku 544–421 př. Kr.

NEBOŤ vizte, stalo se, že padesát a pět let uplynulo

10a pp Věřiti, víra.
b pp Kniha Mormonova.
c Moroni 10:27–29.
d 2. Nefi 25:28.
11a Eter 5:4;

Moroni 7:35.
b Zjev. 20:12;
Moroni 10:34.
12a pp Celestiální sláva.
13a Iz. 29:4;
2. Nefi 26:16.

14a pp Bible.
b pp Kniha Mormonova.
c 2. Nefi 29:11;
Eter 4:8–10.
15a Sl. Morm. 1:11.

od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém; pročez, Nefi dal mně, ^aJákobovi, ^bpříkázání ohledně ‘malých desek, na nichž jsou tyto věci vyryty.

2 A dal mně, Jákobovi, příkázání, abych napsal na tyto desky něco z toho, co považují za nejvzácnější; že se nemám dotýkati, leda lehce, dějin tohoto lidu, který se nazývá lid Nefiův.

3 Neboť pravil, že dějiny jeho lidu mají býti vyryty na jeho dalších deskách a že já mám zachovávat tyto desky a předati je dále svému semeni, z pokolení na pokolení.

4 A kdyby byla kázání, jež by byla posvátná, nebo zjevení, jež by bylo veliké, nebo prorokování, pak mám to nejdůležitější z nich na tyto desky vyryti a dotknouti se jich natolik, nakolik to jen bude možné, v zájmu Krista a v zájmu našeho lidu.

5 Neboť pro víru a velikou úzkost nám bylo vpravdě o našem lidu ukázáno to, co se mu ^apřihodí.

6 A také jsme měli mnohá zjevení a ducha mnoha prorocství; pročez, věděli jsme o ^aKristu a o jeho království, jež přijde.

7 Pročez pracovali jsme pilně mezi svými lidmi, abychom je mohli přesvědčiti, aby ^apřišli

ke Kristu a podíleli se na dobrotivosti Boží, aby mohli vejíti v jeho ^bodpočinutí, aby nikterak nepřísahal ve svém hněvu, že oni v něj ^cnevejdou, jako při ^apopuzení ve dnech pokušení, když byly děti Izraele v ^cpustině.

8 Pročez, kéž by Bůh dal, abychom mohli přesvědčiti všechny lidi, aby se ^anebouřili proti Bohu, aby ho ^bnepopouzeli ke hněvu, ale aby všichni lidé věřili v Krista a měli na očích jeho smrt a nesli jeho ^ckříž a snášeli hanobení světa; pročez já, Jákob, беру na sebe, že budu plniti příkázání svého bratra Nefiho.

9 Nyní Nefi počal býti stár a viděl, že musí brzy ^azemřít; pročez, ^bpomazal nyní jednoho muže za krále a vládce nad svým lidem, podle vlád ^ckrálů.

10 Lid Nefiho nesmírně miloval, protože byl jejich velikým ochráncem, třímaje ^ameč Labanův na jejich obranu a pracuje po všechny své dny pro jejich blaho –

11 Pročez, lid si přál podržeti jeho jméno v paměti. A kdo by vládl na jeho místě, měl býti lidem nazýván druhý Nefi, třetí Nefi a tak dále, podle vlád králů; a tak byli lidem nazýváni, ať již byli jakéhokoli jména.

12 A stalo se, že Nefi zemřel.

[JÁKOB]

1 1a PP Jákob, syn Lehiův.

b Jákob 7:27.

c 2. Nefi 5:28–33;

Jákob 3:13–14.

PP Desky.

5a 1. Nefi 12.

6a 1. Nefi 10:4–11;
19:8–14.

7a 2. Nefi 9:41;

Omni 1:26;

Moroni 10:32.

b PP Odpočinouti,
odpočinutí,
spóčinouti.

c Num. 14:23;

Deut. 1:35–37;

NaS 84:23–25.

d Židům 3:8.

e Num. 26:65;

1. Nefi 17:23–31.

8a PP Vzpoura.

b 1. Nefi 17:30;

Alma 12:36–37;

Hel. 7:18.

c PJS, Mat. 16:25–26;

Lukáš 14:27.

9a 2. Nefi 1:14.

b PP Pomazati.

c 2. Nefi 6:2; Jarom 1:7.

10a 1. Nefi 4:9; 2. Nefi 5:14;

Sl. Morm. 1:13;

Mos. 1:16; NaS 17:1.

13 Nyní, lidé, kteří nebyli ^aLamanité, byli ^bNefité; nicméně nazývali se Nefité, Jákobité, Jozefité, ^cZoramité, Lamanité, Lemuelité a Izmaelitě.

14 Ale já, Jákob, je nadále nebudu rozlišovati těmito jmény, ale Lamanity budu ^anazývati ty, kteří se snaží zničit lid Nefiův, a ty, kteří jsou přátelsky nakloněni Nefimu, budu nazývati ^bNefity neboli ^clidem Nefiovým, podle vlád králů.

15 A nyní, stalo se, že lid Nefiův, za vlády druhého krále, počal zatvrzovati srdce své a poněkud se oddávati zlovolným zvyklostem, tak jako David za stara, toužící po mnoha ^amanželkách a souložnicích, a také Šalomoun, jeho syn.

16 Ano, a také počali hledati mnoho zlata a stříbra a počali býti poněkud povýšeni v pýše.

17 Pročež já, Jákob, jsem jim dal tato slova, když jsem je učil v ^achrámu, obdržev nejprve své ^bpověření od Pána.

18 Neboť já, Jákob, a můj bratr Jozef jsme byli rukou Nefiovou ^avysvěceni na kněze a na učitele tohoto lidu.

19 A zvelebovali jsme svůj ^aúřad v zájmu Pána berouce na sebe ^bzodpovědnost a berouce hříchy lidí na svou vlastní hlavu, jestliže bychom je neučili se vši pítí slovu Božímu; pročež, pracující se svou mocí, aby

jejich ^ckrev nemohla přijíti na náš šat; jinak by jejich krev přišla na náš šat a my bychom nebyli shledáni posledního dne bez poskvrny.

KAPITOLA 2

Jákob odsuzuje lásku k bohatství, pýchu a necudnost – Lidé mohou usilovati o bohatství, aby pomáhali svým bližním – Jákob odsuzuje neoprávněné praktikování plurálního manželství – Pána těší cudnost žen. Kolem roku 544–421 př. Kr.

SLOVA, jež Jákob, bratr Nefiův, promlouval k lidu Nefiovu po smrti Nefiově:

2 Nyní, milovaní bratří moji, já, Jákob, podle zodpovědnosti, kterou mám vůči Bohu, abych zveleboval svůj úřad s vážností a abych mohl zbaviti svůj šat vašich hříchů, vystupuji dnes do chrámu, abych vám mohl hlásati slovo Boží.

3 A vy sami víte, že jsem byl doposud v úřadu svého povolání pilný; ale tohoto dne mne tíží mnohem větší touha a úzkost kvůli blahu vaší duše nežli doposud.

4 Neboť vizte, dosud jste byli poslušni slova Páně, jež jsem vám dával.

5 Ale vizte, poslouvejte mne a vezte, že s pomocí všemocného Stvořitele nebe a země k vám

13a Enos 1:13; NaS 3:18.

b pp Nefité.

c 1. Nefi 4:35;

4. Nefi 1:36–37.

14a Mos. 25:12;

Alma 2:11.

b 2. Nefi 4:11.

c 2. Nefi 5:9.

15a NaS 132:38–39.

17a 2. Nefi 5:16.

pp Chrám, dům Páně.

b pp Povolání,
povolání Bohem,
povolati.

18a 2. Nefi 5:26.

19a pp Úřad, úředník.

b NaS 107:99–100.

pp Správce,
správcovství.

c 2. Nefi 9:44.

mohu mluvit o vašich "myšlenkách, že se počínáte dopouštět hříchu, kterýžto hřích se mi jeví jako velice ohavný, ano, a ohavný Bohu.

6 Ano, zarmucuje to mou duši a způsobuje, že se propadám studem v přítomnosti svého Tvůrce, že vám musím svědčiti o zlovolnosti vašeho srdce.

7 A také mne zarmucuje, že musím o vás užívatí tolika "smělých slov před vašimi manželkami a před vašimi dětmi, přičemž city mnohých jsou před Bohem nesmírně jemné a ^b cudné a křehké, což je Bohu libé;

8 A domnívám se, že sem přišly vyslechnouti příjemné "slovo Boží, ano, slovo, jež hojí zraněnou duši.

9 Pročež, mou duši tíží, že vás budu nucen napomenouti pro přísné přikázání, které jsem obdržel od Boha, kvůli vašim zločinům, abych zvětšil rány těch, které již byly zraněny, namísto utěšení a zhojení jejich ran; a ty, které zraněny nebyly, namísto hodování na příjemném slovu Božím, mají dýky přiloženy, aby probodly jejich duši a zranily jejich jemnou mysl.

10 Ale přes velikost tohoto úkolu musím jednat podle přísných "příkazů Božích a povědět vám o vaší zlovolnosti a o ohavnostech v přítomnosti čistých v srdci a zlomených v srdci a

pod pohledem ^bpronikavého oka Všemohoucího Boha.

11 Pročež, musím vám říci pravdu podle "jasnosti slova Božího. Neboť vizte, když jsem se tázal Pána, takto ke mně přišlo slovo řkoucí: Jáko, jdi nazítrí do chrámu a hlásej slovo, jež ti dám pro tento lid.

12 A nyní vizte, bratří moji, toto je to slovo, jež vám hlásám, že mnozí z vás počali hledati zlato a stříbro a všeliké cenné "rudu, jimiž tato země, která je ^bzemí zaslíbení pro vás a pro vaše símě, oplývá s velikou hojností.

13 A ruka prozřetelnosti se na vás velmi příjemně usmála, takže jste obdrželi mnohé bohatství; a protože někteří z vás obdrželi hojněji nežli vaši bratří, jste "povýšeni v pýše srdce svého a nosíte strnulou šíji a hlavu vztyčenou pro drahocennost oděvu svého a pronásledujete bratří své, protože se domníváte, že jste lepší nežli oni.

14 A nyní, bratří moji, domníváte se, že Bůh vás v této věci ospravedlňuje? Vizte, pravím vám: Nikoli. Ale odsuzuje vás, a vytrváte-li v této věci, musejí na vás rychle přijítí soudy jeho.

15 Ó, kéž by vám ukázal, že vás může probodnouti a letným pohledem oka svého vás může sraziti do prachu!

16 Ó, kéž by vás zbavil této nepravosti a ohavnosti. A ó, kéž

2 5a Alma 12:3;
NaS 6:16.
pp Bůh, Božstvo.
7a NaS 121:43.
b pp Ctnost.

8a Alma 31:5.
10a pp Příkázání Boží.
b 2. Nefi 9:44.
11a 2. Nefi 25:4; 31:2–3.
12a 1. Nefi 18:25;

Hel. 6:9–11;
Eter 10:23.
b 1. Nefi 2:20.
pp Zaslíbená země.
13a Morm. 8:35–39.

byste poslouchali slovo příkazů jeho a nenechali touto "pýchou srdce svého ničití duši svou!

17 Myslete na bratří své jako sami na sebe a buďte přátelští ke všem a dávejte štědrě "jmění své, aby i ^boni mohli býti bohatí jako vy.

18 Ale předtím, nežli budete hledati "bohatství, hledejte ^bkrálovství Boží.

19 A poté, co obdržíte naději v Kristu, obdržíte bohatství, budete-li je hledati; a budete je hledati se záměrem "činiti dobro – šatiti nahé a sytiti hladové a osvobozovati zajaté a poskytovatí úlevu nemocným a souženým.

20 A nyní, bratří moji, promlouval jsem k vám o pýše; a vy, kteří jste sužovali bližního svého a pronásledovali ho, protože jste byli pyšní v srdci svém pro to, co vám Bůh dal, co na to řeknete?

21 Nedomníváte se, že toto je ohavné pro toho, kdo stvořil všeliké tělo? A jedna bytost je v očích jeho stejně drahocenná jako druhá. A všeliké tělo je z prachu; a za tím účelem je stvořil, aby zachovávala "příkázání jeho a oslavovala ho na věky.

22 A nyní, ustávám k vám pro-

mlouvatí o této pýše. A kdybych k vám nemusel promlouvatí o závažnějším zločinu, srdce mé by se z vás nesmírně radovalo.

23 Ale slovo Boží mne tíží pro vaše závažnější zločiny. Neboť vizte, tak praví Pán: Tento lid počíná upadatí v nepravost; nerozumí písmům, neboť se snaží omluviti sám sebe v páchání smilstva tím, co bylo napsáno o Davidovi a Šalomounovi, jeho synovi.

24 Vizte, David a "Šalomoun vpravdě měli mnoho ^bmanželek a souložnic, což bylo ohavné přede mnou, praví Pán.

25 Pročež, tak praví Pán, vyvedl jsem mocí ramene svého tento lid ze země Jeruzalém, abych mohl pro sebe vzbuditi "spravedlivou větev z plodu ledví Jozefova.

26 Pročež, já Pán Bůh nestrpím, aby tento lid činil jako ti za stará.

27 Pročež, bratří moji, slyšte mne a poslouchejte slovo Páně: Neboť žádný muž mezi vámi nebude míti leda "jednu manželku; a souložnice nebude míti žádné;

28 Neboť já, Pán Bůh, se těším z "cudnosti žen. A smilstva jsou ohavností přede mnou; tak praví Pán zástupů.

29 Pročež, tento lid bude

16a pp Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

17a pp Almužna, dávání
almužny; Blaha a
sociální péče.

b 4. Nefi 1:3.

18a 1. Král. 3:11–13;
Marek 10:17–27;
2. Nefi 26:31;
NaS 6:7.

pp Bohatství.

b Lukáš 12:22–31.

19a Mos. 4:26.

21a NaS 11:20;

Abr. 3:25–26.

24a 1. Král. 11:1;

Neh. 13:25–27.

b 1. Král. 11:1–3;

Ezdr. 9:1–2;

NaS 132:38–39.

25a Gen. 49:22–26;

Amos 5:15;

2. Nefi 3:5;

Alma 26:36.

pp Lehi, otec Nefiův.

27a NaS 42:22; 49:16.

pp Manželství,
vdávati se, ženiti se.

28a pp Cudnost.

zachovávatí přikázání má, praví Pán zástupů, anebo "prokleta buď země kvůli němu.

30 Neboť, budu-li chtítí, praví Pán zástupů, vzbuditi sobě "símě, přikáží lidu svému; jinak bude poslouchati tyto věci.

31 Neboť vizte, já, Pán, jsem viděl smutek a slyšel truchlení dcer lidu svého v zemi Jeruzalém, ano, a ve všech zemích lidu svého pro zlovolnost a ohavnosti manželů jejich.

32 A nestrpím, praví Pán zástupů, aby volání krásných dcer tohoto lidu, který jsem vyvedl ze země Jeruzalém, vystupovala ke mně proti mužům lidu mého, praví Pán zástupů.

33 Neboť oni nebudou odváděti do zajetí dcery lidu mého pro jejich jemnost, jinak je navštívím těžkým prokletím, až ke zničení; neboť oni nebudou páchatí "smilstva jako ti za stara, praví Pán zástupů.

34 A nyní vizte, bratří moji, vy víte, že tato přikázání byla dána našemu otci Lehimu; pročez, znali jste je předtím; a došli jste velikého odsouzení; neboť jste činili tyto věci, jež jste činili neměli.

35 Vizte, vy jste činili "větší nepravosti nežli Lamanité, naši bratří. Zlomili jste srdce svých něžných manželek a ztratili jste důvěru svých dětí pro svůj špatný příklad pro ně; a vzlykání srdcí jejich vystupuje proti vám k Bohu. A pro přísnost slova

Božího, jež proti vám sestupuje, mnohá srdce zemřela, probodnuta hlubokými ranami.

KAPITOLA 3

Čistí v srdci přijímají příjemné slovo Boží – Spravedlivost Lamanitů přesahuje spravedlivost Nefitů – Jákob varuje před smilstvem, nestoudností a každým hříchem. Kolem roku 544–421 př. Kr.

ALE vizte, já, Jákob, bych chtěl promluvit k vám, kteří jste čistí v srdci. Vzhlížejte k Bohu s pevností myslí a modlete se k němu s nesmírnou vírou a on vás utěší ve vašich strastech a bude hájiti vaši věc a sešle spravedlnost na ty, kteří usilují o vaše zničení.

2 Ó vy všichni, kteří jste čistí v srdci, pozdvihněte hlavu a přijměte příjemné slovo Boží a hodujte na jeho lásce; neboť to vy můžete, je-li mysl vaše "pevná, na věky.

3 Ale běda, běda vám, kteří nejste čistí v srdci, kteří jste tohoto dne před Bohem "špinaví; neboť nebudete-li činiti pokání, země bude kvůli vám prokleta; a Lamanité, kteří nejsou špinaví jako vy, nicméně jsou ^bprokleti těžkým prokletím, vás budou bičovati až ke zničení.

4 A přichází rychle čas, nebudete-li činiti pokání, kdy oni budou vlastniti zemi dědictví vašeho a Pán Bůh z prostředku vás "vyvede spravedlivě.

29a Eter 2:8–12.

30a Mal. 2:15;

NaS 132:61–66.

33a PP Pohlavní

nemorálnost;

Smyslnost, smyslný.

35a Jákob 3:5–7.

3 2a Alma 57:26–27.

3a PP Špína, špinavost.

b 1. Nefi 12:23.

4a Omni 1:5–7, 12–13.

5 Vizte, Lamanité, vaši bratři, které vy nenávidíte pro jejich špinavost a prokletí, jež přišlo na jejich kůži, jsou spravedlivější nežli vy; neboť oni “nezapomněli na přikázání Páně, jež bylo dáno našemu otci – že mají míti pouze jednu manželku a souložnice nemají míti žádné a nemají býti mezi nimi páchána smilstva.

6 A nyní, toto přikázání hledí zachovávat; pročez, pro tuto pečlivost v zachovávaní tohoto přikázání je Pán Bůh nezničí, ale bude k nim “milosrdný; a jednoho dne se stanou poženaným lidem.

7 Vizte, jejich manželé “milují svou manželku a jejich manželky milují svého manžela; a jejich manželé a jejich manželky milují své děti; a jejich nevíra a jejich nenávisť vůči vám je kvůli nepravosti jejich otců; pročez, oč jste lepší nežli oni v pohledu vašeho velikého Stvořitele?

8 Ó bratři moji, bojím se, že nebudete-li činiti pokání ze svých hříchů, bude jejich kůže bělejší nežli vaše, až budete s nimi přivedeni před trůn Boží.

9 Pročez, přikázání dávám vám, které je slovem Božím, abyste jim již nespílali pro tma-
vost jejich kůže; ani jim nebudete spílali pro jejich špinavost; ale budete pamatovati na svou

vlastní špinavost a budete si pamatovati, že jejich špinavost přišla kvůli jejich otcům.

10 Pročez, vy budete pamatovati na své “děti, jak jste zarmoutili srdce jejich kvůli příkladu, který jste jim dali; a také pamatujte, že můžete pro svou špinavost uvést své děti do zkázy a jejich hříchy budou posledního dne navršeny na vaše hlavy.

11 Ó bratři moji, poslouvejte slova moje; probud'te schopnosti své duše; otřeste se, abyste se mohli “probuditi z dřímoty smrti; a oprostěte se od bolestí ^bpekla, abyste se nestali “anděly ^bďáblu a nebyli uvrženi v ono jezero ohně a síry, což je druhá “smrt.

12 A nyní já, Jákob, jsem toho promlouval mnohem více k lidu Nefiovu a varoval jsem je před “smilstvem a ^bnestoudností a každým druhem hříchu a pověděl jsem jim o jejich hrozných následcích.

13 A ani setina z působení tohoto lidu, který nyní počal býti početný, nemůže býti zapsána na “těchto deskách; ale mnohá z jejich působení jsou zapsána na větších deskách, i jejich války i jejich sváry i vlády jejich králů.

14 Tyto desky se nazývají desky Jákobovy a byly zhotoveny rukou Nefiovou. A ustávám promlouvati tato slova.

5a Jákob 2:35.

6a 2. Nefi 4:3, 6–7;
Hel. 15:10–13.

7a pp Láska; Rodina.

10a pp Děti, dítě.

11a Alma 5:6–9.

b pp Peklo.

c 2. Nefi 9:8–9.

d pp Smrt, duchovní.

12a pp Smilstvo.

b pp Zlovolnost,
zlovolný; Žádostiv
býti, žádostivost.

13a 1. Nefi 19:1–4;

Jákob 1:1–4.

KAPITOLA 4

Všichni proroci uctívali Otce ve jménu Krista – Abrahamovo obětování Izáka bylo podobenstvím Boha a jeho Jednorozeného – Lidé se mají smířiti s Bohem skrze usmíření – Židé odmítnou základní kámen. Kolem roku 544–421 př. Kr.

NYNÍ vizte, stalo se, že já, Jákob, jsem velice poučoval svůj lid slovem (a mohu napsati jen málo svých slov pro obtížnost rytí našich slov na desky), a my víme, že to, co píšeme na desky, musí zůstatí;

2 Ale napíšeme-li cokoli na něco jiného nežli na desky, musí to zaniknouti a vymizeti; ale my můžeme napsati několik slov na desky, jež dají našim dětem, a také našim milovaným bratřím, malou míru poznání o nás neboli o jejich otcích –

3 Nyní, z tohoto se radujeme; a pracujeme pilně, abychom vyryli tato slova na desky doufajíce, že naši milovaní bratři a naše děti je přijmou s vděčným srdcem a budou na ně pohlížeti, aby se mohli dozvědětí s radostí, a ne se smutkem nebo s pohrdáním, o svých prvních rodičích.

4 Neboť s tímto záměrem jsme toto zapsali, aby mohli věděti, že my jsme ^avěděli o Kristu a

měli jsme naději v jeho slávu mnoho set let před jeho příchodem; a nejen my sami jsme měli naději v jeho slávu, ale také všichni svatí ^bproroci, kteří byli před námi.

5 Vizte, oni věřili v Krista a ^auctívali Otce v jeho jménu a my také uctíváme Otce v jeho jménu. A s tímto záměrem zachováváme ^bzákon Mojžíšův, protože ^csměřuje duši naši k němu; a proto je nám to posvěceno ke spravedlivosti, tak jako bylo počítáno Abrahamovi v pustině to, že byl poslušen příkazů Božích obětováním svého syna Izáka, což je podobenství Boha a jeho ^dJednorozeného Syna.

6 Pročež, zkoumáme proroky a máme mnohá zjevení a ducha ^aprorockví; a majíce všechna tato ^bsvědectví, získáváme naději a naše víra se stává neotřesitelnou natolik, že můžeme vpravdě ^cpřikazovati ve ^djménu Ježíšově a samotné stromy nás poslouchají nebo hory nebo vlny mořské.

7 Nicméně, Pán Bůh nám ukazuje naši ^aslabost, abychom mohli věděti, že jeho milostí a jeho velikou blahosklonností k dětem lidským máme moc konati tyto věci.

8 Vizte, veliká a podivuhodná jsou díla Páně. Jak ^anepronik-

4 ^{4a} pp Ježíš Kristus.

^b Lukáš 24:25–27;

Jákob 7:11;

Mos. 13:33–35;

NaS 20:26.

5 ^a Mojž. 5:8.

^b 2. Nefi 25:24;

Jarom 1:11;

Mos. 13:27, 30;

Alma 25:15–16.

pp Zákon Mojžíšův.

^c Gal. 3:24.

^d Gen. 22:1–14;

Jan 3:16–18.

pp Jednorozený.

6 ^a pp Prorockví,

prorokovati.

^b pp Svědek.

^c pp Moc.

^d Skut. 3:6–16;

3. Nefi 8:1.

7 ^a Eter 12:27.

8 ^a Řím. 11:33–36.

nutelné jsou hlubiny ^btajemství jeho; a je nemožné, aby člověk odhalil všechny cesty jeho. A nikdo ^cnezná ^dcesty jeho, ledaže mu to bylo zjeveno; pročez, bratří, neopovrhujte zjeveními Božími.

9 Neboť vizte, mocí ^aslova jeho přišel ^bčlověk na tvář země, kterážto země byla stvořena mocí slova jeho. Pročez, jestliže Bůh mohl promluvit, a byl svět, a jestliže mohl promluvit, a byl stvořen člověk, ó pak, proč by nemohl přikázat ^czemí nebo dílu rukou svých na tváři její podle vůle své a podle libosti?

10 Pročez, bratří, nesnažte se ^araditi Pánu, ale snažte se bráti radu z ruky jeho. Neboť vizte, vy sami víte, že on radí v ^bmoudrosti a ve spravedlivosti a ve velikém milosrdenství, ohledně všech svých děl.

11 Pročez, milovaní bratří, buďte s ním smíření skrze ^ausmíření Krista, jeho ^bJednorozeného Syna, a můžete obdržeti ^cvzkříšení podle moci vzkříšení, která je v Kristu, a býti představeni Bohu jako ^dprvotiny Kristovy, majíce víru a obdrževši od něj dobrou naději ve slávu předtím, nežli se projeví v těle.

12 A nyní, milovaní, nedivte

se, že vám toto říkám; neboť proč ^anepromlouvati o usmíření Krista a nedosáhnouti dokonalého poznání o něm, stejně jako znalosti o vzkříšení a o světě, který přijde?

13 Vizte, bratří moji, ten, kdo prorokuje, nechť prorokuje, aby lidé porozuměli; neboť ^aDuch praví pravdu a nelže. Pročez, promlouvá o věcech tak, jak skutečně ^bjsou, a tak, jak skutečně budou; pročez, tyto věci jsou nám ^cjasně ukázány, ke spasení duše naší. Ale vizte, my nejsme jediní svědkové v těchto věcech; neboť Bůh je také promlouval k prorokům za stará.

14 Ale vizte, Židé byli ^atvrdšíjším lidem; a ^bopovrhovali jasnými slovy a zabíjeli proroky a vyhledávali věci, kterým nemohli rozuměti. Pročez, pro ^cslepotu svou, kterážto slepota přišla tím, že hleděli za cíl, musejí nezbytně padnouti; neboť Bůh od nich odňal jasnost svou a vydal jim mnohé věci, jimž ^dnemohou rozuměti, protože si to přáli. A protože si to přáli, Bůh to vykonal, aby klopýtali.

15 A nyní já, Jákob, jsem veden Duchem k prorokování; neboť cítím působením Ducha, který je ve mně, že Židé ^aklopýtáním

8b NaS 19:10; 76:114.
pp Tajemství Boží.
c 1. Kor. 2:9–16;
Alma 26:21–22.
pp Poznání, znalost.
d Iz. 55:8–9.
9a Morm. 9:17;
Mojž. 1:32.
b pp Člověk, lidé;
Stvoření, stvořiti.
c Hel. 12:8–17.
10a 2. Nefi 9:28–29;

Alma 37:12, 37;
NaS 3:4, 13.
b pp Moudrost;
Vševědoucí.
11a pp Usmíření, usmířiti.
b Židům 5:9.
c pp Vzkříšení.
d Mos. 15:21–23; 18:9;
Alma 40:16–21.
12a 2. Nefi 25:26.
13a pp Duch Svatý;
Pravda.

b NaS 93:24.
c Alma 13:23.
14a Mat. 23:37–38;
2. Nefi 25:2.
b 2. Kor. 11:3;
1. Nefi 19:7;
2. Nefi 33:2.
c Iz. 44:18; Řím. 11:25.
d 2. Nefi 25:1–2.
15a Iz. 8:13–15;
1. Kor. 1:23;
2. Nefi 18:13–15.

svým ^bodmítnou ^ckámen, na němž by mohli stavěti a míti bezpečný základ.

16 Ale vizte, podle písem se tento ^akámen stane velikým a posledním a jediným jistým ^bzákladem, na němž Židé mohou stavěti.

17 A nyní, milovaní moji, jak je možné, že tito, odmítnuvše onen jistý základ, mohou na něm ^avůbec někdy stavěti, aby se mohl státi jejich hlavou úhlovou?

18 Vizte, milovaní bratří moji, odhalím vám toto tajemství; nebudu-li jakkoli otřesen ve své pevnosti v Duchu a neklopýtnu-li pro svou převelikou úzkost o vás.

KAPITOLA 5

Jákob uvádí alegorii podle Zenose o ušlechtilém a divokém olivovníku – Jsou podobou Izraele a pohanů – Je předzvěděno rozptýlení a shromáždění Izraele – Jsou učiněny zmínky o Nefitech a Lamanitech a celém domu Izraele – Pohané budou naroubováni na Izrael – Nakonec bude vinice spálena. Kolem roku 544–421 př. Kr.

VIZTE, bratří moji, nevzpomínáte si, že jste četli slova proroka ^aZenose, která promlouval k domu Izraele řka:

2 Poslouchej, ó dome Izraele,

a slyš slova ode mne, proroka Páně.

3 Neboť viz, tak praví Pán, přirovnám tě, ó dome ^aIzraele, k ušlechtilému ^bolivovníku, který jeden člověk vzal a pečoval o něj na své ^cvinici; a on rostl a zestárl a počal ^dchřadnouti.

4 A stalo se, že vyšel pán vinice a uviděl, že jeho olivovník počal chřadnouti; a pravil: Prořežu ho a okopu ho a budu o něj pečovati, aby snad mohl vyhnati mladé a jemné větve a aby nezahynul.

5 A stalo se, že ho prořezal a okopal ho a pečoval o něj podle slova svého.

6 A stalo se, že po mnoha dnech počal vyrážeti několik mladých a jemných větví; ale vizte, jeho hlavní vrchol počal hynouti.

7 A stalo se, že pán vinice to uviděl a pravil svému služebníkov: Zarmucuje mne, že bych měl ztratiti tento strom; pročez, jdi a vytrhej větve z ^adivokého olivovníku a přines je sem ke mně; a vytrháme ony hlavní větve, jež počínají sesychati, a uvrheme je do ohně, aby shořely.

8 A viz, praví pán vinice, vezmu mnohé z těchto mladých a jemných větví a naroubuji je, kamkoli budu chtíti; a nezáleží na tom, zda kořen tohoto stromu zahyne, já si mohu zachovati ovoce jeho pro sebe; pročez, vezmu tyto mladé a jemné větve

15b 1. Nefi 10:11.

c PP Skála; Úhelný kámen.

16a Žalmy 118:22–23.

b Iz. 28:16;
Hel. 5:12.

17a Mat. 19:30;

NaS 29:30.

5 1a PP Zenos.

3a Ezech. 36:8.

PP Izrael.
b Řím. 11:17–24.

PP Olivovník.

c NaS 101:44.

PP Vinice Páně.

d PP Odpadlictví.

7a Řím. 11:17, 24.

a naroubuji je, kamkoli budu chtít.

9 Vezmi větve divokého olivovníku a naroubuj je na "místo jejich; a tyto, které jsem vytrhl, uvrhnu do ohně a spálím je a zničím ohněm, aby nemohly zatěžovati zemi vinice mé.

10 A stalo se, že služebník pána vinice učinil podle slova pána vinice a narouboval větve "divokého olivovníku.

11 A pán vinice dal, aby byl okopáván a prořezáván a aby se o něj pečovalo, a řekl svému služebníkovi: Zarmucuje mne, že bych měl ztratit tento strom; pročež, abych snad mohl zachovati kořeny jeho, aby nezhynuly, a abych si je mohl pro sebe zachovati, toto jsem učinil.

12 Pročež, jdi cestou svou; střez tento strom a pečuj o něj podle slov mých.

13 A tyto "umístím do nejdlehlější části vinice své, kamkoli budu chtít, to pro tebe není důležité; a činím to, abych si pro sebe mohl zachovati přirozené větve stromu; a také abych si pro sebe mohl uchovati ovoce jeho pro onu dobu; neboť mne zarmucuje, že bych měl tento strom a ovoce jeho ztratit.

14 A stalo se, že pán vinice šel svou cestou a uschoval přirozené větve ušlechtilého olivovníku v nejdlehlějších částech vinice, některé v jedné a některé v jiné, podle své vůle a libosti.

15 A stalo se, že uplynul dlouhý čas a pán vinice pravil svému služebníkovi: Pojď, sejďeme do

vinice, abychom mohli na vinici pracovat.

16 A stalo se, že pán vinice a také služebník sešli do vinice, aby pracovali. A stalo se, že služebník svému pánovi řekl: Viz, pohleď sem; viz tento strom.

17 A stalo se, že pán vinice pohlédl a spatřil strom, na nějž byly naroubovány větve divokého olivovníku; a vyrašil a počal nésti "ovoce. A spatřil, že byl dobrý; a jeho ovoce bylo jako ovoce přirozené.

18 A pravil služebníkovi: Viz, větve divokého stromu se zmocnily vláhy kořene jeho, takže kořen jeho vydal mnoho síly; a díky veliké síle kořene jeho vydaly divoké větve ušlechtilé ovoce. Nyní, kdybychom nenaroubovali tyto větve, onen strom by zahynul. A nyní, viz, uchovám ovoce mnohé, které onen strom přinesl; a ovoce jeho si uchovám pro onu dobu, sám pro sebe.

19 A stalo se, že pán vinice pravil služebníkovi: Pojď, půjdeme do nejdlehlější části vinice a podíváme se, zdali přirozené větve stromu také nepřinesly ovoce mnohé, abych si mohl uschovati ovoce jejich pro onu dobu, sám pro sebe.

20 A stalo se, že vyšli k místu, kde pán uschoval přirozené větve stromu, a pravil služebníkovi: Viz tyto; a on spatřil onu "první, že přinesla ovoce mnohé; a spatřil také, že bylo dobré. A pravil služebníkovi: Vezmi z ovoce jejího a uschovej je pro

onu dobu, abych si ho mohl zachovati sám pro sebe; neboť viz, pravil, po tento dlouhý čas jsem o ni pečoval a přinesla ovoce mnohé.

21 A stalo se, že služebník pravil svému pánovi: Proč jsi přišel sem zasaditi tento strom neboli tuto větev stromu? Neboť viz, bylo to nejchudší místo v celé zemi vinice tvé.

22 A pán vinice mu pravil: Nerad' mi; věděl jsem, že to je chudý kus země; proč, pravil jsem ti, pečoval jsem o ni po tento dlouhý čas a ty vidíš, že přinesla ovoce mnohé.

23 A stalo se, že pán vinice pravil svému služebníkovi: Pohled' sem; viz, zasadil jsem i jinou větev onoho stromu; a ty víš, že tento kus země byl chudší nežli ten první. Ale viz tento strom. Pečoval jsem o něj po tento dlouhý čas a přinesl ovoce mnohé; proto seber je a uschovej je pro onu dobu, abych si je mohl zachovati, sám pro sebe.

24 A stalo se, že pán vinice pravil opět svému služebníkovi: Pohled' sem a viz i jinou "větev, kterou jsem zasadil; viz, že jsem o ni také pečoval a přinesla ovoce.

25 A pravil služebníkovi: Pohled' sem a viz onu poslední. Viz, tuto jsem zasadil na "dobrém kusu země; a pečoval jsem o ni po tento dlouhý čas a jen část stromu přinesla ušlechtilé ovoce

a ^bdruhá část stromu přinesla ovoce divoké; viz, pečoval jsem o tento strom jako o ty ostatní.

26 A stalo se, že pán vinice pravil služebníkovi: Vytrhni větve, které nepřinesly dobré "ovoce, a uvrhni je do ohně.

27 Ale vizte, služebník mu pravil: Prořežme ho a okopejme ho a pečujme o něj ještě chvíli, aby ti snad mohl přinést dobré ovoce, aby sis ho mohl uschovati pro onu dobu.

28 A stalo se, že pán vinice a služebník pána vinice pečovali o veškeré ovoce vinice.

29 A stalo se, že uplynul dlouhý čas a pán vinice pravil svému "služebníkovi: Pojd', sejděme do vinice, abychom mohli opět pracovati na vinici. Neboť viz, ^bčas se blíží a brzy přijde "konec; proč, musím uschovati ovoce pro onu dobu, sám pro sebe.

30 A stalo se, že pán vinice a služebník sešli do vinice; a přišli ke stromu, jehož přirozené větve byly odlomeny a na něž byly naroubovány větve divoké; a vizte, všechny "druhy ovoce obtížily strom.

31 A stalo se, že pán vinice ochutnal ovoce, každý druh podle jeho počtu. A pán vinice pravil: Viz, po tento dlouhý čas jsme pečovali o tento strom a uschoval jsem si pro onu dobu ovoce mnohé.

32 Ale viz, tentokrát přinesl ovoce mnohé a není mezi nimi

24a Ezech. 17:22–24;
Alma 16:17;
3. Nefi 15:21–24.
25a 1. Nefi 2:20.
b 3. Nefi 10:12–13.

26a Mat. 7:15–20;
Alma 5:36;
NaS 97:7.
29a NaS 101:55; 103:21.
b PP Poslední dny.

c 2. Nefi 30:10;
Jákos 6:2.
30a PP Odpadlictví.

“žádné, které by bylo dobré. A viz, jsou to všechny druhy špatného ovoce; a není mi k užítku, přese všechnu naši práci; a nyní, zarmucuje mne, že bych měl tento strom ztratiti.

33 A pán vinice pravil služebníkoví: Co uděláme pro ten strom, abych si mohl opět zachovati dobré ovoce jeho sám pro sebe?

34 A služebník pravil svému pánovi: Viz, protože jsi narouboval větve divokého olivovníku, ony vyživovaly kořeny, takže jsou živé a nezahynuly; pročť vidíš, že jsou stále dobré.

35 A stalo se, že pán vinice pravil svému služebníkoví: Strom mi není k užítku a ani kořeny jeho mi nejsou k užítku, dokud ponese zlé ovoce.

36 Nicméně vím, že kořeny jsou dobré, a pro svůj vlastní účel jsem je zachoval; a pro velikou sílu svou dosud přinášely z divokých větví dobré ovoce.

37 Ale viz, divoké větve vyrostly a “přerostly kořeny jeho; a protože divoké větve přemohly kořeny jeho, vydal mnoho zlého ovoce; a protože přinesl tak mnoho zlého ovoce, vidíš, že počíná hynouti; a brzy dozraje, takže bude moci býti vržen do ohně, ledaže pro něj něco uděláme, abychom ho zachovali.

38 A stalo se, že pán vinice pravil svému služebníkoví: Sejděme do nejodlehlejších částí vinice a podívejme se, zdali i

přirozené větve přinesly zlé ovoce.

39 A stalo se, že sešli do nejodlehlejších částí vinice. A stalo se, že spatřili, že ovoce přirozených větví se také zkazilo; ano, “první a druhé a také poslední; a ony všechny se zkazily.

40 A “divoké ovoce té poslední přemohlo tu část stromu, která nesla dobré ovoce, takže větev zvadla a odumřela.

41 A stalo se, že pán vinice plakal a pravil služebníkoví: “Co více jsem mohl pro vinici svou učiniti?

42 Viz, věděl jsem, že všechno ovoce vinice, kromě těchto přirozených větví, se zkazilo. A nyní ty, které kdysi nesly dobré ovoce, se také zkazily; a nyní žádný strom vinice mé není k ničemu, nežli aby byl poražen a uvržen do ohně.

43 A viz tento poslední, jehož větev odumřela, jsem zasadil na “dobrý kus země; ano, dokonce na ten, který mi byl vyvolený nade všechny jiné části země vinice mé.

44 A vidíš, že jsem porazil i to, co “zatěžovalo tento kus země, abych mohl zasaditi tento strom na jeho místo.

45 A vidíš, že jedna jeho část přinesla dobré ovoce a jedna jeho část přinesla ovoce divoké; a protože jsem tyto jeho větve nevytrhl a neuvrhl jsem je do ohně, viz, přemohly dobrou větev, takže odumřela.

46 A nyní, viz, přese všechnu

32a JS–Ž 1:19.

37a NaS 45:28–30.

39a Jákob 5:20, 23, 25.

40a Morm. 6:6–18.

41a 2. Nefi 26:24.

43a 2. Nefi 1:5.

44a Eter 13:20–21.

péči, kterou jsme věnovali vinici mé, se stromy její zkazily, takže nepřinášejí žádné dobré ovoce; a doufal jsem, že je zachovám, abych si uschoval jejich ovoce pro onu dobu, sám pro sebe. Ale, viz, staly se jako divoký olivovník a nejsou k ničemu jinému, nežli aby byly "poraženy a uvrženy do ohně; a zarmucuje mne, že je musím ztratiti.

47 Ale co více jsem mohl učiniti ve vinici své? Polevila ruka má, takže jsem o ni nepečoval? Nikoli, pečoval jsem o ni a okopával jsem ji a prořezával jsem ji a hnojil jsem ji; a "vztahoval jsem ruku svou téměř po celý den, a ^bkonec se blíží. A zarmucuje mne, že musím porazit všechny stromy vinice své a uvrhnouti je do ohně, aby byly spáleny. Kdo zkazil vinici mou?

48 A stalo se, že služebník pravil svému pánovi: Není to povýšenost vinice tvé – nepřemohly jejich větve kořeny, které jsou dobré? A protože větve přemohly kořeny jejich, viz, rostly rychleji nežli síla kořenů, berouce si sílu samy pro sebe. Viz, pravím, není toto příčinou, že se stromy vinice tvé zkazily?

49 A stalo se, že pán vinice pravil služebníkovi: Pojďme a porazme stromy vinice a uvrhněme je do ohně, aby nezatěžovaly zemi vinice mé, neboť já jsem učinil vše. Co více jsem mohl učiniti pro vinici svou?

50 Ale vizte, služebník pravil

pánovi vinice: Ušetří ji ještě "chvíli.

51 A pán pravil: Ano, ušetřím ji ještě chvíli, neboť mne zarmucuje, že bych měl ztratiti stromy vinice své.

52 Pročež, vezměme nějaké "větve z těch, které jsem zasadil v nejdlehlších částech vinice své, a naroubujme je na strom, odkud pocházejí; a strhejme ze stromu ony větve, jejichž ovoce je nejhořčejší, a naroubujme přirozené větve stromu na místo jejich.

53 A toto učiním, aby strom nezahynul, abych si snad mohl pro sebe zachovati kořeny jeho pro svůj vlastní účel.

54 A viz, kořeny přirozených větví stromu, které jsem zasadil, kamkoli se mi zachtělo, jsou stále živé; pročež, abych je také mohl zachovati pro svůj vlastní účel, odejmu z větví tohoto stromu a "naroubuji je na ně. Ano, naroubuji na ně větve mateřského stromu jejich, abych si mohl zachovati také kořeny sám pro sebe, aby mi snad mohly, až budou dostatečně silné, přinésti dobré ovoce, a abych mohl ještě míti slávu skrze ovoce vinice své.

55 A stalo se, že odňali z přirozeného stromu, který zdivočel, a naroubovali na přirozené stromy, které také zdivočely.

56 A také odňali z přirozených stromů, které zdivočely, a naroubovali na jejich mateřský strom.

46a 3. Nefi 27:11.

47a 2. Nefi 28:32;

Jákos 6:4.

b pp Svět – Konec světa.

50a Jákos 5:27.

52a pp Izrael –

Shromáždění Izraele.

54a 1. Nefi 15:12–16.

57 A pán vinice pravil služebníkoví: Nevytrhuj divoké větve ze stromů, leda ty, které jsou nejhořčejší; a na ně naroubuješ podle toho, jak jsem pravil.

58 A budeme opět pečovati o stromy vinice a budeme zastřihovati větve jejich; a vytrháme ze stromů ty větve, které jsou zralé a které musejí zahynouti, a uvrhneme je do ohně.

59 A toto činím, aby snad kořeny jejich mohly nabýti síly, protože jsou dobré; a tak, díky změně větví, dobré může přemoci zlé.

60 A protože jsem zachoval jejich přirozené větve a kořeny a protože jsem narouboval přirozené větve opět na mateřský strom jejich a zachoval jsem kořeny mateřského stromu jejich, aby, snad, stromy vinice mé mohly opět přinést dobré ovoce; a abych mohl opět míti radost skrze ovoce vinice své a, snad, abych se mohl převelice radovati, že jsem zachoval kořeny a větve prvního ovoce –

61 Pročež, jdi a povolej^a služebníky, abychom mohli^b pracovati pilně s veškerou mocí na vinici, abychom mohli připravit cestu, abych mohl opět přinést přirozené ovoce, kteréžto přirozené ovoce je dobré a nesmírně cenné nade všechno jiné ovoce.

62 Pročež, pojďme a pracujme s veškerou mocí, tentokráte naposledy, neboť vizte, konec se blíží a toto je naposledy, kdy budu prořezávati vinici svou.

63 Naroubujte větve; počňte

u "posledních, aby byly první a aby první byly poslední, a okopejte stromy, jak staré, tak mladé, první i poslední; a poslední i první, aby o vše bylo pečováno ještě jednou, naposledy.

64 Pročež, okopejte je a prořežte je a pohnojte je ještě jednou, naposledy, neboť konec se blíží. A pakliže tyto poslední rouby porostou a ponesou přirozené ovoce, pak pro ně připravíte cestu, aby mohly růsti.

65 A když počnou růsti, budeme odstraňovati větve, které nesou hořké ovoce, podle síly dobrých a podle velikosti jejich; a "neodstraníte ony špatné všechny najednou, jinak kořeny jejich budou příliš silné pro roub a roub jejich zahyne a já ztratím stromy vinice své.

66 Neboť mne zarmucuje, že bych měl ztratiti stromy vinice své, pročež budete odstraňovati ty špatné podle toho, jak porostou ty dobré, aby si kořen i vrchol mohly býti rovny v síle, dokud ty dobré nepřemohou ty špatné a dokud ty špatné nebudou poraženy a uvrženy do ohně, aby nezatěžovaly zemi vinice mé; a tak odstraním ty špatné z vinice své.

67 A větve přirozeného stromu naroubuji opět na přirozený strom;

68 A větve přirozeného stromu naroubuji na přirozené větve stromu; a tak je svedu opět dohromady, takže ponesou přirozené ovoce a budou jedno.

60a Iz. 27:6.

61a Jákob 6:2; NaS 24:19.

b NaS 39:11, 13, 17.

63a 1. Nefi 13:42;

Eter 13:10–12.

65a NaS 86:6–7.

69 A ty špatné budou ^avyvrženy, ano, dokonce z celé země vinice mé; neboť vizte, již jen jednou prořežu vinici svou.

70 A stalo se, že pán vinice vyslal svého ^aslužebníka; a služebník šel a učinil, jak mu pán přikázal, a přivedl další služebníky; a bylo jich ^bmálo.

71 A pán vinice jim pravil: Jděte a ^apracujte na vinici s veškerou mocí. Neboť vizte, toto je ^bnaposledy, co budu pečovatí o vinici svou; neboť konec je blízko, na dosah, a ona doba se rychle blíží; a budete-li se mnou pracovatí s veškerou mocí, budete mítí ^aradost z ovoce, jež si uchovám pro čas, který brzy přijde.

72 A stalo se, že služebníci šli a pracovali s veškerou mocí; a pán vinice s nimi pracoval také; a poslouchali přikázání pána vinice ve všech věcech.

73 A na vinici počalo opět býti přirozené ovoce; a přirozené větve počaly nesmírně růsti a rozmáhati se; a divoké větve počaly býti vytrhovány a vyvrhovány; a oni udržovali jejich kořeny a korunu sobě rovné, podle jejich síly.

74 A tak pracovali s veškerou pílí podle přikázání pána vinice, dokud ony špatné nebyly vyvrženy z vinice a pán si nezachoval stromy, které opět plodily přirozené ovoce; a staly se jako ^ajedno tělo; a ovoce bylo stejné; a

pán vinice si zachoval přirozené ovoce, které mu bylo od počátku nejcennější.

75 A stalo se, že když pán vinice viděl, že jeho ovoce je dobré a že jeho vinice již není zkažená, svolal své služebníky a pravil jim: Vizte, tentokráte naposledy jsme pečovali o vinici mou; a vidíte, že jsem učinil podle vůle své; a zachoval jsem přirozené ovoce, takže je dobré, dokonce jako bylo na počátku. A ^apožehnaní jste; neboť proto, že jste byli pilní při práci se mnou na vinici mé a zachovávali jste přikázání má a přinesli jste mi opět ^bpřirozené ovoce, takže vinice má již není zkažená a špatné je vyvrženo, vizte, budete se radovatí se mnou z ovoce vinice mé.

76 Neboť vizte, na ^adlouhý čas uchovám ovoce vinice své sám pro sebe pro onu dobu, která rychle přichází; a naposledy jsem pečoval o vinici svou a prořezal jsem ji a okopal jsem ji a pohnojil jsem ji; pročež uchovám si sám pro sebe nějaké ovoce na dlouhý čas podle toho, co jsem pravil.

77 A až přijde čas, kdy zlé ovoce opět přijde do mé vinice, pak nechám dobré a špatné shromáždití; a dobré si zachovám a špatné vyvrhnu na jeho vlastní místo. A pak přijde ona ^adoba a onen konec; a nechám vinici svou ^bspáliti ohněm.

69a 1. Nefi 22:15–17, 23;
2. Nefi 30:9–10.

70a NaS 101:55; 103:21.
b 1. Nefi 14:12.

71a Mat. 21:28;
Jákoab 6:2–3;

NaS 33:3–4.
b NaS 39:17; 43:28–30.
c NaS 18:10–16.

74a NaS 38:27.
75a 1. Nefi 13:37.
b PP Izrael.

76a 1. Nefi 22:24–26.
PP Milénium.

77a Zjev. 20:2–10;
NaS 29:22–24;
43:29–33; 88:110–116.
b PP Svět – Konec světa.

KAPITOLA 6

V posledních dnech Pán shromáždí Izrael – Svět bude spálen ohněm – Lidé musejí následovati Krista, aby se vyhnuli jezeru ohně a síry. Kolem roku 544–421 př. Kr.

A NYNÍ, vizte, bratří moji, jak jsem vám pravil, že budu prorokovati, vizte, toto je proroctví mé – že věci, jež tento prorok "Zenos promlouval o domu Izraele a v nichž ho přirovnal k ušlechtilému olivovníku, se musejí zajisté státi.

2 A onen den, kdy on opět, podruhé, vztáhne ruku svou, aby "shromáždil lid svůj, je dnem, ano, dokonce je to naposledy, kdy ^bslužebníci Páně vyjdou v "moci jeho, aby "pečovali o "vinici jeho a prořezali ji; a brzy poté přijde ^fkonec.

3 A jak požehnaní jsou ti, kteří pracovali pilně na vinici jeho; a jak prokleti jsou ti, kteří budou vyvrženi na své vlastní místo! A svět bude "spálen ohněm.

4 A jak je k nám náš Bůh milosrdný, neboť on pamatuje na dům "Izraele, jak na kořeny, tak na větve; a vztahuje k nim ^bruce své po celý den; a oni jsou "tvrdší a protivíci se lid; ale tolik, kolik jich nebude srdce

své zatvrzovati, bude spaseno v království Božím.

5 Pročež, milovaní bratří moji, naléhavě vás prosím s velikou rozvážností, abyste činili pokání a abyste s celým úmyslem srdce šli k Bohu a "lnuli k němu, jako on lne k vám. A zatímco jeho ^brámě milosrdenství je k vám vztaženo ve světle dne, nezatvrzujte srdce své.

6 Ano, dnes, chcete-li uslyšeti hlas jeho, nezatvrzujte srdce své; neboť proč chcete "zemřít?

7 Neboť vizte, poté, co jste byli vyživováni dobrým slovem Božím po celý den, přinesete zlé ovoce, takže budete museti býti "poraženi a uvrženi do ohně?

8 Vizte, budete odmítati tato slova? Budete odmítati slova proroků; a budete odmítati všechna slova, jež byla promlouvána o Kristu poté, co tak mnozí o něm promlouvali; a budete popíratí dobré slovo Kristovo a moc Boží a "dar Ducha Svatého a potlačovati Svatého Ducha a budete se vysmívati velikému plánu vykoupení, který byl pro vás připraven?

9 Nevíte, že budete-li tyto věci činiti, moc vykoupení a vzkříšení, která je v Kristu, vás postaví s hanbou a strašnou "vinou před ^bstolicí Boží?

6 1a Jákob 5:1.

2a 1. Nefi 22:10–12;

NaS 110:11.

pp Znovuzřízení evangelia.

b Jákob 5:61.

c 1. Nefi 14:14.

d Jákob 5:71.

e pp Vinice Páně.

f 2. Nefi 30:10.

3a 2. Nefi 27:2;

Jákob 5:77;

3. Nefi 25:1.

4a 2. Sam. 7:24.

b Jákob 5:47.

c Mos. 13:29.

5a pp Jednota.

b Alma 5:33–34;

3. Nefi 9:14.

6a Ezech. 18:21–23.

7a Alma 5:51–52;

3. Nefi 27:11–12.

8a pp Dar Ducha Svatého.

9a Mos. 15:26.

pp Vina.

b pp Soud, poslední.

10 A podle moci "spravedlnosti, neboť spravedlnost nemůže být popřena, musíte odejít do onoho jezera ohně a síry, jehož plameny jsou neuhasitelné a jehož dým vystupuje vzhůru na věky věků, kteréžto jezero ohně a síry jsou "nekonečná "muka.

11 Ó, pak, milovaní bratři moji, čiňte pokání a vstupujte "těsnou branou a pokračujte po cestě, která je úzká, dokud neobdržíte věčný život.

12 Ó, buďte "moudří; co mohu říci více?

13 Konečně, mějte se dobře, dokud se s vámi nesetkám před příjemnou stolicí Boží, kterážto stolice zasahuje zlovlné "strašlivým děsem a strachem. Amen.

KAPITOLA 7

Šerem zapírá Krista, sváří se s Jákobem, požaduje znamení a je udeřen Bohem – Všichni proroci promlouvali o Kristu a o jeho usmíření – Nefité prožili své dny jako poutníci, zrozeni do soužení a nenávidění Lamanity. Kolem roku 544–421 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se poté, co přešlo několik let, že přišel mezi lid Nefiův muž, který se jmenoval Šerem.

2 A stalo se, že počal mezi lidem kázati a oznamovati jim, že nemá býtí žádného Krista. A kázal mnohé věci, jež lidu

lichotily; a toto činil, aby mohl podvrátiti nauku o Kristu.

3 A pracoval pilně, a tak svedl srdce lidu, natolik, že svedl mnohá srdce; a věda, že já, Jákob, mám víru v Krista, který přijde, velmi vyhledával příležitost, aby mohl ke mně přijíti.

4 A byl učený, takže měl dokonalou znalost jazyka lidu; pročež, dokázal dobře lichotiti a vésti mocné řeči podle moci d'áblovy.

5 A měl naději, že mne otřese ve víře i přes mnohá "zjevení a mnohé věci, jež jsem o těchto věcech viděl; neboť já jsem vpravdě viděl anděly a oni mi sloužili. A také jsem slyšel hlas Páně promlouvající čas od času ke mně, dokonce slovem; pročež, nemohl jsem býtí otřesen.

6 A stalo se, že přišel za mnou a takto ke mně promlouval řka: Bratře Jákobe, velmi jsem vyhledával příležitost, abych k tobě mohl promluviti; neboť jsem slyšel a také vím, že hodně obcházíš a kážeš to, co nazýváš evangeliem neboli naukou o Kristu.

7 A svedl jsi mnohé z tohoto lidu tak, že převracejí pravou cestu Boží a "nezachovávají zákon Mojžíšův, který je tou pravou cestou; a mění zákon Mojžíšův v uctívání bytosti, která, jak pravíš, přijde za mnoho set let. A nyní viz, já, Šerem, ti oznamuji, že toto je rouhání; neboť nikdo o takových věcech

10a pp Spravedlnost.
b 2. Nefi 28:23.
pp Peklo.
c NaS 19:10–12.

d pp Zatracení.
11a 2. Nefi 9:41.
12a Morm. 9:28.
13a Alma 40:14.

7 5a 2. Nefi 11:3;
Jákob 2:11.
7a Jákob 4:5.

neví; neboť nikdo ^b nemůže mluvit o věcech, jež přijdou. A takto se Šerem se mnou svářil.

8 Ale vizte, Pán Bůh vlil "Ducha svého do duše mé, natolik, že jsem ho zahanbil ve všech slovech jeho.

9 A pravil jsem mu: Zapíráš Krista, který přijde? A on pravil: Kdyby měl býti nějaký Kristus, nezapíral bych ho; ale já vím, že není žádný Kristus, ani nebyl, ani nikdy nebude.

10 A já jsem pravil: Věříš pís-mům? A on pravil: Ano.

11 A já jsem mu pravil: Pak jim nerozumíš; neboť ona vpravdě svědčí o Kristu. Viz, pravím ti, že žádný z proroků nepsal, ani "neprorokoval, ledaže by promlouval o tomto Kristu.

12 A toto není vše – bylo mi to projeveno, neboť já jsem slyšel a viděl; a také mi to bylo projeveno "mocí Ducha Svatého; pročez vím, že kdyby nemělo býti učiněno usmíření, veškeré lidstvo by muselo býti ^bztraceno.

13 A stalo se, že mi pravil: Ukaž mi "znamení touto mocí Ducha Svatého, o níž toho tolik víš.

14 A já jsem mu pravil: Co jsem já, abych pokoušel Boha, aby ti ukázal znamení o tom, co víš, že je "pravdivé? Přece to však zapřeš, protože jsi od

^bďábla. Nicméně, nikoli má vůle se staň; ale udeří-li tě Bůh, nechť je ti to znamením, že on má moc jak v nebi, tak na zemi; a také že Kristus přijde. A vůle tvá, ó Pane, se staň, a ne má.

15 A stalo se, že když jsem já, Jákob, promluvil tato slova, přišla na něho moc Páně natolik, že padl k zemi. A stalo se, že byl živěn po dobu mnoha dnů.

16 A stalo se, že pravil lidu: Shromážděte se nazítří, neboť zemřu; pročez, přeji si promluvit k lidu, nežli zemřu.

17 A stalo se, že nazítří se shromáždil zástup; a on k nim promluvil jasně a popřel to, čemu je učil, a vyznal Krista a moc Ducha Svatého a službu andělů.

18 A promluvil k nim jasně, že byl "oklamán mocí ^bďáblou. A promlouval o pekle a o věčnosti a o věčném trestu.

19 A pravil: Bojím se, že jsem se dopustil "neprominutelného hříchu, neboť jsem lhal Bohu; neboť jsem zapřel Krista a řekl jsem, že věřím písmům; a ona vpravdě svědčí o něm. A protože jsem tak lhal Bohu, velice se bojím, že můj stav bude ^bstrašlivý; ale vyznávám se Bohu.

20 A stalo se, že když promluvil tato slova, nic více již nemohl promluvit a "vypustil ducha.

7b Alma 30:13.
8a PP Inspirace, inspirovati, vnuknutí.
11a Zjev. 19:10;
1. Nefi 10:5;
Jákob 4:4;
Mos. 13:33–35;
NaS 20:26.
PP Ježíš Kristus.

12a PP Bůh, Božstvo – Bůh Duch Svatý; Duch Svatý.
b 2. Nefi 2:21.
13a Mat. 16:1–4;
Alma 30:43–60.
PP Znamení.
14a Alma 30:41–42.
b Alma 30:53.

18a Alma 30:53.
PP Klam, klamati.
b PP Ďábel.
19a PP Neprominutelný hřích.
b Mos. 15:26.
20a Jer. 28:15–17.

21 A když lidé byli svědky toho, že promluvil tato slova, když již téměř vypouštěl ducha, byli nesmírně užaslí; natolik, že moc Boží na ně sestoupila a oni byli “přemoženi tak, že padli k zemi.

22 Nyní, toto mne, Jákoaba, těšilo, neboť já jsem o to žádal svého Otce, který je v nebi; neboť on vyslyšel mé volání a odpověděl na mou modlitbu.

23 A stalo se, že pokoj a láska Boží byly opět mezi lidem znovuzříženy; a “zkoumali písma a již neposlouchali slova tohoto zlovolného muže.

24 A stalo se, že jsme vymýšleli mnohé způsoby, jak Lamanity “navrátiti a znovuzřídit k poznání pravdy; ale to vše bylo ^bmarné, neboť oni se těšili z ^cválek a ^dkrveprolití a měli ve věčné ^enenávisti nás, své bratří. A neustále se nás snažili mocí svých zbraní zničit.

25 Pročež, lid Nefiův se proti nim opevnil svými zbraněmi, a s veškerou svou mocí, důvěřujíce v Boha a “skálu svého

spasení; pročež, stále vítězili nad svými nepřáteli.

26 A stalo se, že já, Jákoab, jsem zestárl; a záznam tohoto lidu je veden na “druhých deskách Nefiových, pročež, končím tento záznam a prohlašuji, že jsem psal podle svých nejlepších znalostí, a pravím, že čas nám uplynul a i náš ^bživot uplynul, jako by to pro nás byl sen, protože jsme osamoceným a vážným lidem, tuláky, vyvrženými z Jeruzaléma, zrozenými do soužení, v pustině, a nenáviděnými bratřími svými, což způsobilo války a sváry; pročež, své dny jsme protruchlili.

27 A já, Jákoab, jsem viděl, že musím brzy sejít do hrobu; pročež, pravil jsem svému synu “Enosovi: Vezmi tyto desky. A řekl jsem mu to, co mi můj bratr Nefi ^bpřikázal, a on slíbil, že těchto příkazů bude poslušný. A ustávám psáti na tyto desky, kteréžto psaní bylo krátké; a se čtenářem se loučím doufaje, že mnozí moji bratří budou moci čísti slova moje. Bratří, sbohem.

KNIHA ENOSOVA

Enos se mocně modlí a dosahuje odpuštění svých hříchů – Hlas Páně přichází do jeho mysli a slibuje pro Lamanity spasení

v budoucnu – Nefité usilují o znovuzískání Lamanitů – Enos se raduje ze svého Vykupitele. Kolem roku 420 př. Kr.

21a Alma 19:6.

23a Alma 17:2.

24a Enos 1:20.

b Enos 1:14.

c Mos. 10:11–18.

d Jarom 1:6;

Alma 26:23–25.

e 2. Nefi 5:1–3;

Mos. 28:2.

25a pp Skála.

26a 1. Nefi 19:1–6;

Jarom 1:14–15.

pp Desky.

b Jakub 4:14.

27a Enos 1:1.

b Jákoab 1:1–4.

VIZTE, stalo se, že já, “Enos, věda, že můj otec ^bbyl spravedlný muž – neboť mne ‘poučoval ohledně svého jazyka, a také podle ‘výchovy a nabádání Páně – a velebeno za to buď jméno Boha mého –

2 A povím vám o “zápase, který jsem měl před Bohem, nežli jsem získal ^bodpuštění svých hříchů.

3 Vizte, šel jsem lovit zvířet do lesů; a slova o věčném životě a o “radosti svatých, jež jsem často slyšel svého otce promlouvati, mi ^bpronikla hluboko do srdce.

4 A duše má “hladověla; a já jsem ^bpoklekl před svým Tvůrcem a volal jsem k němu v mocné ‘modlitbě a v úpěnlivé prosbě za svou vlastní duši; a po celý den jsem k němu volal; ano, a když přišla noc, stále ještě jsem pozvedal svůj hlas vysoko, až dosáhl nebes.

5 A přišel ke mně “hlas řka: Enosi, tvoje hříchů jsou ti odpuštěny a ty budeš požehnan.

6 A já, Enos, jsem věděl, že Bůh nemůže lháti; pročez, moje vina byla zahlazena.

7 A já jsem pravil: Pane, jak se to stalo?

8 A on mi pravil: Pro tvou “víru

v Krista, kterého jsi nikdy předtím neslyšel ani neviděl. A přejde mnoho let, nežli se projeví v těle; pročez hled, víra tvá tě ^buzdravila.

9 Nyní, stalo se, že když jsem uslyšel tato slova, počal jsem poctívati “touhu po blahu svých bratří, Nefitů; pročez, ^bvylil jsem za ně celou svou duši Bohu.

10 A zatímco jsem se tak v duchu potýkal, vizte, hlas Páně přišel do mé “mysli opět řka: Navštívím bratří tvé podle píle jejich v zachovávání příkázání mých. ^bDal jsem jim tuto zemi a je to svatá země; a já ji ‘neprokleji, leda pro nepravost; pročez, navštívím bratří tvé, jak jsem pravil; a přestupky jejich přivedu bolestivě na jejich vlastní hlavu.

11 A poté, co jsem já, Enos, uslyšel tato slova, má víra v Pána počala býti neotřesitelná; a modlil jsem se k němu v mnohém dlouhém potýkání za své bratří, Lamanity.

12 A stalo se, že poté, co jsem se “modlil a namáhal jsem se s veškerou pílí, Pán mi pravil: Udělím ti podle ^bpřání tvých, pro víru tvou.

13 A nyní vizte, toto bylo přání, které jsem si od něho přál – že

[ENOS]

- 1 1a PP Enos, syn Jákobův.
 b 2. Nefi 2:2–4.
 c 1. Nefi 1:1–2.
 d Efez. 6:4.
 2a Gen. 32:24–32;
 Alma 8:10.
 PP Pokání.
 b PP Odpuštění hříchů.
 3a PP Radost.
 b 1. Nefi 10:17–19;
 Alma 36:17–21.

- 4a 2. Nefi 9:51;
 3. Nefi 12:6.
 b PP Úcta.
 c PP Modlitba.
 5a PP Zjevení.
 8a Eter 3:12–13.
 PP Věřiti, víra.
 b Mat. 9:22.
 9a 1. Nefi 8:12;
 Alma 36:24.
 b 2. Nefi 33:3;
 Sl. Morm. 1:8;

- Alma 34:26–27.
 10a PP Inspirace,
 inspirovati, vnuknutí;
 Mysl.
 b 1. Nefi 2:20.
 c Eter 2:7–12.
 12a Morm. 5:21; 9:36.
 b Žalmy 37:4;
 1. Nefi 7:12;
 Hel. 10:5.

pokud by se stalo, že by můj lid, Nefité, upadl v přestupek a jakkoli byl ^azničen a Lamanité by zničení nebyli, aby Pán Bůh ^bzachoval záznam mého lidu, Nefitů; i kdyby to bylo mocí jeho svatého ramene, aby mohl být někdy v budoucnu pro Lamanity ^cvynesen, aby snad mohli být ^dpřivedeni ke spasení –

14 Neboť v současné době bylo naše úsilí znovuzřídit je k pravé víře ^amarné. A oni přísahali ve svém hněvu, že bude-li to možné, ^bzničí naše záznamy a nás a také všechny tradice našich otců.

15 Pročež, věda, že Pán Bůh může naše záznamy ^azachovati, neustále jsem k němu volal, neboť mi pravil: O cokoli požádáte ve víře věříce, že obdržíte ve jménu Kristově, obdržíte to.

16 A já jsem měl víru a volal jsem k Bohu, aby ^azáznamy ^bzachoval; a on se mnou učinil smlouvu, že je ^cvynese Lamanitům ve svém vlastním příhodném čase.

17 A já, Enos, jsem věděl, že se stane podle smlouvy, kterou učinil; pročež duše má se upekčila.

18 A Pán mi pravil: Otcové tvoji ode mne také žádali tyto věci; a stane se jim podle víry jejich; neboť víra jejich byla jako tvá.

19 A nyní, stalo se, že já, Enos, jsem vyšel mezi lid Nefiův a prorokoval jsem to, co přijde, a svědčil jsem o tom, co jsem slyšel a viděl.

20 A vydávám svědectví, že lid Nefiův pilně usiloval o to, aby znovuzřídili Lamanity k pravé víře v Boha. Ale naše ^anámaha byla marná; jejich nenávisť byla stálá a oni byli vedeni svou zlou povahou tak, že se stali divokým a krutým a ^bkrvelačným lidem, plným ^cmodlářství a špinavosti; živili se divou zvěří; dleli ve stanech a potulovali se pustinou v krátkém koženém opásání kolem svých beder a s vyholenými hlavami; a byli obratní v ^dluku a v dýce a v sekyře. A mnozí z nich nejedli nic nežli syrové maso; a neustále se nás snažili zničit.

21 A stalo se, že lid Nefiův obdělával zemi a ^apěstoval všeliké zrno a ovoce a choval stáda zvířat a stáda všelikého dobytka všeho druhu a kozy a divoké kozy a také mnoho koní.

22 A bylo mezi námi nesmírně mnoho ^aproroků. A lid byl ^btvrdošijným lidem, zatvrzelým chápání.

23 A nebylo ničeho nežli nesmírně ^apřísnosti, ^bkázání a prorokování o válkách a svá-

13a Morm. 6:1, 6.

b Sl. Morm. 1:6–11;

Alma 37:2.

c Alma 37:19;

Eter 12:22; NaS 3:18.

d Alma 9:17.

14a Jákob 7:24.

b Morm. 6:6.

15a PP Písma – Písma

budou zachováвана.

16a PP Kniha

Mormonova.

b 3. Nefi 5:13–15;

NaS 3:19–20;

10:46–50.

c 2. Nefi 27:6.

20a Moroni 9:6.

b Jarom 1:6.

c Mos. 9:12.

PP Modlářství.

d Mos. 10:8.

21a Mos. 9:9.

22a Sl. Morm. 1:16–18.

b Jarom 1:3.

23a 1. Nefi 16:2;

2. Nefi 33:5.

b PP Kázání.

rech, zničení a neustálého ‘připomínání jim smrti a trvání věčnosti a soudů a moci Boží a všech těchto věcí – “neustálého podněcování, co by je udržovalo v bázni Páně. Pravím, že nebylo ničeho nežli těchto věcí a nesmírné jasnosti řeči, co by je zadrželo před rychlou cestou ke zničení. A tímto způsobem o nich píší.

24 A v průběhu svých dnů jsem viděl války mezi Nefity a Lamanity.

25 A stalo se, že jsem zestárl a sto a sedmdesát a devět let uplynulo od doby, kdy náš otec Lehi “opustil Jeruzalém.

26 A viděl jsem, že musím brzy

sejít do hrobu, a působila na mne moc Boží tak, že jsem musel kázat a prorokovati tomuto lidu a oznamovati slovo podle pravdy, která je v Kristu. A oznamoval jsem je po všechny své dny a radoval jsem se z něj více nežli z toho, co je ze světa.

27 A brzy půjdu na místo svého “odpočinku, které je u mého Vykupitele; neboť vím, že v něm budu odpočívati. A raduji se ze dne, kdy má ^bsmrtnost oděje ‘nesmrtelnost a bude státi před ním; pak s potěšením uvidím jeho tvář a on mi řekne: Pojď ke mně, ty požehnaný, je pro tebe připraveno místo v “příbytcích Otce mého. Amen.

KNIHA JAROMOVA

Nefité zachovávají zákon Mojžíšův, těší se na příchod Krista a v zemi se jim daří – Mnozí proroci se usilovně snaží udržeti lid na cestě pravdy. Kolem roku 399–361 př. Kr.

NYNÍ vizte, já, Jarom, píší několik slov podle přikázání svého otce Enose, a tak je udržován náš “rodokmen.

2 A protože “tyto desky jsou ^bmalé a protože tyto věci jsou ‘psány se záměrem prospěti našim bratřím ^dLamanitům,

pročež, musím nezbytně napsati trochu; ale nebudu psati o svém prorokování ani o svých zjeveních. Neboť co více bych mohl napsati nežli to, co napsali moji otcové? Neboť nezjevili plán spasení? Pravím vám, ano; a to mi postačuje.

3 Vizte, je nezbytné, aby bylo mnoho vykonáno mezi těmito lidmi pro tvrdost srdce jejich, hluchotu uší jejich, slepotu mysli jejich a “strnulost šíje jejich; nicméně Bůh je k nim

23c Hel. 12:3.

d Jarom 1:12;
Alma 31:5.

25a 1. Nefi 2:2–4.

27a pp Odpočinouti,
odpočinutí,
spočinouti.

b pp Smrtnost,

smrtný.

c pp Nesmrtelnost,
nesmrtelný.

d Jan 14:2–3;

Eter 12:32–34;
NaS 72:4; 98:18.

[JAROM]

1 1a 1. Nefi 3:12; 5:14.

2a Jákob 3:14;

Omni 1:1.

b 1. Nefi 6:1–6.

c pp Písma – Hodnota
písem.

d 2. Nefi 27:6;

Morm. 5:12.

3a Enos 1:22–23.

nesmírně milosrdný a ještě je ^bnesmetl s tváře země.

4 A jsou mezi námi mnozí, kteří mají mnohá ^azjevení, neboť všichni nejsou tvrdošijní. A tolik, kolik jich není tvrdošijných a má víru, má ^bspolečenství se Svatým Duchem, který projevuje dětem lidským podle jejich víry.

5 A nyní, vizte, dvě stě let uplynulo a lid Nefiův zesílil v zemi. Pečlivě ^azachovávali zákon Mojžíšův a světili Pánu ^bden sabatní. A ^cnekleli; ani se ^dnerouhali. A zákony země byly převelice přísné.

6 A byli rozptýleni po veliké části země a Lamanité také. A ti byli mnohem početnější, nežli byli ti z Nefitů; a milovali ^avraždění a pili krev zvířat.

7 A stalo se, že vyšli mnohokrát proti nám, Nefitům, do boje. Ale naši ^akrálové a naši vůdcové byli muži mocní ve víře v Pána; a učili lid cestám Páně; pročež, odolávali jsme Lamanitům a vyháněli jsme je pryč ze ^bsvých zemí a počali jsme opevňovati svá města nebo jakékoli místo svého dědictví.

8 A převelice jsme se rozrůstali a širili jsme se po tváři země a nesmírně jsme zbohatli zlatem a stříbrem a drahocennými věcmi a v jemném opracování dřeva,

ve stavbách a ve strojích a také v železe a mědi a mosazi a oceli, vyrábějící všeliké nástroje všeho druhu k obdělávání půdy a ^azbraně válečné – ano, šíp s ostrým hrotem a toulec a kopí a oštěp, a činíce všeliké přípravy na válku.

9 A jsouce takto připraveni utkali se s Lamanity, nedařilo se jim proti nám. Ale slovo Páně, jež on promlouval k otcům našim, bylo potvrzováno řka: Nakolik budete zachovávatí příkázání má, bude se vám v zemi dařiti.

10 A stalo se, že proroci Páně varovali lid Nefiův podle slova Božího, že nebudou-li zachovávatí příkázání, ale upadnou-li v přestupek, mají býti ^avyhlazeni s tváře země.

11 Pročež, proroci a kněží a učitelé pilně pracovali, nabádajíce s veškerou trpělivostí lid k pílí; učíce ^azákon Mojžíšův a záměr, se kterým byl dán; přesvědčující je, aby se ^btěšili na Mesiáše a věřili v jeho příchod, ^cjako by již přišel. A tímto způsobem je učili.

12 A stalo se, že tímto je zachovávali před ^avyhlazením s tváře země; neboť ^bbodali jejich srdce slovem a neustále je nabádali ku pokání.

3b Eter 2:8–10.

4a Alma 26:22;
Hel. 11:23;
NaS 107:18–19.
pp Zjevení.

b pp Duch Svatý.

5a 2. Nefi 25:24;
Alma 34:13–14.

b Ex. 35:2.
pp Sabatní den.

c pp Znesvěcení.

d pp Rouhání,
rouhati se.

6a Jákob 7:24;

Enos 1:20.

7a Jákob 1:9, 11, 15.

b Sl. Morm. 1:14.

8a Mos. 10:8.

10a 1. Nefi 12:19–20;

Omni 1:5.

11a Jákob 4:5;

Alma 25:15–16.

b 2. Nefi 11:4;

Eter 12:18–19.

c 2. Nefi 25:24–27;

Mos. 3:13; 16:6.

12a Eter 2:10.

b Alma 31:5.

13 A stalo se, že dvě stě a třicet a osm let uplynulo – ve válkách a svárech a rozkolech, po dobu dlouhého času.

14 A já, Jarom, nepíši více, neboť desky jsou malé. Ale vizte, bratří moji, můžete se obrátiti k "druhým deskám Nefiovým;

neboť vizte, na nich jsou vyryty záznamy o našich válkách, podle zápisů králů, nebo ty, které oni nechali zapsati.

15 A předávám tyto desky do rukou svého syna Omního, aby mohly býti vedeny podle "příkázání mých otců.

KNIHA OMNIOVA

Omni, Amaron, Chemiš, Abinadom a Amaleki, jeden po druhém, vedou záznamy – Mosiáš objevuje lid Zarahemlův, který přišel z Jeruzaléma za dnů Sedechiášových – Mosiáš se stává jejich králem – Potomci Mulekovi v Zarahemle objevili Koriantumra, posledního z Jareditů – Král Beniamin nastupuje po Mosiášovi – Lidé mají obětovati svou duši jako oběť Kristu. Kolem roku 323–130 př. Kr.

VIZTE, stalo se, že mně, Omnimu, můj otec Jarom přikázal, že mám na tyto desky něco napsati, abych zachoval náš rodokmen –

2 Pročež, chtěl bych, abyste věděli, že za svých dnů jsem mnoho bojoval mečem, abych zachoval svůj lid, Nefity, od pádu do rukou jejich nepřátel, Lamanitů. Ale vizte, já sám jsem zlovolný a nezachovával jsem ustanovení a příkázání Páně, jak jsem měl.

3 A stalo se, že dvě stě a sedmdesát a šest let uplynulo a měli

jsme mnohá období míru; a měli jsme mnohá období ničivých válek a krveprolití. Ano, a zkrátka, dvě stě a osmdesát a dva roky uplynuly a já jsem udržoval tyto desky podle "příkázání svých otců; a předal jsem je svému synu Amaronovi. A já končím.

4 A nyní já, Amaron, píši to, co píši, a je toho málo, do knihy svého otce.

5 Vizte, stalo se, že tři sta a dvacet let uplynulo a zlovolnější část Nefitů byla "zničena.

6 Neboť Pán by nestrpěl, poté, co je vyvedl ze země Jeruzalém a udržoval je a zachovával je od pádu do rukou jejich nepřátel, ano, nepřipustil by, aby se nepotvrdila slova, jež promluvil k našim otcům řka: Nakolik nebudete zachovávatí příkázání má, nebude se vám v zemi dařiti.

7 Pročež, Pán je navštívil velkým soudem; nicméně ušetřil spravedlivé, aby nezahynuli, a vysvobodil je z rukou jejich nepřátel.

8 A stalo se, že jsem předal desky svému bratru Chemišovi.

9 Nyní já, Chemiš, píši to málo, co píši, do téže knihy se svým bratrem; neboť vizte, viděl jsem, že to poslední, co napsal, napsal svou vlastní rukou; a napsal to v ten den, kdy mi je předal. A tímto způsobem vedeme záznamy, neboť tak je to podle přikázání našich otců. A já končím.

10 Vizte, já, Abinadom, jsem syn Chemišův. Vizte, stalo se, že jsem viděl mnoho válek a svárů mezi svým lidem, Nefity, a Lamanity; a já, svým vlastním mečem, jsem vzal život mnoha Lamanitům v obraně svých bratří.

11 A vizte, záznam tohoto lidu je vyryt na deskách, které vlastní králové, podle pokolení králů; a nevím o žádném zjevení kromě toho, které bylo zapsáno, ani o prorocství; pročez, to, co je napsáno, postačuje. A já končím.

12 Vizte, já jsem Amaleki, syn Abinadomův. Vizte, promluví vám něco o Mosiášovi, který se stal králem nad zemí Zarahemla; neboť vizte, by varován Pánem, aby uprchl ze země "Nefi a aby tolik, kolik by jich poslouchalo hlas Páně, s ním také ^bodešlo ze země, do pustiny –

13 A stalo se, že učinil podle toho, co mu Pán přikázal. A oni odešli ze země do pustiny, tolik, kolik jich poslouchalo hlas Páně; a byli vedeni mnohými kázáními a prorokováními. A

byli neustále nabádáni slovem Božím; a byli vedeni mocí jeho rámě pustinou, dokud nesešli do země, která se nazývá země Zarahemla.

14 A objevili lid, který se nazýval lidem "Zarahemlovým. Nyní, nastalo veliké radování mezi lidem Zarahemlovým; a také Zarahemla se převelice radoval, protože Pán poslal lid Mosiášův s ^bdeskami z mosazi, které obsahovaly záznam Židů.

15 Vizte, stalo se, že Mosiáš shledal, že "lid Zarahemlův vyšel z Jeruzaléma v době, kdy ^bSedechiáš, král judský, byl odveden do zajetí do Babylyona.

16 A oni putovali pustinou a byli převedeni rukou Páně přes veliké vody do země, kde je Mosiáš objevil; a dleli tam od té doby nadále.

17 A v době, kdy je Mosiáš objevil, stali se nesmírně početnými. Nicméně měli mnoho válek a ničivě sváry a čas od času padali mečem; a jejich jazyk se zkomolil; a nepřinesli s sebou žádné "záznamy; a zapřeli jsoucnost svého Stvořitele; a Mosiáš ani lid Mosiášův jim nebyli schopni rozuměti.

18 Ale stalo se, že Mosiáš je dal vyučovati svému jazyku. A stalo se, že poté, co byli jazyku Mosiášovu vyučováni, Zarahemla podal rodokmen svých otců podle své paměti; a je zapsán, ale nikoli na těchto deskách.

19 A stalo se, že lid Zarahemlův

12a 2. Nefi 5:6–9.
b Jákob 3:4.
14a PP Zarahemla.

b 1. Nefi 3:3, 19–20;
5:10–22.
15a Mos. 25:2.

b Jer. 39:1–10;
Hel. 8:21.
17a Mos. 1:2–6.

a Mosiášův se ^a“spojil; a ^bMosiáš byl ustanoven jejich králem.

20 A stalo se za dnů Mosiášových, že mu byl přinesen veliký kámen s rytinami; a on tyto rytiny ^a“vyložil darem a mocí Boží.

21 A podávaly zprávu o nějakém ^a“Koriantumrovi a o pobití jeho lidu. A Koriantumr byl objeven lidem Zarahemlovým; a dlel s nimi po dobu devíti měsíců.

22 Také obsahovala několik slov o jeho otcích. A jeho první rodiče vyšli od ^a“věže v době, kdy Pán ^bzmátl jazyk lidu; a přísnost Páně na ně padla podle soudů jeho, které jsou spravedlné; a jejich ^ckosti leží rozptýleny v zemi severní.

23 Vizte, já, Amaleki, jsem se narodil za dnů Mosiášových; a dožil jsem se jeho smrti; a ^a“Beniamin, jeho syn, vládne na jeho místě.

24 A vizte, viděl jsem za dnů krále Beniamina ničivou válku a mnohé krveprolití mezi Nefity a Lamanity. Ale vizte, Nefité nad nimi dosáhli veliké převahy; ano, natolik, že je král Beniamin vyhnal ze země Zarahemla.

25 A stalo se, že jsem zestárl; a nemaje žádného semene a věda, že král ^a“Beniamin je spravedlný muž před Pánem, pročez, ^bvydám mu tyto desky, nabádaje všechny lidi, aby šli k Bohu,

Svatému Izraelskému, a věřili v prorokování a ve zjevení a ve službu andělů a v dar mluvení jazyky, v dar vykládání jazyků a ve vše, co je ^cdobré; neboť není nic, co je dobré, leda to, co pochází od Pána; a to, co je zlé, pochází od ďábla.

26 A nyní, milovaní bratři moji, chtěl bych, abyste ^a“přišli ke Kristu, který je Svatým Izraelským, a podíleli se na jeho spasení a moci jeho vykoupení. Ano, pojdte k němu a ^bobětujte mu celou duši svou jako ^coběť a pokračujte v ^a“půstu a modlitbě a vytrvejte do konce; a jakože žije Pán, budete spaseni.

27 A nyní bych chtěl promluvit něco o jistém počtu těch, kteří vyšli do pustiny, aby se navrátili do země Nefi; neboť tam byl veliký počet těch, kteří si přáli vlastnit zemi svého dědictví.

28 Pročez, vyšli do pustiny. A jejich vůdce, jsa silný a mocný muž, a tvrdošijný muž, pročez způsobil mezi nimi svár; a všichni byli v pustině ^a“pobiti, až na padesát, a ti se opět vrátili do země Zarahemla.

29 A stalo se, že také vzali značný počet dalších a opět se vydali na cestu do pustiny.

30 A já, Amaleki, jsem měl bratra, který šel také s nimi; a

19a Mos. 25:13.

b Omni 1:12.

20a Mos. 8:13–19.

pp Vidoucí.

21a Eter 12:1.

pp Koriantumr.

22a Eter 1:1–5.

b Gen. 11:6–9;

Mos. 28:17; Eter 1:33.

c Mos. 8:8.

23a Sl. Morm. 1:3.

25a Sl. Morm. 1:17–18;

Mos. 29:13.

b Sl. Morm. 1:10.

c Alma 5:40;

Eter 4:12;

Moroni 7:15–17.

26a Jákob 1:7;

Alma 29:2;

Moroni 10:32.

b pp Oběť.

c 3. Nefi 9:20.

d pp Postiti se, půst.

28a Mos. 9:1–4.

od té doby o nich nic nevím. A brzy ulehnu do hrobu; a "tyto

desky jsou plné. A ustávám promlouvati.

SLOVA MORMONOVA

Mormon zkracuje velké desky Nefiovy – Připojuje malé desky k dalším deskám – Král Beniamin zjednává v zemi mír. Kolem roku 385 po Kr.

ANYNÍ já, "Mormon, jsem připraven vydati záznam, který jsem tvořil, do rukou svého syna Moroniho, a vizte, byl jsem svědkem téměř úplného zničení svého lidu, Nefitů.

2 A je "mnoho set let po příchodu Krista a já předávám tyto záznamy do rukou svého syna; a domnívám se, že on bude svědkem naprostého zničení mého lidu. Ale kéž Bůh dá, aby je mohl přežít, aby mohl o nich něco napsat, a něco o Kristu, aby jim to snad jednoho dne mohlo ^bprospěti.

3 A nyní, promlouvám něco o tom, co jsem napsal; neboť poté, co jsem učinil "zkrácení z ^bdesek Nefiových, až po vládu onoho krále Beniamina, o němž mluvil Amaleki, hledal jsem mezi ^czáznamy, jež mi byly předány do rukou, a našel jsem tyto desky, které obsahovaly

tuto krátkou zprávu proroků od Jákoaba až po vládu onoho krále "Beniamina, a také mnohá slova Nefiova.

4 A to, co je na těchto deskách, mne "těší pro proroctví o příchodu Krista; a moji otcové vědí, že mnohá z nich se naplnila; ano, a já také vím, že tolik, kolik bylo o nás prorokováno do tohoto dne, se naplnilo, a tolik, kolik jich přesahuje tento den, se musí zajisté státi –

5 Pročež, vybral jsem "tyto věci, abych jimi ukončil svůj záznam, kterýžto zbytek svého záznamu vyjmu z ^bdesek Nefiových; a nemohu napsat ani ^csetinu věcí svého lidu.

6 Ale vizte, vezmu tyto desky, jež obsahují tato prorokování a zjevení, a připojím je ke zbytku svého záznamu, neboť jsou mi drahé; a vím, že budou drahé mým bratřím.

7 A činím to pro "moudrý zá-
měr; neboť tak mi to našeptává podle svého působení Duch Páně, který je ve mně. A nyní, já neznám všechny věci, ale Pán ^bzná všechny věci, jež přijdou;

30a 1. Nefi 6:1–6.

[SLOVA MORMONOVA]

1 1a 3. Nefi 5:9–12;

Morm. 1:1–4; 8:1, 4–5.

PP Mormon, nefitský prorok.

2a Morm. 6:5–6.

b NaS 3:16–20.

3a NaS 10:44.

b NaS 10:38–40.

c Mos. 1:6;

Hel. 3:13–15;

Morm. 4:23.

d Omní 1:23.

4a 1. Nefi 6:5.

5a Tj. věci, které ho těší,

zmíněné ve v. 4.

b 1. Nefi 9:2.

c 3. Nefi 5:8–11;

26:6–12.

7a 1. Nefi 9:5; 19:3;

NaS 3:12–20;

10:1–19, 30–47.

b PP Vševedoucí.

pročež, působí ve mně, abych činil podle vůle jeho.

8 A "modlím se k Bohu za své bratří, aby mohli opět dojíti poznání Boha, ano, vykoupení Krista; aby opět mohli býti ^bpříjemným lidem.

9 A nyní já, Mormon, se hotovím dokončiti svůj záznam, který vyjímám z desek Nefiových; a činím to podle poznání a porozumění, které mi dal Bůh.

10 Pročež, stalo se, že poté, co Amaleki "vydal tyto desky do rukou krále Beniamina, ten je vzal a spojil je s ^bdalšími deskami, které obsahovaly záznamy, které byly předávány mezi ^ckráli z pokolení na pokolení až do dnů krále Beniamina.

11 A byly předávány od krále Beniamina z pokolení na pokolení, až se dostaly do "mých rukou. A já, Mormon, se modlím k Bohu, aby mohly býti zachovány od této doby nadále. A já vím, že budou zachovány; neboť na nich jsou napsány veliké věci, z nichž můj lid a jeho bratří budou ^bsouzeni velikého a posledního dne, podle slova Božího, jež je psáno.

12 A nyní, ohledně tohoto krále Beniamina – měl nějaké sváry mezi svým vlastním lidem.

13 A stalo se také, že vojska Lamanitů sešla ze "země Nefi,

aby bojovala proti jeho lidu. Ale vizte, král Beniamin shromáždil svá vojska a postavil se proti nim; a bojoval silou své vlastní paže ^bmečem Labanovým.

14 A v síle Páně bojovali proti svým nepřátelům, dokud nepobili mnoho tisíc Lamanitů. A stalo se, že bojovali proti Lamanitům, dokud je nevyhnali ze všech zemí svého dědictví.

15 A stalo se, že poté tam byli falešní "Kristové a jejich ústa byla zavřena a oni byli potrestáni podle svých zločinů;

16 A poté byli mezi lidem falešní proroci a falešní kazatelé a učitelé a tito všichni byli potrestáni podle svých zločinů; a poté, co bylo mnoho svárů a mnohá odštěpení se k Lamanitům, vizte, stalo se, že král Beniamin s pomocí svatých "proroků, kteří byli mezi jeho lidem –

17 Neboť vizte, král Beniamin byl "svatý muž a vládl svému lidu ve spravedlivosti; a v zemi bylo mnoho svatých mužů a oni promlouvali slovo Boží s ^bmocí a s pravomocí; a užívali mnoho "ostrosti pro tvrdošijnost lidu –

18 Pročež, s pomocí těchto král Beniamin, skrze své působení veškerou mocí svého těla a schopností celé své duše, a také skrze proroky a jejich působení, opět zjednal v zemi mír.

8a 2. Nefi 33:3–4;
Enos 1:11–12.

b 2. Nefi 30:6.

10a Omni 1:25, 30.

b 1. Nefi 9:4.

c Jarom 1:14.

11a 3. Nefi 5:8–12;
Morm. 1:1–5.

b 2. Nefi 25:18; 29:11;
33:11–15;
3. Nefi 27:23–27.

13a Omni 1:12.

b 1. Nefi 4:9;

2. Nefi 5:14;

Jákob 1:10;

Mos. 1:16;

NaS 17:1.

15a pp Antikrist.

16a Enos 1:22.

17a Alma 13:26.

b Alma 17:2–3.

c Moroni 9:4;

NaS 121:41–43.

KNIHA MOSIÁŠOVA

KAPITOLA 1

Král Beniamin učí své syny jazyku a proroctvím jejich otců – Jejich náboženství a civilizace jsou zachovávány díky záznamům vedeným na různých deskách – Mosiáš je vyvolen králem a jsou mu dány do opatrovnickví záznamy a jiné věci. Kolem roku 130–124 př. Kr.

ANYNÍ, nebylo již žádného **A**sváru v celé "zemi Zarahemla mezi veškerým lidem, který náležel ke králi Beniaminovi, takže král Beniamin měl stálý mír po všechn zbytek svých dnů.

2 A stalo se, že měl tři syny; a pojmenoval je Mosiáš a Helorum a Helaman. A dal je "vyučovati ve veškerém ^bjazyce svých otců, aby se tímto stali muži porozumění; a aby mohli zvěděti o proroctvích, jež byla promlouvána ústy jejich otců, jež jim byla předána rukou Páně.

3 A také je poučoval o záznamech, jež byly vyryty na deskách z mosazi, řka: Synové moji, chtěl bych, abyste si pamatovali, že nebýt těchto "desek, které obsahují tyto záznamy a tato přikázání, byli bychom museli trpěti v ^bnevědomosti,

dokonce i v této nynější době, neznajíce tajemství Božích.

4 Neboť by nebylo možné, aby si otec náš Lehi pamatoval všechny tyto věci a aby jim učil děti své, ledaže by bylo pomoci těchto desek; neboť on byl učen v "jazyce Egyptských, tudíž mohl čísti tyto rytiny a učiti jim děti své, takže tímto ony jim mohly učiti děti své a tak plniti přikázání Boží, až do této nynější doby.

5 Pravím vám, synové moji, kdyby nebylo těchto věcí, jež jsou udržovány a "zachovávány rukou Boží, abychom mohli ^bčísti a rozuměti "tajemstvím jeho a mítí přikázání jeho vždy před očima svýma, pak by dokonce i otcové naši upadali do nevíry a my bychom byli jako bratří naši, Lamanité, kteří o těchto věcech nevědí ničeho, nebo dokonce jim ani nevěří, když jsou jim učeni, pro ^dtradice otců svých, které nejsou správné.

6 Ó synové moji, chtěl bych, abyste si pamatovali, že tato slova jsou pravdivá a také že tyto záznamy jsou "pravdivé. A vizte, také desky Nefiovy, jež obsahují záznamy a slova otců našich od doby, kdy opustili Jeruzalém, až do nynějšíka, a ty že jsou také pravdivé; a my mů-

[MOSIÁŠ]

1 1a Omni 1:13.
2a Mos. 4:14–15;
NaS 68:25, 28.
b Morm. 9:32.
3a PP Desky.

b Alma 37:8–9.
4a JS–Ž 1:64.
5a PP Písma – Písma
budou zachovávána.
b Deut. 6:6–8.
c PP Tajemství Boží.

d Mos. 10:11–17.
6a 1. Nefi 1:3;
2. Nefi 33:10–11;
Moroni 10:27.

žeme věděti o jistotě jejich, protože je máme před očima svýma.

7 A nyní, synové moji, chtěl bych, abyste pamatovali na to, abyste je pilně ^azkoumali, abyste tímto mohli míti užitek; a chtěl bych, abyste ^bzachovávali příkázání Boží, aby se vám ^cdařilo v zemi podle ^dpříslibů, jež Pán dal otcům našim.

8 A král Beniamin učil své syny mnoha dalším věcem, jež nejsou napsány v této knize.

9 A stalo se, že poté, co král Beniamin ustal poučovati své syny, zestárl a viděl, že musí velmi brzy jíti cestou všeho pozemského; tudíž myslel si, že je žádoucí, aby předal království jednomu ze svých synů.

10 Tudíž, dal si předvésti Mosiáše; a toto jsou slova, jež k němu promlouval řka: Synu můj, chtěl bych, abys vydal prohlášení po celé této zemi mezi veškerým tímto lidem neboli ^alidem Zarahemlovým a lidem Mosiášovým, který dlí v zemi, aby se shromáždili; neboť nazítrí vyhlásím tomuto lidu svými vlastními ústy, že ty jsi ^bkrálem a vládcem nad tímto lidem, který nám Pán, Bůh náš, dal.

11 A nadto dám tomuto lidu ^ajméno, aby tím mohli býti odlišeni od všech lidí, které Pán Bůh vyvedl ze země Jeruzalém; a toto učiním, protože je to lid pilný v zachovávání příkázání Páně.

12 A dám mu jméno, jež nebude nikdy vymazáno, leda by to bylo skrze ^apřestupek.

13 Ano, a nadto ti pravím, že kdyby tento vysoce oblíbený lid Páně upadl v ^apřestupek a stal se zlovolným a cizoložným lidem, pak je Pán vydá, aby se tak stali ^bslabými jako bratří jejich; a již je nebude nadále ^czachovávatí nesmírnou a podivuhodnou mocí svou, jako doposud zachovával otce naše.

14 Neboť pravím ti, kdyby nebyl vztáhl rámě své k zachování otců našich, byli by museli padnouti do rukou Lamanitů a státi se obětí nenávisti jejich.

15 A stalo se, že poté, co král Beniamin ustal promlouvati k svému synovi, svěřil mu správu všech záležitostí království.

16 A nadto mu také svěřil do péče záznamy, jež byly vyryty na ^adeskách z mosazi; a také desky Nefiovy; a také ^bmeč Labanův a ^ckouli neboli ukazatel, který vedl naše otce pustinou, který byl připraven rukou Páně, aby tímto mohli býti vedeni, každý podle pozornosti a píce, kterou Pánu věnovali.

17 Tudíž, když byli nevěrní, nedařilo se jim a ani nepokračovali ve své cestě, ale byli ^ahnáni zpět a přivodili na sebe nelibost Boží; a tudíž byli sužováni hladem a těžkými strastmi, aby byli podníceni k rozpomenutí se na svou povinnost.

7a PP Písma.
b Mos. 2:22;
Alma 50:20–22.
c 1. Nefi 2:20.
d Alma 9:12–14.
10a Omni 1:14.

b Mos. 2:30.
11a Mos. 5:8–12.
12a PP Hřešiti, hřích.
13a Židům 6:4–6.
b Hel. 4:24–26.
c NaS 103:8–10.

16a Mos. 1:3.
b 1. Nefi 4:8–19;
Sl. Morm. 1:13;
NaS 17:1.
c 1. Nefi 16:10.
17a 1. Nefi 18:12–13.

18 A nyní, stalo se, že Mosiáš šel a učinil, jak mu otec přikázal, a vyhlásil veškerému lidu, který byl v zemi Zarahemla, aby se shromáždili a vyšli k chrámu a aby vyslechli slova, jež k nim bude jeho otec promlouvat.

KAPITOLA 2

Král Beniamin oslovuje svůj lid – Připomíná nestrannost, čestnost a duchovnost své vlády – Radí mu, aby sloužil svému Nebeskému Králi – Ti, kteří se bouří proti Bohu, budou trpěti trýzní, která je jako neuhasitelný oheň. Kolem roku 124 př. Kr.

A STALO se, že poté, co Mosiáš učinil, jak mu jeho otec přikázal, a vydal prohlášení po celé zemi, se lidé shromažďovali po celé zemi, aby mohli vyjít k chrámu a slyšeti slova, jež k nim král Beniamin bude promlouvat.

2 A byl jich veliký počet, dokonce tolik, že je ani nepočítali, neboť se v zemi nesmírně rozmnožili a zesílili.

3 A také vzali z "prvorozených ze svých stád, aby mohli přinésti ^boběť a zápalné ^coběti ^dpodle zákona Mojžíšova;

4 A také aby vzdali díky Pánu, svému Bohu, který je vyvedl ze země Jeruzalém a který je vysvobodil z rukou jejich nepřátel a ^aurčil za jejich ^bučitele spravedlné muže a také spravedlného

muže za jejich krále, který zjednal mír v "zemi Zarahemla a který je učil ^azachovávatí přikázání Boží, aby se mohli radovati a býti naplněni ^eláskou k Bohu a ke všem lidem.

5 A stalo se, že když vyšli k chrámu, rozbili své stany okolo, každý muž podle své ^arodiny, sestávající z jeho manželky a jeho synů a jeho dcer a jejich synů a jejich dcer, od nejstarších až po nejmladší, a každá rodina byla oddělena od druhé.

6 A rozbili své stany okolo chrámu a každý muž měl svůj ^astan dveřmi směrem k chrámu, aby takto mohli zůstatí ve stanech a slyšeti slova, jež k nim král Beniamin bude promlouvatí;

7 Neboť onen zástup byl tak veliký, že je král Beniamin nemohl všechny učiti ve zdech chrámu, tudíž dal postaviti věž, aby tak jeho lid mohl slyšeti slova, jež k němu bude promlouvatí.

8 A stalo se, že počal promlouvatí k svému lidu z věže; a všichni nemohli slyšeti jeho slova pro velikost onoho zástupu; tudíž dal, aby slova, jež promlouval, byla zapisována a rozesílána mezi ty, kteří nebyli v doslechu jeho hlasu, aby i oni mohli obdržeti jeho slova.

9 A toto jsou slova, jež ^apromlouval a dal zapsati, řka: Bratří moji, vy všichni, kteří jste se shromáždili, vy, kteří slyšíte

2 3a Gen. 4:4.

b pp Oběť.

c 1. Nefi 5:9.

d 2. Nefi 25:24;

Alma 30:3; 34:13–14.

4a pp Povolání,

povolany Bohem,
povolati.

b Mos. 18:18–22.

pp Učitel, učiti.

c Omni 1:12–15.

d Jan 15:10.

e pp Láska.

5a pp Rodina.

6a Ex. 33:8–10.

9a Mos. 8:3.

slova má, jež k vám dnes budu promlouvati; neboť nepřikázal jsem vám, abyste si sem přišli ^bpohrávati se slovy, jež budu promlouvati, ale abyste mne ^cposlouchali a otevřeli uši své, abyste mohli slyšeti, a ^d srdce své, abyste mohli rozuměti, a ^e mysl svou, aby pohledu vašemu mohla býti odhalena ^ftajemství Boží.

10 Nepřikázal jsem vám sem přijíti, abyste se mne ^bbáli nebo abyste si mysleli, že já sám jsem více nežli smrtelný člověk.

11 Vždyť já jsem jako vy sami, poddán všelikým slabostem těla a myslí; a přece jsem byl vyvolen tímto lidem a vysvěcen otcem svým a ruka Páně strpěla, abych byl vládcem a králem nad tímto lidem; a byl jsem udržován a zachováván nesmírnou mocí jeho, abych vám sloužil s veškerou mocí, myslí a silou, kterou mi Pán udělil.

12 Pravím vám, že mi bylo dovoleno prožiti dny své ve službě vám, dokonce až do této doby, a nežádal jsem od vás ^azlato ani stříbro ani žádný druh bohatství;

13 Ani jsem nestrpěl, abyste byli zavíráni do žalářů ani abyste činili jeden z druhého otroky ani abyste vraždili nebo plenili nebo kradli nebo cizoložili; dokonce jsem ani nestrpěl, abyste se dopouštěli jakéhokoli druhu

zlovolnosti, a učil jsem vás, že máte zachovávatí přikázání Páně ve všem, co vám přikázal –

14 A vpravdě, já sám jsem ^apracoval svými vlastními rukama, abych vám mohl sloužiti a abyste nebyli zatíženi daněmi a aby na vás nepřišlo nic, co by bylo zatěžko nésti – a všech těchto věcí, jež jsem pravil, jste vy sami dnes svědky.

15 Avšak, bratří moji, nečinil jsem tyto věci, abych se mohl chlubití, ani neříkám tyto věci, abych vás tímto obviňoval; ale říkám vám tyto věci, abyste věděli, že se dnes mohu zodpovídati před Bohem s čistým ^asvědomím.

16 Vizte, pravím vám, že si nepřeji chlubití se proto, že jsem vám pravil, že jsem prožil dny své ve službě vám, neboť jsem byl pouze ve službě Boží.

17 A vizte, říkám vám tyto věci, abyste se mohli naučiti ^amoudrosti; abyste se naučili, že když jste ve ^bslužbě ^cbližních svých, jste pouze ve službě svého Boha.

18 Vizte, nazývali jste mne svým králem; a jestliže já, jehož svým králem nazýváte, pracuji, abych vám ^asloužil, neměli byste pak i vy pracovatí, abyste si navzájem sloužili?

19 A vizte také, jestliže já, jehož nazýváte svým králem, jenž prožil dny své ve službě vám,

9b NaS 6:12.
c PP Poslouchati,
poslušnost, poslušný.
d Mos. 12:27;
3. Nefi 19:33.
e PP Mysl.
f PP Tajemství Boží.

10a PP Báti se, bázeň,
strach.
12a Skut. 20:33–34.
14a 1. Kor. 9:18.
15a PP Svědomí.
17a PP Moudrost.
b Mat. 25:40;

Jakub 1:27;
NaS 42:29–31.
PP Sloužiti, služba.
c PP Bratr, bratří;
Sestra.
18a Mat. 20:26–27.

a přece byl ve službě Boží, si zasluzuji od vás nějakých díků, ó, jak byste měli “děkovati Králi svému nebeskému!

20 Pravím vám, bratří moji, kdybyste vzdali veškeré díky a “chválu, jež má celá duše vaše moc vlastniti, tomu ^bBohu, jenž vás stvořil a jenž vás udržuje a zachovává a způsobuje, abyste se radovali, a umožňuje, abyste navzájem žili v míru –

21 Pravím vám, že kdybyste sloužili tomu, jenž vás stvořil od počátku a zachovává vás ze dne na den, jenž vám propůjčuje dech, abyste mohli žítí a pohybovati se a konati podle své vlastní “vůle, a dokonce vás podporuje od okamžiku k okamžiku – pravím, kdybyste mu sloužili celou duší svou, ještě byste byli ^bneprospěšnými služebníky.

22 A vizte, vše, co od vás požaduje, je, abyste “zachovávali ^bpřikázání jeho; a slíbil vám, že budete-li zachovávatí přikázání jeho, bude se vám v zemi dařiti; a on se nikdy “neodchyluje od toho, co praví; tudíž ^d“zachovávejte-li přikázání jeho, žehná vám a dává vám úspěch.

23 A nyní, v první řadě, on vás stvořil a dal vám život, za což jste jeho dlužníky.

24 A za druhé, on požaduje, abyste činili, jak vám přikázal; za což, činíte-li to, vám okamžitě

“žehná; a tudíž vám zaplatil. A stále jste jeho dlužníky, a jste a budete na věky věků; tudíž, čím se můžete chlubití?

25 A nyní, ptám se, můžete říci něco o sobě? Odpovídám vám: Nikoli. Nemůžete ani říci, že jste tolik co prach země; a přece jste byli z “prachu země ^bstvořeni; ale vizte, ten patří tomu, jenž vás stvořil.

26 A já, ani já, jehož nazýváte králem svým, nejsem o nic lepší, nežli jste vy sami; neboť já jsem také z prachu. A vy vidíte, že jsem starý a brzy vydám tuto smrtelnou schránku její matce zemi.

27 Tudíž, jak jsem vám pravil, že jsem vám sloužil, “kráčeje před Bohem s čistým svědomím, tedy tak jsem vás dal v tuto dobu shromážditi, abych byl shledán bez viny a aby na mne nepadla vaše ^bkrev, až budu státi, abych byl souzen Bohem z toho, co mi ohledně vás přikázal.

28 Pravím vám, že jsem vás dal shromážditi, abych mohl “zbaviti šat svůj krve vaší v tuto dobu, kdy brzy sejdu do hrobu, abych tam mohl sejíti v pokoji a aby se nesmrtelný ^bduch můj mohl připojiti k “chórům na výšinách ve zpěvu chval spravedlnému Bohu.

29 A nadto, pravím vám, že jsem vás dal shromážditi, abych

19a pp Díkůvzdání, díky.

20a 1. Nefi 18:16.

b pp Bůh, Božstvo.

21a pp Svoboda jednání.

b Lukáš 17:7–10.

22a Lev. 25:18–19;

2. Nefi 1:9.

b pp Přikázání Boží.

c NaS 3:1–2.

d NaS 14:7; 58:2–3.

24a pp Požehnáni,

požehnaný,

požehnati.

25a Gen. 3:19; Jákob 2:21.

b pp Stvoření, stvořiti.

27a pp Kráčeti, kráčeti

s Bohem.

b Jákob 1:19.

28a Jákob 2:2.

b pp Duch.

c Morm. 7:7.

vám oznámil, že již nemohu býti učitelem vaším, ani králem vaším;

30 Neboť i v tuto chvíli se celá schránka má nesmírně chvěje, když se pokouším k vám promlouvat; ale Pán Bůh mne podporuje a dovolil, abych k vám promluvil, a přikázal mi, abych vám dnes oznámil, že můj syn Mosiáš je králem a vládcem nad vámi.

31 A nyní, bratří moji, chtěl bych, abyste činili tak, jak jste činili až doposud. Tak, jak jste zachovávali přikázání má a také přikázání otce mého a dařilo se vám a byli jste ochraňováni před pádem do rukou nepřátel vašich, právě tak budete-li zachovávat přikázání syna mého neboli přikázání Boží, jež vám budou skrze něho předávána, bude se vám v zemi dařiti a nepřátelé vaši nebudou míti nad vámi žádné moci.

32 Ale, ó lide můj, varuj se, aby mezi vámi nevyvstaly "sváry a abyste nechtěli poslouchati zlého ducha, o němž promlouval otec můj Mosiáš.

33 Neboť vizte, nad tím, kdo chce poslouchati toho ducha, je vyslovena běda; neboť chce-li ho poslouchati a zůstane-li a zemře-li v hříších svých, vypije "zatracení pro svou vlastní duši; neboť obdrží jako mzdu svou ^bvěčný trest, protože přestoupil zákon Boží navzdory svému vlastnímu poznání.

34 Pravím vám, že není mezi

vámi žádného, kromě malých dětí vašich, kdo nebyl poučován o těchto věcech a kdo neví, že jste věčně zadluženi nebeskému Otci svému, abyste mu dávali vše, co máte a co jste; a také kdo nebyl poučován o záznamech, jež obsahují prorocství, jež byla promlouvána svatými proroky až do doby, kdy otec náš Lehi opustil Jeruzalém;

35 A také o všem, co bylo promlouváno otci našimi do nynějšíka. A vizte také, oni promlouvali to, co jim přikázal Pán; tudíž, jsou spravedlné a pravdivé.

36 A nyní, pravím vám, bratří moji, že poté, co jste poznali všechny tyto věci a byli jste jim vyučováni, dopustíte-li se přestupku a půjdete-li proti tomu, co bylo řečeno, vzdálíte se od Ducha Páně, takže ve vás nebude míti žádného místa, aby vás vedl po stezkách moudrosti, abyste byli pozhnání, aby se vám dařilo a abyste byli zachováni –

37 Pravím vám, že člověk, který toto činí, vystupuje v otevřené "vzpouře proti Bohu; tudíž chce poslouchati onoho zlého ducha a stává se nepřitelem veškeré spravedlivosti; tudíž, Pán v něm nemá žádného místa, neboť on nepřebývá v ^bnesvatých chrámech.

38 Tudíž, nečiní-li onen člověk "pokání a zůstane-li a zemře-li jako nepřítel Boha, požadavky božské ^bspravedlnosti probudí nesmrtelnou duši jeho k proni-

32a 3. Nefi 11:29–30.

33a PP Zatracení.

^b NaS 19:6, 10–12.

37a Mos. 3:12;

Hel. 8:24–25.

PP Vzpouřa.

^b Alma 7:21.

38a PP Pokání.

^b PP Spravedlnost.

kavému pocitu jeho vlastní ‘viny, která způsobuje, že se stáhne z přítomnosti Páně, a která naplňuje jeho hrud’ vinou a bolestí a úzkostí, což je jako neuhasitelný oheň, jehož plamen vystupuje vzhůru na věky věků.

39 A nyní, pravím vám, že “milosrdenství nemá na takového člověka žádný nárok; tudíž konečným osudem jeho je trpěti nikdy nekončící muka.

40 Ó všichni vy, staří lidé, a také vy, mladí lidé, a vy, malé děti, kteří rozumíte slovům mým, neboť jsem k vám promlouval jasně, abyste porozuměli, modlím se, abyste se probudili, abyste se “rozpomenuli na hrozný stav těch, kteří upadli v přestupek.

41 A nadto, přál bych si, abyste zvážili pozeňnaný a “šťastný stav těch, kteří zachovávají příkázání Boží. Neboť vizte, ti jsou ^bpozeňnaní ve všech věcech, jak v časných, tak v duchovních; a vytrvají-li “věrně do konce, budou přijati v ^anebi, aby takto mohli přebývat s Bohem ve stavu nikdy nekončícího štěstí. Ó pomněte, pomněte, že tyto věci jsou pravdivé; neboť Pán Bůh to pravil.

KAPITOLA 3

Král Beniamin pokračuje ve své promluvě – Pán Všemocný bude

sloužiti mezi lidmi ve stánku z hlíny – Krev poteče z každého póru, až bude usmiřovati hříchy světa – Jeho jméno je jediné, jímž přichází spasení – Lidé mohou odložití přirozeného člověka a státí se Svatými skrze usmíření – Muka zlovolných budou jako jezero ohně a síry. Kolem roku 124 př. Kr.

A OPĚT, bratří moji, chtěl bych vás požádati o pozornost vaši, neboť mám něco více, co bych k vám chtěl promlouvat; neboť vizte, chci vám říci věci týkající se toho, co přijde.

2 A věci, jež vám povím, mi byly oznámeny “andělem od Boha. A on mi pravil: Probud’ se, a já jsem se probudil a vizte, on stál přede mnou.

3 A pravil mi: Probud’ se a slyš slova, jež ti povím; neboť viz, přišel jsem, abych ti oznámil “radostné zvěsti veliké radosti.

4 Neboť Pán vyslyšel modlitby tvé a posoudil spravedlivost tvou a poslal mne, abych ti je oznámil, aby ses mohl radovati; a alys je mohl oznámiti lidu svému, takže oni také mohou býti naplnění radostí.

5 Neboť viz, přichází čas, a není daleko, kdy “Pán Všemocný, který vládne, který byl a který je od veškeré věčnosti do veškeré věčnosti, sestoupí s mocí s nebe mezi děti lidské a bude dlíti ve ^bstánku z hlíny a bude choditi mezi lidmi konaje mocné

38c PP Vina.

39a Alma 34:8–9, 15–16.

PP Milosrdenství,
milosrdný.

40a Alma 5:18.

41a 4. Nefi 1:15–18.

PP Radost.

b PP Pozeňnaní,
pozeňnaný,
pozeňnati.

c NaS 6:13.

d PP Nebe.

3 2a PP Andělé.

3a Lukáš 2:10–11.

5a PP Jehova.

b Mos. 7:27;

Alma 7:9–13.

‘zázraky, jako uzdravování nemocných, kříšení mrtvých, a způsobí, že chromí budou choditi, slepí obdrží zrak svůj a hluší sluch, a bude uzdravovati všeliké nemoci.

6 A bude vymítati ‘dáby neboli zlé duchy, kteří dlí v srdci dětí lidských.

7 A hle, vytrpí ‘pokušení a bolest těla, ^bhlad, žízeň a únavu, dokonce více, nežli člověk může ‘vytrpěti, aniž by mu to přivodilo smrt; neboť viz, ^dkrev poteče z každého póru, tak veliká bude ‘úzkost jeho pro zlovolnost a ohavnosti lidu jeho.

8 A bude nazýván ‘Ježíš Kristus, ^bSyn Boží, ‘Otec nebe a země, Stvořitel všech věcí od počátku; a ^dmatka jeho bude nazývána ‘Maria.

9 A hle, přijde k svým vlastním, aby k dětem lidským mohlo přijíti ‘spasení, a to skrze ^bvíru ve jméno jeho; a dokonce i po tom všem ho budou považovati za člověka a řeknou, že má ‘dábla, a budou ho ^dbičovati a ‘ukřižují ho.

10 A on ‘vstane ^btřetího dne z mrtvých; a viz, bude státi, aby

‘soudil svět; a viz, všechny tyto věci jsou vykonány, aby na děti lidské mohl přijíti spravedlivý soud.

11 Neboť viz, a také ‘krev jeho ^busmíruje hříchy těch, kteří ‘padli přestupkem Adamovým, kteří zemřeli neznajíce vůli Boží ohledně sebe samých neboli kteří ^dhřešili v neznalosti.

12 Ale běda, běda tomu, kdo ví, že se ‘bouří proti Bohu! Neboť spasení nepřichází k žádnému takovému, ledaže je to pokáním a vírou v ^bPána Ježíše Krista.

13 A Pán Bůh vyslal svaté své proroky mezi všechny děti lidské, aby oznamovali tyto věci každému pokolení, národu a jazyku, aby takto všichni, kteří uvěří, že Kristus přijde, mohli obdržeti ‘odpuštění hříchů svých a mohli se radovati nesmírně velikou radostí, dokonce ^bjako kdyby již mezi ně přišel.

14 Nicméně Pán Bůh viděl, že lid jeho je lidem tvrdošíjným, a stanovil pro ně zákon, totiž ‘zákon Mojžíšův.

15 A ukázal jim mnohá znamení a divy a ‘předobrazy a nástiny týkající se příchodu

5c Mat. 4:23–24;

Skut. 2:22;

1. Nefi 11:31.

pp Zázrak.

6a Marek 1:32–34.

7a pp Pokoušeti,

pokušení.

b Mat. 4:1–2.

c NaS 19:15–18.

d Lukáš 22:44.

e Iz. 53:4–5.

8a pp Bůh, Božstvo –

Bůh Syn.

b Alma 7:10.

c Hel. 14:12;

3. Nefi 9:15.

d Mat. 1:16;

1. Nefi 11:14–21.

e pp Maria, matka

Ježíšova.

9a pp Spasení.

b pp Věřiti, víra.

c Jan 8:48.

d Marek 15:15.

e Lukáš 18:33;

1. Nefi 19:10;

2. Nefi 10:3.

pp Ukřižování.

10a pp Vzkříšení.

b Mat. 16:21;

2. Nefi 25:13;

Hel. 14:20–27.

c pp Soud, souditi.

11a pp Krev.

b pp Usmíření, usmířiti.

c pp Pád Adama a Evy.

d 2. Nefi 9:25–26.

12a Mos. 2:36–38;

Hel. 8:25.

pp Vzpoura.

b pp Pán.

13a pp Odpuštění hříchů.

b 2. Nefi 25:24–27;

Jarom 1:11.

14a pp Zákon Mojžíšův.

15a pp Ježíš Kristus –

Předobrazy a

symboly Krista.

svého; a také svatí proroci k nim promlouvali o příchodu jeho; a nicméně zatvrdili srdce své a nepochopili, že ^bzákon Mojžíšův nic neprospívá, ledaže by to bylo skrze usmíření krve jeho.

16 A i kdyby bylo možné, aby malé ^aděti mohly hřešiti, nemohly by býti spaseny; ale já ti pravím, ony jsou ^bpožehnané; neboť viz, tak jak v Adamovi neboli přirozeností padají, právě tak krev Kristova usmíruje hříchy jejich.

17 A nadto, pravím ti, že nebude dáno ^ažádného jiného jména ani žádné jiné cesty ani prostředku, jímž k dětem lidským může přijíti ^bspasení, pouze ve jménu a skrze jméno ^cKrista, Pána Všemocného.

18 Neboť viz, on soudí a soud jeho je spravedlný; a malé dítě, které zemře v dětství, nezahyne; ale lidé pijí zatracení své vlastní duše, ledaže se pokoří a ^astanou se jako malé děti a uvěří, že spasení bylo a je a přijde ve smírné krvi a skrze ^bsmírnou krev Krista, Pána Všemocného.

19 Neboť ^apřirozený člověk je nepřitelem Boha a byl jím od ^bpádu Adamova a bude na věky věků, ledaže se ^cpoddá nutkáním Svatého ^dDucha a odloží přirozeného člověka a stane se ^esvatým skrze usmíření Krista

Pána a stane se jako ^fdítě, poddajným, mírným, pokorným, trpělivým, plným lásky, ochotným podrobiti se všemu, co Pán považuje za vhodné na něj vložit, stejně jako se dítě podrobuje otci svému.

20 A nadto, pravím ti, že přijde čas, kdy se ^aznalost o Spasiteli rozšíří v ^bkaždém národě, pokolení, jazyku a lidu.

21 A viz, až ten čas přijde, žádný, kromě malých dětí, nebude shledán před Bohem ^abez viny, leda skrze pokání a víru ve jméno Pána Boha Všemocného.

22 A dokonce v této době, až poučíš lid svůj o věcech, jež ti Pán, tvůj Bůh, přikázal, dokonce tehdy již nebudou shledáni bez viny v očích Božích, pouze podle slov, jež jsem k tobě promluvil.

23 A nyní, promluvil jsem slova, jež mi přikázal Pán Bůh.

24 A tak praví Pán: Ona budou státí jako jasné svědectví proti tomuto lidu soudného dne; z tohoto budou souzeni, každý podle skutků svých, ať byly dobré, nebo ať byly zlé.

25 A jestliže byly zlé, budou vydáni hroznému ^apohledu na svou vlastní vinu a ohavnosti své, což způsobí, že se stáhnou z přítomnosti Páně do stavu ^bbídy a nekonečných muk, odkud se nemohou již více

15b Mos. 13:27–32.

16a pp Děti, dítě.

b Moroni 8:8–9.

17a Skut. 4:10–12;

2. Nefi 31:21.

b pp Spasení.

c V Ježíš Kristus –

Vzítí jméno Ježíše

Krista na sebe.

18a Mat. 18:3.

b Mos. 4:2; Hel. 5:9.

19a 1. Kor. 2:11–14;

Mos. 16:2–3.

pp Přirozený člověk.

b pp Pád Adama a Evy.

c 2. Par. 30:8.

d Moroni 10:4–5.

pp Duch Svatý.

e pp Svatý.

f 3. Nefi 9:22.

20a NaS 3:16.

b pp Misionářská práce.

21a pp Počet vydání,

zodpovědnost,

zodpovědný.

25a Alma 5:18; 12:14–15.

b Morm. 8:38.

navrátiti; tudíž vypili zatracení své vlastní duše.

26 Tudíž, pili z číše hněvu Božího, což jim spravedlnost nemůže odepřítí, stejně jako nemohla odepřítí "Adamovi, aby padl, protože pojedl ze zakázaného ^bovoce; tudíž, ^cmilosrdenství na ně již na věky nebude moci míti nárok.

27 A "muka jejich budou jako ^bjezero ohně a síry, jehož plameny jsou neuhasitelné a jehož dým stoupá vzhůru na věky věků. Tak mi Pán přikázal. Amen.

KAPITOLA 4

Král Beniamin pokračuje ve své promluvě – Spasení přichází díky usmíření – Věřte v Boha, abyste byli spaseni – Uchovávejte si odpuštění svých hříchů skrze věrnost – Udělte ze svého jmění chudým – Čiňte všechny věci v moudrosti a v pořádku. Kolem roku 124 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že když král Beniamin ustal promlouvati slova, jež mu předal anděl Páně, rozhlédl se po zástupu a vizte, oni padli k zemi, neboť přišla na ně "bázeň Páně.

2 A oni spatřili sami sebe ve svém vlastním "tělesném stavu, že jsou dokonce ^bméně nežli prach země. A všichni volali

nahlas jedním hlasem řkouce: Ó, buď milosrdný a obrať k nám ^csmírnou krev Kristovu, abychom mohli obdržeti odpuštění hříchů svých a aby srdce naše mohlo býti očištěno; neboť my věříme v Ježíše Krista, Syna Božího, který ^dstvořil nebe a zemi a všechny věci; a který sestoupí mezi děti lidské.

3 A stalo se, že poté, co promluvili tato slova, sestoupil na ně Duch Páně a byli naplněni radostí, obdrževše "odpuštění hříchů svých, majíce pokoj ^bsvědomí pro nesmírnou ^cvíru, kterou měli v Ježíše Krista, který přijde podle slov, jež k nim král Beniamin promlouval.

4 A král Beniamin opět otevřel ústa svá a počal k nim promlouvati řka: Přátelé moji a bratří moji, pokolení moje a lide můj, přál bych si opět požádati vás o pozornost vaši, abyste vyslechli zbytek slov mých, jež k vám promluvím, a abyste jim porozuměli.

5 Neboť vizte, jestliže vás v této chvíli poznání dobrotivosti "Boží probudilo k pocítění nicoty vaší a bezcenného a padlého stavu vašeho –

6 Pravím vám, jestliže jste došli "poznání dobrotivosti Boží a nesmírné moci jeho a moudrosti jeho a trpělivosti jeho a shovívavosti jeho vůči dětem lidským;

26a Morm. 9:12.

b Gen. 3:1–12;

2. Nefi 2:15–19;

Alma 12:21–23.

c PP Milosrdenství, milosrdný.

27a PP Vina.

b 2. Nefi 9:16;

Jákob 6:10;

NaS 76:36.

4 1a PP Báti se, bázeň, strach.

2a PP Tělesný.

b Hel. 12:7–8.

c Mos. 3:18; Hel. 5:9.

d PP Stvoření, stvořiti.

3a PP Odpuštění hříchů.

b PP Svědomí.

c PP Věřiti, víra.

2a PP Mojž. 1:10.

6a PP Bůh, Božstvo.

a také ^busmíření, jež je připraveno od ^czaložení světa, aby jím mohlo přijít spasení k tomu, kdo vloží ^ddůvěru svou v Pána a bude pilný v zachovávání příkázání jeho a vytrvá ve víře až do konce života svého, mám na mysli život smrtelného těla –

7 Pravím, že toto je člověk, který obdrží spasení skrze usmíření, jež bylo připraveno od založení světa pro veškeré lidstvo, které kdy bylo od ^apádu Adamova nebo které je nebo které kdy bude, až do konce světa.

8 A toto je prostředek, jímž přichází spasení. A není ^ažádného jiného spasení kromě toho, o němž bylo promlouváno; ani není žádných jiných podmínek, za nichž člověk může být spasen, leda těch podmínek, o nichž jsem vám pravil.

9 Věřte v Boha; věřte, že on je a že stvořil všechny věci jak na nebi, tak na zemi; věřte, že má veškerou ^amoudrost a veškerou moc jak na nebi, tak na zemi; věřte, že člověk ^bneobsáhne všechny věci, jež může obsáhnouti Pán.

10 A opět, věřte, že musíte činiti ^apokání z hříchů svých a zanechatí jich a pokořiti se

před Bohem; a prositi v upřímnosti srdce, aby vám ^bodpustil; a nyní, ^cvěřte-li všem těmto věcem, hleďte, abyste je ^dčinili.

11 A opět vám pravím, jak jsem již pravil předtím, že pokud jste došli poznání slávy Boží neboli pokud jste poznali dobrotivost jeho a ^aochutnali jste z lásky jeho a obdrželi jste ^bodpuštění hříchů svých, což způsobuje tak nesmírně velikou radost v duši vaší, stejně tak bych chtěl, abyste pamatovali na velikost Boží a na svou vlastní ^cnicotu a na ^ddobrotivost jeho a na shovívavost jeho s vámi, nehodným stvořením, a to vždy uchovávali v paměti, a abyste se pokořili až do hlubin ^epokory, ^fdenně vzývající jméno Páně a stojíce neochvějně ve víře v to, co přijde, co bylo promlouváno ústy anděla.

12 A vize, pravím vám, že budete-li toto činiti, budete se vždy radovati a budete naplněni ^aláskou Boží a vždy si ^bbudete udržovati odpuštění hříchů svých; a porostete v poznání slávy toho, který vás stvořil, neboli v poznání toho, co je spravedlné a pravdivé.

13 A nebudete pomýšleti na to, abyste jeden druhému ubližovali, ale abyste žili ^apokojně a

6b pp Usmíření, usmířiti.

c Mos. 15:19.

d Žalmy 36:8;

2. Nefi 22:2;

Hel. 12:1.

pp Důvěra,
důvěřovati.

7a pp Pád Adama a Evy.

8a Skut. 4:12;

2. Nefi 31:21;

Mos. 3:17.

9a Řím. 11:33–34;

Jákob 4:8–13.

b Iz. 55:9.

10a pp Pokání.

b NaS 61:2.

c Mat. 7:24–27.

d 2. Nefi 31:19–21.

11a Alma 36:24–26.

b pp Odpuštění
hříchů.

c Mojš. 1:10.

d Ex. 34:6;

Moroni 8:3.

e pp Pokora, pokorný,
pokořiti se.

f pp Modlitba.

12a pp Láska.

b Mos. 4:26;

Alma 4:13–14;

5:26–35;

NaS 20:31–34.

13a pp Mírotvorce.

abyste dávali každému člověku podle toho, jak mu náleží.

14 A nestrpíte, aby "děti vaše chodily hladové nebo nahé; a také nestrpíte, aby přestupovaly zákony Boží a ^bměly potyčky a hádaly se spolu a sloužily ďáblu, který je pánem hříchu neboli který je oním zlým duchem, o němž promlouvali otcové naši, tím, který je nepřitelem veškeré spravedlivosti.

15 Ale vy je budete "učiti, aby ^bkráčely po cestách pravdy a střídmosti; budete je učiti, aby se "navzájem milovaly a aby si navzájem sloužily.

16 A také vy sami budete "pomáhati těm, kteří pomoci vaší mají zapotřebí; poskytnete ze jmění svého tomu, kdo je v nouzi; a nestrpíte, aby k vám ^bžebrák vznášel prosbu svou nadarmo, a nezapudíte ho, aby nezahynul.

17 Možná si "řeknete: Ten člověk si přivodil sám bídu svou; tudíž pozdržím ruku svou a nedám mu z jídla svého ani mu neudělím ze jmění svého, aby netrpěl, neboť tresty jeho jsou spravedlné –

18 Ale já vám pravím: Ó člověče, ten, kdo toto činí, má veliký důvod ku pokání; a nebude-li činiti pokání z toho, co učinil, zahyne na věky a nebude mítí podílu v království Božím.

19 Neboť vizte, nejsme snad všichni žebráci? Nezávisíme všichni na téže Bytosti, totiž Bohu, vším jměním, jež máme, jídlem a rouchem i zlatem i stříbrem a veškerým bohatstvím, jehož máme všeho druhu?

20 A vizte, dokonce i v této době jste vzývali jméno jeho a žádali jste o odpuštění hříchů svých. A strpěl, abyste žádali nadarmo? Nikoli; vylil na vás Ducha svého a způsobil, že se srdce vaše naplnilo "radostí, a způsobil, že ústa vaše byla zavřena, takže jste nebyli mocni slova, tak nesmírně veliká byla radost vaše.

21 A nyní, jestliže Bůh, který vás stvořil, na němž jste závislí životem svým a vším, co máte a co jste, vám udílí vše, o co ve víře požádáte a co je správné, věřice, že obdržíte, ó, jak pak vy si máte navzájem "udíleti z jmění, které máte.

22 A "soudíte-li člověka, který k vám vznáší prosbu svou o jmění vaše, aby nezahynul, a odsoudíte-li ho, oč mnohem spravedlnější bude odsouzení vaše za ^bpozdržení jmění svého, které nepatří vám, ale Bohu, jemuž také patří život váš; a přesto nevznášíte žádnou prosbu ani nečiníte pokání z toho, co jste učinili.

23 Pravím vám, běda tomu člověku, neboť jmění jeho

14a 1. Tim. 5:8; NaS 83:4.
b PP Svár.

15a NaS 68:25–28;
Mojž. 6:58.

PP Učitel, učiti.

b PP Kráčeti, kráčeti
s Bohem.

c Mos. 18:21.

16a PP Pravá láska;
Sloužití, služba.

b Deut. 15:7–11;

Přísl. 21:13;

Iz. 10:1–2.

17a Přísl. 17:5.

20a PP Radost.

21a PP Blaho a sociální
péče; Sloužití,
služba.

22a Mat. 7:1–2;

Jan 7:24.

b 1. Jan. 3:17.

zahyne s ním; a nyní, já pravím tyto věci těm, kteří jsou ^abohatí co do věcí tohoto světa.

24 A opět, pravím chudým, vám, kteří nemáte, a přece máte dost, abyste přežívali ze dne na den; mám na mysli vás všechny, kteří odmítáte žebráka, protože nemáte; chci, abyste si řekli v srdci svém toto: Nedávám, protože nemám, ale kdybych měl, ^adal bych.

25 A nyní, řeknete-li si toto v srdci svém, zůstáváte nevinní, jinak jste ^aodsouzeni; a odsouzení vaše je spravedlné, neboť jste žádostivi toho, co jste neobdrželi.

26 A nyní, kvůli těmto věcem, jež jsem k vám promlouval – to jest, abyste si udržovali odpuštění hříchů svých ze dne na den, abyste mohli ^akráčeti před Bohem nevinní – chtěl bych, abyste ^budíleli ze jmění svého ^cchudým, každý člověk podle toho, co má, abyste ^asytili hladové, šatili nahé, navštěvovali nemocné a poskytovali jim úlevu jak duchovně, tak časně, podle potřeb jejich.

27 A hleďte, aby všechny tyto věci byly konány v moudrosti a pořádku; neboť není nutné, aby člověk ^aběžel rychleji, nežli má sil. A opět, je nezbytné, aby byl pilný, a tak aby získal cenu; tudíž všechny věci musejí být konány v pořádku.

28 A chtěl bych, abyste si pamatovali, že ten, kdo si mezi vámi vypůjčí od bližního svého, má mu navrátiti to, co si půjčil, jak si umluvil, nebo jinak se dopouští hříchu; a možná způsobíš, že se hříchu dopustí i bližní tvůj.

29 A nakonec, nemohu vám vypovědět všechny věci, jimiž se můžete dopustiti hříchu; neboť jsou rozmanité cesty a prostředky, dokonce tak mnohé, že je ani nemohu vypočítati.

30 Ale tolik vám mohu říci, že nebudete-li ^abdít nad sebou samými a nad ^bmyšlenkami svými a nad ^cslowy svými a nad skutky svými a nebudete-li dodržovati přikázání Boží a nevytrváte-li ve víře v to, co jste slyšeli o příchodu Pána našeho, až do konce života svého, musíte zahynouti. A nyní, ó člověče, pomni a nezahyň.

KAPITOLA 5

Vírou se Svátí stávají syny a dcerami Kristovými – Jsou pak nazýváni jménem Kristovým – Král Benjamin je nabádá, aby byli stáli a neochvějní v dobrých skutcích. Kolem roku 124 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že když král Benjamin takto promluvil k svému lidu, vyslal mezi ně posly, přeje si dozvědět se od svého

23a NaS 56:16.

24a Marek 12:44.

25a NaS 56:17.

26a pp Kráčeti, kráčeti s Bohem.

b Jákob 2:17–19.

c Zach. 7:10;

Alma 1:27.

pp Almužna, dávání almužny.

d Iz. 58:10–11;

NaS 104:17–18.

27a NaS 10:4.

30a Alma 12:14.

pp Bdítí, strážní.

b Marek 7:18–23.

pp Myšlenky.

c Mat. 15:18–20.

pp Znesvěcení.

lidu, zdali uvěřili slovům, jež k nim promlouval.

2 A všichni volali jedním hlasem řkouce: Ano, věříme všem slovům, jež jsi k nám promlouval; a také víme o jistotě jejich a o pravdivosti jejich díky Duchu Pána Všemocného, který v nás neboli v srdci našem způsobil mocnou ^azměnu, takže již nemáme sklonu činiti ^bzlo, ale neustále činiti dobro.

3 A i my sami, skrze nekonečnou dobrotivost Boží a projevy Ducha jeho, máme veliký výhled na to, co přijde; a kdyby to bylo žádoucí, mohli bychom prorokovati o všech věcech.

4 A je to víra, kterou jsme měli ve věci, jež k nám král náš promlouval, která nás přivedla k tomuto velikému poznání, z něhož se radujeme tak nesmírně velikou radostí.

5 A jsme ochotni vstoupiti do ^asmlouvy s Bohem svým, že budeme činiti vůli jeho a že budeme poslušni příkázání jeho ve všech věcech, jež nám přikáže, po celý zbytek dnů svých, abychom na sebe nepřivodili nikdy ^bnekončící muka, jak bylo promlouváno ^candělem, abychom nemuseli píti z číše hněvu Božího.

6 A nyní, toto jsou slova, jež si král Beniamin od nich přál;

tudíž jim pravil: Promluvili jste slova, jež jsem si přál; a smlouva, kterou jste učinili, je smlouvou spravedlivou.

7 A nyní, pro smlouvu, kterou jste učinili, budete nazýváni ^a“dětmi Kristovými, syny jeho a dcerami jeho; neboť vizte, tohoto dne vás duchovně ^bzplodil; neboť vy pravíte, že ^csrdce vaše je změněno vírou ve jméno jeho; tudíž jste z něho ^dzrozeni a stali jste se ^esyny jeho a dcerami jeho.

8 A pod tímto označením jste ^a“osvobozeni a není ^bžádného jiného označení, jímž byste mohli býti osvobozeni. Není dáno žádného jiného ^cjména, jímž přichází spasení; tudíž, chtěl bych, abyste ^dna sebe vzali jméno Kristovo, vy všichni, kteří jste vstoupili do smlouvy s Bohem, že budete poslušni do konce života svého.

9 A stane se, že kdo toto učiní, bude shledán na pravici Boží, neboť pozná jméno, jímž je nazván; neboť bude nazván jménem Kristovým.

10 A nyní, stane se, že ten, kdo na sebe nevezme jméno Kristovo, musí býti nazván nějakým ^ajiným jménem; tudíž, bude se nalézati na ^blevici Boží.

11 A chtěl bych, abyste si také pamatovali, že toto je ono

5 2a Alma 5:14.
PP Znovuzrozen,
zrozen z Boha.
b Alma 19:33.
5a Mos. 18:10.
b Mos. 3:25–27.
c Mos. 3:2.
7a Mos. 27:24–26;
Mojž. 6:64–68.

PP Synové a dcery
Boží.
b PP Zplozený.
c PP Srdce.
d Mos. 15:10–11.
PP Znovuzrozen,
zrozen z Boha.
e NaS 11:30.
8a Řím. 6:18;

Gal. 5:1;
Hel. 14:30.
b Skut. 4:10, 12;
Alma 21:9.
c Mos. 26:18.
d Skut. 11:26;
Alma 46:15.
10a Alma 5:38–39.
b Mat. 25:33.

“jméno, o němž jsem pravil, že vám dám, a jež nebude nikdy vymazáno, ledaže by to bylo skrze přestupek; tudíž, mějte se na pozoru, abyste se nedopouštěli přestupku, aby toto jméno nebylo ze srdce vašeho vymazáno.

12 Pravím vám, chtěl bych, abyste pamatovali na to, abyste si “udržovali toto jméno vždy napsáno v srdci svém, abyste nebyli shledáni na levici Boží, ale abyste uslyšeli a poznali hlas, jímž vás zavolá, a také jméno, jímž vás nazve.

13 Neboť jak může člověk “poznati pána, jemuž nesloužil a jenž je pro něho cizincem a jenž je daleko od myšlenek a od záměrů srdce jeho?

14 A opět, což vezme člověk osla, který patří bližnímu jeho, a ponechá si ho? Pravím vám: Nikoli; nestrpí ani, aby se pásl mezi stády jeho, ale vyžene ho a zapudí. Pravím vám, že stejně tak tomu bude mezi vámi, nepoznáte-li jméno, jímž jste nazváni.

15 Tudíž, chtěl bych, abyste byli stálí a neochvějní, vždy oplývající dobrými skutky, aby vás Kristus, Pán Bůh Všemocný, mohl “zpečetiti za své, abyste mohli býti přivedeni do nebe, abyste mohli míti věčné spasení a věčný život skrze moudrost a moc a spravedlnost a milosrdenství toho, jenž ^bstvořil všechny

věci, na nebi i na zemi, jenž je Bohem nade vším. Amen.

KAPITOLA 6

Král Beniamin zaznamenává jména lidí a ustanovuje kněze, aby je učili – Mosiáš vládne jako spravedlivý král. Kolem roku 124–121 př. Kr.

A NYNÍ, král Beniamin, ustav promlouvati k lidu, považoval za žádoucí, aby “zapsal jména všech těch, kteří vstoupili do smlouvy s Bohem, že budou zachovávatí příkázání jeho.

2 A stalo se, že nebylo jediné duše, ledaže to byly malé děti, která by nevstoupila do smlouvy a nevzala by na sebe jméno Kristovo.

3 A opět, stalo se, že když král Beniamin učinil konec všem těmto věcem a vysvětil svého syna “Mosiáše, aby byl vládcem a králem nad svým lidem, a dal mu veškeré pokyny týkající se království a také ^bustanovil kněze, aby “učili lid, aby tak mohl slyšeti a znáti příkázání Boží, a aby ho podněcovali k rozpominání se na “přisahu, kterou učinil, rozpustil zástup a lidé se navrátili, každý se svou rodinou, do svého domu.

4 A “Mosiáš počal vládnouti na místě svého otce. A počal vládnouti ve třicátém roce svého věku, což je celkem okolo čtyř set a sedmdesáti šesti

11a Mos. 1:11–12.
pp Ježíš Kristus –
Vzítí jméno Ježíše
Krista na sebe.
12a NaS 18:23–25.
13a Mos. 26:24–27.

15a pp Posvěcení;
Povolání a vyvolení.
b Kol. 1:16; Mos. 4:2;
Alma 11:39.
6 1a NaS 128:8.
3a Mos. 1:10; 2:30.

b pp Vysvěcení,
vysvětití.
c Alma 4:7.
d Mos. 5:5–7.
4a pp Mosiáš, syn
Beniaminův.

let od ^bdoby, kdy Lehi opustil Jeruzalém.

5 A král Benjamin žil tři troky a zemřel.

6 A stalo se, že král Mosiáš krácel po cestách Páně a dodržoval soudy jeho a ustanovení jeho a zachovával příkázání jeho ve všech věcech, jež mu přikázal.

7 A král Mosiáš vedl svůj lid k tomu, aby obdělával půdu. A on sám také obdělával půdu, aby se "nestal přítěží svému lidu a aby činil podle toho, co činil jeho otec ve všech věcech. A mezi veškerým jeho lidem nebylo žádných svárů po dobu tří let.

KAPITOLA 7

Ammon nalézá zemi Lehi-Nefi, kde je králem Limhi – Limhiův lid je v porobě Lamanitů – Limhi líčí jejich příběh – Prorok (Abinadi) svědčil, že Kristus je Bůh a Otec všech věcí – Ti, kteří zasévají špinavost, sklízíjí vichřici, a ti, kteří vkládají svou důvěru v Pána, budou vysvobozeni. Kolem roku 121 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že poté, co měl král Mosiáš nepřetržitý mír po dobu tří let, přál si dozvědět se o lidech, kteří "vyšli, aby dleli v zemi Lehi-Nefi nebo-li ve městě Lehi-Nefi; neboť jeho lid od nich neměl žádnou zprávu od té doby, kdy opustili zemi ^bZarahemla; tudíž, unavovali ho svým dožadováním.

2 A stalo se, že král Mosiáš povolil, aby šestnáct jejich silných mužů vyšlo do země Lehi-Nefi, aby pátrali po svých bratřích.

3 A stalo se, že nazítří se vydali na cestu majíce s sebou jistého Ammona, jenž byl silný a mocný muž a potomek Zarahemlův; a také byl jejich vůdcem.

4 A nyní, neznali směr, kterým měli v pustině putovati, aby došli do země Lehi-Nefi; tudíž bloudili pustinou mnoho dnů, dokonce čtyřicet dnů bloudili.

5 A když již bloudili čtyřicet dnů, došli k pahorku, který je na sever od země "Šilom, a tam rozbili své stany.

6 A Ammon vzal tři své bratří, a jmenovali se Amaleki, Helem a Hem, a šli do země "Nefi.

7 A vizte, potkali krále lidu, který byl v zemi Nefi a v zemi Šilom; a byli obklopeni královou stráží a byli zajati a byli svázáni a byli uvrženi do vězení.

8 A stalo se, že když byli ve vězení dva dny, byli opět předvedeni před krále a byla jim uvolněna pouta; a stanuli před králem a bylo jim povoleno, nebo spíše přikázáno, aby odpovídali na otázky, jež jim bude klásti.

9 A on jim pravil: Vizte, já jsem "Limhi, syn Noémův, který byl synem Zenifovým, který přišel ze země Zarahemla, aby zdědil tuto zemi, jež byla zemí jejich otců, a který byl hlasem lidu učiněn králem.

4b 1. Nefi 1:4.

7a 2. Kor. 11:9.

7 1a Omni 1:27–30.

b Omni 1:13.

5a Mos. 9:6, 8, 14.

6a 2. Nefi 5:8.

9a Mos. 11:1.

10 A nyní, přeji si znáti příčinu, pro niž jste byli tak smělí, že jste se přiblížili ke zdem města, když já sám jsem byl se svými strážemi vně brány?

11 A nyní, z této příčiny jsem strpěl, abyste byli zachováni, abych se vás mohl vyzptati, nebo jinak bych vás dal usmrtiti svými strážemi. Je vám dovoleno mluvit.

12 A nyní, když Ammon viděl, že je mu dovoleno mluvit, předstoupil a sklonil se před králem; a vzpřímiv se opět, pravil: Ó králi, jsem dnes velmi vděčen Bohu, že jsem ještě na živu a že je mi dovoleno mluvit; a pokusím se mluvit směle;

13 Neboť jsem si jist, že kdybys mne znal, nebyl bys strpěl, abych nosil tato pouta. Neboť já jsem Ammon a jsem potomek ^aZarahemlův a přišel jsem ze země Zarahemla pátrati po svých bratrích, které Zenif z oné země vyvedl.

14 A nyní, stalo se, že poté, co Limhi uslyšel slova Ammonova, byl nesmírně rád a pravil: Nyní, vím s jistotou, že moji bratři, kteří byli v zemi Zarahemla, jsou ještě na živu. A nyní, budu se radovati; a nazítří dám, aby se můj lid také radoval.

15 Neboť vizte, jsme v porobě Lamanitů a byla nám ^auložena daň, kterou je velmi zatěžko nésti. A nyní, vizte, naši bratři nás vysvobodí z poroby neboli z rukou Lamanitů a my budeme jejich otroky; neboť je lépe býti

otroky Nefitů nežli platiti dávky králi Lamanitů.

16 A nyní, král Limhi přikázal svým strážím, aby již nesvazovaly Ammona ani jeho bratří, ale dal, aby šli k pahorku, který byl na sever od Šilomu, a aby přivedli do města jejich bratří, aby se tak mohli najísti a napítí a odpočinouti si od námahy své cesty; neboť vytrpěli mnoho věcí; trpěli hladem, žízní a únavou.

17 A nyní, stalo se nazítří, že král Limhi vyslal prohlášení mezi všecken svůj lid, aby se tak shromáždil u ^achrámu a vyslechl slova, jež k němu promluví.

18 A stalo se, že když se shromáždili, že k nim promluvil tímto způsobem řka: Ó vy, lidé moji, pozdvihněte hlavu svou a buďte utěšeni; neboť vizte, čas je na dosah neboli není daleko, kdy již nebudeme v poddanství svých nepřátel, přes všechny naše boje, jež byly marné; a přece mám důvěru, že zbývá vykonati jeden úspěšný boj.

19 Tudíž, pozdvihněte hlavu svou a radujte se a vložte důvěru svou v ^aBoha, v toho Boha, který byl Bohem Abrahamovým a Izákovým a Jákobovým; a v toho Boha, který ^bvyvedl děti Izraele ze země egyptské a dal, aby prošly Rudým mořem po suché zemi, a živil je ^cmannou, aby v pustině nezahynuly; a mnoho dalších věcí pro ně učinil.

13a Omni 1:12–15.

15a Mos. 19:15.

17a 2. Nefi 5:16.

19a Ex. 3:6; 1. Nefi 19:10.

^b Ex. 12:40–41;

Alma 36:28.

^c Ex. 16:15, 35;

Num. 11:7–8;

Jozue 5:12.

20 A opět, tentýž Bůh vyvedl otce naše "ze země Jeruzalém a udržoval a zachovával lid svůj až do nynějška; a vizte, pro nepravosti naše a ohavnosti naše nás uvedl do poroby.

21 A vy všichni jste dnes svědky, že Zenif, jenž byl učiněn králem nad tímto lidem, jsa "přehorlivý, aby zdědil zemi svých otců, tudíž byv oklamán lstivostí a vychytralostí krále Lamana, jenž vstoupil v ujednání s králem Zenifem a vydav mu do rukou vlastnictví části země neboli dokonce města Lehi-Nefi a města Šilom; a okolní zemi –

22 A vše toto učinil s jediným záměrem, aby "přivedl tento lid do poddanství neboli do poroby. A vizte, my v této době platíme daň králi Lamanitů, až polovinu kukuřice své a ječmene svého, a dokonce veškerého obilí svého všeho druhu a polovinu přírůstků stád svých a dobytka svého; a dokonce polovinu všeho, co máme nebo co vlastníme, král Lamanitů od nás požaduje, nebo náš život.

23 A nyní, není toto velmi zatěžko nésti? A není tato naše strast veliká? Nyní vizte, jak veliký důvod máme k truchlení.

24 Ano, pravím vám, veliké jsou důvody, jež máme k truchlení; neboť vizte, kolik našich bratří bylo zabito a jejich krev byla prolita nadarmo, a vše pro nepravost.

25 Neboť kdyby tento lid nebyl upadl v přestupek, Pán by nebyl strpěl, aby na ně přišlo tak velké zlo. Ale vizte, oni neposlouchali slova jeho; ale počaly mezi nimi sváry, dokonce natolik, že prolévají mezi sebou krev.

26 A "proroka Páně zabili; ano, vyvoleného muže Božího, který jim říkal o jejich zlovolnosti a ohavnostech a prorokoval o mnohých věcech, jež přijdou, ano, dokonce o příchodu Krista.

27 A protože jim pravil, že Kristus je "Bůh, Otec všech věcí, a pravil, že na sebe vezme obraz člověka a bude to ^bobraz, podle něhož byl člověk na počátku stvořen; neboli jinými slovy pravil, že člověk byl stvořen podle obrazu "Božího a že Bůh sestoupí mezi děti lidské a vezme na sebe maso a krev a bude choditi po tváři země –

28 A nyní, protože toto pravil, oni ho usmrtili; a mnohé další věci učinili, jež na ně přivodily hněv Boží. Tudíž, kdo by se divil, že jsou v porobě a že jsou sužováni těžkými strastmi?

29 Neboť vizte, Pán pravil: "Nepomohu lidem svým v den přestupku jejich; ale zahradím cesty jejich, aby se jim nedařilo; a skutky jejich budou před nimi jako kámen úrazu.

30 A opět, on praví: Bude-li lid můj zasévatí "špinavost, bude ^bsklízeti plevy její ve vichřici; a účinkem jejich je jed.

20a 1. Nefi 2:1–4.

21a Mos. 9:1–3.

22a Mos. 10:18.

26a Mos. 17:12–20.

27a PP Bůh, Božstvo.

^b Gen. 1:26–28;

Eter 3:14–17;

NaS 20:17–18.

^c Mos. 13:33–34; 15:1–4.

29a 1. Sam. 12:15;

2. Par. 24:20.

30a PP Špína, špinavost.

^b Gal. 6:7–8;

NaS 6:33.

PP Žeň.

31 A opět on praví: Bude-li lid můj zasévatí špinavost, bude sklízeti "východní vítr, který přináší okamžité zničení.

32 A nyní, vizte, slib Páně se naplnil a vy jste biti a sužováni.

33 Ale jestliže se "obrátíte k Pánu s celým úmyslem srdce a vložíte v něho důvěru svou a budete mu sloužiti s veškerou pílí mysli, jestliže budete toto činiti, on vás podle své vlastní vůle a libosti své vysvobodí z poroby.

KAPITOLA 8

Ammon učí lid Limhiův – Dozvoídá se o dvaceti čtyřech Jareditských deskách – Starodávne záznamy mohou býti přeloženy vidoucími – Žádný dar není větší nežli býti vidoucím. Kolem roku 121 př. Kr.

A STALO se, že poté, co král Limhi ustal promlouvati k svému lidu, neboť k nim promlouval mnoho věcí a jen několik z nich jsem napsal do této knihy, řekl svému lidu všechny věci o jejich bratřích, kteří byli v zemi Zarahemla.

2 A nechal Ammona postaviti před zástup a zopakovati jim vše, co se přihodilo jejich bratřím od té doby, kdy Zenif odešel ze země, až do doby, kdy odešel ze země on sám.

3 A také jim zopakoval poslední slova, jimž je učil král Benjamin, a vysvětlil je lidu krále Limhiho, aby porozuměli všem slovům, jež promlouval.

4 A stalo se, že poté, co on toto vše učinil, král Limhi rozpustil zástup a dal, aby se všichni navrátili do svého vlastního domu.

5 A stalo se, že dal přinésti před Ammona desky, jež obsahovaly "záznam jeho lidu od doby, kdy opustil zemi Zarahemla, aby si je mohl přečísti.

6 Nyní, jakmile Ammon přečetl záznam, král se ho otázal, umí-li vykládati jazyky, a Ammon mu řekl, že neumí.

7 A král mu pravil: Byv zamoučen pro strasti lidu svého, dal jsem vypraviti čtyřicet a tři z lidí svých na cestu do pustiny, aby takto našli zemi Zarahemla, abychom se mohli obrátiti na bratří své, aby nás vysvobodili z poroby.

8 A ačkoli byli pilní, bloudili pustinou po dobu mnoha dnů a nenalezli zemi Zarahemla, ale navrátili se do této země poté, co putovali zemí mezi mnohými vodami, objevivše zemi, jež byla pokryta kostmi lidí a zvířat a také byla pokryta zříceninami staveb všeho druhu, objevivše zemi, která bývala zalidněna lidem, který byl tak početný, jako zástupy Izraele.

9 A na svědectví, že věci, jež vypověděli, jsou pravdivé, přinesli "dvacet čtyři desky, jež jsou pokryty rytinami a jsou z ryzího zlata.

10 A viz, také přinesli "náprsní pancíře, jež jsou veliké a jsou z ^bmosazi a z mědi a jsou dokonale zachovalé.

31a Jer. 18:17; Mos. 12:6.
33a Morm. 9:6.

8 5a Mos. 9–22.
9a Eter 1:1–2.

10a Eter 15:15.
b Eter 10:23.

11 A opět, přinesli meče, jejichž jílce podlehly zkáze a jejichž ostří byla rozežrána rzí; a v zemi není nikoho, kdo by byl schopen vyložití jazyk neboli rytiny, jež jsou na deskách. Tudíž pravil jsem ti: Umíš překládati?

12 A pravím ti opět: Víš o někom, kdo umí překládati? Neboť si přeji, aby tyto záznamy byly přeloženy do našeho jazyka; neboť nám snad dají poznání o zbytku lidu, jenž byl zničen, od něž tyto záznamy pocházejí; nebo nám snad dají poznání přímo o onom lidu, jenž byl zničen; a já si přeji znáti příčinu jeho zničení.

13 Nyní mu Ammon pravil: Mohu ti s jistotou říci, ó králi, o muži, který umí „překládati záznamy; neboť má něco, čím se může dívatí a překládati veškeré záznamy z dávné doby; a je to dar od Boha. A tyto věci se nazývají^b překladaatele a žádný člověk se do nich nemůže podívatí, ledaže je mu to přikázáno, aby nepohleděl na něco, na co by neměl, a aby nezahynul. A komu je přikázáno se do nich podívatí, ten se nazývá^c vidoucím.

14 A vizte, král lidu, jenž je v zemi Zarahemla, je tím mužem, jemuž je přikázáno činiti tyto věci a jenž má tento veliký dar od Boha.

15 A král pravil, že vidoucí je větší nežli prorok.

16 A Ammon pravil, že vidoucí je zjevovatelem a taktéž

prorokem; a většího daru nemůže žádný člověk míti, ledaže by vlastnil moc Boží, což žádný člověk nemůže; a přece člověk může míti velikou moc danou mu Bohem.

17 Ale vidoucí může věděti o věcech, jež jsou minulé, a také o věcech, jež mají přijíti, a jimi budou všechny věci zjeveny, nebo spíše tajné věci budou projeveny a skryté věci vyjdou na světlo a věci, jež nejsou známé, budou jimi oznámeny a také jimi budou oznámeny věci, jež by jinak známy býti nemohly.

18 Tak Bůh poskytl prostředek, aby člověk mohl vírou vykonávatí mocné zázraky; tudíž se stává velikým dobrodiním pro své bližní.

19 A nyní, když Ammon ustal promlouvati tato slova, král se nesmírně zaradoval a vzdával díky Bohu řka: Bezpochyby „veliké tajemství je obsaženo na těchto deskách a tyto překladaatele byly bezpochyby připraveny proto, aby byla odhalena všechna takováta tajemství dětem lidským.

20 Ó, jak podivuhodná jsou díla Páně a jak dlouho má strpení s lidem svým; a jak slepé a nepronikavé je chápání dětí lidských; neboť nechtějí hledati moudrost ani netouží po tom, aby nad nimi panovala!

21 Ano, jsou jako divoké stádo, jež utíká od pastýře a rozbíhá se a je hnáno a je sežráno lesní zvěří.

13a Mos. 28:10–17.

b PP Urim a Thumim.

c PP Vidoucí.

19a Eter 3:21–28; 4:4–5.

ZÁZNAM ZENIFŮV – Zpráva o jeho lidu od doby, kdy opustili zemi Zarahemla, do doby, kdy byli vysvobozeni z rukou Lamanitů.

Obsaženo v kapitolách 9 až 22 včetně.

KAPITOLA 9

Zenif vede skupinu ze Zarahemly, aby vlastnili zemi Lehi-Nefi – Lamanitský král jim dovoluje zdědit zemi – Válka mezi Lamanity a Zenifovým lidem. Kolem roku 200–187 př. Kr.

JÁ, Zenif, byv vyučován ve veškerém jazyce Nefitů a maje znalost o "zemi Nefi neboli o zemi prvního dědictví našich otců a byv vyslán jako zvěd mezi Lamanity, abych mohl vyzvědět jejich síly, aby na ně naše vojsko mohlo přijít a zničit je – ale když jsem viděl to, co bylo mezi nimi dobrého, přál jsem si, aby nebyli zničeni.

2 Tudíž, sváril jsem se v pustině se svými bratřími, neboť jsem chtěl, aby s nimi náš vládce učinil dohodu; ale on, jsa strohý a krvelačný muž, přikázal, abych byl zabit; byl jsem ale zachráněn velikým krveprolitím; neboť otec bojoval proti otci a bratr proti bratrovi, dokud nebyl větší počet z našeho vojska v pustině zničen; a my jsme se vrátili, ti z nás, kteří byli ušetřeni, do země Zarahemla, abychom ten příběh vypověděli jejich manželkám a jejich dětem.

3 A přece jsem jich, jsa přehorlivý, abych zdědil zemi našich otců, sebral tolik, kolik mělo přání jít, aby vlastnili zemi, a vydali jsme se opět na cestu do pustin, abychom vyšli do země; ale byli jsme sužováni hladem a těžkými strastmi; neboť jsme byli pomalí v rozpočetí se na Pána, svého Boha.

4 Přesto však po mnohadenním bloudění pustinou jsme rozbili své stany na místě, kde naši bratří byli pobiti, jež bylo blízko země našich otců.

5 A stalo se, že jsem šel opět se čtyřmi svými muži do města ke králi, abych mohl poznati smýšlení královo a abych se dozvěděl, zdali mohu vstoupiti se svým lidem a vlastniti zemi v míru.

6 A vešel jsem ke králi a on se mnou učinil smlouvu, že mohu vlastniti zemi Lehi-Nefi a zemi Šilom.

7 A také přikázal, aby jeho lid ze země odešel, a já a můj lid jsme do země vstoupili, abychom ji mohli vlastniti.

8 A počali jsme stavěti stavby a opravovati zdi města, ano, totiž zdi města Lehi-Nefi a města Šilom.

9 A počali jsme obdělávati zemi, ano, vpravdě všelikými semeny, semeny kukuřice a pšenice a ječmene a neasem a šeumem a semeny všemožného ovoce; a počali jsme se množiti a v zemi se nám dařilo.

10 Nyní, byla to lstivost a vychytralost krále Lamana, že

vydal zemi, abychom ji vlastnili, aby "uvedl můj lid do poroby.

11 Tudíž stalo se, že poté, co jsme dleli v zemi po dobu dvádnácti let, král Laman počal býti velice znepokojen, aby snad můj lid v zemi nezesílil, a tak by jej oni nemohli přemoci a uvést do poroby.

12 Nyní, oni byli líným a "modlářským lidem; tudíž si přáli uvést nás do poroby, aby se mohli přejídati z práce našich rukou; ano, aby mohli sami hodovati na stádech našich polí.

13 Tudíž stalo se, že král Laman počal podněcovati svůj lid, aby se sváril s mým lidem; tudíž počaly býti války a sváry v zemi.

14 Neboť, v třináctém roce mé vlády v zemi Nefi, daleko na jihu země Šilom, když moji lidé napájeli a krmili svá stáda a obdělávali svou zemi, přišel na ně početný zástup Lamanitů a počal je pobíjeti a bráti jejich stáda a kukuřici z jejich polí.

15 Ano, a stalo se, že všichni ti, kteří nebyli dostiženi, uprchli až do města Nefi a dovolávali se u mne ochrany.

16 A stalo se, že jsem je vyzbrojil luky a šípy a meči a dýkami a kyji a praky a všelikými zbraněmi, jež jsme mohli vymyslet, a já a můj lid jsme vyšli proti Lamanitům do boje.

17 Ano, v síle Páně jsme vyšli do boje proti Lamanitům; neboť já a můj lid jsme mocně volali k Pánu, aby nás vysvobodil

z rukou našich nepřátel, neboť jsme byli probuzeni, abychom se rozpomenuli na vysvobození svých otců.

18 A Bůh "vyslyšel naše volání a odpověděl na naše modlitby; a my jsme vyšli v moci jeho; ano, vyšli jsme proti Lamanitům a za jeden den a noc jsme jich pobili tři tisíce a čtyřicet tři; pobíjeli jsme je, dokud jsme je nevyhnali ze své země.

19 A já jsem sám, svýma vlastníma rukama, pomáhal pohrbívati jejich mrtvé. A vizte, k našemu velikému smutku a bédování bylo zabito dvě stě a sedmdesát devět našich bratří.

KAPITOLA 10

Král Laman umírá – Jeho lid je divoký a zuřivý a věří ve falešné tradice – Zenif a jeho lid je přemáhají. Kolem roku 187–160 př. Kr.

A STALO se, že jsme opět počali zřizovati království a opět jsme počali vlastniti zemi v míru. A já jsem dal vyráběti válečné zbraně všeho druhu, abych tak mohl míti zbraně pro svůj lid na dobu, kdyby Lamanité opět přišli válčiti proti mému lidu.

2 A rozestavěl jsem stráže okolo země, aby na nás Lamanité nemohli opět nepozorovaně přijíti a zničití nás; a tak jsem střežil svůj lid a svá stáda a ochraňoval jsem je, aby nepadli do rukou našich nepřátel.

3 A stalo se, že jsme dědičně vlastnili zemi svých otců na

mnoho let, ano, na dobu dvaceti a dvou let.

4 A nechal jsem muže obdělávati zemi a pěstovati všeliké "zrno a všeliké ovoce všeho druhu.

5 A nechal jsem ženy přísti a lopotiti se a pracovati a vyráběti všeliké druhy jemného plátna, ano, a "látky všeho druhu, aby-chom mohli odívati svou nahotu; a tak se nám dařilo v zemi – tak jsme měli v zemi trvalý mír po dobu dvaceti a dvou let.

6 A stalo se, že král "Laman zemřel a jeho syn počal vládnouti na jeho místě. A počal podněcovati svůj lid ke vzpouře proti mému lidu; tudíž se počali připravovati na válku a na to, že půjdou bojovati proti lidu mému.

7 Ale já jsem vyslal své zvědy okolo země "Šemlon, abych mohl objeviti jejich přípravy, abych se měl před nimi na pozoru, aby nepřišli na můj lid a nezničili ho.

8 A stalo se, že přišli na sever země Šilom, se svými početnými zástupy, muži "ozbrojení^b luky a šípy a meči a dýkami a kameny a praky; a hlavy své měli oholené, takže byly holé; a byli opásáni koženým pásem okolo beder svých.

9 A stalo se, že jsem dal, aby ženy a děti lidu mého byly ukryty v pustině; a také jsem dal, aby se všichni moji staří

muži, kteří mohli unést zbraně, a také všichni moji mladí muži, kteří byli schopni unést zbraně, shromáždili, aby šli do boje proti Lamanitům; a seřadil jsem je do šiků, každého muže podle jeho věku.

10 A stalo se, že jsme šli do boje proti Lamanitům; a já, dokonce i já ve svém pokročilém věku, jsem šel bojovati proti Lamanitům. A stalo se, že jsme šli v "síle Páně do boje.

11 Nyní, Lamanité nevěděli ničeho o Pánu ani o síle Páně, tudíž spoléhali na svou vlastní sílu. Nicméně byli silným lidem, co do síly lidské.

12 Byl to "divoký a krutý a krvelačný lid, věřící v tuto^b tradici svých otců – věřili, že byli vyhnáni ze země Jeruzalém pro nepravost svých otců a že jim bylo v pustině jejich bratřími ukřivděno a také jim bylo ukřivděno při přeplouvání moře;

13 A opět, že jim bylo ukřivděno poté, co přepluli moře, když byli v zemi svého "prvního dědictví, a toto vše proto, že Nefi byl věrnější v zachovávaní příkázání Páně – tudíž se mu dostalo^b přízně Páně, neboť Pán naslouchal jeho modlitbám a odpovídal na ně a převzal vedení nad jejich putováním v pustině.

14 A jeho bratří se na něho hněvali, protože "nerozuměli konáním Páně; ^bhněvali se na

10 4a Mos. 9:9.
5a Alma 1:29.
6a Mos. 9:10–11; 24:3.
7a Mos. 11:12.
8a Jarom 1:8.

b Alma 3:4–5.
10a pp Důvěra,
důvěřovati.
12a Alma 17:14.
b 2. Nefi 5:1–3.

13a 1. Nefi 18:23.
b 1. Nefi 17:35.
14a 1. Nefi 15:7–11.
b 1. Nefi 18:10–11.

něho i na vodách, protože zatvrdili srdce své proti Pánu.

15 A opět, hněvali se na něho, když připluli do zaslíbené země, protože řekli, že jim odebral z rukou "vládu nad lidem; a usilovali o to, aby ho zabili.

16 A opět, hněvali se na něho, protože odešel do pustiny, jak mu Pán přikázal, a vzal "záznamy, jež byly vyryty na deskách z mosazi, protože pravili, že je ^boloupil.

17 A takto učili své děti, že je mají nenáviděti a že je mají vraždit a že je mají olupovati a pleniti a činiti vše, co mohou, aby je zničily; tudíž mají věčnou nenávisť vůči dětem Nefiovým.

18 Právě pro tuto příčinu mne král Laman svou lstivostí a lživou vychytralostí a svými krásnými sliby oklamal, abych přivedl tento svůj lid do této země, aby ho mohli zničit; ano, a my jsme tyto mnohé roky v zemi trpěli.

19 A nyní já, Zenif, poté, co jsem pověděl všechny tyto věci o Lamanitech svému lidu, povzbudil jsem je, aby šli do boje s mocí, vkládající svou důvěru v Pána; tudíž, bojovali jsme s nimi, tváří v tvář.

20 A stalo se, že jsme je opět vyhnali ze své země; a pobili jsme je s velikým krveprolitím, dokonce tak mnohé, že jsme je nepočítali.

21 A stalo se, že jsme se opět vrátili do své vlastní země a můj

lid počal opět pečovati o svá stáda a obdělávati svou zemi.

22 A nyní, já, jsa stár, předal jsem království jednomu ze svých synů; tudíž, nepromlouvám více. A kéž Pán žehná mému lidu. Amen.

KAPITOLA 11

Král Noé panuje zlovolně – Oddává se prostopášnému životu se svými manželkami a souložnicemi – Abinadi prorokuje, že lid bude vzat do poroby – Král Noé mu usiluje o život. Kolem roku 160–150 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že Zenif předal království Noémovi, jednomu ze svých synů; tudíž Noé počal vládnouti na jeho místě; a nekráčel po cestách svého otce.

2 Neboť vizte, nezachovával přikázání Boží, ale kráčel podle přání svého vlastního srdce. A měl mnoho manželek a "souložnic. A ^bzpůsobil, že jeho lid se dopouštěl hříchu a činil to, co je ohavné v očích Páně. Ano, a dopouštěli se "smilstev a všeliké zlovolnosti.

3 A uložil daň jako jednu pátou část ze všeho, co vlastnili, pátou část ze zlata jejich a ze stříbra jejich a pátou část ze "zifu jejich a z mědi jejich a z mosazi jejich a železa jejich; a pátou část z krmného dobytka jejich; a také pátou část ze všeho zrna jejich.

4 A toto vše pobíral, aby uživil

15a 2. Nefi 5:3.
16a 2. Nefi 5:12.
b Alma 20:10, 13.
11 2a Jákob 3:5.

b 1. Král. 14:15–16;
Mos. 29:31.
c 2. Nefi 28:15.
3a HEB příbuzná slova:

přídavné jméno
„zářící“; sloveso
„pokrytí neboli
oplátovati kovem“.

sebe a své manželky a své souložnice; a také své kněze a jejich manželky a jejich souložnice; tak změnil záležitosti království.

5 Neboť odstranil všechny kněze, kteří byli vysvěceni jeho otcem, a vysvětil na jejich místě nové, takové, kteří byli povýšeni v pýše srdce svého.

6 Ano, a tak byli podporováni ve své lenosti a ve svém modlářství a ve svých smilstvech daněmi, jež král Noé uložil svému lidu; tak lid převelice pracoval, aby podporoval nepravost.

7 Ano, a také se stal modlářským, protože byl oklamán marnými a lichotivými slovy krále a kněží; neboť k němu promlouvali lichotivé věci.

8 A stalo se, že král Noé postavil mnoho nádherných a prostorných staveb; a ozdobil je jemnou prací ze dřeva a všelikými drahocennými věcmi, zlatem a stříbrem a železem a mosazí a zifem a mědí;

9 A také si postavil prostorný palác a v jeho středu trůn, a to vše bylo z vybraného dřeva a ozdobeno zlatem a stříbrem a drahocennými věcmi.

10 A také nechal dělníky své vypracovati všeliké jemné práce uvnitř zdi chrámu, z vybraného dřeva a z mědi a z mosazi.

11 A místa, jež byla vyhrazena pro vysoké kněze a jež byla nade všemi jinými místy, ozdobil ryzím zlatem; a dal před nimi postaviti opěradlo, aby mohli nechati tělo své a ruce své na

něm spočinouti, zatímco budou promlouvati k jeho lidu lživá a marná slova.

12 A stalo se, že postavil v blízkosti chrámu "věž; ano, velmi vysokou věž, dokonce tak vysokou, že se mohl postavit na její vrchol a přehlédnouti zemi Šilom a také zemi Šemlon, kterou vlastnili Lamanité; a mohl dokonce přehlížeti celou zemi okolní.

13 A stalo se, že dal v zemi Šilom postaviti mnohé stavby; a dal postaviti velikou věž na pahorku severně od země Šilom, což bylo útočiště pro děti Nefiovy v době, kdy uprchly ze země; a tak nakládal s bohatstvím, jež získával zdaněním svého lidu.

14 A stalo se, že ulpíval svým srdcem na svém bohatství a trávil čas prostopášným životem se svými manželkami a se svými souložnicemi; a stejně tak i jeho kněží trávil čas se svými nevěstkami.

15 A stalo se, že po zemi založil vinice; a postavil vinné lisy a vyráběl víno v hojnosti; a tudíž se stal "pijanem vína, a také jeho lid.

16 A stalo se, že Lamanité počali napadati jeho lid, jeho malé počty, a pobíjeti je na jejich polích, a když pečovali o svá stáda.

17 A král Noé vyslal strážce okolo země, aby je zadržely; ale nevyslal dostatečný počet, a Lamanité je napadli a zabili je a odehnali mnohá jejich stáda ze země; tak je Lamanité počali

ničiti a projevovati vůči nim svou nenávisť.

18 A stalo se, že král Noé proti nim vyslal svá vojska a byli zahnaní zpět neboli ona je zahнала na nějaký čas zpět; tudíž, vrátili se a radovali se ze své kořisti.

19 A nyní, pro toto veliké vítězství byli povýšeni v pýše srdce svého; "chlubili se svou vlastní silou a pravili, že jejich padesát by se mohlo postavit proti tisícům Lamanitů; a tak se chlubili a měli potěšení z krve a z prolévání krve svých bratří, a to pro zlovolnost svého krále a svých kněží.

20 A stalo se, že mezi nimi byl muž, který se jmenoval "Abinadi; a vyšel mezi ně a počal prorokovati řka: Vizte, tak praví Pán a tak mi přikázal řka: Jdi a řekni tomuto lidu, tak praví Pán – Běda tomuto lidu, neboť já jsem viděl ohavnosti jejich a zlovolnost jejich a smilstva jejich; a nebudou-li činiti pokání, navštívím je v hněvu svém.

21 A nebudou-li činiti pokání a neobráti-li se k Pánu, svému Bohu, vizte, vydám je do rukou nepřátel jejich; ano, budou uvedeni do "poroby; a budou sužováni rukou nepřátel svých.

22 A stane se, že poznají, že já jsem Pán, jejich Bůh, a jsem Bůh "horlivý, navštěvující nepravosti lidu svého.

23 A stane se, že nebude-li tento lid činiti pokání a neobráti-li

se k Pánu, svému Bohu, bude uveden do poroby; a žádný ho nevysvobodí, leda by to byl Pán, Všemohoucí Bůh.

24 Ano, a stane se, že až ke mně budou volati, budu "pomalý k vyslyšení volání jejich; ano, a strpím, aby byli bití nepřáteli svými.

25 A nebudou-li činiti pokání v žíní a popelu a nebudou-li volati mocně k Pánu, svému Bohu, "nevyslyším modlitby jejich, ani je nevysvobodím ze strastí jejich; a tak praví Pán a tak mi přikázal.

26 Nyní, stalo se, že když k nim Abinadi promluvil tato slova, rozhněvali se na něho a snažili se ho připravit o život; ale Pán ho vysvobodil z rukou jejich.

27 Nyní, když král Noé slyšel slova, jež Abinadi promlouval k lidu, také se hněval; a pravil: Kdo je Abinadi, že já a můj lid bychom jím měli býti souzeni, nebo "kdo je ten Pán, který přivede na můj lid tak velikou strast?

28 Přikazuji vám, abyste Abinadiho přivedli sem, abych ho mohl zabít, neboť pravil tyto věci, aby podnítil můj lid, aby se jeden na druhého hněvali, a aby vyvolal mezi mým lidem sváry; tudíž ho zabijí.

29 Nyní, oči lidí byly "zaslepeny; tudíž, ^bzatvrdili srdce své proti slovům Abinadiovým a

19a NaS 3:4.

pp Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

20a pp Abinadi.

21a Mos. 12:2; 20:21;

21:13–15; 23:21–23.

22a Ex. 20:5; Deut. 6:15;
Mos. 13:13.

24a Mich. 3:4;

Mos. 21:15.

25a Iz. 1:15; 59:2.

27a Ex. 5:2; Mos. 12:13.

29a Mojž. 4:4.

b Alma 33:20;

Eter 11:13.

od té doby nadále se ho snažili zajmouti. A král Noé zatvrdil srdce své proti slovu Páně a nečinil pokání ze svých zlých činů.

KAPITOLA 12

Abinadi je uvězněn za prorokování o zničení lidu a o smrti krále Noéma – Falešní kněží citují písmo a předstírají, že zachovávají zákon Mojžíšův – Abinadi je začíná učití desateru přikázání. Kolem roku 148 př. Kr.

A STALO se, že po uplynutí dvou let mezi ně přišel Abinadi v převlečení, aby ho nepoznali, a počal mezi nimi prorokovati řka: Tak mi přikázal Pán řka – Abinadi, jdi a prorokuj tomuto lidu mému, neboť oni zatvrdili srdce své proti slovům mým; nečinili pokání ze zlých činů svých; tudíž je ^a navštívím v hněvu svém, ano, v prudkém hněvu svém je navštívím v nepravostech jejich a v ohavnostech jejich.

2 Ano, běda tomuto pokolení! A Pán mi pravil: Vztáhni ruku svou a prorokuj řka: Tak praví Pán, stane se, že toto pokolení bude pro nepravosti své uvedeno do ^a poroby a bude bito do ^b tváře; ano, a bude hnáno lidmi a bude pobito; a supové z oblohy a psi, ano, a divá zvíř budou žráti maso jeho.

3 A stane se, že ^a život krále

Noéma bude mít ceny dokonce jako šat v horké ^b peci; neboť on pozná, že já jsem Pán.

4 A stane se, že stihnu tento lid svůj těžkými strastmi, ano, hladem a ^a morem; a způsobím, že budou ^b kvílet po celý den.

5 Ano, a způsobím, že budou mít na zádech připoutána ^a břemena; a budou popoháněni jako němý osel.

6 A stane se, že na ně sešlu krupobití a to je bude bít; a také budou sužováni ^a východním větrem; a také ^b hmyz bude obtěžovati zemi jejich a žráti obilí jejich.

7 A budou stíháni velikým morem – a toto vše učiním pro ^a nepravosti jejich a ohavnosti jejich.

8 A stane se, že nebudou-li činiti pokání, zcela je ^a vyhladím s tváře země; avšak zanechají po sobě ^b záznam a já ho zachovám pro jiné národy, jež budou vlastniti zemi; ano, dokonce toto učiním, abych mohl odkrýti ohavnosti tohoto lidu jiným národům. A mnohé věci prorokoval Abinadi proti tomuto lidu.

9 A stalo se, že se na něho rozhněvali; a jali ho a přinesli ho svázaného před krále a pravili králi: Viz, přivedli jsme před tebe muže, který prorokuje zlo ohledně tohoto lidu a praví, že Bůh jej zničí.

10 A také prorokuje zlo ohledně tvého života a praví, že

12 1a Iz. 65:6.

2a Mos. 11:21; 20:21;
21:13–15; 23:21–23.

b Mos. 21:3–4.

3a Mos. 12:10.

b Mos. 19:20.

4a NaS 97:26.

b Mos. 21:9–10.

5a Mos. 21:3.

6a Jer. 18:17;

Mos. 7:31.

b Ex. 10:1–12.

7a NaS 3:18.

8a Alma 45:9–14.

b Morm. 8:14–16.

tvůj život bude jako šat v ohnivé peci.

11 A opět, on praví, že budeš jako stéblo, dokonce jako suché stéblo na poli, přes které běhá zvěř a které pošlapává nohama.

12 A opět, on praví, že budeš jako květy bodláku, který je, když je plně zralý, zafouká-li vítr, roznášen po tváři země.

A tvrdí, že to pravil Pán. A praví, že toto vše na tebe přijde, nebudeš-li činiti pokání, a to pro tvé nepravosti.

13 A nyní, ó králi, jaké veliké zlo jsi učinil nebo jakých velikých hříchů se tvůj lid dopustil, abychom byli odsouzeni Bohem nebo souzeni tímto mužem?

14 A nyní, ó králi, viz, my jsme nevinní a ty, ó králi, jsi nezhřešil; tudíž, tento muž o tobě lhal a prorokoval nadarmo.

15 A viz, my jsme silní, my nevejdeme do poroby ani nebudeme zajati svými nepřáteli; ano, a tobě se v zemi dařilo a také se ti dařiti bude.

16 Viz, zde je ten muž, vydáváme ho do tvých rukou; můžeš mu učiniti, co se ti zdá dobré.

17 A stalo se, že král Noé dal Abinadiho uvrhnouti do vězení; a přikázal, aby se "kněží shromáždili, aby se s nimi mohl poraditi, co by s ním měli učiniti.

18 A stalo se, že pravili králi: Přiveď ho sem, abychom ho mohli vyslychat; a král přikázal, aby byl před ně předveden.

19 A počali ho vyslychat, aby

ho mohli lapiti, aby ho tak měli z čeho obviniti; ale on jim směle odpovídal a odolal všem jejich otázkám, ano, k jejich údivu; neboť jim "odolal ve všech jejich otázkách a zahanbil je ve všech jejich slovech.

20 A stalo se, že jeden z nich mu pravil: Co znamenají slova, jež jsou napsána a jimž učili naši otcové a jež praví:

21 "Jak krásné na horách jsou nohy toho, jež přináší dobré zvěsti; jež zvěstuje pokoj; jež přináší dobré zvěsti o dobrou; jež zvěstuje spasení; jež praví Sionu: Panujeť Bůh tvůj;

22 Strážní tvoji pozdvihnou hlas; společným hlasem zpívati budou; neboť okem v oko uzří, až Pán opět přivede Sion;

23 Propukněte v radost; zpívejte spolu, vy pustá místa jeruzalémská; neboť Pán utěšil lid svůj, vykoupil Jeruzalém;

24 Pán obnažil svaté "rámě své před očima všech národů; a všechny končiny země uvidí spasení našeho Boha.

25 A nyní, Abinadi jim pravil: Vy jste "kněží a předstíráte, že učíte tento lid a že rozumíte duchu prorokování, nicméně si přejete ode mne zvědět, co tyto věci znamenají?

26 Pravím vám, běda vám za převrácení cest Páně! Neboť rozumíte-li těmto věcem, neučili jste jim; tudíž, převraceli jste cesty Páně.

27 Nepoužili jste srdce své k "porozumění; tudíž jste

17a Mos. 11:11.
19a NaS 100:5–6.
21a Iz. 52:7–10;

Nahum 1:15.
24a 1. Nefi 22:11.
25a Mos. 11:5.

27a PP Porozumění.

nebyli moudří. Tudíž, čemu učíte tento lid?

28 A oni pravili: Učíme zákonu Mojžíšovu.

29 A on jim opět pravil: Jestliže učíte "zákonu Mojžíšovu, proč ho nezachovááte? Proč ulpíváte srdcem svým na bohatství? Proč se dopouštíte ^bsmilstev a mrháte silami svými s nevěstkami, ano, a způsobujete, že tento lid se dopouští hříchu, takže Pán má příčinu vyslati mne, abych prorokoval proti tomuto lidu, ano, dokonce veliké zlo proti tomuto lidu?

30 Nevíte, že mluvím pravdu? Ano, vy víte, že mluvím pravdu; a měli byste se třásti před Bohem.

31 A stane se, že budete biti za své nepravosti, neboť jste pravili, že učíte zákonu Mojžíšovu. A co vy víte o zákonu Mojžíšovu? "Přichází spasení zákonem Mojžíšovým? Co vy pravíte?

32 A oni odpověděli a pravili, že spasení přichází zákonem Mojžíšovým.

33 Ale nyní jim Abinadi pravil: Vím, že budete-li zachovávatí přikázání Boží, budete spaseni; ano, budete-li zachovávatí přikázání, jež Pán předal Mojžíšovi na hoře "Sinaji řka:

34 "Já jsem Pán, tvůj Bůh, který tě ^bvyvedl ze země egyptské, z domu poroby.

35 Nebudeš mítí žádného "jiného Boha přede mnou.

36 Neučiníš sobě žádné ryté zpodobeniny ani žádného zpodobení těch věcí, jež jsou na nebi svrchu, ani věcí, jež jsou na zemi dole.

37 Nyní, Abinadi jim pravil: Činili jste toto vše? Pravím vám: Nikoli, nečinili. A "učili jste tento lid, že má činiti všechny tyto věci? Pravím vám: Nikoli, neučili.

KAPITOLA 13

Abinadi je ochraňován božskou mocí – Učí desateru přikázání – Spasení nepřichází samotným zákonem Mojžíšovým – Sám Bůh učiní usmíření a vykoupí svůj lid. Kolem roku 148 př. Kr.

A NYNÍ, když král uslyšel tato slova, pravil svým kněžím: Pryč s tímto mužem a zabijte ho; neboť co s ním uděláme, vždyť je šílený.

2 A oni předstoupili a pokusili se na něj vložití ruce své; ale on jim odolal a pravil jim:

3 Nedotýkejte se mne, neboť Bůh vás udeří, vložíte-li na mne ruce své, neboť jsem nepředal poselství, jež mne Pán poslal předati; ani jsem vám nepověděl to, co jste "žádali, abych řekl; tudíž, Bůh nestrpí, abych byl v tuto dobu zničen.

4 Ale musím splniti přikázání, jež mi Bůh přikázal; a protože jsem vám řekl pravdu, hněváte

29a PP Zákon Mojžíšův.

b PP Cizoložství.

31a Mos. 3:15; 13:27–32;

Alma 25:16.

33a Ex. 19:9, 16–20;

Mos. 13:5.

34a Ex. 20:2–4.

b Ex. 12:51;

1. Nefi 17:40;

Mos. 7:19.

35a Ozeáš 13:4.

PP Modlářství.

37a Mos. 13:25–26.

13 3a Mos. 12:20–24.

se na mne. A opět, protože jsem promlouval slovo Boží, odsoudili jste mne, že jsem šílený.

5 Nyní, stalo se, že poté, co Abinadi promluvil tato slova, lidé krále Noéma se neopovážili vložiti na něj ruce, neboť na něm spočíval Duch Páně; a jeho tvář "zářila nesmírným jasem, dokonce jako Mojžíšova, když byl na hoře Sinaji a když mluvil s Pánem.

6 A mluvil s "mocí a pravomocí od Boha; a pokračoval ve svých slovech řka:

7 Vidíte, že nemáte moc mne zabít, tudíž dokončím poselství své. Ano, a pociťuji, že se vám "zařezává do srdce vašeho to, že vám říkám pravdu o nepravostech vašich.

8 Ano, a slova má vás naplňují povidem a úžasem a hněvem.

9 Ale já dokončím poselství své; a pak na tom nezáleží, kam půjdu, pakliže budu spasen.

10 Ale tolik vám říkám, že to, co se mnou poté učiníte, bude "předobrazem a nástinem věcí, jež přijdou.

11 A nyní, přečtu vám zbytek "příkázání Božích, neboť pociťuji, že nejsou vepsána v srdci vašem; pociťuji, že jste se zabývali nepravostí a učili jí většinu života svého.

12 A nyní, pamatujte si, že jsem vám pravil: Neučiníš sobě žádné ryté zpodobeniny ani žádného zpodobení věcí, jež

jsou na nebi svrchu nebo jež jsou na zemi dole nebo jež jsou ve vodách pod zemí.

13 A opět: Nebudeš se jim klaněti, ani jim sloužiti; neboť já Pán, tvůj Bůh, jsem Bůh horlivý, navštěvující nepravosti otců na dětech do třetího a čtvrtého pokolení těch, kteří mne nenávidí;

14 A činící milosrdenství tisícům těch, kteří mne milují a zachovávají příkázání má.

15 Nevezmeš jméno Pána Boha svého nadarmo; neboť nenechá nevinného Pán toho, kdo bere jméno jeho nadarmo.

16 Pomni na "den sabatní, abys jej světil.

17 Šest dnů pracovati budeš a dělati všeliké dílo své;

18 Ale dne sedmého, o sabatu Pána Boha tvého, nebudeš dělati žádného díla, ty, ani syn tvůj, ani dcera tvá, služebník tvůj, ani služebnice tvá, ani dobytek tvůj, ani příchozí tvůj, jenž jest v branách tvých;

19 Neboť v "šesti dnech učinil Pán nebe a zemi a moře a všecko, což v nich jest; pročež, požehnal Pán den sabatní a posvětil ho.

20 "Cti otce svého a matku svou, ať se prodlejí dnové tvoji na zemi, kterouž Pán Bůh tvůj dává tobě.

21 "Nezabiješ.

22 "Nezvizoložíš. ^bNepokradeš.

23 Nevydáš proti bližnímu svému "křivého svědectví.

5a Ex. 34:29–35.

6a PP Moc.

7a 1. Nefi 16:2.

10a Mos. 17:13–19;

Alma 25:10.

11a Ex. 20:1–17.

16a PP Sabatní den.

19a Gen. 1:31.

20a Marek 7:10.

21a Mat. 5:21–22;

NaS 42:18.

PP Vražda, vražditi.

22a PP Cizoložství.

^b PP Krádež, krásti.

23a Přísl. 24:28.

PP Lhaní.

24 Nebudeš "žádostiv domu bližního svého, nebudeš žádostiv manželky bližního svého, ani služebníka jeho, ani služebnice jeho, ani vola jeho, ani osla jeho, ani ničeho, což je bližního tvého.

25 A stalo se, že poté, co Abinadi ustal promlouvati, pravil jim: Učili jste tento lid, že má pilně činiti všechny tyto věci, aby zachovával tato přikázání?

26 Pravím vám: Nikoli; neboť kdybyste tak byli činili, Pán by mne nebyl býval nechal přijíti a prorokovati zlo ohledně tohoto lidu.

27 A nyní, vy jste řekli, že spasení přichází zákonem Mojžíšovým. Pravím vám, že je nezbytné, abyste prozatím zachovávali "zákon Mojžíšův; ale pravím vám, že přijde čas, kdy ^bjiž nebude nezbytné zachovávat zákon Mojžíšův.

28 A nadto, pravím vám, že "spasení nepřichází ^bzákonem samotným; a kdyby nebylo "usmíření, jež Bůh sám učiní za hříchy a nepravosti lidu svého, museli by nevyhnutelně zahynouti, i přes zákon Mojžíšův.

29 A nyní, pravím vám, že bylo nezbytné, aby byl dětem Izraele dán zákon, ano, dokonce

velmi "přísný zákon; neboť byly lidem tvrdošíjným, ^brychlým k tomu, aby konal nepravosti, a pomalým k tomu, aby se rozpomenul na Pána Boha svého;

30 Tudíž jim byl dán "zákon, ano, zákon úkonů a ^bobřadů, zákon, který ony měly přísně "dodržovati ze dne na den, aby jim pomáhal pamatovati na Boha a na povinnosti jejich vůči němu.

31 Ale vizte, pravím vám, že všechny tyto věci byly "předobrazy věcí, jež přijdou.

32 A nyní, rozuměly zákonu? Pravím vám: Nikoli, všechny zákonu nerozuměly; a to pro tvrdost srdce svého; neboť nepochopily, že žádný člověk nemůže býti spasen, "ledaže by to bylo vykopením Božím.

33 Neboť vizte, cožpak jim Mojžíš neprorokoval příchod Mesiáše, a že Bůh vykoupí svůj lid? Ano, a dokonce "všichni proroci, kteří kdy prorokovali od počátku světa – nepromlouvali více či méně o těchto věcech?

34 Nepravili snad, že sám "Bůh sestoupí mezi děti lidské a vezme na sebe podobu člověka a bude choditi s velikou mocí po tváři země?

35 Ano, a což také nepravili,

24a pp Žádostiv býti, žádostivost.

27a pp Zákon Mojžíšův.
b 3. Nefi 9:19–20;
15:4–5.

28a Gal. 2:16.
pp Spasení;
Vykoupení,
vykopený,

vykoupení.

b Gal. 2:21;
Mos. 3:14–15;
Alma 25:15–16.

c pp Usmíření, usmířiti.

29a Jozue 1:7–8.
b Alma 46:8.
30a Ex. 20.
b pp Obřady.

c Jákob 4:5.

31a Mos. 16:14;
Alma 25:15.

pp Symbolika.

32a 2. Nefi 25:23–25.

33a 1. Nefi 10:5;
Jákob 4:4; 7:11.

34a Mos. 7:27; 15:1–3.
pp Bůh, Božstvo.

že uskuteční "vzkříšení mrtvých a že on sám bude utlačován a sužován?

KAPITOLA 14

Izaiáš promlouvá o Mesiášovi – Mesiášovo pokoření a utrpení jsou vyložena – Dává svou duši jako oběť za hřích a přimlouvá se za přestupníky – Porovnej s Izaiášem 53. Kolem roku 148 př. Kr.

ANO, nepraví vpravdě Izaiáš: Kdo uvěřil zprávě naší a rámě Páně komu jest zjeveno?

2 Neboť poroste před ním jako křehká rostlinka a jako kořen ze země vyprahlé; nemaje podoby ani příjemnosti; a až uvidíme jej, není žádné krásky na něm, proč bychom ho žádostivi byli.

3 Lidé jím pohrdají a opovrhují; muž bolesti a znalý zármutku; a my jsme se jakoby skryli před ním odvrácením tváře; bylo jím pohrdáno a my jsme si jej nevážili.

4 Zajisté on "snášel ^bzármutky naše a bolesti naše on nesl; my však jsme se domnívali, že jest raněn, bit od Boha, i sužován.

5 Ale on byl raněn pro "přestupky naše, potřen pro nepravosti naše; trestání pro pokoj náš bylo na něj vloženo; a ranami jeho jsme ^buzdraveni.

6 My všichni jako "ovce jsme zbloudili; jeden každý na cestu svou jsme se obrátili; a Pán uvalil na něj nepravosti všech nás.

7 Utlačován byl a sužován, přece "neotevřel úst svých; jako ^bberánek k zabití je veden a jako ovce před střihači svými je nemá, tak on neotevřel úst svých.

8 Byl vyňat z vězení a od soudu; a kdo bude pokolením jeho? Neboť odříznut byl ze země živých; pro přestupky lidu mého zraněn byl.

9 A hrob měl se zlovolnými a s "bohatými ve smrti své; třebaže neučinil nic ^bzlého, aniž byla nalezena lest v ústech jeho.

10 Avšak Pánu se zalíbilo ho potříti; vydal ho zármutku; když učiníš duši jeho obětí za hřích, on uvidí "símě své a on prodlouží dny své a potěšení Páně narůstati bude v ruce jeho.

11 Uzří trápení duše své a bude uspokojen; poznáním svým ospravedlní spravedlivý služebník můj mnohé; neboť nepravosti jejich on "ponese.

12 Tudíž dám mu podíl pro veliké a on se podělí o kořist se silnými; neboť vylil na smrt duši svou; a byl počítán mezi přestupníky; a nesl hříchy mnohých a za přestupníky se "přimlouvá.

35a Iz. 26:19;
2. Nefi 2:8.
14 4a Alma 7:11–12.
b Mat. 8:17.
5a Mos. 15:9;
Alma 11:40.
b 1. Petr. 2:24–25.
6a Mat. 9:36;
2. Nefi 28:14;

Alma 5:37.
7a Marek 15:3.
pp Ježíš Kristus.
b pp Beránek Boží;
Přesnice.
9a Mat. 27:57–60;
Marek 15:27, 43–46.
pp Jozef z Arimatie.
b Jan 19:4.

10a Mos. 15:10–13.
11a Lev. 16:21–22;
1. Petr. 3:18;
NaS 19:16–19.
12a 2. Nefi 2:9;
Mos. 15:8;
Moroni 7:27–28.

KAPITOLA 15

Jak je Kristus Otcem i Synem – Bude se přimlouvati a ponese přeštkupky svého lidu – Oni a všichni svatí proroci jsou jeho símě – On uskutečňuje vzkříšení – Malé děti mají věčný život. Kolem roku 148 př. Kr.

A NYNÍ, Abinadi jim pravil: Chtěl bych, abyste rozuměli, že sám "Bůh sestoupí mezi děti lidské a ^bvykoupí lid svůj.

2 A protože "přebývá v těle, bude nazván Syn Boží, a poddáv tělo vůli ^bOtcově, je Otcem i Synem –

3 Otec, "protože byl ^bpočet mocí Boží; a Syn kvůli tělu; tak se stává Otcem i Synem –

4 A jsou "jeden Bůh, ano, skutečný ^bVěčný "Otec nebe a země.

5 A tak tělo stávající se poddaným Duchu neboli Syn Otcí, jsoucí duchním Bohem, "vytrpí pokušení a nepoddá se pokušení, ale strpí, aby lid jeho se mu vysmíval a aby ho ^bbičoval a vyvrhl a "zřekl se ho.

6 A po tom všem, poté, co vykoná mnohé mocné zázraky

mezi dětmi lidskými, bude veden, ano, "jak vpravdě Izaiáš pravil, jako ovce před střihačem je nemá, tak on ^bneotevřel úst svých.

7 Ano, právě tak bude veden, "ukřižován a zabit a tělo se stane poddaným dokonce až smrti a ^bvůle Synova bude pohlcena ve vůli Otcově.

8 A tak Bůh zláme "pouta smrti, získav ^bvítězství nad smrtí; dáváje Synovi moc učiniti "přimluru za děti lidské –

9 Vystoupiv do nebe, maje nitro naplněné milosrdenstvím; jsa naplněn soucitem vůči dětem lidským; stoje mezi nimi a spravedlností; zlomiv pouta smrti, vzav na "sebe nepravost jejich a přeštkupky jejich, vykoupiv je a ^buspokojiv požadavky spravedlnosti.

10 A nyní, pravím vám, kdo bude pokolením jeho? Vizte, pravím vám, že až bude duše jeho učiněna obětí za hřích, uvidí "símě své. A nyní, co pravíte vy? A kdo bude símě jeho?

11 Vizte, pravím vám, že každý, kdo slyšel slova "proroků, ano, všech svatých proroků,

15 1a 1. Tim. 3:16;
Mos. 13:33–34.
pp Ježíš Kristus.

b pp Vykoupení,
vykoupený,
vykoupiti.

2a Mos. 3:5; 7:27;
Alma 11:7–9–13.

b Iz. 64:8; Jan 10:30;
14:8–10;
Mos. 5:7;
Alma 11:38–39;
Eter 3:14.

3a NaS 93:4.

b Lukáš 1:31–33;
Mos. 3:8–9;

Alma 7:10;
3. Nefi 1:14.

4a Deut. 6:4;
Jan 17:20–23.
pp Bůh, Božstvo.

b Alma 11:39.

c Mos. 3:8;
Hel. 14:12;
3. Nefi 9:15;
Eter 4:7.

5a Lukáš 4:2;
Židům 4:14–15.

b Jan 19:1.

c Marek 8:31;
Lukáš 17:25.

6a Iz. 53:7.

b Lukáš 23:9; Jan 19:9;
Mos. 14:7.

7a pp Ukřižování.

b Lukáš 22:42; Jan 6:38;
3. Nefi 11:11.

8a Mos. 16:7;

Alma 22:14.

b Ozeáš 13:14;
1. Kor. 15:55–57.

c 2. Nefi 2:9.

9a Iz. 53; Mos. 14:5–12.

b pp Usmíření, usmířiti.

10a Iz. 53:10;
Mos. 5:7; 27:25;

Moroni 7:19.
11a NaS 84:36–38.

kteří prorokovali o příchodu Páně – pravím vám, že všichni ti, kteří poslouchali slova jejich a uvěřili, že Pán vykoupí lid svůj, a kteří vyhlížejí onen den pro odpuštění hříchů svých, pravím vám, že tito jsou símě jeho neboli ti jsou dědici ^bkrálovství Božího.

12 Neboť to jsou ti, jejichž hříchy ^aon nesl; to jsou ti, pro něž zemřel, aby je vykoupil z přestupků jejich. A nyní, nejsou snad símě jeho?

13 Ano, a nejsou jím proroci, každý, který otevřel ústa svá k prorokování, který neupadl v přestupek, chci říci všichni svatí proroci již od oné doby, kdy počal svět? Pravím vám, že oni jsou símě jeho.

14 A to jsou ti, kteří ^azvěstovali pokoj, kteří přinášeli dobré zvěsti o dobru, kteří zvěstovali spasení; a pravili Sionu: Panujet Bůh tvůj!

15 A ó, jak krásné na horách byly nohy jejich!

16 A opět, jak krásné na horách jsou nohy těch, kteří stále ještě zvěstují pokoj!

17 A opět, jak krásné na horách jsou nohy těch, kteří budou zvěstovati pokoj později, ano, od nynějška nadále a na věky!

18 A vizte, pravím vám, toto není vše. Neboť ó, jak krásné na horách jsou ^anohy toho, kdo

přináší dobré zvěsti, kdo je zakladatelem ^bpokoje, ano, dokonce Pána, jenž vykoupil lid svůj; ano, toho, který lidu svému udělil spasení;

19 Neboť kdyby nebylo vykopení, jež pro lid svůj vykonal, jež bylo připraveno od ^azaložení světa, pravím vám, kdyby toho nebylo, veškeré lidstvo by bylo muselo ^bzahynouti.

20 Ale vizte, pouta smrti budou zlomena a Syn vládne a má moc nad mrtvými; tudíž, uskutečňuje vzkříšení mrtvých.

21 A přichází vzkříšení, tedy ^aprvní vzkříšení; ano, tedy vzkříšení těch, kteří byli a kteří jsou a kteří budou, až do vzkříšení Krista – neboť tak se bude nazývati.

22 A nyní, vzkříšení všech proroků a všech těch, kteří uvěřili ve slova jejich neboli všech těch, kteří zachovávali přikázání Boží, nastane při prvním vzkříšení; tudíž, oni jsou prvním vzkříšením.

23 Jsou pozvednuti, aby ^apřebývali s Bohem, který je vykoupil; tak mají věčný život skrze Krista, který ^bzlámal pouta smrti.

24 A toto jsou ti, kteří mají podíl na prvním vzkříšení; a toto jsou ti, kteří zemřeli předtím, nežli přišel Kristus, v nevědomosti své, aniž by

11b pp Království Boží
neboli království
nebeské; Spasení.

12a Mos. 14:12;
Alma 7:13; 11:40–41.

14a Iz. 52:7;
Řím. 10:15;

1. Nefi 13:37;
Mos. 12:21–24.
pp Misionářská práce.

18a 3. Nefi 20:40;
NaS 128:19.

b Jan 16:33.
pp Pokoj.

19a Mos. 4:6.
b 2. Nefi 9:6–13.
21a Alma 40:16–21.
23a Žalmy 24:3–4;
1. Nefi 15:33–36;
NaS 76:50–70.
b pp Smrt, tělesná.

jim bylo oznámeno "spasení. A tak Pán uskutečňuje jejich znovuzřízení; a oni mají podíl na prvním vzkříšení neboli mají věčný život, jsouce vykoupeni Pánem.

25 A malé "děti také mají věčný život.

26 Ale vizte a "bojte se a treste se před Bohem, neboť byste se měli trásti; neboť Pán nevykupuje nikoho takového, kdo se proti němu ^bbouří a ^cumírá v hříších svých; ano, vpravdě všichni ti, kteří zahynuli v hříších svých od samého počátku světa, kteří se záměrně bouřili proti Bohu, kteří znali přikázání Boží, a nezachovávali je; ^dto jsou ti, kteří ^enemají podíl na prvním vzkříšení.

27 Tudíž neměli byste se trásti? Neboť spasení k nikomu takovému nepřichází; neboť Pán nikoho takového nevykoupil; ano, Pán ani takové vykoupiti nemůže; neboť nemůže popřít sám sebe; neboť nemůže popřít "spravedlnost, když ta má nárok svůj.

28 A nyní, pravím vám, že přijde čas, kdy spasení Páně bude "oznamováno každému národu, pokolení, jazyku a lidu.

29 Ano, Pane, "strážní tvoji pozdvihnou hlas svůj; společným hlasem zpívati budou;

neboť okem v oko uzří, až Pán opět přivede Sion.

30 Propukněte v radost; zpívejte spolu, vy pustá místa jeruzalémská; neboť Pán utěšil lid svůj, vykoupil Jeruzalém.

31 Pán obnažil svatě rámě své před očima všech národů; a všechny končiny země uvidí spasení našeho Boha.

KAPITOLA 16

Bůh vykupuje lidi z jejich ztraceného a padlého stavu – Ti, kteří jsou tělesní, zůstávají, jako kdyby nebylo žádného vykoupení – Kristus uskutečňuje vzkříšení k nekonečnému životu nebo k nekonečnému zatracení. Kolem roku 148 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že poté, co Abinadi promluvil tato slova, vztáhl ruku a pravil: Přijde čas, kdy všichni uvidí "spasení Páně; kdy každý národ, pokolení, jazyk a lid okem v oko uzří a ^bvyzná před Bohem, že soudy jeho jsou spravedlné.

2 A pak budou zlovolní "vyvržení a budou míti příčinu ke kvílení a k ^bpláči a k nářku a k skřípění zubů; a to proto, že neposlouchali hlas Páně; tudíž Pán je nevykoupí.

3 Neboť jsou "tělesní a ďábelští a ^bďábel má nad nimi moc;

24a 2. Nefi 9:25–26;
NaS 137:7.

25a NaS 29:46; 137:10.
pp Spasení –
Spasení dětí.

26a Deut. 5:29;
Jákob 6:9.
b 1. Nefi 2:21–24.
c Ezech. 18:26;

1. Nefi 15:32–33;
Moroni 10:26.

d Alma 40:19.
e NaS 76:81–86.

27a Alma 34:15–16; 42:1.
28a pp Misionářská práce.
29a pp Bdítí, strážní.

16 1a pp Spasení.
b Mos. 27:31.

2a NaS 63:53–54.
b Mat. 13:41–42;

Lukáš 13:28;
Alma 40:13.

3a Gal. 5:16–25;
Mos. 3:19.
pp Přírozený člověk.
b 2. Nefi 9:8–9.
pp Ďábel.

ano, totiž onen starý had, který ‘podvedl naše první rodiče, což bylo příčinou ^apádu jejich; což bylo příčinou toho, že veškeré lidstvo se stalo tělesným, smyslným, ďábelským, ‘schopným rozeznávat zlo od dobra a poddávajícím se ďáblu.

4 Takto veškeré lidstvo bylo ‘ztraceno; a vizte, bylo by nekonečně ztraceno, kdyby Bůh lid svůj ze ztraceného a padlého stavu jeho nevykoupil.

5 Ale pamatujte, že ten, kdo setrvává ve svém vlastním ‘tělesném stavu a jde dál po cestách hřichu a vzpoury proti Bohu, zůstává v padlém stavu svém a ďábel má nad ním veškerou moc. Tudíž je, jako kdyby nebylo učiněno žádné ^bvykoupění, jsa nepřitelem Boha; a také ďábel je nepřitelem Boha.

6 A nyní, kdyby Kristus nebyl přišel na svět, hovořím o věcech, jež přijdou, ‘jako kdyby přišly, nemohlo by bývalo být žádné vykoupění.

7 A kdyby Kristus nebyl vstal z mrtvých neboli kdyby nebyl zlomil pouta smrti, aby hrob neměl žádné vítězství a aby smrt neměla žádné ‘ostnu, pak by nebylo mohlo být žádné vzkříšení.

8 Ale ‘vzkříšení je, tudíž hrob nemá žádné vítězství a osten ^bsmrti je pohlcen v Kristu.

9 On je ‘světlo a život světa; ano, světlo, jež je nekonečné, jež nemůže nikdy být zatemněno; ano, a také život, který je nekonečný, takže nemůže již být smrti.

10 Dokonce toto smrtelné si oděje ‘nesmrtelnost a tato porušitelnost si oděje neporušitelnost a lidé budou předvedeni, aby ^bstáli před stolicí Boží, aby byli Bohem ‘souzeni podle skutků svých, ať byly dobré, nebo ať byly zlé –

11 Jestliže byly dobré, ke vzkříšení ‘nekonečného života a štěstí; a jestliže byly zlé, ke vzkříšení ^bnekonečného zatracení, jsouce vydáni ďáblu, který si je podrobil, což je zatracení –

12 A oni chodili podle své vlastní tělesné vůle a přání svého; A oni nikdy nevyhledávali Pána, když k nim bylo vztaženo rámě milosrdenství; neboť rámě ‘milosrdenství k nim bylo vztaženo, a oni ho nechtěli; byli varováni ohledně nepravosti svých, a přece se od nich neodvrátili; a bylo jim přikázáno činiti pokání, a přece pokání nečinili.

13 A nyní, neměli byste se

3c Gen. 3:1–13;
Mojž. 4:5–19.
d PP Pád Adama a Evy.
e 2. Nefi 2:17–18,
22–26.
4a Alma 42:6–14.
5a Alma 41:11.
PP Tělesný.
b PP Vykoupění,
vykoupěný, vykoupiti.

6a Mos. 3:13.
7a Ozeáš 13:14;
Mos. 15:8, 20.
8a Alma 42:15.
PP Vzkříšení.
b Iz. 25:8;
1. Kor. 15:54–55;
Morm. 7:5.
9a NaS 88:5–13.
PP Světlo, světlo

Kristovo.
10a Alma 40:2.
PP Nesmrtelnost,
nesmrtelný.
b PP Soud, poslední.
c Alma 41:3–6.
11a PP Věčný život.
b PP Zatracení.
12a PP Milosrdenství,
milosrdný.

třásti a činiti pokání z hříchů svých a pamatovati, že pouze v Kristu a skrze něj můžete býti spaseni?

14 Tudíž, učíte-li “zákonu Mojžíšovu, učte také, že je nástinem oněch věcí, jež přijdou –

15 Učte je, že vykoupení přichází skrze Krista Pána, který je skutečným “Věčným Otcem. Amen.

KAPITOLA 17

Alma věří slovům Abinadiovým a zapisuje je – Abinadi vytrpí smrt ohněm – Prorokuje svým vraždníkům nemoci a smrt ohněm. Kolem roku 148 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že když Abinadi ustal takto promlouvat, král přikázal, aby ho “kněží jali a dali ho usmrtni.

2 Ale byl mezi nimi jeden, jenž se jmenoval “Alma, jsa také potomkem Nefiovým. A byl to mladý muž a ^buvěřil slovům, jež Abinadi promlouval, neboť věděl o nepravosti, o níž Abinadi proti nim svědčil; tudíž počal prositi krále, aby se na Abinadiho nehněval, ale aby strpěl, aby mohl odejít i v pokoji.

3 Ale král se rozhněval ještě více a dal Almu z prostředku jejich vyvrhnouti a poslal za ním své služebníky, aby ho zabili.

4 On ale před nimi utekl a ukryl se, takže ho nenašli. A on,

jsa po mnoho dnů ukryt, “zapsal všechna slova, jež Abinadi promlouval.

5 A stalo se, že král dal Abinadiho obklopiti svými strážemi a zajmouti; a oni ho spoutali a uvrhli do vězení.

6 A za tři dny, když se poradil se svými kněžími, ho nechal opět předvésti před sebe.

7 A pravil mu: Abinadi, našli jsme proti tobě obvinění a ty jsi hoden smrti.

8 Neboť jsi pravil, že sám “Bůh sestoupí mezi děti lidské; a nyní, z této příčiny budeš usmrcen, ledaže odvoláš všechna slova, jimiž jsi promlouval zlo o mně a o mém lidu.

9 Nyní, Abinadi mu pravil: Pravím vám, neodvolám slova, jež jsem k vám promlouval ohledně tohoto lidu, neboť jsou pravdivá; a abyste zvěděli o jejich jistotě, strpěl jsem, abych padl do vašich rukou.

10 Ano, a budu trpěti až k smrti a neodvolám slova svá a ona budou státi jako svědectví proti vám. A když mne zabijete, prolijete “nevinnou krev a to také bude státi jako svědectví proti vám posledního dne.

11 A nyní, král Noé se ho chystal propustiti, neboť se bál jeho slov; neboť se bál, že na něho přijdou soudy Boží.

12 Ale kněží proti němu pozdvihli svůj hlas a počali ho obviňovati řkouce: Spílal králi. Tudíž král byl podněcován

14a PP Zákon Mojžíšův.

15a Mos. 3:8; 5:7;

Eter 3:14.

17 1a Mos. 11:1, 5–6.

2a Mos. 23:6, 9–10.

PP Alma starší.

b Mos. 26:15.

4a PP Písma.

8a Mos. 13:25, 33–34.

10a Alma 60:13.

k hněvu proti němu a vydal ho, aby byl zabit.

13 A stalo se, že ho jali a svázali a mučili kůži jeho metlami, ano, až k smrti.

14 A nyní, když ho plameny počaly spalovati, zvolal k nim řka:

15 Vizte, vpravdě, jak jste učinili mně, tak se stane, že símě vaše způsobí, že mnozí vytrpí bolesti, jimiž trpím já, vpravdě bolesti "smrti ohněm; a to proto, že uvěří ve spasení Pána, svého Boha.

16 A stane se, že budete souženi pro nepravosti své všelikými nemocemi.

17 Ano, a budete "biti ze všech stran a budete hnáni a rozptylováni sem a tam, jako je stádo divokých zvířat hnáno divou a zuřivou zvěří.

18 A v onen den budete štváni a budete zajati rukou nepřátel svých a pak budete trpěti, jako trpím já, bolestmi "smrti ohněm.

19 Tak Bůh vykonává "odplatu na těch, kteří ničí jeho lid. Ó Bože, přijmi moji duši.

20 A nyní, když Abinadi promluvil tato slova, padl, vytrpěv smrt ohněm; ano, byv usmrcen, protože nezapřel přikázání Boží, zpečetiv pravdivost svých slov svou smrtí.

KAPITOLA 18

Alma káže ve skrytu – Vykládá smlouvu křtu a křtí u vod Mormo-

nu – Zřizuje Církev Kristovu a vysvěcuje kněze – Ti si vydělávají na vlastní živobytí a učí lid – Alma a jeho lid prchají před králem Noémem do pustiny. Kolem roku 147–145 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že Alma, který uprchl před služebníky krále Noéma, činil "pokání ze svých hříchů a nepravostí a skrytě obcházel lid a počal učiti slovům Abinadiovým –

2 Ano, o tom, co přijde, a také o vzkříšení mrtvých a "vykoupení lidu, což se stane ^bmocí a utrpením a smrtí Kristovou a jeho vzkříšením a vystoupením do nebe.

3 A tolik, kolik chtělo naslouchati jeho slovu, on učil. A učil je skrytě, aby se to nedoneslo ke králi. A mnozí jeho slovům uvěřili.

4 A stalo se, že tolik, kolik mu uvěřilo, šlo na "místo, jež se nazývalo Mormon a obdrželo své jméno od krále a bylo na hranicích země a bývalo čas od času zamořeno divou zvěří.

5 Nyní, v Mormonu byl pramen čisté vody a Alma se tam uchýlil, neboť blízko vody tam byla houština nízkých stromů, kde se přes den ukrýval před pátráním královým.

6 A stalo se, že tolik, kolik mu věřilo, tam chodilo naslouchati jeho slovům.

7 A stalo se po mnoha dnech, že na místě Mormonu se shromáždil značný počet, aby

15a Mos. 13:9–10;
Alma 25:4–12.
17a Mos. 21:1–5, 13.
18a Mos. 19:18–20.

19a PP Odplata.
18 1a Mos. 23:9–10.
2a PP Vykoupení,
vykoupený,

vykoupení.
b PP Usmíření, usmířiti.
4a Alma 5:3.

naslouchal slovům Almovým. Ano, shromáždili se všichni, kteří věřili v jeho slovo, aby mu naslouchali. A on je "učil a kázal jim o pokání a o vykoupení a o víře v Pána.

8 A stalo se, že jim pravil: Vizte, zde jsou vody Mormonu (neboť tak byly nazývány) a nyní, jelikož si "přejete přijít do ^bstáda Božího a býti nazýváni lidem jeho a jste "ochotni nésti si navzájem břemena svá, aby byla lehká;

9 Ano, a jste ochotni truchliti s těmi, kteří truchlí; ano, a utěšovatí ty, kteří mají útěchy zapotřebí, a státi jako "svědkové Boží za všech dob a ve všech věcech a na všech místech, kde můžete býti, až do smrti, abyste mohli býti Bohem vykoupeni a počítáni mezi ty z ^bprvního vzkříšení, abyste mohli míti "věčný život –

10 Nyní, pravím vám, je-li toto přání srdce vašeho, co máte proti tomu, abyste byli "pokřtěni ve jménu Páně na svědectví před ním, že jste vstoupili do ^bsmlouvy s ním, že mu budete sloužiti a že budete zachovávatí příkázání jeho, aby na vás mohl hojněji vylévatí Ducha svého?

11 A nyní, když lidé uslyšeli tato slova, radostí tleskali a zvolali: Toto je přání našeho srdce.

12 A nyní, stalo se, že Alma vzal Helama, který byl jedním z prvních, a šel a vstoupil do vody a zvolal: Ó Pane, vylij Ducha svého na služebníka svého, aby mohl vykonati toto dílo se svatostí v srdci.

13 A když pravil tato slova, "Duch Páně spočíval na něm a on pravil: Helame, ^bkřtím tě, maje "pravomoc od Všemohoucího Boha, na svědectví, že jsi vstoupil do smlouvy, že mu budeš sloužiti, dokud nezemřeš co do smrtelného těla; a kéž na tebe vylije Ducha Páně; a kéž ti udělí věčný život skrze "vykoupení Krista, kterého připravil od "založení světa.

14 A poté, co Alma pravil tato slova, jak Alma, tak Helam se "pohřbili do vody; a povstali a radující se, vyšli z vody jsouce naplněni Duchem.

15 A opět, Alma vzal dalšího a šel do vody podruhé a pokřtil ho jako toho prvního, jen on sám se již do vody nepohřbil.

16 A tímto způsobem pokřtil každého, kdo přišel na místo Mormon; a bylo jich co do počtu okolo dvou set a čtyř duší; ano, a byli "pokřtěni ve vodách Mormonu a byli naplněni ^bmilostí Boží.

17 A od té doby nadále se

7a Alma 5:11–13.

8a NaS 20:37.

b PP Církev Ježíše Krista.

c PP Soucit.

9a PP Misionářská práce; Svědčítí; Svědek.

b Mos. 15:21–26.

c PP Věčný život.

10a 2. Nefi 31:17.

PP Křest, křtítí.

b PP Smlouva.

13a PP Duch Svatý.

b 3. Nefi 11:23–26;

NaS 20:72–74.

c Čl. v. 1:5.

PP Kněžství.

d PP Vykoupení,

vykoupený, vykoupiti.

e Mojž. 4:2; 5:9.

14a PP Křest, křtítí –

Křest ponořením.

16a Mos. 25:18.

b PP Milost.

nazývali církví Boží neboli "církví Kristovou. A stalo se, že kdokoli byl pokřtěn mocí a pravomocí Boží, byl připojen k jeho církvi.

18 A stalo se, že Alma, maje "pravomoc od Boha, vysvětil kněze; a to, na každých padesát z jejich počtu vysvětil jednoho kněze, aby jim kázal a aby je ^bučil o věcech týkajících se království Božího.

19 A přikázal jim, že nemají učití ničemu, kromě těch věcí, jimž učil on a jež byly promlouvané ústy svatých proroků.

20 Ano, dokonce jim přikázal, že nemají "kázati ničeho, kromě pokání a víry v Pána, který vykoupil svůj lid.

21 A přikázal jim, že mezi nimi nemá býti "sváru, ale že mají vyhlížeti kupředu ^bjednotejně majíce jednu víru a jeden křest a majíce srdce svá spojená v "jednotě a ve vzájemné lásce.

22 A takto jim přikázal kázati. A tak se stali "děťmi Božími.

23 A přikázal jim, že mají dodržovati "sabatní den a světiti jej a také že mají každý den vzdávati díky Pánu, svému Bohu.

24 A také jim přikázal, že kněží, které vysvětil, si mají "vydělávati na živobytí svýma vlastnímá rukama.

25 A v každém týdnu byl jeden

den, který byl vyhrazen k tomu, aby se shromažďovali, aby učili lid a aby "uctívali Pána, svého Boha, a také aby se tak často, jak to bylo v jejich moci, scházeli.

26 A kněží neměli svým životím záviseti na lidu; ale měli za svou práci dostávati "milost Boží, aby mohli síliti v Duchu, majíce ^bpoznání Boží, aby mohli učití s mocí a pravomocí od Boha.

27 A opět Alma přikázal, aby lid církve udílel ze jmění svého, "každý podle toho, co měl; jestliže měl hojněji, měl udíleti hojněji; a od toho, kdo měl jen málo, jen málo mělo býti požadováno; a tomu, kdo neměl, mělo býti dáno.

28 A tak měli udělovati ze svého jmění skrze svou vlastní svobodnou vůli a dobrá přání vůči Bohu i těm kněžím, kteří byli v nouzi, ano, i každé potřebné, nahé duši.

29 A toto jim pravil, přikázav mu tak Bůh; a oni "kráčeli zpříma před Bohem ^budělujíce si navzájem jak časně, tak duchovně, podle svých potřeb a svého nedostatku.

30 A nyní, stalo se, že toto vše se událo v Mormonu, ano, u "vod Mormonu, v lese, který byl

17a 3. Nefi 26:21; 27:3–8.

PP Církev Ježíše Krista.

18a PP Kněžství.

b PP Učitel, učití.

20a NaS 15:6; 18:14–16.

21a 3. Nefi 11:28–30.

PP Svár.

b Mat. 6:22;

NaS 88:67–68.

c PP Jednota.

22a Mos. 5:5–7;

Mojž. 6:64–68.

23a Mos. 13:16–19;

NaS 59:9–12.

24a Skut. 20:33–35;

Mos. 27:3–5;

Alma 1:26.

25a PP Uctívání, uctívati.

26a PP Milost.

b PP Poznání, znalost.

27a Skut. 2:44–45;

4. Nefi 1:3.

29a PP Kráčeti, kráčeti s Bohem.

b PP Blaho a sociální péče.

30a Mos. 26:15.

blízko vod Mormonu; ano, místo Mormon, vody Mormonu, les Mormon, jak krásné jsou očím těch, kteří tam došli poznání Vykupitele svého; ano, a jak jsou požehnání, neboť budou na věky pěti k chvále jeho.

31 A tyto věci se udály na "hranicích země, aby se nedonesly ke králi.

32 Ale vizte, stalo se, že král, objeviv hnutí mezi lidem, vyslal své služebníky, aby je sledovali. Tudíž v den, kdy se shromáždili, aby naslouchali slovu Páně, byli králi vyzrazeni.

33 A nyní, král pravil, že Alma podněcuje lid ke vzpouře proti němu; tudíž vyslal své vojsko, aby jej zničilo.

34 A stalo se, že Alma a lid Páně byli "obeznámeni s příchodem králova vojska; tudíž vzali své stany a své rodiny a odešli do pustiny.

35 A bylo jich co do počtu okolo čtyř set a padesáti duší.

KAPITOLA 19

Gedeon se snaží zabít krále Noéma – Lamanité napadají zemi – Král Noé je usmrcen ohněm – Limhi panuje jako poddaný panovník. Kolem roku 145–121 př. Kr.

A STALO SE, že vojsko královo se vrátilo poté, co marně hledalo lid Páně.

2 A nyní vizte, síly královy byly malé, protože se zmenšily, a mezi zbytkem lidu počal být rozkol.

3 A menší část počala chrliti výhrůžky proti králi a počal mezi nimi být veliký svár.

4 A nyní, byl mezi nimi muž, jenž se jmenoval Gedeon, a byl to silný muž a nepřítel krále, proto vytasil svůj meč a přísahal ve svém hněvu, že krále zabije.

5 A stalo se, že s králem bojoval; a když král viděl, že ho již téměř přemáhá, uprchl a běžel a dostal se na "věž, jež byla blízko chrámu.

6 A Gedeon ho pronásledoval a chystal se dostat se na věž, aby krále zabil, a král se rozhlédl kolem směrem k zemi Šemlon a vizte, uvnitř hranic země bylo vojsko Lamanitů.

7 A nyní, král vykřikl v úzkosti své duše řka: Gedeone, ušetři mne, neboť jdou na nás Lamanité a oni nás zničí; ano, zničí můj lid.

8 A nyní, král neměl takovou starost o svůj lid, jako spíše o svůj vlastní život; nicméně Gedeon jeho život ušetřil.

9 A král přikázal lidem, aby před Lamanity uprchli, a on sám šel před nimi a oni prchali do pustiny se svými ženami a se svými dětmi.

10 A stalo se, že Lamanité je pronásledovali a dostihli je a počali je pobíjeti.

11 Nyní, stalo se, že král jim přikázal, aby všichni muži opustili své manželky a své děti a prchali před Lamanity.

12 Nyní, bylo mnoho těch, kteří je opustiti nechtěli, ale raději chtěli zůstat a zahynouti

s nimi. A zbytek opustil své manželky a své děti a uprchl.

13 A stalo se, že ti, kteří zůstali se svými manželkami a se svými dětmi, nechali vystoupiti své spanilé dcery, aby prosily Lamanity, aby je nezabýjeli.

14 A stalo se, že Lamanité s nimi měli soucit, neboť byli okouzleni krásou jejich žen.

15 Tudíž Lamanité ušetřili jejich život a zajali je a odvedli je zpět do země Nefi a dovolili jim, že mohou vlastniti zemi za podmínek, že vydají krále Noéma do rukou Lamanitů a že vydají svůj majetek, dokonce polovinu všeho, co vlastní, polovinu svého zlata a svého stříbra a všech svých drahocenných věcí, a tak měli platiti daň králi Lamanitů rok za rokem.

16 A nyní, mezi těmi, kteří byli zajati, byl jeden ze synů krále, který se jmenoval "Limhi.

17 A nyní, Limhi si přál, aby jeho otec nebyl zničen; avšak Limhi nebyl nevědomý ohledně nepravosti svého otce, jsa sám spravedlný muž.

18 A stalo se, že Gedeon vyslal tajně do pustiny muže, aby hledali krále a ty, kteří byli s ním. A stalo se, že potkali lid v pustině, všechny kromě krále a jeho kněží.

19 Nyní, ti se zapřísáhli v srdci svém, že se vrátí do země Nefi, a budou-li jejich manželky a jejich děti pobity, a také všichni ti, kteří s nimi zůstali, že budou usilovati o odplatu, a také s nimi zahynou.

20 A král jim přikázal, aby se nevraceli; a oni se rozhněvali na krále a dali, aby trpěl, dokonce až k "smrti ohněm.

21 A chystali se chopiti se také kněží a usmrtiti je, a oni před nimi uprchli.

22 A stalo se, že se chystali navrátiti se do země Nefi, a potkali muže Gedeonovy. A muži Gedeonovi jim pověděli o všem, co se stalo jejich manželkám a jejich dětem; a že Lamanité jim dovolili, že mohou vlastniti zemi, když budou Lamanitům platiti daň jedné poloviny ze všeho, co vlastní.

23 A lidé pověděli mužům Gedeonovým, že zabili krále a že jeho kněží před nimi uprchli dále do pustiny.

24 A stalo se, že poté, co ukončili obřadní oslavu, vrátili se do země Nefi radující se, protože jejich manželky a jejich děti nebyly pobity; a pověděli Gedeonovi, co učinili králi.

25 A stalo se, že král Lamanitů jim "přísahal, že jeho lid je nepobije.

26 A také Limhi, jsa syn králův, a protože mu bylo "lidem předáno království, přísahal králi Lamanitů, že jeho lid mu bude platiti daň, dokonce polovinu ze všeho, co vlastní.

27 A stalo se, že Limhi počal upevňovati království a zjednávatí mír mezi svým lidem.

28 A král Lamanitů rozmístil kolem země strážě, aby udržel lid Limhiův v zemi, aby nemohl odejti do pustiny; a podporoval

své strážce z daně, kterou dostával od Nefitů.

29 A nyní, král Limhi měl ve svém království trvalý mír po dobu dvou let, kdy je Lamanité nerušili ani neusilovali o jejich zničení.

KAPITOLA 20

Několik lamanitských dcer je uneseno kněžními Noémovými – Lamanité vedou válku s Limhim a s jeho lidem – Lamanitské zástupy jsou odraženy a upokojeny. Kolem roku 145–123 př. Kr.

NYNÍ, v Šemlonu bylo místo, kde se dcery Lamanitů scházely, aby zpívaly a tančily a veselily se.

2 A stalo se, že jednoho dne se jich shromáždil malý počet, aby zpívaly a tančily.

3 A nyní, kněží krále Noéma, protože se styděli vrátiti se do města Nefi, ano, a také se báli, že je lid pobije, tudíž neopovažovali se navrátiti se k svým manželkám a k svým dětem.

4 A protože prodlévali v pustině a protože objevili dcery Lamanitů, zalehli a pozorovali je;

5 A když se jich sešlo k tanci jen málo, vyšli ze svých úkrytů a jali je a unesli je do pustiny; ano, dvacet a čtyři dcery Lamanitů unesli do pustiny.

6 A stalo se, když Lamanité shledali, že jejich dcery zmizely, že se rozhněvali na lid Limhiův, neboť si mysleli, že to byl lid Limhiův.

7 Tudíž vyslali svá vojska; ano,

dokonce sám král šel před svým lidem; a šli do země Nefi, aby zničili lid Limhiův.

8 A nyní, Limhi je uviděl z věže, dokonce viděl všechny jejich přípravy na válku; tudíž, shromáždil svůj lid a oni na ně čekali v záloze na polích a v lesích.

9 A stalo se, že když Lamanité přišli, lid Limhiův je počal napadati ze svých záloh a počal je pobíjeti.

10 A stalo se, že bitva byla nesmírně těžká, neboť bojovali jako lvi o svou kořist.

11 A stalo se, že lid Limhiův počal hnáti Lamanity před sebou; třebaže nebyli ani z poloviny tak početní jako Lamanité. Ale "bojovali za svůj život a za své manželky a za své děti; tudíž vynaložili veškeré své síly a bili se jako draci.

12 A stalo se, že mezi počtem jejich mrtvých našli krále Lamanitů; avšak nebyl mrtev, byl jen zraněn a ponechán na zemi, tak rychlý byl útek jeho lidu.

13 A oni ho vzali a ovázali mu rány a předvedli ho před Limhiho a pravili: Viz, zde je král Lamanitů; byv zraněn, padl mezi jejich mrtvé a oni ho opustili; a viz, předvedli jsme ho před tebe; a nyní nám dovol ho zabít.

14 Ale Limhi jim pravil: Nezabíjejte ho, ale přiveďte ho sem, abych ho mohl viděti. A oni ho přivedli. A Limhi mu pravil: Co vás vede do války proti mému lidu? Viz, můj lid neporušil

“přísahu, kterou jsem vám dal; tudíž, proč byste měli porušovat přísahu, kterou jste dali mému lidu?

15 A nyní, král pravil: Porušil jsem přísahu, protože tvůj lid unesl dcery mého lidu; tudíž, ve svém hněvu jsem dal, aby můj lid přišel válčiti proti tvému lidu.

16 A nyní, Limhi o této záležitosti ničeho neslyšel; tudíž pravil: Budu pátrati mezi svým lidem a ten, kdo to učinil, zahyne. Tudíž dal pátrati mezi svým lidem.

17 Nyní, když tyto věci uslyšel “Gedeon, on, jsa velitel králův, předstoupil a pravil králi: Prosím, posečkej a nepátřej mezi tímto lidem a tuto věc jim nepříčítej.

18 Neboť nevzpomínáš si na kněze svého otce, které se tento lid snažil zničit? A nejsou snad v pustině? A nejsou to snad oni, kteří ukradli dcery Lamanitů?

19 A nyní, viz, a pověz králi o těchto věcech, aby mohl říci svému lidu, že mohou být vůči nám upokojeni; neboť viz, oni se již připravují, že proti nám vyjdou; a viz také, nás je pomálu.

20 A viz, oni přicházejí se svými početnými zástupy; a jestliže je král vůči nám neupokojí, musíme zahynouti.

21 Neboť “nenaplnila se snad slova Abinadiova, jimiž proti nám prorokoval – a to vše proto, že jsme neposlouchali slova Páně a neodvrátili jsme se od svých nepravostí?

22 A nyní, měli bychom upokojiti krále a splniti přísahu, kterou jsme mu dali; neboť je lépe, abychom byli v porobě, nežli abychom přišli o život; tudíž, zastavme tak veliké krveprolévání.

23 A nyní, Limhi vypověděl králi všechny věci o svém otci a o “kněžích, kteří uprchli do pustiny, a přisoudil jim unesení jejich dcer.

24 A stalo se, že král byl vůči jeho lidu upokojen; a pravil jim: Vyjděme vstříc mému lidu, beze zbraní; a zavazují se vám přísahou, že můj lid nebude zabíjeti tvůj lid.

25 A stalo se, že následovali krále a vyšli beze zbraní vstříc Lamanitům. A stalo se, že se s Lamanity setkali; a král Lamanitů se před nimi sklonil a prosil za lid Limhiův.

26 A když Lamanité uviděli lid Limhiův, že jsou beze zbraní, měli s nimi “soucit a byli vůči nim upokojeni a vrátili se se svým králem v míru do své vlastní země.

KAPITOLA 21

Limhiův lid je bit a poražen Lamanity – Limhiův lid se setkává s Ammonem a je obrácen – Vyprávějí Ammonovi o dvaceti čtyřech jareditských deskách. Kolem roku 122–121 př. Kr.

A STALO se, že Limhi a jeho lid se vrátili do města Nefi a počali opět v zemi dlíti v míru.

2 A stalo se, že po mnoha dnech počali Lamanité opět býti podněcováni k hněvu proti Nefitům a počali přecházeti hranice kolem země.

3 Nyní, neopovažovali se je zabýjeti pro přísahu, kterou dal jejich král Limhimu; ale bili je do tváře a uplatňovali vůči nim pravomoc; a počali nakládati těžká ^bbřemena na jejich bedra a honiti je, jako by hnali němého osla –

4 Ano, toto vše se dělo, aby se naplnilo slovo Páně.

5 A nyní, strasti Nefitů byly veliké a nebylo žádného způsobu, jak by se mohli vysvoboditi z jejich rukou, neboť Lamanité je obklopili ze všech stran.

6 A stalo se, že lid počal před králem reptati pro své strasti; a počali si přát, aby táhli proti nim do bitvy. A sužovali krále převelice svými stížnostmi; tudíž dovolil jim, aby činili podle svého přání.

7 A oni se opět shromáždili a oblékli si své odění a vyšli proti Lamanitům, aby je vyhnali ze své země.

8 A stalo se, že Lamanité je porazili a zahrnali je zpět a mnohé z nich pobili.

9 A nyní, mezi lidem Limhiovým nastalo veliké “truchlení a bědování, vdova truchlila pro svého manžela, syn a dcera truchlili pro svého otce a bratři pro své bratří.

10 Nyní, v zemi bylo velmi

mnoho vdov a ty velice nařikaly den za dnem, neboť na ně přišel veliký strach z Lamanitů.

11 A stalo se, že jejich neustálé nářky podnítily zbytek lidu Limhiova k hněvu proti Lamanitům; a táhli opět do bitvy, ale byli opět zahrnání zpět a utrpěli velikou ztrátu.

12 Ano, táhli opět, dokonce potřetí, a utrpěli podobně; a ti, kteří nebyli pobiti, se vrátili opět do města Nefi.

13 A pokořili se až do prachu, poddávajíce se jhu poroby, poddávajíce se tomu, že byli biti a honěni sem a tam a zatěžováni břemeny, podle přání svých nepřátel.

14 A “pokořili se až do hlubin pokory; a volali mocně k Bohu; ano, dokonce po celý den volali k svému Bohu, aby je vysvobodil z jejich strastí.

15 A nyní, Pán byl pomalý v tom, aby “vyslyšel jejich volání pro jejich nepravosti; nicméně Pán jejich volání vyslyšel a počal obměkčovati srdce Lamanitů, takže jim počali ulehčovati jejich břemena; leč Pán nepokládal za vhodné vysvoboditi je z poroby.

16 A stalo se, že se jim postupně počalo v zemi dařiti a počali hojněji pěstovati obilí a chovati stáda a dobytek, takže netrpkli hladem.

17 Nyní, žen bylo velmi mnoho, více nežli mužů; tudíž král Limhi přikázal, že každý muž má “přispívati na podporu

21 3a Mos. 12:2.
b Mos. 12:5.
9a Mos. 12:4.
14a Mos. 29:20.

pp Pokora, pokorný,
pokořiti se.
15a Přísl. 15:29;
Mos. 11:23–25;

NaS 101:7–9.
17a Mos. 4:16, 26.

^bvdov a jejich dětí, aby nezahynuly hladem; a toto činili pro veliký počet těch, kteří byli pobiti.

18 Nyní, lid Limhiův se držel pohromadě, jak jen to bylo možné, a chránil své obilí a svá stáda;

19 A sám král nedůvěřoval ve svou bezpečnost vně zdí města, ledaže si s sebou vzal strážce, boje se, že by nějakým způsobem mohl padnouti do rukou Lamanitů.

20 A nechal svůj lid střežiti zemi kolem dokola, aby nějakým způsobem mohli zajmouti ony kněze, kteří uprchli do pustiny a kteří ukradli "dcery Lamanitů a kteří způsobili, že na ně přišlo tak velké zničení.

21 Neboť přáli si je zajmouti, aby je mohli potrestati; neboť oni přicházeli v noci do země Nefi a odnášeli jim obilí a mnohé drahocenné věci; tudíž čekali na ně v záloze.

22 A stalo se, že mezi Lamanity a lidem Limhiovým již nebylo nepokojů až do doby, kdy do země přišel "Ammon a jeho bratři.

23 A král, byv se svou stráží vně městských bran, objevil Ammona a jeho bratří; a domnívaje se, že to jsou kněží Noémovi, tudíž dal, aby byli zajati a spoutáni a uvrženi do "vězení. A kdyby to byli bývali kněží Noémovi, dal by je usmrtiti.

24 Ale když shledal, že to oni nejsou, ale že to jsou jeho bratři

a že přišli ze země Zarahemla, byl naplněn nesmírně velikou radostí.

25 Nyní, král Limhi vyslal před příchodem Ammonovým "malý počet mužů, aby ^bpátrali po zemi Zarahemla; ale oni ji nemohli nalézt a zabloudili v pustině.

26 Nicméně našli zemi, jež bývala zalidněna; ano, zemi, jež byla pokryta vyschlými "kostmi; ano, zemi, jež bývala zalidněna a jež byla zničena; a oni, domnívajíce se, že to je země Zarahemla, se vrátili do země Nefi a přešli hranice země nemnoho dnů před příchodem Ammonovým.

27 A přinesli s sebou záznam, a to záznam lidu, jehož kosti našli; a byl vyryt na deskách z rudy.

28 A nyní, Limhi byl opět naplněn radostí, dozvědév se z úst Ammonových, že král Mosiáš má "dar od Boha, jímž umí vykládati takové rytiny; ano, a Ammon se také zaradoval.

29 Leč Ammon a jeho bratři byli naplněni smutkem, protože tolik jejich bratří bylo zabito;

30 A také že král Noé a jeho kněží způsobili, že se lid dopustil tolika hříchů a nepravostí proti Bohu; a také truchlili pro "smrt Abinadiovu; a také pro "odchod Almův a lidí, kteří šli s ním, kteří utvořili církev Boží silou a mocí Boží a vírou ve slova, jež promlouval Abinadi.

31 Ano, truchlili pro jejich

17b pp Vdova.
20a Mos. 20:5.
22a Mos. 7:6–13.
23a Hel. 5:21.

25a Mos. 8:7.
b Mos. 7:14.
26a Mos. 8:8.
28a Omni 1:20–22;

Mos. 28:11–16.
30a Mos. 17:12–20.
b Mos. 18:34–35.

odchod, neboť nevěděli, kam uprchli. Nyní by se k nim byli rádi připojili, neboť oni sami vstoupili do smlouvy s Bohem, že mu budou sloužiti a budou zachovávat jeho přikázání.

32 A nyní, od příchodu Ammonova i král Limhi vstoupil do smlouvy s Bohem, a také mnozí z jeho lidu, že mu budou sloužiti a budou zachovávat jeho přikázání.

33 A stalo se, že král Limhi a mnozí z jeho lidu si přáli býti pokřtěni; ale v zemi nebylo žádného, kdo by měl "pravomoc od Boha. A Ammon, považuje se za nehodného služebníka, odmítal toto vykonati.

34 Tudíž v té době neutvořili církev, čekající na Duchu Páně. Nyní si přáli státi se takovými, jako Alma a jeho bratří, kteří uprchli do pustiny.

35 Přáli si býti pokřtěni na důkaz a na svědectví, že jsou ochotni sloužiti Bohu celým srdcem svým; nicméně onu dobu odkládali; a zpráva o jejich křtu bude "podána později.

36 A nyní, Ammon a jeho lid a král Limhi a jeho lid již jen přemýšleli, jak se vysvoboditi z rukou Lamanitů a z poroby.

KAPITOLA 22

Jsou učiněny plány na únik lidu z lamanitské poroby – Lamanité jsou opiti – Lid uniká, vrací se do Zarahemly a stává se poddaným králi Mosiášovi. Kolem roku 121–120 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že Ammon a král Limhi se počali raditi s lidem, jak by se měli vysvoboditi z poroby; a dokonce dali všechen lid shromáždit; a toto učinili, aby seznali hlas lidu ohledně této záležitosti.

2 A stalo se, že nemohli najíti žádný jiný způsob, jak se vysvoboditi z poroby, ledaže by vzali své ženy a děti a svá stáda a svůj dobytek a své stany a odešli by do pustiny; neboť Lamanité byli tak početní, že pro lid Limhiův, když pomýšlel na své vysvobození z poroby mečem, bylo nemožné s nimi bojovati.

3 Nyní, stalo se, že předstoupil Gedeon a stanul před králem a pravil mu: Nyní, ó králi, ty jsi dosud mnohokrát poslechl slova moje, když jsme bojovali s bratřími svými, Lamanity.

4 A nyní, ó králi, jestliže jsi mne neshledal neužitečným služebníkem neboli jestliže jsi doposud v jakékoli míře naslouchal slovům mým a jestliže ti byla k užítku, pak si přeji, abys naslouchal slovům mým i tentokrát, a já budu tvým služebníkem a vysvobodím tento lid z poroby.

5 A král mu dovolil, aby promluvil. A Gedeon mu pravil:

6 Viz zadní bránu u zadní zdi, na zadní straně města. Lamanité, neboli strážé Lamanitů, jsou v noci opilí; tudíž vyšleme výzvu mezi veškerý tento lid, aby shromáždil svá stáda a dobytek, aby je v noci mohl vyhnati do pustiny.

7 A já půjdu na tvůj příkaz a zaplatím Lamanitům poslední daň z vína a oni budou opilí; a my projdeme, až budou zpití a budou spáti, tajným průchodem nalevo od jejich tábora.

8 Tak odejdeme se svými ženami a se svými dětmi, se svými stády a se svým dobytkem do pustiny; a budeme putovati okolo země Šilom.

9 A stalo se, že král poslechl slova Gedeonova.

10 A král Limhi dal, aby jeho lid shromáždil svá stáda; a poslal Lamanitům daň z vína; a ještě jim poslal další víno darem; a oni nevázaně pili víno, jež jim král Limhi poslal.

11 A stalo se, že lid krále Limhiho odešel v noci do pustiny se svými stády a se svým dobytkem a šli pustinou kolem země Šilom a zamířili k zemi Zarahemla, jsouce vedeni Ammonem a jeho bratřími.

12 A vzali si s sebou do pustiny veškeré své zlato a stříbro a své drahocenné věci, jež mohli unésti, a také své zásoby; a pokračovali v cestě.

13 A když byli mnoho dnů v pustině, došli do země Zarahemla a připojili se k lidu Mosiášovu a stali se jeho poddanými.

14 A stalo se, že Mosiáš je přijal s radostí; a také přijal jejich ^azáznamy, a také ^bzáznamy, jež našel lid Limhiův.

15 A nyní, stalo se, když Lamanité shledali, že lid Limhiův v noci odešel ze země, že

vyslali do pustiny vojsko, aby je pronásledovalo;

16 A poté, co je pronásledovali dva dny, nemohli již nadále sledovati jejich stopy; tudíž ztratili se v pustině.

Zpráva Almova a lidu Páně, který byl vyhnán lidem krále Noéma do pustiny.

Obsaženo v kapitolách 23 a 24.

KAPITOLA 23

Alma odmítá býti králem – Slouží jako vysoký kněz – Pán ukázňuje svůj lid a Lamanité se zmocňují země Helam – Amulon, vůdce zlovolných kněží krále Noéma, panuje pod lamanitským panovníkem. Kolem roku 145–121 př. Kr.

NYNÍ, protože Pán Almu varoval, že na ně přijdou vojska krále Noéma, a protože to Alma oznámil svému lidu, tudíž shromáždili svá stáda a vzali ze svého obilí a odešli do pustiny před vojsky krále Noéma.

2 A Pán je posiloval, takže lid krále Noéma je nemohl dostihnouti, aby je zničil.

3 A uprchli osm dnů cesty do pustiny.

4 A přišli do země, ano, dokonce velmi krásné a libé země, země čisté vody.

5 A rozbili své stany a počali obdělávati zemi a počali stavěti stavby; ano, byli pracovití, a pracovali velmi horlivě.

6 A lid si přál, aby byl Alma

jejich králem, neboť jeho lid ho miloval.

7 Ale on jim pravil: Vizte, není žádoucí, abychom měli krále; neboť tak praví Pán: “Nebudete si považovati jednoho těla více nežli druhého neboli jeden člověk si nebude myslet, že je více nežli druhý; tudíž pravím vám, že není žádoucí, abyste měli krále.

8 Nicméně, jestliže by bylo možné, abyste měli vždy spravedlné muže, aby byli vašimi králi, bylo by pro vás dobré mít krále.

9 Ale vzpomeňte si na “nepravost krále Noéma a jeho kněží; a já sám jsem byl ^bchycen do pasti a činil jsem mnoho věcí, jež byly ohavné v očích Páně, jež byly příčinou mého těžkého pokání;

10 Nicméně po mnohém “soužení Pán vyslyšel má volání a odpověděl na mé modlitby a učinil mne nástrojem ve svých rukou, takže jsem přivedl ^btolik z vás k poznání jeho pravdy.

11 Nicméně tímto se nehoním, neboť nejsem hoden honositi se sám sebou.

12 A nyní, pravím vám, byli jste utlačováni králem Noémem a byli jste porobenými jeho a jeho kněží a byli jste jimi uvedeni v nepravost; tudíž jste byli spoutáni “pouty nepravosti.

13 A nyní, protože jste byli vysvobozeni mocí Boží z těchto pout; ano, dokonce z rukou

krále Noéma a jeho lidu a také z pout nepravosti, proto si přeji, abyste “stáli pevně za touto ^bsvobodou, kterou jste byli osvobozeni, a abyste nesvěřovali “žádnému člověku, aby byl nad vámi králem.

14 A také nesvěřujte nikomu, aby byl vašim “učitelem nebo vašim duchovním, ledaže to je muž Boží krácející po cestách jeho a zachovávající příkázání jeho.

15 Tak učil Alma svůj lid, že každý člověk má “milovati bližního svého jako sebe samého a že mezi nimi nemá býti žádný ^bsvár.

16 A nyní, Alma byl jejich “vysokým knězem, jsa zakladatelem jejich církve.

17 A stalo se, že žádný neobdržel “pravomoc kázati nebo učiti, ledaže to bylo skrze něho od Boha. Tudíž on vysvěcoval všechny jejich kněze a všechny jejich učitele; a nikdo nebyl vysvěcen, ledaže to byl spravedlný muž.

18 Tudíž oni bděli nad svým lidem a “živili jej věcmi, jež se týkají spravedlivosti.

19 A stalo se, že se jim počalo v zemi převelice dařiti; a nazvali tu zemi Helam.

20 A stalo se, že se v zemi Helam množili a převelice se jim dařilo; a postavili město, jež nazvali město Helam.

21 Nicméně Pán považuje za

23 7a Mos. 27:3–5.

9a Přísl. 16:12;

Mos. 11:1–15.

b Mos. 17:1–4.

10a NaS 58:4.

b Mos. 18:35.

12a 2. Nefi 28:19–22.

13a Gal. 5:1.

b PP Svoboda,
svobodný.

c Mos. 29:13.

14a Mos. 18:18–22.

15a PP Láska.

b 3. Nefi 11:28–29.

16a Mos. 26:7.

17a PP Kněžství;
Pravomoc.

18a 1. Tim. 4:6.

vhodné svůj lid "ukázňovati; ano, zkouší jeho ^btrpělivost a jeho víru.

22 Nicméně – každý, kdo vkládá svou "důvěru v něho, ten bude posledního dne ^bpozvednut. Ano, a tak tomu bylo s tímto lidem.

23 Neboť vizte, ukáži vám, že byli uvedeni do poroby, a nikdo je nemohl vysvoboditi nežli Pán, jejich Bůh, ano, dokonce Bůh Abrahamův a Izákův a Jákobův.

24 A stalo se, že on je vysvobodil a ukázal jim svou velikou moc, a jejich radost byla veliká.

25 Neboť vizte, stalo se, že když byli v zemi Helam, ano, ve městě Helam, a když obdělávali okolní zemi, vizte, vojsko Lamanitů bylo uvnitř hranic země.

26 Nyní, stalo se, že bratří Almovi uprchli ze svých polí a shromáždili se v městě Helam; a byli velice vyděšeni, protože se objevili Lamanité.

27 Ale předstoupil Alma a stanul mezi nimi a nabádal je, aby nebyli vyděšeni, ale aby pamatovali na Pána, svého Boha, a on je vysvobodí.

28 Tudíž zaplašili svůj strach a počali volati k Pánu, aby obměkčil srdce Lamanitů, aby ušetřili je i jejich manželky a jejich děti.

29 A stalo se, že Pán obměkčil srdce Lamanitů. A Alma a bratří jeho šli a vydali se jim do rukou;

a Lamanité si zemi Helam přivlastnili.

30 Nyní, vojska Lamanitů, která pronásledovala lid krále Limhiho, byla ztracena v pustině po mnoho dnů.

31 A vizte, našla ony kněze krále Noéma na místě, jež pojmenovali Amulon; a počali zemi Amulon vlastniti a počali obdělávati půdu.

32 Nyní, vůdce oněch kněží se jmenoval Amulon.

33 A stalo se, že Amulon prosil Lamanity; a také vyslal jejich manželky, jež byly "dcerami Lamanitů, aby prosily své bratří, aby nezničili jejich manželky.

34 A Lamanité měli s Amulonem a s jeho bratřími "soucit a nezničili je, kvůli jejich manželkám.

35 A Amulon a jeho bratří se připojili k Lamanitům a putovali pustinou a hledali zemi Nefi, a tehdy objevili zemi Helam, kterou vlastnil Alma a jeho bratří.

36 A stalo se, že Lamanité slíbili Almovi a jeho bratřím, že když jim ukáží cestu, jež vede do země Nefi, darují jim život a jejich svobodu.

37 Ale poté, co jim Alma ukázal cestu, jež vedla do země Nefi, Lamanité nedodrželi svůj slib; ale umístili okolo země Helam "stráže nad Almou a jeho bratřími.

38 A zbytek odešel do země Nefi; a část se jich vrátila do země Helam a také s sebou

21a Hel. 12:3;
NaS 98:21.
pp Ukázňování,
ukázňovati.

b pp Trpělivost.
22a pp Důvěra,
důvěřovati.
b 1. Nefi 13:37.

33a Mos. 20:3–5.
34a pp Soucit.
37a Mos. 24:8–15.

přivedli manželky a děti stráží, jež byly zanechány v zemi.

39 A král Lamanitů dovolil, aby Amulon byl králem a vládcem nad svým lidem, který byl v zemi Helam; avšak neměl mítí moc činiti cokoli proti vůli krále Lamanitů.

KAPITOLA 24

Amulon pronásleduje Almu a jeho lid – Mají býti usmrceni, budou-li se modliti – Pán způsobuje, že se jejich břemena zdají lehká – Vysvobozuje je z poroby a oni se vracejí do Zarahemly. Kolem roku 145–120 př. Kr.

A STALO se, že Amulon získal přízeň v očích krále Lamanitů; tudíž král Lamanitů dovolil jemu a jeho bratřím, aby byli dosazeni za učitele nad jeho lidem, ano, dokonce nad lidem, který byl v zemi Šemlon a v zemi Šilom a v zemi Amulon.

2 Neboť Lamanité si všechny tyto země přivlastnili; tudíž král Lamanitů dosadil krále nade všemi těmito zeměmi.

3 A nyní, král Lamanitů se jmenoval Laman a byl pojmenován po svém otci; a tudíž nazýval se králem Lamanem. A byl králem nad početným lidem.

4 A dosadil učitele z řad bratří Amulonových v každé zemi, kterou jeho lid vlastnil; a takto počal býti jazyk Nefiův vyučován mezi veškerým lidem Lamanitů.

5 A byli lidem navzájem přátel-

ským; nicméně neznali Boha; a bratří Amulonovi je neučili ničemu o Pánu, jejich Bohu, ani o zákonu Mojžíšovu; a neučili je ani slovům Abinadiovým;

6 Ale učili je, aby si vedli svůj záznam a aby si mohli navzájem psáti.

7 A tak Lamanité počali bohatnouti a počali mezi sebou obchodovati a rozrůstati se a počali býti vychytralým a moudrým lidem co do moudrosti světa, ano, velmi vychytralým lidem, těšícím se z všeliké zlovolnosti a plenění, pokud to nebylo mezi jejich vlastními bratřimi.

8 A nyní, stalo se, že Amulon počal uplatňovati nad Almou a jeho bratřimi "pravomoc a počal ho pronásledovati a dal, aby jeho děti pronásledovaly děti jejich.

9 Neboť Amulon znal Almu, že byl "jedním z králových kněží a že to byl on, kdo uvěřil slovům Abinadiovým a kdo byl od krále vyhnán, a tudíž se na něho hněval; a byl poddaný králi Lamanovi, přesto nad nimi uplatňoval pravomoc a ukládal jim "práci a dosadil nad nimi náhončí.

10 A stalo se, že jejich strasti byly tak veliké, že počali mocně volati k Bohu.

11 A Amulon jim přikázal, aby přestali se svým voláním; a dosadil nad nimi strážce, aby je hlídaly, aby každý, kdo bude přistižen, jak vzývá Boha, byl usmrcen.

12 A Alma a jeho lid nepozvedali k Pánu, svému Bohu, svůj hlas, ale "vylili mu srdce své; a on znal myšlenky jejich srdce.

13 A stalo se, že k nim přišel v jejich strastech hlas Páně řka: Pozdvihněte hlavu svou a buďte dobré myslí, neboť já vím o smlouvě, kterou jste se mnou učinili; a já učiním smlouvu s lidem svým a vysvobodím ho z poroby.

14 A také ulehčím břemena, jež jsou vložena na vaše ramena, takže je ani nebudete na bedrech svých pociťovati, dokonce dokud budete v porobě; a toto učiním, abyste pak pro mne mohli státí jako "svědkové a abyste s jistotou věděli, že já, Pán Bůh, navštěvuji lid svůj ve ^bstrastech jeho.

15 A nyní, stalo se, že břemena, jež byla vložena na Almu a jeho bratří, byla učiněna lehkými; ano, Pán je "posílil, takže snášeli svá ^bbřemena lehce a podrobovali se radostně a s "trpělivostí veškeré vůli Páně.

16 A stalo se, že jejich víra a jejich trpělivost byly tak veliké, že k nim opět přišel hlas Páně řka: Buďte dobré myslí, neboť nazítří vás vysvobodím z poroby.

17 A pravil Almovi: Ty půjdeš před tímto lidem a já půjdu s tebou a vysvobodím tento lid z "poroby.

18 Nyní, stalo se, že Alma a

jeho lid za noci shromáždili svá stáda a také něco ze svého obilí; ano, dokonce po celou noc shromáždřovali svá stáda.

19 A ráno nechal Pán na Lamanity přijítí "hluboký spánek, ano, a všichni jejich náhončí byli v hlubokém spánku.

20 A Alma a jeho lid odešli do pustiny; a když putovali celý den, rozbili své stany v údolí a nazvali to údolí Alma, protože on je vedl pustinou.

21 Ano, a v údolí Alma vylili své "díky Bohu, protože k nim byl milosrdný a ulehčil jejich břemena a vysvobodil je z poroby; neboť byli v porobě a nikdo je nemohl vysvoboditi kromě Pána, jejich Boha.

22 A vzdávali Bohu díky, ano, všichni jejich muži a všechny jejich ženy a všechny jejich děti, které uměly mluvití, pozvedali svůj hlas v chválách svého Boha.

23 A nyní, Pán pravil Almovi: Pospěš a vyveď sebe a tento lid z této země, neboť Lamanité se probudili a pronásledují tě; tudíž odejdi z této země a já zastavím Lamanity v tomto údolí, aby již nepostupovali v pronásledování tohoto lidu.

24 A stalo se, že z údolí odešli a vydali se na cestu pustinou.

25 A poté, co byli v pustině dvanáct dnů, přišli do země Zarahemla; a král Mosiáš je také přijal s radostí.

12a PP Modlitba.

14a PP Svědek.

b PP Protivenství.

15a Mat. 11:28–30.

b Alma 31:38; 33:23.

c NaS 54:10.

PP Trpělivost.

17a PP Zajetí.

19a 1. Sam. 26:12.

21a PP Díkůvzdání, díky.

KAPITOLA 25

Potomci Mulekovi v Zarahemle se stávají Nefity – Dozívají se o lidu Almově a Zenifově – Alma křtí Limhiho a veškerý jeho lid – Mosiáš zplnomocňuje Almu, aby zřídil Církev Boží. Kolem roku 120 př. Kr.

A NYNÍ, král Mosiáš dal shromáždit veškerý lid.

2 Nyní, dětí Nefiových nebylo tolik neboli nebylo tolik těch, kteří byli potomky Nefiovými, jako bylo "lidu Zarahemlova, který byl potomkem ^bMulekovým, a těch, kteří s ním přišli do pustiny.

3 A nebylo tolik lidu Nefiova a lidu Zarahemlova, jako bylo Lamanitů; ano, nebyli ani z poloviny tak početní.

4 A nyní, byl shromážděn veškerý lid Nefiův a také veškerý lid Zarahemlův a byli shromážděni do dvou skupin.

5 A stalo se, že Mosiáš četl a dal čísti záznamy Zenifovy svému lidu; ano, četl záznamy o lidu Zenifovu od doby, kdy opustili zemi Zarahemla, až do doby, kdy se opět vrátili.

6 A také četl zprávu o Almovi a jeho bratrích a o všech jejich strastech od doby, kdy opustili zemi Zarahemla, až do doby, kdy se opět vrátili.

7 A nyní, když Mosiáš ustal předčítati záznamy, jeho lid, který prodléval v zemi, se podivil a užasl.

8 Neboť nevěděli, co si mají

myslet; neboť když viděli ty, kteří byli vysvobozeni "z poroby, byli naplněni nesmírně velikou radostí.

9 A opět, když pomysleli na své bratří, kteří byli pobiti Lamanity, byli naplněni smutkem a dokonce prolévali mnoho slz smutku.

10 A opět, když pomysleli na bezprostřední dobrotivost Boží a na jeho moc při vysvobození Almy a jeho bratří z rukou Lamanitů a z poroby, pozvedali svůj hlas a vzdávali Bohu díky.

11 A opět, když pomysleli na Lamanity, kteří byli jejich bratřími, na jejich hříšný a zkažený stav, byli naplněni "bolestí a úzkostí o blaho jejich ^bduší.

12 A stalo se, že ti, kteří byli dětmi Amulonovými a jeho bratří, kteří si vzali za manželky dcery Lamanitů, nelibě nesli chování svých otců a nechtěli se nazývati jmény svých otců, proto vzali na sebe jméno Nefiovo, aby se mohli nazývati dětmi Nefiovými a mohli se počítati mezi ty, kteří se nazývali Nefité.

13 A nyní, veškerý lid Zarahemlův byl "počítán mezi Nefity, a to proto, že království nebylo předáváno na nikoho nežli na ty, kteří byli potomky Nefiovými.

14 A nyní, stalo se, že když Mosiáš ustal promlouvati a předčítati lidu, přál si, aby k lidem promluvil i Alma.

15 A Alma k nim promlouval, když byli shromážděni ve

25 2a Omni 1:13–19.

^b Hel. 6:10.
pp Mulek.

8a Mos. 22:11–13.

11a Mos. 28:3–4;
Alma 13:27.

^b pp Duše – Cena duší.
13a Omni 1:19.

velikých skupinách, a přecházel od jedné skupiny ke druhé, káže lidu pokání a víru v Pána.

16 A nabádal lid Limhiův a své bratří, všechny ty, kteří byli vysvobozeni z poroby, aby si pamatovali, že to byl Pán, kdo je vysvobodil.

17 A stalo se, že poté, co Alma učil lid mnoha věcem a ustal k nim promlouvati, král Limhi si přál, aby byl pokřtěn; a veškerý jeho lid si přál, aby byl pokřtěn také.

18 Tudíž, Alma vstoupil do vody a "pokřtil je; ano, pokřtil je stejným způsobem, jakým pokřtil své bratří ve vodách Mormonu; ano, a tolik, kolik jich pokřtil, náleželo k církvi Boží; a to pro jejich víru v slova Almova.

19 A stalo se, že král Mosiáš dovolil Almovi, aby zakládal církev po celé zemi Zarahemla; a dal mu "moc vysvěcovati kněze a učitele nad každou církví.

20 Nyní, toto bylo učiněno, protože bylo tolik lidí, že nemohli všichni býti vedeni jedním učitelem; ani nemohli všichni slyšeti slovo Boží v jednom shromáždění;

21 Tudíž se shromažďovali v různých skupinách, jež se nazývaly církve; každá církev měla své kněze a své učitele a každý kněz kázal slovo podle toho, jak mu bylo předáno ústy Almovýchmi.

22 A tak, přestože bylo mnoho církví, byly všechny jednou

"církví, ano, a to církvi Boží; neboť ve všech církvích nebylo kázáno nic, ledaže to bylo pokání a víra v Boha.

23 A nyní, v zemi Zarahemla bylo sedm církví. A stalo se, že každý, kdo si přál vzít na sebe "jméno Krista neboli Boha, se připojil k církvím Božím;

24 A byli nazýváni "lidem Božím. A Pán na ně vyléval svého Ducha a byli požehnáni a v zemi se jim dařilo.

KAPITOLA 26

Mnozí členové Církve jsou nevěřícími svedeni k hříchu – Almovi je přislíben věčný život – Ti, kteří činí pokání a jsou pokřtěni, získávají odpuštění – Členům Církve, kteří zhřešili a kteří činí pokání a vyznají se Almovi a Pánovi, bude odpuštěno; jinak nebudou počítáni mezi lid Církve. Kolem roku 120–100 př. Kr.

NYNÍ, stalo se, že mezi dorůstajícím pokolením bylo mnoho těch, kteří nerozuměli slovům krále Beniamina, jsouce v době, kdy promlouval k svému lidu, malými dětmi; a nevěřili tradicím svých otců.

2 Nevěřili tomu, co bylo řečeno o vzkříšení mrtvých, a také nevěřili v příchod Krista.

3 A nyní, pro svou nevíru nemohli "rozuměti slovu Božímu; a srdce jejich bylo zatvrzelé.

4 A nechtěli býti pokřtěni; a také nechtěli vstoupiti do církve.

18a Mos. 21:35.
b Mos. 18:8–17.
19a PP Kněžství.

22a Mos. 18:17.
23a PP Ježíš Kristus –
Vzít jméno Ježíše

Krista na sebe.
24a PP Smlouva.
26 3a PP Porozumění.

A co se týká jejich víry, byli odděleným lidem a zůstávali tak napořád, tedy ve svém "tělesném a hříšném stavu; neboť nechtěli vzývatí Pána, svého Boha.

5 A nyní, za vlády Mosiášovy nebyli ani z poloviny tak početní jako lid Boží; ale pro "rozštěpení mezi bratřími se stávali početnějšími.

6 Neboť, stalo se, že klamali svými lichotivými slovy mnohé, kteří byli v církvi, a způsobili, že se dopouštěli mnohých hříchů; tudíž bylo nezbytné, aby ti, kteří se dopouštěli hříchu a kteří byli v církvi, byli církví "napomenuti.

7 A stalo se, že učitelé je předvedli před kněze a kněžím je vydali; a kněží je předvedli před Almu, který byl "vysokým knězem.

8 Nyní, král Mosiáš dal Almovi pravomoc nad církví.

9 A stalo se, že Alma si ohledně nich nevěděl rady; ale bylo proti nim mnoho svědků; ano, lid se postavil a hojně svědčil o jejich nepravosti.

10 Nyní, nic takového se předtím v církvi nestalo; tudíž Alma byl v duchu zkormoucen a dal je předvésti před krále.

11 A pravil králi: Viz, zde jsou mnozí, které jsme před tebe přivedli, kteří jsou obviněni svými bratřími; ano, a byli přistiženi při různých nepravostech. A nečiní pokání ze svých nepravostí;

tudíž jsme je předvedli před tebe, abys je mohl souditi podle jejich zločinů.

12 Ale král Mosiáš pravil Almovi: Viz, já je souditi nebudu; tudíž "vydávám je do tvých rukou, aby byli souzeni.

13 A nyní, duch Almův byl opět zkormoucen; a šel a tázal se Pána, co má v této záležitosti činiti, neboť se bál, aby neučinil něco, co je nesprávné v očích Božích.

14 A stalo se, že poté, co vylil celou svou duši Bohu, přišel k němu hlas Páně řka:

15 Požehnán jsi, Almo, a požehnání jsou ti, kteří byli pokřtěni ve "vodách Mormonu. Ty jsi požehnán pro nesmírnou ^bvíru svou v samotná slova služebníka mého Abinadiho.

16 A oni jsou požehnáni pro nesmírnou víru svou v samotná slova, jež jsi k nim promlouval.

17 A požehnán jsi, protože jsi založil mezi tímto lidem "církvev; a oni budou utvrzeni a budou lidem mým.

18 Ano, požehnán je tento lid, který je ochoten nésti "jméno mé; neboť jménem mým budou nazýváni; a oni jsou moji.

19 A protože ses mne tázal ohledně přestupníka, jsi požehnán.

20 Ty jsi služebník můj; a činím s tebou smlouvu, že budeš mít "věčný život; a budeš mi sloužiti

4a PP Přirozený člověk.

5a PP Odpadlictví;
Svár.

6a Alma 5:57–58; 6:3.

PP Varování, varovati.

7a Mos. 29:42.

12a NaS 42:78–93.

15a Mos. 18:30.

b Mos. 17:2.

PP Věřiti, víra.

17a Mos. 25:19–24.

18a Mos. 1:11; 5:8.

PP Ježíš Kristus –
Vzítí jméno Ježíše
Krista na sebe.

20a PP Věčný život;
Vyvolení, vyvolený,
vyvoliti.

a vycházeti ve jménu mém a budeš shromažďovati ovce mé.

21 A ten, kdo chce slyšeti hlas můj, bude "ovcí mou; a toho přijmete do církve, a toho já také přijmu.

22 Neboť viz, toto je církev má; kdokoli je "křtěn, má být křtěn ku pokání. A kohokoli přijímáte, má věriti ve jméno mé; a tomu já ochotně ^bodpustím.

23 Neboť jsem to já, kdo na sebe "bere hříchy světa; neboť jsem to já, kdo je ^bstvořil; a jsem to já, kdo uděluje tomu, kdo věří do konce, místo na pravici své.

24 Neboť viz, jménem mým jsou nazýváni, a "znají-li mne, vyjdou a budou míti věčně místo na pravici mé.

25 A stane se, že až zazní "druhý pozoun, pak vyjdou ti, kteří mne nikdy ^bneznali, a stanou přede mnou.

26 A pak poznají, že já jsem Pán, jejich Bůh, že já jsem Vykupitel jejich; ale oni nechtěli být vykoupeni.

27 A pak já jim vyznám, že jsem je nikdy "neznal; a ^bpůjdou do "věčného ohně, který je připraven pro ďábla a anděly jeho.

28 Tudíž pravím tobě, že toho, kdo nechce "slyšeti hlas můj, nebudete přijímati do církve

mé, neboť toho já nepřijmu posledního dne.

29 Tudíž pravím tobě: Jdi; a kdokoli se dopustí přestupku proti mně, toho budete "souditi ^bpodle hříchů, jichž se dopustil; a "vyzná-li hříchy své před tebou a přede mnou a bude-li činiti ^apokání v upřímnosti srdce svého, "odpustíš mu a já mu odpustím také.

30 Ano, a "kdykoli bude lid můj činiti ^bpokání, odpustím mu poklesky jeho proti mně.

31 A vy si také budete navzájem "odpouštěti poklesky svoje; neboť vpravdě pravím tobě, ten, kdo neodpouští poklesky bližnímu svému, když praví, že činí pokání, ten sám na sebe uvádí odsouzení.

32 Nyní pravím tobě: Jdi; a kdo nebude činiti pokání z hříchů svých, ten nebude počítán mezi lid můj; a toto bude dodržováno od nynějška nadále.

33 A stalo se, že když Alma vyslechl tato slova, zapsal je, aby je mohl míti a aby mohl souditi lid této církve podle příkázání Božích.

34 A stalo se, že Alma šel a soudil podle slova Páně ty, kteří byli přistíženi při nepravosti.

35 A všechny ty, kteří činili

21a PP Dobrý pastýř.

22a 2. Nefi 9:23.

PP Křest, křtítí.

b PP Odpustiti;

Odpuštění hříchů.

23a PP Vykupitel.

b PP Stvoření, stvořiti.

24a Jan 17:3.

25a NaS 88:99, 109.

b NaS 76:81–86.

27a Mat. 7:21–23.

b Lukáš 13:27.

c NaS 76:43–44.

28a 2. Nefi 9:31;

NaS 1:14.

29a PP Soud, souditi.

b PP Počet vydati,

zodpovědnost,

zodpovědný.

c 3. Nefi 1:25.

PP Vyznání, vyznati.

d PP Pokání.

e PP Odpustiti.

30a Moroni 6:8.

b Ezech. 33:11, 15–16;

Skut. 3:19–20;

Mos. 29:19–20.

31a 3. Nefi 13:14–15;

NaS 64:9–10.

pokání ze svých hříchů a “vyznali je, ty počítal mezi lid cirkve;

36 A ti, kteří nechťeli své hříchy vyznati a činiti pokání ze své nepravosti, ti mezi lid cirkve počítáni nebyli a jejich jména byla “vymazána.

37 A stalo se, že Alma usměřňoval všechny záležitosti cirkve; a počali opět míti mír a počalo se jim převelice dařiti v záležitostech cirkve a kráčeli před Bohem v obezřetnosti, přijímající mnohé a křtíce mnohé.

38 A nyní, všechny tyto věci vykonávali Alma a jeho spolupracovníci, kteří byli nad cirkví, krácejíce ve vši píli, učíce slovu Božímu ohledně všech věcí, trpíce všelikými strastmi, jsouce pronásledováni všemi těmi, kteří k cirkvi Boží nenáleželi.

39 A napomínali své bratří; a oni také byli “napomínáni, každý slovem Božím podle svých hříchů neboli podle hříchů, jichž se dopustil, a Bůh jim přikázal, aby se ^b modlili bez ustání a aby vzdávali “díky ve všech věcech.

KAPITOLA 27

Mosiáš zakazuje pronásledování a nařizuje rovnost – Alma mladší a čtyři synové Mosiášovi se snaží zničití Církev – Ukazuje se jim anděl a přikazuje jim, aby opustili cestu zla – Alma je stížen němotou – Veškeré lidstvo musí býti znovuzrozeno, aby získalo spasení –

Alma a synové Mosiášovi oznamují radostné zvěsti. Kolem roku 100–92 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že pronásledování, kterými stíhali církev nevěřící, se natolik zvětšila, že církev počala reptati a stěžovati si na tuto záležitost svým vůdcům; a ti si stěžovali Almovi. A Alma předložil tuto věc králi, Mosiášovi. A Mosiáš se poradil se svými kněžími.

2 A stalo se, že král Mosiáš vyslal po celé zemi prohlášení, že žádný nevěřící nemá “pronásledovati žádného z těch, kteří náležejí k cirkvi Boží.

3 A mezi všemi cirkvemi byl přísný příkaz, že mezi nimi nemá býti žádných pronásledování, že mezi všemi lidmi má býti “rovnost;

4 Že nemají dovoliti pýše ani domýšlivosti, aby rušila jejich “pokoj; že každý člověk si má ^b vážití bližního svého jako sebe samého, pracující pro své živobytí svýma vlastnímá rukama.

5 Ano, a že všichni jejich kněží a učitelé mají pro své živobytí “pracovati svýma vlastnímá rukama ve všech případech, ledaže by se jednalo o nemoc nebo velikou nouzi; a činíce tyto věci, oplývali ^b milostí Boží.

6 A opět počal býti v zemi veliký mír; a lid počal býti velmi početným a počal se šířiti do široka po tváři země, ano, na severu a na jihu, na východě a na

35a pp Vyznání, vyznati.

36a Ex. 32:33;

Alma 1:24.

pp Kniha života;

Vyloučení.

39a pp Varování, varovati.

b 2. Nefi 32:8–9.

c pp Děkuvzdání, díky.

27 2a pp Pronásledování, pronásledovati.

3a Mos. 23:7; 29:32.

4a pp Pokoj.

b pp Vážití si.

5a Mos. 18:24, 26.

b pp Milost.

západě, stavějíce veliká města a vesnice ve všech částech země.

7 A Pán je navštěvoval a dopřával jim úspěchu a oni se stali velikým a zámožným lidem.

8 Nyní, synové Mosiášovi byli počítáni mezi nevěřící; a i jeden ze "synů Almových byl mezi ně počítán, a jmenoval se Alma, po svém otci; nicméně, stal se velmi zlovolným a ^bmodlářským člověkem. A byl to muž mnoha slov a promlouval k lidu mnoho lichotek; tudíž svedl mnohé lidi, aby činili po způsobu jeho nepravostí.

9 A stal se velikou překážkou pro rozkvět církve Boží; a "uloupil srdce lidí; a působil mezi lidem mnohé různice; a dával nepříteli Boha příležitost užívati nad nimi svou moc.

10 A nyní, stalo se, že zatímco obcházel, aby ničil církev Boží, neboť obcházel tajně se syny Mosiášovými usiluje ničiti církev a sváděti lid Páně z cesty proti příkázáním Božím, nebo dokonce královým –

11 A jak jsem vám pravil, jak obcházel "bouříce se proti Bohu, vizte, ^bukázal se jim "anděl Páně; a sestoupil jakoby v oblaku; a promluvil jakoby hlasem hromu, který způsobil, že země, na níž stáli, se třásla;

12 A tak veliký byl jejich úžas, že padli k zemi a nerozuměli slovům, jež k nim promlouval.

13 Nicméně zvolal opět řka: *Almo, povstaň a vystup, neboť*

proč pronásleduješ církev Boží? Neboť Pán pravil: "Toto je církev má a já ji utvrdím; a nic ji nepřemůže, ledaže to budou přestupky lidu mého.

14 A opět, anděl pravil: Viz, Pán vyslyšel "modlitby lidu svého a také modlitby služebníka svého, *Almy*, který je otcem tvým; neboť on se za tebe modlil s velikou vírou, abys mohl být přiveden k poznání pravdy; tudíž, přišel jsem z tohoto důvodu, abych tě přesvědčil o moci a pravomoci Boží, aby ^bmodlitby služebníků jeho mohly být zodpověděny podle víry jejich.

15 A nyní viz, můžeš zpochybňovati moc Boží? Neboť viz, což neotřásá hlas můj zemi? A nevidíš mne snad také před sebou? A já jsem poslán od Boha.

16 Nyní, pravím tobě: Jdi a pamatuj na zjetí otců svých v zemi Helam a v zemi Nefi; a pamatuj na to, jak veliké věci pro ně vykonal; neboť byli v porobě a on je "vysvobodil. A nyní, pravím ti, *Almo*, jdi cestou svou a nesnaž se již ničiti církev, aby modlitby jejich mohly být zodpověděny, a to i kdybys ty sám chtěl být zavržen.

17 A nyní, stalo se, že toto byla poslední slova, jež anděl pravil *Almovi*, a pak ho opustil.

18 A nyní, *Alma* a ti, kteří byli s ním, padli opět k zemi, neboť veliký byl jejich úžas; neboť na své vlastní oči spatřili anděla Páně; a hlas jeho byl jako hrom,

8a PP *Alma*, syn *Almův*.
b PP *Modlářství*.
9a 2. Sam. 15:1–6.
11a PP *Vzpoura*.

b Skut. 9:1–9;
Alma 8:15.
c PP *Anděl*.
13a PP *Ježíš Kristus* –

Hlava *Církve*.
14a *Alma* 10:22.
b *Morm.* 9:36–37.
16a *Mos.* 23:1–4.

který otrásal zemí; a oni věděli, že není ničeho, leda moci Boží, co by mohlo otrásatí zemí a způsobiti, aby se chvěla, jako by se měla rozpuknouti vedví.

19 A nyní, úžas Almův byl tak veliký, že oněměl, takže nemohl otevřítí ústa svá; ano, a zeslábl, dokonce tak, že nemohl hýbati rukama svýma; tudíž ti, kteří byli s ním, ho vzali a nesli ho bezmocného, dokud ho nepoložili před jeho otce.

20 A vyprávěli jeho otci vše, co se jim přihodilo; a jeho otec se radoval, neboť věděl, že to byla moc Boží.

21 A dal shromážditi zástup, aby mohl býti svědkem toho, co Pán učinil pro jeho syna, a také pro ty, kteří byli s ním.

22 A dal také shromážditi kněze; a oni se počali postiti a modliti k Pánu, svému Bohu, aby otevřel ústa Almova, aby mohl mluvití, a také aby končtiny jeho obdržely sílu svou – aby oči lidu mohly býti otevřeny, aby viděli a aby poznali dobrotivost a slávu Boží.

23 A stalo se, že poté, co se postili a modlili po dobu dvou dnů a dvou nocí, končtiny Almovy obdržely sílu svou a on vstal a počal k nim promlouvati a požádal je, aby byli dobré mysli:

24 Neboť, pravil, činil jsem pokání ze svých hříchů a Pán

mne “vykoupil; vizte, jsem zrozen z Ducha.

25 A Pán mi pravil: Nepodivuj se, že veškeré lidstvo, ano, muži a ženy, všechny národy, pokolení, jazyky a lidé musejí býti “znovuzrozeni; ano, zrozeni z Boha, ^bproměnění z “tělesného a padlého stavu svého do stavu spravedlivosti, jsouce Bohem vykoupeni, a státi se syny a dcerami jeho;

26 A tak se stávají novými stvořeními; a pokud tak neučiní, nemohou na “žádný způsob zděditi království Boží.

27 Pravím ti, nebude-li tomu tak, musejí býti zavrženi; a toto vím, protože já jsem téměř zavržen byl.

28 Nicméně poté, co jsem se prodral velikým soužením, činíce pokání téměř až k smrti, Pán v milosrdenství považoval za vhodné vysvoboditi mne z “věčného žáru a já jsem zrozen z Boha.

29 Duše má byla vykoupena ze žluči hořkosti a z pout nepravosti. Byl jsem v nejtemnější propasti; ale nyní vidím podivuhodné světlo Boží. Duše má byla “trýzněna věčnými mukami; ale jsem vysvobozen a duše má již není trýzněna.

30 Odmítal jsem Vykupitele svého a popíral jsem to, co bylo promlouváno otci našimi; ale nyní, aby mohli předvídati, že on přijde a že pamatuje na

24a 2. Nefi 2:6–7.
pp Vykoupení,
vykoupený,
vykoupiti.
25a Řím. 6:3–11;

Mos. 5:7;
Alma 5:14;
Mojž. 6:59.
pp Znovuzrozen,
zrozen z Boha.

b Mos. 3:19; 16:3.
c pp Tělesný.
26a Jan 3:5.
28a 2. Nefi 9:16.
29a Mos. 2:38.

každé stvoření svého tvoření, projeví se všem.

31 Ano, před ním se "každé koleno skloní a každý jazyk se vyzná. Ano, vpravdě posledního dne, až všichni lidé budou státi, aby jím byli ^bsouzeni, tehdy vyznají, že on jest Bůh; pak přiznají ti, kteří ve světě žijí ^cbez Boha, že soud věčného trestu nad nimi je spravedlný; a budou se třásti a chvěti a stáhnou se pod pohledem ^avšepro-nikajícího oka jeho.

32 A nyní, stalo se, že Alma počal od nynějška nadále poučovati lid, a i ti, kteří byli s Almou v době, kdy se jim ukázal anděl, putující po celé zemi a oznamující veškerému lidu věci, jež slyšeli a viděli, a kázíce slovo Boží ve velikém souzení, jsouce velmi pronásledováni těmi, kteří byli nevěřící, jsouce bití od mnohých.

33 Avšak přese všechno toto přinášeli církvi mnoho útěchy, utvrzující jejich víru a nabádající je se shovívavostí a s velikou námahou, aby zachovávali příkázání Boží.

34 A čtyři z nich byli "synové Mosiášovi; a jmenovali se Ammon a Aron a Omner a Himni; takto se jmenovali synové Mosiášovi.

35 A putovali po celé zemi Zarahemla a mezi všemi lidmi, kterým vládl král Mosiáš, horlivě se snažíce napravit veškeré

škody, jež církvi učinili, vyznávající veškeré své hříchy a oznamující veškeré věci, jež viděli, a vysvětlující proroctví a písmo všem, kteří si je přáli slyšeti.

36 A tak byli nástroji v rukou Božích při přivádění mnohých k poznání pravdy, ano, k poznání jejich Vykupitele.

37 A jak jsou požehnáni! Neboť ^azvěstovali pokoj; zvěstovali ^bdobré zvěsti dobra; a oznamovali lidu, že Pán vládne.

KAPITOLA 28

Synové Mosiášovi jdou kázati Lamanitům – Za použití dvou viděckých kamenů překládá Mosiáš jarečitské desky. Kolem roku 92 př. Kr.

NYNÍ, stalo se, že poté, co "synové Mosiášovi vykonali všechny tyto věci, vzali s sebou malý počet a vrátili se k svému otci, králi, a požadovali od něj, aby jim dovolil vyjít s těmi, které si vybrali, do země ^bNefi, aby mohli kázati to, co slyšeli, a aby mohli sdělovati slovo Boží svým bratřím, Lamanitům –

2 Aby je snad mohli přivést k poznání Pána, jejich Boha, a přesvědčiti je o nepravosti jejich otců; a aby je snad mohli vyléčiti z jejich "nenávisť vůči Nefitům, aby i oni mohli býti přivedeni k radosti z Pána, svého Boha,

31a Filip. 2:9–11;
Mos. 16:1–2;
NaS 88:104.
b pp Ježíš Kristus –
Soudce.
c Alma 41:11.

d pp Bůh, Božstvo.
34a pp Ammon, syn
Mosiášův.
37a Iz. 52:7;
Mos. 15:14–17.
pp Kázati.

b pp Evangelium.
28 1a Mos. 27:34.
b Omni 1:12–13;
Mos. 9:1.
2a Jákob 7:24.

aby byli k sobě přátelští a aby již nebylo svárů v celé zemi, kterou jim Pán, jejich Bůh, dal.

3 Nyní, přáli si, aby bylo spasení oznamováno každému stvoření, neboť nemohli “snést, že by některá lidská ^bduše měla zahynouti; ano, dokonce samotná myšlenka, že by některá duše měla trpěti ‘nekonečná muka, jimi otřásala a rozechvívala je.

4 A tak na ně působil Duch Páně, neboť byli těmi “nejhanebnějšími z hříšníků. A Pán v nekonečném ^bmilosrdenství svém považoval za vhodné je ušetřiti; nicméně trpěli velikou úzkostí duše pro své nepravosti, trpíce velmi a bojíce se, že budou zavrženi na věky.

5 A stalo se, že prosili svého otce po mnoho dnů, aby mohli vyjít do země Nefi.

6 A král Mosiáš šel a tázal se Pána, má-li dovoliti svým synům vyjít mezi Lamanity kázati slovo.

7 A Pán Mosiášovi pravil: Nech je vyjít, neboť mnozí uvěří v slova jejich a budou mít věčný život; a já “vysvobodím syny tvé z rukou Lamanitů.

8 A stalo se, že jim Mosiáš dovolil, aby šli a činili podle své žádosti.

9 A “vydali se na cestu do pustiny, aby vyšli a kázali slovo mezi Lamanity; a ^bzprávu o jejich působení podám později.

10 Nyní, král Mosiáš neměl nikoho, komu by předal království, neboť z jeho synů nebyl žádný, který by království přijal.

11 Tudíž vzal záznamy, jež byly vyryty na “deskách z mosazi, a také desky Nefiovy a všechny věci, jež udržoval a zachovával podle příkázání Božích, poté, co přeložil a dal zapsati záznamy, jež byly na ^bdeskách ze zlata, jež byly nalezeny lidem Limhiovým a jež mu byly předány rukou Limhiovou;

12 A toto učinil pro velikou dychtivost svého lidu; neboť si nadmíru přáli dovědět se o oněch lidech, kteří byli zničeni.

13 A nyní, přeložil je prostřednictvím oněch dvou “kamenů, jež byly připevněny ke dvěma okrajům spony.

14 Nyní, tyto věci byly připraveny od počátku a byly předávány z pokolení na pokolení, za účelem vykládání jazyků;

15 A byly udržovány a zachovávány rukou Páně, aby mohl odhalovati každému stvoření, jež bude vlastniti zemi, nepravosti a ohavnosti svého lidu;

16 A ten, kdo má tyto věci, se nazývá “vidoucím, tak jako ve starých časech.

17 Nyní, poté, co Mosiáš dokončil překlad těchto záznamů, vizte, podával zprávu o lidu, který byl “zničen, od doby, kdy byl zničen, zpět až ke stavbě

3a Alma 13:27;
3. Nefi 17:14;
Mojž. 7:41.
^b PP Duše – Cena duší.
c Jákob 6:10;
NaS 19:10–12.

4a Mos. 27:10.
^b PP Milosrdenství,
milosrdný.
7a Alma 19:22–23.
9a Alma 17:6–9.
^b Alma 17–26.

11a PP Mosazné desky.
^b PP Zlaté desky.
13a PP Urim a Thumim.
16a Mos. 8:13–18.
PP Vidoucí.
17a Mos. 8:7–12.

^bveliké věže, v době, kdy Pán ^czmátl jazyk lidí a ti byli rozptýleni do široka po tváři celé země, ano, a vpravdě od té doby zpět až po stvoření Adama.

18 Nyní, tato zpráva způsobila, že lid Mosiášův převelice truchlil, ano, byli naplněni smutkem; nicméně dala jim veliké poznání, z něhož se radovali.

19 A tato zpráva bude napsána později; neboť vizte, je žádoucí, aby všichni lidé poznali věci, jež jsou napsány v této zprávě.

20 A nyní, jak jsem vám pravil, že poté, co král Mosiáš učinil tyto věci, vzal desky z ^amosazi a všechny věci, jež udržoval, a předal je Almovi, jenž byl synem Almovým; ano, všechny záznamy, a také ^bpřekladatele, a předal mu je a přikázal mu, že je má udržovati a ^czachovávat i a že má také vésti záznam o lidu a předávati je z jednoho pokolení na druhé tak, jak byly předávány od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém.

KAPITOLA 29

Mosiáš navrhuje, aby namísto krále byli voleni soudcové – Nespravedliví králové vedou svůj lid k hříchu – Alma mladší je hlasem lidu zvolen za hlavního soudce – Je také vysokým knězem nad Církví – Alma starší a Mosiáš umírají. Kolem roku 92–91 př. Kr.

NYNÍ, když Mosiáš toto učinil, vyslal po celé zemi mezi veškerý

lid prohlášení, neboť si přál zvědět i jejich vůli v tom, kdo má být jejich králem.

2 A stalo se, že hlas lidu přišel řka: Přejeme si, aby Aron, tvůj syn, byl naším králem a naším vládcem.

3 Nyní, Aron vyšel do země Nefi, tudíž mu král nemohl předati království; a Aron by ani království nepřevzal; a ani žádný ze ^asynů Mosiášových nebyl ochoten převzít království.

4 Tudíž král Mosiáš vyslal opět mezi lid; ano, dokonce psané slovo vyslal mezi lid. A toto byla slova, jež byla napsána:

5 Viz, ó lide můj neboli bratři moji, neboť vás za takové považuji, přeji si, abyste uvážili věc, kterou jste povoláni uvážiti – neboť si přejete mít ^akrále.

6 Nyní vám oznamuji, že ten, jemuž království spravedlivě náleží, odmítl a království nepřevzme.

7 A nyní, kdyby měl být jiný dosazen na jeho místo, vizte, bojím se, že by mezi vámi vyvstaly sváry. A kdo ví, zdali by se pak můj syn, jemuž království náleží, nerozhněval a neodvedl část tohoto lidu k sobě, což by mezi vámi způsobilo války a sváry, což by bylo příčinou prolití mnoha krve a převrácení cesty Páně, ano, a zničilo by to duše mnoha lidí.

8 Nyní, pravím vám, buďme moudří a uvažme tyto věci, neboť nemáme žádné právo zničit mého syna, aniž bychom mohli

17b Eter 1:1–5.

c Gen. 11:6–9.

20a Alma 37:3–10.

b PP Urim a Thumim.

c PP Písma – Písma

budou zachovávana.

29 3a Mos. 27:34.

5a 1. Sam. 8:9–19.

míti jakékoli právo zničit jiného, kdyby byl dosazen na jeho místo.

9 A kdyby se můj syn opět obrátil k pýše své a k marným věcem, odvolal by věci, jež řekl, a dožadoval by se práva na království, což by způsobilo, že by se on a také tento lid dopustili mnohého hříchu.

10 A nyní, budme moudří a hledme vpřed na tyto věci a učinme to, co zajistí mír tomuto lidu.

11 Tudíž budu vašim králem po zbytek svých dnů; nicméně ^aurčeme ^bsoudce, aby soudili tento lid podle našeho zákona; a uspořádáme nově záležitosti tohoto lidu, neboť určíme za soudce moudré muže, kteří budou souditi tento lid podle příkázání Božích.

12 Nyní, je lépe, aby člověk byl souzen Bohem nežli člověkem, neboť soudy Boží jsou vždy spravedlné, ale soudy lidské vždy spravedlné nejsou.

13 Tudíž, kdyby bylo možné, abyste měli za krále ^aspravedlné muže, kteří by ustanovovali zákony Boží a soudili tento lid podle příkázání jeho, ano, kdybyste mohli mít za krále muže, kteří by činili tak, jak pro tento lid činil můj otec ^bBeniamin – pravím vám, kdyby tomu tak vždy mohlo býti, pak by bylo žádoucí, abyste vždy měli krále, který by nad vámi panoval.

14 A vpravdě já sám jsem pracoval s veškerou mocí a s veškerými schopnostmi, jež jsem měl, abych vás učil příkázáním Božím a abych po celé zemi zjednal mír, aby nebylo válek ani svárů, ani krádeží ani plenění ani vraždění ani žádné nepravosti;

15 A kdokoli se dopustil nepravosti, toho jsem ^apotrestal podle zločinu, jehož se dopustil, podle zákona, jenž nám byl dán našimi otci.

16 Nyní, pravím vám, protože všichni lidé nejsou spravedlní, není žádoucí, abyste měli krále nebo více králů, kteří by panovali nad vámi.

17 Neboť vizte, kolik ^anepravosti způsobí jeden ^bzlovolný král, ano, jak veliké zničení!

18 Ano, vzpomeňte na krále Noéma, na jeho ^azlovolnost a na jeho ohavnosti, a také na zlovolnost a na ohavnosti jeho lidu. Vizte, jak veliké zničení na ně přišlo; a také byli pro své nepravosti uvedeni do ^bporoby.

19 A kdyby jejich všemoudrý Stvořitel nezakročil, a to pro jejich upřímné pokání, museli by nevyhnutelně zůstat v porobě až doposud.

20 Ale vizte, on je vysvobodil, protože se před ním ^apokořili; a protože k němu ^bmocně volali, vysvobodil je z poroby; a tak Pán působí svou mocí ve všech případech mezi dětmi lidskými

11a Mos. 29:25–27.

^b Ex. 18:13–24.

13a Mos. 23:8, 13–14.

^b Sl. Morm. 1:17–18.

15a Alma 1:32–33.

17a Alma 46:9–10.

^b Mos. 23:7–9.

18a Mos. 11:1–15.

^b 1. Sam. 8:10–18;

Mos. 12:1–8;

Eter 6:22–23.

20a Mos. 21:13–15.

^b Ex. 2:22–24;

Alma 43:49–50.

a vztahuje rámě "milosrdenství k těm, kteří v něho vkládají svou "důvěru.

21 A vizte, nyní, pravím vám, nemůžete svrhnouti z trůnu zlovolného krále, ledaže by to bylo velikými sváry a prolitím mnoha krve.

22 Neboť vizte, má své "přátele mezi zlovolnými a drží kolem sebe své strážce; a roztrhá zákony těch, kteří před ním vládli ve spravedlivosti; a pošlapává nohama příkázání Boží;

23 A nařizuje zákony a vysílá je mezi svůj lid, ano, zákony po způsobu své vlastní "zlovolnosti; a kdokoli neposlouchá jeho zákony, toho dá zničiti; a proti těm, kteří se proti němu vzbouří, vyšle svá vojska do války, a pokud může, tak je zničí; a tak nespravedlivý král převrací cesty veškeré spravedlivosti.

24 A nyní vizte, pravím vám, není radno, aby na vás přišly takové ohavnosti.

25 Tudíž, zvolte hlasem tohoto lidu soudce, abyste mohli být souzeni podle zákonů, jež vám byly dány našimi otci, jež jsou správné a jež jim byly dány rukou Páně.

26 Nyní, není obvyklé, aby hlas lidu požadoval něco, co by se protivilo tomu, co je správné; ale je obvyklé, aby menší část lidu požadovala to, co správné není; tudíž toto budete dodržovati

a učiníte to svým zákonem – řídití své záležitosti hlasem lidu.

27 A "přijde-li čas, kdy hlas lidu zvolí nepravost, bude to čas, kdy na vás přijdou soudy Boží; ano, bude to čas, kdy vás navštíví velikým zničením, tak jak tuto zemi doposud navštěvoval.

28 A nyní, jestliže máte soudce, a oni vás nesoudí podle zákona, který byl dán, můžete je dáti souditi vyšším soudcem.

29 Jestliže vaši vyšší soudcové nesoudí spravedlivým soudem, necháte shromáždití malý počet svých nižších soudců a ti budou souditi vaše vyšší soudce podle hlasu lidu.

30 A příkazuji vám, abyste činili tyto věci v bázni Páně; a příkazuji vám, abyste tyto věci činili, a že nemáte míti krále; takže bude-li se tento lid dopouštětí hříchů a nepravostí, budou zodpověděny na jejich vlastní hlavě.

31 Neboť vizte, pravím vám, hříchy mnoha lidí byly způsobeny nepravostí jejich králů; tudíž jejich nepravosti jsou zodpověděny na hlavě jejich králů.

32 A nyní, přejí si, aby již nebylo této "nerovnosti v této zemi, zvláště mezi tímto mým lidem; ale přejí si, aby tato země byla zemí ^bsvobody a aby "každý člověk mohl stejně požívatí svých práv a výsad tak dlouho, jak Pán bude pokládati

20c Ezech. 33:11, 15–16;

Mos. 26:30.

d pp Důvěra,
důvěřovati.

22a 1. Král. 12:8–14.

23a pp Zlovolnost,
zlovolný.

27a Alma 10:19.

32a Alma 30:11.

b 2. Nefi 1:7; 10:11.

pp Svoboda,
svobodný.

c Alma 27:9.

za vhodné, abychom žili a měli v dědictví tuto zemi, ano, dokonce tak dlouho, dokud kdokoli z našeho potomstva bude na tváři této země.

33 A mnohé další věci jim král Mosiáš napsal, odhaluje jim všechny zkoušky a starosti spravedlivého krále, ano, všechno trápení duše pro jejich lid a také všechna reptání lidu před svým králem; a to vše jim vysvětlil.

34 A řekl jim, že tyto věci by neměly být; ale že toto břemeno by mělo připadnouti na veškerý lid, aby každý člověk nesl svůj díl.

35 A také jim odhalil veškeré nevýhody, se kterými by se potýkali, kdyby nad nimi panoval nespravedlivý král;

36 Ano, veškeré jeho nepravosti a ohavnosti a veškeré války a sváry a krveprolití a krádeže a plnění a dopouštění se smilstva a všelikých nepravostí, jež ani nemohou být vypočteny – a řekl jim, že tyto věci by neměly být, že výslovně doporučují příkázáním Božím.

37 A nyní, stalo se poté, co král Mosiáš vyslal tyto věci mezi lid, že byli přesvědčeni o pravdivosti jeho slov.

38 Tudíž upustili od svého přání mít krále a počali se převélice starati, aby každý člověk v celé zemi měl stejnou příležitost; ano, a každý člověk vyjádřil ochotu zodpovídati za své vlastní hříchy.

39 Tudíž, stalo se, že se shro-

máždili ve skupinách v celé zemi, aby hlasovali o těch, kteří mají být jejich soudci, kteří by je soudili podle "zákona, jenž jim byl dán; a nesmírně se radovali ze svobody, jež jim byla udělena.

40 A jejich láska k Mosiášovi zesílila; ano, vážili si ho více nežli kteréhokoli jiného člověka; neboť na něho nepohlíželi jako na tyrana, který usiluje o zisk, ano, o onen mamon, který kazí duši; neboť on od nich nevymáhal bohatství, ani ho netěšilo prolévání krve; ale zjednal v zemi "mír a umožnil svému lidu, aby byl vysvobozen ze všemožné poroby; tudíž vážili si ho, ano, nesmírně, nezměrně.

41 A stalo se, že určili "soudce, aby nad nimi panovali, neboli aby je soudili podle zákona; a toto učinili v celé zemi.

42 A stalo se, že Alma byl určen za prvního hlavního soudce, jsa také vysokým knězem, neboť jeho otec mu onen úřad předal a světil mu správu veškerých záležitostí církve.

43 A nyní, stalo se, že Alma "kráčel po cestách Páně a zachovával příkázání jeho a soudil spravedlivým soudem; a v zemi byl trvalý mír.

44 A tak počala vláda soudců po celé zemi Zarahemla, mezi všemi lidmi, kteří se nazývali Nefité; a Alma byl prvním hlavním soudcem.

45 A nyní, stalo se, že jeho otec zemřel, jsa stár osmdesát a dva

39a Alma 1:14.
b PP Svoboda,
svobodný.

40a PP Mírotvorce.
41a Mos. 29:11.

43a PP Kráčeti, kráčeti
s Bohem.

roky, byv živ, aby plnil příkázání Boží.

46 A stalo se, že Mosiáš také zemřel, v třicátém a třetím roce své vlády, jsa "stár šedesát a tři léta; což celkem činí pět set a

devět let od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém.

47 A tak skončila vláda králů nad lidem Nefiovým; a tak skončily dny Almovy, jenž byl zakladatelem jejich církve.

KNIHA ALMOVA

SYNA ALMY

Zpráva Almy, který byl synem Almovým a který byl prvním hlavním soudcem nad lidem Nefiovým, a také vysokým knězem nad Církví. Obsahuje zprávu o vládě soudců a o válkách a o svárech mezi lidem. A také zprávu o válce mezi Nefity a Lamanity podle záznamu Almy, prvního hlavního soudce.

KAPITOLA 1

Nehor učí falešným naukám, zakládá církev, zavádí kněžskou lstivost a zabíjí Gedeona – Nehor je za své zločiny popraven – Mezi lidem se šíří kněžské lstivosti a pronásledování – Kněží si sami vydělávají na živobytí, lidé se starají o chudé a Církev vzkvétá. Kolem roku 91–88 př. Kr.

NYNÍ, stalo se, že v prvním roce vlády soudců nad lidem Nefiovým, od nynějška nadále, když král Mosiáš "odešel cestou všeho pozemského a dobojoval dobrý boj, kráčeje před Bohem zpříma, nezanechal nikoho, kdo by vládl na jeho místě; nicméně ustanovil ^bzákony, jež byly lidem uznány; tudíž

byli povinni řídit se zákony, jež vydal.

2 A stalo se, že v prvním roce vlády Almy na soudcovské stoličce byl před něho předveden "muž, aby byl souzen, muž, který byl statný a byl znám svou velikou silou.

3 A obcházel mezi lidem, káže jim to, co "vydával za slovo Boží, ^bztrháváje církev; oznamuje lidu, že každý kněz a učitel by se měl státi "oblíbeným; a že by "neměli pracovati svýma vlastními rukama, ale že by měli býti podporováni lidem.

4 A on také lidu dosvědčoval, že veškeré lidstvo má býti spaseno posledního dne a že se nemusejí báti ani chvěti, ale že mohou pozdvihnouti hlavu a radovati se; neboť Pán stvořil

46a Mos. 6:4.

[ALMA]

1 1a Mos. 29:46.

b Jarom 1:5;

Alma 4:16;

Hel. 4:22.

2a Alma 1:15.

3a Ezech. 13:3.

b pp Antikrist.

c Lukáš 6:26;

1. Nefi 22:23.

d Mos. 18:24, 26; 27:5.

všechny lidi, a také všechny lidi vykoupil; a nakonec všichni lidé mají mít věčný život.

5 A stalo se, že učil těmto věcem natolik, že mnozí jeho slovům uvěřili, dokonce tak mnozí, že ho počali podporovati a dávat mu peníze.

6 A on počal býti povýšen v pýše srdce svého a nositi velice drahocenný oděv, ano, a dokonce počal podle svého kázání zakládati "církve.

7 A stalo se, jak tak chodil, aby kázal těm, kteří věřili v jeho slovo, že potkal muže, který náležel k církvi Boží, ano, a to jednoho z jejich učitelů; a počal se s ním ostře svářiti, aby mohl svésti lid církve; ale onen muž mu odporoval, napomínaje ho "slovy Božími.

8 Nyní, onen muž se jmenoval "Gedeon; a byl to ten, který byl nástrojem v rukou Božích při vysvobození lidu Limhiova z poroby.

9 Nyní, protože mu Gedeon odporoval slovy Božími, rozhněval se na Gedeona a tasil meč svůj a počal ho bít. Nyní, Gedeon, jsa sešlý pokročilým věkem, tudíž nebyl schopen odolávati jeho ranám, tudíž byl mečem "zabit.

10 A onen muž, který ho zabil, byl jat lidem církve a byl předveden před Almu, aby byl "souzen podle zločinů, jež spáchal.

11 A stalo se, že stanul před

Almu a obhajoval se s velikou smělostí.

12 Ale Alma mu pravil: Viz, toto je poprvé, co byla mezi tento lid uvedena "kněžská lstivost. A viz, ty nejsi vinen pouze kněžskou lstivostí, ale snažil ses ji prosaditi mečem; a kdyby mezi tímto lidem byla kněžská lstivost prosazena, vedlo by to k jeho naprostému zničení.

13 A ty jsi prolil krev spravedlivého muže, ano, muže, který mezi tímto lidem vykonal mnoho dobra; a kdybychom tě ušetřili, "odplatou by na nás přišla jeho krev.

14 Tudíž jsi odsouzen k smrti podle zákona, jež nám dal Mosiáš, náš poslední král; a tento zákon byl tímto lidem uznán; tudíž tento lid se musí tímto "zákonem řídit.

15 A stalo se, že ho jali; a jmenoval se "Nehor; a odnesli ho na vrchol pahorku Manti a tam ho přiměli, nebo spíše sám přiznal mezi nebesy a zemí, že to, čemu učil lid, je proti slovu Božímu; a tam utrpěl potupnou ^bsmrt.

16 Nicméně toto neukončilo šíření kněžské lstivosti po zemi; neboť bylo mnoho těch, kteří milovali marné věci světa a kteří chodili, kážíce falešné nauky; a toto činili kvůli "bohatství a poctě.

17 Nicméně ze strachu ze zákona se neopovažovali "lháti, pokud by to bylo známo, neboť

6a 1. Nefi 14:10.
7a PP Slovo Boží.
8a Mos. 20:17; 22:3.
9a Alma 6:7.
10a Mos. 29:42.
12a 2. Nefi 26:29.

PP Kněžská lstivost.
13a PP Odplata.
14a PP Trest smrti.
15a Alma 1:2.
b Deut. 13:1–9.
16a PP Bohatství;

Domýšlivost,
marnivost, pýcha.
17a PP Čestnost, čestný;
Lhaní.

lháři byli trestáni; tudíž předstírali, že káží podle své víry; a nyní, zákon nemohl nad nikým mít moc pro ^b jeho víru.

18 A ze strachu ze zákona se neopovažovali ^a krásti, neboť takoví byli trestáni; ani se neopovažovali loupiti ani vražditi, neboť ten, kdo ^b zavraždil, byl potrestán ^c smrtí.

19 Ale stalo se, že ti, kteří nenáleželi k církvi Boží, počali pronásledovati ty, kteří k církvi Boží náleželi a kteří na sebe vzali jméno Kristovo.

20 Ano, pronásledovali je a sužovali je všelikými slovy, a to pro jejich pokoru; protože nebyli pyšní ve svých vlastních očích a protože si navzájem udíleli slovo Boží bez ^a peněz a bez ceny.

21 Nyní, mezi lidem církve byl přísný zákon, že nikdo, kdo náleží k církvi, nesmí povstati a ^a pronásledovati ty, kteří k církvi nenáležejí, a že ani mezi nimi samotnými nemá býti pronásledování.

22 Nicméně, byli mezi nimi mnozí, kteří počali býti pyšní a počali se prudec svářiti se svými protivníky, dokonce až k ranám; ano, bili se spolu pěstmi.

23 Nyní, toto bylo v druhém roce vlády Almy a bylo to příčinou veliké strasti pro církev; ano, bylo to příčinou veliké zkoušky pro církev.

24 Neboť srdce mnohých bylo zatvrzelé a jejich jména byla ^a vymazána, takže na ně nebylo mezi lidem Božím již více pamatováno. A také mnozí sami ^b odešli z prostředku jejich.

25 Nyní, toto byla veliká zkouška pro ty, kteří stáli pevně ve víře; nicméně byli stálí a neochvějní v zachovávání příkázání Božích a ^a trpělivě snášeli pronásledování, jež se na ně kupilo.

26 A když kněží zanechali své ^a práce, aby lidu udíleli slovo Boží, lidé také zanechali své práce, aby slovu Božímu naslouchali. A když jim kněží poskytli slovo Boží, všichni se opět pilně navrátili ke své práci; a kněz se nevyvyšoval nad své posluchače, neboť kazatel nebyl lepší nežli posluchač, ani učitel nebyl o nic lepší nežli žák; a tak si byli všichni rovni a všichni pracovali, každý člověk ^b podle své síly.

27 A ^a udíleli ze jmění svého, každý člověk podle toho, co měl, ^b chudým a potřebným a nemocným a sužovaným; a nenosili drahý oděv, přesto však byli upravení a vzhlední.

28 A tak uspořádali záležitosti církve; a tak počali opět míti trvalý mír, přese všechna svá pronásledování.

29 A nyní, pro pevnost církve počali býti nesmírně ^a bohatí a měli hojnost všech věcí, jichž jim

17b Alma 30:7–12;

Čl. v. 1:11.

18a PP Krádež, krásti.

b PP Vražda, vražditi.

c PP Trest smrti.

20a Iz. 55:1–2.

21a PP Pronásledování, pronásledovati.

24a Ex. 32:33; Mos. 26:36;

Alma 6:3.

PP Vyloučení.

b Alma 46:7.

PP Odpadlictví.

25a PP Trpělivost.

26a Mos. 18:24, 26;
27:3–5.

b Mos. 4:27;

NaS 10:4.

27a PP Almužna, dávání almužny.

b Lukáš 18:22;

Mos. 4:26;

NaS 42:29–31.

29a PP Bohatství.

bylo zapotřebí – hojnost stád a dobytka, i krmného dobytka všeho druhu, a také hojnost obilí a zlata a stříbra a drahocenných věcí a hojnost ^bhedvábí a jemně tkaného plátna a všelikého dobrého prostého sukna.

30 A tak za těchto ^apříznivých okolností neodehnali nikoho, kdo byl ^bnahý nebo kdo byl hladový nebo kdo žíznil nebo kdo byl nemocen nebo o koho nebylo postaráno; a neulpívali srdcem svým na bohatství; tudíž byli štedří ke všem, jak ke starým, tak k mladým, jak k porobeným, tak k svobodným, jak k mužům, tak k ženám, ať již mimo církev nebo z církve, ^cnehledíce na osobu toho, kdo byl potřebný.

31 A tak se jim dařilo a stali se mnohem bohatšími nežli ti, kteří k jejich církvi nenáleželi.

32 Neboť ti, kteří k jejich církvi nenáleželi, si libovali v kouzelnictví a v ^amodlářství nebo v ^bzahálce a ve ^cžvanění a v ^dzávidění a ve svárech; nosíce drahý oděv; jsouce ^epovýšeni v pýše svých vlastních očí; pronásledující, lhouce, kradouce, loupíce, páchající smilstva a vraždy a všeliké zlovolnosti; nicméně zákon byl uplatňován na všechny ty, kteří ho přestoupili, nakolik to jen bylo možné.

33 A stalo se, že když byl takto na ně uplatňován zákon a když

každý člověk trpěl podle toho, co učinil, zklidnili se a neopovažovali se dopouštět se žádných zlovolností, pokud by to bylo známo; tudíž, mezi lidem Nefiovým byl veliký mír až do pátého roku vlády soudců.

KAPITOLA 2

Amlici usiluje o to, aby byl králem, a je hlasem lidu zavržen – Jeho následovníci ho dosazují za krále – Amlicité vedou válku proti Nefitům a jsou poraženi – Lamanité a Amlicité spojují síly a jsou poraženi – Alma zabíjí Amliciho. Kolem roku 87 př. Kr.

A STALO SE na počátku pátého roku jejich vlády, že mezi lidem vyvstal svár; neboť jistý muž, který se jmenoval Amlici, jsa mužem velice vychytralým, ano, moudrým mužem co do moudrosti světa, jsa podle řádu onoho muže, který zabil mečem ^aGedeona a který byl podle zákona popraven –

2 Nyní, tento Amlici k sobě svou vychytralostí odvedl mnoho lidí; dokonce tolik, že počali býti velmi mocní; a počali usilovati o ustanovení Amliciho za krále nad lidem.

3 Nyní, toto vzbudilo neklid mezi lidem církve, a také mezi všemi těmi, kteří nebyli odvedeni Amliciovým přesvědčováním; neboť věděli, že podle

29b Alma 4:6.
30a Jákob 2:17–19.
b PP Chudí.
c Alma 16:14;
NaS 1:35.

32a PP Modlářství.
b PP Lenost, líný.
c PP Zlé řeči.
d PP Záviděti, závist.
e Jákob 2:13;

Alma 31:25;
Morm. 8:28.
PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha.
2 1a Alma 1:8.

jejich zákona musejí takové věci býti ustanoveny "hlasem lidu.

4 Tudíž, kdyby bylo možné, aby Amlici získal hlas lidu, on, jsa zlovolný člověk, by je "připravil o jejich práva a výsady církve; neboť jeho záměrem bylo zničit církev Boží.

5 A stalo se, že se lidé shromáždili po celé zemi, každý člověk podle svého názoru, ať již byl pro Amlicioho nebo proti němu, do oddělených skupin, majíce mezi sebou mnoho rozepří a podivných "svárů.

6 A tak se shromáždili, aby v oné záležitosti odevzdali svůj hlas; a ten byl předložen soudcům.

7 A stalo se, že hlas lidu vyzněl proti Amlicimu, takže králem nad lidem učiněn nebyl.

8 Nyní, to způsobilo mnoho radosti v srdci těch, kteří byli proti němu; ale Amlici podněcoval ty, kteří mu byli nakloněni, aby se hněvali na ty, kteří mu nakloněni nebyli.

9 A stalo se, že se shromáždili a vysvětili Amlicioho za svého krále.

10 Nyní, když byl Amlici nad nimi učiněn králem, přikázal jim, aby pozvedli zbraně proti svým bratřím; a toto učinil, aby si je mohl podrobiti.

11 Nyní, lidé Amliciovi byli rozeznáváni jménem Amliciovým, jsouce nazýváni "Amlicité; a zbytek se nazýval ^bNefité neboli lid Boží.

12 Tudíž lid Nefitů si byl vědom záměru Amlicitů, a tudíž se připravoval na setkání s nimi; ano, vyzbrojili se meči a dýkami a luky a šípy a kameny a praky a všelikými "válečnými zbraněmi všeho druhu.

13 A tak byli připraveni na setkání s Amlicity v době jejich příchodu. A podle svého počtu měli určené velitele a vyšší velitele a hlavní velitele.

14 A stalo se, že Amlici vyzbrojil své muže všelikými válečnými zbraněmi všeho druhu; a také určil nad lidmi vládce a vůdce, aby je vedli do války proti jejich bratřím.

15 A stalo se, že Amlicité došli na pahorek Amnihu, který je na východ od "řeky Sidon, jež protéká kolem ^bzemě Zarahemla, a tam počali vésti válku s Nefity.

16 Nyní, Alma, jsa "hlavním soudcem a správcem lidu Nefiova, vyšel tudíž s lidem svým, ano, se svými veliteli a s hlavními veliteli, ano, v čele svých vojsk do boje proti Amlicitům.

17 A počali Amlicity pobíjeti na pahorku východně od Sidonu. A Amlicité bojovali s Nefity s velikou silou, tak velikou, že mnozí Nefité před Amlicity padli.

18 Nicméně Pán posílil ruku Nefitů tak, že Amlicity pobíjeli ve velikém krveprolití, takže ti před nimi počali prchat.

19 A stalo se, že Nefité Amlicity po celý onen den pronásledovali

3a Mos. 29:25–27;
Alma 4:16.

4a Alma 10:19; Hel. 5:2.
5a 3. Nefi 11:29.

11a Alma 3:4.
b Jákob 1:13–14;
Mos. 25:12;
Alma 3:11.

12a Mos. 10:8; Hel. 1:14.
15a Alma 3:3.
b Omni 1:13–15.
16a Mos. 29:42.

a pobýjeli je ve velikém krveprolití, tak velikém, že z Amlicitů bylo "pobito dvanáct tisíc pět set třicet a dvě duše; a z Nefitů bylo pobito šest tisíc pět set šedesát a dvě duše.

20 A stalo se, že když Alma nemohl Amlicity déle pronásledovati, dal, aby jeho lidé rozbili své stany v "údolí Gedeon, kteréžto údolí bylo pojmenováno po onom Gedeonovi, který byl zabit mečem rukou ^bNehorovou; a v tomto údolí Nefité rozbili své stany na noc.

21 A Alma vyslal vyzvědače, aby sledovali zbytek Amlicitů, aby mohl zvěděti jejich plány a jejich úklady, aby se jim mohl brániti, aby mohl zachovati svůj lid od zničení.

22 Nyní, ti, které vyslal, aby pozorovali tábor Amlicitů, se jmenovali Zeram a Amnor a Manti a Limher; toto byli ti, kteří vyšli se svými muži pozorovati tábor Amlicitů.

23 A stalo se, že se nazítrí vrátili do tábora Nefitů ve velikém spěchu, jsouce převelice ohromeni a zasaženi velikým strachem, a pravili:

24 Vizte, sledovali jsme tábor "Amlicitů a k svému velikému ohromení jsme uviděli v zemi Minon, nad zemí Zarahemla, směrem k zemi ^bNefi, početné zástupy Lamanitů; a vizte, Amlicité se k nim připojili;

25 A útočí v této zemi na naše bratří; a ti před nimi prchají se svými stády a se svými

manželkami a se svými dětmi k našemu městu; a pokud si nepospíšíme, oni se zmocní našeho města a naši otcové a naše manželky a naše děti budou pobiti.

26 A stalo se, že lid Nefiův vzal své stany a šel z údolí Gedeon k svému městu, což bylo město "Zarahemla.

27 A vizte, jak přecházeli řeku Sidon, přišli na ně Lamanité a Amlicité, jsouce téměř tak "početní jako písek mořský, aby je zničili.

28 Nicméně Nefité, "posílení rukou Páně, protože se k němu vroucně modlili, aby je vysvobodil z rukou jejich nepřátel, proto Pán vyslyšel jejich volání a posílil je, a Lamanité a Amlicité před nimi padali.

29 A stalo se, že Alma se bil s Amlicim mečem tváří v tvář; a udatně spolu bojovali.

30 A stalo se, že Alma, jsa mužem Božím a byv naplněn velikou "vírou, zvolal říka: Ó Pane, buď milosrdný a ušetři život můj, abych mohl býti nástrojem v rukou tvých, abych zachránil a zachoval lid tento.

31 Nyní, když Alma pronesl tato slova, bojoval opět s Amlicim; a byl posílen natolik, že Amliciho mečem zabil.

32 A také bojoval s králem Lamanitů; ale král Lamanitů před Almou uprchl a vyslal své strážce, aby s Almou bojovaly.

33 Ale Alma se svými strážemi bojoval proti strážím krále

19a Alma 3:1–2, 26; 4:2.

20a Alma 6:7.

b Alma 1:7–15; 14:16.

24a Alma 3:4, 13–18.

b 2. Nefi 5:8.

26a Omni 1:14, 18.

27a Jarom 1:6.

28a Deut. 31:6.

30a PP Věřiti, víra.

Lamanitů, dokud je nepobil a nezahnal zpět.

34 A tak čistil zemi, nebo spíše břeh, který byl na západ od řeky Sidon, házeje těla Lamanitů, kteří byli pobiti, do vod Sidonu, aby tak jeho lidé měli místo, kde by mohli přejít a bojovat s Lamanity a Amlicity na západní straně řeky Sidon.

35 A stalo se, že když všichni přešli řeku Sidon, že Lamanité a Amlicité před nimi počali prchat, přestože byli tak početní, že nemohli býti spočítáni.

36 A prchali před Nefity do pustiny, jež byla na západě a na severu, daleko za hranicemi země; a Nefité je udatně pronásledovali a pobíjeli je.

37 Ano, napadali je ze všech stran a pobíjeli je a hnali, dokud nebyli rozptýleni na západě a na severu a dokud nedosáhli pustiny, jež se nazývala Her-mounts; a byla to ona část pustiny, jež byla zamořena divou a dravou zvěří.

38 A stalo se, že mnozí v pustině na své rány zemřeli a byli sežráni onou zvěří a také supy z oblohy; a jejich kosti byly nalezeny a byly nakupeny na zemi.

KAPITOLA 3

Amlicité se označili znamením podle prorockého slova – Lamanité byli prokleti za svou vzpouru – Lidé na sebe sami přivádějí své vlastní prokletí – Nefité porázejí

další lamanitské vojsko. Kolem roku 87–86 př. Kr.

A STALO se, že Nefité, kteří nebyli válečnými zbraněmi “zabiti, pohřbivše ty, kteří zabiti byli – nyní, počet zabitých nebyl spočítán, protože jejich počet byl tak veliký – poté, co dokončili pohřbívání svých mrtvých, navrátil se každý do své země a do svého domu a k své manželce a k svým dětem.

2 Nyní, mnohé ženy a děti byly pobity mečem, a také mnoho jejich stád a jejich dobytka; a byla zničena i mnohá jejich obilná pole, neboť byla pošlapána zástupy mužů.

3 A nyní, všichni Lamanité a Amlicité, kteří byli pobiti na břehu řeky Sidon, byli naházeni do “vod Sidonu; a vizte, jejich kosti jsou v hlubinách ^bmořských, a je jich mnoho.

4 A “Amlicité se od Nefitů odlišovali, neboť se na čele ^boznačili červenou barvou jako Lamanité; nicméně si hlavy jako Lamanité neoholili.

5 Nyní, hlavy Lamanitů byly oholeny; a byli “nazí, až na kůži, kterou měli ovázanu okolo beder svých, a také své odění, kterým byli opásáni, a své luky a své šípy a své kameny a své praky a tak dále.

6 A kůže Lamanitů byla tmavá, podle znamení, jež bylo vloženo na jejich otce, což bylo “prokletí na nich za jejich přestupky a za jejich vzpouru proti jejich

3 1a Alma 2:19; 4:2.

3a Alma 2:15.

b Alma 44:22.

4a Alma 2:11.

b Alma 3:13–19.

5a Enos 1:20; Mos. 10:8;

Alma 42:18–21.

6a 2. Nefi 5:21; 26:33.

pp Proklítí, proklétí.

bratřím, kteří sestávali z Nefiho, Jáкова a Jozefa a Sama, kteří byli spravedlní a svatí muži.

7 A jejich bratří usilovali o to, aby byli zničeni, tudíž byli prokleti; a Pán Bůh na ně vložil "znamení, ano, na Lamana a Lemuela a také na syny Izmaelovy a na izmaelitské ženy.

8 A to bylo učiněno, aby jejich símě bylo odlišeno od semene jejich bratří, aby tak Pán Bůh mohl zachovati lid svůj, aby se "nemísil a nevěřil v nesprávné ^btradice, jež by vedly k jeho zničení.

9 A stalo se, že každý, kdo smísil své símě se semenem Lamanitů, přivodil totéž prokletí na své símě.

10 Tudíž, kdokoli se dal Lamanity svést, byl nazýván oním jménem a bylo na něj vloženo znamení.

11 A stalo se, že všichni ti, kteří nevěřili v "tradici Lamanitů, ale věřili oněm záznamům, jež byly přineseny z Jeruzaléma, a také v tradici svých otců, která byla správná, kteří věřili v přikázání Boží a zachovávali je, byli od oné doby nadále nazýváni Nefity neboli lidem Nefiovým –

12 A jsou to oni, kdo vedli záznamy, jež jsou "pravdou o jejich lidu, a také o lidu Lamanitů.

13 Nyní, vrátíme se opět k Amlicitům, neboť na ně bylo také vloženo "znamení; ano, oni na sebe vložili znamení

sami, ano, a to červené znamení na čelo.

14 Tak je naplněno slovo Boží, neboť toto jsou slova, jež pravil Nefimu: Viz, Lamanity jsem proklet a vložím na ně znamení, aby oni a símě jejich byli od této doby nadále a na věky od tebe a od semene tvého oddělení, ledaže budou činiti pokání ze zlovolnosti své a "obráti se ke mně, abych k nim mohl býti milosrdný.

15 A opět: Vložím znamení na toho, kdo smísí símě své s bratřimi tvými, aby i on byl proklet.

16 A opět: Vložím znamení na toho, kdo bojuje proti tobě a semeni tvému.

17 A opět, pravím, ten, kdo se od tebe odvrátí, nebude již nazýván semenem tvým; a já budu od nynějška nadále a na věky žehnati tobě a všem, kteří budou nazýváni semenem tvým; a toto byly přísliby Páně Nefimu a semeni jeho.

18 Nyní, Amlicité nevěděli, že naplňují slova Boží, když se počali označovati na čele; nicméně vyšli v otevřené "vzpouře proti Bohu; tudíž bylo nezbytné, aby na ně padlo prokletí.

19 Nyní, chtěl bych, abyste pochopili, že oni přivodili sami na sebe ono "prokletí; a zrovna tak každý člověk, jenž je proklet, přivádí sám na sebe své vlastní odsouzení.

20 Nyní, stalo se, že nemnoho

7a 1. Nefi 12:23.

8a PP Manželství, ženiti se, vdávati se – Manželství s osobou jině víry.

b Mos. 10:11–18;

Alma 9:16.

11a Alma 17:9–11.

12a Mos. 1:6; Eter 4:6–11.

13a Alma 3:4.

14a 2. Nefi 30:4–6.

18a 4. Nefi 1:38.

PP Vzpouře.

19a 2. Nefi 5:21–25;

Alma 17:15.

dnů po bitvě, kterou vedli Lamanité a Amlicité v zemi Zarahemla, přišlo na lid Nefiův další vojsko Lamanitů, na "stejném místě, kde se první vojsko střetlo s Amlicity.

21 A stalo se, že bylo vysláno vojsko, aby je ze své země vyhnalo.

22 Nyní, Alma sám, jsa sužován "zraněním, nevyšel tentokrát do bitvy proti Lamanitům;

23 Ale vyslal proti nim početné vojsko; a oni šli a pobili mnoho Lamanitů a zbytek vyhnali za hranice své země.

24 A pak se opět vrátili a počali zjednávat v zemi mír a po nějakou dobu nebyli svými nepřáteli obtěžováni.

25 Nyní, všechny tyto věci se staly, ano, všechny tyto války a sváry byly započaty a ukončeny v pátém roce vlády soudců.

26 A v jediném roce byly tisíce a desítky tisíců duší poslány do věčného světa, aby sklidily "odměnu svou podle skutků svých, ať byly dobré, nebo ať byly zlé, aby sklidily věčné štěstí nebo věčnou bídu, podle onoho ducha, kterého chtěly poslouchati, ať již to byl duch dobrý, nebo zlý.

27 Neboť každý člověk obdrží "mzdu od toho, koho chce ^bposlouchati, a to podle slov ducha prorocství; tudíž nechť se stane podle pravdy. A tak končí pátý rok vlády soudců.

KAPITOLA 4

Alma křtí tisíce obrácených – Do Církve vstupuje nepravost a pokrok Církve je pozdržen – Nefia je jmenován hlavním soudcem – Alma se jako vysoký kněz oddává službě. Kolem roku 86–83 př. Kr.

NYNÍ, stalo se v šestém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým, že v "zemi Zarahemla nebylo žádných svárů ani válek;

2 Ale lidé se soužili, ano, velice se soužili nad "ztrátou svých bratří, a také nad ztrátou svých stád a dobytka, a také nad ztrátou svých polí s obilím, jež Lamanité pošlapali a zničili nohama.

3 A tak veliké byly jejich strasti, že každá duše měla příčinu truchliti; a věřili, že to jsou soudy Boží seslané na ně pro jejich zlovolnost a jejich ohavnosti; tudíž byli probuzeni, aby se rozpomenuli na svou povinnost.

4 A počali církev vésti řádněji; ano, a mnozí byli "pokřtěni ve vodách Sidonu a byli připojeni k církvi Boží; ano, byli pokřtěni rukou Almy, který byl vysvěcen na ^bvysokého kněze nad lidem církve rukou svého otce Almy.

5 A stalo se v sedmém roce vlády soudců, že okolo tří tisíc pěti set duší se připojilo k "církvi Boží a bylo pokřtěno. A tak skončil sedmý rok vlády soudců

20a Alma 2:24.

22a Alma 2:29–33.

26a pp Skutky.

27a Mos. 2:31–33;

Alma 5:41–42.

b Řím. 6:16;

Hel. 14:29–31.

pp Poslouchati,

poslušnost, poslušný.

4 1a Omni 1:12–19.

2a Alma 2:19; 3:1–2, 26.

4a Mos. 18:10–17.

b Mos. 29:42.

5a Mos. 25:18–23;

3. Nefi 26:21.

nad lidem Nefiovým; a po celou tu dobu byl trvalý mír.

6 A stalo se v osmém roce vlády soudců, že lidé církve počali býti pyšní pro své nesmírné "bohatství a své ^bjemné hedvábí a své jemně tkané plátno a pro svá mnohá stáda a dobytek a své zlato a své stříbro a všeliké drahocenné věci, jež získali svou přičinlivostí; a pro všechny tyto věci byli povýšeni v pýše očí svých, neboť počali nositi velice drahý oděv.

7 Nyní, toto bylo příčinou veliké strasti pro Almu, ano, a pro mnohé lidi, které Alma "vysvětil, aby byli učitelé a kněžími a staršími nad církví; ano, mnozí z nich byli tuze zamoučeni pro zlovolnost, jež, jak viděli, počala býti mezi jejich lidmi.

8 Neboť viděli a pohlíželi s velikým zármutkem na to, že lidé církve počali býti povýšeni v "pýše očí svých a počali ulpívati srdcem svým na bohatství a na marných věcech světa, že počali opovrhovati jeden druhým a počali pronásledovati ty, kteří ^bnevěřili podle jejich vlastní vůle a libosti.

9 A tak v tomto osmém roce vlády soudců počaly býti mezi lidmi církve veliké "sváry; ano, vyvstala ^bzávidění a rozbroje a zášť a pronásledování a pýcha, která dokonce přesahovala

pýchu těch, kteří k církvi Boží nenáleželi.

10 A tak skončil osmý rok vlády soudců; a zlovolnost církve byla velikým kamenem úrazu pro ty, kteří k církvi nenáleželi; a tak církev počala ochabovati ve svém rozvoji.

11 A stalo se na počátku devátého roku, že Alma viděl zlovolnost církve, a také viděl, že "příklad církve počíná vésti ty, kteří jsou nevěřící, od jedné nepravosti k druhé, a tak přivádí zničení lidu.

12 Ano, viděl mezi lidmi velikou nerovnost, někteří se povyšovali v pýše své a pohrdali druhými a obraceli se zády k "potřebným a nahým a k těm, kteří byli ^bhladoví, a k těm, kteří žíznil, a k těm, kteří byli nemocní a sužovaní.

13 Nyní, toto bylo velikou příčinou k bédování mezi lidem, zatímco jiní se ponižovali pomáhající těm, kterým bylo jejich pomoci zapotřebí, a tak "rozdávající ze svého jmění chudým a potřebným, sytíce hladové a trpíce všelikými ^bstrastmi "pro Krista, který přijde podle ducha prorocství;

14 Těšíce se na onen den, "udržující si tak odpuštění hříchů svých; jsouce naplněni velikou ^bradostí ze vzkříšení mrtvých, podle vůle a moci Ježíše Krista a jeho vysvobozením z pout smrti.

6a PP Bohatství.

b Alma 1:29.

7a PP Pravomoc.

8a PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

b Alma 1:21.

9a PP Svár.

b PP Záviděti, závist.

11a 2. Sam. 12:14;

Alma 39:11.

12a Iz. 3:14; Jákob 2:17.

b Mos. 4:26.

13a PP Almužna, dávání
almužny.

b PP Protivenství.

c 2. Kor. 12:10.

14a Mos. 4:12;

Alma 5:26–35.

PP Ospravedlnění,
ospravedlniti.

b PP Radost.

15 A nyní, stalo se, že Alma, spatřiv strasti pokorných následovníků Božích a pronásledování, jež na ně kupil zbytek lidu jeho, a vida veškerou "nerovnost jejich, se velice zarmoutil; nicméně Duch Páně ho neopustil.

16 A vybral si mezi staršími církve jednoho moudrého muže a dal mu moc podle "hlasu lidu, aby mohl míti moc nařizovati ^bzákony podle zákonů, jež byly dány, a uplatňovati je podle zlovolnosti a zločinů lidu.

17 Nyní, tento muž se jmenoval Nefia a byl jmenován "hlavním soudcem; a usedl na soudcovskou stolicí, aby soudil lid a vládl mu.

18 Nyní, Alma mu nedal úřad vysokého kněze nad církví, ale podržel si úřad vysokého kněze pro sebe; ale předal Nefiaovi soudcovskou stolicí.

19 A to učinil, aby "sám mohl vyjítí mezi svůj lid, neboli mezi lid Nefiův, aby mu mohl kázati ^bslovo Boží, aby jej "podněcoval k ^drozpomnutí se na jeho povinnost a aby mohl slovem Božím odstraniti veškerou pýchu a vychytralost a veškeré sváry, jež mezi jeho lidem byly, nevida žádný jiný způsob, jak by jej mohl napravití, nežli přemoci jej jasným "svědectvím proti němu.

20 A tak na počátku devátého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým předal Alma soud-

covskou stolicí "Nefiaovi a omezil se cele na ^bvysoké kněžství svatého řádu Božího a na svědectví o slovu, podle ducha zjevení a proroctví.

Slova, jež Alma, vysoký kněz podle svatého řádu Božího, promlouval k lidu v jejich městech a vesnicích po celé zemi.

Obsaženo v kapitole 5.

KAPITOLA 5

Aby lidé dosáhli spasení, musejí činiti pokání a zachovávatí příkázání, býti znovuzrozeni, očistiti svůj šat skrze krev Kristovu, býti pokorní a odložití pýchu a závist a konati díla spravedlivosti – Dobrý Pastýř svolává svůj lid – Ti, kteří konají zlá díla, jsou dětmi ďáblůvými – Alma svědčí o pravdivosti své nauky a přikazuje lidem, aby činili pokání – Jména spravedlivých budou zapsána v knize života. Kolem roku 83 př. Kr.

NYNÍ, stalo se, že Alma počal "promlouvatí k lidu slovo ^bBoží, nejprve v zemi Zarahemla a odtud po celé zemi.

2 A toto jsou slova, jež promlouval k lidu v církvi, jež byla zřízena ve městě Zarahemla, podle jeho vlastního záznamu, řka:

3 Já, Alma, byv "vysvěcen otcem svým Almou, abych byl ^bvysokým knězem nad církví

15a NaS 38:27; 49:20.

16a Alma 2:3–7.

b Alma 1:1, 14, 18.

17a Alma 50:37.

19a Alma 7:1.

b Alma 31:5;

NaS 11:21–22.

c Enos 1:23.

d Mos. 1:17; Hel. 12:3.

e PP Svědectví.

20a Alma 8:12.

b Mos. 29:42;

Alma 5:3, 44, 49.

5 1a Alma 4:19.

b Alma 5:61.

3a PP Vysvěcení, vysvětití.

b Alma 4:4, 18, 20.

Boží, neboť on měl moc a ‘pravomoc od Boha činit tyto věci, vizte, pravím vám, že počal zřizovati církve v ‘zemi, jež byla na hranicích Nefi; ano, v zemi, jež byla nazývána zemí Mormon; ano, a křtil bratří své ve vodách Mormonu.

4 A vizte, pravím vám, milosrdenstvím a mocí Boží byli ‘vysvobozeni z rukou lidu krále Noéma.

5 A vizte, poté byli v pustině uvedeni do ‘poroby rukou Lamanitů; ano, pravím vám, byli v zajetí a Pán je opět vysvobodil z ‘poroby mocí svého slova; a my jsme byli přivedeni do této země a také zde jsme počali zřizovati církve Boží, po celé této zemi.

6 A nyní vizte, pravím vám, bratří moji, vám, kteří náležíte k této církvi, uchovali jste si dostatečně v paměti zajetí otců svých? Ano, a uchovali jste si dostatečně v paměti milosrdenství jeho a shovívavost jeho s nimi? A nadto, uchovali jste si dostatečně v paměti, že on vysvobodil duše jejich z pekla?

7 Vizte, on proměnil srdce jejich; ano, probudil je z hlubokého spánku a oni se probudili k Bohu. Vizte, byli uprostřed temnoty; nicméně duše jejich byly osvíceny světlem věčného slova; ano, byli obvinuti ‘pouty

smrti a ‘řetězy pekla a očekávalo je věčné zničení.

8 A nyní, ptám se vás, bratří moji, byli zničení? Vizte, pravím vám, nikoli, nebyli.

9 A opět se ptám, byla ona pouta smrti přetržena a ony řetězy pekla, jež je obviňovaly, byly uvolněny? Pravím vám, ano, byly uvolněny a duše jejich se rozejpala a oni opěvovali vykupující lásku. A pravím vám, že jsou spaseni.

10 A nyní, ptám se vás, za jakých podmínek jsou ‘spaseni? Ano, jaký měli důvod doufati ve spasení? Co je příčinou toho, že jsou uvolněni z pout smrti, ano, a také z řetězů pekla?

11 Vizte, já vám to mohu říci – cožpak otec můj Alma nevěřil ve slova, jež byla promlouvána ústy ‘Abinadiovými? A nebyl snad ten svatým prorokem? Cožpak nepromlouval slova Boží a cožpak jim otec můj Alma nevěřil?

12 A podle víry jeho byla v srdci jeho způsobena mocná ‘proměna. Vizte, pravím vám, že toto vše je pravda.

13 A vizte, on ‘kázal slovo vašim otcům, a v jejich srdci byla také způsobena mocná změna, a oni se pokořili a vložili svou ‘důvěru v pravého a ‘živého Boha. A vizte, byli věrní do ‘konce; tudíž byli spaseni.

3c Mos. 18:13;
3. Nefi 11:25.

d Mos. 18:4;
3. Nefi 5:12.

4a Mos. 23:1–3.

5a Mos. 23:37–39;
24:8–15.

b Mos. 24:17.

7a Mos. 15:8.

b Alma 12:11;
NaS 138:23.

10a PP Plán vykoupení;
Spasení.

11a Mos. 17:1–4.

12a PP Obrácení,
obrácený.

13a Mos. 18:7.

b PP Důvěra,
důvěřovati.

c Morm. 9:28;
NaS 20:19.

d PP Vytrvati.

14 A nyní vizte, ptám se vás, bratří moji v církvi, jste duchovně "zrozeni z Boha? Přijali jste obraz jeho do své tváře? Prožili jste tuto mocnou ^bzměnu v srdci svém?

15 Prokazujete víru ve vykoupení tím, kdo vás "stvořil? Hledíte vpřed okem víry a pohlížíte na toto smrtelné tělo jako na pozvednuté do nesmrtelnosti a na tuto porušitelnost jako na ^bpozvednutou do neporušitelnosti, abyste stanuli před Bohem a byli "souzeni podle skutků, jež byly vykonány ve smrtelném těle?

16 Pravím vám, můžete si představit, že slyšíte hlas Páně pravící vám v onen den: Pojdte ke mně, vy "požehnaní, neboť vizte, díla vaše byla díly spravedlivosti na tváři země?

17 Nebo si představujete, že budete moci v onen den Pánu lháti a budete moci "říci – Pane, díla naše byla spravedlivými díly na tváři země – a že on vás spasí?

18 Nebo jinak, můžete si představit sami sebe přivedené před soudní dvůr Boží s duší svou naplněnou vinou a výčitkami svědomí, majíce vzpomínku na veškerou svou vinu, ano, dokonalou "vzpomínku na veškerou

svou zlovolnost, ano, vzpomínku na to, že jste se vzpírali přikázáním Božím?

19 Pravím vám, můžete onoho dne vzhlednouti k Bohu s čistým srdcem a s čistýma rukama? Pravím vám, můžete vzhlednouti, majíce "obraz Boha vyryt v tváři své?

20 Pravím vám, můžete si myslet, že budete spaseni, když jste dovolili, abyste se stali "poddanými ďábla?

21 Pravím vám, onoho dne poznáte, že nemůžete být "spaseni; neboť žádný člověk nemůže být spasen, ledaže ^bšat jeho je omyt dobřela; ano, šat jeho musí být "čištěn, dokud není očištěn od veškeré poskvrny, krví toho, o němž promlouvali naši otcové, který přijde, aby vykoupil lid svůj z hříchů jeho.

22 A nyní, ptám se vás, bratří moji, jak se bude kterýkoli z vás cítiti, jestliže stanete před stolicí Boží, majíce šat svůj poskvrněný "krví a všelikou ^bšpinavostí? Vizte, čím proti vám budou tyto věci svědčiti?

23 Vizte, nebudou snad "svědčiti, že jste vražedníky, ano, a také že jste vinni všelikou zlovolností?

24 Vizte, bratří moji, domníváte se, že někdo takový může

14a Mos. 27:24–27;
Alma 22:15.
pp Znovuzrozen,
zrozen z Boha.
b Řím. 8:11–17;
Mos. 5:2;
Mojž. 6:65.
pp Obrácení,
obrácený.
15a pp Stvoření, stvořiti.

b pp Vzkříšení.
c pp Soud, poslední.
16a Mat. 25:31–46.
17a 3. Nefi 14:21–23.
18a Ezech. 20:43;
2. Nefi 9:14;
Mos. 3:25;
Alma 11:43.
19a 1. Jan. 3:1–3.
20a Mos. 2:32.

21a pp Spasení.
b 1. Nefi 12:10;
Alma 13:11–13;
3. Nefi 27:19–20.
c pp Čistota, čistý,
nečistý.
22a Iz. 59:3.
b pp Špína, špinavost.
23a Iz. 59:12.

míti místo, na které by usedl v království Božím s "Abrahamem, s Izákem a s Jákobem a také se všemi svatými proroky, jejichž šat je očištěn a je bez poskvrny, čistý a bílý?

25 Pravím vám, nikoli; ledaže učiníte z našeho Stvořitele lháře od počátku neboli ledaže se domníváte, že je od počátku lhářem, nemůžete se domnívati, že takoví mohou mítí místa v království nebeském; ale budou vyvrženi, neboť jsou "dětmi království ďáblova.

26 A nyní vizte, pravím vám, bratří moji, jestliže jste zakusili "proměnu srdce a jestliže se vám chtělo zpívati ^bpíseň vykupitelské lásky, chtěl bych se zeptati, "cítíte se tak nyní?

27 Kráčeli jste, uchovávejte se "bez úhony před Bohem? Mohli byste sami sobě říci, kdybyste v tuto dobu byli povoláni k smrti, že jste byli dostatečně ^bpokorní? Že šat váš byl očištěn a vybělen krví Krista, který přijde, aby "vykoupil lid svůj z hříchů jeho?

28 Vizte, odložili jste "pýchu? Pravím vám, jestliže ne, pak nejste připraveni setkati se s Bohem. Vizte, musíte se připraviti rychle; neboť království nebeské bude brzy na dosah,

a takový člověk nemá věčný život.

29 Vizte, pravím, je mezi vámi někdo, kdo neodložil "závist? Pravím vám, že takový člověk není připraven; a chtěl bych, aby se připravil rychle, neboť ta hodina je skoro na dosah a on neví, kdy nadejde čas; neboť takový člověk není shledán nevinným.

30 A opět, pravím vám, je mezi vámi někdo, kdo se "vysmívá bratru svému nebo na něj kupí pronásledování?

31 Běda takovému, neboť není připraven, a na dosah je čas, kdy bude museti činiti pokání, jinak nemůže býti spasen!

32 Ano, a běda vám všem "činitelům nepravosti; činite pokání, činite pokání, neboť Pán Bůh to pravil!

33 Vizte, on nabízí pozvání "všem lidem, neboť ^brámě milosrdenství je k nim vztaženo a on praví: Čiňte pokání a já vás přijmu.

34 Ano, on praví: "Pojďte ke mně a pojte z ^bovoce stromu života; ano, budete "volně jísti a píti z ^dchleba a z vod života;

35 Ano, pojdte ke mně a přinášejte díla spravedlivosti a nebudete poraženi a do ohně uvrženi –

36 Neboť vizte, je na dosah

24a Lukáš 13:28.

25a 2. Nefi 9:9.

26a PP Obrácení, obrácený.

b Alma 26:13.

c Mos. 4:12;

NaS 20:31–34.

27a PP Ospravedlnění, ospravedlniti.

b PP Pokora, pokorný,

pokořiti se.

c PP Vykoupení, vykoupený, vykoupiti.

28a PP Domýšlivost,

marnivost, pýcha.

29a PP Záviděti, závist.

30a PP Zlé řeči.

32a Žalmy 5:6;

33a Alma 19:36;

3. Nefi 18:25.

b Jákob 6:5;

3. Nefi 9:14.

34a 2. Nefi 26:24–28;

3. Nefi 9:13–14.

b 1. Nefi 8:11; 15:36.

c 2. Nefi 9:50–51;

Alma 42:27.

d PP Chléb života.

čas, kdy každý, kdo "nepřináší dobré ovoce, neboli každý, kdo nečiní díla spravedlivosti, bude mít příčinu naříkati a truchliti.

37 Ó vy, činitelé nepravosti; vy, kteří jste nadutí v "marných věcech světa, vy, kteří jste vyznali, že jste poznali cesty spravedlivosti, nicméně jste sešli ^bz cesty jako "ovce nemající pastýře, přestože vás pastýř ^dvolal a stále vás volá, ale vy nechcete "hlas jeho poslouchati!

38 Vizte, pravím vám, že vás volá dobrý "pastýř; ano, a svým vlastním jménem vás nazývá, jež je jméno Kristovo; a nebudete-li ^bposlouchati hlas "dobrého pastýře, ^djména, jímž jste nazýváni, vizte, nejste ovcemi dobrého pastýře.

39 A nyní, nejste-li ovcemi dobrého pastýře, z jakého "stáda jste? Vizte, pravím vám, že ^bďábel je pastýř váš a vy jste z jeho stáda; a nyní, kdo to může popříti? Vizte, pravím vám, kdo to popírá, je "lhářem a ^ddítětem ďablovým.

40 Neboť vám pravím, že vše, co je "dobré, pochází od Boha, a vše, co je zlé, pochází od ďábla.

41 Tudíž, přináší-li člověk "dobré skutky, poslouchá hlasu

dobrého pastýře a následuje ho; ale kdo přináší skutky zlé, ten se stává ^bdítětem ďablovým, neboť poslouchá hlasu jeho a následuje ho.

42 A kdo tak činí, musí obdržeti "mzdu svou od něj; tudíž jako ^bmzdu svou obdrží "smrt, co do věcí týkajících se spravedlivosti, jsa mrtev pro všechna dobrá díla.

43 A nyní, bratří moji, chtěl bych, abyste mne vyslechli, neboť mluvím ze všech sil duše své; neboť vizte, promlouval jsem k vám jasně, abyste nemohli chybovati, neboli promlouval jsem podle příkázání Božích.

44 Neboť jsem povolán, abych takto mluvil, podle "svatého řádu Božího, jenž je v Kristu Ježíši; ano, je mi přikázáno, abych stál a dosvědčil tomuto lidu věci, jež promlouvali otcové naši o tom, co přijde.

45 A to není vše. Nedomníváte se, že "vím o těchto věcech sám od sebe? Vizte, svědčím vám, že vím, že tyto věci, o nichž jsem mluvil, jsou pravdivé. A jak myslíte, že vím o jistotě jejich?

46 Vizte, pravím vám, že mi byly "oznámeny Svatým Duchem Božím. Vizte, po mnoho

36a Mat. 3:10; 7:15–20;
3. Nefi 14:19;
NaS 97:7.

37a PP Marnost, marný.
b 2. Nefi 12:5; 28:14;
Mos. 14:6.
c Mat. 9:36.
d Přísl. 1:24–27;
Iz. 65:12.
e Jer. 26:4–5;
Alma 10:6.

38a PP Dobrý pastýř.
b Lev. 26:14–20;

NaS 101:7.
c 3. Nefi 15:24; 18:31.

d Mos. 5:8;
Alma 34:38.

39a Mat. 6:24;
Lukáš 16:13.

b Moš. 5:10.
PP Ďábel.

c 1. Jan. 2:22.
d 2. Nefi 9:9.

40a Omni 1:25;
Eter 4:12;
Moroni 7:12, 15–17.

41a 3. Nefi 14:16–20.
PP Skutky.

b Mos. 16:3–5;
Alma 11:23.

42a Alma 3:26–27;
NaS 29:45.

b Řím. 6:23.
c Hel. 14:16–18.

PP Smrt, duchovní.

44a Alma 13:6.

45a PP Svědectví.

46a 1. Kor. 2:9–16.

dnů jsem se ^bpostil a modlil, abych mohl poznati tyto věci sám za sebe. A nyní opravdu vím sám za sebe, že jsou pravdivé; neboť Pán Bůh mi je projevil svým Svatým Duchem; a toto je duch ^czjevení, který je ve mně.

47 A nadto, pravím vám, že mi takto bylo zjeveno, že slova, jež promlouvali otcové naši, jsou pravdivá, a to podle ducha proctví, jenž je ve mně a jenž je také projevem Ducha Božího.

48 Pravím vám, že vím sám za sebe, že vše, co vám povím o tom, co přijde, je pravdivé; a pravím vám, že vím, že přijde Ježíš Kristus, ano, Syn, Jednorozený Otcův, pln milosti a milosrdenství a pravdy. A vizte, to je ten, kdo přijde, aby sňal hříchy světa, ano, hříchy každého člověka, který neochvějně věří ve jméno jeho.

49 A nyní, pravím vám, že toto je ^ařád, podle něhož jsem povolán, ano, abych kázal milovaným bratřím svým, ano, a každému, kdo v zemi přebývá; ano, abych kázal všem, jak starým, tak mladým, jak porobeným, tak svobodným; ano, pravím vám, letitým a také těm středního věku i dorůstajícímu pokolení; ano, abych k nim volal, že musejí činiti pokání a býti ^bznovuzrozeni.

50 Ano, tak praví Duch: Čiňte pokání, všechny končiny země, neboť království nebeské bude brzy na dosah; ano, Syn Boží přijde v ^aslávě své, ve své moci, majestátnosti, síle a panování. Ano, milovaní bratři moji, pravím vám, že Duch praví: Vizte, sláva ^bKrále veškeré země; a také Krále nebe velmi brzy zazáří mezi všemi dětmi lidskými.

51 A Duch mi také praví, ano, volá ke mně mocným hlasem řka: Jdi a pověz lidu tomuto – čiňte pokání, neboť nebudete-li činiti pokání, nemůžete nikterak zděditi království ^anebeské.

52 A opět, pravím vám, Duch praví: Vizte, ^asekera je přiložena ke kořeni stromu; tudíž každý strom, který nenese dobré ovoce, bude ^bporažen a uvržen do ohně, ano, do ohně, který nemůže býti stráven, dokonce ohně neuhasitelného. Vizte a pamatujte, Svatý to pravil.

53 A nyní, milovaní bratři moji, pravím vám, můžete odporovati těmto slovům; ano, můžete tyto věci odkládati stranou a ^apošlapávati Svatého nohama; ano, můžete býti nadutí v ^bpýše srdce svého; ano, budete nadále neustále nositi ^cdrahocenný oděv a ulpívati srdcem

46b PP Postiti se, půst.
c PP Zjevení.

49a PP Kněžství;
Povolání, povolání
Bohem, povolati.
b PP Znovuzrozen,
zrozen z Boha.

50a PP Druhý příchod
Ježíše Krista; Sláva.

b Žalmy 24; Mat. 2:2;
Lukáš 23:2;
2. Nefi 10:14;
NaS 38:21–22;
128:22–23;
Mojž. 7:53.

PP Ježíš Kristus;
Království Boží neboli
království nebeské.

51a PP Nebe.

52a Lukáš 3:9; NaS 97:7.

b Jákob 5:46; 6:7;
3. Nefi 27:11–12.

53a 1. Nefi 19:7.

b PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

c 2. Nefi 28:11–14;
Morm. 8:36–39.

svým na marných věcech světa, na ^abohatství svém?

54 Ano, budete se neustále domnívati, že jste lepší nežli druzí; ano, budete neustále pronásledovati bratří své, kteří se pokořují a krácejí podle svatého řádu Božího, jímž byli přivedeni do církve této, byvše ^aposvěceni Svatým Duchem, a přinášejí skutky, jež jsou hodné ku pokání –

55 Ano, budete se neustále obracetí zády k ^achudým a k potřebným a odpírati jim jmění své?

56 A konečně, vy všichni, kteří budete setrvávat ve zlovolnosti své, pravím vám, že to jste vy, kteří budete poraženi a uvrženi do ohně, ledaže budete rychle činiti pokání.

57 A nyní, pravím vám, vám všem, kteří si přejete následovati hlas ^adobrého pastýře, vyjděte od zlovolných a ^boddělte se a nedotýkejte se nečistých věcí jejich; a vizte, jména jejich budou ^cvymazána, aby jména zlovolných nebyla počítána mezi jména spravedlivých, aby se mohlo naplniti slovo Boží, jež praví: Jména zlovolných nebudou smíšena se jmény lidu mého;

58 Neboť jména spravedlivých budou zapsána v ^aknize života, a těm udělím dědictví na pravici své. A nyní, bratří moji, máte proti tomuto co říci? Pravím vám, nezáleží na tom, zda proti

tomu mluvíte, neboť slovo Boží se musí naplniti.

59 Neboť je mezi vámi nějaký pastýř, mající mnoho ovcí, a nehlídá je, aby nepřišli vlci a nepožrali stádo jeho? A hle, když se do stáda dostane vlk, cožpak ho nevyžene ven? Ano, a nakonec, může-li, ho zničí.

60 A nyní, pravím vám, že vás volá dobrý pastýř; a budete-li hlas jeho poslouchati, přivede vás do stáda svého a budete ovcemi jeho; a přikazuje vám, abyste nestrpěli, aby se mezi vás dostal dravý vlk, abyste nebyli zničeni.

61 A nyní já, Alma, přikazuji vám řečí ^atoho, jenž přikazuje mně, abyste pečlivě zachovávali slova, jež jsem k vám promlouval.

62 Promlouvám cestou příkazu k vám, kteří náležíte k církvi; a k těm, kteří k církvi nenáležejí, promlouvám cestou vyzvání ^ařka: Pojd'te a buďte pokřtěni ku pokání, abyste také vy mohli pojísti z ovoce ^astromu života.

KAPITOLA 6

Církev v Zarahemle je očištěna a uvedena do pořádku – Alma jde kázati do Gedeonu. Kolem roku 83 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že poté, co Alma ustal promlouvat k lidu církve, jež byla založena ve měs-

53d Žalmy 62:11;
NaS 56:16–18.

54a pp Posvěcení.

55a Žalmy 109:15–16;
Jákos 2:17;

Hel. 6:39–40.

57a pp Dobrý pastýř.

b Ezdr. 6:21; 9:1;

Neh. 9:2; 2. Tes. 3:6;
NaS 133:5, 14.

c Deut. 29:20;

Moroni 6:7; NaS 20:8.

58a pp Kniha života.

61a Alma 5:44.

62a 1. Nefi 8:10; 11:21–23.

tě Zarahemla, "vysvětil kněze a ^bstarší vkládáním ^crukou svých podle řádu Božího, aby předsedali církvi a ^abděli nad ní.

2 A stalo se, že každý, kdo ne-náležel k církvi a kdo činil pokání z hříchů svých, byl ^apokřtěn ku pokání a byl přijat do církve.

3 A také, stalo se, že každý, kdo k církvi náležel, ale kdo ^apokání ze zlovolnosti své nečinil a nepokořoval se před Bohem – mám na mysli ty, kteří byli povýšeni v ^bpýše srdce svého – ti byli zavrženi a jména jejich byla ^cvymazána, aby nebyla počítána mezi jména spravedlivých.

4 A tak počali zjednávatí pořádek církve ve městě Zarahemla.

5 Nyní, chtěl bych, abyste rozuměli, že slovo Boží bylo přístupno všem, takže žádný nebyl připraven o výsadu shromažďovatí se, aby slyšeli slovo Boží.

6 Nicméně dětem Božím bylo přikázáno, aby se často shromažďovaly a spojovaly se v ^apůstu a v mocné modlitbě za blaho duší těch, kteří Boha neznali.

7 A nyní, stalo se, že když Alma dal tato nařízení, odešel od nich, ano, od církve, jež byla ve městě Zarahemla, a přešel na východ od řeky Sidon do "údolí Gedeon, kde bylo vystavěno město, které se nazývalo městem Gedeon, jež bylo v údolí,

kteří se nazývalo Gedeon, jsou pojmenováno po onom muži, jenž byl ^bzabit mečem rukou Nehorovou.

8 A Alma šel a počal slovo Boží oznamovati církvi, která byla založena v údolí Gedeon, podle zjevení o pravdivosti slova, jež promlouvali otcové jeho, a podle ducha prorocství, který byl v něm, podle "svědectví o Ježíši Kristu, Synu Božím, který přijde, aby vykoupil lid svůj z hříchů jeho, a podle svatého řádu, jímž byl povolán. A tak jest psáno. Amen.

Slova Almova, která promlouval k lidu v Gedeonu, podle jeho vlastního záznamu.

Obsaženo v kapitole 7.

KAPITOLA 7

Kristus se narodí Marii – Uvolní pouta smrti a ponese hříchy svého lidu – Ti, kteří činí pokání a jsou pokřtěni a zachovávají přikázání, budou mít věčný život – Špinavost nemůže zděditi království Boží – Je požadována pokora, víra, naděje a pravá láska. Kolem roku 83 př. Kr.

VIZTE, milovaní bratří moji, vida, že mi bylo umožněno přijít k vám, tudíž pokusím se vás "osloviti řečí svou; ano, svými vlastními ústy, vida, že je to poprvé, co k vám promlouvám

6 1a PP Vysvěcení, vysvětili.
b PP Starší.
c PP Ruce, jejich vkládání.
d NaS 52:39.

2a PP Křest, křtítí.
3a Mos. 26:6.
b PP Domýšlivost, marnivost, pýcha.
c Ex. 32:33; Mos. 26:36; Alma 1:24; 5:57–58.

PP Vyloučení.
6a PP Postiti se, půst.
7a Alma 2:20.
b Alma 1:9.
8a Zjev. 19:10.
7 1a Alma 4:19.

slovy úst svých, byv zcela upoután k ^bstolici soudcovské a byv velmi zaměstnán, takže jsem k vám nemohl přijíti.

2 A dokonce ani nyní, v tuto dobu, bych nemohl přijíti, kdyby nebylo toho, že soudcovská stolice byla ^apředána jinému, aby vládl na mém místě; a Pán ve velikém milosrdenství dal, abych přišel za vámi.

3 A vizte, přišel jsem s velikými nadějemi a s velikým přáním, abych shledal, že jste se před Bohem pokořili a že jste nadále úpěnlivě prosili o milost jeho, abych shledal, že jste před ním bez úhony, a abych shledal, že nejste v oněch hrozných rozpacích, ve kterých byli bratří naši v Zarahemle.

4 Ale velebeno buď jméno Boží, že mi dal poznati, ano, dal mi převelikou radost z poznání, že jsou opět upevnění na cestě spravedlivosti jeho.

5 A věřím, podle Ducha Božího, který je ve mně, že také budu mítí radost z vás; nicméně, nepřeji si, aby radost má z vás přišla skrze mnoho strastí a zármutku, jež jsem měl kvůli bratřím v Zarahemle, neboť vizte, radost má z nich přichází až poté, co jsem se prodral mnohou strastí a zármutkem.

6 Ale vizte, věřím, že nejste ve stavu tak veliké nevíry, jako byli bratří vaši; věřím, že nejste

povýšeni v pýše srdce svého; ano, věřím, že jste neulpěli srdcem svým na bohatství a na marných věcech světa; ano, věřím, že neuctíváte ^amodly, ale že uctíváte pravého a ^bživého Boha a že vyhlížíte se stálou vírou odpuštění hříchů svých, jež přijde.

7 Neboť vizte, pravím vám, že má přijíti mnoho věcí; a vizte, jedna věc je důležitější nežli všechny ostatní – neboť vizte, není daleko ^ačas, kdy Vykupitel bude žítí mezi lidem svým a přijde mezi něj.

8 Vizte, nepravím, že přijde mezi nás v době, kdy bude přebývati ve smrtelném stánku svém; neboť vizte, Duch mi neřekl, že tomu tak bude. Nyní, co se týče této věci, nevím; ale tolik vím, že Pán Bůh má moc činiti všechny věci podle slova svého.

9 Ale vizte, Duch mi pravil tolik řka: Volej k lidu tomuto řka – Čiňte ^apokání a připravujte cestu Páně a kráčejte po stezkách jeho, jež jsou přímé; neboť vizte, království nebeské je na dosah a Syn Boží ^bpřijde na tvář země.

10 A vizte, ^anarodí se ^bMarii, v Jeruzalémě, což je ^czemě praotců našich, a ona bude ^dpannou, drahocennou a vyvolenou nádobou, jež bude zastíněna a ^epočne mocí Ducha Svatého a

1b Mos. 29:42.
2a Alma 4:16–18.
6a 2. Nefi 9:37;
Hel. 6:31.
b Dan. 6:26.
7a Alma 9:26.
9a Mat. 3:2–4;

Alma 9:25.
b Mos. 3:5; 7:27; 15:1–2.
10a Iz. 7:14;
Lukáš 1:27.
b Mos. 3:8.
pp Maria, matka
Ježíšova.

c 1. Par. 9:3;
2. Par. 15:9;
1. Nefi 1:4;
3. Nefi 20:29.
d 1. Nefi 11:13–21.
e Mat. 1:20;
Mos. 15:3.

porodí syna, ano, dokonce Syna Božího.

11 A on půjde, trpě bolesti a "strasti a pokušení všeho druhu; a to se stane, aby se naplnilo slovo, jež praví, že na sebe vezme bolesti a nemoci lidu svého.

12 A vezme na sebe "smrt, aby mohl uvolnit pouta smrti, jež spoutávají lid jeho; a vezme na sebe slabosti jejich, aby nitro jeho mohlo býti naplněno milosrdenstvím podle těla, aby poznal podle těla, jak ^bpomoci lidu svému podle slabostí jeho.

13 Nyní, Duch "zná všechny věci; nicméně Syn Boží bude trpěti podle těla, aby na sebe mohl ^bvzít hříchy lidu svého, aby mohl vymazati přestupky jeho podle moci vysvobození svého; a nyní vizte, toto je svědectví, které je ve mně.

14 Nyní, pravím vám, že musíte činiti pokání a býti "znovuzrozeni; neboť Duch praví, že nejste-li znovuzrozeni, nemůžete zděditi království nebeské; tudíž pojdte a buďte pokřtěni ku pokání, abyste mohli býti omyti z hříchů svých, abyste mohli míti víru v Beránka Božího, který snímá hříchy světa a který má moc spasiti a očistiti od veškeré nespravedlivosti.

15 Ano, pravím vám, pojdte a nebojte se a odložte každý hřích, který vás snadno "obkličuje a který vás svazuje až ke zničení, ano, pojdte a vyjděte a ukažte

svému Bohu, že jste ochotni činiti pokání z hříchů svých a vstoupiti s ním do smlouvy, že budete zachovávatí přikázání jeho, a dosvědčete mu to dnes tím, že vejdete do vod křtu.

16 A kdokoli toto učiní a bude zachovávatí přikázání Boží od té doby nadále, ten si vzpomene, že mu pravím, ano, vzpomene si, že jsem mu pravil, že bude míti život věčný, podle svědectví Svatého Ducha, který ve mně svědčí.

17 A nyní, milovaní bratří moji, věříte těmto věcem? Vizte, pravím vám, ano, já vím, že jim věříte; a to, že vím, že jim věříte, je projevem Ducha, který je ve mně. A nyní, protože víra vaše v to je silná, ano, v ony věci, o nichž jsem mluvil, veliká je radost moje.

18 Neboť jak jsem vám pravil od počátku, že jsem si velmi přál, abyste nebyli v onom stavu rozpaků jako bratří vaši, tak tedy jsem shledal, že přání má byla uspokojena.

19 Neboť pociťuji, že jste na stezkách spravedlivosti; pociťuji, že jste na stezce, jež vede do království Božího; ano, pociťuji, že činíte "stezky jeho přímé.

20 Pociťuji, že vám bylo oznámeno svědectvím slova jeho, že on nemůže "kráčet po křivých stezkách; ani se neodchyluje od toho, co pravil; ani nástinem se neobrací zprava doleva neboli

11a Iz. 53:3–5;
Mos. 14:3–5.

12a 2. Nefi 2:8;
Alma 12:24–25.
pp Ukřižování.
b Židům 2:18; 4:15;

NaS 62:1.
13a pp Bůh, Božstvo.
b Mos. 15:12.
pp Usmíření, usmířiti.
14a pp Znovuzrozen,
zrozen z Boha.

15a 2. Nefi 4:18.
19a Mat. 3:3.
20a 1. Nefi 10:19;
Alma 37:12;
NaS 3:2.

od toho, co je správné, k tomu, co je špatné; tudíž cesta jeho je jeden věčný koloběh.

21 A on nepřebývá v "nesvatých chrámech; aniž do království Božího může být přijata špinavost nebo něco, co je nečisté; tudíž pravím vám, že přijde čas, ano, a bude to posledního dne, kdy ten, kdo je ^bšpinavý, zůstane ve špinavosti své.

22 A nyní, milovaní bratří moji, řekl jsem vám tyto věci, abych vás probudil k vědomí povinnosti vaší vůči Bohu, abyste před ním mohli kráčet bez úhony a abyste mohli kráčet podle svatého řádu Božího, podle něhož jste byli přijati.

23 A nyní, chtěl bych, abyste byli "pokorní a poddajní a jemní; aby se s vámi dalo snadno vycházeti; abyste byli plni trpělivosti a shovívavosti; jsouce umírnění ve všech věcech; jsouce pilní v zachovávaní příkázání Božích za všech dob; žádající všeho, čeho je vám zapotřebí, jak věcí duchovních, tak časných; vždy Bohu vzdávající díky za vše, co dostáváte.

24 A hleďte, abyste měli "víru, naději a pravou lásku, a pak budete vždy oplývatí dobrými skutky.

25 A kéž vám Pán žehná a uchovává šat váš bez poskvny, abyste nakonec mohli býti přivedeni, abyste usedli s Abrahamem, Izákem a Jákobem a se

svatými proroky, kteří byli již od té doby, co počal svět, majíce šat svůj "bez poskvny, tak jako je bez poskvny šat jejich, v království nebeském, a již nikdy z něho nevyšli.

26 A nyní, milovaní bratří moji, promlouval jsem k vám tato slova podle Ducha, který svědčí ve mně; a duše má se převelice raduje z oné nesmírné píle a pozornosti, kterou jste věnovali mému slovu.

27 A nyní, kéž od nynějška nadále a na věky spočívá na vás "pokoj Boží, a na domech vašich a zemích vašich a na stádech vašich a dobytku vašem a na všem, co vlastníte, na ženách vašich a dětech vašich, podle víry vaší a dobrých skutků vašich. A tak jsem promluvil. Amen.

KAPITOLA 8

Alma káže a křtí v Meleku – V Ammonia je odmítán a odchází – Anděl mu přikazuje, aby se vrátil a hlásal lidu pokání – Přijímá ho Amulek a spolu káží v Ammonia. Kolem roku 82 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že Alma se vrátil ze "země Gedeon, poučiv lid z Gedeonu o mnoha věcech, jež nemohou býti napsány, a zjednav řád v církvi podle toho, jak předtím učinil v zemi Zarahemla, ano, vrátil se do svého vlastního domu v Zarahemle,

21a 1. Kor. 3:16–17; 6:19;
Mos. 2:37;
Alma 34:36.
b 1. Nefi 15:33–35;
2. Nefi 9:16;

Morm. 9:14;
NaS 88:35.
23a PP Pokora, pokorný,
pokořiti se.
24a 1. Kor. 13:1–13;

Eter 12:30–35;
Moroni 7:33–48.
25a 2. Petr. 3:14.
27a PP Pokoj.
8 1a Alma 2:20; 6:7.

aby si odpočinul od prací, jež vykonával.

2 A tak skončil devátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

3 A stalo se na počátku desátého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým, že Alma odtud odešel a vydal se na cestu do země Melek při západním břehu řeky Sidon, na západ při hranicích pustiny.

4 A počal učiti lid v zemi Melek podle „svatého řádu Božího, kterým byl povolán; a počal učiti lid po celé zemi Melek.

5 A stalo se, že k němu přicházeli lidé od všech hranic země, jež byla na straně pustiny. A byli křtěni po celé zemi;

6 Takže když dokončil svou práci v Meleku, odešel odtud a šel tři dny cesty na sever od země Melek; a došel do města, jež se nazývalo Ammonia.

7 Nyní, mezi lidem Nefiovým byl zvyk nazývati jejich země a jejich města a jejich vesnice, ano, dokonce i všechny jejich vesničky, po tom, kdo je první vlastnil; a tak tomu bylo i se zemí Ammonia.

8 A stalo se, že když Alma přišel do města Ammonia, počal jim kázati slovo Boží.

9 Nyní, Satan získal velikou „vládu nad srdcem lidí města Ammonia; tudíž slova Almova nechtěli poslouchati.

10 Nicméně Alma se velice „namáhal v duchu, ^bpotýkaje se

s Bohem v „mocné modlitbě, aby vylil Ducha svého na lidi, kteří byli ve městě; aby také dal, aby je mohl pokřtiti ku pokání.

11 Nicméně oni zatvrdili srdce své řkouce mu: Viz, my víme, že jsi Alma; a my víme, že jsi vysoký kněz nad církví, kterou jsi založil v mnoha částech země podle vaší tradice; a my nejsme z tvé církve a nevěříme v tak pošetilé tradice.

12 A nyní, my víme, poněvadž nejsme z tvé církve, my víme, že nad námi nemáš žádnou moc; a soudcovskou stolicí jsi předal „Nefiaovi; tudíž nejsi naším hlavním soudcem.

13 Nyní, když lidé toto pravili a odporovali všem jeho slovům a spílali mu a plivali na něho a dali ho vyvrhnouti ze svého města, on odtud odešel a vydal se na cestu k městu, které se nazývalo Aron.

14 A stalo se, že jak tam putoval, jsa ztížen zármutkem a prodíraje se „soužením a úzkostí duše pro zlovolnost lidí, kteří byli ve městě Ammonia, stalo se, jak byl takto ztížen zármutkem, vizte, ukázal se mu ^banděl Páně řka:

15 Požehnaný jsi, Almo; tudíž pozdvihni hlavu svou a raduj se, neboť máš velikou příčinu radovati se; neboť jsi byl věrný v zachovávání příkázání Božích od doby, kdy jsi od něho obdržel

3a Alma 16:6–7.

4a NaS 107:2–4.

pp Melchisedechovo kněžství.

9a 2. Nefi 28:19–22;

NaS 10:20.

10a Alma 17:5.

b Enos 1:1–12.

c 3. Nefi 27:1.

pp Modlitba.

12a Alma 4:20.

14a pp Protivenství.

b Alma 10:7–10, 20.

pp Anděl.

první poselství své. Viz, já jsem ten, který ti je “předal.

16 A viz, jsem vyslán, abych ti přikázal, aby ses vrátil do města Ammonia a abys opět kázal lidem tohoto města; ano, kaž jim. Ano, pověz jim, že nebudou-li činiti pokání, Pán Bůh je “zničí.

17 Neboť viz, oni nyní přemýšlejí, jak by mohli zničit svobodu lidu tvého (neboť tak praví Pán), což je v rozporu s ustanoveními a soudy a přikázáními, jež dal lidu svému.

18 Nyní, stalo se, že poté, co Alma obdržel od anděla Páně poselství své, rychle se navrátil do země Ammonia. A vstoupil do města jinou cestou, ano, cestou, jež je na jih od města Ammonia.

19 A když vstoupil do města, byl vyhladovělý a pravil jednomu muži: Dáš pokornému služebníku Božím něco k jídlu?

20 A ten muž mu pravil: Já jsem Nefita a vím, že ty jsi svatý prorok Boží, neboť ty jsi ten muž, o němž mi “anděl pravil ve vidění: Ty ho přijmeš. Tudíž, pojď se mnou do mého domu a já ti dám ze svého jídla; a já vím, že budeš pro mne a pro můj dům požehnáním.

21 A stalo se, že ho onen muž přijal do svého domu; a onen muž se jmenoval “Amulek; a přinesl chléb a maso a předložil je Almovi.

22 A stalo se, že Alma pojedl

chléb a byl nasycen; a “požehnal Amulekovi a jeho domu a vzdal díky Bohu.

23 A poté, co se najedl a byl nasycen, pravil Amulekovi: Já jsem Alma a jsem “vysokým knězem nad církví Boží v celé zemi.

24 A viz, byl jsem povolán kázati slovo Boží mezi veškerým tímto lidem podle ducha zjevení a prorocství; a byl jsem v této zemi a oni mne nepřijali, ale “vyvrhli mne a já jsem se chystal obrátiti se k této zemi na věky zády.

25 Ale viz, bylo mi přikázáno, abych se vrátil zpět a prorokoval tomuto lidu, ano, a svědčil proti němu o jeho nepravostech.

26 A nyní, Amuleku, protože jsi mne nasýtil a vzal k sobě, jsi požehnan; neboť jsem byl vyhladovělý, neboť jsem se mnoho dnů postil.

27 A Alma zůstal u Amuleka mnoho dnů, nežli počal kázati lidu.

28 A stalo se, že nepravosti lidu se ještě prohloubily.

29 I přišlo k Almovi slovo řkoucí: Jdi; a řekni také služebníku mému Amulekovi: Vyděte a prorokujte lidem těmto řkouce – Čiňte “pokání, neboť tak praví Pán, nebudete-li činiti pokání, navštívím lid tento v hněvu svém; ano, a prudký hněv svůj neodvrátím.

30 A Alma vyšel, a také Amulek, mezi lid, aby mu hlásali

15a Mos. 27:11–16.

16a Alma 9:12, 18, 24.

20a Alma 10:7–9.

21a PP Amulek.

22a Alma 10:11.

23a Alma 5:3, 44, 49;

13:1–20.

24a Alma 8:13.

29a Alma 9:12, 18.

PP Pokání.

slova Boží; a aby byli naplněni Duchem Svatým.

31 A byla jim dána taková "moc, že nemohli býti drženi v žalářích; ani nebylo možné, aby je někdo zabil; nicméně ^bmoci své nepoužívali, dokud nebyli svázáni pouty a uvrženi do vězení. Nyní, toto se stalo, aby na nich Pán mohl ukázati moc svou.

32 A stalo se, že vyšli a počali lidu kázati a prorokovati podle ducha a moci, jež jim Pán dal.

Slova Almova a také slova Amulekova, jež byla oznamována lidu, který byl v zemi Ammonia. A jsou také uvrženi do vězení a vysvobození zázračnou mocí Boží, jež v nich byla, podle záznamu Almova.

Obsaženo v kapitolách 9 až 14 včetně.

KAPITOLA 9

Alma přikazuje lidu Ammonia, aby činil pokání – Pán bude v posledních dnech k Lamanitům milosrdný – Jestliže Nefité opustí světlo, budou zničeni Lamanity – Brzy přijde Syn Boží – Vykoupí ty, kteří činí pokání, jsou pokřtěni a mají víru v jeho jméno. Kolem roku 82 př. Kr.

A OPĚT, protože mně, Almovi, Bůh přikázal, abych vzal Amuleka a šel kázati opět těmto lidem neboli lidem, kteří byli ve městě Ammonia, stalo se, že

když jsem jim počal kázati, počali se se mnou svářiti řkouce:

2 Kdo jsi? Domníváš se, že uvěříme svědectví "jednoho muže, i když nám bude kázati, že země pomine?"

3 Nyní, oni nerozuměli slovům, jež pravili; neboť nevěděli, že země pomine.

4 A také pravili: Nebudeme věřiti tvým slovům, i kdybys měl prorokovati, že toto veliké město bude v "jediném dni zničeno.

5 Nyní, oni nevěděli, že Bůh může činiti tak podivuhodná díla, neboť byli tvrdošíjným lidem zatvrzelého srdce.

6 A pravili: "Kdo je Bůh, že ^bnepošle mezi tento lid více pravomoci nežli jediného muže, aby mu oznamoval pravdu o tak velikých a podivuhodných věcech?"

7 A vystoupili, aby na mne vztáhli ruce; ale vizte, neučinili tak. A já jsem směle stál, abych jim oznamoval, ano, směle jsem jim svědčil řka:

8 Vizte, ó vy zlovolné a zvrácené "pokolení, jak jste mohli zapomenouti na tradici otců svých; ano, jak brzy jste zapomněli na přikázání Boží.

9 Nevzpomínáte si, že otec náš Lehi byl vyveden z Jeruzaléma "rukou Boží? Nevzpomínáte si, že on je všechny vedl pustinou?"

10 A tak brzy jste zapomněli, kolikrátě vysvobodil otce naše z rukou nepřátel jejich a zachoval je od zničení, dokonce rukou jejich vlastních bratří?

31a 1. Nefi 1:20.
b Alma 14:17–29.
9 2a Deut. 17:6.

4a Alma 16:9–10.
6a Ex. 5:2; Mos. 11:27;
Mojž. 5:16.

b Alma 10:12.
8a Alma 10:17–25.
9a 1. Nefi 2:1–7.

11 Ano, a kdyby nebylo nemírné moci jeho a milosrdenství jeho a shovívavosti jeho s námi, byli bychom museli nevyhnutelně býti odříznuti z tváře země dávno před touto dobou, a snad bychom byli vydáni stavu ^anekonečné bídy a bědy.

12 Vizte, nyní, pravím vám, že on vám přikazuje, abyste činili pokání; a nebudete-li činiti pokání, nemůžete nikterak zděditi království Boží. Ale vizte, to není vše – on vám přikázal, abyste činili pokání, nebo vás zcela ^avyhladí s tváře země; ano, on vás navštíví v hněvu svém a v ^bprudkém hněvu svém se neodvrátí.

13 Vizte, nepamatujete si na slova, jež pravil Lehimu řka: ^aNakolik budete zachovávatí přikázání má, bude se vám v zemi dařiti? A opět se praví: Nakolik přikázání má zachovávatí nebudete, budete z přítomnosti Páně odříznuti.

14 Nyní, chtěl bych, abyste si pamatovali, že nakolik Lamanité přikázání Boží nezachovávali, byli z přítomnosti Páně ^aodříznuti. Nyní vidíme, že slovo Páně bylo v této věci potvrzeno, a Lamanité byli odříznuti z přítomnosti jeho, od počátku přestupků svých v této zemi.

15 Nicméně pravím vám, že to bude pro ně v den soudu

^anesitelnější nežli pro vás, zůstanete-li v hříších svých, ano, a dokonce to bude pro ně v tomto životě mnohem snesitelnější nežli pro vás, ledaže budete činiti pokání.

16 Neboť je mnoho příslibů, jež jsou ^anabídnuty Lamanitům; neboť to je kvůli ^btradicím otců jejich, které způsobily, že zůstali ve svém stavu ^cnevědomosti; tudíž Pán k nim bude milosrdný a ^dprodlouží bytí jejich v zemi.

17 A v určité době budou ^apřivedeni k tomu, aby věřili v slovo jeho a aby poznali nesprávnost tradic otců svých; a mnozí z nich budou spaseni, neboť Pán bude milosrdný ke všem, kteří ^bvzývají jméno jeho.

18 Ale vizte, pravím vám, že budete-li setrvávatí ve zlovolnosti své, dny vaše v zemi prodlouženy nebudou, neboť na vás budou vysláni ^aLamanité; a nebudete-li činiti pokání, přijdou v době, kterou neznáte, a budete navštíveni ^bnaprostým zničením; a bude to podle prudkého ^chněvu Páně.

19 Neboť on nestrpí, abyste žili v nepravostech svých a abyste tak ničili lid jeho. Pravím vám: Nikoli; spíše by strpěl, aby Lamanité ^azničili veškerý lid jeho, který se nazývá lidem Nefiovým, kdyby se snad stalo, že by ^bupadli v hříchy a přestup-

11a Mos. 16:11.

12a Alma 8:16; 10:19, 23, 27.

b Alma 8:29.

13a 2. Nefi 1:20; Mos. 1:7; Alma 37:13.

14a 2. Nefi 5:20–24;

Alma 38:1.

15a Mat. 11:22, 24.

16a Alma 17:15.

b Mos. 18:11–17.

c Mos. 3:11.

d Hel. 15:10–12.

17a Enos 1:13.

b Alma 38:5; NaS 3:8.

18a Alma 16:2–3.

b Alma 16:9.

c Alma 8:29.

19a 1. Nefi 12:15, 19–20; Alma 45:10–14.

b Alma 24:30.

ky, obdrževše tolik světla a tolik poznání od Pána, svého Boha;

20 Ano, byvše tak velice oblíbeným lidem Páně; ano, byvše požehnání nad každý jiný národ, pokolení, jazyky nebo lidi; byvše “obeznámeni s veškerými věcmi podle přání svých a víry své a modliteb o tom, co bylo a co je a co přijde;

21 Byvše navštěvováni Duchem Božím; hovoříce s anděly a byvše oslovováni hlasem Páně; a vlastnice ducha prorocství a ducha zjevení a také mnohé dary, dar promlouvání jazyky a dar kázání a dar Ducha Svatého a dar “překládání;

22 Ano, a byvše Bohem “vysvození ze země Jeruzalém rukou Páně; byvše zachraňováni před hladem a nemocí a všelikými chorobami všeho druhu; byvše posilováni v bitvě, aby nemohli býti zničeni; byvše čas od času ^bvyváděni z poroby a byvše udržováni a zachováváni až do nynějška; a bylo jim žehnáno, až byli bohatí všelikými věcmi –

23 A nyní vizte, pravím vám, že kdyby se tento lid, který obdržel tak mnohá požehnání z ruky Páně, dopouštěl přestupků proti světlu a poznání, které má, pravím vám, že kdyby tomu tak bylo, že by upadl v přestupek, bylo by to mnohem

“snesitelnější pro Lamanity nežli pro něj.

24 Neboť vizte, “přísliby Páně jsou nabídnuty Lamanitům, ale nevztahují se na vás, dopouštíte-li se přestupku; neboť neslibil Pán výslovně a nestanovil pevně, že budete-li se proti němu bouřiti, budete zcela vyhlazeni s tváře země?

25 A nyní, z této příčiny, abyste nebyli zničeni, vyslal Pán anděla svého, aby navštívil mnohé z lidu jeho a oznámil jim, že musejí vyjítí a volati mocně k lidu tomuto řkouce: Čiňte “pokání, neboť království nebeské je blízko, na dosah;

26 A po “nemnoha dnech přijde Syn Boží v slávě své; a sláva jeho bude slávou ^bJednorozeného Otcova, plného “milosti, nestrannosti a pravdy, plného trpělivosti, ^dmilosrdenství a shovívavosti, rychlého “vyslyšeti volání lidu svého a odpovídati na modlitby jeho.

27 A vizte, on přijde, aby “vykoupil ty, kteří budou ^bpokřtěni ku pokání skrze víru ve jméno jeho.

28 Tudíž, připravujte cestu Páně, neboť je na dosah čas, kdy všichni lidé sklídí odměnu za “skutky své podle toho, jaké byly – jestliže byly spravedlivé, ^bsklídí spasení duše své, podle moci Ježíše Krista a jeho vysvo-

20a PP Zjevení.

21a Omni 1:20;
Mos. 8:13–19;
28:11–17.

22a 2. Nefi 1:4.
b Mos. 27:16.

23a Mat. 11:22–24.

24a 2. Nefi 30:4–6;

NaS 3:20.

25a Alma 7:9;
Hel. 5:32.

26a Alma 7:7.

b PP Jednorozený.

c PP Milost.

d PP Milosrdenství,
milosrdný.

e Deut. 26:7.

27a PP Vykoupení,
vykoupěný,
vykoupití.

b PP Křest, křtítí.

28a NaS 1:10; 6:33.

b Žalmy 7:17.

bozením; a jestliže byly zlé, sklídí †ztracení duše své, podle moci a zajetí ďáblova.

29 Nyní vizte, toto je hlas anděla volajícího k lidu.

30 A nyní, †milovaní bratří moji, neboť jste bratřimi mými a měli byste býti milováni a měli byste přinášeti skutky hodné ku pokání, protože se srdce vaše hrubě zatvrdilo proti slovu Božím a protože jste †ztraceným a padlým lidem.

31 Nyní, stalo se, že když jsem já, Alma, promluvil tato slova, vizte, lidé se na mne rozhněvali, protože jsem jim řekl, že jsou †tvrdošijným lidem zatvrzelého srdce.

32 A také proto, že jsem jim řekl, že jsou ztraceným a padlým lidem, se na mne hněvali a snažili se na mne vztáhnouti ruce, aby mne uvrhli do vězení.

33 Ale stalo se, že Pán nestrpěl, aby mne tehdy jali a uvrhli do vězení.

34 A stalo se, že Amulek šel a předstoupil a počal jim také kázati. A nyní, všechna †Amulekova slova zapsána nejsou, nicméně část jeho slov je zapsána v této knize.

KAPITOLA 10

Lehi je potomek Manassesův – Amulek vypráví o andělově příkazu, aby se postaral o Almu – Modlitby spravedlivých způsobují, že

lid je ušetřen – Nespravedliví zákoníci a soudcové kladou základy zničení lidu. Kolem roku 82 př. Kr.

NYNÍ, toto jsou †slova, jež †Amulek kázal lidu, který byl v zemi Ammonia, řka:

2 Já jsem Amulek; jsem syn Gidonův, který byl synem Izmaelovým, jež byl potomkem Aminadiovým; a to byl tentýž Aminadi, který vyložil nápis, jež byl na zdi chrámu, který byl napsán prstem Božím.

3 A Aminadi byl potomkem Nefiovým, který byl synem Lehiovým, který vyšel ze země Jeruzalém, který byl potomkem †Manassesovým, který byl synem †Jozefovým, který byl †prodán do Egypta rukou bratří svých.

4 A vizte, i já jsem muž nemalého věhlasu mezi všemi těmi, kteří mne znají; ano, a vizte, mám mnoho příbuzných a †přátel a také jsem dosáhl velikého bohatství příčinlivou rukou svou.

5 Nicméně přes to všechno jsem nikdy mnoho nevěděl o cestách Páně a †tajemstvích jeho a podivuhodné moci jeho. Pravil jsem, že jsem nikdy mnoho o těchto věcech nevěděl; ale vizte, mýlím se, neboť jsem viděl mnohé z tajemství jeho a z podivuhodné moci jeho; ano, a to v zachování života lidu tohoto.

6 Nicméně, zatvrzoval jsem srdce své, neboť na mne bylo

28c pp Ztracení.

30a 1. Jan. 4:11.

b Alma 12:22.

31a 2. Nefi 25:28;

Mos. 3:14.

34a Alma 10.

10 1a Alma 9:34.

b Alma 8:21–29.

3a Gen. 41:51;

1. Par. 9:3.

b pp Jozef, syn

Jákobův.

c Gen. 37:29–36.

4a Alma 15:16.

5a pp Tajemství Boží.

mnohokráté “voláno, a já jsem nechtěl ^bslyšeti; tudíž jsem věděl o věcech těchto, a přece jsem věděti nechtěl; tudíž, nadále jsem se bouřil proti Bohu v zlovolnosti srdce svého, až do čtvrtého dne tohoto sedmého měsíce, který je v desátém roce vlády soudců.

7 Když jsem putoval, abych navštívil velice blízkého příbuzného, vizte, ukázal se mi ^aanděl Páně a pravil: Amuleku, vrať se do svého vlastního domu, neboť máš nasytiti proroka Páně; ano, svatého muže, který je vyvoleným mužem Božím; neboť se ^bpostil mnoho dnů pro hříchy lidu tohoto a je vyhladovělý a ty ho máš ^cpřijmouti do domu svého a nasytiti ho a on požehná tobě a domu tvému; a požehná ní Páně spočine na tobě a na domě tvém.

8 A stalo se, že jsem poslechl hlasu anděla a vracel jsem se k domu svému. A jak jsem tam šel, našel jsem onoho ^amuže, o němž mi anděl pravil: Ty ho máš přijmouti do domu svého – a vizte, byl to tentýž muž, který k vám promlouval o věcech Božích.

9 A anděl mi pravil, že to je ^asvatý muž; protože vím, že to je svatý muž, protože tak pravil anděl Boží.

10 A opět, já vím, že věci, o nichž svědčil, jsou pravdivé; neboť vizte, pravím vám, že

jakože žije Pán, právě tak vyslal ^aanděla svého, aby mi tyto věci ukázal; a to učinil, zatímco tento Alma ^bdlel v domě mém.

11 Neboť vizte, on ^apožehnal domu mému, požehnal mně a ženám mým a dětem mým a otci mému a příbuzným mým; ano, dokonce veškerému příbuzenstvu mému požehnal a požehná ní Páně spočinulo na nás podle slov, jež promluvil.

12 A nyní, když Amulek promluvil tato slova, lidé počali žasnouti vidouce, že je ^avíce než jeden svědek, který svědčí o věcech, z nichž byli obviněni, a také o věcech, jež přijdou, podle ducha proroctví, který byl v nich.

13 Nicméně byli mezi nimi někteří, kteří je zamýšleli vyslýchati, aby je lstivými ^aprostředky svými mohli chytiti za slova jejich, aby proti nim našli svědectví, aby je mohli vydati soudcům svým, aby byli souzeni podle zákona a aby byli zabiti nebo uvrženi do vězení podle zločinu, který by odhalili nebo o kterém by proti nim svědčili.

14 Nyní, byli to oni mužové, kteří se je snažili zničiti, kteří byli ^azákoníky, kteří byli najati nebo určení lidem, aby sloužili zákonu v dobách soudních jednání, neboli při soudních jednáních o zločinech lidu před soudci.

15 Nyní, tito zákoníci byli

6a Alma 5:37.

b NaS 39:9.

7a Alma 8:20.

b Alma 5:46; 6:6.

pp Postiti se, půst.

c Skut. 10:30–35.

8a Alma 8:19–21.

9a pp Svatý.

10a Alma 11:30–31.

b Alma 8:27.

11a Alma 8:22.

12a Alma 9:6.

13a Alma 11:21.

14a Alma 10:24;

11:20–21; 14:18.

učení ve veškeré vychytralosti a lstivosti lidu; a to jim mělo umožniti, aby byli dovední v povolání svém.

16 A stalo se, že počali vyslychati Amuleka, aby ho tak přiměli, aby odporoval slovům svým, neboli aby protirečil slovům, jež promluví.

17 Nyní, oni nevěděli, že Amulek může poznati plány jejich. Ale stalo se, že jak ho počali vyslychati, on "vytušil myšlenky jejich a pravil jim: Ó, vy zlovolné a zvrácené ^bpokolení, zákoníci a pokrytci, vždyť vy kladete základy ^dáblovy; vždyť vy kladete ^cpasti a nástrahy, abyste chytili svaté Boží.

18 Číníte plány, abyste "převraceli cesty spravedlivých a abyste na hlavu svou přivodili hněv Boží, až k naprostému zničení lidu tohoto.

19 Ano, správně pravil Mosiáš, který byl posledním králem naším, když se chystal předati království, nemaje nikoho, komu by ho předal, zařizuje, aby si tento lid vládl svým vlastním hlasem – ano, správně pravil, že přijde-li čas, kdy si hlas tohoto lidu "zvolí nepravost, to jest, přijde-li čas, kdy tento lid upadne v přestupek, bude zralý ke zničení.

20 A nyní, pravím vám, že Pán soudí nepravosti vaše správně;

správně volá k lidem těmto hlasem "andělů svých: Čiňte pokání, čiňte pokání, neboť království nebeské je na dosah.

21 Ano, správně volá hlasem andělů svých: "Sestoupím mezi lid svůj s nestranností a spravedlností v ruku svých.

22 Ano, pravím vám, že kdyby nebylo "modliteb spravedlivých, kteří jsou nyní v zemi, byli byste právě nyní navštíveni naprostým zničením; nicméně, nebylo by to ^bpotopou, jako byli navštíveni lidé za dnů Noémových, ale bylo by to hladem, a morem a mečem.

23 Ale "modlitbami spravedlivých jste ušetřeni; tudíž nyní, budete-li vyvrhovati spravedlivé z prostředku svého, pak Pán nepozdrží ruku svou; ale vyjde proti vám v prudkém hněvu svém; pak budete stíháni hladem, a morem a mečem; a ten ^bčas bude brzy na dosah, ledaže budete činiti pokání.

24 A nyní, stalo se, že se lidé na Amuleka ještě více rozhněvali a zvolali řkouce: Tento muž spílá zákonům našim, jež jsou spravedlné, a moudrým zákoníkům našim, které jsme si vybrali.

25 Ale Amulek vztáhl ruku svou a ještě mocněji k nim zvolal řka: Ó, vy zlovolné a zvrácené pokolení, proč získal Satan tak velikou vládu nad srdcem

17a Alma 12:3; 20:18, 32;
NaS 6:16.

b Mat. 3:7;
Alma 9:8.

c NaS 10:21–27.

18a Skut. 13:10.

19a Mos. 29:27;

Alma 2:3–7; Hel. 5:2.

20a Alma 8:14–16; 13:22.

21a Mos. 13:34.

22a Jakub 5:16;

Mos. 27:14–16.

b Gen. 8:21;

3. Nefi 22:8–10.

pp Potopa v době
Noémově.

23a pp Modlitba.

b Alma 34:32–35.

vaším? Proč se mu chcete poddati, aby nad vámi měl moc, aby "zaslepil oči vaše, takže nechcete rozuměti slovům, jež jsou promlouvána podle pravdy své?

26 Neboť vizte, svědčil jsem snad proti zákonu vašemu? Vy nerozumíte; pravíte, že jsem mluvil proti zákonu vašemu; ale já jsem proti němu nemluvil, ale mluvil jsem ve prospěch zákona vašeho, k odsouzení vašemu.

27 A nyní vizte, pravím vám, základy zničení tohoto lidu počíná klásti nespravedlivost "zákoníků vašich a soudců vašich.

28 A nyní, stalo se, že když Amulek promluvil tato slova, lidé proti němu zvolali řkouce: Nyní víme, že tento muž je dítětem ďáblovým, neboť nám "lhal; neboť mluvil proti našemu zákonu. A nyní praví, že proti němu nemluvil.

29 A opět, spílal zákoníkům našim a soudcům našim.

30 A stalo se, že si zákoníci zamanuli v srdci, že si tyto věci budou proti němu pamatovati.

31 A byl mezi nimi jeden, který se jmenoval Zezrom. Nyní, to on v prvé řadě "obviňoval Amuleka a Almu, jsa mezi nimi jedním z největších odborníků, maje do činění mnoho záležitostí mezi lidem.

32 Nyní, záměrem těchto zákoníků bylo dosáhnouti zisku; a dosahovali zisku podle zaměstnanosti své.

KAPITOLA 11

Je vysvětlen nefitský peněžní systém – Amulek se sváří se Zezromem – Kristus nespasí lid v jeho hříších – Pouze ti, kteří dědí království nebeské, jsou spaseni – Všichni lidé vstanou v nesmrtnost – Po vzkříšení není žádné smrti. Kolem roku 82 př. Kr.

NYNÍ, v zákoně Mosiášově bylo, že každý muž, který je soudcem zákona, nebo ti, kteří jsou určeni, aby byli soudci, mají dostávatí mzdu podle času, kdy pracují, aby soudili ty, kteří před ně byli předvedeni, aby byli souzeni.

2 Nyní, jestliže jeden člověk dlužil druhému a nechtěl splatiti, co dlužil, byla na něj podána stížnost soudci; a soudce použil pravomoci a vyslal úředníky, aby před něho byl onen člověk předveden; a soudil toho člověka podle zákona a důkazů, které proti němu byly vzneseny, a tak byl tento člověk donucen splatiti, co dlužil, anebo byl zbaven majetku, anebo byl vyvržen z prostředku lidu jako zloděj a lupič.

3 A tento soudce dostal svou mzdu podle svého času – sěnin zlata za den nebo sěnum stříbra, což se rovná sěninu zlata; a to je podle zákona, jenž byl dán.

4 Nyní, toto jsou názvy různých kousků jejich zlata a jejich stříbra podle jejich hodnoty. A tyto názvy dali Nefité, neboť

nepočítali podle Židů, kteří byli v Jeruzalémě; ani neměřili podle Židů; ale měnili své počítání a měření podle názorů a okolností lidu v každém pokolení až do vlády soudců, a tehdy to bylo „ustanovené králem Mosiášem.

5 Nyní, toto počítání je takto – sénin zlata, séon zlata, šam zlata a limna zlata.

6 Sénum stříbra, amnor stříbra, ezrom stříbra a onti stříbra.

7 Sénum stříbra se rovnal séninu zlata nebo míře ječmene a také míře každého druhu obilí.

8 Nyní, množství séonu zlata bylo dvojnásobkem hodnoty séninu.

9 A šam zlata byl dvojnásobkem hodnoty séonu.

10 A limna zlata měla hodnotu všech těchto.

11 A amnor stříbra byl stejně veliký jako dva sénumy.

12 A ezrom stříbra byl stejně veliký jako čtyři sénumy.

13 A onti byl stejně veliký jako všechny tyto.

14 Nyní, toto je hodnota menších částek jejich počítání –

15 Šiblon je polovina sénumu; tudíž, jeden šiblon za polovinu míry ječmene.

16 A šiblum je polovina šiblonu.

17 A léjach je polovina šiblumu.

18 Nyní, toto je jejich částka, podle jejich počítání.

19 Nyní, ántion zlata se rovná třem šiblonům.

20 Nyní, bylo to pouze za účelem toho, aby dosáhli zisku, protože dostávali svou mzdu podle své zaměstnanosti, tudíž podněcovali lid k pozdvižením a všelikým nepokojům a zlovolnosti, aby byli více zaměstnání, aby „získali peníze podle případů, které před ně byly předvedeny; tudíž podněcovali lid proti Almovi a Amulekovi.

21 A tento Zezrom počal vyslýchat Amuleka říka: Odpovíš mi na několik otázek, na které se tě zeptám? Nyní, Zezrom byl muž, který byl odborníkem v „nástrojích ďáblových, aby mohl ničit to, co je dobré; tudíž, pravil Amulekovi: Odpovíš mi na otázky, které ti položím?

22 A Amulek mu pravil: Ano, bude-li to podle „Ducha Páně, jenž je ve mně; neboť neřeknu ničeho, co by bylo proti Duchu Páně. A Zezrom mu pravil: Viz, zde je šest ontiů stříbra, a ty všechny ti dám, popřeš-li jsoucnost Nejvyšší Bytosti.

23 Nyní, Amulek pravil: Ó, ty „dítě pekla, proč mne ^bpokoušíš? Cožpak nevíš, že spravedliví se takovým pokušením nepodávají?

24 Ty věříš, že není žádného Boha? Pravím ti: Nikoli, ty víš, že je Bůh, ale ty více miluješ „mamon nežli jeho.

25 A nyní, ty jsi mi lhal před Bohem. Pravil jsi mi – Viz, těchto šest ontiů, které mají velikou cenu, ti dám – když jsi měl v srdci svém, že si je ponecháš;

11 4a Mos. 29:40–44.

20a Alma 10:32.

21a Alma 10:13.

22a PP Duch Svatý.

23a Alma 5:41.

^b PP Pokoušeti,

pokoušení.

24a 1. Tim. 6:1;

Tit. 1:11.

a jediným přáním tvým bylo, abych popřel pravého a živého Boha, abys měl příčinu mne zničit. A nyní viz, za toto veliké zlo budeš mít odměnu svou.

26 A Zezrom mu pravil: Ty pravíš, že je pravý a živý Bůh?

27 A Amulek pravil: Ano, je pravý a živý Bůh.

28 Nyní Zezrom pravil: Je více nežli jeden Bůh?

29 A on odpověděl: Ne.

30 Nyní, Zezrom mu opět pravil: Jak víš o těchto věcech?

31 A on pravil: "Anděl mi je oznámil.

32 A Zezrom opět pravil: Kdo je ten, který přijde? Je to Syn Boží?

33 A on mu pravil: Ano.

34 A Zezrom opět pravil: Spasí lid svůj "v hříších jeho? A Amulek odpověděl a pravil mu: Pravím ti, nespasí, neboť je nemožné, aby popřel slovo své.

35 Nyní Zezrom pravil lidu: Hleďte, ať si tyto věci zapamatujete; neboť on pravil, že je jen jeden Bůh; nicméně praví, že přijde Syn Boží, ale lid svůj nespasí – jako kdyby měl pravomoc přikazovati Bohu.

36 Nyní, Amulek mu opět praví: Viz, ty jsi lhal, neboť říkáš, že jsem promlouval, jako kdybych měl pravomoc přikazovati Bohu, protože jsem pravil, že nespasí lid svůj v hříších jeho.

37 A opět ti pravím, že ho v "hříších jeho spasiti nemůže; neboť já nemohu popřít slovo jeho a on pravil, že "žádná nečistá věc nemůže zděditi "království nebeské; tudíž, jak můžete být spaseni, ledaže zdědíte království nebeské? Tudíž nemůžete být spaseni v hříších svých.

38 Nyní, Zezrom mu opět praví: Je Syn Boží oním skutečným Věčným Otcem?

39 A Amulek mu pravil: Ano, on je skutečným "Věčným Otcem nebe a země a "všech věcí, jež na nich jsou; on je počátek i konec, první i poslední;

40 A přijde na "svět, aby "vykoupil svůj lid; a "vezme na sebe přestupky těch, kteří věří ve jméno jeho; a to jsou ti, kteří budou mít věčný život, a k nikomu jinému spasení nepřijde.

41 Tudíž zlovolní zůstanou, jako kdyby nebylo učiněno "žádného vykoupení, kromě toho, že budou uvolněna pouta smrti; neboť viz, přijde den, kdy "všichni vstanou z mrtvých a stanou před Bohem a budou "souzeni podle skutků svých.

42 Nyní, je smrt, jež se nazývá smrtí časnou; a smrt Kristova uvolní "pouta této časné smrti, takže všichni budou pozvednuti z této časné smrti.

43 Duch a tělo budou opět

31a Alma 10:7–10.

34a Hel. 5:10–11.

37a 1. Kor. 6:9–10.

b 1. Nefi 15:33;

Alma 40:26;

3. Nefi 27:19.

pp Bezbožný.

c pp Království Boží

neboli království
nebeské.

39a Iz. 9:6.

b Kol. 1:16; Mos. 4:2.

40a pp Svět.

b Řím. 11:26–27.

c Ex. 34:6–7; Iz. 53:5;

1. Jan. 2:2;

Mos. 14:5; 15:12;

NaS 19:16–19.

41a Alma 12:18;

NaS 88:33.

b Zjev. 20:12–13;

Alma 42:23.

c pp Soud, poslední.

42a Alma 12:16.

“spojeny ve své dokonalé podobě; jak končetina, tak kloub budou znovuzřízeny do své vlastní schránky, tak jako jsme nyní v tuto dobu; a budeme předvedeni, abychom stáli před Bohem, vědouce tak, jako víme nyní, a budeme míti jasnou^b vzpomínku na veškerou svou^c vinu.

44 Nyní, toto znovuzřízení přijde ke všem, jak k starým, tak k mladým, jak k porobeným, tak k svobodným, jak k mužům, tak k ženám, jak k zlovolným, tak ke spravedlivým; a dokonce ani jeden vlas z hlavy jejich nebude ztracen; ale vše bude “znovuzřízeno do své dokonalé schránky, jako je to nyní neboli v těle, a budou předvedeni a vyzváni, aby se zodpovídali před stolicí Krista Syna a Boha^b Otce a Svatého Ducha, což jest “jeden Věčný Bůh, aby byly “souzeny podle skutků svých, ať byly dobré, nebo ať byly zlé.

45 Nyní, viz, mluvil jsem k tobě o smrti smrtelného těla a také o “vzkříšení smrtelného těla. Pravím ti, že toto smrtelné tělo bude^b pozvednuto jako “tělo nesmrtelné, to je ze smrti, a to z první smrti, k životu, takže oni již “nemohou zemřítí; duch jejich se spojí s tělem jejich, aby nikdy nebyli rozděleni; a tak se celek stane “duchovním

a nesmrtelným, takže oni již více nespátří porušitelnost.

46 Nyní, když Amulek dokončil tato slova, lidé opět počali žasnouti a také Zezrom se počal chvěti. A tak skončila slova Amulekova, neboli toto je vše, co jsem napsal.

KAPITOLA 12

Alma se pře se Zezromem – Tajemství Boží mohou býti dána pouze věrným – Lidé jsou souzeny podle toho, čemu věří, podle svých myšlenek, slov a skutků – Zlovolní vytrpí duchovní smrt – Tento smrtelný život je zkušebním stavem – Plán vykopení umožňuje vzkříšení a, skrze víru, odpuštění hříchů – Kající mají nárok na milosrdenství skrze Jednorozeného Syna. Kolem roku 82 př. Kr.

NYNÍ, Alma, vida, že slova Amulekova umlčela Zezroma, neboť viděl, že Amulek ho přistihl, když “lhal a klamal, aby ho zničil, a vida, že se počal chvěti při^b vědomí své viny, otevřel ústa svá a počal k němu promlouvat i utvrzovati slova Amulekova a vysvětlovati další věci, neboli odhalovati písmo nad to, co učinil Amulek.

2 Nyní, slova, jež Alma promlouval k Zezromovi, slyšeli i lidé okolo; neboť zástup byl veliký, a on mluvil takto:

43a 2. Nefi 9:13;
Alma 40:23.
b 2. Nefi 9:14;
Mos. 3:25; Alma 5:18.
c PP Vina.
44a Alma 41:12–15.
b PP Bůh, Božstvo –

Bůh Otec.
c 3. Nefi 11:27, 36.
PP Bůh, Božstvo.
d Zjev. 20:12–13.
45a Alma 40:23;
NaS 88:16.
b PP Vzkříšení.

c PP Nesmrtelnost,
nesmrtelný.
d Zjev. 21:4;
NaS 63:49; 88:116.
e 1. Kor. 15:44.
12 1a Alma 11:20–38.
b PP Svědomí.

3 Nyní, Zezrome, vidíš, že jsi byl přistižen při lhaní a vychytralosti, neboť jsi nelhal jen lidem, ale lhal jsi Bohu; neboť viz, on zná všechny "myšlenky tvé a ty vidíš, že Duchem jeho nám byly myšlenky tvé oznámeny;

4 A ty vidíš, že my víme, že plán tvůj byl velmi lstivý, podle lstivosti ďáblovy, abys obelhával a oklamával lid tento, abys je mohl postavit proti nám, aby nám spílali a vyvrhli nás –

5 Nyní, toto byl plán "protivníka tvého a on v tobě použil moci své. Nyní, chtěl bych, aby sis zapamatoval, že to, co říkám tobě, říkám všem.

6 A vizte, pravím vám všem, že toto byla léčka protivníka, kterou nastražil, aby polapil lid tento, aby si vás mohl podmaniti, aby vás mohl obvinouti "řetězy svými, aby vás mohl spoutati až k věčnému zničení, podle moci zajetí svého.

7 Nyní, když Alma promluvil tato slova, Zezrom se počal chvěti ještě více, neboť byl stále více přesvědčen o moci Boží; a také byl přesvědčen, že Alma a Amulek ho znají, neboť byl přesvědčen, že znají myšlenky a záměry srdce jeho; neboť jim byla dána moc, aby poznali tyto věci podle ducha proroctví.

8 A Zezrom se jich počal pilně

vyptávat, aby se dozvěděl více o království Božím. A pravil Almovi: Co znamená to, co pravil Amulek o vzkříšení mrtvých, že všichni vstanou z mrtvých, jak spravedlní, tak nespravedlní, a budou předvedeni, aby stáli před Bohem, aby byli souzeni podle skutků svých?

9 A nyní, Alma mu počal tyto věci objašňovati řka: Mnohým je dáno znáti "tajemství Boží; nicméně mají přísný příkaz, aby nesdělovali tajemství tato, ^bleđa podle té části slova jeho, kterou on poskytuje dětem lidským podle pozornosti a píce, kterou mu věnují.

10 A tudíž, ten, kdo bude "zatvrzovati srdce své, obdrží ^bmenší část slova; a tomu, kdo "nebude zatvrzovati srdce své, tomu bude "dávána větší část, až mu bude dáno znáti tajemství Boží a až je pozná v plnosti.

11 A ti, kteří budou zatvrzovati srdce své, těm je dávána menší "část slova, až ^bnevědí ničeho o tajemstvích jeho; a pak jsou zajati ďáblem a vedeni podle vůle jeho do záhuby. Nyní, to je to, co je míněno oněmi "řetězy "pekla.

12 A Amulek jasně promlouval o "smrti a o pozvednutí z této smrtelnosti do stavu nesmrtelnosti a o předvedení před stolicí

3a Jákob 2:5;
Alma 10:17;
NaS 6:16.
5a pp Dábel.
6a Alma 5:7–10.
9a Alma 26:22.
pp Tajemství Boží.
b Jan 16:12;
Alma 29:8;

3. Nefi 26:8–11;
Eter 4:7.
10a 2. Nefi 28:27;
Eter 4:8.
b NaS 93:39.
c pp Pokora, pokorný,
pokořiti se.
d 2. Nefi 28:30;
NaS 50:24.

11a Mat. 25:29.
b pp Odpadlictví.
c Jan 8:34;
2. Nefi 28:19.
d Přísl. 9:18;
2. Nefi 2:29.
pp Peklo.
12a Alma 11:41–45.

Boží, abychom byli ^bsouzeni podle skutků svých.

13 Jestliže jsme tady zatvrdili srdce své, ano, jestliže jsme zatvrdili srdce své proti slovu natolik, že se v nás nenachází, pak bude náš stav hrozný, neboť pak budeme odsouzeni.

14 Neboť "slova naše nás odsoudí, ano, veškeré skutky naše nás odsoudí; nebudeme shledáni bez poskvrny; a myšlenky naše nás také odsoudí; a v tomto hrozném stavu se neodvážíme vzhlednouti k Bohu svému; a byli bychom raději, kdybychom mohli přikázati skalám a ^bhorám, aby na nás padly a ^cukryly nás před přítomností jeho.

15 Ale to nemůže býti; my musíme vystoupiti a stanouti před ním v jeho slávě a v jeho síle, a v jeho moci, majestátnosti a panování, a přiznati k věčné "hanbě své, že všechny ^bsoudy jeho jsou spravedlné; že on je spravedlný ve všech dílech svých a že je milosrdný k dětem lidským a že má veškerou moc spasiti každého člověka, který věří ve jméno jeho a nese ovoce hodné pokání.

16 A nyní viz, pravím ti, že pak přijde smrt, a to druhá "smrt, což je smrt duchovní; pak nastane čas, kdy každý, kdo zemře v hříších svých co do časné

^bsmrti, "zemře také smrtí duchovní; ano, zemře co do věcí týkajících se spravedlivosti.

17 Pak nadejde čas, kdy muka jejich budou jako "jezero ohně a síry, jehož plamen stoupá vzhůru na věky věků; a pak nastane čas, kdy budou spoutáni k věčnému zničení podle moci a zajetí Satanova, protože on si je podrobil podle vůle své.

18 Pak, pravím ti, budou, jako by nebylo učiněno "žádného vykoupení; neboť nebudou moci býti vykoupeni podle Boží spravedlnosti; a nebudou moci ^bzemřítí, neboť již nebude porušitelnosti.

19 Nyní, stalo se, že když Alma ustal promlouvati tato slova, lid počal ještě více žasnouti;

20 Ale byl tam jistý Antiona, který byl mezi nimi hlavním vládcem, a ten vystoupil a pravil mu: Co jsi to pravil o tom, že člověk vstane z mrtvých a bude proměněn z tohoto smrtelného stavu do "nesmrtelného, takže duše nebude moci nikdy zemřítí?

21 Co znamená písmo, jež praví, že Bůh umístil na východě zahrady "Eden ^bcherubíny a plamenný meč, aby tam naši první rodiče nevstoupili a nepojedli z ovoce stromu života a nežili na věky? A tak vidíme,

12b pp Soud, poslední.

14a Mat. 12:36;
Jakub 3:6;
Mos. 4:29–30.
b Ozeáš 10:8;
2. Nefi 26:5.
c Job 34:22;
2. Nefi 12:10.
15a Mos. 3:25.

b 2. Petr. 2:9.

pp Spravedlnost.
16a pp Smrt, duchovní.
b Alma 11:40–45.
c 1. Nefi 15:33;
Alma 40:26.
17a Zjev. 19:20; 21:8;
Mos. 3:27.
18a Alma 11:41.

b Zjev. 21:4;

Alma 11:45;
NaS 63:49.
20a pp Nesmrtelnost,
nesmrtelný.
21a pp Eden.
b Gen. 3:24; Alma 42:2;
Mojš. 4:31.
pp Cherubíny.

že nebylo nikterak možné, aby žili na věky.

22 Nyní, Alma mu pravil: To jsem se právě chystal vysvětlit. Nyní, vidíme, že Adam "padl tím, že pojedl ze zakázaného ^bovoce, podle slova Božího; a tak vidíme, že pádem jeho se veškeré lidstvo stalo ^cztraceným a padlým lidem.

23 A nyní viz, pravím ti, že kdyby bylo možné, aby Adam tenkrát "povedl z ovoce stromu života, nebylo by žádné smrti, a slovo by bylo prázdné a učinilo by z Boha lháře, neboť on pravil: ^bJestliže pojíš, zajisté zemřeš.

24 A my vidíme, že "smrt přichází na lidstvo, ano, ta smrt, o níž mluvil Amulek, jež je smrtí časnou; nicméně ^bčlověku byla dána doba, v níž může činiti pokání; tudíž tento život se stal stavem zkušebním; dobou ^cpřípravy na setkání s Bohem; dobou přípravy na onen nekoječný stav, o němž jsme mluvili, jež nastane po vzkříšení mrtvých.

25 Nyní, kdyby nebylo "plánu vykoupení, který byl ustanoven od založení světa, nemohlo by být žádné ^bvzkříšení mrtvých; ale byl ustanoven plán vykoupení, který ono vzkříšení

mrtvých, o němž bylo promlouváno, uskuteční.

26 A nyní viz, kdyby bylo možné, aby naši první rodiče mohli jít a pojistit ze "stromu života, byli by na věky bídni, nemajíce žádného přípravného stavu; a tak by byl ^bplán vykoupení zmařen a slovo Boží by bylo prázdné, nemajíc žádného účinku.

27 Ale viz, tak tomu nebylo; ale lidem bylo "určeno, že musejí zemřít; a po smrti musejí přijít k ^bsoudu, vpravdě k témuž soudu, o němž jsme mluvili, který je koncem.

28 A poté, co Bůh určil, že na člověka přijdou tyto věci, viz, pak viděl, že je žádoucí, aby člověk věděl o věcech, jež jim určil;

29 Tudíž vyslal "anděly, aby s lidmi hovořili, a oni jim dali uzříti ze slávy jeho.

30 A oni počali od té doby nadále vzývati jméno jeho; tudíž Bůh s lidmi "hovořil a obeznámil je s ^bplánem vykoupení, který byl připraven od ^czaložení světa; a s tímto je seznamoval podle víry jejich a pokání jejich a podle svatých skutků jejich.

31 Pročež, dal lidem "příkázání, protože oni nejprve přestoupili ^bprvní příkázání co do věcí, jež jsou časné, a stali se jako boho-

22a pp Pád Adama a Evy.

b Gen. 3:6;
2. Nefi 2:15–19;
Mos. 3:26.

c Mos. 16:4–5.

23a Alma 42:2–9.

b Gen. 2:17.

24a pp Smrt, tělesná.

b 2. Nefi 2:21;
Mojž. 5:8–12.

c Alma 34:32–35.

25a pp Plán vykoupení.

b 2. Nefi 2:8;
Alma 7:12; 42:23.

26a Gen. 2:9;

1. Nefi 15:36;
Alma 32:40.

b Alma 34:8–16;
42:6–28;
Mojž. 6:59–62.

27a Job 7:1;

Židům 9:27;

NaS 42:48.

b pp Soud, poslední.

29a Moroni 7:25, 31;
NaS 29:42.

30a Mojž. 5:4–5; 6:51.

b pp Plán vykoupení.

c Mos. 18:13;
Alma 13:3, 5, 7–8.

31a pp Příkázání Boží.

b Gen. 2:16–17;
2. Nefi 2:18–19.

vé, †rozeznávající dobro od zla, uvedše se do stavu, kdy mohli †jednati, neboli byvše uvedeni do stavu, kdy mohli jednati podle své vůle a libosti, ať budou činiti zlo, nebo ať budou činiti dobro –

32 Tudíž Bůh, †seznamiv je s plánem vykoupení, jim dal příkázání, že nemají činiti zlo, jehož potrestáním je druhá †smrt, což je smrt věčná co do věcí týkajících se spravedlivosti; neboť nad takovými nemůže míti plán vykoupení žádné moci, neboť skutky †spravedlnosti nemohou býti zničeny, podle nejvyšší dobrotivosti Boží.

33 Ale Bůh volal k lidem ve jménu Syna svého (a toto byl plán vykoupení, který byl ustanoven) řka: Budete-li činiti pokání a nebudete-li zatvrzovati srdce své, pak k vám budu milosrdný, skrze Jednorozeného Syna svého;

34 Tudíž, každý, kdo činí pokání a nezatvrzuje srdce své, bude míti nárok na †milosrdenství skrze Jednorozeného Syna mého, na †odpuštění hříchů svých; a tito vejdou v †odpočinutí mé.

35 A každý, kdo bude zatvrzovati srdce své a bude činiti nepravost, vizte, přísahám v hněvu svém, že ten v odpočinutí mé nevejde.

36 A nyní, bratří moji, vizte, pravím vám, že budete-li za-

tvrzovati srdce své, nevejdete v odpočinutí Páně; tudíž nepravost vaše ho popouzí, takže sesílá na vás hněv svůj, jako při †prvním popuzení, ano, podle slova svého při posledním popuzení, stejně jako při prvním, k věčnému †zničení duše vaší; tudíž, podle slova jeho, k poslední smrti, stejně jako k první.

37 A nyní, bratří moji, vidouce, že známe tyto věci, a ony jsou pravdivé, čiňme pokání a nezatvrzujme srdce své, abychom †nepopouzeli Pána Boha svého, aby na nás nevalil hněv svůj pro tato jeho druhá příkázání, jež nám dal; ale vejděme v †odpočinutí Boží, jež je podle slova jeho připraveno.

KAPITOLA 13

Muži jsou povoláváni jako vysocí kněží pro svou nesmírnou víru a dobré skutky – Mají učiti příkázáním – Skrze spravedlivost jsou posvěceni a vcházejí v odpočinutí Páně – Melchisedech byl jedním z nich – Andělé oznamují radostné zvěsti po celé zemi – Zjeví vlastní příchod Krista. Kolem roku 82 př. Kr.

A OPĚT, bratří moji, chtěl bych upnouti mysl vaši na onu dobu, kdy Pán Bůh dal svým dětem tato příkázání; a chtěl bych, abyste si pamatovali, že Pán

31c Gen. 3:22–23;

Mojž. 4:11.

d 2. Nefi 2:16.

pp Svoboda jednání.

32a Mojž. 5:4–9.

b pp Smrt, duchovní.

c Mos. 15:27;

Alma 34:15–16; 42:15.

34a pp Milosrdenství, milosrdný.

b pp Odpuštění hříchů.

c pp Odpočinouti,

odpočinutí,

spočinouti.

36a Jákob 1:7–8;

Alma 42:6, 9, 14.

b pp Zatracení.

37a 1. Nefi 17:30;

Jákob 1:8;

Hel. 7:18.

b Alma 13:6–9.

Bůh "vysvěcoval kněze podle svého svatého řádu, který byl podle řádu jeho Syna, aby učili lid těmto věcem.

2 A tito kněží byli vysvěcováni podle "řádu jeho Syna takovým ^bzpůsobem, aby lid věděl, jakým způsobem vyhlížeti jeho Syna pro vykoupení.

3 A toto je způsob, jakým byli vysvěcováni – byvše "povolání a ^bpřipravování od "založení světa podle "předzvědění Božího na základě své nesmírné víry a dobrých skutků; ponejprve byvše ponechání "zvoliti si dobro, nebo zlo; tudíž zvolivše si dobro a projevujícíe převelikou ^fvíru, jsou ^gpovolání svatým povoláním, ano, oním svatým povoláním, jež bylo pro takové připraveno s přípravným vykoupením a podle něj.

4 A tak byli "povolání k tomuto svatému povolání na základě své víry, zatímco jiní odmítali Ducha Božího na základě tvrdosti srdce svého a zaslepenosti mysli své, zatímco kdyby toho nebylo, mohli by míti stejně velikou ^bvýsadu jako bratří jejich.

5 Neboli zkrátka, ponejprve byli ve "stejném postavení jako bratří jejich; tak bylo toto svaté povolání připraveno od založení světa pro takové, kteří

nebudou zatvrzovati srdce své, jsa v usmíření a skrze usmíření Jednorozeným Synem, který byl připraven –

6 A tak jsou povolání tímto svatým povoláním a vysvěceni do vysokého kněžství svatého řádu Božího, aby učili děti lidské přikázáním jeho, aby i ony mohly vejíti v "odpočinutí jeho –

7 Toto vysoké kněžství je podle řádu Syna jeho, kterýžto řád byl od založení světa; neboli jinými slovy je "bez počátku dnů či konce roků, jsa připraven od věčnosti do veškeré věčnosti podle ^bjeho předzvědění všech věcí –

8 Nyní, byli "vysvěceni tímto způsobem – jsou povolání svatým povoláním a vysvěceni svatým obřadem a berouce na sebe vysoké kněžství svatého řádu, kteréžto povolání a obřad a vysoké kněžství je bez počátku či konce –

9 Tak se stávají "vysokými kněžími na věky, podle řádu Syna, Jednorozeného Otcova, jenž je bez počátku dnů či konce roků, jenž je pln ^bmilosti, nestrannosti a pravdy. A tak tomu jest. Amen.

10 Nyní, jak jsem pravil o svatém řádu neboli o tomto "vysokém kněžství, bylo mnoho

13 1a Abr. 2:9, 11.

2a NaS 107:2–4.

b Alma 13:16.

3a NaS 127:2.

pp Předstanovení;

Vyvolení, vyvolený, vyvoliti.

b NaS 138:55–56.

c Alma 12:25, 30.

pp Předsmrtný život.

d NaS 38:2.

e pp Svoboda jednání.

f pp Věřiti, víra.

g pp Kněžství; Povolání, povolání Bohem, povolati.

4a Ěter 12:10.

b 1. Nefi 17:32–35.

5a 2. Nefi 26:28.

6a Alma 12:37; 16:17.

pp Odpočinouti, odpočinutí, spočinouti.

7a Židům 7:3.

b pp Bůh, Božstvo.

8a NaS 84:33–42.

pp Melchisedechovo kněžství.

9a pp Vysoký kněz.

b 2. Nefi 2:6.

pp Milost.

10a NaS 84:18–22.

těch, kteří byli vysvěceni a stali se vysokými kněžími Božími; a bylo to na základě nesmírné víry jejich a ^bpokání jejich a spravedlivosti jejich před Bohem, neboť si zvolili činiti pokání a činiti spravedlivost raději nežli zahynouti;

11 Tudíž byli povoláni podle tohoto svatého řádu a byli ^aposvěceni a ^bšat jejich byl omyt doběla krví Beránkovou.

12 Nyní, oni, byvše ^aposvěceni ^bDuchem Svatým, učinivše šat svůj bílým, jsouce před Bohem ^cčistí a bez poskvrny, nemohli pohlížeti na ^dhřích, leda s ^eodporem; a bylo mnoho těch, převelice mnoho, kteří byli učiněni čistými a vešli v odpočinutí Pána svého Boha.

13 A nyní, bratří moji, chtěl bych, abyste se pokořili před Bohem a nesli ^aovoce hodné pokání, abyste i vy mohli vejíti v ono odpočinutí.

14 Ano, pokořte se tak jako lid za dnů ^aMelchisedecha, který byl také vysokým knězem podle téhož řádu, o němž jsem mluvil, který také vzal na sebe vysoké kněžství na věky.

15 A byl to tentýž Melchisedech, kterému ^aAbraham platil ^bdesátky; ano, dokonce otec

náš Abraham platil desátky, jeden desátý díl ze všeho, co vlastnil.

16 Nyní, tyto ^aobřady byly tímto způsobem dány, aby tak lid mohl vyhlížeti Syna Božího, a to bylo ^bpředobrazem řádu jeho neboli to byl řád jeho, a to bylo učiněno, aby mohli k němu vyhlížeti pro odpuštění hříchů svých, aby mohli vejíti v odpočinutí Páně.

17 Nyní, tento Melchisedech byl králem nad zemí Sálem; a lid jeho zesílil v nepravosti a v ohavnosti; ano, všichni sešli z cesty; byli plni všeliké zlovolnosti;

18 Ale Melchisedech, projeviv mocnou víru a obdržev úřad vysokého kněžství podle ^asvatého řádu Božího, kázal svému lidu pokání. A vizte, oni pokání činili; a Melchisedech zjednal v zemi mír za svých dnů; tudíž byl nazýván knížetem pokoje, neboť byl králem Sálemu; a vládl pod otcem svým.

19 Nyní, byli ^amnozí před ním, a také byli mnozí potom, ale ^bžádný nebyl větší; tudíž, zmínili se o něm podrobněji.

20 Nyní, nemusím tuto věc opakovati; to, co jsem řekl, může postačiti. Vizte, ^apísma jsou před vámi; budete-li je

10b PP Pokání.

11a Mojž. 6:59–60.

b 1. Nefi 12:10;

Alma 5:21–27;

3. Nefi 27:19–20.

12a Řím. 8:1–9.

PP Posvěcení.

b PP Duch Svatý.

c PP Čistota, čistý, nečistý.

d Mos. 5:2; Alma 19:33.

e Přísl. 8:13;

Alma 37:29.

13a Lukáš 3:8.

14a NaS 84:14.

PPS, Gen. 14:25–40.

PP Melchisedech.

15a PP Abraham.

b Gen. 14:18–20;

Mal. 3:8–10.

PP Desátek.

16a PP Obřady.

b PP Symbolika.

18a PP Melchisedechovo kněžství.

19a Hel. 8:18;

NaS 84:6–16;

107:40–55.

b NaS 107:1–4.

20a PP Písma.

^bpřekrucovati, bude to k vaší vlastní zkáze.

21 A nyní, stalo se, že když jim Alma pravil tato slova, vztáhl k nim svou ruku a zvolal mocným hlasem řka: Nyní je čas činiti ^apokání, neboť den spasení se blíží;

22 Ano, a hlas Páně to ^aústy andělů oznamuje všem národům; ano, oznamuje to, aby mohly míti radostné zvěsti veliké radosti; ano, hlásá tyto radostné zvěsti mezi veškerým svým lidem, ano, dokonce i těm, kteří jsou rozptýleni do široka po tváři země; pročež ony přišly k nám.

23 A jsou nám oznámeny ^ajasnými slovy, abychom mohli porozuměti, takže nemůžeme chybovati; a to proto, že jsme ^btuláky v cizí zemi; tudíž jsme tak vysoce oblíbeni, neboť nám jsou tyto radostné zvěsti oznámovány ve všech částech naší vinice.

24 Neboť vizte, ^aandělé je v této době oznamují mnohým v naší zemi; a to proto, aby připravili srdce dětí lidských na to, aby přijaly slovo jeho v době příchodu jeho v slávě jeho.

25 A nyní my jen čekáme na to, až uslyšíme radostnou novinu, jež nám bude oznámena ústy andělů, o příchodu jeho;

neboť onen čas přijde, ^anevíme jak brzy. Kéž by Bůh dal, aby to bylo za dnů mých; ale ať to bude dříve či později, budu se z toho radovati.

26 A ^aspravedlným a svatým lidem to bude ústy andělů v době příchodu jeho oznámeno, aby se slova otců našich mohla naplniti podle toho, co o něm promlouvali, což bylo podle ducha proroctví, jenž byl v nich.

27 A nyní, bratří moji, ^apřeji si z celé hloubky srdce svého, ano, s velikou úzkostí až k bolesti, abyste poslouchali slova moje a odvrhli hříchy své a neodkládali den pokání svého;

28 Ale abyste se pokořili před Pánem a vzývali svaté jméno jeho a ^abděli a modlili se stále, abyste nebyli ^bpokoušeni nad to, co můžete sněsti, a tak abyste byli vedeni Svatým Duchem, stávající se pokornými, ^cmírnými, poddajnými, trpělivými, plnými lásky a veškeré shovívavosti;

29 ^aMajíce víru v Pána; majíce naději, že obdržíte život věčný; majíce vždy ^blásku Boží v srdci svém, abyste mohli býti posledního dne pozvednutí a abyste mohli vejíti v ^codpočinutí jeho.

30 A kéž vám Pán udělí pokání, abyste na sebe nepřivodili hněv jeho, abyste nebyli spoutá-

20b 2. Petr. 3:16;

Alma 41:1.

21a PP Pokání.

22a Alma 10:20.

23a 2. Nefi 25:7–8;

31:3; 32:7;

Jákob 4:13;

Eter 12:39.

^b Jákob 7:26.

24a Alma 10:10; 39:19.

25a 1. Nefi 10:4;

3. Nefi 1:13.

26a Amos 3:7;

Lukáš 2:8–11.

27a Mos. 28:3.

28a PP Bdítí, strážní;

Modlitba.

^b 1. Kor. 10:13.

^c PP Mírnost, mírný;

Trpělivost.

29a Alma 7:24.

^b NaS 20:31; 76:116.

PP Pravá láska.

^c NaS 84:24.

ni řetězy "pekla, abyste nevytrpěli druhou^b smrt.

31 A Alma k lidu promlouval mnohem více slov, jež nejsou v této knize napsána.

KAPITOLA 14

Alma a Amulek jsou uvězněni a bití – Věřící a jejich svatá písma jsou upáleni v ohni – Tito mučedníci jsou přijati Pánem v slávě – Vězeňské zdi pukají a padají – Alma a Amulek jsou vysvobozeni a jejich pronásledovatelé jsou zabiti. Kolem roku 82–81 př. Kr.

A STALO se, poté, co ustal k lidem promlouvat, že mnozí z nich v slova jeho uvěřili a počali činiti pokání a zkoumati "písma.

2 Ale větší část z nich si přála, aby mohli Almu a Amuleka zničiti; neboť se na Almu hněvali pro "přímost jeho slov, jež pravil Zezromovi; a také pravili, že jim Amulek^b lhal a spílal zákonu jejich a také zákoníkům jejich a soudcům jejich.

3 A oni se také hněvali na Almu a Amuleka; a protože tak zpřímá svědčili proti zlovolnosti jejich, snažili se jich tajně zbaviti.

4 Ale stalo se, že se jich nezbačili; ale jali je a svázali je silnými provazy a dovedli je před hlavního soudce země.

5 A lidé předstoupili a svědčili proti nim – svědčíce, že spílal zákonu, a jejich zákoníkům a

soudcům země a také všech lidí, kteří jsou v zemi; a také že svědčili, že je jen jeden Bůh a že vyšle Syna svého mezi lidi, ale ten že je nespasí; a mnohými takovými věcmi lidé svědčili proti Almovi a Amulekovi. Nyní, toto se stalo před hlavním soudcem země.

6 A stalo se, že Zezrom užasl nad slovy, jež byla vyřčena; a on také věděl o zaslepenosti mysli, kterou mezi lidem způsobil svými lživými slovy; a jeho duši počalo "drásati^b vědomí jeho vlastní viny; ano, počal býti obklopen bolestmi pekla.

7 A stalo se, že počal volati k lidem řka: Vizte, já jsem "vinen a muži tito jsou před Bohem bez poskvrny. A počal je od té doby nadále hájiti; ale oni mu spírali řkouce: Jsi také posedlý ďáblem? A plivali na něho a^b vyvrhli ho z prostředku svého, a totéž učinili všem těm, kteří věřili slovům, jež Alma a Amulek promlouvali; a vyvrhli je a vyslali muže, aby je kamenovali.

8 A přivedli dohromady jejich manželky a děti a každého, kdo věřil, nebo byl učen, aby věřil, ve slovo Boží, a dali, aby byli uvrženi do ohně; a také vynesli záznamy jejich, jež obsahovaly písma svatá, a také je vrhli do ohně, aby byly spáleny a zničeny ohněm.

9 A stalo se, že vzali Almu a Amuleka a dovedli je na místo mučednictví, aby byli svědky

30a pp Peklo; Zatracení.
b pp Smrt, duchovní.
14 1a 2. Král. 22:8–13.
pp Písma.

2a Alma 12:3–7.
b Alma 10:27.
6a Alma 15:5.
b pp Svědomí.

7a Alma 11:21–37.
b Alma 15:1.

zničení těch, kteří byli stravováni ohněm.

10 A když Amulek viděl bolesti žen a dětí, jež byly stravovány v ohni, byl také trápen bolestí; a pravil Almovi: Jak můžeme přihlížeti tomuto strašlivému výjevu? Tudíž, vztáhněme ruku a použijme "moci Boží, jež je v nás, a zachraňme je před plameny.

11 Ale Alma mu pravil: Duch mně brání, takže nesmím vztáhnouti ruku; neboť viz, Pán je v "slávě přijímá k sobě; a trpí, aby oni toto činili, neboli aby jim lidé toto činili podle tvrdosti srdce svého, aby ^bsoudy, jež na nich vykoná v hněvu svém, byly spravedlné; a ^ckrev ^dnevinných stane posledního dne proti nim jako svědectví, ano, a bude proti nim mocně volati.

12 Nyní Amulek pravil Almovi: Viz, možná nás upálí také.

13 A Alma pravil: Budiž podle vůle Páně. Ale viz, dílo naše není dokončeno; tudíž nás neupálí.

14 Nyní, stalo se, že když těla těch, kteří byli uvrženi do ohně, byla strávena, a taktéž záznamy, jež tam byly vrženy s nimi, přišel hlavní soudce země a stanul před Almou a Amulekem, zatímco byli spoutáni; a udeřil je rukou do tváře a pravil jim: Po tom, co jste viděli, budete opět kázati lidu tomuto, že bude uvržen do "jezera ohně a síry?

15 Vizte, vidíte, že jste neměli moc zachrániti ty, kteří byli uvrženi do ohně; ani Bůh je nezachránil, ačkoli byli vaší víry. A soudce je opět udeřil do tváře a zeptal se: Co za sebe řeknete?

16 Nyní, tento soudce byl podle řádu a víry "Nehora, který zabil Gedeona.

17 A stalo se, že Alma a Amulek mu neodpověděli ničeho; a on je opět udeřil a předal je úředníkům, aby byli uvrženi do vězení.

18 A když byli uvrženi ve vězení po tři dny, přišlo mnoho "zákoníků a soudců a kněží a učitelů, kteří byli vyznání Nehorova; a přišli do vězení podívat se na ně a vyslychali je ohledně mnoha slov; ale oni jim nic neodpovídali.

19 A stalo se, že před nimi stanul soudce a pravil: Proč neodpovídáte na slova těchto lidí? Což nevíte, že mám moc vydati vás plamenům? A přikázal jim, aby promluvili; ale oni nic neodpověděli.

20 A stalo se, že oni odešli a šli cestou svou, ale přišli opět nazítří; a soudce je také opět udeřil do tváře. A mnozí také přistoupili a bili je rkouce: Postavíte se opět a budete souditi tento lid a odsuzovati zákon náš? Jestliže máte tak velikou moc, proč se "nevysvobodíte?

21 A mnoho takových věcí jim pravili a skřípali zuby proti

10a Alma 8:30–31.

11a pp Sláva.

b Žalmy 37:8–13;

Alma 60:13;

NaS 103:3.

pp Spravedlnost.

c pp Mučednictví,
mučedník.

d Mos. 17:10.

14a Alma 12:17.

16a Alma 1:7–15.

18a Alma 10:14; 11:20.

20a Mat. 27:39–43.

nim a plivali na ně a pravili: Jak budeme vypadati, až budeme zatraceni?

22 A mnoho takových věcí, ano, všeliké takové věci jim pravili; a tak se jim vysmívali po mnoho dnů. A odepřeli jim jídlo, aby hladověli, a vodu, aby žíznili; a také jim vzali šaty, takže byli nazí; a takto byli svázáni silnými provazy a upoutáni ve vězení.

23 A stalo se poté, co takto trpěli po mnoho dnů (a bylo to dvanáctého dne v desátém měsíci v desátém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým), že do vězení, kde byli Alma a Amulek svázáni provazy, přišel hlavní soudce nad zemí Ammonia a mnozí učitelé jejich a zákoníci jejich.

24 A hlavní soudce stanul před nimi a opět je udeřil a pravil jim: Máte-li moc Boží, vysvobodte se z těchto pout a pak uvěříme, že Pán zničí tento lid podle vašich slov.

25 A stalo se, že všichni předstoupili a bili je, pravice tatáž slova, až do posledního; a když k nim promluvil poslední, byla na Almovi a Amulekovi "moc Boží a oni vstali a stanuli na nohou.

26 A Alma zvolal řka: Jak dlouho máme trpěti tyto veliké "strasti, ó Pane? Ó Pane, dej nám sílu podle víry naší, jež je v Kristu, dokonce až k vysvobození našemu. A přetrhali provazy, kterými byli svázáni;

a když to lidé viděli, počali prchatí, neboť na ně přišel strach ze zničení.

27 A stalo se, že strach jejich byl tak veliký, že padli k zemi a nedosáhli východu "vězení; a země se mocně otrásla a zdi vězení se rozpučly vedví, takže padly k zemi; a pád jejich zabil hlavního soudce a zákoníky a kněze a učitele, kteří Almu a Amuleka bili.

28 A Alma a Amulek vyšli z vězení a nebylo jim ublíženo; neboť Pán jim udělil moc podle víry jejich, jež byla v Kristu. A přímo vyšli z vězení; a byli "uvolněni ze svých pout; a vězení padlo k zemi a každá duše za zdmi jeho, kromě Almy a Amuleka, byla zabita; a oni vešli přímo do města.

29 Nyní, lidé, uslyševše veliký hluk, seběhli se v zástupech, aby toho zvěděli příčinu; a když uviděli Almu a Amuleka, jak přicházejí z vězení, a že zdi jeho padly k zemi, byli zasaženi velikým strachem a prchali z přítomnosti Almy a Amuleka, tak jako koza prchá s mláďaty svými přede dvěma lvy; a tak prchali z přítomnosti Almy a Amuleka.

KAPITOLA 15

Alma a Amulek jdou do Sidomu a zakládají církev – Alma uzdravuje Zezroma, který se připojuje k Církvi – Mnozí jsou pokřtěni a Církvi

25a Alma 8:31.

26a Jakub 5:10–11;
Mos. 17:10–20;

NaS 121:7–8.

27a Skut. 16:26;
Eter 12:13.

28a Jákob 4:6;

3. Nefi 28:19–22.

se daří – Alma a Amulek jdou do Zarahemly. Kolem roku 81 př. Kr.

A STALO se, že Almovi a Amulekovi bylo přikázáno, aby z toho města odešli; a oni odešli a došli až do země Sidom; a vizte, tam našli veškerý lid, který odešel ze země *Ammonia*, který byl ^bvyvržen a kamenován, protože věřil slovům Almovým.

2 A oni jim nyní vyprávěli vše, co se stalo jejich *manželkám* a dětem, a také o sobě a o své ^bmoci k vysvobození.

3 A také Zezrom ležel v Sidomu nemocný se spalující horečkou, která byla způsobena velikým soužením jeho mysli na základě jeho *zlovolnosti*, neboť se domníval, že Almy a Amuleka již není; a domníval se, že byli zabiti pro jeho nepravost. A tento veliký hřích a mnoho jeho dalších hříchů drásalo jeho mysl, až převelice ztěžkla, nemáje žádného vysvobození; tudíž počal býti šířán pálivým žárem.

4 Nyní, když uslyšel, že Alma a Amulek jsou v zemi Sidom, jeho srdce nabylo odvahy a on jim ihned poslal vzkaz žádaje je, aby za ním přišli.

5 A stalo se, že šli hned, uposlechnuvše vzkazu, který jim poslal; a šli do domu k Zezromovi; a našli ho na loži nemocného, byl velmi zubožený se spalující horečkou; a také jeho mysl byla nesmírně těžká pro jeho nepravosti; a když je uvi-

děl, vztáhl ruku a prosil je, aby ho uzdravili.

6 A stalo se, že Alma mu pravil, uchopiv ho za ruku: *“Věříš v moc Kristovu ke spasení?”*

7 A on odpověděl a pravil: *“Ano, věřím všem slovům, jimž jsi učil.”*

8 A Alma pravil: *“Věříš-li ve vykoupění Krista, můžeš býti ‘uzdraven.’”*

9 A on pravil: *“Ano, věřím podle slov tvých.”*

10 A pak Alma zvolal k Pánu řka: *“Ó Pane, náš Bože, buď milosrdný k tomuto muži a ‘uzdrav jej podle víry jeho, jež je v Kristu.’”*

11 A když Alma pravil tato slova, Zezrom *“vyskočil na nohy a počal choditi; a to se stalo k velikému úžasu veškerého lidu; a známost o tom se rozšířila po celé zemi Sidom.”*

12 A Alma pokřtil Zezroma Pánu; a on počal od té doby nadále kázati lidu.

13 A Alma založil v zemi Sidom církev a vysvětil kněze a učitele v zemi, aby křtili Pánu každého, kdo si přál býti pokřtěn.

14 A stalo se, že jich bylo mnoho; neboť se shlukovali z celé krajiny okolo Sidomu a byli křtěni.

15 Ale co se týká lidí, kteří byli v zemi *Ammonia*, ti přesto zůstali tvrdošíjným lidem zatvrzelého srdce; a nečinili pokání ze svých hříchů, připisující moc

15 1a Alma 16:2–3, 9, 11.

b Alma 14:7.

2a Alma 14:8–14.

b Alma 14:28.

3a Alma 14:6–7.

6a Marek 9:23.

8a PP Uzdravování, uzdravovati.

10a Marek 2:1–12.

11a Skut. 3:1–11.

Almovu a Amulekovu ďabľovi; neboť byli vyznání ^aNehorova a nevěřili v pokání ze svých hříchů.

16 A stalo se, že Alma a Amulek, Amulek ^aopustiv pro slovo Boží veškeré své zlato a stříbro a své drahocenné věci, jež byly v zemi Ammonia, byv ^bzavržen těmi, kteří kdysi byli jeho přáteli, a také svým otcem a svými příbuznými;

17 Tudíž, Alma, založiv v Sidomu církev, vida veliké ^azadržení, ano, vida, že lidé byli zadrženi co do pýchy svého srdce a počali se ^bpokořovati před Bohem a počali se shromažďovati ve svých svatyních, aby před oltářem ^cuctívali Boha, ^dbdíce a modlíce se neustále, aby byli vysvobozeni od Satana a od ^esmrti a od zničení –

18 Nyní, jak jsem pravil, Alma spatřiv všechny tyto věci, tudíž vzal Amuleka a přešel do země Zarahemla a vzal ho do svého vlastního domu a pomáhal mu v jeho soužení a posiloval ho v Pánu.

19 A tak skončil desátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

KAPITOLA 16

Lamanité ničí lid Ammonia – Zoram vede Nefity k vítězství nad Lamanity – Alma a Amulek a mnoho jiných káží slovo – Učí, že

se Kristus po svém vzkříšení ukáže Nefitům. Kolem roku 81–77 př. Kr.

A STALO se, že v jedenáctém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým, pátého dne druhého měsíce, poté, co byl v zemi Zarahemla veliký mír, poté, co nebylo válek ani svárů po určitý počet let, až do pátého dne druhého měsíce v jedenáctém roce, bylo po celé zemi slyšeti volání o válce.

2 Neboť vizte, vojska Lamanitů přešla přes hranice země ze strany pustiny až do města ^aAmmonia a počala pobíjeti lid a ničiti město.

3 A nyní, stalo se, že nežli Nefité stačili sebrati dostatečné vojsko, aby je vyhnali ze země, oni ^azničili lid, který byl v městě Ammonia, a také některé okolo hranic Noé, a jiné zajali a odvedli do pustiny.

4 Nyní, stalo se, že Nefité si přáli získati ty, kteří byli uneseni jako zajatci do pustiny.

5 Tudíž, ten, který byl určen za hlavního velitele nad vojsky Nefitů (a jmenoval se Zoram a měl dva syny, Lehiho a Ahu) – nyní, Zoram a jeho dva synové, vědouce, že Alma je vysokým knězem nad církví, a uslyševše, že má ducha prorocství, tudíž šli za ním a přáli si od něho zvěděti, kam by Pán chtěl, aby v pustině šli při hledání svých bratří, kteří byli zajati Lamanity.

6 A stalo se, že Alma se ohled-

15a Alma 1:2–15.

16a Lukáš 14:33;

Alma 10:4.

b PP Pronásledování, pronásledovati.

17a Alma 16:21.

b PP Pokora, pokorný, pokořiti se.

c PP Uctívání, uctívati.

d PP Bdítí, strážní;

Modlitba.

e PP Smrt, duchovní.

16 2a Alma 15:1, 15–16.

3a Alma 9:18.

ně této věci "tázal Pána. A Alma se vrátil a pravil jim: Vizte, Lamanité přejdou řeku Sidon v jižní pustině daleko za hranicemi země Manti. A vizte, tam je potkáte, na východ od řeky Sidon, a tam vám Pán vydá vaše bratří, kteří byli zajati Lamanity.

7 A stalo se, že Zoram a jeho synové přešli přes řeku Sidon se svými vojsky a pochodovali daleko za hranice Manti do jižní pustině, která byla na východním břehu řeky Sidon.

8 A vpadli na vojska Lamanitů a Lamanité byli rozptýleni a zahnáni do pustině; a oni si vzali své bratří, kteří byli zajati Lamanity, a ani jediná duše z těch, kteří byli zajati, nebyla ztracena. A byli přivedeni svými bratřími, aby vlastnili své vlastní země.

9 A tak skončil jedenáctý rok soudců, Lamanité byli vyhnáni ze země a lid Ammonia byl "zničen; ano, každá živá duše z Ammoniaitů byla ^bzničena a taktěž jejich veliké město, o němž pravili, že ho Bůh pro jeho velikost nemůže zničit.

10 Ale vizte, v "jediném dni bylo zpuštěno; a mrtvolky byly znetvořeny psy a divou zvěří z pustině.

11 Nicméně po mnoha dnech byla jejich mrtvá těla nahromaděna na tváři země a byla pokryta mělkou pokrývkou. A nyní, tak veliký byl z toho

zápach, že po mnoho let do země Ammonia nevčkročili lidé, aby ji vlastnili. A byla nazvána Pustotou Nehorů; neboť byli vyznání "Nehorova, ti, kteří byli zabiti; a jejich země zůstaly pusté.

12 A Lamanité se nevrátili, aby válčili proti Nefitům, do čtrnáctého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým. A tak po tři roky měl lid Nefiův v celé zemi trvalý mír.

13 A Alma a Amulek chodili kázíce lidem pokání v jejich "chrámech a v jejich svatyních, a také v jejich ^bsynagogách, které byly postaveny po způsobu Židů.

14 A tolika, kolik jich chtělo slyšeti jejich slova, neustále udíleli slovo Boží bez jakéhokoli "stranění osobám.

15 A takto šli Alma a Amulek a také mnoho dalších, kteří byli pro toto dílo vybráni, aby kázali slovo po celé zemi. A zakládání církve se rozšířilo po celé zemi, v celé krajině okolo, mezi veškerým lidem Nefitů.

16 A nebylo mezi nimi "žádné nerovnosti; Pán vyléval Ducha svého na celou tvář země, aby připravil mysl dětí lidských neboli aby připravil ^bsrdce jejich na to, aby přijaly slovo, jež mezi nimi bude učeno v době příchodu jeho –

17 Aby nebyli proti slovu zatvrzelí, aby nebyli nevěřící a nepokračovali ke zkáze, ale aby slovo přijali s radostí a byli

6a Alma 43:23–24.

9a Alma 8:16; 9:18–24;
Morm. 6:15–22.

b Alma 25:1–2.

10a Alma 9:4.

11a Alma 1:15; 24:28–30.
13a 2. Nefi 5:16.

b Alma 21:4–6, 20.

14a Alma 1:30.

16a Mos. 18:19–29;
4. Nefi 1:3.

b PP Zlomené srdce.

jako "větev naroubování na pravý ^bvinný kmen, aby mohli vejít v "odpočinutí Pána, svého Boha.

18 Nyní, oni "kněží, kteří chodili mezi lidem, kázali proti veškerému lhaní a ^bklamání a "závidění a rozbrojům a zášti a spílání a krádeži, loupení, plenění, vraždění, páchání cizoložství a všeliké nestoudnosti volající, že tyto věci nemají být –

19 A vykládali o tom, co musí zakrátko přijít; ano, vykládali o "příchodu Syna Božího, o utrpení jeho a o smrti a také o vzkříšení mrtvých.

20 A mnozí z lidu se vyptávali na místo, kam má Syn Boží přijít; a byli poučeni, že se jim "ukáže ^bpo svém vzkříšení; a tomu lid naslouchal s velikou radostí a s potěšením.

21 A nyní, poté, co byla církev založena v celé zemi – dosáhnoucí "vítězství nad ďáblem, a slovo Boží bylo kázáno v čistotě své v celé zemi a Pán na lid vyléval svá požehnání – tak skončil čtrnáctý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

Zpráva o synech Mosiášových, kteří pro slovo Boží odmítli své právo na království a vyšli do země Nefi kázati Lamanitům;

jejich utrpení a vysvobození – podle záznamu Almova.

Obsaženo v kapitolách 17 až 27 včetně.

KAPITOLA 17

Synové Mosiášovi mají ducha proroctví a zjevení – Jdou různými cestami oznamovati slovo Lamanitům – Ammon jde do země Izmael a stává se služebníkem krále Lamoniho – Ammon zachraňuje králova stáda a zabíjí jeho nepřátele u vod Sebusu. Verše 1–3 kolem roku 77 př. Kr.; verš 4 kolem roku 91–77 př. Kr.; a verše 5–39 kolem roku 91 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že jak Alma putoval ze země Gedeon na jih dále do země Manti, vizte, k svému úžasu se "setkal se ^bsyny Mosiášovými putujícími směrem k zemi Zarahemla.

2 Nyní, tito synové Mosiášovi byli s Almou v době, kdy se mu "poprvé ukázal anděl; tudíž Alma se převelice radoval, že vidí své bratří; a co ještě přidalo na jeho radosti, že to byli stále jeho bratří v Pánu; ano, zesílili v poznání pravdy; neboť to byli muži zdravého rozumu a ^bzkoumali pilně písmo, aby znali slovo Boží.

3 Ale to není vše; věnovali se velice modlitbě a "půstu; tudíž měli ducha proroctví a ducha

17a Jákob 5:24.
 b PP Vinice Páně.
 c Alma 12:37; 13:10–13.
 18a Alma 15:13.
 b PP Klam, klamati.
 c PP Záviděti, závist.
 19a PP Ježíš Kristus –

Proroctví o narození
 a smrti Ježíše
 Krista.
 20a 2. Nefi 26:9;
 3. Nefi 11:7–14.
 b 1. Nefi 12:4–6.
 21a Alma 15:17.

17 1a Alma 27:16.
 b Mos. 27:34.
 2a Mos. 27:11–17.
 b PP Písma.
 3a PP Modlitba; Postiti
 se, půst.

zjevení, a když ^bučili, učili s mocí a pravomocí Boží.

4 A učili slovu Božímu mezi Lamanity po dobu čtrnácti let, majíce veliký “úspěch v ^bpřivádění mnohých k poznání pravdy; ano, mocí jejich slov byli mnozí přivedeni před oltář Boží, aby vzývali jméno jeho a “vyznali před ním hříchy své.

5 Nyní, toto jsou okolnosti, jež je provázely při jejich putování, neboť měli mnohé strasti; vytrpěli mnoho, jak na těle, tak v mysli, hladem, žízní a únavou, a také velikým “zápolením v duchu.

6 Nyní, taková byla jejich putování: “Opustivše svého otce Mosiáše v prvním roce soudců; ^bodmítnuvše království, jež jim jejich otec toužil předati, a také lid byl stejného smýšlení;

7 Nicméně, odešli ze země Zarahemla a vzali si své meče a svá kopí a své luky a své šípy a své praky; a to učinili, aby si mohli obstarávat potravu, zatímco budou v pustině.

8 A tak odešli do pustiny s počtem těch, které si vybrali, aby vyšli do země Nefi kázati Lamanitům slovo Boží.

9 A stalo se, že putovali mnoho dnů pustinou a velice se postili a velice se “modlili, aby jim Pán udělil část Ducha svého, aby šel s nimi a zůstával s nimi, aby mohli býti ^bnástrojem v rukou

Božích a aby přivedli, kdyby to bylo možné, své bratří Lamanity k poznání pravdy, k poznání pokleslosti “tradic jejich otců, které byly nesprávné.

10 A stalo se, že Pán je “navštívil ^bDuchem svým a pravil jim: Budte “utěšeni. A oni byli utěšeni.

11 A Pán jim také pravil: Jděte mezi Lamanity, bratří své, a utvrzujte slovo mé; avšak máte býti “trpěliví v utrpení a v strastech, abyste jim ukázali dobrý příklad ve mně, a já z vás učiním nástroj v rukou svých ke spasení mnoha duší.

12 A stalo se, že srdce synů Mosiášových a také těch, kteří byli s nimi, nabyla odvahy, aby šli k Lamanitům oznamovati jim slovo Boží.

13 A stalo se, že když dosáhli hranice země Lamanitů, “rozdělili se a rozešli se důvěřující v Pána, že se opět setkají na konci své ^bžně; neboť se domnívali, že veliká je práce, kterou na sebe vzali.

14 A zajisté byla veliká; neboť na sebe vzali, že budou kázati slovo Boží “divokému a zatvrzelému a krutému lidu; lidu, který se těšil z vraždění Nefitů a z jejich olupování a plnění; a jejich srdce ulpívalo na bohatství neboli na zlatě a stříbře a drahých kamenech; avšak usilovali o získání těchto věcí

3b pp Učitel, učiti –
Učení s Duchem.

4a Alma 29:14.

b pp Misionářská práce.

c pp Vyznání, vyznati.

5a Alma 8:10.

6a Mos. 28:1, 5–9.

b Mos. 29:3.

9a Alma 25:17.

pp Modlitba.

b Mos. 23:10;

Alma 26:3.

c Alma 3:10–12.

10a NaS 5:16.

b pp Duch Svätý.

c Alma 26:27.

11a Alma 20:29.

pp Trpělivost.

13a Alma 21:1.

b Mat. 9:37.

14a Mos. 10:12.

vražděním a plněním, aby pro ně nemuseli pracovati svými vlastníma rukama.

15 Tedy byli velice líným lidem, mnozí z nich uctívali modly a "prokletí Boží padlo na ně kvůli ^btradicím jejich otců; přesto se přísliby Páně vztahovaly na ně pod podmínkou pokání.

16 Tudíž, toto bylo "příčinou, proč na sebe synové Mosiášovi vzali onu práci, aby je snad přivedli ku pokání; aby je snad přivedli k poznání plánu vykoupení.

17 Tudíž, oddělili se jeden od druhého a šli mezi ně, každý sám, podle slova a moci Boží, jež jim byla dána.

18 Nyní, Ammon, jsa mezi nimi vůdcem, neboli spíše on jim sloužil, je opustil, "požehnáv jim podle jejich různých působišť, uděliv jim slovo Boží, neboli poslouživ jim před svým odchodem; a tak se vydali různými cestami po zemi.

19 A Ammon šel do země Izmael, do země nazývající se po synech "Izmaelových, kteří se také stali Lamanity.

20 A jak Ammon vstoupil do země Izmael, Lamanité ho jali a svázali ho, tak jak bylo jejich zvykem svazovati všechny Nefity, kteří jim padli do rukou, a dovést je před krále; a tak bylo ponecháno na libosti krále, aby je zabil nebo aby je podržel v zajetí nebo aby je uvrhl do vězení nebo aby je

vyhnal ze země podle své vůle a libosti.

21 A tak byl Ammon doveden před krále, který byl nad zemí Izmael; a jmenoval se Lamoni; a byl potomkem Izmaelovým.

22 A král se Ammona otázal, zda si přeje dlíti v zemi mezi Lamanity neboli mezi jeho lidem.

23 A Ammon mu pravil: Ano, přeji si dlíti nějakou dobu mezi tímto lidem; ano, a možná až do dne, kdy zemřu.

24 A stalo se, že králi Lamoni-mu se Ammon velice zalíbil a dal mu uvolnit pouta; a chtěl, aby si Ammon vzal jednu z jeho dcer za manželku.

25 Ale Ammon mu pravil: Ne, ale budu tvým služebníkem. Tudíž Ammon se stal služebníkem krále Lamoniho. A stalo se, že byl postaven mezi jiné služebníky, aby hlídal stáda Lamoni-ova, podle zvyku Lamanitů.

26 A když byl ve službách krále tři dny, jak tak šel s lamani-ckými služebníky a s jejich stády k místu vody, které se nazývalo voda Sebus, a všichni Lamanité tam honívají svá stáda, aby měla vodu –

27 Tudíž, jak Ammon a služebníci královi hnali svá stáda k tomuto místu vody, vizte, určitý počet Lamanitů, kteří byli se svými stády u vody, se postavil a rozháněl stáda Ammonova a služebníků králových a rozehnali je natolik, že se rozprchla mnoha směry.

15a Alma 3:6–19;
3. Nefi 2:15–16.
b Alma 9:16–24; 18:5.

16a Mos. 28:1–3.
18a PP Požehnání,
požehnaný,

požehnati.
19a 1. Nefi 7:4–6.

28 Nyní, služebníci královi počali reptati řkouce: Nyní nás král zabije, jako zabil naše bratří, protože jejich stáda byla rozehnána zlovolností těchto mužů. A počali převelice plakati řkouce: Vizte, naše stáda jsou již rozehnána.

29 Nyní, plakali ze strachu, že budou zabiti. Nyní, když to Ammon viděl, srdce se mu vzdmulo radostí; neboť, pravil, ukáži těmto svým spoluslužebníkům svou moc neboli moc, jež je ve mně, v tom, že navrátím tato stáda králi, abych si získal srdce těchto svých spoluslužebníků, abych je mohl vésti k tomu, aby uvěřili v má slova.

30 A nyní, takové byly myšlenky Ammonovy, když viděl strasti těch, které nazýval svými bratřími.

31 A stalo se, že je lákal svými slovy řka: Bratří moji, buďte dobré mysli a pojďme hledati ona stáda a shromáždíme je a přivedeme je zpět k místu vody; a tak zachováme stáda králi a on nás nezabije.

32 A stalo se, že šli hledati stáda a následovali Ammona a velmi hbitě spěchali a doběhli králova stáda a opět je shromáždili u místa vody.

33 A oni mužové se opět postavili, aby jejich stáda rozehnali; ale Ammon pravil svým bratřím: Obklopte stáda kolem dokola, aby se nerozprchla; a já půjdu a budu bojovati s těmi muži, kteří rozhánějí naše stáda.

34 Tudíž učinili, jak jim

Ammon přikázal, a on šel a postavil se, aby bojoval s těmi, kteří stáli u vod Sebusu; a co do počtu jich bylo nemálo.

35 Tudíž se Ammona nebáli, neboť se domnívali, že jediný z jejich mužů by ho mohl zabít podle své libosti, neboť nevěděli, že Pán přislíbil Mosiášovi, že "vysvobodí jeho syny z jejich rukou; ani o Pánu ničeho nevěděli; tudíž měli potěšení z ničení svých bratří; a z tohoto důvodu se postavili, aby rozháněli stáda králova.

36 Ale "Ammon se postavil a počal po nich vrhati kameny svým prakem; ano, s velikou mocí vrhal kameny mezi ně; a tak jich ^burčitý počet zabil, takže počali žasnouti nad jeho mocí; nicméně se hněvali pro pobití svých bratří a byli odhodláni, že on padne; tudíž, vidouce, že ho "nemohou zasáhnouti svými kameny, vyšli s kyji, aby ho zabili.

37 Ale vizte, každému muži, který pozvedl svůj kyj, aby Ammona udeřil, uťal paži mečem svým; neboť odporoval jejich ranám tím, že jim sekal do paže ostřím svého meče, takže počali žasnouti a počali před ním prchat; ano, a nebylo jich co do počtu málo; a on je silou paže své přinutil prchat.

38 Nyní, šest z nich bylo skleno prakem, ale mečem svým nezabil žádného, až na jejich vůdce; a uťal jim tolik paží, kolik jich bylo proti němu pozdviženo, a bylo jich nemálo.

35a Mos. 28:7;
Alma 19:22–23.

36a Eter 12:15.
b Alma 18:16.

c Alma 18:3.

39 A když je zahnal daleko, vrátil se a oni napojili svá stáda a vrátili je na pastviny královny a pak šli za králem nesouce paže, jež byly uřaty mečem Ammonovým, těch, kteří se ho snažili zabít; a byly přineseny ke králi na svědectví o tom, co učinili.

KAPITOLA 18

Král Lamoni se domnívá, že Ammon je Veliký Duch – Ammon poučuje krále o stvoření, o Božím jednání s lidmi a o vykoupení, jež přichází skrze Krista – Lamoni věří a padá k zemi jakoby mrtvý. Kolem roku 90 př. Kr.

A STALO se, že král Lamoni dal svým služebníkům předstoupiti a svědčiti o všem, co v této věci viděli.

2 A když všichni svědčili o tom, co viděli, a on se dozvěděl o věrnosti Ammonově při chránění jeho stád, a také o jeho veliké moci v boji s těmi, kteří se ho snažili zabít, byl převelice užaslý a pravil: Zajisté on je více nežli člověk. Vizte, není oním Velikým Duchem, jenž sesílá na tento lid takové veliké tresty za jejich vraždy?

3 A oni králi odpověděli a pravili: Zda je Velikým Duchem, nebo člověkem, nevíme; ale tolik víme, že "nemůže býti zabit nepřáteli královými; ani nemohou rozehnat králova stáda, když on je s námi, díky jeho obratnosti a veliké síle; tudíž, my víme, že je králi přítelem. A nyní, ó

králi, my nevěříme, že nějaký člověk má tak velikou moc, neboť víme, že on nemůže býti zabit.

4 A nyní, když král uslyšel tato slova, pravil jim: Nyní já vím, že je Velikým Duchem; a on sestoupil v tuto dobu, aby zachoval váš život, abych vás "nezabil, jako jsem to učinil vašim bratřím. Nyní, on je onen Veliký Duch, o němž mluvili naši otcové.

5 Nyní, toto byla tradice Lamonia, kterou získal od svého otce, že je "Veliký Duch. Ale přestože věřili ve Velikého Ducha, domnívali se, že vše, co oni činí, je správné; nicméně, Lamoni se počal převelice báti, s obavou, že činil zlo, když zabíjel své služebníky;

6 Neboť zabil mnohé z nich, protože jejich bratří rozháněli jejich stáda u místa vody; a tak, protože jejich stáda byla rozehnána, byli zabiti.

7 Nyní, zvyklostí těchto Laminitů bylo státi u vod Sebusu, aby rozháněli stáda lidí, aby si tak zahnali mnohá zvířata, jež byla rozehnána, do své vlastní země, neboť taková byla mezi nimi zvyklost plenění.

8 A stalo se, že král Lamoni se vypytał svých služebníků řka: Kde je tento muž, který má tak velikou moc?

9 A oni mu pravili: Viz, krmí tvé koně. Nyní, král přikázal svým služebníkům před dobou napájení jejich stád, aby připravili jeho koně a vozy a doprová-

zeli ho do země Nefi; neboť otec Lamoniův, který byl králem nad celou zemí, vyhlásil v zemi Nefi velkou hostinu.

10 Nyní, když král Lamoni uslyšel, že Ammon připravuje jeho koně a jeho vozy, byl ještě více užaslý nad věrností Ammonovou řka: Zajisté mezi všemi mými služebníky nebylo služebníka, který by byl tak věrný jako tento muž; neboť on dokonce pamatuje na všechna má přikázání, aby je provedl.

11 Nyní s jistotou vím, že je Velikým Duchem, a přál bych si, aby ke mně přišel, ale neodvažují se.

12 A stalo se, že když Ammon připravil koně a vozy pro krále a pro jeho služebníky, šel ke králi a uviděl, že tvář králova se změnila; tudíž se chystal odejít z jeho přítomnosti.

13 A jeden z králových služebníků mu pravil: Rabbana, což přeloženo je mocný nebo veliký král, protože považovali své krále za mocné; a tak mu pravil: Rabbana, král si přeje, abys zůstal.

14 Tudíž Ammon se otočil ke králi a pravil mu: Co chceš, abych pro tebe učinil, ó králi? A král mu neodpovídal po dobu jedné hodiny podle jejich času, neboť nevěděl, co mu má říci.

15 A stalo se, že mu Ammon opět pravil: Čeho si ode mne žádáš? Ale král mu neodpověděl.

16 A stalo se, že Ammon, jsa naplněn Duchem Božím, tudíž vycítil "myšlenky královy. A

pravil mu: Je to proto, že jsi slyšel, že jsem bránil tvé služebníky a tvá stáda a zabil jsem sedm z bratří prakem a mečem a uřal paže dalších, abych ubránil tvá stáda a tvé služebníky; viz, je toto příčinou tvého podivu?

17 Pravím ti, čím to je, že tvůj podiv je tak veliký? Viz, já jsem člověk a jsem tvým služebníkem; tudíž, cokoli si přeješ, co je správné, to učiním.

18 Nyní, když král uslyšel tato slova, opět se podivoval, neboť viděl, že Ammon umí "rozeznati jeho myšlenky; ale přesto král Lamoni otevřel ústa svá a pravil mu: Kdo jsi? Jsi onen Veliký Duch, který ^bzná všechny věci?

19 Ammon odpověděl a pravil mu: Nejsm.

20 A král pravil: Jak znáš myšlenky mého srdce? Můžeš směle mluvit a povědět mi o těchto věcech; a také mi můžeš povědět, jakou mocí jsi zabíjel bratří mé, kteří rozháněli má stáda, a utínal jim paže –

21 A nyní, jestliže mi povíš o těchto věcech, cokoli si budeš přát, já ti dám; a kdyby toho bylo zapotřebí, střežil bych tě svými vojsky; ale já vím, že ty jsi mocnější nežli oni všichni; nicméně, cokoli si ode mne budeš přát, to ti dám.

22 Nyní Ammon, jsa moudrý, avšak nikoli zákeřný, pravil Lamonimu: Budeš poslouchati slova moje, jestliže ti povím, jakou mocí činím tyto věci? A to je to, čeho si od tebe přeji.

23 A král mu odpověděl a

pravil: Ano, uvěřím všem tvým slovům. A byl tedy chycen obratností.

24 A Ammon k němu počal "směle promlouvati a pravil mu: Věříš, že jest Bůh?

25 A on odpověděl a pravil mu: Nevím, co to znamená.

26 A nato Ammon pravil: Věříš, že je Veliký Duch?

27 A on pravil: Ano.

28 A Ammon pravil: On je Bohem. A Ammon mu opět pravil: Věříš, že onen Veliký Duch, který je Bůh, stvořil všechny věci, jež jsou na nebi a na zemi?

29 A on pravil: Ano, věřím, že stvořil všechny věci, jež jsou na zemi; ale nebesa neznám.

30 A Ammon mu pravil: Nebesa jsou místem, kde přebývá Bůh a všichni jeho svatí andělé.

31 A král Lamoni pravil: Je to nad zemí?

32 A Ammon pravil: Ano, a on shlíží dolů na všechny děti lidské; a zná všechny "myšlenky a záměry srdce; neboť rukou jeho byli všichni od počátku stvořeni.

33 A král Lamoni pravil: Věřím všem těmto věcem, jež jsi promlouval. Jsi vyslán od Boha?

34 A Ammon mu pravil: Já jsem člověk; a "člověk byl na počátku stvořen podle obrazu Božího a já jsem povolán Svätým Duchem jeho, abych těmto věcem^b učil tento lid, aby mohli

býti přivedeni k poznání toho, co je spravedlné a pravdivé;

35 A část onoho "Ducha přebývá ve mně, což mi dává^b poznání a také moc podle mé víry a přání, jež jsou v Bohu.

36 Nyní, když Ammon pravil tato slova, počal u stvoření světa a také u stvoření Adama a pověděl mu vše o pádu člověka a "vyprávěl mu o záznamech a svatých^b písmech lidu, jež byly oznamovány "proroky až do doby, kdy jejich otec Lehi opustil Jeruzalém, a vykládal mu je.

37 A také jim vyprávěl (tedy králi a jeho služebníkům) o veškerém putování jejich otců pustinou, a o veškerém jejich utrpení hladem a žízní, a o jejich útrapách a tak dále.

38 A také jim vyprávěl o vzpourách Lamana a Lemuela a synů Izmaelových, ano, o veškerých jejich vzpourách jim pověděl; a vysvětloval jim všechny záznamy a písma od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém, až do této nynější doby.

39 Ale to není vše; neboť on jim vysvětlil "plán vykoupení, který byl připraven od založení světa; a také jim oznámil příchod Krista, a všechna díla Páně jim oznámil.

40 A stalo se, že poté, co pravil všechny tyto věci a vysvětlil je králi, král uvěřil všem jeho slovům.

41 A počal volati k Pánu řka:

24a Alma 38:12.

32a Amos 4:13;
3. Nefi 28:6;
NaS 6:16.

34a Mos. 7:27;
Eter 3:13–16.

b PP Učitel, učiti –
Učení s Duchem.

35a PP Inspirace,
inspirovati, vnuknutí.

b PP Poznání, znalost.

36a Mos. 1:4;

Alma 22:12; 37:9.

b PP Písma.

c Skut. 3:18–21.

39a PP Plán vykoupení.

Ó Pane, buď milosrdný; podle hojného "milosrdenství svého, které jsi měl s lidem Nefiovým, měj i se mnou a s lidem mým.

42 A nyní, když toto pravil, padl k zemi, jako kdyby byl mrtev.

43 A stalo se, že jeho služebníci ho vzali a donesli ho k jeho manželce a položili ho na lože; a on ležel, jako kdyby byl mrtev, po dobu dvou dnů a dvou nocí; a jeho manželka a jeho synové a jeho dcery nad ním truchlili po způsobu Lamanitů a velice bědovali nad jeho ztrátou.

KAPITOLA 19

Lamoni dostává světlo věčného života a vidí Vykupitele – Jeho dům upadá do vytržení a mnozí vidí anděly – Ammon je zázračně zachován – Křtí mnohé a zakládá mezi nimi církev. Kolem roku 90 př. Kr.

A STALO se, že po dvou dnech a dvou nocích se chystali vzít jeho tělo a položit ho do hrobu, který zhotovili k pohřbívání svých mrtvých.

2 Nyní, královna uslyševši o věhlasu Ammonově, tudíž, vyslala posly a přála si, aby k ní přišel.

3 A stalo se, že Ammon učinil, jak mu bylo přikázáno, a šel ke královně a přál si zvědět, co by chtěla, aby učinil.

4 A ona mu pravila: Služebníci mého muže mi oznámili, že jsi "prorok svatého Boha a že máš

moc činiti mnohá mocná díla v jeho jménu;

5 Tudíž, je-li tomu tak, chtěla bych, abys šel a podíval se na mého manžela, neboť leží na loži již dva dny a dvě noci; a někteří říkají, že není mrtev, ale jiní říkají, že je mrtev a že zapáchá a že by měl být uložen do hrobu; ale co mne se týče, mně nezapáchá.

6 Nyní, právě toto si Ammon přál, neboť věděl, že král Lamoni je v moci Boží; věděl, že se z jeho mysli snímá temný "závoj nevíry a ^bsvětlo, jež osvěcuje jeho mysl, což je světlo slávy Boží, což je podivuhodné světlo dobrotivosti jeho – ano, toto světlo naplňuje jeho duši takovou radostí, poté, co oblak temnoty byl rozptýlen, že se v jeho duši rozsvěcuje světlo věčného života, ano, on věděl, že toto přemohlo jeho přirozenou schránku a on je unesen v Bohu –

7 Tudíž, to, co si královna přála od něho, bylo jeho jediným přáním. Tudíž, šel se podívat na krále, tak jak si to královna od něho přála; a uviděl krále a poznal, že není mrtev.

8 A pravil královně: Není mrtev, ale spí v Bohu a nazítrí opět vstane; tudíž nepohřbívejte ho.

9 A Ammon jí pravil: Věříš tomu? A ona mu pravila: Nemám žádného svědectví leda tvé slovo a slovo našich služebníků; nicméně věřím, že se stane tak, jak jsi pravil.

10 A Ammon jí pravil: Požehnaná jsi pro svou nesmírnou víru; pravím ti, ženo, mezi veškerým lidem Nefitů nebylo tak veliké "víry.

11 A stalo se, že od té doby bděla u lože svého manžela až do oné doby nazítří, kdy Ammon určil, že vstane.

12 A stalo se, že vstal podle slov Ammonových; a jak vstal, vztáhl ruku svou k ženě a pravil: Velebeno buď jméno Boží a požehnaná jsi ty.

13 Neboť tak jistě, jakože ty žiješ, viz, viděl jsem Vykupitele svého; a on přijde a "zrodí se z ^bženy a vykoupí všechny lidi, kteří věří ve jméno jeho. Nyní, když pravil tato slova, jeho srdce se v něm vzdmulo a on opět klesl radostí; a královna také klesla, jsouc přemožena Duchem.

14 Nyní Ammon, vida, že se Duch Páně podle jeho "modliteb vylil na Lamanity, jeho bratří, kteří byli příčinou tak mnohého truchlení mezi Nefity, neboli mezi veškerým lidem Božím pro své nepravosti a své ^btradice, padl na kolena a počal vylévat duši v modlitbě a důkuvzdání Bohu za to, co pro jeho bratří učinil; a byl také přemožen "radostí; a tak všichni tři "klesli k zemi.

15 Nyní, když služebníci královi uviděli, že oni padli, počali také volati k Bohu, neboť

bázeň Páně přišla také na ně, neboť to byli "oni, kteří stanuli před králem a svědčili mu o veliké moci Ammonově.

16 A stalo se, že vzývali jméno Páně ze všech sil, dokonce až všichni padli k zemi, kromě jedné z lamanitských žen, která se jmenovala Abiš, byvši obrácena k Pánu již mnoho let na základě pozoruhodného vidění svého otce –

17 Tak, byvši obrácena k Pánu a nikdy to nikomu nesdělivši, tudíž, když viděla, že všichni služebníci Lamoniovi padli k zemi a také její paní, královna, a král a Ammon leželi nataženi na zemi, věděla, že to je moc Boží; a domnívajíc se, že tato příležitost, to, že oznámí lidu, co se stalo mezi nimi, a že oni spatří tento výjev, je "pohne k tomu, aby uvěřili v moc Boží, tudíž běžela od domu k domu oznamujíc to lidu.

18 A oni se počali shromažďovati v domě králově. A přišel jich zástup a k svému úžasu spatřili krále a královnu a jejich služebníky natažené na zemi a všichni tam leželi, jako by byli mrtví; a také uviděli Ammona, a vizte, byl to Nefita.

19 A nyní, lidé počali mezi sebou reptati; někteří říkali, že to je veliké zlo, které přišlo na ně neboli na krále a jeho dům, protože strpěl, aby onen Nefita "zůstal v zemi.

10a Lukáš 7:9.

pp Věřiti, víra.

13a pp Ježíš Kristus –

Prorocství o narození a smrti Ježíše Krista.

b 1. Nefi 11:13–21.

14a NaS 42:14.

b Mos. 1:5.

c pp Radost.

d Alma 27:17.

15a Alma 18:1–2.

17a Mos. 27:14.

19a Alma 17:22–23.

20 Ale jiní je kárali řkouce: Král přivodil toto zlo na svůj dům, protože zabil své služebníky, kterým byla rozehnána jejich stáda u "vod Sebusu.

21 A ti byli zase kárání těmi muži, kteří stáli u vod Sebusu a "rozháněli stáda, jež patřila králi, neboť se na Ammona hněvali pro počet svých bratří, které zabil u vod Sebusu, zatímco bránil stáda králova.

22 Nyní, jeden z nich, jehož bratr byl "zabit mečem Ammonovým, jsa na Ammona nesmírně rozhněván, tasil meč svůj a vystoupil, aby ho nechal padnouti na Ammona, aby ho zabil; a jak pozvedl meč, aby ho udeřil, vizte, padl mrtev.

23 Nyní vidíme, že Ammon nemohl býti zabit, neboť "Pán pravil Mosiášovi, otci jeho: Ušetřím ho a stane se mu podle víry tvé – tudíž, Mosiáš ho "svěřil Pánu.

24 A stalo se, že když zástup spatřil, že onen muž, který pozvedl meč, aby Ammona zabil, padl mrtev, padl na ně na všechny strach a neodvažovali se vztáhnouti ruce, aby se dotkli jeho nebo kohokoli z těch, kteří padli; a počali se mezi sebou opět podíivovati, co může býti příčinou této veliké moci nebo co všechny tyto věci mohou znamenati.

25 A stalo se, že mezi nimi byli mnozí, kteří pravili, že Ammon je "Veliký Duch, a jiní

pravili, že je Velikým Duchem vyslán;

26 Ale jiní je všechny kárali řkouce, že je to netvor, kterého vyslali Nefité, aby je trýznil.

27 A byli někteří, kteří pravili, že Ammon je vyslán Velikým Duchem, aby je sužoval pro jejich nepravosti; a že to je onen Veliký Duch, který byl vždy při Nefitech, který je vždy vysvobodil z jejich rukou; a pravili, že právě tento Veliký Duch zničil tolik jejich bratří, Lamanitů.

28 A tak se svár mezi nimi nesmírně vyostřil. A zatímco se tak svářili, přišla ona "služebnice, která způsobila, aby zástup byl shromážděn, a když viděla ten svár, který byl mezi zástupem, byla nesmírně zarmoucena, až k slzám.

29 A stalo se, že šla a vzala královnu za ruku, aby ji snad zvedla ze země; a jakmile se dotkla její ruky, ona vstala a postavila se na nohy a zvolala silným hlasem řkouc; Ó velebený Ježíši, jenž jsi mne spasil ze "strašného pekla! Ó velebený Bože, "buď milosrdný k tomuto lidu!

30 A když toto pravila, sepjala ruce, jsouc naplněna radostí, a promlouvajíc mnohá slova, jimž nebylo rozuměti; a když to učinila, vzala za ruku krále Lamoniho a vizte, on vstal a postavil se na nohy.

31 A ihned, vida svár mezi svým lidem, šel a počal je kárati

20a Alma 17:26; 18:7.

21a Alma 17:27; 18:3.

22a Alma 17:38.

23a Mos. 28:7;

Alma 17:35.

b PP Důvěra,
důvěřovati.

25a Alma 18:2–5.

28a Alma 19:16.

29a 1. Nefi 14:3.

b PP Milosrdenství,
milosrdný.

a učiti je "slovům, jež slyšel z úst Ammonových; a tolik, kolik jich jeho slova slyšelo, uvěřilo a byli obráćeni k Pánu.

32 Ale byli mezi nimi mnozí, kteří nechtěli jeho slova slyšeti; tudíž ti šli svou cestou.

33 A stalo se, že když Ammon vstal, že jim také sloužil, a taktéž všichni služebníci Lamoniovi; a všichni oznamovali lidu totéž – že se jejich srdce "změnilo; že již nemají touhu činiti ^bzlo.

34 A vizte, mnozí lidem oznamovali, že viděli "anděly a hovořili s nimi; a tak jim povídali věci o Bohu a o spravedlivosti jeho.

35 A stalo se, že byli mnozí, kteří uvěřili v jejich slova; a tolik, kolik jich uvěřilo, bylo "pokřtěno; a stali se spravedlivým lidem a byla mezi nimi založena církev.

36 A tak počalo dílo Páně mezi Lamanity; tak na ně Pán počal vylévati Ducha svého; a vidíme, že rámě jeho je vztaženo ke "všem lidem, kteří budou činiti pokání a věřiti ve jméno jeho.

KAPITOLA 20

Pán posílá Ammona do Middoni, aby vysvobodil své uvězněné bratří – Ammon a Lamoni se setkávají s Lamoniovým otcem, který je králem nad celou zemí – Ammon donucuje starého krále, aby souhlasil s propuštěním jeho bratří. Kolem roku 90 př. Kr.

A STALO se, že když v oné zemi založili církev, král Lamoni si přál, aby s ním Ammon šel do země Nefi, aby ho mohl ukázati svému otci.

2 A k Ammonovi přišel hlas Páně řka: Nevyjdeš do země Nefi, neboť viz, král ti bude usilovati o život; ale půjdeš do země Middoni; neboť viz, bratr tvůj Aron a také Muloki a Amma jsou ve vězení.

3 Nyní, stalo se, že když to Ammon uslyšel, pravil Lamoni: Viz, můj bratr a bratří jsou ve vězení v Middoni a já jdu, abych je vysvobodil.

4 Nyní Lamoni pravil Ammonovi: Víím, že v "síle Páně můžeš činiti všechny věci. Ale viz, půjdu s tebou do země Middoni; neboť král země Middoni, který se jmenuje Antiomno, je mým přítelem; tudíž půjdu do země Middoni, abych zalichotil králi země, a on propustí tvé bratří z ^bvězení. Nyní Lamoni mu pravil: Kdo ti pověděl, že tvoji bratří jsou ve vězení?

5 A Ammon mu pravil: Nikdo mi to nepověděl, leda Bůh; a pravil mi – Jdi a vysvobod bratří své, neboť jsou ve vězení v zemi Middoni.

6 Nyní, když to Lamoni uslyšel, nechal své služebníky připravit své "koně a své vozy.

7 A pravil Ammonovi: Pojď, pojedu s tebou do země Middoni a poprosím tam krále, aby propustil tvé bratří z vězení.

31a Alma 18:36–39.

33a PP Znovuzrozen, zrozen z Boha.

b Mos. 5:2; Alma 13:12.

34a PP Anděly.

35a PP Křest, křtiti.

36a 2. Nefi 26:33;

Alma 5:33.

20 4a Alma 26:12.

b Alma 20:28–30.

6a Alma 18:9–10.

8 A stalo se, že když tam Ammon s Lamoniem cestovali, potkali Lamoniova otce, který byl králem "nad celou zemí.

9 A vizte, otec Lamoniův mu pravil: Proč jsi nepřišel na "hostinu onoho velikého dne, kdy jsem pořádal hostinu pro své syny a pro svůj lid?

10 A také pravil: Kam jdeš s tímto Nefitou, který je jedním z dětí "lháře?

11 A stalo se, že Lamoni mu vylíčil, kam jde, neboť se bál, že ho urazí.

12 A také mu pověděl vše, co bylo příčinou toho, že zůstal ve svém vlastním království a že nepřišel k svému otci na hostinu, kterou připravil.

13 A nyní, když mu Lamoni vylíčil všechny tyto věci, vizte, k jeho úžasu se na něho otec rozhněval a pravil: Lamoni, ty jdeš vysvobodit tyto Nefity, kteří jsou syny lháře. Viz, on oloupil naše otce; a nyní mezi nás přicházejí i jeho děti, aby nás svou lstivostí a svým lhaním oklamaly, aby nás opět mohly oloupiti o náš majetek.

14 Nyní, otec Lamoniův mu přikázal, aby Ammona zabil mečem. A také mu přikázal, aby nejezdil do země Middoni, ale aby se s ním vrátil do země "Izmael.

15 Ale Lamoni mu pravil: Ne-zabiji Ammona, ani se nevrátím do země Izmael, ale půjdu do země Middoni, abych mohl osvobodit bratří Ammonovy,

neboť já vím, že to jsou spravedlní muži a svatí proroci pravého Boha.

16 Nyní, když jeho otec uslyšel tato slova, rozhněval se na něho a tasil meč svůj, aby ho srazil k zemi.

17 Ale předstoupil Ammon a pravil mu: Viz, ty svého syna nezabiješ; nicméně by bylo "lépe, aby padl on nežli ty, neboť viz, on činil ^bpokání ze svých hříchů; ale kdybys padl ty v tuto dobu ve svém hněvu, tvá duše by nemohla býti spasena.

18 A opět, je žádoucí, aby ses zdržel; neboť kdybys "zabil svého syna, který je nevinný, jeho krev by křičela ze země k Pánu, jeho Bohu, aby na tebe přišla odplata; a možná bys ztratil ^bduši svou.

19 Nyní, když mu Ammon pravil tato slova, on mu odpověděl řka: Víím, že kdybych zabil svého syna, prolil bych nevinou krev; neboť to ty se snažíš ho zničit.

20 A vztáhl ruku svou, aby Ammona zabil. Ale Ammon odolal jeho ranám a také udeřil jeho paži, takže ji nemohl používat.

21 Nyní, když král viděl, že ho Ammon může zabít, počal Ammona prositi, aby jeho život ušetřil.

22 Ale Ammon pozvedl meč svůj a pravil mu: Viz, srazím tě, ledaže dovolíš, aby moji bratří byli propuštěni z vězení.

23 Nyní král, strachuje se,

8a Alma 22:1.

9a Alma 18:9.

10a Mos. 10:12–17.

14a Alma 17:19.

17a Alma 48:23.

b Alma 19:12–13.

18a pp Vražda, vražditi.

b NaS 42:18.

aby neztratil svůj život, pravil: Jestliže mne ušetříš, dám ti, o cokoli požádáš, až do poloviny království.

24 Nyní, když Ammon viděl, že na starého krále zapůsobil podle svého přání, pravil mu: Jestliže dáš, aby moji bratři byli propuštěni z vězení, a také aby si Lamoni mohl ponechat své království a aby nebyl u tebe v nemilosti, ale dáš, aby si mohl činiti podle svých vlastních přání, v "čemkoli si usmyslí, pak tě ušetřím; jinak tě srazím k zemi.

25 Nyní, když Ammon pravil tato slova, král se počal radovati ze svého života.

26 A když viděl, že Ammon nemá žádnou touhu zničit ho, a když také viděl onu velikou lásku, kterou chová k jeho synu Lamoni, užasl nesmírně a pravil: Protože toto je vše, co si přeješ, abych uvolnil tvé bratři a strpěl, aby si můj syn Lamoni ponechal své království, viz, dám, aby si můj syn ponechal své království od nynějška a na věky; a nebudu mu více vládnouti –

27 A také dám, aby tvoji bratři byli propuštěni z vězení, a ty a tvoji bratři můžete přijít za mnou do mého království; neboť si budu velmi přáteli tebe viděti. Neboť král byl velice užaslý ze slov, jež on promlouval, a také ze slov, jež promlouval jeho syn Lamoni, tudíž si "přál učiti se jim.

28 A stalo se, že Ammon a Lamoni pokračovali v cestě své

do země Middoni. A Lamoni našel přízeň v očích krále země; tudíž byli bratři Ammonovi vyvedeni z vězení.

29 A když se s nimi Ammon setkal, byl nesmírně zarmoucen, neboť vizte, byli nazí a jejich kůže byla převelice rozedřena, protože byli svázáni silnými provazy. A také trpěli hladem, žízní a všemi druhy strastí; nicméně byli ve všech svých utrpeních "trpěliví.

30 A jak se tak stalo, byl to jejich úděl padnouti do rukou zatvrzelejšího a tvrdošijnějšího lidu; tudíž oni nechtěli poslouchati slova jejich a vyvrhovali je a bili je a hnali je od domu k domu a z místa na místo, až dorazili do země Middoni; a tam byli jati a uvrženi do vězení a svázáni "silnými provazy a drženi ve vězení po mnoho dnů, a byli vysvobozeni Lamoni a Ammonem.

Zpráva o kázání Arona a Mulo-
kiho a jejich bratří Lamanitům.

Obsaženo v kapitolách 21 až 26 včetně.

KAPITOLA 21

Aron učí Amalekity o Kristu a o jeho usmíření – Aron a jeho bratři jsou uvězněni v Middoni – Po svém vysvobození učí v synagogách a obrací mnohé – Lamoni uděluje lidu v zemi Izmael náboženskou svobodu. Kolem roku 90–77 př. Kr.

NYNÍ, když se Ammon a jeho

24a Alma 21:21–22.

27a pp Pokora, pokorný,

pokořiti se.

29a Alma 17:11.

30a Alma 26:29.

bratří na hranicích země Lamanitů "rozdělili, vizte, Aron se vydal na cestu do země, kterou Lamanité nazývali Jeruzalém, nazývajíce ji po rodné zemi svých otců; a byla daleko u hranic Mormonu.

2 Nyní, Lamanité a Amalekité a lid "Amulonův vystavěli veliké město, jež se nazývalo Jeruzalém.

3 Nyní, Lamanité sami byli dosti zatvrzelí, ale Amalekité a Amulonité byli ještě zatvrzejší; proto způsobovali, že Lamanité zatvrzovali srdce své a že zesilovali v zlovolnosti a v ohavnostech svých.

4 A stalo se, že Aron přišel do města Jeruzaléma a nejprve počal kázati Amalekitům. A počal jim kázati v jejich synagogách, neboť oni vystavěli synagogy podle "řádu Nehorů; neboť mnozí z Amalekitů a Amulonitů byli podle řádu Nehorů.

5 Proto, když Aron vstoupil do jedné z jejich synagog, aby kázal lidem, a když k nim promlouval, vizte, tu povstal jeden Amalekita a počal se s ním svářiti řka: O čem to svědčíš? Viděl jsi nějakého "anděla? Proč se andělé neukazují nám? Viz, což není tento lid stejně dobrý jako tvůj lid?

6 Také říkáš, že nebudeme-li činiti pokání, zahyneme. Jak znáš myšlenku a záměr našeho srdce? Jak víš, že máme příčinu činiti pokání? Jak víš, že nejsme spravedlivý lid? Viz, vystavěli

jsme svatyně a shromažďujeme se, abychom uctívali Boha. My věříme, že Bůh spasí všechny lidi.

7 Nyní mu Aron pravil: Věříš, že přijde Syn Boží, aby vykoupil lidstvo z jeho hříchů?

8 A onen muž mu pravil: My nevěříme, že něco takového víš. My nevěříme v tyto pošetilé tradice. Nevěříme, že víš o "věcech, jež přijdou, ani nevěříme, že tvoji otcové a také že naši otcové věděli o věcech, jež promlouvali o tom, co má přijíti.

9 Nyní jim Aron počal odkrývati písma ohledně příchodu Krista a také ohledně vzkříšení mrtvých, a že pro lidstvo nemůže býti "žádného vykoupení, leda skrze smrt a utrpení Kristovo a ^busmíření jeho krví.

10 A stalo se, že když jim počal tyto věci vysvětlovati, rozhněvali se na něho a počali se mu vysmívati; a nechtěli poslouchati slova, jež promlouval.

11 Proto když viděl, že nechtějí jeho slova poslouchati, odešel z jejich synagogy a přešel do vesnice, která se nazývala Ani-Anti, a tam nalezl Mulokiho kázajícího jim slovo; a také Ammu a jeho bratří. A svářili se s mnohými o slovo.

12 A stalo se, že viděli, že lid se bude zatvrzovati srdce své, proto odešli a přešli do země Middoni. A kázali slovo mnohým, a málo jich uvěřilo ve slova, kterým učili.

13 Nicméně Aron a určitý

21 1a Alma 17:13, 17.

2a Mos. 24:1;

Alma 25:4–9.

4a Alma 1:2–15.

5a Mos. 27:11–15.

8a Jákob 7:1–8.

9a Mos. 5:8;

Alma 38:9.

b PP Usmíření, usmířiti.

počet jeho bratří byli jati a uvrženi do vězení a zbytek jich uprchl ze země Middoni do krajin okolo.

14 A ti, kteří byli uvrženi do vězení, mnoho "vytrpěli a byli vysvobozeni rukou Lamoniovou a Ammonovou a byli nasyceni a ošaceni.

15 A šli opět oznamovati slovo a tak byli poprvé vysvobozeni z vězení; a tak trpěli.

16 A šli tam, kam je vedl "Duch Páně, kážící slovo Boží v každé synagoze Amalekitů nebo v každém shromáždění Lamanitů, kam byli vpuštěni.

17 A stalo se, že jim Pán počal žehnat natolik, že přivedli mnohé k poznání pravdy; ano, "přesvědčili mnohé o jejich hříších a o tradicích jejich otců, které nebyly správné.

18 A stalo se, že Ammon a Lamoni se vrátili ze země Middoni do země Izmael, což byla země jejich dědictví.

19 A král Lamoni nestrpěl, aby mu Ammon sloužil, neboli aby byl jeho služebníkem.

20 Ale dal v zemi Izmael postaviti synagogy; a dal shromážditi svůj lid neboli lid, který byl pod jeho vládou.

21 A radoval se z nich a učil je mnoha věcem. A také jim oznámil, že jsou lidem, který je pod ním, a že jsou lidem svobodným, že jsou osvobozeni od útlaku krále, jeho otce; neboť mu jeho otec dovolil, že může

vládnouti nad svým lidem, který je v zemi Izmael, a v celé okolní zemi.

22 A také jim oznámil, že mohou "svobodně uctívati Pána, svého Boha, podle svého přání, ať jsou kdekoli, je-li to v zemi, která je pod vládou krále Lamoniho.

23 A Ammon kázal lidu krále Lamoniho; a stalo se, že je učil všemu o věcech týkajících se spravedlivosti. A nabádal je denně s veškerou pílí; a oni dbali jeho slova a byli horliví v zachovávaní přikázání Božích.

KAPITOLA 22

Aron učí Lamoniova otce o stvoření, o pádu Adamově a o plánu vykoupení skrze Krista – Král a celý jeho dům je obrácen – Je vysvětleno rozdělení země mezi Nefity a Lamanity. Kolem roku 90–77 př. Kr.

NYNÍ, zatímco Ammon takto neustále učil lid Lamoniův, my se vrátíme ke zprávě o Aronovi a o jeho bratřích; neboť poté, co odešel ze země Middoni, byl "veden Duchem do země Nefi, dokonce do domu krále, který byl nad celou zemí ^bkromě země Izmael; a byl to otec Lamoniův.

2 A stalo se, že šel k němu do královského paláce se svými bratřimi a poklonil se králi a pravil mu: Viz, ó králi, my jsme oni bratří Ammonovi, které jsi "vysvobodil z vězení.

14a Alma 20:29.
16a Alma 22:1.
17a NaS 18:44.
22a NaS 134:1–4;

Čl. v. 1:11.
pp Svoboda,
svobodný.
22 1a Alma 21:16–17.

^b Alma 21:21–22.
2a Alma 20:26.

3 A nyní, ó králi, ušetříš-li náš život, budeme tvými služebníky. A král jim pravil: Povstaňte, neboť vám dopřávám život a nestrpím, abyste byli mými služebníky; ale budu trvat na tom, abyste mne poučovali; neboť mne v mysli poněkud rozrušuje velkorysost a velikost slov tvého bratra Ammona; a přeji si zvědětí důvod, proč nepřišel z Middoni s tebou.

4 A Aron pravil králi: Viz, Duch Páně ho povolal jinou cestou; odešel do země Izmael, aby učil lid Lamoniův.

5 Nyní jim král pravil: Co jste to pravili o Duchu Páně? Vizte, právě to mne znepokojuje.

6 A také, co to Ammon pravil – “Jestliže budete činiti pokání, budete spaseni, a jestliže pokání činiti nebudete, budete posledního dne zavrženi?”

7 A Aron mu odpověděl a pravil mu: Věříš, že jest Bůh? A král mu pravil: Víím, že Amalekité říkají, že jest Bůh, a já jsem jim dovolil, aby si stavěli svatyně, aby se mohli shromažďovati, aby ho uctívali. A jestliže ty nyní pravíš, že jest Bůh, viz, “uvěřím.

8 A nyní, když to Aron slyšel, jeho srdce se počalo radovati a pravil: Viz, tak jistě, jakože ty žiješ, ó králi, jest Bůh.

9 A král pravil: Jest Bůh onen “Veliký Duch, který přivedl naše otce ze země Jeruzalém?”

10 A Aron mu pravil: Ano, on

je oním Velikým Duchem a on “stvořil všechny věci jak na nebi, tak na zemi. Věříš tomu?”

11 A on pravil: Ano, věřím, že Veliký Duch stvořil všechny věci, a přeji si, abys mi o všech těchto věcech pověděl, a já tvým slovům “uvěřím.

12 A stalo se, že když Aron viděl, že král bude věřiti jeho slovům, počal od stvoření Adama, “předčítaje králi písma – jak Bůh stvořil člověka podle svého vlastního obrazu a že mu Bůh dal přikázání a že kvůli přestupku člověk padl.

13 A Aron mu vysvětloval písma od “stvoření Adama a vyložil mu pád člověka a jeho tělesný stav a také ^bplán vykoupení, který byl připraven “od založení světa skrze Krista pro všechny ty, kteří budou věřiti ve jméno jeho.

14 A protože člověk “padl, nemohl se o nic sám ^bzasloužit; ale utrpení a smrt Kristova “usmířují jeho hříchy skrze víru a pokání a tak dále; a že on zlomí pouta smrti, aby ^ahrob neměl žádného vítězství a aby byl osten smrti pohlcen v nadějích slávy; a Aron vysvětloval králi všechny tyto věci.

15 A stalo se, že poté, co mu Aron vysvětlil tyto věci, král pravil: “Co mám činiti, abych mohl míti tento věčný život, o němž jsi mluvil? Ano, co mám činiti, abych mohl býti ^bzrozen

6a Alma 20:17–18.

7a NaS 46:13–14.

9a Alma 18:18–28.

10a pp Stvoření, stvořiti.

11a pp Věřiti, víra.

12a 1. Nefi 5:10–18;

Alma 37:9.

13a Gen. 1:26–28.

b pp Plán vykoupení.

c 2. Nefi 9:18.

14a pp Pád Adama a Evy.

b 2. Nefi 25:23;

Alma 42:10–25.

c Alma 34:8–16.

pp Usmíření, usmířiti.

d Iz. 25:8; 1. Kor. 15:55.

15a Skut. 2:37.

b Alma 5:14, 49.

z Boha, aby byl tento zlovolný duch vykořeněn z mé hrudi, a abych přijal jeho Ducha, abych mohl býti naplněn radostí a abych nebyl posledního dne zavržen? Viz, pravil, vzdám se “všeho, co mám, ano, opustím své království, abych mohl obdržeti tuto velikou radost.

16 Ale Aron mu pravil: Jestliže si to “přeješ, jestliže se skloníš před Bohem, ano, jestliže budeš činiti pokání ze všech svých hříchů a skloníš se před Bohem a budeš ve víře vzývati jméno jeho věře, že obdržíš, pak obdržíš ^bnaději, kterou si přeješ.

17 A stalo se, že když Aron pravil tato slova, král se “sklonil před Pánem na kolena; ano, dokonce padl na zem a mocně ^bzvolal řka:

18 Ó Bože, Aron mi řekl, že jest Bůh; a jestliže jest Bůh a jestliže ty jsi Bůh, kéž by ses mi dal poznati, a já odložím všechny hříchy své, abych tě poznal a abych mohl býti pozvednut z mrtvých a býti spasen posledního dne. A nyní, když král pravil tato slova, byl sražen, jako by byl mrtev.

19 A stalo se, že jeho služebníci běželi a pověděli královně vše, co se stalo králi. A ona přišla ke králi; a když ho viděla ležícího, jako by byl mrtev, a také Arona a jeho bratří, jak stojí, jako by oni byli příčinou jeho pádu, rozhněvala se na ně a přikázala, aby je její služebníci

neboli služebníci královi jali a zabili.

20 Nyní, služebníci viděli příčinu králova pádu, tudíž se neodvažovali vložit na Arona a jeho bratří ruce; a prosili královnu řkouce: Proč nám přikazuješ, abychom tyto muže zabili, když viz, jeden z nich je “mocnější nežli my všichni? Tudíž padneme před nimi.

21 Nyní, když královna viděla strach služebníků, počala se také nesmírně strachovati, aby na ni nepřišlo nějaké zlo. A přikázala svým služebníkům, aby šli a svolali lid, aby mohli Arona a jeho bratří zabít.

22 Nyní, když Aron viděl odhodlání královnino, a protože také znal tvrdost v srdci lidu, bál se, že se jich shromáždí zástup a že mezi nimi bude veliký svár a nepokoj; tudíž vztáhl ruku a pozvedl krále ze země a pravil mu: Vstaň. A on se postavil na nohy, obdržev sílu svou.

23 Nyní, toto se stalo za přítomnosti královniny a mnohých ze služebníků. A když to viděli, velice se divili a počali se báti. A král předstoupil a počal je “poučovati. A poučoval je natolik, že celý jeho dům byl ^bobrácen k Pánu.

24 Nyní, na přikázání královnino se shromáždil zástup a počala v něm býti veliká reptání kvůli Aronovi a jeho bratřím.

25 Ale král se postavil mezi ně a poučoval je. A byli upokojeni

15c Mat. 13:44–46;
19:16–22.

16a PP Obrácení,
obrácený.

^b Eter 12:4.

17a NaS 5:24.

^b PP Modlitba.

20a Alma 18:1–3.

23a PP Kázati; Sloužití,
služba; Učitel, učiti.

^b PP Obrácení,
obrácený.

vůči Aronovi a těm, kteří byli s ním.

26 A stalo se, že když král viděl, že lidé jsou upokojeni, nechal Arona a jeho bratří vystoupiti uprostřed zástupu a kázati jim slovo.

27 A stalo se, že král vyslal „provolání po celé zemi, mezi veškerý svůj lid, který byl v celé jeho zemi a který byl ve všech krajinách okolo, což hraničilo až s mořem na východě a na západě a což bylo odděleno od země ^bZarahemla úzkým pruhem pustiny, který se táhl od moře východního až k moři západnímu a kolem hranic mořského pobřeží a hranic pustiny, jež byla na severu u země Zarahemla, přes hranice Manti u pramene řeky Sidon, a táhl se od východu na západ – a tak byli Lamanité a Nefité odděleni.

28 Nyní, ona „línější část Lamanitů žila v pustině a dleli ve stanech; a byli rozšířeni po pustině na západě, v zemi Nefi; ano, a také na západ od země Zarahemla, u hranic s pobřežím, a na západě v zemi Nefi, na místě prvního dědictví svých otců, tady na hranicích s pobřežím.

29 A také bylo mnoho Lamanitů u pobřeží na východě, kam je zahnali Nefité. A tak byli Nefité téměř obklopeni Lamanity; nicméně Nefité obsadili všechny severní části země hraničící s pustinou, u pramene řeky Sidon, od východu na západ

kolem okraje pustiny; na severu, až dosáhli země, kterou nazvali „Hojnost.

30 A ta hraničila se zemí, kterou nazvali „Pustota, protože sahala tak daleko na sever, že dosahovala až do oné země, která bývala zalidněna a která byla zničena, o jejichž ^bkostech jsme mluvili a kterou objevil lid Zarahemlův, jsouc místem jejich „prvního přistání.

31 A odtamtud přišli do jižní pustiny. Tak se země na severu nazývala „Pustota a země na jihu se nazývala Hojnost, jsouc pustinou, která je plná všelikých divokých zvířat všeho druhu, z nichž část přišla za potravou ze země severní.

32 A nyní, pro Nefitu to byla jen „vzdálenost půldruhého dne cesty po hranici Hojnosti a země Pustoty od východního moře k západnímu; a tak byly země Nefi a země Zarahemla téměř obklopeny vodou a mezi zemí severní a zemí jižní byla malá ^búžina země.

33 A stalo se, že Nefité osídlili zemi Hojnost od východního moře až k západnímu, a tak Nefité ve své moudrosti odřízli svými strážemi a svými vojsky Lamanity na jihu, aby ti tak nezískali více vlastnictví na severu a nemohli zemi severní obsaditi.

34 Tudíž Lamanité nemohli míti více vlastnictví jinde nežli v zemi Nefi a v pustině okolo.

27a Alma 23:1–4.

b Omni 1:13–17.

28a 2. Nefi 5:22–25.

29a Alma 52:9; 63:5.

30a Alma 50:34;

Morm. 4:1–3.

b Mos. 8:7–12;

28:11–19.

c Hel. 6:10.

31a Hel. 3:5–6.

32a Hel. 4:7.

b Alma 50:34.

Nyní, to byla moudrost Nefitů – jelikož Lamanité byli jejich nepřátelé, nechtěli jim trpěti, aby je sužovali ze všech stran, a také aby měli zemi, kam by mohli uprchnouti podle svých přání.

35 A nyní já, dopověděv toto, se vracím opět ke zprávě o Ammonovi a Aronovi, Omnerovi a Himnim a o jejich bratřích.

KAPITOLA 23

Je vyhlášena náboženská svoboda – Lamanité v sedmi zemích a městech jsou obráćeni – Nazývají se Anti-Nefi-Lehité a jsou osvobozeni od prokletí – Amalekité a Amulonité odmítají pravdu. Kolem roku 90–77 př. Kr.

VIZTE, nyní, stalo se, že král Lamanitů vyslal mezi veškerý svůj lid “prohlášení, aby nevkládali ruce své na Ammona nebo Arona nebo Omnera nebo Himniho ani na žádného z jejich bratří, kteří půjdou kázíce slovo Boží, ať budou na jakémkoli místě v kterékoli části jejich země.

2 Ano, vyslal mezi ně ustanovení, aby na ně nevkládali ruce své, aby je svázali nebo je uvrhli do vězení; ani aby po nich neplivali nebo je bili nebo je vyvrhovali ze svých synagog nebo je bičovali; ani aby je nekamenovali, ale že mají míti volný přístup do jejich domů, a také do jejich chrámů a do jejich svatyn.

3 A tak mohli jíti a kázati slovo podle přání svého, neboť král byl obráćen k Pánu, i celý jeho dům; tudíž vyslal po zemi prohlášení k svému lidu, aby slovo Boží nemělo žádné překážky, ale aby se mohlo šířiti po celé zemi, aby jeho lid mohl býti přesvědčen o zlovolných “tradicích svých otců a aby mohli býti přesvědčeni, že jsou všichni bratří a že nemají vražditi ani pleniti ani krásti ani cizoložiti ani páchat žádou zlovolnost.

4 A nyní, stalo se, že když král vyslal toto prohlášení, Aron a jeho bratří chodili od města k městu a od jednoho domu uctívání ke druhému, zakládajíce církve a vysvěcující kněze a učitele v zemi mezi Lamanity, aby mezi nimi kázali a učili slovo Boží; a tak počali míti veliký úspěch.

5 A tisíce byly přivedeny k poznání Pána, ano, tisíce byly přivedeny k tomu, aby věřily v “tradicí Nefitů; a byli učeni v záznamům a proroctvím, jež byly předávány až do této nynější doby.

6 A tak jistě, jakože žije Pán, tak jistě tolik, kolik uvěřilo, neboli tolik, kolik bylo přivedeno k poznání pravdy kázáním Ammona a jeho bratří podle ducha zjevení a prorocství a moci Boží působící skrze ně zázraky – ano, pravím vám, jakože žije Pán, tolik Lamanitů, kolik uvěřilo v jejich kázání

a bylo "obráceno k Pánu, ^bnikdy neodpadlo.

7 Neboť se stali spravedlivým lidem; složili zbraně své vzpoury, takže již nikdy více proti Bohu nebojovali, ani proti žádnému ze svých bratří.

8 Nyní, toto jsou "ti, kteří byli obráćeni k Pánu:

9 Lid Lamanitů, který byl v zemi Izmael;

10 A také z lidu Lamanitů, který byl v zemi Middoni;

11 A také z lidu Lamanitů, který byl v městě Nefi;

12 A také z lidu Lamanitů, který byl v zemi "Šilom a který byl v zemi Šemlon a v městě Lemuel a v městě Šimnilom.

13 A toto jsou jména měst Lamanitů, jež byla "obráćena k Pánu; a toto jsou ti, kteří složili zbraně své vzpoury, ano, všechny své válečné zbraně; a ti všichni byli Lamanité.

14 A Amalekité "obráćeni nebyli, pouze jediný; ani žádný z ^bAmulonitů; ale zatvrzovali srdce své, a také srdce Lamanitů v oné části země, kde dleli, ano, a ve všech svých vesnicích a ve všech svých městech.

15 Tudíž, vyjmenovali jsme všechna města Lamanitů, v kterých pokání činili a došli poznání pravdy a byli obráćeni.

16 A nyní, stalo se, že král a ti, kteří byli obráćeni, si přáli, aby měli jméno, aby tím mohli býti odlišeni od svých bratří; tudíž

se král radil s Aronem a s mnohými jejich kněžními o jménu, které by na sebe měli vzítí, aby mohli býti odlišeni.

17 A stalo se, že se nazvali "Anti-Nefi-Lehité; a byli nazýváni tímto jménem a nebyli již nazýváni Lamanity.

18 A počali býti velmi pracovitým lidem; ano, byli přátelští k Nefitům; tudíž navázali s nimi přátelství a "prokletí Boží je již nepronásledovalo.

KAPITOLA 24

Lamanité vycházejí proti lidu Božímu – Anti-Nefi-Lehité se radují v Kristu a jsou navštěvováni anděly – Volí si raději vytrpěti smrt nežli se brániti – Další Lamanité jsou obráćeni. Kolem roku 90–77 př. Kr.

A STALO se, že Amalekité a Amulonité a Lamanité, kteří byli v zemi Amulon, a také v zemi Helam, a kteří byli v zemi "Jeruzalém, a zkrátka v celé okolní zemi, kteří nebyli obráćeni a nevzali na sebe jméno ^bAnti-Nefi-Lehitů, byli podněcováni Amalekity a Amulonity k hněvu vůči svým bratřím.

2 A jejich nenávisť vůči nim nesmírně zesílila, dokonce natolik, že se počali bouřiti proti svému králi, natolik, že nechtěli, aby byl jejich králem; tudíž pozvedli zbraně proti lidu Anti-Nefi-Lehitů.

6a pp Obráćení, obráćený.
b Alma 27:27.
8a Alma 26:3, 31.
12a Mos. 22:8, 11.

13a Alma 53:10.
14a Alma 24:29.
b Mos. 23:31–39.
17a pp Anti-Nefi-Lehité.
18a 1. Nefi 2:23;

2. Nefi 30:5–6;
3. Nefi 2:14–16.
24 1a Alma 21:1.
b Alma 25:1, 13.

3 Nyní král předal království svému synovi a pojmenoval ho Anti-Nefi-Lehi.

4 A král zemřel v témže roce, kdy Lamanité počali činiti přípravy na válku proti lidu Božímu.

5 Nyní, když Ammon a jeho bratří a všichni ti, kteří přišli s ním, viděli přípravy Lamanitů na to, aby zničili své bratří, vyšli do země Midian a tam se Ammon setkal se všemi svými bratřími; a odtamtud přišli do země Izmael, aby se mohli "poraditi s Lamonim a také s jeho bratrem Anti-Nefi-Lehim, co by měli činiti, aby se ubránili proti Lamanitům.

6 Nyní, nebylo jediné duše mezi veškerým lidem, který byl obrácen k Pánu, která by pozvedla zbraně proti svým bratřím; nikoli, nečinili ani žádné válečné přípravy; ano, a také jim jejich král přikázal, že tak činiti nemají.

7 Nyní, toto jsou slova, jež k lidu pravil v této věci: Děkuji svému Bohu, můj milovaný lide, že k nám náš veliký Bůh v dobrotivosti své vyslal tyto naše bratří Nefity, aby nám kázali a aby nás přesvědčili o "tradicích našich zlovolných otců.

8 A vizte, děkuji svému velikému Bohu, že nám dal díl svého Ducha, aby obměkčil naše srdce, takže jsme s těmito bratřími Nefity navázali přátelství.

9 A vizte, děkuji také svému

Bohu, že navazováním tohoto přátelství jsme byli přesvědčeni o svých "hříšcích a o mnohých vraždách, jež jsme spáchali.

10 A také děkuji svému Bohu, ano, svému velikému Bohu, že nám dal, abychom mohli z těchto věcí činiti pokání, a také že nám "odpustil ty naše mnohé hříchy a vraždy, jež jsme spáchali, a sňal z našeho srdce^b vinu skrze zásluhu svého Syna.

11 A nyní vizte, bratří moji, vzhledem k tomu, že to je vše, co jsme mohli učiniti (protože jsme byli nejztracenějšími z veškerého lidstva), činiti pokání ze všech svých hříchů a mnohých vražd, jež jsme spáchali, a pohnouti Boha, aby je "vyňal z našeho srdce, neboť to bylo vše, co jsme mohli učiniti, činiti před Bohem dostatečně pokání, aby sňal poskvrnění naše –

12 Nyní, moji nejmilovanější bratří, vzhledem k tomu, že Bůh sňal naše poskvrnění a naše meče se zaleskly, pak tedy již neposkvrňme meče své krví bratří svých.

13 Vizte, pravím vám: Nikoli, pozdržme meče své, aby nebyly poskvrněny krví bratří našich; neboť možná, že kdybychom své meče opět poskvrnili, nemohly by již býti dočista "omyty skrze krev Syna našeho velikého Boha, která bude prolita na usmíření hříchů našich.

14 A veliký Bůh k nám byl milosrdný a oznámil nám tyto věci, abychom nezahynuli; ano,

5a Alma 27:4–13.

7a Mos. 1:5.

9a NaS 18:44.

10a Dan. 9:9.

b PP Vina.

11a Iz. 53:4–6.

13a Zjev. 1:5.

oznámil nám tyto věci předem, protože miluje naši ^aduši, stejně jako miluje naše děti; tudíž, v milosrdenství svém nás navštívuje anděly svými, aby ^bplán spasení mohl být oznámen nám, stejně jako budoucím pokolením.

15 Ó, jak milosrdný je náš Bůh! A nyní vizte, vzhledem k tomu, že to je vše, co jsme mohli učiniti, aby nám byla odňata naše poskvrnění, a naše meče se lesknou, ukryjme je, aby si udržely lesk svůj jako svědectví našemu Bohu posledního dne neboli toho dne, kdy budeme přivedeni, abychom před ním stanuli a byli souzeni, že jsme neposkvrnili meče své krví bratří svých od doby, kdy nám udělil slovo své, a tak nás očistil.

16 A nyní, bratří moji, jestliže naši bratří usilují o naše zničení, vizte, ukryjeme meče své, ano, vpravdě, pohřbíme je hluboko do země, aby si udržely lesk svůj jako svědectví posledního dne, že jsme jich nikdy nepoužili; a jestliže nás naši bratří zničí, vizte, ^apůjdeme k svému Bohu a budeme spaseni.

17 A nyní, stalo se, že když král ustal takto promlouvati a veškerý lid byl shromážděn, vzali své meče a veškeré zbraně, kterých se používalo k prolévání lidské krve, a ^apohřbili je hluboko do země.

18 A toto učinili, protože to bylo z jejich pohledu svědectví Bohu a také lidem, že již ^anikdy

opět nepoužijí zbraní k prolévání lidské krve; a toto učinili dotvrzující Bohu a činíce s ním ^bsmlouvu, že nežli by prolili krev svých bratří, raději se ^avzdají svého vlastního života; a nežli by bratrovi vzali, raději mu dají; a nežli by strávili své dny v nečinnosti, raději budou hojně pracovati rukama svýma.

19 A tak vidíme, že když byli tito Lamanité přivedeni k tomu, aby věřili a aby poznali pravdu, byli ^apevní a raději by trpěli až k smrti, nežli by spáchali hřích; a tak vidíme, že pohřbili své zbraně míru, neboli pohřbili válečné zbraně pro mír.

20 A stalo se, že jejich bratří Lamanité činili přípravy na válku a přišli do země Nefi, aby zničili krále a aby na jeho místo dosadili jiného, a také aby zničili v zemi lid Anti-Nefi-Lehitů.

21 Nyní, když lidé viděli, že proti nim přicházejí, vyšli jim v ústretu a ^apadli před nimi na zem a počali vzývati jméno Páně; a tak byli v této poloze, když je Lamanité počali napadati a počali je pobíjeti mečem.

22 A tak, aniž se setkali s jakýmkoli odporem, zabili jich tisíc a pět; a my víme, že oni jsou požehnáni, neboť odešli přebývati se svým Bohem.

23 Nyní, když Lamanité viděli, že jejich bratří před mečem nebudou prchati a ani nebudou uhýbati napravo nebo nalevo, ale že se budou pokládati a

14a PP Duše – Cena duší.

b PP Plán vykoupení.

16a Alma 40:11–15.

17a Hel. 15:9.

18a Alma 53:11.

b PP Smlouva.

c PP Oběť.

19a PP Věřiti, víra.

21a Alma 27:3.

“hynouti a že chválí Boha dokonce přímo v okamžiku smrti mečem –

24 Nyní, když toto Lamanité viděli, “ustali je pobíjeti; a bylo mnoho těch, jejichž srdce se ^bpohnulo pro ty z jejich bratří, kteří padli mečem, neboť činili pokání z věcí, jež učinili.

25 A stalo se, že odhodili své válečné zbraně a již se jich nechtěli opět chopiti, neboť měli výčitky z vražd, které spáchali; a snížili se tak jako jejich bratří, spoléhající na milosrdenství těch, jejichž paže byly pozdviženy, aby je zabili.

26 A stalo se, že se jich k lidu Božímu onoho dne připojilo více, nežli byl počet těch, kteří byli zabiti; a ti, kteří byli zabiti, byli spravedliví lidé, tudíž nemáme žádného důvodu pochybovati, že byli “spaseni.

27 A nebyl mezi nimi zabit jediný zlovolný člověk; ale více nežli tisíc jich bylo přivedeno k poznání pravdy; tak vidíme, že Pán pracuje mnoha “způsoby ke spasení svého lidu.

28 Nyní, největší počet oněch Lamanitů, kteří pobili tak mnohé z jejich bratří, byli Amalekité a Amulonité, a nejvíce jich bylo podle “řádu ^bNehorů.

29 Nyní, mezi těmi, kteří se připojili k lidu Páně, nebyli “žádní, kteří byli Amalekité nebo Amulonité nebo kteří

byli z řádu Nehorova, ale byli to přímí potomci Lamanovi a Lemuelovi.

30 A takto můžeme jasně rozeznati, že poté, co byl lid jednou “osvícen Duchem Božím a měl velké ^bpoznání věcí příslušejících spravedlivosti, a pak ^cupadl v hřích a přestupek, stává se zatvrzelejším, a tak je jeho stav ^dhorší, nežli kdyby tyto věci nikdy nepoznal.

KAPITOLA 25

Lamanitské útoky se šíří – símě kněží Noémových hyne, jak prorokoval Abinadi – Mnoho Lamanitů je obráceno a připojuje se k lidu Anti-Nefi-Lehitů – Věří v Krista a zachovávají zákon Mojžíšův. Kolem roku 90–77 př. Kr.

A VIZTE, nyní stalo se, že tito Lamanité se hněvali více, protože zabili své bratří; tudíž přísahali Nefitům pomstu; a v té době se již nepokoušeli zabíjeti lid “Anti-Nefi-Lehitů.

2 Ale vzali své zbraně a přešli hranice země Zarahemla a napadli lid, který byl v zemi Ammonia, a “zničili ho.

3 A poté svedli s Nefity mnoho bitev, v kterých byli odraženi a pobiti.

4 A mezi těmi Lamanity, kteří byli zabiti, bylo téměř veškeré “símě Amulonovo a jeho bratří,

23a Alma 26:32.

24a Alma 25:1.

^b pp Soucit.

26a Zjev. 14:13.

27a Iz. 55:8–9;

Alma 37:6–7.

28a Alma 21:4.

^b Alma 1:15; 2:1, 20.

29a Alma 23:14.

30a Mat. 12:45.

^b Židům 10:26;

Alma 47:36.

^c 2. Nefi 31:14;

Alma 9:19.

pp Odpadlictví.

^d 2. Petr. 2:20–21.

25 1a pp Anti-Nefi-Lehité.

2a Alma 8:16; 16:9.

4a Mos. 23:35.

kteří byli kněžími Noémovými, a bylo zabito rukou Nefitů;

5 A zbytek, uprchnuv do východní pustiny a uchvátiv moc a pravomoc nad Lamanity, dal, aby mnozí Lamanité "zahynuli ohněm pro svou víru –

6 Neboť mnozí z "nich, utrpěvše velikou ztrátu a vytrpěvše tolik strastí, počali býti podněcováni k rozpomenutí se na ^bslova, jež jim v jejich zemi kázal Aron a jeho bratří; tudíž přestávali věřiti "tradicím svých otců a počali věřiti v Pána a v to, že on dal Nefitům velikou moc; a tak byli mnozí z nich v pustině obráceni.

7 A stalo se, že oni vládcové, kteří byli zbytkem dětí "Amulonových, dali, aby byli ^busmrčeni, ano, všichni ti, kteří věřili v tyto věci.

8 Nyní toto mučednictví způsobilo, že mnozí z jejich bratří byli podníceni k hněvu; a v pustině počal býti svár; a Lamanité počali "štváti símě Amulonovo a jeho bratří a počali je zabíjeti; a oni prchali do východní pustiny.

9 A vizte, jsou štváni Lamanity ještě dnes. Tak se naplnila slova Abinadiova, jež promlouval o semeni kněží, kteří dali, aby vytrpěl smrt ohněm.

10 Neboť on jim pravil: Co "mně učiníte, bude předobrazem věci, jež přijdou.

11 A nyní, Abinadi byl první, kdo vytrpěl "smrt ohněm pro

svou víru v Boha; nyní, toto měl na mysli, že mnozí vytrpí smrt ohněm, stejně jako vytrpěl on.

12 A pravil kněžím Noémovým, že jejich símě způsobí, že mnozí budou usmrčeni podobným způsobem, jako byl usmrčen on, a že bude do široka rozptýleno a pobito, tak jako jsou ovce nemající pastýře hnány a zabity divou zvěří; a nyní vizte, tato slova se potvrdila, neboť byli hnáni Lamanity a byli štváni a byli biti.

13 A stalo se, když Lamanité viděli, že nemohou Nefity přemoci, že se vrátili opět do své vlastní země; a mnozí z nich přešli, aby dleli v zemi Izmael a v zemi Nefi, a připojili se k lidu Božímu, kterým byl lid "Anti-Nefi-Lehitů.

14 A oni také "pohrbili své válečné zbraně podle toho, jak učinili jejich bratří, a počali býti spravedlivým lidem; a kráčeli po cestách Páně a hleděli zachovávat jeho příkázání a jeho ustanovení.

15 Ano, a zachovávali zákon Mojžíšův; neboť bylo nezbytné, aby ještě zachovávali zákon Mojžíšův, neboť nebyl zcela naplněn. Ale nehledě na "zákon Mojžíšův očekávali příchod Krista chápající, že zákon Mojžíšův je ^bpředobrazem příchodu jeho, a věříce, že musejí dodržovati ony "vnější úkony do té doby, kdy se jim zjeví.

5a Mos. 17:15.
6a Tj. Lamanitů.
b Alma 21:9.
c Alma 26:24.
7a Alma 21:3;
24:1, 28–30.

b PP Mučednictví,
mučedník.
8a Mos. 17:18.
10a Mos. 13:10.
11a Mos. 17:13.
13a Alma 23:16–17.

14a Alma 24:15; 26:32.
15a Jákob 4:5;
Jarom 1:11.
PP Zákon Mojžíšův.
b Mos. 3:14–15; 16:14.
c Mos. 13:29–32.

16 Nyní, nedomnívali se, že „spasení přichází^b zákonem Mojžíšovým; ale zákon Mojžíšův sloužil k tomu, aby posiloval jejich víru v Krista; a tak si skrze víru udržovali ‘naději ve věčné spasení, spoléhající na ducha prorocství, který promlouval o oněch věcech, jež přijdou.

17 A nyní vizte, Ammon a Aron a Omner a Himni a jejich bratří se nesmírně radovali z úspěchu, který měli mezi Lamanity, vidouce, že Pán jim dal podle “modliteb jejich a že jim také potvrdil své slovo do poslední čárky.

KAPITOLA 26

Ammon jása v Pánu – Věrní jsou Pánem posilováni a je jim dáno poznání – Vírou mohou lidé přivést tisíce duší ku pokání – Bůh má veškerou moc a obsáhne všechny věci. Kolem roku 90–77 př. Kr.

A NYNÍ, toto jsou slova Ammonova k jeho bratřím, která praví toto: Bratři moji a bratří moji, vizte, pravím vám, jaký veliký důvod máme radovati se; neboť mohli jsme se snad domnívati, když jsme “vyšli ze země Zarahemla, že Bůh nám dá tak veliká požehnání?

2 A nyní, ptám se, jaká veliká požehnání na nás vložil? Můžete to vypověděti?

3 Vizte, odpovím za vás; vždyť naši bratří Lamanité byli v temnotě, ano, dokonce v nejtěmnější propasti, ale vizte, “kolik jich je přivedeno k tomu, aby uviděli podivuhodné světlo Boží! A to je ono požehnání, jež na nás bylo vloženo, že jsme byli učiněni^b nástrojem v ruce Božích, abychom uskutečnili toto veliké dílo.

4 Vizte, “tisíce se jich radují a byly přivedeny do stáda Božího.

5 Vizte, “pole bylo zralé a vy jste požehnáni, neboť jste se rozmáchli^b srpem a žali jste v síle své, ano, po celý den jste pracovali; a vizte množství ‘snopů svých! A budou shromážděny v obilnicích, takže nepřijdou nazmar.

6 Ano, posledního dne nebudou pobity bouří; ano, ani nebudou rozmetány vichřicí; ale až “bouře přijde, budou shromážděny na svém místě, takže k nim bouře nepronikne; ano, ani nebudou hnány prudkými větry tam, kamkoli je nepřítel chce nésti.

7 Ale vizte, jsou v ruce Pána “žně a jsou jeho; a on je^b pozvedne posledního dne.

8 Velebno buď jméno našeho Boha; “pějme k chvále jeho, ano, vzdejme^b díky svatému jménu jeho, neboť on koná spravedlivost na věky.

9 Neboť kdybychom nebyli

16a Mos. 12:31–37;
13:27–33.

b 2. Nefi 11:4.

c 1. Tes. 5:8–9.

17a Alma 17:9.

26 1a Mos. 28:9;

Alma 17:6–11.

3a Alma 23:8–13.

b 2. Kor. 4:5;

Mos. 23:10.

4a Alma 23:5.

5a Jan 4:35–37; NaS 4:4.

b Joel 3:13.

c NaS 33:7–11; 75:2, 5.

6a Hel. 5:12;

3. Nefi 14:24–27.

7a pp Žeň.

b Mos. 23:22;

Alma 36:28.

8a NaS 25:12.

b pp Díkůvzdání, díky.

přišli ze země Zarahemla, tito naši vroucně milovaní bratři, kteří nás tak vroucně milují, by stále ještě byli trýznění "nenávisť vůči nám, ano, a také by byli Bohu cizinci.

10 A stalo se, že když Ammon pravil tato slova, jeho bratr Aron ho pokáral řka: Ammone, obávám se, že ses nechal radostí unést k vychloubání.

11 Ale Ammon mu pravil: "Nevychloubám se svou vlastní silou ani svou vlastní moudrostí; ale viz, ^bradost má je úplná, ano, srdce mé přetéká radostí a já se budu radovati ze svého Boha.

12 Ano, já vím, že nejsem nic; co do síly své jsem slabý; tudíž se nebudu "vychloubati sám sebou, ale budu se vychloubati svým Bohem, neboť v ^bsíle jeho mohu činiti všechny věci; ano, vizte, mnohé mocné zázraky jsme vykonalí v této zemi, začez budeme chváliti jméno jeho na věky.

13 Vizte, kolik tisíc našich bratří oprostil od bolestí "pekla; a oni jsou vedeni k tomu, aby ^bopěvovali vykupující lásku, a to díky moci slova jeho, jež je v nás, tudíž nemáme veliký důvod radovati se?

14 Ano, máme důvod chváliti ho na věky, neboť on jest Bůh Nejvyšší a uvolnil bratří naše z "řetězů pekla.

15 Ano, byli obklopeni věčnou temnotou a zkázou; ale vizte, on je přivedl do věčného "světla svého, ano, do věčného spasení, a jsou obklopeni nesmírnou štědrostí lásky jeho; ano, a my jsme byli při konání tohoto velikého a podivuhodného díla nástrojem v rukou jeho.

16 Tudíž, "jásejme, ano, budeme ^bjásatí v Pánu; ano, budeme se radovati, neboť naše radost je úplná; ano, budeme chváliti svého Boha na věky. Vizte, kdo může přespříliš jásatí v Pánu? Ano, kdo toho může říci přespříliš o veliké moci jeho a o "milosrdenství jeho a o shovívavosti jeho k dětem lidským? Vizte, pravím vám, nemožu říci ani nejmenší část toho, co cítím.

17 Kdo se mohl domnívati, že by Bůh náš byl tak milosrdný, že by nás vytrhl ze strašného, hříšného a zkaženého stavu našeho?

18 Vizte, my jsme chodili dokonce ve hněvu s mocnými hrozbami, abychom "zničili církev jeho.

19 Ó pak, proč nás nevydal strašlivé zkáze, ano, proč na nás nenechal padnouti meč spravedlnosti své a neodsoudil nás k věčnému zoufalství?

20 Ó, duše má jako by při té myšlence prchala. Vizte, on na nás neuplatnil spravedlnost svou, ale ve velikém milosrden-

9a Mos. 28:1–2.

11a 2. Kor. 7:14.

^b NaS 18:14–16.

^{pp} Radost.

12a Jer. 9:24;

Alma 29:9.

^b Žalmy 18:33–41;

Filip. 4:13;

1. Nefi 17:3.

13a ^{pp} Peklo.

^b Alma 5:26.

14a Alma 12:11.

15a ^{pp} Světlo, světlo

Kristovo.

16a Řím. 15:17;

1. Kor. 1:31.

^b 2. Kor. 10:15–18;

NaS 76:61.

^c Žalmy 36:6–7.

18a Mos. 27:8–10.

ství svém nás přenesl přes onu věčnou "propast smrti a bídy až ke spasení duše naší.

21 A nyní vizte, bratří moji, který "přirozený člověk zná tyto věci? Pravím vám, není nikoho, kdo ^bzná tyto věci, leda kající.

22 Ano, ten, kdo činí "pokání a prokazuje ^bvíru a přináší dobré skutky a modlí se neustále bez ustání – takovému je dáno znáti "tajemství Boží; ano, takovému bude dáno, aby zjevoval věci, jež nikdy nebyly zjeveny; ano, a takovému bude dáno, aby přivedl tisíce duší ku pokání, tak jako bylo dáno nám, abychom přivedli tyto bratří své ku pokání.

23 Nyní, pamatujete si, bratří moji, že jsme pravili svým bratřím v zemi Zarahemla: Jdeme do země Nefi kázati svým bratřím Lamanitům, a oni se nám posměšně smáli?

24 Neboť, pravili nám: Vy se domníváte, že můžete přivésti Lamanity k poznání pravdy? Domníváte se, že můžete Lamanity přesvědčiti o nesprávnosti "tradic jejich otců, když jsou takovým ^btvrdošijným lidem; jejichž srdce se těší z prolévání krve; jejichž dny byly prožívány v nejhrubších nepravostech; jejichž cesty byly od počátku cestami přestupníka? Nyní, bratří moji, vy si pamatujete, že takováto byla jejich řeč.

25 A nadto pravili: Pozvedněme proti nim zbraně, abychom v zemi zničili je i jejich nepravost, aby nás nepřemohli a nezničili nás.

26 Ale vizte, milovaní bratří moji, nepřišli jsme do pustiny se záměrem své bratří ničiti, ale se záměrem, abychom mohli spasiti několik málo z jejich duší.

27 Nyní, když naše srdce bylo skleslé a my jsme byli hotovi vrátiti se nazpět, vizte, Pán nás "utěšil a pravil: Jděte mezi bratří své Lamanity a snásejte s ^btrpělivostí "strasti své, a já vám dám úspěch.

28 A nyní vizte, přišli jsme a byli jsme mezi nimi; a byli jsme trpěliví v utrpení svém a vytrpěli jsme všechna strádání; ano, putovali jsme od domu k domu, spoléhající na milosrdenství světa – nejen na milosrdenství světa, ale na milosrdenství Boží.

29 A vstupovali jsme do domů jejich a učili jsme je, a učili jsme je na ulicích jejich; ano, a učili jsme je na pahorcích jejich; a také jsme vstupovali do chrámů jejich a synagog jejich a učili jsme je; a byli jsme vyvrhováni a zesměšňováni a poplívávání a bití od tváře; a byli jsme kamenováni a zajímání a svazování silnými provazy a uvrhování do vězení; a skrze moc a moudrost Boží jsme byli opět vysvobožováni.

20a 2. Nefi 1:13;
Hel. 3:29–30.

21a pp Přirozený člověk.
b 1. Kor. 2:9–16;
Jákos 4:8.

22a Alma 36:4–5.
pp Pokání.

b pp Věřiti, víra.
c pp Tajemství Boží.
24a Mos. 10:11–17.

b Mos. 13:29.
27a Alma 17:9–11.
b pp Trpělivost.
c Alma 20:29–30.
pp Protivenství.

30 A vytrpěli jsme všeliké strasti a to vše proto, abychom snad mohli býti prostředkem ke spasení nějaké duše; a domnívali jsme se, že ^aradost naše bude úplná, jestliže budeme moci býti prostředkem ke spasení některých.

31 Nyní vizte, můžeme pohlédnouti a spatřiti plody práce své; a je jich málo? Pravím vám: Nikoli, je jich ^amnoho; ano, my můžeme dosvědčiti upřímnost jejich skrze lásku jejich k bratřím jejich a také k nám.

32 Neboť vizte, raději by ^aobětovávali svůj život, nežli by dokonce vzali život nepříteli svému; a pro lásku k bratřím svým ^bpohřbili své válečné zbraně hluboko do země.

33 A nyní vizte, pravím vám, bylo v celé této zemi někdy tak veliké lásky? Vizte, pravím vám: Nikoli, nebylo, dokonce ani mezi Nefity.

34 Neboť vizte, ti by pozvedli zbraně proti bratřím svým; nestrpěli by, aby byli zabiti. Ale vizte, kolik z nich položilo život svůj; a my víme, že odešli k svému Bohu, pro svou lásku a pro svou nenávisť k hříchu.

35 Nyní, což nemáme důvod k radosti? Ano, pravím vám, nikdy nebyli lidé, kteří by měli tak veliký důvod k radosti jako my, od počátku světa; ano, a radost má je unesena až k vychloubání v mém Bohu; neboť on má veškerou ^amoc, veškerou

moudrost a veškeré porozumění; on ^bobsáhne všechny věci a je ^cmilosrdnou Bytostí až ke spasení těch, kteří budou činiti pokání a věřiti ve jméno jeho.

36 Nyní, je-li toto vychloubání, pak se takto budu vychloubati; neboť toto je život můj a světlo mé, radost má a spasení mé a vykoupení mé z věčné bědy. Ano, velebeno je jméno Boha mého, který pamatuje na tento lid, který je ^avětví stromu Izraele, která se ztratila z kmene svého v cizí zemi; ano, pravím, požehnáno budiž jméno Boha mého, který pamatuje na nás, ^btuláky v cizí zemi.

37 Nyní, bratří moji, vidíme, že Bůh pamatuje na každý ^alid, ať je v kterékoli zemi; ano, on počítá lid svůj a nitro milosrdenství jeho je nad celou zemí. Nyní, toto je radost má a veliké díkůvzdání mé; ano, a budu vzdávati díky svému Bohu na věky. Amen.

KAPITOLA 27

Pán přikazuje Ammonovi, aby vedl lid Anti-Nefi-Lehitů do bezpečí – Při setkání s Almou vyčerpává Ammonova radost jeho sílu – Nefité dávají Anti-Nefi-Lehitům zemi Jeršon – Jsou nazváni lidem Ammonovým. Kolem roku 90–77 př. Kr.

NYNÍ, stalo se, že když tito

30a NaS 18:15–16.

31a Alma 23:8–13.

32a Alma 24:20–24.

b Alma 24:15.

35a PP Moc.

b NaS 88:41.

c PP Milosrdenství, milosrdný.

36a Gen. 49:22–26;

Jákob 2:25; 5:25.

b Jákob 7:26.

37a Skut. 10:34–35;

2. Nefi 26:33.

Lamanité, kteří vyšli do války proti Nefitům, po svém velikém úsilí zničit je, zjistili, že je marné o jejich zničení usilovati, vrátili se opět do země Nefi.

2 A stalo se, že Amalekité se pro své ztráty nesmírně hněvali. A když viděli, že nemohou usilovati o odplatu na Nefitech, počali podněcovati lid k hněvu proti jejich "bratřím, lidu ^bAnti-Nefi-Lehitů; tudíž, počali je opět ničiti.

3 Nyní, tento lid "opět odmítl vzít zbraně své a strpěli, aby byli pobíjeni podle přání nepřátel svých.

4 Nyní, když Ammon a jeho bratří viděli toto dílo zkázy mezi těmi, které tak vroucně milovali, a mezi těmi, kteří tak vroucně milovali je – neboť, chovali se k nim, jako kdyby to byli andělé vyslaní Bohem, aby je zachránili před věčným zničením – tudíž, když Ammon a jeho bratří viděli toto veliké dílo zkázy, byli pohnuti soucitem a "pravili králi:

5 Shromážděme tento lid Páně a sejděme do země Zarahemla k svým bratřím Nefitům a uprchněme z rukou svých nepřátel, abychom nebyli zničeni.

6 Ale král jim pravil: Vizte, Nefité nás zničí pro mnohé vraždy a hříchy, kterých jsme se na nich dopustili.

7 A Ammon pravil: Půjdu a otáži se Pána, a jestliže nám řekne: Sejděte k bratřím svým, půjdete?

8 A král mu pravil: Ano, jestliže nám Pán řekne: Jděte, sejdeme k svým bratřím a budeme jejich otroky, dokud jim nenahradíme ony mnohé vraždy a hříchy, jichž jsme se na nich dopustili.

9 Ale Ammon mu pravil: Je to proti zákonu našich bratří, který byl ustanoven mým otcem, aby mezi nimi bylo jakýchkoli "otroků; tudíž sejděme a spoléhejme na milosrdenství svých bratří.

10 Ale král mu pravil: Otaž se Pána, a jestliže nám řekne: Jděte, půjdeme; jinak zahyneme v zemi.

11 A stalo se, že Ammon šel a tázal se Pána a Pán mu pravil:

12 Vyveď tento lid ze země této, aby nezahynul; neboť Satan má velikou vládu nad srdcem Amalekitů, kteří podněcují Lamanity k hněvu proti bratřím jejich, aby je zabíjeli; tudíž odejdi ze země této; a požehnaný je tento lid v tomto pokolení, neboť ho zachovám.

13 A nyní, stalo se, že Ammon šel a pověděl králi všechna slova, jež mu pravil Pán.

14 A shromáždili všechen svůj lid, ano, všechen lid Páně, a shromáždili všechna svá stáda a dobytek a odešli ze země a přišli do pustiny, která oddělovala zemi Nefi od země Zarahemla, a přešli do blízkosti hranic země.

15 A stalo se, že jim Ammon pravil: Vizte, já a moji bratří půjdeme do země Zarahemla a vy zůstanete tady, dokud se

nevrátíme; a my vyzkoušíme srdce svých bratří, zda chtějí, abyste přišli do jejich země.

16 A stalo se, že když Ammon šel do země, on a jeho bratří potkali Almu na "místě, o němž se již mluvilo; a vizte, bylo to radostné setkání.

17 Nyní, "radost Ammonova byla tak veliká, že byl až naplněn; ano, byl tak pohlcen radostí ze svého Boha, že jeho síla byla vyčerpána; a opět padl k zemi.

18 Nyní, nebyla to převeliká radost? Vizte, to je radost, které se nedostává nikomu, leda člověku, který v opravdové kajícínosti a pokoře hledá štěstí.

19 Nyní, radost Almova při setkání s jeho bratřími byla skutečně veliká a taktéž i radost Aronova, Omnerova a Himniho; ale vizte, jejich radost nebyla taková, že by přesahovala jejich síly.

20 A nyní, stalo se, že Alma vedl své bratří zpět do země Zarahemla; a to do svého vlastního domu. A šli a pověděli "hlavnímu soudci vše, co se jim přihodilo v zemi Nefi mezi jejich bratřími Lamanity.

21 A stalo se, že hlavní soudce vyslal po celé zemi prohlášení, žádaje o hlas lidu ohledně přijetí jejich bratří, kterými byl lid Anti-Nefi-Lehitů.

22 A stalo se, že přišel hlas lidu řka: Viz, vzdáme se země Jeršon, která je na východě u moře a která sousedí se zemí Hojností, což je na jihu země Hojností; a tato země Jeršon je zemí,

kteřou dáme svým bratřím jako dědictví.

23 A viz, postavíme vojska svá mezi zemí Jeršon a zemí Nefi, abychom ochraňovali své bratří v zemi Jeršon; a toto činíme pro své bratří pro jejich strach pozvednutí zbraně proti svým bratřím, aby se nedopustili hříchů; a tento jejich veliký strach přišel pro jejich těžké pokání, které činili pro své mnohé vraždy a svou strašnou zlovinnost.

24 A nyní viz, toto chceme učiniti pro své bratří, aby mohli dědičně vlastniti zemi Jeršon; a budeme je střežiti před jejich nepřáteli svými vojsky pod podmínkou, že nám budou dávati část svého jmění, aby nám vypomohli, abychom mohli udržovati svá vojska.

25 Nyní, stalo se, že když to Ammon uslyšel, vrátil se k lidu Anti-Nefi-Lehitů, a s ním také Alma, do pustiny, kde oni rozbili své stany, a oznámil jim všechny tyto věci. A Alma jim také vyprávěl o svém "obrácení s Ammonem a Aronem a svými bratřími.

26 A stalo se, že to mezi nimi způsobilo velikou radost. A šli do země Jeršon a přijali zemi Jeršon za vlastní; a Nefité je nazývali lid Ammonův; tudíž vždy poté byli odlišováni tímto jménem.

27 A byli mezi lidem Nefiovým, a také byli počítáni mezi lid, který byl z církve Boží. A také se odlišovali svou horlivostí vůči Bohu, a také vůči lidem;

16a Alma 17:1–4.
17a PP Radost.

b 1. Nefi 1:7.
c Alma 19:14.

20a Alma 4:16–18.
25a Mos. 27:10–24.

neboť byli dokonale "pocitiví a přímí ve všech věcech; a byli^b pevní ve víře Kristově až do konce.

28 A na prolévání krve svých bratří pohlíželi s největším odpozem; a nikdy nemohli být předsvědčeni k tomu, aby pozvedli zbraně proti svým bratřím; a nikdy nepohlíželi na smrt ani s nejmenší mírou hrůzy, pro svou naději v Krista a ve vzkříšení a pro svůj pohled na ně; tudíž smrt pro ně byla pohlcena vítězstvím Kristovým nad ní.

29 Tudíž, raději by vytrpěli "smrt tím nejkruťejším a nejbolestnějším způsobem, jaký by jim jejich bratří mohli způsobiti, nežli by vzali meč nebo dýku, aby je udeřili.

30 A tak byli horlivým a milovaným lidem, vysoce oblíbeným lidem Páně.

KAPITOLA 28

Lamanité jsou poraženi v strašlivé bitvě – Desítky tisíc jsou zabity – Zlovolní jsou vydáni stavu nekončícího štěstí. Kolem roku 77–76 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že poté, co se lid Ammonův zabydlel v zemi Jeršon, a také co byla v zemi Jeršon založena církev a co byla kolem země Jeršon rozestavěna vojska Nefitů, ano, na všech hranicích okolo země Zarahemla;

vizte, vojska Lamanitů následovala své bratří do pustiny.

2 A tak nastala strašlivá bitva; ano, dokonce taková, jakou nikdo mezi veškerým lidem v zemi nepoznal od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém; ano, a desítky tisíc Lamanitů byly zabity a do široka rozptýleny.

3 Ano, a také mezi lidem Nefiovým bylo strašlivé krveprolití; nicméně Lamanité byli "zahnáni a rozptýleni a lid Nefiův se opět vrátil do své země.

4 A nyní, byla to doba, kdy bylo po celé zemi slyšeti veliké truchlení a bédování, mezi veškerým lidem Nefiovým –

5 Ano, pláč vdov, truchlících pro svého manžela, a také otců, truchlících pro své syny, a dcery pro bratra, ano, bratra pro otce; a tak byl slyšeti truchlivý pláč mezi nimi všemi, truchlení pro jejich příbuzné, kteří byli zabiti.

6 A nyní, zajisté to byl den plný smutku; ano, čas vážnosti a čas mnohého "půstu a modlitby.

7 A tak končí patnáctý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým;

8 A toto je zpráva o Ammonovi a jeho bratřích, o jejich putování po zemi Nefi, o jejich utrpení v zemi, o jejich úzkostech a o jejich strastech a o jejich "nepředstavitelné radosti a o přijetí a bezpečí bratří v zemi Jeršon. A nyní, kéž Pán, Vykupitel všech lidí, na věky požehná jejich duši.

9 A toto je zpráva o válkách a

27a pp Čestnost, čestný.

b Alma 23:6.

29a Alma 24:20–23.

28 1a Alma 27:22; 30:1, 19.

3a Alma 30:1.

6a Alma 30:2.

8a Alma 27:16–19.

svárech mezi Nefity, a také o válkách mezi Nefity a Lamanity; a patnáctý rok vlády soudců je ukončen.

10 A doba od prvního do patnáctého roku přinesla zničení mnoha tisíc životů; ano, přinesla strašlivý výjev krveprolití.

11 A těla mnoha tisíc jsou uložena hluboko v zemi, zatímco těla mnoha tisíc "tlejí v hromadách na tváři země; ano, a mnohé tisíce ^btruchlí nad ztrátou svých příbuzných, protože, podle příslibů Páně, mají důvod se báti, že jsou vydáni stavu nekonečné bědy.

12 Zatímco mnohé tisíce jiných vpravdě truchlí nad ztrátou svých příbuzných, a přece se radují a těší v naději, a dokonce vědí, podle "příslibů Páně, že ti budou pozdviženi, aby přebývali na pravici Boha ve stavu nikdy nekončícího štěstí.

13 A tak vidíme, jak veliká je "nerovnost člověka kvůli hříchu a přestupku a moci ďáblů, která přichází lstivými ^bplány, které vymyslel, aby polapil srdce lidí.

14 A tak vidíme veliké povolání lidí pilně pracovati na "vinicích Páně; a tak vidíme veliký důvod ke smutku, a také k radosti – ke smutku kvůli smrti a kvůli zničení mezi lidmi a k radosti kvůli ^bsvětlu Kristovu k životu.

KAPITOLA 29

Alma si přeje hlásati pokání s andělskou horlivostí – Pán dává učitele všem národům – Alma se raduje z Pánova díla a z úspěchu Ammona a jeho bratří. Kolem roku 76 př. Kr.

Ó, KÉŽ bych byl andělem a dostalo se mi přání srdce mého, abych mohl jíti a promlouvati pozounem Božím, hlasem, který by zachvíval zemí, a hlásati pokání všem lidem!

2 Ano, oznámil bych každé duši, jakoby hlasem hromovým, pokání a plán vykoupení, že mají činiti pokání a "jíti k Bohu svému, aby na celé tváři země již nebylo smutku.

3 Ale vizte, jsem člověk a ve svém přání hřeším; neboť mám býti spokojen s věcmi, jež mi Pán udělil.

4 Nemám ve svých přáních mařiti pevné ustanovení spravedlného Boha, neboť vím, že dává lidem podle "přání jejich, ať již je to k smrti, nebo k životu; ano, já vím, že udílí lidem, ano, ustanovuje jim ustanovení, která jsou neměnitelná, podle ^bvůle jejich, ať již jsou ke spasení, nebo ke zničení.

5 Ano, a já vím, že dobro a zlo předstoupilo před všechny lidi; ten, kdo nerozezná dobro od zla, je bez viny; ale ten, kdo

11a Alma 16:11.
b Alma 48:23;
NaS 42:45–46.
12a Alma 11:41.
13a 1. Nefi 17:35.

b 2. Nefi 9:28.
14a PP Vinice Páně.
b PP Světlo, světlo
Kristovo.
29 2a Omni 1:26;

3. Nefi 21:20.
4a Žalmy 37:4.
b PP Svoboda jednání.

“rozezná dobro a zlo, tomu je dáno podle přání jeho, ať již si přeje dobro, nebo zlo, život, nebo smrt, radost, nebo výčitky^b svědomí.

6 Nyní vida, že vím tyto věci, proč bych si měl přátí více nežli vykonávati dílo, k němuž jsem byl povolán?

7 Proč bych si měl přátí, abych byl andělem, abych mohl promlouvati ke všem končinám země?

8 Neboť vizte, Pán dává “všem národům z jejich vlastního národa a^b jazyka, aby učili slovu jeho, ano, v moudrosti, vše, co “uznává za vhodné, že by měly mítí; tudíž vidíme, že Pán radí v moudrosti podle toho, co je spravedlné a pravdivé.

9 Víím, co mi Pán přikázal, a raduji se z toho. “Neraduji se ohledně sebe, ale raduji se z toho, co mi Pán přikázal; ano, a toto je má chlouba, že snad mohu býti nástrojem v rukou Božích, abych přivedl nějakou duši ku pokání; a toto je radost moje.

10 A vizte, když vidím, že mnozí z bratří mých jsou vpravdě kající a jdou k Pánu, svému Bohu, pak je duše má naplněna radostí; pak si vzpomínám na to, “co pro mne Pán učinil, ano, vpravdě, že vyslyšel modlitbu mou; ano, tehdy vzpomínám na milosrdné rámě jeho, které ke mně vztáhl.

11 Ano, a také vzpomínám na zajetí otců svých; neboť zajisté víím, že “Pán je vysvobodil z poroby a tím založil církev svou; ano, Pán Bůh, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův je vysvobodil z poroby.

12 Ano, vždy jsem pamatoval na zajetí otců svých; a tentýž Bůh, který je “vysvobodil z rukou Egyptských, je vysvobodil z poroby.

13 Ano, a tentýž Bůh mezi nimi založil církev svou; ano, a tentýž Bůh mne povolal svatým povoláním, abych kázal tomuto lidu, a dal mi veliký úspěch, v němž je “radost má úplná.

14 Ale neraduji se pouze ze svého vlastního úspěchu, ale má radost je úplnější pro “úspěch bratří mých, kteří byli v zemi Nefi.

15 Vizte, oni převelice pracovali a přinesli mnoho ovoce; a jak veliká bude jejich odměna!

16 Nyní, když myslím na úspěch těchto bratří svých, duše má je unesena, jako by se až oddělila od mého těla, tak veliká je radost má.

17 A nyní, kéž Bůh dá těmto bratřím mým, aby mohli usednouti v království Božím; ano, a také všem těm, kteří jsou ovocem práce jejich, aby z něho již nikdy nevyšli, ale aby ho mohli chváliti na věky. A kéž Bůh dá, aby se stalo podle slov mých, tak jak jsem promluvil. Amen.

5a 2. Nefi 2:18, 26;
Moroni 7:15–19.
PP Rozeznávání, dar.
b PP Svědomí.
8a 2. Nefi 29:12.

b NaS 90:11.
c Alma 12:9–11.
9a Alma 26:12.
10a Mos. 27:11–31.
11a Mos. 24:16–21;

Alma 5:3–5.
12a Ex. 14:30–31.
13a NaS 18:14–16.
14a Alma 17:1–4.

KAPITOLA 30

Korihor, antikrist, se vysmívá Kristovi, usmíření a duchu prorocství – Učí, že není žádného Boha, žádného pádu člověka, žádného trestu za hřích a žádného Krista – Alma svědčí, že Kristus přijde a že všechny věci ukazují, že jest Bůh – Korihor požaduje znamení a je stížen němotou – Korihorovi se ukázal ďábel jako anděl a poučil ho, co má říkati – Korihor je ušlapán a umírá. Kolem roku 76–74 př. Kr.

VIZTE, nyní, stalo se, že poté, co se "lid Ammonův usadil v zemi Jeršon, ano, a také poté, co byli Lamanité ^bvyhnáni ze země a jejich mrtví byli pohřbeni lidem země –

2 Nyní, jejich mrtví nebyli počítáni pro velikost svého množství; ani mrtví Nefitů nebyli počítáni – ale stalo se, že poté, co pohřbili své mrtvé, a také po dnech půstu a truchlení a modlitby (a bylo to v šestnáctém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým), počal býti v celé zemi trvalý mír.

3 Ano, a lidé hleděli zachovávatí přikázání Páně; a byli přísní v dodržování ^anařízení Božích, podle zákona Mojžíšova; neboť byli učeni, že mají ^bzachovávatí zákon Mojžíšův, dokud nebude naplněn.

4 A tak lid neměl žádných nepokojů po celý šestnáctý

rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

5 A stalo se, že na počátku sedmnáctého roku vlády soudců byl trvalý mír.

6 Ale stalo se na sklonku sedmnáctého roku, že do země Zarahemla přišel muž, a byl to "antikrist, neboť počal lidu kázati proti proroctvím, jež byla promlouvána proroky o příchodu Krista.

7 Nyní, proti "víře člověka nebylo žádného zákona; neboť to bylo výslovně proti příkazům Božím, že by měl býti zákon, který by přivedl lidi do nerovného postavení.

8 Neboť tak praví písmo: "Vyvolte sobě dnes, komu budete sloužiti.

9 Nyní, jestliže člověk toužil sloužiti Bohu, bylo to jeho výsadou; neboli spíše jestliže věřil v Boha, bylo jeho výsadou sloužiti mu; ale jestliže v něho nevěřil, nebylo žádného zákona, který by ho potrestal.

10 Ale jestliže zavraždil, byl potrestán "smrtí; a jestliže loupil, byl také potrestán; a jestliže kradl, byl také potrestán; a jestliže zcizoložil, byl také potrestán; ano, za všechny tyto zlovolnosti byli trestáni.

11 Neboť byl zákon, že lidé mají býti souzeni podle svých zločinů. Nicméně nebylo žádného zákona proti víře člověka; tudíž člověk byl trestán pouze za zločiny, které učinil; tudíž

30 1a Alma 27:25–26.
PP Anti-Nefi-Lehitě.
b Alma 28:1–3.
3a PP Zákon Mojžíšův.

b 2. Nefi 25:24–27;
Alma 25:15.
6a PP Antikrist.
7a Alma 1:17.

8a Jozue 24:15.
PP Svoboda jednání.
10a PP Trest smrti.

byli všichni lidé v "rovném postavení.

12 A tento antikrist, který se jmenoval Korihor (a zákon nemohl míti na něj žádného účinku), počal kázati lidu, že žádný Kristus nebude. A tímto způsobem kázal říka:

13 Ó vy, kteří jste svazováni pošetilou a marnou nadějí, proč na sebe berete jho tak pošetilých věcí? Proč vyhlížíte Krista? Vždyť žádný člověk nemůže věděti, co přijde.

14 Vizte, tyto věci, jež nazýváte proroctvími, jež jsou, jak pravíte, předávány svatými proroky, vizte, to jsou pošetilé tradice vašich otců.

15 Jak víte o jejich jistotě? Vizte, nemůžete věděti o věcech, jichž "nevidíte; tudíž nemůžete věděti, že bude nějaký Kristus.

16 Hledíte kupředu a pravíte, že vidíte odpuštění svých hříchů. Ale vizte, je to jen následek šílené mysli; a toto vyšinití vaší mysli je způsobeno tradicemi vašich otců, které vás svedly k víře ve věci, jež tak nejsou.

17 A mnohem více takových věcí jim pravil říká jim, že za hříchy lidí nemůže býti učiněno žádného usmíření, ale že každému člověku se vede v tomto životě podle toho, jak se sebou nakládá; tudíž každému člověku se daří podle nadání jeho, a že každý člověk získává podle síly své; a ať člověk učiní cokoli, není to zločinem.

18 A tak jim kázal, sváděje srdce mnohých, způsobuje, že

pozvedali hlavy v zlovolnosti své, ano, sváděje mnoho žen a také mužů, aby se dopouštěli smilstva – říká jim, že když člověk zemře, je to jeho konec.

19 Nyní, tento muž šel i do země Jeršon, aby kázal tyto věci mezi lidem Ammonovým, který byl kdysi lidem Lamanitů.

20 Ale vizte, oni byli moudřejší nežli mnozí Nefité; neboť ho jali a svázali ho a předvedli ho před Ammona, který byl vysokým knězem nad oním lidem.

21 A stalo se, že on dal, aby byl vyveden ze země. A on došel do země Gedeon a počal jim také kázati; a zde neměl veliký úspěch, neboť byl jat a svázán a předveden před vysokého kněze, a také před hlavního soudce nad zemí.

22 A stalo se, že vysoký kněz mu pravil: Proč obcházíš převraceje cesty Páně? Proč učíš tento lid, že nebude žádného Krista, abys rušil jejich radování? Proč mluvíš proti všem proroctvím svatých proroků?

23 Nyní, onen vysoký kněz se jmenoval Giddona. A Korihor mu pravil: Protože neučím pošetilým tradicím vašich otců a protože neučím tyto lidi, aby se svazovali pošetilými obřady a úkony, jež jsou stanoveny dávnými kněžskými, aby nad nimi uchvátili moc a pravomoc, aby je udržovali v nevědomosti, aby oni nemohli pozdvihnouti hlavy, ale aby mohli býti sráženi podle slov vašich.

24 Vy pravíte, že tento lid je

svobodným lidem. Vizte, já pravím, že je v porobě. Vy pravíte, že tato dávná proroctví jsou pravdivá. Vizte, já pravím, že nevíte, že jsou pravdivá.

25 Vy pravíte, že tento lid je provinilým a padlým lidem pro přestupek rodiče. Vizte, já pravím, že dítě není provinilé kvůli svým rodičům.

26 A vy také pravíte, že přijde Kristus. Ale vizte, já pravím, že vy nevíte, že bude nějaký Kristus. A vy také pravíte, že bude zabit pro "hříchy světa –

27 A tak svádíte tento lid podle pošetilých tradic svých otců, a podle svých vlastních přání; a držíte je zkrátka, tak jako kdyby byli v porobě, abyste se mohli přecpávat z práce jejich rukou, aby se neodvážili směle vzhlednouti a aby se neodvážili požívatí svých práv a výsad.

28 Ano, neodvážují se využití toho, co je jejich vlastní, aby neurazili své kněze, kteří na ně vkládají jho podle svých přání a kteří je donutili věřiti, skrze své tradice a své sny a své rozmary a svá vidění a svá předstíraná tajemství, že neučiní-li podle jejich slov, urazí jakousi neznámou bytost, která, jak praví, je Bůh – bytost, kterou nikdy nikdo neviděl ani nepoznal, která nikdy nebyla ani nikdy nebude.

29 Nyní, když vysoký kněz s hlavním soudcem viděli tvrdost srdce jeho, ano, když viděli, že bude spílati dokonce Bohu, nedali na jeho slova žádnou odpověď; ale dali, aby byl svázán;

a vydali ho do rukou úředníků a poslali ho do země Zarahemla, aby byl předveden před Almu a hlavního soudce, který byl správcem nad celou zemí.

30 A stalo se, že když byl předveden před Almu a hlavního soudce, pokračoval stejným způsobem jako v zemi Gedeon; ano, pokračoval v "rouhání.

31 A postavil se před Almu s velmi "nabubřelými slovy a spílal kněžím a učitelům, obviňuje je ze svádění lidu podle hloupých tradic jejich otců, aby se mohli přecpávat z práce lidu.

32 Nyní, Alma mu pravil: Ty víš, že se nepřecpáváme z práce tohoto lidu; neboť viz, já jsem pracoval vpravdě od počátku vlády soudců až do nynějška svými vlastníma rukama pro svou obživu, přes svá mnohá putování po zemi, abych oznamoval slovo Boží svému lidu.

33 A přes mnohé práce, jež jsem vykonával v církvi, jsem nikdy za svou práci nedostal ani "sénin; ani žádný z mých bratří, leda na soudcovské stoličce; a tehdy jsme dostávali pouze podle zákona za svůj čas.

34 A nyní, jestliže nedostáváme nic za svou práci v církvi, jaký prospěch máme z práce v církvi kromě toho, že oznamujeme pravdu, abychom se mohli radovati z "radosti svých bratří?

35 Tedy proč říkáš, že kážeme tomuto lidu, abychom dosáhli zisku, když ty sám víš, že žádný zisk nedostáváme? A nyní, ty věříš, že klameme tento lid a

to že způsobuje takovou radost v jejich srdci?

36 A Korihor mu odpověděl: Ano.

37 A Alma mu pravil: Věříš, že jest Bůh?

38 A on odpověděl: Ne.

39 Nyní mu Alma pravil: Budeš opět popírat, že jest Bůh, a budeš také popírat Krista? Neboť viz, pravím ti, já vím, že jest Bůh, a také že přijde Kristus.

40 A nyní, jaký máš ty důkaz, že není žádného "Boha nebo že Kristus nepříjde? Pravím ti, že žádný nemáš, leda pouze své slovo.

41 Ale viz, já mám všechny věci jako "svědectví, že tyto věci jsou pravdivé; a ty také máš všechny věci jako svědectví pro sebe, že jsou pravdivé; a budeš je popírat? Věříš, že tyto věci jsou pravdivé?

42 Viz, já vím, že věříš, ale jsi posedlý lživým duchem a odložil jsi Ducha Božího, takže v tobě nemůže míti žádného místa; ale má nad tebou moc ďábel a ten tě vede, chystaje nástroje, aby mohl zničit děti Boží.

43 A nyní, Korihor pravil Almovi: Jestliže mi ukážeš "znamení, abych mohl býti přesvědčen, že Bůh jest, ano, ukaž mi, že má moc, a pak budu přesvědčen o pravdivosti tvých slov.

44 Ale Alma mu pravil: Měl jsi dosti znamení; budeš pokoušeti svého Boha? Budeš říkati, ukažte mi znamení, když máš

svědectví "všech těchto svých bratří, a také všech svatých proroků? Písma leží před tebou a ^bvšechny věci ukazují, že Bůh jest; ano, dokonce "země a všechny věci, jež jsou na její tváři, ano, a její "pohyb, ano, a také všechny "planety, jež se pohybují ve svém pravidelném uspořádání, dosvědčují, že jest Nejvyšší Stvořitel.

45 A přece obcházíš, sváděje srdce tohoto lidu, svědče mu, že není žádného Boha? A přece budeš popírat Boha navzdory všem těmto svědectvím? A on pravil: Ano, budu ho popírat, ledaže mi ukážeš znamení.

46 A nyní, stalo se, že mu Alma pravil: Viz, jsem zarmoucen pro tvrdost srdce tvého, ano, že se budeš stále protiviti duchu pravdy, aby duše tvá byla zničena.

47 Ale viz, je "lépe, aby tvá duše byla ztracena, nežli kdybys měl býti prostředkem k uvedení mnoha duší ve zničení svým lhaním a svými lichotivými slovy; tudíž popřeš-li opět, viz, Bůh tě udeří, abys oněměl, abys již nikdy neotevřel ústa, abys již neklamal tento lid.

48 Nyní mu Korihor pravil: Nepopírám jsoucnost Boha, ale nevěřím, že Bůh jest; a také pravím, že vy nevíte, že Bůh jest; a pokud mi neukážete znamení, nevěřím.

49 Nyní, Alma mu pravil: Toto ti dám jako znamení, že budeš

40a Žalmy 14:1.

41a pp Svědek.

43a Jákob 7:13–21;
NaS 46:8–9.

pp Znamení.

44a Mos. 13:33–34.

b Žalmy 19:2;
NaS 88:47.

c Job 12:7–10.

d Hel. 12:11–15.

e Mojž. 6:63.

47a 1. Nefi 4:13.

podle mých slov "stižen němotou; a pravím, že ve jménu Božím budeš stižen němotou, takže již nebudeš mluvit.

50 Nyní když Alma pravil tato slova, Korihor byl podle slov Almových stižen němotou, takže nemohl promluvit.

51 A nyní, když to viděl hlavní soudce, vztáhl ruku a napsal Korihorovi řka: Jsi přesvědčen o moci Boží? Na kom sis přál, aby Alma ukázal své znamení? Chtěl jsi, aby postihl jiné, aby ti ukázal znamení? Viz, ukázal ti znamení; a nyní, budeš se ještě přítí?

52 A Korihor vztáhl ruku a napsal řka: Víím, že jsem němý, neboť nemohu mluvit; a víím, že nic, leda moc Boží to na mne mohla přivoditi; ano, a vždy jsem "věděl, že Bůh jest.

53 Ale vizte, ďábel mne "oklamal; neboť se mi ^bukázal v podobě anděla a pravil mi: Jdi a naprav tento lid, neboť oni všichni sešli z cesty za nějakým neznámým Bohem. A pravil mi: "Žádného Boha není; ano, a učil mne tomu, co mám říkati. A já jsem učil jeho slovům; a učil jsem jim, protože byly libé "tělesné mysli; a učil jsem jim, až jsem měl veliký úspěch, natolik, že jsem skutečně uvěřil, že jsou pravdivá; a proto jsem odporoval pravdě, až jsem na sebe přivodil toto veliké prokletí.

54 Nyní, když toto pravil, prosil, aby se Alma modlil k Bohu,

aby ono prokletí z něho bylo sňato.

55 Ale Alma mu pravil: Kdyby toto prokletí z tebe bylo sňato, opět bys sváděl srdce tohoto lidu; tudíž, stane se ti tak, jak chce Pán.

56 A stalo se, že prokletí z Korihora sňato nebylo; ale byl vyvržen a chodil od domu k domu žebraje si o potravu.

57 Nyní, známost o tom, co se přihodilo Korihorovi, se ihned rozhlásila po celé zemi; ano, hlavní soudce vyslal prohlášení k veškerému lidu v zemi, oznamuje těm, kteří uvěřili v slova Korihorova, že musejí rychle činiti pokání, aby na ně nepřišly tytéž soudy.

58 A stalo se, že oni všichni byli přesvědčeni o zlovolnosti Korihorově; tudíž byli všichni opět obráćeni k Pánu; a toto ukončilo nepravost po způsobu Korihora. A Korihor obcházel dům od domu, žebraje o potravu na svou obživu.

59 A stalo se, že když chodil mezi lidem, ano, lid, který se sám oddělil od Nefitů a nazýval se Zoramité, jsa veden mužem, který se jmenoval Zoram – a když mezi nimi chodil, vizte, byl povalen a ušlapán až k smrti.

60 A tak vidíme konec toho, kdo převrací cesty Páně; a tak vidíme, že ^aďábel ^bnebude děti své posledního dne podporovati, ale rychle je stáhne do ^cpekla.

49a 2. Par. 13:20.

52a Alma 30:42.

53a Jákob 7:14.

b 2. Kor. 11:14;

2. Nefi 9:9.

c Žalmy 10:4.

d PP Tělesný.

60a PP Ďábel.

b Alma 3:26–27;

5:41–42;

NaS 29:45.

c PP Peklo.

KAPITOLA 31

Alma vede misii, která má napravití odpadlé Zoramity – Zoramité popírají Krista, věří ve falešnou představu o vyvolení a uctívají stanovenými modlitbami – Misiónáři jsou naplněni Svatým Duchem – Jejich strasti jsou pohlceny radostí v Kristu. Kolem roku 74 př. Kr.

NYNÍ, stalo se po konci Koriho-rově, že když Alma obdržel zvěsti, že Zoramité převracejí cesty Páně a že Zoram, který je jejich vůdcem, svádí srdce lidu, aby se "klaněli němým^b mod-lám, "rozbolelo ho opět srdce pro nepravosti lidu.

2 Neboť vědomí o nepravosti mezi jeho lidem způsobovalo Almovi veliký "smutek; tudíž jeho srdce bylo převelice smut-né pro odtržení se Zoramitů od Nefitů.

3 Nyní, Zoramité se shromáž-dili v zemi, kterou nazývali Antionum, která byla na východ od země Zarahemla a která leže-la téměř na hranicích s mořským pobřežím a která byla na jih od země Jeršon a která také hrani-čila s pustinou na jihu, kterážto pustina byla plná Lamanitů.

4 Nyní, Nefité se velice báli, že Zoramité naváží přátelství s Lamanity a to že bude příčinou veliké ztráty na straně Nefitů.

5 A nyní, protože "kázání^b slova

mělo velikou schopnost "vésti lid tak, aby činil to, co je sprave-dlné – ano, mělo mocnější účinek na mysl lidu nežli meč nebo cokoli jiného, co se jim přihodilo – tudíž Alma si mys-lel, že je žádoucí, aby zkusili působivost slova Božího.

6 Tudíž vzal Ammona a Arona a Omnera; a Himniho zanechal v církvi v Zarahemle; ale ty první tři vzal s sebou, a taktéž Amuleka a Zezroma, kteří byli v Meleku; a také vzal dva ze svých synů.

7 Nyní, nejstaršího ze svých synů s sebou nevzal, a ten se jmenoval "Helaman; ale ti, které s sebou vzal, se jmenovali Šiblon a Korianton; a toto jsou jména těch, kteří šli s ním mezi^b Zoramity, aby jim kázali slovo.

8 Nyní, Zoramité byli "odště-penci od Nefitů; tudíž slovo Boží jim již kázáno bylo.

9 Ale "upadli ve veliké omyly, neboť nechtěli hleděti na to, aby zachovávali přikázání Boží a ustanovení jeho podle zákona Mojžíšova.

10 Ani nedodržovali úkony cír-kve, pokračovati denně v mod-litbě a v úpěnlivé prosbě k Bohu, aby nevešli v pokušení.

11 Ano, zkrátka, převraceli cesty Páně ve velmi mnoha pří-padech; tudíž, z tohoto důvodu, Alma a jeho bratří šli do země kázati jim slovo.

31 1a Ex. 20:5;
Mos. 13:13.
b 2. Nefi 9:37.
pp Modlářství.
c Alma 35:15.
2a Mos. 28:3;
3. Nefi 17:14;

Mojž. 7:41.
5a Enos 1:23;
Alma 4:19.
pp Kázati.
b Židům 4:12;
Jákos 2:8;
Alma 36:26.

c Jarom 1:11–12;
NaS 11:2.
7a pp Helaman, syn
Almův.
b Alma 30:59.
8a Alma 24:30.
9a pp Odpadlictví.

12 Nyní, když přišli do země, vizte, k svému úžasu shledali, že Zoramité si postavili synagogy a že se shromažďují jeden den v týdnu, kterýžto den nazývají dnem Páně; a uctívali způsobem, jaký Alma a jeho bratří nikdy neviděli;

13 Neboť měli postaveno místo uprostřed své synagogy, místo ke stání, které bylo vysoko nad hlavou; a jeho vrchol pojal jen jednu osobu.

14 Tudíž, ten, kdo chtěl „uctívati, musel jíti a postaviti se na jeho vrchol a vztáhnouti ruce své k nebi a volati silným hlasem řka:

15 Svatý, svatý Bože; my věříme, že jsi Bůh, a věříme, že jsi svatý a že jsi byl duchem a že jsi duchem a že budeš duchem na věky.

16 Svatý Bože, my věříme, že ty jsi nás oddělil od bratří našich; a nevěříme v tradici bratří svých, která jim byla předána z dětinskosti otců jejich; ale věříme, že jsi nás „vyvolil, abychom byli tvými^b svatými dětmi; a také ty jsi nám oznámil, že nebude žádného Krista.

17 Ale ty jsi tentýž včera, dnes a na věky; a ty jsi nás „vyvolil, abychom byli spaseni, zatímco všichni kolem nás jsou vyvoleni, aby byli tvým hněvem uvrženi do pekla; za kteroužto svatost ti my, ó Bože, děkujeme; a také ti děkujeme, že jsi nás vyvolil, abychom nebyli svedeni pošelilými tradicemi bratří svých,

kteří je svazují k víře v Krista, která odvádí srdce jejich tak, že bloudí daleko od tebe, Bože náš.

18 A opět ti děkujeme, ó Bože, že jsme vyvoleným a svatým lidem. Amen.

19 Nyní, stalo se, že poté, co Alma a jeho bratří a jeho synové vyslechli tyto modlitby, byli užaslí nade vši míru.

20 Neboť vizte, každý tam šel a přednesl tutéž modlitbu.

21 Nyní, toto místo nazývali Rameumptom, což přeloženo je svatý stupínek.

22 Nyní, z tohoto stupínku přednášeli, každý člověk, stejnou modlitbu k Bohu, děkující svému Bohu, že jím byli vyvoleni a že je nesvedl podle tradice jejich bratří a že jejich srdce nebylo ošáleno, aby uvěřili v to, co přijde, o čemž nevědí ničeho.

23 Nyní, poté, co všichni lidé přednesli díky tímto způsobem, vrátili se do svého domova a již „nikdy nepromluvili o svém Bohu až do té doby, dokud se opět neshromaždili u svatého stupínku, aby přednesli díky svým způsobem.

24 Nyní, když to Alma viděl, jeho srdce se „zarmoutilo; neboť viděl, že jsou zlovolným a zvráceným lidem; ano, viděl, že jejich srdce lpí na zlatě a na stříbre a na všemožném vybraném zboží.

25 Ano, a také viděl, že jejich srdce se „povyšuje k velikému vychloubání v pyše jejich.

14a Mat. 6:1–7.
16a Alma 38:13–14.
b Iz. 65:3, 5.

17a pp Domýšlivost,
marnivost, pýcha.
23a Jakub 1:21–25.

24a Gen. 6:5–6.
25a Jákob 2:13;
Alma 1:32.

26 A pozdvihl hlas svůj k nebi a "zvolal řka: Ó, jak dlouho, ó Pane, budeš trpěti, aby služebníci tvoji dleli zde dole v těle, aby viděli tak ohromnou zlovolnost mezi dětmi lidskými?

27 Viz, ó Bože, "volají k tobě, a přece jejich srdce je zahlceno pýchou jejich. Viz, ó Bože, volají k tobě ústy svými, a přitom jsou ^bnadutí až k povýšenosti pro marné věci světa.

28 Viz, ó Bože můj, drahocenný šat jejich a prstýnky jejich a "náramky jejich a ozdoby jejich ze zlata a všechny drahocenné věci jejich, jimiž jsou ozdobeni; a viz, jejich srdce na nich lpí, leč volají k tobě a praví – Děkujeme ti, ó Bože, neboť jsme vyvoleným lidem tvým, zatímco ostatní zahynou.

29 Ano, a praví, že ty jsi jim oznámil, že nebude žádného Krista.

30 Ó Pane Bože, jak dlouho budeš trpěti, aby mezi tímto lidem byla taková zlovolnost a nevěra? Ó Pane, dej mi prosím sílu, abych mohl snést slabost svou. Neboť jsem sláb a taková zlovolnost mezi tímto lidem způsobuje bolest duši mé.

31 Ó Pane, srdce mé je převelice zarmoucené; utěš prosím duši mou "v Kristu. Ó Pane, dej, ať mám sílu, abych s trpělivostí snášel tyto strasti, které na mne přijdou pro nepravost tohoto lidu.

32 Ó Pane, utěš prosím duši mou a dej mi úspěch a také spolupracovníkům mým, kteří jsou se mnou – ano, Ammonovi a Aronovi a Omnerovi, a také Amulekovi a Zezromovi, a také "dvěma synům mým – ano, tedy všechny tyto prosím utěš, ó Pane. Ano, utěš prosím duši jejich v Kristu.

33 Dej prosím, ať mají sílu, aby mohli snášeti strasti své, jež na ně přijdou pro nepravosti tohoto lidu.

34 Ó Pane, "dej prosím, ať máme úspěch při opětovém přivádění jich k tobě v Kristu.

35 Viz, ó Pane, "duše jejich je drahocenná a mnozí z nich jsou naši bratři; tudíž, dej nám, ó Pane, moc a moudrost, abychom mohli přivésti tyto bratři své opět k tobě.

36 Nyní, stalo se, že když Alma pravil tato slova, že "položil ^bruce své na všechny ty, kteří byli s ním. A vizte, když na ně položil ruce své, byli naplněni Svatým Duchem.

37 A poté, co se od sebe oddělili, jeden od druhého, "nepomýšleli sami na sebe, co budou jísti nebo co budou píti nebo čím se odějí.

38 A Pán se o ně postaral, aby nehladověli ani nežíznili; ano, a také jim dal sílu, aby netrpěli žádným druhem "strastí, leda tím, který byl pohlcen v radosti z Krista. Nyní, tak se stalo podle

26a Mojž. 7:41–58.

27a Iz. 29:13.

b pp Domýšlivost, marnivost, pýcha.

28a Iz. 3:16–24.

31a Jan 16:33.

32a Alma 31:7.

34a 2. Nefi 26:33.

35a pp Duše – Cena duši.

36a 3. Nefi 18:36–37.

b pp Ruce, jejich vkládání.

37a Mat. 6:25–34;

3. Nefi 13:25–34.

38a Mat. 5:10–12;

Mos. 24:13–15;

Alma 33:23.

modlitby Almovy; a to proto, že se modlil s ^bvírou.

KAPITOLA 32

Alma učí chudé, jejichž strasti je pokořily – Víra je naděje v to, co není viděti, co je ale pravdivé – Alma svědčí, že andělé slouží mužům, ženám i dětem – Alma přirovnává slovo k seménku – Musí být zasazeno a vyživováno – Pak roste ve strom, z něhož je sklízeno ovoce věčného života. Kolem roku 74 př. Kr.

A STALO se, že šli a počali kázati lidu slovo Boží, vcházejíce do jejich synagog a do jejich domů; ano, a dokonce kázali slovo i na jejich ulicích.

2 A stalo se, že po usilovné práci mezi nimi počali míti úspěch mezi ^achudou vrstvou lidu; neboť vizte, ti byli vypuzeni ze synagog pro hrubost svého šatu –

3 Tudíž jim nebylo dovoleno vstupovati do jejich synagog, aby uctívali Boha, jsouce považováni za špinavost; proto byli chudí; ano, byli svými bratřími považováni za strusku; proto byli ^achudí co do věcí světa; a také byli chudí v srdci.

4 Nyní, zatímco Alma učil a promlouval k lidu na pahorku Onida, přišel k němu veliký zástup, což byli ti, o kterých jsme promlouvali, kteří byli

^achudí v srdci pro svou chudobu co do věcí světa.

5 A přišli k Almovi; a ten, který byl mezi nimi předním, mu pravil: Viz, ^aco mohou tito bratří moji činiti, neboť jimi pohrdají všichni lidé pro jejich chudobu, ano, a obzvláště naši kněží; neboť nás ^bvypudili z našich synagog, na jejichž stavbě jsme pilně pracovali svými vlastníma rukama; a vypudili nás pro naši nesmírnou chudobu; a nemáme žádného místa, kde bychom mohli uctívati svého Boha; a viz, ^cco můžeme činiti?

6 A nyní, když to Alma slyšel, rozhlédl se kolem a obrátil se tváří přímo k němu a hleděl s velikou radostí; neboť viděl, že jejich ^astrasti je vpravdě ^bpokořily a že byli ^cpřipraveni slyšeti slovo.

7 Tudíž již nepromlouval ke zbytku zástupu; ale vztáhl ruku svou a zvolal k těm, které viděl a kteří byli vpravdě kající, a pravil jim:

8 Vidím, že jste ^apokorní v srdci; a je-li tomu tak, jste požeňnaní.

9 Vizte, bratr váš pravil: Co můžeme činiti? – neboť jsme vypuzeni ze synagog svých, takže nemůžeme uctívati svého Boha.

10 Vizte, pravím vám, domníváte se, že nemůžete ^auctívati Boha, ledaže to je jen v synagogách vašich?

11 A nadto bych se zeptal,

38b PP Věřiti, víra.

32 2a PP Chudí.

3a Alma 34:40.

4a PP Chudí – Chudí duchem.

5a Přísl. 18:23.

b Alma 33:10.

c Skut. 2:37–38.

6a PP Protivenství.

b PP Pokora, pokorný,

pokořiti se.

c Alma 16:16–17;

NaS 101:8.

8a Mat. 5:3–5.

10a PP Uctívání, uctívati.

domníváte se, že nesmíte uctívat Boha, leda jednou v týdnu?

12 Pravím vám, je dobře, že jste vypuzeni ze synagog svých, abyste byli pokorní a abyste se naučili "moudrosti; neboť je nutné, abyste se naučili moudrosti; neboť právě proto, že jste vypuzeni a že vámi bratří vaši pohrdají pro nesmírnou ^bchudobu vaši, byli jste přivedeni k pokoře srdce; proto jste byli přivedeni k pokoře nutností.

13 A nyní, protože jste byli donuceni býti pokornými, jste požehnáni; neboť člověk někdy, jestliže je donucen býti pokorným, usiluje o pokání; a nyní zajisté každý, kdo činí pokání, nalezne milosrdenství; a kdo nalezne milosrdenství a "vytrvá do konce, ten bude spasen.

14 A nyní, jak jsem vám pravil, protože jste byli donuceni býti pokornými, byli jste požehnáni, nedomníváte se snad, že požehnanější jsou ti, kteří se vpravdě pokořují pro slovo?

15 Ano, kdo se vpravdě pokoří a činí pokání z hříchů svých a vytrvá do konce, ten bude požehnan – ano, mnohem požehnanější nežli ti, kteří jsou donuceni býti pokornými pro nesmírnou chudobu svou.

16 Tudíž, požehnaní jsou ti, kteří se "pokoří, aniž by byli donuceni býti pokornými; neboli spíše, jinými slovy, požehnaný je ten, kdo věří ve slovo Boží a

je pokřtěn bez zarputilosti srdce, ano, aniž by byl pohnut poznati slovo nebo dokonce donucen poznati ho, nežli uvěří.

17 Ano, jsou mnozí, kteří praví: Jestliže nám ukážeš "znamení z nebe, pak budeme věděti s jistotou; pak uvěříme.

18 Nyní se ptám, je toto víra? Vizte, pravím vám, nikoli; neboť když člověk něco ví, nemá žádný důvod "věřiti, neboť to ví.

19 A nyní, oč mnohem více je proklet ten, kdo "zná vůli Boží, a nečiní ji, nežli ten, kdo pouze věří nebo kdo má pouze důvod věřiti, a upadne v přestupek?

20 Nyní, tuto věc musíte posouditi vy. Vizte, já vám pravím, že je jedna strana, tak jako je druhá; a každému člověku se stane podle díla jeho.

21 A nyní, jak jsem pravil o víře – "víra neznamená míti dokonalou znalost věcí; tudíž máte-li víru, ^bdoufáte ve věci, které "nejsou viděti, které jsou však pravdivé.

22 A nyní vizte, pravím vám a chtěl bych, abyste si pamatovali, že Bůh jest milosrdný ke všem, kteří věří ve jméno jeho; tudíž přeje si na prvním místě, abyste věřili, ano, totiž v slovo jeho.

23 A nyní, on udílí slovo své skrze anděly lidem, ano, "nejen mužům, ale také ženám. Nyní, to není vše; malým ^bdětem jsou mnohokrátě dána slova, která zahanbují moudré a učené.

12a Kaz. 4:13.

^b Přísl. 16:8.

13a Alma 38:2.

16a ^{pp} Pokora, pokorný, pokořiti se.

17a ^{pp} Znamení.

18a Eter 12:12, 18.

19a Jan 15:22–24.

21a Jan 20:29;

Židům 11.

^b ^{pp} Doufati, naděje.

^c Eter 12:6.

23a Joel 2:28–29.

^b Mat. 11:25;

Lukáš 10:21;

3. Nefi 26:14–16;

NaS 128:18.

24 A nyní, milovaní bratří moji, jak jste si přáli ode mne zvědět, co máte činiti, protože jste sužováni a vypuzeni – nyní, nepřeji si, abyste se domnívali, že vás chci souditi jinak nežli podle toho, co je pravdivé –

25 Neboť si nemyslím, že vy všichni jste byli donuceni k tomu, abyste se pokořili; neboť vpravdě věřím, že mezi vámi jsou někteří, kteří by se pokořili, ať by již byli v jakýchkoli podmínkách.

26 Nyní, jak jsem pravil o víře – že to není dokonalá znalost – právě tak je tomu i se slovy mými. Nemůžete zprvu dokonale vědět o jejich jistotě, tak jako víra není dokonalou znalostí.

27 Ale vizte, jestliže probudíte a povzbudíte své schopnosti, až tak, abyste vyzkoušeli slova má a abyste uplatnili trochu víry, ano, nemůžete-li činiti ničeho více, nežli si “přáti, abyste uvěřili, nechte toto přání v sobě působiti, dokud neuvěříte tak, abyste mohli dopřáti místa části slov mých.

28 Nyní, přirovnáme slovo k “seménku. Nyní, jestliže dopřejete místa, aby v ^bsrdci vašem mohlo být zasazeno ‘seménko, vizte, je-li to pravé seménko neboli dobré seménko, nevypudíte-li je ^dnevírou svou, takže nebudete odporovati Duchu Páně, vizte, počne v prsou vašich bobtnati; a když ucítíte

tyto pohyby, jak bobtná, počnete si říkati – Musí nezbytně být, že to je dobré seménko, neboli ono slovo je dobré, neboť počíná rozšiřovati duši mou; ano, počíná osvěcovati ‘porozumění mé, ano, počíná mi být lahodným.

29 Nyní vizte, nezvětší to snad víru vaši? Pravím vám, ano; nicméně, ještě nedorostla k dokonalému poznání.

30 Ale vizte, jak seménko bobtná a vyráží a počíná růsti, pak musíte nezbytně říci, že to seménko je dobré; neboť vizte, bobtná a vyráží a počíná růsti. A nyní, vizte, neposílí to víru vaši? Ano, posílí to víru vaši; neboť řeknete: Víím, že to je dobré seménko; neboť vizte, vyráží a počíná růsti.

31 A nyní vizte, jste si jisti, že to je dobré seménko? Pravím vám, ano; neboť každé seménko přináší plody podle svého “druhu.

32 Tudíž, roste-li seménko, je dobré, ale neroste-li, vizte, není dobré, proto je vypuzeno.

33 A nyní, vizte, protože jste učinili pokus a zasadili seménko a ono bobtná a vyráží a počíná růsti, musíte nezbytně vědět, že to seménko je dobré.

34 A nyní vizte, je “znalost vaše dokonalá? Ano, znalost vaše je v tomto dokonalá a ^bvíra vaše dřímá; a to proto, že víte, neboť vy víte, že slovo rozšířilo duši vaši, a také víte, že vyrašilo, že porozumění vaše počíná být

27a Marek 11:24.

28a Alma 33:1.

b PP Srdce.

c Lukáš 8:11.

d Mat. 17:20.

e PP Porozumění.

31a Gen. 1:11–12.

34a PP Poznání, znalost.

b Eter 3:19.

osvěcováno a ‘mysl vaše se počíná rozpínati.

35 Ó, cožpak to není skutečné? Pravím vám, ano, protože to je ‘světlo; a vše, co je světlo, je dobré, protože je to rozeznatelné, tudíž musíte věděti, že to je dobré; a nyní vizte, poté, co jste okusili toto světlo, je vaše znalost dokonalá?

36 Vizte, pravím vám, nikoli; ani nesmíte odložit víru svou, neboť jste uplatnili víru svou, jen abyste zasadili seménko, abyste učinili pokus a poznali, je-li to seménko dobré.

37 A vizte, když strom počíná vyrůstati, řeknete: Vyživujme jej s velikou péčí, aby mohl zapustiti kořeny, aby mohl vyrůstiti a přinésti nám ovoce. A nyní vizte, jestliže ho budete vyživovati s velikou péčí, zapustí kořeny a vyroste a ponese ovoce.

38 Ale “zanedbáte-li strom a nebudete-li myslet na výživu jeho, vizte, žádné kořeny nezapustí; a když přijde sluneční žár a spálí ho, protože nemá žádné kořeny, uschne a vy ho vytrhnete a odhodíte.

39 Nyní, to není proto, že seménko nebylo dobré, ani to není proto, že by jeho ovoce nebylo žádoucí; ale je to proto, že “půda vaše je neúrodná a vy nechcete strom vyživovati, tudíž nemůžete mít ovoce jeho.

40 A tak jestliže nebudete vyživovati slovo, vyhlížejíce ovoce

jeho s okem víry, nemůžete nikdy trhati z ovoce “stromu života.

41 Ale jestliže budete slovo vyživovati, ano, vyživovati strom, když počíná růsti, vírou svou s velikou pílí a s “trpělivostí, a jestliže budete vyhlížeti ovoce jeho, zapustí kořeny; a vizte, bude to strom ^bvyrůstající k životu věčnému.

42 A pro ^apílí svou a víru svou a trpělivost svou při vyživování slova, aby ve vás mohlo zakořeniti, vizte, sklídíte brzy ^bovoce jeho, které je nejcennější, které je sladší nade vše, co je sladké, a které je bělejší nade vše, co je bílé, ano, a ryzí nade vše, co je ryzí; a budete hodovati na tomto ovoci, dokud se nenasytíte, takže nebudete hladověti ani nebudete žízni.

43 Pak, bratří moji, sklídíte odměnu za víru svou a za pílí svou a za trpělivost a za shovívavost, když jste čekali na to, až vám strom přinese ovoce.

KAPITOLA 33

Zenos učil, že se lidé mají modliti a že mají uctívati Boha na všech místech a že díky Synovi jsou odvráceny soudy – Zenok učil, že díky Synovi je uděleno milosrdenství – Mojžíš pozvedl v pustině předznamenání Syna Božího. Kolem roku 74 př. Kr.

34c PP Mysl.
35a Jan 3:18–21.
PP Světlo, světlo
Kristovo.
38a PP Odpadlictví.

39a Mat. 13:5.
40a Gen. 2:9;
1. Nefi 15:36.
41a PP Trpělivost.
b Alma 33:23;

NaS 63:23.
42a PP Píle.
b 1. Nefi 8:10–12.

NYNÍ, poté, co Alma pravil tato slova, vyslali k němu přejíce si zvěděti, zda mají věřiti v “jednoho Boha, aby mohli dosáhnouti tohoto ovoce, o němž promlouval, neboli jak mají zasaditi ^bseménko neboli slovo, o němž promlouval, které, jak pravil, musí býti zasaženo v srdce jejich; neboli jak mají začítí uplatňovati víru svoji.

2 A Alma jim pravil: Vizte, pravili jste, že “nemůžete uctívati svého Boha, protože jste byli vypuzeni ze synagog svých. Ale vizte, pravím vám, domníváte-li se, že nemůžete uctívati Boha, velice se mýlíte a měli byste zkoumati ^bpísma; domníváte-li se, že vás učila tomuto, nerozumíte jim.

3 Vzpomínáte si, že jste četli, co pravil “Zenos, prorok za stara, o modlitbě neboli o ^buctívání?

4 Neboť on pravil: Milosrdný jsi, ó Bože, neboť jsi vyslyšel modlitbu mou, dokonce i když jsem byl v pustině; ano, byl jsi milosrdný, když jsem se modlil za ty, kteří byli “nepřáteli mými, a ty jsi je obrátil ke mně.

5 Ano, ó Bože, a byl jsi ke mně milosrdný, když jsem volal k tobě na “poli svém; když jsem volal k tobě v modlitbě své, a ty jsi mne vyslyšel.

6 A opět, ó Bože, když jsem

se uchýlil do domu svého, ty jsi mne vyslyšel v modlitbě mé.

7 A když jsem se uchýlil do “komůrky své, ó Pane, a modlil jsem se k tobě, ty jsi mne vyslyšel.

8 Ano, ty jsi milosrdný k dětem svým, když volají k tobě, aby byly vyslyšeny tebou, a ne lidmi, a ty je vyslyšíš.

9 Ano, ó Bože, ty jsi byl milosrdný ke mně a vyslyšel jsi volání mé uprostřed shromáždění svých.

10 Ano, a také jsi mne vyslyšel, když jsem byl “vypuzen a nepřátelé moji mnou pohrdali; ano, ty jsi vyslyšel volání mé a rozhněval ses na nepřátele mé a navštívil jsi je v hněvu svým rychlým zničením.

11 A vyslyšel jsi mne pro strasti mé a pro upřímnost mou; a to pro Syna svého jsi byl ke mně tak milosrdný, tudíž budu k tobě volati ve všech strastech svých, neboť v tobě je radost má; neboť ty jsi odvrátil soudy své ode mne pro Syna svého.

12 A nyní, Alma jim pravil: Věříte oněm “písmům, jež byla napsána těmi za stara?

13 Vizte, věříte-li, musíte věřiti tomu, co pravil “Zenos; neboť vizte, on pravil: Ty jsi odvrátil soudy své pro Syna svého.

14 Nyní vizte, bratří moji, zeptal bych se, zda jste četli písma? Jestliže jste je četli, jak můžete nevěřiti v Syna Božího?

33 1a 2. Nefi 31:21;
Mos. 15:2–4.
b Alma 32:28–43.
2a Alma 32:5.
b Alma 37:3–10.

3a PP Písma – Ztracená písma; Zenos.
b PP Uctívání, uctívati.
4a Mat. 5:44.
5a Alma 34:20–25.

7a Mat. 6:5–6;
Alma 34:26.
10a Alma 32:5.
12a PP Písma.
13a Alma 34:7.

15 Neboť “není psáno, že pouze Zenos promlouval o těchto věcech, ale také ^bZenok promlouval o těchto věcech –

16 Neboť vizte, on pravil: Ty se hněváš, ó Pane, na tyto lidi, protože nechtějí chápati milosrdenství tvá, jež jsi jim udělil pro Syna svého.

17 A nyní, bratří moji, vidíte, že i druhý prorok za stara svědčil o Synu Božím, a protože lid nechtěl rozuměti jeho slovům, “ukamenovali ho k smrti.

18 Ale vizte, to není vše; tito nejsou jediní, kteří promlouvali o Synu Božím.

19 Vizte, promlouval o něm “Mojžíš; ano, a vizte, v pustině byl ^bpozvednut “předobraz, aby každý, kdo na něj pohlédne, mohl žít. A mnozí pohlédli a žili.

20 Ale málo jich rozumělo významu oněch věcí, a to pro tvrdost srdce svého. Ale bylo mnoho těch, kteří byli tak zatvrzelí, že nechtěli pohlédnouti, tudíž zahynuli. Nyní, nechtěli pohlédnouti proto, že nevěřili, že je to “uzdraví.

21 Ó bratří moji, kdybyste mohli býti uzdraveni pouhým pohlédnutím, abyste byli uzdraveni, což byste rychle nepohlédli, anebo byste raději zatvrzovali srdce své v nevěře a byli nedbalí,

takže byste nepohlédli, abyste zahynuli?

22 Pokud ano, přijde na vás běda; ale pokud ne, pak pohlédněte a “začněte věřiti v Syna Božího, že přijde, aby vykoupil lid svůj, a že bude trpěti a zemře, aby ^busmířil hříchy jejich; a že opět ^cvstane z mrtvých, což skuteční ^dvzkříšení, takže všichni lidé stanou před ním, aby byli souzeni posledního a soudného dne podle ^eskutků svých.

23 A nyní, bratří moji, přeji si, abyste si “zasadili toto slovo do srdce svého, a jak počne bobtnati, pak ho vyživujte vírou svou. A vizte, stane se stromem, který ve vás ^bvyroste k věčnému životu. A pak nechť vám Bůh dá, aby ^cbřemena vaše byla lehká skrze radost ze Syna jeho. A vpravdě toto vše můžete činiti, chcete-li. Amen.

KAPITOLA 34

Amulek svědčí, že slovo k spasení je v Kristu – Nebude-li učiněno usmíření, veškeré lidstvo musí zahynouti – Celý zákon Mojžíšův poukazuje na oběť Syna Božího – Věčný plán vykoupení je založen na víře a pokání – Modlete se o časná a duchovní požehnání – Tento život je dobou k tomu, aby se lidé připra-

15a Jákob 4:4.
b 1. Nefi 19:10;
Alma 34:7.

17a pp Mučednictví,
mučedník.

19a Deut. 18:15, 18;
Alma 34:7.

b Jan 3:14;

Hel. 8:14–15.

c Num. 21:9;
2. Nefi 25:20;
Mos. 3:15.

20a 1. Nefi 17:40–41.

22a Alma 32:27–28.

b Alma 22:14; 34:8–9.
c pp Vzkříšení.

d Alma 11:44.

e pp Skutky.
23a Alma 33:1; 34:4.

b Alma 32:41;
NaS 63:23.

c Alma 31:38.

vili na setkání s Bohem – Pracujte na svém spasení s bázní před Bohem. Kolem roku 74 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že poté, co jim Alma pravil tato slova, usedl na zem a povstal „Amulek a počal je poučovati řka:

2 Bratří moji, myslím, že je nemožné, abyste byli neznalí věcí, jež byly promlouvány o příchodu Krista, o němž učíme, že je Syn Boží; ano, vím, že jste byli „těmto věcem hojně vyučováni před odštěpením se z prostředku nás.

3 A jak jste si od milovaného bratra mého přáli, aby vám oznámil, co máte ohledně strastí svých činiti; a něco k vám promlouval, aby připravil mysl vaši; ano, a nabádal vás k víře a k trpělivosti –

4 Ano, dokonce abyste měli tolik víry, že dokonce „zasadíte slovo do srdce svého, abyste mohli vyzkoušeti dobrotivost jeho.

5 A spatřili jsme, že velikou otázkou v mysli vaší je, zda ono slovo je v Synu Božím, anebo zda nebude žádného Krista.

6 A také jste viděli, že bratr můj vám dokázal mnohokrát, že „slovo k spasení je v Kristu.

7 Bratr můj se odvolával na slova Zenosova, že vykoupení přijde skrze Syna Božího, a také na slova Zenokova; a také se

odvolával na Mojžíše, aby dokázal, že tyto věci jsou pravdivé.

8 A nyní vizte, „dovšedčím vám sám za sebe, že tyto věci jsou pravdivé. Vizte, pravím vám, že já vím, že Kristus přijde mezi děti lidské, aby na sebe vzal přestupky lidu svého, a že ^busmíří hříchy světa; neboť Pán Bůh tak pravil.

9 Neboť je nezbytné, aby bylo učiněno „usmíření; neboť podle velikého ^bplánu Věčného Boha musí býti učiněno usmíření, nebo jinak musí veškeré lidstvo nevyhnutelně zahynouti; ano, všichni jsou zatvrzelí; ano, všichni jsou „padlí a ztracení a museli by zahynouti, kdyby nebylo usmíření, které musí nezbytně býti učiněno.

10 Neboť je nezbytné, aby byla veliká a poslední „oběť; ano, nikoli oběť člověka ani zvířete ani žádného ptáka; neboť to nebude oběť lidská; ale musí to býti ^boběť „nekonečná a věčná.

11 Nyní, není člověka, který by mohl obětovati svou vlastní krev, která by usmířila hříchy druhého. Nyní, když člověk zavraždí, vizte, vezme zákon náš, který je „spravedlný, život bratru jeho? Pravím vám, nikoli.

12 Ale zákon požaduje život toho, kdo „zavraždil; tudíž nemůže býti nic menšího než nekonečné usmíření, co by postačilo pro hříchy světa.

13 Tudíž je nezbytné, aby byla

34 1a Alma 8:21.
2a Alma 16:13–21.
4a Alma 33:23.
6a Jan 1:1, 14.
8a PP Svědčiti.
b PP Usmíření, usmířiti.

9a Alma 33:22.
b Alma 12:22–33;
Mojž. 6:62.
c PP Pád Adama a Evy.
10a Mojž. 5:6–7.
b PP Oběť.

c 2. Nefi 9:7.
11a Deut. 24:16;
Mos. 29:25.
12a PP Trest smrti;
Vražda, vražditi.

veliká a poslední oběť, a pak nastane, neboli je žádoucí, aby nastal, “konec prolévání krve; pak bude ^bzákon Mojžíšův naplněn; ano, celý bude naplněn, každá literka i čárka, a žádná nepomine.

14 A vizte, toto je celý “význam ^bzákona, každý bod ukazuje k oné veliké a poslední ‘oběti; a onou velikou a poslední obětí bude Syn Boží, ano, nekonečnou a věčnou.

15 A tak on přinese “spasení všem těm, kteří uvěří ve jméno jeho; a toto je smyslem této poslední oběti, aby uskutečnila nitro milosrdenství, což přemáhá spravedlnost a uskutečňuje pro lidi prostředek, aby mohli mítí víru ku pokání.

16 A tak může “milosrdenství uspokojiti požadavky ^bspravedlnosti a obklopuje je náručí bezpečí, zatímco ten, kdo neuplatňuje víru ku pokání, je vystaven celému zákonu požadavků ‘spravedlnosti; tudíž pouze pro toho, kdo má víru ku pokání, se uskuteční veliký a věčný ^dplán vykoupení.

17 Tudíž kéž vám Bůh dá, bratří moji, abyste mohli začítí uplatňovati “víru svoji ku pokání, abyste počali ^bvzývati svaté jméno jeho, aby k vám byl milosrdný;

18 Ano, volejte k němu o milosrdenství; neboť on je mocný, aby spasil.

19 Ano, pokořte se a pokračujte v modlitbě k němu.

20 Volejte k němu, když jste na polích svých, ano, za všechna stáda svá.

21 “Volejte k němu v domě svém, ano, za celý dům svůj, jak ráno, tak v poledne i večer.

22 Ano, volejte k němu proti moci nepřátel svých.

23 Ano, “volejte k němu proti ^bďáblu, který je nepřítelem vší ‘spravedlivosti.

24 Volejte k němu za úrodu na polích svých, aby vám byla prospěšná.

25 Volejte za stáda polí svých, aby se rozrůstala.

26 Ale to není vše; musíte vylíti duši svou v “komůrce své a na tajných místech svých a v pustině své.

27 Ano, a když k Pánu nevoláte, nechť je “srdce vaše ^bplné, pohnuté neustále k modlitbě k němu za blaho vaše a také za blaho těch, kteří jsou kolem vás.

28 A nyní vizte, milovaní bratří moji, pravím vám, nedomnívejte se, že to je vše; neboť jestliže poté, co učiníte všechny věci tyto, budete odmítati “potřebné a nahé a nebudete navštěvovati nemocné a soužené a nebudete

13a 3. Nefi 9:17, 19–20.

b 3. Nefi 15:5.

14a Alma 30:3.

b PP Zákon Mojžíšův.

c NaS 138:35.

15a PP Spasení.

16a PP Milosrdenství,
milosrdný.

b PP Spravedlnost.

c Alma 12:32.

d PP Plán vykoupení.

17a PP Věřiti, víra.

b PP Modlitba.

21a Žalmy 5:2–4;

3. Nefi 18:21.

23a 3. Nefi 18:15, 18.

b PP Ďábel.

c PP Spravedlivost,
spravedlivý.

26a Mat. 6:5–6.

27a PP Srdce.

b PP Přemítati.

28a PP Chudí.

^budíleti ze jmění svého, máte-li, těm, kteří toho mají zapotřebí – pravím vám, nebudete-li činiti některou z těchto věcí, vizte, ^cmodlitba vaše je ^dmarná a nic vám neprospěje a vy jste jako pokrytci, kteří zapírají víru.

29 Tudíž, nepamatujete-li na to, abyste měli ^apravou lásku, jste jako struska, kterou taviči vyvrhují (protože nemá ceny) a je pošlapána nohama lidí.

30 A nyní, bratří moji, přál bych si, abyste poté, co jste obdrželi tak mnohá svědectví, vidouce, že svatá písma svědčí o těchto věcech, vyšli a nesli ^aovoce ku pokání.

31 Ano, chtěl bych, abyste vyšli a nezatvrzovali již déle srdce své; neboť vizte, nyní je doba a ^aden spasení vašeho; a tudíž, budete-li činiti pokání a nebudete-li zatvrzovati srdce své, veliký plán vykoupení se pro vás bude ihned uskutečňovati.

32 Neboť vizte, tento život je dobou na to, aby se lidé ^apřipravili na setkání s Bohem; ano, vizte, den tohoto života je dnem na to, aby lidé vykonávali práce své.

33 A nyní, jak jsem vám pravil dříve, protože se vám dostalo tolika svědectví, tudíž, prosím vás, abyste ^aneodkládali den

^bpokání svého až na konec; neboť po tomto dnu života, který nám je dán, abychom se připravili na věčnost, vizte, nevyužijeme-li řádně času svého, zatímco jsme v tomto životě, pak přijde ^cnoc ^dtemnoty, kdy nemůže býti žádná práce vykonána.

34 Nebudete moci říci, až budete uvedeni do onoho strašného ^astavu: Budu činiti pokání, vrátím se k Bohu svému. Nikoli, to nebudete moci říci; neboť tentýž duch, který ovládá tělo vaše v době, kdy odcházíte z tohoto života, tentýž duch bude míti moc ovládati tělo vaše na onom věčném světě.

35 Neboť vizte, jestliže odkládáte den pokání svého až do smrti, vizte, ^astáváte se poddanými duchu ďáblu a on si vás ^bzpečetí za své; tudíž Duch Páně se od vás vzdálí a nebude míti ve vás místa a ďábel bude míti nad vámi veškerou moc; a toto je konečný stav zlovolných.

36 A toto vím, protože Pán pravil, že nepřebývá v ^anesvatých chrámech, ale v srdci ^bspravedlivých přebývá; ano, a také pravil, že spravedliví usednou v království jeho a již více nevyjdou; ale šat jejich bude vybělen krví Beránkovou.

37 A nyní, milovaní bratří moji, přeji si, abyste si tyto věci zapamatovali a abyste ^apracovali

28b PP Almužna, dávání almužny.

c Mat. 15:7–8.

d Moroni 7:6–8.

29a PP Pravá láska.

30a Mat. 3:8;

Alma 13:13.

31a Řím. 13:11–12.

32a 2. Nefi 2:21;

Alma 12:24; 42:4–6.

33a Hel. 13:38;

NaS 45:2.

b PP Pokání.

c Jan 9:4; NaS 45:17.

d PP Smrt, duchovní;

Temnota, duchovní.

34a Alma 40:13–14.

35a 2. Nefi 28:19–23.

b 2. Nefi 9:9.

36a Mos. 2:37; Alma 7:21;

Hel. 4:24.

b PP Spravedlivost,

spravedlivý.

37a Filip. 2:12.

na spasení svém s bázní před Bohem a abyste již více nepopírali příchod Krista;

38 Abyste již více „nebojovali proti Duchu Svatému, ale abyste ho přijali a vzali na sebe ^bjméno Kristovo; abyste se pokořili až do prachu a ^cuctívali Boha, ať jste na jakémkoli místě, v duchu a v pravdě; a abyste denně žili v ^ddíkůvzdání za mnohá milosrdenství a požehnání, která vám udílí.

39 Ano, a také vás nabádám, bratří moji, abyste neustále „dbali na modlitbu, abyste nebyli svedeni ^bpokoušenými ďáblůvými, aby vás nepřemohl, abyste se posledního dne nestali jeho poddanými; neboť vizte, on vás neodmění ^cničím dobrým.

40 A nyní, milovaní bratří moji, chtěl bych vás nabádati, abyste měli „trpělivost a abyste snášeli všeliké strasti; abyste ^bnespílali těm, kteří vás vypuzují pro nesmírnou chudobu vaši, abyste se nestali hříšníky jako oni;

41 Ale abyste měli trpělivost a snášeli ony strasti s pevnou nadějí, že si jednoho dne odpočinete od všech strastí svých.

KAPITOLA 35

Kázání slova maří lstivost Zoramitů – Ti vyhánějí obrácené, kteří se pak v Jeršonu připojují k lidu Ammonovu – Alma je zarmoucen

nad zlovolností lidu. Kolem roku 74 př. Kr.

NYNÍ, stalo se, že poté, co Amulek ukončil tato slova, opustili zástup a šli do země Jeršon.

2 Ano, a zbytek bratří poté, co kázali slovo Zoramitům, také šel do země Jeršon.

3 A stalo se, že poté, co se oblíbenější část Zoramitů společně poradila o slovech, jež jim byla kázána, rozhněvala se pro slovo, neboť mařilo jejich „lstivost; tudíž oni nechtěli poslouchati tato slova.

4 A vyslali poselství a shromáždili všechny lidi po celé zemi a radili se s nimi o slovech, jež byla promlouvána.

5 Nyní, jejich vládcové a jejich kněží a jejich učitelé nedali lidu najevo svá přání; tudíž zjistili potají smýšlení veškerého lidu.

6 A stalo se, že poté, co zjistili smýšlení veškerého lidu, ti, kteří byli nakloněni slovům, jež promlouval Alma a jeho bratří, byli vypuzeni ze země; a bylo jich mnoho; a přišli také do země Jeršon.

7 A stalo se, že Alma a jeho bratří je poučovali.

8 Nyní, lid Zoramitů se hněval na lid Ammonův, který byl v Jeršonu, a hlavní vládce Zoramitů, jsa velice zlovolným mužem, poslal k lidu Ammonovu poselství požaduje od nich, aby vypudili ze své země všechny

38a PP Svár.

b Mos. 5:8;

Alma 5:38.

c PP Uctívání, uctívati.

d Žalmy 69:31;

NaS 59:7.

PP Díkůvzdání, díky.

39a PP Bdíti, strážní.

b PP Pokoušeti, pokoušení.

c Alma 30:60.

40a PP Trpělivost.

b NaS 31:9.

35 3a PP Kněžská lstivost.

ty, kteří od nich přešli do jejich země.

9 A vychrlil proti nim mnoho hrozeb. A nyní, lid Ammonův se jejich slov nebál; tudíž je nevypudili, ale přijali všechny chudé ze Zoramitů, kteří k nim přišli; a "nasytili je a oblékli je a dali jim země jako jejich dědictví; a sloužili jim podle jejich potřeb.

10 Nyní, to podnítilo Zoramity k hněvu vůči lidu Ammonovu a počali se stýkati s Lamanity a podněcovali je také k hněvu vůči nim.

11 A tak počali Zoramité a Lamanité činiti přípravy na válku proti lidu Ammonovu, a také proti Nefitům.

12 A tak skončil sedmnáctý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

13 A lid Ammonův odešel ze země Jeršon a přišel do země Melek a uvolnil místo v zemi Jeršon vojskům Nefitů, aby mohla bojovati s vojsky Lamanitů a s vojsky Zoramitů; a tak počala válka mezi Lamanity a Nefity v osmnáctém roce vlády soudců; a "zpráva o jejich válkách bude podána později.

14 A Alma a Ammon a jejich bratří a také dva synové Almovi se vrátili do země Zarahemla, byvše nástroji v rukou Božích při přivádění "mnoha Zoramitů ku pokání; a tolik, kolik jich bylo přivedeno ku pokání, bylo vyhnáno ze své země; ale mají země jako své dědictví v zemi

Jeršon a chopili se zbraní, aby bránili sebe a své manželky a děti a své země.

15 Nyní, Alma, jsa zarmoucen pro nepravost svého lidu, ano, pro ony války a krveprolití a sváry, které mezi nimi byly; a oznámiv slovo neboli byv vyslán, aby oznamoval slovo mezi všemi lidmi v každém městě; a vida, že srdce lidí se počalo zatvrzovati a že se počali pro přísnost slova "urážeti, byl v srdci nesmírně zarmoucen.

16 Tudíž, dal, aby se jeho synové shromáždili, aby mohl předati každému z nich jednotlivě "pověření ohledně věcí týkajících se spravedlivosti. A my máme zprávu o jeho příkázáních, která jim dal, podle jeho vlastního záznamu.

Příkázání Almova jeho synu Helamanovi.

Obsaženo v kapitolách 36 a 37.

KAPITOLA 36

Alma svědčí Helamanovi o svém obrácení poté, co viděl anděla – Trpěl bolestmi zatracené duše; vzýval jméno Ježíšovo a potom byl zrozen z Boha – Sladká radost naplnila jeho duši – Viděl zástupy andělů chválící Boha – Mnozí obrácení okusili a viděli to, co okusil a viděl on. Kolem roku 74 př. Kr.

"SYNU můj, nakloň ucho slovům mým; neboť ti přísahám, že

9a Mos. 4:26.
PP Blaho a sociální péče.

13a Alma 43:3.
14a Alma 35:6.
15a PP Odpadlictví.

16a PP Správce, správcovství.
36 1a Hel. 5:9–14.

nakolik budeš zachovávatí přikázání Boží, bude se ti v zemi dařiti.

2 Chtěl bych, abys činil tak, jak jsem činil já, že jsem pamatoval na zajetí otců našich; neboť byli v "porobě a žádný je nemohl vysvoboditi, leda ^bBůh Abrahámův a Bůh Izákův a Bůh Jákobův; a on je zajisté v strastech jejich vysvobodil.

3 A nyní, ó synu můj Helamane, viz, ty jsi v mladosti své, a tudíž, prosím tě, abys vyslyšel slova má a učil se ode mne; neboť já vím, že každý, kdo vloží důvěru svou v Boha, bude míti ve "zkouškách svých a v trápeních svých a v strastech svých oporu a bude ^bpozvednut posledního dne.

4 A nechtěl bych, aby sis myslel, že to "vím sám ze sebe – vím to nikoli z časného, ale z duchovního, nikoli z ^btělesné mysli, ale od Boha.

5 Nyní viz, pravím ti, kdybych nebyl "zrozen z Boha, ^bnebyl bych věděl o těchto věcech; ale Bůh mi ústy svého svatého anděla tyto věci oznámil, ne proto, že bych toho já byl "hoden;

6 Neboť já jsem obcházel se syny Mosiášovými, usiluje o "zničení církve Boží; ale viz, Bůh vyslal svého svatého anděla, aby nás v oné cestě zastavil.

7 A viz, promluvil k nám jako-by hlasem hromu, a celá země

se nám "třásla pod nohama; a všichni jsme padli k zemi, neboť na nás přišla ^bbázeň Páně.

8 Ale viz, hlas mi pravil: Povstaň. A já jsem povstal a stanul a spatřil jsem anděla.

9 A on mi pravil: I kdybys ty sám chtěl býti zničen, nesnaž se již ničiti církev Boží.

10 A stalo se, že jsem padl k zemi; a po dobu "tří dnů a tři noci jsem nemohl otevřítí ústa svá, ani jsem nemohl pohnouti končetinami svými.

11 A anděl ke mně promlouval více věcí, které slyšeli bratří moji, ale já jsem je neslyšel; neboť když jsem uslyšel ona slova – I kdybys ty sám chtěl býti zničen, nesnaž se již dále ničiti církev Boží – byl jsem zasažen tak velikým strachem a úžasem, že bych snad měl býti zničen, že jsem padl k zemi a nic jsem již neslyšel.

12 Ale byl jsem trýzněn "věčnými mukami, neboť duše má byla nejvyšší měrou drásána a trýzněna všemi hříchy mými.

13 Ano, vzpomněl jsem si na všechny hříchy své a na nepravosti, pro které jsem byl "trýzněn bolestmi pekla; ano, viděl jsem, že jsem se bouřil proti svému Bohu a že jsem nezachovával svatá přikázání jeho.

14 Ano, a zavraždil jsem mnohé z dětí jeho neboli spíše jsem je svedl ke zkáze; ano, a

2a Mos. 23:23; 24:17–21.

b Ex. 3:6;

Alma 29:11.

3a Řím. 8:28.

b Mos. 23:21–22.

4a 1. Kor. 2:11;

Alma 5:45–46.

pp Poznání, znalost.

b pp Tělesný.

5a pp Znovuzrozen, zrozen z Boha.

b Alma 26:21–22.

c pp Způsobilost, způsobilý.

6a Mos. 27:10.

7a Mos. 27:18.

b pp Báti se, bázeň, strach – Bázeň Boží.

10a Mos. 27:19–23.

12a NaS 19:11–15.

13a pp Vína.

zkrátka, nepravosti mé byly tak veliké, že sama myšlenka na příchod do přítomnosti mého Boha trýznila duši mou nevýslovnou hrůzou.

15 Ó, pomyslel jsem si, kéž bych "mohl býti vypovězen a zaniknouti jak duši, tak tělem, abych nemusel býti předveden, abych stál v přítomnosti svého Boha, abych byl souzen za ^bskutky své.

16 A nyní, po tři dny a tři noci jsem byl trýzněn, dokonce bolestmi "zatracené duše.

17 A stalo se, že jak jsem tak byl trýzněn mukami, zatímco jsem byl "drásán vzpomínkou na mnohé hříchy své, viz, vzpomněl jsem si také, že jsem slyšel otce svého prorokovati lidu ohledně příchodu jistého Ježíše Krista, Syna Božího, který usmíří hříchy světa.

18 Nyní, když se mysl moje zmocnila této myšlenky, zvolal jsem v srdci: Ó Ježíši, ty Synu Boží, buď milosrdný ke mně, kterýž jsem "v zluči hořkosti a obvinut věčnými ^břetězy smrti.

19 A nyní viz, když jsem si toto pomyslel, nemohl jsem si již více vzpomenouti na bolesti své; ano, vzpomínka na hříchy mé mne již "nedrásala.

20 A ó, jaká "radost a jaké podivuhodné světlo jsem uzřel; ano, duše má byla naplněna

radostí tak nesmírnou, jakou byla bolest má!

21 Ano, pravím ti, synu můj, že nic nemohlo býti tak pronikavé a trpké, jako byly bolesti mé. Ano, a opět ti pravím, synu můj, že na druhé straně nic nemůže býti tak pronikavé a sladké, jako byla radost má.

22 Ano, zdálo se mi, že vidím, tak jako viděl náš otec "Lehi, Boha sedícího na svém trůnu, obklopeného nesčetnými zástupy andělů, jak opěvují a chválí svého Boha; ano, a má duše tam toužila býti.

23 Ale viz, končetiny mé nablyly opět "síly své a já jsem stanul na nohou svých a prohlásil jsem lidem, že jsem byl ^bzrozen z Boha.

24 Ano, a od oné doby až do nynějška jsem bez ustání pracoval, abych mohl přiváděti duše ku pokání; abych je mohl přiváděti k tomu, aby "okusily onu nesmírnou radost, kterou jsem okusil já; aby mohly také býti zrozeny z Boha a ^bnaplněny Duchem Svatým.

25 Ano, a nyní viz, ó synu můj, Pán mi dává převelikou radost z ovoce práce mé;

26 Neboť pro "slovo, jež mi udělil, viz, byli mnozí zrozeni z Boha a okusili, jako jsem okusil já, a uzřeli okem v oko, jako jsem uzřel já; tudíž vědí o těchto

15a Zjev. 6:15–17;

Alma 12:14.

^b Alma 41:3;

NaS 1:9–10.

16a PP Zatracení.

17a 2. Kor. 7:10.

18a TJ. trpím nesmírnými
výčitkami svědomí.

^b 2. Nefi 9:45; 28:22;

Alma 12:11;

Mojž. 7:26.

19a PP Vína.

20a PP Radost.

22a 1. Nefi 1:8.

23a Mojž. 1:10.

^b Alma 5:14.

PP Znovuzrozen,
zrozen z Boha.

24a 1. Nefi 8:12;

Mos. 4:11.

^b 2. Nefi 32:5;

3. Nefi 9:20.

PP Duch Svatý.

26a Alma 31:5.

věcech, o kterých jsem promlouval, jako vím já; a poznání, jež mám, je od Boha.

27 A měl jsem oporu ve zkouškách a v trápení všeho druhu, ano, a ve všelikých strastech; ano, Bůh mne vysvobodil z vězení a z pout a ze smrti; ano, a já vkládám důvěru svou v něho a on mne vždy "vysvobodí.

28 A já vím, že mne "pozvedne posledního dne, abych s ním přebýval ve ^bslávě; ano, a budu ho chváliti na věky, neboť on "vyvedl otce naše z Egypta a on pohltil ^dEgyptské v Rudém moři; a vedl je mocí svou do zaslíbené země; ano, a čas od času je vysvobozoval z poroby a ze zajetí.

29 Ano, a on také vyvedl otce naše ze země Jeruzalém; a také je čas od času až do tohoto dne vysvobozoval věčnou mocí svou z "poroby a ze zajetí; a já jsem měl zajetí jejich vždy na paměti; ano, a ty bys měl také, jako já, míti na paměti zajetí jejich.

30 Ale viz, synu můj, to není vše, neboť ty bys měl věděti, jako vím já, že "nakolik budeš zachovávatí přikázání Boží, bude se ti v zemi dařiti; a měl bys také věděti, že nakolik přikázání Boží zachovávatí nebudeš, budeš z přítomnosti jeho odříznut. Nyní, tak je podle slova jeho.

KAPITOLA 37

Desky z mosazi a další písma jsou zachovávána, aby přivedla duše k spasení – Jaredité byli zničeni pro svou zlovolnost – Jejich tajné přísahy a smlouvy musejí býti před lidem utajeny – Rad'te se s Pánem ve veškerém svém konání – Tak jako Liahona vedla Nefity, tak slovo Kristovo vede lidi k věčnému životu. Kolem roku 74 př. Kr.

A NYNÍ, synu můj Helamane, přikazuji ti, abys převzal "záznamy, které mi byly ^bsvěřeny;

2 A také ti přikazuji, abys vedl záznam tohoto lidu podle toho, jak jsem to činil já, na deskách Nefiových, a zachovával všechny věci, které jsem zachovával já, v posvátnosti tak, jak jsem je zachovával já; neboť jsou zachovávány pro "moudrý záměr.

3 A tyto "desky z mosazi, které obsahují tyto rytiny, na nichž jsou záznamy svatých písem, které mají rodokmen našich praotců od samého počátku –

4 Viz, bylo prorokováno našimi otci, že budou udržovány a předávány z jednoho pokolení na druhé a budou udržovány a zachovávány rukou Páně, dokud nevyjdou ke každému národu, pokolení, jazyku a lidu, aby poznali "tajemství, která jsou na nich obsažena.

5 A nyní viz, jsou-li udržovány,

27a Žalmy 34:18.

28a 3. Nefi 15:1.

b PP Sláva.

c Ex. 12:51.

d Ex. 14:26–27.

29a Mos. 24:17; 27:16;

Alma 5:5–6.

30a 2. Nefi 1:9–11;

Alma 50:19–22.

37 1a Alma 45:2–8.

b Mos. 28:20.

2a Enos 1:13–18;

Sl. Morm. 1:6–11;

Alma 37:9–12.

3a 1. Nefi 5:10–19.

PP Mosazné desky.

4a PP Tajemství Boží.

musejí si podržeti svůj jas; ano, a ony si podrží svůj jas; ano, a taktéž i všechny desky, které obsahují svaté písmo.

6 Nyní, ty se můžeš domnívati, že to je ^apošetilost ve mně; ale viz, já ti pravím, že ^bmalými a prostými věcmi se uskutečňují věci veliké; a malé prostředky v mnoha případech zahanbují moudré.

7 A Pán Bůh užívá ^aprostředků, aby uskutečnil své veliké a věčné záměry; a velice ^bmalými prostředky Pán zahanbuje moudré a uskutečňuje spasení mnoha duší.

8 A nyní, doposud bylo moudrostí v Bohu, aby tyto věci byly zachovávány; neboť viz, ^arozšířily paměť tohoto lidu, ano, a přesvědčily mnohé o omylu jejich cest a přivedly je k poznání jejich Boha k spasení jejich duše.

9 Ano, pravím ti, ^akdyby nebylo těchto věcí, které tyto záznamy obsahují, které jsou na těchto deskách, Ammon a jeho bratří by nebyli ^bpřesvědčili tolik tisíc Lamanitů o nesprávných tradicích jejich otců; ano, tyto záznamy a jejich ^cslova je přivedla ku pokání; to jest, přivedla je k poznání Pána, jejich Boha, a k radosti v Ježiši Kristu, jejich Vykupiteli.

10 A kdo ví, zdali skrze ně jich nebude přivedeno mnoho tisíc, ano, a také mnoho tisíc našich

tvrdošijných bratří Nefitů, kteří nyní zatvrzují srdce své v hříchu a nepravostech, k poznání Vykupitele svého?

11 Nyní, tato tajemství mi ještě nebyla plně oznámena; tudíž se zdržím o tom mluvit.

12 A postačí, jestliže jen řeknu, že jsou zachovávány pro moudrý záměr, kterýžto záměr je znám Bohu; neboť on ^aradí v moudrosti nad všemi svými díly, a stezky jeho jsou přímé a cesta jeho je ^bjeden věčný koloběh.

13 Ó, pamatuj, pamatuj, synu můj Helamane, jak ^apřísná jsou příkázání Boží. A on pravil: ^bBudete-li zachovávatí příkázání má, bude se vám v zemi ^cdařiti – ale nebudeš-li zachovávatí příkázání jeho, budeš z přitomnosti jeho odříznut.

14 A nyní, pamatuj, synu můj, že ti Bůh ^asvěřil tyto věci, které jsou ^bposvátné, které udržoval v posvátnosti a které také bude udržovati a zachovávatí ^cpro moudrý záměr v něm, aby mohl ukázati moc svou budoucím pokolením.

15 A nyní viz, říkám ti duchem proroctví, že budeš-li přestupovatí příkázání Boží, viz, tyto věci, které jsou posvátné, ti budou mocí Boží odňaty a ty budeš vydán Satanovi, aby tě mohl prosívati jako plevy ve větru.

6a 1. Kor. 2:14.
b 1. Nefi 16:28–29;
NaS 64:33; 123:15–17.
7a Iz. 55:8–9.
b 2. Král. 5:1–14.
8a 2. Tim. 3:15–17;
Mos. 1:3–5.

9a Mos. 1:5.
b Alma 18:36; 22:12.
c PP Evangelium.
12a 2. Nefi 9:28;
Jákos 4:10.
b 1. Nefi 10:19;
Alma 7:20.

13a 2. Nefi 9:41.
b Alma 9:13;
3. Nefi 5:22.
c Mos. 1:7; Alma 50:20.
14a NaS 3:5.
b PP Svatý.
c 1. Nefi 9:3–6.

16 Ale budeš-li zachovávatí přikázání Boží a budeš-li nakládati s těmito věcmi, které jsou posvátné, podle toho, co ti Pán přikazuje (neboť ty se musíš obracet k Pánu ohledně čehokoli, co s nimi musíš činiti), viz, žádná moc na zemi ani v pekle ti je nemůže ^aodebrati, neboť Bůh je mocný natolik, že naplní všechna slova svá.

17 Neboť on naplní všechny přísliby své, které ti dá, neboť on naplnil přísliby své, které dal otcům našim.

18 Neboť jim přislíbil, že tyto věci ^azachová pro moudrý záměr v něm, aby mohl ukázati moc svou budoucím pokolením.

19 A nyní viz, jeden záměr již naplnil, totiž znovuzřízení ^amnoha tisíc Lamanitů k poznání pravdy; a ukázal na nich moc svou, a ještě na nich také moc svou ukáže ^bbudoucím pokolením; tudíž budou zachovávány.

20 Tudíž ti přikazuji, synu můj Helamane, abys byl pilný v plnění všech mých slov a abys byl pilný v zachovávaní přikázání Božích, jak jsou psána.

21 A nyní, promluvíím k tobě o oněch ^advaceti čtyřech deskách, abys je udržoval, aby tomuto lidu mohla býti ukázána tajemství a díla temnoty a jejich ^btajná díla neboli tajná díla onoho lidu, který byl zničen; ano, všechny jejich vraždy a loupení a jejich plenění a všechna jejich zlovol-

nost a ohavnosti mohou býti ukázány tomuto lidu; ano, a abys uchovával tyto ^cpřekladaatele.

22 Neboť viz, Pán viděl, že lid jeho počal působiti v temnotě, ano, konati tajné vraždy a ohavnosti; tudíž Pán pravil, že nebudou-li činiti pokání, budou vyhlazeni s tváře země.

23 A Pán pravil: Připravím služebníkovi svému Gazelemovi ^akámen, který bude vyzařovati v temnotě světlo, abych mohl odkrýti lidem svým, kteří mi slouží, abych jim mohl odkrýti díla bratří jejich, ano, tajná díla jejich, jejich díla temnoty, a jejich zlovolnost a ohavnosti.

24 A nyní, synu můj, tyto překladaatele byly připraveny, aby se mohlo naplniti slovo Boží, které on pravil řka:

25 ^aVynesu z temnoty na světlo všechna tajná díla jejich a ohavnosti jejich; a nebudou-li činiti pokání, ^bvyhladím je s tváře země; a vynesu na světlo všechny tajnosti a ohavnosti jejich každému národu, který bude od nynějška nadále vlastniti tuto zemi.

26 A nyní, synu můj, my vidíme, že pokání nečinili; tudíž byli zničeni, a potud se slovo Boží naplnilo; ano, jejich tajné ohavnosti byly vneseny z temnoty a byly nám oznámeny.

27 A nyní, synu můj, přikazuji ti, abys zadržel všechny jejich přísahy a jejich smlouvy a jejich

16a JS–Ž 1:59.

18a NaS 5:9.

19a Alma 23:5.

^b Enos 1:13;

Morm. 7:8–10.

21a Eter 1:1–5.

^b PP Tajná spolčení.^c PP Urim a Thumim.

23a Mos. 8:13.

25a NaS 88:108–110.

^b Mos. 21:26.

dohody v jejich tajných ohavnostech; ano, a všechna jejich "znamení a jejich divy budeš před tímto lidem tajiti, aby je nepoznali, aby snad také neupadli v temnotu a nebyli zničeni.

28 Neboť viz, na celé této zemi leží "prokletí, že na všechny ony činitele temnoty přijde zničení podle moci Boží, až budou plně zralí; tudíž si přeji, aby tento lid nemusel býti zničen.

29 Tudíž budeš před tímto lidem ony tajné plány jejich "přísah a jejich smluv tajiti a pouze jejich zlovolnost a jejich vraždy a jejich ohavnosti mu budeš oznamovati; a budeš je učiti, aby si takovou zlovolnost a ohavnosti a vraždy ^bhnusili; a také je budeš učiti, že onen lid byl zničen pro svou zlovolnost a ohavnosti a své vraždy.

30 Neboť viz, povraždili všechny proroky Páně, kteří přišli mezi ně, aby jim oznamovali nepravosti jejich; a krev těch, které zavraždili, křičela k Pánu, jejich Bohu, o odplatu na těch, kteří byli jejich vražedníky; a tak soudy Boží přišly na tyto činitele temnoty a tajných spolčení.

31 Ano, a prokleta buď tato země na věky věků pro ony činitele temnoty a tajná spolčení, až ke zničení, ledaže budou činiti pokání, nežli plně uzrají.

32 A nyní, synu můj, pamatuj na slova, jež jsem k tobě pro-

mlouval; nesvěřuj ony tajné plány tomuto lidu, ale uč je věčné "nenávisti k hříchu a k nepravosti.

33 "Kaž jim pokání a víru v Pána Ježíše Krista; uč je, aby se pokořili a aby byli ^bmírní a pokorní v srdci; uč je, aby odolávali každému "pokušení ďáblovu svou vírou v Pána Ježíše Krista.

34 Uč je, aby nikdy nebyli znaveni konáním dobra, ale aby byli mírní a pokorní v srdci; neboť takoví naleznou "odpočinutí duši své.

35 Ó, pamatuj, synu můj, a uč se "moudrosti v mládí svém; ano, nauč se v mládí svém zachovávatí přikázání Boží.

36 Ano, a "volej k Bohu o veškerou podporu svou; ano, necht' veškerá konání tvá jsou pro Pána, a ať jdeš kamkoli, necht' je to v Pánu; ano, necht' veškeré myšlenky tvé směřují k Pánu; ano, necht' náklonnost srdce tvého ulpí na Pánovi na věky.

37 "Rad' se s Pánem ve veškerém konání svém a on tě povede k dobrému; ano, když večer uléháš, uléhej v Pánu, aby nad tebou bděl ve spánku tvém; a když ráno vstáváš, necht' je tvé srdce naplněno ^bpoděkováním Bohu; a jestliže toto budeš činiti, budeš pozvednut posledního dne.

38 A nyní, synu můj, mám

27a Hel. 6:22.

28a Alma 45:16;
Eter 2:7–12.

29a Hel. 6:25.

b Alma 13:12.

32a 2. Nefi 4:31.

33a PP Kázati.

b PP Mírnost, mírný.

c PP Pokoušeti,
pokušení.

34a Žalmy 37:4–7;

Mat. 11:28–30.

35a PP Moudrost.

36a PP Modlitba.

37a Jákob 4:10;
NaS 3:4.

b NaS 46:32.

něco, co bych ti chtěl říci o oně věci, kterou naši otcové nazývají koulí neboli ukazatelem – neboli naši otcové ji nazývali "Liahonou, což přeloženo je kompas; a připravil ji Pán.

39 A viz, žádný člověk neumí vypracovati tak pečlivě vypracování. A viz, byla připravena, aby našim otcům ukazovala směr, kterým mají putovati v pustině.

40 A pracovala pro ně podle jejich "víry v Boha; tudíž jestliže měli víru, aby věřili, že Bůh může způsobiti, že ona vřetena budou ukazovati cestu, kterou mají jíti, viz, stalo se tak; tudíž tento zázrak, a také mnohé jiné zázraky, byl pro ně vykonáván mocí Boží, den za dnem.

41 Nicméně, protože ony zázraky byly konány "malými prostředky, ukázala jim podivuhodná díla. Byli nedbalí a zapomněli uplatňovati svou víru a pílí a pak ona podivuhodná díla ustala a oni ve svém putování nepostupovali;

42 Tudíž setrvali v pustině neboli neputovali přímým směrem a byli pro své přestupky sužováni hladem a žízní.

43 A nyní, synu můj, chtěl bych, abys pochopil, že tyto věci nejsou bez nástinu; neboť jak byli naši otcové nedbalí dbáti tohoto kompasu (nyní, tyto věci byly časné), nedařilo se jim; právě tak je tomu s věcmi, jež jsou duchovní.

44 Neboť viz, je stejně snadné dbáti "slova Kristova, jež ti bude ukazovati přímý směr k věčné blaženosti, jako bylo snadné pro naše otce dbáti tohoto kompasu, který jim ukazoval přímý směr do zaslíbené země.

45 A nyní, já pravím, není v této věci předobraz? Neboť právě tak jistě, jako tento ukazatel přivedl naše otce tím, že následovali jeho směr, do zaslíbené země, tak nás přenesou slova Kristova, jestliže budeme následovati jejich směr, přes toto údolí smutku do daleko lepší země zaslíbení.

46 Ó synu můj, nebuďme "nedbalí proto, že "cesta je snadná; neboť tak tomu bylo s našimi otcí; neboť tak to pro ně bylo připraveno, že kdyby pohlédli, mohli "žítí; právě tak je tomu s námi. Cesta je připravena, a jestliže na ni budeme hleděti, můžeme žítí na věky.

47 A nyní, synu můj, hled', aby ses staral o tyto posvátné věci, ano, hled', abys pohlížel k Bohu a žil. Jdi k tomuto lidu a ozna-muj slovo, buď rozvážný. Synu můj, měj se dobře.

Příkázání Almova jeho synu Šiblonovi.

Obsaženo v kapitole 38.

KAPITOLA 38

Šiblon byl pronásledován pro

38a 1. Nefi 16:10; 18:12;
NaS 17:1.

40a 1. Nefi 16:28.

41a Alma 37:6–7.

44a Žalmy 119:105;

1. Nefi 11:25;
Hel. 3:29–30.

46a 1. Nefi 17:40–41.

b Jan 14:5–6;

2. Nefi 9:41; 31:17–21;

NaS 132:22, 25.

c Jan 11:25;

Hel. 8:15;

3. Nefi 15:9.

spravedlivost – Spasení je v Kristu, který je životem a světlem světa – Držte na uzdě všechny své vášně. Kolem roku 74 př. Kr.

SYNU můj, nakloň ucho slovům mým, neboť ti pravím, tak jako jsem pravil Helamanovi, že nakolik budeš zachovávatí přikázání Boží, bude se ti v zemi dařiti; a nakolik přikázání Boží zachovávatí nebudeš, budeš z přítomnosti jeho odříznut.

2 A nyní, synu můj, věřím, že v tobě budu míti velikou radost pro tvou stálost a pro tvou věrnost Bohu; neboť jak jsi počal ve své mladosti pohlížeti k Pánu, svému Bohu, doufám, že právě tak budeš "nadále zachovávatí přikázání jeho; neboť požehnaný je ten, kdo ^bvytrvá do konce.

3 Pravím ti, synu můj, že již nyní jsem z tebe měl velikou radost pro tvou věrnost a tvou píli a tvou trpělivost a tvou shovívavost u lidu "Zoramitů.

4 Neboť vím, že jsi byl v pou- tech; ano, a také vím, že jsi byl pro slovo kamenován; a všechny tyto věci jsi snášel s "trpělivostí, protože Pán byl ^bs tebou; a nyní víš, že Pán tě vysvobodil.

5 A nyní, synu můj Šiblone, chtěl bych, aby sis zapamatoval, že nakolik budeš vkládati

"důvěru svou v Boha, právě tak budeš ^bvysvobozován ze zkoušek svých a z "trápení svých a ze strastí svých, a že budeš pozvednut posledního dne.

6 Nyní, synu můj, nechtěl bych, aby sis myslel, že tyto věci vím sám ze sebe, ale to Duch Boží, který je ve mně, mi to oznamuje; neboť kdybych nebyl "zrozen z Boha, neznal bych tyto věci.

7 Ale viz, Pán ve svém velikém milosrdenství vyslal "anděla svého, aby mi oznámil, že musím zastaviti dílo ^bzkázy mezi lidem jeho; ano, a viděl jsem anděla tváří v tvář, a on ke mně promlouval a hlas jeho byl jako hrom a otrásal celou zemí.

8 A stalo se, že po tři dny a tři noci jsem byl v nejtrpčí bolesti a úzkosti duše; a nikdy, dokud jsem nezvolal k Pánu Ježíši Kristu o milosrdenství, jsem nezískal "odpuštění hříchů svých. Ale viz, zvolal jsem k němu a nalezl jsem pokoj duši své.

9 A nyní, synu můj, pověděl jsem ti to, aby ses mohl naučiti moudrosti, aby ses mohl ode mne poučiti, že není "žádné jiné cesty nebo prostředku, jímž by mohl člověk býti spasen, jediné v Kristu a skrze něj. Viz, on je život a ^bsvětlo světa. Viz, on je slovo pravdy a spravedlivosti.

10 A nyní, tak jak jsi slovo

38 2a Alma 63:1–2.
b 2. Nefi 31:15–20;
3. Nefi 15:9;
27:6, 16–17.
3a Alma 31:7.
4a pp Trpělivost.
b Řím. 8:35–39.
5a Alma 36:27.

pp Důvěra,
důvěřovatí.
b Mat. 11:28–30.
c NaS 3:8; 121:7–8.
6a Alma 36:26;
NaS 5:16.
pp Znovuzrozen,
zrozen z Boha.

7a Mos. 27:11–17.
b Alma 26:17–18;
36:6–11.
8a pp Odpuštění hříchů.
9a Hel. 5:9.
b Mos. 16:9.

počal učití, právě tak bych chtěl, abys učil nadále; a chtěl bych, abys byl pilný a umírněný ve všech věcech.

11 Hleď, aby ses nepovyšoval k pýše; ano, hleď, aby ses "nevychloubal svou vlastní moudrostí, ani svou velikou silou.

12 Užívej smělosti, ale ne panovačnosti; a hleď také, abys držel na uzdě všechny vášně své, abys mohl býti naplněn láskou; hleď, aby ses zdržel zahálky.

13 Nemodli se tak, jak to dělají Zoramité, neboť jsi viděl, že se modlí, aby byli slyšeni od lidí a aby byli chváleni pro svou moudrost.

14 Neříkej: Ó Bože, děkuji ti, že jsme "lepší nežli bratří naši; ale raději říkej: Ó Pane, odpusť mi ^bnehodnost mou a pamatuj na bratří mé v milosrdenství – ano, přiznávej nehodnost svou před Bohem za všech dob.

15 A kéž Pán žehná duši tvé a přijme tě posledního dne do království svého, abys usedl v pokoji. Nyní jdi, synu můj, a uč slovu tento lid. Buď rozvážný. Synu můj, měj se dobře.

Příkázání Almova jeho synu Koriantonovi.

Obsaženo v kapitolách 39 až 42 včetně.

KAPITOLA 39

Pohlavní hřích je ohavností – Kori-

antonovy hříchy bránily Zoramitům přijmouti slovo – Kristovo vykoupení působí zpětně při spasení věrných, kteří mu předcházeli. Kolem roku 74 př. Kr.

A NYNÍ, synu můj, mám něco více, co bych ti chtěl říci nežli to, co jsem pravil tvému bratrovi; neboť viz, což jsi nepozoroval stálost svého bratra, jeho věrnost a jeho píli při zachovávání příkázání Božích? Viz, což ti nedal dobrý příklad?

2 Neboť ty jsi mezi lidem "Zoramitů nedbal mých slov tolik, jako tvůj bratr. Nyní, toto je to, co mám proti tobě; ty jsi dospěl k vychloubání se silou svou a moudrostí svou.

3 A to není vše, synu můj. Ty jsi učinil to, co mne zarmoutilo; neboť jsi opustil službu a šel jsi do země Siron za hranici s Lamanity za "nevěstkou Isabel.

4 Ano, ona "uloupila srdce mnohých; ale to nebylo žádnou omluvou pro tebe, synu můj. Ty sis měl hleděti služby, která ti byla svěřena.

5 Což nevíš, synu můj, že "tyto věci jsou ohavností v očích Páně; ano, ohavnější nade všechny hříchy kromě prolití nevinné krve nebo zapření Ducha Svatého?

6 Neboť viz, jestliže "zapřeš Ducha Svatého, když již v tobě jednou měl místa, a víš, že ho zapíráš, viz, to je hřích, který je ^bneprominutelný; ano, a kdokoli

11a pp Domýšlivost, marnivost, pýcha.

14a Alma 31:16.

b Lukáš 18:10–14.

39 2a Alma 38:3.

3a pp Smyslnost, smyslný.

4a Přísl. 7:6–27.

5a pp Pohlavní nemorálnost.

6a NaS 76:35–36.

b pp Neprominutelný hřích.

vraždí proti světlu a poznání Božímu, pro toho není snadné získati ^codpuštění; ano, pravím ti, synu můj, že pro toho není snadné získati odpuštění.

7 A nyní, synu můj, kéž by Bůh byl dal, abys nebyl ^avinen tak velikým zločinem. Nezabýval bych se tvými zločiny a nedrásal tvou duši, kdyby to nebylo pro tvé dobro.

8 Ale viz, před Bohem nemůžeš ukryti své zločiny; a nebudeš-li činiti pokání, budou státi jako svědectví proti tobě posledního dne.

9 Nyní, synu můj, chtěl bych, abys činil pokání a abys zanechal hříchů svých a abys již nechodil za ^ažádostmi očí svých, ale aby ses ^bzapřel ve všech těchto věcech; neboť neučiníš-li tak, nemůžeš na žádný způsob zděditi království Boží. Ó, pamatuj a vezmi si to k srdci a zapři se v těchto věcech.

10 A přikazuji ti, aby sis vzal k srdci, že se budeš ve svém počínání raditi se svými staršími bratry; neboť viz, ty jsi mladý a máš zapotřebí, aby se o tebe tvoji bratři starali. A dbej jejich rad.

11 Nestrp, aby tě svedlo něco marného nebo pošetilého; nestrp, aby ďábel opět svedl srdce tvé k oněm zlovolným nevěstkám. Viz, ó synu můj, jak velikou nepravost jsi přivodil na ^aZoramity; neboť když viděli

tvé ^bchování, nechtěli věriti slovům mým.

12 A nyní, Duch Páně mi praví: ^aPřikaz dětem svým, aby činily dobro, aby nesvedly srdce mnoha lidí ke zkáze; tudíž ti přikazuji, synu můj, v bázni Boží, aby ses zdržel svých nepravostí;

13 Aby ses obracel k Pánu celou svou myslí, mocí a silou; abys již nesváděl srdce dalších k tomu, aby činili zlovolně; ale raději aby ses k nim vrátil a aby ses ^apřiznal k svým chybám a k tomu zlu, které jsi učinil.

14 ^aNeusiluj o bohatství ani o marné věci tohoto světa; neboť viz, nemůžeš si je vzíti s sebou.

15 A nyní, synu můj, chtěl bych ti říci něco o příchodu Krista. Viz, pravím ti, je to ten, který zajisté přijde, aby sňal hříchy světa; ano, přijde, aby lidu svému oznámil radostné zvěsti spasení.

16 A nyní, synu můj, toto byla ona služba, k níž jsi byl povolán, oznamovati tyto radostné zvěsti tomuto lidu, abys připravil mysl jejich; neboli spíše, aby k nim mohlo přijíti spasení, aby mohli připravit mysl svých ^adětí, aby slyšely slovo v době příchodu jeho.

17 A nyní, upokojím poněkud mysl tvoji v této věci. Viz, podivuješ se, proč tyto věci mají býti známy tak dlouho dopředu. Viz, pravím ti, což není duše v této době Bohu stejně drahá,

6c NaS 64:10.

pp Odpustiti.

7a pp Vina.

9a pp Tělesný.

b 3. Nefi 12:30.

11a Alma 35:2–14.

b Řím. 2:21–23; 14:13;

Alma 4:11.

12a pp Prikázání Boží;

Učitel, učiti.

13a Mos. 27:34–35.

14a Mat. 6:25–34;

Jákob 2:18–19;

NaS 6:6–7; 68:31–32.

16a pp Rodina –

Zodpovědnosti rodičů.

jako bude duše v době příchodu jeho?

18 Což není stejně nutné, aby byl plán vykoupení oznámen tomuto lidu jakož i jeho dětem?

19 Což není pro Pána v této době stejně snadné, aby poslal anděla svého, aby hlásal tyto radostné zvěsti nám, stejně jako našim dětem, nebo jako po době příchodu svého?

KAPITOLA 40

Kristus uskutečňuje vzkříšení všech lidí – Spravedliví mrtví jdou do ráje a zlovolní do zevní temnoty, aby čekali na den svého vzkříšení – Při vzkříšení budou všechny věci znovuzříženy do svého vlastního a dokonalého uspořádání. Kolem roku 74 př. Kr.

NYNÍ, synu můj, zde je ještě něco, co bych ti chtěl říci; neboť cítím, že si tvá mysl dělá starosti ohledně vzkříšení mrtvých.

2 Viz, pravím ti, že není žádného vzkříšení – neboli, řekl bych, jinými slovy, že toto smrtelné si neoděje "nesmrtelnost, tato porušitelnost si neoděje neporušitelnost – až do doby po příchodu Krista.

3 Viz, on uskutečňuje "vzkříšení mrtvých. Ale viz, synu můj, vzkříšení ještě není. Nyní, odhalím ti tajemství; nicméně je mnoho ^btajemství, která jsou "utajena, takže je nezná nikdo

kromě Boha samotného. Ale ukáži ti něco, nač jsem se pilně tázal Boha, abych mohl zvědět – a to o vzkříšení.

4 Viz, je určena doba, kdy všichni "vyjdou z mrtvých. Nyní, kdy ta doba přijde, nikdo neví; ale Bůh zná tu dobu, která je určena.

5 Nyní, zda bude jedna doba nebo "druhá doba nebo třetí doba, kdy lidé vyjdou z mrtvých, na tom nezáleží; neboť Bůh ^bzná všechny tyto věci; a mně postačí vědět, že tomu tak je – že je určena doba, kdy všichni vstanou z mrtvých.

6 Nyní, mezi dobou smrti a dobou vzkříšení musí nezbytně býti prostor.

7 A nyní bych se zeptal, co se děje s "dušemi lidí od této doby smrti do doby určené ke vzkříšení?

8 Nyní, zda je pro lidi určena více nežli jedna doba, kdy povstanou, na tom nezáleží; neboť všichni neumírají najednou, a na tom nezáleží; u Boha je vše jako jeden den a čas je měřen pouze lidem.

9 Tudíž, lidem je určena doba, kdy vstanou z mrtvých; a mezi časem smrti a vzkříšením je prostor. A nyní, ohledně onoho prostoru času, co se děje s dušemi lidí, to je ta věc, na kterou jsem se pilně tázal Pána, abych zvěděl; a to je ta věc, kterou vím.

10 A až přijde doba, kdy

40 2a Mos. 16:10–13.
pp Nesmrtelnost,
nesmrtelný.
b 1. Kor. 15:53–54.
c 1. Kor. 15:20.

3a pp Vzkříšení.
b pp Tajemství Boží.
c NaS 25:4; 124:41.
4a Jan 5:28–29.
5a Mos. 26:24–25;

NaS 43:18; 76:85.
b pp Bůh, Božstvo.
7a Alma 40:21;
NaS 138.
pp Duše.

všichni vstanou, pak poznají, že Bůh zná veškeré ^alhůty, které jsou člověku určeny.

11 Nyní, ohledně stavu duše mezi ^asmrtí a ^bvzkříšením – Viz, anděl mi oznámil, že duchové všech lidí, jakmile odejdou z tohoto smrtelného těla, ano, duchové všech lidí, ať jsou dobří nebo zlí, jsou dovedeni ^bdomů k tomu Bohu, který jim dal život.

12 A pak, stane se, že duchové těch, kteří jsou spravedliví, jsou přijati do stavu ^ašťestí, který se nazývá ^bráj, do stavu ^codpočinutí, do stavu ^dpokoje, kde budou odpočívati ode všech trápení svých a ode všech starostí a smutku.

13 A pak, stane se, že duchové zlovolných, ano, kteří jsou zlí – neboť viz, nemají žádný díl ani část Ducha Páně; neboť viz, oni si volili raději zlé skutky nežli dobré; tudíž do nich vstoupil duch ^aďáblův a zmocnil se jejich domu – a tito budou vyvrženi do zevní ^atemnoty; a tam bude ^bpláč a nářek a skřípění zubů, a to pro jejich vlastní nepravost, protože jsou vedeni jako zajatí vůli ^aďablovou.

14 Nyní, toto je stav duší ^azlovolných, ano, v temnotě, a stav strašného, ^bděsivého očekávání ohnivého rozhořčení hněvu Božího vůči nim; tak zůstávají

v tomto ^cstavu, stejně jako spravedliví v ráji, až do doby svého vzkříšení.

15 Nyní, jsou někteří, kteří to chápou tak, že tento stav štěstí a tento stav bídy duše před vzkříšením je první vzkříšení. Ano, připouštím, že to může býti nazváno vzkříšením, ono pozvednutí ducha nebo duše a jejich vydání štěstí, nebo bídy podle slov, která byla řečena.

16 A viz, opět bylo řečeno, že je ^aprvní ^bvzkříšení, vzkříšení všech těch, kteří byli nebo kteří jsou nebo kteří budou až do vzkříšení Kristova z mrtvých.

17 Nyní, nedomníváme se, že toto první vzkříšení, o němž se takto praví, může býti oním vzkříšením duší a jejich ^avydáním štěstí nebo bídy. Nemůžeš se domnívati, že to je to, co to znamená.

18 Viz, pravím ti: Nikoli; ale to znamená opětné spojení duše s tělem, těch od dnů Adamových až do ^avzkříšení Kristova.

19 Nyní, zda duše a těla těch, o nichž bylo promlouváno, budou všechny opětné spojeny najednou, zlovolných a také spravedlivých, to nepravím; nechť postačí, že pravím, že všichni vyjdou; neboli jinými slovy jejich vzkříšení nastane ^apřed vzkříšením těch, kteří zemrou po vzkříšení Kristově.

10a Skut. 17:26.

11a Lukáš 16:22–26;

1. Petr. 3:18–19; 4:6;

NaS 76:71–74; 138.

b Kaz. 12:7;

2. Nefi 9:38.

12a PP Radost.

b PP Ráj.

c PP Odpočinouti,

odpočinutí,

spóčinouti.

d NaS 45:46.

PP Pokoj.

13a PP Peklo.

b Mat. 8:12; Mos. 16:2.

14a NaS 138:20.

b Jákob 6:13; Mojž. 7:1.

c Alma 34:34.

16a Jákob 4:11;

Mos. 15:21–23.

b PP Vzkříšení.

17a NaS 76:17, 32, 50–51.

18a Mat. 27:52–53.

19a Mos. 15:26.

20 Nyní, synu můj, nepravím, že jejich vzkříšení přijde při vzkříšení Kristově; ale viz, předkládám to jako svůj názor, že duše a těla spravedlivých budou opětně spojena při vzkříšení Kristově a "vystoupení jeho do nebe.

21 Ale zda to bude při vzkříšení jeho, nebo po něm, to nepravím; ale tolik pravím, že mezi smrtí a vzkříšením těla je "prostor a stav duše ve ^bšťěstí, nebo v "bídě až do doby, která je určena Bohem, aby mrtví vyšli a byli opětně spojeni, jak duše, tak tělo, a byli "přivedeni, aby stanuli před Bohem a aby byli souzeni podle skutků svých.

22 Ano, toto uskutečňuje znovuzřízení oněch věcí, o nichž bylo promlouváno ústy proroků.

23 "Duše bude ^bznovuzřízena k "tělu a tělo k duši; ano, a každá končetina a každý kloub budou znovuzřízeny ke svému tělu; ano, vpravdě vlas z hlavy nebude ztracen; ale všechny věci budou znovuzřízeny do své vlastní a dokonalé schránky.

24 A nyní, synu můj, toto je ono znovuzřízení, o němž bylo "promlouváno ústy proroků –

25 A pak se budou spravedliví skvíti v království Božím.

26 Ale viz, strašná "smrt přijde na zlovolné; neboť zemřou co

do věcí týkajících se věci spravedlivosti; neboť jsou nečistí a žádná ^bnečistá věc nemůže zděditi království Boží; ale budou vyvrženi a vydáni k tomu, aby pojedli ovoce své práce neboli svých skutků, které byly zlé; a vypijí kal z kalicha hořkosti.

KAPITOLA 41

Při vzkříšení lidé vcházejí do stavu nekonečného štěstí, nebo nekonečné bídy – Zlovolnost nikdy nebyla štěstím – Tělesní lidé jsou na světě bez Boha – Každá osoba při znovuzřízení získává opět rysy a vlastnosti získané ve smrtelnosti. Kolem roku 74 př. Kr.

A NYNÍ, synu můj, mám něco, co bych ti chtěl říci o onom znovuzřízení, o němž se mluvilo; neboť viz, někteří "překroutili písma a sešli pro tuto věc daleko ^bz cesty. A já cítím, že tvá mysl si dělala starosti i v této věci. Ale viz, já ti to vysvětlím.

2 Pravím ti, synu můj, že plán znovuzřízení požaduje spravedlnost Boží; neboť je nutné, aby všechny věci byly znovuzřízeny ke svému vlastnímu řádu. Viz, je nutné a spravedlné podle moci a vzkříšení Kristova, aby duše člověka byla znovuzřízena k tělu svému a aby každá "část těla byla k němu znovuzřízena.

3 A "spravedlnost Boží poža-

20a PP Nanebevstoupení.

21a Lukáš 23:39–43.

b PP Ráj.

c PP Peklo.

d Alma 42:23.

23a TJ. Duch.

NaS 88:15–17.

PP Duše.

b 2. Nefi 9:12–13;

Alma 11:40–45.

c PP Tělo.

24a Iz. 26:19.

26a 1. Nefi 15:33;

Alma 12:16.

b Alma 11:37.

41 1a 2. Petr. 1:20; 3:16;

Alma 13:20.

b PP Odpadlictví.

2a Alma 40:23.

3a PP Spravedlnost.

duje, aby lidé byli ^bsouzeni podle ‘skutků svých; a jestliže skutky jejich v tomto životě byly dobré a jestliže přání srdce jejich byla dobrá, aby také oni byli posledního dne ^aznovuzřízení k tomu, co je dobré.

4 A jestliže jsou skutky jejich zlé, pak oni k nim budou ^aznovuzřízení pro zlo. Tudíž, vše bude znovuzřízeno ke svému vlastnímu řádu, každá věc do své přirozené schránky – ^bsmrtelnost bude pozvednuta k nesmrtelnosti, ‘porušitelnost k neporušitelnosti – vše bude pozvednuto k ^anekonečnému štěstí, aby zdědilo království Boží, nebo k nekonečné bídě, aby zdědilo království ďáblovo, jedno na jedné straně a druhé na druhé –

5 Jeden bude pozvednut ke štěstí, podle svých přání štěstí, neboli k dobru, podle svých přání dobra; a druhý ke zlu, podle svých přání zla; neboť jak si přál po celý den činiti zlo, právě tak bude míti svou odměnu zla, až přijde noc.

6 A tak tomu je i na straně druhé. Jestliže činil pokání z hříchů svých a jestliže toužil po spravedlivosti do konce dnů svých, právě tak bude odměněn spravedlivostí.

7 ^aTo jsou ti, kteří jsou vykou-

peni Pánem; ano, to jsou ti, kteří jsou vyňati, kteří jsou vysvobozeni z oné nekonečné noci temnoty; a tak oni stojí, nebo padají; neboť viz, jsou svými ^bvlastními soudci, ať činí dobro, nebo zlo.

8 Nyní, ustanovení Boží jsou ^aneměnná; tudíž cesta je připravena, aby každý, kdo chce, mohl po ní kráčet a býti spasen.

9 A nyní viz, synu můj, neodvažuj se ^adopustiti se dalšího přestupku proti Bohu svému u těch bodů nauky, u nichž ses doposud odvažoval dopouštěti se hříchu.

10 Nedomnívej se, protože se mluvilo o znovuzřízení, že budeš znovuzřízen z hříchu ke štěstí. Viz, pravím ti, ^azlovolnost nikdy nebyla štěstím.

11 A nyní, synu můj, všichni lidé, kteří jsou ve stavu ^apřirozenosti neboli, řekl bych, v ^btělesném stavu, jsou ve žluči hořkosti a v poutech nepravosti; jsou na světě ‘bez Boha a jdou proti přirozenosti Boží; tudíž, jsou ve stavu opačném k povaze štěstí.

12 A nyní viz, znamená slovo znovuzřídití vzítí věc v přirozeném stavu a umístiti ji do stavu nepřirozeného neboli umístiti ji do stavu opačného vůči její přirozenosti?

13 Ó synu můj, tak tomu není;

3b pp Počet vydatí, zodpovědnost, zodpovědný; Soud, soudíti.
c pp Skutky.
d Hel. 14:31.
4a Alma 42:28.
b 2. Nefi 9:12–13; NaS 138:17.

pp Vzkříšení.
c 1. Kor. 15:51–55.
d pp Věčný život.
7a NaS 76:50–70.
b 2. Nefi 2:26; Alma 42:27; Hel. 14:30.
pp Svoboda jednání.
8a NaS 1:38.

9a NaS 42:23–28.
10a Žalmy 32:10; Iz. 57:20–21; Hel. 13:38.
11a Mos. 3:19.
pp Přirozený člověk.
b pp Tělesný.
c Efez. 2:12.

ale význam slova znovuzřízení je opět přivést zpět zlo ke zlu nebo tělesné k tělesnému nebo ďábelské k ďábelskému – dobro k tomu, co je dobré; spravedlné k tomu, co je spravedlné; správné k tomu, co je správné; milosrdné k tomu, co je milosrdné.

14 Tudíž, synu můj, hled', abys byl milosrdný k bratřím svým; jedne^a "správně, ^bsud' spravedlivé a čin' ^cdobro neustále; a jestliže budeš všechny tyto věci činiti, pak obdržíš odměnu svou; ano, bude ti opět navráceno ^dmilosrdenství; bude ti opět navrácena spravedlnost; bude ti opět navrácen spravedlivý soud; a bude ti opět odměněno dobrem.

15 Neboť to, co vysíláš, se ti opět vrátí a bude znovuzřízeno; tudíž, slovo znovuzřízení odsuzuje hříšníka plněji, a nikterak ho neospravedlňuje.

KAPITOLA 42

Smrtelnost je zkušební dobou, která má umožniti člověku, aby činil pokání a sloužil Bohu – Pád přivodil časnou a duchovní smrt na veškeré lidstvo – Vykoupení přichází skrze pokání – Bůh sám usmířuje hříchy světa – Milosrdenství je pro ty, kteří činí pokání – Všichni ostatní jsou poddáni Boží spravedlnosti – Milosrdenství přichází díky usmíření –

Pouze skutečně kající jsou spaseni. Kolem roku 74 př. Kr.

A NYNÍ, synu můj, cítím, že je ještě něco, co znepokojuje tvoji mysl, čemu nerozumíš – což je ohledně "spravedlnosti Boží při trestání hříšníka; neboť ty se snažíš domnívati se, že je nespravedlivé, aby byl hříšník vydán stavu bídy.

2 Nyní viz, synu můj, vysvětlím ti tuto věc. Neboť viz, poté, co Pán Bůh "poslal naše první rodiče pryč ze zahrady ^bEden, aby obdělávali zemi, z níž byli vzati – ano, vyvedl muže a umístil u východního konce zahrady Eden ^ccherubíny a plamenný meč, který se obracel na všechny strany, aby chránili ^dstrom života –

3 Nuže vidíme, že muž se stal jako Bůh, rozeznáváje dobré a zlé; a aby nevztáhl ruku svou a nevzal i ze stromu života a nepojedl a nežil na věky, Pán Bůh umístil cherubíny a plamenný meč, aby nepojedl z ovoce –

4 A tak vidíme, že člověku byla dána doba, aby činil pokání, ano, "zkušební doba, doba, aby činil pokání a sloužil Bohu.

5 Neboť viz, kdyby Adam ihned vztáhl ruku svou a pojedl ze stromu života, žil by na věky, podle slova Božího, nemaje žádný prostor ku pokání; ano, a také slovo Boží by bylo prázdné a veliký plán spasení by byl zmařen.

14a pp Čestnost, čestný.
b Jan 7:24; NaS 11:12.
c NaS 6:13; 58:27–28.
d pp Milosrdenství, milosrdný.

42 1a 2. Nefi 26:7;
Mos. 15:26–27.
pp Spravedlnost.
2a Gen. 3:23–24;
Mojž. 4:28–31.

b pp Eden.
c pp Cherubíny.
d Gen. 2:9.
4a Alma 34:32–33.

6 Ale viz, člověku bylo určeno "zemřítí – tudíž, tak jak byli odříznuti od stromu života, měli být odříznuti i od tváře země – a člověk se stal na věky ztraceným, ano, stali se ^bpadlými lidmi.

7 A nyní, tím vidíš, že naši první rodiče byli "odříznuti jak časně, tak duchovně z přítomnosti Páně; a tak vidíme, že se stali poddanými tomu, aby následovali svou vlastní ^bvůli.

8 Nyní viz, nebylo žádoucí, aby byl člověk uchráněn před touto časnou smrtí, neboť to by zničilo veliký "plán štěstí.

9 Tudíž, protože duše nemohla nikdy zemřítí a "pád přivodil na veškeré lidstvo smrt duchovní i časnou, to jest, protože bylo z přítomnosti Páně odříznuto, bylo žádoucí, aby lidstvo bylo uchráněno před touto duchovní smrtí.

10 Tudíž, protože se lidé stali od "přirozenosti ^btělesnými, smyslnými a ďábelskými, tento "zkušební stav se pro ně stal stavem, aby se připravili; stal se stavem přípravným.

11 A nyní pamatuj, synu můj, kdyby nebylo plánu vykoupění (když ho ponecháme stranou), jakmile by zemřeli, duše jejich by byly "bídné, jsouce odříznuty z přítomnosti Páně.

12 A nyní, nebylo žádného prostředku, jak uchrániti lidi před tímto padlým stavem, který člověk přivodil sám na sebe svou vlastní neposlušností;

13 Tudíž, podle spravedlnosti nemohl "plán vykoupění býti uskutečněn, jedině za podmínky, že lidé budou činiti ^bpokání v tomto zkušebním stavu, ano, v tomto přípravném stavu; neboť kdyby nebylo této podmínky, milosrdenství by nemohlo míti působnosti, aniž by zničilo dílo spravedlnosti. Nyní, dílo spravedlnosti nemohlo býti zničeno; kdyby tomu tak bylo, Bůh by "přestal býti Bohem.

14 A tak vidíme, že veškeré lidstvo bylo "padlé a bylo v moci ^bspravedlnosti; ano, spravedlnosti Boží, jež je na věky vydala tomu, aby byli odříznuti z přítomnosti jeho.

15 A nyní, plán milosrdenství by nemohl býti uskutečněn, pokud by nebylo učiněno usmíření; tudíž Bůh sám "usmíruje hříchy světa, aby uskutečnil plán ^bmilosrdenství, aby uspokojil požadavky "spravedlnosti, aby Bůh mohl býti "dokonalým, spravedlným Bohem, a také Bohem milosrdným.

16 Nyní, pokání by nemohlo přijíti k člověku, pokud by

6a pp Smrt, tělesná.

b Mos. 16:3–5.

pp Pád Adama a Evy.

7a 2. Nefi 2:5; 9:6;

Hel. 14:16.

pp Smrt, duchovní.

b pp Svoboda jednání.

8a Alma 34:9;

Mojš. 6:62.

9a pp Pád Adama a Evy.

10a pp Přirozený člověk.

b pp Tělesný.

c pp Smrtelnost, smrtelný.

11a 2. Nefi 9:7–9.

13a pp Plán vykoupění.

b pp Pokání.

c 2. Nefi 2:13–14.

14a Alma 22:13–14.

b 2. Nefi 2:5.

15a 2. Nefi 9:7–10;

Mos. 16:7–8.

pp Usmíření, usmířiti.

b pp Milosrdenství, milosrdný.

c pp Spravedlnost.

d 3. Nefi 12:48.

nebylo trestu, který je také "věčný, jako je život duše, a ten je připojen proti plánu štěstí, který je také tak věčný, jako život duše.

17 Nyní, jak by mohl člověk činiti pokání, kdyby "nehřešil? Jak by mohl hřešiti, kdyby nebylo žádného ^bzákona? Jak by mohlo býti zákona, aniž by bylo trestu?

18 Nyní, trest byl připojen a spravedlný zákon, který přinesl člověku výčitky "svědomí, byl dán.

19 Nyní, kdyby nebylo dáno žádného zákona – jestliže člověk "zavraždil, zemře – bál by se pak, že zemře, jestliže zavraždí?

20 A také, kdyby proti hříchu nebylo dáno žádného zákona, lidé by se nebáli hřešiti.

21 A kdyby nebylo dáno "žádného zákona a lidé by hřešili, co by zmohla spravedlnost, nebo i milosrdenství, když by na ono stvoření neměly žádný nárok?

22 Ale zákon je dán a trest je připojen a "pokání je dáno; na kteréžto pokání má nárok milosrdenství; jinak má na ono stvoření nárok spravedlnost a ta vykonává zákon a zákon přivádí trest; kdyby tomu tak nebylo, díla spravedlnosti by

byla zničena a Bůh by přestal býti Bohem.

23 Ale Bůh nepřestává býti Bohem a "milosrdenství má nárok na kající a milosrdenství přichází ^busmířením; a usmíření umožňuje "vzkříšení mrtvých; a vzkříšení mrtvých přivádí lidi "zpět do přítomnosti Boží; a tak jsou znovuzřízení do přítomnosti jeho, aby byli "souzeni podle skutků svých, podle zákona a spravedlnosti.

24 Neboť viz, spravedlnost vykonává všechny požadavky své, a i milosrdenství má nárok na vše, co mu patří; a tak nikdo není spasen nežli ten, kdo je opravdu kající.

25 Cožpak se domníváš, že milosrdenství může oloupiti "spravedlnost? Pravím ti: Nikoli; ani v nejmenším. Kdyby tomu tak bylo, Bůh by přestal býti Bohem.

26 A tak Bůh uskutečňuje veliké a věčné "záměry své, které byly připraveny ^bod založení světa. A tak nastává spasení a vykoupení lidí, a také zkáza a bída jejich.

27 Tudíž, ó synu můj, "každý, kdo chce přijíti, může přijíti a volně požití z vod života; a kdo nechce přijíti, ten není nucen, aby přišel; ale v poslední den

16a NaS 19:10–12.

17a PP Hřešiti, hřích.

b Řím. 4:15.

18a PP Svědomí.

19a PP Vražda, vražditi.

21a 2. Nefi 9:25–26;

Mos. 3:11.

22a PP Pokání.

23a PP Milosrdenství,

milosrdný.

b PP Usmíření, usmířiti.

c 2. Nefi 2:8; 9:4;

Alma 7:12; 11:41–45;

12:24–25;

Hel. 14:15–18;

Morm. 9:13.

d Alma 40:21–24.

e PP Soud, poslední.

25a PP Spravedlnost.

26a 2. Nefi 2:14–30;

Mojž. 1:39.

b Alma 13:3;

3. Nefi 1:14.

27a Alma 5:34;

Hel. 14:30.

PP Svoboda jednání.

mu bude ^bnavráceno podle 'skutků jeho.

28 Jestliže si přál konati "zlo a jestliže za dnů svých pokání nečinil, viz, bude mu učiněno zlo podle znovuzřízení Božího.

29 A nyní, synu můj, přeji si, abys již nedovolil těmto věcem, aby tě trápily, a pouze dovol hříchům svým, aby tě trápily oním trápením, které tě sníží ku pokání.

30 Ó synu můj, přeji si, abys již nepopíral spravedlnost Boží. Nesnaž se popíráním spravedlnosti Boží kvůli hříchům svým omlouvat ani v tom nejmenším; ale dovol, aby srdce tvé plně ovládla spravedlnost Boží a milosrdenství jeho a shovívavost jeho; a dovol, aby tě to snížilo do prachu "pokory.

31 A nyní, ó synu můj, jsi povolán Bohem, abys kázal slovo tomuto lidu. A nyní, synu můj, jdi cestou svou, oznamuj slovo s pravdou a s rozvahou, abys mohl přivésti duše ku pokání, aby na ně mohl míti nárok veliký plán milosrdenství. A kéž ti Bůh dá podle slov mých. Amen.

KAPITOLA 43

Alma a jeho synové kází slovo – Zoramité a další nefitští odštěpenci se stávají Lamanity – Lamanité přicházejí do války proti Nefitům – Moroni ozbrojuje Nefity ochranným oděním – Pán zjevuje Almovi válečný plán Lamanitů – Nefité

brání své domovy, svobody, rodiny a náboženství – Vojska Moroniova a Lehiova obklíčují Lamanity. Kolem roku 74 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že synové Almovi vyšli mezi lid, aby mu oznamovali slovo. A také sám Alma nemohl odpočívati, a vyšel také.

2 Nyní nebudeme mluvit více o jejich kázání, pouze že kázali slovo a pravdu podle ducha proroctví a zjevení; a kázali podle "svatého řádu Božího, jímž byli povoláni.

3 A nyní, vrátím se ke zprávě o válkách mezi Nefity a Lamanity v osmnáctém roce vlády soudců.

4 Neboť vizte, stalo se, že "Zoramité se stali Lamanity; tudíž na počátku osmnáctého roku viděl lid Nefitů, že na něj přicházejí Lamanité; tudíž učinil přípravy na válku; ano, shromáždili svá vojska v zemi Jeršon.

5 A stalo se, že Lamanité přišli se svými tisíci; a přišli do země Antionum, což je země Zoramitů; a jejich vůdcem byl muž jménem Zerahemna.

6 A nyní, jelikož Amalekité byli sami o sobě mnohem zlovolnější a vražednější povahy nežli byli Lamanité, tudíž, Zerahemna dosadil nad Lamanity hlavní velitele, a všichni to byli Amalekité a Zoramité.

7 Nyní, toto učinil, aby mohl zachovati jejich nenávisť vůči

27b Alma 41:15.
c Iz. 59:18;
Zjev. 20:12.

28a Alma 41:2–5.
30a pp Pokora, pokorný,
pokořiti se.

43 2a pp Melchisedechovo
kněžství.
4a Alma 35:2–14; 52:33.

Nefitům, aby si je mohl podrobiti k provedení svých plánů.

8 Neboť vizte, jeho plánem bylo podněcovati Lamanity k hněvu vůči Nefitům; toto činil, aby nad nimi mohl uchvátiti velikou moc, a také aby mohl získati moc nad Nefity tím, že je uvede do poroby.

9 A nyní, plánem Nefitů bylo uchrániti své země a své domy a své manželky a své děti, aby je mohli zachovati před rukama nepřátel svých; a také aby mohli zachovati svá práva a své výsady, ano, a také svou svobodu, aby mohli uctívati Boha podle svého přání.

10 Neboť oni věděli, že kdyby padli do rukou Lamanitů, že každého, kdo by uctíval Boha v duchu a v pravdě, pravého a živého Boha, by Lamanité zničili.

11 Ano, a také věděli o nesmírné nenávisti Lamanitů vůči jejich bratřím, což byl lid Anti-Nefi-Lehitů, který se nazýval lidem Ammonovým – a ti nechtěli pozvednouti zbraně, ano, vstoupili do smlouvy a nechtěli ji porušiti – tudíž, kdyby padli do rukou Lamanitů, byli by zničeni.

12 A Nefité by nestrpěli, aby byli zničeni; tudíž jim dali země jako jejich dědictví.

13 A lid Ammonův dával Nefitům velikou část svého jmění na podporu jejich vojsk; a tak byli Nefité donuceni státi sami proti Lamanitům, kteří byli

směsící potomků Lamanových a Lemuelových a synů Izmaelových a všech těch, kteří se odštěpili od Nefitů, což byli Amalekité a Zoramité a potomci kněží Noémových.

14 Nyní, oni potomci byli téměř tak početní, jako byli Nefité; a tak byli Nefité nuceni bojovati se svými bratřími až do krveprolití.

15 A stalo se, jelikož se vojska Lamanitů shromáždila v zemi Antionum, vizte, vojska Nefitů byla připravena střetnouti se s nimi v zemi Jeršon.

16 Nyní, vůdce Nefitů neboli muž, jenž byl dosazen, aby byl hlavním velitelem nad Nefity – nyní, onen hlavní velitel převzal velení všech vojsk Nefitů – a jmenoval se Moroni;

17 A Moroni převzal veškeré velení a vládu nad jejich válkami. A bylo mu pouze dvacet a pět let, když byl dosazen za hlavního velitele nad vojsky Nefitů.

18 A stalo se, že se střetl s Lamanity na hranicích Jeršonu, a jeho lid byl vyzbrojen meči a dýkami a všelikými válečnými zbraněmi.

19 A když vojska Lamanitů viděla, že lid Nefitů neboli že Moroni vybavil svůj lid náprsními pancíři a pažními štíty, ano, a také štíty k ochraně jejich hlavy, a také že byli oděni do silného oděvu –

20 Nyní, vojsko Zerahem-novo nebylo ničím takovým

9a Alma 44:5; 46:12.
b PP Svoboda,
svobodný.

10a PP Uctívání, uctívati.
b Jan 4:23–24.
11a Alma 24:1–3, 5, 20;

25:1, 13; 27:2, 21–26.
13a Alma 25:4.

vybaveno; měli pouze své meče a své dýky, své luky a své šípy, své kameny a své praky; a byli "nazí kromě kůže, kterou měli opásánu okolo beder svých; ano, všichni byli nazí kromě Zoramitů a Amalekitů;

21 Ale nebyli vyzbrojeni náprsními pancíři ani štíty – tudíž, nesmírně se obávali vojsk Nefitů pro jejich odění, přestože jejich počet byl o tolik vyšší nežli počet Nefitů.

22 Vizte, nyní, stalo se, že se neodvážili vyjíti proti Nefitům na hranicích Jeršonu; tudíž odešli ze země Antionum do pustiny a vydali se na cestu pustinou daleko k prameni řeky Sidon, aby mohli vstoupiti do země Manti a zmocniti se této země; neboť se nedomnívali, že vojska Moroniova budou vědět, kam odešli.

23 Ale stalo se, že jakmile odešli do pustiny, Moroni do pustiny vyslal zvědy, aby pozorovali jejich tábor; a Moroni také, znaje proctví Almova, vyslal několik mužů k němu, žádaje ho, aby se otázal Pána, "kam mají vojska Nefitů jíti, aby se ubránila proti Lamanitům.

24 A stalo se, že k Almovi přišlo slovo Páně a Alma zpravil posly Moroniovy, že vojska Lamanitů pochodují pustinou, aby se dostala do země Manti, aby mohla začítí útokem na slabší část lidu. A oni poslové šli a předali toto poselství Moronimu.

25 Nyní Moroni, zanechav

část svého vojska v zemi Jeršon, aby snad do této země nepřišla část Lamanitů a nezmocnila se města, vzal zbylou část svého vojska a odpochoval do země Manti.

26 A dal, aby se veškerý lid v oné části země shromáždil, aby bojoval proti Lamanitům, aby "bránil své země a svou vlast, svá práva a své svobody; tudíž byli připraveni na dobu příchodu Lamanitů.

27 A stalo se, že Moroni dal, aby se jeho vojsko ukrylo v údolí, které bylo poblíž břehu řeky Sidon, což bylo na západ od řeky Sidon v pustině.

28 A Moroni rozmístil dokola zvědy, aby mohl zvědět, až tábor Lamanitů přijde.

29 A nyní, jelikož Moroni znal záměr Lamanitů, že jejich záměrem je zničití jejich bratří nebo podrobiti si je a uvésti je do poroby, aby si mohli pro sebe zřídití království nad celou zemí;

30 A věda také, že jediným přáním Nefitů je zachovati své země a svou "svobodu a svou církev, tudíž nepovažoval za žádný hřích, že je bude brániti strategií; tudíž, zjistil od svých zvědů, kterým směrem se Lamanité vydají.

31 Tudíž, rozdělil své vojsko a část převedl do údolí a ukryl je na východě a na jihu od pahorku Ripla;

32 A zbytek ukryl v západním údolí, na západ od řeky Sidon, a tak dále k hranicím země Manti.

33 A tak rozmístiv své vojsko podle přání svého, byl připraven střetnouti se s nimi.

34 A stalo se, že Lamanité vystoupili na sever od pahorku, kde byla ukryta část vojska Moroniova.

35 A když Lamanité prošli kolem pahorku Ripla a přišli do údolí a počali přecházeti řeku Sidon, vojsko, které bylo ukryto na jih od pahorku a které bylo vedeno mužem, jenž se jmenoval "Lehi, a on vedl své vojsko a obklíčil Lamanity zezadu na východě.

36 A stalo se, že Lamanité, když viděli, jak na ně zezadu přicházejí Nefité, se obrátili a počali bojovati s vojskem Lehiovým.

37 A dílo smrti započalo na obou stranách, ale strašlivější bylo na straně Lamanitů, neboť jejich "nahota byla vystavena tvrdým ranám mečů a dýk Nefitů, což přinášelo smrt téměř s každým úderem.

38 Zatímco na druhé straně jen tu a tam padl mezi Nefity muž jejich mečem a zráťou krve, neboť byli chráněni před životně důležitějšími částmi těla neboli životně důležitější částí těla byly chráněny před údery Lamanitů jejich "náprsními pancíři a jejich pažními štíty a jejich přilbicemi; a tak Nefité pokračovali v díle smrti mezi Lamanity.

39 A stalo se, že se Lamanité ulekli nad velikou zkázou mezi

nimi, že až dokonce počali prchati směrem k řece Sidon.

40 A byli pronásledováni Lehim a jeho muži; a byli Lehim vehnáni do vod Sidonu a přešli vody Sidonu. A Lehi zadržel svá vojska na břehu řeky Sidon, aby nepřecházela.

41 A stalo se, že Moroni a jeho vojsko se střetlo s Lamanity v údolí na druhé straně řeky Sidon a počali je napadati a pobíjeti.

42 A Lamanité před nimi opět prchali, směrem k zemi Manti; a opět se střetli s vojsky Moroniovými.

43 Nyní, tentokráte se Lamanité bili nesmírně; ano, nikdy nebylo o Lamanitech známo, že by bojovali s tak nesmírně velikou silou a odvahou, ne, dokonce ani od počátku.

44 A byli povzbuzováni "Zoramity a Amalekity, kteří byli jejich hlavními veliteli a vůdci, a Zerahemnou, který byl jejich hlavním velitelem neboli jejich hlavním vůdcem a vojevůdcem; ano, bili se jako draci a mnozí Nefité padli pod jejich rukama, ano, neboť jim mnohé přilbice rozťali vedví a probodli jim mnohé náprsní pancíře a uťali jim mnoho paží; a tak Lamanité bili Nefity ve svém prudkém hněvu.

45 Nicméně Nefity povzbuzovala lepší věc, neboť "nebojovali o panování ani o moc, ale bojovali za své domovy a za své^b svobody, za své manželky a za

35a Alma 49:16.

37a Alma 3:5.

38a Alma 44:8–9.

44a Alma 43:6.

45a Alma 44:5.

^b PP Svoboda, svobodný.

své děti a za vše, co měli, ano, za své rity uctívání a za svou církev.

46 A činili to, co cítili jako "povinnost, kterou dlužili svému Bohu; neboť Pán pravil jim a taktéž jejich otcům: ^bNakolik nejste vinni "prvním útokem ani druhým, nestrpíte, abyste byli pobiti rukama nepřátel svých.

47 A opět, Pán pravil: Budete "brániti rodiny své až do krveprolití. Tudíž z tohoto důvodu bojovali Nefité s Lamanity, aby bránili sebe a své rodiny a své země, svou vlast a svá práva a své náboženství.

48 A stalo se, že když muži Moroniovci viděli prudkost a hněv Lamanitů, chystali se stáhnouti a prchnouti před nimi. A Moroni, vycítiv jejich záměr, vyslal svá slova a povzbudil jejich srdce těmito myšlenkami – ano, myšlenkami na jejich země, na jejich svobodu, ano, na jejich svobodu od poroby.

49 A stalo se, že se obrátili na Lamanity a "volali jedním hlasem k Pánu, svému Bohu, za svou svobodu a za svou svobodu od poroby.

50 A počali se stavěti Lamanitům s mocí; a v tutéž hodinu, kdy volali k Pánu o svou svobodu, Lamanité před nimi počali prchat; a prchali až k vodám Sidonu.

51 Nyní, Lamanité byli početnější, ano, více nežli dvojnásobkem počtu Nefitů; nicméně

byli zahrnání natolik, že se shromáždili do jedné skupiny v údolí na břehu u řeky Sidon.

52 Tudíž vojska Moroniova je obklíčila, ano, a to na obou stranách řeky, neboť vizte, na východě byli muži Lehiovci.

53 Tudíž když Zerahemna viděl muže Lehiovy na východě od řeky Sidon a vojska Moroniova na západě od řeky Sidon, že jsou obklíčeni Nefity, byli zasaženi hrůzou.

54 Nyní Moroni, když viděl jejich hrůzu, přikázal svým mužům, aby ustali prolévati jejich krev.

KAPITOLA 44

Moroni přikazuje Lamanitům, aby uzavřeli smlouvu o míru, jinak budou zničeni – Zerahemna nabídku odmítá a bitva pokračuje – Moroniova vojska porázejí Lamanity. Kolem roku 74–73 př. Kr.

A STALO SE, že se zastavili a poodstoupili od nich. A Moroni pravil Zerahemnovi: Viz, Zerahemno, že my si "nepřejeme býti krvavým lidem. Vy víte, že jste v našich rukou, nicméně my vás nechceme zabít.

2 Viz, nepřišli jsme proti vám bojovati, abychom mohli prolévati vaši krev kvůli moci; ani si nepřejeme uvést nikoho ve jho poroby. Ale toto je pravá příčina, pro kterou jste vy vyšli proti nám; ano, a vy se na nás hněváte kvůli našemu náboženství.

46a pp Povinnost.
b Alma 48:14;
NaS 98:33–36.

c 3. Nefi 3:21;
NaS 98:23–24.
47a NaS 134:11.

49a Ex. 2:22–24;
Mos. 29:20.
44 1a Alma 43:45.

3 Ale nyní, vy vidíte, že Pán je s námi; a vidíte, že vás vydal do našich rukou. A nyní, chtěl bych, abyste rozuměli, že nám se tak děje pro naše náboženství a naši víru v Krista. A nyní, vidíte, že nemůžete zničit tuto naši víru.

4 Nyní vidíte, že toto je pravá víra Boží; ano, vidíte, že Bůh nás bude podporovati a udržovati a zachovávatí tak dlouho, dokud budeme věrni jemu a své víře a svému náboženství; a nikdy Pán nestrpí, abychom byli zničeni, ledaže upadneme v přestupek a zapřeme svou víru.

5 A nyní, Zerahemno, přikazuji vám ve jménu onoho všemocného Boha, který posílil paže naše, takže jsme získali nad vámi moc díky své víře, díky svému náboženství a díky svým "ritům uctívání a díky své církvi a díky posvátné podpoře, kterou dlužíme svým manželkám a svým dětem, díky oné^b svobodě, která nás váže k našim zemím a k naší vlasti; ano, a také díky dodržování posvátného slova Božího, jemuž dlužíme za všechno své štěstí; a díky všemu, co je nám nejdražší –

6 Ano, a to není vše; přikazuji vám ve jménu všech vašich tužeb po životě, abyste nám vydali své válečné zbraně, a my nebudeme usilovati o vaši krev, ale ušetříme váš život, jestliže půjdete svou cestou a nevyjdete opět proti nám válčiti.

7 A nyní, jestliže tak neučiníte, vizte, jste v našich rukou a já

přikáží svým mužům, aby vás napadli a zasáhli vaše těla ranami smrti tak, abyste zahynuli; a pak uvidíme, kdo bude mítí moc nad tímto lidem; ano, pak uvidíme, kdo bude uveden do poroby.

8 A nyní, stalo se, že když Zerahemna uslyšel tato slova, předstoupil a vydal svůj meč a svou dýku a svůj luk do rukou Moroniových, a pravil mu: Viz, zde jsou naše válečné zbraně; vydáme vám je, ale nestrpíme, abychom vám složili "přísahu, o které víme, že ji porušíme, a taktéž naše děti; ale vezměte si naše válečné zbraně a strpte, abychom mohli odejít do pustiny; jinak si ponecháme své meče a buď zahyneme, nebo zvítězíme.

9 Vizte, my nejsme vaší víry; my nevěříme, že je to Bůh, kdo nás vydal do vašich rukou; ale věříme, že to je vaše vychytralost, která vás ochránila před našimi meči. Viz, ochránily vás vaše "náprsní pancíře a vaše štíty.

10 A nyní, když Zerahemna ustal promlouvati tato slova, Moroni vrátil meč a válečné zbraně, které obdržel, Zerahemnovi, řka: Viz, ukončíme tento spor.

11 Nyní, já nemohu odvolati slova, jež jsem promluvil, tudíž jakože žije Pán, vy neodejdete, ledaže odejdete s přísahou, že se nevrátíte opět proti nám válčiti. Nyní, jelikož jste v našich rukou, buď my rozlijeme vaši

krev po zemi, nebo vy se podvolíte podmínkám, které jsem předložil.

12 A nyní, když Moroni pravil tato slova, Zerahemna si vzal zpět svůj meč a rozhněval se na Moroniho a učinil výpad, aby mohl Moroniho zabít; ale jak pozvedl svůj meč, vizte, jeden z Moroniových vojáků mu ten meč srazil vpravdě k zemi a on se u rukojeti rozlomil; a srazil i Zerahemnu tak, že mu vzal skalp, a ten padl na zem. A Zerahemna se od nich stáhl do středu svých vojáků.

13 A stalo se, že onen voják, který stál poblíž a který uťal skalp Zerahemnův, zvedl skalp ze země za vlasy a položil ho na špičku svého meče a napřáhl ho k nim, řka k nim silným hlasem:

14 Tak jako tento skalp padl na zem, což je skalp vašeho náčelníka, tak vy padnete k zemi, pokud nevydáte své válečné zbraně a neodejdete se smlouvou míru.

15 Nyní byli mnozí, kteří když slyšeli tato slova a viděli skalp, který byl na meči, byli zasaženi strachem; a mnozí předstoupili a vrhli válečné zbraně k nohám Moroniovým a vstoupili do "smlouvy míru. A tolika, kolik jich vstoupilo do smlouvy, dovolili odejít do pustiny.

16 Nyní, stalo se, že se Zerahemna nesmírně rozhněval a podněcoval zbytek svých vojáků k hněvu, aby proti Nefitům bojovali mocněji.

17 A nyní, Moroni se hněval pro zarputilost Lamanitů; tudíž přikázal svým lidem, aby je napadli a pobili. A stalo se, že je počali pobíjeti; ano, a Lamanité bojovali meči svými a mocí svou.

18 Ale vizte, jejich nahá kůže a jejich holé hlavy byly vystaveny ostrým mečům Nefitů; ano, vizte, byli pobodáni a pobiti, ano, a padali nesmírně rychle pod meči Nefitů; a počali býti koseni, tak jak to voják Moroniův prorokoval.

19 Nyní, Zerahemna, když viděl, že všichni budou brzy zničeni, zvolal mocně k Moronimu slibuje, že on a také jeho lid s nimi učiní smlouvu, jestliže ušetří jejich zbylé životy, že již "nikdy nevyjdou proti nim válčiti.

20 A stalo se, že Moroni dal dílo smrti mezi lidem opět zastaviti. A vzal od Lamanitů válečné zbraně; a poté, co s ním vstoupili do "smlouvy míru, bylo jim dovoleno odejít do pustiny.

21 Nyní, počet jejich mrtvých nebyl počítán pro velikost počtu; ano, počet jejich mrtvých byl nesmírně veliký jak u Nefitů, tak u Lamanitů.

22 A stalo se, že naházeli své mrtvé do vod Sidonu, a ti byli odplaveni a jsou pohřbeni v hlubinách mořských.

23 A vojska Nefitů neboli Moroniova se vrátila a šla do svých domů a do svých zemí.

24 A tak skončil osmnáctý rok

vlády soudců nad lidem Nefiovým. A tak skončil záznam Almův, který byl napsán na deskách Nefiových.

Zpráva o lidu Nefiovu a o jejich válkách a o rozštěpeních za dnů Helamanových podle záznamu Helamanova, který vedl za svých dnů.

Obsaženo v kapitolách 45 až 62 včetně.

KAPITOLA 45

Helaman věří slovům Almovým – Alma prorokuje zničení Nefitů – Žehná a proklíná zemi – Alma byl patrně vzat Duchem, tak jako Mojžíš – V církvi narůstá rozštěpení. Kolem roku 73 př. Kr.

VIZTE, nyní, stalo se, že lid Nefiův se převelice radoval, protože je Pán opět vysvobodil z rukou jejich nepřátel; tudíž vzdávali díky Pánu, svému Bohu; ano, a velice se "postili a velice se modlili a uctivali Boha s převelikou radostí.

2 A stalo se v devatenáctém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým, že Alma přišel k svému synu Helamanovi a pravil mu: Věříš slovům, která jsem k tobě promlouval o oněch "záznamech, jež byly vedeny?

3 A Helaman mu pravil: Ano, věřím.

4 A Alma pravil opět: Věříš v Ježíše Krista, který přijde?

5 A on pravil: Ano, věřím všem slovům, která jsi promlouval.

6 A Alma mu pravil opět: Budeš "zachovávatí přikázání má?

7 A on pravil: Ano, budu zachovávatí tvá přikázání celým srdcem svým.

8 Poté mu Alma pravil: Požehnaný jsi; a Pán dá, aby se ti "dařilo v této zemi.

9 Ale viz, mám něco, co bych ti chtěl "prorokovati; ale to, co ti budu prorokovati, nebudeš oznamovati; ano, to, co ti budu prorokovati, nebude oznámeno až do té doby, kdy se ono proctví naplní; tudíž zapiš slova, jež budu promlouvatí.

10 A toto jsou ona slova: Viz, cítím, že právě tento lid, Nefité, podle ducha zjevení, který je ve mně, bude za "čtyři sta let od doby, kdy se jim projeví Ježíš Kristus, upadati do ^bnevíry.

11 Ano, a pak uvidí války a mor, ano, hlad a krveprolévání až do doby, kdy lid Nefiův "zahyne –

12 Ano, a to proto, že bude upadati do nevíry a bude upadati v díla temnoty a v "nestoudnost a ve všelikou nepravost; ano, pravím ti, že proto, že budou hřešiti proti tak velikému světlu a poznání, ano, pravím ti, že od onoho dne dokonce ani čtvrté pokolení nepomine

45 1a PP Postiti se, půst.

2a Alma 37:1–5; 50:38.

6a PP Poslouchati, poslušnost, poslušný; Příkázání Boží.

8a 1. Nefi 4:14;

Alma 48:15–16, 25.

9a PP Prorocství, prorokovati.

10a 1. Nefi 12:10–15;

Hel. 13:9;

Morm. 8:6–7.

b PP Nevíra;

Odpadlictví.

11a Jarom 1:10;

Morm. 8:2–3, 6–7.

12a PP Žádostivý, žádostivost.

předtím, nežli nastane tato veliká nepravost.

13 A až onen veliký den přijde, viz, velmi brzy přijde doba, kdy ti, kteří jsou nyní, nebo spíše símě těch, kteří jsou nyní počítáni mezi lid Nefiův, “nebudou již počítáni mezi lid Nefiův.

14 Ale každý, kdo zůstane a nebude v onen veliký a hrozný den zničen, bude “počítán mezi Lamanity a stane se jako oni, všichni, kromě několika, kteří budou nazýváni učedníky Páně; a ty budou Lamanité pronásledovati ^baž do doby, kdy zahynou. A nyní, toto proroctví se naplní pro nepravost.

15 A nyní, stalo se, že poté, co Alma pravil Helamanovi tyto věci, požehnal mu a taktéž ostatním svým synům; a také požehnal zemi pro “spravedlivé.

16 A pravil: Tak praví Pán Bůh – “Prokleta budiž země, ano, tato země, až ke zničení pro každý národ, pokolení, jazyk a lid, který bude činiti zlovolně, až budou plně zralí; a jak jsem pravil, tak se stane; neboť toto je prokletí i ^bpožehnáání Boží na této zemi, neboť Pán nemůže pohlížeti na hřích se “seběmenší mírou shovívavosti.

17 A nyní, když Alma pravil tato slova, požehnal “církvě, ano, všem těm, kteří budou státi pevně ve víře od oné doby nadále.

18 A když to Alma učinil,

odešel ze země Zarahemla, jako by šel do země Melek. A stalo se, že o něm již nikdy nikdo neslyšel; ohledně jeho smrti nebo pohřbu, o tom nevíme.

19 Vizte, víme tolik, že to byl spravedlivý muž; a v církvi se šířila zpráva, že byl vzat duchem neboli “pohřben rukou Páně, tak jako Mojžíš. Ale vizte, písmo praví, že Pán vzal Mojžíše k sobě; a my se domníváme, že k sobě v duchu přijal i Almu; tudíž, z tohoto důvodu nevíme nic o jeho smrti a pohřbu.

20 A nyní, stalo se na počátku devatenáctého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým, že Helaman vyšel mezi lid, aby mu oznamoval slovo.

21 Neboť vizte, pro jeho války s Lamanity a ona mnohá malá rozštěpení a nepokoje, které byly mezi lidem, se stalo nezbytným, aby mezi nimi bylo oznamováno “slovo Boží, ano, a aby byl učiněn pořádek v celé církvi.

22 Tudíž, Helaman a jeho bratří šli, aby opět upevnili církev v celé zemi, ano, v každém městě po celé zemi, kterou vlastnil lid Nefiův. A stalo se, že po celé zemi nad všechny církve dosadili kněze a učitele.

23 A nyní, stalo se, že poté, co Helaman a jeho bratří dosadili kněze a učitele nad církvemi, povstalo mezi nimi “rozštěpení a oni nechtěli dbáti slov Helamana a jeho bratří;

13a Hel. 3:16.

14a Moroni 9:24.

^b Moroni 1:1–3.

15a Alma 46:10; 62:40.

16a 2. Nefi 1:7;

Alma 37:31;

Eter 2:8–12.

^b NaS 130:21.

^c NaS 1:31.

17a PP Církev Ježíš

Krista.

19a PP Přenesené bytosti.

21a Alma 31:5.

23a 3. Nefi 11:28–29.

24 Ale zpsychli, jsouce povýšeni v srdci svém pro své nesmírně veliké "bohatství; tudíž zbohatli ve svých ^bvlastních očích a nechtěli dbáti jejich slov, aby kráčeli zpřímá před Bohem.

KAPITOLA 46

Amalikiáš osnuje, jak se státi králem – Moroni pozvedá zástavu svobody – Soustřeďuje lid, aby bránil své náboženství – Praví věřící jsou nazýváni křesťany – Zbytek Jozefův bude zachován – Amalikiáš a odštěpenci prchají do země Nefi – Ti, kteří nechtějí podporovati věc svobody, jsou usmrćeni. Kolem roku 73–72 př. Kr.

A STALO se, že tolik, kolik jich nechtělo poslouchati slova Helamana a bratří jeho, se spolu shromáždilo proti bratřím svým.

2 A nyní vizte, nesmírně se hněvali, natolik, že byli odhodláni je zabítí.

3 Nyní, vůdcem těch, kteří se hněvali na své bratří, byl statný a silný muž; a jmenoval se Amalikiáš.

4 A Amalikiáš si přál státi se králem; a ti lidé, kteří se hněvali, si také přáli, aby byl jejich králem; a oni byli, větší část z nich, "nižšími soudci země, a usilovali o moc.

5 A byli vedeni lichocením Amalikiášovým, že budou-li ho podporovati a ustanoví-li ho,

aby byl jejich králem, on z nich učiní vládce nad lidem.

6 Tak byli Amalikiášem sváďeni k odštěpením, i přes kázání Helamana a jeho bratří, ano, i přes jejich převelikou péči o církev, neboť oni byli vysokými kněžími nad církví.

7 A v církvi byli mnozí, kteří uvěřili v lichotivá slova Amalikiášova, tudíž se odštěpili vpravdě od církve; a tak byly záležitosti lidu Nefiova převelice nejisté a nebezpečné, i přes jejich veliké "vítězství, jehož dosáhli nad Lamanity, a jejich velikou radost, kterou měli ze svého vysvobození rukou Páně.

8 Tak vidíme, jak "rychle děti lidské zapomínají na Pána, svého Boha, ano, jak jsou rychlé v tom, aby činily nepravost a byly svedeny zlým.

9 Ano, a také vidíme, jak velikou "zvolnost může způsobiti jeden zlovolný člověk mezi dětmi lidskými.

10 Ano, vidíme, že Amalikiáš, protože to byl muž vychytralých způsobů a muž mnoha lichotivých slov, svedl srdce mnoha lidí, aby žili zlovolně; ano, aby usilovali o zničení církve Boží a o zničení základů "svobody, kterou jim Bůh udělil, neboli kteréžto požehnání Bůh seslal na tvář země pro ^bspravedlivé.

11 A nyní, stalo se, když Moroni, který byl "hlavním vojevůdcem vojsk Nefitů, uslyšel

24a pp Bohatství.
b pp Domýšlivost,
marnivost, pýcha.
46 4a Mos. 29:11, 28–29.

7a Alma 44:19–20.
8a Hel. 12:2, 4–5.
9a Mos. 29:17–18.
10a 2. Nefi 1:7;

Mos. 29:32.
b 2. Nefi 1:7.
11a Alma 43:16–17.

o těchto odštěpeních, že se rozhněval na Amalikiáše.

12 A stalo se, že roztrhl svůj plášť; a vzal z něj kus a napsal naň – “Na připomínku našeho Boha, našeho náboženství a svobody a našeho míru, našich manželék a našich dětí – a připevnil ho na konec tyče.

13 A připevnil si přilbici svou a náprsní pancíř svůj a štítu své a okolo beder svých si opásal odění své; a vzal tyč, na jejímž konci byl jeho roztržený šat (a nazval to zástavou svobody), a sklonil se k zemi a modlil se vroucně k svému Bohu za to, aby na jeho bratřích spočívala požehnání svobody tak dlouho, dokud bude skupina křesťanů přebývat v zemi –

14 Neboť tak byli všichni praví věřící Kristovi, kteří náleželi k církvi Boží, nazýváni těmi, kteří k církvi nenáleželi.

15 A ti, kteří náleželi k církvi, byli věrní; ano, všichni ti, kteří byli pravými věřícími v Krista, vzali na sebe s radostí “jméno Kristovo neboli jméno křesťané, jak byli nazýváni pro svou víru v Krista, který přijde.

16 A tudíž, v této době se Moroni modlil, aby se dostalo přízně věci křesťanů a svobodě země.

17 A stalo se, že když vylil svou duši Bohu, nazval veškerou zemi, která byla na jih od země “Pustoty, ano, a zkratka celou zemi jak na severu, tak na

jihu – vyvolenou zemí a zemí svobody.

18 A pravil: Zajisté Bůh nestrpí, abychom my, kterými je pohrdáno, protože na sebe bereme jméno Kristovo, byli pošlapáni a zničeni dříve, nežli toto na sebe přivodíme svými vlastními přestupky.

19 A když Moroni pravil tato slova, vyšel mezi lid mávaje onou odtrženou částí svého “šatu ve vzduchu, aby všichni mohli viděti nápis, který na odtrženou část napsal, a volaje silným hlasem rka:

20 Vizte, každý, kdo chce v této zemi hájiti tuto zástavu, nechť předstoupí v síle Páně a vstoupí do smlouvy, že bude hájiti svá práva a své náboženství, aby mu Pán Bůh mohl požehnati.

21 A stalo se, že když Moroni prohlásil tato slova, vizte, lidé se sbíhali se svým oděním opásaným okolo beder svých, trhající svůj šat jako znamení neboli jako smlouvu, že neopustí Pána, svého Boha; neboli jinými slovy, kdyby přestoupili příkázání Boží neboli upadli v přestupek a “hanbili se vzítí na sebe jméno Kristovo, Pán je má roztrhati tak, jak oni roztrhli svůj šat.

22 Nyní, toto byla smlouva, kterou učinili, a hodili svůj šat Moronimu k nohám rkouce: Činíme smlouvu se svým Bohem, že budeme zničeni, tak jako naši bratři v zemi severní, upadneme-li v přestupek; ano, on nás může hoditi k nohám našich

12a Neh. 4:14;
Alma 44:5.
15a Mos. 5:7–9.

b Skut. 11:26;
1. Petr. 4:16.
17a Alma 22:30–31.

19a pp Korouhev.
21a 1. Nefi 8:25–28;
Morm. 8:38.

nepřátel, tak jako jsme my hodili svůj šat k tvým nohám, abychom byli nohama pošlapáni, upadneme-li v přestupek.

23 Moroni jim pravil: Vizte, my jsme zbytkem semene Jákobova; ano, jsme zbytkem "semene Jozefova, jehož plášť byl jeho bratřími roztrhán na mnoho kusů; ano, a nyní vizte, pamatujme na to, abychom zachovávali přikázání Boží, nebo náš šat bude roztrhán našimi bratřími a my budeme uvrženi do vězení nebo prodáni nebo zabiti.

24 Ano, zachovejme si svou svobodu jako "zbytek Jozefův; ano, pamatujme na slova Jákobova před jeho smrtí, neboť vizte, on viděl, že část zbytku pláště Jozefova byla zachována a nezničila se. A on pravil – Tak jako byl zachován tento zbytek šatu mého syna, bude rukou Boží zachován i zbytek semene mého syna a přijat k němu, zatímco zbytek semene Jozefova zahyne, tak jako zbytek jeho šatu.

25 Nyní vizte, to rozesmrtňuje mou duši; nicméně má duše má radost z mého syna pro onu část jeho semene, která bude přijata k Bohu.

26 Nyní vizte, takováto byla řeč Jákobova.

27 A nyní, kdo ví, zdali onen zbytek semene Jozefova, který zahyne jako jeho šat, nejsou ti, kteří se od nás odštěpili? Ano, a dokonce to budeme i my sami,

jestliže nebudeme státi pevně ve víře Kristově.

28 A nyní, stalo se, že když Moroni pravil tato slova, šel a také vyslal posly do všech částí země, kde bylo odštěpení, a shromáždil všechen lid, který si přál hájiti svou svobodu, aby se postavil proti Amalikiášovi a těm, kteří se odštěpili, kteří se nazývali Amalikiášité.

29 A stalo se, že když Amalikiáš viděl, že lid Moroniův je početnější nežli Amalikiášité – a také viděl, že jeho lidé pochybují o spravedlnosti věci, do které se zapojili – tudíž, boje se, že nedosáhne svého, vzal ty ze svých lidí, kteří chtěli, a odešel do země Nefi.

30 Nyní, Moroni nepovažoval za žádoucí, aby Lamanité měli více síly; tudíž pomýšlel na to, že odřízne lid Amalikiášův nebo že ho zajme a dovede zpět a že usmrtí Amalikiáše; ano, neboť věděl, že on bude podněcovati Lamanity k hněvu proti nim a přiměje je, aby proti nim bojovali; a toto věděl, že Amalikiáš bude činiti, aby mohl dosáhnouti svých účelů.

31 Tudíž Moroni považoval za žádoucí, aby vzal svá vojska, která se shromáždila a ozbrojila a vstoupila do smlouvy, že budou zachovávatí mír – a stalo se, že vzal své vojsko a vydal se se svými stany na pochod do pustiny, aby Amalikiášovi odřízl cestu v pustině.

32 A stalo se, že učinil podle

23a Gen. 49:22–26;

1. Nefi 5:14–15.

b pp Jozef, syn Jákobův.

c Gen. 37:3, 31–36.

24a Amos 5:15;

3. Nefi 5:21–24; 10:17.

b 2. Nefi 3:5–24;

Eter 13:6–7.

přání svých, a vydal se na pochod do pustiny a zastavil vojska Amalikiášova.

33 A stalo se, že Amalikiáš uprchl s malým počtem svých mužů a zbytek byl vydán do rukou Moroniových a odveden zpět do země Zarahemla.

34 Nyní, Moroni, jsa mužem "dosazeným nejvyššími soudci a hlasem lidu, tudíž měl moc podle vůle své, aby nad vojsky Nefitů stanovoval a uplatňoval pravomoc.

35 A stalo se, že dal usmrtiti každého z Amalikiášitů, který nechtěl vstoupiti do smlouvy, že bude podporovati věc svobody, aby si mohli udržeti svobodnou vládu; a bylo jen málo těch, kteří smlouvu svobody odmítli.

36 A stalo se také, že dal vztyčiti zástavu svobody na všechny věže, jež byly v celé zemi, kterou Nefité vlastnili; a tak Moroni zasadil mezi Nefity korouhev svobody.

37 A počali opět míti mír v zemi; a tak si udrželi v zemi mír téměř až do konce devatenáctého roku vlády soudců.

38 A Helaman a "vysocí kněží udržovali řád v církvi; ano, dokonce po období čtyř let měli v církvi veliký mír a radost.

39 A stalo se, že byli mnozí, kteří zemřeli, pevně "věříce, že jejich duše jsou vykoupeny Pánem Ježíšem Kristem; tak odcházeli ze světa s radostí.

40 A byli někteří, kteří zemřeli

na horečky, které byly v zemi v některých obdobích roku velmi časté – ale oni neumírali tak mnoho na horečky díky výborným vlastnostem mnoha "rostlin a kořenů, které Bůh připravil, aby odstranily příčinu nemoci, jimž lidé podléhali kvůli povaze podnebí –

41 Ale bylo mnoho těch, kteří zemřeli vysokým věkem; a ti, kteří zemřeli ve víře Kristově, jsou v něm "šťastni, jak se musíme nezbytně domnívati.

KAPITOLA 47

Amalikiáš používá zrady, vraždy a úkladů, aby se stal králem Lamanitů – Nefitští odštěpenci jsou zlovolnější a krutější nežli Lamanité. Kolem roku 72 př. Kr.

NYNÍ, vrátíme se v našem záznamu k Amalikiášovi a k těm, kteří s ním "uprchli do pustiny, neboť vize, vzal ty, kteří šli s ním, a odešel do ^bzemě Nefi mezi Lamanity a podněcoval Lamanity k hněvu proti lidu Nefiovu natolik, že král Lamanitů vyslal prohlášení po celé své zemi mezi všechen svůj lid, aby se opět shromáždili a šli do bitvy proti Nefitům.

2 A stalo se, že když mezi ně ono prohlášení došlo, převelice se ulekli; ano, báli se znelíbiti se králi, a také se báli jíti do bitvy proti Nefitům, aby nepřišli o život. A stalo se, že nechtěli neboli

34a Alma 43:16.

38a Alma 46:6.

39a Moroni 7:3, 41.

40a NaS 89:10.

41a Zjev. 14:13.

47 1a Alma 46:33.

b 2. Nefi 5:5–8;

Omni 1:12–13.

větší část z nich nechtěla uposlechnouti příkázání králových.

3 A nyní, stalo se, že se král pro jejich neposlušnost rozhněval; tudíž předal Amalikiášovi velení nad onou částí svého vojska, která byla poslušna jeho příkazů, a přikázal mu, aby šel a přinutil je chopiti se zbraní.

4 Nyní vizte, to bylo přáním Amalikiášovým; neboť on, jsa lstivým mužem k tomu, aby činil zlo, tudíž vložil do srdce svého plán, že sesadí krále Lamanitů z trůnu.

5 A nyní, získal velení nad oněmi skupinami Lamanitů, kteří měli přízeň krále; a on usiloval získati přízeň těch, kteří nebyli poslušni; tudíž šel napřed na místo, které se nazývalo "Onida, neboť tam všichni Lamanité uprchli; neboť zjistili, že přichází vojsko, a domnívajíce se, že přichází, aby je zničilo, tudíž uprchli do Onidy, na místo zbraní.

6 A jmenovali si muže, aby jim byl králem a vůdcem, jsouce odhodláni ve své mysli pevným rozhodnutím, že se nepodvolí tomu, aby šli proti Nefitům.

7 A stalo se, že se shromáždili na vrcholku hory, která se nazývala Antipas, a připravovali se na bitvu.

8 Nyní, to nebylo Amalikiášovým záměrem napadnouti je podle příkázání krále; ale vizte, jeho záměrem bylo získati přízeň vojsk Lamanitů, aby se jim mohl postavit do čela a

sesaditi krále z trůnu a zmocniti se království.

9 A vizte, stalo se, že dal, aby si jeho vojsko rozbilo své stany v údolí, které bylo u hory Antipas.

10 A stalo se, že když byla noc, poslal v tajnosti vyslance na horu Antipas žádaje, aby vůdce těch, kteří byli na hoře, který se jmenoval Lehonti, sešel dolů k úpatí hory, neboť si přál promluvit s ním.

11 A stalo se, že když Lehonti obdržel ono poselství, neodvažoval se sejíti dolů k úpatí hory. A stalo se, že Amalikiáš vyslal vyslance opět, podruhé, žádaje ho, aby sešel dolů. A stalo se, že Lehonti nechtěl; a on vyslal opět, potřetí.

12 A stalo se, že když Amalikiáš shledal, že nemůže Lehontioho přiměti, aby sešel s hory dolů, vyšel na horu téměř až k Lehontiovu táboru; a vyslal opět, po čtvrté, své poselství Lehontimu žádaje, aby sešel dolů a aby si přivedl své strážce s sebou.

13 A stalo se, že když Lehonti sešel se svými strážemi dolů k Amalikiášovi, Amalikiáš ho požádal, aby v noci sešel dolů se svým vojskem a obklíčil ony muže v jejich táborech, nad nimiž mu král předal velení, a on že je vydá do Lehontiových rukou, jestliže ho (Amalikiáše) učiní druhým vůdcem nad celým vojskem.

14 A stalo se, že Lehonti sešel se svými muži a obklíčil muže Amalikiášovy, takže nežli se za

úsvitu probudili, byli obklíčeni vojsky Lehontiovými.

15 A stalo se, že když viděli, že jsou obklíčeni, prosili Amalikiáše, aby jim dovolil připojiti se k jejich bratřím, aby nebyli zničeni. Nyní, toto bylo přesně to, co si Amalikiáš přál.

16 A stalo se, že vydal své muže, "navzdory příkazům krále. Nyní, toto bylo to, co si Amalikiáš přál, aby mohl uskutečniti své plány na sesazení krále z trůnu.

17 Nyní, mezi Lamanity bylo zvykem, jestliže byl jejich hlavní vůdce zabit, jmenovati druhého vůdce, aby byl jejich hlavním vůdcem.

18 A stalo se, že Amalikiáš dal, aby jeden z jeho služebníků podával Lehontimu po troškách jed, takže ten zemřel.

19 Nyní, když byl Lehontimrtev, Lamanité jmenovali Amalikiáše, aby byl jejich vůdcem a jejich hlavním vojevůdcem.

20 A stalo se, že Amalikiáš pochodoval se svými vojsky (neboť dosáhl svých přání) do země Nefi, do města Nefi, které bylo hlavním městem.

21 A král vyšel se svými strážemi, aby se s ním sešel, neboť se domníval, že Amalikiáš splnil jeho příkazy a že Amalikiáš shromáždil tak veliké vojsko, aby šlo proti Nefitům do boje.

22 Ale vizte, když král vyšel, aby se s ním sešel, Amalikiáš dal, aby jeho služebníci šli králi vstříc. A oni šli a sklonili se

před králem, jako by ho uctívali pro jeho velikost.

23 A stalo se, že král vztáhl ruku svou, aby je pozvedl, jak bylo u Lamanitů zvykem, jakožto znamení míru, kterýžto zvyk převzali od Nefitů.

24 A stalo se, že když ze země pozvedal prvního, vizte, on bodl krále do srdce; a on padl k zemi.

25 Nyní, služebníci královi uprchli; a služebníci Amalikiášovi se dali do křiku řkouce:

26 Vizte, služebníci královi ho bodli do srdce a on padl a oni uprchli; vizte, pojd'te a pohled'te.

27 A stalo se, že Amalikiáš přikázal, aby jeho vojska pochodovala vpřed a podívala se, co se přihodilo králi; a když na ono místo došli a našli krále ležícího v krvi, Amalikiáš předstíral, že se hněvá, a pravil: Každý, kdo miloval krále, nechť jde a pronásleduje jeho služebníky, aby mohli býti zabiti.

28 A stalo se, že všichni ti, kteří krále milovali, když uslyšeli tato slova, šli a pronásledovali služebníky královy.

29 Nyní, když služebníci královi viděli, že je vojsko pronásleduje, opět se vyděsili a uprchli do pustiny a došli do země Zarahemla a připojili se k lidu Ammonovu.

30 A vojsko, které je pronásledovalo, se vrátilo poté, co je pronásledovalo nadarmo; a tak si Amalikiáš podvodem získal srdce lidu.

31 A stalo se, že druhého dne

vstoupil do města Nefi se svými vojsky a zmocnil se města.

32 A nyní, stalo se, že když královna uslyšela, že král byl zabit – neboť Amalikiáš poslal ke královně vyslance s oznámením, že král byl zabit svými služebníky, že on je se svým vojskem pronásledoval, ale že to bylo marné a že se jim zdařil jejich únik –

33 Tudíž, když královna obdržela toto poselství, vyslala k Amalikiášovi posly žádajíc, aby ušetřil lid města; a také ho žádala, aby k ní přišel; a také ho žádala, aby s sebou přivedl svědky, kteří by svědčili o smrti králově.

34 A stalo se, že Amalikiáš vzal téhož služebníka, jenž zabil krále, a všechny ty, kteří byli s ním, a šel ke královně k místu, kde seděla; a všichni jí dosvědčili, že král byl zabit svými vlastními služebníky; a pravili také: Oni uprchli; což to nesvědčí proti nim? A tak královnu ohledně smrti královny upokojili.

35 A stalo se, že Amalikiáš usiloval o přízeň královninu a vzal si ji za manželku; a tak podvodem a za pomoci lstivých služebníků získal království; ano, byl uznán za krále po celé zemi mezi veškerým lidem Lamanitů, kteří se skládali z Lamanitů a Lemuelitů a Izmaelitů a všech odštěpenců od Nefitů od doby vlády Nefiovy až do nynější doby.

36 Nyní, tito "odštěpenci, majíce stejná poučení a stejné

znalosti ohledně Nefitů, ano, byvše poučováni v témže ^bpoznání Páně, nicméně je to kupodivu, zanedlouho po svém odštěpení se stali zatvrzelejšími a "nekajícnými a divočejšími a zlovolnějším a krutějším nežli Lamanité – holdující tradicím Lamanitů; oddávající se lenivosti a všeliké nestoudnosti; ano, a zcela zapomínající na Pána, svého Boha.

KAPITOLA 48

Amalikiáš navádí Lamanity proti Nefitům – Moroni připravuje svůj lid, aby bránil věc křesťanů – Raduje se ze svobody a volnosti a je mocným mužem Božím. Kolem roku 72 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že jakmile Amalikiáš získal království, počal povzbuzovati srdce Lamanitů proti lidu Nefiovu; ano, určil muže, aby promlouvali k Lamanitům z jejich věží proti Nefitům.

2 A tak povzbuzoval srdce jejich proti Nefitům, natolik, že ke konci devatenáctého roku vlády soudců, dosáhnuv svých cílů tak dalece, ano, byv učiněn králem nad Lamanity, usiloval také o to, aby vládl nad celou zemí, ano, a nad veškerým lidem, který byl v zemi, nad Nefity i nad Lamanity.

3 Tudíž dosáhl svého plánu, neboť zatvrdil srdce Lamanitů a zaslepil jejich mysl a podnítl je k hněvu natolik, že shromážd-

díl početný zástup k tomu, aby šel bojovat proti Nefitům.

4 Neboť byl odhodlán pro velikost počtu svého lidu, že přemůže Nefity a uvede je do poroby.

5 A tak určil "hlavní velitele z řad Zoramitů, neboť oni byli nejvíce obeznámeni se silou Nefitů a s jejich útočišti a s nejslabšími částmi jejich měst; tudíž určil je, aby byli hlavními veliteli nad jeho vojsky.

6 A stalo se, že sebrali svůj tábor a přesouvali se pustinou k zemi Zarahemla.

7 Nyní stalo se, že zatímco Amalikiáš takto získával moc podvodem a lstí, Moroni na druhé straně "připravoval mysl lidu, aby byli věrní Pánu, svému Bohu.

8 Ano, posiloval vojska Nefitů a stavěl malé pevnosti neboli útočiště; vrstvě okolo valy země, aby obehnal svá vojska, a také stavěje zdi z kamene, aby je obklopil, kolem jejich měst a hranic jejich zemí; ano, kolem celé země.

9 A u jejich nejslabších opevnění umístil větší počet mužů; a tak opevnil a posílil zemi, kterou vlastnili Nefité.

10 A tak činil přípravy, aby "bránil jejich svobodu, jejich země, jejich manželky a jejich děti a jejich mír, a aby mohli žít pro Pána, svého Boha, a aby si uhájili to, co jejich nepřátelé nazývali věcí křesťanů.

11 A Moroni byl silným a mocným mužem; byl mužem dokonalé "povědomosti; ano, mužem, jenž si neliboval v krveprolévání; mužem, jehož duše se radovala ze svobody a z volnosti své vlasti a svých bratří a z toho, že nebyli v porobě a v otroctví;

12 Ano, mužem, jehož srdce přetévalo důkuvzdáním Bohu za ony mnohé výsady a požeňání, která udělil jeho lidu; mužem, který převelice pracoval pro "blaho a bezpečí svého lidu.

13 Ano, a byl mužem, který byl pevný ve víře v Krista a "přísahal přísahou, že bude bránit svůj lid, svá práva a svou vlast a své náboženství, až do ztráty vlastní krve.

14 Nyní, Nefité byli poučováni, aby se proti svým nepřátelům bránili až do prolití krve, pokud by to bylo nutné; ano, a také byli poučováni, aby "nikdy nikoho nenapadali, ano, aby nikdy nepozvedli meč, ledaže by to bylo proti nepříteli, ledaže by to bylo k zachování svého života.

15 A toto byla jejich víra, že když tak budou činiti, Bůh dá, aby se jim v zemi dařilo neboli jinými slovy, když budou věrní v zachovávání příkázání Božích, on dá, aby se jim v zemi dařilo; ano, bude je varovati, aby uprchli, nebo aby se připravili na válku, podle nebezpečí;

16 A také že jim Bůh oznámí, kam mají jít, aby se ubránili

48 5a Alma 43:6.
7a Alma 49:8.
10a Alma 46:12–13.
11a pp Porozumění.

12a pp Blaho a sociální péče.
13a Alma 46:20–22.
14a Alma 43:46–47;

3. Nefi 3:20–21;
Morm. 3:10–11;
NaS 98:16.

proti svým nepřátelům, a když tak učiní, Pán je vysvobodí; a toto byla víra Moroniova a jeho srdce se z ní těšilo; “ne z prolévání krve, ale z konání dobra, z ochraňování svého lidu, ano, ze zachovávání přikázání Božích, ano, a z odporování nepravosti.

17 Ano, vpravdě, vpravdě pravím vám, kdyby všichni lidé byli bývali jako Moroni, a pokud by vždy byli jako on, vizte, i moci pekelné by byly otřeseny na věky; ano, “dábel by nikdy neměl moc nad srdcem dětí lidských.

18 Vizte, byl mužem jako Ammon, syn Mosiášův, ano, i jako ostatní synové Mosiášovi, ano, a také jako Alma a jeho synové, neboť oni byli všichni muži Boží.

19 Nyní vizte, Helaman a jeho bratří nebyli lidu o nic méně užiteční nežli Moroni; neboť oni kázali slovo Boží a křtili ku pokání všechny lidi, kteří poslouchali slova jejich.

20 A tak chodili a lidé se pro jejich slova “pokořovali, natolik, že se jim od Pána dostalo veliké ^b přízně, a tak mezi sebou neměli válek a svárů, ano, až po dobu čtyř let.

21 Ale jak jsem pravil, ke konci devatenáctého roku, ano, i přes mír mezi nimi, byli se zdráháním přinuceni bojovat se svými bratřími, Lamanity.

22 Ano, a zkrátka, jejich války s Lamanity nikdy neustaly po

dobu mnoha let, i přesto, že se velice zdráhali bojovat.

23 Nyní, oni “litovali, že musejí pozvednouti zbraně proti Lamanitům, protože si nelibovali v prolévání krve; ano, a to nebylo vše – litovali, že musejí býti prostředkem, kterým je posíláno tolik jejich bratří z tohoto světa do světa věčného, nepřipravených na setkání se svým Bohem.

24 Nicméně nemohli strpěti, aby položili svůj život a aby jejich “manželky a jejich děti byly povražděny se zvěskou krutostí těch, kteří kdysi byli jejich bratřími, ano, a ^b odštěpili se od jejich církve a opustili je a odešli, aby je zničili, připojivše se k Lamanitům.

25 Ano, nemohli snést, aby se jejich bratří radovali nad krví Nefitů, dokud mezi nimi byli ti, kteří zachovávali přikázání Boží, neboť příslibem Páně bylo, že budou-li zachovávat jeho přikázání, bude se jim v zemi dařiti.

KAPITOLA 49

Útočící Lamanité nejsou schopni dobýti opevněných měst Ammonia a Noé – Amalikiáš proklíná Boha a přísahá, že bude pít krev Moroniovu – Helaman a jeho bratří nadále posilují církev. Kolem roku 72 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že v jedenáctém měsíci devatenáctého roku desátého dne měsíce byla zpozoro-

16a Alma 55:19.
17a 1. Nefi 22:26;
3. Nefi 6:15.

20a PP Pokora, pokorný,
pokořiti se.
b 1. Nefi 17:35.

23a NaS 42:45.
24a Alma 46:12.
b PP Odpadlictví.

vána vojska Lamanitů přibližující se k zemi Ammonia.

2 A vizte, toto město bylo znovuvystavěno a Moroni postavil u hranic města vojsko a to kolem vyházelo hlínu, aby se krylo před šípy a kameny Lamanitů; neboť vizte, oni bojovali kameny a šípy.

3 Vizte, pravil jsem, že město "Ammonia bylo znovuvystavěno. Pravím vám, ano, bylo z části znovuvystavěno; a protože ho Lamanité již jednou pro nepravost lidu zničili, domnívali se, že se jim opět stane snadnou kořistí.

4 Ale vizte, jak veliké bylo jejich zklamání; neboť vizte, Nefité kolem sebe navršili násep země, který byl tak vysoký, že po nich Lamanité nemohli vrhát své kameny a své šípy tak, aby měly nějakého účinku, a nemohli je ani napadnouti jinak nežli u místa jejich vchodu.

5 Nyní, tentokrát byli vrchní velitelé Lamanitů převelice udiveni nad moudrostí Nefitů při přípravě jejich útočišť.

6 Nyní, vůdcové Lamanitů se pro velikost svého počtu domnívali, ano, domnívali se, že budou mít příležitost napadnouti je tak, jak to činili doposud; ano, a také se vyzbrojili štíty a náprsními pancíři; a také se vybavili oděvy z kůží, ano, velice silnými oděvy, aby zakryli svou nahotu.

7 A jsouce takto připraveni, domnívali se, že snadno přemohou a podrobí své bratří jhu

poroby, anebo je pobijí a povraždí podle libosti své.

8 Ale vizte, k jejich naprostému úžasu na ně oni byli "připraveni způsobem, jaký nebyl nikdy mezi dětmi Lehiovými znám. Nyní byli připraveni, aby bojovali s Lamanity podle pokynů Moroniových.

9 A stalo se, že Lamanité neboli Amalikiášité byli převelice užaslí nad jejich způsobem přípravy na válku.

10 Nyní, kdyby král Amalikiáš přišel ze "země Nefi v čele svého vojska, možná by Lamanity přiměl, aby zaútočili na Nefity u města Ammonia; neboť vizte, on se nestaral o krev svého lidu.

11 Ale vizte, Amalikiáš sám do bitvy nešel. A vizte, jeho hlavní velitelé se neodvážili zaútočiti na Nefity u města Ammonia, neboť Moroni pozměnil vedení záležitostí mezi Nefity natolik, že Lamanité byli kvůli jejich útočištím zklamáni a nemohli je napadnouti.

12 Tudíž se stáhli do pustiny a sebrali svůj tábor a pochodovali směrem k zemi Noé domnívající se, že to bude pro ně druhé nejlepší místo k tomu, aby vyšli proti Nefitům.

13 Neboť nevěděli, že Moroni opevnil neboli vystavěl ochranné "pevnosti pro každé město po celé zemi; tudíž pochodovali dále k zemi Noé s pevným odhodláním; ano, jejich hlavní velitelé předstoupili a učinili přísahu, že lid onoho města zničí.

14 Ale vizte, k jejich úžasu

město Noé, které bylo doposud slabým místem, nyní díky prostředkům Moroniovým zesílilo, ano, dokonce tak, že převyšovalo sílu města Ammonia.

15 A nyní, vizte, to byla moudrost v Moronim; neboť on se domníval, že se uleknou u města Ammonia; a jelikož město Noé bylo až doposud nejslabší částí země, tudíž budou pochodovati, aby bojovali tam; a tak tomu bylo podle přání jeho.

16 A vizte, Moroni určil Lehiho, aby byl hlavním velitelem nad muži onoho města; a byl to "týž Lehi, který bojoval s Lamanity v údolí na východ od řeky Sidon.

17 A nyní vizte, stalo se, že když Lamanité zjistili, že Lehi velí městu, byli opět zklamáni, neboť se Lehiho nesmírně báli; nicméně jejich hlavní velitelé přísahali přísahou, že na město zaútočí; tudíž, předvedli svá vojska.

18 Nyní vizte, Lamanité se nemohli do jejich ochranných pevností dostat jinak nežli vchodem, pro výšku valu, který byl navršen, a pro hloubku příkopu, který byl dokola vykopán, ledaže by to bylo vchodem.

19 A tak byli Nefité připraveni zničit všechny ty, kteří by se pokusili vyšplhat nahoru, aby vstoupili do pevnosti jinou cestou, tím, že by po nich vrhali kameny a šípy.

20 Tak byli připraveni, ano, skupina jejich nejsilnějších mužů, se svými meči a se svými

praky, aby srazili každého, kdo by se pokusil vejíti do jejich útočiště místem vchodu; a tak byli připraveni brániti se proti Lamanitům.

21 A stalo se, že velitelé Lamanitů předvedli svá vojska před místo vchodu a počali s Nefity bojovati, aby se dostali do jejich útočiště; ale vizte, byli vždy odrazeni natolik, že byli pobíjeni s nesmírným krveprolitím.

22 Nyní, když zjistili, že nemohou získati moc nad Nefity průchodem, počali skopávat jejich valy země, aby získali cestu pro svá vojska, aby měli rovnocennou příležitost k boji; ale vizte, při těchto pokusech byli smeteni kameny a šípy, které na ně byly vrženy; a namísto aby zaplnili jejich příkopy strženými valy země, naplnili je do určité míry těly svých mrtvých a raněných.

23 Tak měli Nefité nad svými nepřáteli veškerou moc; a tak se Lamanité pokoušeli Nefity zničit, až byli všichni jejich hlavní velitelé pobiti; ano, a bylo pobito více nežli tisíc Lamanitů; zatímco na druhé straně nebyla mezi Nefity jediná duše, která by byla zabita.

24 Okolo padesáti jich bylo zraněno, těch, kteří byli vystaveni šípům Lamanitů v průchodu, ale byli chráněni svými štíty a svými náprsními pancíři a svými přilbicemi, natolik, že jejich poranění byla na nohou, z nichž mnohá byla velmi vážná.

25 A stalo se, že když Lamanité

viděli, že jejich hlavní velitelé jsou všichni zabiti, uprchli do pustyiny. A stalo se, že se vrátili do země Nefi, aby zpravili svého krále Amalikiáše, který byl rodem Nefita, o jejich veliké porážce.

26 A stalo se, že ten se na svůj lid nesmírně rozhněval, protože nedosáhl svého přání ohledně Nefitů; nepodrobil je jhu poroby.

27 Ano, hněval se nesmírně a "zlořečil Bohu a také Moronimu, přísahaje ^b přísahou, že bude pít jeho krev; a to proto, že Moroni při přípravě pro bezpečí svého lidu zachovával přikázání Boží.

28 A stalo se, že na druhé straně lid Nefitův "děkoval Pánu, svému Bohu, za jeho nesmírnou moc při jejich vysvobození z rukou jejich nepřátel.

29 A tak skončil devatenáctý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

30 Ano, a měli mezi sebou trvalý mír a církvi se převelice dařilo pro jejich pozornost a píli, kterou věnovali slovu Božímu, jež jim oznamoval Helaman a Šiblon a Korianton a Ammon a jeho bratří, ano, všichni ti, kteří byli vysvěceni "svatým řádem Božím, jsouce pokřtěni ku pokání a vysláni, aby kázali mezi lidem.

KAPITOLA 50

Moroni opevňuje země Nefitů – Stavějí mnoho nových měst – Války

a zničení přišly na Nefity za dnů jejich zlovolnosti a ohavnosti – Teankum poráží Moriantona a jeho odštěpence – Nefia umírá a na soudcovskou stoliči usedá jeho syn Pahoran. Kolem roku 72–67 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že Moroni nepřestal činiti přípravy na válku neboli brániti svůj lid proti Lamanitům; neboť dal, aby jeho vojska počala na počátku dvacátého roku vlády soudců, aby počala vršiti valy země okolo všech měst po celé zemi, kterou vlastnili Nefité.

2 A dal, aby navrchu těchto náspů země byly trámy, ano, aby okolo měst bylo postaveno opevnění z trámů do výše muže.

3 A dal, aby na onom opevnění z trámů bylo na těchto trámech postaveno kolem dokola lemování ze zašpičatělých kúlů; a byly silné a vysoké.

4 A dal, aby byly vystavěny věže, které čnely nad ona opevnění ze zašpičatělých kúlů, a dal, aby na oněch věžích byla postavena útočiště, aby je kameny a šípy Lamanitů nemohly zraniti.

5 A byli připraveni, takže mohli vrhati z jejich vršků kameny podle své libosti a své síly a zabítí toho, kdo by se pokusil přiblížiti se ke zdem města.

6 Tak Moroni připravil pevnosti proti příchodu jejich nepřátel, okolo každého města v celé zemi.

7 A stalo se, že Moroni dal, aby jeho vojska vyšla do východní

27a PP Rouhání, rouhati se.

b Skut. 23:12.
28a PP Děkúvzdání, díky.

30a Alma 43:2.

pustiny; ano, a oni šli a zahnali všechny Lamanity, kteří byli ve východní pustině, do jejich vlastních zemí, které byly na jih od země Zarahemla.

8 A země Nefi se táhla přímým směrem od východního moře k západnímu.

9 A stalo se, že když Moroni zahnal všechny Lamanity z východní pustiny, která byla na sever od zemí jejich vlastnictví, dal, aby obyvatelé, kteří byli v zemi Zarahemla a v okolní zemi, odešli do východní pustiny až k hranicím s pobřežím a aby zemi vlastnili.

10 A také umístil vojska na jihu, na hranicích jejich vlastnictví, a dal, aby vystavěla "opevnění, aby mohli zabezpečiti svá vojska a svůj lid před rukama svých nepřátel.

11 A tak odřízl všechny pevnosti Lamanitů ve východní pustině, ano, a také na západě, opevniv hranici mezi Nefity a Lamanity, mezi zemí Zarahemla a zemí Nefi, od západního moře, táhnoucí se podél pramene řeky Sidon – a Nefité vlastnili veškerou severní zemi, ano, vpravdě veškerou zemi, která byla na sever od země Hojnosti, podle své libosti.

12 Tak se Moroni se svými vojsky, která se denně rozrůstala kvůli zajištění ochrany, kterou jim jeho díla vytvářela, snažil odříznouti sílu a moc Lamanitů od zemí svého vlastnictví, aby neměli žádné moci nad zeměmi jejich vlastnictví.

13 A stalo se, že Nefité počali zakládati město a nazvali to město Moroni; a bylo u východního moře; a bylo na jihu u hranice vlastnictví Lamanitů.

14 A také počali zakládati město mezi městem Moroni a městem Aron a hraničilo s Aronem a s Moronim; a nazvali to město, neboli zemi, Nefia.

15 A započali také v témže roce stavěti mnohá města na severu, jedno z nich zvláštním způsobem, které nazvali Lehi a které leželo na severu u hranic mořského pobřeží.

16 A tak skončil dvacátý rok.

17 A v těchto příznivých podmínkách byl lid Nefiův na počátku dvacátého a prvního roku vlády soudců nad lidem Nefiovým.

18 A převelice se jim dařilo a nesmírně zbohatli; ano, a množili se a sílili v zemi.

19 A tak vidíme, jak milosrdná a spravedlná jsou všechna jednání Páně, až tak, že naplňuje všechna slova svá, jež dává dětem lidským; ano, můžeme viděti, že právě v této době se potvrzují slova jeho, jež promlouval k Lehimu řka:

20 Požehnaný jsi ty i děti tvé; a ony budou požehnány, a nakolik budou zachovávatí přikázání má, bude se jim v zemi dařiti. Ale pamatuj, nakolik přikázání má zachovávatí nebudou, budou z přítomnosti Páně "odříznuti.

21 A my vidíme, že tyto přísliby byly potvrzeny lidu Nefiovu;

neboť právě jejich hádky a jejich sváry, ano, jejich vraždění a jejich plenění, jejich modlářství, jejich smilstva a jejich ohavnosti, které byly mezi nimi, na ně přivodily jejich války a jejich zničení.

22 A ti, kteří byli věrni v zachovávaní příkázání Páně, byli vysvobozováni ve všech dobách, zatímco tisíce jejich zlovolných bratří byly vydávány do poroby, nebo aby zahynuly mečem nebo aby upadaly do nevíry a smísily se s Lamanity.

23 Ale vizte, ode dnů Nefiových nebylo nikdy mezi lidem Nefiovým "šťastnější doby nežli za dnů Moroniových, ano, právě v této době ve dvacátém a prvním roce vlády soudců.

24 A stalo se, že dvacátý a druhý rok vlády soudců také skončil v míru; ano, a také dvacátý a třetí rok.

25 A stalo se, že i na počátku dvacátého a čtvrtého roku vlády soudců by byl mír mezi lidem Nefiovým, kdyby nebylo "sváru, který mezi nimi vyvstal ohledně země Lehi a země Morianton, která hraničila se zemí Lehi; a obě byly na hranicích s pobřežím.

26 Neboť vizte, lid, který vlastnil zemi Morianton, si činil nárok na část země Lehi; tudíž vyvstal mezi nimi prudký svár, natolik, že lid Moriantonův pozvedl zbraně proti svým bratřím a byl odhodlán je mečem zabít.

27 Ale vizte, lid, který vlastnil zemi Lehi, prchl do tábora

Moroniova a prosil ho o pomoc; neboť vizte, nebyl v nepravu.

28 A stalo se, že když lid Moriantonův, který byl veden mužem, který se jmenoval Morianton, zjistil, že lid Lehiův uprchl do tábora Moroniova, převelice se ulekl, aby na něj nepřišlo vojsko Moroniovo a nezničilo jej.

29 Tudíž, Morianton jim namluvil, aby uprchli do země, která byla směrem na sever a která byla pokryta velikými plochami vod, a zmocnili se země, která byla směrem na sever.

30 A vizte, byli by tento plán provedli (nad čímž by velice bědovali), ale vizte, Morianton, jsa mužem velice vznětlivým, tudíž se rozhněval na jednu ze svých služebnic a napadl ji a zbil ji velice.

31 A stalo se, že ona uprchla a přešla do tábora Moroniova a pověděla Moronimu vše o oně záležitosti, a také o jejich úmyslech uprchnouti do země severní.

32 Nyní vizte, lid, který byl v zemi Hojnosti, nebo spíše Moroni, se obával, že budou poslouchati slova Moriantonova a připojí se k jeho lidu a ten získá vlastnictví oněch částí země, což by položilo základy vážným následkům mezi lidem Nefiovým, ano, kteréžto následky by vedly ke ztrátě jejich "svobody.

33 Tudíž Moroni vyslal vojsko, s jeho táborem, aby zadrželo lid Moriantonův, aby zastavilo jejich útěk do země severní.

34 A stalo se, že je nezadrželi, dokud nedošli k hranicím země "Pustoty; a tam je zadrželi u úžiny, která vedla podél moře do země severní, ano, podél moře na západě a na východě.

35 A stalo se, že vojsko, které vyslal Moroni a které vedl muž, jenž se jmenoval Teankum, se střetlo s lidem Moriantonovým; a tak zarputilý byl lid Moriantonův (jsa povzbuzován jeho zlovolností a jeho lichotivými slovy), že mezi nimi došlo k bitvě, v níž Teankum zabil Moriantona a porazil jeho vojsko, zajal je a navrátil se do tábora Moroniova. A tak skončil dvacátý a čtvrtý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

36 A tak byl lid Moriantonův přiveden zpět. A poté, co učinil smlouvu, že bude zachovávat mír, byla mu navracena země Morianton a mezi ním a lidem Lehiovým nastala svornost; a jemu byly také navráceny jeho země.

37 A stalo se, že v téže roce, kdy byl lidu Nefiovu obnoven mír, že Nefia, druhý hlavní soudce, zemřel, usedav na soudcovskou stolicí s dokonalou přímostí před Bohem.

38 Nicméně odmítl od Almy převzít do vlastnictví ony záznaky a ony věci, které Alma a jeho otcové považovali za nejvyšší posvátné; tudíž Alma je předal svému synu Helamanovi.

39 Vizte, stalo se, že syn Nefiaův byl určen, aby usedl na soudcovskou stolicí na místo

svého otce; ano, byl určen hlavním soudcem a správcem nad lidem s přísahou a posvátným obřadem, že bude souditi spravedlivě a že bude udržovat mír a svobodu lidu a že jim udělí jejich posvátné výsady uctívati Pána, jejich Boha, ano, že bude podporovat a hájiti věc Boží po všechny své dny a že bude přiváděti zlovolné k spravedlnosti podle jejich zločinu.

40 Nyní vizte, jmenoval se Pahoran. A Pahoran usedl na stolicí svého otce a počal svou vládu, na konci dvacátého a čtvrtého roku, nad lidem Nefiovým.

KAPITOLA 51

Lidé královi usilují o změnu zákona a o ustanovení krále – Pahoran a lidé svobody jsou podpořeni hlasem lidu – Moroni nutí lidi královny, aby bránili svou zemi, jinak budou usmrčeni – Amalikiáš a Lamanité se zmocňují mnoha opevněných měst – Teankum odráží vpád Lamanitů a zabíjí Amalikiáše v jeho stanu. Kolem roku 67–66 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se na počátku dvacátého a pátého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým, že poté, co zjednali mír mezi lidem Lehiovým a lidem Moriantonovým ohledně jejich zemí, počali dvacátý a pátý rok v míru;

2 Nicméně dlouho si úplný mír v zemi neudrželi, neboť mezi lidem vyvstal svár ohledně hlavního soudce Pahorana; neboť vizte, byla skupina lidí,

kteří si přáli, aby několik jednotlivých bodů zákona bylo pozměněno.

3 Ale vizte, Pahoran nechtěl zákon pozměnit, a ani nechtěl strpěti, aby byl pozměněn; tudíž neposlouchal ty, již vyslali své hlasy se žádostmi svými o pozměnění zákona.

4 Tudíž ti, kteří si přáli, aby byl zákon pozměněn, se na něho hněvali a přáli si, aby již nebyl hlavním soudcem nad zemí; tudíž vyvstala v oné věci prudká rozepře, nikoli však ke krveprolití.

5 A stalo se, že ti, kteří si přáli, aby byl Pahoran sesazen ze soudcovské stolice, se nazývali lidé královi, neboť si přáli, aby byl zákon pozměněn tak, aby byla svržena svobodná vláda a aby byl nad zemí ustanoven král.

6 A ti, kteří si přáli, aby Pahoran zůstal hlavním soudcem nad zemí, vzali na sebe jméno lidé svobody; a tak byl mezi nimi rozkol, neboť lidé svobody přísahali neboli učinili smlouvu, že budou hájiti svá práva a výsady svého náboženství prostřednictvím svobodné vlády.

7 A stalo se, že tato záležitost jejich sváru byla urovnána hlasem lidu. A stalo se, že hlas lidu vyzněl pro lid svobody a Pahoran si ponechal soudcovskou stolici, což způsobilo velikou radost mezi bratřími Pahoranovými, a také mezi mnohými z lidu svobody, kteří také lid králův umlčeli, takže ti se ne-

odvažovali odporovati, ale byli nuceni hájiti věc svobody.

8 Nyní, ti, kteří byli pro krále, byli lidé "urození a usilovali o to, aby se stali králi; a byli podporováni těmi, kteří usilovali o moc a pravomoc nad lidem.

9 Ale vizte, byla to závažná doba na to, aby byly takovéto sváry mezi lidem Nefiovým; neboť vizte, Amalikiáš opět podněcoval srdce lidu Lamanitů proti lidu Nefitů a shromažďoval vojáky ze všech částí své země, vyzbrojuje je a připravuje je na válku se vši pílí; neboť "přísahal, že bude píti krev Moroniovu.

10 Ale vizte, my uvidíme, že tento jeho slib, který učinil, byl unáhlený; nicméně, připravoval sebe a svá vojska na to, aby šli bojovati proti Nefitům.

11 Nyní, jeho vojska nebyla tak veliká, jako byla doposud, pro ony mnohé tisíce, které byly pobity rukou Nefitů; ale i přes jejich velikou ztrátu Amalikiáš shromáždil podivuhodně veliké vojsko, natolik, že se nebál sejíti do země Zarahemla.

12 Ano, vpravdě, Amalikiáš sám sešel v čele Lamanitů. A bylo to ve dvacátém a pátém roce vlády soudců; a bylo to v tutéž dobu, kdy počali urovnávati záležitosti svých svárů ohledně hlavního soudce Pahorana.

13 A stalo se, že když tito muži, kteří se nazývali lidé královi, uslyšeli, že Lamanité přicházejí bojovati proti nim, byli ve svém

srdci rádi; a odmítli pozvednouti zbraně, neboť tak se hněvali na hlavního soudce a také na "lid svobody, že nechtěli pozvednouti zbraní, aby bránili svou vlast.

14 A stalo se, že když to Moroni viděl, a také viděl, že Lamanité přecházejí hranice země, nesmírně se rozhněval pro zarputilost oněch lidí, které se snažil s tak velikou pílí zachovati; ano, nesmírně se hněval; jeho duše byla plna hněvu vůči nim.

15 A stalo se, že poslal žádost s hlasem lidu správci země žádaje ho, aby si ji přečetl a dal mu (Moronimu) moc přinutiti tyto odštěpence k tomu, aby bránili svou vlast, anebo je usmrtiti.

16 Neboť jeho prvotním zájmem bylo ukončiti takovéto sváry a rozštěpení mezi lidem; neboť vizte, to bylo doposud příčinou veškerého jejich zničení. A stalo se, že byla vyslyšena podle hlasu lidu.

17 A stalo se, že Moroni přikázal svému vojsku, aby táhlo proti oněm lidem královým, aby srazilo jejich pýchu a jejich vznešenost a srovnalo je se zemí, anebo aby pozvedli zbraně a podporovali věc svobody.

18 A stalo se, že vojska pochodovala proti nim; a srazila jejich pýchu a jejich vznešenost natolik, že když pozvedli své válečné zbraně, aby bojovali proti mužům Moroniovým, byli poraženi a srovnáni se zemí.

19 A stalo se, že oněch "odštěpenců, kteří byli poraženi mečem, byly čtyři tisíce; a ti z jejich vůdců, kteří nebyli zabiti v bitvě, byli zajati a uvrženi do vězení, neboť v tuto dobu nebylo času na jejich soudy.

20 A zbytek oněch odštěpenců se raději, nežli by se nechal sraziti k zemi mečem, podrobil korouhvi svobody, a byli donuceni vyvěsiti "zástavu svobody na své věže a ve svých městech a pozvednouti zbraně na obranu své vlasti.

21 A tak Moroni učinil konec oněm lidem královým, takže mezi nimi nebyl nikdo znám pod názvem lidé královi; a tak skoncoval se zarputilostí a s pýchou oněch lidí, kteří se hlásili ke vznešené krvi; ale byli přivedeni k tomu, aby se pokorili jako jejich bratří a aby udatně bojovali za svou svobodu od poroby.

22 Vizte, stalo se, že zatímco "Moroni tak potíral války a sváry mezi svým vlastním lidem podrobuje jej míru a umravňenosti a vydává nařízení k tomu, aby se připravili na válku s Lamanity, vizte, Lamanité přišli do země Moroni, která byla na hranicích s mořským pobřežím.

23 A stalo se, že Nefité nebyli dostatečně silní ve městě Moroni; tudíž Amalikiáš je vyhnal, pobiv mnohé. A stalo se, že Amalikiáš se zmocnil města, ano, zmocnil se všech jejich opevnění.

24 A ti, kteří uprchli z města

Moroni, přišli do města Nefia; a také lid z města Lehi se shromáždil a činil přípravy a byl připraven střetnouti se s Lamanity v bitvě.

25 Ale stalo se, že Amalikiáš nedovolil Lamanitům, aby šli proti městu Nefia do bitvy, ale držel je dole u pobřeží, zanecháváje muže v každém městě, aby ho hájili a bránili.

26 A tak šel dál, zmocňuje se mnoha měst, města Nefia a města Lehi a města Morianton a města Omner a města Gid a města Mulek, a všechna byla u východní hranice s pobřežím.

27 A tak Lamanité získali vychytralostí Amalikiášovou a svými nesčetnými zástupy velmi mnoho měst a všechna byla silně opevněna po způsobu "opevnění Moroniova; a všechna se stala pevnostmi Lamanitů.

28 A stalo se, že pochodovali k hranicím země Hojnosti, ženouce Nefity před sebou a pobíjejíce mnohé.

29 Ale stalo se, že se střetli s Teankumem, který "zabil Moriantona a zastavil jeho lid na útěku.

30 A stalo se, že zastavil také Amalikiáše, když pochodoval se svým početným vojskem, aby se mohl zmocniti země Hojnosti, a taktéž země severní.

31 Ale vizte, potkalo ho zklamání, byv odražen Teankumem a jeho muži, neboť to byli velcí válečníci; neboť každý muž Teankumův předčil Lamanity co do jejich síly a co do jejich

umění válečného natolik, že získali převahu nad Lamanity.

32 A stalo se, že je napadal, natolik, že je pobíjeli až do setmění. A stalo se, že Teankum a jeho muži rozbili své stany na hranicích země Hojnosti; a Amalikiáš postavil své stany na pláni na hranicích s pobřežím a tímto způsobem byli zahrnani.

33 A stalo se, že když nastala noc, Teankum se svým služebníkem se vykradli a vyšli za noci a šli do tábora Amalikiášova; a vizte, spánek je přemohl pro jejich velikou únavu, kterou způsobila námaha a horko toho dne.

34 A stalo se, že Teankum se vkradl tajně do stanu krále a probodl mu oštěpem srdce; a způsobil králi okamžitou smrt, takže ten nevzbudil své služebníky.

35 A vrátil se opět tajně do svého vlastního tábora a vizte, jeho muži spali a on je probudil a pověděl jim vše, co učinil.

36 A dal, aby jeho vojska stála v pohotovosti z obavy, že Lamanité, až se probudí, by na ně mohli přijíti.

37 A tak končí dvacátý a pátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým; a tak končí dny Amalikiášovy.

KAPITOLA 52

Ammoron nastupuje za Amalikiáše jako král Lamanitů – Moroni, Teankum a Lehi vedou Nefity do vítězné války proti Lamanitům –

Město Mulek je dobyto zpět a Zoramita Jákob je zabit. Kolem roku 66–64 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se ve dvacátém a šestém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým, vizte, když se Lamanité probudili prvního rána prvního měsíce, vizte, shledali, že Amalikiáš je ve svém stanu mrtev; a také viděli, že Teankum je onoho dne připraven na bitvu proti nim.

2 A nyní, když to Lamanité viděli, vyděsili se; a upustili od svého plánu pochodovati do země severní a stáhli se s celým svým vojskem do města Mulek a hledali ochranu ve svých opevněních.

3 A stalo se, že bratr Amalikiášův byl určen za krále nad lidem Lamanitů; a jmenoval se Ammoron; a tak král Ammoron, bratr krále Amalikiáše, byl určen, aby vládl na jeho místě.

4 A stalo se, že přikázal, aby jeho lid hájil ona města, kterých dobyli za prolití krve; neboť nedobyli jediného města, aniž by ztratili mnoho krve.

5 A nyní, Teankum viděl, že Lamanité jsou odhodláni hájiti ona města, kterých dobyli, a ony části země, jejichž vlastnictví získali; a také vida nesmírnost jejich počtu, Teankum si pomyslel, že není žádoucí, aby se pokoušel zaútočiti na ně v jejich pevnostech.

6 Ale ponechal své muže kolem, jako by čině přípravy na válku; ano, a vpravdě se

připravoval brániti sebe proti nim tím, že "stavěl dokola zdi a připravoval útočiště.

7 A stalo se, že setrval takto v přípravách na válku, dokud Moroni neposlal veliký počet mužů, aby posílil jeho vojsko.

8 A Moroni mu také poslal příkazy, že si má ponechat všechny zajatce, kteří mu padli do rukou; a jelikož Lamanité jali mnoho zajatců, že si má ponechat všechny zajatce Lamanitů jako výkupné za ty, které zajali Lamanité.

9 A také mu poslal příkazy, že má opevniti zemi Hojnosti a zabezpečiti "úzinu, která vede do země severní, aby ono místo nezískali Lamanité a neměli moc napadati je ze všech stran.

10 A Moroni také vyslal poselství žádaje ho, aby byl věrný při hájení oné části země a aby vyhledával každou příležitost k potírání Lamanitů v oné části, nakolik je v jeho moci, aby snad mohl získati opět strategii nebo nějakým jiným způsobem ona města, která jim byla vyrvána z rukou; a aby také opevňoval a posiloval města okolo, která do rukou Lamanitů nepadla.

11 A také mu pravil: Přišel bych za tebou, ale viz, Lamanité na nás útočí na hranicích země u západního moře; a viz, jdu proti nim, proto nemohu přijíti za tebou.

12 Nyní, král (Ammoron) odešel ze země Zarahemla a zpravil královnu o smrti svého bratra a shromáždil veliký počet mužů

a vydal se na pochod proti Nefitům u hranice se západním mořem.

13 A tak se snažil napadati Nefity a odlákati část jejich sil do oné části země, zatímco přikázal těm, které zanechal, aby vlastnili města, která dobyl, aby také napadali Nefity na hranicích s východním mořem a aby se zmocnili jejich zemí, nakolik to bude v jejich moci, podle moci jejich vojsk.

14 A tak Nefité byli v těchto nebezpečných poměrech na konci dvacátého a šestého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým.

15 Ale vizte, stalo se ve dvacátém a sedmém roce vlády soudců, že Teankum podle příkazu Moroniova – který rozestavěl vojska, aby chránila jižní a západní hranice země, a který se vydal na pochod k zemi Hojnosti, aby mohl se svými muži pomoci Teankumovi při znovuzískávání měst, která ztratili –

16 A stalo se, že Teankum obdržel příkazy, aby zaútočil na město Mulek a získal ho zpět, bude-li to možné.

17 A stalo se, že Teankum učinil přípravy na to, aby zaútočil na město Mulek a aby vypochoďoval se svým vojskem proti Lamanitům; ale viděl, že je nemožné, aby je přemohl, zatímco jsou ve svých opevněních; tudíž upustil od svých plánů a opět se vrátil do města Hojnosti, aby vyčkal příchodu Moroniova, aby získal posilu pro své vojsko.

18 A stalo se, že Moroni dosáhl se svým vojskem země Hojnosti

ke konci dvacátého a sedmého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým.

19 A na počátku dvacátého a osmého roku měli Moroni a Teankum a mnozí z hlavních velitelů válečnou poradu – co by měli učiniti, aby přiměli Lamanity, aby vyšli proti nim do bitvy; nebo jak by je mohli vylákati z jejich pevností, aby nad nimi získali převahu a opět získali město Mulek.

20 A stalo se, že posílali vyslance k vojsku Lamanitů, které chránilo město Mulek, k jejich vůdci, který se jmenoval Jákob, žádající ho, aby vyšel se svými vojsky a střetl se s nimi na planinách mezi oběma městy. Ale vizte, Jákob, jenž byl Zoromita, nechtěl se svým vojskem vyjíti a střetnouti se s nimi na planinách.

21 A stalo se, že Moroni, nemale žádnou naději na to, že by se s nimi střetl za rovných podmínek, tudíž, vymyslel plán, aby mohl Lamanity z jejich pevností vylákati.

22 Tudíž dal, aby si Teankum vzal malý počet mužů a vydal se na pochod podél pobřeží; a Moroni a jeho vojsko za noci vpochoďovalo do pustiny na západ od města Mulek; a tak nazítří, když stráž Lamanitů objevily Teankuma, běžely a pověděly to Jákobovi, svému vůdci.

23 A stalo se, že vojska Lamanitů vypochoďovala proti Teankumovi domnívající se, že svým počtem Teankuma přemohou pro nízkost jeho počtu. A

jakmile Teankum uviděl, jak vojska Lamanitů vycházejí proti němu, počal se stahovati podél pobřeží směrem na sever.

24 A stalo se, že když Lamanité viděli, že začíná prchati, nabyli odvahy a pronásledovali je s rázností. A zatímco Teankum takto odváděl Lamanity, kteří ho marně pronásledovali, vizte, Moroni přikázal, aby část jeho vojska, které bylo s ním, vpochodovala do města a obsadila ho.

25 A tak učinili a zabili všechny ty, kteří byli ponecháni, aby chránili město, ano, všechny ty, kteří nechtěli vydati své válečné zbraně.

26 A tak Moroni získal vlastnictví města Mulek s částí svého vojska, zatímco pochodoval se zbytkem, aby se střetl s Lamanity, až se budou vraceti z pronásledování Teankuma.

27 A stalo se, že Lamanité pronásledovali Teankuma, dokud nedošli k městu Hojnosti, a pak se střetli s Lehim a s malým vojskem, které tam bylo ponecháno, aby chránilo město Hojnosti.

28 A nyní vizte, když hlavní velitelé Lamanitů spatřili Lehiho s jeho vojskem přicházejícím proti nim, prchali ve velikém zmatku ze strachu, že snad nedosáhnou města Mulek dříve, nežli je Lehi dohoní; neboť byli znaveni kvůli svému pochodu, a mužové Lehiovi byli svěží.

29 Nyní, Lamanité nevěděli, že Moroni jim byl v zádech se

svým vojskem; a jedině, čeho se báli, byl Lehi a jeho mužové.

30 Nyní, Lehi si nepřál je dostihnouti, dokud se nestřetnou s Moronim a s jeho vojskem.

31 A stalo se, že nežli se Lamanité stáhli daleko, byli obklopeni Nefity, muži Moroniovými na jedné straně a muži Lehiovými na druhé, a všichni byli svěží a plní síly; ale Lamanité byli znaveni kvůli svému dlouhému pochodu.

32 A Moroni přikázal svým mužům, že je mají napadati, dokud nevydají své válečné zbraně.

33 A stalo se, že Jákob, jsa jejich vůdcem, jsa také "Zoramita a maje nezkratného ducha, vedl Lamanity, aby bojovali s nesmírnou zuřivostí proti Moronimu.

34 Moroni stál ve směru jejich pochodu, tudíž Jákob byl odhodlán, že je pobije a probije se až do města Mulek. Ale vizte, Moroni a jeho mužové byli mocnější; tudíž před Lamanity neustoupili.

35 A stalo se, že bojovali na obou stranách s nesmírnou zuřivostí; a mnoho pobitých bylo na obou stranách; ano, a Moroni byl zraněn a Jákob byl zabit.

36 A Lehi napadl se svými silnými muži jejich zadní voj s takovou zuřivostí, že Lamanité v zadním voji vydali své válečné zbraně; a zbylí, jsouce velice zmateni, nevěděli, kam jíti nebo udeřiti.

37 Nyní Moroni, vida jejich zmatek, pravil jim: Jestliže

přinesete své válečné zbraně a vydáte je, vizte, ustaneme prolévati vaši krev.

38 A stalo se, že když Lamanité uslyšeli tato slova, jejich hlavní velitelé, všichni ti, kteří nebyli zabiti, předstoupili a vrhli své válečné zbraně k nohám Moroniovým a přikázali i svým mužům, aby učinili totéž.

39 Ale vizte, byli mnozí, kteří nechtěli; a ti, kteří nechtěli vydati své meče, byli jati a svázáni a jejich válečné zbraně jim byly odebrány a byli přinuceni pochodovati se svými bratřími do země Hojnosti.

40 A nyní, počet zajatců, kteří byli jati, převyšoval velice počet těch, kteří byli pobiti, ano, převyšoval velice počet těch, kteří byli pobiti na obou stranách.

KAPITOLA 53

Lamanitští zajatci jsou využíváni k tomu, aby opevňovali město Hojnosti – Rozštěpení mezi Nefity zapříčiňují lamanitská vítězství – Helaman přebírá velení nad dvěma tisíci mladými syny lidu Ammonova. Kolem roku 64–63 př. Kr.

A STALO se, že nad zajatci Lamanitů ustanovili strážce a přinutili je, aby šli a pohřbili své mrtvé, ano, a také mrtvé Nefitů, kteří byli zabiti; a Moroni nad nimi dosadil muže, aby je střežili, zatímco budou vykonávati své práce.

2 A Moroni šel s Lehim do města Mulek a převzal velení

nad městem a předal je Lehimu. Nyní vizte, tento Lehi byl muž, který byl s Moronim ve většině ze všech jeho bitev; a byl to muž "jako Moroni, a radovali se ze vzájemného bezpečí; ano, měli rádi jeden druhého a měl je rád i veškerý lid Nefitův.

3 A stalo se, že poté, co Lamanité dokončili pohřbívání svých mrtvých a taktéž mrtvých Nefitů, byli odvedeni zpět do země Hojnosti; a Teankum je podle příkazů Moroniových přiměl, aby počali pracovati na vykopávání příkopu okolo země neboli města Hojnosti.

4 A přiměl je, aby stavěli "předprseň z trámů na vnitřní straně příkopu; a vyhazovali zem z příkopů proti předprsni z trámů; a tak přiměli Lamanity pracovati, dokud neobklopili město Hojnosti silnou zdí z trámů a země do převeliké výšky.

5 A toto město se stalo již na vždy převelikou pevností; a v tomto městě střežili zajatce Lamanitů; ano, vpravdě uvnitř zdí, které je přiměli postavit jejich vlastníma rukama. Nyní, Moroni byl nucen přiměti Lamanity, aby pracovali, protože při práci je bylo snadné střežiti; a on si přál míti všechny své síly, až zaútočí na Lamanity.

6 A stalo se, že Moroni tak dobyl vítězství nad jedním z největších vojsk Lamanitů a získal vlastnictví města Mulek, které bylo jednou z nejsilnějších pevností Lamanitů v zemi Nefi;

a tak si i postavil pevnost, aby udržel své zajatce.

7 A stalo se, že se již v onom roce nepokusil o boj s Lamanity, ale zaměstnával své muže přípravou na válku, ano, stavěním opevnění k obraně před Lamanity, ano, a také zachraňováním jejich žen a jejich dětí před hladem a strastí a obstaráváním potravy pro jejich vojska.

8 A nyní, stalo se, že vojska Lamanitů u západního moře na jihu získala za nepřítomnosti Moroniovy pro nějaké pletichy mezi Nefity, které mezi nimi způsobily rozštěpení, jistou převahu nad Nefity, ano, natolik, že získali vlastnictví několika jejich měst v oné části země.

9 A tak pro nepravost mezi sebou, ano, pro rozštěpení a pletichy mezi sebou samými se ocitli ve velmi nebezpečných okolnostech.

10 A nyní vizte, mám něco, co bych chtěl říci o "lidu Ammonovu, kteří byli zpočátku Lamanité; ale skrze Ammona a jeho bratří, neboli spíše skrze moc a slovo Boží, se ^bobrátili k Pánu; a byli odvedeni do země Zarahemla, a od té doby je Nefité ochraňovali.

11 A pro svou přísahu byli chráněni před pozvednutím zbraně proti svým bratřím; neboť složili přísahu, že již "nikdy neprolijí krev; a podle své přísahy by byli zahynuli; ano, byli by strpěli, že by padli

do rukou svých bratří, kdyby nebylo slitování a nesmírné lásky, kterou k nim měl Ammon a jeho bratří.

12 A z této příčiny byli přivedeni do země Zarahemla; a od té doby je Nefité "ochraňovali.

13 Ale stalo se, že když viděli ono nebezpečí a mnohé strasti a soužení, které pro ně Nefité snášeli, byli pohnuti soucitem a "zatoužili pozvednouti zbraně na obranu své vlasti.

14 Ale vizte, když se již chystali chopiti se svých válečných zbraní, byli přemoženi přesvědčováním Helamana a jeho bratří, neboť se chystali "porušiti ^bpřísahu, kterou učinili.

15 A Helaman se bál, že kdyby tak učinili, ztratili by svou duši; tudíž všichni ti, kteří vstoupili do této smlouvy, byli nuceni pohlížeti na to, jak se jejich bratří prodírají svými strastmi za oněch nebezpečných okolností v této době.

16 Ale vizte, stalo se, že měli mnoho synů, kteří nevstoupili do smlouvy, že nepozvednou své válečné zbraně, aby bránili sebe proti svým nepřátelům; tudíž ti se v tuto dobu shromáždili, tolik, kolik jich bylo schopno pozvednouti zbraně, a nazývali se Nefity.

17 A vstoupili do smlouvy, že budou bojovati za svobodu Nefitů, ano, že budou chrániti zemi až do položení svého života; ano, dokonce učinili smlouvu, že se nikdy nevzdají své

10a Alma 27:24–26.

b Alma 23:8–13.

11a Alma 24:17–19.

12a Alma 27:23.

13a Alma 56:7.

14a Num. 30:3.

b pp Přísaha.

“svobody, ale že budou za všech okolností bojovat, aby chránili Nefity a sebe samé před porobou.

18 Nyní vizte, dva tisíce bylo těchto mladých mužů, kteří vstoupili do této smlouvy a kteří se chopili svých válečných zbraní, aby bránili svou vlast.

19 A nyní vizte, jakože nikdy doposud nebyli Nefitům na obtíž, stali se jim nyní v tomto období také velikou oporou; neboť se chopili svých válečných zbraní a chtěli, aby Helaman byl jejich vůdcem.

20 A oni všichni byli mladí mužové a byli nesmírně udatní svou “odvahou, a také silou a přičinlivostí; ale vizte, to nebylo vše – byli to mužové, kteří byli ^bvěrní za všech dob v jakékoli věci, která jim byla svěřena.

21 Ano, byli to mužové pravdy a rozvážnosti, neboť byli poučováni, aby zachovávali příkázání Boží a “kráčeli před ním zpříma.

22 A nyní, stalo se, že Helaman pochodoval v čele svých “dvou tisíc mladých vojáků na podporu lidu na hranicích země na jihu u západního moře.

23 A tak skončil dvacátý a osmý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

KAPITOLA 54

Ammoron a Moroni vyjednávají o výměně zajatců – Moroni požaduje, aby se Lamanité stáhli a ukončili

své vražedné útoky – Ammoron požaduje, aby Nefité složili své zbraně a podrobili se Lamanitům. Kolem roku 63 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se na počátku dvacátého a devátého roku soudců, že “Ammoron vyslal k Moronimu služebníka žádaje, aby vyměnil zajatce.

2 A stalo se, že Moroni z tohoto požadavku pocítil převelikou radost, neboť si přál využívatí zásob, které byly přidělovány k podpoře lamanitských zajatců, k podpoře svých vlastních lidí; a také si přál využívatí vlastních lidí pro posílení svého vojska.

3 Nyní, Lamanité zajali mnoho žen a dětí, a mezi veškerými zajatci Moroniovými nebyli mezi zajatci, které Moroni jal, nebylo jediné ženy ani dítěte; tudíž Moroni se rozhodl získati strategií od Lamanitů tolik nefitských zajatců, kolik jen bude možné.

4 Tudíž napsal list a poslal ho po služebníku Ammoronovu, tomtéž, který přinesl list Moronimu. Nyní, toto jsou slova, jež psal Ammoronovi, řka:

5 Viz, Ammorone, napsal jsem vám něco o této válce, kterou vedete proti mému lidu, neboli spíše kterou proti němu vedl tvůj “bratr, a ve které jste odhodlání pokračovati i po jeho smrti.

6 Viz, chtěl bych vám říci něco o “spravedlnosti Boží a o meči všemohoucího hněvu jeho,

17a Alma 56:47.
pp Svoboda,
svobodný.

20a pp Odvaha, odvážný.

b pp Bezúhonnost.
21a pp Kráčeti, kráčeti
s Bohem.

22a Alma 56:3–5.

54 1a Alma 52:3.
5a Alma 48:1.

6a pp Spravedlnost.

který nad vámi visí, ledaže budete činiti pokání a stáhnete svá vojska do svých vlastních zemí, neboli do země svého vlastnictví, což je země Nefi.

7 Ano, pověděl bych ti tyto věci, kdybys byl schopen je poslouchati; ano, pověděl bych ti o onom strašném ^apekla, které čeká, aby přijalo takové ^bvražedníky, jako jsi ty a tvůj bratr, ledaže budete činiti pokání a upustíte od svých vražedných záměrů a vrátíte se se svými vojsky do svých vlastních zemí.

8 Ale jelikož jste tyto věci jednou zavrhlí a bojovali jste proti lidu Páně, právě tak mohu očekávat, že tak učiníte opět.

9 A nyní viz, my jsme připraveni vás přijmouti; ano, a pokud neupustíte od svých záměrů, vizte, uvalíte na sebe hněv onoho Boha, kterého jste zavrhlí, až k svému naprostému zničení.

10 Ale jakože žije Pán, naše vojska na vás přijdou, ledaže se stáhnete, a budete brzy navštívení smrtí, neboť my si udržíme svá města a své země; ano, a my si uhájíme své náboženství a věc svého Boha.

11 Ale viz, zdá se mi, že ti povídám o těchto věcech nadarmo; neboli zdá se mi, že ty jsi ^adítětem pekla; tudíž ukončím svůj list tím, že ti pravím, že nevyměním zajatce, ledaže to bude pod podmínkou, že za jednoho zajatce vydáš muže a jeho manželku a jeho děti; a v případě, že tak učiníte, vyměním.

12 A viz, neučiníte-li tak, přijdu proti vám se svými vojsky; ano, ozbrojím dokonce i své ženy a své děti a přijdu proti vám a budu vás pronásledovati, dokonce až do vaší vlastní země, což je země ^anašeho prvního dědictví; ano, a bude to krev za krev, ano, život za život; a budu s vámi bojovati tak dlouho, až budete vyhlazeni s tváře země.

13 Viz, jsem rozhněván, a také můj lid; usilujete o to, abyste nás povraždili, a my jen usilujeme o to, abychom se bránili. Ale vizte, budete-li o naše zničení usilovati nadále, my budeme usilovati o zničení vaše; ano, a budeme usilovati o svou zemi, o zemi svého prvního dědictví.

14 Nyní končím svůj list. Já jsem Moroni; jsem vůdcem lidu Nefitů.

15 Nyní, stalo se, že Ammoron, když obdržel tento list, se rozhněval; a napsal Moronimu další list, a toto jsou slova, která psal řka:

16 Já jsem Ammoron, král Lamanitů; jsem bratr Amalikiášův, kterého jste ^azavraždili. Vizte, pomstím na vás jeho krev, ano, a přijdu na vás se svými vojsky, neboť se tvých hrozeb nebojím.

17 Neboť viz, vaši otcové podvedli své bratří natolik, že je oloupili o jejich ^aprávo na vládu, když po právu patřilo jim.

18 A nyní viz, jestliže složíte zbraně a podrobíte se vládě těch, kterým vláda po právu patří,

7a pp Peklo.

b Alma 47:18, 22–24.

pp Vražda, vražditi.

11a Jan 8:42–44.

12a 2. Nefi 5:5–8.

16a Alma 51:34.

17a 2. Nefi 5:1–4;

Mos. 10:12–17.

pak dám, aby můj lid složil své zbraně a nebyl již více ve válce.

19 Viz, vychrlil jsi proti mně a mému lidu mnoho hrozeb; ale viz, my se tvých hrozeb nebojíme.

20 Nicméně rád svolím k výměně zajatců podle tvého požadavku, abych mohl zachovati svou potravu pro své muže války; a povedeme válku, která bude věčná, buď k podrobení Nefitů naší pravomoci, nebo k jejich věčnému vyhubení.

21 A co se týká onoho Boha, kterého jsme, jak pravíš, zavrhlí, viz, my takovou bytost neznáme; a vy také ne; ale pakliže taková bytost je, domníváme se, že učinila nás, stejně jako vás.

22 A pakliže je ďábel a peklo, viz, což tam nepošle tebe, abys přebýval s mým bratrem, kterého jste zavraždili a o kterém jsi naznačil, že na takové místo odešel? Ale viz, na těchto věcech nezáleží.

23 Já jsem Ammoron a potomek "Zorama, kterého vaši otcové donucením vyvedli z Jeruzaléma.

24 A viz nyní, já jsem smělý Lamanita; viz, tato válka je vedena, aby pomstila bezpráví na nich spáchané a aby uhájila a získala jejich práva na vládu; a končím svůj list Moronimu.

KAPITOLA 55

Moroni odmítá vyměnití zajatce – Lamanitské strážce jsou svedeny, aby se opily, a nefitští zajatci jsou

vysvobození – Město Gid je získáno bez krveprolití. Kolem roku 63–62 př. Kr.

NYNÍ, stalo se, že když Moroni obdržel tento list, rozhněval se ještě více, protože věděl, že Ammoron má dokonalé povědomí o svém "podvodu; ano, věděl, že Ammoron ví, že to nebyla spravedlná věc, která ho přiměla, aby vedl válku proti lidu Nefiovu.

2 A pravil: Vizte, nevyměním zajatce s Ammoronem, ledaže upustí od svého záměru, jak jsem uvedl ve svém listě; neboť mu nedopřeji, aby měl jakkoli více moci nežli tu, kterou má.

3 Vizte, znám místo, kde Lamanité stráží mé lidi, které zajali; a jelikož mi Ammoron nedopřál toho, čeho žádám ve svém listu, vizte, naložím s ním podle svých slov; ano, budu mezi nimi rozsévati smrt, dokud nebudou prositi o mír.

4 A nyní, stalo se, že když Moroni pravil tato slova, dal, aby se hledalo mezi jeho muži, aby snad mezi nimi mohl naléztí muže, který je potomkem Lamanovým.

5 A stalo se, že jednoho našli, a jmenoval se Laman; a byl to "jeden ze služebníků krále, kterého zavraždil Amalikiáš.

6 Nyní, Moroni dal, aby Laman a malý počet jeho mužů šel ke strážím, které byly nad Nefity.

7 Nyní, Nefité byli stráženi ve městě Gid; tudíž Moroni určil Lamana a dal, aby malý počet mužů šel s ním.

8 A když nastal večer, Laman šel ke strážím, které byly nad Nefity, a vizte, viděli ho přicházeti a volali na něho; ale on jim praví: Nebojte se; vizte, já jsem Lamanita. Vizte, unikli jsme Nefitům a oni spí; a vizte, vzali jsme si z jejich vína a přinesli jsme ho s sebou.

9 Nyní, když Lamanité slyšeli tato slova, přijali ho s radostí; a pravili mu: Dejte nám z vašeho vína, abychom se mohli napítí; jsme rádi, že jste takto vzali víno s sebou, neboť jsme znaveni.

10 Ale Laman jim pravil: Ponechme si z našeho vína, až půjdeme bojovat proti Nefitům. Ale tato slova jenom zvětšila jejich touhu popítí z vína.

11 Neboť pravili: Jsme znaveni, tudíž vezmeme si z vína a zanedlouho dostaneme víno ze svého přídělů a to nás posílí, až půjdeme proti Nefitům.

12 A Laman jim pravil: Můžete činiti podle přání svého.

13 A stalo se, že si brali z vína nevázaně; a bylo lahodné jejich chuti, tudíž brali si z něho nevázaněji; a bylo silné, byvši připraveno ve své síle.

14 A stalo se, že pili a byli veselí a zanedlouho byli všichni opilí.

15 A nyní, když Laman a jeho muži viděli, že jsou všichni opilí a v hlubokém spánku, vrátili se k Moronimu a pověděli mu vše, co se přihodilo.

16 A nyní, toto bylo podle plánu Moroniova. A Moroni vybavil své muže válečnými zbraněmi; a šel do města Gid,

zatímco Lamanité byli v hlubokém spánku a opilí, a vhodil zajatcům válečné zbraně, tolik, že všichni byli ozbrojeni;

17 Ano, dokonce i jejich ženám a všem jejich dětem, tolika, kolik jich bylo schopno zacházeti s válečnou zbraní, když Moroni ozbrojoval všechny zajatce; a toto vše bylo učiněno za hlubokého ticha.

18 Ale kdyby Lamanity probudili, vizte, byli opilí a Nefité by je mohli zabít.

19 Ale vizte, to nebylo přání Moroniovo; neliboval si ve vraždění nebo "krveprolévání, ale radoval se ze záchrany svého lidu před zkázou; a z této příčiny, aby na sebe nepřivodil nespravedlnost, nechtěl napadnouti Lamanity a zničití je v jejich opilsti.

20 Ale dosáhl svého přání; neboť ozbrojil ony zajatce Nefitů, kteří byli za zdí města, a dal jim moc získati vlastnictví oněch částí, které byly za zdmi.

21 A pak dal, aby muži, kteří byli s ním, od nich poodešli a aby obklíčili vojska Lamanitů.

22 Nyní vizte, to bylo učiněno v noci, takže když se Lamanité ráno probudili, spatřili, že zvenku jsou obklíčeni Nefity a že uvnitř jsou jejich zajatci ozbrojeni.

23 A tak viděli, že Nefité mají nad nimi moc; a za těchto okolností shledali, že není vhodné, aby s Nefity bojovali; tudíž si jejich hlavní velitelé vyžádali jejich válečné zbraně a přinesli

je a vrhli je k nohám Nefitů prosíce o milosrdenství.

24 Nyní vizte, to bylo přání Moroniovo. Jal je coby válečné zajatce a získal vlastnictví města a dal, aby všichni zajatci, kteří byli Nefité, byli osvobozeni; a ti se připojili k vojsku Moroniovu a byli jeho vojsku velikou posilou.

25 A stalo se, že dal, aby Lamanité, které zajal, počali "pracovat na posilování opevnění okolo města Gid.

26 A stalo se, že když podle přání svého opevnil město Gid, dal, aby jeho zajatci byli odvedeni do města Hojnosti; a také toto město střežil s nesmírně silným vojskem.

27 A stalo se, že i přes všechny úklady Lamanitů si udrželi a uchránili všechny zajatce, které jali, a uhájili si i všechno území a převahu, kterou znovunabyli.

28 A stalo se, že Nefité počali opět vítěziti a nabývati zpět svých práv a výsad.

29 Mnohokrát se je Lamanité pokusili v noci obklíčiti, ale při těchto pokusech přišli o mnoho zajatců.

30 A mnohokrát se pokusili podati Nefitům ze svého vína, aby je mohli zničiti jedem nebo opilostí.

31 Ale vizte, Nefité nebyli pomalí v tom, aby se "rozpomněli na Pána, svého Boha, v této své době strasti. Nemohli býti chyceni do jejich pastí; ano, odmítali požítí z jejich vína, dokud

nepodali nejdříve některým lamanitským zajatcům.

32 A tak se měli na pozoru, aby mezi nimi nebylo podáno žádného jedu; neboť kdyby jejich víno otrávil Lamanitu, otrávil by i Nefitu; a tak zkoušeli všechny jejich nápoje.

33 A nyní, stalo se, že bylo nezbytné, aby Moroni učinil přípravy k tomu, aby zaútočil na město Morianton; neboť vizte, Lamanité svou prací město Morianton opevnili, až se stalo převelikou pevností.

34 A neustále do onoho města přiváděli nové síly, a také přinášeli nové zásoby potravin.

35 A tak skončil dvacátý a devátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

KAPITOLA 56

Helaman posílá Moronimu list popisující válečný stav s Lamanity – Antipus a Helaman dosahují velikého vítězství nad Lamanity – Dva tisíce Helamanových mladých synů bojují s podivuhodnou mocí a žádný z nich není zabit. Verš 1 kolem roku 62 př. Kr.; verše 2–19 kolem roku 66 př. Kr.; a verše 20–57 kolem roku 65–64 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se na počátku třicátého roku vlády soudců druhého dne v prvním měsíci, že Moroni obdržel od Helamana list, líčící záležitosti lidu v oné části země.

2 A toto jsou slova, která psal řka: Můj vroucně milovaný

bratře Moroni, jak v Pánu, tak v soužení našeho válčení; viz, můj milovaný bratře, mám něco, co bych ti chtěl povědět o našem válčení v této části země.

3 Viz, "dva tisíce synů oněch lidí, které Ammon přivedl ze země Nefi – nyní, ty víš, že to jsou potomci Lamana, který byl nejstarším synem našeho otce Lehiho;

4 Nyní, nemusím ti vyprávět o jejich tradicích nebo o jejich nevíře, neboť ty víš o všech těchto věcech –

5 Tudíž mi postačí, když ti povím, že dva tisíce těchto mladých mužů se chopilo svých válečných zbraní a chtěli, abych byl jejich vůdcem; a vyšli jsme, abychom bránili svou vlast.

6 A nyní, víš také o "smlouvě, kterou jejich otcové učinili, že nepozvednou své válečné zbraně proti svým bratřím, aby neprolili krev.

7 Ale ve dvacátém a šestém roce, když viděli naše strasti a naše soužení pro ně, chystali se "porušit smlouvu, kterou učinili, a pozvednouti válečné zbraně na naši obranu.

8 Ale já jsem nestrpěl, aby porušili tuto smlouvu, kterou učinili, domnívaje se, že Bůh nás posílí natolik, že nebudeme trpět více pro plnění oné přísahy, kterou dali.

9 Ale viz, zde je jedna věc, z které můžeme mít velikou radost. Neboť viz, ve dvacátém a šestém roce jsem já, Helaman,

pochodoval v čele těchto dvou tisíc mladých mužů do města Judea, abych pomohl Antipovi, kterého jsi určil vůdcem nad lidem v oné části země.

10 A připojil jsem svých dva tisíce synů (neboť jsou hodni býti nazýváni syny) k vojsku Antipovu, z kteréžto posily se Antipus převelice zaradoval; neboť viz, jeho vojsko bylo zmenšeno Lamanity, protože jejich síly pobily ohromný počet našich mužů, z kteréhož důvodu máme příčinu, abychom truchlili.

11 Nicméně, můžeme se utěšit z toho, že zemřeli ve věci své vlasti a svého Boha, ano, a jsou "šťastni.

12 A Lamanité také zadrželi mnoho zajatců, z nichž všichni jsou hlavní velitelé, neboť nikoho dalšího nenechali na živu. A domníváme se, že jsou nyní v tuto dobu v zemi Nefi; je tomu tak, nejsou-li zabiti.

13 A nyní, toto jsou města, jejichž vlastnictví Lamanité získali prolitím krve tolika našich udatných mužů:

14 Země Manti neboli město Manti a město Zezrom a město Kumeni a město Antipara.

15 A toto jsou města, která vlastnili, když jsem dosáhl města Judea; a našel jsem Antipa a jeho muže, jak se namáhají ze všech sil, aby město opevnili.

16 Ano, a byli zkroušeni na těle i na duchu, neboť ve dne udatně bojovali a v noci se namáhali, aby uhájili svá města;

a tak trpěli velikými strastmi všeho druhu.

17 A nyní, byli rozhodnuti, že buď na tomto místě zvítězí, nebo zemřou; tudíž se můžeš správně domnívati, že tato malá síla, kterou jsem s sebou přivedl, ano, tito synové moji, jim dodali velikou naději a mnoho radosti.

18 A nyní, stalo se, že když Lamanité viděli, že Antipus obdržel větší posilu pro své vojsko, byli rozkazy Ammoronovými přinuceni nejít do bitvy proti městu Judea neboli proti nám.

19 A tak byla s námi přízeň Páně; neboť kdyby na nás byli přišli v naší slabosti, možná by byli zničili naše malé vojsko; a takto jsme byli zachováni.

20 Ammoron jim přikázal, aby hájili ta města, která získali. A tak skončil dvacátý a šestý rok. A na počátku dvacátého a sedmého roku jsme připravili své město i sebe na obranu.

21 Nyní, přáli jsme si, aby na nás Lamanité přišli; neboť my jsme si nepřáli zaútočiti na ně v jejich pevnostech.

22 A stalo se, že jsme kolem dokola rozmístili zvědy, aby pozorovali pohyby Lamanitů, aby nemohli za noci ani za dne projít kolem nás a zaútočiti na naše jiná města, která byla na sever.

23 Neboť jsme věděli, že v těchto městech nejsou dostatečně silní na to, aby se s nimi střetli; tudíž jsme si přáli, kdyby kolem nás prošli, napadnouti je zezadu a tak je zaměstnávat i vzadu v témže okamžiku, kdy dojde ke střetu vpředu. Domnívali jsme se, že bychom je mohli

přemoci; ale viz, v tomto svém přání jsme byli zklamáni.

24 Neodvážili se projít kolem nás s celým svým vojskem, ani se neodvážili s částí, z obavy, že nebudou dostatečně silní a padnou.

25 Ani se neodvážili pochodovati dolů proti městu Zarahemla; ani se neodvážili přejít pramen Sidonu do města Nefia.

26 A tak byli odhodláni hájiti svými silami ona města, která získali.

27 A nyní, stalo se v druhém měsíci tohoto roku, že nám přišlo mnoho zásob od otců oněch mých dvou tisíc synů.

28 A také nám bylo posláno dva tisíce mužů ze země Zarahemla. A tak jsme byli připraveni s deseti tisíci muži a se zásobami pro ně i pro jejich manželky a jejich děti.

29 A Lamanité takto vidouce, jak naše síly dennodenně narůstají a jak nám přicházejí na podporu zásoby, počali se bát a počali činiti výpady, aby nám, kdyby to bylo možné, zabránili v získávání zásob a posily.

30 Nyní, když jsme viděli, že se Lamanité počali v tomto směru znepokojevati, přáli jsme si proti nim použití strategii; tudíž Antipus nařídil, abych se vydal na pochod se svými mladými syny do sousedního města, jako bychom sousednímu městu nesli zásoby.

31 A měli jsme pochodovati k městu Antipara, jako bychom šli k dalšímu městu na hranicích s mořským pobřežím.

32 A stalo se, že jsme se vydali na pochod, jakoby se svými zásobami, abychom šli do onoho města.

33 A stalo se, že Antipus se vydal na pochod s částí svého vojska, ponechávaje zbytek, aby hájil město. Ale nevydal se na pochod dříve, dokud jsem nevyšel já se svým malým vojskem a nepřišel jsem k městu Antipara.

34 A nyní, ve městě Antipara bylo umístěno nejsilnější vojsko Lamanitů; ano, to nejpočetnější.

35 A stalo se, že když byli zpraveni svými zvědy, vyšli se svým vojskem a pochodovali proti nám.

36 A stalo se, že my jsme před nimi prchali na sever. A tak jsme odváděli nejmocnější vojsko Lamanitů.

37 Ano, až do značné vzdálenosti, natolik, že když uviděli, že je vojsko Antipovo pronásleduje ze všech sil, neobrátili se napravo ani nalevo, ale pokračovali ve svém pochodu přímým směrem za námi; a jak se domníváme, jejich záměrem bylo zabít nás dříve, nežli je dostihne Antipus, a to proto, aby nebyli obklíčeni našimi lidmi.

38 A nyní Antipus, vida naše nebezpečí, urychlil pochod svého vojska. Ale vizte, byla noc; tudíž nás nedohonili, a ani Antipus nedohonil je; tudíž utábořili jsme se na noc.

39 A stalo se, že před ranním úsvitem, vizte, Lamanité nás pronásledovali. Nyní, my jsme

nebyli dostatečně silní na to, abychom s nimi bojovali; ano, já bych nestrpěl, aby jim moji mladí synové padli do rukou; tudíž pokračovali jsme v pochodu a vydali jsme se na pochod do pustiny.

40 Nyní, oni se neodvažovali obrátiti se napravo ani nalevo, aby nebyli obklíčeni; a ani já jsem se neobrátil napravo ani nalevo, aby mne nedohonili, a my bychom se proti nim nemohli postavit, ale byli bychom pobiti a jim by se podařilo uniknouti; a tak jsme prchali po celý onen den do pustiny, až nastala tma.

41 A stalo se, že jsme opět, když se rozednilo, uviděli Lamanity za sebou a prchali jsme před nimi.

42 Ale stalo se, že nás dlouho nepronásledovali, nežli se zastavili; a bylo to zrána třetího dne sedmého měsíce.

43 A nyní, zda je dohonil Antipus, to jsme nevěděli, ale já jsem pravil svým mužům: Vizte, shledáváme možným, že zastavili s tím záměrem, abychom šli proti nim, aby nás mohli lapiti do své pasti;

44 Tudíž pravíte, synové moji, půjdete proti nim bojovati?

45 A nyní, pravím ti, můj milovaný bratře Moroni, že jsem nikdy neviděl tak velikou odvahu, nikoli, mezi veškerými Nefity.

46 A jak jsem je vždy nazýval svými syny (neboť byli všichni velmi mladí), právě tak mi

pravili: Otče, viz, náš Bůh jest s námi a on nestrpí, abychom padli; tedy pojďme; nezabíjeli bychom své bratří, kdyby nás nechali býti; tudíž pojďme, aby nepřemohli vojsko Antipovo.

47 Nyní, oni nikdy předtím nebojovali, nicméně smrti se nebáli; a mysleli více na "svobodu svých otců nežli na svůj život; ano, jejich ^bmatky je učily, že když nebudou pochybovati, Bůh je vysvobodí.

48 A opakovali mi slova svých matek řkouce: Nepochybujeme o tom, že naše matky to věděly.

49 A stalo se, že jsem se vrátil se svými dvěma tisíci proti oněm Lamanitům, kteří nás pronásledovali. A nyní vizte, vojska Antipova je dohonila a počala strašlivá bitva.

50 A vojsko Antipovo, jsouc znaveno svým dlouhým pochodem v tak krátkém prostoru času, již téměř padalo do rukou Lamanitů; a kdybych se nebyl vrátil se svými dvěma tisíci, byli by dosáhli svého záměru.

51 Neboť Antipus padl mečem, i mnozí z jeho vůdců, pro svou únavu, kterou způsobila rychlost jejich pochodu – tudíž muži Antipovi, jsouce zmateni pádem svých vůdců, počali před Lamanity ustupovati.

52 A stalo se, že Lamanité nabyli odvahy a počali je pronásledovati; a tak je Lamanité pronásledovali s velikou rázností, když je zezadu napadl

Helaman se svými dvěma tisíci a počal je nesmírně pobíjeti, natolik, že celé vojsko Lamanitů se zastavilo a obrátilo se na Helamana.

53 Nyní, když lidé Antipovi viděli, že se Lamanité otočili, shromáždili své muže a šli opět na Lamanity zezadu.

54 A nyní, stalo se, že my, lid Nefiův, lid Antipův a já se svými dvěma tisíci, jsme Lamanity obklopili a pobíjeli jsme je; ano, natolik, že byli donuceni vydati své válečné zbraně i sebe jako válečné zajatce.

55 A nyní, stalo se, že když se nám vzdali, vizte, spočítal jsem ony mladé muže, kteří bojovali se mnou, boje se, že z nich mnozí byli pobiti.

56 Ale viz, k mé veliké radosti z nich "ani jediná duše nepadla k zemi; ano, a bojovali jakoby se silou Boží; ano, nikdy nikdo neslyšel o mužích, kteří by bojovali s tak zázračnou silou; a s takovou velikou mocí napadli Lamanity, takže je vyděsili; a proto se Lamanité vydali jako váleční zajatci.

57 A jelikož jsme pro své zajatce neměli žádné místo, abychom je mohli střeziti a držeti od vojsk Lamanitů, tudíž poslali jsme je do země Zarahemla a s nimi část oněch mužů Antipových, kteří nebyli zabiti; a zbytek jsem si vzal já a připojil jsem je k svým mladým "Ammonitům a vydali jsme se na pochod zpět do města Judea.

KAPITOLA 57

Helaman líčí získání Antipary a vydání a pozdější obranu Kumeni – Jeho ammonitští mladíci bojují udatně; všichni jsou zraněni, ale žádný není zabit – Gid podává zprávu o zabití a o útěku lamanitských zajatců. Kolem roku 63 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že jsem obdržel od Ammorona, krále, list, uvádějící, že kdybych vydal své válečné zajatce, které jsme jali, on by nám vydal město Antipara.

2 Ale já jsem králi poslal list, že jsme si jisti, že naše síly postačují k tomu, abychom města Antipara dobyli vlastní silou; a vydáním zajatců za ono město bychom se museli považovati za nemoudré, a že své zajatce vydáme jediné výměnou.

3 A Ammoron můj list odmítl, neboť zajatce měniti nechtěl; tudíž jsme počali činiti přípravy na to, abychom šli proti městu Antipara.

4 Ale lid z Antipary město opustil a uprchl do jiných svých měst, která měl ve vlastnictví, aby je opevnil; a tak nám město Antipara padlo do rukou.

5 A tak skončil dvacátý a osmý rok vlády soudců.

6 A stalo se, že na počátku dvacátého a devátého roku jsme obdrželi zásobu potravin a také přírůstek pro své vojsko ze země Zarahemla a z okolní země v počtu šesti tisíc mužů spolu se šedesáti „syny Ammonitů, kteří přišli, aby se připojili

k svým bratřím, mé skupince dvou tisíc. A nyní viz, byli jsme silní, ano, a měli jsme také hojně zásob, které nám byly dodány.

7 A stalo se, že naším přáním bylo svěsti bitvu s vojskem, které bylo postaveno, aby bránilo město Kumeni.

8 A nyní viz, ukáži ti, že jsme brzy svého přání dosáhli; ano, svým silným vojskem, neboli s částí svého silného vojska, jsme obklíčili v noci město Kumeni krátce předtím, nežli měli obdržeti zásobu potravin.

9 A stalo se, že jsme tábořili okolo města po mnoho nocí; ale spali jsme na svých mečích a drželi jsme stráž, aby na nás Lamanité nemohli v noci přijíti a pobít nás, oč se mnohokrát pokusili; ale kdykoli se o to pokusili, byla prolita jejich krev.

10 Posléze jim přišly zásoby a oni se chystali vejíti do města v noci. A my, namísto abychom byli Lamanité, jsme byli Nefité; tudíž, zajali jsme je i jejich zásoby.

11 A přestože byli Lamanité tímto způsobem odříznuti od své podpory, byli stejně odhodláni město hájiti; tudíž bylo nezbytné, abychom vzali ony zásoby a poslali je do Judeje, a své zajatce do země Zarahemla.

12 A stalo se, že nepřešlo mnoho dnů a Lamanité počali ztráceti veškeré naděje na pomoc; tudíž vydali nám město do rukou; a tak jsme dosáhli svých záměrů ohledně získání města Kumeni.

13 Ale stalo se, že naši zajatci byli tak početní, že i přes ohromnou velikost svého počtu jsme byli nuceni zaměstnávat celou svou sílu, abychom je střežili, nebo je usmrtiti.

14 Neboť viz, vyřázeli ve velkých počtech a bojovali kameny a kyji nebo čímkoli, co se jim dostalo do rukou, natolik, že jsme zabili více nežli dva tisíce z nich poté, co se vzdali coby váleční zajatci.

15 Tudíž bylo nezbytné, abychom ukončili jejich život, anebo je střežili s mečem v ruce dolů do země Zarahemla; a také naše zásoby sotva stačily pro naše vlastní lidi i přes to, co jsme vzali Lamanitům.

16 A nyní, za těchto pohnutých okolností bylo velice závažnou záležitostí rozhodnouti se ohledně těchto válečných zajatců; nicméně rozhodli jsme, že je sešleme do země Zarahemla; tudíž vybrali jsme část svých mužů a svěřili jsme jim své zajatce, aby sešli do země Zarahemla.

17 Ale stalo se, že druhý den se vrátili. A nyní viz, nevyptávali jsme se jich na zajatce; neboť viz, šli na nás Lamanité, a oni se zavčas vrátili, aby nás zachránili před padnutím do jejich rukou. Neboť viz, Ammoron jim poslal na pomoc nové zásoby potravin a také početné vojsko mužů.

18 A stalo se, že oni mužové, které jsme poslali se zajatci, přišli včas, aby je zastavili, jelikož nás již téměř přemáhali.

19 Ale viz, moje skupinka dvou tisíc a šedesáti bojovala velice zuřivě; ano, oni byli pevní před Lamanity a přinášeli smrt všem, kteří se jim postavili.

20 A když se již zbytek našeho vojska chystal před Lamanity ustoupiti, viz, oněch dva tisíce a šedesát bylo pevných a neohrožených.

21 Ano, a poslouchali a důsledně vykonávali každické slovo příkazu s přesností; ano, a vpravdě podle víry jejich stalo se jim; a já jsem pamatoval na slova, o kterých mi pravili, že je učily jejich "matky.

22 A nyní viz, právě těmto mým synům a oněm mužům, kteří byli vybráni, aby odvedli zajatce, vděčíme za toto veliké vítězství; neboť to oni Lamanity porazili; tudíž ti byli zahnáni zpět do města Manti.

23 A my jsme si uhájili město Kumeni a nebyli jsme všichni zničeni mečem; nicméně utrpěli jsme velikou ztrátu.

24 A stalo se, že poté, co Lamanité uprchli, jsem okamžitě vydal rozkazy, aby moji mužové, kteří byli zraněni, byli přesunuti z prostředku mrtvých, a dal jsem, aby jejich rány byly ošetřeny.

25 A stalo se, že bylo dvě stě z mých dvou tisíc a šedesáti, kteří omdleli ztrátou krve; nicméně podle dobrotivosti Boží, a k našemu velikému úžasu, a také k radosti celého našeho vojska, nebylo mezi nimi "jediné duše, která by zahynula; ano, a také mezi nimi nebylo jediné

duše, která by neutrpěla mnoho ran.

26 A nyní, jejich zachování udivovalo celé naše vojsko, ano, že oni byli ušetřeni, zatímco bylo tisíc našich bratří, kteří byli pobiti. A právem to připisujeme zázračné "moci Boží, pro jejich nesmírnou^b víru v to, čemu byli učeni, aby věřili – že jest spravedlný Bůh a že ten, kdo nepochybuje, bude podivuhodnou mocí jeho zachován.

27 Nyní, taková byla víra těch, o kterých jsem mluvil; jsou mladí a jejich mysl je pevná a neustále vkládají svou důvěru v Boha.

28 A nyní, stalo se, že poté, co jsme se takto postarali o své zraněné muže a pohřbili jsme své mrtvé a taktéž mrtvé Lamanitů, kterých bylo mnoho, viz, otázali jsme se Gida na zajatce, s kterými se vydal, aby sešli do země Zarahemla.

29 Nyní, Gid byl hlavním velitelem nad skupinou, která byla určena k tomu, aby je hlídala cestou dolů do oné země.

30 A nyní, toto jsou slova, která mi Gid pravil: Viz, vydali jsme se se svými zajatci, abychom sešli do země Zarahemla. A stalo se, že jsme se setkali se zvědy svých vojsk, kteří byli vysláni, aby sledovali tábor Lamanitů.

31 A volali na nás řkouce – Vizte, vojska Lamanitů pochodují k městu Kumeni; a vizte, napadnou je, ano, a zničí náš lid.

32 A stalo se, že naši zajatci zaslechli jejich volání, což

způsobilo, že nabyli odvahy; a povstali proti nám ve vzpouře.

33 A stalo se, pro jejich vzpouřu, že jsme dali, aby na ně dopadly naše meče. A stalo se, že se houfně vrhli na naše meče, přičemž větší počet z nich byl zabit; a zbytek jich prorazil a uprchli nám.

34 A viz, když uprchli a my jsme je nemohli dostihnouti, rychle jsme se vydali na pochod k městu Kumeni; a viz, dorazili jsme včas, abychom mohli pomáhati svým bratřím při chránění města.

35 A viz, opět jsme byli vysvobozeni z rukou svých nepřátel. A velebeno je jméno našeho Boha; neboť viz, je to on, kdo nás vysvobodil; ano, kdo pro nás učinil tuto velikou věc.

36 Nyní, stalo se, že když jsem já, Helaman, slyšel tato slova Gidova, byl jsem naplněn nesmírnou radostí z dobrotivosti Boží ohledně toho, že nás zachoval, abychom my všichni nemuseli zahynouti; ano, a já věřím, že duše těch, kteří byli zabiti, "vešly v odpočinutí svého Boha.

KAPITOLA 58

Helaman, Gid a Teomner dobývají města Manti strategií – Lamanité se stahují – Synové lidu Ammonova jsou zachováni, jelikož stojí pevně v obraně své svobody a víry. Kolem roku 63–62 př. Kr.

A VIZ, nyní, stalo se, že naším dalším záměrem bylo získati

město Manti; ale viz, nebylo možnosti, jak by je naše malé skupinky mohly vyvést z města. Neboť viz, pamatovali si to, co jsme doposud činili; tudíž jsme je nemohli z jejich pevností "vylákati.

2 A byli o tolik početnější nežli naše vojsko, že jsme se neodvážili jíti a zaútočiti na ně v jejich pevnostech.

3 Ano, a stalo se nezbytným, abychom své muže zaměstnávali při hájení oněch částí země, které jsme opět získali jako své vlastnictví; tudíž bylo nezbytné, abychom počkali, abychom mohli získati více posily ze země Zarahemla a také novou zásobu potravin.

4 A stalo se, že jsem tedy poslal vyslance ke správci naší země, abych ho zpravil o záležitostech našeho lidu. A stalo se, že jsme čekali, až obdržíme zásoby a posilu ze země Zarahemla.

5 Ale vizte, to nám příliš neprospívalo; neboť Lamanité také získávali den za dnem velikou posilu, a také mnohé zásoby; a taková byla naše situace v tomto období.

6 A Lamanité proti nám čas od času činili výpady, jsouce rozhodnutí zničiti nás strategií; nicméně my jsme nemohli táhnouti proti nim do bitvy, pro jejich útočiště a jejich pevnosti.

7 A stalo se, že jsme za této těžké situace čekali po dobu mnoha měsíců, až jsme téměř počali hynouti pro nedostatek potravy.

8 Ale stalo se, že jsme jídlo obdrželi a že nám bylo dodáno pod ochranou vojska dvou tisíc mužů, nám na pomoc; a to byla veškerá pomoc, které se nám dostalo, abychom bránili sebe a svou vlast před pádem do rukou svých nepřátel, ano, abychom bojovali s nepřítelem, kterého bylo nespočetně.

9 A nyní, příčinu těchto potíží, neboli příčinu toho, proč nám neposlali více posily, jsme neznali; tudíž jsme byli zarmoucení a také naplněni strachem, aby snad na naší zemi nepřišly soudy Boží, k naší porážce a naprosté zkáze.

10 Tudíž vylili jsme svou duši v modlitbě k Bohu, aby nás posílil a vysvobodil z rukou našich nepřátel, ano, a také aby nám dal sílu, abychom mohli uhájiti svá města a své země a svá vlastnictví, na podporu svého lidu.

11 Ano, a stalo se, že Pán, náš Bůh, nás navštívil s ujištěním, že nás vysvobodí; ano, natolik, že vnesl pokoj do naší duše a dal nám velikou víru a dal, abychom doufali ve své vysvobození skrze něj.

12 A my jsme nabyli odvahy se svou malou posilou, kterou jsme obdrželi, a byli jsme utvrzeni v odhodlání poraziti své nepřátele a "uhájiti své země a svá vlastnictví a své manželky a své děti a věc své^b svobody.

13 A tak jsme vyšli s celou svou mocí proti Lamanitům, kteří byli v městě Manti; a rozbili

jsme své stany na okraji pustiny, která byla blízko města.

14 A stalo se, že nazítrí, když Lamanité viděli, že jsme na hranicích pustiny, která je blízko města, rozeslali kolem nás své zvědy, aby mohli vypátrati počet a sílu našeho vojska.

15 A stalo se, že když viděli, že co do počtu silní nejsme, a bojíce se, že je odřízneme od jejich podpory, ledaže půjdou proti nám do bitvy a zabijí nás, a také domnívajíce se, že nás mohou svými četnými zástupy snadno zničit, tudíž počali činiti přípravy, aby vyšli proti nám bojovati.

16 A když jsme viděli, že činí přípravy, aby vyšli proti nám, viz, dal jsem, aby se Gid s malým počtem mužů skryl v pustině, a také aby se Teomner a malý počet mužů skryli také v pustině.

17 Nyní, Gid a jeho mužové byli napravo a ti druzí nalevo; a když se takto skryli, viz, já jsem zůstal se zbytkem svého vojska na tomtéž místě, kde jsme prve rozbili své stany na dobu, kdy Lamanité vyjdou bojovati.

18 A stalo se, že Lamanité vyšli se svým početným vojskem proti nám. A když přišli a chystali se nás napadnouti mečem, dal jsem, aby se moji mužové, ti, kteří byli se mnou, stáhli do pustiny.

19 A stalo se, že nás Lamanité s velikou rychlostí pronásledovali, neboť si nesmírně přáli nás dohoniti, aby nás mohli zabít; tudíž následovali nás do pustiny; a prošli jsme středem mezi

Gidem a Teomnerem, takže Lamanité je neobjevili.

20 A stalo se, že když Lamanité prošli kolem, neboli když vojsko prošlo kolem, Gid a Teomner se pozvedli ze svých tajných míst a odřízli zvědy Lamanitů, aby se nemohli navrátiti do města.

21 A stalo se, že když je odřízli, běželi do města a napadli stráže, které byly zanechány, aby hlídaly město, natolik, že je zničili a zmocnili se města.

22 Nyní, toto bylo učiněno, protože Lamanité strpěli, aby celé jejich vojsko, kromě několika stráží, bylo odvedeno do pustiny.

23 A stalo se, že Gid a Teomner tímto způsobem získali vlastnictví jejich pevností. A stalo se, že proputovavše mnoho v pustině, vydali jsme se směrem k zemi Zarahemla.

24 A když Lamanité viděli, že pochodují směrem k zemi Zarahemla, nesmírně se ulekli z obavy, že je to plán promyšlený k tomu, aby je dovedl do záhuby; tudíž počali se zase stahovati do pustiny, ano, vpravdě zpět stejnou cestou, kterou přišli.

25 A viz, byla noc a oni rozbili své stany, neboť hlavní velitelé Lamanitů se domnívali, že Nefité jsou svým pochodem znaveni; a domnívajíce se, že zahnali celé jejich vojsko, tudíž ani nepomysleli na město Manti.

26 Nyní, stalo se, že když byla noc, dal jsem, aby moji mužové nespali, ale aby pochodovali dále jinou cestou k zemi Manti.

27 A díky tomuto našemu

pochodu za noci, viz, druhý den jsme byli před Lamanity natolik, že jsme do města Manti přišli před nimi.

28 A tak stalo se, že touto strategií jsme se zmocnili města Manti bez prolití krve.

29 A stalo se, že když vojska Lamanitů přišla k městu a viděla, že jsme připraveni se s nimi střetnouti, byla nesmírně užaslá a byla zasažena velikým strachem, natolik, že uprchla do pustiny.

30 Ano, a stalo se, že vojska Lamanitů uprchla ze všech těchto částí země. Ale viz, oni s sebou odvedli mnoho žen a děti ze země.

31 A "ona města, která byla dobytá Lamanity, jsou všechna v tomto období času v našem vlastnictví; a naši otcové a naše ženy a naše děti se vracejí do svého domova, všichni kromě těch, které zajali a odvedli Lamanité.

32 Ale viz, naše vojska jsou malá na to, aby uhájila tak veliký počet měst a tak veliká vlastnictví.

33 Ale viz, my důvěřujeme ve svého Boha, který nám dal vítězství nad těmito zeměmi, natolik, že jsme získali ona města a ony země, které byly naším vlastnictvím.

34 Nyní, neznáme příčinu toho, proč nám vláda nedodává více posil; ani ti mužové, kteří k nám přišli, nevědí, proč jsme neobdrželi větší posilu.

35 Viz, my nic nevíme, ale je

možné, že jste neúspěšní a stáhli jste síly do oné části země; je-li tomu tak, nepřejeme si reptati.

36 A není-li tomu tak, viz, obáváme se, že je ve vládě nějaký "úskok, takže nám neposílají více mužů na pomoc; neboť my víme, že jsou početnější nežli to, kolik poslali.

37 Ale viz, na tom nezáleží – my věříme, že nás Bůh "vysvobodí, i přes slabost našich vojsk, ano, a vysvobodí nás z rukou našich nepřátel.

38 Viz, je dvacátý a devátý rok, jeho sklonek, a my vlastníme své země; a Lamanité uprchli do země Nefi.

39 A oni synové lidu Ammonova, o nichž jsem tak pochvalně mluvil, jsou se mnou ve městě Manti; a Pán je podporoval, ano, a ochránil je před padnutím mečem, natolik, že dokonce ani "jediná duše nebyla zabita.

40 Ale viz, utrpěli mnoho ran; nicméně stojí pevně v oné "svobodě, kterou je Bůh vysvobodil; a jsou pečliví v tom, aby pamautovali na Pána, svého Boha, den za dnem; ano, neustále hledí zachovávatí ustanovení jeho a soudy jeho a přikázání jeho; a jejich víra v proroctví o tom, co přijde, je pevná.

41 A nyní, můj milovaný bratře Moroni, kéž tě Pán, náš Bůh, který nás vykoupil a vysvobodil, neustále zachovává ve své přítomnosti; ano, a kéž projevuje přízeň tomuto lidu, dokonce tak, abyste měli úspěch při získávání vlastnictví všeho toho,

31a Alma 56:14.
36a Alma 61:1–5.

37a 2. Král. 17:38–39.
39a Alma 56:56.

40a pp Svoboda,
svobodný.

co nám Lamanité vzali a co bylo k naší podpoře. A nyní viz, končím svůj list. Já jsem Helaman, syn Almův.

KAPITOLA 59

Moroni žádá Pahorana, aby posílil síly Helamanovy – Lamanité obsazují město Nefia – Moroni se hněvá na vládu. Kolem roku 62 př. Kr.

NYNÍ, stalo se v třicátém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým, že poté, co Moroni obdržel a přečetl si Helamanův ^alist, nesmírně se zaradoval nad blahem, ano, nad nesmírným úspěchem, který měl Helaman při získávání oněch zemí, jichž pozbyli.

2 Ano, a dal to na vědomí veškerému svému lidu po celé okolní zemi v oné části, kde byl, aby se i oni mohli radovati.

3 A stalo se, že okamžitě poslal ^alist ^bPahoranovi žádaje ho, aby dal, aby byli shromážděni muži, aby posílili Helamana neboli vojska Helamanova, natolik, aby mohl snadno uhájiti onu část země, při jejímž opětovném nabývání mu byl dán tak zářný úspěch.

4 A stalo se, že když Moroni poslal tento list do země Zarahemla, počal opět rozmýšletí plán, aby mohl získati zbytek oněch vlastnictví a měst, která jim Lamanité vzali.

5 A stalo se, že zatímco Moroni takto činil přípravy na to, aby šel proti Lamanitům bojovati, vizte,

lid Nefiy, který se shromáždil z města Moroni a z města Lehi a z města Morianton, byl napaden Lamanity.

6 Ano, a to ti, kteří byli donuceni uprchnouti ze země Manti, a z okolní země, přišli a připojili se k Lamanitům v této části země.

7 A tak jsouce nesmírně početní, ano, a den co den získáváje posilu, pod příkazem Ammorona vyšli proti lidu Nefiy a počali je pobíjeti s nesmírně velikým krveprolitím.

8 A jejich vojska byla tak početná, že zbytek lidu Nefiy byl nucen před nimi prchat; a vpravdě přišli a připojili se k vojsku Moroniovu.

9 A nyní, jelikož se Moroni domníval, že do města Nefia budou posláni muži, aby pomohli lidu hájiti město, a věda, že je snazší udržeti město před pádem do rukou Lamanitů, nežli jim ho opět bráti, domníval se, že město snadno uhájí.

10 Tudíž podržel si veškerou svou sílu, aby hájil ona místa, jichž opět nabyl.

11 A nyní, když Moroni viděl, že město Nefia je ztraceno, nesmírně se zarmoutil a počal se pro zlovolnost lidu obávati, zda nepadnou do rukou svých bratří.

12 Nyní, tak tomu bylo se všemi jeho hlavními veliteli. Také se obávali a podivovali se kvůli zlovolnosti lidu, a to kvůli úspěchu Lamanitů nad nimi.

13 A stalo se, že Moroni se

hněval na vládu pro její "netečnost ohledně svobody její vlasti.

KAPITOLA 60

Moroni si stěžuje Pahoranovi ohledně vládou zanedbávaných vojsk – Pán trpí, aby spravedliví byli zabiti – Nefité musejí použití veškeré své moci a prostředků, aby se vysvobodili od svých nepřátel – Moroni hrozí, že bude s vládou bojovat, pokud nebude jeho vojskům dodána pomoc. Kolem roku 62 př. Kr.

A STALO SE, že napsal opět správci země, což byl Pahoran, a toto jsou slova, jež psal rka: Vizte, posílám svůj list Pahoranovi, ve městě Zarahemla, který je "hlavním soudcem a správcem nad zemí, a také všem těm, kteří byli vybráni tímto lidem, aby vládli a spravovali záležitosti této války.

2 Neboť vizte, mám něco, co bych jim chtěl říci na jejich odsouzení; neboť vizte, vy sami víte, že jste byli určeni, abyste shromáždili muže a vyzbrojili je meči a dýkami a všelikými válečnými zbraněmi všeho druhu a poslali je proti Lamanitům, do jakýchkoli částí, kam v naší zemi přijdou.

3 A nyní vizte, pravím vám, že já, a také moji muži, a taktéž Helaman a jeho muži, jsme vytrpěli nesmírně veliká utrpení; ano, a to hlad, žízeň a únavu, a všeliké strasti všeho druhu.

4 Ale vizte, kdyby to bylo vše,

co jsme vytrpěli, nereptali bychom ani bychom si nestěžovali.

5 Ale vizte, veliké bylo krveprolití mezi naším lidem; ano, tisíce padly mečem, zatímco tomu mohlo být jinak, kdybyste byli našim vojskům poskytli dostatečnou posilu a pomoc. Ano, velice nás zanedbáváte.

6 A nyní vizte, my si přejeme znáti příčinu tohoto nesmírně velikého zanedbávání; ano, přejeme si znáti příčinu vaší bezmyšlenkovitosti.

7 Myslíte si, že si můžete seděti na svém trůnu ve stavu bezmyšlenkovité strnulosti, zatímco vaši nepřátelé okolo vás šíří dílo smrti? Ano, zatímco vraždí tisíce vašich bratří –

8 Ano, a to těch, kteří od vás očekávají ochranu, ano, kteří vám svěřili místo, abyste jim mohli pomoci, ano, mohli jste jim poslati vojska, aby je posílila, a mohli jste zachrániti tisíce z nich před tím, aby padli mečem.

9 Ale vizte, to není vše – vy jste jim zadrželi své zásoby, natolik, že mnozí bojovali a vykřváceli svůj život pro svou velikou touhu, kterou měli po blahu tohoto lidu; ano, a to učinili, když již téměř "hynuli hladem, pro vaše nesmírně veliké zanedbávání vůči nim.

10 A nyní, milovaní bratří moji – neboť máte být milovaní; ano, a měli jste se pilněji zasazovat o blaho a svobodu tohoto lidu; ale vizte, zanedbávali jste je natolik, že krev tisíců přijde

za odplatu na vaši hlavu; ano, neboť znám byl Bohu všechen jejich křik, a všechna jejich utrpení –

11 Vizte, mohli jste se domnívati, že si můžete seděti na svém trůnu a že díky nesmírné dobrotivosti Boží nemusíte dělati nic a že on vás vysvobodí? Vizte, jestliže jste se toto domnívali, pak jste se domnívali marně.

12 “Domníváte se, protože tolik vašich bratří bylo zabito, že je to pro jejich zlovolnost? Pravím vám, jestliže jste se to domnívali, domnívali jste se marně; neboť pravím vám, že jsou mnozí, kteří padli mečem; a vizte, je to k vašemu odsouzení;

13 Neboť Pán strpívá, aby “spravedliví byli zabiti, aby jeho spravedlnost a soud mohly přijíti na zlovolné; tudíž nemusíte se domnívati, že spravedliví jsou ztraceni, protože jsou zabiti; ale vizte, oni vcházejí v odpočinutí Pána, svého Boha.

14 A nyní vizte, pravím vám, nesmírně se obávám, že na tento lid přijdou soudy Boží, pro jeho nesmírnou lenivost, ano, a to lenivost naší vlády, a její nesmírně veliké zanedbávání jejích bratří, ano, těch, kteří byli zabiti.

15 Neboť kdyby nebylo “zlovolnosti, která nejprve povstala u našeho vedení, mohli jsme nepřátelům odolati, takže by nad námi nemohli získati žádné moci.

16 Ano, kdyby nebylo “války, která vypukla mezi námi samými; ano, kdyby nebylo těchto

“lidí králových, kteří mezi námi samými způsobili tak veliké krveprolití; ano, kdybychom v době, kdy jsme bojovali mezi sebou samými, spojili svou sílu, jako jsme to činili dříve; ano, kdyby nebylo oné touhy po moci a pravomoci nad námi, kterou oni lidé královi měli; kdyby byli věrní věci svobody a sjednotili se s námi a kdyby vyšli proti našim nepřátelům namísto toho, aby pozvedli své meče proti nám, což bylo příčinou tak velikého krveprolití mezi námi samými; ano, kdybychom vyšli proti nim v síle Páně, rozehnali bychom své nepřátele, neboť by se tak stalo podle naplnění slova jeho.

17 Ale vizte, Lamanité přicházejí na nás, zabírajíce naše země, a vraždí náš lid mečem, ano, naše ženy a naše děti, a také je odvádějí do zajetí a způsobují, že trpí všelikými strastmi, a to pro velikou zlovolnost těch, kteří usilují o moc a pravomoc, ano, a to oněch lidí králových.

18 Ale proč bych měl mluvit mnoho o této věci? Neboť my nic nevíme, ale je možné, že i vy sami usilujete o pravomoc. My nic nevíme, ale je možné, že i vy jste zrádci své země.

19 Anebo je to tak, že jste nás zanedbávali proto, že jste v srdci naší země a jste obklopeni bezpečím, proto nedáváte, aby nám byla posílána potrava, a také muži, aby posílili naše vojska?

20 Což jste zapomněli na přikázání Pána, svého Boha? Ano,

zapomněli jste na zajetí svých otců? Zapomněli jste, kolikrát jsme byli vysvobozeni z rukou svých nepřátel?

21 Anebo se domníváte, že Pán nás přece jen vysvobodí, zatímco my si posedíme na svém trůnu, a prostředky, které nám Pán poskytl, necháme ležeti ladem?

22 Ano, budete si sedět v nečinnosti, zatímco jste obklopeni tisíci, ano, desítkami tisíc těch, kteří si také sedí v nečinnosti, zatímco okolo na hranicích země jsou tisíce těch, kteří padají mečem, ano, ranění a krvácející?

23 Domníváte se, že Bůh na vás bude pohlížeti jako na nevinné, zatímco vy si v poklidu sedíte a hledíte na tyto věci? Vizte, pravím vám, nikoli. Nyní, chtěl bych, abyste si vzpomněli, že Bůh pravil, že nejdříve bude očištěna "vnitřní nádoba, a pak bude očištěna i nádoba vnější.

24 A nyní, pokud nebudete činiti pokání z toho, co jste učinili, a nevezchopíte se a nezačnete něco dělati a nepošlete nám potravu a muže, a taktéž Helamanovi, aby mohl zachováti ony části naší vlasti, které opět získal, a abychom mohli také opět nabýti zbytek svého vlastnictví v těchto částech, vizte, bude žádoucí, abychom již nebojovali s Lamanity, dokud nejdříve nevyčistíme svou vnitřní nádobu, ano, a to veliké vedení své vlády.

25 A pokud se mi nedostane podle listu mého a vy nevyjdete a neprokážete mi pravého

"ducha svobody a nebudete se snažiti posilovati a opevňovati naše vojska a nedáte jim potravu na obživu, vizte, zanechám část svých lidí svobody, aby hájili tuto část naší země, a zanechám na nich sílu a pozhnání Boží, aby proti nim nemohla působiti žádná jiná moc –

26 A to pro jejich nesmírnou víru, a jejich trpělivost v jejich souženích –

27 A přijdu na vás, a bude-li mezi vámi jediný, který má touhu po svobodě, ano, bude-li zbývati i jen jiskra svobody, vizte, budu rozněcovati mezi vámi povstání, dokonce až dokud ti, kteří si přejí uchvátiti moc a pravomoc, nezahynou.

28 Ano, vizte, nebojím se vaší moci ani vaší pravomoci, ale svého "Boha se bojím; a podle příkázání jeho беру meč svůj, abych bránil věc své vlasti, a právě pro vaši nepravost jsme utrpěli tak velikou ztrátu.

29 Vizte, je čas, ano, čas je nyní na dosah, kdy, pokud se nepřičiníte při obraně své vlasti a svých maličkých, bude nad vámi viset "meč spravedlnosti; ano, a padne na vás a navštíví vás až k vašemu naprostému zničení.

30 Vizte, čekám na pomoc od vás; a pokud nám neposkytnete pomoc, vizte, přijdu na vás, vpravdě do země Zarahemla, a udeřím vás mečem, natolik, že nebudete již míti moc brániti pokroku tohoto lidu ve věci naší svobody.

31 Neboť vizte, Pán nestrpí, abyste žili a sílili ve svých nepravostech, abyste ničili jeho spravedlivý lid.

32 Vizte, můžete se domnívat, že vás Pán ušetří a vyjde v soudu proti Lamanitům, když to, co způsobilo jejich nenávisť, je tradice jejich otců, ano, a znásobili ji ti, kteří se od nás odštěpili, zatímco vaše nepravost je zapříčiněna vaší láskou ke slávě a marným věcem světa?

33 Vy víte, že přestupujete zákony Boží, a víte, že je pošlapáváte nohama. Vizte, Pán mi praví: Nebudou-li ti, které jste určili za své správce, činiti pokání ze svých hříchů a nepravostí, vyjdete, abyste proti nim bojovali.

34 A nyní vizte, já, Moroni, jsem nutkán podle smlouvy, kterou jsem učinil, zachovávatí příkázání svého Boha; tudíž chtěl bych, abyste přilnuli ke slovu Božímu a poslali mi rychle ze svých zásob a ze svých mužů, a taktéž Helamanovi.

35 A vizte, neučiníte-li tak, přijdu na vás rychle; neboť vizte, Bůh nestrpí, abychom zahynuli hladem; tudíž dá nám z vaší potravy, i kdyby to muselo býti mečem. Nyní hleďte, abyste splnili slovo Boží.

36 Vizte, já jsem Moroni, váš hlavní velitel. "Neusiluji o moc, ale o její svržení. Neusiluji o poctu světa, ale o slávu svého Boha, a o svobodu a o blaho své vlasti. A tak končím svůj list.

KAPITOLA 61

Pahoran říká Moronimu o povstání a vzpouře proti vládě – Lidé královi dobývají Zarahemlu a jsou ve svazku s Lamanity – Pahoran žádá o vojenskou pomoc proti vzbouřencům. Kolem roku 62 př. Kr.

VIZTE, nyní, stalo se, že brzy poté, co Moroni poslal svůj list hlavnímu správci, obdržel list od "Pahorana, hlavního správce. A toto jsou slova, která obdržel:

2 Já, Pahoran, který jsem hlavním správcem této země, posílám tato slova Moronimu, hlavnímu veliteli nad vojskem. Viz, pravím ti, Moroni, že nemám radost z vašich velikých "strastí, ano, zarmucuje to mou duši.

3 Ale viz, jsou takoví, kteří se z vašich strastí radují, ano, natolik, že povstali ve vzpouře proti mně, a také proti těm z mého lidu, kteří jsou "lidmi svobody, ano, a ti, kteří povstali, jsou nesmírně početní.

4 A to jsou ti, kteří se mne snažili připravit o soudcovskou stolicí a kteří byli příčinou této veliké nepravosti; neboť užívali veliké lichotky a svedli srdce mnoha lidí, což mezi námi bude příčinou těžkých strastí; zadrželi naše zásoby a zastrašovali naše lidi svobody, takže k vám nepřišli.

5 A viz, vyhnali mne od sebe, a já jsem uprchl do země Gedeon

s tolika lidmi, kolik jen bylo možné sebrati.

6 A viz, vyslal jsem po této části země prohlášení; a viz, oni k nám denně proudí, aby pozvedli své zbraně na obranu své vlasti a své "svobody a aby pomstili bezpráví páchané na nás.

7 A přišli k nám, takže ti, kteří povstali ve vzpouře proti nám, jsou vystaveni otevřenému odporu, ano, takže se nás bojí a neodvažují se vyjíti proti nám, aby bojovali.

8 Získali vlastnictví země, neboli města Zarahemla; určili si nad sebou krále, a ten napsal králi Lamanitů, čímž s ním vstoupil ve spojenectví; a v tomto spojenectví souhlasil, že bude hájiti město Zarahemla, a tato obrana, jak se domnívá, umožní Lamanitům dobýti zbytek země, a on se stane králem nad tímto lidem, až si je Lamanité podmaní.

9 A nyní, ve svém listu jsi mne káral, ale na tom nezáleží; nehněvám se, ale raduji se z velikosti tvého srdce. Já, Pahoran, neusiluji o moc, leda pouze o to, abych si udržel svou soudcovskou stolicí, abych mohl zachovávatí práva a svobodu svého lidu. Má duše stojí pevně za onou svobodou, kterou nás Bůh "vysvobodil.

10 A nyní, viz, budeme odporovati zlovolnosti až do krveprolití. Neprolévali bychom

krev Lamanitů, kdyby zůstali ve své vlastní zemi.

11 Neprolévali bychom krev svých bratří, kdyby nepovstali ve vzpouře a nevezali proti nám meč.

12 Podrobili bychom se jhu poroby, kdyby to požadovala spravedlnost Boží nebo kdyby nám Bůh přikázal tak učiniti.

13 Ale viz, on nám nepřikazuje, abychom se podrobili svým nepřátelům, ale abychom vložili svou "důvěru v něho, a on nás vysvobodí.

14 Tudíž, můj milovaný bratře Moroni, odporujme zlu, a kterémukoli zlu nemůžeme odporovati svými slovy, ano, jako vzpourám a rozštěpení, tomu "odporujme svými meči, abychom si mohli udržeti svou svobodu; abychom se mohli těšiti z oné veliké výsady své církve, a z věci svého Vykupitele a svého Boha.

15 Tudíž, přijď rychle ke mně s několika svými muži a zbytek ponechej pod velením Lehiho a Teankuma; předej jim moc vésti válku v oné části země, podle "Ducha Božího, což je také duch svobody, který je v nich.

16 Viz, poslal jsem jim něco zásob, aby nezahynuli, nežli budete moci přijíti ke mně.

17 Shromažďujte za svého pochodu sem veškerou sílu, kterou můžete, a půjdeme rychle proti oněm odštěpencům, v síle Boží podle víry, která je v nás.

6a PP Svoboda, svobodný.
9a Jan 8:31–36;
NaS 88:86.

13a PP Důvěra, důvěřovati;
Věřiti, víra.
14a Alma 43:47.

15a 2. Kor. 3:17.
PP Duch Svatý.

18 A zmocníme se města Zarahemla, abychom získali více potravy, abychom ji poslali Lehimu a Teankumovi; ano, vyjdeme proti nim v síle Páně a ukončíme tuto velikou nepravost.

19 A nyní, Moroni, mám radost, že jsem obdržel tvůj list, neboť jsem si poněkud dělal starosti o to, co máme činit, zda by to od nás bylo spravedlné, kdybychom táhli proti svým bratřím.

20 Ale ty jsi pravil, že pokud nebudou činit pokání, Pán ti přikázal, že proti nim máš jít.

21 Hleď, abys "posílil Lehiho a Teankuma v Pánu; řekni jim, aby se nebáli, neboť Bůh je vysvobodí, ano, a taktéž všechny ty, kteří stojí pevně v oné svobodě, kterou je Bůh vysvobodil. A nyní končím svůj list svému milovanému bratru Moronimu.

KAPITOLA 62

Moroni pochoduje na pomoc Pahoranovi do země Gedeon – Lidé královi, kteří odmítají bránit svou zemi, jsou usmrceni – Pahoran a Moroni dobývají zpět Nefiu – Mnozí Lamanité se připojují k lidu Ammonovu – Teankum zabíjí Ammorona a je vzápětí zabit – Lamanité jsou vyhnáni ze země a je zjednán mír – Helaman se vrací k službě a posiluje Církev. Kolem roku 62–57 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že když Moroni

obdržel tento list, jeho srdce nabylo odvahy a naplnilo se nesmírně velikou radostí z věrnosti Pahoranovy, že on také není "zrádce svobody a věci své vlasti.

2 Ale také nesmírně truchlil nad nepravostí těch, kteří vyhnali Pahorana ze soudcovské stolice, ano, zkrátka nad těmi, kteří se vzbouřili proti své vlasti a také svému Bohu.

3 A stalo se, že Moroni vzal podle přání Pahoranova malý počet mužů a předal Lehimu a Teankumovi velení nad zbytkem svého vojska a vydal se na pochod směrem k zemi Gedeon.

4 A na každém místě, kam vstoupil, vztyčil "korouhev svobody a během celého svého pochodu do země Gedeon sbíral všechny síly, které mohl.

5 A stalo se, že pod jeho korouhev proudily tisíce a pozvedly své meče na obranu své svobody, aby nemusely vejít do poroby.

6 A tak, když Moroni při celém svém pochodu shromažďoval všechny muže, které mohl, přišel do země Gedeon; a když spojil své síly se silami Pahoranovými, stali se nesmírně silnými, dokonce silnějšími nežli mužové Pachovi, který byl "králem oněch odštěpenců, kteří vyhnali ^blidi svobody ze země Zarahemla a zmocnili se země.

7 A stalo se, že Moroni s Pahoranem sešli se svými vojsky do země Zarahemla a vyšli proti

21a Zach. 10:12.

62 1a Alma 60:18.

4a Alma 46:12–13, 36.

PP Korouhev.

b PP Svoboda, svobodný.

6a Alma 61:4–8.

b Alma 51:5–7.

městu a střetli se s muži Pachovými, natolik, že došlo k bitvě.

8 A vizte, Pachus byl zabit a jeho mužové byli zajati a soudcovská stolice byla navrácena Pahoranovi.

9 A muži Pachovi byli souzeni podle zákona, a taktéž oni lidé královi, kteří byli zajati a uvrženi do vězení; a byli podle zákona "popraveni; ano, oni muži Pachovi i oni lidé královi, každý, kdo nechtěl pozvednouti zbraně na obranu své vlasti, ale bojoval proti ní, byl usmrčen.

10 A tak se stalo nezbytným, aby byl tento zákon pro bezpečí jejich vlasti přísně dodržován; ano, a každý, kdo byl přistižen, že popírá jejich svobodu, byl rychle podle zákona popraven.

11 A tak skončil třicátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým; Moroni a Pahoran znovuzřídili mír v zemi Zarahemla, mezi svým vlastním lidem, a přivodili smrt všem těm, kteří nebyli věrni věci svobody.

12 A stalo se na počátku třicátého a prvního roku vlády soudců nad lidem Nefiovým, že Moroni okamžitě dal, aby byly poslány zásoby, a také aby bylo posláno vojsko šesti tisíc mužů Helamanovi, aby mu pomohli při chránění oné části země.

13 A také dal, aby vojsko šesti tisíc mužů, s dostatečným množstvím potravy, bylo posláno vojskům Lehiovým a Teankumovým. A stalo se, že toto bylo učiněno, aby byla opevněna země proti Lamanitům.

14 A stalo se, že se Moroni a Pahoran, zanechavše velikou skupinu mužů v zemi Zarahemla, vydali na pochod s velikou skupinou mužů směrem k zemi Nefia, jsouce odhodláni porazit Lamanity v onom městě.

15 A stalo se, že zatímco pochodovali k oné zemi, jali velikou skupinu lamanitských mužů, a mnohé z nich pobili, a vzali jim jejich zásoby a jejich válečné zbraně.

16 A stalo se, že poté, co je zajali, přiměli je vstoupiti do smlouvy, že již nikdy nepozvednou válečných zbraní proti Nefitům.

17 A když vstoupili do této smlouvy, poslali je přebývati s lidem Ammonovým, a těch, kteří nebyli zabiti, bylo co do počtu okolo čtyř tisíc.

18 A stalo se, že když je poslali pryč, pokračovali ve svém pochodu k zemi Nefia. A stalo se, že když přišli k městu Nefia, rozbili své stany na pláních Nefia, které jsou u města Nefia.

19 Nyní, Moroni si přál, aby Lamanité vyšli bojovati proti nim na pláních; ale Lamanité, věduce o jejich nesmírně veliké odvaze a vidouce velikost jejich počtu, tudíž neodvážili se proti nim vyjít; tudíž onoho dne bojovati nešli.

20 A když nastala noc, Moroni vyšel v temnotě noci a vystoupil na vršek zdi, aby vypátral, ve které části města Lamanité se svým vojskem táboří.

21 A stalo se, že byli na výcho-

dě, u vchodu; a všichni spali. A nyní, Moroni se vrátil k svému vojsku a dal, aby v rychlosti připravili silné provazy a žebříky, aby byly spuštěny z vršku zdi za zed'.

22 A stalo se, že Moroni dal, aby se jeho muži vydali na pochod a vystoupili na vršek zdi a spustili se do této části města, ano, a to na západě, kde Lamanité se svými vojsky netábořili.

23 A stalo se, že byli všichni za noci spuštěni do města, pomocí svých silných provazů a svých žebříků; a tak, když přišlo ráno, byli všichni uvnitř zdi města.

24 A nyní, když se Lamanité probudili a viděli, že vojska Moroniova jsou uvnitř zdi, byli nesmírně poděšeni, natolik, že uprchli průchodem.

25 A nyní, když Moroni viděl, že před ním prchají, dal, aby se jeho muži vydali proti nim na pochod a pobili mnohé a obklíčili mnohé jiné a zajali je; a zbytek z nich uprchl do země Moroni, která byla na hranicích s mořským pobřežím.

26 Tak Moroni a Pahoran získali vlastnictví města Nefia bez ztráty jediné duše; a bylo mnoho Lamanitů, kteří byli pobiti.

27 Nyní, stalo se, že mnozí z Lamanitů, kteří byli zajati, si přáli připojit se k "lidu Ammonovu a státi se svobodným lidem.

28 A stalo se, že tolika, kolik si jich to přálo, bylo dáno podle přání jejich.

29 Tudíž, všichni lamanitští

zajatci se připojili k lidu Ammonovu a počali pracovati nesmírně, obdělávající půdu, pěstující všeliké obilí a chovající stáda a dobytek všeho druhu; a tak byli Nefité zbaveni velikého břemene; ano, natolik, že byli zbaveni břemene všech lamanitských zajatců.

30 Nyní, stalo se, že poté, co Moroni získal vlastnictví města Nefia, zajav mnoho zajatců, což nesmírně zmenšilo vojska Lamanitů, a opět nabyv mnohé z Nefitů, kteří byli zajati, což nesmírně posílilo vojsko Moroniovo; tudíž Moroni odešel ze země Nefia do země Lehi.

31 A stalo se, že když Lamanité viděli, že Moroni přichází proti nim, byli opět vyděšeni a prchali před vojskem Moroniovým.

32 A stalo se, že Moroni a jeho vojsko je pronásledovali od města k městu, dokud se nestřetli s Lehim a Teankumem; a Lamanité před Lehim a Teankumem prchali, až na hranice s pobřežím, dokud nedošli do země Moroni.

33 A vojska Lamanitů se všechna shromáždila, natolik, že byla všechna v jednom voji v zemi Moroni. Nyní, Ammoron, král Lamanitů, byl také s nimi.

34 A stalo se, že Moroni a Lehi a Teankum se utábořili se svými vojsky kolem hranic země Moroni, natolik, že Lamanité byli obklopeni na hranicích s pustinou na jihu a na hranicích s pustinou na východě.

35 A tak se utábořili na noc.

Neboť vizte, Nefité a Lamanité také byli znaveni velikostí pochodu; tudíž v noci nevymýšleli žádnou strategii, až na Teankuma; neboť ten se nesmírně hněval na Ammorona, natolik, že považoval Ammorona a Amalikiáše, jeho bratra, za "příčinu této veliké a vleklé války mezi nimi a Lamanity, což bylo příčinou tak velikého válčení a krveprolití, ano, a tak velikého hladu.

36 A stalo se, že Teankum ve svém hněvu vyšel do tábora Lamanitů a spustil se přes zdi města. A chodil s provazem od místa k místu tak dlouho, až našel krále; a "vrhl po něm oštěpem, který ho probodl u srdce. Ale vizte, král, ještě nežli zemřel, probudil své služebníky, natolik, že Teankuma pronásledovali a zabili ho.

37 Nyní, stalo se, že když se Lehi a Moroni dozvěděli, že Teankum je mrtev, byli nesmírně zarmoucení; neboť vizte, byl to muž, který bojoval udatně za svou vlast, ano, pravý přítel svobody; a vytrpěl velmi mnohé nesmírně těžké strasti. Ale vizte, byl mrtev a šel cestou všeho pozemského.

38 Nyní, stalo se, že se Moroni druhý den vydal na pochod a napadl Lamanity natolik, že je pobili s velikým krveprolitím; a vyhnali je ze země; a oni prchali tak, že se v oné době proti Nefitům nevrátili.

39 A tak skončil třicátý a první rok vlády soudců nad lidem

Nefiovým; a tak měli války a krveprolití a hlad a strasti po dobu mnoha let.

40 A byly mezi lidem Nefiovým vraždy a sváry a rozštěpení a všeliká nepravost; nicméně "kvůli spravedlivým, ano, pro modlitby spravedlivých, byli ušetřeni.

41 Ale vizte, pro tu nesmírně velikou délku války mezi Nefity a Lamanity se mnozí zatvrdili, pro nesmírně velikou délku války; a mnozí byli obměkčeni pro své "strasti, natolik, že se pokořili před Bohem, až do hlubin pokory.

42 A stalo se, že poté, co Moroni opevnil ony části země, které byly nejvíce vystaveny Lamanitům, až byly dostatečně silné, vrátil se do města Zarahemla; a Helaman se také vrátil na místo svého dědictví; a mezi lidem Nefiovým byl opět zjednan mír.

43 A Moroni předal velení svých vojsk do rukou svému synovi, který se jmenoval Moronia; a odebral se do svého vlastního domu, aby mohl strávit zbytek svých dnů v pokoji.

44 A Pahoran se vrátil na svou soudcovskou stolicí; a Helaman na sebe opět vzal kázati lidu slovo Boží; neboť pro tak mnohé války a sváry se stalo nezbytným, aby byl opět učiněn pořádek v Církvi.

45 Tudíž, Helaman a jeho bratři vyšli, aby oznamovali slovo Boží s velikou mocí k "přesvědčení mnoha lidí o jejich zlovol-

35a Alma 48:1.

36a Alma 51:33–34.

40a Alma 45:15–16.

41a PP Protivenství.

45a NaS 18:44.

nosti, což způsobilo, že činili pokání ze svých hříchů a byli pokřtěni Pánu, svému Bohu.

46 A stalo se, že opět upevnili církev Boží, po celé zemi.

47 Ano, a byla vydána nařízení ohledně zákona. A byli zvoleni jejich "soudcové a jejich hlavní soudcové.

48 A lidu Nefiovu se počalo opět "dařiti v zemi a počali se množiti a opět nesmírně sílili v zemi. A počali nesmírně bohatnouti.

49 Ale i přes své bohatství nebo svou sílu nebo svůj úspěch nebyli povýšeni v pýše očí svých; a nebyli ani pomalí v tom, aby pamatovali na Pána, svého Boha; ale nesmírně se před ním pokořovali.

50 Ano, pamatovali na to, jak veliké věci pro ně Pán učinil, že je vysvobodil ze smrti a z pout a z vězení a z všelikých strastí a že je vysvobodil z rukou jejich nepřátel.

51 A modlili se k Pánu, svému Bohu, neustále, natolik, že Pán jim žehnal podle slova svého, takže sílili a dařilo se jim v zemi.

52 A stalo se, že byly učiněny všechny tyto věci. A Helaman zemřel v třicátém a pátém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým.

KAPITOLA 63

Šiblon a později Helaman se ujímá vlastnictví posvátných záznamů –

Mnozí Nefité putují do země severní – Hagot staví loď, které vyplouvají na západní moře – Moronia v bitvě poráží Lamanity. Kolem roku 56–52 př. Kr.

A STALO se na počátku třicátého a šestého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým, že "Šiblon se ujal vlastnictví oněch ^bposvátných věcí, které Helamanovi předal Alma.

2 A on byl spravedlný muž, a kráčel před Bohem zpříma; a neustále se snažil činiti dobro, zachovávatí příkázání Pána, svého Boha; a taktéž i jeho bratr.

3 A stalo se, že Moroni zemřel také. A tak skončil třicátý a šestý rok vlády soudců.

4 A stalo se v třicátém a sedmém roce vlády soudců, že veliká výprava mužů, čítající dokonce až pět tisíc a čtyři sta mužů, s jejich manželkami a s jejich dětmi, odešla ze země Zarahemla do země, která byla "severně.

5 A stalo se, že Hagot, jsa nesmírně zvědavý muž, tudíž šel a postavil si nesmírně velikou loď, na hranicích země Hojnosti, u země Pustoty, a spustil ji na západní moře u "úžiny, která vedla do země severní.

6 A vizte, byli mnozí Nefité, kteří na ni nastoupili a plavili se s mnoha zásobami, a také mnohé ženy a děti; a vydali se směrem na sever. A tak skončil třicátý a sedmý rok.

7 A v třicátém a osmém roce

47a Mos. 29:39.

48a Alma 50:20.

63 1a Alma 38:1–2.

b Alma 37:1–12.

PP Svatý.

4a Alma 22:31.

5a Alma 22:32;

Eter 10:20.

tento muž postavil další loď. A také se vrátila první loď, a nastoupilo na ni mnoho dalších lidí; a také si vzali mnoho zásob a vydali se opět do země severní.

8 A stalo se, že již o nich nikdy neslyšeli. A domníváme se, že byli pohlceni v hlubinách mořských. A stalo se, že vyplula i další loď; a kam doplula, my nevíme.

9 A stalo se, že v tomto roce byli mnozí lidé, kteří odešli do země "severní. A tak skončil třicátý a osmý rok.

10 A stalo se, že v třicátém a devátém roce vlády soudců zemřel i Šiblon a že Korianton vyplul na lodi do země severní, aby dovezl zásoby lidem, kteří do této země odešli.

11 Tudíž stalo se nezbytným, aby Šiblon předal ony posvátné věci před svou smrtí synu "Helamanovu, který se jmenoval Helaman, jsa pojmenován po svém otci.

12 Nyní vizte, všechny tyto "rytiny, které byly ve vlastnictví

Helamanově, byly napsány a vyslány mezi děti lidské po celé zemi, kromě oněch částí, o kterých Alma přikázal, že ^bnemají vyjít.

13 Nicméně tyto věci měly býti uchovávány v posvátnosti a "předávány z jednoho pokolení na druhé; tudíž v tomto roce před smrtí Šiblonovou byly předány Helamanovi.

14 A stalo se také v tomto roce, že bylo několik odštěpenců, kteří přešli k Lamanitům; a ti byli opět podněcováni k hněvu proti Nefitům.

15 A také v tomto roce sešli s početným vojskem, aby válčili proti lidu "Moroniaovu, neboli proti vojsku Moroniaovu, přičemž byli opět poraženi a zahnáni zpět do svých vlastních zemí, utrpěvše velikou ztrátu.

16 A tak skončil třicátý a devátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

17 A tak skončila zpráva Almova a Helamanova, jeho syna, a také Šiblonova, který byl jeho synem.

KNIHA HELAMANOVA

Zpráva o Nefitech. Jejich války a sváry a jejich rozštěpení. A také proroctví mnoha svatých proroků, před příchodem Kristovým, podle záznamů Helamana, který byl synem Helamanovým, a také podle záznamů jeho synů, až do příchodu Kristova. A také mnozí Lamanité jsou obráćeni. Zpráva o jejich obráćení. Zpráva o spravedlivosti Lamanitů a o zlovolnosti a ohavnostech

9a Hel. 3:11–12.
11a Viz záhlaví knihy Helamanovy.

12a Alma 18:36.
b Alma 37:27–32.
13a Alma 37:4.

15a Alma 62:43.

Nefitů, podle záznamu Helamana a jeho synů, až do příchodu Kristova, což se nazývá knihou Helamanovou, a tak dále.

KAPITOLA 1

Pahoran druhý se stává hlavním soudcem a je zavražděn Kiškumenem – Pakumeni usedá na soudcovskou stolicí – Koriantumr vede lamanitská vojska, dobývá Zarahemlu a zabíjí Pakumeniho – Moronia poráží Lamanity a dobývá Zarahemlu zpět a Koriantumr je zabit. Kolem roku 52–50 př. Kr.

ANYNÍ vizte, stalo se na počátku čtyřicátého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým, že mezi lidem Nefitů vyvstaly vážné nesnáze.

2 Neboť vizte, "Pahoran zemřel a odešel cestou všeho pozemského; tudíž mezi bratřími, kteří byli syny Pahoranovými, vyvstal vážný svár ohledně toho, kdo by měl získati soudcovskou stolicí.

3 Nyní, toto jsou jména těch, kteří se svářili o soudcovskou stolicí a kteří také způsobili, že se lidé svářili: Pahoran, Paanki a Pakumeni.

4 Nyní, toto nejsou všichni synové Pahoranovi (neboť jich měl mnoho), ale toto jsou ti, kteří se svářili o soudcovskou stolicí; tudíž, způsobili mezi lidem trojí rozdělení.

5 Nicméně, stalo se, že Pahoran byl určen "hlasem lidu, aby byl hlavním soudcem a správcem nad lidem Nefiovým.

6 A stalo se, že se Pakumeni,

když viděl, že nemůže získati soudcovskou stolicí, spojil s hlasem lidu.

7 Ale vizte, Paanki a ta část lidu, která si přála, aby byl jejich správcem, se nesmírně hněvala; tudíž, chystal se lichotkami tento lid přesvědčiti, aby povstal ve vzpouře proti svým bratřím.

8 A stalo se, když se to chystal učiniti, vizte, byl zajat a souzen podle hlasu lidu a byl odsouzen k smrti; neboť povstal ve vzpouře a usiloval o to, aby zničil "svobodu lidu.

9 Nyní, když oni lidé, kteří si přáli, aby byl jejich správcem, viděli, že byl odsouzen k smrti, tudíž hněvali se a vizte, vyslali jistého Kiškumena až k soudcovské stolicí Pahoranově a ten zavraždil Pahorana, když seděl na soudcovské stolicí.

10 A byl pronásledován služebníky Pahoranovými; ale vizte, útěk Kiškumenův byl tak rychlý, že ho nikdo nemohl dohoniti.

11 A šel za těmi, kteří ho vyslali, a všichni vstoupili do smlouvy, ano, přísahaje při svém věčném Tvůrci, že nikomu neřeknou, že Kiškumen zavraždil Pahorana.

12 Tudíž, Kiškumen nebyl znám mezi lidem Nefiovým, neboť v době, kdy zavraždil Pahorana, byl v přestrojení. A Kiškumen a jeho tlupa, která s ním učinila smlouvu, se

vmísila mezi lid tak, aby nikdo z nich nemohl býti nalezen; ale tolik, kolik jich bylo nalezeno, bylo odsouzeno k "smrti.

13 A nyní vizte, Pakumeni byl určen, podle hlasu lidu, aby byl hlavním soudcem a správcem nad lidem, aby vládl na místě svého bratra Pahorana; a to bylo podle jeho práva. A toto vše bylo učiněno ve čtyřicátém roce vlády soudců; a ten skončil.

14 A stalo se ve čtyřicátém prvním roce vlády soudců, že Lamanité shromáždili nespočetné vojsko mužů a vyzbrojili je meči a dýkami a luky a šípy a přilbicemi a náprsními pancíři a všelikými štíty všeho druhu.

15 A opět sešli, aby mohli vésti bitvu proti Nefitům. A byli vedeni mužem, který se jmenoval Koriantumr; a byl to potomek Zarahemlův; a byl to odštěpenec z prostředku Nefitů; a byl to statný a mocný muž.

16 Tudíž, král Lamanitů, který se jmenoval Tubalot a který byl synem "Ammoronovým, domnívaje se, že Koriantumr, jsa mocným mužem, se může postavit Nefitům svou silou a také svou velikou moudrostí, natolik, že jeho vysláním získá on moc nad Nefity –

17 Tudíž je podněcoval k hněvu a shromažďoval svá vojska a určil, aby Koriantumr byl jejich vůdcem, a dal, aby pochodovali dolů do země Zarahemla, aby bojovali proti Nefitům.

18 A stalo se, že pro tak mnohé sváry a tak mnohé nesnáze ve

vládě nedrželi v zemi Zarahemla dostatečné strážce; neboť se domnívali, že se Lamanité neodvážejí přijíti do srdce zemí jejich, aby napadli ono veliké město Zarahemla.

19 Ale stalo se, že Koriantumr pochodoval v čele svých početných zástupů a přišel na obyvatele města, a jejich pochod byl v tak nesmírně veliké rychlosti, že Nefitům nezbyl žádný čas na to, aby shromáždili svá vojska.

20 Tudíž Koriantumr srazil hlídku u vchodu do města a vpochodoval s celým svým vojskem do města a zabili každého, kdo se jim postavil, takže se zmocnili celého města.

21 A stalo se, že Pakumeni, který byl hlavním soudcem, prchal před Koriantumrem, až ke zdem města. A stalo se, že Koriantumr ho udeřil u zdi natolik, že zemřel. A tak skončily dny Pakumeniovy.

22 A nyní, když Koriantumr viděl, že má ve vlastnictví město Zarahemla, a když viděl, že Nefité před ním uprchli a byli pobiti a byli zajati a byli uvrženi do vězení a že získal vlastnictví nejsilnější pevnosti v celé zemi, jeho srdce nabylo odvahy natolik, že se chystal vyjíti proti celé zemi.

23 A nyní nezůstal v zemi Zarahemla, ale pochodoval dále s velikým vojskem, až k městu Hojnosti; neboť byl odhodlán jíti a prosekati si svou cestu mečem, aby mohl získati severní části země.

24 A domnívaje se, že jejich největší síla je ve středu země, tudíž pochodoval dále, nedávaje jim žádného času na to, aby se shromáždili, leda do malých skupin; a tímto způsobem je napadali a sráželi je k zemi.

25 Ale vizte, tento pochod Koriantumrův středem země dal Moroniaovi nad nimi velikou převahu, i přes velikost počtu Nefitů, kteří byli zabiti.

26 Neboť vizte, Moronia se domníval, že Lamanité se neodvážají přijít do středu země, ale že budou útočit na města kolem hranic, jak to činili doposud; tudíž Moronia dal, aby jejich silná vojska hájila tyto části kolem hranic.

27 Ale vizte, Lamanité se nebáli podle jeho přání, ale přišli do středu země a dobyli hlavní město, což bylo město Zarahemla, a pochodovali nejdůležitějšími částmi země, pobíjejíce lid s velikým krveprolitím, jak muže, tak ženy i děti, dobývajíce mnoho měst a mnoho pevností.

28 Ale když to Moronia zjistil, okamžitě poslal Lehiho s vojskem kolem, aby je zastavilo dříve, nežli dojdou do země Hojnosti.

29 A on tak učinil; a zastavil je dříve, nežli došli do země Hojnosti, a utkal se s nimi v bitvě tak, že počali ustupovati zpět k zemi Zarahemla.

30 A stalo se, že Moronia je při jejich ústupu zastavil a utkal se s nimi v bitvě tak, že bitva se stala nesmírně krvavou; ano,

mnozí byli zabiti, a mezi počtem těch, kteří byli zabiti, byl nalezen i "Koriantumr.

31 A nyní, vizte, Lamanité nemohli ustupovati žádným směrem, ani na sever, ani na jih, ani na východ, ani na západ, neboť byli obklíčeni Nefity ze všech stran.

32 A tak Koriantumr vehnal Lamanity do středu Nefitů tak, že byli v moci Nefitů, a že on sám byl zabit, a Lamanité se vydali do rukou Nefitů.

33 A stalo se, že se Moronia zmocnil opět města Zarahemla a dal, aby Lamanité, kteří byli zajati, opustili zemi v míru.

34 A tak skončil čtyřicátý a první rok vlády soudců.

KAPITOLA 2

Helaman, syn Helamanův, se stává hlavním soudcem – Gadianton vede tlupu Kiškumenovu – Helamanův služebník zabíjí Kiškumena a Gadiantonova tlupa prchá do pustiny. Kolem roku 50–49 př. Kr.

ASTALO se ve čtyřicátém a druhém roce vlády soudců, že poté, co Moronia opět zjednal mír mezi Nefity a Lamanity, vizte, nebylo nikoho, kdo by usedl na soudcovskou stolicí; tudíž mezi lidem počal býti opět svár ohledně toho, kdo má usednouti na soudcovskou stolicí.

2 A stalo se, že Helaman, který byl synem Helamanovým, byl hlasem lidu určen, aby usedl na soudcovskou stolicí.

3 Ale vizte, “Kiškumen, který zavraždil Pahorana, ve skrytu čekal na to, aby zničil i Helamana; a byl podporován svou tlupou, která vstoupila do smlouvy, že se o jeho zlovolnosti nikdo nedozví.

4 Neboť byl jistý “Gadianton, který byl nesmírně dovedný v mnoha slovech, a také ve svém řemesle, prováděti tajné dílo vraždění a loupení; tudíž se stal vůdcem tlupy Kiškumenovy.

5 Tudíž se jim vlichotil, a také Kiškumenovi, že dosadí-li ho na soudcovskou stolicí, dá, aby ti, kteří náležejí k jeho tlupě, byli mezi lidem dosazeni na místa moci a pravomoci; tudíž Kiškumen usiloval o to, aby zničil Helamana.

6 A stalo se, že když vyšel k soudcovské stolicí, aby zničil Helamana, vizte, jeden ze služebníků Helamanových, byv venku v noci a získav v přestrojení znalost o oněch plánech, jež tato tlupa učinila, aby zničila Helamana –

7 A stalo se, že se setkal s Kiškumenem a dal mu znamení; tudíž Kiškumen mu oznámil záměr svého přání žádaje ho, aby ho zavedl k soudcovské stolicí, aby mohl zavraždit Helamana.

8 A když služebník Helamanův seznal vše v srdci Kiškumenově, a že jeho záměrem je vraždit, a také že záměrem všech těch, kteří náležejí k jeho tlupě, je vraždit a loupiti a získati

moc (a toto byl jejich “tajný plán a jejich spolčení), služebník Helamanův pravil Kiškumenovi: Pojdme k soudcovské stolicí.

9 Nyní, to potěšilo Kiškumena nesmírně, neboť se domníval, že dosáhne svého záměru; ale vizte, služebník Helamanův, když se blížili k soudcovské stolicí, bodl Kiškumena až do srdce, takže ten padl bez hlesu mrtev. A běžel a pověděl Helamanovi všechny věci, které viděl a slyšel a učinil.

10 A stalo se, že Helaman vyslal lidi, aby tuto tlupu lupičů a tajných vražedníků zajali, aby mohli býti podle zákona popraveni.

11 Ale vizte, když Gadianton zjistil, že se Kiškumen nevrací, zalekl se, že by mohl býti zničen; tudíž dal, aby ho jeho tlupa následovala. A vydali se tajnou cestou na útěk ze země do pustiny; a tak když Helaman vyslal lidi, aby je zajali, nebyli nikde k nalezení.

12 A více o tomto Gadiantonovi bude řečeno později. A tak skončil čtyřicátý a druhý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

13 A vizte, na konci této knihy uvidíte, že tomuto “Gadiantonovi se podařilo přivoditi pád, ano, téměř naprosté zničení lidu Nefiova.

14 Vizte, nemám tím na mysli konec knihy Helamanovy, ale mám na mysli konec knihy

2 3a Hel. 1:9.
4a PP Gadiantonovi lupiči.

8a 2. Nefi 10:15.
PP Tajná spolčení.
13a Hel. 6:18;

4. Nefi 1:42.

Nefiovy, z níž jsem vyňal celou tuto zprávu, kterou jsem napsal.

KAPITOLA 3

Mnozí Nefité se stěhují do země severní – Stavějí si domy z cementu a vedou mnoho záznamů – Desítky tisíců jsou obráceny a pokřtěny – Slovo Boží vede lidi ke spasení – Nefi, syn Helamanův, usedá na soudcovskou stolicí. Kolem roku 49–39 př. Kr.

A NYNÍ stalo se ve čtyřicátém a třetím roce vlády soudců, že mezi lidem Nefiovým nebylo žádných svárů až na trochu pýchy, která byla v církvi a která mezi lidem způsobila několik malých rozštěpení, kteréžto záležitosti byly urovnány ke konci čtyřicátého a třetího roku.

2 A ve čtyřicátém a čtvrtém roce nebylo mezi lidem žádných svárů; ani v čtyřicátém a pátém roce nebylo mnoho svárů.

3 A stalo se ve čtyřicátém a šestém, ano, že bylo mnoho svárů a mnoho rozštěpení; a při nich bylo nesmírně veliké množství těch, kteří ze země Zarahemla odešli a šli do země "severní, aby zemi dědičně vlastnili.

4 A putovali do nesmírně veliké dálky, natolik, že došli k "velikým plochám vod a k mnoha řekám.

5 Ano, a vpravdě, rozšířili se do všech částí země, do všech částí, které nebyly zpustošeny

a nebyly bez stromů, kvůli mnoha obyvatelům, kteří zemi dědičně vlastnili dříve.

6 A nyní, žádná část země nebyla zpustošena, až na stromy; ale pro onu velikost "zničení lidu, který zemi dříve obýval, byla nazývána ^bpustou.

7 A protože na tváři této země bylo jen málo stromů, nicméně lidé, kteří přišli, se stali nesmírně dovední ve zpracování cementu; tudíž stavěli si z cementu domy, v nichž přebývali.

8 A stalo se, že se rozrůstali a šířili se a přecházeli ze země jižní do země severní a šířili se natolik, že počali pokrývat tvář celé země, od moře na jihu k moři na severu, od moře na "západě k moři na východě.

9 A lid, který byl v zemi severní, dlel ve stanech a v domech z cementu a nechal všechny stromy, které na tváři země vyrašily, aby rostly, aby za nějaký čas mohli mítí dříví na stavbu svých domů, ano, svých měst a svých chrámů a svých synagog a svých svatyní a všelikých svých staveb.

10 A stalo se, jelikož v zemi severní bylo dříví nesmírně poskrovnu, že ho posílali mnoho po "lodích.

11 A tak umožnili lidem v zemi severní, aby mohli vystavěti mnoho měst, jak ze dřeva, tak z cementu.

12 A stalo se, že mnozí z "lidu Ammonova, kteří byli rodem

3 3a Alma 63:4.
4a Mos. 8:8;
Morm. 6:4.

6a Mos. 21:25–27.
b Alma 22:31.
8a Alma 22:27, 32.

10a Alma 63:5–8.
12a Alma 27:21–26.

Lamanité, odešli také do této země.

13 A nyní, o životě tohoto lidu je mnoho záznamů, od mnohých z tohoto lidu, které jsou podrobné a velmi rozsáhlé, ohledně nich.

14 Ale vizte, ani stá část ze života tohoto lidu, ano, ze zprávy o Lamanitech a Nefitech, a o jejich válkách a svárech a rozštěpeních a o jejich kázání a jejich proroctvích a jejich plavení a o jejich stavbě lodí a o jejich stavbě "chrámů a synagog a jejich svatyň a o jejich spravedlivosti a jejich zlovolnosti a o jejich vraždách a jejich loupení a jejich plnění a o všelikých ohavnostech a smilstvech, nemůže býti obsažena v tomto díle.

15 Ale vizte, je mnoho knih a mnoho záznamů všeho druhu, a byly vedeny převážně Nefity.

16 A byly Nefity "předávány z jednoho pokolení na druhé, až do doby, kdy upadli v přešupek a byli povražděni, vyplnění a vyštvení a vyhnání a pobiti a rozptýleni po tváři země a smíšení s Lamanity, takže ^bnejsou již nazýváni Nefity, neboť se stali zlovolnými a divokými a krutými, ano, dokonce se stali Lamanity.

17 A nyní, vracím se opět k své zprávě; tudíž, to, co jsem pravil, se událo poté, co mezi lidem Nefiovým byly veliké sváry a nepokoje a války a rozštěpení.

18 Čtyřicátý a šestý rok vlády soudců skončil;

19 A stalo se, že v zemi byl stále veliký svár, ano, i ve čtyřicátém a sedmém roce, a taktéž ve čtyřicátém a osmém roce.

20 Nicméně Helaman usedl na soudcovskou stolicí se spravedlností a nestranností; ano, hleděl zachovávat ustanovení a soudy a přikázání Boží; a neustále činil to, co bylo správné v očích Božích; a kráčel po cestách svého otce, natolik, že se mu dařilo v zemi.

21 A stalo se, že měl dva syny. Nejstaršímu dal jméno "Nefi a nejmladšímu jméno ^bLehi. A počali vyrůstati Pánu.

22 A stalo se, že ke konci čtyřicátého a osmého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým počaly války a sváry mezi lidem Nefitů v malé míře ustávatí.

23 A stalo se ve čtyřicátém a devátém roce vlády soudců, že v zemi byl zjednan trvalý mír, všude, až na tajná spolčení, která založil "Gadianton, lupič, ve více obydlených částech země a která v oné době nebyla známa těm, kteří byli v čele vlády; tudíž nebyla ze země vyhlazena.

24 A stalo se, že v témže roce byl v církvi nesmírně veliký rozkvět, natolik, že byly tisíce těch, kteří se připojovali k církvi a byli křtěni ku pokání.

25 A rozkvět církve byl tak veliký a na lid byla vylévána tak

14a 2. Nefi 5:16;
Jáko 1:17;
3. Nefi 11:1.
16a 1. Nefi 5:16–19;

Alma 37:4.
^b Alma 45:12–14.
21a ^{pp} Nefi, syn
Helamanův.

^b ^{pp} Lehi, nefitský
misionář.
23a Hel. 2:4.

mnohá požehnání, že dokonce i sami vysocí kněží a učitelé byli nadmíru užaslí.

26 A stalo se, že dílu Páně se dařilo tak, že mnoho duší bylo pokřtěno a připojeno k církvi Boží, ano, dokonce desítky tisíců.

27 Tak můžeme viděti, že Pán je milosrdný ke všem, kteří v upřímnosti srdce svého vzývají svaté jméno jeho.

28 Ano, tak vidíme, že "brána nebes je otevřena ^bvšem, a to těm, kteří uvěří ve jméno Ježíše Krista, který je Synem Božím.

29 Ano, vidíme, že kdokoli si to přeje, může se chopiti "slova Božího, které je ^bživé a mocné a které rozetne vedví veškerou vychytralost a pasti a nástrahy ďáblovy a povede člověka Kristova na těsnou a "úzkou cestu přes onu věčnou ^apropast bídy, která je připravena, aby pohltila zlovolné –

30 A dovede jejich duši, ano, jejich nesmrtelnou duši, k "pravicí Boží v království nebeském, aby usedli s Abrahamem a Izákem a s Jákobem a se všemi našimi svatými otci, aby již nevyšli.

31 A v tomto roce bylo v zemi Zarahemla trvalé radování, i ve všech okolních krajinách, vpravdě v celé zemi, kterou vlastnili Nefité.

32 A stalo se, že po zbytek

čtyřicátého a devátého roku měli mír a nesmírně velikou radost; ano, a také v padesátém roce vlády soudců měli trvalý mír a velikou radost.

33 A v padesátém a prvním roce vlády soudců měli také mír, až na pýchu, která počala vstupovati do církve – nikoli do církve Boží, ale do srdce lidí, kteří prohlašovali, že patří k církvi Boží –

34 A byli v "pýše povýšeni, až k pronásledování mnoha svých bratří. Nyní, toto bylo veliké zlo, které způsobilo pokornější části lidu to, že trpěli velikým pronásledováním a prodírali se mnohou strastí.

35 Nicméně, často se ^apostili a ^bmodlili a stávali se silnějšími a silnějšími v "pokoře své, a pevnějšími a pevnějšími ve víře v Krista, až se jejich duše naplnila radostí a útěchou, ano, až k "očistění a "posvěcení svého srdce, kteréžto posvěcení přichází proto, že ^cvzdali své srdce Bohu.

36 A stalo se, že padesátý a druhý rok skončil také v míru, až na onu nesmírně velikou pýchu, jež vstoupila do srdce lidí; a to pro jejich nesmírně veliké "bohatství a jejich rozkvět v zemi; a ze dne na den v nich narůstala.

37 A stalo se, že v padesátém a třetím roce vlády soudců

28a 2. Nefi 31:9, 17.

b Skut. 10:28;

Řím. 2:10–11.

29a PP Slovo Boží.

b Židům 4:12;

NaS 11:2.

c 2. Nefi 9:41; 33:9.

d 1. Nefi 15:28–30.

30a Mat. 25:33–34.

34a PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

35a PP Postiti se, půst.

b PP Modlitba.

c PP Pokora, pokorný,

pokořiti se.

d PP Čistota, čistý,
nečistý.

e PP Posvěcení.

f 2. Par. 30:8;

Mos. 3:19.

36a PP Bohatství.

Helaman zemřel a jeho nejstarší syn Nefi počal vládnouti na jeho místě. A stalo se, že usedl na soudcovskou stolicí se spravedlností a nestranností; ano, zachovával přikázání Boží a kráčel po cestách svého otce.

KAPITOLA 4

Nefitští odštěpenci spojují síly s Lamanity a dobývají zemi Zarahemla – Porážky Nefitů přicházejí pro jejich zlovolnost – Církev upadá a lid je slabý jako Lamanité. Kolem roku 38–30 př. Kr.

A STALO se v padesátém a čtvrtém roce, že v církvi bylo mnoho rozštěpení, a byl také "svár mezi lidem, natolik, že nastalo veliké krveprolití.

2 A vzbouřená část byla pobita a vyhánána ze země a odešla ke králi Lamanitů.

3 A stalo se, že usilovali o to, aby podnítili Lamanity k válce proti Nefitům; ale vizte, Lamanité se nesmírně obávali, natolik, že nechtěli slova oněch odštěpenců poslouchati.

4 Ale stalo se v padesátém a šestém roce vlády soudců, že byli "odštěpenci, kteří přešli od Nefitů k Lamanitům; a těm se podařilo spolu s těmi ostatními podnítili je k hněvu proti Nefitům; a oni se celý rok připravovali na válku.

5 A v padesátém a sedmém roce sešli proti Nefitům do bitvy a započali dílo smrti; ano, natolik, že v padesátém a osmém

roce vlády soudců se jim podařilo získati vlastnictví země Zarahemla; ano, a také všech zemí až po zemi, která ležela blízko země Hojnosti.

6 A Nefité a vojska Moroniaova byla zahánána až do země Hojnosti;

7 A tam se proti Lamanitům opevnili, od západního moře až k východnímu; pro Nefitu to byla jednodenní cesta podél hranice, kterou opevnili a kde rozmístili svá vojska, aby bránili jejich severní vlast.

8 A tak tito odštěpenci od Nefitů za pomoci početného vojska Lamanitů získali veškeré vlastnictví Nefitů, které bylo v zemi jižní. A to vše se událo v padesátém a osmém a devátém roce vlády soudců.

9 A stalo se v šedesátém roce vlády soudců, že se Moroniaovi s jeho vojsky podařilo získati mnohé části země; ano, získali zpět mnoho měst, která padla do rukou Lamanitů.

10 A stalo se v šedesátém a prvním roce vlády soudců, že se jim podařilo získati zpět až polovinu veškerého svého vlastnictví.

11 Nyní, tato veliká ztráta Nefitů a ono veliké krveprolití, které bylo mezi nimi, by nenastalo, kdyby nebylo jejich zlovolnosti a jejich ohavnosti, jež byla mezi nimi; ano, a byla i mezi těmi, kteří prohlašovali, že patří k církvi Boží.

12 A bylo to pro "pýchu jejich srdce, pro jejich nesmírné

^bbohatství, ano, bylo to pro utlačování ^cchudých, odpírání jejich potavy hladovým, odpírání jejich šatstva nahým a bití jejich pokorných bratří do tváře, vysmívání se tomu, co je posvátné, zapírání ducha proroctví a zjevení, vraždění, plenění, lhaní, kradení, páchá-ní cizoložství, rozněcování velikých svárů a přebíhání do země Nefi mezi Lamanity –

13 A pro tuto svou velikou zlovolnost a své ^avychloubání svou vlastní silou byli ponechá-ni své vlastní síle; tudíž se jim nedařilo, ale byli sužováni a bití a hnáni před Lamanity, dokud neztratili vlastnictví téměř všech svých zemí.

14 Ale vizte, Moronia kázal lidem mnoho věcí pro jejich nepravost, a taktěž ^aNefi a Lehi, kteří byli syny Helamanovými, kázali lidem mnoho věcí, ano, a prorokovali jim mnoho věcí o jejich nepravostech a o tom, co by na ně mohlo přijíti, nebudou-li činit pokání ze svých hříchů.

15 A stalo se, že pokání činili, a nakolik činili pokání, počalo se jim dařiti.

16 Neboť když Moronia viděl, že činí pokání, odvážil se vésti je z místa na místo a od města k městu, dokonce dokud nezískali zpět jednu polovinu svého majetku a jednu polovinu všech svých zemí.

17 A tak skončil šedesátý a první rok vlády soudců.

18 A stalo se v šedesátém a druhém roce vlády soudců, že Moronia nemohl od Lamanitů získati žádné další vlastnictví.

19 Tudíž upustili od svého záměru získati zbytek svých zemí, neboť Lamanité byli tak početní, že se stalo pro Nefity nemožným získati nad nimi více moci; tudíž Moronia zaměstnával všechna svá vojska hájením oněch částí, jež dobyl.

20 A stalo se, že Nefité měli pro velikost počtu Lamanitů veliký strach, že budou přemoženi a pošlapáni a pobiti a zničeni.

21 Ano, počali se rozpomínati na proroctví Almova, a taktěž na slova Mosiášova; a viděli, že byli tvrdošíjným lidem a že příkázání Boží pokládali za nic.

22 A že změnili ^azákony Mosiášovy a pošlapali je nohama svýma, neboli to, co mu Pán přikázal předati lidem; a viděli, že jejich zákony byly zkaženy a že se stali zlovolným lidem, natolik, že byli zlovolní dokonce jako Lamanité.

23 A pro jejich nepravost počala církev ^aupadat; a oni přestali věřiti v ducha proroctví a v ducha zjevení; a soudy Boží jim hleděly v tvář.

24 A viděli, že ^azeslábli, jako jejich bratří Lamanité, a že Duch Páně je již nezachovává; ano, stáhl se od nich, protože ^bDuch

12b 1. Tim. 6:17;

2. Nefi 9:42.

c NaS 42:30–31.

13a pp Domýšlivost,

marnivost, pýcha.

14a Hel. 3:21.

22a Alma 1:1.

23a pp Odpadlictví.

24a Mos. 1:13.

b pp Duch Svatý.

Páně nepřebývá v ‘nesvatých chrámech –

25 Tudíž je Pán přestal zázračnou a nesmírnou mocí svou zachovávat, neboť upadli do stavu “nevíry a strašlivé zlovolnosti; a viděli, že Lamanité jsou mnohem početnější nežli oni, a pokud ^bnepřilnou k Pánu, svému Bohu, musejí nevyhnutelně zahynouti.

26 Neboť vizte, viděli, že síla Lamanitů je tak veliká jako síla jejich, a to muž na muže. A tak upadli v tento veliký přestupek; ano, tak v období “nemnoha let pro svůj přestupek zeslábli.

KAPITOLA 5

Nefi a Lehi se věnují kázání – Jejich jména je vyzývají k tomu, aby napodobovali svým životem své předchůdce – Kristus vykupuje ty, kteří činí pokání – Nefi a Lehi obrazejí mnohé a jsou uvězněni a obklopuje je oheň – Oblak temnoty zastíňuje tři sta lidí – Země se třese a hlas lidem přikazuje, aby činili pokání – Nefi a Lehi hovoří s anděly a zástup je obklopen ohněm. Kolem roku 30 př. Kr.

A STALO SE, že v témže roce, vizte, “Nefi předal soudcovskou stolicí muži, jenž se jmenoval Cezoram.

2 Neboť, protože jejich zákony a jejich vláda byly ustanovovány ^ahlasem lidu a ti, kteří ^bvolili zlo, byli početnější nežli ti, kteří

volili dobro, tudíž dozrávali ke zkáze, neboť zákony byly zkaženy.

3 Ano, a to nebylo vše; byli lidem tvrdošíjným, natolik, že jim nemohl vládnouti zákon ani spravedlnost, ledaže by to bylo k jejich zničení.

4 A stalo se, že Nefi byl již znaven jejich nepravostí; a “vzdal se soudcovské stolice a vzal na sebe kázati slovo Boží po celý zbytek svých dnů, a jeho bratr Lehi také, po celý zbytek svých dnů;

5 Neboť pamatovali na slova, jež k nim promlouval jejich otec Helaman. A promlouval k nim tato slova:

6 Vizte, synové moji, přeji si, abyste pamatovali na to, abyste zachovávali přikázání Boží; a chtěl bych, abyste tato slova oznamovali lidu. Vizte, dal jsem vám jména našich prvních ^arodičů, kteří přišli ze země Jeruzalém; a toto jsem učinil, abyste si na ně vzpomněli, když si vzpomenete na svá jména; a když si na ně vzpomenete, můžete si vzpomenouti na jejich skutky; a když si vzpomenete na jejich skutky, můžete vědět, jak je řečeno i napsáno, že byly ^bdobré.

7 Tudíž, synové moji, chtěl bych, abyste činili to, co je dobré, aby o vás mohlo být řečeno, a také napsáno, to, co bylo řečeno a napsáno o nich.

8 A nyní, synové moji, vizte,

24c Mos. 2:37;
Alma 7:21; 34:36.
25a PP Nevíra.
b Jákob 6:5.

26a Alma 46:8;
Hel. 12:3–4.
5 1a Hel. 3:37.
2a Mos. 29:25–27.

b Alma 10:19.
4a Alma 4:15–20.
6a 1. Nefi 1:1, 5.
b 2. Nefi 33.

mám něco více, co si přeji od vás, kteréžto přání je, abyste nečinili tyto věci proto, abyste se mohli vychlouhati, ale abyste tyto věci činili proto, abyste si uložili "poklad v nebi, ano, který je věčný a který nepomíjí; ano, abyste mohli míti onen ^bdrahocenný dar věčného života, který, jak máme důvod se domnívati, byl dán našim otcům.

9 Ó, pamatujte, pamatujte, synové moji, na "slova, jež k svému lidu promlouval král Beniamin; ano, pamatujte, že není jiné cesty ani způsobu, jímž člověk může býti spasen, jedinež skrze ^bsmírnou krev Ježíše Krista, který přijde; ano, pamatujte, že přijde, aby ^cvykoupil ^dsvět.

10 A pamatujte také na "slova, jež Amulek promlouval k Zezromovi ve městě Ammonia; neboť mu pravil, že Pán zajisté přijde, aby vykoupil svůj lid; ale že je nepřijde vykoupiti v hříších jejich, ale vykoupiti je z hříchů jejich.

11 A má moc, která mu byla dána od Otce, aby je vykoupil z hříchů jejich skrze pokání; tudíž "vyslal anděly své, aby oznamovali zvěsti o podmínkách pokání, jež přivádí k moci Vykupitele, ke spasení duše jejich.

12 A nyní, synové moji, pamatujte, pamatujte, že na "skále

Vykupitele našeho, jenž jest Kristus, Syn Boží, musíte postavit ^bzáklad svůj; aby, až ďábel vyšle mocné větry své, ano, šípy své ve vichřici, ano, až vás bude tlouci všechno krupobití jeho a mocná "bouře jeho, to nemělo nad vámi žádné moci k tomu, aby vás to stáhlo do propasti bídy a nekonečné bědy pro onu skálu, na níž jste postaveni, která je jistým základem, základem, stavějí-li lidé na něm, nemohou padnouti.

13 A stalo se, že toto byla slova, jimiž Helaman "poučoval své syny; ano, učil je mnoha věcem, jež nejsou zapsány, a také mnoha věcem, jež zapsány jsou.

14 A oni na jeho slova pamatovali; a tudíž vyšli, zachovávajíce přikázání Boží, aby učili slovu Božímu mezi veškerým lidem Nefiovým, počínaje ve městě Hojnosti;

15 A odtud do města Gid; a z města Gid do města Mulek;

16 A vpravdě, z jednoho města do druhého, až došli mezi veškerý lid Nefiův, který byl v zemi jižní; a odtud do země Žarahemla, mezi Lamanity.

17 A stalo se, že kázali s velkou mocí, natolik, že zahanbili mnohé z oněch "odštěpenců, kteří přešli od Nefitů, natolik, že ti předstoupili a vyznali své hříchy a byli pokřtěni ku pokání a ihned se navrátili k Nefitům,

8a 3. Nefi 13:19–21.

b NaS 14:7.

9a Mos. 2:9.

b Mos. 3:17–18.

pp Usmíření, usmířiti.

c pp Vykoupení, vykoupený,

vykoupiti.
d pp Svět – Lidé, kteří neposlouchají přikázání.

10a Alma 11:34.

11a Alma 13:24–25.

12a Mat. 7:24–27;

NaS 6:34; Mojž. 7:53.

pp Skála; Úhelny kámen.

b Iz. 28:16; Jákob 4:16.

c 3. Nefi 14:25, 27.

13a Mos. 1:4.

17a Hel. 4:4.

aby se snažili napravit příkoří, která jim učinili.

18 A stalo se, že Nefi a Lehi kázali Lamanitům s takovou velikou mocí a pravomocí, neboť jim byla dána moc a pravomoc, aby mohli „promlouvat, a také jim bylo dáno, co mají promlouvat –

19 Tudíž promlouvali k velikému úžasu Lamanitů, až je „přesvědčili natolik, že v zemi Zarahemla a v okolí bylo pokřtěno osm tisíc Lamanitů ku pokání a bylo přesvědčeno o zlovolnosti tradic svých otců.

20 A stalo se, že Nefi a Lehi šli odtud dále do země Nefi.

21 A stalo se, že byli zajati vojskem Lamanitů a uvrženi do „vězení; ano, vpravdě do téhož vězení, do něhož služebníci Limhiovi uvrhli Ammona a jeho bratří.

22 A poté, co byli uvrženi ve vězení mnoho dnů bez jídla, vizte, oni vešli do vězení, aby se jich chopili, aby je mohli zabít.

23 A stalo se, že Nefi a Lehi byli obklopeni jakoby „ohněm, dokonce natolik, že oni se na ně neodvážili vložit své ruce ze strachu, aby nebyli spáleni. Nicméně Nefi a Lehi spálení nebyli; a bylo to, jako by stáli uprostřed ohně, a spálení nebyli.

24 A když viděli, že jsou obklopeni „sloupem ohně a že je nespaluje, jejich srdce nabylo odvahy.

25 Neboť viděli, že se Lamanité neodvážují vložit na ně své ruce; ani se neodvážují přijít k nim blíže, ale stojí, jako by stížení němotou kvůli úžasu.

26 A stalo se, že Nefi a Lehi předstoupili a počali k nim promlouvat říkouce: Nebojte se, neboť vizte, je to Bůh, kdo vám ukázal tuto podivuhodnou věc, kterou vám je ukázáno, že na nás nemůžete vložit své ruce, abyste nás zabili.

27 A vizte, když pravili tato slova, země se nesmírně otřásla a zdi vězení se zatřáslly, jako kdyby se měly zřítiti k zemi; ale vizte, nespadly. A vizte, ti, kteří byli ve vězení, byli Lamanité a Nefité, kteří byli odštěpenci.

28 A stalo se, že byli zastíněni oblakem „temnoty a přišla na ně hrozivá a veliká bázeň.

29 A stalo se, že přišel „hlas, jako by byl nad oblakem temnoty, řka: Čiňte pokání, čiňte pokání a již neusilujte o to, abyste zničili služebníky mé, které jsem k vám poslal, aby vám oznamovali dobré zvěsti.

30 A stalo se, že když uslyšeli tento hlas, viděli, že to není hlas hromu, ani to nebyl hlas velikého hřmotného hluku, ale vizte, byl to „tichý hlas dokonalé mírnosti, jako by to byl šepot, a pronikal až do nitra duše –

31 A nehledě na mírnost toho hlasu, vizte, země se nesmírně otřásla a zdi vězení se opět

18a NaS 100:5–8.

PP Prorocství,
prorokovati.

19a PP Misionářská práce;
Obrácení, obrácený.

21a Mos. 7:6–7; 21:23.

23a Ex. 3:2.

24a Ex. 14:24;

1. Nefi 1:6;
NaS 29:12;

JS–Ž 1:16.

28a Ex. 14:20.

29a 3. Nefi 11:3–14.

30a 1. Král. 19:12;

NaS 85:6.

zachvěly, jako by se mělo zřítiti k zemi; a vizte, oblak temnoty, jenž je zastínil, se nerozplýval –

32 A vizte, hlas se ozval opět řka: Čiňte pokání, čiňte pokání, neboť království nebeské je na dosah; a neusilujte již o to, abyste zničili služebníky mé. A stalo se, že země se otřásla opět a zdi se zachvěly.

33 A hlas přišel opět, potřetí, a promlouval k nim podivuhodná slova, jež člověk nemůže vysloviti; a zdi se zachvěly opět a země se otřásla, jako by se měla rozpuknouti.

34 A stalo se, že Lamanité nemohli uprchnouti pro onen oblak temnoty, jenž je zastíňoval; ano, a také byli nehybní pro strach, jenž na ně přišel.

35 Nyní, byl mezi nimi jeden, který byl rodem Nefita a který kdysi náležel k církvi Boží, ale odštěpil se od ní.

36 A stalo se, že se otočil, a vizte, skrze oblak temnoty uviděl tváře Nefiho a Lehiho; a vizte, “zářily nesmírně, dokonce jako tváře andělů. A spatřil, že pozdvihli oči své k nebi; a stáli tam, jako by hovořili neboli pozdvíhovali hlas svůj k nějaké bytosti, kterou viděli.

37 A stalo se, že tento muž zvolal k zástupu, aby se otočili a pohlédli. A vizte, byla jim dána moc, takže se otočili a pohlédli; a spatřili tváře Nefiho a Lehiho.

38 A pravili tomu muži: Viz,

co všechny tyto věci znamenají a kdo je to, s nímž tito mužové hovoří?

39 Nyní, onen muž se jmenoval Aminadab. A Aminadab jim pravil: Oni hovoří s anděly Božími.

40 A stalo se, že mu Lamanité pravili: “Co máme učiniti, aby tento oblak temnoty mohl býti odstraněn a nezastíňoval nás?

41 A Aminadab jim pravil: Musíte činiti “pokání a volati k onomu hlasu, dokud nebudete míti ^bvíru v Krista, o němž vás poučoval Alma a Amulek a Zezrom; a když tak učiníte, oblak temnoty bude odstraněn a nebude vás zastíňovati.

42 A stalo se, že všichni počali volati k hlasu toho, jenž otřásal zemí; ano, volali, dokud se oblak temnoty nerozplynul.

43 A stalo se, že když se rozhlédli kolem a viděli, že se oblak temnoty rozplynul a nezastíňuje je, vizte, viděli, že jsou “obklopeni, ano, každá duše, sloupem ohně.

44 A Nefi a Lehi byli uprostřed nich; ano, oni byli obklopeni; ano, byli jakoby uprostřed plannoucího ohně, nicméně neublížil jim, ani se nezmocnil zdí vězení; a byli naplněni onou “radostí, jež je nevyslovitelná a plná slávy.

45 A vizte, “Svatý Duch Boží sestoupil s nebe a vstoupil do srdce jejich, a oni byli naplněni jakoby ohněm a mohli ^bpromlouvat podivuhodná slova.

46 A stalo se, že k nim přišel

36a Ex. 34:29–35;

Skut. 6:15.

40a Skut. 2:37–39.

41a pp Pokání.

b pp Věřiti, víra.

43a 3. Nefi 17:24; 19:14.

44a pp Radost.

45a 3. Nefi 9:20;

Eter 12:14.

b pp Dary Duchu.

hlas, ano, příjemný hlas, jako by to byl šepot, řka:

47 "Pokoj, pokoj vám, pro víru vaši ve Vroucně Milovaného mého, který byl od založení světa.

48 A nyní, když to uslyšeli, pozvedli oči své, jako by pohlédli, odkud ten hlas přichází; a vizte, uviděli "nebesa otevřená; a andělé sestoupili s nebe a sloužili jim.

49 A bylo okolo tří set duší, které viděly a slyšely tyto věci; a bylo jim řečeno, aby šli a nepodivovali se a ani neměli pochybovati.

50 A stalo se, že oni šli a poučovali lid, oznamující po všech okolních krajinách všechny věci, jež slyšeli a viděli, natolik, že větší část Lamanitů přesvědčili velikostí důkazů, jež obdrželi.

51 A všichni ti, kteří byli "přesvědčeni, odložili své válečné zbraně, a taktéž nenávisť svou a tradice svých otců.

52 A stalo se, že podstoupili Nefitům země jejich vlastnictví.

KAPITOLA 6

Spravedliví Lamanité káží zlovolným Nefitům – Oběma národům se po dobu míru a hojnosti daří – Lucifer, původce hříchu, podněcuje srdce zlovolných a Gadiantonovy lupiče k vraždění a k zlovolnosti – Lupiči přebírají nefitskou vládu. Kolem roku 29–23 př. Kr.

A STALO se, že když šedesátý a druhý rok vlády soudců skončil, všechny tyto věci se již staly a Lamanité se stali, z větší části, spravedlivým lidem natolik, že jejich "spravedlivost převyšovala, pro jejich pevnost a stálost ve víře, spravedlivost Nefitů.

2 Neboť vizte, bylo mnoho Nefitů, kteří se stali "zatvrzelými a nekajícnými a hrubě zlovolnými, natolik, že odmítali slovo Boží a veškeré kázání a prorokování, jež mezi ně přišlo.

3 Nicméně lid církve měl velikou radost z obrácení Lamanitů, ano, z církve Boží, jež mezi nimi byla založena. A "přátelili se jedni s druhými a radovali se jedni s druhými a měli velikou radost.

4 A stalo se, že mnozí Lamanité sešli do země Zarahemla a oznamovali lidu Nefitů způsob svého "obrácení a povzbuzovali je k víře a ku pokání.

5 Ano, a mnozí kázali s nesmírně velikou mocí a pravomocí tak, že přivedli mnohé z nich do hlubin pokory, aby byli pokornými následovníky Božími a Beránkovými.

6 A stalo se, že mnozí Lamanité šli do země severní; a také Nefi a Lehi šli do "země severní, aby kázali lidu. A tak skončil šedesátý a třetí rok.

7 A vizte, v celé zemi byl mír, natolik, že Nefité chodili, do kterékoli části země chtěli, ať mezi Nefity nebo Lamanity.

8 A stalo se, že i Lamanité

47a PP Pokoj.
48a 1. Nefi 1:8.
51a Alma 31:5.
6 1a Hel. 13:1.

2a Řím. 1:28–32.
3a PP Přátelství.
4a PP Obrácení,
obrácený.

6a Alma 63:4–9;
Hel. 3:11–12.

chodili, kamkoli chtěli, ať to bylo mezi Lamanity nebo mezi Nefity; a tak měli jeden s druhým volný styk, aby kupovali a prodávali a dosahovali zisku podle svého přání.

9 A stalo se, že nesmírně zbohatli, jak Lamanité, tak Nefité; a měli nesmírnou hojnost zlata a stříbra a všemožných drahých kovů, jak v zemi na jihu, tak v zemi na severu.

10 Nyní, země na jihu se nazývala Lehi a země na severu se nazývala "Mulek, což bylo podle syna Sedechiášova; neboť Pán přivedl Muleka do země na severu a Lehiho do země na jihu.

11 A vizte, v obou těchto zemích bylo všemožného zlata a stříbra a drahých rud všeho druhu; a byli tam také zruční řemeslníci, kteří zpracovávali všechny druhy rud a čistili je; a tak zbohatli.

12 Pěstovali obilí v hojnosti, jak na severu, tak na jihu; a vzkvétali nesmírně, jak na severu, tak na jihu. A množili se a nesmírně v zemi sílili. A chovali mnoho stád a dobytka, ano, mnoho krmného dobytka.

13 Vizte, jejich ženy pracovaly a předly a zhotovovaly všeliké druhy látek, jemně tkaného plátna a látek všeho druhu, aby oděly jejich nahotu. A tak uplynul šedesátý a čtvrtý rok v míru.

14 A v šedesátém a pátém roce měli také velikou radost a mír, ano, mnohé kázání a mnohá proroctví o tom, co přijde. A tak uplynul šedesátý a pátý rok.

15 A stalo se, že v šedesátém a šestém roce vlády soudců, vizte, "Cezoram byl zavražděn neznámou rukou, když seděl na soudcovské stoličce. A stalo se v témže roce, že jeho syn, který byl určen lidem na jeho místo, byl také zavražděn. A tak skončil šedesátý a šestý rok.

16 A na počátku šedesátého a sedmého roku lid opět počal růsti nesmírně ke zlovolnosti.

17 Neboť vizte, Pán jim žehnal tak dlouho bohatstvím světa, že nebyli podněcováni k hněvu, k válkám ani ke krveprolévání; tudíž počali srdcem ulpívati na bohatství; ano, počali usilovati o to, aby dosáhli zisku, aby se mohli povyšovati jeden nad druhého; tudíž počali páchat "tajné vraždy a loupiti a pleniti, aby mohli dosáhnouti zisku.

18 A nyní vizte, oni vražedníci a plenitelé byli onou tlupou, kterou utvořil Kiškumen a "Gadianton. A nyní, stalo se, že v Gadiantonově tlupě byli mnozí, dokonce i z Nefitů. Ale vizte, byli početnější mezi zlovolnější částí Lamanitů. A byli nazýváni Gadiantonovými lupiči a vražedníky.

19 A byli to oni, kteří zavraždili hlavního soudce Cezorama a jeho syna, zatímco byli na soudcovské stoličce; a vizte, nebyli nalezeni.

20 A nyní stalo se, že když Lamanité zjistili, že mezi nimi jsou lupiči, byli nesmírně zarmouceni; a využili každého

10a Mos. 25:2–4;
Hel. 8:21.

15a Hel. 5:1.
17a 3. Nefi 9:9.

18a Hel. 2:4, 12–13.

prostředku ve své moci, aby je vyhladili s tváře země.

21 Ale vizte, Satan podněcoval srdce větší části Nefitů natolik, že se připojili k oněm tlupám lupičů a vstoupili do jejich smluv a přísah, že se budou vzájemně ochraňovati a zachovávat, ať se již budou nacházeti v jakkoli těžkých podmínkách, aby netrpkli za své vraždění a své plenění a své krádeže.

22 A stalo se, že měli svá znamení, ano, svá "tajná znamení a svá tajná slova; a to, aby mohli rozpoznati bratra, který vstoupil do smlouvy, aby, pokud by jeho bratr učinil jakoukoli zlovolnost, mu jeho bratr neublížil, ani ti, kteří patřili k této tlupě a kteří učinili tuto smlouvu.

23 A tak mohli vraždit a pleniti a krásti a páchat smilstva a všeliké zlovolnosti proti zákonům své vlasti a taktéž proti zákonům svého Boha.

24 A kdyby někdo z těch, kteří patřili k jejich tlupě, odhalil světu jejich "zlovolnost a ohavnosti, měl býti souzen, nikoli podle zákonů jejich vlasti, ale podle zákonů jejich zlovolnosti, jež dal Gadianton a Kiškumen.

25 Nyní vizte, toto jsou ony tajné "přísahy a smlouvy, jež, jak Alma přikázal svému synovi, nemají vyjít do světa, aby nebyly prostředkem k uvedení lidu do záhuby.

26 Nyní vizte, ony "tajné přísahy a smlouvy se nedostaly ke Gadiantonovi ze záznamů, jež byly předány Helamanovi; ale vizte, do srdce Gadiantona je vložila ^btatáž bytost, která ponoukala naše první rodiče, aby pojedli ze zakázaného ovoce –

27 Ano tentýž, který osnoval lsti s "Kainem, že zavraždí-li svého bratra Abela, nebude to světu oznámeno. A osnoval s Kainem a jeho následovníky od oné doby nadále.

28 A také je to tentýž, který vložil do srdce lidí, aby "postavili věž dostatečně vysokou na to, aby se mohli dostat do nebe. A byl to tentýž, který sváděl lid, který přišel od oné věže do této země; který šířil díla temnoty a ohavností po celé tváři země, až stáhl lid do ^bnaprosté záhuby a do věčného pekla.

29 Ano, je to tentýž, který vložil do srdce "Gadiantona, aby nadále pokračoval v díle temnoty a tajného vraždění; a prováděl to od počátku člověka až do této doby.

30 A vizte, to on je "původcem veškerého hříchu. A vizte, pokračuje ve svých dílech temnoty a tajného vraždění a předává jejich úklady a jejich přísahy a jejich smlouvy a jejich plány strašlivé zlovolnosti z pokolení na pokolení podle toho, jak se mu daří získati vládu nad srdcem dětí lidských.

22a PP Tajná spolčení.

24a PP Zlovolnost, zlovolný.

25a Alma 37:27–32.

26a Mojž. 5:29, 49–52.

b 3. Nefi 6:28;

Mojž. 4:6–12.

27a Mojž. 5:18–33.

28a Gen. 11:1–4;

Eter 1:3.

b Eter 8:9, 15–25.

29a Hel. 2:4–13.

30a Alma 5:39–42;

Moroni 7:12, 17;

Mojž. 4:4.

31 A nyní vizte, nad srdcem Nefitů získal velikou vládu; ano, natolik, že se stali nesmírně zlovolnými; ano, větší část z nich se odvrátila od cesty spravedlivosti a "nohama pošlapávala přikázání Boží a obrátila se k svým vlastním cestám a vystavěla si modly ze svého zlata a svého stříbra.

32 A stalo se, že všechny tyto nepravosti k nim přišly v období "nemnoha let tak, že větší část z toho k nim přišla v šedesátém a sedmém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým.

33 A rostli ve svých nepravostech i v šedesátém a osmém roce, k velikému smutku a bédování spravedlivých.

34 A tak vidíme, že Nefité počali upadat do nevíry a růsti v zlovolnosti a v ohavnostech, zatímco Lamanité počali nesmírně růsti v poznání svého Boha; ano, počali zachovávat ustanovení a přikázání jeho a kráčet před ním v pravdě a bezúhonnosti.

35 A tak vidíme, že Duch Páně se počal od Nefitů "stahovati pro zlovolnost a tvrdost srdce jejich.

36 A tak vidíme, že Pán počal vylévati Ducha svého na Lamanity, pro jejich poddajnost a ochotu věřit ve slova jeho.

37 A stalo se, že Lamanité honili tlupu lupičů Gadiantonových; a kázali slovo Boží mezi zlovolnější částí z nich, natolik, že tato tlupa lupičů

byla z prostředku Lamanitů zcela vyhlazena.

38 A stalo se, na druhé straně, že Nefité je prosazovali a podporovali je, počínaje tou zlovolnější částí z nich, až se rozšířili po celé zemi Nefitů a svedli větší část ze spravedlivých tak, že se snížili k tomu, aby uvěřili v jejich díla a dělili se o jejich kořist a připojili se k nim v jejich tajných vraždách a spolčeních.

39 A tak získali naprosté vedení vlády, natolik, že pošlapávali nohama a bili a rvali "chudé a mírné a pokorné následovníky Boží a obraceli se k nim zády.

40 A tak vidíme, že byli ve strašlivém stavu a "dozrávali k věčné zkáze.

41 A stalo se, že takto skončil šedesátý a osmý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

PROROCTVÍ NEFIHO, SYNA HELANANOVA – Bůh hrozí lidu Nefiovu, že jej navštíví ve svém hněvu k jeho naprostému zničení, ledaže budou činiti pokání ze své zlovolnosti. Bůh stíhá lid Nefiův morem; ten činí pokání a obrací se k němu. Samuel, Lamanita, prorokuje Nefitům.

Obsaženo v kapitolách 7 až 16 včetně.

KAPITOLA 7

Nefi je na severu zavržen a vrací se do Zarahemly – Modlí se na své zahradní věži a pak volá k lidu,

31a 1. Nefi 19:7.

32a Alma 46:8.

35a Mos. 2:36;

NaS 121:37.

39a Žalmy 109:16;

Alma 5:54–56;

NaS 56:16.

40a Hel. 5:2; 11:37;

NaS 18:6.

aby činil pokání, jinak zahyne. Kolem roku 23–21 př. Kr.

VIZTE, nyní, stalo se v šedesátém a devátém roce vlády soudců nad lidem Nefitů, že Nefi, syn Helamanův, se “vrátil do země Zarahemla ze země severní.

2 Neboť byl mezi lidem, který byl v zemi severní, a kázal mu slovo Boží a prorokoval mu mnohé věci;

3 A oni zavrhlí všechna jeho slova, natolik, že mezi nimi nemohl zůstat, ale vrátil se opět do své rodné země.

4 A vida lid ve stavu tak strašlivé zlovolnosti, a ony Gadiantony lupiče zaplňující soudcovskou stolicí – uchvátivše moc a pravomoc nad zemí; odkládající příkázání Boží stranou a bez sebemenší spravedlnosti před ním; nečiníce žádnou spravedlnost dětem lidským;

5 Odsuzující spravedlivé pro jejich spravedlivost; nechávající provinilé a zlovolné nepotrestané pro jejich peníze; a nadto byli udržováni v čele vlády, aby panovali a činili podle vůle své, aby mohli dosáhnouti zisku a slávy “světa, a nadto aby mohli snadněji cizoložiti a krásti a zabíjeti a činiti podle své vlastní vůle –

6 Nyní, tato veliká nepravost přišla mezi Nefity v období nemnoha let; a když to Nefi uviděl, srdce se mu v hrudi sevřelo zármutkem; a zvolal v mukách duše své:

7 Ó, kéž bych byl mohl prožiti své dny za dnů, kdy můj otec Nefi na počátku vyšel ze země Jeruzalém, a kéž bych se mohl radovati s ním v zaslíbené zemi; tehdy se s jeho lidem dalo snadno vycházeti, byl pevný v zachovávání příkázání Božích a pomalý v tom, aby byl veden k činění nepravosti; a byl rychlý v tom, aby poslouchal slova Páně –

8 Ano, jestliže by mé dny mohly býti za oněch dnů, pak by duše má měla radost ze spravedlivosti mých bratří.

9 Ale vizte, je mi dáno, aby toto byly mé dny a aby duše má byla naplněna zármutkem pro tuto zlovolnost mých bratří.

10 A vizte, nyní, stalo se, že to bylo na věži, jež byla v zahradě Nefiově, jež byla u cesty, jež vedla na hlavní trh, který byl v městě Zarahemla; tudíž Nefi se sklonil na věži, jež byla v jeho zahradě, kterážto věž byla také blízko zahradní brány, kolem níž vedla cesta.

11 A stalo se, že kolem šlo několik mužů a uviděli Nefiho, jak na věži vylévá svou duši Bohu; a běželi a pověděli lidu, co viděli, a lid se scházel v zástupech, aby mohl zvěděti příčinu tak velikého truchlení nad zlovolností lidu.

12 A nyní, když Nefi vstal, spatřil zástupy lidí, kteří se shromáždili.

13 A stalo se, že otevřel ústa svá a pravil jim: Vizte, “proč jste se shromáždili? Abych vám

mohl povědět o vašich nepravostech?

14 Ano, neboť vystoupil jsem na svou věž, abych mohl vylítí duši svému Bohu pro nesmírný zármutek v srdci svém, který je způsoben nepravostmi vašimi!

15 A pro truchlení mé a bédování mé jste se shromáždili a podivujete se; ano, a máte velice zapotřebí se podivovati; ano, měli byste se podivovati, protože jste se poddali, takže ďábel má tak velikou vládu nad srdcem vašim.

16 Ano, jak jste se mohli poddati ponoukání toho, který se snaží uvrhnouti duši vaši dolů do věčné bídy a nekonečné bědy?

17 Ó, činite pokání, činite pokání! "Proč chcete zemřít? Obráťte se, obraťte se k Pánu, svému Bohu. Proč vás opustil?

18 Je to proto, že jste zatvrdili srdce své; ano, nechcete hlas "dobrého pastýře poslouchati; ano, ^bpopudili jste ho k hněvu proti sobě.

19 A vizte, namísto aby vás "shromáždil, pokud nebudete činiti pokání, vizte, rozptýlí vás tak, že se stanete potravou pro psy a divou zvěř.

20 Ó, jak jste mohli zapomenouti na Boha svého přímo v onen den, kdy vás vysvobodil?

21 Ale vizte, je to proto, abyste dosáhli zisku, abyste byli chváleni od lidí, ano, abyste mohli

získati zlato a stříbro. A ulpěli jste srdcem svým na bohatství a na marných věcech tohoto "světa, pro něž vraždíte a pleníte a kradete a vydáváte ^bkřivého svědectví proti bližnímu svému a činíte všeliké nepravosti.

22 A pro tuto příčinu na vás přijde běda, ledaže budete činiti pokání. Neboť nebudete-li činiti pokání, vizte, toto veliké město, a taktéž i všechna ta veliká města, jež jsou okolo a jež jsou v zemi vlastnictví našeho, budou odňata, takže v nich nebudete mítí žádného místa; neboť vizte, Pán vám nedá "sílu, jak to doposud činil, abyste odolali nepřátelům svým.

23 Neboť vizte, tak praví Pán: Neukáží zlovolným ze síly své, jedněm více nežli druhým, leda těm, kteří činí pokání z hříchů svých a poslouchají slova moje. Nyní, tudíž, chtěl bych, abyste viděli, bratří moji, že bude "lépe Lamanitům nežli vám, ledaže budete činiti pokání.

24 Neboť vizte, jsou spravedlivější nežli vy, neboť nezhřešili proti onomu velikému poznání, jež jste vy obdrželi; tudíž Pán k nim bude milosrdný; ano, on "prodlouží dny jejich a znásobí símě jejich, a to když vy budete zcela ^bzničení, ledaže budete činiti pokání.

25 Ano, běda vám pro onu velikou ohavnost, jež přišla mezi vás; a vy jste se k ní připojili,

17a Ezech. 18:23, 31–32.

18a Ezech. 34:12;

Jan 10:14–16;

Alma 5:38–41, 57–60.

pp Dobrý pastýř.

b Jákob 1:8;

Alma 12:36–37.

19a 3. Nefi 10:4–7.

21a pp Světskost.

b Ex. 20:16;

Mat. 15:19–20.

22a Mos. 7:29.

23a Hel. 15:11–15.

24a Alma 9:16; NaS 5:33.

b Alma 9:19.

ano, k oné "tajné tlupě, kterou založil Gadianton!

26 Ano, "běda přijde na vás pro onu pýchu, které jste strpěli vstoupiti do srdce svého a která vás povýšila nad to, co je dobré, pro nesmírně veliké ^bbohatství vaše!

27 Ano, běda vám pro zlovolnost vaši a ohavnosti vaše!

28 A pokud nebudete činiti pokání, zahynete; ano, dokonce i vaše země vám budou odebrány, a vy budete vyhlazeni s tváře země.

29 Vizte nyní, nepravím sám ze sebe, že tyto věci budou, protože to, že "vím tyto věci, nemám sám ze sebe; ale vizte, já vím, že tyto věci jsou pravdivé, protože mi je oznámil Pán Bůh, tudíž já svědčím, že budou.

KAPITOLA 8

Zkažení soudcové se snaží popuditi lid proti Nefimu – Abraham, Mojžíš, Zenos, Zenok, Eziáš, Izaiáš, Jeremiáš, Lehi a Nefi, všichni svědčili o Kristu – Nefi inspirací oznamuje zavraždění hlavního soudce. Kolem roku 23–21 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že když Nefi pravil tato slova, vizte, byli tam muži, kteří byli soudci, kteří taktéž náleželi k tajné tlupě Gadiantonově, a ti se hněvali a volali proti němu, řkouce lidu: Proč se tohoto muže nechopíte a nepředvedete ho, aby mohl býti odsouzen podle zločinu, jež učinil?

2 Proč se na tohoto muže díváte a posloucháte, jak spílá tomuto lidu a našemu zákonu?

3 Neboť vizte, Nefi k nim promlouval o zkaženosti jejich zákona; ano, Nefi promlouval mnoho věcí, které nemohou býti vypsány; a nepromluvil ničeho, co by se protivilo příkázáním Božím.

4 A tito soudcové se na něho hněvali, protože k nim "promlouval jasně o jejich tajných dílech temnoty; nicméně neodvažovali se na něho vložití své vlastní ruce, neboť se báli lidu, aby nevolal proti nim.

5 Tudíž volali k lidu řka: Proč tomuto muži trpíte, aby nám spílal? Neboť vizte, on odsuzuje veškerý tento lid, až k záhubě; ano, a také že tato naše veliká města nám budou odňata, takže v nich nebudeme míti žádného místa.

6 A nyní, my víme, že to je nemožné, neboť vizte, my jsme mocní, a naše města jsou veliká, tudíž naši nepřátelé nemohou nad námi míti žádné moci.

7 A stalo se, že tak podněcovali lid k hněvu proti Nefimu a vyvolávali mezi ním sváry; neboť tam byli někteří, kteří zvolali: Nechte toho muže býti, neboť je to dobrý muž, a ony věci, jež praví, se zajisté stanou, ledaže budeme činiti pokání;

8 Ano, vizte, přijdou na nás všechny soudy, kterými proti nám svědčil; neboť víme, že nám spravedlivě svědčil o našich nepravostech. A vizte, je

jich mnoho, a on "ví stejně dobře o všech věcech, jež nás postihnou, jako ví o našich nepravostech;

9 Ano, a vizte, kdyby nebyl prorokem, nemohl by o oněch věcech svědčiti.

10 A stalo se, že oněm lidem, kteří usilovali o to, aby Nefiho zničili, strach zabránil, aby na něj vložili ruce; tudíž počal k nim opět promlouvati vida, že v očích několika získal přízeň, natolik, že ostatní měli strach.

11 Tudíž byl nutkán promluvit k nim více a pravil: Vizte, bratří moji, což jste nečetli, že Bůh dal jedinému muži, a to Mojžíšovi, moc, aby udeřil do vod Rudého "moře, a ony se rozestoupily sem i tam, natolik, že Izraelité, kteří byli našimi otci, prošli po suché zemi, a nad vojsky Egyptských se vody uzavřely a pohltily je?

12 A nyní vizte, jestliže Bůh dal tomuto muži takovou moc, proč byste se tedy měli sebou přítí a říkati, že on mi nedal žádnou moc, skrze niž mohu věděti o soudech, jež na vás přijdou, ledaže budete činiti pokání?

13 Ale vizte, vy nejenže popíráte moje slova, ale vy popíráte i všechna slova, jež promlouvali naši otcové, a také slova, jež promlouval tento muž, Mojžíš,

jemuž byla dána tak veliká moc, ano, slova, jež promlouval o příchodu Mesiáše.

14 Ano, což nevydal svědectví, že přijde Syn Boží? A tak jak "pozvedl měděného hada v pustině, právě tak bude pozvednut ten, který přijde.

15 A tak jak všichni, kteří pohlédli na onoho hada, měli "žítí, právě tak všichni, kteří budou pohlížeti na Syna Božího s vírou, majíce ducha zkroutěného, mohou "bžítí, dokonce životem, který je věčný.

16 A nyní vizte, nejen Mojžíš svědčil o těchto věcech, ale také "všichni svatí proroci, od jeho dnů až po dny Abrahamovy.

17 Ano, a vizte, "Abraham spatřil příchod jeho a byl naplněn radostí a zaradoval se.

18 Ano, a vizte, pravím vám, nejen Abraham věděl o těchto věcech, ale i přede dny Abrahamovými byli "mnozí, kteří byli povoláni "řádem Božím; ano, a to podle řádu Syna jeho; a to aby bylo lidu ukázáno mnoho tisíc let před příchodem jeho, že vpravdě vykoupení k nim přijde.

19 A nyní, chtěl bych, abyste věděli, že i ode dnů Abrahamových bylo mnoho proroků, kteří o těchto věcech svědčili; ano, vizte, prorok "Zenos směle svědčil; za což byl zabit.

8a Hel. 7:29.

11a Ex. 14:16;

1. Nefi 17:26;

Mos. 7:19;

NaS 8:2–3;

Mojž. 1:25.

14a Num. 21:6–9;

2. Nefi 25:20;

Alma 33:19–22.

pp Ježíš Kristus –
Předobrazy a
symboly Krista.

15a 1. Nefi 17:41;

Alma 37:45–47;

3. Nefi 15:9.

b Jan 11:25.

16a Jákob 4:4–5; 7:11.

17a Gen. 22:8–14;

Jan 8:56.

18a Alma 13:19;

NaS 84:6–16; 136:37.

b pp Melchisedechovo
kněžství.

19a Alma 34:7.

20 A vizte, také "Zenok a také Eziáš a také ^bIzaiáš a ^cJeremiáš (Jeremiáš byl tentýž prorok, který svědčil o zničení ^dJeruzaléma), a nyní víme, že Jeruzalém byl zničen podle slov Jeremiášových. Ó, proč by tedy Syn Boží neměl přijíti, podle proctví jeho?

21 A nyní, budete zpochybňovati to, že ^eJeruzalém byl zničen? Budete říkati, že ^fsynové Sedechiášovi nebyli zabiti, všichni až na ^gMuleka? Ano, a nevidíte snad, že símě Sedechiášovo je s námi a že bylo vyhnáno ze země Jeruzalém? Ale vizte, to není vše –

22 Náš otec Lehi byl vyhnán z Jeruzaléma, protože svědčil o těchto věcech. Nefi také svědčil o těchto věcech, a také téměř všichni naši otcové, až do této doby; ano, svědčili o ^hpříchodu Krista a těšili se a radovali se z jeho dne, který přijde.

23 A vizte, on jest Bůh a je s nimi a ukázal se jim, že jím byli vykoupeni; a oni mu vzdali slávu pro to, co přijde.

24 A nyní, protože tyto věci víte a nemůžete je popřít, ledaže budete lháti, tudíž v tomto jste zhřešili, neboť jste všechny tyto věci zavrhlí, i přes tak mnohé důkazy, které jste obdrželi; ano, dokonce jste obdrželi

"všechny věci, jak věci na nebi, tak všechny věci, jež jsou na zemi, jako svědectví o tom, že jsou pravdivé.

25 Ale vizte, vy jste zavrhlí pravdu a ⁱvzbouřili jste se proti svému svatému Bohu; a právě v této době, namísto abyste si ukládali ^jpoklady v nebi, kde se nic nekazí a kam nemůže přijíti nic, co je nečisté, hromadíte pro sebe hněv pro den ^ksoudu.

26 Ano, právě v této době dozráváte kvůli vraždám svým a ^lsmilstvu svému a zlovolnosti své k věčné zkáze; ano, a pokud nebudete činiti pokání, brzy na vás přijde.

27 Ano, vizte, je nyní vpravdě za vašimi dveřmi; ano, jděte k soudcovské stoličce a hledejte; a vizte, váš soudce je zavražděn a ^mleží v krvi své; a byl zavražděn ⁿsvým bratrem, který usiluje o to, aby usedl na soudcovskou stoličce.

28 A vizte, oba patří k vaší tajné tlupě, jejímž ^opůvodcem je Gardianton a onen zlý, který usiluje o to, aby zničil duše lidské.

KAPITOLA 9

Poslové nalézají u soudcovské stolice hlavního soudce mrtoého – Jsou uvězněni a později propuštěni

20a 1. Nefi 19:10;
3. Nefi 10:15–16.
pp Písma –
Ztracená písma.
b Iz. 53.
c 1. Nefi 5:13; 7:14.
d Jer. 26:18; 1. Nefi 1:4.
21a 2. Nefi 6:8;
Omni 1:15.

b 2. Král. 25:7;
Jer. 39:6; 52:10.
c Ezech. 17:22–23;
Hel. 6:10.
22a pp Ježíš Kristus –
Prorocství o narození
a smrti Ježíše Krista.
24a Alma 30:44;
Mojž. 6:63.

25a Mos. 2:36–38; 3:12.
b Hel. 5:8;
3. Nefi 13:19–21.
c NaS 10:20–23;
121:23–25.
26a pp Smilstvo.
27a Hel. 9:3, 15.
b Hel. 9:6, 26–38.
28a Hel. 6:26–30.

– *Nefi inspirací označuje Seantumaa za vražedníka – Nefi je některými uznán za proroka. Kolem roku 23–21 př. Kr.*

VIZTE nyní, stalo se, že když Nefi promluvil tato slova, několik mužů, kteří byli mezi nimi, běželo k soudcovské stoličce; ano, vpravdě šlo jich pět, a jak šli, řekli si mezi sebou:

2 Vizte, nyní poznáme s jistotou, zda je tento muž prorokem a zda mu Bůh přikázal, aby nám prorokoval takové podivuhodné věci. Vizte, my nevěříme, že mu to přikázal; ano, nevěříme, že je prorok; nicméně je-li to, co pravil o hlavním soudci, pravda, že je mrtev, pak uvěříme, že i ostatní slova, jež promlouval, jsou pravdivá.

3 A stalo se, že běželi ze všech sil a přišli k soudcovské stoličce; a vizte, hlavní soudce byl na zemi a „ležel v krvi své.

4 A nyní vizte, když to uviděli, byli nesmírně užaslí, natolik, že padli k zemi; neboť předtím nevěřili slovům, jež Nefi o hlavním soudci promluvil.

5 Ale nyní, když uviděli, uvěřili a přišla na ně bázeň, že všechny ty soudy, o nichž Nefi promlouval, přijdou na lid; tudíž se třáslí a padli k zemi.

6 Nyní, ihned poté, co byl soudce zavražděn – a byl probodnut svým bratrem zahaleným do tajnosti, a ten uprchl, a služebníci běželi a oznamovali lidem, šíříce mezi nimi křik o vraždě;

7 A vizte, lidé se shromáždili k místu soudcovské stoličce – a vizte, k svému úžasu uviděli oněch pět mužů, kteří padli k zemi.

8 A nyní vizte, tyto lidé nevěděli nic o zástupu, jenž se shromáždil u „zahrady Nefiovy; tudíž si mezi sebou řekli: Tito muži jsou ti, kteří zavraždili soudce, a Bůh je udeřil, takže před námi nemohli uprchnouti.

9 A stalo se, že se jich chopili a svázali je a uvrhli do vězení. A do široka bylo rozesláno prohlášení, že soudce byl zabit a že vražedníci byli zajati a uvrženi do vězení.

10 A stalo se, že druhého dne se lid shromáždil, aby truchlil a „postil se na pohřbu velikého hlavního soudce, který byl zabit.

11 A tak také oni soudcové, kteří byli u zahrady Nefiovy a slyšeli jeho slova, se také shromáždili na pohřbu.

12 A stalo se, že se vyptávali mezi lidem řkouce: Kde je oněch pět, kteří byli vysláni, aby zjistili, zda hlavní soudce je mrtev? A oni odpověděli a pravili: O těchto pěti, o kterých pravíte, že jste je vyslali, nevíme; ale je zde pět mužů, kteří jsou oněmi vražedníky, které jsme uvrhli do vězení.

13 A stalo se, že soudcové požádali, aby byli přivedeni; a byli přivedeni a vizte, bylo to oněch pět, kteří byli vysláni; a vizte, soudcové se jich vyptáva-

li, aby zvěděli o oné záležitosti, a oni jim pověděli vše, co učinili, řkouce:

14 Běželi jsme a přišli jsme k místu soudcovské stolice, a když jsme uviděli všechny věci tak, jak Nefi svědčil, byli jsme užaslí natolik, že jsme padli k zemi; a když jsme se vzpamatovali ze svého úžasu, vizte, oni nás uvrhli do vězení.

15 Nyní, co se týče vraždy tohoto muže, nevíme, kdo to učinil; a jen tolik víme, že jsme běželi a přišli jsme tak, jak jste si přáli, a vizte, on byl mrtev, podle slov Nefiových.

16 A nyní, stalo se, že soudcové vysvětlili tu záležitost lidu a volali proti Nefimu řkouce: Vizte, my víme, že tento Nefi se musel s někým domluvit, že zabije soudce, aby nám to potom mohl oznámiti, aby nás tak mohl obrátit na svou víru a aby se mohl vyvyšovati, že je veliký muž, vyvolený Bohem, a prorok.

17 A nyní vizte, my tohoto muže odhalíme a on svou vinu přizná a oznámí nám pravého vražedníka tohoto soudce.

18 A stalo se, že oněch pět bylo v den pohřbu osvobozeno. Nicméně pokárali soudce za slova, jež vyřkli proti Nefimu, a svářili se s nimi jeden po druhém, natolik, že je zahanbili.

19 Nicméně, oni dali, aby Nefi byl zajat a spoután a přiveden před zástup, a počali ho různými způsoby zpovídati, aby ho mohli lapiti a odsouditi k smrti –

20 Řkouce mu: Ty jsi spolčený; kdo je ten muž, jenž spáchal tuto vraždu? Nyní nám pověz a přiznej svou vinu; řkouce: Viz, zde jsou peníze; a také ti darujeme život, jestliže nám to povíš a přiznáš se k dohodě, kterou jsi s ním učinil.

21 Ale Nefi jim pravil: Ó, vy "blázni, vy srdce neobřezaného, vy slepí a vy ^btvrdší lidé, víte, jak dlouho vám Pán, váš Bůh, bude trpěti, abyste šli touto vaší cestou hříchu?

22 Ó, měli byste začít kvílet a "truchlit pro ono velké zničení, jež vás v tuto dobu očekává, ledaže budete činiti pokání.

23 Vizte, vy pravíte, že jsem se domluvil s nějakým mužem, aby zavraždil Sezorama, našeho hlavního soudce. Ale vizte, pravím vám, že je to proto, že jsem vám svědčil, abyste mohli zvěděti o této věci; ano, a to jako svědectví vám, že jsem věděl o zlovolnosti a ohavnostech, které mezi vámi jsou.

24 A protože jsem tak učinil, vy říkáte, že jsem se domluvil s nějakým mužem, aby provedl tuto věc; ano, protože jsem vám ukázal toto znamení, hněváte se na mne a usilujete o to, abyste zničili můj život.

25 A nyní vizte, ukáži vám další znamení a uvidím, zda budete i v této věci usilovati o to, abyste mne zničili.

26 Vizte, pravím vám: Jděte do domu Seantumova, který je "bratrem Sezoramovým, a povězte mu –

21a Skut. 7:51.
b PP Vzpoura.

22a Mos. 7:24.
26a Hel. 8:27.

27 Domluvil se s tebou Nefi, ten údajný prorok, jenž prorokuje tolik zlého o tomto lidu, a skrže to jsi zavraždil Sezorama, který je tvým bratrem?

28 A vizte, řekne vám: Nikoli.

29 A vy mu řeknete: Zavraždil jsi svého bratra?

30 A on bude stát ve strachu a nebude vědět, co říci. A vizte, zapře vám to; a bude činit, jako by byl užaslý; nicméně, prohlásí vám, že je nevinný.

31 Ale vizte, vy ho prohlédnete a na cípu jeho pláště najdete krev.

32 A až to uvidíte, řeknete: Odkud pochází tato krev? Nevíme snad, že je to krev tvého bratra?

33 A pak se roztřeše a bude bledý, dokonce jako kdyby na něj přišla smrt.

34 A pak řekněte: Pro tento strach a tuto bledost, jež ti vešla v tvář, viz, my víme, že jsi vinný.

35 A pak na něj přijde větší bázeň; a pak se vám přizná a nebude již zapírat, že tuto vraždu učinil.

36 A pak vám řekne, že já, Nefi, o této záležitosti nevím ničeho, leda by mi to bylo dáno mocí Boží. A pak poznáte, že jsem čestný muž a že jsem k vám poslán od Boha.

37 A stalo se, že šli a učinili přesně tak, jak jim Nefi řekl. A vizte, slova, jež pravil, byla pravdivá; neboť podle oněch slov zapíral; a podle oněch slov se i přiznal.

38 A byl přiveden, aby projevil, že skutečným vražedníkem je on sám, takže oněch pět bylo

propuštěno na svobodu, a také Nefi byl propuštěn.

39 A byli tam někteří Nefité, kteří ve slova Nefiova uvěřili; a byli tam také někteří, kteří uvěřili pro svědectví oněch pěti, neboť ti byli obráceni, zatímco byli ve vězení.

40 A nyní, mezi lidem byli někteří, kteří pravili, že Nefi je prorok.

41 A byli tam jiní, kteří pravili: Vizte, on je bůh, neboť kdyby nebyl bůh, nemohl by vědět o všech věcech. Neboť vizte, pověděl nám o myšlenkách srdce našeho, a také nám pověděl o jiných věcech; a dokonce nás přivedl k poznání pravého vražedníka našeho hlavního soudce.

KAPITOLA 10

Pán dává Nefimu pečeticí moc – Je obdařen mocí svazovati a rozsvazovati na zemi i na nebi – Přikazuje lidem, aby činili pokání, jinak zahynou – Duch ho přenáší od zástupu k zástupu. Kolem roku 21–20 př. Kr.

A STALO se, že mezi lidmi povstal rozkol, natolik, že se rozdělili tak a onak a šli svou cestou, zanechávající Nefiho samotného, jak stál v jejich středu.

2 A stalo se, že Nefi šel svou cestou k svému vlastnímu domu "přemítaje o věcech, jež mu Pán ukázal.

3 A stalo se, jak tak přemítal – jsa velice sklíčen pro zlovolnost

lidu Nefitů, jejich tajná díla temnoty a jejich vraždění a jejich plenění a všeliké nepravosti – a stalo se, že jak tak přemítal ve svém srdci, vizte, přišel k němu hlas řkocí:

4 Požehnaný jsi, Nefi, pro věci, jež jsi učinil; neboť jsem viděl, jak jsi s "neúnavností oznamoval tomuto lidu slovo, jež jsem ti dal. A nebál ses jich a nehleděl jsi na to, abys zachoval svůj ^bvlastní život, ale vyhledával jsi "vůli mou a hleděl jsi zachovávatí přikázání má.

5 A nyní, protože jsi to činil s takovou neúnavností, viz, budu ti žehnati na věky; a učiním tě mocným ve slově a ve skutku, ve víře a v dílech; ano, dokonce tak, že "všechny věci se ti stanou podle ^bslova tvého, neboť ty "nepožádaš o to, co je proti vůli mé.

6 Viz, ty jsi Nefi a já jsem Bůh. Viz, oznamuji ti v přítomnosti andělů svých, že budeš míti moc nad tímto lidem a podle zlovolnosti tohoto lidu stihneš zemi "hladem a morem a zkázou.

7 Viz, dávám ti moc, že cokoli "zpečetíš na zemi, bude zpečetěno na nebi; a cokoli rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi; a tak budeš míti moc mezi tímto lidem.

8 A tak, řekneš-li tomuto chrámu, rozpukne se vedví, bude to učiněno.

9 A řekneš-li této "hoře, vrhni se dolů a buď rovná, bude to učiněno.

10 A viz, řekneš-li, že Bůh udeří tento lid, stane se tak.

11 A nyní viz, prikazuji ti, abys šel a oznamoval tomuto lidu, že takto praví Pán Bůh, jenž jest Všemohoucí: Pokud nebudete činiti pokání, budete biti, až ke "zničení.

12 A vizte, nyní, stalo se, že když Pán pravil Nefimu tato slova, on se zastavil a nešel do svého vlastního domu, ale vrátil se k zástupům, jež byly rozptýleny po tváři země, a počal jim oznamovati slovo Páně, jež k němu bylo promlouváno, o zničení jejich, nebudou-li činiti pokání.

13 Nyní vizte, i přes onen veliký zázrak, který Nefi učinil, když jim řekl o smrti hlavního soudce, zatvrdili srdce své a neposlouchali slova Páně.

14 Tudíž jim Nefi oznamoval slovo Páně řka: Pokud nebudete činiti pokání, tak praví Pán, budete biti až ke zničení.

15 A stalo se, že když jim Nefi oznamoval slovo, vizte, stále zatvrzovali srdce své a nechtěli slova jeho poslouchati; tudíž mu spílali a snažili se vložití na něj ruce své, aby ho mohli uvrhnouti do vězení.

16 Ale vizte, moc Boží byla s ním a oni se ho nemohli chopiti, aby ho uvrhli do vězení,

4a PP Píle.
b PP Oběť.
c 3. Nefi 11:11.
5a 3. Nefi 18:20;
NaS 88:63–65.

b Enos 1:12.
c 2. Nefi 4:35;
NaS 46:30.
6a Hel. 11:4–18.
7a Mat. 16:19.

PP Pečetění, pečeti.
9a Mat. 17:20; Jákob 4:6;
Morm. 8:24;
Eter 12:30.
11a Hel. 5:2.

neboť ho uchopil Duch a odnesl ho pryč z jejich středu.

17 A stalo se, že tak chodil v Duchu od zástupu k zástupu, oznamuje slovo Boží, dokonce dokud ho neoznámil jim všem nebo ho nevyslal mezi všechny lid.

18 A stalo se, že nechtěli slova jeho poslouchati; a počaly býti sváry, natolik, že se rozdělili proti sobě a počali se navzájem pobíjeti mečem.

19 A tak skončil sedmdesátý a první rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

KAPITOLA 11

Nefi přesvědčuje Pána, aby jejich válku vystřídal hladem – Mnoho lidí hyne – Činí pokání a Nefi naléhavě žádá Pána o déšť – Nefi a Lehi dostávají mnoho zjevení – Gadiantonovi lupiči se usazují v zemi. Kolem roku 20–6 př. Kr.

ANYNÍ, stalo se v sedmdesátém a druhém roce vlády soudců, že sváry se zvětšily natolik, že po celé zemi byly války mezi veškerým lidem Nefiovým.

2 A byla to tato "tajná tlupa lupičů, kdo prováděl toto dílo zkázy a zlovolnosti. A tato válka trvala celý tento rok; a v sedmdesátém a třetím roce trvala také.

3 A stalo se, že v tomto roce Nefi volal k Pánu řka:

4 Ó Pane, nestrp, aby byl tento lid zničen mečem; ale, ó Pane, nechť je raději v zemi "hlad, aby je podnítl k rozpomenutí

se na Pána, jejich Boha, a snad budou činiti pokání a obrátí se k tobě.

5 A tak bylo učiněno podle slov Nefiových. A v zemi byl veliký hlad, mezi veškerým lidem Nefiovým. A tak v sedmdesátém a čtvrtém roce hlad pokračoval a dílo zkázy mečem ustalo, ale stalo se těžké hladem.

6 A toto dílo zkázy pokračovalo i v sedmdesátém a pátém roce. Neboť země byla stížena tak, že byla suchá a nevydala obilí v období obilí; a celá země byla stížena, a to mezi Lamanity, stejně jako mezi Nefity, takže byli bití tak, že v zlovolnějších částech země hynuli po tisících.

7 A stalo se, že lidé viděli, že brzy zahynou hladem, a počali se "rozpomínati na Pána, svého Boha; a počali se rozpomínati na slova Nefiova.

8 A lidé počali prositi své hlavní soudce a své vůdce, aby Nefimu řekli: Viz, my víme, že jsi muž Boží, a tudíž volej k Pánu, našemu Bohu, aby od nás odvrátil tento hlad, aby se nenaplnila všechna "slova, jež jsi o našem zničení promlouval.

9 A stalo se, že soudcové Nefimu řekli podle slov, jež byla požadována. A stalo se, že když Nefi viděl, že lid činí pokání a pokořuje se v žíni, volal opět k Pánu řka:

10 Ó Pane, viz, tento lid činí pokání; a potřel mezi sebou tlupu Gadiantonovu natolik, že zanikli a ukryli tajné plány své v zemi.

11 Nyní, ó Pane, pro tuto pokoru jejich, kéž bys odvrátil hněv svůj, a nechť je hněv tvůj upokojen zkázou oněch zlovolejších lidí, které jsi již zničil.

12 Ó Pane, kéž bys odvrátil hněv svůj, ano, prudký hněv svůj, a dej, aby tento hlad v této zemi mohl ustati.

13 Ó Pane, kéž bys mne poslouchal a dal, aby mohlo býti učiněno podle slov mých, a sešli na tvář země "déšť, aby mohla vydati ovoce své a obilí své v období obilí.

14 Ó Pane, ty jsi poslouchal "slova moje, když jsem pravil, nechť je hlad, aby mor meče mohl ustati; a já vím, že ty, právě v této době, slova moje posloucháš, neboť jsi pravil: Bude-li tento lid činiti pokání, ušetřím jej.

15 Ano, ó Pane, a ty vidíš, že pokání činili pro hlad a mor a zkázu, jež na ně přišly.

16 A nyní, ó Pane, kéž bys odvrátil hněv svůj a opět vyzkoušel, zda ti budou sloužiti. A jestliže budou, ó Pane, můžeš jim požehnati podle slov svých, jež jsi pravil.

17 A stalo se, že v sedmdesátém a šestém roce Pán odvrátil hněv svůj od lidu a dal, aby na zemi spadl "déšť, natolik, že v období ovoce vynesla ovoce své. A stalo se, že v období obilí svého vynesla obilí své.

18 A vizte, lid se radoval a oslavoval Boha a celá tvář země byla naplněna radostí; a již neusilovali o to, aby zničili

Nefiho, ale považovali ho za "velikého proroka a muže Božího, majícího velikou moc a pravomoc, danou mu od Boha.

19 A vizte, Lehi, bratr jeho, "nezaostával ani v nejmenším za ním co do věcí týkajících se spravedlivosti.

20 A tak stalo se, že lidu Nefiovu se opět počalo v zemi dařiti a počal stavěti na pustých místech svých a počal se množiti a šířiti, dokonce až pokryl celou tvář země, jak na severu, tak na jihu, od moře na západě po moře na východě.

21 A stalo se, že sedmdesátý a šestý rok skončil v míru. A sedmdesátý a sedmý rok počal v míru; a "církev se rozšířila po tváři celé země; a větší část lidu, jak Nefité, tak Lamanité, náležela k církvi; a měli v zemi nesmírně veliký mír; a tak skončil sedmdesátý a sedmý rok.

22 A měli mír i v roce sedmdesátém a osmém, až na několik svárů ohledně bodů nauky, jež byly urovnány proroky.

23 A v sedmdesátém a devátém roce mezi nimi počal býti veliký rozbroj. Ale stalo se, že Nefi a Lehi a mnozí jejich bratří, kteří znali pravé body nauky, majíce denně mnohá "zjevení, tudíž kázali lidu natolik, že v témže roce jejich rozbroj ukončili.

24 A stalo se, že v osmdesátém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým tam byl jistý počet odštěpenců od lidu Nefiova,

13a 1. Král. 18:1, 41–46.

14a Hel. 11:4.

17a Deut. 11:13–17.

18a Hel. 10:5–11.

19a Hel. 5:36–44.

21a PP Církev Ježíše

Krista.

23a Alma 26:22;

NaS 107:19.

kteří před několika lety přešli k Lamanitům a vzali na sebe jméno Lamanitů, a také jistý počet těch, kteří byli skutečnými potomky Lamanitů, jsouce jimi podněcováni k hněvu, neboli těmi odštěpenci, tudíž počali válku se svými bratřími.

25 A páchali vraždy a plenili; a pak se stáhli zpět do hor a do pustiny a na tajná místa, ukrývajíce se, takže nemohli býti nalezeni, získávající denně další k svým počtům, poněvadž byli odštěpenci, kteří přecházeli k nim.

26 A tak za čas, ano, dokonce v období nemnoha let, se stali nesmírně velikou tlupou lupičů; a vyhledali všechny tajné plány Gadiantonovy; a tak se stali lupiči Gadiantonovými.

27 Nyní vizte, tito lupiči způsobili velikou spoušť, ano, dokonce velikou zkázu mezi lidem Nefiovým, a taktéž mezi lidem Lamanitů.

28 A stalo se, že bylo nezbytné, aby tomuto dílu zkázy byl učiněn konec; tudíž vyslali vojsko silných mužů do pustiny a do hor, aby tuto tlupu lupičů vyhledali a zničili ji.

29 Ale vizte, stalo se, že v témže roce byli zahnaní zpět až do svých vlastních zemí. A tak skončil osmdesátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

30 A stalo se na počátku osmdesátého a prvního roku, že opět vyšli proti této tlupě lupičů a mnoho jich zničili; a také byli navštíveni velikým zničením.

31 A byli opět nuceni vrátiti se z pustiny a z hor do svých vlastních zemí pro nesmírnou velikost počtu oněch lupičů, kteří zamořili hory a pustinu.

32 A stalo se, že tak skončil tento rok. A lupičů stále přibývalo a zesílili natolik, že vzdorovali všem vojskům Nefitů, a také Lamanitů; a způsobili, že na lid po celé tváři země přišel veliký strach.

33 Ano, neboť oni navštěvovali mnohé části země a způsobovali na nich velikou zkázu; ano, a mnohé zabíjeli a jiné odváděli jako zajaté do pustiny, a obzvláště jejich ženy a jejich děti.

34 Nyní, toto veliké zlo, jež přišlo na lidi pro jejich nepravost, je podněcovalo opět k rozpočetí se na Pána, jejich Boha.

35 A tak skončil osmdesátý a první rok vlády soudců.

36 A v osmdesátém a druhém roce počali opět "zapomínati na Pána, svého Boha. A v osmdesátém a třetím roce počali silně růsti v nepravosti. A v osmdesátém a čtvrtém roce nenapravili své cesty.

37 A stalo se v osmdesátém a pátém roce, že rostli silněji a silněji v pýše své a ve zlovolnosti své; a tak opět dozávali ke zkáze.

38 A tak skončil osmdesátý a pátý rok.

KAPITOLA 12

Lidé jsou nestálí a pošetilí a rychlí

v tom, aby činili zlo – Pán ukáží svému lidu – Nicota lidí je porovnávána s mocí Boží – V den soudu lidé získají nekonečný život, nebo nekonečné zatracení. Kolem roku 6 př. Kr.

A TAK můžeme vidět, jak falešné jsou děti lidské, a také, jak vrtkavé je srdce jejich; ano, můžeme vidět, že Pán v nekonečné dobrotivosti své žehná a "dává úspěch těm, kteří v něho vkládají svou ^bdůvěru.

2 Ano, a můžeme vidět, že právě v době, kdy obdaňuje svůj lid, ano, v růstu jejich polí, jejich stád a jejich dobytka, a ve zlatě a ve stříbře a ve všelikých drahocenných věcech všeho druhu a způsobu; zachovává život jejich a vysvobozuje je z rukou nepřátel jejich; obměkčuje srdce nepřátel jejich, aby jim nevyhlašovali válku; ano, a zkrátka, čině vše pro blaho a štěstí svého lidu; ano, tehdy je ta doba, kdy "zatvrzují srdce své a zapomínají na Pána, svého Boha, a ^bpošlapávají Svatého nohama svýma – ano, a to pro pohodlí své a nesmírně veliký úspěch svůj.

3 A tak vidíme, že pokud Pán "neukáží lid svůj mnohými strastmi, ano, pokud jej nenavštěvuje smrtí a hrůzou a

hladem a všelikým morem, oni si na něho ^bnevzpomenou.

4 Ó, jak pošetilé a jak marnivé a jak zlé a ďábelské a jak "rychlé v tom, aby činily nepravosti, a jak pomalé v tom, aby činily dobro, jsou děti lidské; ano, jak rychlé v tom, aby naslouchaly slovům toho zlého a aby ulpívaly ^bsrdcem svým na marných věcech světa!

5 Ano, jak rychlé v tom, aby se povyšovaly v "pýše; ano, jak rychlé v tom, aby se vychloubovaly a činily všeliké druhy toho, co je nepravost; a jak pomalé jsou v tom, aby se rozpomínaly na Pána, svého Boha, a naklonily ucho radám jeho, ano, jak pomalé v tom, aby ^bkráčely po stezkách moudrosti!

6 Vizte, nepřejí si, aby nad nimi Pán, jejich Bůh, jenž je "stvořil, ^bpanoval a vládl; i přes velikou dobrotivost jeho a milosrdenství jeho vůči nim pokládají rady jeho za nic a nechtějí, aby byl jejich průvodcem.

7 Ó, jak veliká je "nicota dětí lidských; ano, vpravdě jsou méně nežli prach země.

8 Neboť vizte, prach země se pohybuje sem a tam a rozpadá se na příkaz našeho velikého a věčného Boha.

9 Ano, vizte, hlasem jeho se vrchy a hory třesou a "chvějí.

12 1a 2. Par. 26:5;
Žalmy 1:2–3.
b Žalmy 36:8–9;
2. Nefi 22:2; Mos. 4:6.
pp Důvěra,
důvěřovati.
2a pp Odpadlictví.
b Alma 5:53;
3. Nefi 28:35.

3a Mos. 23:21;
NaS 98:21; 101:8.
b Amos 4:6–11.
4a Ex. 32:8.
b Mat. 15:19;
Židům 3:12.
5a Přísl. 29:23.
pp Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

b pp Kráčeti, kráčeti
s Bohem.
6a Iz. 45:9; NaS 58:30;
Mojž. 7:32–33.
b NaS 60:4.
7a Iz. 40:15, 17;
Mos. 4:19;
Mojž. 1:10.
9a 3. Nefi 22:10.

10 A "mocí hlasu jeho se roztrhají a srovnají, ano, dokonce jako údolí.

11 Ano, mocí hlasu jeho se "celá země otrásá;

12 Ano, mocí hlasu jeho se základy rozhoupají, až do samého středu.

13 Ano, a jestliže řekne zemi – Pohni se – pohne se.

14 Ano, jestliže řekne "zemi – ^bJdi nazpět, aby ^cprodloužila den o mnoho hodin – stane se tak;

15 A tak podle slova jeho jde země zpět a člověku se zdá, že slunce se zastavilo; ano, a vizte, je tomu tak; neboť zajisté to, co se pohybuje, je země, a nikoli slunce.

16 A vizte také, jestliže řekne "vodám veliké hloubky – ^bVyschněte – stane se tak.

17 Vizte, jestliže řekne této hoře – Pozvedni se a "přejdi a padni na ono město, aby bylo pohřbeno – vizte, stane se tak.

18 A vizte, jestliže člověk "ukryje v zemi poklad a Pán řekne – Budiž ^bproklet pro nepravost toho, který jej ukryl – vizte, bude proklet.

19 A jestliže Pán řekne – Budiž proklet, aby tě od této doby nadále a na věky nikdo nenalezl – vizte, nikdo ho od této doby nadále a na věky nezíská.

20 A vizte, jestliže Pán řekne

člověku – Pro nepravosti své budiž proklet na věky – stane se tak.

21 A jestliže Pán řekne – Pro nepravosti své budiž odříznut z přítomnosti mé – on způsobí, aby tomu tak bylo.

22 A běda tomu, komu to řekne, neboť tak se stane tomu, kdo bude činiti nepravost, a nemůže být spasen; tudíž, proto, aby lidé mohli být spaseni, bylo oznamováno pokání.

23 Tudíž, požehnaní jsou ti, kteří budou činiti pokání a budou poslouchati hlas Pána, svého Boha; neboť to jsou ti, kteří budou "spaseni.

24 A kéž Bůh ve veliké plnosti své dá, aby lidé mohli být přivedeni ku pokání a k dobrým skutkům, aby mohli být znovuzřízení k milosti za "milost, podle skutků svých.

25 A já bych si přál, aby mohli být spaseni všichni lidé. Ale dočítáme se, že v onen veliký a poslední den budou někteří, kteří budou vyvrženi, ano, kteří budou zavrženi z přítomnosti Páně;

26 Ano, kteří budou vydáni stavu nekonečné bídy, naplňující slova, jež praví: Ti, kteří činili dobro, budou mítí "věčný život; a ti, kteří činili zlo, budou mítí věčné ^bzatracení. A tak tomu jest. Amen.

10a 1. Nefi 17:46.

11a Morm. 5:23;
Eter 4:9.

14a Jozue 10:12–14.

^b Iz. 38:7–8.

^c 2. Král. 20:8–11.

16a Mat. 8:27.

^b Iz. 44:27; 51:10.

17a 3. Nefi 8:10.

18a Morm. 1:18;

Eter 14:1.

^b Hel. 13:17.

23a PP Spasení.

24a PP Milost.

26a Mat. 25:46;

Jan 5:28–29;

Řím. 6:13.

^b PP Zatracení.

Prorocství Samuela, Lamanity, k Nefitům.

Obsaženo v kapitolách 13 až 15 včetně.

KAPITOLA 13

Samuel Lamanita prorokuje zničení Nefitů, pokud nebudou činiti pokání – Oni i jejich bohatství jsou prokleti – Zavrhnou a kamenují proroky, jsou obklopeni démony a usilují o štěstí v konání nepravosti. Kolem roku 6 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se v osmdesátém a šestém roce, že Nefité nadále setrvali v zlovolnosti, ano, ve veliké zlovolnosti, zatímco „Lamanité hleděli přísně zachovávatí přikázání Boží podle zákona Mojžíšova.

2 A stalo se, že v tomto roce přišel do země Zarahemla jistý Samuel, Lamanita, a počal lidem kázati. A stalo se, že mnoho dnů kázal lidem pokání, a oni ho vyvrhli a on byl hotov vrátiti se do své vlastní země.

3 Ale vizte, přišel k němu hlas Páně, aby se vrátil opět a prorokoval lidu všechny věci, jež mu přijdou do „srdce.

4 A stalo se, že mu nestrpěli, aby vstoupil do města; tudíž šel a vystoupil na zeď jeho a vztáhl ruku svou a volal silným hlasem a prorokoval lidu všechny věci, jež mu Pán vložil do srdce.

5 A pravil jim: Vizte, já, Samuel, Lamanita, promlouvám slova Páně, jež mi vkládá do srdce; a vizte, vložil mi do srdce, abych tomuto lidu řekl, že nad tímto lidem visí „meč spravedlnosti; a neuplyne ani čtyři sta let a meč spravedlnosti na tento lid dopadne.

6 Ano, tento lid čeká těžké „zničení a dozajista na tento lid přichází a tento lid nemůže spasiti nic, leda pokání a víra v Pána Ježíše Krista, který dozajista přijde na svět a vytrpí mnohé věci a bude pro lid svůj zabit.

7 A vizte, „anděl Páně mi to oznámil a přinesl duši mé^b radostné zvěsti. A vizte, byl jsem k vám poslán, abych vám to také oznámil, abyste mohli míti radostné zvěsti; ale vizte, vy jste mne nechtěli přijmouti.

8 Tudíž, tak praví Pán: Pro tvrdost srdce lidu Nefitů, pokud nebudou činiti pokání, odejmu jim slovo své a „stáhnu od nich Ducha svého a nebudu je déle trpěti a obrátím srdce bratří jejich proti nim.

9 A neuplyne ani „čtyři sta let a já dám, aby byli biti; ano, navštívím je mečem a hladem a morem.

10 Ano, navštívím je v prudkém hněvu mém a ve „čtvrtém pokolení nepřátel vašich budou žítí ti, kteří uvidí naprosté zničení vaše; a to se dozajista stane, ledaže budete činiti pokání,

13 1a Hel. 15:4–5.
3a NaS 100:5.
5a Alma 60:29;
3. Nefi 2:19.
6a Alma 45:10–14;

Hel. 15:17.
7a Alma 13:26.
b Iz. 52:7.
8a Hel. 6:35.
9a Alma 45:10–12.

10a 1. Nefi 12:12;
2. Nefi 26:9;
3. Nefi 27:32.

praví Pán; a ti ze čtvrtého pokolení přinesou zničení vaše.

11 Ale jestliže budete činiti pokání a "vrátíte se k Pánu, svému Bohu, odvrátím hněv svůj, praví Pán; ano, tak praví Pán, požehnaní jsou ti, kteří budou činiti pokání a obrátí se ke mně, avšak běda tomu, kdo pokání nečiní.

12 Ano, "běda tomuto velikému městu Zarahemla; neboť vizte, díky těm, kteří jsou spravedliví, je chráněno; ano, běda tomuto velikému městu, neboť vidím, praví Pán, že jsou mnozí, ano, dokonce větší část tohoto velikého města, kteří budou proti mně zatvrzovati srdce své, praví Pán.

13 Ale požehnaní jsou ti, kteří budou činiti pokání, neboť ty ušetřím. Ale vizte, kdyby nebylo spravedlivých, kteří jsou v tomto velikém městě, vizte, dal bych, aby s nebe sestoupil "oheň a zničil ho.

14 Ale vizte, je to kvůli spravedlivým, že je ušetřeno. Neboť vizte, přichází čas, praví Pán, kdy vyvrhnete spravedlivé z prostředku svého, pak budete zralí ke zničení; ano, běda tomuto velikému městu pro zlovolnost a ohavnosti, jež jsou v něm.

15 Ano, a běda buď městu Gedeon, pro zlovolnost a ohavnosti, jež jsou v něm.

16 Ano, a běda všem městům, jež jsou v okolní zemi, jež jsou

ve vlastnictví Nefitů, pro zlovolnost a ohavnosti, jež jsou v nich.

17 A vizte, na tuto zemi přijde "prokletí, praví Pán zástupů, kvůli lidem, kteří jsou v zemi, ano, pro zlovolnost jejich a ohavnosti jejich.

18 A stane se, praví Pán zástupů, ano, náš veliký a pravý Bůh, že ten, kdo "ukryje poklady v zemi, pro veliké prokletí země je již více nenalezne, leda by to byl člověk spravedlivý a ukryl je Pánu.

19 Neboť přeji si, praví Pán, aby poklady své ukryvali mně; a prokleti budou ti, kteří poklady své neukrývají mně; neboť žádný neukrývá poklady své mně, ledaže to jsou spravedliví; a ten, kdo neukrývá poklady své mně, je proklet, a také onen poklad, a žádný ho pro prokletí země nevykoupí zpět.

20 A přijde den, kdy poklady své ukryjí, protože srdcem svým ulpěli na bohatství; a protože srdcem svým ulpěli na bohatství, ukryjí poklady své, až budou prchati před nepřáteli svými; protože je neukryjí mně, prokleti budou a také poklady jejich; a v onen den budou biti, praví Pán.

21 Vizte vy, lidé tohoto velikého města, a "poslouchejte slova moje; ano, poslouchejte slova, jež praví Pán; neboť vizte, on praví, že jste prokleti pro bohatství své, a také bohatství vaše je proketo, protože jste na něm

11a 3. Nefi 10:5–7.

12a 3. Nefi 8:8, 24; 9:3.

13a Gen. 19:24;

2. Král. 1:9–16;

3. Nefi 9:11.

17a Hel. 12:18.

18a Morm. 1:18;

Eter 14:1.

21a pp Poslouchati,

poslušnost, poslušný.

ulpěli srdcem svým a neposlouchali jste slova toho, jenž vám je dal.

22 Nepamatujete na Pána, svého Boha, v těch věcech, ve kterých vám požehnal, ale na "bohatství své pamatujete vždy, avšak nikoli abyste za ně poděkovali Pánu, svému Bohu; ano, srdce vaše není přitahováno k Pánu, ale nadýmá se velikou ^bpýchou, až k vychloubání a k veliké nadutosti, ^czávidění, rozbrojům, zášti, pronásledování a k vraždám a k všelikým nepravostem.

23 Z tohoto důvodu Pán Bůh dal, aby na tuto zem přišlo prokletí, a také na bohatství vaše, a to pro nepravosti vaše.

24 Ano, běda tomuto lidu pro tuto dobu, jež nadešla, kdy "vyvrhujete proroky a vysmíváte se jim a házíte po nich kameny a zabijíte je a činíte jim všeliké nepravosti, tak jako činili ti za stara.

25 A nyní, když mluvíte, vy pravíte: Kdyby naše dny byly bývaly za dnů našich dávných "otců, nebyli bychom zabíjeli proroky; nebyli bychom je kmenovali a nebyli bychom je vyvrhovali.

26 Vizte, vy jste horší nežli oni; neboť, jakože žije Pán, jestliže mezi vás přijde "prorok a oznamuje vám slovo Páně, které dosvědčuje hříchy vaše

a nepravosti vaše, ^bhněváte se na něho a vyvrhujete ho a hledáte všeliké způsoby k tomu, abyste ho zničili; ano, řeknete, že je falešným "prorokem a že je hříšníkem a od ďábla, protože ^dsvědčí, že skutky vaše jsou zlé.

27 Ale vizte, jestliže mezi vás přijde nějaký člověk a řekne: Čiňte toto a není žádné nepravosti; čiňte ono a nebudete trpěti; ano, řekne: Kráčejte podle pýchy svého vlastního srdce; ano, kráčejte podle pýchy očí svých a čiňte cokoli, čeho si srdce vaše přeje – a jestliže mezi vás přijde nějaký člověk a řekne toto, přijmete ho a řeknete, že je "prorokem.

28 Ano, budete ho pozvedáti a budete mu dávatí ze jmění svého; budete mu dávatí ze zlata svého a ze stříbra svého a budete ho odívatí drahocenným šatem; a protože k vám promlouvá "lichotivá slova a praví, že vše je dobré, pak na něm neshledáte chyby.

29 Ó, ty zlovolné a zvrácené pokolení; ty zatvrzelý a tvrdšíjní lide, jak dlouho se budete domnívatí, že vás Pán bude snášeti? Ano, jak dlouho budete trpěti, abyste byli vedeni "pošetilými a ^bslepými průvodci? Ano, jak dlouho si budete raději "voliti temnotu nežli ^dsvětlo?

30 Ano, vizte, hněv Páně je již

22a Lukáš 12:34.

pp Bohatství;
Světskost.

b pp Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

c pp Záviděti, závist.

24a 2. Par. 36:15–16;

1. Nefi 1:20.

25a Skut. 7:51.

26a 2. Par. 18:7;

Lukáš 16:31.

b Iz. 30:9–10.

c Mat. 13:57.

d Gal. 4:16.

27a Mich. 2:11.

pp Kněžská lstivost.

28a 2. Tim. 4:3–4.

29a 2. Nefi 28:9.

b Mat. 15:14.

c Jan 3:19.

d Job 24:13.

proti vám roznícen; vizte, proklel zemi pro nepravost vaši.

31 A vizte, přijde čas, kdy prokleje bohatství vaše, takže budou "kluzká, takže je nebudete moci udržeti; a ve dnech chudoby své si je nebudete moci ponechati.

32 A ve dnech chudoby své budete volati k Pánu; a marně budete volati, neboť zpustošení vaše již na vás přišlo a zničení vaše je zajištěno; a pak budete v onen den plakati a kvěleti, praví Pán zástupů. A pak budete bědoyati a řeknete:

33 Ó, "kéž bych býval činil pokání a nezabíjel proroky a ^bnekamenoval je a nevyvrhoval je. Ano, v onen den řeknete: Ó, kéž bychom bývali pamatovali na Pána, svého Boha, v ten den, kdy nám dal naše bohatství, a pak by se nestalo kluzkým, abychom o ně přišli; neboť vizte, naše bohatství od nás odešlo.

34 Vizte, zde položíme nástroj a nazítří je pryč; a vizte, naše meče nám byly odňaty v ten den, kdy jsme je hledali do boje.

35 Ano, ukryli jsme své poklady a ony nám pro prokletí země unikly.

36 Ó, kéž bychom bývali činili pokání v ten den, kdy k nám přišlo slovo Páně; neboť vizte, země je prokleta a všechny věci se staly kluzkými a my je nemůžeme udržeti.

37 Vizte, jsme obklopeni démony, ano, jsme obklíčeni anděly toho, který usiluje o to, aby

zničil duši naši. Vizte, nepravosti naše jsou veliké. Ó Pane, nemůžeš od nás odvrátiti hněv svůj? A takováto bude řeč vaše v oněch dnech.

38 Ale vizte, vaše ^adny zkoušky pominuly; ^bodkládali jste den spasení svého, až je na věky příliš pozdě a zničení vaše je zajištěno; ano, neboť jste po všechny dny života svého usilovali o to, co jste nemohli získati; a usilovali jste o "štěstí v konání nepravosti, což se protiví povaze oné spravedlivosti, jež je ve velikém a Věčném vládcí našem.

39 Ó, vy lidé této země, kéž byste vyslyšeli slova má! A já se modlím, aby byl hněv Páně odvrácen od vás a abyste činili pokání a abyste byli spaseni.

KAPITOLA 14

Samuel předpovídá světlo během noci a novou hvězdu při Kristově narození – Kristus vykupuje lid z časné i duchovní smrti – Znameními jeho smrti jsou tři dny temnoty, pukání skal a veliká pozdvižení přírody. Kolem roku 6 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že "Samuel, Lamanita, prorokoval mnohem více věcí, jež nemohou býti vypsány.

2 A vizte, pravil jim: Vizte, dávám vám znamení; neboť přejde ještě pět let a vizte, pak přijde Syn Boží, aby vykoupil všechny ty, kteří budou věřiti ve jméno jeho.

31a Morm. 1:17–18.

33a Morm. 2:10–15.

b Mat. 23:37.

38a Morm. 2:15.

b Alma 34:33–34.

c Alma 41:10–11.

14 1a Hel. 13:2.

3 A vizte, toto vám dám jako "znamení doby příchodu jeho; neboť vizte, na nebi budou veliká světla, natolik, že oné noci před příchodem jeho nebude žádná tma, natolik, že člověku bude připadat, jako by byl den.

4 Tudíž bude jeden den a noc a den, jako by to byl jediný den a nebylo by žádné noci; a to bude pro vás znamením; neboť budete vědět o východu slunce a také o jeho západu; tudíž budou s jistotou vědět, že to jsou dva dny a noc; nicméně této noci se nesetmí; a to bude onu noc před "jeho narozením.

5 A vizte, povstane nová "hvězda, taková, jakou jste nikdy nespatri; a to také bude pro vás znamením.

6 A vizte, to není vše, na nebi bude mnoho znamení a divů.

7 A stane se, že vy všichni užasnete a budete se podivovati natolik, že "padnete k zemi.

8 A stane se, že kdokoli bude "věřit v Syna Božího, bude mít věčný život.

9 A vizte, takto mi Pán přikázal, prostřednictvím anděla svého, abych k vám přišel a pověděl vám tuto věc; ano, přikázal, abych vám prorokoval tyto věci; ano, pravil mi: Volej k tomuto lidu, čiňte pokání a připravujte cestu Páně.

10 A nyní, protože jsem Lamaita a promlouval jsem k vám

slova, jež mi Pán přikázal, a protože jsou tvrdá vůči vám, hněvate se na mne a usilujete o to, abyste mne zničili a "vyvrhli z prostředku svého.

11 A uslyšíte slova má, neboť s tímto záměrem jsem vystoupil na zdi tohoto města, abyste mohli slyšet a zvědět o soudech Božích, jež vás čekají pro nepravosti vaše, a také abyste mohli zvědět podmínky pokání;

12 A také abyste mohli zvědět o příchodu Ježíše Krista, Syna Božího, "Otce nebe a země, Stvořitele všech věcí od počátku; a abyste mohli zvědět o znameních příchodu jeho proto, abyste mohli uvěřit ve jméno jeho.

13 A jestliže "uvěříte ve jméno jeho, budete činit pokání ze všech hříchů svých, abyste tak mohli mít jejich odpuštění skrze ^bzásluhy jeho.

14 A vizte opět, další znamení vám dávám, ano, znamení smrti jeho.

15 Neboť vizte, dozajista musí zemřít, aby mohlo přijít "spasení; ano, a jemu přísluší a je nezbytné, aby zemřel, aby skutečnil ^bvzkříšení mrtvých, aby tak lidé mohli být přivedeni do přítomnosti Páně.

16 Ano, vizte, tato smrt uskutečňuje vzkříšení a "vykupuje veškeré lidstvo z první smrti – oné duchovní smrti; neboť veškeré lidstvo, jsouc ^bpádem

3a 3. Nefi 1:15.

4a pp Ježíš Kristus – Prorocství o narození a smrti Ježíše Krista.

5a Mat. 2:1–2;

3. Nefi 1:21.

7a 3. Nefi 1:16–17.

8a Jan 3:16.

10a Hel. 13:2.

12a Mos. 3:8;

3. Nefi 9:15;

Eter 4:7.

pp Ježíš Kristus.

13a Skut. 16:30–31.

b NaS 19:16–20.

15a pp Spasitel.

b Alma 42:23.

pp Vzkříšení.

16a pp Plán vykoupení.

b pp Pád Adama a Evy.

Adamovým ‘odříznuto z přítomnosti Páně, je považováno za “mrtvé, jak ve věcech časných, tak ve věcech duchovních.

17 Ale vizte, vzkříšení Krista “vykupuje lidstvo, ano, dokonce veškeré lidstvo, a přivádí je zpět do přítomnosti Páně.

18 Ano, a naplňuje podmínky pokání, takže kdokoli činí pokání, ten není poražen a uvržen do ohně; ale kdokoli pokání nečiní, je poražen a uvržen do ohně; a přichází na ně opět duchovní smrt, ano, druhá smrt, neboť jsou opět odříznuti co do věcí týkajících se spravedlivosti.

19 Tudíž činite pokání, činite pokání, abyste, znajíce tyto věci a nečiníce je, nestrpěli, že dojdete odsouzení a budete přivedeni k této druhé smrti.

20 Ale vizte, jak jsem vám pravil o dalším “znamení, znamená smrti jeho, vizte, v onen den, kdy vytrpí smrt, bude slunce ^bzatemněno a odmítne vydati vám světlo své; a taktéž měsíc a hvězdy; a na tváři této země nebude žádné světlo, dokonce od doby, kdy vytrpí smrt, po dobu “tří dnů, až do doby, kdy opět vstane z mrtvých.

21 Ano, v době, kdy vydá ducha, bude “hřmění a blýskání a země se bude třásti a chvěti po dobu mnoha hodin; a skály, jež jsou na tváři této země, jež jsou jak nad zemí, tak dole, které, jak v této době víte, jsou pevné,

neboli větší část z nich je jednou pevnou hmotou, se ^brozpadnou;

22 Ano, rozpuknou se vedví a již napořád se budou “nacházeti po tváři celé země jako rozsedliny a jako trhliny a jako úlomky, ano, jak nad zemí, tak dole.

23 A vizte, budou veliké bouře a mnohé hory budou sníženy jako údolí a bude mnoho míst, která se nyní nazývají údolímí a z kterých se stanou hory, jejichž výška bude veliká.

24 A mnohé silnice budou rozpukané a mnohá “města budou zpusťována.

25 A mnohé “hroby se otevrou a vydají mnoho mrtvých svých; a mnoho svatých se ukáže mnohým.

26 A vizte, takto ke mně “anděl promlouval; neboť mi pravil, že bude hřmění a blýskání po dobu mnoha hodin.

27 A pravil mi, že zatímco budou přetrvávati hromy a blesky a bouře, stanou se tyto věci, a že “tma pokryje tvář celé země po dobu tří dnů.

28 A anděl mi pravil, že mnozí uvidí větší věci nežli tyto proto, aby mohli uvěřiti, že “tato znamení a tyto divy nastanou po celé tváři této země proto, aby mezi dětmi lidskými nebylo žádné přičiny k nevěře –

29 A to proto, aby každý, kdo bude věřiti, mohl býti spasen, a aby na každého, kdo nebude věřiti, mohl přijíti spravedlivý

16c Alma 42:6–9.
d pp Smrt, duchovní.

17a pp Vykoupení,
vykoupený,
vykoupiti.

20a 3. Nefi 8:5–25.

b Lukáš 23:44.

c Mos. 3:10.

21a 3. Nefi 8:6.

b 3. Nefi 10:9.

22a 3. Nefi 8:18.

24a 3. Nefi 9:3–12.

25a Mat. 27:50–54;
3. Nefi 23:9–11.

26a Alma 13:26.

27a 1. Nefi 19:10;

3. Nefi 8:3.

28a 1. Nefi 12:4–5.

“soud; a také, jsou-li odsouzeni, přivádějí na sebe své vlastní odsouzení.

30 A nyní, pamatujte, pamatujte, bratří moji, že každý, kdo zahyne, kvůli sobě zahyne; a každý, kdo činí nepravost, činí ji sám sobě; neboť vizte, jste “svobodni; je vám dovoleno, abyste jednali sami za sebe; neboť vizte, Bůh vám dal ^bpoznání a učinil vás svobodnými.

31 Dal vám, abyste mohli “rozeznávat dobro od zla, a dal vám, abyste mohli ^bzvoliti život, nebo smrt; a můžete konati dobro a býti “znovuzřízení k tomu, co je dobré, neboli to, co je dobré, se vám navrátí; anebo můžete činiti zlo a navrátí se vám to, co je zlé.

KAPITOLA 15

Pán ukázňuje Nefity, protože je miluje – Obrácení Lamanité jsou pevní a stálí ve víře – Pán bude k Lamanitům v posledních dnech milosrdný. Kolem roku 6 př. Kr.

A NYNÍ, milovaní bratří moji, vizte, oznamuji vám, že pokud nebudete činiti pokání, vaše domy vám budou zanechány “zpuštěné.

2 Ano, pokud nebudete činiti pokání, vaše ženy budou mít velikou příčinu k tomu, aby truchlily v den, kdy budou kojiti; neboť se pokusíte uprchnouti,

a nebude žádného místa pro úkryt; ano, a běda těm, které budou “těhotné, neboť budou těžké a nebudou moci prchati; tudíž budou ušlapány a budou opuštěny, takže zahynou.

3 Ano, běda tomuto lidu, který se nazývá lidem Nefiovým, pokud nebude činiti pokání, až uvidí všechna tato znamení a divy, které mu budou ukázány; neboť vizte, byl to vyvolený lid Páně; ano, on lid Nefiův miloval a také jej “ukázňoval; ano, ve dnech nepravostí jeho ukázňoval jej, protože jej miluje.

4 Ale vizte, bratří moji, Lamanity nenáviděl, protože skutky jejich byly neustále zlé, a to pro nepravost “tradic otců jejich. Ale vizte, skrze kázání Nefitů k nim přišlo spasení; a s tímto záměrem Pán ^bprodloužil dny jejich.

5 A chtěl bych, abyste viděli, že “větší část z nich je na cestě povinnosti své a kráčí před Bohem v obezřetnosti a hledí zachovávatí přikázání jeho a ustanovení jeho a soudy jeho podle zákona Mojžíšova.

6 Ano, pravím vám, že větší část z nich toto činí a s neúnavnou pílí usiluje o to, aby mohli přivésti zbytek bratří svých k poznání pravdy; tudíž jsou mnozí, kteří se denně k počtu jejich přidávají.

7 A vizte, vy sami víte, neboť jste to dosvědčili, že všichni ti,

29a PP Soud, poslední.

30a 2. Nefi 2:26–29;

Mojž. 6:56.

PP Svoboda jednání.

b PP Poznání, znalost.

31a Moroni 7:16.

b 2. Nefi 2:28–29;

Alma 3:26–27.

c Alma 41:3–5.

15 1a Mat. 23:37–38.

2a Mat. 24:19.

3a Přísl. 3:12;

Židům 12:5–11;

NaS 95:1.

4a PP Tradice.

b Alma 9:16.

5a Hel. 13:1.

kteří jsou přivedeni k poznání pravdy a k tomu, aby znali zlovolné a ohavné tradice svých otců, a jsou vedeni k tomu, aby věřili svatým písmům, ano, prorocstvím svatých proroků, jež jsou napsána, což je vede k víře v Pána a ku pokání, kterážto víra a pokání jim přinášejí “proměnu srdce –

8 Tudíž, všichni, kteří tohoto došli, vy sami to víte, jsou “pevní a stálí ve víře a v těch věcech, jimiž byli osvobozeni.

9 A vy také víte, že “pohřbili své válečné zbraně a bojí se jich chopiti, aby snad nějakým způsobem nezhrěšili; ano, můžete viděti, že se bojí hřešiti – neboť vizte, strpí, aby byli pošlapáváni a pobíjeni nepřáteli svými a nepozvednou proti nim meče své, a to pro víru svou v Krista.

10 A nyní, pro stálost jejich poté, co uvěřili v tyto věci, jimž věří, pro pevnost jejich poté, co byli kdysi osvíceni, vizte, Pán jim bude žehnati a prodlouží dny jejich i přes nepravost jejich –

11 Ano, i kdyby upadali do nevíry, Pán “prodlouží dny jejich, dokud nenadejde čas, o němž promlouvali otcové naši, a také prorok ^bZenos, a mnozí jiní proroci, o opětném ‘znovuzřízení bratří našich Lamanitů k poznání pravdy –

12 Ano, pravím vám, že v po-

sledních časech se “přísliby Páně budou vztahovati na bratří naše Lamanity; a i přes mnohé strasti, jež budou míti, a i přesto, že budou ^bhnáni sem a tam po tváři země a budou honěni a budou biti a rozptylováni do široka, nemajíce žádné místo za úkryt, Pán k nim bude ‘milosrdný.

13 A to je podle onoho proctví, že budou opět “přivedeni k pravému poznání, což je poznání Vykupitele jejich a velikého a pravého ^bpastýře jejich, a budou počítáni mezi ovce jeho.

14 Tudíž vám pravím, bude “lépe jim nežli vám, pokud nebudete činiti pokání.

15 Neboť vizte, “kdyby jim byla ukázána taková mocná díla, jaká byla ukázána vám, ano, jim, kteří upadali do nevíry pro tradice otců svých, vy sami to můžete viděti, že by nikdy opět do nevíry neupadali.

16 Tudíž, praví Pán: Nezničím je zcela, ale dám, aby v den moudrosti mé se ke mně opět navrátili, praví Pán.

17 A nyní vizte, Pán praví o lidu Nefitů: Nebudou-li činiti pokání a hleděti, aby vykonávali vůli moji, zcela je “zničím, praví Pán, pro nevíru jejich i přes mnohá mocná díla, jež jsem mezi nimi učinil; a tak jistě, jako že žije Pán, se tyto věci stanou, praví Pán.

7a PP Obrácení,
obrácený.

8a Alma 23:6; 27:27;
3. Nefi 6:14.

9a Alma 24:17–19.

11a Alma 9:16.

b Hel. 8:19.

c 2. Nefi 30:5–8.

12a Enos 1:12–13.

b Morm. 5:15.

c 1. Nefi 13:31;

2. Nefi 10:18–19;

Jákob 3:5–6.

13a 3. Nefi 16:12.

b PP Dobrý pastýř.

14a Hel. 7:23.

15a Mat. 11:20–23.

17a Hel. 13:6–10.

KAPITOLA 16

Nefi křtí Nefity, kteří věří Samuelovi – Samuel nemůže být zabit šípy ani kameny nekajících Nefitů – Někteří zatvrzují své srdce a jiní vidí anděly – Nevěřící říkají, že je nerozumné věřit v Krista a v jeho příchod do Jeruzaléma. Kolem roku 6–1 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že byli mnozí, kteří slyšeli slova Samuela, Lamanity, jež promlouval na zdech města. A všichni, kteří v jeho slovo uvěřili, šli a hledali Nefiho; a když vyšli a našli ho, vyznali se mu ze svých hříchů a nezapírali je, žádaje, aby mohli být pokřtěni Pánem.

2 Ale všichni, kteří tam byli a kteří ve slova Samuelova neuvěřili, se na něho hněvali; a házeli po něm na zeď kameny, a mnozí na něho také stříleli šípy, když stál na zdi; ale Duch Páně byl s ním, natolik, že ho nemohli svými kameny ani svými šípy zasáhnouti.

3 Nyní, když viděli, že ho nemohou zasáhnouti, byli mnozí další, kteří uvěřili v jeho slova, natolik, že šli k Nefimu, aby byli pokřtěni.

4 Neboť vizte, Nefi křtil a prorokoval a kázal, volaje lid ku pokání, ukazuje znamení a divy, vykonávaje mezi lidmi ^azázraky, aby mohli poznati, že Kristus musí ^bbrzy přijíti –

5 Říkaje jim o věcech, jež musejí brzy přijíti, aby v době jejich příchodu poznali a rozpomenuli

se, že jim byly oznámeny předem proto, aby mohli uvěřiti; tudíž všichni ti, kteří uvěřili v slova Samuelova, šli k němu, aby byli pokřtěni, neboť přicházeli činíce pokání a vyznávajíce své hříchy.

6 Ale větší část z nich ve slova Samuelova neuvěřila; tudíž když viděli, že ho nemohou zasáhnouti svými kameny ani svými šípy, volali na své velitele řkouce: Chopte se tohoto muže a spoutejte ho, neboť vizte, má ďábla; a pro moc onoho ďábla, který je v něm, ho nemůžeme svými kameny ani svými šípy zasáhnouti; tudíž chopte se ho a spoutejte ho a pryč s ním.

7 A jak vykročili, aby na něho vložili své ruce, vizte, on se vrhl dolů ze zdi a uprchl z jejich zemí, ano, až do své vlasti a počal kázati a prorokovati mezi svým vlastním lidem.

8 A vizte, mezi Nefity již o něm nikdy neslyšeli; a takovéto byly záležitosti lidu.

9 A tak skončil osmdesátý a šestý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

10 A tak skončil i osmdesátý a sedmý rok vlády soudců, přičemž větší část lidu setrvala ve své pýše a zlovolnosti a menší část jich kráčela před Bohem s větší obezřetností.

11 A takovéto byly poměry i v osmdesátém a osmém roce vlády soudců.

12 A v osmdesátém a devátém roce vlády soudců se na záležitostech lidu pramálo změnilo, leda to, že lidé počali být

zatvrzelejší v nepravosti a činili více a více to, co se protiví příkázáním Božím.

13 Ale stalo se v devadesátém roce vlády soudců, že lidu byla dána "veliká znamení a divy; a slova proroků se ^bpočala naplňovati.

14 A "andělé se ukazovali lidem, moudrým lidem, a označovali jim radostné zvěsti veliké radosti; tak se písma v tomto roce počala naplňovati.

15 Nicméně lidé počali zatvrzovati srdce své, všichni až na nejvíce věřící část z nich, jak u Nefitů, tak také u Lamanitů, a počali se spoléhati na svou vlastní sílu a na svou "vlastní moudrost řkouce:

16 Některé věci mezi tolika mohli uhodnouti správně; ale vizte, my víme, že všechna ta veliká a podivuhodná díla, o nichž bylo promlouváno, se nemohou státi.

17 A počali rozmlouvati a svářiti se mezi sebou řkouce:

18 Že to "není rozumné, že přijde taková bytost jako Kristus; bude-li tomu tak a je-li on Synem Božím, Otcem nebes i země, jak bylo řečeno, proč se neukáže nám, stejně jako těm, kteří budou v Jeruzalémě?

19 Ano, proč se neukáže v této zemi, stejně jako v zemi Jeruzalém?

20 Ale vizte, my víme, že to je zlovolná "tradice, která nám byla předávána našimi otci, aby způsobila, abychom uvěřili

v nějaké veliké a podivuhodné věci, jež se mají státi, avšak nikoli mezi námi, ale v nějaké zemi, která je velmi vzdálená, v zemi, kterou neznáme; tudíž nás mohou držeti v nevědomosti, neboť my nemůžeme ^bviděti na vlastní oči, že jsou pravdivé.

21 A oni prostřednictvím lstivého a tajemného umění toho zlého učiní nějaké tajemství, kterému nebudeme moci rozuměti, což nás poníží, abychom byli služebníky jejich slov, a také služebníky jejich, neboť bychom záviseli na nich, aby nás poučovali o slově; a tak nás budou držeti v nevědomosti, poddáme-li se jim, po všechny dny našeho života.

22 A lidé si v srdci svém představovali mnoho dalších věcí, jež byly pošetilé a "marné; a byli velice znepokojeni, neboť Satan je neustále podněcoval k činění nepravostí; ano, obcházel kolem, šíře pověsti a sváry po celé tváři země, aby mohl zatvrditi srdce lidu proti tomu, co je dobré, a proti tomu, co má přijíti.

23 A i přes ona znamení a divy, jež byly mezi lidem Páně vykonány, a ony mnohé zázraky, jež učinili, získal Satan velikou vládu nad srdcem lidí po celé tváři země.

24 A tak skončil devadesátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

25 A tak skončila kniha Helamanova, podle záznamu Helamana a jeho synů.

13a 3. Nefi 1:4.
b Hel. 14:3–7.
14a Alma 13:26.

15a Iz. 5:21.
18a Alma 30:12–13.
20a PP Tradice.

b Eter 12:5–6, 19.
22a PP Marnost, marný.

TŘETÍ NEFI

KNIHA NEFIOVA

SYNA NEFIOVA, KTERÝ BYL SYNEM HELAMANOVÝM

A Helaman byl synem Helamanovým, který byl synem Almovým, který byl synem Almovým, jsa potomkem Nefiovým, který byl synem Lehiovým, který odešel z Jeruzaléma v prvním roce vlády Sedechiáše, krále judského.

KAPITOLA 1

Nefi, syn Helamanův, odchází ze země a jeho syn Nefi vede záznamy – I přes hojná znamení a divy se zlovolní chystají pobíti spravedlivé – Přichází noc Kristova narození – Je dáno znamení a vychází nová hvězda – Množí se lži a klamání a Gadiantonovi lupiči pobíjejí mnohé. Kolem roku 1–4 po Kr.

NYNÍ stalo se, že uplynul devadesátý a první rok a bylo to "šest set let od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém; a bylo to v roce, kdy hlavním soudcem a správcem nad zemí byl Lachoneus.

2 A Nefi, syn Helamanův, odešel ze země Zarahemla, předav svému synovi "Nefimu, který byl jeho nejstarším synem, správu nad ^bdeskami z mosazi a nad všemi záznamy, jež byly vedeny, a nad všemi těmi věcmi, jež byly uchovávány v posvátnosti od odchodu Lehiova z Jeruzaléma.

3 Poté odešel ze země, a "kam šel, nikdo neví; a jeho syn Nefi vedl záznamy na jeho místě, ano, záznam tohoto lidu.

4 A stalo se, že na počátku devadesátého a druhého roku, vizte, proroctví proroků se počala naplňovati plněji; neboť mezi lidem počaly býti konány větší znamení a větší zázraky.

5 A byli někteří, kteří počali říkati, že pominul čas, kdy se měla naplniti slova, jež "promlouval Samuel, Lamanita.

6 A počali se radovati nad svými bratřími řkouce: Vizte, čas pominul a slova Samuelova se nenaplnila; tudíž, vaše radost a vaše víra v této věci byla marná.

7 A stalo se, že učinili po celé zemi veliký rozruch; a lidé, kteří věřili, počali býti velice zarmouceni, že snad ony věci, o nichž bylo promlouváno, nenastanou.

8 Ale vizte, neochvějně vyhlíželi onen den a onu noc a onen den, jež měly býti jako jeden den, jako kdyby nebylo žádné noci, aby mohli poznati, že jejich víra nebyla marná.

9 Nyní, stalo se, že nevěřící stanovili den, kdy všichni ti, kteří v tyto tradice věří, mají býti "usmrceni, ledaže by přišlo ono znamení, které dal Samuel, prorok.

[3. NEFI]

1 1a 2. Nefi 25:19.

2a pp Nefi, syn Nefiho,

syna Helamanova.

b Alma 37:3–5.

3a 3. Nefi 2:9.

5a Hel. 14:2–4.

9a pp Mučednictví, mučedník.

10 Nyní, stalo se, že když Nefi, syn Nefiův, viděl tuto zlovolnost svého lidu, jeho srdce bylo nesmírně zarmouceno.

11 A stalo se, že šel a sklonil se k zemi a volal vroucně k svému Bohu za svůj lid, ano, za ty, kteří měli být zničeni pro svou víru v tradici svých otců.

12 A stalo se, že volal mocně k Pánu po "celý onen den; a vizte, přišel k němu hlas Páně řkoucí:

13 Pozdvihni hlavu svou a buď dobré mysli; neboť viz, čas je na dosah a této noci bude dáno znamení a "nazítří přijdu na svět, abych ukázal světu, že naplním všechno to, co jsem dal, aby bylo ^bpromlouváno ústy mých svatých proroků.

14 Viz, "přijdu k svým vlastním, abych ^bnaplnil všechny věci, jež jsem oznámil dětem lidským od "založení světa, a abych učinil vůli ^djak Otce, tak Syna – Otce skrze mne a Syna skrze mé tělo. A viz, čas je na dosah a této noci bude znamení dáno.

15 A stalo se, že slova, která přišla k Nefimu, se vyplnila podle toho, jak byla řečena; neboť vizte, při západu slunce "nenastala tma; a lidé počali žasnouti, protože nebyla tma, když přišla noc.

16 A byli mnozí, kteří ve slova proroků nevěřili a kteří "padli k zemi, jako by byli mrtví, neboť

poznali, že onen veliký ^bplán zkázy, který připravili pro ty, kteří ve slova proroků věřili, byl zmařen; neboť znamení, jež bylo dáno, již bylo na dosah.

17 A počali poznávati, že se brzy musí ukázati Syn Boží; ano, zkrátka, všichni lidé na tváři celé země od západu po východ, jak v zemi severní, tak v zemi jižní, byli tak nesmírně užaslí, že padli k zemi.

18 Neboť věděli, že proroci o těchto věcech svědčili po mnoho let a že znamení, jež bylo dáno, již bylo na dosah; a počali se báti pro svou nepravost a svou nevíru.

19 A stalo se, že po celou tu noc nebyla tma, ale bylo světlo, jako by bylo poledne. A stalo se, že slunce ráno vyšlo opět, podle svého vlastního řádu; a oni věděli, že to je ten den, kdy se "narodí Pán, pro znamení, jež bylo dáno.

20 A stalo se tak, ano, všechny věci, každá tečka, podle slov proroků.

21 A také stalo se, že se objevila nová "hvězda, podle slova.

22 A stalo se, že od té doby nadále počal Satan vysílati mezi lid lži, aby zatvrdil srdce jejich proto, aby nevěřili v ona znamení a divy, jež viděli; ale i přes tyto lži a klamání větší část lidu uvěřila a obrátila se k Pánu.

23 A stalo se, že Nefi šel mezi lid, a také mnozí další, křtíce

12a Enos 1:4; Alma 5:46.

13a Lukáš 2:10–11.

b pp Ježíš Kristus – Prorocství o narození a smrti Ježíše Krista.

14a Jan 1:11.

b Mat. 5:17–18.

c Alma 42:26.

d NaS 93:3–4.

15a Hel. 14:3.

16a Hel. 14:7.

b 3. Nefi 1:9.

19a Lukáš 2:1–7.

21a Mat. 2:1–2;

Hel. 14:5.

ku pokání, v němž bylo veliké "odpuštění hříchů. A tak lid opět počal míti v zemi mír.

24 A nebylo žádných svárů kromě několika lidí, kteří počali kázati, snažíce se dokázati písmi, že již není "nezbytné dodržovati zákon Mojžíšův. Nyní, v této věci se mýlili, neporozuměvše písmům.

25 Ale stalo se, že se brzy obrátili a přesvědčili se o omylu, v němž se nacházeli, neboť jim bylo oznámeno, že zákon nebyl ještě "naplněn a že musí býti naplněn v každé tečce; ano, přišlo k nim slovo, že on se musí naplniti; ano, že nepomine literka ani čárka, dokud se celý nenaplní; tudíž v témže roce byli přivedeni k poznání svého omylu a ^bvyznali své chyby.

26 A tak uplynul devadesátý a druhý rok, který přinesl lidu radostné zvěsti pro ona znamení, jež nastala, podle slov proctívá všech svatých proroků.

27 A stalo se, že devadesátý a třetí rok také uplynul v míru, až na ony "Gadiantonovy lupiče, kteří přebývali v horách a kteří zamořili zemi; neboť jejich pevnosti a tajná místa byla tak silná, že je lid nemohl přemoci; tudíž se dopouštěli mnohých vražd a mezi lidem páchali mnohá krveprolití.

28 A stalo se, že v devadesátém a čtvrtém roce se počali ve veliké míře rozmáhati, protože bylo mnoho odštěpenců od Nefitů, kteří k nim uprchli, což způsobilo

lo veliký smutek těm Nefitům, kteří v zemi zůstali.

29 A i Lamanité měli příčinu k velikému smutku; neboť vizte, měli mnoho dětí, které rostly a počaly léty síliti, takže se staly samostatnými a byly sváděny některými, kteří byli "Zoramité, jejich lžemi a jejich lichotivými slovy, aby se připojily k oněm Gadiantonovým lupičům.

30 A tak byli postiženi i Lamanité a počali ochabovati ve víře a ve spravedlivosti pro zlovolnost dorůstajícího pokolení.

KAPITOLA 2

Mezi lidem narůstá zlovolnost a ohavnosti – Nefité a Lamanité se spojují, aby se bránili proti Gadiantonovým lupičům – Obrácení Lamanité se stávají bílými a jsou nazýváni Nefity. Kolem roku 5–16 po Kr.

A STALO SE, že tak uplynul i devadesátý a pátý rok a lidé počali zapomínati na ona znamení a divy, které slyšeli, a počali méně a méně žasnouti nad znamením neboli nad divem z nebe, natolik, že počali býti zatvrzelí v srdci svém a zaslepení v mysli své a přestávali věřiti všemu, co slyšeli a viděli –

2 Představující si v srdci svém jakousi marnou věc, že to způsobili lidé a moc ďáblova, aby svedli a "oklamali srdce lidu; a tak se Satan opět zmocnil srdce lidu natolik, že jim zaslepil oči

23a PP Odpuštění hříchů.

24a Alma 34:13.

25a Mat. 5:17–18.

b Mos. 26:29.

27a PP Gadiantonovi lupiči.

29a Alma 30:59.

2 2a PP Klam, klamati.

a svedl je k tomu, aby věřil, že nauka o Kristu je pošetilostí a marnou věcí.

3 A stalo se, že lidé počali síliti v zlovolnosti a ohavnostech; a nevěřili, že má býti dáno více znamení a divů; a Satan "obcházel, sváděje srdce lidí, pokoušeje je a způsobuje, aby v zemi činili velikou zlovolnost.

4 A tak uplynul devadesátý a šestý rok; a také devadesátý a sedmý rok; a také devadesátý a osmý rok; a také devadesátý a devátý rok;

5 A také sto let uplynulo ode dnů "Mosiáše, který byl králem nad lidem Nefitů.

6 A šest set a devět let uplynulo od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém.

7 A devět let uplynulo od doby, kdy bylo dáno znamení, o němž promlouvali proroci, že na svět přijde Kristus.

8 Nyní, Nefité počali počítati čas od té doby, kdy bylo dáno znamení, neboli od příchodu Krista; tudíž uplynulo devět let.

9 A Nefi, který byl otcem Nefiovým, který měl v péči záznamy, se do země Zarahemla "nevrátil a nebyl nikde po celé zemi k nalezení.

10 A stalo se, že lid nadále setrval v zlovolnosti, i přes mnohá kázání a prorokování, jež mezi něj byla vysílána; a tak uplynul i desátý rok; a jedenáctý rok uplynul také v nepravosti.

11 A stalo se, že v třináctém roce počaly býti po celé zemi

války a sváry; neboť Gadiantonovi lupiči se stali tak početnými a pobili tak mnohé z lidu a zpusťovali tak mnoho měst a rozšířili tolik smrti a krveprolití po celé zemi, že se stalo nezbytným, aby veškerý lid, jak Nefité, tak Lamanité, proti nim pozvedl zbraně.

12 Tudíž, všichni Lamanité, kteří se obrátili k Pánu, se připojili ke svým bratřím Nefitům a pro bezpečí svého života a svých žen a svých dětí byli nuceni pozvednouti zbraně proti oněm Gadiantonovým lupičům, ano, a také aby si uhájili svá práva a výsady své církve a svého uctívání a svou "svobodu a svou volnost.

13 A stalo se, že nežli tento třináctý rok uplynul, Nefitům hrozilo naprosté zničení touto válkou, která se stala nesmírně krutou.

14 A stalo se, že ti Lamanité, kteří se připojili k Nefitům, byli počítáni mezi Nefity;

15 A jejich "prokletí z nich bylo sňato a jejich kůže se stala "bílou jako kůže Nefitů;

16 A jejich mladí muži a jejich dcery se stali nesmírně krásnými a byli počítáni mezi Nefity a byli nazýváni Nefity. A tak skončil třináctý rok.

17 A stalo se na počátku čtrnáctého roku, že válka mezi lupiči a lidem Nefiovým pokračovala a stala se nesmírně krutou; nicméně lid Nefiův získal nad lupiči určitou převahu, natolik, že je

3a NaS 10:27.
5a Mos. 29:46–47.
9a 3. Nefi 1:2–3.

12a PP Svoboda,
svobodný.
15a Alma 17:15; 23:18.

b 2. Nefi 5:21; 30:6;
Jákob 3:8.

vyhnal ze svých zemí zpět do hor a do jejich tajných míst.

18 A tak skončil čtrnáctý rok. A v patnáctém roce vyšli proti lidu Nefiovu; a pro zlovolnost lidu Nefiova a pro jejich mnohé sváry a rozštěpení nad ním získali Gadiantonovi lupiči velikou převahu.

19 A tak skončil patnáctý rok a tak se lid nacházel ve stavu mnohých strastí; a visel nad ním "meč zničení, natolik, že jím byli téměř srazeni, a to pro svou nepravost.

KAPITOLA 3

Giddiani, gadiantonský vůdce, požaduje, aby se Lachoneus a Nefité vzdali a podstoupili své země – Lachoneus určuje Gidgidonihovo za hlavního velitele vojsk – Nefité se shromažďují v Zarahemle a v Hojnosti ke své obraně. Kolem roku 16–18 po Kr.

A NYNÍ, stalo se, že šestnáctého roku od příchodu Krista obdržel Lachoneus, správce země, list od vůdce a vládce oné tlupy lupičů; a toto byla slova, jež byla psána, řkouce:

2 Lachonee, nejvznešenější a hlavní správce této země, viz, píši ti tento list a vzdávám ti nesmírně velikou chválu za tvou pevnost, a také pevnost tvého lidu, při hájení toho, o čem se domníváte, že je vašim právem a svobodou; ano, stojíte si dobře, jako kdybyste byli podporováni rukou nějakého

boha při obraně své svobody a svého majetku a své země neboli toho, co považujete za své.

3 A zdá se mi, že to je škoda, nejvznešenější Lachonee, že bys měl být tak pošetilý a marnivý a měl by ses domnívati, že se můžete postavit proti tolika statečným mužům, kteří jsou pod mým velením, kteří nyní, v této době, stojí ve zbrani a velmi dychtivě čekají na slovo – Jděte na Nefity a zničte je.

4 A já, znaje jejich nezkrotného ducha, vyzkoušev je na poli bitevním, a znaje jejich věčnou nenávisť vůči vám za ony mnohé křivdy, jež jste jim učinili, tudíž kdyby sešli proti vám, navštívili by vás naprostým zničením.

5 Tudíž napsal jsem tento list, zapečetil jsem ho svou vlastní rukou, máje starost o vaše blaho kvůli vaší pevnosti v tom, čemu věříte, že je správné, a kvůli vašemu vznešenému duchu v poli bitevním.

6 Tudíž, píši ti žádaje, abyste raději vydali tomuto mému lidu svá města, své země a svá vlastnictví, nežli by vás on navštívil mečem a přišlo by na vás ono zničení.

7 Neboli jinými slovy, vzdejte se nám a připojte se k nám a seznamte se s našimi "tajnými díly a staňte se našimi bratřími, abyste mohli být jako my – nikoli našimi otroky, ale našimi bratřími a podílníky na veškerém našem jmění.

8 A viz, "přísahám ti přísahou,

že učiníte-li to, nebudete zničení, ale neučiníte-li to, přísahám ti přísahou, že příštího měsíce přikáži, aby má vojska sešla proti vám, a ona nebudou zadržovati svou ruku a nebudou vás šetřiti, ale budou vás zabíjeti a nechají padnouti meč na vás, dokonce dokud nebudete vyhubeni.

9 A viz, já jsem Giddiani; a jsem vládcem tohoto "tajného společenství Gadiantonova; o kterémžto společenství a o jeho dílech vím, že jsou ^bdobrá; a pocházejí z ^cdávné doby a byla nám předána.

10 A píši tento list tobě, Lachonee, a doufám, že vydáte své země a svá vlastnictví bez prolití krve, aby tento můj lid mohl znovunabýti svých práv a vlády, kterýžto se od vás odštěpil pro vaši zlovolnost, když jste mu odepřeli jeho práva na vládu, a pokud tak neučiníte, pomstím křivdy na něm spáchané. Já jsem Giddiani.

11 A nyní, stalo se, že když Lachoneus obdržel tento list, nesmírně užasl nad smělostí Giddianiho požadujícího vlastnictví země Nefitů, a také vyhrožujícího lidu a mstícího křivdy těch, kterým žádná křivda učiněna nebyla, ledaže si "ukřivdili sami svým odštěpením k oněm zlovolným a ohavným lupičům.

12 Nyní vizte, tento Lachoneus, správce, byl spravedlný muž a požadavky a výhrůžky nějakého "lupiče ho nemohly za-

strašiti; tudíž neposlouchal list Giddianiho, vládce lupičů, ale dal, aby jeho lid volal k Pánu o sílu pro onu dobu, kdy lupiči sejdou proti nim.

13 Ano, vyslal mezi veškerý lid svolání, aby shromáždili své ženy a své děti, svá stáda a svůj dobytek a veškeré své jmění, kromě své země, na jedno místo.

14 A dal, aby kolem nich byla vystavěna opevnění, a jejich síla měla býti nesmírně veliká. A dal, aby vojska jak Nefitů, tak Lamanitů, neboli všech těch, kteří byli počítáni mezi Nefity, byla rozestavěna jako strážé kolem dokola, aby je hlídali a střežili před lupiči dnem i nocí.

15 Ano, pravil jim: Jakože žije Pán, pokud nebudete činiti pokání ze všech svých nepravostí a volati k Pánu, nebudete nikterak vysvobozeni z rukou oněch Gadiantonových lupičů.

16 A tak veliká a podivuhodná byla slova a proroctví Lachoneova, že způsobila, že bázeň přišla na veškerý lid; a snažili se ze všech sil činiti podle slov Lachoneových.

17 A stalo se, že Lachoneus určil hlavní velitele nad veškerými vojsky Nefitů, aby jim veleli v době, kdy lupiči sejdou z pustiny proti nim.

18 Nyní, byl určen nejvyšší ze všech hlavních velitelů a nejvyšší vojevůdce veškerých vojsk Nefitů a jmenoval se "Gidgidoni.

9a pp Tajná spolčení.
b Alma 30:53.
c Hel. 6:26–30;

Mojž. 5:29, 49–52.
11a Hel. 14:30.
12a Alma 54:5–11;

3. Nefi 4:7–10.
18a 3. Nefi 6:6.

19 Nyní, mezi všemi Nefity bylo zvykem určovat za hlavní velitele (pokud to nebylo za dob jejich zlovolnosti) někoho, kdo měl ducha zjevení a také "prorocství; tudíž, tento Gidgidon byl velkým prorokem mezi nimi, stejně jako byl i hlavním soudcem.

20 Nyní, lid Gidgidonimu pravil: Modli se k Pánu a vyjděme do hor a do pustiny, abychom mohli lupiče napadnouti a zničit je v jejich vlastních zemích.

21 Ale Gidgidoni jim praví: Pán to "zakazuje; neboť kdybychom vyšli proti nim, Pán by nás ^bvydal do jejich rukou; tudíž připravíme se uprostřed svých zemí a shromáždíme veškerá svá vojska a nepůjdeme proti nim, ale počkáme, až přijdou oni na nás; tudíž, jakože žije Pán, učiníme-li tak, on je vydá do našich rukou.

22 A stalo se v sedmnáctém roce, ke konci roku, že provolání Lachoneovo prošlo po celé tváři země a oni vzali své koně a své vozy a svůj skot a veškerá svá stáda a svůj dobytek a své obilí a veškeré své jmění a pochodovali po tisících a desetitisících, až všichni došli na místo, které bylo určeno k tomu, aby se shromáždili a aby se bránili proti svým nepřátelům.

23 A onou zemí, jež byla určena, byla země Zarahemla a země, která byla mezi zemí Zarahemla a zemí Hojnosti, ano,

k hranicím, které byly mezi zemí Hojnosti a zemí Pustoty.

24 A bylo velmi mnoho tisíc lidí, kteří byli nazýváni Nefity a kteří se shromáždili v této zemi. Nyní, Lachoneus dal, aby se shromáždili v zemi jižní, pro veliké prokletí, které spočívalo na "zemí severní.

25 A opevnili se proti svým nepřátelům; a dleli v jedné zemi, v jednom společenství, a báli se slov, jež promlouval Lachoneus, natolik, že činili pokání ze všech svých hříchů; a vznášeli své modlitby k Pánu, svému Bohu, aby je "vysvobodil v době, kdy jejich nepřátelé sejdou proti nim, aby s nimi bojovali.

26 A byli kvůli svým nepřátelům nesmírně zarmoucení. A Gidgidoni dal, aby vyráběli válečné "zbraně všeho druhu a aby se posílili oděním a štíty a malými kulatými štíty, podle jeho pokynů.

KAPITOLA 4

Nefitská vojska porážejí Gadiantonovy lupiče – Giddiani je zabit a jeho nástupce Zemnaria je oběšen – Nefité chválí Pána za svá vítězství. Kolem roku 19–22 po Kr.

A STALO se, že ke konci osmnáctého roku byla ona vojska lupičů připravena na bitvu a počala scházeti a vyrážeti z vrchů a z hor a z pustiny a ze svých pevností a ze svých tajných

19a PP Prorocství,
prorokovati.
21a Alma 48:14.

b 1. Sam. 14:12.
24a Alma 22:31.
25a PP Důvěra,

důvěřovati.
26a 2. Nefi 5:14.

míst a počala se zmocňovati zemí, jak těch, které byly v zemi jižní, tak těch, které byly v zemi severní, a počala se zmocňovati všech zemí, které Nefité "opustili, a měst, která byla ponechána pustá.

2 Ale vizte, v těch zemích, které Nefité opustili, nebylo žádné divé ani lovné zvěře a žádné lovné zvěře pro lupiče nebylo, leda v pustině.

3 A pro nedostatek potravy nemohli lupiči žítí jinde nežli v pustině; neboť Nefité zanechali své země pusté a shromáždili svá stáda a svůj dobytek a veškeré své jmění a byli v jednom společenství.

4 Tudíž lupiči neměli žádnou možnost plenit a získati potravu, leda by vyšli do otevřené bitvy proti Nefitům; a Nefité, jsouce v jednom společenství a jsouce v tak velikém počtu a uschovavše si zásoby a koně a skot a stáda všeho druhu, aby mohli přežítí dobu sedmi let, doufali, že během této doby vyhladí lupiče s tváře země; a tak uplynul osmáctý rok.

5 A stalo se, že v devatenáctém roce Giddiani shledal, že je nezbytné, aby vyšel bojovati proti Nefitům, neboť nemohli přežítí, ledaže plenili a loupili a vraždili.

6 A neodvažovali se rozšířiti se po tváři země natolik, aby mohli pěstovati obilí, aby na ně nepřišli Nefité a nepobili je; tudíž Giddiani dal příkaz svým

vojskům, že v tomto roce půjdou bojovati proti Nefitům.

7 A stalo se, že přišli, aby bojovali; a bylo to v šestém měsíci; a vizte, byl to veliký a hrozný den, když přišli, aby bojovali; a byli opásáni po způsobu lupičů; a okolo beder měli jehněčí kůži a byli pomalováni krví a hlavy měli oholené a na nich měli přílbice; a veliký a hrozný byl zjev vojsk Giddianiových, pro jejich odění a pro to, že byli pomalováni krví.

8 A stalo se, že když vojska Nefitů uviděla zjev vojska Giddianiova, všichni padli k zemi a pozvedli volání své k Pánu, svému Bohu, aby je ušetřil a aby je vysvobodil z rukou nepřátel jejich.

9 A stalo se, že když to vojska Giddianiova uviděla, počala radostí křičeti silným hlasem, neboť se domnívala, že Nefité padli strachem pro hrůzostrašnost jejich vojsk.

10 Ale v této věci se zklamali, neboť Nefité se jich nebáli; ale "báli se svého Boha a prosili ho o ochranu; tudíž, když na ně vpadla vojska Giddianiova, byli připraveni na to, aby se s nimi střetli; ano, v síle Páně je přijali.

11 A bitva započala v tomto šestém měsíci; a veliká a děsivá byla jejich bitva, ano, veliké a děsivé bylo jejich krveprolití, natolik, že žádné tak velké krveprolití mezi veškerým lidem Lehiovým nebylo známo od doby, kdy opustil Jeruzalém.

12 A i přes "výhrůžky a přísá-

hy, které Giddiani učinil, vizte, Nefité je porazili natolik, že oni se před nimi stáhli.

13 A stalo se, že "Gidgidoni přikázal svým vojskům, aby je pronásledovala až na hranice pustiny a aby nešetřila nikoho, kdo jim cestou padne do rukou; a tak je pronásledovali a pobíjeli až na hranice pustiny, tedy dokud nesplnili přikázání Gidgidoniova.

14 A stalo se, že Giddiani, který směle stál a bojoval, byl pronásledován, když utíkal; a jsa znaven dlouhým bojováním svým, byl dostižen a zabit. A tak byl konec s Giddianim, lupičem.

15 A stalo se, že vojska Nefitů se opět vrátila do svého útočiště. A stalo se, že tento devatenáctý rok uplynul a lupiči již bojovati nepřišli; a nepřišli ani v roce dvacátém.

16 A ve dvacátém a prvním roce nepřišli bojovati, ale přišli ze všech stran, aby obléhali vůkol lid Nefiův; neboť se domnívali, že odříznou-li lid Nefiův od jeho zemí a obklíčí-li jej ze všech stran a odříznou-li jej od všech jeho vnějších výsad, že by jej mohli přiměti, aby se vzdal podle jejich přání.

17 Nyní, určili si jiného vůdce, který se jmenoval Zemnaria; tudíž byl to Zemnaria, kdo dal, aby došlo k tomuto obléhání.

18 Ale vizte, to byla výhoda pro Nefity; neboť nebylo možné, aby lupiči Nefity obléhali tak dlouho, aby to na ně mělo něja-

ký dopad, kvůli jejich velikým zásobám, které si uskladnili,

19 A kvůli skrovnosti zásob mezi lupiči; neboť vizte, neměli ke své obživě nic nežli maso, kteréžto maso získávali v pustině;

20 A stalo se, že "divoké lovné zvíře počalo v pustině býti poskrovnou, natolik, že lupiči téměř hynuli hladem.

21 A Nefité vycházeli neustále dnem i nocí ven a napadali jejich vojska a poráželi je po tisících a po desetitisících.

22 A tak počalo býti přáním lidu Zemnariova, aby upustili od svého plánu pro veliké zničení, které na ně přicházelo nocí i dnem.

23 A stalo se, že Zemnaria dal svým lidem příkaz, aby se stáhli z obléhání a odpochovali do nejbzdálenějších částí země severní.

24 A nyní, Gidgidoni, jsa si vědom jejich plánu a věda o jejich slabosti pro nedostatek potravy a pro veliké krveprolívání, které mezi nimi bylo činěno, tudíž vyslal za noci svá vojska a odřízl jejich ústupovou cestu a postavil do jejich ústupové cesty svá vojska.

25 A to provedli za noci a svým pochodem se dostali za lupiče, takže druhého dne, když lupiči započali svůj pochod, střetli se s vojsky Nefitů jak v čele, tak v týlu.

26 A lupiči, kteří byli na jihu, byli také odříznuti ve svých útočištích. A všechny tyto věci byly učiněny na příkaz Gidgidoniův.

KAPITOLA 5

27 A bylo mnoho tisíc těch, kteří se Nefitům vzdali jako zajatci, a zbytek jich byl pobit.

28 A jejich vůdce Zemnaria byl zajat a oběšen na stromě, ano, vpravdě na jeho vršku, dokud nezemřel. A když ho oběsili, až zemřel, porazili strom k zemi a zvolali silným hlasem řkouce:

29 Kéž Pán zachovává svůj lid ve spravedlivosti a ve svatosti srdce, aby oni mohli způsobiti, že budou sraženi k zemi všichni, kteří budou usilovati o jejich zabití kvůli moci a tajným spolením, stejně jako byl k zemi poražen tento muž.

30 A radovali se a zvolali opět jedním hlasem řkouce: Kéž "Bůh Abrahamův a Bůh Izákův a Bůh Jákobův ochraňuje tento lid ve spravedlivosti tak dlouho, dokud bude ^bvzývati jméno svého Boha pro ochranu.

31 A stalo se, že všichni společně propukli ve zpěv a "chválu svého Boha pro onu velikou věc, kterou pro ně učinil tím, že je zachoval od pádu do rukou jejich nepřátel.

32 Ano, oni volali: "Hosana Bohu Nejvyššímu. A volali: Velebeno budiž jméno Pána Boha ^bVšemohoucího, Boha Nejvyššího.

33 A srdce se jim tak dmulo radostí, že prolili mnoho slz nad velikou dobrotivostí Boží v tom, že je vysvobodil z rukou jejich nepřátel; a věděli, že pro své pokání a svou pokoru byli vysvobozeni z věčné zkázy.

Nefité činí pokání a zanechávají svých hříchů – Mormon píše dějiny svého lidu a oznamuje mu věčné slovo – Izrael bude shromážděn ze svého dlouhého rozptýlení. Kolem roku 22–26 po Kr.

A NYNÍ vizte, mezi veškerým lidem Nefitů nebylo živé duše, která by v nejmenším pochybovala o slovech všech svatých proroků, kteří promlouvali; neboť věděli, že musí nezbytně býti, aby se naplnila.

2 A věděli, že musí býti nezbytné, aby Kristus přišel, pro mnohá znamení, jež byla dána, podle slov proroků; a pro věci, jež se již staly, věděli, že musí nezbytně býti, aby se všechny věci staly podle toho, co bylo promlouváno.

3 Tudíž zanechali všech svých hříchů a svých ohavností a svých smilstev a sloužili Bohu se vši pílí dnem i nocí.

4 A nyní, stalo se, že když zajali všechny lupiče, natolik, že nikdo z těch, kteří nebyli zabiti, neunikl, uvrhli své zajatce do vězení a dali, aby jim bylo kázáno slovo Boží; a všichni, kteří činili pokání ze svých hříchů a vstoupili do smlouvy, že již nebudou vražditi, byli propuštěni na "svobodu.

5 Ale všichni ti, kteří nevstoupili do smlouvy a kteří stále měli ony tajné vraždy ve svém srdci,

30a Alma 29:11.

b Eter 4:15.

31a Alma 26:8.

pp Děkuvzdání, díky.

32a pp Hosana.

b 1. Nefi 1:14.

pp Bůh, Božstvo.

5 4a pp Svoboda,

svobodný.

ano, všichni, kteří byli shledáni, že vyslovují výhrůžky svým bratřím, byli odsouzeni a potrestáni podle zákona.

6 A tak učinili konec všem těm zlovolným a tajným a ohavným spolčením, kvůli kterým bylo napácháno tolik zlovolnosti a tolik vražd.

7 A tak uplynul ^advacátý a druhý rok a také ^advacátý a třetí rok a ^advacátý a čtvrtý a ^advacátý a pátý; a tak uplynulo dvacet a pět let.

8 A mnoho věcí se přihodilo, které, v očích některých, byly veliké a podivuhodné; nicméně, všechny nemohou být napsány v této knize; ano, tato kniha nemůže obsáhnouti ani ^astou část toho, co bylo učiněno mezi tolika lidmi v období dvaceti a pěti let;

9 Ale vizte, jsou ^azáznamy, jež obsahují veškerá konání tohoto lidu; a kratší, avšak pravdivou zprávu podal Nefi.

10 Tudíž já jsem učinil svůj záznam o těchto věcech podle záznamu Nefiova, jenž byl vyryt na deskách, které se nazývají desky Nefiovy.

11 A vizte, činím záznam na desky, jež jsem zhotovil svýma vlastníma rukama.

12 A vizte, jmenují se ^aMormon, jsa pojmenován podle ^bzemě Mormon, země, v níž Alma mezi lidem zřídil církev, ano, první církev, jež mezi ním byla po jeho přestupku zřízena.

13 Vizte, jsem učedníkem Ježíše Krista, Syna Božího. Byl jsem jím povolán, abych oznamoval slovo jeho mezi lidem jeho, aby oni mohli míti věčný život.

14 A stalo se žádoucím, abych já, podle vůle Boží, aby modlitby těch, kteří již odešli a kteří byli svatí, se naplnily podle jejich víry, učinil ^azáznam o těchto věcech, jež byly učiněny –

15 Ano, malý záznam o tom, co se událo od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém, dokonce až do nynější doby.

16 Tudíž činím svůj záznam ze zpráv, jež podali ti, kteří byli přede mnou, až do počátku svých dnů;

17 A pak činím ^azáznam o věcech, jež jsem viděl na své vlastní oči.

18 A já vím, že záznam, který činím, je záznam správný a pravdivý; nicméně je mnoho věcí, jež nejsme, kvůli našemu jazyku, schopni ^anapsati.

19 A nyní, končím svá slova, jež jsou o mně samém, a pokračuji, abych podal zprávu o věcech, jež byly přede mnou.

20 Jsem Mormon a přímý potomek Lehiův. Mám důvod velebiti svého Boha a svého Spasitele Ježíše Krista proto, že vyvedl naše otce ze země Jeruzalém (a ^anikdo to nevěděl kromě něho a těch, které z oné země vyvedl) a že dal mně a mému

7a 3. Nefi 2:8.
8a 3. Nefi 26:6–12.
9a Hel. 3:13–15.
12a Morm. 1:1–5.

b Mos. 18:4;
Alma 5:3.
14a Enos 1:13–18;
NaS 3:19–20.

17a Morm. 1:1.
18a Eter 12:25.
20a 1. Nefi 4:36.

lidu tolik poznání ke spasení našich duší.

21 Zajisté požehnal "domu ^bJákovovu a byl "milosrdný k semeni Jozefovu.

22 A "nakolik děti Lehiovy zachovávaly příkázání jeho, on jim žehnal a obdařoval je podle slova svého.

23 Ano, a dozajista přivede opět "zbytek semene Jozefova k ^bpoznání Pána, jejich Boha.

24 A tak jistě, jakože žije Pán, on "shromáždí ze čtyř stran země veškerý zbytek semene Jákovova, které je rozptýleno do široka po celé tváři země.

25 A jelikož učinil smlouvu s celým domem Jákovovým, tudíž bude tato smlouva, kterou s domem Jákovovým učinil, naplněna, v jeho vlastním příhodném čase, takže celému domu Jákovovu bude "znovu-zřízeno poznání o této smlouvě, kterou s nimi učinil.

26 A pak "poznají svého Vykupitele, kterýmžto jest Ježíš Kristus, Syn Boží; a pak budou shromážděni ze čtyř stran země do svých vlastních zemí, z nichž byli rozptýleni; ano, jakože žije Pán, tak se stane. Amen.

KAPITOLA 6

Nefitům se daří – Objevuje se pýcha, bohatství a třídní rozdělení – Církev je rozdělena rozštěpeními – Satan vede lid v otevřené vzpouře – Mnozí proroci volají ku pokání

a jsou zabiti – Jejich vražedníci osnují, jak se zmocniti vlády. Kolem roku 26–30 po Kr.

A NYNÍ, stalo se, že veškerý lid Nefitů se v dvacátém a šestém roce vrátil do svých vlastních zemí, každý muž se svou rodinou, svými stády a svým dobytkem, svými koňmi a svým skotem a se všemi věcmi, jež jim patřily.

2 A stalo se, že všechny své zásoby nesnědli; tudíž vzali s sebou vše, co nepotřebovali, veškeré své obilí všeho druhu a své zlato a své stříbro a všechny své drahocenné věci a vrátili se do svých vlastních zemí k svému vlastnictví, jak na sever, tak na jih, jak do země severní, tak do země jižní.

3 A oněm lupičům, kteří vstoupili do smlouvy, že budou v zemi zachovávatí mír, a kteří si přáli zůstatí Lamanity, dali země podle jejich počtu, aby si tak svou práci mohli získávatí obživu; a tak v celé zemi zjednali mír.

4 A opět se jim počalo dařiti a počali síliti; a uplynul dvacátý a šestý i sedmý rok a v zemi byl veliký pořádek; a vytvořili své zákony podle nestrannosti a spravedlnosti.

5 A nyní, v celé zemi nebylo ničeho, co by lidem bránilo, aby se jim neustále dařilo, leda by upadli v přestupek.

6 A nyní, tento veliký mír v zemi zjednal Gidgidoni a

21a PP Izrael.
b Gen. 32:28.
c Deut. 33:13–17.
22a 2. Nefi 1:20.

23a Alma 46:24.
b 2. Nefi 3:12.
24a PP Izrael –
Shromáždění Izraele.

25a 3. Nefi 16:5.
26a 2. Nefi 30:5–8;
3. Nefi 20:29–34.

soudce Lachoneus a ti, kteří byli určeni za vůdce.

7 A stalo se, že mnoho měst bylo nově postaveno a mnoho starých měst bylo opraveno.

8 A bylo postaveno mnoho silnic, vytvořeno mnoho cest, které vedly z města do města a ze země do země a z místa na místo.

9 A tak uplynul dvacátý a osmý rok a lid měl trvalý mír.

10 Ale stalo se, že v dvacátém a devátém roce počaly mezi lidem nějaké rozepře; a někteří byli povýšeni v "pýše a vychloubání pro své nesmírně veliké bohatství, ano, až k velikým pronásledováním;

11 Neboť v zemi bylo mnoho obchodníků, a také mnoho zákoníků a mnoho úředníků.

12 A lidé se počali rozlišovati podle postavení, podle svého "bohatství a své příležitosti k učení; ano, někteří byli pro svou chudobu nevzdělání, a jiní pro své bohatství získali velikou učenost.

13 Některí byli povýšeni v pýše, a jiní byli nesmírně pokorní; někteří spíláním opláceli za spílání, zatímco jiní přijímali spílání a "pronásledování a všeliké strasti a ^bnespílali na oplátku, ale byli pokorní a kající před Bohem.

14 A tak v celé zemi nastala veliká nerovnost, natolik, že církev počala býti roztržena; ano,

natolik, že v třicátém roce byla církev roztržena v celé zemi, až na několik Lamanitů, kteří byli obráceni na pravou víru; a neodvrátili se od ní, neboť byli pevní a stálí a neochvějní, ochotni se vši "píli zachovávatí přikázání Páně.

15 Nyní, příčinou nepravosti lidu bylo toto – Satan měl velkou moc podněcovati lid k tomu, aby činil všeliké nepravosti a nadouval se pýchou, pokoušeje jej, aby usiloval o moc a pravomoc a bohatství a marné věci světa.

16 A tak Satan svedl srdce lidí k tomu, aby činili všeliké nepravosti; tudíž se těšili z míru jen několik let.

17 A tak na počátku třicátého roku – lidé, byvše vysvobozeni po období dlouhého času na to, aby byli unášeni "pokušeními ďáblovými, ať již je chtěl unésti kamkoli, a aby činili jakoukoli nepravost, kterou po nich chtěl – a tak na počátku tohoto třicátého roku byli ve stavu strašlivé zlovolnosti.

18 Nyní, oni nehřešili v "nevědomosti, neboť znali vůli Boží ohledně sebe samých, neboť o ní byli poučováni; tudíž se ^bbouřili proti Bohu záměrně.

19 A nyní, bylo to za dnů Lachonea, syna Lachoneova, neboť Lachoneus toho roku usedl na stolicí svého otce a vládl lidu.

20 A objevili se muži "inspiro-

6 10a PP Domýšlivost, marnivost, pýcha.

12a 1. Tim. 6:17–19;

Hel. 4:12.

13a PP Pronásledování, pronásledovati.

b Mat. 5:39;

4. Nefi 1:34;

NaS 98:23–25.

14a PP Píle.

17a PP Pokoušeti, pokušení.

18a Mos. 3:11.

b PP Vzpoura.

20a PP Inspirace, inspirovati, vnuknutí; Prorok.

vaní z nebes a vyslaní, kteří stáli mezi lidem v celé zemi, kážíce a svědčíce směle o hříších a o nepravostech lidí a svědčíce jim o vykoupení, jež Pán učiní pro svůj lid, neboli, jinými slovy, o vzkříšení Kristově; a směle svědčili o jeho ^bsmrti a utrpení.

21 Nyní, mezi lidem byli mnozí, kteří se nesmírně hněvali na ty, kteří svědčili o těchto věcech; a ti, kteří se hněvali, byli především hlavní soudci a ti, kteří ^abývali vysokými kněžskými a zákoníky; ano, všichni ti, kteří byli zákoníky, se hněvali na ty, kteří svědčili o těchto věcech.

22 Nyní, nebylo žádného zákoníka ani soudce ani vysokého kněze, který by měl moc odsoudit kohokoli k smrti, aniž by jejich odsouzení bylo podepsáno správcem země.

23 Nyní, bylo mnoho těch, kteří svědčili o věcech týkajících se Krista, kteří svědčili směle a které soudci zajali a tajně usmrtili, takže se známost o jejich smrti dostala ke správci země až po jejich smrti.

24 Nyní vizte, bylo to v rozporu se zákony země, aby byl kdokoli usmrcen, aniž by měli moc od správce země –

25 Tudíž do země Zarahemla přišla správci země stížnost na tyto soudce, kteří odsuzovali proroky Páně k smrti, nikoli podle zákona.

26 Nyní, stalo se, že byli zajati a předvedeni před soudce, aby

byli souzeni za zločin, kterého se dopustili, podle ^azákona, který byl dán lidem.

27 Nyní, stalo se, že tito soudci měli mnoho přátel a příbuzných; a zbytek, ano, vpravdě téměř všichni zákoníci a vysocí kněží se sešli a připojili se k příbuzným oněch soudců, kteří měli býti podle zákona souzeni.

28 A vstoupili jeden s druhým do ^asmlouvy, ano, dokonce v onu smlouvu, kterou dali ti za stará, kteroužto smlouvu dal a udělil ^bďábel, aby se spojili proti veškeré spravedlivosti.

29 Tudíž se spojili proti lidu Páně a vstoupili do smlouvy, že jej zničí a vysvobodí ty, kteří byli vinni vraždou, z ruky spravedlnosti, která již měla býti podle zákona vykonána.

30 A postavili se na odpor zákonu a právům své vlasti; a jeden s druhým učinili smlouvu, že zničí správce a dosadí nad zemí ^akrále, aby již v zemi nebyla svoboda, ale aby byla podrobena králům.

KAPITOLA 7

Hlavní soudce je zavražděn, vláda je zničena a lidé se rozdělují do kmenů – Jákob, antikrist, se stává králem tajného spolčení – Nefi káže pokání a víru v Krista – Denně mu slouží andělé a on křísí svého bratra z mrtvých – Mnozí činí pokání a jsou pokřtěni. Kolem roku 30–33 po Kr.

20b pp Ukřižování;
Usmíření, usmířiti.
21a NaS 121:36–37.
pp Odpadlictví.

26a Mos. 29:25;
Alma 1:14.
28a pp Tajná spolčení.
b Hel. 6:26–30.

30a 1. Sam. 8:5–7;
Alma 51:5.

NYNÍ vizte, ukáži vám, že krále nad zemí nedosadili; ale v téměř roce, ano, v třicátém roce, na soudcovské stolici zahubili, ano, zavraždili, hlavního soudce země.

2 A lidé se rozdělili jeden proti druhému; a oddělili se jeden od druhého do kmenů, každý podle své rodiny a svého příbuzenstva a přátel; a tak zničili vládu země.

3 A každý kmen si nad sebou určil náčelníka neboli vůdce; a tak vznikly kmeny a vůdci kmenů.

4 Nyní vizte, mezi nimi nebylo nikoho, kdo by neměl velikou rodinu a mnoho příbuzenstva a přátel; tudíž jejich kmeny se staly nesmírně velikými.

5 Nyní, toto vše bylo učiněno a zatím mezi nimi nebylo žádných válek; a veškerá tato nepravost přišla na lidi proto, že se "poddali moci Satanově.

6 A nařízení vlády byla zničena oním "tajným spolčením přátel a příbuzných těch, kteří vraždili proroky.

7 A způsobili v zemi veliký svár, natolik, že spravedlivější část lidu se téměř celá stala zlovolnou; ano, bylo mezi nimi pouze málo spravedlivých lidí.

8 A tak neuplynulo ani šest let od doby, kdy se větší část lidu odvrátila od spravedlivosti své, jako pes k "zvratkům svým nebo jako svině k převalování svému v bahně.

9 Nyní, toto tajné spolčení, které na lid přivedilo tak velikou

nepravost, se shromáždilo a postavilo si do svého čela muže, kterého nazývali Jákob.

10 A nazvali ho svým králem; tudíž stal se králem nad touto zlovolnou tlupou; a byl jedním z hlavních, kteří dali svůj hlas proti prorokům, kteří svědčili o Ježíšovi.

11 A stalo se, že co do počtu nebyli tak silní jako kmeny lidu, které byly spojeny, až na to, že jejich vůdci ustanovovali zákony jejich, každý podle svého kmene; nicméně byli nepřáteli; přestože nebyli lidem spravedlivým, přece byli spojeni v nenávisti vůči těm, kteří vstoupili do smlouvy, že zničí vládu.

12 Tudíž, Jákob, vida, že jejich nepřátelé jsou početnější nežli oni, jsa králem tlupy, tudíž přikázal svému lidu, aby se vydal na útěk do nejsevernější části země a aby si tam zbudoval "království, dokud se k němu nepřipojí odštěpenci (neboť jim lichotil, že bude mnoho odštěpenců) a dokud nebudou dostatečně silní na to, aby bojovali s kmeny lidu; a učinili tak.

13 A jejich pochod byl tak rychlý, že jim v něm nemohlo býti zabráněno dříve, nežli se dostali z dosahu lidí. A tak skončil třicátý rok; a takové byly záležitosti lidu Nefiova.

14 A stalo se v třicátém a prvním roce, že byli rozděleni do kmenů, každý podle své rodiny, příbuzenstva a přátel; nicméně uzavřeli dohodu, že nepůjdou,

aby válčili jeden s druhým; avšak nebyli jednotni co do svých zákonů a svého způsobu vládnutí, neboť ty byly ustanovovány podle názorů těch, kteří byli jejich náčelníky a jejich vůdci. Ale ustanovili velice přísné zákony, že žádný kmen se nemá dopouštět přestupků vůči druhému, takže do určité míry měli v zemi mír; nicméně srdce jejich bylo odvráceno od Pána, jejich Boha, a kamenovali proroky a vyvrhovali je z prostředku svého.

15 A stalo se, že "Nefi – byv navštěvován anděly a také hlasem Páně, tudíž vídaje anděly a jsa očitým svědkem a obdržev moc, která mu byla dána, aby mohl zvědět o službě Kristově, a také jsa očitým svědkem rychlého návratu jejich od spravedlivosti k zlovolnosti a ohavnostem jejich;

16 Tudíž, jsa zarmoucen nad tvrdostí srdce jejich a zaslepeností mysli jejich – vyšel v témže roce mezi ně a počal směle svědčiti o pokání a o odpuštění hříchů skrze víru v Pána Ježíše Krista.

17 A učil je mnoha věcem; a všechny nemohou býti napsány a část z nich by nepostačovala, tudíž nejsou v této knize zapsány. A Nefi učil s "mocí a s velikou pravomocí.

18 A stalo se, že se na něho hněvali, a to proto, že měl větší moc nežli oni, neboť "nebylo možné neuvěřiti jeho slovům,

neboť jeho víra v Pána Ježíše Krista byla tak veliká, že mu denně sloužili andělé.

19 A ve jménu Ježíšově vymítal ďábly a "nečisté duchy; a dokonce i svého bratra vzkřísil z mrtvých poté, co byl lidmi kamenován a vytrpěl smrt.

20 A lidé to viděli a svědčili o tom a hněvali se na něho pro jeho moc; a on učinil ještě "mnohé další zázraky před očima lidu, ve jménu Ježíšově.

21 A stalo se, že třicátý a první rok uplynul a jen málo jich bylo obráceno k Pánu; ale všichni, kteří obrázení byli, vpravdě dávali lidem najevo, že byli navštíveni mocí a Duchem Božím, jež byla v Ježíši Kristu, v něhož věřili.

22 A všichni ti, z nichž byli vypuzeni ďáblové a byli uzdraveni ze svých nemocí a ze svých slabostí, vpravdě ukazovali lidem, že na ně zapůsobil Duch Boží a že byli uzdraveni; a také ukazovali znamení a činili mezi lidem určité zázraky.

23 Tak uplynul i třicátý a druhý rok. A Nefi volal k lidu na počátku třicátého a třetího roku; a kázal jim pokání a odpuštění hříchů.

24 Nyní, chtěl bych, abyste si také zapamatovali, že nebylo nikoho, kdo by nebyl přiveden ku pokání, kdo by nebyl "pokřtěn vodou.

25 Tudíž, Nefi vysvětil k této službě muže, aby všichni ti, kteří k nim přijdou, byli pokřtěni

15a 3. Nefi 1:2.

17a PP Moc.

18a 2. Nefi 33:1;

Alma 4:19.

19a PP Duch – Zlí duchové.

20a 3. Nefi 8:1.

24a PP Křest, křtítí.

vodou, a to na důkaz a svědectví před Bohem a pro lidi, že činili pokání a obdrželi "odpuštění svých hříchů.

26 A na počátku tohoto roku byli mnozí, kteří byli pokřtěni ku pokání; a tak větší část onoho roku uplynula.

KAPITOLA 8

Bouře, zemětřesení, požáry, vichřice a přírodní pozdvižení potvrzují ukřižování Kristovo – Mnoho lidí je zničeno – Tři dny pokrývá zemi temnota – Ti, kteří zůstávají, naříkají nad svým osudem. Kolem roku 33–34 po Kr.

A NYNÍ, stalo se, že podle našeho záznamu, a my víme, že náš záznam je pravdivý, neboť vizte, ten, který záznam vedl, byl mužem spravedlným – neboť vpravdě učinil mnoho "zázraků ve jménu Ježíšově; a nikdo nemohl učiniti zázrak ve jménu Ježíšově, ledaže byl všecken očištěn od nepravosti své –

2 A nyní, stalo se, jestliže se tento muž nedopustil chyby v počítání našeho času, že uplynul "třicátý a třetí rok;

3 A lidé počali s velikou horlivostí vyhlížeti znamení, jež dal prorok Samuel, Lamani-ta, ano, dobu, kdy měla na tváři země býti "tma po dobu tří dnů.

4 A mezi lidem nastaly veliké

pochybnosti a spory i přesto, že bylo dáno tak mnoho "znamení.

5 A stalo se v třicátém a čtvrtém roce, v prvním měsíci, čtvrtého dne toho měsíce, že se zvedla veliká bouře, jakou ještě nikdy nikdo v celé zemi nezažil.

6 A také přišel obrovský a strašlivý vichr; a přišlo hrozivé "hřmění, natolik, že "otřásalo celou zemí, jako by se měla rozpuknouti.

7 A přišly nesmírně ostré blesky, jaké ještě nikdy nikdo v celé zemi nezažil.

8 A "město Zarahemla vzplálo ohněm.

9 A město Moroni se potopilo v hlubiny mořské a jeho obyvatelé utonuli.

10 A na město Moronia byla přenesena země, takže tam povstala namísto města veliká hora.

11 A veliké a strašlivé zničení nastalo v zemi jižní.

12 Ale vizte, větší a strašlivější zničení nastalo v zemi severní; neboť vizte, celá tvář země byla změněna bouří a vichřicemi a hromy a blesky a nesmírně velikým otřásáním celé země;

13 A "silnice se rozpukaly a přímé cesty byly zničeny a mnoho rovných míst se stalo nerovnými.

14 A mnohá veliká a význačná města se "propadla a mnohá byla spálena a mnohá se otřásala, až jejich stavby popadaly

25a NaS 20:37.

pp Odpuštění hříchů.

8 1a 3. Nefi 7:19–20;
Morm. 9:18–19.

b Skut. 3:6;

Jákos 4:6.

2a 3. Nefi 2:8.

3a 1. Nefi 19:10;

Hel. 14:20, 27;

3. Nefi 10:9.

4a pp Ukřižování.

6a 1. Nefi 19:11;

Hel. 14:21.

b Mat. 27:45, 50–51.

8a 4. Nefi 1:7–8.

13a Hel. 14:24;

3. Nefi 6:8.

14a 1. Nefi 12:4.

k zemi a jejich obyvatelé byli zabiti a ona místa zpustla.

15 A bylo několik měst, jež zůstala; ale jejich poničení bylo nesmírně veliké a byli v nich mnozí lidé, kteří byli zabiti.

16 A byli někteří, kteří byli odneseni vichřicí; a kam se poděli, to nikdo neví, ví se pouze to, že byli odneseni.

17 A tak byla tvář celé země znetvořena bouřemi a hromy a blesky a otřásáním země.

18 A vizte, "skály se rozpukaly vedví; byly rozpukány po tváři celé země, natolik, že se nacházely jako úlomky a jako rozsedliny a jako trhliny po celé tváři země.

19 A stalo se, že když tyto hromy a blesky a bouře a vichr a otřásání země ustaly – neboť vizte, trvaly po dobu asi "tří hodin; a někteří říkali, že ona doba byla delší; nicméně všechny tyto veliké a strašlivé věci byly učiněny během doby asi tří hodin – a pak vizte, na tváři země nastala temnota.

20 A stalo se, že na celé tváři země byla hustá temnota, natolik, že její obyvatelé, kteří nepadli, mohli "cítiti ^b páru temnoty;

21 A pro onu temnotu nemohlo býti žádného světla ani svíce ani pochodně; ani nemohl býti rozdělán oheň jejich vybraným a nesmírně suchým dřevem, takže nemohlo býti vůbec žádného světla;

22 A žádné světlo nebylo viděti, ani oheň ani záblesk ani

slunce ani měsíc ani hvězdy, neboť tak veliké byly mlhy temnoty, které byly na tváři země.

23 A stalo se, že po dobu "tří dnů nebylo viděti žádného světla; a mezi veškerým lidem bylo neustále veliké truchlení a kvílení a pláč; ano, převeliké bylo sténání lidu pro onu temnotu a veliké zničení, které na něj přišlo.

24 A na jednom místě bylo slyšeti, jak volají řkouce: Ó, kéž bychom bývali činili pokání před tímto velikým a strašlivým dnem, a pak by naši bratří byli ušetřeni a nebyli by spáleni v onom velikém městě "Zarahemla.

25 A na jiném místě bylo slyšeti, jak volají a truchlí řkouce: Ó, kéž bychom bývali činili pokání před tímto velikým a strašlivým dnem a kéž bychom nezabýjeli a nekamenovali proroky a nevyvrhovali je; pak by byly naše matky a naše krásné dcery a naše děti ušetřeny a nebyly by pohřbeny v onom velikém městě Moronia. A tak bylo kvílení lidu veliké a strašlivé.

KAPITOLA 9

V temnotě hlas Kristův ohlašuje zničení mnoha lidí a měst pro jejich zlovolnost – Také ohlašuje svou božskost, oznamuje, že zákon Mojžíšův je naplněn, a vyzývá lidi, aby šli k němu a byli spaseni. Kolem roku 34 po Kr.

A STALO se, že mezi všemi

18a Hel. 14:21–22.

19a Lukáš 23:44.

20a Ex. 10:21–22.

b 1. Nefi 12:5; 19:11.

23a 1. Nefi 19:10.

24a Hel. 13:12.

obyvateli země bylo slyšeti "hlas, po celé tváři této země, volající:

2 Běda, běda, běda tomuto lidu; "běda obyvatelům celé země, pokud nebudou činiti pokání; neboť ďábel se ^bsměje a jeho andělé se radují z pobitých krásných synů a dcer mého lidu; a oni padli pro nepravost svou a ohavnosti své!

3 Vizte, ono veliké město Zarahemla jsem spálil ohněm, i jeho obyvatele.

4 A vizte, ono veliké město Moroni, dal jsem, aby bylo potopeno v hlubiny mořské a aby obyvatele jeho utonuli.

5 A vizte, ono veliké město Moronia jsem přikryl zemí, i obyvatele jeho, abych před tváří svou skryl nepravosti jejich a ohavnosti jejich, aby krev proroků a svatých již ke mně proti nim nepřicházela.

6 A vizte, město Gilgal, dal jsem, aby se propadlo a aby obyvatele jeho byli pohřbeni v hlubinách zemských;

7 Ano, i město Onia a obyvatele jeho, i město Mokum a obyvatele jeho, i město Jeruzalém a obyvatele jeho; a dal jsem, aby "vody přišly na místo jejich, aby před tváří mou přikryly zlovolnost jejich a ohavnosti jejich, aby krev proroků a svatých již ke mně proti nim nevystupovala.

8 A vizte, město Gadiandi a město Gadiomna a město Jákob

a město Gimginno, dal jsem, aby se všechna tato města propadla, a učinil jsem na místě jejich "vrchy a údolí; a obyvatele jejich jsem pohřbil v hlubinách zemských, abych před tváří svou skryl zlovolnost jejich a ohavnosti jejich, aby krev proroků a svatých již ke mně proti nim nevystupovala.

9 A vizte, ono veliké město Jákobugat, které bylo obýváno lidem krále Jákoba, dal jsem, aby bylo spáleno ohněm pro hříchy jejich a zlovolnost jejich, která byla nad veškerou zlovolnost celé země, pro jejich "tajné vraždy a spolčení; neboť to byli oni, kdo zničil mír lidu mého a vládu země; tudíž dal jsem, aby byli spáleni, abych je ^bvyhledil před tváří svou, aby krev proroků a svatých již ke mně proti nim nevystupovala.

10 A vizte, město Laman a město Još a město Gád a město Kiškumen, dal jsem, aby byla spálena ohněm, i obyvatele jejich, pro zlovolnost svou ohledně vyvrhování proroků a kamenování těch, které jsem poslal, aby jim oznamovali zlovolnost jejich a ohavnosti jejich.

11 A protože je všechny vyvrhli, takže mezi nimi nebylo žádných spravedlivých, seslal jsem "oheň a zničil jsem je, aby zlovolnost jejich a ohavnosti jejich mohly býti skryty před tváří mou, aby krev proroků a svatých, které jsem poslal mezi

9 1a 1. Nefi 19:11;
3. Nefi 11:10.
2a Mat. 11:20–21.
b Mojš. 7:26.

7a Ezech. 26:19.
8a 1. Nefi 19:11.
9a Hel. 6:17–18, 21.
b Mos. 12:8.

11a 2. Král. 1:9–16;
Hel. 13:13.

ně, nemusela křičeti ke mně ^bze země proti nim.

12 A dal jsem, aby ^amnohá veliká zničení přišla na tuto zemi a na tento lid, pro zlovolnost jeho a ohavnost jeho.

13 Ó vy všichni, kteří jste ^aušetřeni, protože jste byli spravedlivější nežli oni, nevrátíte se nyní ke mně a nebudete činiti pokání z hříchů svých a neobrátkíte se, abych vás mohl ^buzdraviti?

14 Ano, vpravdě pravím vám, ^apřijdete-li ke mně, budete mítí ^bživot věčný. Vizte, ^crámě milosrdenství mého je k vám vztaženo a každý, kdo přijde, toho přijmu; a požehnaní jsou ti, kteří jdou ke mně.

15 Vizte, jsem Ježíš Kristus, Syn Boží. ^aStvořil jsem nebesa a zemi a všechny věci, jež na nich jsou. Byl jsem u Otce od počátku. ^bJá jsem v Otci a Otec ve mně; a ve mně Otec oslavil své jméno.

16 Přišel jsem k svým vlastním, a moji vlastní mne ^anepřijali. A písmo ohledně příchodu mého jsou naplněna.

17 A všem těm, kteří mne přijali, jsem ^adal, aby se stali syny Božími; a právě tak dám všem,

kteří uvěří ve jméno mé, neboť vizte, mnou přichází ^bvykoupení a ve mně je ^czákon Mojžíšův naplněn.

18 Já jsem ^asvětlo a život světa. Já jsem ^bAlfa i Oméga, počátek i konec.

19 A nebudete mi ^ajiž obětovati proléváním krve; ano, oběti vaše a zápalné oběti vaše skončí, neboť nebudu přijímati žádnou z obětí vašich a ze zápalných obětí vašich.

20 A a budete mi ^apřináseti jako oběť srdce zlomené a ducha zkroušeného. A kdo ke mně přijde se srdcem zlomeným a duchem zkroušeným, toho ^bpokřtím ohněm a Duchem Svatým, stejně jako byli Lamanité, pro víru svou ve mne v době obrácení svého, pokřtění ohněm a Duchem Svatým, a nevěděli o tom.

21 Vizte, přišel jsem na svět, abych přinesl světu vykoupění, abych zachránil svět z hříchu.

22 Tudíž, kdo bude činiti ^apokání a přijde ke mně jako malé ^bdítě, toho přijmu, neboť takových je království Boží. Vizte, za takové jsem ^cpoložil život svůj a opět jej vzal na se; tudíž činite

11b Gen. 4:10.

12a 3. Nefi 8:8–10, 14.

13a 3. Nefi 10:12.

b Jer. 3:22;

3. Nefi 18:32.

14a 2. Nefi 26:24–28;

Alma 5:33–36.

b Jan 3:16.

c Alma 19:36.

15a Jan 1:1–3;

Kol. 1:16;

Hel. 14:12;

Eter 4:7;

NaS 14:9.

b Jan 17:20–22;

3. Nefi 11:27; 19:23, 29.

16a Jan 1:11; NaS 6:21.

17a Jan 1:12.

pp Člověk, lidé –

Člověk, možnost

státi se podobným

Nebeskému Otci;

Synové a dcery Boží.

b pp Vykoupení,

vykoupěný,

vykoupiti.

c 3. Nefi 12:19, 46–47;

15:2–9.

18a pp Světlo, světlo

Kristovo.

b Zjev. 1:8.

pp Alfa i Oméga.

19a Alma 34:13.

20a 3. Nefi 12:19;

NaS 20:37.

b 2. Nefi 31:13–14.

22a pp Pokání.

b Marek 10:15;

Mos. 3:19;

3. Nefi 11:37–38.

c Jan 10:15–18.

pokání a pojdte ke mně, vy končiny země, a buďte spaseni.

KAPITOLA 10

V zemi je po mnoho hodin ticho – Hlas Kristův slibuje, že shromáždí svůj lid, tak jako slepice shromažďuje svá kuřátka – Spravedlivější část lidu byla zachována. Kolem roku 34–35 po Kr.

A NYNÍ vizte, stalo se, že všechen lid země slyšel tato slova a byl jejich svědkem. A po těchto slovech bylo v zemi ticho po dobu mnoha hodin;

2 Neboť tak veliký byl úžas lidu, že ustali bédovati a kvíletí nad ztrátou svých příbuzných, kteří byli zabiti; tudíž v celé zemi bylo ticho po dobu mnoha hodin.

3 A stalo se, že k lidu opět přišel hlas, a všechen lid ho slyšel a byl jeho svědkem, řkoucí:

4 Ó vy lidé těchto „velikých měst, která padla, kteří jste potomky Jákobovými, ano, kteří jste z domu Izraele, jak často jsem vás shromažďoval, tak jako slepice shromažďuje kuřátka svá pod křídla svá, a^b staral jsem se o vás.

5 A opět, jak často bych vás shromažďoval, tak jako slepice shromažďuje kuřátka svá pod křídla svá, ano, ó vy lidé z domu Izraele, kteří jste padli; ano, ó vy lidé z domu Izraele, vy, kteří

žijete v Jeruzalémě, jakož i vy, kteří jste padli; ano, „jak často bych vás shromažďoval, tak jako slepice shromažďuje kuřátka svá, a vy jste nechtěli.

6 Ó vy z domu Izraele, které jsem „ušetřil, jak často vás budu shromažďovati, tak jako slepice shromažďuje kuřátka svá pod křídla svá, budete-li činit pokání a^b navrátíte-li se ke mně s celým úmyslem „srdce.

7 Avšak neučiníte-li tak, ó dome Izraele, místa příbytků vašich zpustnou až do doby, kdy se naplní „smlouva s otci vašimi.

8 A nyní, stalo se, že poté, co lidé uslyšeli tato slova, vizte, počali opět plakatí a kvíletí nad ztrátou svých příbuzných a přátel.

9 A stalo se, že tak uplynuly tři dny. A bylo ráno a „temnota na tváři země se rozplynula a země se přestala chvětí a skály přestaly pukati a děsivé sténání ustalo a všechny divoké zvuky odezněly.

10 A země se opět spojila, takže stála; a truchlení a pláč a nárek lidí, jejichž život byl ušetřen, ustaly; a jejich truchlení se obrátilo v radost a jejich bédování v chválu a díkůvzdání Pánu Ježíši Kristu, jejich Vykupiteli.

11 A potud se „naplnila písma, která byla oznamována proroky.

12 A „spravedlivější část lidu byla zachráněna a byli to ti, kteří

10 4a 3. Nefi 8:14.

b 1. Nefi 17:3.

5a Mat. 23:37;

NaS 43:24–25.

6a 3. Nefi 9:13.

b 1. Sam. 7:3;

Hel. 13:11;

3. Nefi 24:7.

c Ezech. 36:26.

7a PP Smlouva.

9a 3. Nefi 8:19.

11a Skut. 3:18–20.

12a 2. Nefi 26:8;

3. Nefi 9:13.

přijímali proroky a nekamenovali je; a byli to ti, kteří neprolévali krev svatých, kteří byli ušetřeni –

13 A byli ušetřeni a nepropadli se a nebyli pohřbeni v zemi; a nebyli pohlceni v hlubinách mořských; a nebyli spáleni ohněm ani nebyli zavaleni a k smrti rozdraceni; a nebyli odneseni vichřicí; ani nebyli přemoženi párou dýmu a temnoty.

14 A nyní, kdo čte, nechť rozumí; ten, kdo má písma, nechť v nich ^ahledá a nechť vidí a zří, zda všechna tato smrt a zničení ohněm a dýmem a bouřemi a vichřicemi a ^botvíráním země, která je pohltila, a všechny tyto věci nejsou naplněním proroctví mnoha svatých proroků.

15 Vizte, pravím vám, ano, mnozí o těchto věcech při příchodu Krista svědčili a byli ^azabiti, protože o těchto věcech svědčili.

16 Ano, prorok ^aZenos svědčil o těchto věcech, a také Zenok promlouval ohledně těchto věcí, protože svědčili obzvláště o nás, kteří jsme zbytkem semene jejich.

17 Vizte, náš otec Jákob také svědčil o ^azbytku semene Jozefova. A vizte, nejsme my zbytkem semene Jozefova? A nejsou tyto věci, jež svědčí o nás, zapsány na deskách z mosazi, které náš otec Lehi přinesl z Jeruzaléma?

18 A stalo se, že na konci

třicátého a čtvrtého roku, vizte, ukáží vám, že lidu Nefiovu, který byl ušetřen, a také těm, kteří byli nazýváni Lamanity a kteří byli ušetřeni, byla projevena veliká přízeň a na jejich hlavy byla vylita veliká požehnaní, natolik, že brzy po svém ^avystoupení do nebe se jim Kristus opravdu ukázal –

19 ^aUkázal jim své tělo a poučoval je; a zpráva o jeho službě bude podána později. Tudíž pro tuto chvíli končím svá slova.

Ježíš Kristus se ukázal lidu Nefiovu, když se zástup shromáždil v zemi Hojnosti, a poučoval je; a tímto způsobem se jim ukázal.

Obsaženo v kapitolách 11 až 26 včetně.

KAPITOLA 11

Otec svědčí o svém milovaném Synu – Kristus se ukazuje a ohlašuje své usmíření – Lidé vnímají rány v jeho rukou, nohou a boku – Provolávají hosana – On udává způsob a provedení křtu – Duch sváru je od ďábla – Kristovou naukou je to, že lidé mají uvěřiti a býti pokřtěni a přijmouti Ducha Svatého. Kolem roku 34 po Kr.

A NYNÍ, stalo se, že okolo chrámu, který byl v zemi Hojnosti, se shromáždil veliký zástup lidu Nefiova; a společně se podívali a divili se a navzájem poukazovali na onu ^avelikou

14a PP Písma – Hodnota písem.

b 1. Nefi 19:11;
2. Nefi 26:5.

15a PP Mučednictví,

mučedník.

16a Hel. 8:19–20.

17a 2. Nefi 3:4–5;
Alma 46:24;

3. Nefi 5:23–24.

18a Skut. 1:9–11.

19a 3. Nefi 11:12–15.

11 1a 3. Nefi 8:11–14.

a podivuhodnou změnu, která nastala.

2 A také hovořili o onom Ježíši Kristu, o jehož smrti bylo dáno ^aznamení.

3 A stalo se, že zatímco takto společně hovořili, uslyšeli ^ahlas, který jako by přicházel s nebe; a rozhlíželi se kolem dokola, neboť onomu hlasu, který slyšeli, nerozuměli; a nebyl to ostrý hlas, ani to nebyl silný hlas; nicméně, i přesto, že to byl hlas ^bjemný, pronikal těm, kteří ho slyšeli, až do nitra, natolik, že nebylo jediné části jejich těla, kterou by neroztřásl; ano, pronikal jim až do nitra duše a způsobil, že jejich srdce hořelo.

4 A stalo se, že opět uslyšeli hlas, a nerozuměli mu.

5 A opět, potřetí uslyšeli hlas a otevřeli uši své, aby jej slyšeli; a oči jejich byly upřeny k zvuku jeho; a neochvějně pohlíželi k nebi, odkud onen zvuk přicházel.

6 A vizte, napotřetí hlasu, který slyšeli, porozuměli; a ten jim pravil:

7 Hle, můj ^amilovaný Syn, ^bv němž se mi dobře zalíbilo a v němž jsem oslavil jméno své – slyšte jej.

8 A stalo se, že když porozuměli, upřeli oči své opět vzhůru k nebi; a hle, ^auviděli Člověka sestupujícího s nebe; a byl oděn

v bělostné roucho; a sestoupil a stanul uprostřed nich; a oči celého zástupu se obrátily k němu a neodvažovali se otevřít ústa svá, a to ani jeden k druhému, a nevěděli, co to znamená, neboť si mysleli, že se jim ukázal anděl.

9 A stalo se, že vztáhl ruku svou a promluvil k lidu řka:

10 Vizte, jsem Ježíš Kristus, o němž proroci svědčili, že přijde na svět.

11 A vizte, jsem ^asvětlo a život světa; a pil jsem z onoho hořkého ^bkalicha, který mi dal Otec, a Otce jsem oslavil v tom, že jsem na sebe ^cvzal hříchy světa, v čemž jsem vytrpěl ^dvůli Otce ve všech věcech od počátku.

12 A stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, celý zástup padl k zemi; neboť se rozpomněli, že mezi nimi bylo ^aprorokováno, že po vystoupení svém do nebe se jim Kristus ukáže.

13 A stalo se, že k nim Pán promluvil řka:

14 Vstaňte a pojdte ke mně, abyste mohli ^avložit ruku svou v bok můj, a také abyste mohli ^bpocítiti stopy hřebů v rukou mých a v nohou mých, abyste mohli věděti, že já jsem ^cBůh Izraelský a Bůh celé ^dzemě a že jsem byl zabit pro hříchy světa.

15 A stalo se, že zástup předstoupil, a oni vkládali ruce své v jeho bok, a pocítili stopy

2a Hel. 14:20–27.

3a Deut. 4:33–36;
Hel. 5:29–33.

b 1. Král. 19:11–13;
NaS 85:6.

7a Mat. 3:17; 17:5;
JS–Ž 1:17.

b 3. Nefi 9:15.

8a 1. Nefi 12:6;

2. Nefi 26:1.

11a ^{pp} Světlo, světlo
Kristovo.

b Mat. 26:39, 42.

c Jan 1:29;

NaS 19:18–19.

d Marek 14:36;

Jan 6:38; NaS 19:2.

12a Alma 16:20.

14a Jan 20:27.

b Lukáš 24:36–39;
NaS 129:2.

c Iz. 45:3;

3. Nefi 15:5.

d 1. Nefi 11:6.

hřebů v rukou jeho a v nohou jeho; a to činili předstupující jeden po druhém, až předstoupili všichni a uviděli očima svýma a pocítili rukama svýma a věděli s jistotou a vydali svědectví, že "to je ten, o němž psali proroci, že má přijíti.

16 A když všichni předstoupili a sami byli svědky, zvolali jedním hlasem řkouce:

17 Hosana! Velebeno budiž jméno Boha Nejvyššího! A padli k nohám Ježíšovým a "uctívali ho.

18 A stalo se, že promluvil k "Nefimu (neboť Nefi byl v zástupu) a přikázal mu, aby předstoupil.

19 A Nefi vstal a předstoupil a sklonil se před Pánem a políbil mu nohy.

20 A Pán mu přikázal, aby vstal. A on vstal a stanul před ním.

21 A Pán mu pravil: Dávám ti "moc, abys ^bkřtil tento lid, až opět vystoupím do nebe.

22 A opět, Pán povolal "další a pravil jim totéž; a dal jim moc křtítí. A pravil jim: Tímto způsobem budete křtítí; a nebudou ^bžádné spory mezi vámi.

23 Vpravdě, pravím vám, že každého, kdo činí pokání z hříchů svých skrze "slova vaše

a ^bpřeje si býti pokřtěn ve jménu mém, tímto způsobem budete křtítí – vizte, sejdete do vody a "postavíte se v ní a ve jménu mém je pokřtíte.

24 A nyní vizte, toto jsou slova, která řeknete, oslovující je jménem, řkouce:

25 Maje "pravomoc danou mi Ježíšem Kristem, křtím tě ve jménu ^bOtce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

26 A pak je "ponoříte do vody a oni opět z vody vyjdou.

27 A tímto způsobem budete křtítí ve jménu mém; neboť vizte, vpravdě pravím vám, že Otec i Syn i Duch Svatý "jedno jsou; a já jsem v Otci a Otec ve mně a Otec a já jedno jsme.

28 A tak, jak jsem vám přikázal, budete křtítí. A nebudou mezi vámi žádné "spory, jako byly doposud; a také nebudou mezi vámi žádné spory ohledně bodů nauky mé, jako byly doposud.

29 Neboť vpravdě, vpravdě pravím vám, ten, kdo má ducha "sváru, není ode mne, ale je od ^bďábla, který je otcem sváru a podněcuje srdce lidí, aby se navzájem hněvivě svářili.

30 Vizte, naukou mou není podněcovati ke hněvu srdce lidská, jednoho proti druhému;

15a pp Ježíš Kristus – Kristova objevení se po smrti.

17a pp Uctívání, uctívati.

18a 3. Nefi 1:2, 10.

21a pp Moc.

b pp Křest, křtítí.

22a 1. Nefi 12:7;

3. Nefi 12:1.

b 3. Nefi 18:34.

23a 3. Nefi 12:2.

b pp Křest, křtítí –

Podmínky pro křest.

c 3. Nefi 19:10–13.

25a Mos. 18:13;

NaS 20:73.

pp Křest, křtítí –

Náležitá pravomoc.

b pp Bůh, Božstvo.

26a pp Křest, křtítí –

Křest ponořením.

27a Jan 17:20–22.

3. Nefi 28:10;

Morm. 7:7;

NaS 20:28.

28a 1. Kor. 1:10;

Efez. 4:11–14;

NaS 38:27.

29a 2. Tim. 2:23–24;

Mos. 23:15.

pp Svár.

b pjs, Efez. 4:26;

Mos. 2:32–33.

ale naukou mou je to, že takové věci mají skončiti.

31 Vizte, vpravdě, vpravdě pravím vám, budu vám oznamovati ^anauku svou.

32 A toto je ^anauka má, a je to nauka, kterou mi dal Otec; a já vydávám ^bsvědectví o Otci a Otec vydává svědectví o mně a ^cDuch Svatý vydává svědectví o Otci a o mně; a já vydávám svědectví, že Otec přikazuje všem lidem, všude, aby činili pokání a věřili ve mne.

33 A každý, kdo ve mne věří a je ^apokřtěn, bude ^bspasen; a to jsou ti, kteří ^czdědí království Boží.

34 A kdo ve mne nevěří a není pokřtěn, bude zatracen.

35 Vpravdě, vpravdě pravím vám, že toto je nauka má a vydávám o ní svědectví od Otce; a každý, kdo ^avěří ve mne, věří i v Otce; a tomu Otec vydá svědectví o mně, neboť ho navštíví ^bohněm a ^cDuchem Svatým.

36 A tak vydá Otec svědectví o mně a Duch Svatý mu vydá svědectví o Otci a o mně; neboť Otec a já a Duch Svatý jedno jsme.

37 A opět, pravím vám, musíte činiti pokání a ^astáti se jako malé děti a býti pokřtěni ve jménu mém, jinak nemůžete tyto věci nikterak obdržeti.

38 A opět, pravím vám, musíte

činiti pokání a býti pokřtěni ve jménu mém a státi se jako malé děti, jinak nemůžete nikterak zděditi království Boží.

39 Vpravdě, vpravdě pravím vám, že toto je nauka má a každý, kdo na ní ^astaví, staví na skále mé a ^bbrány pekelné ho nepřemohou.

40 A kdokoli bude oznamovati více nebo méně nežli toto a bude to utvrzovati jako nauku mou, ten přichází od zlého, a není postaven na skále mé; ale staví na ^apísčítých základech a brány pekelné stojí otevřeny, aby takového přijaly, když na něho přijdou záplavy a udeří větry.

41 Tudíž, jděte k tomuto lidu a oznamujte slova, jež jsem promlouval, až do končin země.

KAPITOLA 12

Ježíš povolává Dvanáct a pověřuje je – Pronáší k Nefitům řeč podobnou Kázání na hoře – Pronáší blahoslavenství – Jeho učení přesahuje zákon Mojžíšův a je mu nadřazeno – Lidem je přikázáno, aby byli dokonalí tak, jako je dokonalý on a jeho Otec – Porovnej s Matoušem 5. Kolem roku 34 po Kr.

A STALO se, že když Ježíš pravil tato slova Nefimu a těm, kteří byli povoláni (nyní, počet těch, kteří byli povoláni a obdrželi

31a 2. Nefi 31:2–21.

32a pp Nauka Kristova.

b 1. Jan. 5:7

c 3. Nefi 28:11;
Eter 5:4.

33a Marek 16:16.

pp Křest, křtítí – Je nezbytný.

b pp Spasení.

c pp Celestiální sláva.

35a Eter 4:12.

b 3. Nefi 9:20; 12:2.

c pp Duch Svatý.

37a Marek 10:15;

Lukáš 18:17;

Mos. 3:19;

3. Nefi 9:22.

39a Mat. 7:24–29;

Hel. 5:12.

pp Skála.

b 3. Nefi 18:12–13.

40a 3. Nefi 14:24–27.

moc a pravomoc křtítí, byl "dvanáct), a vizte, vztáhl ruku svou k zástupu a zvolal k nim řka: ^bPožehnaní budete, budete-li dbáti slov těchto dvanácti, které jsem "vyvolil z prostředku vás, aby vám žehnali a byli služebníky vašimi; a jim jsem dal moc, aby vás mohli křtítí vodou; a poté, co budete pokřtěni vodou, vizte, pokřtím vás ohněm a Duchem Svatým; tudíž budete požehnaní, uvěříte-li ve mne a budete-li pokřtěni poté, co jste mne viděli a víte, že jsem.

2 A opět, požehnanější jsou ti, kteří "uvěří ve slova vaše, protože dosvědčíte, že jste mne viděli a že víte, že jsem. Ano, požehnaní jsou ti, kteří uvěří ve slova vaše a ^bsestoupí do hlubin pokory a budou pokřtěni, neboť budou navštíveni "ohněm a Duchem Svatým a obdrží odpuštění hříchů svých.

3 Ano, požehnaní jsou "chudí duchem, kteří ^bpřicházejí ke mně, neboť jejich je království nebeské.

4 A opět, požehnaní jsou všichni ti, kteří truchlí, neboť oni budou utěšeni.

5 A požehnaní jsou "mírní, neboť oni zdědí ^bzemí.

6 A požehnaní jsou všichni ti,

kteří "lační a ^bžízní po "spravedlivosti, neboť oni budou naplněni Duchem Svatým.

7 A požehnaní jsou "milosrdní, neboť oni milosrdenství dojdou.

8 A požehnaní jsou všichni "čistí v srdci, neboť oni ^buvidí Boha.

9 A požehnaní jsou všichni "mírotvorci, neboť oni budou nazváni ^bdětmi Božími.

10 A požehnaní jsou všichni ti, kteří jsou "pronásledováni pro jméno mé, neboť jejich je království nebeské.

11 A požehnaní jste, když vám lidé budou spílati a budou vás pronásledovati a budou proti vám lživě mluvití všeliké druhy zla, pro mne;

12 Neboť budete mítí velikou radost a budete nesmírně veselí, neboť veliká bude "odměna vaše v nebi; neboť tak pronásledovali proroky, kteří byli před vámi.

13 Vpravdě, vpravdě pravím vám, dávám vám, abyste byli "solí země; avšak pozbude-li sůl chuti své, čím bude země osolena? Sůl pak nebude dobrá k ničemu, nežli aby byla vyvržena a pošlapána nohama lidí.

14 Vpravdě, vpravdě pravím vám, dávám vám, abyste byli světlem tomuto lidu. Město,

12 1a 3. Nefi 13:25.

b PP Požehnaní, požehnaný, požehnati.

c PP Povolání, povoláný Bohem, povolati.

2a NaS 46:13–14.

PP Věřiti, víra.

b Eter 4:13–15.

c 3. Nefi 11:35; 19:13.

3a NaS 56:17–18.

PP Pokora, pokorný, pokořiti se.

b Mat. 11:28–30.

5a Řím. 12:16;

Mos. 3:19.

PP Mírnost, mírný.

b PP Země.

6a 2. Nefi 9:51; Enos 1:4.

b Jer. 29:13.

c Přísl. 21:21.

7a PP Milosrdenství,

milosrdný.

8a PP Čistota, čistý, nečistý.

b NaS 93:1.

9a PP Mírotvorce.

b PP Synové a dcery

Boží.

10a NaS 122:5–9.

PP Pronásledování,

pronásledovati.

12a Eter 12:4.

13a NaS 101:39–40.

PP Sůl.

kteří leží na hoře, nemůže býti skryto.

15 Vizte, rozsvěčují lidé “svíce a staví ji pod kbelec? Nikoli, ale na svícen a dává světlo všem, kteří jsou v domě.

16 Tudíž, nechtě tak “světlo vaše svítí před tímto lidem, aby mohli viděti dobré skutky vaše a oslavovati Otce vašeho, který jest v nebi.

17 Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušiti zákon nebo proroky. Nepřišel jsem zrušiti, ale naplniti.

18 Neboť vpravdě pravím vám, ani jedna literka, ani jedna čárka ze “zákona nepominula, ale ve mně byl celý naplněn.

19 A vizte, dal jsem vám zákon a přikázání Otce svého, abyste věřili ve mne a abyste činili pokání z hříchů svých a šli ke mně se “srdcem zlomeným a s duchem zkroušeným. Vizte, přikázání máte před sebou, a ^bzákon je naplněn.

20 Tudíž pojděte ke mně a buďte spaseni; neboť vpravdě pravím vám, že pokud nebudete zachovávat přikázání má, jež jsem vám v této době přikázal, v žádném případě nevstoupíte do království nebeského.

21 Slyšeli jste, že ti ve starých časech říkali, a je to i před vámi napsáno, “nezabiješ, a každý, kdo zabije, bude v nebezpečí soudu Božího;

22 Ale já vám pravím, že

každý, kdo se hněvá na bratra svého, bude v nebezpečí soudu jeho. A každý, kdo řekne bratru svému: Rácha, bude v nebezpečí soudu před radou; a každý, kdo řekne: Ty blázne, bude v nebezpečí pekelného ohně.

23 Tudíž, přijdeš-li ke mně nebo budeš-li si přát jíti ke mně a rozpomeneš-li se, že bratr tvůj má něco proti tobě –

24 Jdi cestou svou k bratru svému a nejprve se “smiř s bratrem svým a potom pojdě ke mně s celým úmyslem srdce, a já tě přijmu.

25 Dohodni se s protivníkem svým rychle, dokud jsi s ním na cestě, aby se tě někdy nezmocnil a ty jsi nebyl uvržen do vězení.

26 Vpravdě, vpravdě pravím tobě, že na žádný způsob odtud nevyjdeš, dokud nezaplatíš do posledního séninu. A zatímco jste ve vězení, můžete splatiti byt i jediný “sénin? Vpravdě, vpravdě pravím vám: Nikoli.

27 Vizte, ti ze starých časů napsali: “Neziczizoložíš;

28 Ale já vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu, aby jí byl “žádstiv, již ziczizoložil v srdci svém.

29 Vizte, dávám vám přikázání, abyste nestrpěli žádné z těchto věcí, aby vstoupila do “srdce vašeho;

30 Neboť je lépe, abyste tyto věci v sobě popřeli, čímž

15a Lukáš 8:16.

16a 3. Nefi 18:24.

18a PP Zákon Mojžíšův.

19a 3. Nefi 9:20.

PP Zlomené srdce.

b 3. Nefi 9:17.

21a Ex. 20:13;

Mos. 13:21;

NaS 42:18.

24a PP Odpustiti.

26a Alma 11:3.

27a 2. Nefi 9:36;

NaS 59:6.

28a NaS 42:23.

PP Žádstiv býtí,
žádstivost.

29a Skut. 8:22.

vezmete "kříž svůj, nežli abyste byli uvrženi do pekla.

31 Je psáno, že každý, kdo zapudí manželku svou, nechť jí dá lístek "rozvodový.

32 Vpravdě, vpravdě pravím vám, že každý, kdo "zapudí manželku svou, kromě příčiny ^bsmilstva, uvádí ji k tomu, aby ^czvizoložila; a každý, kdo se ožení s tou, která je rozvedená, cizoloží.

33 A opět je psáno: Nebudeš přísahati křivě, ale budeš "přísahey své Pánu plniti;

34 Ale vpravdě, vpravdě pravím vám, "nepřisahejte vůbec; ani při nebi, neboť to je Božím trůnem;

35 Ani při zemi, neboť ta je podnožím jeho;

36 Ani při hlavě své nebudeš přísahati, neboť nemůžeš učiniti jediný vlas černým nebo bílým.

37 Ale nechť je řeč vaše: Ano, ano; Ne, ne; neboť cokoli přichází navíc nežli toto, je zlé.

38 A vizte, je psáno: "Oko za oko a zub za zub.

39 Ale já vám pravím, že nebudete "odporovati zlému, ale když tě kdokoli udeří v pravou tvář tvou, ^bnastav mu i druhou;

40 A kdyby se s tebou někdo soudil a vzal košili tvou, nech mu i plášť svůj.

41 A kdokoli tě bude nutiti jíti míli, jdi s ním dvě.

42 "Dej tomu, kdo tě prosí, a od toho, kdo by si chtěl od tebe vypůjčiti, se neodvracej.

43 A vizte, také je psáno, že budeš milovati bližního svého a nenáviděti nepřítele svého;

44 Ale vizte, já vám pravím: Milujte "nepřátele své, žehnejte těm, kteří vám zlořečí, čiňte dobro těm, kteří vás nenávidí, a ^bmodlete se za ty, kteří vás zneužívají a pronásledují;

45 Abyste mohli býti dětmi Otce svého, který je v nebi; neboť on dává slunci svému vycházeti nad zlé i nad dobré.

46 Tudíž tyto věci, jež byly ve starých časech a jež byly pod zákonem, jsou všechny ve mně naplněny.

47 "Staré věci pominuly a všechny věci jsou nové.

48 Tudíž bych chtěl, abyste byli "dokonalí, dokonce jako já nebo jako Otec váš, který je v nebi, dokonalý je.

KAPITOLA 13

Ježtš učí Nefity Pánově modlitbě – Mají si ukládati poklady v nebi – Dvanácti přikazuje, aby se při své službě nezabývali myšlenkou na věci časné – Porovnej s Matoušem 6. Kolem roku 34 po Kr.

VPRAVDĚ, vpravdě pravím, že bych chtěl, abyste dávali

30a Mat. 10:38; 16:24;

Lukáš 9:23.

31a PP Rozvod.

32a PP Marek 10:11–12.

b PP Smilstvo.

c PP Cizoložství.

33a PP Přísahea.

34a PP Znesvěcení.

38a Lev. 24:20.

39a 3. Nefi 6:13;

4. Nefi 1:34;

NaS 98:23–32.

b PP Trpělivost.

42a Jákob 2:17–19;

Mos. 4:22–26.

44a Přísl. 24:17;

Alma 48:23.

b Skut. 7:59–60.

47a 3. Nefi 15:2, 7;

NaS 22:1.

48a Mat. 5:48;

3. Nefi 27:27.

PP Dokonalý.

“almužny chudým; ale mějte se na pozoru, abyste nedávali almužny své před lidmi, abyste od nich byli viděni; jinak nemáte žádnou odměnu od Otce svého, který je v nebi.

2 Tudíž, když budete dávat almužny, nevytrubujte před sebou, jako to činí pokrytci v synagogách a na ulicích, aby měli “slávu lidskou. Vpravdě pravím vám, mají odměnu svou.

3 Ale když ty dáváš almužny, nechť levice tvá neví, co činí pravice tvá;

4 Aby almužny tvé mohly býti v skrytu; a Otec tvůj, který vidí v skrytu, tě odmění zjevně.

5 A když se “modlíš, nebudeš to činiti jako pokrytci, neboť ti se rádi modlí stojíce v synagogách a na nárožích, aby mohli býti viděni lidmi. Vpravdě pravím vám, mají odměnu svou.

6 Ale ty, když se modlíš, vejdi do komůrky své, a když jsi zavřel dveře své, modli se k Otci svému, který je v skrytu; a Otec tvůj, který vidí v skrytu, tě odmění zjevně.

7 Ale když se modlíte, nepoužívejte prázdná opakování jako pohané, neboť ti se domnívají, že budou vyslyšeni pro mnohomluvnost svou.

8 Nebuďte tudíž jako oni, neboť Otec váš “ví, čeho je vám zapotřebí, ještě dříve, nežli ho požádáte.

9 Tímto “způsobem se tudíž

“modlete: “Otče náš, který jsi v nebi, posvěceno buď jméno tvé.

10 Staň se vůle tvá na zemi, jako na nebi.

11 A odpusť nám viny naše, jako my odpouštíme viníkům svým.

12 A “neuved' nás v pokušení, ale vysvobod' nás od zlého.

13 Neboť tvé jest království i moc i sláva, na věky. Amen.

14 Neboť “odpusťte-li lidem přestupky jejich, i vám odpustí nebeský Otec váš;

15 Neodpusťte-li však lidem přestupky jejich, ani Otec váš neodpusťí přestupky vaše.

16 Nadto, když se “postíte, nebuďte jako pokrytci zasmušilí, neboť oni zachmuřují tvář svou, aby ukázali lidem, že se postí. Vpravdě pravím vám, mají odměnu svou.

17 Avšak ty, když se postíš, pomaž hlavu svou a umyj tvář svou;

18 Abys neukazoval lidem, že se postíš, ale Otci svému, který je v “skrytu; a Otec tvůj, který vidí v skrytu, tě odmění zjevně.

19 Neukládejte si poklady na zemi, kde ničí mol a rez a kde se dobývají zloději a kradou.

20 Ale ukládejte si “poklady v nebi, kde mol ani rez neničí a kde se zloději nedobývají ani nekradou.

21 Neboť kde je poklad váš, tam bude i srdce vaše.

22 “Světlem těla je oko; je-li

13 1a PP Almužna, dávání almužny.
2a NaS 121:34–35.
5a PP Modlitba.
8a NaS 84:83.
9a Mat. 6:9–13.

b PP Modlitba.
c PP Bůh, Božstvo – Bůh Otec.
12a PJS, Mat. 6:14.
14a Mos. 26:30–31;
NaS 64:9.

PP Odpustiti.
16a Iz. 58:5–7.
PP Postiti se, půst.
18a NaS 38:7.
20a Hel. 5:8; 8:25.
22a NaS 88:67.

tudíž oko tvé čisté, celé tělo bude naplněno světlem.

23 Avšak je-li oko tvé zlé, celé tělo tvé bude naplněno temnotou. Je-li tudíž světlo, které je v tobě, temnotou, jak veliká je to temnota!

24 Nikdo nemůže "sloužiti dvěma pánům; neboť buď bude jednoho nenáviděti a druhého milovati, anebo jednoho se přidrží a druhým pohrdne. Nemůžete sloužiti Bohu i mamonu.

25 A nyní, stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, pohlédl na oněch dvanáct, které si vyvolil, a pravil jim: Pamatujte na slova, jež jsem promlouval. Neboť vizte, vy jste ti, které jsem si vyvolil, abyste "sloužili tomuto lidu. Tudíž, pravím vám: ^bNevěnujte žádnou myšlenku životu svému, co budete jísti nebo co budete píti; ani tělu svému, čím se odějete. Není snad život více nežli pokrm a tělo více nežli oděv?

26 Pohleďte na ptáky ve vzduchu, vždyť nesají ani nežnou ani neshromažďují do stodol; a přece je nebeský Otec váš živí. Nejste snad o mnoho cennější?

27 Kdo z vás může přemýšlením přidati loket k postavě své?

28 A proč myslíte na oděv? Pohleďte na lilie polní, jak rostou; nepracují ani nepředou;

29 A přece, pravím vám, že vpravdě Šalomoun v celé slávě své nebyl oděn tak, jako jedna z nich.

30 Pročež, odívá-li Bůh tak

trávu polní, která dnes je a zítra bude vhozena do pece, právě tak oděje vás, nebudete-li malé víry.

31 Tudíž, nevěnujte tomu žádnou myšlenku řkouce: Co budeme jísti? Nebo: Co budeme píti? Nebo: Čím se odějeme?

32 Neboť nebeský Otec váš ví, že máte zapotřebí všech těchto věcí.

33 Ale hledejte nejprve "království Boží a spravedlivost jeho a všechny tyto věci vám budou přidány.

34 Nevěnujte tudíž žádnou myšlenku zítřku, neboť zítřek se postará o věci své sám. Dosti je zla na jednom dni.

KAPITOLA 14

Ježíš přikazuje: Nesuďte; prostě Boha; varujte se falešných proroků – Přislubuje spasení těm, kteří činí vůli Otce – Porovnej s Matoušem 7. Kolem roku 34 po Kr.

A NYNÍ, stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, obrátil se opět k zástupu a otevřel opět ústa svá řka k němu: Vpravdě, vpravdě pravím vám, "nesuďte, abyste nebyli souzeni.

2 "Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni; a jakou měrou měříte, tou zase bude odměřeno vám.

3 A proč vidíš smítko, které je v oku bratra tvého, avšak trámu, který je v tvém vlastním oku, si nevšímáš?

24a 1. Sam. 7:3.

25a pp Sloužiti, služba.
b Alma 31:37–38;

NaS 84:79–85.

33a Lukáš 12:31.

14 1a pjs, Mat. 7:1–2;

Jan 7:24.

2a Morm. 8:19.

4 Nebo jak můžeš říci bratru svému: Dovol, ať vyjmu smítko z oka tvého – a viz, trám je v tvém vlastním oku?

5 Ty pokrytče, nejprve vyjmi "trám ze svého vlastního oka; a pak budeš jasně viděti, abys vyňal smítko z oka bratra svého.

6 Nedávejte to, co je "svaté, psům a neházejte perly své před svině, aby je nepošlapaly nohama svýma a neobrátily se a neroztrhaly vás.

7 "Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; klepejte, a bude vám otevřeno.

8 Neboť každý, kdo prosí, dostává; a ten, kdo hledá, nalézá; a tomu, kdo klepe, bude otevřeno.

9 Nebo je snad mezi vámi člověk, jenž, jestliže syn jeho poprosí o chléb, mu dá kámen?

10 Nebo jestliže poprosí o rybu, mu dá hada?

11 Víte-li tedy vy, jsouce zlí, jak dávatí dětem svým dobré dary, oč mnohem více bude Otec váš, který je v nebi, dávatí dobré věci těm, kteří ho prosí?

12 Tudiž, všechny věci, jakkoli byste chtěli, aby lidé činili vám, "čiňte právě tak jim, neboť toto je zákon i proroci.

13 Vstupujte "těsnou branou; neboť prostorná je brána a ^bširoká je cesta, která vede do záhuby, a mnoho je těch, kteří tudy vcházejí;

14 Protože těsná je "brána a ^búzká je cesta, která vede k životu, a "málo je těch, kteří ji nalézají.

15 Varujte se "falešných proroků, kteří k vám přicházejí v rouše beránčím, ale uvnitř jsou draví vlci.

16 Po ovoci jejich poznáte je. Sbírají snad lidé hrozny z trní a fíky z bodláčí?

17 Právě tak každý dobrý strom nese dobré ovoce; ale zkažený strom nese ovoce zlé.

18 Dobrý strom nemůže nésti zlé ovoce ani zkažený strom nemůže nésti ovoce dobré.

19 Každý strom, který "nenese dobré ovoce, bývá poražen a uvržen do ohně.

20 Pročež, po "ovoci jejich poznáte je.

21 Ne každý, kdo mi říká: Pane, Pane, vstoupí do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli Otce mého, který je v nebi.

22 Mnozí mi "řeknou v onen den: Pane, Pane, což jsme neprorokovali ve jménu tvém a ve jménu tvém nevyvíkali d'áblý a ve jménu tvém nevykonali mnoho podivuhodných skutků?

23 A tehdy jim prohlásím: Nikdy jsem vás "neznal; ^bodejděte ode mne, vy, kteří činíte nepravost.

24 Tudiž každého, kdo slyší tato slova má a činí podle nich, připodobním k moudrému

5a Jan 8:3–11.
6a pp Svatý.
7a 3. Nefi 27:29.
pp Modlitba.
12a pp Soucit.
13a Lukáš 13:24;
3. Nefi 27:33.
b NaS 132:25.

14a 2. Nefi 9:41;
31:9, 17–18;
NaS 22:1–4.
b 1. Nefi 8:20.
c 1. Nefi 14:12.
15a Jer. 23:21–32;
2. Nefi 28:9, 12, 15.
19a Mat. 3:10;

Alma 5:36–41;
NaS 97:7.
20a Lukáš 6:43–45;
Moroni 7:5.
22a Alma 5:17.
23a Mos. 5:13; 26:24–27.
b Lukáš 13:27.

muži, který dům svůj vystavěl na "skále –

25 A spadl "déšť a přišly záplavy a vály větry a udeřily na dům; a ten ^bnespadl, neboť založen byl na skále.

26 A každý, kdo slyší tato slova má, a nečiní podle nich, připodobněn bude k pošetilci, který dům svůj vystavěl na "písku –

27 A spadl déšť a přišly záplavy a duly větry a udeřily na dům; a ten spadl a pád jeho byl veliký.

KAPITOLA 15

Ježíš oznamuje, že zákon Mojžíšův je v něm naplněn – Nefité jsou ony další ovce, o kterých mluvil v Jeruzalémě – Pro nepravost Pánův lid v Jeruzalémě neví o rozptýlených ovcích Izraele. Kolem roku 34 po Kr.

A NYNÍ, stalo se, že když Ježíš dokončil tato slova, rozhlédl se po zástupu a pravil jim: Vizte, slyšeli jste to, čemu jsem učil, nežli jsem vystoupil k Otci svému; tudíž, každého, kdo na tato slova má pamatuje a "činí podle nich, ^bpozvednu posledního dne.

2 A stalo se, že když Ježíš pravil tato slova, vycítil, že jsou mezi nimi někteří, kteří se podivují a říkají si, co si přeje

ohledně "zákona Mojžíšova; neboť neporozuměli slovům, že staré věci pominuly a že všechny věci jsou nové.

3 A on jim pravil: Nepodivujte se, že jsem vám pravil, že staré věci pominuly a že všechny věci jsou nové.

4 Vizte, pravím vám, že "zákon, který byl dán Mojžíšovi, je naplněn.

5 Vizte, "já jsem ten, který zákon dal, a já jsem ten, který učinil smlouvu s lidem svým Izraelem; tudíž, ve mně je zákon naplněn, neboť jsem přišel, abych zákon ^bnaplnil; tudíž je mu konec.

6 Vizte, "neruším proroky, neboť všichni ti, kteří nebyli naplněni ve mně, vpravdě pravím vám, všichni budou naplněni.

7 A proto, že jsem vám pravil, že staré věci pominuly, neruším to, co bylo promlouváno o věcech, jež přijdou.

8 Neboť vizte, "smlouva, kterou jsem učinil s lidem svým, není ještě zcela naplněna; ale zákon, který byl dán Mojžíšovi, ve mně končí.

9 Vizte, já jsem "zákon a ^bsvětlo. Hleďte ke mně a vytrvejte do konce a budete "žítí; neboť tomu, kdo ^dvytrvá do konce, dám věčný život.

10 Vizte, dal jsem vám "příkázání; tudíž příkázání má

24a PP Skála.

25a Alma 26:6;
Hel. 5:12.

b Přísl. 12:7.

26a 3. Nefi 11:40.

15 1a Jakub 1:22.

b 1. Nefi 13:37;

NaS 5:35.

2a PP Zákon Mojžíšův.

4a Mos. 13:27–31;
3. Nefi 9:17–20.

5a 1. Kor. 10:1–4;

3. Nefi 11:14.

PP Jehova.

b Alma 34:13.

6a 3. Nefi 23:1–5.

8a 3. Nefi 5:24–26.

9a 2. Nefi 26:1.

b PP Světlo, světlo
Kristovo.

c Jan 11:25;

NaS 84:44.

d PP Vytrvatí.

10a 3. Nefi 12:20.

zachovávejte. A toto je zákon i proroci, neboť oni vpravdě^bsvědčili o mně.

11 A nyní, stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, řekl oněm dvanácti, které vyvolil:

12 Vy jste učedníky mými; a jste světlem tomuto lidu, který je zbytkem domu^aJozefova.

13 A vizte, toto je^azemě dědic-tví vašeho; a Otec ji dal vám.

14 A nikdy mi Otec nedal příkázání, abych to^ařekl bratřím vašim v Jeruzalémě.

15 Ani mi nikdy Otec nedal příkázání, abych jim pověděl o^ajiných kmenech domu Izraele, které Otec vyvedl ze země.

16 Otec mi přikázal, abych jim pověděl pouze toto:

17 Že mám další ovce, které nejsou z tohoto stáda; i ty musím přivésti a ony uslyší hlas můj; a bude jedno stádo a jeden^apastýř.

18 A nyní, pro tvrdošijnost a nevíru oni slovům mým^aneporozuměli; tudíž mi Otec přikázal, abych jim o této věci více neřekl.

19 Ale vpravdě pravím vám, že Otec mi přikázal, a já vám to říkám, že vy jste byli odděleni z prostředku jejich pro nepravost jejich; tudíž pro nepravost svou o vás nevědí.

20 A vpravdě opět vám pravím, že i jiné kmeny od nich

Otec oddělil; a pro nepravost svou o nich nevědí.

21 A vpravdě pravím vám, že vy jste ti, o kterých jsem pravil: Mám^adalší ovce, které nejsou z tohoto stáda; i ty musím přivésti a ony uslyší hlas můj; a bude jedno stádo a jeden pastýř.

22 A oni mi nerozuměli, neboť se domnívali, že to jsou^apohané; neboť neporozuměli, že pohané mají býti^bobráceni skrze kázání jejich.

23 A nerozuměli mi, když jsem pravil, že ony uslyší hlas můj; a neporozuměli mi, že^apohané nikdy nemají uslyšeti hlas můj – že se jim nemám projevit, leda skrze^bDucha Svatého.

24 Ale vizte, vy jste slyšeli^ahlas můj, a také jste mne viděli; a jste ovce moje a jste počítáni mezi ty, které mi Otec^bdal.

KAPITOLA 16

Ježíš navštíví další ze ztracených ovcí Izraele – V posledních dnech se evangelium dostane k pohanům a poté k domu Izraele – Pánův lid okem v oko uzří, až on opět přivede Sion. Kolem roku 34 po Kr.

A VPRAVDĚ, vpravdě pravím vám, že mám^adalší ovce, které nejsou z této země, ani ze země Jeruzalém, ani v žádných

10b Mos. 13:33.

12a pp Jozef, syn Jákobův.

13a 1. Nefi 18:22–23.

14a 3. Nefi 5:20.

15a 3. Nefi 16:1–4.

pp Izrael – Deset ztracených kmenů

Izraele.

17a pp Dobrý pastýř.

18a NaS 10:59.

21a Jan 10:14–16.

22a pp Pohané.

b Skut. 10:34–48.

23a Mat. 15:24.

b 1. Nefi 10:11.

pp Duch Svatý.

24a Alma 5:38;

3. Nefi 16:1–5.

b Jan 6:37; NaS 27:14.

16 1a 3. Nefi 15:15.

pp Izrael – Deset ztracených kmenů Izraele.

částech v okolí oné země, kde jsem sloužil.

2 Neboť ti, o nichž mluvím, jsou ti, kteří hlasu mého ještě neslyšeli; aniž jsem se jim někdy projevil.

3 Ale obdržel jsem od Otce příkázání, abych k "nim šel, a že budou slyšeti hlas můj a budou počítáni mezi ovce mé, aby mohlo býti jedno stádo a jeden pastýř; tudíž jdu, abych se jim ukázal.

4 A přikazuji vám, abyste zapísali tato "slova, až odejdu, aby pakliže lid můj v Jeruzalémě, ti, kteří mne viděli a byli se mnou ve službě mé, nepožádá Otce ve jménu mém, aby mohli o vás obdržeti znalost skrze Ducha Svatého, a také o jiných kmelech, o kterých nevědí, aby tato slova, která zapíšete, byla zachována a byla ukázána ^bpohanům, aby skrze plnost pohanů mohl býti zbytek semene jejich, který bude rozptýlen po tváři země pro svou nevíru, přiveden, neboli aby mohl býti přiveden k ^cpoznání mne, Vykupitele svého.

5 A tehdy je "shromáždím ze čtyř stran země; a tehdy naplním ^bsmlouvu, kterou Otec učinil se všemi lidmi z ^cdomu Izraele.

6 A požehnání jsou "pohané pro víru svou ve mne skrze ^bDucha

Svatého, který jim svědčí o mně a o Otci.

7 Vizte, pro víru jejich ve mne, praví Otec, a pro nevíru tvou, ó dome Izraele, přijde v "poslední den pravda k pohanům, aby jim byla oznámena plnost těchto věcí.

8 Ale běda, praví Otec, nevěřícím pohanům – neboť i přesto, že přišli na tvář této země a "rozptýlili lid můj, který je z domu Izraele; a lid můj, který je z domu Izraele, byl ^bvyvrhován z prostředku jejich a pošlapáván nohama jejich;

9 A pro milosrdenství Otcova vůči pohanům a také soudy Otcovy na lidu mém, který je z domu Izraele, vpravdě, vpravdě pravím vám, že po tom všem a poté, co jsem dal, aby lid můj, který je z domu Izraele, byl bit a sužován a "pobíjen a vyvrhován z prostředku jejich a byl jimi nenáviděn a byl mezi nimi za usyknutí a pořekadlo –

10 A tak mi Otec přikazuje, abych vám pravil: V onen den, kdy pohané budou hřešiti proti evangeliu mému a budou zavrhovati plnost evangelia mého a budou se "povyšovati v pýše srdce svého nade všechny národy a nade všechen lid celé země a budou plni všelikých lží a podvodů a zlomyslností a všelikého pokrytectví a vražd a

3a 3. Nefi 17:4.

4a pp Písma.

b 1. Nefi 10:14;

3. Nefi 21:6.

c Ezech. 20:42–44;

3. Nefi 20:13.

5a pp Izrael –

Shromáždění

Izraele.

b 3. Nefi 5:24–26.

c 1. Nefi 22:9;

3. Nefi 21:26–29.

6a 1. Nefi 13:30–42;

2. Nefi 30:3.

b 2. Nefi 32:5;

3. Nefi 11:32, 35–36.

pp Duch Svatý.

7a pp Znovuzřízení evangelia.

8a 1. Nefi 13:14;

Morm. 5:9, 15.

b 3. Nefi 20:27–29.

9a Amos 9:1–4.

10a Morm. 8:35–41.

^bkněžských lstivostí a smilstev a tajných ohavností; a budou-li činiti všechny tyto věci a budou-li zavrhovati plnost evangelia mého, vizte, praví Otec, odeberu plnost evangelia svého z prostředku jejich.

11 A pak “vzpomenu na smlouvu svou, kterou jsem učinil s lidem svým, ó dome Izraele, a evangelium své přinesu jemu.

12 A ukáži ti, ó dome Izraele, že pohané nad tebou nebudou mítí moci; ale vzpomenu na smlouvu svou s tebou, ó dome Izraele, a ty dojdeš “poznání plnosti evangelia mého.

13 Ale když budou pohané činiti pokání a vrátí se ke mně, praví Otec, vizte, budou “počítáni mezi lid můj, ó dome Izraele.

14 A já nestrpím, aby lid můj, který je z domu Izraele, šel mezi ně a pošlapal je, praví Otec.

15 Ale když se ke mně neobráť a nebudou poslouchati hlas můj, dovolím jim, ano, dovolím lidu svému, ó dome Izraele, aby šel mezi ně a “pošlapal je, a oni budou jako sůl, která ztratila chuť svou, která pak není dobrá k ničemu, nežli aby byla vyvržena a pošlapána nohama lidu mého, ó dome Izraele.

16 Vpravdě, vpravdě pravím vám, tak mi Otec přikázal – že mám dáti tomuto lidu tuto zemi jako dědictví jejich.

17 A pak se naplní “slova pro roka Izaiáše, která praví:

18 “Strážní ^btvoji pozdvihnou hlas; společným hlasem zpívati budou, neboť okem v oko uzří, až Pán opět přivede Sion.

19 Propukněte v radost, zpívejte spolu, vy pustá místa jeruzalémská; neboť Pán utěšil lid svůj, vykoupil Jeruzalém.

20 Pán obnažil svaté rámě své v očích všech národů; a všechny končiny země uvidí spasení Boží.

KAPITOLA 17

Ježíš vede lidi k tomu, aby přemítali o jeho slovech a modlili se o porozumění – Uzdravuje jejich nemocné – Modlí se za lid užívaje jazyka, který nemůže býti napsán – Anděl slouží jejich maličkým, které obklopuje oheň. Kolem roku 34 po Kr.

VIZTE nyní, stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, rozhlédl se opět kolem po zástupu a pravil jim: Vizte, “čas můj je na dosah.

2 Cítím, že jste slabí, že nemůžete “porozuměti všem slovům mým, jež mi Otec přikázal, abych k vám v tuto dobu promluvil.

3 Tudíž, jděte do domova svého a “přemítejte o věcech, o kterých jsem mluvil, a prostě

10b 2. Nefi 26:29.

11a 3. Nefi 21:1–11;
Morm. 5:20.

12a Hel. 15:12–13.

13a Gal. 3:7, 29;

1. Nefi 15:13–17;

2. Nefi 10:18;

3. Nefi 30:2;

Abr. 2:9–11.

15a Mich. 5:8–15;
3. Nefi 20:16–19;

21:12–21;

NaS 87:5.

17a 3. Nefi 20:11–12.

18a Ezech. 33:1–7.

pp Bdití, strážní.

b Iz. 52:8–10.

17 1a Tj. navrátiti se
k Otcí. Viz v. 4.

2a Jan 16:12;

NaS 78:17–18.

3a pp Přemítati.

Otce ve jménu mém, abyste porozuměli, a ^bpřipravte mysl svou na ^czítřek a já k vám opět přijdu.

4 Ale nyní „jdu k Otcí, a také abych se ^bukázal ^cztraceným kmenům Izraele, neboť pro Otce nejsou ztraceny, neboť on ví, kam je odvedl.

5 A stalo se, že když Ježíš takto promluvil, opět se rozhlédl po zástupu a spatřil, že pláčí a upřeně na něho hledí, jako by ho chtěli prositi, aby s nimi zůstal ještě chvíli.

6 A on jim pravil: Vizte, nitro mé je naplněno „soucitem vůči vám.

7 Máte mezi sebou nějaké, kteří jsou nemocní? Přiveďte je sem. Máte nějaké, kteří jsou chromí nebo slepí nebo kulhající nebo zmrzačení nebo malomocní nebo ochrnutí nebo kteří jsou hlušší anebo jakkoli sužovaní? Přiveďte je sem a já je uzdravím, neboť mám s vámi soucit; nitro mé je plné milosrdenství.

8 Neboť cítím, že si přejete, abych vám ukázal to, co jsem učinil bratřím vašim v Jeruzalémě, neboť vidím, že ^avíra vaše ^bpostačuje k tomu, abych vás uzdravil.

9 A stalo se, že když takto promluvil, celý zástup předstoupil s nemocnými svými a sužovanými svými a chromými svými a se slepými svými a s němými

svými a se všemi těmi, kteří byli jakkoli sužováni; a on „uzdravil každého, jak před něho byli předvedeni.

10 A oni všichni, jak ti, kteří byli uzdraveni, tak ti, kteří byli zdraví, se sklonili u jeho nohou a uctívali ho; a všichni, kteří pro zástup mohli přijíti, „líbali jeho nohy, natolik, že smáčeli jeho nohy svými slzami.

11 A stalo se, že přikázal, aby byly přivedeny jejich „malé děti.

12 Tak přivedli své malé děti a posadili je na zem okolo něho a Ježíš stál uprostřed; a zástup ustoupil, až k němu byly všechny přivedeny.

13 A stalo se, že když byly všechny přivedeny a Ježíš stál uprostřed, přikázal zástupu, aby „poklekl na zem.

14 A stalo se, že když poklekli na zem, Ježíš v nitru svém zasténal a pravil: Otče, jsem „zarmoucen pro zlovolnost lidu domu Izraele.

15 A když pravil tato slova, on sám také poklekl na zem; a vizte, modlil se k Otcí, a věci, jež se modlil, nemohou býti napsány, a zástup, který ho slyšel, to dosvědčil.

16 A tímto způsobem svědčí: „Oko nikdy nevidělo ani ucho nikdy dříve neslyšelo tak veliké a podivuhodné věci, jaké jsme viděli a slyšeli Ježíše promlouvati k Otcí;

3b NaS 132:3.

c 3. Nefi 19:2.

4a 3. Nefi 18:39.

b 3. Nefi 16:1–3.

c PP Izrael – Deset ztracených kmenů Izraele.

6a PP Soucit.

8a Lukáš 18:42.

b 2. Nefi 27:23;
Eter 12:12.

9a Mos. 3:5;

3. Nefi 26:15.

10a Lukáš 7:38.

11a Mat. 19:13–14;

3. Nefi 26:14, 16.

13a Lukáš 22:41;

Skut. 20:36.

14a Mojž. 7:41.

16a Iz. 64:4; 1. Kor. 2:9;

NaS 76:10, 114–119.

17 A žádný “jazyk nemůže vypovědět ani nikdo nemůže napsat ani srdce lidské si nemůže představit tak veliké a podivuhodné věci, jaké jsme viděli i slyšeli Ježíše promlouvat; a nikdo si neumí představit onu radost, která naplnila duši naši ve chvíli, kdy jsme ho slyšeli modlit se za nás k Otci.

18 A stalo se, že když se Ježíš ustal k Otci modlit, povstal; ale “radost zástupu byla tak veliká, že byli přemoženi.

19 A stalo se, že Ježíš k nim promluvil a pokynul jim, aby vstali.

20 A oni vstali ze země a on jim pravil: Požehnaní jste pro víru svou. A nyní vizte, radost má je úplná.

21 A když pravil tato slova, “plakal, a zástup to dosvědčil, a on bral jejich malé děti, jedno po druhém, a ^bžehnal jim a modlil se za ně k Otci.

22 A když to učinil, plakal opět;

23 A promluvil k zástupu a pravil jim: Pohleďte na maličké své.

24 A když pohlédli, aby viděli, upřeli oči své k nebi a uviděli nebesa otevřená a uviděli anděly sestupující s nebe jakoby uprostřed ohně; a sestoupili dolů a “obklopili ony maličké a ti byli obklopeni ohněm; a andělé jim sloužili.

25 A zástup to viděl a slyšel a dosvědčil; a vědí, že svědectví jejich je pravdivé, neboť všichni

to viděli a slyšeli, každý sám za sebe; a čítali okolo dvou tisíc a pěti set duší; a sestávali z mužů, žen a dětí.

KAPITOLA 18

Ježíš zavádí mezi Nefity svátost – Je jim přikázáno, aby se vždy modlili v jeho jménu – Ti, kteří nehodně jedí jeho tělo a pijí jeho krev, jsou zatraceni – Učedníkům je dána moc udělovati Ducha Svatého. Kolem roku 34 po Kr.

A STALO se, že Ježíš přikázal učedníkům svým, aby mu přinesli “chléb a víno.

2 A zatímco šli pro chléb a víno, přikázal zástupu, aby se posadili na zem.

3 A když učedníci přišli s “chlebem a s vínem, vzal z chleba a nalámal jej a požehnal; a dal učedníkům a přikázal, aby jedli.

4 A když pojedli a byli naplněni, přikázal, aby dali zástupu.

5 A když zástup pojedl a byl naplněn, on pravil učedníkům: Vizte, bude mezi vámi vysvěcen jeden a tomu dám moc, aby “lámal chléb a žehnal ho a dával ho lidu církve mé, všem těm, kteří uvěří a budou pokřtěni ve jménu mém.

6 A to budete vždy hledět, abyste činili, stejně jako jsem činil já, stejně jako jsem já lámal chléb a žehnal ho a dal ho vám.

7 A to budete činiti na “památku těla mého, které jsem vám ukázal. A bude to svědectvím

17a 2. Kor. 12:4.

18a PP Radost.

21a Jan 11:35.

^b Marek 10:14–16.

24a Hel. 5:23–24, 43–45.

18 1a Mat. 26:26–28.

3a PP Svátost.

5a Moroni 4.

7a Moroni 4:3.

Otci, že na mne vždy pamatujete. A budete-li na mne vždy pamatovati, budete mítí Ducha mého, aby byl s vámi.

8 A stalo se, že když pravil tato slova, přikázal učedníkům svým, aby vzali z vína z kalicha a pili z něj, a také aby dali zástupu, aby z něj mohl pítí.

9 A stalo se, že tak učinili a pili z něj a byli naplněni; a dali zástupu, a oni pili a byli naplněni.

10 A když učedníci toto učinili, Ježíš jim pravil: Požehnaní jste pro tuto věc, kterou jste učinili, neboť toto je naplněním přikázání mých a dosvědčujte to Otci, že jste ochotni činiti to, co jsem vám přikázal.

11 A toto budete vždy činiti těm, kteří činí pokání a jsou pokřtěni ve jménu mém; a budete to činiti na památku krve mé, kterou jsem za vás prolil, abyste mohli Otci dosvědčiti, že na mne vždy pamatujete. A budete-li na mne vždy pamatovati, budete mítí Ducha mého, aby byl s vámi.

12 A dávám vám přikázání, abyste tyto věci činili. A budete-li tyto věci vždy činiti, požehnaní jste, neboť jste postaveni na "skále mé.

13 Ale kdokoli mezi vámi bude činiti více nebo méně nežli toto, není postaven na skále mé, ale je postaven na základě písčitém; a když spadne déšť a přijdou záplavy a zadují větry a udeří na

něj, on "padne a ^bbrány pekelné jsou již otevřeny, aby ho přijaly.

14 Tudíž jste požehnaní, budete-li zachovávatí přikázání má, o kterých mi Otec přikázal, abych vám je dal.

15 Vpravdě, vpravdě pravím vám, musíte bdíti a "modliti se vždy, aby vás ďábel nepokoušel a neuvedl vás do zajetí.

16 A jako já jsem se modlil mezi vámi, právě tak se budete vy modliti v církvi mé mezi lidem mým, který činí pokání a je pokřtěn ve jménu mém. Vizte, já jsem "světlo; já jsem vám dal ^bpříklad.

17 A stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova k učedníkům svým, obrátil se opět k zástupu a pravil jim:

18 Vizte, vpravdě, vpravdě pravím vám, musíte bdíti a modliti se vždy, abyste nevěšli v pokušení; neboť "Satan si přeje, aby vás měl, aby vás mohl prosívatí jako pšenici.

19 Tudíž se musíte vždy modliti k Otci ve jménu mém;

20 A "o cokoli, co je správné, budete prositi Otce ve jménu mém věřice, že obdržíte, vizte, bude vám dáno.

21 "Modlete se k Otci ve své rodině, vždy ve jménu mém, aby manželkám vašim a dětem vašim mohlo býti požehnáno.

22 A vizte, budete se často scházeti; a nebudete zakazovati žádnému člověku, aby přišel

12a PP Skála.

13a PP Odpadlictví.
b 3. Nefi 11:39.

15a Alma 34:17–27.
PP Modlitba.

16a PP Světlo, světlo

Kristovo.
b PP Ježíš Kristus –
Příklad Ježíše Krista.
18a Lukáš 22:31;
2. Nefi 2:17–18;
NaS 10:22–27.

20a Mat. 21:22;
Hel. 10:5;
Moroni 7:26;
NaS 88:63–65.
21a Alma 34:21.

mezi vás, když se budete scházeti, ale dovolte mu, aby k vám přišel, a nezakazujte mu to;

23 Ale budete se za ně “modliti a nebudete je vypuzovati; a pakliže k vám budou přicházeti často, budete se za ně modliti k Otci ve jménu mém.

24 Tudiž, vyzdvihněte “světlo své, aby mohlo svítiti světu. Vizte, já jsem to ^bsvětlo, které budete vyzdvihovati – to, co jste mne viděli činiti. Vizte, vidíte, že jsem se modlil k Otci, a vy všichni jste to viděli.

25 A vy vidíte, že jsem “nikomu nepřikázal, aby odešel, ale naopak jsem přikázal, abyste přišli ke mně, abyste mohli ^bpocítiti a viděti; právě tak budete vy činiti světu; a kdokoli porušuje toto přikázání, trpí, aby byl veden v pokušení.

26 A nyní, stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, obrátil opět oči své k učedníkům, které vyvolil, a pravil jim:

27 Vizte, vpravdě, vpravdě pravím vám, dám vám další přikázání, a pak musím jíti k “Otci svému, abych mohl naplniti ^bdalší přikázání, která mi dal.

28 A nyní vizte, toto je přikázání, které vám dávám, že nebudete nikomu vědomě trpěti, aby “požíval ^bnehodně z těla mého a z krve mé, když je budete podávati;

29 Neboť kdokoli “nehodně jí

a pije tělo mé a ^bkrev mou, jí a pije zatracení duše své; tudíž víte-li, že někdo není hoden jísti a píti z těla mého a z krve mé, zakážete mu to.

30 Nicméně, “nezapudíte ho z prostředku svého, ale budete mu sloužiti a budete se modliti za něho k Otci, ve jménu mém; a pakliže bude činiti pokání a bude pokřtěn ve jménu mém, pak ho přijmete a budete mu podávati z těla mého a z krve mé.

31 Ale nebude-li činiti pokání, nebude počítán mezi lid můj, aby nemohl lid můj ničiti, neboť vizte, já znám své “ovce, a jsou spočteny.

32 Nicméně nebudete ho vypuzovati ze synagog svých nebo ze svých míst uctívání, neboť takovému budete nadále sloužiti; neboť nevíte, zda se jednou nevrátí a nebudou činiti pokání a nepůjdou ke mně s celým úmyslem srdce a já je “neuzdravím; a vy budete prostředkem k tomu, aby jim bylo přineseno spasení.

33 Tudiž, dodržujte tato slova, jež jsem vám přikázal, abyste nedošli “odsouzení; neboť běda tomu, koho Otec odsuzuje.

34 A dávám vám tato přikázání kvůli sporům, jež byly mezi vámi. A požehnaní jste, nemáte-li žádné “spory mezi sebou.

35 A nyní jdu k Otci, protože

23a 3. Nefi 18:30.

24a Mat. 5:16.

^b Mos. 16:9.

25a Alma 5:33.

^b 3. Nefi 11:14–17.

27a PP Bůh, Božstvo –
Bůh Otec.

^b 3. Nefi 16:1–3.

28a 1. Kor. 11:27–30.

^b Morm. 9:29.

29a NaS 46:4.

^b PP Krev; Svátost.

30a NaS 46:3.

31a Jan 10:14;

Alma 5:38;

3. Nefi 15:24.

32a 3. Nefi 9:13–14;

NaS 112:13.

33a PP Odsouditi,
odsouzení.

34a 3. Nefi 11:28–30.

je žádoucí, abych šel k Otci “kvůli vám.

36 A stalo se, že když Ježíš dokončil tato slova, dotkl se “rukou svou ^bučedníků, které vyvolil, jednoho po druhém, až se jich dotkl všech, a jak se jich dotýkal, promlouval k nim.

37 A zástup neslyšel slova, jež promlouval, tudíž nevydali o nich svědectví; ale učedníci vydali svědectví, že jim dal “moc udělovati ^bDucha Svatého. A já vám ukáži později, že toto svědectví je pravdivé.

38 A stalo se, že když se jich Ježíš všech dotkl, přišel “oblak a zastínil zástup, takže Ježíše neviděli.

39 A zatímco byli zastíněni, on od nich odešel a vystoupil do nebe. A učedníci viděli a vydali svědectví, že opět vystoupil do nebe.

KAPITOLA 19

Dvanáct učedníků slouží lidu a modlí se o Ducha Svatého – Učedníci jsou pokřtěni a přijímají Ducha Svatého a službu andělů – Ježíš se modlí užívaje slov, která nemohou být napsána – Dosvědčuje nesmírně velikou víru těchto Nefitů. Kolem roku 34 po Kr.

A NYNÍ, stalo se, že když Ježíš vystoupil do nebe, zástup se rozešel, a každý muž vzal svou manželku a své děti a vrátil se do svého vlastního domu.

2 A mezi lidem se ihned rozneslo, ještě nežli se setmělo, že zástup viděl Ježíše a že jim sloužil a že se zástupu ukáže i nazítří.

3 Ano, a vpravdě, zpráva o Ježíšovi se nesla celou noc; a natolik to lidem rozhlašovali, že bylo mnoho, ano, nesmírně veliký počet těch, kteří se nesmírně namáhali po celou noc, aby mohli nazítří býti na místě, kde se měl Ježíš zástupu ukázat.

4 A stalo se, že nazítří, když se zástup shromáždil, vizte, Nefi a jeho bratr, kterého vzkřísil z mrtvých a který se jmenoval Timoteus, a také jeho syn, který se jmenoval Jonáš, a také Matoni a Matonia, jeho bratr, a Kumen a Kumenoni a Jeremiáš a Šemnon a Jonáš a Sedechiáš a Izaiáš – nyní, takto se jmenovali učedníci, které Ježíš vyvolil – a stalo se, že předstoupili a stanuli uprostřed zástupu.

5 A vizte, zástup byl tak veliký, že dali, aby byl rozdělen do dvanácti skupin.

6 A oněch dvanáct zástup poučovalo; a vizte, dali, aby zástup poklekl na tvář země a modlil se k Otci ve jménu Ježíšově.

7 A učedníci se také modlili k Otci ve jménu Ježíšově. A stalo se, že povstali a sloužili lidu.

8 A když učili týmž slovům, jež promlouval Ježíš – nic neměnice na slovech, jež Ježíš promlouval – vizte, opět poklekli

35a 1. Jan. 2:1;
2. Nefi 2:9;
Moroni 7:27–28;
NaS 29:5.

36a PP Ruce, jejich
vkládání.
b 1. Nefi 12:7;
3. Nefi 19:4.

37a PP Moc.
b PP Dar Ducha
Svatého.
38a Ex. 19:9, 16.

a modlili se k Otci ve jménu Ježíšově.

9 A modlili se o to, co si nejvíce přáli; a přáli si to, aby jim byl dán ^aDuch Svátý.

10 A když se takto pomodlili, sešli na kraj vody, a zástup je následoval.

11 A stalo se, že Nefi sestoupil ^ado vody a byl pokřtěn.

12 A vyšel z vody a počal křtít. A pokřtil všechny ty, které Ježíš vyvolil.

13 A stalo se, že když všichni byli ^apokřtěni a vyšli z vody, sestoupil na ně Duch Svátý a byli naplněni ^bDuchem Svátým a ohněm.

14 A vizte, byli ^aobklopeni jakoby ohněm; a ten sestoupil s nebe, a zástup to viděl a dal svědectví; a andělé sestoupili s nebe a sloužili jim.

15 A stalo se, že zatímco andělé sloužili učedníkům, vizte, přišel Ježíš a stanul uprostřed a sloužil jim.

16 A stalo se, že promluvil k zástupu a přikázal mu, aby opět poklekl na zem, a také aby na zem poklekl učedníci jeho.

17 A stalo se, že když všichni poklekl na zem, přikázal svým učedníkům, aby se modlili.

18 A vizte, počali se modlit; a modlili se k Ježíšovi, nazývajíce ho Pánem svým a Bohem svým.

19 A stalo se, že Ježíš odešel z jejich středu a pooděšel od nich a sklonil se k zemi a pravil:

20 Otče, děkuji ti, že jsi dal Duchu Svatého těmto, které jsem vyvolil; a pro víru jejich ve mne jsem je ze světa vyvolil.

21 Otče, modlím se o to, abys dal Duchu Svatého všem těm, kteří uvěří ve slova jejich.

22 Otče, ty jsi jim dal Duchu Svatého, protože věří ve mne; a vidíš, že ve mne věří, neboť je slyšíš, a oni se modlí ke mně; a modlí se ke mně, protože já jsem s nimi.

23 A nyní, Otče, modlím se k tobě za ně a také za všechny ty, kteří uvěří ve slova jejich, aby mohli věřit ve mne, abych mohl býti v nich ^ajako ty, Otče, ve mně jsi, abychom mohli býti ^bjedno.

24 A stalo se, že když se Ježíš takto pomodlil k Otci, přišel k svým učedníkům a vizte, oni stále pokračovali, bez ustání, v modlitbě k němu; a ^anehromadili mnoho slov, neboť jim bylo dáno, co se mají ^bmodlit, a byli naplněni touhou.

25 A stalo se, že Ježíš jim žehnal, když se k němu modlili; a tvář jeho se na ně usmála a zář ^atváře jeho je ozářila, a vizte, byli stejně ^bbělostní jako tvář i šat Ježíšův; a vizte, jejich bělost přesahovala veškerou bělost, ano, vpravdě nemohlo býti na zemi nic tak bělostného jako bělost jejich.

26 A Ježíš jim pravil: Modlete

19 9a 3. Nefi 9:20.
11a 3. Nefi 11:23.
13a pp Křest, křtítí.
b 3. Nefi 12:2;
Morm. 7:10.
pp Dar Ducha

Svatého.
14a Hel. 5:23–24, 43–45;
3. Nefi 17:24.
23a 3. Nefi 9:15.
b Jan 17:21–23.
pp Jednota.

24a Mat. 6:7.
b NaS 46:30.
25a Num. 6:23–27.
b pp Proměnění –
Proměněné bytosti.

se dále; a oni se modliti nepřestávali.

27 A opět se od nich odvrátil a poodešel a sklonil se k zemi; a modlil se opět k Otci řka:

28 Otče, děkuji ti, že jsi "očistil ty, které jsem vyvolil pro víru jejich, a modlím se za ně, a také za ty, kteří uvěří ve slova jejich, aby mohli býti očištěni ve mně skrze víru ve slova jejich, stejně jako oni jsou očištěni ve mně.

29 Otče, nemodlím se za svět, ale za ty, které jsi mi dal "ze světa pro víru jejich, aby mohli býti očištěni ve mně, abych já mohl býti v nich, jako ty, Otče, ve mně jsi, abychom mohli býti jedno, abych v nich mohl býti oslaven.

30 A když Ježíš promluvil tato slova, přišel opět k učedníkům svým; a vizte, modlili se k němu neochvějně, bez ustání; a on se na ně opět usmál; a vizte, byli "bělostní, stejně jako Ježíš.

31 A stalo se, že opět poodešel a modlil se k Otci;

32 A jazyk nemůže vypověděti slova, jimiž se modlil, ani nemohou býti "napsána člověkem slova, jimiž se modlil.

33 A zástup naslouchal a dává svědectví; a srdce jejich bylo otevřeno a v srdci svém porozuměli slovům, jimiž se modlil.

34 Nicméně, tak veliká a podivuhodná byla slova, jimiž se modlil, že nemohou býti napsána, ani nemohou býti člověkem "vyslovena.

35 A stalo se, že když se Ježíš ustal modliti, přišel opět k učedníkům a pravil jim: Tak velikou "víru jsem nikdy mezi veškerymi Židy neviděl; pročez nemohl jsem jim ukázati tak veliké zázraky, pro ^bnevíru jejich.

36 Vpravdě pravím vám, nikdo mezi nimi neviděl tak veliké věci, jako jste viděli vy; ani neslyšel tak veliké věci, jako jste slyšeli vy.

KAPITOLA 20

Ježíš zázrakem opatřuje chléb a víno a opět podává lidem svátost – Zbytek Jákobův dojde poznání Pána, svého Boha, a zdědí Ameriky – Ježíš je prorok, stejně jako Mojžíš, a Nefité jsou děti proroků – Další z Pánova lidu budou shromážděni do Jeruzaléma. Kolem roku 34 po Kr.

A STALO se, že přikázal zástupu, aby se ustal modliti, a také svým učedníkům. A přikázal jim, aby se neustávali "modliti v srdci svém.

2 A přikázal jim, aby povstali a stanuli na nohou svých. I povstali a stanuli na nohou svých.

3 A stalo se, že opět nalámal chléb a požehnal ho a dal učedníkům jísti.

4 A když pojedli, přikázal jim, aby nalámali chléb a dali zástupu.

5 A když dali zástupu, dal jim

28a Moroni 7:48;
NaS 50:28–29;
88:74–75.
pp Čistota, čistý,
nečistý.

29a Jan 17:6.
30a Mat. 17:2.
32a NaS 76:116.
34a 2. Kor. 12:4;
3. Nefi 17:17.

35a pp Věřiti, víra.
b Mat. 13:58.
pp Nevíra.
20 1a 2. Nefi 32:9;
Mos. 24:12.

také píti vína a přikázal jim, aby dali zástupu.

6 Nyní, učedníci ani zástup “chléb ani víno nepřinesli;

7 Ale on jim vpravdě “dal jísti chléb, a také píti víno.

8 A pravil jim: Ten, kdo “jí tento chléb, jí z těla mého pro duši svou; a ten, kdo pije z tohoto vína, pije z krve mé pro duši svou; a duše jeho nebude nikdy hladověti ani žízniti, ale bude naplněna.

9 Nyní, když zástup pojedl a napil se, vizte, byli naplněni Duchem; a zvolali jedním hlasem a vzdávali slávu Ježíšovi, kterého viděli i slyšeli.

10 A stalo se, že když všichni vzdali Ježíšovi slávu, on jim pravil: Vizte, nyní dokončím přikázání, jež mi Otec přikázal ohledně tohoto lidu, který je zbytkem domu Izraele.

11 Pamatujete, že jsem k vám promlouval a řekl jsem, že až “slova ^bIzaiášova budou naplněna – vizte, jsou napsána, máte je před sebou, tudíž zkoumejte je –

12 A vpravdě, vpravdě pravím vám, že až budou naplněna, pak bude naplněna “smlouva, kterou Otec učinil s lidem svým, ó dome Izraele.

13 A pak budou “zbytky, které budou ^brozptýleny do široka po tváři země, “shromážděny

z východu a ze západu a z jihu a ze severu; a budou přivedeny k “poznání Pána, svého Boha, který je vykoupil.

14 A Otec mi přikázal, abych vám dal tuto “zemi jako dědictví vaše.

15 A pravím vám, nebudou-li pohané činiti “pokání po požehnání, které obdrží poté, co rozptýlí lid můj –

16 Pak vy, kteří jste zbytkem domu Jákobova, vyjdete mezi ně; a budete uprostřed těch, kterých bude mnoho; a budete mezi nimi jako lev mezi lesní zvěří, a jako mladý “lev mezi stády ovcí, který, když jde, ^bpošlapává i trhá na kusy, a nikdo je nemůže vysvoboditi.

17 Ruka tvá se pozdvihne nad protivníky tvé a všichni nepřátelé tvoji budou odříznuti.

18 A já “shromáždím lid svůj, jako člověk shromažďuje snopy své na humno.

19 Neboť učiním lid svůj, s nímž Otec učinil smlouvu, ano, učiním “roh tvůj železný a kopyta tvá učiním mosazná. A pobiješ mnoho lidí na kusy; a já zasvětim zisk jejich Pánu, a jmění jejich Pánu celé země. A vizte, já jsem ten, kdo to činí.

20 A stane se, praví Otec, že “meč spravedlnosti mé bude viseti nad nimi onoho dne; a

6a Mat. 14:19–21.

7a Jan 6:9–14.

8a Jan 6:50–58;

3. Nefi 18:7.

pp Svátost.

11a 3. Nefi 16:17–20;

23:1–3.

b 2. Nefi 25:1–5;

Morm. 8:23.

12a 3. Nefi 15:7–8.

13a 3. Nefi 16:11–12;

21:2–7.

b pp Izrael – Rozptýlení

Izraele.

c pp Izrael –

Shromáždění Izraele.

d 3. Nefi 16:4–5.

14a pp Zaslíbená země.

15a 3. Nefi 16:10–14.

16a Morm. 5:24;

NaS 19:27.

b Mich. 5:8–9;

3. Nefi 16:14–15;

21:12.

18a Mich. 4:12.

19a Mich. 4:13.

20a 3. Nefi 29:4.

pokud nebudou činiti pokání, padne na ně, praví Otec, ano, dokonce na všechny národy pohanů.

21 A stane se, že založím ^alid svůj, ó dome Izraele.

22 A vizte, tento lid založím v této zemi k naplnění ^asmlouvy, kterou jsem učinil s otcem vašim Jákobem; a ta bude ^bNovým Jeruzalémem. A moci nebeské budou uprostřed tohoto lidu; ano, dokonce ^cjá budu ve středu vašem.

23 Vizte, já jsem ten, o kterém promlouval Mojžíš řka: ^aProroka vám vzbudí Pán, váš Bůh, z bratří vašich, stejně jako mne; toho budete poslouchati ve všech věcech, jež vám bude říkati. A stane se, že každá duše, která onoho proroka poslouchati nebude, bude z prostředku lidu odříznuta.

24 Vpravdě pravím vám, ano, a ^avšichni proroci od Samuela a všichni ti, kteří následovali, všichni, kteříž promlouvali, svědčili o mně.

25 A vizte, vy jste děti proroků; a jste z domu Izraele; a jste ze ^asmlouvy, kterou Otec učinil s otcí vašimi, řka Abrahamovi: A ^bv semeni tvém budou všechna pokolení země požehnána.

26 Otec pozdvihnuv mne

ponejprve vám a poslav mne, abych vám požehnal v tom, že každého z vás ^aodvrátím od nepravostí jeho; a to proto, že jste dětmi smlouvy –

27 A poté, co jste byli požehnáni, naplní Otec smlouvu, kterou učinil s Abrahamem řka: ^aV semeni tvém budou všechna pokolení země požehnána – vylitím Ducha Svatého skrze mne na pohany, kteréžto požehnání učiní ^bpohany nade všechny mocnými, až k rozptýlení lidu mého, ó dome Izraele.

28 A budou ^ametlou lidu této země. Nicméně, až obdrží plnost evangelia mého, budou-li pak zatvrzovati srdce své proti mně, vrátím nepravosti jejich na jejich vlastní hlavu, praví Otec.

29 A ^arozpomenu se na smlouvu, kterou jsem učinil s lidem svým; a učinil jsem s nimi smlouvu, že je ^bshromáždím ve svém vlastním příhodném čase, že jim dám opět ^czemi otců jejich jako dědictví jejich, což je země ^dJeruzalém, která je jim zaslíbenou zemí na věky, praví Otec.

30 A stane se, že přijde čas, kdy jim bude kázána plnost evangelia mého;

31 A oni ^auvěří ve mne, že jsem Ježíš Kristus, Syn Boží, a budou se modliti k Otcí ve jménu mém.

21a 3. Nefi 16:8–15.

22a Gen. 49:22–26;
NaS 57:2–3.

b Iz. 2:2–5;

3. Nefi 21:23–24;

Eter 13:1–12;

NaS 84:2–4.

pp Nový Jeruzalém.

c Iz. 59:20–21;

Mal. 3:1; 3. Nefi 24:1.

23a Deut. 18:15–19;

Skut. 3:22–23;

1. Nefi 22:20–21.

24a Skut. 3:24–26;

1. Nefi 10:5;

Jákob 7:11.

25a pp Abrahamova smlouva.

b Gen. 12:1–3; 22:18.

26a Přísl. 16:6.

27a Gal. 3:8;

2. Nefi 29:14;

Abr. 2:9.

b 3. Nefi 16:6–7.

28a 3. Nefi 16:8–9.

29a Iz. 44:21;

3. Nefi 16:11–12.

b pp Izrael – Shromáždění Izraele.

c Amos 9:14–15.

d pp Jeruzalém.

31a 3. Nefi 5:21–26;

21:26–29.

32 Pak "strážní jejich pozdvihnou hlas a společným hlasem zpívají budou; neboť okem v oko uzří.

33 Pak je Otec opět shromáždí a dá jim Jeruzalém jako zemi dědictví jejich.

34 Pak propuknou v radost – "Zpívejte spolu, vy pustá místa jeruzalémská; neboť Otec utěšil lid svůj, vykoupil Jeruzalém.

35 Otec obnažil svaté rámě své před očima všech národů; a všechny končiny země uvidí spasení Otcovo; a Otec a já jedno jsme.

36 A pak se stane to, co je psáno: "Probuď se, probuď se opět a oblec se v sílu svou, ó Sione; oblec se v krásný šat svůj, ó Jeruzaléme, město svaté, neboť od nynějška již nikdy do tebe nevejde neobřezaný a nečistý.

37 Otřes se z prachu; povstaň, posaď se, ó Jeruzaléme; uvolni se z okovů hrdla svého, ó zajatá dcero Sionská.

38 Neboť tak praví Pán: Zadar-mo jste sebe prodali a bez peněz budete vykoupeni.

39 Vpravdě, vpravdě pravím vám, že lid můj pozná jméno mé; ano, pozná v onen den, že já jsem ten, kdo mluvím.

40 A pak řeknou: "Jak krásné na horách jsou nohy toho, jenž jim přináší dobré zvěsti, jenž^b zvěstuje pokoj; jenž jim přináší dobré zvěsti o dobrou, jenž zvěs-

tuje spasení; jenž praví Sionu: Kraluje Bůh tvůj!

41 A pak se roznese volání: "Odejděte, odejděte, vyjděte odamtud, nedotýkejte se toho, co je^b nečisté; vyjděte ze středu jeho; buďte^c čistí, vy, kteří nosíte nádoby Páně.

42 Neboť "nevyjdete ve spěchu, ani nepůjдете s útekem; neboť Pán půjde před vámi, a Bůh Izraelský bude zadní voj váš.

43 Vizte, služebník můj si povede rozvázně; bude oslavován a veleben a velice vyvýšen.

44 Jak mnozí nad tebou užasli – tvář jeho byla tak zohavena, více nežli kteréhokoli člověka, a tělo jeho více nežli synů lidských –

45 Tak "pokropí národy mnohé; králové před ním zavřou ústa svá, neboť to, co jim nebylo řečeno, uvidí; a o tom, co neslyšeli, budou uvažovati.

46 Vpravdě, vpravdě pravím vám, všechny tyto věci zajisté přijdou, tak jak mi přikázal Otec. Pak se tato smlouva, kterou učinil Otec s lidem svým, naplní; a pak bude "Jeruzalém opět obydlen lidem mým a bude zemí dědictví jeho.

KAPITOLA 21

Izrael bude shromážděn, až přijde Kniha Mormonova – Pohané se v Americe usídlí jako svobodný

32a Iz. 52:8;
3. Nefi 16:18–20.
pp Bdítí, strážní.

34a Iz. 52:9.

36a Iz. 52:1–3;
NaS 113:7–10.
pp Sion.

40a Iz. 52:7;
Nahum 1:15;
Mos. 15:13–18;
NaS 128:19.

b Marek 13:10;
1. Nefi 13:37.
41a Iz. 52:11–15.

b pp Čistota, čistý,
nečistý.

c NaS 133:5.
42a 3. Nefi 21:29.
45a Iz. 52:15.
46a Eter 13:5, 11.

lid – Budou spaseni, uveřli-li a budou-li poslušni; jinak budou odříznuti a zničeni – Izrael vystaví Nový Jeruzalém a ztracené kmeny se navrátí. Kolem roku 34 po Kr.

A VPRAVDĚ pravím vám, dám vám znamení, abyste mohli poznati ^adobu, kdy se tyto věci začnou naplňovati – kdy budu shromažďovati z jejich dlouhého rozptýlení lid svůj, ó dome Izraele, a opět mezi ním založím svůj Sion;

2 A vizte, toto je ta věc, kterou vám dám za znamení – neboť vpravdě pravím vám, že až tyto věci, jež vám oznamuji a jež vám budu oznamovati později já sám a mocí Ducha Svatého, jenž vám bude Otcem dán, budou oznámeny pohanům, aby mohli zvědět o tomto lidu, který je zbytkem domu Jákobova, a o tomto lidu mém, který jimi bude rozptýlen;

3 Vpravdě, vpravdě pravím vám, až jim budou ^{tyto věci} Otcem oznámeny a dojdou skrze Otce od nich k vám;

4 Neboť je to moudrost v Otcí, že se usídlí v této zemi a budou mocí Otcovou založeni jako ^{svobodný lid}, aby tyto věci mohly vyjít ke zbytku semene vašeho, aby mohla být naplněna ^{smlouva Otcova}, kterou učinil s lidem svým, ó dome Izraele;

5 Tudíž, až tato díla a díla, jež budou mezi vámi vykonána později, vyjdou ^{od pohanů} k ^{semeni vašemu}, které bude pro nepravost upadat do nevíry;

6 Neboť to je vůle Otce, že mají vyjít od ^{pohanů}, aby mohl pohanům ukázati moc svou proto, aby pohané, nebudou-li zatvrzovati srdce své, mohli činiti pokání a přijít ke mně a být pokřtěni ve jménu mém a poznati pravé body nauky mé, aby mohli být ^{počítáni mezi lid můj}, ó dome Izraele.

7 A až se tyto věci stanou, takže ^{símě tvoje začne poznávat} tyto věci – bude jim to znaméním, aby mohli vědět, že dílo Otcovo již započalo k naplnění smlouvy, kterou učinil s lidem, jenž je z domu Izraele.

8 A až přijde onen den, stane se, že králové zavrou ústa svá; neboť to, co jim nebylo řečeno, uvidí; a o tom, co neslyšeli, budou uvažovati.

9 Neboť v onen den kvůli mně Otec bude konati dílo, jež bude velikým a ^{podivuhodným dílem mezi nimi}; a budou mezi nimi takoví, kteří tomu neuvěří, přestože jim to muž oznámí.

10 Ale vizte, život služebníka mého bude v rukou mých; tudíž mu neublíží, přestože bude od

21 1a PP Poslední dny.

3a Eter 4:17;

JS-Ž 1:34–36.

4a 1. Nefi 13:17–19;

NaS 101:77–80.

b Morm. 5:20.

PP Abrahamova smlouva.

5a 3. Nefi 26:8.

b 2. Nefi 30:4–5;

Morm. 5:15;

NaS 3:18–19.

6a 1. Nefi 10:14;

Jáko 5:54;

3. Nefi 16:4–7.

b Gal. 3:7, 29;

3. Nefi 16:13;

Abr. 2:9–11.

7a 3. Nefi 5:21–26.

9a Iz. 29:14;

Skut. 13:41;

1. Nefi 22:8.

PP Znovuzřízení evangelia.

nich "zohaven. Nicméně já ho uzdravím, neboť jim ukáži, že ^bmoudrost má je větší nežli vychytralost ďáblova.

11 Tudíž stane se, že každý, kdo neuvěří v slova má, kterýž jsem Ježíš Kristus, která "mu Otec dá přinéstí pohanům, a dá mu moc, aby je pohanům přinesl (stane se tak, jak pravil Mojžíš), budou ^bodříznuti z prostředku lidu mého, který je ze smlouvy.

12 A lid můj, který je zbytkem Jákoba, bude mezi pohany, ano, ve středu jejich jako "lev mezi lesní zvěří, jako mladý lev mezi stády ovcí, který, když jde, ^bpošlapává i trhá na kusy, a nikdo je nemůže vysvoboditi.

13 Ruka jeho se pozdvihne nad protivníky jeho a všichni nepřátelé jeho budou odříznuti.

14 Ano, běda pohanům, pokud nebudou činiti "pokání; neboť stane se v onen den, praví Otec, že odříznu koně tvé ze středu tvého a zničím vozy tvé;

15 A odříznu města země tvé a strhnu všechny pevnosti tvé;

16 A odříznu čarování ze země tvé, a věstců již mítí nebudeš;

17 "Ryté zpodobeniny tvé také odříznu, i stojící zpodobeniny tvé, ze středu tvého, a nebudeš již uctívati dílo rukou svých.

18 A vytrhám háje tvé ze

středu tvého; stejně tak zničím města tvá.

19 A stane se, že bude skončováno s veškerým "lhaním a klamáním a záviděním a rozbroji a kněžskými lstivostmi a smilstvy.

20 Neboť stane se, praví Otec, že každého, kdo onoho dne nebude činiti pokání a nepůjde k milovanému Synovi mému, odříznu z prostředku lidu svého, ó dome Izraele;

21 A vykonám na nich odplatu a hněv, stejně jako na pohanech, o jaké ještě neslyšeli.

22 Ale budou-li činiti pokání a budou-li poslouchati slova moje a nebudou-li zatvrzovati srdce své, "založím mezi nimi církev svou, a oni vejdou do smlouvy a budou ^bpočítáni mezi tento zbytek Jákobův, jemuž jsem dal tuto zemi jako dědictví jejich;

23 A budou pomáhati lidu mému, zbytku Jákobovu, a také tolika z domu Izraele, kolik jich přijde, aby mohli vystavěti město, které se bude nazývati "Nový Jeruzalém.

24 A pak budou pomáhati lidu mému, aby mohl býti shromážděn, ti, kteří jsou rozptýleni po celé tváři země, do Nového Jeruzaléma.

25 A pak mezi ně sestoupí "moc nebeská; a ^bjá také budu ve středu jejich.

26 A pak, v onen den, započne

10a NaS 135:1–3.

^b NaS 10:43.

11a 2. Nefi 3:6–15;
Morm. 8:16, 25.

^b NaS 1:14.

12a Mich. 5:8–15;

3. Nefi 20:16.

^b 3. Nefi 16:13–15.

14a 2. Nefi 10:18; 33:9.

17a Ex. 20:3–4;

Mos. 13:12–13;

NaS 1:16.

PP Modlářství.

19a 3. Nefi 30:2.

22a PP Dispensace.

^b 2. Nefi 10:18–19;

3. Nefi 16:13.

23a 3. Nefi 20:22;

Eter 13:1–12.

PP Nový Jeruzalém.

25a 1. Nefi 13:37.

^b Iz. 2:2–4;

3. Nefi 24:1.

dílo Otcovo, a to až bude toto evangelium kázáno mezi zbytkem lidu tohoto. Vpravdě pravím vám, onoho dne "započne dílo Otcovo mezi všemi rozptýlenými z lidu mého, ano, a to mezi kmeny, které byly ^bztraceny, které Otec vyvedl z Jeruzaléma.

27 Ano, započne dílo mezi všemi "rozptýlenými z lidu mého, skrze Otce, aby připravil cestu, kterou ke mně mohou přijít, aby mohli vzývati Otce ve jménu mém.

28 Ano, a pak započne dílo, skrze Otce, mezi všemi národy na přípravě cesty, po které může býti lid jeho "shromažďován domů do země dědictví svého.

29 A vyjdou ze všech národů; a nevyjdou ve "spěchu, ani nepůjdou s útekem, neboť já půjdu před nimi, praví Otec, a budu zadní voj jejich.

KAPITOLA 22

V posledních dnech bude založen Sion a jeho kůly a Izrael bude shromážděn s milosrdenstvím a něhou – Zvítězí – Porovnej s Izaiášem 54. Kolem roku 34 po Kr.

A PAK se stane to, co je psáno: Prozpěvuj, ó neplodná, která jsi nerodila; propukni ve "zpěv a zvučně volej, ty, která ses s dítětem nemořila; neboť více

je dětí opuštěné nežli dětí vdané manželky, praví Pán.

2 Rozšíř místo stanu svého a nech je roztáhnouti závěsy příbytků svých; nešetři, natahni provazy své a "kůly své posilni;

3 Neboť napravo i nalevo se rozmůžeš a símě tvé zdědí "pohany a pustá města osídlí.

4 Neboj se, neboť nebudeš zahanbena; ani se neznepokojuj, neboť nebudeš uvedena v "potupu; neboť zapomeš na potupu mladosti své a na pohanění mládí svého nevzpomeš a na pohanění vdovství svého již nevzpomeš.

5 Neboť tvůrce tvůj, toť manžel tvůj, Pán zástupů je jméno jeho; a Vykupitel tvůj, Svätý Izraelský – Bohem celé země nazýván bude.

6 Neboť Pán tě povolal jako ženu opuštěnou a v duchu zarmoucenou a manželku mladou, když jsi zavržena byla, praví Bůh tvůj.

7 Neboť na malou chvílku opustil jsem tě, ale s milosrdenstvími velikými shromáždím tě.

8 V maličkém hněvu skryl jsem tvář svou na chvíli před tebou, ale s věčnou laskavostí budu k tobě "milosrdný, praví Pán, Vykupitel tvůj.

9 Neboť je "to pro mne jako s ^bvodami Noémovými, neboť jak jsem přísahal, že se nebudou již rozlévati vody Noémovy po

26a 1. Nefi 14:17;

3. Nefi 21:6–7.

^b pp Izrael – Deset ztracených kmenů Izraele.

27a 3. Nefi 16:4–5.

28a pp Izrael –

Shromáždění Izraele.

29a Iz. 52:12;

3. Nefi 20:42.

22 1a pp Zpívati.

2a pp Kůl.

3a pp Pohané.

4a 2. Nefi 6:7, 13.

8a pp Milosrdenství, milosrdný.

9a Iz. 54:9.

^b pp Potopa v době Noémově.

zemi, tak jsem přísahal, že se nerozhněvám na tebe.

10 Neboť ^ahory se odvrátí a vrchy se pohnou, laskavost má se však od tebe ^bneodvrátí a smlouva pokoje mého se nepohne, praví Pán, jenž je k tobě milosrdný.

11 Ó sužovaná, vichřicí zmítaná a neutěšená! Viz, položím ^akameny tvé nádherných barev, a základy tvé vyložím safíry.

12 A okna tvá učiním z achátů a brány tvé z karbukulů a všechna pomezí tvá z drahého kamení.

13 A ^avšechny děti tvé budou poučovány Pánem; a veliký bude pokoj dětí tvých.

14 Ve ^aspravedlivosti založena budeš; vzdálena budeš od útisku, neboť se nebudeš báti, a od hrůzy, neboť se k tobě nepřiblíží.

15 Viz, zajisté se proti tobě shromáždí, nikoli ode mne; každý, kdo se proti tobě spojí, kvůli tobě padne.

16 Viz, já jsem stvořil kováře, jenž dmychá uhlí v ohni a vytváří nástroj pro dílo své; a já jsem stvořil pustošitele, aby hubil.

17 Žádná zbraň, která je zhotovena proti tobě, neuspěje; a každý jazyk, který ti na soudu bude spílati, odsoudíš. Toto je dědictví služebníků Páně a spravedlivost jejich je ode mne, praví Pán.

KAPITOLA 23

Ježíš potvrzuje slova Izaiášova – Přikazuje lidem, aby hledali v prorocích – Slova Samuela, Lamanity, o vzkříšení jsou připojena k jejich záznamům. Kolem roku 34 po Kr.

A NYNÍ vizte, pravím vám, že máte v těchto věcech ^ahledati. Ano, přikázání dávám vám, abyste v těchto věcech hledali pilně, neboť veliká jsou slova ^bIzaiášova.

2 Neboť on zajisté promlouval o všech věcech týkajících se lidu mého, jenž je z domu Izraele; tudíž musí nezbytně býti, že musí mluvit i k pohanům.

3 A všechny věci, které promlouval, byly a ^abudou, vpravdě podle slov, jež pravil.

4 Tudíž dbejte slov mých; zapište věci, jež jsem vám pověděl; a podle času a vůle Otcovy dojdou k pohanům.

5 A každý, kdo bude poslouchati slova moje a bude činiti pokání a bude pokřtěn, bude spasen. Hleďte v ^aprorocích, neboť jsou mnozí, kteří svědčí o těchto věcech.

6 A nyní, stalo se, že když Ježíš pravil tato slova, opět k nim promluvil poté, co jim vyložil všechna písma, která obdrželi, a pravil jim: Vizte, další písma, která jste nezapsali, bych chtěl, abyste zapsali.

10a Iz. 40:4.

b Žalmy 94:14;

NaS 35:25.

11a Zjev. 21:18–21.

13a Jer. 31:33–34.

14a PP Spravedlivost, spravedlivý.

23 1a PP Písma.

b 2. Nefi 25:1–5;

Morm. 8:23.

PP Izaiáš.

3a 3. Nefi 20:11–12.

5a Lukáš 24:25–27.

7 A stalo se, že pravil Nefimu: Přines záznam, který vedete.

8 A když Nefi záznamy přinesl a položil je před něho, on na ně pohlédl a pravil:

9 Vpravdě pravím vám, přikázal jsem služebníkovi svému "Samuelovi, Lamanitovi, aby svědčil tomuto lidu, že onoho dne, kdy Otec ve mně oslaví jméno své, bude ^bmnoho "svatých, kteří "vstanou z mrtvých a ukáží se mnohým a budou jim sloužiti. A pravil jim: A nebylo tomu tak?

10 A jeho učedníci mu odpověděli a pravili: Ano, Pane, Samuel prorokoval podle slov tvých a všechna se naplnila.

11 A Ježíš jim pravil: Proč jste tedy nezapsali tuto věc, že mnoho svatých vstalo a ukázalo se mnohým a sloužilo jim?

12 A stalo se, že Nefi se rozpočmněl, že tato věc nebyla zapsána.

13 A stalo se, že Ježíš přikázal, aby zapsána byla; tudíž byla zapsána tak, jak přikázal.

14 A nyní, stalo se, že když Ježíš "vyložil všechna písmena vcelku, která zapsali, přikázal jim, aby učili věcem, které jim vyložil.

KAPITOLA 24

Pánův posel připraví cestu pro druhý příchod – Kristus zasedne k soudu – Izraeli je přikázáno, aby

platil desátky a oběti – Je vedena kniha pamětní – Porovnej s Malachiášem 3. Kolem roku 34 po Kr.

A STALO se, že jim přikázal, že mají zapsati slova, která dal Otec Malachiášovi a která jim on řekne. A stalo se, že poté, co byla zapsána, je vykládal. A toto jsou slova, jež jim pověděl řka: Tak pravil Otec Malachiášovi – Viz, vyšlu "posla svého a on přede mnou připraví cestu a Pán, kterého hledáte, náhle přijde do chrámu svého, a to posel smlouvy, v němž máte potěšení; vizte, on přijde, praví Pán zástupů.

2 Ale kdo může "snést den příchodu jeho a kdo ob stojí, až se ukáže? Neboť on je jako ^boheň tavičův, a jako mýdlo běličovo.

3 A usedne jako tavič a čistič stříbra; a přečistí "syny Léviovy a vyčistí je jako zlato a stříbro, aby mohli Pánovi ^bobětovati oběť ve spravedlivosti.

4 Pak bude oběť Judy a Jeruzaléma Pánu příjemná, jako za dávných dnů, a jako v dřívějších letech.

5 A já se k vám přiblížím, abych soudil; a budu rychlým svědkem proti kouzelníkům a proti cizoložníkům a proti křivopřísežníkům a proti těm, kteří utiskují nádeníka na mzdě, vdovu a "dítě bez otce a odvrací se od cizince, a mne se nebojí, praví Pán zástupů.

6 Neboť já jsem Pán, já se

9a Hel. 13:2.

b Hel. 14:25.

c pp Svatý.

d Mat. 27:52–53.

pp Vzkříšení.

14a Lukáš 24:44–46.

24 1a NaS 45:9.

2a 3. Nefi 25:1.

b Zach. 13:9;

NaS 128:24.

pp Druhý příchod

Ježíše Krista; Země –

Konečný stav země.

3a Deut. 10:8;

NaS 84:31–34.

b NaS 13:1.

5a Jakub 1:27.

neměním; tudíž vy, synové Jákobovi, nejste stráveni.

7 Již ode dnů otců svých "odešli jste od nařízení mých a nezachovávali jste je. ^bNavraťte se ke mně a já se navrátím k vám, praví Pán zástupů. Ale vy říkáte: V čem se máme navrátiti?

8 Bude člověk olupovati Boha? Nicméně vy jste mne oloupili. Ale říkáte: V čem jsme tě oloupili? V ^adesátcích a v ^bobětech.

9 Jste prokleti kletbou, neboť jste mne oloupili, dokonce celý tento národ.

10 Přineste všechny ^adesátky do zásobárny, aby byla potrava v domě mém; a vyzkoušejte mne nyní v tom, praví Pán zástupů, zda vám neotevřu průduchů nebeských a nevyleji na vás ^bpožehnání tak, že nebude dosti místa k jeho přijetí.

11 A pokárám za vás škůdce a nebude ničiti plody země vaší; ani vinný kmen váš neshodí předčasně plod svůj na polích, praví Pán zástupů.

12 A všechny národy vás budou zvátí požehnanými, neboť budete zemí rozkošnou, praví Pán zástupů.

13 Slova vaše byla proti mně tvrdá, praví Pán. Nicméně vy říkáte: Co jsme proti tobě mluvili?

14 Řekli jste: Marné je sloužit Bohu, a co to prospívá, že jsme

zachovávali nařízení jeho a že jsme chodili před Pánem zástupů lítostivě?

15 A nyní, pokládáme pyšně za šťastné; ano, ti, kteří činí zlovolnost, mají úspěch; ano, ti, kteří pokoušejí Boha, jsou vpravdě vysvobozeni.

16 Tehdy ti, kteří se báli Pána, spolu často ^arozmlouvali a Pán poslouchal a slyšel; a byla před ním napsána ^bkniha pamětní pro ty, kteří se bojí Pána a kteří myslí na jméno jeho.

17 A budou moji, praví Pán zástupů, v onen den, kdy ^ashromáždím klenoty své; a ušetřím jich, jako muž šetří svého vlastního syna, který mu slouží.

18 Tehdy se navrátíte a ^arozeznáte mezi spravedlivými a zlovolnými, mezi tím, kdo slouží Bohu, a tím, kdo mu neslouží.

KAPITOLA 25

Při druhém příchodu budou pyšní a zlovolní spáleni jako strniště – Před oním velikým a hrozným dnem se navrátí Eliáš – Porovnej s Malachiášem 4. Kolem roku 34 po Kr.

NEBOŤ vizte, přichází den, který bude ^ahořeti jako pec; a všichni ^bpyšní, ano, a všichni ti, kteří si počínají zlovolně, budou strniš-

7a pp Odpadlictví.

b Hel. 13:11;
3. Nefi 10:6;
Moroni 9:22.

8a pp Desátek.
b pp Oběť.

10a NaS 64:23; 119:1–7.

b pp Požehnání,
požehnaný,

požehnati.

16a Moroni 6:5.

b NaS 85:9;
Mojž. 6:5.

pp Kniha pamětní.

17a NaS 101:3.

18a pp Rozeznávání, dar.

25 1a Iz. 24:6;

1. Nefi 22:15;

3. Nefi 24:2;
NaS 29:9; 64:23–24;
133:64;
JS–Ž 1:37.

pp Země – Konečný
stav země.

b 2. Nefi 20:33.

pp Domýšlivost,
marnivost, pycha.

těm; a onen den, který přichází, je spálí, praví Pán zástupů, takže jim neponechá ani kořene, ani větve.

2 Ale vám, kteří se bojíte jména mého, povstane "Syn Spravedlivosti s uzdravováním v křídlech svých; a vyjdete a ^bporostete jako ^ctelata ve stáji.

3 A "pošlapete zvolnné; neboť budou popelem pod chodidly nohou vašich v den, kdy to učiním, praví Pán zástupů.

4 Pamatuje na zákon Mojžíše, služebníka mého, který jsem mu přikázal na "Orébu pro celý Izrael, s ustanoveními a soudy.

5 Vizte, pošlu vám "Eliáše, proroka, před příchodem velkého a hrozného ^bdne Páně;

6 A on "obráti srdce otců k dětem a srdce dětí k otcům jejich, abych nepřišel a nestihl zemi prokletím.

KAPITOLA 26

Ježíš vykládá všechny věci od počátku do konce – Nemluvnata a děti pronášejí podivuhodné věci, které nemohou být napsány – Ti, kteří jsou v Církvi Kristově, mají všech-

ny věci společné. Kolem roku 34 po Kr.

A NYNÍ, stalo se, že když Ježíš pravil tyto věci, vyložil je zástupu; a vykládal jim všechny věci, jak veliké, tak malé.

2 A pravil: Otec přikázal, abych vám dal "tato písmena, která jste s sebou neměli; neboť to byla moudrost v něm, aby byla předána budoucím pokolením.

3 A vykládal všechny věci, dokonce od počátku až do doby, kdy přijde v "slávě své – ano, dokonce všechny věci, jež přijdou na tvář země, dokonce až se ^bprvky budou taviti žhoucím žárem a země se ^cstočí jako svitek a nebesa i země pominou;

4 A až do onoho "velkého a posledního dne, kdy všichni lidé a všechna pokolení a všechny národy a jazyky ^bstanou před Bohem, aby byli souzeni za skutky své, ať byly dobré, nebo ať byly zlé –

5 Jestliže byly dobré, ke "vzkříšení věčného života; a jestliže byly zlé, ke vzkříšení zatracení; což je protějškem, jedno na jedné straně a druhé na straně druhé, podle milosrdenství a ^bspravedlnosti a

2a Eter 9:22.

b NaS 45:58.

c Amos 6:4;

1. Nefi 22:24.

3a 3. Nefi 21:12.

4a Ex. 3:1–6.

5a 2. Král. 2:1–2;

NaS 2:1; 110:13–16;
128:17–18.

pp Eliáš; Pečetění,
pečetiti; Spasení
po mrtvé.

b pp Druhý příchod
Ježíše Krista.

6a NaS 2:2.

26 2a Tj. Mal. kapitoly

3 a 4 citované v 3.

Nefim v kapitolách
24 a 25.

3a pp Ježíš Kristus –
Sláva Ježíše Krista.

b Amos 9:13;

2. Petr. 3:10, 12;

Morm. 9:2.

pp Svět – Konec

světa; Země –

Konečný stav země.

c Morm. 5:23.

4a Hel. 12:25;

3. Nefi 28:31.

b Mos. 16:10–11.

pp Soud, poslední.

5a Dan. 12:2;

Jan 5:29.

b pp Spravedlnost.

svatosti, jež je v Kristu, který byl ^cdříve, nežli počal svět.

6 A nyní, v této knize nemůže býti napsána ani ^a“stá část věcí, jimž Ježíš skutečně učil lid;

7 Ale vizte, ^a“desky Nefiovy obsahují většinu věcí, kterým učil lid.

8 A napsal jsem tyto věci, jež jsou menší částí věcí, kterým on učil lid; a napsal jsem je s tím záměrem, aby mohly býti opět přineseny tomuto lidu ^a“od pohanů podle slov, jež Ježíš promlouval.

9 A až toto obdrží, a je nezbytné, aby toto nejprve měli, aby byla vyzkoušena víra jejich, a pakliže uvěří těmto věcem, pak jim budou ukázány ^a“věci větší.

10 A pakliže těmto věcem neuvěří, pak před nimi budou větší věci ^a“zadrženy k odsouzení jejich.

11 Vizte, hodlal jsem je napsati, všechny, které byly vyryty na deskách Nefiových, ale Pán to zakázal říka: Budu ^a“zkoušeti víru lidu svého.

12 Tudíž já, Mormon, píši věci, jež mi byly Pánem přikázány. A nyní já, Mormon, končím svá slova a pokračuji, abych psal ony věci, jež mi byly přikázány.

13 Tudíž, chtěl bych, abyste viděli, že Pán skutečně učil lid po dobu tří dnů; a poté se jim

často ^a“ukazoval a často lámal ^bchléb a žehnal jej a dával jim ho.

14 A stalo se, že učil ^a“děti zástupu, o kterém bylo mluveno, a sloužil jim a ^b“uvolnil jejich jazyk, a ony promlouvaly k otcům svým veliké a podivuhodné věci, dokonce větší, nežli lidu zjevil on; a uvolnil jejich jazyk, aby mohly promluvíti.

15 A stalo se, že poté, co vystoupil do nebe – co se jim podruhé ukázal a odešel k Otci, ^a“uzdraviv všechny jejich nemocné a jejich chromé a otevřev oči jejich slepých a uši hluchých, a když vpravdě mezi nimi vykonal všeliká uzdravení a vzkřísil jednoho muže z mrtvých a ukázal jim svou moc a vystoupil k Otci –

16 Vizte, stalo se, že nazítrí se zástup shromáždil, a viděl i slyšel tyto děti; ano, dokonce i ^a“nemluvňata otevřela ústa svá a pronášela podivuhodné věci; a bylo zakázáno, aby věci, jež děti a nemluvňata pronesly, kdokoli napsal.

17 A stalo se, že oni ^a“učedníci, které Ježíš vyvolil, počali od oné doby nadále ^b“křtítí a učiti tolik, kolik jich k nim přicházelo; a tolik, kolik jich bylo pokřtěno ve jménu Ježíšově, bylo naplněno Duchem Svatým.

18 A mnozí z nich viděli a

5c Eter 3:14.
pp Ježíš Kristus –
Kristova
předsmrtelná
existence.

6a Jan 21:25;
3. Nefi 5:8.

7a pp Desky.

8a 3. Nefi 21:5–6.

9a Eter 4:4–10.

10a Alma 12:9–11.

11a Eter 12:6.

13a Jan 21:14.

b 3. Nefi 20:3–9.

pp Svátost.

14a 3. Nefi 17:11–12.

b Alma 32:23;

3. Nefi 26:16.

15a 3. Nefi 17:9.

pp Uzdravování,
uzdravovati; Zázrak.

16a Mat. 11:25.

17a 3. Nefi 19:4–13.

b 4. Nefi 1:1.

slyšeli nevyslovitelné věci, které "není dovoleno napsati.

19 A vzájemně se učili a sloužili si; a měli "všechny věci mezi sebou ^bspolečné, přičemž každý člověk jednal s druhým spravedlivě.

20 A stalo se, že činili všechny věci tak, jak jim Ježíš přikázal.

21 A ti, kteří byli pokřtěni ve jménu Ježíšově, byli nazýváni "církví Kristovou.

KAPITOLA 27

Ježíš jim přikazuje, aby Církev nazývali jeho jménem – Jeho poslání a smírná oběť tvoří základ jeho evangelia – Lidem je přikázáno, aby činili pokání a byli pokřtěni, aby mohli být posvěceni Duchem Svatým – Mají být dokonce takovými, jako je Ježíš. Kolem roku 34–35 po Kr.

A STALO SE, že zatímco učedníci Ježíšovi putovali a kázali věci, jež slyšeli i viděli, a křtili ve jménu Ježíšově, stalo se, že se učedníci shromáždili a "spojili se v mocné modlitbě a ^bpůstu.

2 A Ježíš se jim opět "ukázal, neboť se modlili k Otci v jeho jménu; a Ježíš přišel a stanul uprostřed nich a pravil jim: Čeho si přejete, abych vám dal?

3 A oni mu pravili: Pane, přejeme si, abys nám pověděl jméno, jímž máme nazývat tuto církev;

neboť mezi lidem jsou v této záležitosti spory.

4 A Pán jim pravil: Vpravdě, vpravdě pravím vám, proč by měli lidé reptati a přítí se o tuto věc?

5 Nečetli písma, jež praví, že musíte na sebe vzítí "jméno Kristovo, což je jméno mé? Neboť tímto jménem budete posledního dne nazváni;

6 A každý, kdo na sebe bere jméno mé a "vytrvá do konce, ten bude posledního dne spasen.

7 Tudíž, cokoli budete činiti, máte to činiti ve jménu mém; tudíž máte církev nazývatí jménem mým; a máte vzývati Otce ve jménu mém, aby kvůli mně církvi žehnal.

8 A jak by to mohla být "církev ^bmá, kdyby nebyla nazývána jménem mým? Neboť kdyby byla církev nazývána jménem Mojžíšovým, pak by to byla církev Mojžíšova; nebo kdyby byla nazývána jménem člověka, pak by to byla církev onoho člověka; ale je-li nazývána jménem mým, pak je to církev má, pakliže jsou postaveni na evangeliu mém.

9 Vpravdě pravím vám, že vy jste postaveni na evangeliu mém; tudíž budete nazývatí jakékoli věci, jež nazýváte, ve jménu mém; tudíž vzýváte-li Otce pro církev, je-li to ve jménu mém, Otec vás vyslyší;

18a 3. Nefi 26:11.

19a 4. Nefi 1:3.

^b pp Zákon zasněžení, zasněžení.

21a Mos. 18:17.

pp Církev Ježíše Krista.

27 1a NaS 29:6.

^b Alma 6:6.

pp Postiti se, půst.

2a 3. Nefi 26:13.

pp Ježíš Kristus – Kristova objevení se po smrti.

5a pp Ježíš Kristus – Vzítí jméno Ježíše Krista na sebe.

6a 3. Nefi 15:9.

8a pp Ježíš Kristus – Hlava Církve.

^b NaS 115:4.

10 A pakliže je církev postavena na evangeliu mém, pak v ní Otec ukáže své vlastní skutky.

11 Ale není-li postavena na evangeliu mém a je-li postavena na skutcích lidských nebo na skutcích ďáblových, vpravdě pravím vám, na čas mají radost ze skutků svých, a poznenáhlu přijde konec a oni budou "poraženi a uvrženi do ohně, odkud není žádného návratu.

12 Neboť skutky jejich je "následují, neboť právě pro skutky své jsou poraženi; tudíž pamatujte na věci, jež jsem vám řekl.

13 Vizte, dal jsem vám "evangelium své, a toto je evangelium, které jsem vám dal – že jsem přišel na svět, abych vykonal^bvůli Otce svého, protože Otec můj mne poslal.

14 A Otec můj mne poslal, abych mohl býti "pozvednut na kříži; a poté, co jsem byl pozvednut na kříži, abych mohl^bpřitáhnouti všechny lidi k sobě, aby jako já jsem byl lidmi pozvednut, právě tak byli lidé pozvednuti Otcem, aby stanuli přede mnou, aby byli "souzeni za skutky své, ať byly dobré, nebo ať byly zlé –

15 A z tohoto důvodu jsem byl "pozvednut; tudíž podle moci Otcovy přitáhnou všechny lidi

k sobě, aby mohli býti souzeni podle skutků svých.

16 A stane se, že každý, kdo činí "pokání a je^bpokřtěn ve jménu mém, bude naplněn; a "vytrvá-li do konce, vizte, toho budu považovati před Otcem svým za nevinného onoho dne, kdy stanu, abych soudil svět.

17 A ten, kdo do konce nevytrvá, to je ten, kdo bude také poražen a uvržen do ohně, odkud se již nemůže navrátiti, kvůli "spravedlnosti Otcově.

18 A toto je slovo, jež on dal dětem lidským. A z tohoto důvodu plní slova, jež dal, a on nelže, ale plní všechna slova svá.

19 A "žádná nečistá věc nemůže vejíti do království jeho; tudíž nikdo nevejde v "odpočinutí jeho, ledaže to budou ti, kteří "omyli šat svůj v krvi mé pro svou víru a pokání ze všech hříchů svých, a pro věrnost svou do konce.

20 Nyní, toto je ono přikázání: Čiňte "pokání, všechny končiny země, a pojd'te ke mně a buď'te^bpokřtěni ve jménu mém, abyste mohli býti "posvěceni přijetím Ducha Svatého, abyste mohli posledního dne přede mnou státi^dbez poskvrny.

11a Alma 5:52.

12a Zjev. 14:13; NaS 59:2.

13a NaS 76:40–42.

PP Evangelium.

b Jan 6:38–39.

14a 1. Nefi 11:32–33;

Mojž. 7:55.

b Jan 6:44; 2. Nefi 9:5;

NaS 27:18.

c PP Ježíš Kristus –

Soudce.

15a PP Usmíření, usmířiti.

16a PP Pokání.

b PP Křest, křtítí.

c 1. Nefi 13:37.

PP Vytrvati.

17a PP Spravedlnost.

19a Alma 11:37.

b NaS 84:24.

PP Odpočinouti,

odpočinutí,
spočínouti.

c Zjev. 1:5; 7:14;

Alma 5:21, 27;

13:11–13.

20a Eter 4:18.

b PP Křest, křtítí – Je
nezbytný.

c PP Posvěcení.

d NaS 4:2.

21 Vpravdě, vpravdě, pravím vám, toto je evangelium mé; a vy znáte věci, jež musíte činiti v církvi mé; neboť skutky, jež jste mne viděli činiti, máte činiti také; neboť to, co jste mne viděli činiti, dokonce to máte činiti;

22 Tudíž, činíte-li tyto věci, požehnaní jste, neboť budete pozvednuti posledního dne.

23 Zapište věci, jež jste viděli a slyšeli, kromě těch, jež jsou ^azakázány.

24 Zapište skutky tohoto lidu, které budou, stejně jako bylo psáno o tom, co bylo.

25 Neboť vizte, z knih, které byly napsány, a které budou napsány, bude tento lid ^asouzen, neboť z nich budou ^bskutky jejich lidem oznámeny.

26 A vizte, všechny věci jsou ^azapsány Otcem; tudíž z knih, které budou napsány, bude svět souzen.

27 A vězte, že ^avy budete soudci tohoto lidu podle soudu, který vám dám, který bude spravedlný. Tudíž, ^bjakými lidmi máte býti? Vpravdě pravím vám, dokonce ^cjako já jsem.

28 A nyní ^ajdu k Otci. A vpravdě pravím vám, o cokoli budete prositi Otce ve jménu mém, bude vám dáno.

29 Tudíž, ^aproste, a obdržíte; klepejte, a bude vám otevřeno;

neboť ten, kdo prosí, dostává; a tomu, kdo klepe, bude otevřeno.

30 A nyní, vizte, má radost je veliká, až k plnosti, z vás, a také z tohoto pokolení; ano, dokonce i Otec se raduje, a taktéž všichni svatí andělé, z vás a z tohoto pokolení; neboť ^anikdo z nich není ztracen.

31 Vizte, chtěl bych, abyste rozuměli; neboť mám na mysli ty, kteří jsou z ^atohoto pokolení ^bnyní na živu; a nikdo z nich není ztracen; a z nich mám plnost ^cradosti.

32 Ale vizte, rmoutím se nad ^ačtvrtým pokolením od tohoto pokolení, neboť ti budou uvedeni do zajetí oním, dokonce jako byl syn zatracení; neboť mne prodají za stříbro a za zlato a za to, co ^bmol ničí a co zloději mohou prolomit a krásti. A v onen den je navštívím a vpravdě obrátím skutky jejich na jejich vlastní hlavu.

33 A stalo se, že když Ježíš dokončil tato slova, pravil učedníkům svým: Vcházejte ^atěsnou branou; neboť těsná je brána a úzká je cesta, která vede k životu, a málo je těch, kteří ji nalézají; ale prostorná je brána a široká cesta, jež vede k smrti, a mnoho je těch, kteří po ní putují, až přijde noc, kdy nikdo nebude moci pracovat.

23a 3. Nefi 26:16.

25a 2. Nefi 33:10–15;
Sl. Morm. 1:11.

b 1. Nefi 15:32–33.

26a 3. Nefi 24:16.
pp Kniha života.

27a 1. Nefi 12:9–10;
Morm. 3:19.

b pp Ježíš Kristus –

Příklad Ježíše Krista.

c Mat. 5:48;
3. Nefi 12:48.

28a Jan 20:17.

29a Mat. 7:7;
3. Nefi 14:7.

30a Jan 17:12.

31a 3. Nefi 28:23.

b 3. Nefi 9:11–13; 10:12.

c pp Radost.

32a 2. Nefi 26:9–10;
Alma 45:10, 12.

b Mat. 6:19–21;
3. Nefi 13:19–21.

33a Mat. 7:13–14;
3. Nefi 14:13–14;
NaS 22:1–4.

KAPITOLA 28

Devět z Dvanácti si přeje dědictví v království Kristově, až zemřou, a je jim přislíbeno – Tři Nefité si přejí moc nad smrtí, aby mohli zůstatí na zemi, dokud Ježíš opět nepřijde, a je jim dána – Jsou přeměnění a vidí věci, které není dovoleno vypovědět, a nyní slouží mezi lidmi. Kolem roku 34–35 po Kr.

A STALO se, že když Ježíš pravil tato slova, promluvil k učedníkům svým, k jednomu po druhém, a pravil jim: Čeho si ode mne přejete poté, co odejdu k Otci?

2 A oni všichni promluvili, kromě tří, řkouce: Přejeme si, aby poté, co se dožijeme věku člověka, služba naše, ke které jsi nás povolal, mohla skončit, abychom mohli rychle přijít k tobě do království tvého.

3 A on jim pravil: Požehnání jste, protože jste mne o toto požádali; tudíž, poté, co vám bude sedmdesát a dvě léta, přijdete ke mně do království mého; a u mne najdete "odpočinutí.

4 A když k nim promluvil, obrátil se k oněm třem a pravil jim: Co chcete, abych pro vás učinil, až odejdu k Otci?

5 A oni se rmoutili v srdci svém, neboť se mu neodvažovali povědět, co si přejí.

6 A on jim pravil: Vizte, "znám myšlenky vaše a vy si přejete to, co si ode mne přál ^bJan, můj milovaný, který byl se mnou v službě mé předtím, nežli mne Židé pozvedli.

7 Tudíž, vy jste ještě požehnanější, neboť "nikdy neokusíte ^bsmrti; ale budete žítí, abyste viděli všechna díla Otcova mezi dětmi lidskými, dokonce dokud se nenaplní všechny věci podle vůle Otcovy, až přijdu v slávě své s "mocemi nebeskými.

8 A nikdy nevytrpíte bolesti smrti; ale až přijdu v slávě své, budete v okamžiku proměnění ze "smrtnosti v ^bnesmrtelnost; a pak budete požehnáni v království Otce mého.

9 A opět, nebudete mítí bolesti, zatímco budete přebývatí v těle, ani zármutek, leda pro hříchy světa; a toto vše učiním pro to, co jste si ode mne přáli, neboť jste si přáli, abyste mohli "přivádětí duše lidské ke mně, dokud svět bude státi.

10 A z tohoto důvodu budete mítí "plnost radosti; a usednete v království Otce mého; ano, radost vaše bude plná, právě jako mně dal Otec plnost radosti; a budete právě jako já jsem, a já jsem právě jako Otec; a Otec a já ^bjedno jsme;

28 3a PP Odpočinouti, odpočinutí, spočinouti.
6a Amos 4:13;
Alma 18:32.
b Jan 21:21–23;
NaS 7:1–4.

7a 4. Nefi 1:14;
Morm. 8:10–11;
Eter 12:17.
b PP Přenesené bytosti.
c 3. Nefi 20:22.
8a 3. Nefi 28:36–40.
PP Smrtnost,

smrtný.
b PP Nesmrtelnost, nesmrtelný.
9a Filip. 1:23–24;
NaS 7:5–6.
10a NaS 84:36–38.
b Jan 17:20–23.

11 A "Duch Svatý vydává svědectví o Otci a o mně; a Otec dává Ducha Svatého dětem lidským, kvůli mně.

12 A stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, dotkl se prstem svým každého z nich, kromě oněch tří, kteří měli zůstatí, a poté odešel.

13 A vizte, nebesa se otevřela a oni byli "uchopeni a vyzdvíženi do nebe a viděli a slyšeli nevyslovitelné věci.

14 A bylo jim "zakázáno to vysloviti; ani jim nebyla dána moc, aby věci, které viděli a slyšeli, mohli vysloviti;

15 A zda byli v těle nebo mimo tělo, říci nemohli; neboť to, že byli změněni z tohoto těla z masa do stavu nesmrtelného, takže mohli spatřiti věci Boží, jim připadalo jako jejich "proměnění.

16 Ale stalo se, že opět učili na tváři země; nicméně neučili o věcech, které slyšeli a viděli, pro ono přikázání, které jim bylo dáno v nebi.

17 A nyní, zda byli ode dne proměnění svého smrtelní, nebo nesmrtelní, to nevím;

18 Ale tolik vím, podle záznamu, který byl dán – že chodili po tváři země a sloužili všem lidem, připojujice k církvi všechny, kteří věřili jejich kázání; křtíce je, a všichni, kteří byli pokřtěni, obdrželi Ducha Svatého.

19 A těmi, kteří k církvi nenáleželi, byli uvrhováni do vězení. A "vězení je nemohla udržeti, neboť pukala vedví.

20 A byli uvrhováni do země; ale udeřili zemi slovem Božím, natolik, že jeho "mocí byli z hlubin země vysvobozeni; a tudíž nemohli vykopati dostatečné jámy, aby je udržely.

21 A třikrát byli uvrženi do "pece, a nic se jim nestalo.

22 A dvakrát byli uvrženi do "doupěte divé zvěře; a vizte, hráli si se zvěří jako dítě s jehňátkem, a nic se jim nestalo.

23 A stalo se, že tak chodili mezi veškerým lidem Nefiovým a kázali "evangelium Kristovo všem lidem na tváři země; a ti byli obráceni k Pánu a připojeni k církvi Kristově, a tak byl lid ^bonoho pokolení požehnán, podle slova Ježíšova.

24 A nyní já, Mormon, ustávám o těchto věcech na nějaký čas mluvití.

25 Vizte, hodlal jsem napsati "jména těch, kteří nikdy nemají okusiti smrti, ale Pán to zakázal; tudíž nepíši je, neboť jsou skryti před světem.

26 Ale vizte, já jsem je viděl a oni mi sloužili.

27 A vizte, budou mezi pohany, a pohané je nepoznají.

28 Budou i mezi Židy, a Židé je nepoznají.

29 A stane se, až to Pán v moudrosti své uzná za vhodné, že

11a 2. Nefi 31:17–21;

3. Nefi 11:32.

13a 2. Kor. 12:2–4.

14a NaS 76:114–116.

15a Mojž. 1:11.

pp Proměnění.

19a Skut. 16:26;

Alma 14:26–28.

20a Morm. 8:24.

21a Dan. 3:22–27;

4. Nefi 1:32.

22a Dan. 6:16–23;

4. Nefi 1:33.

23a pp Evangelium.

b 3. Nefi 27:30–31.

25a 3. Nefi 19:4.

budou sloužiti všem "rozptýleným kmenům Izraele a všem národům, pokolením, jazykům a lidem a přivedou z nich mnoho duší k Ježíšovi, aby se mohlo splnití přání jejich, a také díky přesvědčující moci Boží, která je v nich.

30 A jsou jako "andělé Boží, a jestliže se pomodlí k Otci ve jménu Ježíšově, mohou se ukázati kterémukoli člověku, jak se jim zdá dobré.

31 Tudíž, vykonají veliká a podivuhodná díla před oním "velikým a nadcházejícím dnem, kdy všichni lidé musejí zajisté stanouti před soudcovskou stolicí Kristovou;

32 Ano, dokonce i mezi pohany vykonají před oním soudným dnem "veliké a podivuhodné dílo.

33 A kdybyste měli všechna písmena, jež podávají zprávu o všech podivuhodných dílech Kristových, věděli byste, podle slov Kristových, že tyto věci musejí zajisté přijíti.

34 A běda tomu, kdo "nebude poslouchati slova Ježíšova a také ^btěch, které vyvolil a vyslal mezi ně; neboť kdokoli nepřijímá slov Ježíšových a slov těch, které on poslal, nepřijímá jeho; a tudíž on je v poslední den nepřijme;

35 A bylo by pro ně lépe, kdyby se byli nenarodili. Neboť

domníváte se, že se můžete vyhnouti spravedlnosti raněného Boha, který byl nohama lidským – "pošlapán, aby tím mohlo přijíti spasení?

36 A nyní vizte, jak jsem pravil o těch, které Pán vyvolil, ano, totiž o oněch třech, kteří byli uchopeni a vyzdviženi do nebes, že nevím, zda byli očištěni od smrtelnosti v nesmrtelnost –

37 Ale vizte, od té doby, co jsem to napsal, tázal jsem se Pána a on mi vyjevil, že na jejich těle musela nutně býti vykonána proměna, neboť jinak by nezbytně museli okusiti smrti;

38 Tudíž, aby nemuseli okusiti smrti, byla na jejich těle vykonána "proměna, aby netrpěli bolestí ani zármutkem, leda pro hříchy světa.

39 Nyní, tato proměna nebyla rovna té, která nastane posledního dne; ale byla na nich proměna vykonána natolik, aby nad nimi Satan nemohl míti žádné moci, takže je nemohl "pokoušeti; a oni byli v těle ^bposvěceni, takže jsou "svatí, a moci pozemské je nemohou zadržeti.

40 A v tomto stavu mají zůstati až do soudného dne Kristova; a onoho dne mají obdržeti větší proměnu a býti přijati do království Otcova, z kterého již nevyjdou, ale budou věčně přebývati s Bohem v nebesích.

29a PP Izrael – Deset ztracených kmenů Izraele; Izrael – Rozptýlení Izraele.

30a PP Andělé.

31a Hel. 12:25;

3. Nefi 26:4–5.

32a 2. Nefi 25:17.

34a Eter 4:8–12.

b PP Prorok.

35a Hel. 12:2.

38a PP Přenesené bytosti.

39a PP Pokoušeti, pokušení.

b PP Posvěcení.

c PP Svatost.

KAPITOLA 29

Příchod Knihy Mormonovy je znamením, že Pán započal shromažďovati Izrael a naplňovati své smlouvy – Ti, kteří zavrhnou jeho dary a zjevení posledních dnů, budou prokleti. Kolem roku 34–35 po Kr.

A NYNÍ vizte, pravím vám, že až Pán v moudrosti své uzná za vhodné, aby podle slova jeho „přišla tato slova k pohanům, pak můžete věděti, že^b smlouva, kterou Otec učinil s dětmi Izraele o jejich znovuzřízení do zemí jejich dědictví, se již počíná naplňovati.

2 A můžete věděti, že slova Páně, jež promlouvali svatí proroci, budou všechna naplněna; a nemáte říkati, že Pán „oddaluje příchod svůj k dětem Izraele.

3 A nemáte si v srdci svém představovati, že slova, jež byla promlouvána, jsou marná, neboť vizte, Pán se rozpomene na smlouvu svou, kterou učinil s lidem svým z domu Izraele.

4 A až uvidíte, že tato slova přicházejí mezi vás, potom nemáte již opovrhovati konáním Páně, neboť „meč^b spravedlnosti jeho je v pravé ruce jeho; a vizte, onoho dne, budete-li opovrhovati konáním jeho, způsobí, že vás záhy zasáhne.

5 „Běda tomu, kdo^b opovrhuje konáním Páně; ano, běda tomu,

kdo bude „popírati Krista a díla jeho!

6 Ano, „běda tomu, kdo bude popírati zjevení Páně a kdo řekne, že Pán již nepůsobí zjevením nebo proroctvím nebo^b dary nebo jazyky nebo uzdravováním nebo mocí Ducha Svätého!

7 Ano, a běda tomu, kdo onoho dne řekne, aby dosáhl „zisku, že skrze Ježíše Krista nemůže býti vykonán^b žádný zázrak; neboť ten, kdo tak činí, bude jako „syn zatracení, pro kterého nebylo žádného milosrdenství, podle slova Kristova!

8 Ano, a nemáte „Židy^b přezírat ani jimi „opovrhovati ani se jim vysmívati, ani nikomu ze zbytku domu Izraele; neboť vizte, Pán pamatuje na smlouvu svou s nimi a učiní jim podle toho, jak přísahal.

9 Tudíž nemáte se domnívati, že můžete zvrátiti pravou ruku Páně nalevo, aby nemohl vykonati soud k naplnění smlouvy, kterou učinil s domem Izraele.

KAPITOLA 30

Pohanům posledních dnů je přikázáno, aby činili pokání, přišli ke Kristu a byli počítáni mezi dům Izraele. Kolem roku 34–35 po Kr.

POSLOUCHEJTE, ó pohané, a slyšte slova Ježíše Krista, Syna

29 1a 2. Nefi 30:3–8.

b Morm. 5:14, 20.

2a Lukáš 12:45–48.

4a 3. Nefi 20:20.

b PP Spravedlnost.

5a 2. Nefi 28:15–16.

b Morm. 8:17;

Eter 4:8–10.

c Mat. 10:32–33.

6a Morm. 9:7–11, 15.

b PP Dary Ducha.

7a PP Kněžská lstivost.

b 2. Nefi 28:4–6;

Morm. 9:15–26.

c PP Synové zatracení.

8a PP Židé.

b 1. Nefi 19:14.

c 2. Nefi 29:4–5.

živého Boha, která mi „přikázal, abych o vás promluvil, neboť vizte, přikazuje mi, abych psal, řka:

2 Odvráťte se, vy všichni „pohané, od zlovolných cest svých; a čiňte ^bpokání ze zlých skutků svých, ze lží svých a klamání svých a ze smilstev svých a z tajných ohavností svých a z modlářství svého a z vražd

svých a kněžských lstivostí svých a ze závisti své a z rozbroju svých a ze vši zlovolnosti své a z ohavností svých a pojdte ke mně a buďte pokřtěni ve jménu mém, abyste mohli obdržeti odpuštění hříchů svých a býti naplněni Duchem Svätým, abyste mohli býti „počítáni mezi lid můj, který je z domu Izraele.

ČTVRTÝ NEFI KNIHA NEFIHO

KTERÝ JE SYNEM NEFIOVÝM – JEDNOHO Z UČEDNÍKŮ JEŽÍŠE KRISTA

Zpráva o lidu Nefiovu, podle jeho záznamu.

Nefité i Lamanité jsou všichni obráćeni k Pánu – Mají všechny věci společné, činí zázraky a v zemi se jim daří – Po dvou staletích vyovstávají rozkoly, zlo, falešné církve a pronásledování – Po třech letech jsou jak Nefité, tak Lamanité zlovolní – Ammaron ukrývá posvátné záznamy. Kolem roku 35–321 po Kr.

A STALO se, že třicátý a čtvrtý rok uplynul a také třicátý a pátý, a vizte, učedníci Ježíšovi vytvořili církev Kristovu ve všech zemích okolo. A tolik, kolik jich k nim přišlo a opravdově činilo pokání ze svých hříchů, bylo pokřtěno ve

jménu Ježíšově; a ti také obdrželi Ducha Svätého.

2 A stalo se v třicátém a šestém roce, že všichni lidé na celé tváři země byli obráćeni k Pánu, jak Nefité, tak Lamanité, a nebylo mezi nimi žádných svárů a sporů a každý člověk jednal s druhým spravedlivě.

3 A měli „všechny věci mezi sebou společné; tudíž nebylo bohatých a chudých, porobných a svobodných, ale všichni byli učiněni svobodnými a pořílníky nebeského daru.

4 A stalo se, že také třicátý a sedmý rok uplynul a v zemi nadále přetrvával mír.

5 A učedníci Ježíšovi vykoná-

30 1a 3. Nefi 5:12–13.

2a pp Pohané.

b pp Pokání.

c Gal. 3:27–29;

2. Nefi 10:18–19;

3. Nefi 16:10–13;

21:22–25;

Abr. 2:10.

[4. NEFI]

1 3a Skut. 4:32;

3. Nefi 26:19.

pp Zákon zasvěcení,
zasvětiti.

vali veliká a podivuhodná díla, natolik, že "uzdravovali nemocné a křísili mrtvé a způsobovali, že chromí chodili a slepí obdrželi zrak svůj a hlouš slyšeli; a všeliké ^bzázraky vykonávali mezi dětmi lidskými; a nečinili zázraky skrze nic, leda ve jménu Ježíšově.

6 A tak třicátý a osmý rok uplynul a také třicátý a devátý a čtyřicátý a první a čtyřicátý a druhý, ano, až čtyřicet a devět let uplynulo a také padesátý a první a padesátý a druhý; ano, a až i padesát a devět let uplynulo.

7 A Pán je v zemi nesmírně obdařoval; ano, natolik, že vystavěli města opět tam, kde byla města spálena.

8 Ano, dokonce ono veliké "město Zarahemla dali, aby bylo opět postaveno.

9 Ale bylo mnoho měst, která se "potopila, a na jejich místo přišly vody; tudíž tato města nemohla býti obnovena.

10 A nyní, vizte, stalo se, že lid Nefiův sílil a převelice rychle se množil a stal se nesmírně "krásným a rozkošným lidem.

11 A ženili se a vdávaly a byli požehnáni podle množství příslibů, které jim Pán dal.

12 A již nekráčeli podle "úkonů a obřadů ^bzákona Moj-

žíšova; ale kráčeli podle přikázání, která obdrželi od svého Pána a svého Boha, pokračující v "půstu a v modlitbě a v častých shromážděních, aby se jak modlili, tak aby slyšeli slovo Páně.

13 A stalo se, že v celé zemi nebylo sváru mezi veškerým lidem; ale mocné zázraky byly vykonávány mezi učedníky Ježíšovými.

14 A stalo se, že sedmdesátý a první rok uplynul a také sedmdesátý a druhý rok, ano, a zkrátka, až sedmdesátý a devátý rok uplynul; ano, dokonce sto let uplynulo a učedníci Ježíšovi, které on vyvolil, všichni odešli do "ráje Božího, až na ony ^btři, kteří měli zůstat; a na jejich místo byli "vysvěceni jiní "učedníci; a i mnozí z onoho pokolení zemřeli.

15 A stalo se, že v zemi nebylo "žádného sváru pro lásku Boží, která přebývala v srdci lidí.

16 A nebylo "žádné závisti ani rozbrojů ani nepokojů ani smilstva ani lží ani vraždění ani žádného druhu ^bnestoudnosti; a zajisté nemohlo býti "šťastnějšího lidu mezi všemi lidmi, kteří byli stvořeni rukou Boží.

17 Nebylo žádných lupičů ani vražedníků, nebyli ani Lamanité ani žádní jiní -ité; ale byli "jedno,

5a pp Uzdravování,
uzdravovati.

b Jan 14:12.

pp Zázrak.

8a 3. Nefi 8:8.

9a 3. Nefi 9:4, 7.

10a Morm. 9:6.

12a 2. Nefi 25:30;

3. Nefi 15:2–8.

b pp Zákon Mojžíšův.

c Moroni 6:5;

NaS 88:76–77.

14a pp Ráj.

b 3. Nefi 28:3–9.

pp Přenesené bytosti.

c pp Vysvěcení,

vysvětití.

d pp Učedník.

15a pp Mír.

16a pp Jednota.

b pp Žádostiv býti,
žádostivost.

c Mos. 2:41;

Alma 50:23.

pp Radost.

17a Jan 17:21.

pp Sion.

děti Kristovy a dědici království Božího.

18 A jak byli požehnání! Neboť Pán jim žehnal ve všem jejich počínání; ano, dokonce byli požehnání a obdarováni, dokud neuplynulo sto a deset let; a první pokolení od Krista zemřelo, a v celé zemi nebylo žádného sváru.

19 A stalo se, že Nefi, který vedl tento poslední záznam (a vedl ho na ^adeskách Nefiových), zemřel a jeho syn Amos jej vedl na jeho místě; a také jej vedl na deskách Nefiových.

20 A vedl jej osmdesát a čtyři roky, a v zemi byl stále mír, až na malou část lidu, která se vzbouřila proti církvi a vzala na sebe jméno Lamanitů; tudíž v zemi opět počali být Lamanité.

21 A stalo se, že zemřel i Amos (a bylo to sto a devadesát a čtyři roky od příchodu Krista) a jeho syn Amos vedl záznam na jeho místě; a on jej také vedl na deskách Nefiových; a byl také zapsán v knize Nefiově, což je tato kniha.

22 A stalo se, že dvě stě let uplynulo; a celé druhé pokolení, až na několik málo, zemřelo.

23 A nyní já, Mormon, bych chtěl, abyste věděli, že lid se rozmnožil natolik, že byl rozest po celé tváři země a že nesmírně zbohatl, pro své obdarování v Kristu.

24 A nyní, v tomto dvoustem a prvním roce počali být mezi nimi ti, kteří byli povýšeni v ^a“pýše tak, že nosili drahocenný oděv a všeliké krásné perly a krásné věci světa.

25 A od oné doby nadále již neměli svůj majetek a své jmění mezi sebou ^a“společně.

26 A počali se rozdělovati do tříd; a počali si pro sebe budovati ^a“církve, aby dosahovali ^bzisku, a počali popíratí pravou církev Kristovu.

27 A stalo se, že když dvě stě a deset let uplynulo, bylo mnoho církví v zemi; ano, bylo mnoho církví, které tvrdily, že znají Krista, leč ^a“popíraly většinu jeho evangelia, natolik, že přijímaly všelikou zlovolnost a udělovaly to, co je posvátné, tomu, komu to bylo ^bzakázáno pro nehodnost.

28 A tato ^a“církev se rozrůstala pro nepravost a pro moc Satanovu, který získával vládu nad jejich srdcem.

29 A opět, byla tam jiná církev, která popírala Krista; a ti ^a“pronásledovali pravou církev Kristovu pro jejich pokoru a jejich víru v Krista; a pohrdali jimi pro mnohé zázraky, které byly mezi nimi vykonány.

30 Tudíž uplatňovali moc a pravomoc nad učedníky Ježíšovými, kteří zůstali s nimi, a uvrhovali je do ^a“vězení; ale mocí

19a PP Desky.

24a PP Domýšlivost, marnivost, pýcha.

25a 4. Nefi 1:3.

26a 1. Nefi 22:23;

2. Nefi 28:3;

Morm. 8:32–38.

b NaS 10:56.

PP Kněžská lstivost.

27a PP Odpadlictví.

b 3. Nefi 18:28–29.

28a PP Ďábel – Církev

ďáblová.

29a PP Pronásledování, pronásledovati.

30a 3. Nefi 28:19–20.

slova Božího, jež v nich byla, vězení pukala vedví, a oni šli činice mezi nimi mocné zázraky.

31 Nicméně, i přes všechny tyto zázraky lidé zatvrzovali srdce své a snažili se je zabít, stejně jako Židé v Jeruzalémě se snažili zabít Ježíše, podle slova jeho.

32 A uvrhli je do "pecí^b ohnivých, a oni vyšli a nic se jim nestalo.

33 A také je vrhali do "doupat divé zvěře, a oni si s divou zvěří hráli, stejně jako dítě s beránkem; a vyšli z zprostředku jejího a nic se jim nestalo.

34 Nicméně, lidé zatvrzovali srdce své, neboť byli vedeni mnohými kněžními a falešnými proroky k tomu, aby budovali mnohé církve a aby činili všelikou nepravost. A "bili lid Ježíšův; ale lid Ježíšův je nebil na oplátku. A tak rok od roku upadali do nevíry a do zlovolnosti, až uplynulo dvě stě a třicet let.

35 A nyní, stalo se v tomto roce, ano, v roce dvoustém a třicátém a prvním, že nastal veliký rozkol mezi lidem.

36 A stalo se, že v tomto roce povstali lidé, kteří se nazývali Nefité, a byli to praví věřící v Krista; a mezi nimi byli ti, které Lamanité nazývali: Jákobité a Jozefité a Zoramité;

37 Tudíž praví věřící v Krista a praví uctívatelé Kristovi (mezi nimiž byli oni "tři uředníci

Ježíšovi, kteří měli zůstat) se nazývali Nefité a Jákobité a Jozefité a Zoramité.

38 A stalo se, že ti, kteří zavrhovali evangelium, se nazývali Lamanité a Lemuelité a Izmaelité; a ti neupadali do nevíry tak, jako jejich otcové od počátku upadali, ale záměrně se "bouřili proti evangeliu Kristovu; a učili své děti, že nemají věřit.

39 A bylo to pro zlovolnost a ohavnost jejich otců, stejně jako tomu bylo na počátku. A byly "učeny, aby nenáviděly děti Boží, stejně jako byli Lamanité učeni, aby nenáviděli děti Nefiovy, od počátku.

40 A stalo se, že dvě stě a čtyřicet a čtyři léta uplynula a takovéto byly záležitosti lidu. A zlovolnější část lidu sílila a stala se mnohem početnější, nežli byl lid Boží.

41 A stále pokračovali v tom, že pro sebe budovali církve a zdobili je všelikými drahocennými věcmi. A tak uplynulo dvě stě a padesát let a také dvě stě a šedesát let.

42 A stalo se, že zlovolná část lidu opět počala budovat tajné přísahy a "spolčení Gadiantónova.

43 A také lid, který se nazýval lidem Nefiovým, počal býti pyšný v srdci svém pro své nesmírné bohatství a stal se marnivým, podobně jako jejich bratří Lamanité.

44 A od této doby se uředníci

32a 3. Nefi 28:21.

b Dan. 3:26–27.

33a 3. Nefi 28:22.

34a 3. Nefi 12:39;

NaS 98:23–27.

37a 3. Nefi 28:6–7;
Morm. 8:10–11.

38a PP Vzpoura.

39a Mos. 10:17.

42a PP Tajná spolčení.

počali rmoutiti pro “hříchy světa.

45 A stalo se, že když tři sta let uplynulo, lid Nefiův, stejně jako Lamanité, se stal nesmírně zlovolným, jeden jako druhý.

46 A stalo se, že lupiči Gadiantonovi se rozšířili po celé tváři země; a nebylo žádných, kteří by byli spravedliví, kromě učedníků Ježíšových. A zlata a stříbra si ukládali v hojnosti a obchodovali ve všelikých obchodech.

47 A stalo se, že poté, co uplynulo tři sta a pět let (a lidé stále setrvali v zlovolnosti), Amos

zemřel; a jeho bratr Ammaron vedl záznam na jeho místě.

48 A stalo se, že když tři sta a dvacet let uplynulo, Ammaron, jsa nutkán Duchem Svatým, ukryl “záznamy, které byly posvátné – ano, vpravdě všechny posvátné záznamy, které byly předávány z pokolení na pokolení a které byly posvátné – až do třístého a dvacátého roku od příchodu Krista.

49 A ukryl je Pánu, aby mohly podle proroctví a příslibů Páně opět “přijíti ke zbytku domu Jákobova. A tak končí záznam Ammaronův.

KNIHA MORMONOVA

KAPITOLA 1

Ammaron poučuje Mormona o posvátných záznamech – Mezi Nefity a Lamanity začíná válka – Tři Nefité jsou odňati – Převládá zlovolnost, nevíra, kouzelnictví a čarování. Kolem roku 321–326 po Kr.

ANYNÍ já, “Mormon, činím záznam o věcech, které jsem viděl i slyšel, a nazývám jej Knihou Mormonovou.

2 A v době, kdy “Ammaron ukryl záznamy Pánu, přišel ke mně (já, jsa asi deset let stár, počínal jsem býti poněkud ^bučen podle vědomostí svého lidu) a Ammaron mi pravil: Cítím, že

jsi rozvážné dítě a že jsi hbitý v pozorování;

3 Tudíž, až ti budou asi dvacet a čtyři léta, chtěl bych, aby ses rozpomněl na všechny věci, které jsi vypožoroval o tomto lidu; a až budeš v onom věku, jdi do země Antum k pahorku, který se bude nazývat “Šim; a tam jsem uložil Pánu všechny posvátné rytiny ohledně tohoto lidu.

4 A viz, vezmeš “desky Nefiovy k sobě a ostatní ponecháš na tom místě, kde jsou; a na desky Nefiovy vyryješ všechny věci, které jsi vypožoroval o tomto lidu.

5 A já, Mormon, jsa potomkem

44a 3. Nefi 28:9.
48a Hel. 3:13, 15–16.
49a Enos 1:13.
[MORMON]

1 1a pp Mormon,
nefický prorok.
b 3. Nefi 5:11–18.
2a 4. Nefi 1:47–49.

b Mos. 1:3–5.
3a Eter 9:3.
4a Sl. Morm. 1:1, 11.
pp Desky.

“Nefiovým (a můj otec se jmenoval Mormon), rozpomněl jsem se na věci, jež mi Ammaron přikázal.

6 A stalo se, že když jsem byl jedenáct let star, vzal mě otec do země jižní, až do země Zarahemla.

7 Celá tvář oné země byla pokryta stavbami a lidé byli téměř tak početní, jako písek mořský.

8 A stalo se, že v tomto roce počala býti válka mezi Nefity, kteří sestávali z Nefitů a Jákobitů a Jozefitů a Zoramitů; a tato válka byla mezi Nefity a Lamanity a Lemuelity a Izmaelity.

9 Nyní, Lamanité a Lemuelité a Izmaelité byli nazýváni Lamanity a ony dvě strany byli Nefité a Lamanité.

10 A stalo se, že válka počala býti mezi nimi na hranicích Zarahemly, u vod Sidonu.

11 A stalo se, že Nefité shromáždili veliký počet mužů, až přesahoval počet třiceti tisíc. A stalo se, že v témže roce měli několik bitev, ve kterých Nefité Lamanity porazili a mnohé z nich pobili.

12 A stalo se, že Lamanité od svého záměru upustili, a v zemi byl nastolen mír; a mír trval po dobu asi čtyř let, takže nebylo žádného krveprolití.

13 Avšak zlovolnost převládala po tváři celé země, natolik, že Pán odňal své “milované

učedníky, a dílo zázraků a uzdravování ustalo pro nepravost lidu.

14 A nebylo žádných “darů od Pána a ^bDuch Svätý nepřicházel na žádného, pro jejich zlovolnost a ^cnevíru.

15 A já, jsa ve věku patnácti let a jsa poněkud rozvážné mysli, tudíž, byl jsem navštíven Pánem a okusil jsem a poznal dobrotivost Ježíšovu.

16 A snažil jsem se kázati tomuto lidu, ale ústa má byla zavřena a bylo mi zakázáno, abych mu kázal; neboť vizte, oni se záměrně “bouřili proti svému Bohu; a milovaní učedníci byli ^bodňati ze země, pro jejich nepravost.

17 Ale já jsem mezi nimi zůstal, ale pro tvrdost srdce jejich mi bylo zakázáno, abych jim kázal; a pro tvrdost srdce jejich byla země kvůli nim “prokleta.

18 A oni Gadiantonovi lupiči, kteří byli mezi Lamanity, zamořili zemi, natolik, že její obyvatelé si počali ukrývati své “poklady v zemi; a ty se staly kluzkými, protože Pán zemi proklel, aby je nemohli udržeti, ani je opět nabýti.

19 A stalo se, že mezi nimi bylo kouzelnictví a čarování a kouzla; a moc toho zlého působila po celé tváři země, až k naplnění všech slov Abinadiho, a také Samuela, Lamanity.

5a 3. Nefi 5:12, 20.

13a 3. Nefi 28:2, 12.

14a Moroni 10:8–18, 24.

b PP Duch Svätý.

c PP Nevíra.

16a PP Vzpouira.

b Morm. 8:10.

17a 2. Nefi 1:7;

Alma 45:10–14, 16.

18a Hel. 13:18–20;

Eter 14:1–2.

KAPITOLA 2

Mormon vede nefitská vojska – Zemi zaplavuje krev a smrt – Nefité bědují a truchlí zármutkem zatracených – Jejich den milosti pomínil – Mormon získává desky Nefiovy – Války pokračují. Kolem roku 327–350 po Kr.

A STALO se v témže roce, že počala býti opět válka mezi Nefity a Lamanity. A já, přestože jsa mlád, jsem byl statné postavou; tudíž lid Nefiův si mne určil, abych byl jejich vůdcem, neboli vůdcem jejich vojsk.

2 Tudíž, stalo se, že jsem ve svém šestnáctém roce vyšel v čele vojska Nefitů proti Lamanitům; tudíž tři sta a dvacet a šest let uplynulo.

3 A stalo se, že v třístém a dvacátém a sedmém roce Lamanité přišli na nás s nesmírně velikou mocí, natolik, že zastrašili má vojska; tudíž nebojovala a počala se stahovati k severním zemím.

4 A stalo se, že jsme došli do města Angola a zmocnili jsme se města a učinili jsme přípravy na to, abychom se bránili proti Lamanitům. A stalo se, že jsme opevňovali město ze všech sil; ale i přese všechna naše opevnění na nás Lamanité přišli a z města nás vyhnali.

5 A také nás vyhnali ze země David.

6 A pochodovali jsme dále a došli jsme do země Jozue, která byla na hranicích na západě u pobřeží.

7 A stalo se, že jsme shromáždili

svůj lid tak rychle, jak to bylo možné, abychom je mohli míti pohromadě.

8 Ale vizte, země byla plná lupičů a Lamanitů; a i přes onu velikou zkázu, která visela nad mými lidmi, nečinili pokání ze svých zlých skutků; tudíž krev a smrt se šířila po celé tváři země, jak na straně Nefitů, tak na straně Lamanitů; a byla to jedna naprostá vzpoura po celé tváři země.

9 A nyní, Lamanité měli krále a ten se jmenoval Aron; a přišel proti nám s vojskem čtyřiceti a čtyř tisíc. A vizte, já jsem mu vzdoroval se čtyřiceti a dvěma tisíci. A stalo se, že jsem ho se svým vojskem porazil, takže přede mnou prchal. A vizte, toto vše bylo učiněno, a tři sta a třicet let uplynulo.

10 A stalo se, že Nefité počali činiti pokání ze svých nepravostí a počali naříkati, tak jak to prorokoval Samuel, prorok; neboť vizte, nikdo si nemohl udržeti to, co bylo jeho vlastní, kvůli zlodějům a lupičům a vražedníkům a umění kouzel a čarování, které bylo v zemi.

11 Tak v celé zemi počalo býti pro tyto věci truchlení a bědování, a obzvláště mezi lidem Nefiovým.

12 A stalo se, že když jsem já, Mormon, viděl jejich bédování a jejich truchlení a jejich zármutek před Pánem, srdce mé se ve mně počalo radovati, znaje milosrdenství a shovívavost Páně, tudíž, domníval jsem se, že k nim bude milosrdný, aby se opět stali spravedlivým lidem.

13 Ale vizte, tato má radost byla marná, neboť jejich "zármutek nevedl k pokání pro dobrotivost Boží; ale byl to spíše zármutek ^bzatracených, protože Pán jim nebude stále trpěti, aby nacházeli "štěstí v hříchu.

14 A oni nepřišli k Ježíšovi se "srdcem zlomeným a duchem zkroušeným, ale ^bzlořečili Bohu a přáli si zemřít. Nicméně bojovali mečem o svůj život.

15 A stalo se, že můj zármutek se ke mně opět vrátil a já jsem viděl, že "den ^bmilosti pro ně "pominul jak časně, tak duchovně; neboť jsem jich viděl tisíce sražených v otevřené vzpouře proti jejich Bohu, a nakupených jako hnůj na tváři země. A tak tři sta a čtyřicet a čtyři roky uplynuly.

16 A stalo se, že v třístém a čtyřicátém a pátém roce Nefité počali prchat před Lamanity; a byli pronásledováni, a nežli je bylo možné zastavit na jejich ústupu, došli až do země Jašon.

17 A nyní, město Jašon bylo blízko "země, kde Ammaron uložil záznamy Pánu, aby nemohly být zničeny. A vizte, šel jsem podle slova Ammaronova a vzal jsem desky Nefiovy a učinil jsem záznam podle slov Ammaronových.

18 A na deskách Nefiových jsem učinil úplnou zprávu o vši zlovolnosti a ohavnostech; ale na těchto "deskách jsem se

zdržel toho, abych podal úplnou zprávu o jejich zlovolnosti a ohavnostech, neboť vizte, neustálý výjev zlovolnosti a ohavností byl před očima májma od doby, kdy jsem byl dosti stár, abych nahlížel na cesty člověka.

19 A běda mi pro jejich zlovolnost; neboť mé srdce bylo po všechny mé dny naplněno zármutkem pro jejich zlovolnost; nicméně, já vím, že budu "pozvednut posledního dne.

20 A stalo se, že v tomto roce byl lid Nefiův opět honěn a hnán. A stalo se, že jsme byli hnáni, až jsme došli na sever do země, která se nazývala Sem.

21 A stalo se, že jsme opevnili město Sem a shromáždili jsme uvnitř svůj lid, tolik, kolik jen bylo možné, abychom jej snad mohli uchránit před zkázou.

22 A stalo se, že v třístém a čtyřicátém a šestém roce na nás opět počali přicházeti.

23 A stalo se, že jsem promluvil k svému lidu a naléhal jsem na něj s velikou silou, aby stáli před Lamanity směle a "bojovali za své manželky a své děti a své domy a své domovy.

24 A má slova je poněkud pozvedla k ráznosti, natolik, že před Lamanity neprchali, ale směle se jim postavili.

25 A stalo se, že jsme bojovali s vojskem třiceti tisíc proti vojsku padesáti tisíc. A stalo se, že

2 13a 2. Kor. 7:10;

Alma 42:29.

b PP Zatracení.

c Alma 41:10.

14a PP Zlomené srdce.

b PP Rouhání,

rouhati se.

15a Hel. 13:38.

b PP Milost.

c Jer. 8:20; NaS 56:16.

17a Morm. 1:1–4.

18a PP Desky.

19a Mos. 23:22; Eter 4:19.

23a Mos. 20:11;

Alma 43:45.

jsme před nimi stáli s takovou pevností, že před námi prchali.

26 A stalo se, že když prchali, my jsme je se svými vojsky pronásledovali a opět jsme se s nimi střetli a porazili jsme je; nicméně síla Páně s námi nebyla; ano, byli jsme ponecháni sobě samým, takže Duch Páně v nás nepřebýval; tudíž jsme zeslábli jako naši bratři.

27 A mé srdce se rmoutilo nad touto velikou pohromou mého lidu, nad jeho zlovolností a jeho ohavnostmi. Ale vizte, šli jsme proti Lamanitům a lupičům Gadiantonovým, dokud jsme se opět nezmocnili zemí svého dědictví.

28 A třístý a čtyřicátý a devátý rok uplynul. A v třístém a padesátém roce jsme s Lamanity a lupiči Gadiantonovými učinili dohodu, v níž jsme si země svého dědictví rozdělili.

29 A Lamanité nám dali zemi severní, ano, dokonce k "úžině, která vedla do země jižní. A my jsme Lamanitům dali veškerou zemi jižní.

KAPITOLA 3

Mormon hlásá Nefitům pokání – Dosahují velikého vítězství a vychloubají se svou vlastní silou – Mormon je odmítá vésti a jeho modlitby za ně jsou bez víry – Kniha Mormonova vyzývá dvanáct kmenů Izraele, aby uvěřily evangeliu. Kolem roku 360–362 po Kr.

A STALO SE, ŽE LAMANITÉ NEPŘIŠLI

opět bojovati, dokud neuplynulo dalších deset let. A vizte, já jsem zaměstnal svůj lid, Nefity, přípravou jejich zemí a jejich zbraní na dobu bitvy.

2 A stalo se, že Pán mi pravil: Volej k tomuto lidu – Čiňte pokání a pojdte ke mně a buďte pokřtěni a opět zbudujte církev mou, a budete ušetřeni.

3 A já jsem volal k tomuto lidu, ale bylo to marné; a neuvědomovali si, že to byl Pán, kdo je ušetřil a dal jim možnost pokání. A vizte, zatvrzovali srdce své proti Pánu, svému Bohu.

4 A stalo se, že poté, co tento desátý rok uplynul, což celkem činí tři sta a šedesát let od příchodu Krista, mi král Lamanitů poslal list, kterým mi dal vědět, že se opět připravují přijít, aby proti nám bojovali.

5 A stalo se, že jsem dal, aby se lid můj shromáždil v zemi Pustota do města, které bylo na hranicích u úžiny, která vedla do země jižní.

6 A tam jsme umístili svá vojska, abychom mohli zastavit vojska Lamanitů, aby nemohla získati vlastnictví žádné z našich zemí; tudíž opevňovali jsme se proti nim celou svou silou.

7 A stalo se, že v třístém a šedesátém a prvním roce Lamanité sešli k městu Pustota, aby proti nám bojovali; a stalo se, že v onom roce jsme je porazili, natolik, že se opět vrátili do svých vlastních zemí.

8 A v roce třístém a šedesátém a druhém sešli opět, aby bojo-

vali. A my jsme je opět porazili a pobili jsme jich veliký počet, a jejich mrtví byli naházeni do moře.

9 A nyní, pro tuto velikou věc, kterou můj lid, Nefité, učinil, počali se "vychloubati svou vlastní silou a počali přísahati před nebesy, že se pomstí za krev svých bratří, kteří byli zabiti jejich nepřáteli.

10 A přísahali při nebesích, a také při trůnu Božím, že "půjdou bojovati proti svým nepřátelům a odrážnou je z tváře země.

11 A stalo se, že já, Mormon, jsem od této doby nadále naprosto odmítal býtí vojevůdcem a velitelem tohoto lidu, pro jejich zlovolnost a ohavnosti.

12 Vizte, vodil jsem je, i přes jejich zlovolnost jsem je mnohokrát vedl do bitvy, a miloval jsem je podle "lásky Boží, která ve mně byla, z celého srdce svého; a vyléval jsem za ně svou duši v modlitbě k svému Bohu po celý den; nicméně, bylo to ^bbez víry, pro tvrdost srdce jejich.

13 A třikrát jsem je vysvobodil z rukou jejich nepřátel, a oni nečinili pokání ze svých hříchů.

14 A když se zapřísáhli při všem, co jim náš Pán a Spasitel Ježíš Kristus "zakázal, že půjdou proti svým nepřátelům do bitvy a pomstí se za krev svých bratří, vizte, hlas Páně přišel ke mně a pravil:

15 "Odplata je má a já budu ^bodpláceti; a protože tento lid nečinil pokání poté, co jsem jej vysvobodil, viz, budou odrážnuty z tváře země.

16 A stalo se, že jsem naprosto odmítal vyjíti proti svým nepřátelům; a učinil jsem tak, jak mi Pán přikázal; a stál jsem jako nečinný svědek, abych ukázal světu věci, které jsem viděl a slyšel podle projevů Ducha, který svědčil o věcech, které přijdou.

17 Tudíž píší "vám, pohané, a také tobě, dome Izraele, až dílo započne, že se budete brzy připravovati na to, abyste se navrátili do země svého dědictví;

18 Ano, vizte, píší všem končinám země; ano vám, dvanácti kmenům Izraele, kteří budete "souzeni podle skutků svých oněmi dvanácti, které Ježíš vyvolil, aby byli učedníky jeho v zemi Jeruzalém.

19 A píší také zbytku tohoto lidu, který bude také souzen oněmi "dvanácti, které Ježíš vyvolil v této zemi; a oni budou souzeni oněmi druhými dvanácti, které Ježíš vyvolil v zemi Jeruzalém.

20 A tyto věci mi projevuje Duch; tudíž píší vám všem. A proto píší vám, abyste mohli věděti, že musíte všichni stanouti před "soudcovskou stolicí Kristovou, ano, každá duše, která náleží k celé lidské ^brodině Adamově; a musíte stanouti,

3 9a 2. Nefi 4:34.

10a 3. Nefi 3:20–21;
Morm. 4:4.

12a pp Lásky.
^b Morm. 5:2.

14a 3. Nefi 12:34–37.

15a pp Odplata.

^b NaS 82:23.

17a 2. Nefi 30:3–8;
3. Nefi 29:1.

18a Mat. 19:28;
Lukáš 22:29–30;

NaS 29:12.

19a 1. Nefi 12:9–10.

20a pp Soud, poslední.
^b NaS 27:11.

abyste byli souzeni za své skutky, ať byly dobré, nebo zlé;

21 A také abyste mohli ^auvěřiti evangeliu Ježíše Krista, které budete míti mezi sebou; a také aby ^bŽidé, lid smlouvy Páně, měli dalšího ^csvědka kromě toho, kterého viděli a slyšeli, že Ježíš, kterého zabili, byl ^dpravý Kristus a pravý Bůh.

22 A přál bych si, abych mohl přesvědčiti ^avšechny končiny země, aby činily pokání a připravily se na to, že stanou před soudcovskou stolicí Kristovou.

KAPITOLA 4

Válka a krveprolévání pokračuje – Zlovolní trestají zlovolné – Převládá větší zlovolnost nežli kdy dříve v celém Izraeli – Ženy a děti jsou obětovány modlám – Lamanité počínají před sebou vyhlazovati Nefity. Kolem roku 363–375 po Kr.

A NYNÍ, stalo se, že v třístém a šedesátém a třetím roce vyšli Nefité se svými vojsky ze země Pustota, aby bojovali proti Lamanitům.

2 A stalo se, že vojska Nefitů byla opět zahnána zpět do země Pustota. A zatímco byli ještě znaveni, přišlo na ně odpočaté vojsko Lamanitů; a svedli těžkou bitvu, natolik, že Lamanité se zmocnili města Pustota a pobili mnoho Nefitů a získali mnoho zajatců.

3 A zbytek uprchl a připojil se k obyvatelům města Teankum.

Nyní, město Teankum leželo na hranicích u pobřeží; a bylo také blízko města Pustota.

4 A to, ^aže vojska Nefitů počala býti pobíjena, bylo proto, že vyšla na Lamanity; neboť kdyby tomu tak nebylo, Lamanité by nad nimi nemohli míti žádné moci.

5 Ale vizte, soudy Boží budou stíhati zlovolné; a právě zlovolnými jsou zlovolní ^atrestáni; neboť právě zlovolní podněcují srdce dětí lidských ke krveprolévání.

6 A stalo se, že Lamanité činili přípravy na to, aby přišli na město Teankum.

7 A stalo se v třístém a šedesátém a čtvrtém roce, že Lamanité přišli na město Teankum, aby se mohli zmocniti i města Teankum.

8 A stalo se, že Nefité je odrazili a zahnali zpět. A když Nefité viděli, že zahnali Lamanity, opět se vychloukali svou vlastní silou; a vyšli ve své vlastní moci a opět se zmocnili města Pustota.

9 A nyní, všechny tyto věci byly učiněny, a na obou stranách byly pobity tisíce, jak Nefitů, tak Lamanitů.

10 A stalo se, že tři sta a šedesát a šest let uplynulo a Lamanité přišli opět na Nefity, aby bojovali; a Nefité přesto nečinili pokání ze zla, které učinili, ale neustále setrvali ve své zlovolnosti.

11 A je nemožné, aby jazyk vylíčil nebo aby člověk napsal dokonalý popis toho úděsného

21a NaS 3:20.

b pp Židé.

c 2. Nefi 25:18.

d 2. Nefi 26:12;

Mos. 7:27.

22a Alma 29:1.

4 4a Morm. 3:10.

5a NaS 63:33.

výjevu krve a smrti, který byl mezi lidem, jak mezi Nefity, tak mezi Lamanity; a každé srdce bylo zatvrzelé, takže se neustále těšili z prolévání krve.

12 A nikdy nebylo tak veliké "zlovolnosti mezi všemi dětmi Lehiovými, dokonce ani mezi celým domem Izraele, podle slov Páně, jaké bylo mezi tímto lidem.

13 A stalo se, že Lamanité se zmocnili města Pustota, a to proto, že jejich "počet přesahoval počet Nefitů.

14 A také pochodovali na město Teankum a vyhnali z něj obyvatele a získali mnoho zajatců, jak žen, tak dětí, a přinášeli je za oběť svým "modlářským bohům.

15 A stalo se, že v třístém a šedesátém a sedmém roce vyšli Nefité, jsouce rozhněváni, protože Lamanité obětovali jejich ženy a jejich děti, proti Lamanitům s nesmírně velikým hněvem, natolik, že Lamanity opět porazili a vyhnali je ze svých zemí.

16 A Lamanité na Nefity nepřišli až do třístého a sedmdesátého a pátého roku.

17 A v tomto roce sešli na Nefity v celé své síle; a pro velikost jejich počtu nebyli počítáni.

18 A "od této doby nadále Nefité nezískali nad Lamanity žádné moci, ale počali jimi být vyhlazováni, stejně jako mizí rosa na slunci.

19 A stalo se, že Lamanité sešli na město Pustota; a v zemi Pus-

tota byla svedena nesmírně těžká bitva, v níž Nefity porazili.

20 A ti opět před nimi prchali a došli do města Bóz; a tam se Lamanitům postavili s nesmírnou smělostí, natolik, že je Lamanité neporazili, dokud nepřišli opět, podruhé.

21 A když přišli podruhé, Nefité byli hnáni a pobíjeni nesmírně velikým pobíjením; jejich ženy a jejich děti byly opět obětovány modlám.

22 A stalo se, že Nefité před nimi opět prchali, berouce všechny obyvatele s sebou, jak z městeček, tak z vesnic.

23 A nyní já, Mormon, vida, že Lamanité brzy přemohou zemi, tudíž šel jsem k pahorku "Šim a vyzvedl jsem všechny záznamy, které Ammaron ukryl Pánu.

KAPITOLA 5

Mormon opět vede nefitská vojska do bitev krve a smrti – Kniha Mormonova vyjde, aby přesvědčila veškerý Izrael, že Ježíš je Kristus – Pro svou nevíru budou Lamanité rozptýleni a Duch se s nimi ustane nesnaditi – V posledních dnech obdrží evangelium od pohanů. Kolem roku 375–384 po Kr.

A STALO se, že jsem vyšel mezi Nefity a odvolal jsem "přísahu, kterou jsem učinil, že jim již nebudu pomáhati; a oni mi opět předali velení svých vojsk, neboť na mne hleděli, jako kdybych je mohl vysvoboditi z jejich strastí.

2 Ale vizte, já jsem “neměl naději, neboť jsem znal soudy Páně, které na ně měly přijít; neboť oni nečinili pokání ze svých nepravostí, ale bojovali za svůj život, aniž by vzývali onu Bytost, která je stvořila.

3 A stalo se, že Lamanité na nás přišli, když jsme uprchli do města Jordán; ale vizte, byli zahrnutí zpět, takže v oné době město nedobyli.

4 A stalo se, že na nás přišli opět, a my jsme město udrželi. A byla také další města, která Nefité udrželi, kterážto opevnění je odřízla, takže se nemohli dostat do země, která ležela před námi, aby zničili obyvatele naší země.

5 Ale stalo se, že všechny země, kterými jsme prošli a jejichž obyvatelé se neshromáždili, Lamanité zničili a jejich městečka a vesnice a města byla sežehnuta ohněm; a tak tři sta a sedmdesát a devět let uplynulo.

6 A stalo se, že v třístém a osmdesátém roce na nás Lamanité opět přišli, aby bojovali, a my jsme se jim směle postavili; ale bylo to vše marné, neboť tak veliký byl jejich počet, že šlapali lid Nefiův nohama svýma.

7 A stalo se, že jsme se opět dali na útěk, a ti, jejichž útěk byl rychlejší nežli rychlost Lamanitů, unikli, a ti, jejichž útěk nepřesahoval rychlost Lamanitů, byli srazeni a zničeni.

8 A nyní vizte, já, Mormon, si nepřeji trýzniti duši lidí tím, že bych před ně stavěl tak strašlivý výjev krve a smrti, jaký ležel před očima máma; ale já, věda, že tyto věci musejí zajisté býti oznámeny a že všechny věci, které jsou skryty, musejí býti “zjeveny na střeších domů –

9 A také, že známost o těchto věcech musí “přijít ke zbytku tohoto lidu, a také k pohanům, kteří, jak pravil Pán, ^brozptýlí tento lid, a tento lid bude mezi nimi považován za nic – tudíž píši ^cmalé zkrácení neodvažuje se podati úplnou zprávu o věcech, které jsem viděl, pro příkázání, které jsem obdržel, a také abyste nemuseli mít příliš veliký zármutek nad zlovolností tohoto lidu.

10 A nyní vizte, toto pravím jejich semeni, a také pohanům, kteří mají starost o dům Izraele a kteří si uvědomují, odkud jejich požehnání přicházejí, a vědí to.

11 Neboť vím, že takoví se budou rmoutiti nad pohromou domu Izraele; ano, budou se rmoutiti nad zkázou tohoto lidu; budou se rmoutiti, že tito lidé nečinili pokání, aby je mohla obejmouti náruč Ježíšova.

12 Nyní, “tyto věci jsou psány pro ^bzbytek domu Jákobova; a jsou psány tímto způsobem, protože je známo od Boha, že zlovolnost jim je nepřinese; a budou ^cukryty Pánu, aby mohly

2a Morm. 3:12.
8a Lukáš 12:2–3;
2. Nefi 27:11;
NaS 1:3.
9a 4. Nefi 1:49.

b 3. Nefi 16:8.
c Morm. 1:1.
12a Enos 1:16;
Hel. 15:11–13.
pp Kniha

Mormonova.
b NaS 3:16–20.
c Morm. 8:4, 13–14;
Moroni 10:1–2.

vyjítí v jeho vlastním příhodném čase.

13 A toto je přikázání, které jsem obdržel; a vizte, vyjdou podle přikázání Páně, až to on v moudrosti své uzná za vhodné.

14 A vizte, půjdou k oněm nevěřícím z "Židů; a s tímto záměrem půjdou – aby mohli být ^b přesvědčeni, že Ježíš je Kristus, Syn živého Boha; že Otec může uskutečnit skrze svého Nejmilovanějšího své veliké a věčné záměry a znovuzřídit Židy nebo celý dům Izraele do země jejich dědictví, kterou jim Pán, jejich Bůh, dal ke splnění ^c smlouvy své;

15 A také aby símě "tohoto lidu mohlo plněji věřití jeho evangeliu, které k nim ^b dojde od pohanů; neboť tento lid bude ^c rozptýlen a ^d stane se temným, špinavým a odporným lidem, více nežli ti, kteří kdy byli mezi námi popsáni, ano, dokonce i ti, kteří byli popsáni mezi Lamany, a to pro svou nevíru a modlářství.

16 Neboť vizte, Duch Páně se již ustal "nesnaditi s jejich otci; a oni jsou na světě bez Krista a bez Boha; a jsou hnáni sem a tam jako ^b plevy ve větru.

17 Kdysi byli příjemným lidem a měli Krista za svého "pastýře; ano, byli vedeni dokonce Bohem Otcem.

18 Ale nyní, vizte, jsou "vedeni Satanem sem a tam, stejně jako jsou hnány plevy ve větru nebo jako je loď zmítána sem a tam ve vlnách bez plachty či kotvy či bez něčeho, co by ji řídilo; a stejně jako je ona, takoví jsou oni.

19 A vizte, Pán uschoval jejich požehnání, která mohli v zemi obdržeti, pro "pohany, kteří budou zemi vlastniti.

20 Ale vizte, stane se, že pohané je budou hnáti a rozptylovati; a poté, co je pohané budou hnáti a rozptylovati, vizte, pak se Pán "rozpomene na ^b smlouvu, kterou učinil s Abrahamem a s celým domem Izraele.

21 A také se Pán rozpomene na "modlitby spravedlivých, které k němu byly za ně pronášeny.

22 A pak, ó vy pohané, jak budete moci stanouti před mocí Boží, pokud nebudete činiti pokání a neodvrátíte se od svých zlých cest?

23 Nevíte, že jste v rukou Božích? Nevíte, že on má veškerou moc a že na veliký "příkaz jeho se země ^b svine jako svitek?

24 Tudíž, čňte pokání a pokořte se před ním, aby proti vám nevyšel ve spravedlnosti – aby zbytek semene Jákobova nevyšel mezi vás jako "lev a neroztrhal vás na kusy, a není nikoho, aby vysvobodil.

14a 2. Nefi 29:13; 30:7–8.
pp Židé.

b 2. Nefi 25:16–17.

c 3. Nefi 29:1–3.

15a 3. Nefi 21:3–7, 24–26.

b 1. Nefi 13:20–29, 38;
Morm. 7:8–9.

c 1. Nefi 10:12–14;

3. Nefi 16:8.

d 2. Nefi 26:33.

16a Gen. 6:3; Eter 2:15.

b Žalmy 1:4.

17a pp Dobrý pastýř.

18a 2. Nefi 28:21.

19a 3. Nefi 20:27–28.

20a 3. Nefi 16:8–12.

b pp Abrahamova smlouva.

21a Enos 1:12–18;

Morm. 9:36–37.

23a Hel. 12:8–17.

b 3. Nefi 26:3.

24a Mich. 5:8;

3. Nefi 20:15–16.

KAPITOLA 6

Nefité se shromažďují do země Kumora k závěrečným bitvám – Mormon ukrývá posvátné záznamy v pahorku Kumora – Lamanité vítězí a nefitský národ je zničen – Stovky tisíců jsou zabity mečem. Kolem roku 385 po Kr.

A NYNÍ, končím svůj záznam o “zkáze svého lidu, Nefitů. A stalo se, že jsme pochodovali před Lamanity.

2 A já, Mormon, jsem napsal list králi Lamanitů a přál jsem si od něho, aby nám dovolil, abychom mohli shromáždit svůj lid v “zemi Kumora u pahorku, který se nazýval Kumora, a tam bychom se s nimi mohli utkati v bitvě.

3 A stalo se, že král Lamanitů mi dovolil to, co jsem si přál.

4 A stalo se, že jsme pochodovali do země Kumora a rozbili jsme své stany okolo pahorku Kumora; a bylo to v zemi mnoha vod, řek a pramenů; a zde jsme měli naději, že získáme nad Lamanity převahu.

5 A když tři sta a osmdesát a čtyři roky uplynuly, shromáždili jsme veškerý zbytek svého lidu do země Kumora.

6 A stalo se, že když jsme do země Kumora shromáždili veškerý svůj lid v jedno, vizte, já, Mormon, jsem zestárl; a věda, že to bude poslední boj mého lidu, a obdržev příkaz od Pána,

abych nestrpěl, aby záznamy, které byly předávány našimi otci a které byly posvátné, padly do rukou Lamanitů (neboť Lamanité by je zničili), tudíž učinil jsem “tento záznam z desek Nefiových a ^bukryl jsem v pahorku Kumora všechny záznamy, které mi byly svěřeny rukou Páně, až na “těchto několik desek, které jsem předal synovi svému ^dMoronimu.

7 A stalo se, že můj lid, se svými manželkami a svými dětmi, nyní uviděl “vojska Lamanitů pochodující proti nim; a s oním hrozným strachem ze smrti, který naplňuje hrud' všech zlovolných, je očekávali, aby se s nimi střetli.

8 A stalo se, že přišli, aby proti nám bojovali, a každá duše byla naplněna hrůzou pro velikost jejich počtu.

9 A stalo se, že napadli můj lid mečem a lukem a šípem a sekerou a všelikými válečnými zbraněmi.

10 A stalo se, že moji mužové byli pobiti, ano, dokonce mých deset tisíc, kteří byli se mnou, a já jsem padl zraněn uprostřed nich; a prošli kolem mne, takže můj život neukončili.

11 A když prošli a pobili “veškerý můj lid až na dvacet a čtyři z nás (mezi nimiž byl můj syn Moroni), my, přeživše mrtvé lidu svého, spatřili jsme nazítří, když se Lamanité navrátili do svých táborů, s vrcholku pahor-

6 1a 1. Nefi 12:19;
Jarom 1:10;
Alma 45:9–14;
Hel. 13:5–11.

2a Eter 9:3.
6a PP Desky.
b Eter 15:11.
c Sl. Morm. 1:2.

d Morm. 8:1.
7a 1. Nefi 12:15.
11a 1. Nefi 12:19–20;
Hel. 15:17.

ku Kumora oněch deset tisíc z mého lidu, kteří byli pobiti, byvše vedeni mnou v čele.

12 A také jsme viděli oněch deset tisíc z mého lidu, které vedl můj syn Moroni.

13 A vizte, oněch deset tisíc Gidgidonových padlo, a on také, uprostřed nich.

14 A Lama padl se svými deseti tisíci; a Gilgal padl se svými deseti tisíci; a Limha padl se svými deseti tisíci; a Jeneum padl se svými deseti tisíci; a Kumenia a Moronia a Antionum a Šiblom a Sem a Još, každý padl se svými deseti tisíci.

15 A stalo se, že bylo dalších deset, kteří padli mečem, každý se svými deseti tisíci; ano, dokonce padl "veškerý můj lid, až na oněch dvacet a čtyři, kteří byli se mnou, a také až na několik, kteří uprchli do jižních zemí, a až na několik, kteří přeběhli k Lamanitům; a jejich maso a kosti a krev ležely na tváři země, jsouce opuštěny rukama těch, kteří je zabili, a zetlely na zemi a rozpadly se a navrátily se ke své matce zemi.

16 A má duše byla rozervána úzkostí nad porážkou mého lidu a zvolal jsem:

17 Ó vy krásní, jak jste se mohli odvrátiti od cest Páně! Ó vy krásní, jak jste mohli zavrhnouti toho Ježíše, který stál s otevřenou náručí, aby vás přijal!

18 Vizte, kdybyste toto neučinili, nepadli byste. Ale vizte, padli jste a já truchlím nad vaší ztrátou.

19 Ó vy krásní synové a dcery, vy otcové a matky, manželé a manželky, vy krásní, jak jen jste mohli padnouti!

20 Avšak vizte, odešli jste a můj zármutek nemůže způsobiti váš návrat.

21 A brzy přijde den, kdy vaše smrtelnost musí odít nesmrtelnost, a tato těla, která nyní tlejí v porušitelnosti, se musejí brzy státi těly "neporušitelnými; a pak budete museti stanouti před soudcovskou stolicí Kristovou, abyste byli souzeni podle svých skutků; a pakliže jste spravedliví, pak jste požehnáni se svými otci, kteří odešli před vámi.

22 Ó, kéž byste byli činili pokání dříve, nežli na vás přišla tato veliká zkáza. Avšak vizte, odešli jste a Otec, ano, Věčný Otec nebe, zná váš stav; a nakládá s vámi podle "spravedlnosti své a ^bmilosrdenství svého.

KAPITOLA 7

Mormon vyzývá Lamanity posledních dnů, aby věřili v Krista, přijali jeho evangelium a byli spaseni – Všichni, kteří věří Bibli, uvěří i Knize Mormonově. Kolem roku 385 po Kr.

A NYNÍ vizte, chtěl bych trochu promluvit ke "zbytku tohoto lidu, který je ušetřen, pakliže Bůh mu může předati má slova, aby mohl zvědět o věcech svých otců; ano, mluvím k vám, vy zbylí z domu Izraele; a toto jsou slova, která pravím:

15a Alma 9:24.

21a 1. Kor. 15:53–54.

22a PP Spravedlnost.

b PP Milosrdenství,

milosrdný.

7 1a Hel. 15:11–13.

2 Vězte, že jste z ^adomu Izraele.

3 Vězte, že musíte dojít k pokání, jinak nemůžete být spaseni.

4 Vězte, že musíte složit své válečné zbraně a nesmíte jich již pozvednouti a již si nesmíte libovati v prolévání krve, ledaže vám tak přikáže Bůh.

5 Vězte, že musíte dojít ^apoznání otců svých a činiti pokání ze všech svých hříchů a nepravostí a ^buvěřiti v Ježíše Krista, že je Syn Boží a že byl zabit Židy a mocí Otcovou opět vstal, čímž získal ^cvítězství nad hrobem; a také v něm je pohlcen osten smrti.

6 A on uskutečňuje ^avzkříšení mrtvých, čímž člověk musí být pozvednut, aby stanul před ^bsoudcovskou stolicí jeho.

7 A on uskutečnil ^avykoupení světa, čímž je tomu, kdo je před ním soudného dne shledán ^bnevinným, dáno ^cpřebývatí v přítomnosti Boží v jeho království, aby pěl s nebeskými ^dchóry ustavičnou chválu Otci i Synu i Duchu Svatému, kteří jsou ^ejeden Bůh, ve stavu ^fšťěstí, jež nemá žádného konce.

8 Tudíž čiňte pokání a buďte pokřtěni ve jménu Ježíšově a chopte se ^aevangelia Kristova, které vám bude předloženo nejen v tomto záznamu, ale také

v ^bzáznamu, který přijde k pohanům ^cod Židů, kterýžto záznam se dostane od pohanů ^dk vám.

9 Neboť vizte, ^atoto je psáno se záměrem, abyste tomu mohli ^buvěřiti; a uvěříte-li tomu, uvěříte i tomuto; a uvěříte-li tomuto, budete věděti o svých otcích, a také o podivuhodných dílech, která mezi nimi byla vykonána mocí Boží.

10 A také budete věděti, že jste zbytkem semene Jákobova; tudíž jste počítáni mezi lid první smlouvy; a pakliže uvěříte v Krista a budete pokřtěni, nejprve vodou, potom ohněm a Duchem Svatým, následující ^apříkladu Spasitele podle toho, co nám přikázal, bude vám v den soudu dobře. Amen.

KAPITOLA 8

Lamanité vyhledávají a ničí Nefity – Kniha Mormonova vyjde mocí Boží – Bědy vyřčené nad těmi, kteří chrlí hněv a rozbroje proti dílu Páně – Nefitský záznam vyjde v den zlovolnosti, úpadku a odpadlictví. Kolem roku 400–421 po Kr.

VIZTE, já, ^aMoroni, dokončuji ^bzáznam svého otce Mormona. Vizte, mám k napsání jen málo

2a Alma 10:3.

5a 2. Nefi 3:12.

b PP Věřiti, víra.

c Iz. 25:8; Mos. 16:7–8.

6a PP Vzkříšení.

b PP Ježíš Kristus – Soudce; Soud, poslední.

7a PP Vykoupení, vykoupěný,

vykoupiti.

b PP Ospravedlnění, ospravedlniti.

c 1. Nefi 10:21;

NaS 76:62;

Mojž. 6:57.

d Mos. 2:28.

e NaS 20:28.

PP Bůh, Božstvo.

f PP Radost.

8a PP Evangelium.

b PP Bible.

c 2. Nefi 29:4–13.

d 1. Nefi 13:38.

9a PP Kniha Mormonova.

b 1. Nefi 13:38–41.

10a 2. Nefi 31:5–9.

8 1a PP Moroni, syn Mormonův.

b PP Desky.

věcí, kteréžto věci mi byly přikázány mým otcem.

2 A nyní, stalo se, že po oné "veliké a strašlivé bitvě u Kumora, vizte, Nefité, kteří uprchli do země jižní, byli honěni ^bLamanity, dokud všichni nebyli zničeni.

3 A mého otce také zabili, a já zůstávám úplně "sám, abych popsal smutný příběh o zkáze svého lidu. Avšak vizte, odešli a já plním přikázání svého otce. A zda mne zabijí, to nevím.

4 Tudíž budu psát a ukryji záznamy v zemi; a kam půjdu, na tom nezáleží.

5 Vizte, "tento záznam učinil můj otec a popsal jeho účel. A vizte, já bych ho popsal také, kdybych měl na ^bdeskách místo, ale nemám; a rudu nemám žádnou, neboť jsem sám. Můj otec byl zabit v bitvě, i všichni moji příbuzní, a nemám přátel, ani kam jít; a jak dlouho bude Pán trpět to, že mohu žít, to nevím.

6 Vizte, čtyři "sta let uplynulo od příchodu našeho Pána a Spasitele.

7 A vizte, Lamanité honili můj lid, Nefity, z města do města a z místa na místo, až jich již není; a veliký byl jejich "pád; ano, veliké a podivuhodné je zničení mého lidu, Nefitů.

8 A vizte, je to ruka Páně, která to učinila. A vizte také, Lamanité jsou ve "válce jeden s druhým;

a celá tvář této země je jedním neustálým koloběhem vraždění a krveprolévání; a nikdo nezná konce války.

9 A nyní, vizte, již o nich nebudu mluvit, neboť není nikoho kromě Lamanitů a "lupičů, kdo žije na tváři země.

10 A není nikoho, kdo zná pravého Boha, kromě oněch "učedníků Ježíšových, kteří zůstali v zemi, dokud zlovolnost lidu nebyla tak veliká, že Pán nestrpěl, aby s lidem ^bsetrvali; a zda jsou na tváři země, nikdo neví.

11 Ale vizte, můj "otec a já jsme je viděli, a oni nám sloužili.

12 A každý, kdo obdrží tento záznam a neodsoudí ho pro nedokonalosti, které v něm jsou, ten pozná "větší věci, nežli jsou tyto. Vizte, já jsem Moroni; a kdyby to bylo možné, oznámil bych vám všechny věci.

13 Vizte, ustávám promlouvati o tomto lidu. Jsem syn Mormonův a můj otec byl "potomkem Nefiovým.

14 A já jsem ten, kdo "ukrývá tento záznam Pánu; jeho desky nemají žádnou cenu, pro přikázání Páně. Neboť on vpravdě praví, že nikdo je nebude mít, aby ^bdosáhl zisku; ale jejich záznam má velikou cenu; a kdo ho vynese na světlo, toho Pán požehná.

15 Neboť nikdo nemůže mít

2a Morm. 6:2–15.

b NaS 3:18.

3a Moroni 9:22.

5a Morm. 2:17–18.

b Morm. 6:6.

6a Alma 45:10.

7a 1. Nefi 12:2–3.

8a 1. Nefi 12:20–23.

9a Morm. 2:8.

10a 3. Nefi 28:7;

Eter 12:17.

pp Tři nefitští

učedníci.

b Morm. 1:16.

11a 3. Nefi 28:24–26.

12a 3. Nefi 26:6–11.

13a 3. Nefi 5:20.

14a Moroni 10:1–2.

b JS–Ž 1:46.

moc vynésti ho na světlo, pokud mu ona nebyla dána od Boha; neboť Bůh chce, aby to bylo učiněno s "okem upřeným na jeho slávu nebo na blaho dávného a dávno rozptýleného lidu smlouvy Páně.

16 A požehnán budiž "ten, kdo vynese tuto věc na světlo; neboť bude ^bvynesena z temnoty na světlo, podle slova Božího; ano, bude vynesena ze země a zazáří z temnoty a vejde ve známost lidu; a to bude učiněno mocí Boží.

17 A jsou-li tam "chyby, jsou to chyby lidské. Avšak vizte, my neznáme žádnou chybu; nicméně Bůh zná všechny věci; tudíž ten, kdo ^bodsuzuje, nechť se má na pozoru, aby nebyl v nebezpečí pekelného ohně.

18 A ten, kdo praví: Ukaž mi je, jinak budeš udeřen – nechť se varuje toho, aby nepřikazoval to, co Pán zakázal.

19 Neboť vizte, ten, kdo "soudí ukvapeně, bude na oplátku souzen ukvapeně; neboť podle skutků jeho bude jeho mzda; tudíž ten, kdo bije, bude bit na oplátku Pánem.

20 Pohleďte, co praví písmo – člověk nebude bít, ani nebude souditi; neboť soud je můj, praví Pán, a odplata je má také a já budu odpláceti.

21 A ten, kdo bude chrliti

hněv a rozbroje proti dílu Páně a proti lidu smlouvy Páně, který je domem Izraele, a řekne: Zničíme dílo Páně a Pán nevzpomene na smlouvu svou, kterou učinil s domem Izraele – ten je v nebezpečí, že bude poražen a uvržen do ohně;

22 Neboť věčné "účely Páně se budou valiti dále, dokud se všechny jeho přísliby nenaplní.

23 Hleďte v proroctvích "Izaiášových. Vizte, nemohu je vypsati. Ano, vizte, pravím vám, že oni svatí, kteří odešli přede mnou a kteří vlastnili tuto zemi, budou ^bvolati, ano, dokonce i z prachu budou volati k Pánu; a jakože žije Pán, on se rozpojene na smlouvu, kterou s nimi učinil.

24 A on zná jejich "modlitby, že byly pro dobro jejich bratří. A on zná jejich víru, neboť v jeho jménu mohli přenášeti ^bhory; a v jeho jménu mohli způsobiti, že se země otrásala; a mocí slova jeho způsobili, že se "vězení zřítily k zemi; ano, dokonce ani žhoucí pec jim nemohla ublížiti, ani divá zvěř, ani jedovatí hadi, pro moc jeho slova.

25 A vizte, jejich "modlitby byly také pro dobro toho, komu Pán dovolí tyto věci vynésti.

26 A nikdo nemusí říkati, že nepřijdou, neboť zajisté přijdou,

15a NaS 4:5.

16a 2. Nefi 3:6–7, 11, 13–14.

^b Iz. 29:18;

2. Nefi 27:29.

17a Morm. 9:31, 33; Eter 12:23–28.

^b 3. Nefi 29:5; Eter 4:8.

19a Pjs, Mat. 7:1–2;

3. Nefi 14:1–2;

Moroni 7:14.

22a NaS 3:3.

23a 3. Nefi 20:11; 23:1.

^b Iz. 29:4;

2. Nefi 3:19–20; 26:16.

24a Enos 1:12–18;

Morm. 9:36;

NaS 10:46.

^b Jákob 4:6; Hel. 10:9.

^c Alma 14:27–29.

25a Morm. 5:21.

neboť Pán to pravil; neboť ^aze země vyjdou, rukou Páně, a nikdo tomu nemůže zabrániti; a přijde to v den, kdy se bude říkati, že ^bzázraky ustaly; a přijde to tak, jako kdyby někdo mluvil ^cz mrtvých.

27 A přijde to v den, kdy ^akev svatých bude křičeti k Pánu, pro ^btajná spolčení a díla temnoty.

28 Ano, přijde to v den, kdy moc Boží bude popírána a ^acírkev budou poskvrněné a povýšené v pýše srdce svého; ano, vpravdě v den, kdy vůdcové církví a učitelé povstanou v pýše srdce svého, až k ovládnutí těch, kteří náležejí k jejich církvím.

29 Ano, přijde to v den, kdy se bude ^aproslýchati o požárech a bouřích a ^bpárách dýmu v cizích zemích;

30 A bude se také proslýchati o válkách, pověstech o ^aválkách a zemětřeseních na různých místech.

31 Ano, přijde to v den, kdy na tváři země bude veliká špína; bude vraždění a loupění a lhaní a klamání a smilstva a všeliké ohavnosti; kdy budou mnozí, kteří budou říkati: Čiňte toto nebo čiňte ono a ^anezáleží na tom, neboť Pán takové posledního dne ^bpodepře. Avšak běda

takovým, neboť jsou ve ^cžluči hořkosti a v poutech nepravosti.

32 Ano, přijde to v den, kdy budou zbudovány církve, které budou říkati: Pojdte ke mně a za vaše peníze vám budou vaše hříchy odpuštěny.

33 Ó zlovolný a zvrácený a tvrdošíjný lide, proč sis pro sebe zbuďoval církve, abys dosáhl ^azisku? Proč jsi ^bpřekroutil svaté slovo Boží, abys přivodil ^cztracení na svou duši? Viz, pohlédni na zjevení Boží; neboť viz, onoho dne přijde čas, kdy se všechny tyto věci musejí naplniti.

34 Vizte, Pán mi ukázal veliké a podivuhodné věci o tom, co musí brzy přijíti v onen den, kdy tyto věci mezi vás přijdou.

35 Vizte, mluvím k vám, jako byste byli přítomní, a přece nejste. Avšak vizte, Ježíš Kristus mi vás ukázal, a já znám vaše konání.

36 A vím, že ^akráčíte v pýše srdce svého; a není nikoho, kromě několika málo těch, kteří se ^bnepovyšují v pýše srdce svého, až k nošení ^cvelmi vybraného šatu a k závidění a k rozbrojům a k zášti a k pronásledování a k všelikým nepravostem; a vaše církve, ano, dokonce všechny, se pošpinily pýchou vašeho srdce.

37 Neboť vizte, vy milujete

26a Iz. 29:4; 2. Nefi 33:13.
b Morm. 9:15–26;
 Moroni 7:27–29,
 33–37.
c 2. Nefi 26:15–16;
 Morm. 9:30;
 Moroni 10:27.
 27a Eter 8:22–24;
 NaS 87:6–7.
b PP Tajná spolčení.

28a 2. Tim. 3:1–7;
 1. Nefi 14:9–10;
 2. Nefi 28:3–32;
 NaS 33:4.
 29a Joel 2:28–32;
 2. Nefi 27:2–3.
b 1. Nefi 19:11;
 NaS 45:39–42.
 30a Mat. 24:6;
 1. Nefi 14:15–17.

31a 2. Nefi 28:21–22.
b 2. Nefi 28:8.
c Alma 41:11.
 33a PP Kněžská Istivost.
b 1. Nefi 13:26–29.
c PP Ztracení.
 36a PP Kráčeti, kráčeti
 s Bohem.
b Jákob 2:13.
c Alma 5:53.

“peníze a jmění své a vybraný šat svůj a okrasy církví svých více, nežli milujete chudé a potřebné, nemocné a sužované.

38 Ó vy pošpinění, vy pokrytci, vy učitelé, kteří se prodáváte za to, co zreziví, proč jste pošpinili svatou církev Boží? Proč se “stydíte vzítí na sebe jméno Kristovo? Proč si nemyslíte, že větší je hodnota nekonečného štěstí nežli oné ^bbídy, která nikdy nepomine – pro ^cchválu světa?

39 Proč se okrašlujete tím, co nemá žádného života, a přece strpíte, aby hladoví a potřební a nazí a nemocní a sužovaní procházeli kolem vás, a vy si jich nevšímáte?

40 Ano, proč budujete své “tajné ohavnosti, abyste dosáhli zisku, a způsobujete, aby vdovy truchlily před Pánem, a také aby sirotci truchlili před Pánem, a také aby krev jejich otců a jejich manželů křičela ze země k Pánu o odplatu na vaše hlavy?

41 Vizte, meč odplaty visí nad vámi; a brzy přijde čas, kdy on vám “odplatí za krev svatých, neboť nestrpí již déle jejich křik.

KAPITOLA 9

Moroni vyzývá ty, kteří nevěří v Krista, aby činili pokání – Mluví o Bohu zázraků, který věrným dává zjevení a vylévá na ně dary a znamení – Zázraky ustávají pro

nevíru – Znamení následují ty, kteří věří – Lidé jsou nabádáni, aby byli moudří a zachovávali přikázání. Kolem roku 401–421 po Kr.

A NYNÍ, promlouvám také o těch, kteří nevěří v Krista.

2 Vizte, uvěříte v den svého navštívení – vizte, až Pán přijde, ano, dokonce v onen “veliký den, kdy ^bzemě bude svinuta jako svitek a prvky budou ^croztaženy žhoucím žářem, ano, v onen veliký den, kdy budete předvedeni, abyste stáli před Beránkem Božím – pak řeknete, že není žádného Boha?

3 Budete pak dále popíratí Krista, nebo budete mocí pohlednouti na Beránka Božího? Domníváte se, že s ním budete přebývatí s vědomím své viny? Domníváte se, že můžete šťastně přebývatí s onou svatou Bytostí, když vaše duše bude trýzněna vědomím viny, že jste neustále porušovali zákony jeho?

4 Vizte, pravím vám, že by vám bylo bídňěji, kdybyste přebývali se svatým a spravedlným Bohem s vědomím své špinavosti před ním, nežli kdybyste přebývali se “zatracenými dušemi v ^bpekle.

5 Neboť vizte, až budete přivedeni, abyste viděli před Bohem “nahotu svou, a také slávu Boží, a svatost Ježíše Krista, roznítí to ve vás plamen neuhasitelného ohně.

37a 2. Nefi 28:9–16.

38a Řím. 1:16; 2. Tim. 1:8;

1. Nefi 8:25–28;

Alma 46:21.

b Mos. 3:25.

c 1. Nefi 13:9.

40a PP Tajná spolčení.

41a 1. Nefi 22:14.

9 2a Mal. 4:5;

3. Nefi 28:31.

b Morm. 5:23;

NaS 63:20–21.

PP Svět – Konec světa.

c 3. Nefi 26:3.

4a PP Zatracení.

b PP Peklo.

5a 2. Nefi 9:14.

6 Ó tedy vy, "nevěřící, ^bobraťte se k Pánu; volejte mocně k Otci ve jménu Ježíšově, abyste snad mohli být shledáni bez poskvrny, ^cčistí, krásní a bělostní, byvše očištěni krví ^dBeránkovou, onoho velikého a posledního dne.

7 A opět promlouvám k vám, kteří "popíráte zjevení Boží a pravíte, že pominula, že není žádných zjevení ani proroctví ani darů ani uzdravování ani promlouvání jazyky a ^bvykládání jazyků;

8 Vizte, pravím vám, ten, kdo popírá tyto věci, nezná "evangelium Kristovo; ano, ten nečetl písma; pokud ano, ^bnerozumí jim.

9 Neboť nedočítáme se, že Bůh je "tentýž včera, dnes a na věky a že v něm není proměnlivosti ani nástinu změny?

10 A nyní, jestliže jste si představovali boha, který se mění a v kterém je nástin změny, pak jste si představovali boha, který není Bohem zázraků.

11 Ale vizte, já vám ukáži Boha zázraků, a to Boha Abrahamova a Boha Izákova a Boha Jákobova; a je to tentýž "Bůh, který stvořil nebesa a zemi a všechny věci, jež na nich jsou.

12 Vizte, stvořil Adama a "Adamem přišel ^bpád člověka.

A kvůli pádu člověka přišel Ježíš Kristus, který je Otcem a Synem; a skrze Ježíše Krista přišlo "vykoupění člověka.

13 A skrze vykoupění člověka, které přišlo skrze Ježíše Krista, jsou přivedeni zpět do přítomnosti Páně; ano, toto je to, čím jsou všichni lidé vykoupěni, protože smrt Kristova uskutečňuje "vzkříšení, které uskutečňuje vykoupění z nekonečného ^bspánku, z kteréhožto spánku budou všichni lidé mocí Boží probuzeni, až zazní pozoun; a vyjdou jak malí, tak velcí a všichni stanou před jeho stolicí, jsouce vykoupěni a uvolnění z tohoto věčného "pouta smrti, kterážto smrt je smrtí časnou.

14 A pak na ně přijde "soud Svatého; a pak přijde čas, kdy ten, kdo je ^bšpinavý, bude špinavý nadále; a ten, kdo je spravedlivý, bude spravedlivý nadále; ten, kdo je šťastný, bude šťastný nadále; a ten, kdo je nešťastný, bude nešťastný nadále.

15 A nyní, ó vy všichni, kteří jste si představovali boha, který nemůže činiti "žádných zázraků, chtěl bych se vás zeptati: Udály se všechny tyto věci, o kterých jsem promlouval? Přišel již konec? Vizte, pravím vám:

6a PP Nevíra.
b Ezech. 18:23, 32;
NaS 98:47.
c PP Čistota, čistý,
nečistý.
d PP Beránek Boží.
7a 3. Nefi 29:6–7.
b 1. Kor. 12:7–10;
Čl. v. 1:7.
8a PP Evangelium.
b Mat. 22:29.

9a Židům 13:8;
1. Nefi 10:18–19;
Alma 7:20;
Moroni 8:18;
NaS 20:12.
11a Gen. 1:1; Mos. 4:2;
NaS 76:20–24.
PP Ježíš Kristus.
12a Mos. 3:26.
b PP Pád Adama a Evy.
c PP Vykoupění,

vykoupěný,
vykoupiti.
13a Hel. 14:15–18.
b NaS 43:18.
c NaS 138:16.
14a PP Soud, poslední.
b Alma 7:21;
NaS 88:35.
15a Moroni 7:35–37;
NaS 35:8.
PP Zázrak.

Nikoli; a Bůh nepřestal být Bohem zázraků.

16 Vizte, nejsou věci, jež Bůh vykonal, podivuhodné v očích našich? Ano, a kdo může pochopiti “podivuhodná díla Boží?

17 Kdo řekne, že to nebyl zázrak, že “slovem jeho bylo nebe a země; a že mocí slova jeho byl člověk ^bstvořen z ^cprachu země; a že mocí slova jeho byly vykonány zázraky?

18 A kdo řekne, že Ježíš Kristus neučinil mnoho mocných “zázraků? A mnoho mocných zázraků bylo vykonáno rukama apoštolů.

19 A jestliže byly “zázraky konány tenkrát, proč přestal Bůh být Bohem zázraků, a přece být neproměnlivou Bytostí? A vizte, pravím vám, že on se nemění; kdyby tomu tak bylo, pak by přestal být Bohem; a on Bohem být nepřestává a je Bohem zázraků.

20 A důvodem, proč přestává činiti “zázraky mezi dětmi lidskými, je to, že upadají do nevíry a odvracejí se od správné cesty a neznají Boha, v kterého mají ^bdůvěřovati.

21 Vizte, pravím vám, že každému, kdo věří v Krista, nic nepochybuje, o “cokoli bude žádati Otce ve jménu Kristově, bude mu dáno; a tento příslib

je pro všechny, až do končin země.

22 Neboť vizte, tak pravil Ježíš Kristus, Syn Boží, učedníkům svým, kteří měli zůstat, ano, a také všem učedníkům svým, a v doslechu zástupu: “Jděte do celého světa a kažte evangelium každému stvoření;

23 A ten, kdo uvěří a bude pokřtěn, bude spasen, ale ten, kdo neuvěří, bude “zatracen;

24 A tato “znamení budou následovati ty, kteří věří – v mém jménu budou vymítati ^bd’ábly; budou mluvit novými jazyky; budou bráti hady; a napijí-li se něčeho smrtícího, neuškodí jim to; Budou vkládati ^cruce na nemocné, a ti se uzdraví;

25 A každému, kdo bude věřiti ve jméno mé, nic nepochybuje, tomu “potvrdím všechna slova svá, až do končin země.

26 A nyní, vizte, kdo se může postavit proti dílům Páně? “Kdo může popříti slova jeho? Kdo povstane proti všemohoucí mocí Páně? Kdo bude opovrhovati díly Páně? Kdo bude opovrhovati dětmi Kristovými? Hleďte, vy všichni, kteří ^bopovrhujete díly Páně, neboť se budete diviti a zahynete.

27 Ó, neopovrhujte tedy a neřivte se, ale poslouchajte slova Páně a žádejte Otce ve jménu

16a Žalmy 40:5;
NaS 76:114;
Mojž. 1:3–5.

17a Jákob 4:9.
^b pp Stvoření, stvořiti.
^c Gen. 2:7; Mos. 2:25.

18a Jan 6:14.

19a NaS 63:7–10.

20a Soud. 6:11–13;

Eter 12:12–18;
Moroni 7:35–37.

^b pp Důvěra,
důvěřovati.

21a Mat. 21:22;
3. Nefi 18:20.

22a Marek 16:15–16.

pp Misionářská práce.

23a pp Zatracení.

24a Marek 16:17–18.

pp Znamení.

^b Skut. 16:16–18.

^c pp Přisluhování
nemocným.

25a pp Svědectví;
Zjevení.

26a 3. Nefi 29:4–7.

^b Přísl. 13:13.

Ježíšově o vše, čeho vám bude zapotřebí. Nepochybujte, ale buďte věřící a počněte jako za starých dob a "pojdte k Pánu celým ^bsrdcem svým a "pracujte na spasení svém s bázní a třese-ním před ním.

28 Buďte "moudří ve dnech zkoušky své; zbavte se vši nečis-toty; neproste o něco, abyste to na ^blibosti své vynakládali, ale proste s pevností neotřesenou, abyste se nepoddali žádnému pokušení, ale abyste sloužili pravému a "živému Bohu.

29 Hled'te, ať nejste pokřtění "nehodně; hled'te, ať neberete svátost Kristovu ^bnehodně; ale hled'te, abyste byli "hodni činiti všechny věci, a činite to ve jménu Ježíše Krista, Syna živého Boha; a činíte-li to a vytrváte-li do konce, nebudete nikterak vyvrženi.

30 Vizte, mluvím k vám, jako bych "mluvil z mrtvých; neboť vím, že budete mítí slova moje.

31 Neodsuzujte mne za mé "nedostatky, ani mého otce za jeho nedostatky, ani ty, kteří psali před ním; ale raději vzdejte díky Bohu, že vám ukázal naše nedostatky, abyste se mohli učiti býti moudřejšími, nežli jsme byli my.

32 A nyní vizte, my jsme napsali tento záznam podle své

znalosti znaky, které se mezi námi nazývají "pozměněnou egyptštinou a které byly předá-vány a byly námi pozměňová-ny podle našeho způsobu řeči.

33 A kdyby byly bývaly naše desky dostatečně veliké, byli bychom psali v hebrejštině; ale hebrejštinu jsme také pozměnili; a kdybychom bývali mohli psáti v hebrejštině, vizte, byli byste neměli v našem záznamu žád-ných nedostatků.

34 Ale Pán zná věci, které jsme napsali, a také to, že žádný jiný lid náš jazyk nezná; a protože žádný jiný lid nezná náš jazyk, tudíž připravil "prostřed-ky k jeho vyložení.

35 A tyto věci jsou napsány, abychom svůj šat mohli zbaviti krve svých bratří, kteří upadali do "nevíry.

36 A vizte, tyto věci, které jsme si "přáli ohledně svých bratří, ano, a to jejich znovuzřízení k poznání Krista, jsou podle modliteb všech svatých, kteří přebývali v této zemi.

37 A kéž Pán Ježíš Kristus dá, aby jejich modlitby mohly býti zodpověděny podle víry jejich; a kéž se Bůh Otec rozpomene na smlouvu, kterou učinil s domem Izraele; a kéž mu na věky žehná skrze víru ve jméno Ježíše Krista. Amen.

27a Moroni 10:30–32.

b Jozue 22:5;
NaS 64:22, 34.
pp Srdce.

c Filip. 2:12.

28a Jákob 6:12.

b pp Žádstiv býti,
žádstivost.

c Alma 5:13.

29a pp Křest, křtítí –
Podmínky pro křest.

b 1. Kor. 11:27–30;
3. Nefi 18:28–32.

c pp Způsobilost,
způsobilý.

30a Morm. 8:26;
Moroni 10:27.

31a Morm. 8:17;

Eter 12:22–28, 35.

32a 1. Nefi 1:2;
Mos. 1:4.

34a Mos. 8:13–18;
Eter 3:23, 28;
NaS 17:1.

35a 2. Nefi 26:15.

36a Morm. 8:24–26;
NaS 10:46–49.

KNIHA ETEROVA

Záznam Jareditů vyňatý z dvaceti čtyř desek nalezených lidem
Limhiovým za dnů krále Mosiáše.

KAPITOLA 1

Moroni zkracuje zápisy Eterovy – Je uveden Eterův rodokmen – Jazyk Jareditů není u babylonské věže zmaten – Pán slibuje, že je dovede do vyvolené země a učiní z nich veliký národ.

ANYNÍ já, "Moroni, pokračuji, abych podal zprávu o oněch dávných obyvatelích, kteří byli zničeni ^brukou Páně na tváři této severní země.

2 A přebírám svou zprávu z "dvaceti a čtyř desek, které nalezl lid Limhiův, a nazývá se Knihou Eterovou.

3 A jelikož se domnívám, že první část tohoto záznamu, která mluví o stvoření světa, a také Adama, a která podává zprávu od oné doby až po velikou "věž a o všech věcech, jež se přihodily mezi dětmi lidskými až do oné doby, se nachází mezi Židy –

4 Tudíž nepíší ony věci, které se přihodily ode dnů "Adamových až do oné doby; avšak nacházejí se na deskách; a kdo je nalezne, ten bude mít moc, aby mohl získati úplnou zprávu.

5 Ale vizte, já nepodávám úplnou zprávu, ale část zprávy podávám, od věže až do doby, kdy byli zničeni.

6 A tímto způsobem podávám zprávu. Ten, kdo napsal tento záznam, byl "Eter, a on byl potomkem Koriantorovým.

7 Koriantor byl synem Moronovým.

8 A Moron byl synem Etemovým.

9 A Etem byl synem Ahovým.

10 A Aha byl synem Setovým.

11 A Set byl synem Šiblonovým.

12 A Šiblon byl synem Komovým.

13 A Kom byl synem Koriantumovým.

14 A Koriantum byl synem Amnigaddovým.

15 A Amnigadda byl synem Aronovým.

16 A Aron byl potomkem Hetovým, který byl synem Heartomovým.

17 A Heartom byl synem Libovým.

18 A Lib byl synem Cisovým.

19 A Cis byl synem Koromovým.

20 A Korom byl synem Léviovým.

21 A Léví byl synem Kimovým.

22 A Kim byl synem Moriantonovým.

23 A Morianton byl potomkem Riplakišovým.

[ETER]

1 1a PP Moroni, syn
Mormonův.
b Morm. 5:23;
NaS 87:6–7.

2a Alma 37:21;
Eter 15:33.
3a Omni 1:22;
Mos. 28:17;
Hel. 6:28.

4a tj. pokrývající stejné období, které je popsáno v Genesis v kapitolách 1–10.
6a Eter 12:2; 15:34.

24 A Riplakiš byl synem Šezovým.

25 A Šez byl synem Hetovým.

26 A Het byl synem Komo-
vým.

27 A Kom byl synem Korian-
tumovým.

28 A Korianum byl synem
Emerovým.

29 A Emer byl synem Omero-
vým.

30 A Omer byl synem Šulo-
vým.

31 A Šul byl synem Kibovým.

32 A Kib byl synem Oriaovým,
který byl synem Jaredovým;

33 Kterýžto "Jared odešel se
svým bratrem a jejich rodina-
mi od veliké věže v době,
kdy Pán ^bzmaťl jazyk lidí a při-
sahal ve svém hněvu, že budou
rozptýleni po celé "tváři země;
a podle slova Páně byli lidé
rozptýleni.

34 A protože "bratr Jaredův
byl statný a mocný muž a měl u
Pána velikou přízeň, Jared, jeho
bratr, mu pravil: Volej k Pánu,
aby nás nezmátl, takže bychom
nemohli rozuměti svým slovům.

35 A stalo se, že bratr Jaredův
volal k Pánu a Pán měl soucit
s Jaredem; tudíž nezmátl jazyk
Jaredův; a Jared a jeho bratr
nebyli zmateni.

36 Pak pravil Jared svému
bratru: Volej opět k Pánu a on
snad odvrátí hněv svůj od těch,
kteří jsou našimi přáteli, aby
nezmátl jejich jazyk.

37 A stalo se, že bratr Jaredův
volal k Pánu a Pán měl soucit
s jejich přáteli a s jejich rodinami
také, takže nebyli zmateni.

38 A stalo se, že Jared opět
promluvil k svému bratrovi řka:
Jdi a taž se Pána, zda nás vyže-
ne ze země, a vyžene-li nás ze
země, volej k němu, kam máme
jít. A kdo ví, zda nás Pán neza-
vede do země, která je "vyvole-
ná nade všechny na světě? A
je-li tomu tak, buďme Pánu
věrni, abychom ji mohli obdr-
žeti jako své dědictví.

39 A stalo se, že bratr Jaredův
volal k Pánu podle toho, co bylo
vyřčeno ústy Jaredovými.

40 A stalo se, že Pán vyslyšel
bratra Jaredova a měl s ním
soucit a pravil mu:

41 Jdi a shromáždi stáda svá,
jak samce, tak samice všeho dru-
hu; a také semena země všeho
druhu; a "rodiny své; a také
Jareda, bratra svého, a rodinu
jeho; a také ^bpřátele své a rodiny
jejich a přátele Jaredovy a rodin-
y jejich.

42 A až toto učiníš, "půjdeš
v čele jejich dolů do údolí, které
je na sever. A tam se s tebou
setkám a půjdu ^bpřed tebou do
země, která je "vyvolená nade
všechny země světa.

43 A tam ti požehnám, i semeni
tvému, a vzbudím pro sebe ze
semene tvého a ze semene bra-
tra tvého a z těch, kteří půjdou
s tebou, veliký národ. A na celé
tváři země nebude většího náro-

33a PP Jared.
b Gen. 11:6–9.
c Mos. 28:17.

34a PP Jaredův bratr.

38a PP Zaslíbená země.
41a Eter 6:20.
b Eter 6:16.

42a 1. Nefi 2:1–2;

Abr. 2:3.
b NaS 84:88.
c 1. Nefi 13:30.

da nežli národ, který vzbudím pro sebe ze semene tvého. A to pro tebe učiním, protože jsi ke mně po tento dlouhý čas volal.

KAPITOLA 2

Jaredité se připravují na svou cestu do zaslíbené země – Je to vyvolená země, kde lidé musejí sloužiti Kristu, nebo býti vyhlazeni – Pán tři hodiny promlouvá k bratru Jaredovu – Jaredité stavějí čluny – Pán žádá bratra Jaredova, aby navrhl, jak budou čluny osvětleny.

A STALO se, že Jared a jeho bratr a jejich rodiny, a také přátelé Jareda a jeho bratra a jejich rodiny, sešli se svými stády, které shromáždili, samci i samicemi všeho druhu, do údolí, které bylo severně (a to údolí se jmenovalo "Nimrod, byvši pojmenováno po onom mocném lovcí).

2 A také nakladli pasti a nachytali ptactvo vzduchu; a také připravili nádobu, ve které s sebou nesli ryby vodní.

3 A také s sebou vzali deseret, což vyloženo je včela medonosná; a tak s sebou nesli roje včel a všeliké druhy toho, co bylo na tváři země, semena všeho druhu.

4 A stalo se, že když sešli do údolí Nimrod, Pán sestoupil a promluvil s bratrem Jaredovým; a byl v "oblaku a bratr Jaredův ho neviděl.

5 A stalo se, že Pán jim přikázal, aby šli do pustiny, ano, do

oné části, kde člověk nikdy nebyl. A stalo se, že Pán šel před nimi a hovořil s nimi, když stál v "oblaku, a dával pokyny, kudy mají putovati.

6 A stalo se, že putovali pustinou a stavěli čluny, ve kterých se přeplavili přes mnoho vod, jsouce neustále řízení rukou Páně.

7 A Pán nestrpěl, aby se zastavili za mořem v pustině, ale chtěl, aby došli až do "země zaslíbení, která byla vyvolená nade všechny jiné země a kterou Pán Bůh zachoval pro spravedlivý lid.

8 A přísahal ve svém hněvu bratru Jaredovu, že ti, kteří by vlastnili tuto zemi zaslíbení od oné doby nadále a na věky, budou "sloužiti jemu, pravému a jedinému Bohu, jinak budou ^bvyhlazeni, až na ně přijde plnost hněvu jeho.

9 A nyní, můžeme viděti ustanovení Boží ohledně této země, že to je země zaslíbení; a každý národ, který ji bude vlastniti, bude sloužiti Bohu, jinak bude vyhlazen, až na něj přijde plnost hněvu jeho. A plnost hněvu jeho na něj sestoupí, až uzraje v nepravosti.

10 Neboť vizte, toto je země, která je vyvolená nade všechny jiné země; pročež, kdo ji vlastní, bude sloužiti Bohu, nebo bude vyhlazen; neboť to je věčné ustanovení Boží. A teprve až bude "plnost nepravosti mezi

2 1a Gen. 10:8.
4a Num. 11:25;
NaS 34:7–9;
JS–Ž 1:68.

5a Ex. 13:21–22.
7a 1. Nefi 4:14.
PP Zaslíbená země.
8a Eter 13:2.

b Jarom 1:3, 10;
Alma 37:28;
Eter 9:20.
10a 2. Nefi 28:16.

dětmi této země, tehdy budou ^bvyhlazeny.

11 A toto přichází k vám, ó "pohané, abyste mohli poznati ustanovení Boží – abyste mohli činiti pokání a nepokračovati v nepravostech svých až do plnosti, abyste na sebe nepřivodili plnost hněvu Božího, jak to doposud činili obyvatelé této země.

12 Vizte, toto je země vyvolená a každý národ, který ji bude vlastniti, bude "osvobozen z poroby a ze zajetí a ode všech ostatních národů pod nebem, budou-li jen ^bsloužiti Bohu této země, který jest Ježíš Kristus a který se projevil tím, co jsme napsali.

13 A nyní, pokračuji ve svém záznamu; neboť vizte, stalo se, že Pán dovedl Jareda a jeho bratry až k onomu velikému moři, které rozděluje země. A když došli k moři, rozbili své stany; a pojmenovali ono místo Moriankumer; a dleli ve stanech, a dleli ve stanech při pobřeží po dobu čtyř let.

14 A stalo se ke konci oněch čtyř let, že Pán opět přišel k bratru Jaredovu a stanul v oblaku a hovořil s ním. A po dobu tří hodin hovořil Pán s bratrem Jaredovým a "ukázňoval ho, protože nepamatoval na to, aby ^bvzýval jméno Páně.

15 A bratr Jaredův činil pokání ze zla, které učinil, a vzýval

jméno Páně za své bratří, kteří byli s ním. A Pán mu pravil: Odpustím tobě a bratrům tvým hříchy jejich; ale nebudete již hřešiti, neboť si budete pamatovati, že "Duch můj se nebude stále s člověkem ^bnesnaditi; pročež, budete-li hřešiti až do plné zralosti, budete z přítomnosti Páně odříznuti. A toto jsou myšlenky mé ohledně země, kterou vám dám jako dědictví vaše; neboť to bude země "vyvolená nade všechny jiné země.

16 A Pán pravil: Jděte pracovatí a stavějte čluny stejným způsobem, jakým jste stavěli doposud. A stalo se, že bratr Jaredův šel pracovatí, a také jeho bratří, a postavili čluny stejným způsobem, jakým již stavěli, podle "pokynů Páně. A byly malé a na vodě byly lehké, stejně jako je na vodě lehký pták.

17 A byly postaveny takovým způsobem, že byly nesmírně "těsné, dokonce tak, že by udržely vodu jako nádoba; a jejich dno bylo těsné jako nádoba; a jejich boky byly těsné jako nádoba; a jejich konce byly zašpičatělé; a jejich vršek byl těsný jako nádoba; a jejich délka byla délkou stromu; a jejich vchod, když byl zavřený, byl těsný jako nádoba.

18 A stalo se, že bratr Jaredův volal k Pánu řka: Ó Pane, vykonal jsem práci, kterou jsi mi

10b 1. Nefi 17:37–38.

11a 2. Nefi 28:32.

12a pp Svoboda,

svobodný.

^b Iz. 60:12.

14a pp Ukázňování,

ukázňovati.

^b pp Modlitba.

15a Eter 15:19.

^b Gen. 6:3;

2. Nefi 26:11;

Morm. 5:16.

^c Eter 9:20.

16a 1. Nefi 17:50–51.

17a Eter 6:7.

přikázal, a vyrobil jsem čluny podle toho, jak jsi mne řídil.

19 A viz, ó Pane, není v nich žádného světla; kam poplujeme? A také zahyneme, neboť v nich nemůžeme dýchat, leda vzduch, který je v nich; tudíž zahyneme.

20 A Pán pravil bratru Jaredovu: Viz, uděláš otvor nahoře a také dole; a když budete strádati kvůli vzduchu, odkryjete otvor a získáte vzduch. A pakliže se stane, že přijde na vás voda, viz, uzavřete otvor, abyste v záplavě nezahynuli.

21 A stalo se, že bratr Jaredův učinil tak, jak Pán přikázal.

22 A volal opět k Pánu řka: Ó Pane, viz, učinil jsem tak, jak jsi mi přikázal; a připravil jsem plavidla pro svůj lid, a viz, není v nich žádného světla. Viz, ó Pane, ty strpíš, abychom přepluli tuto velikou vodu v temnotě?

23 A Pán pravil bratru Jaredovu: Co chceš, abych učinil, abyste měli v plavidlech svých světlo? Neboť viz, okna mítí nemůžete, neboť ta by se roztránila na kusy; ani s sebou nebudete bráti oheň, neboť nebudete plouti za světla ohně.

24 Neboť vizte, budete jako velryba uprostřed moře; neboť vlny jako hory se o vás budou tříštiti. Nicméně já vás opět vyvedu z hlubin mořských; neboť "větry vycházejí z úst mých, a také ^bdeště a záplavy vysílám já.

25 A vizte, připravuji vás na tyto věci; neboť nemůžete přeplouti tuto velikou hloubku,

ledaže vás připravím na vlny mořské a na větry, které dují, a na záplavy, které přijdou. Tudíž, co chceš, abych pro vás připravil, abyste mohli mítí světlo, až budete pohlceni v hlubinách mořských?

KAPITOLA 3

Bratr Jaredův vidí prst Páně, jak se dotýká šestnácti kamenů – Kristus ukazuje bratru Jaredovu své duchovní tělo – Ti, kteří mají dokonalé poznání, nemohou být zadrženi za závojem – Jsou připraveny překladatele, aby přinesly Jareditský záznam na světlo.

A STALO se, že bratr Jaredův (nyní, plavidel, která byla připravena, bylo osm) vyšel na horu, kterou nazývali horou Šelem, pro její nesmírnou výšku, a vytavil se skály šestnáct malých kamenů; a byly bílé a čiré, tak jako průzračné sklo; a vynesl je v rukách svých na vrcholk hory a volal opět k Pánu řka:

2 Ó Pane, ty jsi pravil, že musíme být obklopeni záplavami. Nyní viz, ó Pane, a nehněvej se na služebníka svého pro slabost jeho před tebou; neboť my víme, že jsi svatý a přebýváš v nebesích a že my jsme před tebou nehodni; kvůli "pádu je ^bpovaha naše trvale zlá; nicméně, ó Pane, ty jsi nám dal přikázání, že tě musíme vzývati, abychom od tebe mohli obdržeti podle přání svých.

3 Viz, ó Pane, ty jsi nás bil pro

24a Eter 6:5.
b Žalmy 148:8.

3 2a pp Pád Adama
a Evy.

b Mos. 3:19.

nepravost naši a hnal jsi nás a po tyto mnohé roky jsme byli v pustině; nicméně, byl jsi k nám "milosrdný. Ó Pane, pohlédni na mne se slitováním a odvráť hněv svůj od tohoto lidu svého a nestrp, aby se plavil přes tuto rozbouranou hlubinu v temnotě; ale pohleď na tyto věci, jež jsem vytavil ze skály.

4 A já vím, ó Pane, že máš veškerou "moc a můžeš učiniti, cokoli chceš, pro dobro člověka; tudíž dotkni se těchto kamenů prstem svým, ó Pane, a připrav je, aby mohly svítiti v temnotě; a budou nám svítiti v plavidlech, která jsme připravili, abychom mohli míti světlo, až budeme přeplovati moře.

5 Viz, ó Pane, ty to můžeš učiniti. My víme, že můžeš ukázati velikou moc, která "připadá chápání lidí malá.

6 A stalo se, že když bratr Jaredův pravil tato slova, vizte, "Pán vztáhl ruku a dotkl se prstem svým kamenů, jednoho po druhém. A ^bzávoj byl sňat z očí bratra Jaredova a on spatřil prst Páně; a byl jako prst člověka, jako z masa a krve; a bratr Jaredův padl před Pánem, neboť se ho zmocnil strach.

7 A Pán viděl, že bratr Jaredův padl k zemi; a Pán mu pravil: Vstaň, proč jsi padl?

8 A on Pánovi pravil: Viděl jsem prst Páně a bál jsem se, že mne udeří; neboť jsem nevěděl, že Pán má tělo a krev.

9 A Pán mu pravil: Pro víru svou jsi viděl, že na sebe vezmu "tělo a krev; a nikdy přede mne nepředstoupil člověk s tak nesmírnou vírou, jakou máš ty; neboť kdyby tomu tak nebylo, nebyl bys mohl viděti prst můj. Viděl jsi více nežli toto?

10 A on odpověděl: Nikoli; Pane, ukaž se mi.

11 A Pán mu pravil: Budeš věřiti slovům, která promluvím?

12 A on odpověděl: Ano, Pane, vím, že ty mluvíš pravdu, neboť jsi Bůh pravdy, a "nemůžeš lháti.

13 A když pravil tato slova, vizte, Pán se mu "ukázal a pravil: ^bProtože víš tyto věci, jsi vykoupěn od pádu; tudíž jsi přiveden zpět do mé přítomnosti; tudíž, já se ti "ukazuji.

14 Viz, já jsem ten, kdo byl připraven od založení světa, abych "vykoupil lid svůj. Viz, jsem Ježíš Kristus. Jsem ^bOtcem i Synem. Ve mně bude míti veškeré lidstvo "život, a to věčně, a to ti, kteří budou věřiti ve jméno mé; a ti se stanou "syny mámi a dcerami mámi.

15 A nikdy jsem se neukázal člověku, kterého jsem stvořil, neboť nikdy ve mne člověk "ne-

3a Eter 1:34–43.

4a PP Moc.

5a Iz. 55:8–9;

1. Nefi 16:29.

6a PP Ježíš Kristus.

b Eter 12:19, 21.

9a PP Ježíš Kristus; Maso; Smrtelnost, smrtelný.

12a Židům 6:18.

13a NaS 67:10–11.

b Enos 1:6–8.

c PP Ježíš Kristus – Kristova předsmrtelná existence.

14a PP Vykoupení, vykoupěný,

vykoupiti;

Vykupitel.

b Mos. 15:1–4.

c Mos. 16:9.

d PP Synové a dcery Boží.

15a PP Věřiti, víra.

věřil tak, jako ty. Vidíš, že jsi stvořen podle mého vlastního ^bobrazu? Ano, vpravdě všichni lidé byli na počátku stvořeni podle mého vlastního obrazu.

16 Viz, toto tělo, které nyní vidíš, je tělem “ducha mého; a člověka jsem stvořil podle těla ducha svého; a stejně tak, jak se tobě jeví být v duchu, tak se ukáží svému lidu v těle.

17 A nyní, jelikož jsem já, Moroni, pravil, že nemohu učiniti úplnou zprávu o těchto věcech, které jsou napsány, tudíž mi postačí, abych řekl, že Ježíš se ukázal tomuto muži v duchu, dokonce po způsobu a v podobě téhož těla, dokonce jako se “ukázal Nefitům.

18 A sloužil mu stejně, jako sloužil Nefitům; a činil toto vše, aby tento muž mohl poznati, že on jest Bůh, pro ona mnohá veliká díla, která mu Pán ukázal.

19 A pro poznání tohoto muže on nemohl být zadržen, aby neviděl za “závoj; a spatřil prst Ježíšův, a když ho uviděl, padl v bázni; neboť věděl, že to je prst Páně; a již neměl víru, neboť věděl, nic nepochybuje.

20 Pročež, maje toto dokonalé poznání Boha, “nemohl být zadržen za závojem; tudíž uviděl Ježíše; a on mu sloužil.

21 A stalo se, že Pán pravil bratru Jaredovu: Viz, nestrpíš, aby tyto věci, jež jsi viděl a slyšel, vešly do světa dříve,

nežli “přijde čas, kdy oslavím jméno své v těle; pročež, budeš chovati věci, jež jsi viděl a slyšel, jako poklad a neukážeš to nikomu.

22 A viz, až přijdeš ke mně, zapíšeš je a zapečetíš je, aby je nikdo nemohl vykládati; neboť je zapíšeš v takovém jazyce, aby nemohly být přčteny.

23 A viz, dám ti tyto “dva kameny a ty je také zapečetíš s věcmi, jež zapíšeš.

24 Neboť viz, jazyk, kterým budeš psáti, jsem zmátl; pročež, dám ve svém vlastním příhodném čase, aby tyto kameny objasnily očím lidským tyto věci, jež zapíšeš.

25 A když Pán promluvil tato slova, ukázal bratru Jaredovu “všechny obyvatele země, kteří byli, a také všechny, kteří budou; a nezadržel je před zraky jeho, až do končin země.

26 Neboť mu pravil v dobách dřívějších, že “bude-li v něho ^bvěřiti, může mu ukázati “všechny věci – budou mu ukázány, tudíž Pán před ním nemohl ničeho zadržeti, neboť on věděl, že Pán mu může ukázati všechny věci.

27 A Pán mu pravil: Zapiš tyto věci a “zapečeť je; a já je ukáží ve svém vlastním příhodném čase dětem lidským.

28 A stalo se, že Pán mu přikázal, aby zapečetil ony dva “kameny, které obdržel, a neu-

15b Gen. 1:26–27;

Mos. 7:27;

NaS 20:17–18.

16a PP Duch.

17a 3. Nefi 11:8–10.

19a PP Závoj.

20a Eter 12:19–21.

21a Eter 4:1.

23a PP Urim a Thumim.

25a Mojž. 1:8.

26a Eter 3:11–13.

b PP Věřiti, víra.

c Eter 4:4.

27a 2. Nefi 27:6–8.

28a NaS 17:1.

kazoval je, dokud je dětem lidským neukáže Pán.

KAPITOLA 4

Moronimu je přikázáno, aby zapečetil zápis bratra Jaredova – Nebudou zjeveni, dokud lidé nebudou míti stejnou víru jako bratr Jaredův – Kristus lidem přikazuje, aby věřili jeho slovům a slovům jeho učedníků – Lidem je přikázáno, aby činili pokání, věřili evangeliu a byli spaseni.

A PÁN bratru Jaredovu přikázal, aby sešel s hory z přítomnosti Páně a "zapsal věci, které viděl; a bylo zakázáno, aby přišly k dětem lidským, ^bdokud on nebude pozvednut na kříži; a z tohoto důvodu je král Mosiáš zadržoval, aby nepřišly do světa předtím, nežli se Kristus ukáže svému lidu.

2 A poté, co se Kristus skutečně ukázal svému lidu, přikázal, aby byly učiněny zjevnými.

3 A nyní, poté oni všichni upadali do nevíry; a není nikoho kromě Lamanitů, a ti evangelium Kristovo zavrhli; tudíž mi je přikázáno, abych je opět "ukryl v zemi.

4 Vizte, napsal jsem na tyto desky právě ty věci, které bratr Jaredův viděl; a nikdy nebyly zjeveny větší věci nežli ty, které byly zjeveny bratru Jaredovu.

5 Pročež, Pán mi přikázal, abych je zapsal; a já jsem je zapsal. A přikázal mi, abych je "zapečetil; a také přikázal, abych zapečetil výklad jejich; pročež jsem zapečetil ^bpřekladatele, podle přikázání Páně.

6 Neboť Pán mi pravil: Nevyjdou k pohanům přede dnem, kdy budou činiti pokání z nepravosti své, a budou před Pánem čistí.

7 A v onen den, kdy budou prokazovati víru ve mne, praví Pán, tak jako bratr Jaredův, aby ve mně mohli být "posvěcení, pak jim zjevím věci, jež viděl bratr Jaredův, dokonce jim odhalím všechna zjevení svá, praví Ježíš Kristus, Syn Boží, ^bOtec nebes a země a všech věcí, jež na nich jsou.

8 A kdo bude "bojovati proti slovu Páně, nechť je proklet; a kdo bude ^bpopíratí tyto věci, nechť je proklet; neboť takovým neukáží ^cžádné větší věci, praví Ježíš Kristus; neboť já jsem ten, kdo promlouvá.

9 A na můj příkaz se nebesa otevírají a "zavírají; a mým slovem se ^bzemě otřese; a na můj příkaz její obyvatelé zahynou, a to jakoby ohněm.

10 A kdo nebude věřiti slovům mým, nebude věřiti učedníkům mým; a zda to mluvím já, posuďte vy; neboť "posledního

4 1a Eter 12:24.
pp Pisma.
b Eter 3:21.
3a Morm. 8:14.
5a Eter 5:1.
b NaS 17:1;
JS–Ž 1:52.

pp Urim a Thumim.
7a pp Posvěcení.
b Mos. 3:8.
8a 3. Nefi 29:5–6;
Morm. 8:17.
b 2. Nefi 27:14;
28:29–30.

c Alma 12:10–11;
3. Nefi 26:9–10.
9a 1. Král. 8:35;
NaS 77:8.
b Hel. 12:8–18;
Morm. 5:23.
10a 2. Nefi 33:10–15.

dne budete věděti, že jsem to já, kdo mluvím.

11 Ale kdo “věří těmto věcem, jež jsem pravil, toho navštívím projevy Ducha svého, a on bude věděti a vydá svědectví. Neboť skrže Ducha mého bude ^b věděti, že tyto věci jsou ‘pravdivé; neboť to přesvědčuje lidi, aby činili dobro.

12 A jakákoli věc, která předsvědčuje lidi, aby činili dobro, je ode mne; neboť “dobro nepřichází od nikoho leda ode mne. Já jsem ten, kdo vede lidi ke všemu dobrému; ten, kdo ^b nebude věřiti slovům mým, nebude věřiti mně – že já jsem; a kdo nebude věřiti mně, nebude věřiti Otci, který mne poslal. Neboť vizte, já jsem Otec, já jsem ‘světlo a ^a život a pravda světa.

13 “Pojďte ke mně, ó vy pohané, a já vám ukáži ještě větší věci, poznání, které je ukryto pro nevíru.

14 Pojďte ke mně, ó vy z domu Izraele, a bude vám ^a zjeveno, jak veliké věci pro vás Otec uchovával od založení světa; a nepřišlo to k vám pro nevíru.

15 Vizte, až roztrhnete onen závoj nevíry, který způsobuje, že zůstáváte ve svém strašlivém stavu zlovolnosti a tvrdosti srdce a zaslepenosti mysli, pak

budou veliké a podivuhodné věci, které byly před vámi “skryty od založení světa – ano, až budete vzývati Otce ve jménu mém, se srdcem zlomeným a duchem zkroušeným, pak budete věděti, že Otec se rozpomněl na smlouvu, kterou učinil s otci tvými, ó dome Izraele.

16 A tehdy budou ^a zjevení má, která jsem dal zapsati svým služebníkem Janem, odhalena očím všech lidí. Pamatujte, až uvidíte tyto věci, budete věděti, že na dosah je čas, kdy budou učiněny zjevnými v samotném skutku.

17 Tudíž, “až obdržíte tento záznam, můžete věděti, že dílo Otcovo započalo na celé tváři země.

18 Tudíž, čiňte “pokání, vy všechny končiny země, a pojdte ke mně a věřte evangeliu mému a buďte ve jménu mém ^b pokřtěni; neboť ten, kdo uvěří a bude pokřtěn, bude spasen; ale ten, kdo neuvěří, bude zatracen; a ‘znamení budou následovati ty, kteří věří ve jméno mé.

19 A požehnán je ten, kdo bude shledán “věrným jménu mému dne posledního, neboť ten bude pozvednut, aby přebýval v království připraveném pro něj ^b od založení světa. A vizte, jsem to já, kdo toto pravil. Amen.

11a NaS 5:16.

b PP Svědectví.

c Eter 5:3–4;

Moroni 10:4–5.

12a Alma 5:40;

Moroni 7:16–17.

b 3. Nefi 28:34.

c PP Světlo, světlo

Kristovo.

d Jan 8:12; Alma 38:9.

13a 3. Nefi 12:2–3.

14a NaS 121:26–29.

15a 2. Nefi 27:10.

16a Zjev. 1:1;

1. Nefi 14:18–27.

17a 3. Nefi 21:1–9, 28.

18a 3. Nefi 27:20;

Moroni 7:34.

b Jan 3:3–5.

PP Křest, křtiti – Je nezbytný.

c PP Dary Ducha.

19a Mos. 2:41; NaS 6:13.

PP Ježíš Kristus – Vzítí jméno Ježíše

Krista na sebe.

b 2. Nefi 9:18.

KAPITOLA 5

Tři svědkové i dílo samo budou státi jako svědectví o pravdivosti Knihy Mormonovy.

A NYNÍ já, Moroni, jsem zapsal slova, která mi byla přikázána, podle paměti své; a pověděl jsem vám o věcech, které jsem ^azapečetil; tudíž nedotýkejte se jich, abyste je mohli přeložiti; neboť to je vám zakázáno, ledaže to bude časem moudrost v Bohu.

2 A viz, můžeš míti výsadu k tomu, abys mohl ukázati desky ^atěm, kteří budou pomáhati uskutečniti toto dílo;

3 A ^atřem budou mocí Boží ukázány; pročez budou ^bvědět i s jistotou, že tyto věci jsou ^cpravdivé.

4 A v ústech tří ^asvědků budou tyto věci utvrzeny; a svědectví tří a toto dílo, ve kterém bude moc Boží ukázána, a také slovo jeho, o němž Otec i Syn i Duch Svatý vydávají svědectví – a toto vše bude státi jako svědectví proti světu posledního dne.

5 A pakliže budou činiti pokání a ^apřijdou k Otc i ve jménu Ježíšově, budou přijati do království Božího.

6 A nyní, zda k těmto věcem mám pravomoci, posuďte vy; neboť budete věděti, že mám pravomoc, až mne uvidíte a

staneme posledního dne před Bohem. Amen.

KAPITOLA 6

Větry ženou Jareditské čluny do zaslíbené země – Lidé chválí Pána za jeho dobrotivost – Oriá je nad nimi ustanoven králem – Jared a jeho bratr umírají.

A NYNÍ já, Moroni, pokračuji, abych podal záznam Jareda a jeho bratra.

2 Neboť, stalo se, že poté, co Pán připravil ^akameny, které bratr Jaredův vynesl na horu, sešel bratr Jaredův s hory a vložil kameny do plavidel, která byla připravena, jeden na každý jejich konec; a vizte, ony poskytovaly plavidlům světlo.

3 A tak Pán způsobil, že kameny svítily v temnotě, aby dávaly světlo mužům, ženám a dětem, aby nemuseli přeplouvat velike vody v temnotě.

4 A stalo se, že když připravili všelikou potravu, aby z ní mohli žít na vodě, a také potravu pro svá stáda a dobytek a všechnu zvěř či zvíře či ptáka, které s sebou měli bráti – a stalo se, že když učinili všechny tyto věci, nalodili se na svá plavidla neboli čluny a vypluli na moře, poručivše se Pánu, svému Bohu.

5 A stalo se, že Pán Bůh způsobil, že na tváři vod směrem k zaslíbené zemi dul ^azuřivý

5 1a 2. Nefi 27:7–8, 21;
Eter 4:4–7.

2a 2. Nefi 27:12–14;
NaS 5:9–15.

3a 2. Nefi 11:3; 27:12.
b NaS 5:25.

c Eter 4:11.

4a Viz NaS, záhlaví oddílu 17 a verše 1–3; viz také Svědectví tří svědků na úvodních

stranách Knihy Mormonovy.

5a Morm. 9:27;
Moroni 10:30–32.

6 2a Eter 3:3–6.
5a Eter 2:24–25.

vítr; a tak byli větrem unášeni na vlnách mořských.

6 A stalo se, že byli mnohokrát pohřbeni v hlubinách mořských kvůli vlnám jako hory, které se o ně tříštily, a také kvůli velikým a strašlivým bouřím, které způsobila prudkost větru.

7 A stalo se, že když byli pohřbeni v hlubině, nebylo žádné vody, která by jim mohla ublížiti, protože jejich plavidla byla ^atěsná jako nádoba a byla také těsná jako ^bkoráb Noémův; tudíž když byli obklopeni mnohými vodami, volali k Pánu a on je opět vynesl nahoru na hladinu vod.

8 A stalo se, že zatímco byli na vodách, vítr nikdy nepřestal váti směrem k zaslíbené zemi; a tak byli hnáni větrem vpřed.

9 A ^apěli chvalozpěvy Pánu; ano, bratr Jaredův pěl Pánu chvalozpěvy a ^bděkoval Pánu a chválil ho po celý den; a když nadešla noc, nepřestávali Pána chváliti.

10 A tak byli hnáni vpřed; a žádný mořský netvor je nemohl rozbít, ani velryba je nemohla zničit; a neustále měli světlo, ať to bylo nad vodou, či pod vodou.

11 A tak byli hnáni vpřed, tři sta a čtyřicet a čtyři dni na vodě.

12 A přistáli na břehu zaslíbené země. A když jejich noha stala na břehu zaslíbené země, sklonili se na tváři země a pokorili se před Pánem a prolévali

před Pánem slzy radosti pro množství láskyplných milosrdenství jeho vůči nim.

13 A stalo se, že vyšli na tvář země a počali zemi obdělávati.

14 A Jared měl čtyři syny; a jmenovali se Jakom a Gilga a Maha a Oria.

15 A bratr Jaredův také zplodil syny a dcery.

16 A ^apřátel Jareda a jeho bratra bylo co do počtu okolo dvaceti a dvou duší; a ti také zplodili syny a dcery, nežli přišli do zaslíbené země; a tudíž jich počalo býti mnoho.

17 A byli poučováni, aby ^akráčeli pokorně před Pánem; a byli také ^bpoučováni z výsosti.

18 A stalo se, že se počali šířiti po tváři země a množit se a obdělávati zemi; a sílili v zemi.

19 A bratr Jaredův zestárl a viděl, že brzy bude museti sejíti do hrobu; pročež pravil Jaredovi: Shromážděme svůj lid, abychom jej mohli sečísti a abychom od něj mohli zvěděti, čeho si od nás budou přát, nežli sejdem do hrobu.

20 A tak se lid shromáždil. Nyní, počet synů a dcer bratra Jaredova byl dvacet a dvě duše; a počet synů a dcer Jaredových byl dvanáct a měl čtyři syny.

21 A stalo se, že svůj lid sečetli; a poté, co je sečetli, přáli si od nich zvěděti, co by chtěli, aby udělali, nežli sejdou do hrobu.

22 A stalo se, že lid si přál, aby

7a Eter 2:17.
b Gen. 6:14;
Mojž. 7:43.
9a pp Zpívati.

b 1. Par. 16:7–9;
Alma 37:37;
NaS 46:32.
16a Eter 1:41.

17a pp Kráčeti, kráčeti
s Bohem.
b pp Zjevení.

“pomazali jednoho ze svých synů, aby byl nad nimi králem.

23 A nyní vizte, to je zarmoutilo. A bratr Jaredův jim pravil: Tato věc zajisté “vede k zajetí.

24 Ale Jared pravil svému bratru: Strp jim, aby mohli míti krále. A tudíž on jim pravil: Vyvolte si z prostředku synů našich krále, kohokoli chcete.

25 A stalo se, že si vyvolili prvorozeného syna bratra Jaredova; a jmenoval se Pagag. A stalo se, že ten odmítl a nechtěl býti jejich králem. A lidé chtěli, aby ho jeho otec přinutil, ale jeho otec nechtěl; a přikázal jim, aby nikoho nenutili, aby byl jejich králem.

26 A stalo se, že si vyvolili všechny bratry Pagagovy, a oni nechtěli.

27 A stalo se, že nechtěli ani synové Jaredovi, dokonce nikdo až na jednoho; a Oria byl pomazán, aby byl králem nad lidem.

28 A počal vládnouti a lidem se počalo dařiti; a nesmírně zbohatli.

29 A stalo se, že Jared zemřel, a jeho bratr také.

30 A stalo se, že Oria kráčel pokorně před Pánem a pama-toval, jak veliké věci Pán učinil pro jeho otce, a také učil svůj lid, jak veliké věci Pán učinil pro jejich otce.

KAPITOLA 7

Oria vládne ve spravedlivosti – Uprostřed násilí a rozbrojů vznikají

soupeřící království Šulova a Kohorovo – Proroci odsuzují zlovolnost a modlářství lidu, který pak činí pokání.

A STALO se, že Oria vykonával v zemi soud ve spravedlivosti po všechny své dny, kterýchžto dnů bylo nesmírně mnoho.

2 A zplodil syny a dcery; ano, zplodil třicet a jednoho, mezi nimiž byli dvacet a tři synové.

3 A stalo se, že ve svém stáří zplodil také Kiba. A stalo se, že Kib vládl na jeho místě; a Kib zplodil Korihora.

4 A když bylo Korihorovi třicet a dva roky, vzbouřil se proti svému otci a odešel a přebýval v zemi Nehor; a zplodil syny a dcery a ti byli nesmírně krásní; pročež Korihor k sobě přitáhl mnoho lidí.

5 A když shromáždil vojsko, přišel do země Moron, kde přebýval král, a zajal ho, čímž se splnila “slova bratra Jaredova, že budou uvedeni do zajetí.

6 Nyní, země Moron, kde král přebýval, byla blízko země, kterou Nefité nazývají Pustotou.

7 A stalo se, že Kib byl v zajetí a jeho lid pod Korihorem, jeho synem, dokud nesmírně neze-stárl; nicméně Kib zplodil ve svém stáří Šula, zatímco byl ještě v zajetí.

8 A stalo se, že se Šul na svého bratra rozhněval; a Šul sílil a stal se mocným co do síly člověka; a také byl mocný v úsudku.

9 Pročež, přišel k pahorku Efraim a vytavil rudu z pahorku

a zhotovil meče z oceli pro ty, které přitáhl k sobě; a poté, co je vyzbrojil meči, vrátil se do města Nehor a utkal se v bitvě se svým bratrem Korihorem, čímž získal království a navrátil ho svému otci Kibovi.

10 A nyní, pro tuto věc, kterou Šul učinil, mu jeho otec království udělil; tudíž počal vládnouti na místě svého otce.

11 A stalo se, že vykonával soud ve spravedlivosti; a rozšířil své království po celé tváři země, neboť lid se stal nesmírně početným.

12 A stalo se, že i Šul zplodil mnoho synů a dcer.

13 A Korihor činil pokání z onoho mnohého zla, které učinil; pročež Šul mu dal moc ve svém království.

14 A stalo se, že Korihor měl mnoho synů a dcer. A mezi syny Korihorovými byl jeden, který se jmenoval Noé.

15 A stalo se, že Noé se vzbouřil proti Šulovi, králi, a také proti svému otci Korihorovi a přitáhl Kohora, svého bratra, a také všechny své bratry a mnohé z lidu.

16 A utkal se v bitvě s Šulem, králem, čímž získal zemi jejich prvního dědictví; a stal se králem nad onou částí země.

17 A stalo se, že se opět utkal v bitvě s Šulem, králem; a zajal Šula, krále, a odvedl ho do zajetí do Moronu.

18 A stalo se, že když se ho chystal usmrtiti, synové Šulovi vnikli v noci do domu Noémova

a zabili ho a vylomili dveře do vězení a vyvedli svého otce a dosadili ho na jeho trůn v jeho vlastním království.

19 Pročež, syn Noémův zbudoval jeho království na jeho místě; nicméně oni již nezískali moc nad Šulem, králem, a lidu, kterému vládl Šul, král, se nesmírně dařilo a rozrůstal se.

20 A země byla rozdělena; a byla tam dvě království, království Šulovo a království Kohora, syna Noémova.

21 A Kohor, syn Noémův, dal, aby se jeho lid utkal v bitvě se Šulem, ve které je Šul porazil a Kohora zabil.

22 A nyní, Kohor měl syna, který se jmenoval Nimrod; a Nimrod udělil království Kohorovo Šulovi a získal přízeň v očích Šulových; pročež mu Šul věnoval mnoho přízně a on si činil v království Šulově podle přání svých.

23 A za vlády Šulovy také mezi lid přišli proroci, kteří byli vysláni od Pána, a prorokovali, že zlovolnost a "modlářství přivádí na zemi prokletí a že budou zničeni, nebudou-li činiti pokání.

24 A stalo se, že lidé prorokům spílali a vysmívali se jim. A stalo se, že král Šul vykonal soud nad všemi těmi, kteří prorokům spílali.

25 A vydal po celé zemi zákon, který dával prorokům moc, aby mohli jíti, kamkoli by chtěli; a tímto byli lidé přivedeni ku pokání.

26 A protože lidé činili pokání

ze svých nepravostí a modlářství, Pán je ušetřil a počalo se jim v zemi opět dařiti. A stalo se, že Šul zplodil syny a dcery, ve svém stáří.

27 A za dnů Šulových již nebylo válek; a on pamatoval na veliké věci, které Pán učinil pro jeho otce, když je převedl „přes velikou hloubku do zaslíbené země; pročež vykonával soud ve spravedlivosti po všechny své dny.

KAPITOLA 8

Ohledně království jsou rozbroje a sváry – Akiš zakládá tajné spolčení vázané přísahou, aby zabili krále – Tajná spolčení jsou od ďábla a vedou ke zkáze národů – Novodobí pohané jsou varováni před tajným spolčením, které bude usilovati o svržení svobody všech zemí, národů a krajin.

A NYNÍ, stalo se, že zplodil Omera a Omer vládl na jeho místě. A Omer zplodil Jareda; a Jared zplodil syny a dcery.

2 A Jared se vzbouřil proti svému otci a šel přebývat do země Het. A stalo se, že se vli-
chotil mnoha lidem svými lsti-
vými slovy, až získal polovinu království.

3 A když získal polovinu království, utkal se v bitvě se svým otcem a odvedl svého otce do zajetí a přinutil ho, aby v zajetí sloužil;

4 A nyní, za dnů vlády Omerovy byl v zajetí polovinu svých

dnů. A stalo se, že zplodil syny a dcery, mezi nimiž byli Ezrom a Koriantumr;

5 A ti se nesmírně hněvali kvůli počínání Jareda, svého bratra, natolik, že shromáždili vojsko a utkali se s Jaredem v bitvě. A stalo se, že se s ním utkali v bitvě v noci.

6 A stalo se, že když pobili vojsko Jaredovo, chystali se zabít i jeho; a on je prosil, aby ho nezabíjeli, a že vydá království svému otci. A stalo se, že mu darovali život.

7 A nyní, Jared se nad ztrátou království nesmírně zarmoutil, neboť ulpěl srdcem svým na království a na slávě světa.

8 Nyní, dcera Jaredova, jsouc nesmírně bystrá a vidouc zármutek svého otce, přemýšlela, aby zosnovala plán, jak by mohla království svému otci vykupiti.

9 Nyní, dcera Jaredova byla nesmírně krásná. A stalo se, že mluvila se svým otcem a pravila mu: Proč má můj otec tak veliký zármutek? Což nečetl onen záznam, který naši otcové přinesli přes velikou hloubku? Hle, není v něm zpráva o oněch za stara, kteří svými „tajnými plány získávali království a velikou slávu?

10 A nyní, tudíž nechť můj otec pošle pro Akiše, syna Kimnorova; a hle, já jsem krásná a budu před ním „tančiti a zalíbím se mu, takže si mne bude přát za manželku; pročež požádá-li tě, abys mne dal jemu za man-

želku, pak řekneš: Dám ji, přineseš-li mi hlavu mého otce, krále.

11 A nyní, Omer byl přítelem Akišovým; pročez, když Jared poslal pro Akiše, dcera Jaredova před ním tančila, takže se mu zalíbila, natolik, že si ji přál za manželku. A stalo se, že pravil Jaredovi: Dej mi ji za manželku.

12 A Jared mu pravil: Dám ti ji, přineseš-li mi hlavu mého otce, krále.

13 A stalo se, že Akiš shromáždil v domě Jaredově všechny své příbuzné a pravil jim: Zapřísáhnete se mi, že mi budete věrní ve věci, kterou si od vás budu přát?

14 A stalo se, že se mu všichni "zapřísáhli při Bohu nebe, a také při nebesích, a také při zemi a při své vlastní hlavě, že kdokoli by odepřel pomoc, kterou si Akiš přeje, přijde o hlavu; a kdokoli by prozradil, jakoukoli věc, kterou jim Akiš oznámil, ten přijde o život.

15 A stalo se, že s Akišem souhlasili. A Akiš jim předal "přísahy, které byly dány těmi za stara, kteří také usilovali o moc, a které byly předávány již od ^bKaina, který byl vražedníkem od počátku.

16 A byly zachovávány mocí ďábla, aby předával tyto přísahy lidem, aby je udržoval v temnotě, aby pomáhal takovým, kteří usilují o moc, aby získali moc a aby vraždili a plenili a lhali a páchali všelikou zlovolnost a smilstva.

17 A byla to dcera Jaredova, kdo mu vložil do srdce, aby vyhledal tyto starodávné věci; a Jared to vložil do srdce Akišovi; pročez Akiš to předával svým příbuzným a přátelům, sváděje je krásnými sliby k tomu, že učinili všechny věci, které si přál.

18 A stalo se, že vytvořili tajné "spolčení, stejně jako ti za stara; kteréžto spolčení je v očích Božích ze všeho nejohavnější a nejzlovolnější.

19 Neboť Pán nepracuje v tajných spolčeních ani nechce, aby člověk proléval krev, ale ve všech věcech to zakázal, od počátku člověka.

20 A nyní já, Moroni, nepopisuji způsob jejich přísah a spolčení, neboť mi bylo oznámeno, že se nacházejí mezi veškerým lidem, a nacházejí se mezi Lamanity.

21 A způsobily "zkázu tohoto lidu, o kterém nyní hovořím, a také zkázu lidu Nefiova.

22 A kterýkoli národ bude podporovati taková tajná spolčení, aby dosáhl moci a zisku, až se ona národem rozšíří, vizte, bude zničen; neboť Pán nestrpí, aby "krev jeho svatých, která bude jimi prolita, k němu stále křičela o ^bodplatu a aby je on nepomstil.

23 Pročez, ó vy pohané, je to moudrost v Bohu, aby vám tyto věci byly ukázány, abyste tak mohli činiti pokání ze svých hříchů a abyste nestrpěli, aby

14a PP Rouhání,
rouhati se.
15a PP Přísaha.

^b Gen. 4:7–8;
Mojž. 5:28–30.
18a PP Tajná spolčení.

21a Hel. 6:28.
22a Morm. 8:27, 40–41.
^b PP Odplata.

vás tato vražedná spolčení, která jsou zbudována, aby dosáhla "moci a zisku, přerostla – a aby na vás přišlo ono dílo, ano, dokonce dílo zkázy, ano, dokonce aby na vás padl meč spravedlnosti Věčného Boha k vašemu pádu a zkáze, strpíte-li, aby tyto věci byly.

24 Pročež, Pán vám přikazuje, až uvidíte, že tyto věci mezi vás přicházejí, abyste se probudili k poznání strašlivého stavu svého pro toto tajné spolčení, které bude mezi vámi; nebo běda buď jemu kvůli krvi těch, kteří byli zabiti; neboť křičí z prachu o odplatu na něm, a také na těch, kteří ho zbuvovali.

25 Neboť děje se to tak, že kdokoli ho buduje, usiluje o to, aby svrhl "svobodu všech zemí, národů a krajin; a to způsobuje zkázu veškerého lidu, neboť ďábel, který je otcem všech lží, ho buduje; dokonce tentýž lhář, který ^bpodvedl naše první rodiče, ano, dokonce tentýž lhář, který působil, aby člověk páchal vraždu od počátku; který zatvrzoval srdce lidí, takže vraždili proroky a kamenovali je a vyvrhovali je od počátku.

26 Pročež, mně, Moronimu, je přikázáno, abych zapsal tyto věci, aby zlo mohlo být odstraněno a aby mohl nadejít čas, kdy Satan nebude mít "žádné moci nad srdcem dětí lidských, ale aby mohly být ^bpresvědčeny

k tomu, aby činily dobro neustále, aby mohly přijít k pramenu veškeré spravedlivosti a být spaseny.

KAPITOLA 9

Království přechází z jednoho na druhého skrze rod, úklady a vraždy – Emer spatřil Syna Spravedlivosti – Mnozí proroci volají k pokání – Hlad a jedovatí hadi sužují lid.

A NYNÍ já, Moroni, pokračuji ve svém záznamu. Tudiž, vizte, stalo se, že pomocí "tajných spolčení Akiše a jeho přátel, vizte, svrhli království Omerovo.

2 Nicméně, Pán byl k Omerovi milosrdný, a také k jeho synům a k jeho dcerám, kteří neusilovali o jeho zničení.

3 A Pán varoval Omera ve snu, aby odešel ze země; pročež Omer odešel ze země se svou rodinou a putovali po mnoho dnů a přišli k pahorku "Šim a prošli kolem něj a došli k místu, ^bkde byli zničeni Nefité, a odtud šli na východ a přišli na místo, které se nazývalo Ablom, u pobřeží, a tam on rozbil svůj stan, a také jeho synové a jeho dcery, a celý jeho dům, kromě Jareda a jeho rodiny.

4 A stalo se, že Jared byl rukou zlovolnosti pomazán za krále nad lidem; a dal Akišovi svou dceru za manželku.

5 A stalo se, že Akiš usiloval o

23a 1. Nefi 22:22–23;
Mojž. 6:15.

25a pp Svoboda,
svobodný.
b Gen. 3:1–13;

2. Nefi 9:9;
Mos. 16:3;
Mojž. 4:5–19.
26a 1. Nefi 22:26.
b 2. Nefi 33:4;

Moroni 7:12–17.
9 1a Eter 8:13–17.
3a Morm. 1:3; 4:23.
b Morm. 6:1–15.

život svého tchána; a požádal ty, které si zavázal přísahou oněch za stara, a ti získali hlavu jeho tchána, když seděl na svém trůnu, přijímaje svůj lid.

6 Neboť tak veliké bylo rozšíření této zlovolné a tajné společnosti, že zkazila srdce všech lidí; tudíž, Jared byl na svém trůnu zavražděn a Akiš vládl na jeho místě.

7 A stalo se, že Akiš počal býti žárlivý na svého syna, tudíž ho zavřel do vězení a dával mu jen málo potravy, nebo žádnou, až vytrpěl smrt.

8 A nyní, bratr toho, který vytrpěl smrt (a jmenoval se Nemra), se rozhněval na svého otce pro to, co jeho otec učinil jeho bratrovi.

9 A stalo se, že Nemra shromáždil malý počet mužů a uprchl ze země a přišel přebývat k Omerovi.

10 A stalo se, že Akiš zplodil další syny, a ti získali srdce lidu, přestože se mu zapřísáhli, že budou činiti všelikou nepravost podle toho, co si bude přát.

11 Nyní, lid Akišův toužil po zisku, stejně jako Akiš toužil po moci; pročez, synové Akišovi jim nabídli peníze, čímž k sobě přitáhli větší část lidu.

12 A mezi syny Akišovými a Akišem počala býti válka, která trvala po dobu mnoha let, ano, až ke zkáze téměř celého lidu v království, ano, dokonce všech, kromě třiceti duší a těch, kteří uprchli s domem Omerovým.

13 Pročež, Omerovi byla opět navrácena země jeho dědictví.

14 A stalo se, že Omer zestárl; nicméně ve svém stáří zplodil Emera; a pomazal Emera, aby byl králem, aby vládl na jeho místě.

15 A poté, co pomazal Emera, aby byl králem, viděl mír v zemi po dobu dvou let a zemřel poté, co viděl nesmírně mnoho dnů, které byly plné zármutku. A stalo se, že Emer vládl na jeho místě a sledoval šlépěje svého otce.

16 A Pán opět počal snímati ze země prokletí a domu Emerovu se za vlády Emerovy převelice dařilo; a v období šedesáti a dvou let nesmírně zesílili, natolik, že nesmírně zbohatli –

17 Majíce všeliké ovoce a obilí a hedvábí a jemné plátno a zlato a stříbro a drahocenné věci;

18 A také všeliký dobytek, voly a krávy a ovce a vepře a kozy, a také mnoho jiných druhů zvířat, která byla vhodná pro potravu člověka.

19 A také měli koně a osly a byli tam sloni a kurelomi a kumomi; a všichni byli člověku užiteční, a obzvláště sloni a kurelomi a kumomi.

20 A tak Pán vyléval svá požehnání na tuto zemi, která byla vyvolená nade všechny jiné země; a přikázal, že ti, kteří budou tuto zemi vlastniti, mají ji vlastniti pro Pána, jinak budou ^bzničeni, až uzrají v nepravosti; neboť takovým praví Pán: Vylíji plnost hněvu svého.

21 A Emer vykonával soud

ve spravedlivosti po všechny své dny a zplodil mnoho synů a dcer; a zplodil Koriantuma, a Koriantuma pomazal, aby vládl na jeho místě.

22 A poté, co pomazal Koriantuma, aby vládl na jeho místě, žil čtyři roky a viděl v zemi mír; ano, a dokonce spatřil "Syna Spravedlivosti a radoval se a těšil se z jeho dne; a zemřel v míru.

23 A stalo se, že Koriantum kráčel ve šlépějích svého otce a vystavěl mnoho mocných měst a po všechny své dny uděloval svému lidu to, co je dobré. A stalo se, že neměl žádné děti dokonce až do doby, kdy byl nesmírně stár.

24 A stalo se, že jeho manželka zemřela, majíc sto a dva roky. A stalo se, že Koriantum si ve svém stáří vzal za manželku mladou dívku a zplodil syny a dcery; pročež, dožil se stáří sto a čtyřiceti a dvou let.

25 A stalo se, že zplodil Koma, a Kom vládl na jeho místě; a vládl čtyřicet a devět let a zplodil Heta; a zplodil i další syny a dcery.

26 A lid se opět rozšířil po celé tváři země a na tváři země počala opět býti nesmírně veliká zlovolnost a Het se opět počal chápati starodávných tajných plánů, aby zničil svého otce.

27 A stalo se, že sesadil svého otce z trůnu, neboť ho zabil svým vlastním mečem; a vládl na jeho místě.

28 A opět přišli do země pro-

roci a volali je k pokání – že musejí připravovati cestu Páně, jinak má na tvář země přijíti prokletí; ano, dokonce má býti veliký hlad, při kterém mají býti zničeni, nebudou-li činiti pokání.

29 Lidé však slovům proroků nevěřili, ale vyvrhovali je; a některé z nich uvrhli do jam a nechali je zahynouti. A stalo se, že činili všechny tyto věci podle prikázání krále Heta.

30 A stalo se, že v zemi počal býti veliký nedostatek a obyvatelé počali býti pro onen nedostatek nesmírně rychle ničení, neboť na tvář země nepadal žádný déšť.

31 A na tváři země se také objevili jedovatí hadi a otrávilí mnoho lidí. A stalo se, že jejich stáda počala prchati před jedovatými hady k zemi jižní, kterou Nefité nazývali "Zarahemla.

32 A stalo se, že mnozí z nich cestou zahynuli; nicméně byli někteří, kteří uprchli do země jižní.

33 A stalo se, že Pán dal, aby je "hadi již nepronásledovali, ale aby zatarasili cestu, takže lidé nemohli projíti, aby každý, kdo by se pokusil projíti skrze jedovaté hady, padl.

34 A stalo se, že lidé sledovali směr zvířat a hltali zdechlíny těch, která padla cestou, až je zhlтали všechny. Nyní, když lidé viděli, že musejí zahynouti, počali činiti "pokání ze svých nepravostí a volati k Pánu.

35 A stalo se, že když se před

Pánem dostatečně “pokořili, seslal déšť na tvář země; a lidé počali opět ožívati a v severních zemích a ve všech zemích okolo počaly býti plody. A Pán jim ukázal moc svou skrze jejich uchránění před hladem.

KAPITOLA 10

Jeden král následuje po druhém – Někteří z králů jsou spravedliví; jiní jsou zlovolní – Když převládá spravedlivost, Pán lidem žehná a obdařuje je.

A STALO se, že Šez, který byl potomkem Hetovým – neboť Het zahynul hladem, i celý jeho dům kromě Šeze – pročež, Šez počal opět utvrzovati zlomený lid.

2 A stalo se, že Šez pamatoval na zničení svých otců a zbudoval spravedlivé království; neboť pamatoval na to, co Pán učinil, když převedl Jareda a jeho bratra “přes hlubinu; a krácel po cestách Páně; a zplodil syny a dcery.

3 A jeho nejstarší syn, který se jmenoval Šez, se proti němu vzbouřil; nicméně, Šeze udeřila ruka lupiče, pro jeho nesmírné bohatství, což přineslo jeho otcí opět mír.

4 A stalo se, že jeho otec vystavěl mnoho měst na tváři země a lidé se počali opět šířiti po celé tváři země. A Šez se dožil nesmírně vysokého věku; a zplodil Riplakiše. A zemřel a Riplakiš vládl na jeho místě.

5 A stalo se, že Riplakiš nečinil to, co je správné v očích Páně, neboť měl mnoho manželek a “souložnic a ukládal lidem na bedra to, co bylo zatěžko nésti; ano, uložil jim těžké daně; a z daní postavil mnoho prostorových staveb.

6 A postavil si překrásný trůn; a postavil mnoho vězení a každého, kdo se daním nechtěl podrobiti, do vězení uvrhl; a každého, kdo nebyl schopen daně platiti, uvrhl do vězení; a dal, aby neustále pracovali pro jejich vydržování; a každého, kdo odmítal pracovati, dal usmrtiti.

7 Pročež, získával všechnu svou jemnou práci, ano, dokonce dal, aby jeho vybrané zlato bylo přečišťováno ve vězení; a dal, aby všeliké jemné práce byly vykonávány ve vězení. A stalo se, že sužoval lid svými smilstvy a ohavnostmi.

8 A když vládl po dobu čtyřiceti a dvou let, lid povstal proti němu ve vzpouře; a v zemi počala býti opět válka, natolik, že Riplakiš byl zabit a jeho potomci byli vyhnáni ze země.

9 A stalo se po období mnoha let, že Morianton (jsa potomkem Riplakišovým) shromáždil vojsko vyvrženců a šel a utkal se s lidem v bitvě; a získal moc nad mnoha městy; a válka počala býti nesmírně krutá a trvala po dobu mnoha let; a on získal moc nad celou zemí a ustanovil se za krále nad celou zemí.

10 A poté, co se ustanovil za krále, ulehčil břímě lidu, čímž

v očích lidu získal přízeň, a oni ho pomazali, aby byl jejich králem.

11 A on činil lidu spravedlnost, avšak nikoli sám sobě, pro svá mnohá smilstva; pročez byl z přítomnosti Páně odříznut.

12 A stalo se, že Morianton vystavěl mnoho měst a lidé za jeho vlády nesmírně zbohatli jak ve stavbách, tak ve zlatě a stříbře a v pěstování obilí a ve stádech a dobytku a v těch věcech, které jim byly navraceny.

13 A Morianton se dožil nesmírně vysokého věku a pak zplodil Kima; a Kim vládl na místě svého otce; a vládl osm let a jeho otec zemřel. A stalo se, že Kim nevládl ve spravedlivosti, pročez neměl přízeň Páně.

14 A jeho bratr proti němu povstal ve vzpouře, při které ho uvedl do zajetí; a on zůstal v zajetí po všechny své dny; a zplodil v zajetí syny a dcery, a ve svém stáří zplodil Léviho; a zemřel.

15 A stalo se, že Lévi sloužil v zajetí po smrti svého otce po dobu čtyřiceti a dvou let. A vyvolal válku proti králi země, čímž získal království pro sebe.

16 A poté, co pro sebe získal království, činil to, co je správné v očích Páně; a lidu se dařilo v zemi; a on se dožil velmi vysokého věku a zplodil syny a dcery; a také zplodil Koroma, kterého pomazal za krále na své místo.

17 A stalo se, že Korom po všechny své dny činil to, co je

dobré v očích Páně; a zplodil mnoho synů a dcer; a poté, co viděl mnoho dnů, zemřel, stejně jako ostatní na zemi; a Cis vládl na jeho místě.

18 A stalo se, že Cis zemřel také, a Lib vládl na jeho místě.

19 A stalo se, že i Lib činil to, co je dobré v očích Páně. A za dnů Libových byli "jedovatí hadi zničeni. Pročez šli do jižní země, aby ulovili potravu pro lid země, neboť země byla pokryta lesní zvěří. A i sám Lib se stal velikým lovcem.

20 A postavili veliké město u úžiny země u místa, kde moře rozděluje zemi.

21 A zemi jižní zachovali jako pustinu, aby mohli mítí lovnou zvěř. A celá tvář země severní byla pokryta obyvateli.

22 A byli nesmírně pracovití a kupovali a prodávali a vzájemně obchodovali, aby mohli dosáhnouti zisku.

23 A zpracovávali všelikou rudu a vyráběli zlato a stříbro a "železo a mosaz a všeliké kovy; a vykopávali ji ze země; pročez vršili veliké hromady země, aby získali rudu zlata a stříbra a železa a mědi. A dělali všeliké jemné dílo.

24 A měli hedvábí a jemně tkané plátno; a vyráběli všeliké látky, aby mohli odíti svou nahotu.

25 A vyráběli všeliké nástroje k obdělávání země, jak k orání, tak k setí, ke sklizení a k okopávání, a také k mlácení.

26 A vyráběli všeliké nástroje,

kterými pracovali se svými zvířaty.

27 A vyráběli všeliké válečné zbraně. A dělali všeliké dílo nesmírně pečlivého vypracování.

28 A nikdy nemohlo býti požehnanějších lidí, nežli byli oni, a obdařenějších rukou Páně. A byli v zemi, která byla vyvolenou nade všechny země, neboť Pán tak pravil.

29 A stalo se, že Lib žil mnoho let a zplodil syny a dcery; a také zplodil Heartoma.

30 A stalo se, že Heartom vládl na místě svého otce. A když Heartom vládl dvacet a čtyři roky, vizte, království mu bylo odňato. A sloužil mnoho let v zajetí, ano, dokonce po celý zbytek svých dnů.

31 A zplodil Heta a Het žil v zajetí po všechny své dny. A Het zplodil Arona a Aron přebýval v zajetí po všechny své dny; a ten zplodil Amnigaddu a Amnigadda také přebýval v zajetí po všechny své dny; a ten zplodil Koriantuma a Koriantum přebýval v zajetí po všechny své dny; a ten zplodil Koma.

32 A stalo se, že Kom přitáhl polovinu království. A vládl nad polovinou království čtyřicet a dva roky; a šel, aby bojoval proti králi Amgidovi, a bojovali po dobu mnoha let, během nichž Kom získal moc nad Amgidem a dosáhl moci nad zbytkem království.

33 A za dnů Komových počali býti v zemi lupiči; a přejali staré

plány a předávali "přísahy po způsobu těch za stara a opět usilovali o to, aby zničili království.

34 Nyní, Kom proti nim velmi bojoval; nicméně nepřemohl je.

KAPITOLA 11

Války, rozštěpení a zlovolnost ovládají život Jareditů – Proroci předpovídají naprosté zničení Jareditů, pokud nebudou činiti pokání – Lidé zavrhuji slova proroků.

A ZA dnů Komových přišlo také mnoho proroků a prorokovali o zničení onoho velikého lidu, pokud nebude činiti pokání a neobráti se k Pánu a nezanechá svých vražd a zlovolností.

2 A stalo se, že lid proroky zavrhoval, a oni uprchli ke Komovi pro ochranu, neboť lid usiloval o to, aby je zničil.

3 A oni prorokovali Komovi mnohé věci; a on byl požehán po celý zbytek svých dnů.

4 A dožil se velmi vysokého věku a zplodil Šibloma; a Šiblom vládl na jeho místě. A bratr Šiblomův se proti němu vzbouřil a v celé zemi počala býti nesmírně veliká válka.

5 A stalo se, že bratr Šiblomův dal, aby všichni proroci, kteří prorokovali o zničení lidu, byli usmrceni;

6 A v celé zemi nastala veliká pohroma, neboť oni dosvědčovali, že na zemi přijde veliké prokletí, a také na lid, a že mezi nimi nastane veliké zničení, ta-

kové, jaké ještě na tváři země nikdy nenastalo, a jejich kosti budou jako "hromady země na tváři země, pokud nebudou činiti pokání ze své zlovolnosti.

7 A oni hlas Páně neposlouchali, pro svá zlovolná spolení; pročež v celé zemi počaly války a sváry, a také mnohý hlad a mor, natolik, že nastalo veliké zničení, takové, jaké ještě nikdy nikdo na tváři zemské nepoznal; a toto vše se stalo za dnů Šiblomových.

8 A lidé počali činiti pokání ze své nepravosti; a nakolik toto činili, Pán k nim byl "milosrdný.

9 A stalo se, že Šiblom byl zabit a Set byl uveden do zajetí a přebýval v zajetí po všechny své dny.

10 A stalo se, že Aha, jeho syn, získal království; a vládl lidu po všechny své dny. A činil za svých dnů všelikou nepravost, čímž způsobil prolítí mnoha krve; a málo bylo jeho dnů.

11 A Etem, jsa potomkem Ahahovým, získal království; a také on činil za svých dnů to, co je zlovolné.

12 A stalo se, že za dnů Etemových přišlo mnoho proroků a prorokovali opět lidu; ano, prorokovali, že Pán je zcela vyhladí s tváře zemské, pokud nebudou činiti pokání ze svých nepravostí.

13 A stalo se, že lidé zatvrdili srdce své a nechtěli "poslouchati slova jejich; a proroci truchlili a z prostředku lidu se stáhli.

14 A stalo se, že Etem vykonával soud v zlovolnosti po všechny své dny; a zplodil Morona. A stalo se, že Moron vládl na jeho místě; a Moron činil to, co je zlovolné před Pánem.

15 A stalo se, že mezi lidem došlo ke "vzpouře pro ono tajné spolení, které bylo zbudováno, aby dosáhlo moci a zisku; a povstal mezi nimi muž mocný v nepravosti a utkal se s Moronem v bitvě, ve které svrhl polovinu království; a po mnoho let si polovinu království udržel.

16 A stalo se, že Moron ho svrhl a království opět získal.

17 A stalo se, že povstal jiný mocný muž; a byl to potomek bratra Jaredova.

18 A stalo se, že svrhl Morona a získal království; pročež, Moron přebýval v zajetí po celý zbytek svých dnů; a zplodil Koriantora.

19 A stalo se, že Koriantor přebýval v zajetí po všechny své dny.

20 A za dnů Koriantorových také přišlo mnoho proroků a prorokovali veliké a podivuhodné věci a volali lid ku pokání, a pokud nebudou činiti pokání, Pán Bůh na nich vykoná "soud k jejich naprostému zničení;

21 A že Pán Bůh mocí svou vyšle nebo přivede "jiný lid, aby vlastnil zemi, způsobem, kterým přivedl jejich otce.

22 A oni zavrhovali všechna slova proroků pro své tajné spolenství a zlovolné ohavnosti.

11 6a Omni 1:22;

Eter 14:21.

8a PP Milosrdenství,

milosrdný.

13a Mos. 16:2.

15a PP Vzpouřa.

20a PP Soud, souditi.

21a Eter 13:20–21.

23 A stalo se, že Koriantor zplodil "Etera a zemřel, přebý-
vav v zajetí po všechny své dny.

KAPITOLA 12

Prorok Eter nabádá lid, aby věřil v Boha – Moroni líčí divy a zázraky vykonané vírou – Víra umožnila bratru Jaredovu, aby spatřil Krista – Pán dává lidem slabost, aby mohli býti pokorní – Bratr Jaredův pohнул vírou horou Zerim – Víra, naděje a pravá láska jsou nezbytné pro spasení – Moroni viděl Ježíše tváří v tvář.

A STALO SE, že dny Eterovy byly za dnů Koriantumrových; a "Koriantumr byl králem nad celou zemí.

2 A "Eter byl prorok Páně; pročez Eter přišel za dnů Koriantumrových a počal lidu prorokovati, neboť nemohl býti ^bzadržen pro Ducha Páně, jenž byl v něm.

3 Neboť "volal od rána až do západu slunce, nabádaje lid, aby věřil v Boha a činil pokání, aby nebyl ^bzničen, pravě mu, že všechny věci se naplňují "vírou –

4 Pročez, kdokoli věří v Boha, může s jistotou "doufati v lepší svět, ano, dokonce v místo na pravici Boží, kterážto naděje pochází z víry a stává se ^bkotvou

pro duši lidí, která je učiní jistými a stálými, vždy oplývajícími "dobrými skutky, vedouc je k tomu, aby ^aoslavovali Boha.

5 A stalo se, že Eter prorokoval lidem veliké a podivuhodné věci, kterým nevěřili, protože je neviděli.

6 A nyní, já, Moroni, bych chtěl o těchto věcech poněkud promluvit; chtěl bych ukázati světu, že "víra je to, v co ^bdoufáme a co "není viděti; pročez, nepřete se, protože nevidíte, neboť neobdržíte žádné svědectví, teprve až po ^azkoušce své víry.

7 Neboť právě skrze víru se Kristus ukázal našim otcům poté, co vstal z mrtvých; a neukázal se jim, dokud v něj neměli víru; pročez, musí nezbytně býti, že někteří v něho měli víru, neboť světu se on neukázal.

8 Ale pro víru lidí se ukázal světu a oslavil jméno Otcovo a připravil cestu, aby tak ostatní mohli býti podílníky nebeského daru, aby mohli doufati v ty věci, jichž neviděli.

9 Pročez, i vy můžete míti naděje a býti podílníky onoho daru, budete-li jen míti víru.

10 Vizte, právě vírou byli ti za stara "povolávání podle svatého řádu Božího.

11 Pročez, vírou byl dán zákon Mojžíšův. Ale darem svého Syna

23a Eter 1:6; 15:33–34.

12 1a Eter 13:13–31.

2a PP Eter.

b Jer. 20:9; Enos 1:26;

Alma 43:1.

3a NaS 112:5.

b Eter 11:12, 20–22.

c PP Věřiti, víra.

4a PP Doufati, naděje.

b Židům 6:19.

c 1. Kor. 15:58.

d 3. Nefi 12:16.

6a Židům 11:1.

b Řím. 8:24–25.

c Alma 32:21.

d 3. Nefi 26:11;

NaS 105:19; 121:7–8.

10a Alma 13:3–4.

PP Povolání,

povolání Bohem,

povolati.

Bůh připravil "lepší cestu; a bylo to vírou, čím byl naplněn.

12 Neboť není-li žádná "víra mezi dětmi lidskými, Bůh nemůže mezi nimi vykonati žádný ^bzázrak; pročež, neukázal se jim, dokud neměli víru.

13 Vizte, právě víra Almova a Amulekova způsobila, že se "vězení zřítilo k zemi.

14 Vizte, právě víra Nefiova a Lechiova způsobila "změnu v Lamanitech, takže byli pokřtěni ohněm a ^bDuchem Svatým.

15 Vizte, právě víra "Ammonova a jeho bratří ^bzpůsobila mezi Lamanity tak veliký zázrak.

16 Ano, dokonce všichni ti, kteří konali "zázraky, je konali ^bvírou, dokonce i ti, kteří byli před Kristem, a také i ti, kteří byli po něm.

17 A právě vírou obdrželi tři učedníci příslib, že "neokusí smrti; a neobdrželi příslib, dokud neměli víru.

18 A nikdy nikdo nevykonal zázraky, dokud neměl víru; pročež nejprve věřili v Syna Božího.

19 A byli mnozí, jejichž víra byla tak nesmírně silná, dokonce "předtím, nežli Kristus přišel, a kteří nemohli býti zadrženi za ^bzávojem, ale skutečně spatřili očima svýma věci, jež předtím viděli okem víry, a radovali se.

20 A vizte, viděli jsme v tomto záznamu, že jedním z nich byl bratr Jaredův; neboť tak veliká byla jeho víra v Boha, že když Bůh vztáhl "prst svůj, nemohl ho ukrýti před zraky bratra Jaredova pro slovo své, jež mu pravil, kteréžto slovo on obdržel vírou.

21 A poté, co bratr Jaredův spatřil prst Páně pro "příslib, který bratr Jaredův obdržel vírou, Pán nemohl ničeho zadržeti před jeho zrakem; pročež mu ukázal všechny věci, neboť nemohl býti déle zadržován za ^bzávojem.

22 A právě vírou obdrželi moji otcové "příslib, že tyto věci přijdou k jejich bratřím skrze pohany; tudíž, Pán mi přikázal, ano, dokonce Ježíš Kristus.

23 A já jsem mu pravil: Pane, pohané se budou těmto všem vysmívatí pro naši "slabost v psaní; neboť, Pane, ty jsi nás vírou učinil mocnými ve slově, ale neučinil jsi nás ^bmocnými v psaní; neboť učinil jsi, že všichni tito lidé mohli mnoho mluvit Duchem Svatým, kterého jsi jim dal;

24 A ty jsi učinil, abychom mohli psátí jen trochu, pro nešikovnost svých rukou. Viz, ty jsi nás neučinil mocnými v "psaní jako bratra Jaredova, neboť jsi

11a 1. Kor. 12:31.

12a 2. Nefi 27:23;

Mos. 8:18;

Moroni 7:37;

NaS 35:8–11.

^b Mat. 13:58;

Morm. 9:20.

13a Alma 14:26–29.

14a Hel. 5:50–52.

^b Hel. 5:45;

3. Nefi 9:20.

15a Alma 17:29–39.

^b Tj. jak je uvedeno v Almovi, kapitoly 17–26.

16a pp Zázrak.

^b Židům 11:7–40.

17a 3. Nefi 28:7;

Morm. 8:10–12.

19a 2. Nefi 11:1–4;

Jákob 4:4–5;

Jarom 1:11;

Alma 25:15–16.

^b Eter 3:6.

pp Závoj.

20a Eter 3:4.

21a Eter 3:25–26.

^b Eter 3:20;

NaS 67:10–13.

22a Enos 1:13.

23a Morm. 8:17; 9:33.

^b 2. Nefi 33:1.

24a pp Jazyk, řeč.

učinil, že věci, jež psal, byly stejně mocné, jako jsi ty, až k přemožení člověka, aby je četl.

25 Ty jsi také učinil naše slova mocná a veliká, dokonce tak, že je nemůžeme psáti; pročez, když píšeme, vidíme svou slabost a klopýtáme při skládání svých slov; a já se bojím, aby se pohané našim slovům “nevysmívali.

26 A když jsem to pravil, Pán ke mně promluvil řka: Blázni se “vysmívají, ale budou truchliti; a milost má je postačující pro mírné, takže nezneužijí vaši slabost;

27 A jestliže lidé přijdou ke mně, ukáží jim jejich “slabost. ^bDávám lidem slabost, aby mohli býti pokorní; a “milost má postačuje pro všechny, kteří se přede mnou ^apokoří; neboť pokoří-li se přede mnou a budou-li míti víru ve mne, pak učiním, že “slabé věci se pro ně stanou silnými.

28 Vizte, ukáží pohanům jejich slabost a ukáží jim, že “víra, naděje a pravá láska přivádějí ke mně – prameni vši spravedlivosti.

29 A já, Moroni, uslyšev tato slova, byl jsem utěšen a pravil jsem: Ó Pane, tvá spravedlivá vůle se staň, neboť vím, že činíš dětem lidským podle víry jejich;

30 Neboť bratr Jaredův pravil

hoře Zerin: “Pohni se – a ona se pohnula. A kdyby neměl víru, nepohnula by se; pročez ty působíš poté, co lidé mají víru.

31 Neboť tak ses zjevil svým učedníkům; neboť poté, co měli “víru a mluvili ve tvém jménu, ukázal ses jim ve veliké moci.

32 A také si pamatuji, že jsi pravil, že jsi připravil pro člověka obydlí, ano, dokonce mezi “příbytky svého Otce, v což člověk může míti lepší ^bnaději; pročez člověk musí doufati, jinak nemůže získati dědictví na místě, které jsi připravil.

33 A opět, pamatuji si, že jsi pravil, že jsi “miloval svět, dokonce tak, že jsi za svět položil život svůj, abys jej mohl vzíti opět, abys připravil místo pro děti lidské.

34 A nyní, já vím, že tato “láska, kterou máš k dětem lidským, je pravá láska; pročez, pokud lidé nebudou míti pravou lásku, nemohou zděditi ono místo, které jsi připravil v příbytcích svého Otce.

35 Pročez, pro to, co jsi pravil, vím, že nebudou-li pohané míti kvůli naší slabosti pravou lásku, vyzkoušíš je a odejmeš jim jejich “hřivnu, ano, dokonce to, co obdrželi, a dáš těm, kteří budou míti hojněji.

36 A stalo se, že jsem se mod-

25a 1. Kor. 2:14.

26a Gal. 6:7.

27a Jákob 4:7.

b Ex. 4:11; 1. Kor. 1:27.

c PP Milost.

d Lukáš 18:10–14;

NaS 1:28.

PP Pokora, pokorný, pokořiti se.

e Lukáš 9:46–48;

2. Kor. 12:9.

28a 1. Kor. 13:1–13;
Moroni 7:39–47.

30a Mat. 17:20;

Jákob 4:6;

Hel. 10:6, 9.

PP Moc.

31a PP Věřiti, víra.

32a Jan 14:2; Enos 1:27;

NaS 72:4; 98:18.

b PP Doufati, naděje.

33a Jan 3:16–17.

34a Moroni 7:47.

PP Láska; Pravá láska.

35a Mat. 25:14–30.

PP Dar; Hřivna.

lil k Pánu, aby dal pohanům "milost, aby mohli mítí pravou lásku.

37 A stalo se, že Pán mi pravil: Nebudou-li mítí pravou lásku, tobě na tom nemusí záležeti, ty jsi byl věrný; pročež šat tvůj bude "očistěn. A protože jsi viděl ^bslabost svou, budeš učiněn silným, dokonce tak, že usedneš na místě, které jsem připravil v příbytcích svého Otce.

38 A nyní já, Moroni, se loučím s pohany, ano, a také se svými bratřími, které miluji, dokud se nesetkáme před "soudcovskou stolicí Kristovou, kde všichni lidé budou věděti, že můj ^bšat není poskvrněn vaší krví.

39 A pak budete věděti, že jsem "viděl Ježíše a že se mnou mluvil ^btváří v tvář a že mi řekl o těchto věcech v prosté pokoře, stejně jako člověk říká druhému, v mém vlastním jazyce;

40 A jen málo jsem jich zapsal pro svou slabost v psaní.

41 A nyní, chtěl bych vás nabádati, abyste "hledali tohoto Ježíše, o kterém psali proroci a apoštolové, aby milost Boha Otce, a také Pána Ježíše Krista a Ducha Svatého, který o nich vydává ^bsvědectví, mohla býti a zůstati ve vás na věky. Amen.

KAPITOLA 13

Eter promlouvá o Novém Jeruzalémě, který v Americe zbuduje símě Jozefovo – Prorokuje, je vyvržen, píše Jareditské dějiny a předpovídá zničení Jareditů – Po celé zemi zuří válka.

A NYNÍ já, Moroni, pokračuji, abych dokončil svůj záznam o zničení lidu, o kterém píši.

2 Neboť vizte, oni zavrhli všechna slova Eterova; neboť vpravdě jim řekl o všech věcech od počátku člověka; a že poté, co s tváře této země "ustoupily vody, stala se zemí vyvolenou nade všechny jiné země, vyvolenou zemí Páně; pročež Pán si přeje, aby mu všichni lidé, kteří přebývají na její tváři, ^bsloužili;

3 A že je místem "Nového Jeruzaléma, který ^bsestoupí s nebe, a svatě svatyně Páně.

4 Vizte, Eter viděl dny Kristovy a promlouval o "Novém Jeruzalémě v této zemi.

5 A také promlouval o domu Izraele a o "Jeruzalémě, odkud přijde ^bLehi – poté, co bude zničen, bude opět zbudován, "svaté město pro Pána; pročež, to nemohl býti nový Jeruzalém, neboť byl již v dávné době; ale bude opět zbudován a stane se

36a PP Milost.

37a NaS 38:42; 88:74–75; 135:4–5.

b Eter 12:27.

38a PP Ježíš Kristus – Soudce.

b Jákob 1:19.

39a PP Ježíš Kristus –

Kristova objevení se po smrti.

b Gen. 32:30; Ex. 33:11.

41a NaS 88:63; 101:38.

b 3. Nefi 11:32.

13 2a Gen. 7:11–24; 8:3.

b Eter 2:8.

3a 3. Nefi 20:22;

21:23–24.

PP Nový Jeruzalém.

b Zjev. 3:12; 21:2.

4a PP Sion.

5a PP Jeruzalém.

b 1. Nefi 1:18–20.

c Zjev. 21:10;

3. Nefi 20:29–36.

svatým městem Páně; a bude zbudován domu Izraele –

6 A že ^aNový Jeruzalém bude zbudován v této zemi, pro zbytek semene ^bJozefova, pro kteréžto věci byl dán ^cpředobraz.

7 Neboť tak, jak Jozef přivedl svého otce do země ^aegyptské, tak tam také zemřel; pročž Pán vyvedl zbytek semene Jozefova ze země Jeruzalém, aby mohl býti milosrdný k semeni Jozefovu, takže ^bnezahynulo, stejně jako byl milosrdný k otci Jozefovu, takže nezahynul.

8 Pročž, zbytek domu Jozefova bude zbudován v této ^azemi; a bude zemí jejich dědictví; a zbudují pro Pána svaté město, jako Jeruzalém z dávna; a ^bnebudou již smícháni, dokud nepřijde konec, kdy země pomine.

9 A bude ^anové nebe a nová země; a budou jako ty staré, jenomže ty staré pominou a všechny věci budou nové.

10 A tehdy přijde Nový Jeruzalém; a požehnaní jsou ti, kteří v něm budou žítí, neboť to jsou ti, jejichž šat je ^abílý skrze krev Beránkovu; a jsou to ti, kteří jsou počítáni mezi zbytek semene Jozefova, které bylo z domu Izraele.

11 A tehdy také přijde Jeruzalém z dávna; a jeho obyvatelé jsou požehnaní, neboť byli omy-

ti v krvi Beránkově; a jsou to ti, kteří byli rozptýleni a ^ashromážděni ze čtyř stran země, a ze ^bseverních zemí, a jsou podílníky naplnění smlouvy, kterou Bůh učinil s jejich otcem ^cAbrahamem.

12 A až tyto věci přijdou, naplní se písmo, které praví, že jsou ti, kteří byli ^aprvní a kteří budou poslední; a jsou ti, kteří byli poslední a kteří budou první.

13 A hodlal jsem napsati více, ale bylo mi to zakázáno; avšak veliká a podivuhodná byla proctví Eterova; ale oni ho považovali za nic a vyvrhli ho; a on se ve dne ukrýval ve skalní dutině a v noci vycházel, obhlížeje věci, které měly přijíti na lid.

14 A když dlel ve skalní dutině, sestavoval zbytek tohoto záznamu a v noci obhlížel zkázu, která přišla na lid.

15 A stalo se, že v témže roce, ve kterém byl vyvržen z prostředku lidu, počala býti veliká válka mezi lidem, neboť byli mnozí, kteří povstali, kteří byli mocní a usilovali o to, aby zničili Koriantumra svými tajnými plány zlovolnosti, o kterých bylo promlouváno.

16 A nyní, Koriantumr, obeznámiv se s veškerým válečným uměním a veškerou světskou

6a NaS 42:9; 45:66–67;
84:2–5;

Čl. v. 1:10.

b PP Jozef, syn
Jákobův.

c Alma 46:24.
PP Symbolika.

7a Gen. 46:2–7; 47:6.
b 2. Nefi 3:5.

8a PP Zaslíbená země.
b Moroni 10:31.

9a 2. Petr. 3:10–13;

Zjev. 21:1;

3. Nefi 26:3;

NaS 101:23–25.

10a Zjev. 7:14;

1. Nefi 12:10–11;

Alma 5:27.

11a PP Izrael –
Shromáždění Izraele.

b NaS 133:26–35.

c PP Abrahamova
smlouva.

12a Marek 10:31;

1. Nefi 13:42;

Jákob 5:63;

NaS 90:9.

lstivostí, přečez, utkal se v bitvě s těmi, kteří usilovali o to, aby ho zničili.

17 Ale pokání nečinil, ani jeho krásní synové a dcery; ani krásní synové a dcery Kohorovi; ani krásní synové a dcery Korihorovi; a zkrátka, mezi krásnými syny a dcerami na tváři celé země nebylo nikoho, kdo činil pokání ze svých hříchů.

18 Pročež, stalo se, že v prvním roce, kdy Eter dlel ve skalní dutině, bylo mnoho lidí, kteří byli zabiti mečem oněch "tajných spolčení bojujících proti Koriantumrovi, aby mohla získati království.

19 A stalo se, že synové Koriantumrovi velice bojovali a velice krváceli.

20 A v druhém roce přišlo slovo Páně k Eterovi, aby šel a prorokoval "Koriantumrovi, že bude-li činiti pokání, i celý jeho dům, Pán mu dá jeho království a ušetří lid –

21 Jinak budou zničeni, i celý jeho dům, kromě něho samotného. A on bude žít pouze proto, aby viděl naplnění proroctví, která byla promlouvána o tom, že "jiný lid obdrží tuto zemi jako své dědictví; a Koriantumr jimi bude pohřben; a každá duše bude zničena, kromě ^bKoriantumra.

22 A stalo se, že Koriantumr pokání nečinil, ani jeho dům, ani lid; a války neustávaly; a snažili se Etera zabít, ale on před nimi uprchl a opět se skrýval ve skalní dutině.

23 A stalo se, že povstal Šared, a také on se utkal v bitvě s Koriantumrem; a porazil ho natolik, že ve třetím roce ho uvedl do zajetí.

24 A synové Koriantumrovi, ve čtvrtém roce, porazili Šareda a získali opět království pro svého otce.

25 Nyní počala být válka po celé tváři země a každý muž se svou tlupou bojoval za to, po čem toužil.

26 A byli tam lupiči a zkrátka všeliká zlovolnost po celé tváři země.

27 A stalo se, že Koriantumr se na Šareda nesmírně hněval a šel proti němu se svými vojsky bojovati; a střetli se ve velikém hněvu a střetli se v údolí Gilgal; a bitva byla nesmírně těžká.

28 A stalo se, že Šared bojoval proti němu po dobu tří dnů. A stalo se, že Koriantumr ho porazil a pronásledoval ho, až přišel na planiny Hešlon.

29 A stalo se, že Šared se s ním opět utkal v bitvě na planinách; a vizte, porazil Koriantumra a zahnal ho opět zpátky do údolí Gilgal.

30 A Koriantumr se opět utkal se Šaredem v bitvě v údolí Gilgal, ve které Šareda porazil a zabil ho.

31 A Šared zranil Koriantumra na stehně, takže nešel opět do bitvy po dobu dvou let, v kteréžto době veškerý lid na tváři země proléval krev, a nebylo nikoho, kdo by je zadržel.

KAPITOLA 14

Nepravost lidu přivádí na zemi prokletí – Koriantumr vede válku s Gileadem, poté s Libem a poté se Šizem – Zemi pokrývá smrt a krev.

A NYNÍ, na celé zemi počalo být pro nepravost lidu veliké “prokletí, při kterém, jestliže muž položil svůj nástroj či svůj meč na polici nebo na místo, kde ho uchovával, vizte, nazítří jej nemohl nalézt, tak veliké bylo prokletí na zemi.

2 Pročež každý muž svíral rukama svýma to, co bylo jeho vlastní, a nevypůjčoval si, ani nepůjčoval; a každý muž držel v pravici jílec svého meče na obranu svého majetku a svého vlastního života a své manželky a dětí.

3 A nyní vizte, po dvou letech a po smrti Šaredově, vizte, povstal bratr Šaredův a utkal se v bitvě s Koriantumrem, ve které ho Koriantumr porazil a pronásledoval ho do pustiny Akiš.

4 A stalo se, že bratr Šaredův se s ním utkal v bitvě v pustině Akiš; a bitva byla nesmírně těžká, a mnoho tisíc padlo mečem.

5 A stalo se, že Koriantumr ho obléhal v pustině; a bratr Šaredův vypochoďoval v noci z pustiny a pobil část vojska Koriantumrova, když byli opilí.

6 A došel do země Moron a dosadil se na trůn Koriantumrův.

7 A stalo se, že Koriantumr prodléval se svým vojskem v pustině po dobu dvou let,

během nichž získal pro své vojsko velikou posilu.

8 Nyní, bratr Šaredův, který se jmenoval Gilead, také získal velikou posilu pro své vojsko, skrze tajná spolčení.

9 A stalo se, že jeho vysoký kněz ho zavraždil, když seděl na svém trůně.

10 A stalo se, že toho zavraždil na tajné cestě jeden z tajných spolčení a získal království pro sebe; a jmenoval se Lib; a Lib byl mužem statné postavy, statnější nežli kterýkoli jiný muž mezi veškerým lidem.

11 A stalo se, že v prvním roce Libově přišel Koriantumr do země Moron a utkal se v bitvě s Libem.

12 A stalo se, že bojoval s Libem, přičemž ho Lib udeřil do paže, takže byl zraněn; nicméně vojsko Koriantumrovo tlačilo na Liba, takže ten uprchl k hranicím u pobřeží.

13 A stalo se, že Koriantumr ho pronásledoval; a Lib se s ním utkal v bitvě u pobřeží.

14 A stalo se, že Lib sužoval vojsko Koriantumrovo, takže opět prchali do pustiny Akiš.

15 A stalo se, že Lib ho pronásledoval, až on přišel na planiny Agoš. A Koriantumr vzal s sebou veškerý lid, když prchal před Libem do oné části země, kam uprchl.

16 A když došel na planiny Agoš, utkal se v bitvě s Libem a bil ho, až zemřel; nicméně bratr Libův přišel proti Koriantumrovi namísto něho a bitva

byla nesmírně těžká, kvůli čemuž Koriantumr opět prchal před vojskem bratra Libova.

17 Nyní, bratr Libův se jmenoval Šiz. A stalo se, že Šiz pronásledoval Koriantumra a dobyl mnoho měst a pobil jak ženy, tak děti a města vypálil.

18 A celou zemí šel strach ze Šize; ano, zemí šlo volání – Kdo může obstát před vojskem Šizovým? Vizte, on před sebou vyhlazuje zemi!

19 A stalo se, že lidé se počali seskupovati do vojsk, po celé tváři země.

20 A byli rozděleni; a část jich uprchla k vojsku Šizovu a část jich uprchla k vojsku Koriantumrovu.

21 A tak velická a vytrvalá byla válka a tak dlouhý byl onen výjev krveprolití a smrti, že celá tvář země byla pokryta "těly mrtvých.

22 A tak prudká a rychlá byla válka, že nezbyl nikdo, kdo by pohřbil mrtvé, ale pochodovali od prolití krve k prolití krve, nechávající těla jak mužů, tak žen i dětí roztroušená po tváři země, kde se stala kořistí "červům masa.

23 A jejich zápach se šířil po tváři země, dokonce, po celé tváři země; pročež lidé byli tímto zápachem sužováni ve dne i v noci.

24 Nicméně, Šiz nepřestal Koriantumra pronásledovati; neboť se zapřisáhl, že se na Koriantumroví pomstí za krev svého bratra, který byl zabit, a za slovo

Páně, které přišlo k Eterovi, že Koriantumr nepadne mečem.

25 A tak vidíme, že Pán je navštívil v plnosti hněvu svého a jejich zlovolnost a ohavnosti připravily cestu pro jejich věčné zničení.

26 A stalo se, že Šiz pronásledoval Koriantumra na východ až k hranicím u pobřeží, a tam on se Šizem zápolil v bitvě po dobu tří dnů.

27 A zničení mezi vojsky Šizovými bylo tak strašlivé, že lidé počali býti vyděšeni a počali před vojsky Koriantumrovými prchat; a prchali do země Korihor a vyhlazovali před sebou obyvatele, všechny ty, kteří se k nim nepřipojili.

28 A rozbili své stany v údolí Korihor; a Koriantumr rozbil své stany v údolí Šur. Nyní, údolí Šur bylo poblíž pahorku Komnor; pročež, Koriantumr shromáždil svá vojska na pahorku Komnor a zatroubil na polnici vojskům Šizovým, aby je vyzval k bitvě.

29 A stalo se, že oni přišli, ale byli opět zahnáni; a přišli podruhé a byli opět, podruhé, zahnáni. A stalo se, že přišli opět, potřetí, a bitva byla nesmírně těžká.

30 A stalo se, že Šiz bil Koriantumra tak, že mu způsobil mnoho hlubokých ran; a Koriantumr, ztrativ krev, omdlel a byl odnesen, jako by byl mrtev.

31 Nyní, ztráta mužů, žen a dětí na obou stranách byla tak velická, že Šiz přikázal svým

lidem, aby vojska Koriantumrova nepronásledovali; pročež, navrátili se do svého tábora.

KAPITOLA 15

Milióny Jareditů jsou pobity v bitvě – Šiz i Koriantumr shromáždí veškerý lid k souboji na život a na smrt – Duch Páně se s nimi přestává nepadati – Jareditský národ je zcela zničen – Zůstává pouze Koriantumr.

A STALO se, že když se Koriantumrovi zhojily rány, počal se rozpomínati na "slova, která mu pravil Eter.

2 Viděl, že byly mečem pobity již téměř dva milióny z jeho lidu, a počal se v srdci svém rmoutiti; ano, byly zabity dva milióny mocných mužů, a také jejich manželky a jejich děti.

3 Počal činiti pokání ze zla, které učinil; počal se rozpomínati na slova, jež byla promlouvána ústy všech proroků, a viděl je, že se doposud naplnila, každá tečka; a jeho duše truchlila a odmítala přijmouti útěchu.

4 A stalo se, že napsal list Šizovi, žádaje ho, aby ušetřil lid, a že on se pro život lidu vzdá království.

5 A stalo se, že když Šiz obdržel jeho list, napsal list Koriantumrovi, že vzdá-li se mu on sám, aby ho mohl zabít svým vlastním mečem, ušetří život lidu.

6 A stalo se, že lidé nečinili pokání ze své nepravosti; a lid Koriantumrův byl podnícen

k hněvu proti lidu Šizovu; a lid Šizův byl podnícen k hněvu proti lidu Koriantumrovi; pročež lid Šizův se utkal v bitvě s lidem Koriantumrovým.

7 A když Koriantumr viděl, že brzy bude poražen, prchal opět před lidem Šizovým.

8 A stalo se, že přišel k vodám Ripliankum, což vyloženo je širé neboli vše přesahující; pročež, když došli k těmto vodám, rozbili své stany; a Šiz si postavil své stany vedle nich také; a tudíž nazítří přišli, aby bojovali.

9 A stalo se, že bojovali v nesmírně těžké bitvě, při které byl Koriantumr opět zraněn a omdlel pro ztrátu krve.

10 A stalo se, že vojska Koriantumrova tlačila na vojska Šizova tak, že je porazila, takže způsobila, že před ním prchala; a oni prchali na jih a rozbili své stany na místě, které se nazývalo Ogat.

11 A stalo se, že vojsko Koriantumrovo rozbilo své stany u pahorku Ráma; a byl to tentýž pahorek, kde můj otec Mormon "ukryl Pánu záznamy, které byly posvátné.

12 A stalo se, že shromáždřovali veškerý lid na celé tváři země, který nebyl pobit, kromě Etera.

13 A stalo se, že Eter viděl všechna počínání lidu; a viděl, že lidé, kteří byli pro Koriantumra, se shromáždřili u vojska Koriantumrova; a lidé, kteří byli pro Šize, se shromáždřili u vojska Šizova.

14 Pročež, po dobu čtyř let shromáždřovali lid, aby mohli

získati všechny, kteří byli na tváři země, a aby mohli získati veškerou posilu, kterou bylo možno získati.

15 A stalo se, že když se všichni shromáždili, každý u onoho vojska, u kterého chtěl, se svou manželkou a se svými dětmi – jak muži, tak ženy a děti, jsouce vyzbrojeni válečnými zbraněmi a majíce štíty a “náprsní pancíře a přilbice a jsouce oděni po způsobu války – vypochoďovali jeden proti druhému, aby bojovali; a bojovali po celý onen den, a nezvítězili.

16 A stalo se, že když byla noc, byli znaveni a stáhli se do svých táborů; a poté, co se stáhli do svých táborů, počali kvíleti a bédovati nad ztrátou pobitých ze svého lidu; a tak veliký byl jejich pláč, jejich kvílení a bédování, že nesmírně prořezávaly vzduch.

17 A stalo se, že nazítří šli opět bojovati a veliký a strašlivý byl onen den; nicméně nezvítězili, a když přišla noc, opět prořezávali vzduch svým pláčem a svým kvílením a svým truchlením nad ztrátou pobitých ze svého lidu.

18 A stalo se, že Koriantumr napsal opět list Šizovi žádaje, aby již nešel bojovati, ale aby si vzal království a ušetřil život lidu.

19 Ale vizte, Duch Páně se s nimi již přestal nesnaditi a “Satan měl úplnou moc nad srdcem lidu; neboť byli vydáni tvrdosti srdce svého a zaslepenosti mysli své, aby mohli býti

zničeni; pročež vyšli opět bojovati.

20 A stalo se, že bojovali po celý onen den, a když přišla noc, spali na svých mečích.

21 A nazítří bojovali, dokonce dokud nepřišla noc.

22 A když přišla noc, byli “opilí hněvem, stejně jako muž, který je opilý vínem; a spali opět na svých mečích.

23 A nazítří bojovali opět; a když přišla noc, všichni již padli mečem až na padesát a dva z lidu Koriantumrova a šedesát a devět z lidu Šizova.

24 A stalo se, že onu noc spali na svých mečích a nazítří bojovali opět a bili se ze všech sil meči svými a štíty svými, po celý onen den.

25 A když přišla noc, bylo tam třicet a dva z lidu Šizova a dvacet a sedm z lidu Koriantumrova.

26 A stalo se, že jedli a spali a připravovali se nazítří na smrt. A byli to statní a mocní mužové, co do síly lidské.

27 A stalo se, že bojovali po dobu tří hodin a omdleli ztrátou krve.

28 A stalo se, že když muži Koriantumrovi nabyli dostatečné síly, aby mohli choditi, chystali se útekem zachrániti si život; ale vizte, Šiz povstal, a jeho muži také, a zapřísahal se ve svém hněvu, že zabije Koriantumra, nebo sám zahyne mečem.

29 Pročež pronásledoval je a nazítří je dostihl; a bojovali opět mečem. A stalo se, že když již

“všichni padli mečem, kromě Koriantumra a Šize, vizte, Šiz omdlel ztrátou krve.

30 A stalo se, že když se Koriantumr opřel o svůj meč, aby si trochu odpočinul, uřal Šizovi hlavu.

31 A stalo se, že poté, co Šizovi uřal hlavu, Šiz se zvedl na rukou svých a padl; a poté, co zalapal po dechu, zemřel.

32 A stalo se, že “Koriantumr padl k zemi a zůstal, jako by v něm nebylo žádného života.

33 A Pán promluvil k Eterovi a pravil mu: Jdi. A on šel a viděl, že všechna slova Páně se naplnila; a dokončil svůj “záznam; (a já jsem nenapsal ani setinu) a ukryl je tak, aby je lid Limhiův našel.

34 Nyní, poslední slova, která “Eter napsal, jsou tato: Zda Pán chce, abych byl přenesen, nebo abych trpěl vůli Páně v těle, na tom nezáleží, pakliže budu spasen v království Božím. Amen.

KNIHA MORONIOVA

KAPITOLA 1

Moroni píše k užítku Lamanitů – Nefitě, kteří nechťejí zapřítí Krista, jsou usmrceni. Kolem roku 401–421 po Kr.

NYNÍ já, “Moroni, dokončiv zkrácení zprávy o lidu Jaredovu, domníval jsem se, že již nebudu více psátí, ale zatím jsem ještě nezahynul; a Lamanitům o sobě nedávám vědět, aby mne nezničili.

2 Neboť vizte, “války mezi nimi jsou nesmírně kruté; a pro svou nenávist^b usmrcují všechny Nefity, kteří nechťejí zapřítí Krista.

3 A já, Moroni, nechci Krista “zapřítí; pročez, potuluji se,

kamkoli mohu, pro bezpečí svého vlastního života.

4 Pročez píši několik dalších věcí navzdory tomu, co jsem se domníval; neboť již jsem se domníval, že nebudu více psátí; ale píši několik dalších věcí, aby snad mohly býti cenné nějakého budoucího dne pro mé bratří, Lamanity, podle vůle Páně.

KAPITOLA 2

Ježíš dal dvanácti nefitským učedníkům moc předávat dar Duchu Svatého. Kolem roku 401–421 po Kr.

SLOVA Kristova, která promlouval ke svým “učedníkům, když

29a Eter 13:20–21.

32a Omni 1:20–22.

33a Mos. 8:9;

Alma 37:21–31;

Eter 1:1–5.

34a Eter 12:2.

[MORONI]

1 1a PP Moroni, syn

Mormonův.

2a 1. Nefi 12:20–23.

b Alma 45:14.

3a Mat. 10:32–33;

3. Nefi 29:5.

2 1a 3. Nefi 13:25.

na ně vkládal ruce, k oněm dvanácti, které vyvolil –

2 A oslovil je jménem řka: Budete vzývati Otce ve jménu mém v mocné modlitbě; a poté, co tak učiníte, budete mítí ^amoc, že tomu, na koho vložíte ^bruce své, ^cdáte Ducha Svatého; a ve jménu mém jej budete dávati, neboť tak činí apoštolové moji.

3 Nyní, Kristus jim pravil tato slova v době svého prvního projevení; a zástup to neslyšel, ale učedníci to slyšeli; a na všechny, na něž ^avložili ruce své, sestoupil Duch Svatý.

KAPITOLA 3

Starší vysvěčují kněze a učitele vkládáním rukou. Kolem roku 401–421 po Kr.

Způsob, jakým učedníci, kteří byli nazýváni ^astaršími církve, ^bvysvěcovali kněze a učitele –

2 Poté, co se pomodlili k Otci ve jménu Kristově, vložili na ně ruce své a pravili:

3 Ve jménu Ježíše Krista tě vysvěcuj, abys byl knězem (nebo jestliže to byl učitel, vysvěcuj tě, abys byl učitelem), abys kázal pokání a ^aodpuštění hříchů skrze Ježíše Krista, vytrvalou

vírou ve jméno jeho až do konce. Amen.

4 A tímto způsobem ^avysvěcovali kněze a učitele podle ^bdarů a povolání Božích lidem; a vysvěcovali je ^cmocí Ducha Svatého, který byl v nich.

KAPITOLA 4

Je vysvětleno, jak starší a kněží žehnají chléb svátosti. Kolem roku 401–421 po Kr.

^aZpůsob, jakým jejich ^bstarší a kněží podávali tělo a krev Kristovu církvi; a ^cžehnali je podle příkázání Kristových; pročť víme, že tento způsob je pravý; a žehnal je starší nebo kněz –

2 A poklekli s církví a modlili se k Otci ve jménu Kristově řkouce:

3 Ó Bože, Věčný Otče, prosíme tě ve jménu tvého Syna, Ježíše Krista, abys požehnal a posvětil tento ^achléb duším všech těch, kteří jej přijímají; aby jej mohli jísti na ^bpamátku těla tvého Syna a tobě dosvědčiti, ó Bože, Věčný Otče, že jsou ochotni vzítí na sebe ^cjméno tvého Syna a vždy na něj pamatovati a zachovávatí jeho příkázání, jež jim dal, aby mohli vždy mítí jeho ^dDucha, aby byl s nimi. Amen.

2a PP Moc.
b PP Ruce, jejich vkládání.
c 3. Nefi 18:37.
3a Skut. 19:6.
3 1a Alma 6:1.
PP Starší.
b PP Vysvěcení, vysvětiti.

3a PP Odpuštění hříchů.
4a NaS 18:32; 20:60.
b PP Dar.
c 1. Nefi 13:37;
Moroni 6:9.
4 1a 3. Nefi 18:1–7.
b PP Starší.
c NaS 20:76–77.
3a PP Svátost.

b Lukáš 22:19;
1. Kor. 11:23–24;
3. Nefi 18:7.
c PP Ježíš Kristus –
Vzítí jméno Ježíše
Krista na sebe.
d PP Duch Svatý.

KAPITOLA 5

Je vysvětlen způsob žehnání vína svátosti. Kolem roku 401–421 po Kr.

“ZPŮSOB podávání vína – Vizte, uchopili kalich a pravili:

2 Ó Bože, Věčný Otče, prosíme tě, ve jménu tvého Syna, Ježíše Krista, abys požehnal a posvětil toto “víno duším všech těch, kteří je pijí, aby to mohli činiti na ^bpamátku krve tvého Syna, která byla pro ně prolita; aby ti mohli dosvědčiti, ó Bože, Věčný Otče, že na něj vždy pamatují, aby mohli mít jeho Ducha, aby byl s nimi. Amen.

KAPITOLA 6

Kající lidé jsou pokřtěni a vřele přijímáni – Členům církve, kteří činí pokání, je odpuštěno – Shromáždění jsou vedena mocí Ducha Svatého. Kolem roku 401–421 po Kr.

A NYNÍ, promlouvám o ^akřtu. Vizte, starší, kněží a učitelé byli pokřtěni; a nebyli pokřtěni, ledaže přinesli vhodné plody, že jsou toho ^bhodni.

2 Ani nepřijali ke křtu nikoho, pokud nepřišel se srdcem ^azlo-
meným a duchem zkroušeným

a nedosvědčil církvi, že činil opravdově pokání ze všech svých hříchů.

3 A nikdo nebyl přijat ke křtu, ledaže na sebe ^avzal jméno Kristovo, maje odhodlání sloužit mu až do konce.

4 A poté, co byli přijati ke křtu a zapůsobila na ně moc Ducha Svatého a ^aočistila je, byli počítáni mezi lid církve Kristovy; a jejich ^bjména byla zaznamenána, aby na ně mohlo býti pamatováno a aby mohli býti vyživováni dobrým slovem Božím, aby je udržovalo na správné cestě a aby je neustále udržovalo ^cbdělé v modlitbě, ^dspoléhající se jedinečně na zásluhy Kristovy, který je ^epůvodcem i dokonavatelem víry jejich.

5 A ^acírkev se ^bčasto scházela, aby se ^cpostili a modlili a aby jeden s druhým mluvili o blahu svých duší.

6 A scházeli se často, aby přijímali chléb a víno na památku Pána Ježíše.

7 A přísně dbali na to, aby mezi nimi nebyla ^ažádná nepravost; a kdokoli byl přistižen, že páchá nepravost, a ^btři svědkové církve ho odsoudili před ^cstaršími, a jestliže nečinil pokání a ^dnepřiznal se, bylo jeho jméno ^evyma-

5 1a 3. Nefi 18:8–11;
NaS 20:78–79.

2a NaS 27:2–4.
pp Svátost.

b Lukáš 22:19–20;
1. Kor. 11:25.

6 1a pp Křest, křtítí.
b pp Způsobilost,
způsobilý.

2a pp Zlomené srdce.

3a pp Ježíš Kristus –
Vzítí jméno Ježíše

Křista na sebe.
4a pp Čistota, čistý,
nečistý.

b NaS 20:82.
c Alma 34:39;
3. Nefi 18:15–18.

d 2. Nefi 31:19;
NaS 3:20.

e Židům 12:2.

5a pp Církev Ježíše
Krista.

b 3. Nefi 18:22;

4. Nefi 1:12;
NaS 88:76.

c pp Postiti se, půst.
7a NaS 20:54.

b NaS 42:80–81.
pp Svědek.

c Alma 6:1.

pp Starší.

d pp Vyznání, vyznati.

e Ex. 32:33;

NaS 20:83.

pp Vyloučení.

záno a nebyl počítán mezi lid Kristův.

8 Ale ^akolikrát s opravdovým záměrem činili pokání a usilovali o odpuštění, tolikrát jim bylo ^bodpuštěno.

9 A jejich shromáždění byla církví ^avedena podle působení Ducha a mocí ^bDucha Svatého; neboť jak je moc Ducha Svatého vedla, ať kázati nebo nabádati nebo se modliti nebo prositi nebo zpívati, tak činili.

KAPITOLA 7

Je dáno pozvání vejíti v odpočinutí Páně – Modlete se s opravdovým záměrem – Duch Kristův umožňuje lidem rozeznávat dobro od zla – Satan přesvědčuje lidi, aby zapřeli Krista a aby činili zlo – Proroci poukazují na příchod Krista – Vírou jsou konány zázraky a slouží andělé – Lidé mají doufat ve věčný život a lnouti k pravé lásce. Kolem roku 401–421 po Kr.

A NYNÍ já, Moroni, píši několik slov svého otce Mormona, která promluvil o ^avíře, naději a pravé lásce; neboť tímto způsobem on promlouval k lidu, když jej učil v synagoze, kterou postavili jako místo uctívání.

2 A nyní já, Mormon, promlouvám k vám, milovaní bratří moji; a je to milostí Boha Otce

a našeho Pána Ježíše Krista a jeho svatou vůlí, kvůli daru jeho ^a“povolání daného mně, že je mi dovoleno k vám v tuto dobu promluvit.

3 Pročež, chci promluvit k vám, kteří jste z církve, kteří jste pokojnými následovníky Kristovými a kteří jste obdrželi dostatečnou naději, kterou můžete vejíti v ^a“odpočinutí Páně, od této doby nadále, dokud nebudete odpočívati u něj v nebi.

4 A nyní, bratří moji, soudím tyto věci o vás pro vaše pokojné ^a“kráčení s dětmi lidskými.

5 Neboť pamatuji na slovo Boží, které praví, podle skutků jejich ^a“poznáte je; neboť jsou-li skutky jejich dobré, pak jsou oni také dobří.

6 Neboť vizte, Bůh pravil: Člověk, který je ^a“zlý, nemůže činiti to, co je dobré; neboť přináší-li dar anebo ^bmodlí-li se k Bohu, pokud to nebude činiti s opravdovým záměrem, nijak mu to neprospívá.

7 Neboť vizte, není mu to počítáno za spravedlivost.

8 Neboť vizte, jestliže člověk, který je ^a“zlý, dává dar, činí tak ^bzdráhavě; pročež je mu to počítáno, jako by si byl dar ponechal; pročež je před Bohem považován za zlého.

9 A podobně také je člověku počítáno za zlé, bude-li se mod-

8a Mos. 26:30–31.
b PP Odpuštění.

9a NaS 20:45; 46:2.
b PP Duch Svátý.

7 1a 1. Kor. 13:1–13;
Eter 12:3–22, 27–37;
Moroni 8:14; 10:20–23.

2a PP Povolání,
povolání Bohem,
povolati.

3a PP Odpočinouti,
odpočinutí,
spóčinouti.

4a 1. Jan. 2:6;

NaS 19:23.

5a 3. Nepi 14:15–20.

6a Mat. 7:15–18.

b Alma 34:28.

PP Modlitba.

8a Přísl. 15:8.

b NaS 64:34.

liti, ale nikoli s "opravdovým záměrem srdce; ano, a nijak mu to neprospěje, neboť Bůh nikoho takového nepřijímá.

10 Pročež člověk, který je zlý, nemůže činiti to, co je dobré; ani nebude dávat dobrého daru.

11 Neboť vizte, hořký "pramen nemůže přinášeti dobrou vodu; aniž dobrý pramen může přinášeti vodu hořkou; pročež, člověk, který je služebníkem ďáblovým, nemůže následovati Krista; a ^bnásleduje-li Krista, nemůže býti služebníkem ďáblovým.

12 Pročež všechny věci, které jsou "dobré, přicházejí od Boha; a to, co je ^bzlé, přichází od ďábla; neboť ďábel je nepřitelem Boha a bojuje proti němu neustále, a vyzývá a ponouká "hřešiti a činiti to, co je zlé, neustále.

13 Ale vizte, to, co je od Boha, vyzývá a nutká činiti dobro neustále; pročež každá věc, která vyzývá a "nutká činiti dobro a milovati Boha a sloužiti mu, je ^binspirována Bohem.

14 Pročež, střežte se, milovaní bratří moji, abyste nesoudili, že to, co je "zlé, je od Boha nebo že to, co je dobré a od Boha, je od ďábla.

15 Neboť vizte, bratří moji, je vám dáno "souditi, abyste mohli

rozeznávati dobro od zla; a cesta k posouzení je tak jasná, abyste mohli rozeznávati s dokonalým poznáním, jako denní světlo od temné noci.

16 Neboť vizte, "Duch Kristův je dán každému člověku, aby mohl ^brozeznávati dobro od zla; pročež, ukazují vám způsob, jak souditi; neboť každá věc, která vyzývá činiti dobro a přesvědčuje věřiti v Krista, je vyslána mocí a darem Krista; pročež můžete věděti s dokonalým poznáním, že je od Boha.

17 Ale cokoli přesvědčuje lidi, aby činili "zlo a nevěřili v Krista a zapírali ho a nesloužili Bohu, o tom můžete věděti s dokonalým poznáním, že to je od ďábla; neboť tímto způsobem ďábel pracuje, neboť nepřesvědčuje nikoho, aby činil dobro, nikoli, ani jediného; ani jeho andělé to nečiní; ani ti, kteří se mu poddávají.

18 A nyní, bratří moji, vzhledem k tomu, že znáte světlo, kterým můžete souditi, kteréžto světlo je "světlo Kristovo, hleďte, abyste nesoudili nesprávně; neboť stejným ^bsoudem, jakým soudíte vy, budete také souzeni.

19 Pročež, naléhavě vás prosím, bratří, abyste hledali pilně ve "světle Kristově, abyste mohli

9a Jakub 1:6–7; 5:16;
Moroni 10:4.

11a Jakub 3:11–12.

^b Mat. 6:24;
2. Nefi 31:10–13;
NaS 56:2.

12a Jakub 1:17;
1. Jan. 4:1–2;
Eter 4:12.

^b Alma 5:39–42.
^c Hel. 6:30.

^{pp} Hřešiti, hřích.

13a 2. Nefi 33:4;
Eter 8:26.

^b ^{pp} Inspirace,
inspirovati, vnuknutí.

14a Iz. 5:20; 2. Nefi 15:20.

15a ^{pp} Rozeznávání, dar.
16a ^{pp} Svědomí; Světlo,
světlo Kristovo.

^b Gen. 3:5;
2. Nefi 2:5, 18, 26;

Mos. 16:3;
Alma 29:5;
Hel. 14:31.

17a ^{pp} Hřešiti, hřích.

18a Mos. 16:9;
NaS 50:24; 88:7–13.
^{pp} Světlo, světlo
Kristovo.

^b ^{pjs}, Mat. 7:1–2;
Lukáš 6:37; Jan 7:24.

19a NaS 84:45–46.

rozeznávati dobro od zla; a chopíte-li se každé dobré věci a nebudete-li ji odsuzovati, zajisté budete ^bdítětem Kristovým.

20 A nyní, bratří moji, jak je možné, abyste se chopili každé dobré věci?

21 A nyní, přicházím k oné víře, o které jsem pravil, že promluví; a řeknu vám, jak se můžete chopiti každé dobré věci.

22 Neboť vizte, Bůh, ^aznaje všechny věci, jsa od věčnosti do věčnosti, vizte, poslal ^banděly, aby sloužili dětem lidským, aby zjevovali ohledně příchodu Krista; a v Kristu bude přicházeti každá dobrá věc.

23 A Bůh také oznamoval svými vlastními ústy prorokům, že Kristus přijde.

24 A vizte, různými způsoby projevoval dětem lidským věci, které jsou dobré; a všechny věci, které jsou dobré, přicházejí od Krista; jinak by lidé byli ^apadlí a žádná dobrá věc by k nim přijíti nemohla.

25 Pročež, službou ^aandělů a každým slovem, které vyšlo z úst Božích, počali lidé prokazovati víru v Krista; a tak se vírou chopili každé dobré věci; a tak tomu bylo až do příchodu Krista.

26 A poté, co on přišel, byli lidé také spaseni vírou ve jméno jeho; a vírou se stávají syny Božími. A tak jistě, jakože Kristus

žije, pravil tato slova našim otcům řka: ^aO cokoli, co je dobré, budete prositi Otce ve jménu mém ve víře věřice, že obdržíte, vizte, to se vám stane.

27 Pročež, milovaní bratří moji, ustaly ^azázraky proto, že Kristus vystoupil do nebe a usedl na pravici Boží, aby u Otce ^bvyžádal své právo milosrdenství, které má na děti lidské?

28 Neboť on naplnil smysl zákona a požaduje všechny ty, kteří v něho mají víru; a ti, kteří v něho mají víru, ^apřilnou ke každé dobré věci; pročež on ^bobhazuje věc dětí lidských; a přebývá věčně v nebesích.

29 A protože tak učinil, milovaní bratří moji, ustaly zázraky? Vizte, pravím vám: Nikoli; ani andělé nepřestali sloužiti dětem lidským.

30 Neboť vizte, jsou mu poddáni, aby sloužili podle slova příkazu jeho, ukazující se těm, kteří mají silnou víru a pevnou mysl v každé podobě zbožnosti.

31 A úřadem jejich služby je volati lidi ku pokání a naplňovati smlouvy Otcovy, které učinil s dětmi lidskými, a činiti jejich dílo a připravovati mezi dětmi lidskými cestu hlásáním slova Kristova vyvoleným nádobám Páně, aby ti mohli o něm vydávati svědectví.

32 A činěním tohoto Pán Bůh připravuje cestu, aby zbytek lidí mohl míti ^avíru v Krista a aby

19b Mos. 15:10–12; 27:25.

pp Synové a dcery Boží.

22a pp Bůh, Božstvo.

b Možž. 5:58.

pp Andělé.

24a 2. Nefi 2:5.

25a Alma 12:28–30.

26a 3. Nefi 18:20.

pp Modlitba.

27a pp Zázrak.

b Iz. 53:12; Mos. 14:12.

28a Řím. 12:9;

NaS 98:11.

b 1. Jan. 2:1;

2. Nefi 2:9.

pp Přímlyuce.

32a pp Věřiti, víra.

podle moci jeho mohl Duch Svatý míti místo v srdci jejich; a tímto způsobem uskutečňuje Otec smlouvy, které s dětmi lidskými učinil.

33 A Kristus pravil: “Budete-li míti víru ve mne, budete míti moc učiniti jakoukoli věc, která je pro mne ^bžádoucí.

34 A pravil: Čiňte “pokání, všechny končiny země, a pojdte ke mně a buďte pokřtěni ve jménu mém a mějte víru ve mne, abyste mohli být spaseni.

35 A nyní, milovaní bratří moji, je-li tomu tak, že tyto věci, které jsem k vám promluvil, jsou pravdivé, a Bůh vám ukáže s “mocí a velikou slávou posledního ^bdne, že pravdivé jsou, a jsou-li pravdivé, ustal den zázraků?

36 Nebo přestali se andělé dětem lidským ukazovati? Nebo “zadržel před nimi moc Ducha Svatého? Nebo bude ji zadržovati, dokud čas bude trvati nebo země bude státi nebo dokud bude jediný člověk na tváři její, aby byl spasen?

37 Vizte, pravím vám: Nikoli; neboť “zázraky jsou konány vírou; a vírou se andělé zjevují lidem a slouží jim; pročež, jestliže tyto věci ustaly, běda buď dětem lidským, neboť to je pro ^bnevíru, a vše je marné.

38 Neboť nikdo nemůže být spasen, podle slov Kristových, ledaže bude míti víru ve jméno jeho; pročež, jestliže tyto věci ustaly, pak ustala i víra; a strašlivý je stav lidí, neboť jsou, jako by nebylo učiněno žádného vykoupení.

39 Ale vizte, milovaní bratří moji, já o vás soudím lépe, neboť soudím, že pro svou mírnost máte víru v Krista; neboť nemáte-li v něho víru, pak nejste “hodni toho, abyste byli počítáni mezi lid církve jeho.

40 A opět, milovaní bratří moji, chtěl bych k vám promluvit o “naději. Jak tedy můžete dosáhnouti víry, pokud nebudete míti naději?

41 A v co budete “doufati? Vizte, pravím vám, že budete míti ^bnaději skrze usmíření Krista a skrze moc jeho vzkříšení, abyste byli pozvednuti k “životu věčnému, a to pro svou víru v něho, podle příslibu.

42 Pročež, má-li člověk “víru, ^bmusí nezbytně míti naději; neboť bez víry nemůže být žádná naděje.

43 A opět, vizte, pravím vám, že nemůže míti víru a naději, pokud nebude “mírný a pokorného srdce.

44 A je-li tomu tak, jeho “víra a naděje je marná, neboť nikdo

33a Mat. 17:20.
b NaS 88:64–65.

34a 3. Nefi 27:20;
Eter 4:18.

35a 2. Nefi 33:11.
b NaS 35:8.

36a Moroni 10:4–5, 7, 19.

37a Mat. 13:58;
Morm. 9:20;

Eter 12:12–18.

b Moroni 10:19–24.

39a PP Způsobilost,
způsobilý.

40a Eter 12:4.

PP Doufati, naděje.

41a NaS 138:14.

b Tit. 1:2;
Jákos 4:4;

Alma 25:16;

Moroni 9:25.

c PP Věčný život.

42a PP Věřití, víra.

b Moroni 10:20.

43a PP Mírnost, mírný.

44a Alma 7:24;

Eter 12:28–34.

není před Bohem přijatelný, leda mírný a pokorného srdce; a je-li člověk mírný a pokorného srdce a ^bvyzná-li mocí Ducha Svatého, že Ježíš je Kristus, musí nezbytně mít pravou lásku; neboť nemá-li pravou lásku, není ničím; pročez musí nezbytně mít pravou lásku.

45 A ^apravá láska je trpělivá a je dobrotivá a ^bnezávidí a není nadutá, nehledá své, nedá se snadno vydráždit, neobmýšlí zlého a neraduje se z nepravosti, ale raduje se v pravdě, snáší všechny věci, věří všem věcem, doufá ve všechny věci a ve všech věcech vytrvá.

46 Pročez, milovaní bratří moji, nemáte-li pravou lásku, nejste ničím, neboť pravá láska nikdy nepomíjí. Pročez, přilněte k pravé lásce, která je největší ze všeho, neboť všechny věci musejí pominouti –

47 Ale ^apravá láska je čistá ^bláska Kristova a vytrvá na věky; a kdokoli bude posledního dne shledán, že ji má, s tím bude dobře.

48 Pročez, milovaní bratří moji, ^amodlete se k Otci z celé síly srdce, abyste mohli být naplněni touto láskou, kterou uděluje všem, kteří jsou pravými ^bnásledovníky Syna jeho, Ježíše Krista; abyste se mohli státi syny Božími; abychom, až se zjeví,

byli jako on, neboť ho budeme viděti takového, jaký je; abychom mohli mít tuto naději; abychom mohli být ^dočištěni tak, jako on je čistý. Amen.

KAPITOLA 8

Křest malých dětí je zlou ohavností – Malé děti jsou živы v Kristu díky usmíření – Víra, pokání, mírnost a pokora srdce, přijetí Ducha Svatého a vytrvání do konce vedou ke spasení. Kolem roku 401–421 po Kr.

LIST mého ^aotce Mormona napsaný mně, Moronimu; a napsal mi jej krátce po mém povolání ke službě. A takto mi psal řka:

2 Můj milovaný synu Moroni, raduji se převelice, že se tvůj Pán, Ježíš Kristus, na tebe rozpomenul a že tě povolal do služby své a ke svatému dílu svému.

3 Pamatuji na tebe vždy ve svých modlitbách, modle se neustále k Bohu Otci ve jménu jeho Svatého dítěte Ježíše, aby tě, skrze svou nekonečnou ^adobrotivost a ^bmilost, zachovával skrze vytrvalost víry ve jméno jeho až do konce.

4 A nyní, synu můj, promlouvám k tobě o tom, co mne nesmírně rmoutí; neboť zarmucuje mne, že mají vystávat ^aspory mezi vámi.

5 Neboť jestliže jsem zvěděl

44b Lukáš 12:8–9.

pp Svědectví;

Vyznání, vyznati.

45a 1. Kor. 13:1–13.

b pp Záviděti, závist.

47a 2. Nefi 26:30.

pp Prává láska.

b Jozue 22:5.

pp Láska.

48a pp Modlitba.

b pp Ježíš Kristus –

Příklad Ježíše Krista;

Poslouchati,

poslušnost, poslušný.

c 1. Jan. 3:1–3;

3. Nefi 27:27.

d 3. Nefi 19:28–29.

pp Čistota, čistý,

nečistý.

8 1a Sl. Morm. 1:1.

3a Mos. 4:11.

b pp Milost.

4a 3. Nefi 11:22,

28; 18:34.

pravdu, jsou mezi vámi spory ohledně křtu vašich malých dětí.

6 A nyní, synu můj, přeji si, abys pracoval pilně, aby byl tento veliký omyl z prostředku vašeho odstraněn; neboť s tímto záměrem píši tento list.

7 Neboť ihned poté, co jsem tyto věci od tebe zvěděl, tázal jsem se v této věci Pána. A ^aslovo Páně přišlo ke mně mocí Ducha Svátého řkoucí:

8 Naslouchej slovům Krista, svého Vykupitele, svého Pána a svého Boha. Viz, nepřišel jsem na svět volati ku pokání spravedlivé, ale hříšníky; ^azdraví nepotřebují lékaře, ale ti, kteří jsou nemocní; pročez, malé ^bděti jsou ^czdravé, neboť nejsou schopné páchati ^dhřích; pročez prokletí ^eAdamovo je z nich sňato ve mně, takže nad nimi nemá žádné moci; a zákon ^fobřízky je ve mně odňat.

9 A tímto způsobem mi Duch Svátý projevil slovo Boží; pročez, můj milovaný synu, vím, že to je závažný výsměch Bohu, křtíte-li malé děti.

10 Viz, pravím ti, že tyto věci budete učiti – pokání a křest pro ty, kteří dosáhli ^azodpovědnosti a jsou schopni páchati hřích; ano, poučuj rodiče, že musejí činiti pokání a býti pokřtěni a pokořiti se jako malé

^bděti, a budou všichni spaseni i se svými malými dětmi.

11 A jejich malé ^aděti pokání nepotřebují, ani křest. Viz, křest je ku pokání ke splnění přikázání na ^bodpuštění hříchů.

12 Ale malé ^aděti jsou živы v Kristu již od založení světa; není-li tomu tak, Bůh je Bohem stranícím a také Bohem proměnlivým a ^bčinícím rozdíly mezi osobami; neboť kolik malých dětí zemřelo bez křtu!

13 Pročez, jestliže by malé děti nemohly býti spaseny bez křtu, musely by jíti do nekonečného pekla.

14 Viz, pravím ti, že ten, kdo se domnívá, že malé děti potřebují křest, je v žluči hořkosti a v poutech nepravosti; neboť nemá ani ^avíru, ani naději, ani pravou lásku; pročez, jestliže by byl odříznut při této myšlence, musel by jíti do pekla.

15 Neboť je strašlivou zlovolností domnívati se, že Bůh spasí jedno dítě díky křtu, a druhé musí zahynouti, protože žádný křest nemá.

16 Běda buď těm, kteří budou tímto způsobem převraceti cesty Páně, neboť zahynou, pokud nebudou činiti pokání. Viz, promlouvám směle, maje ^apravomoc od Boha; a nebojím se toho, co může učiniti člověk;

7a PP Slovo Boží.

8a Marek 2:17.

b Marek 10:13–16.

c Mos. 3:16; NaS 74:7.

d PP Hřešiti, hřích.

e 2. Nefi 2:25–27.

PP Pád Adama a Evy.

f Gen. 17:10–11.

PP Obřízka.

10a PP Počet vydati,

zodpovědnost,

zodpovědný.

b PP Děti, dítě; Pokora,

pokorný, pokořiti se.

11a PP Děti, dítě; Křest,

křtiti – Podmínky

pro křest.

b PP Odpuštění hříchů.

12a NaS 29:46–47; 93:38.

b Efez. 6:9;

2. Nefi 26:33;

NaS 38:16.

14a 1. Kor. 13:1–13;

Eter 12:6;

Moroni 7:25–28;

10:20–23.

16a PP Pravomoc.

neboť dokonalá ^bláska ‘vyhání všechnu bázeň.

17 A já jsem pln “pravé lásky, což je láska věčná; pročež, všechny děti jsou pro mne stejné; pročež, miluji malé ^bděti dokonalou láskou; a všechny jsou stejné a jsou podílníky spasení.

18 Neboť já vím, že Bůh není Bohem stranícím, ani proměnlivou bytostí; ale je “neproměnlivý od ^bveškeré věčnosti po veškerou věčnost.

19 Malé ^aděti nemohou činiti pokání; pročež, je to strašlivá zlovolnost popíratí ryzí milosrdenství Boží vůči nim, neboť pro jeho ^bmilosrdenství jsou v něm živý.

20 A ten, kdo praví, že malé děti potřebují křest, popírá milosrdenství Kristova a pokládá za nic “usmíření jeho a moc vykoupění jeho.

21 Běda takovým, neboť jsou v nebezpečí smrti, “pekla a ^bnekonečných muk. Říkám to směle; Bůh mi tak přikázal. Poslouchejte je a dbejte jich, jinak se postaví proti vám u ‘soudcovské stolice Kristovy.

22 Neboť vizte, že všechny malé děti jsou ^aživý v Kristu, a

také všichni ti, kteří jsou bez ^bzákona. Neboť moc ‘vykoupění přichází ke všem těm, kteří nemají žádný zákon; pročež, ten, kdo není odsouzen, neboli ten, kdo není pod žádným odsouzením, nemůže činiti pokání; a takovým křest nijak neprospěje –

23 Ale je to výsměch Bohu popírající milosrdenství Kristova a moc Svatého Ducha jeho a vkládající důvěru v “mrtvé skutky.

24 Viz, synu můj, tato věc nemá býti; neboť “pokání je pro ty, kteří jsou pod odsouzením a pod prokletím porušeného zákona.

25 A prvotinami “pokání je ^bkřest; a křest přichází vírou ke splnění přikázání; a splnění přikázání přináší ‘odpuštění hříchů;

26 A odpuštění hříchů přináší “mírnost a pokoru srdce; a pro mírnost a pokoru srdce přichází navštívení ^bDuchem Svatým, kterýžto ‘Utěšitel naplňuje ^anadějí a dokonalou ‘láskou, kterážto láska vytrvá ^fpíli při ^smodlitbě, dokud nepřijde konec, kdy všichni ^hsvatí budou přebývat s Bohem.

27 Viz, synu můj, opět ti napíši,

16b PP Láska.

c 1. Jan. 4:18.

17a PP Pravá láska.

b Mos. 3:16–19.

18a Alma 7:20;

Morm. 9:9.

PP Bůh, Božstvo.

b Moroni 7:22.

19a Lukáš 18:15–17.

b PP Milosrdenství, milosrdný.

20a PP Plán vykoupění;

Usmíření, usmířiti.

21a PP Peklo.

b Jákob 6:10;

Mos. 28:3;

NaS 19:10–12.

c PP Ježíš Kristus – Soudce.

22a PP Spasení – Spasení dětí.

b Skut. 17:30;

NaS 76:71–72.

c PP Vykoupění, vykoupěný, vykoupiti.

23a NaS 22:2.

24a PP Pokání.

25a PP Křest, křtiti –

Podmínky pro křest.

b Mojž. 6:58–60.

c NaS 76:52.

PP Odpuštění hříchů.

26a PP Mírnost, mírný.

b PP Duch Svatý.

c PP Utěšitel.

d PP Doufati, naděje.

e 1. Petr. 1:22;

1. Nefi 11:22–25.

f PP Píle.

g PP Modlitba.

h PP Svatý.

nepůjdu-li brzy proti Lamanitům. Viz, "pýcha tohoto národa, neboli lidu Nefitů, přivodila jejich zničení, ledaže budou činiti pokání.

28 Modli se za ně, synu můj, aby k nim mohlo přijíti pokání. Ale viz, bojím se, že Duch se s nimi již ustal "nesnaditi; a v této části země také usilují o svržení veškeré moci a pravomoci, která pochází od Boha; a ^bpopírají Ducha Svatého.

29 A po odvrhnutí tak velikého poznání, synu můj, musejí brzy zahynouti, k naplnění prorocství, která promlouvali proroci, a také slov našeho Spasitele samotného.

30 Měj se dobře, synu můj, nežli ti opět napíše nebo nežli se opět setkáme. Amen.

Druhý list Mormonův jeho synu Moronimu.

Obsaženo v kapitole 9.

KAPITOLA 9

Jak Nefité, tak Lamanité jsou zkažení a zvrhlí – Jedni druhé mučí a vraždí – Mormon se modlí, aby milost a dobrotivost mohly spočívat na Moronim na věky. Kolem roku 401–421 po Kr.

MŮJ milovaný synu, opět ti píši, abys mohl zvědět, že jsem ještě

na živu; ale píši poněkud o tom, co je bolestné.

2 Neboť viz, měl jsem těžkou bitvu s Lamanity, ve které jsme nezvítězili; a Archeantus padl mečem, a také Luram a Emron; ano, a ztratili jsme veliký počet svých vynikajících mužů.

3 A nyní viz, synu můj, bojím se, že Lamanité tento lid zničí; neboť oni nečiní pokání a Satan je ustavičně podněcuje k vzájemnému hněvu.

4 Viz, pracuji s nimi neustále; a když promlouvám slovo Boží s "ostrostí, třesou se a hněvají se na mne; a když žádné ostrosti neužívám, zatvrzují proti němu srdce své; pročež, bojím se, že se s nimi Duch Páně ustal ^bnesnaditi.

5 Neboť tak nesmírně se hněvají, že se mi zdá, že nemají žádný strach ze smrti; a ztratili svou lásku, jednoho ke druhému; a neustále "žízni po krvi a pomstě.

6 A nyní, můj milovaný synu, i přes jejich tvrdost pracujme "pilně; neboť jestliže bychom ustali ^bpracovati, přivodili bychom na sebe odsouzení; neboť máme, zatímco jsme v tomto stánku z hlíny, vykonati práci, abychom mohli porazit nepřítel vší spravedlivosti a nechati duši svou spočinouti v království Božím.

7 A nyní, píši poněkud o utpení tohoto lidu. Neboť podle znalosti, kterou jsem obdržel

27a NaS 38:39.
PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha.
28a Morm. 5:16.
b Alma 39:6.

PP Neprominutelný
hřích.
9 4a 2. Nefi 1:26–27;
NaS 121:41–43.
b NaS 1:33.

5a Morm. 4:11–12.
6a PP Píle.
b Jákob 1:19;
Enos 1:20.
PP Povinnost.

od Amorona, viz, Lamanité mají mnoho zajatců, které přivedli od věže Šeriza; a byli tam muži, ženy a děti.

8 A manžele a otce oněch žen a dětí zabili; a živí ženy masem jejich manželů a děti masem jejich otců; a vodu jim nedávají žádnou, jen trochu.

9 A přestože je ohavnost Lamanitů tak veliká, nepřesahuje ohavnost našeho lidu v Moriantumu. Neboť viz, mnohé z dcer Lamanitů zajali; a poté, co je připravili o to, co je nade vše drahé a cenné, což je "cudnost a b^tčnost –

10 A poté, co tuto věc učinili, zavraždili je tím nejkrutějším způsobem, mučíte jejich těla až k smrti; a poté, co to učinili, požírají jejich maso jako divá zvěř, pro tvrdost srdce svého; a činí to na znamení statečnosti.

11 Ó můj milovaný synu, jak může lid podobný tomuto, který je bez mravnosti –

12 (A jen málo let uplynulo, a byli mravným a příjemným lidem)

13 Ale ó synu můj, jak může lid podobný tomuto, jehož potěšení je v tak mnohé ohavnosti –

14 Jak můžeme čekati, že Bůh "zadrží ruku svou v soudu proti nám?

15 Viz, mé srdce volá: Běda tomuto lidu. Příklad v soudu, ó Bože, a skryj jejich hříchy a zlovolnost a ohavnosti před tváří svou!

16 A opět, synu můj, je mnoho

"vdov a jejich dcer, jež zůstaly v Šerize; a tu část zásob, kterou neodnesli Lamanité, viz, odneslo vojsko Zenefiovo a nechali je potulovati se, kamkoli mohou, za potravou; a mnoho starých žen cestou umdlévá a umírá.

17 A vojsko, které je se mnou, je slabé; a vojska Lamanitů jsou mezi Šerizou a mnou; a všichni, kteří uprchli k vojsku "Aronovu, padli za oběť jejich strašlivému zvěrstvu.

18 Ó, jaká zkaženost lidu mého! Je bez řádu a bez milosrdenství. Viz, já jsem jen člověk a mám jen sílu člověka a nemohu již déle prosazovati své příkazy.

19 A oni jsou silní ve své zvrácenosti; a jsou stejně zvěrstí, nešetříce nikoho, ani starých, ani mladých; a těší se ze všeho kromě toho, co je dobré; a utrpení našich žen a našich dětí na celé tváři této země přesahuje vše; ano, jazyk to nemůže vypověděti, ani to nemůže býti zapsáno.

20 A nyní, synu můj, nebudu již setrávati u tohoto strašlivého výjevu. Viz, ty znáš zlovolnost tohoto lidu; víš, že je bez zásad a nemá citu; a jeho zlovolnost "přesahuje zlovolnost Lamanitů.

21 Viz, synu můj, nemohu je Bohu doporučiti, aniž by mne udeřil.

22 Ale viz, synu můj, doporučuji Bohu tebe a mám důvěru v Kristu, že budeš spasen; a modlím se k Bohu, aby "ušetřil

9a PP Cudnost.

b PP Ctnost.

14a Alma 10:23.

16a PP Vdova.

17a Morm. 2:9.

20a Hel. 6:34–35.

22a Morm. 8:3.

tvůj život, abys svědčil o návratu tohoto lidu k němu, anebo o jeho naprostém zničení; neboť vím, že musejí zahynouti, pokud nebudou činiti ^bpokání a nenavrátní se k němu.

23 A zahynou-li, bude to jako u Jareditů, pro svéhlavost jejich srdce “vyhledávajícího krev a ^bpomstu.

24 A pakliže zahynou, víme, že mnozí z našich bratří “přešli k Lamanitům, a mnohem více jich k nim ještě přejde; pročež, napiš ještě něco, jestliže budeš ušetřen a já zahynu a neuvidím tě; ale mám důvěru, že tě brzy uvidím; neboť mám posvátné záznamy, které ti chci ^bpředati.

25 Synu můj, buď věrný v Kristu; a kéž tě věci, jež jsem napsal, nezarmucují a netíží až k smrti; ale kéž tě Kristus pozvedne a kéž jeho “utrpení a smrt a zjevení jeho těla našim otcům a jeho milosrdenství a shovívavost a naděje na jeho slávu a ^bvěčný život spočívá v tvé “mysli na věky.

26 A kéž milost Boha Otce, jehož trůn je vysoko v nebesích, a Pána našeho Ježíše Krista, který sedí na “pravici moci jeho, nežli se mu všechny věci stanou poddanými, je a na věky s tebou zůstává. Amen.

KAPITOLA 10

Svědectví o Knize Mormonově přichází mocí Duchu Svatého – Dary Duchu jsou udílány věrným – Duchovní dary vždy doprovázejí víru – Moroniova slova promlouvají z prachu – Pojdte ke Kristu, buďte v něm zdokonalováni a posvěcujte svou duši. Kolem roku 421 po Kr.

NYNÍ já, Moroni, píši něco, co se mi zdá dobré; a píši svým bratřím “Lamanitům; a chtěl bych, aby věděli, že uplynulo více nežli čtyři sta a dvacet let od doby, kdy bylo dáno znamení o příchodu Krista.

2 A “zapečetím tyto záznamy poté, co k vám promluvíím několik slov cestou nabádání.

3 Vizte, chtěl bych vás nabádati, abyste, až budete čísti tyto věci, bude-li to moudrost v Bohu, že je budete čísti, pama-tovali, jak milosrdný byl Pán k dětem lidským od stvoření Adama až do doby, kdy tyto věci obdržíte, a abyste o tom “přemítali v ^bsrdci svém.

4 A až tyto věci obdržíte, chtěl bych vás nabádati, abyste se “tázali Boha, Věčného Otce, ve jménu Krista, zda tyto věci ^bnejsou pravdivé; a budete-li se tázati s “upřímným srdcem,

22b Mal. 3:7;
Hel. 13:11;
3. Nefi 10:6; 24:7.

23a Morm. 4:11–12.
^b Eter 15:15–31.

24a Alma 45:14.
^b Morm. 6:6.

25a PP Usmíření, usmířiti.
^b PP Věčný život.

^c PP Mysl.
26a Lukáš 22:69;
Skut. 7:55–56;
Mos. 5:9;
Alma 28:12.

10 1a NaS 10:48.

2a Morm. 8:4, 13–14.
PP Písma – Příklad
písem prorokován.

3a Deut. 11:18–19.
PP Přemítati.

^b Deut. 6:6–7.

4a PP Modlitba.

^b 1. Nefi 13:39; 14:30;
Mos. 1:6;
Eter 4:10–11; 5:3.

^c PP Čestnost, čestný.

s ^doprávdivým záměrem, majíce ^evíru v Krista, on vám ^fprojeví jejich ^gspravdivost, mocí Ducha Svatého.

5 A mocí Ducha Svatého můžete ^aznáti ^bpravdu ohledně všech věcí.

6 A cokoli, co je dobré, je spravedlné a pravdivé; pročez, nic, co je dobré, nepopírá Krista, ale potvrzuje, že on jest.

7 A vy můžete věděti, že on jest, mocí Ducha Svatého; pročez bych vás chtěl nabádati, abyste nepopírali moc Boží; neboť on působí mocí ^apodle víry dětí lidských, stejně dnes a zítra a na věky.

8 A opět vás nabádám, bratří moji, abyste nepopírali ^adary Boží, neboť jsou mnohé; a pocházejí od téhož Boha. A jsou ^brůzné způsoby, jimiž jsou tyto dary udílány; ale je to tentýž Bůh, který působí všechno ve všech; a lidem jsou předávány projevy Ducha Božího, k jejich prospěchu.

9 Neboť vizte, ^ajednomu je dáno Duchem Božím, aby mohl ^bučiti slovu moudrosti;

10 A jinému, aby mohl učiti slovu poznání skrze téhož Ducha;

11 A jinému převeliká ^avíra; a jinému dary ^buzdravování skrze téhož Ducha;

12 A opět, jinému, aby mohl konati mocné ^azázraky;

13 A opět, jinému, aby mohl prorokovati o všech věcech;

14 A opět, jinému spatřiti anděly a sloužící duchy;

15 A opět, jinému všemožné jazyky;

16 A opět, jinému vykládání jazyků a různých druhů ^ajazyků.

17 A všechny tyto dary přicházejí Duchem Kristovým; a přicházejí ke každému jednotlivě; podle jeho vůle.

18 A chtěl bych vás nabádati, milovaní bratří moji, abyste pamatovali, že ^akaždý dobrý dar pochází od Krista.

19 A chtěl bych vás nabádati, milovaní bratří moji, abyste pamatovali, že on je ^atentýž včera, dnes a na věky, a že všechny tyto dary, o kterých jsem promlouval a které jsou duchovní, nikdy nepominou, dokonce dokud svět bude státi, leda pro ^bnevíru dětí lidských.

20 Pročez, musí býti ^avíra; a musí-li býti víra, musí také býti naděje; a musí-li býti naděje, musí také býti pravá láska.

21 A pokud nemáte ^apravou lásku, nemůžete býti nikterak spaseni v království Božím; a také nemůžete býti spaseni v království Božím, nemáte-li

4d Jakub 1:5–7;
Moroni 7:9.
e pp Věřiti, víra.

f pp Zjevení.

g pp Pravda.

5a NaS 35:19.

pp Rozeznávání, dar;
Svědectví.

b Jan 8:32.

7a 1. Nefi 10:17–19.

8a pp Dary Ducha.

b NaS 46:15.

9a 1. Kor. 12:8–11;

NaS 46:8–29.

b NaS 88:77–79, 118.

11a pp Věřiti, víra.

b pp Uzdravování,
uzdravovati.

12a pp Zázrak.

16a pp Dar jazyků.

18a Jakub 1:17.

19a Židům 13:8.

b Moroni 7:37.

20a Eter 12:3–37.

21a 1. Kor. 13:1–13;

Moroni 7:1, 42–48.
pp Pravá láska.

víru; a také nemáte-li žádnou naději.

22 A nemáte-li žádnou naději, musíte nezbytně býti zoufalí; a zoufalství přichází pro nepravost.

23 A Kristus vskutku pravil našim otcům: “Máte-li víru, můžete činiti všechny věci, které jsou pro mne žádoucí.

24 A nyní, promlouvám ke všem končinám země – že přijde-li den, kdy moc a dary Boží mezi vámi pominou, bude to “pro ^bnevíru.

25 A běda buď dětem lidským, bude-li tomu tak; neboť nebude mezi vámi “nikdo, kdo činí dobro, ne, ani jediný. Neboť bude-li mezi vámi jediný, který činí dobro, bude působiti mocí a dary Božími.

26 A běda těm, kteří způsobí, že tyto věci pominou, a oni zemřou, neboť “zemřou ve svých ^bhříších, a nemohou býti spaseni v království Božím; a pravím tak podle slov Kristových; a nelžu.

27 A nabádám vás, abyste na tyto věci pamatovali; neboť rychle přichází čas, kdy budete věděti, že nelžu, neboť mne uvidíte u stolice Boží; a Pán Bůh vám řekne: Což jsem vám nehlásal “slova svá, jež byla zapsána

tímto mužem jako ^bvolajícím z mrtvých, ano, dokonce jako mluvícím z ^cprachu?

28 Oznamuji tyto věci, aby se naplnila prorocství. A vize, vyjdou z úst věčného Boha; a slovo jeho bude “syčeti od pokolení k pokolení.

29 A Bůh vám ukáže, že to, co jsem zapsal, je pravdivé.

30 A opět bych vás chtěl nabádati, abyste “šli ke Kristu a chopili se každého dobrého daru a ^bnedotýkali se daru zlého, ani věci nečisté.

31 A “probud' se a povstaň z prachu, ó Jeruzaléme; ano, a oděj se v krásný šat svůj, ó dcero ^bsionská; a ^ckůly své ^dposilni a rozšiř hranice své na věky, abys “již nebyla smíchána, aby smlouvy Věčného Otce, které s tebou učinil, ó dome Izraele, se mohly naplniti.

32 Ano, “pojdte ke Kristu a buďte v něm ^bzdokonalování a popírejte v sobě veškerou bezbožnost; a popřete-li v sobě veškerou bezbožnost a budete-li ^cmilovati Boha celou svou mocí, myslí a silou, pak je milost jeho postačující pro vás, abyste milostí jeho mohli býti dokonalí v Kristu; a jste-li ^dmilostí Boží dokonalí v Kristu, nemůžete nikterak popírati moc Boží.

23a Moroni 7:33.

24a Moroni 7:37.

^b pp Nevíra.

25a pjs, Žalmy 14:1–7; Řím. 3:10–12.

26a Ezech. 18:26–27; 1. Nefi 15:32–33; Mos. 15:26.

^b Jan 8:21.

27a 2. Nefi 33:10–11.

^b 2. Nefi 3:19–20;

27:13; 33:13;

Morm. 9:30.

^c Iz. 29:4.

28a 2. Nefi 29:2.

30a 1. Nefi 6:4;

Morm. 9:27;

Eter 5:5.

^b Alma 5:57.

31a Iz. 52:1–2.

^b pp Sion.

^c pp Kůl.

^d Iz. 54:2.

^e Eter 13:8.

32a Mat. 11:28;

2. Nefi 26:33;

Jákob 1:7;

Omni 1:26.

^b Mat. 5:48;

3. Nefi 12:48.

pp Dokonalý.

^c NaS 4:2; 59:5–6.

^d 2. Nefi 25:23.

33 A opět, jste-li milostí Boží dokonalí v Kristu a nepopíráte-li jeho moc, pak jste v Kristu milostí Boží ^aposvěcováni skrze prolití ^bkrve Kristovy, což je ve smlouvě Otce na ^codpuštění hříchů vašich, takže se stáváte ^dsvatými, bez poskvrny.

34 A nyní, říkám všem, mějte

se dobře. Brzy půjdu, abych si ^aodpočinul v ^bráji Božím, dokud nebudou můj ^cduch a tělo opět ^dspojeny a dokud nebudu vítě-zoslavně přiveden ^evzduchem, abych se setkal s vámi před ^fpříjemnou stolicí velikého ^gJehovy, Věčného ^hSoudce jak živých, tak mrtvých. Amen.

33a PP Posvěcení.

b PP Usmíření, usmířiti.

c PP Odpuštění hříchů.

d PP Svatost.

34a PP Odpočinouti,

odpočinutí,
spocínouti.

b PP Ráj.

c PP Duch.

d PP Vzkříšení.

e 1. Tes. 4:17.

f Jákob 6:13.

g PP Jehova.

h PP Ježíš Kristus –
Soudce.

KONEC

NAUKA A SMLOUVY

CÍRKVE JEŽÍŠE KRISTA
SVATÝCH POSLEDNÍCH DNŮ
OBSAHUJÍCÍ ZJEVENÍ DANÁ
JOSEPHU SMITHOVI PROROKOVI,
S NĚKTERÝMI DODATKY JEHO NÁSLEDNÍKŮ
V PŘEDSEDNICTVÍ CÍRKVE

ÚVOD

Nauka a smlouvy je sbírka božských zjevení a inspirovaných oznámení daných pro založení a spravování království Božího na zemi v posledních dnech. Ačkoli většina oddílů je určena členům Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, poselství, varování a nabádání jsou k prospěchu veškerého lidstva a obsahují výzvu všem lidem kdekoli, aby naslouchali hlasu Pána Ježíše Krista, promlouvajícího k nim pro jejich časné blaho a jejich věčné spasení.

Většina zjevení v této sbírce byla přijata skrze Josepha Smitha ml., prvního proroka a presidenta Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Další byla vydána skrze některé z jeho následníků v předsednictví (viz záhlaví k oddílům 135, 136 a 138 a Oficiální prohlášení 1 a 2).

Knihy Nauky a smluv je jedním ze standardních děl Církve společně s Biblií svatou, Knihou Mormonovou a Drahocennou perlou. Avšak Nauka a smlouvy je jedinečná, protože není překladem dávného dokumentu, ale je novodobého původu a byla dána Bohem skrze jeho vyvolené proroky pro znovuzřízení jeho svatého díla a založení království Božího na zemi v těchto dnech. V těchto zjeveních nasloucháme jemnému, ale pevnému hlasu Pána Ježíše Krista promlouvajícího nanovo v dispensaci plnosti časů; a dílo, které je v ní zahájeno, je přípravou pro jeho druhý příchod, pro naplnění slov a ve shodě se slovy všech svatých proroků od doby, kdy počal svět.

Joseph Smith ml. se narodil 23. prosince 1805 v Sharonu v kraji Windsor ve státě Vermont. V útlém věku se přestěhoval s rodinou do Manchesteru na západ státu New York. Právě v době, kdy žil poblíž Manchesteru, na jaře 1820, když mu bylo čtrnáct let, zažil své první vidění, ve kterém byl navštíven osobně Bohem, Věčným Otcem, a jeho Synem Ježíšem Kristem. V tomto vidění mu bylo řečeno, že pravá církev Ježíše Krista, jež byla zřízena v novozákonních dobách a jež poskytovala plnost evangelia, již na zemi není. Další božské projevy, v nichž byl poučován mnoha anděly, následovaly; bylo mu ukázáno, že Bůh má pro něj zvláštní práci, kterou má na zemi učinit, a že skrze něj bude na zemi znovuzřízena církev Ježíše Krista.

V průběhu doby bylo Josephu Smithovi umožněno skrze božskou pomoc přeložit a vydat Knihu Mormonovu. Mezitím byli on a Oliver Cowdery v květnu 1829 Janem Křtitelem vysvěceni k Aronovu kněžství (viz NaS 13) a brzy poté byli také vysvěceni k Melchisedechovu kněžství dávnými apoštoly Petrem, Jakubem a Janem (viz NaS 27:12). Následovala další vysvěcení, při nichž jim byly předány

kněžské klíče Mojžíšem, Eliášem a Eliášem a mnoha dávnými proroky (viz NaS 110; 128:18, 21). Tato vysvěcení byla ve skutečnosti znovuzřízením božské pravomoci člověku na zemi. 6. dubna 1830, pod nebeským vedením, prorok Joseph Smith zřídil Církev a tak pravá Církev Ježíše Krista působí znovu jako instituce mezi lidmi, s pravomocí učit evangelium a poskytovat obřady spasení. (Viz Drahocenná perla, Joseph Smith – Životopis 1:1–75 a NaS 20.)

Tato posvátná zjevení byla přijímána v odpověď na modlitbu, v čase potřeby, a vycházela ze skutečných životních situací zahrnující skutečné lidi. Prorok a jeho společníci usilovali o božské vedení a tato zjevení potvrzují, že ho dostávali. Ve zjeveních vidíme znovuzřizování a odhalování evangelia Ježíše Krista a uvádění dispensace plnosti časů. V těchto zjeveních je také ukázán pohyb Církve na západ ze států New York a Pensylvánie do států Ohio, Missouri, Illinois a nakonec do Velké pánve západní Ameriky a mocné úsilí Svatých snažících se vybudovat Sion na zemi v novodobých dějinách.

Několik počátečních oddílů se pojí se záležitostmi týkajícími se překladu a vydání Knihy Mormonovy (viz oddíly 3, 5, 10, 17 a 19). Některé pozdější oddíly odrážejí práci proroka Josepha Smitha na přípravě inspirovaného překladu Bible, během níž bylo přijato mnoho velkých naukových oddílů (viz například oddíly 37, 45, 73, 76, 77, 86, 91 a 132, z nichž každý má nějaký přímý vztah k překladu Bible).

Ve zjeveních jsou uvedeny nauky evangelia s vysvětleními takových základních záležitostí, jako je podstata Božstva, původ člověka, reálnost Satana, účel smrtelnosti, nutnost poslušnosti, potřeba pokání, působení Svatého Ducha, obřady a úkony, které přináležejí ke spasení, osud země, budoucí podmínky člověka po vzkříšení a soudu, věčnost manželského vztahu a věčná podstata rodiny. Podobně je ukázáno postupné odhalování administrativní struktury Církve s povoláváním biskupů, Prvního předsednictva, Rady Dvanácti a Sedmdesáti a zřízení dalších předsedajících úřadů a kvor. Nakonec, svědectví, které je dáno o Ježíši Kristu – jeho božskosti, jeho majestátnosti, jeho dokonalosti, jeho lásce a jeho vykupující moci – činí z této knihy knihu veliké hodnoty pro lidskou rodinu a knihu cennější než bohatství celé země.

Rada zjevení byla vydána v Sionu (Independence) ve státě Missouri v roce 1833 pod názvem *A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ* (Kniha příkázání pro správu Církve Kristovy). Ohledně tohoto vydání vydali starší Církve závažné svědectví, že Pán dal svědectví jejich duši, že tato zjevení jsou pravdivá. Tak jak Pán pokračoval v komunikaci se svými

služebníky, byla o dva roky později v Kirtlandu ve státě Ohio vydána rozšířená sbírka s názvem *Doctrine and Covenants of the Church of the Latter Day Saints* (Nauka a smlouvy Církve Svatých posledních dnů). K tomuto vydání z roku 1835 bylo připojeno písemné svědectví dvanácti apoštolů, jež následuje:

SVĚDECTVÍ
DVANÁCTI APOŠTOLŮ O PRAVDIVOSTI
KNIHY NAUKY A SMLUV

Svědectví svědků o Knize Pánových přikázání, kterážto přikázání dal své Církvi skrze Josepha Smitha ml., který byl určen hlasem Církve k tomuto účelu:

My jsme, tudíž, ochotni vydati svědectví lidstvu celého světa, každému stvoření na tváři země, že Pán dal svědectví naší duši, skrze Ducha Svatého vylitého na nás, že tato přikázání byla dána inspirací Boží a jsou prospěšná všem lidem a jsou skutečně pravdivá.

Vydáváme toto svědectví světu, s Pánem jako našim pomocníkem; a právě skrze milost Boha Otce a Jeho Syna, Ježíše Krista, je nám umožněno míti tuto výsadu vydati toto svědectví světu, z čehož se nesmírně radujeme, stále se modlíme k Pánu, aby děti lidské mohly z toho míti prospěch.

Jména Dvanácti byla:

Thomas B. Marsh	Orson Hyde	William Smith
David W. Patten	Wm. E. McLellin	Orson Pratt
Brigham Young	Parley P. Pratt	John F. Boynton
Heber C. Kimball	Luke S. Johnson	Lyman E. Johnson

V následných vydáních Nauky a smluv byla připojována dodatečná zjevení nebo jiné záležitosti hodné zaznamenání, jak byla přijímána a jak to bylo potvrzováno kompetentními shromážděními nebo konferencemi Církve.

Do vydání počínaje rokem 1835 byla také začleněna řada sedmi teologických lekcí; ty byly nazvány *Lectures on Faith* (Přednášky o víře). Byly připraveny pro využití ve Škole proroků v Kirtlandu ve státě Ohio, od roku 1834 do roku 1835. I když tyto přednášky jsou prospěšné pro nauku a učení, byly z Nauky a smluv od vydání v roce 1921 vypuštěny, protože nebyly dány neboli předloženy jako zjevení celé Církvi.

Je zřejmé, že v minulých anglických vydáních, zvláště v historických částech záhlaví oddílů, přetrvávaly některé chyby. Následkem toho obsahuje toto vydání opravy dat a místopisných názvů a také několik dalších menších oprav, když se to zdálo vhodné. Tyto změny byly učiněny, aby uvedly materiál do souladu s historickými

dokumenty. Mezi další zvláštní znaky tohoto posledního vydání patří zlepšení v odkazech, v záhlaví oddílů a ve stručných přehledech obsahu, to vše se záměrem pomoci čtenářům porozumět poselství Pána, tak jak je dáno v Nauce a smlouvách, a radovat se z něho.

Úvody k oddílům anglického vydání Nauky a smluv obsahují odkazy na *History of the Church* (Dějiny Církve). *History of the Church* je sedmisvazková historická zpráva Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů od roku 1820 do roku 1848. Protože tyto svazky nebyly přeloženy a jsou k dispozici pouze v angličtině, odkazy na *History of the Church* v úvodech oddílů tohoto vydání Nauky a smluv se týkají svazků těchto dějin v angličtině.

 CHRONOLOGICKÝ POŘÁDEK OBSAHU

<i>Doba</i>	<i>Místo</i>	<i>Oddíly</i>
1823 září	Manchester, New York	2
1828 červenec	Harmony, Pensylvánie	3
léto	Harmony, Pensylvánie	10
1829 únor	Harmony, Pensylvánie	4
březen	Harmony, Pensylvánie	5
duben	Harmony, Pensylvánie	6, 7, 8, 9
květen	Harmony, Pensylvánie	11, 12, 13
červen	Fayette, New York	14, 15, 16, 17, 18
1830 březen	Manchester, New York	19
duben	Fayette, New York	20*, 21
duben	Manchester, New York	22, 23
červenec	Harmony, Pensylvánie	24, 25, 26
srpen	Harmony, Pensylvánie	27
září	Fayette, New York	28, 29, 30, 31
říjen	Fayette, New York	32*, 33
listopad	Fayette, New York	34
prosinec	Fayette, New York	35, 36, 37
1831 leden	Fayette, New York	38, 39, 40
únor	Kirtland, Ohio	41, 42, 43, 44
březen	Kirtland, Ohio	45, 46, 47, 48, 49
květen	Kirtland, Ohio	50
květen	Thompson, Ohio	51
červen	Kirtland, Ohio	52, 53, 54, 55, 56
červenec	Sion, kraj Jackson, Missouri	57
srpen	Sion, kraj Jackson, Missouri	58, 59, 60
srpen	u řeky Missouri, Missouri	61, 62
srpen	Kirtland, Ohio	63
září	Kirtland, Ohio	64
říjen	Hiram, Ohio	65
říjen	Orange, Ohio	66
listopad	Hiram, Ohio	1, 67, 68, 69, 133
listopad	Kirtland, Ohio	70
prosinec	Hiram, Ohio	71
prosinec	Kirtland, Ohio	72
1832 leden	Hiram, Ohio	73, 74
leden	Amherst, Ohio	75
únor	Hiram, Ohio	76
1832 březen	Hiram, Ohio	77, 78, 79, 80, 81
duben	kraj Jackson, Missouri	82, 83
duben	Independence, Missouri	83

* V označeném místě nebo poblíž.

<i>Doba</i>	<i>Místo</i>	<i>Oddíly</i>
1832 srpen	Hiram, Ohio	99
září	Kirtland, Ohio	84
listopad	Kirtland, Ohio	85
prosinec	Kirtland, Ohio	86, 87*, 88
1833 únor	Kirtland, Ohio	89
březen	Kirtland, Ohio	90, 91, 92
květen	Kirtland, Ohio	93, 94
červen	Kirtland, Ohio	95, 96
srpen	Kirtland, Ohio	97, 98
říjen	Perrysburg, New York	100
prosinec	Kirtland, Ohio	101
1834 únor	Kirtland, Ohio	102, 103
duben	Kirtland, Ohio	104*
červen	řeka Fishing, Missouri	105
listopad	Kirtland, Ohio	106
1835 březen	Kirtland, Ohio	107
srpen	Kirtland, Ohio	134
prosinec	Kirtland, Ohio	108
1836 leden	Kirtland, Ohio	137
březen	Kirtland, Ohio	109
duben	Kirtland, Ohio	110
srpen	Salem, Massachusetts	111
1837 červenec	Kirtland, Ohio	112
1838 březen	Far West, Missouri	113*
duben	Far West, Missouri	114, 115
květen	Spring Hill, kraj Daviess, Missouri	116
červenec	Far West, Missouri	117, 118, 119, 120
1839 březen	žalář v Liberty, kraj Clay, Missouri	121, 122, 123
1841 leden	Nauvoo, Illinois	124
březen	Nauvoo, Illinois	125
červenec	Nauvoo, Illinois	126
1842 září	Nauvoo, Illinois	127, 128
1843 únor	Nauvoo, Illinois	129
duben	Ramus, Illinois	130
květen	Ramus, Illinois	131
červenec	Nauvoo, Illinois	132
1844 červen	Nauvoo, Illinois	135
1847 leden	Winter Quarters (nyní ve státě Nebraska)	136
1890 říjen	Salt Lake City, Utah	Oficiální prohlášení-1
1918 říjen	Salt Lake City, Utah	138
1978 červen	Salt Lake City, Utah	Oficiální prohlášení-2

* V označeném místě nebo poblíž.

NAUKA A SMLOUVY

ODDÍL 1

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, během zvláštní konference starších Církve konané v Hiramu ve státě Ohio 1. listopadu 1831 (History of the Church [Dějiny Církve], 1:221–224). Mnohá zjevení byla přijata od Pána před touto dobou a sbírka těchto zjevení pro vydání v knižní formě byla jedním z hlavních předmětů schválených na konferenci. Tento oddíl tvoří Pánovu předmluvu k naukám, smlouvám a přikázáním daným v této dispensaci.

1–7, Hlas varování je pro veškerý lid; 8–16, Odpadlictví a zlovolnost předcházejí druhý příchod; 17–23, Joseph Smith je povolán znovuzřítí na zemi Pánovy pravdy a moci; 24–33, Kniha Mormonova je vynešena na světlo a pravá Církev je zřízena; 34–36, Mír bude odňat ze země; 37–39, Zkoumejte tato přikázání.

POSLOUCHEJTE, ó vy lidé církve mé, praví hlas toho, kdo dlí na výsostech a jehož oko spočívá na všech lidech; ano, vpravdě pravím: Poslouchejte, vy lidé zdaleka; a vy, kteří jste na ostrovech mořských, naslouchejte společně.

2 Neboť vpravdě hlas Páně je pro všechny lidi a není nikoho, kdo mu unikne; a není oka, které nebude viděti, ani ucha, které nebude slyšeti, ani srdce, které nebude proniknuto.

3 A vzpourní budou stíháni

velikým trápením; neboť nepravosti jejich budou oznamovány na střechách domů a tajné skutky jejich budou zjevovány.

4 A hlas varování bude pro veškerý lid, skrze ústa učedníků mých, které jsem vyvolil v těchto posledních dnech.

5 A oni vyjdou a nikdo je nezastaví, neboť já, Pán, jsem jim to přikázal.

6 Vizte, toto je pravomoc má a pravomoc služebníků mých a předmluva má ke knize přikázání mých, která jsem jim dal, aby vám je vydali, ó obyvatelé země.

7 Pročež bojte se a třešte se, ó vy lidé, neboť to, co já, Pán, jsem v nich ustanovil, bude splněno.

8 A vpravdě pravím vám, že ti, kteří vycházejí, nesouce tyto zvěsti obyvatelům země, těm je dána moc pečeti na zemi i na nebi nevěřící a vzpourné;

1 1a 3. Nefi 27:3;
NaS 20:1.
pp Církev Ježíše Krista.
b NaS 38:7–8.
pp Bůh, Božstvo.
c Deut. 32:1.
2a NaS 133:16.
b Filip. 2:9–11.

c pp Srdce.
3a pp Vzpoura.
b Lukáš 8:17; 12:3;
2. Nefi 27:11;
Morm. 5:8.
4a Ezech. 3:17–21;
NaS 63:37.
pp Misionářská práce;
Varování, varovati.

b pp Poslední dny.
6a pp Ježíš Kristus –
pravomoc.
b NaS 72:21.
7a Deut. 5:29;
Kaz. 12:13.
b NaS 1:38.
8a pp Pečetění, pečeti.
b pp Vzpoura.

9 Ano, vpravdě, zpečetiti je ke dni, kdy ^ahněv Boží bude bezmezně vyliť na ^bzlovolné –

10 Ke ^adni, kdy Pán přijde, aby ^bodplatil každému člověku podle ^cskutků jeho a ^dodměřil každému člověku podle míry, kterou měřil bližnímu svému.

11 Pročež hlas Páně dosahuje do končin země, aby všichni, kteří chtějí slyšeti, mohli slyšeti:

12 Připravte se, připravte se na to, co přijde, neboť Pán je nablízku;

13 A ^ahněv Páně je roznícen a ^bmeč jeho je vykoupán na nebi a padne na obyvatele země.

14 A ^arámě Páně bude zjeveno; a přichází den, kdy ti, kteří nechtějí ^bslyšeti hlasu Páně ani hlasu služebníků jeho ani nechtějí ^cdbáti slov proroků a apoštolů, budou ^dodříznuti z prostředku lidu;

15 Neboť se ^aodklonili od ^bobřadů mých a ^cporušili ^dvěčnou smlouvu mou;

16 ^aNehledají Pána, aby zjednali spravedlivost jeho, ale každý člověk kráčí po své ^bvlastní

^ccestě a podle ^dobrazu svého vlastního boha, jehož obraz má podobu světa a jehož podstata je podstatou modly, která ^estárne a zahyne v Babylonu, vpravdě v ^fBabylonu velikém, který padne.

17 Pročež já, Pán, znaje pohromu, která má přijíti na ^aobyvatele země, zavolal jsem na služebníka svého Josepha Smitha ml. a mluvil jsem k němu z nebe a dal jsem mu přikázání;

18 A také jsem dal přikázání dalším, aby hlásali tyto věci světu; a to vše jsem učinil, aby mohlo býti splněno, co bylo psáno proroky –

19 ^aSlabé věci světa vyjdou a potrou mocné a silné, aby člověk neradil bližnímu svému ani ^bnedůvěřoval v rámě těla –

20 Ale aby každý člověk mohl ^amluviti ve jménu Boha Pána, samotného Spasitele světa;

21 Aby také víra mohla růsti na zemi;

22 Aby má věčná ^asmlouva mohla býti utvrzena;

23 Aby plnost ^aevangelia mého

9a Zjev. 19:15–16;
1. Nefi 22:16–17.

b Mos. 16:2;
JS–M 1:31, 55.

10a PP Druhý příchod
Ježíše Krista.

b Ezech. 7:4;
NaS 56:19.
PP Ježíš Kristus –
Soudce.

c Přísl. 24:12;
Alma 9:28; 41:2–5;
NaS 6:33.

d Mat. 7:2.

13a NaS 63:6.

b Ezech. 21:3;
NaS 35:14.

14a Iz. 53:1.

b 2. Nefi 9:31;
Mos. 26:28.

c NaS 11:2.

d Skut. 3:23;
Alma 50:20;
NaS 50:8; 56:3.

15a Jozue 23:16;
Iz. 24:5.

b PP Obřady.
c PP Odpadlictví.
d PP Nová a věčná
smlouva.

16a Mat. 6:33.

b Iz. 53:6.

c NaS 82:6.

d Ex. 20:4;

3. Nefi 21:17.

PP Modlářství.

e Iz. 50:9.

f NaS 64:24; 133:14.
PP Bábel, Babylon;
Světskost.

17a Iz. 24:1–6.

19a Skut. 4:13;
1. Kor. 1:27;
NaS 35:13;
133:58–59.

PP Mírnost, mírný.
b 2. Nefi 28:31.

PP Důvěra,
důvěřovati.

20a PP Svědčiti.

22a NaS 39:11.

PP Nová a věčná
smlouva; Smlouva.

23a PP Evangelium.

mohla být ^bhlásána ^cslabými a prostými do končin světa a před králi a vladaři.

24 Vizte, já jsem Bůh a pravil jsem to; tato ^apříkázání jsou ode mne a byla dána služebníkům mým v slabosti jejich, v ^bjazyce jejich, aby mohli dojít k ^cporozumění.

25 A nakolik by chybovali, aby to mohlo být učiněno známým;

26 A nakolik by hledali ^amoudrost, aby mohli být poučeni;

27 A nakolik by hřešili, aby mohli být ^aukázněni, aby mohli činit ^bpokání;

28 A nakolik by byli ^apokorní, aby mohli být učiněni silnými a požehnáni z výsosti a čas od času obdržeti ^bpoznání.

29 A obdržev záznam Nefitů, ano, totiž služebník můj Joseph Smith ml., aby mohl míti moc přeložiti skrze milosrdenství Boží, mocí Boží, ^aKnihu Mormonovu.

30 A také ti, jimž byla tato příkázání dána, aby mohli míti ^amoc položit základ této

^bcírkve a vynésti ji z mrákoty a z ^ctemnoty, jedinou pravou a živou ^dcírkev na tváři celé země, ve které se mně, Pánovi, dobře ^czalíbilo, mluvím k církvi jako celku, a nikoli k jednotlivcům –

31 Neboť já, Pán, nemohu pohlížeti na ^ahřích se sebemenší mírou shovívavosti;

32 Nicméně tomu, kdo činí pokání a poslouchá příkázání Páně, bude ^aodpuštěno;

33 A ten, kdo ^apokání nečiní, od toho bude ^bodňato dokonce i to světlo, které obdržel, neboť ^cDuch můj se nebude neustále ^dnesnaditi s člověkem, praví Pán zástupů.

34 A opět, vpravdě pravím vám, ó obyvatelé země: Já, Pán, jsem ochoten oznámiti tyto věci ^aveškerému tělu;

35 Neboť já ^anestraním osobám a chci, aby všichni lidé věděli, že ten ^bden rychle přichází; ta hodina ještě není, ale je blízko, na dosah, kdy ^cmír bude odňat ze země a ^dďábel bude míti moc nad svým vlastním panstvím.

36 A také Pán bude míti moc

23b *PP* Misionářská práce.
c 1. Kor. 1:26–29.

24a 2. Nefi 33:10–11;
Moroni 10:27–28.

b 2. Nefi 31:3;
Eter 12:39.

c NaS 50:12.
PP Porozumění.

26a Jakub 1:5; NaS 42:68.
PP Moudrost.

27a *PP* Ukáznovávání,
ukáznovatí.

b *PP* Pokání.

28a *PP* Pokora, pokorný,
pokořiti se.

b *PP* Poznání, znalost.

29a *PP* Knih
Mormonova.

30a NaS 1:4–5, 17–18.

b *PP* Církev Ježíše
Krista Svatých
posledních dnů;
Znovuzřízení
evangelia.

c *PP* Temnota,
duchovní.

d Efez. 4:5, 11–14.

PP Církev, znamení
té pravé.

e NaS 38:10.

31a Alma 45:16;
NaS 24:2.

PP Hřešiti, hřích.

32a NaS 58:42–43.

PP Odpustiti.

33a Mos. 26:32.

b Alma 24:30;

NaS 60:2–3.

c *PP* Duch Svatý.

d Gen. 6:3;

2. Nefi 26:11;

Morm. 5:16;

Eter 2:15;

Moroni 9:4.

34a Mat. 28:19;

NaS 1:2; 42:58.

35a Deut. 10:17;

Skut. 10:34;

Moroni 8:12;

NaS 38:16.
b *PP* Poslední dny.

c NaS 87:1–2.

PP Mír; Znamení časů.

d *PP* Ďábel.

nad ^asvatými svými a bude ^bvládnouti v jejich ^cstředu a sestoupí dolů v ^asoudu na ^eIdumeu neboli svět.

37 Zkoumejte tato ^apříkázání, neboť jsou pravdivá a věrná a proroctví a ^bzaslíbení, která jsou v nich, budou všechna splněna.

38 Co jsem já, Pán, pravil, pravil jsem a neomlouvám se, a i

když nebesa a země pominou, ^aslovo mé nepomine, ale všechna budou ^bsplněna, ať pravena mým vlastním ^chlasem nebo hlasem ^dslužebníků mých, to je ^etotéž.

39 Neboť vizte a hleďte, Pán je Bůh a ^aDuch vydává svědectví a svědectví je pravdivé a ^bpravda trvá na věky věků. Amen.

ODDÍL 2

Výňatek ze slov anděla Moroniho Josephu Smithovi, Prorokovi, když byl večer 21. září 1823 v domě Prorokova otce v Manchesteru ve státě New York (History of the Church, 1:12). Moroni byl poslední v dlouhé řadě dějepisců, kteří psali záznam, který je nyní před světem jako Kniha Mormonova. (Porovnej s Malachiášem 4:5–6; také s oddíly 27:9; 110:13–16 a 128:18.)

1, Eliáš zjeví kněžství; 2–3, Zaslíbení otců jsou zasetá do srdce dětí.

VIZTE, zjevím vám Kněžství rukou ^aEliáše, proroka, před příchodem ^bvelikého a hrozného dne Páně.

2 A ^aon zasadí do srdce dětí ^bzaslíbení učiněná otcům a srdce dětí se obrátí k otcům jejich.

3 Kdyby tomu tak nebylo, celá země by byla zcela zpustošena při jeho příchodu.

ODDÍL 3

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, v Harmony ve státě Pensylvánie v červenci 1828, týkající se ztráty 116 stran rukopisu přeloženého z první části Knihy Mormonovy, která se nazývala Kniha Lehiova. Prorok zdráhavě dovolil, aby tyto strany přešly z jeho opatrování do

36a pp Svatý.

^b pp Ježíš Kristus – Mileniální vláda Kristova.

^c Zach. 2:10–11; NaS 29:11; 84:118–119.

^d pp Soud, souditi.

^e pp Svět.

37a pp Písma.

^b NaS 58:31; 62:6; 82:10.

38a 2. Král. 10:10;

Mat. 5:18; 24:35;

2. Nefi 9:16;

JS–M 1:35.

^b NaS 101:64.

^c Deut. 18:18;

NaS 18:33–38; 21:5.

pp Hlas; Zjevení.

^d pp Prorok.

^e pp Podpora

církevních

vedoucích;

Pravomoc.

39a 1. Jan. 5:6;

NaS 20:27; 42:17.

^b pp Pravda.

2 1a Mal. 4:5–6;

3. Nefi 25:5–6;

NaS 110:13–15;

128:17;

JS–Ž 1:38–39.

pp Eliáš; Klíče

kněžství.

^b NaS 34:6–9;

43:17–26.

2a NaS 27:9; 98:16–17.

^b pp Pečetění, pečetiti;

Spasení pro mrtvé.

opatrování Martina Harrise, jenž sloužil po krátké období jako písař při překládání Knihy Mormonovy. Toto zjevení bylo dáno skrze Urim a Thumim. (History of the Church, 1:21–23.) (Viz oddíl 10.)

1–4, *Pánova cesta je jeden věčný koloběh; 5–15, Joseph Smith musí činiti pokání, jinak ztratí dar překládání; 16–20, Kniha Mormonova vychází, aby spasila sítě Lehiovo.*

DÍLA a plány a záměry Boží nemohou být zmařeny ani nemohou přijít vniveč.

2 Neboť "Bůh nekráčí po křivých stezkách, ani se neobrací napravo, ani nalevo, ani se neodchyluje od toho, co pravil, tudíž stezky jeho jsou přímé a ^bcesta jeho je jeden věčný koloběh.

3 Pamatuj, pamatuj, že to není "dílo Boží, co je zmařeno, ale dílo lidí;

4 Neboť i když člověk může mít mnohá zjevení a mít moc činiti mnohá mocná díla, nicméně jestliže se "vychloubá svou vlastní silou a pokládá za nic ^brady Boží a následuje příkazy své vlastní vůle a ^ctělesných přání, musí padnouti a přivoditi na sebe ^dodplatu spravedlného Boha.

5 Viz, byly ti svěřeny tyto věci, ale jak přísná byla přikázání

daná tobě; vzpomeň si také na zaslíbení, která ti byla dána, jestliže je nepřestoupíš.

6 A viz, jak často jsi "přestupoval přikázání a zákony Boží a následoval jsi ^bpresvědčování lidí.

7 Neboť, viz, neměl ses "báti člověka více nežli Boha. I když lidé pokládají za nic rady Boží a ^bpohrdají slovy jeho –

8 Nicméně ty jsi měl být věrný; a on by vztáhl rámě své a posiloval tě proti všem ohnivým "šípům ^bprotivníka; a byl by s tebou v každé době "trápení.

9 Viz, ty jsi Joseph a ty jsi byl vyvolen konati dílo Páně, ale pro přestupek, nebudeš-li bdělý, padneš.

10 Ale pamatuj, Bůh je milosrdný; tudíž, čiň pokání z toho, co jsi učinil, což je proti přikázání, které jsem ti dal, a ty jsi stále vyvolen a jsi opět povolán k dílu;

11 Pokud tak neučiníš, budeš opuštěn a staneš se jako ostatní lidé a nebudeš již mít žádný dar.

3 1a Žalmy 8:4–10;
NaS 10:43.

2a Alma 7:20.
pp Bůh, Božstvo.
b 1. Nefi 10:18–19;
NaS 35:1.

3a Skut. 5:38–39;
Morm. 8:22;
NaS 10:43.

4a NaS 84:73.
pp Domýšlivost,
marnivost, pycha.

b Jákob 4:10;
Alma 37:37.
pp Přikázání Boží;
Rada.

c pp Tělesný.
d pp Odplata.

6a NaS 5:21;
JS–Ž 1:28–29.
b NaS 45:29; 46:7.

7a Žalmy 27:1;
Lukáš 9:26;
NaS 122:9.

pp Báti se, bázeň,
strach; Odvaha,
odvážný.

b Lev. 26:42–43;
1. Nefi 19:7;
Jákob 4:8–10.

8a Efez. 6:16;
1. Nefi 15:24;
NaS 27:17.

b pp Dábel.
c Alma 38:5.

12 A když jsi vydal to, k čemu ti Bůh dal dar nahlížeti a moc "překládati, vydal jsi to, co bylo posvátné, do rukou zlovolného ^bmuže,

13 Který pokládal za nic rady Boží a porušil nejposvátnější sliby, které byly učiněny před Bohem, a spoléhal se na svůj vlastní soud a "vychloubal se svou vlastní moudrostí.

14 A toto je důvod, proč jsi ztratil výsady své na nějaký čas –

15 Neboť jsi strpěl, aby rada "vůdce tvého byla pošlapávána od počátku.

16 Nicméně, dílo mé půjde dál, neboť tak, jak poznání "Spasitele přišlo do světa skrze ^bsvědectví Židů, právě tak přijde "poznání Spasitele k lidu mému –

17 A k "Nefitům a Jákobitům

a Jozefitům a Zoramitům, skrze svědectví otců jejich –

18 A toto "svědectví vejde ve známost u ^bLamanitů a Lemuelitů a Izmaelitů, kteří "upadali do nevíry pro nepravosti otců svých, kterým Pán strpěl, aby "zničili bratří své Nefity pro nepravosti jejich a ohavnosti jejich.

19 A právě pro tento "záměr jsou tyto ^bdesky, jež obsahují tyto záznamy, zachovány – aby "přísliby Páně, jež učinil lidu svému, mohly být naplněny;

20 A aby "Lamanité mohli dojíti k poznání otců svých a aby mohli znáti zaslíbení Páně a aby mohli ^bvěřiti evangeliu a "spoléhati se na zásluhy Ježíše Krista a být "oslaveni skrze víru ve jméno jeho a aby, skrze pokání své, mohli být spaseni. Amen.

ODDÍL 4

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, jeho otci, Josephu Smithovi st. v Harmony ve státě Pensylvánie v únoru 1829 (History of the Church, 1:28).

1–4, Udatná služba přináší Pánovým služebníkům spasení; 5–6, Božské vlastnosti je uschopňují ke službě; 7, O věci Boží je nutné usilovati.

NYNÍ, vizte, "podivuhodné dílo brzy vyjde mezi děti lidské.

2 Tudíž, ó vy, kteří vstupujete do "služby Boží, hleďte, abyste

12a NaS 1:29; 5:4.

b NaS 10:6–8.

13a pp Domýšlivost, marnivost, pýcha.

15a tj. Pán.

16a pp Spasitel.

b 1. Nefi 13:23–25;

2. Nefi 29:4–6.

c Mos. 3:20.

17a 2. Nefi 5:8–9.

18a pp Kniha

Mormonova.

b 2. Nefi 5:14;

Enos 1:13–18.

c 2. Nefi 26:15–16.

d Morm. 8:2–3.

19a 1. Nefi 9:3, 5.

b pp Zlaté desky.

c 3. Nefi 5:14–15;

NaS 10:46–50.

20a 2. Nefi 30:3–6;

NaS 28:8; 49:24.

b Morm. 3:19–21.

c 2. Nefi 31:19;

Moroni 6:4.

d Moroni 7:26, 38.

4 1a Iz. 29:14;

1. Nefi 14:7; 22:8;

NaS 6:1; 18:44.

pp Znovuzřízení evangelia.

2a pp Sloužití, služba.

mu ^bsloužili celým svým ^csrdcem, ^{mocí}, ^{myslí} a ^{silou}, abyste posledního dne mohli státi před Bohem ^abez úhony.

3 Tudíž, máte-li touhu sloužiti Bohu, jste k tomuto dílu ^apovoláni;

4 Neboť vizte, ^apole je již bílé ke ^bžni; a hle, ten, jenž se rozmachuje srpem svým v síle své, ten ukládá do ^czásoby, takže nezahyne, ale přinese spasení duši své;

5 A ^avíra, ^bnaděje, ^cpravá láska a ^dláska, s ^eokem upřeným na ^fslávu Boží, uschopňují ho pro toto dílo.

6 Pamatujte na víru, ^actnost, poznání, zdrženlivost, ^btrpělivost, bratrskou laskavost, zbožnost, pravou lásku, ^cpokoru, ^dpíli.

7 ^aProste, a obdržíte; klepejte, a bude vám otevřeno. Amen.

ODDÍL 5

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Harmony ve státě Pensylvánie v březnu 1829, na žádost Martina Harrise (History of the Church, 1:28–31).

1–10, *Toto pokolení obdrží Pánovo slovo skrze Josepha Smitha; 11–18, Tři svědci budou svědčiti o Knize Mormonově; 19–20, Slovo Páně bude potvrzováno jako v předchozích dobách; 21–35, Martin Harris může činiti pokání a býti jedním ze svědků.*

VIZ, pravím ti, že jelikož služebník můj ^aMartin Harris si přál svědectví z ruky mé, že ty, služebník můj Joseph Smith

ml., máš ^bdesky, o kterých jsi svědčil a vydával svědectví, že jsi je obdržel ode mne;

2 A nyní, viz, ty mu řekneš toto – ten, který mluvil k tobě, ti pravil: Já, Pán, jsem Bůh a dal jsem tyto věci tobě, služebníku svému Josephu Smithovi ml., a přikázal jsem ti, abys stál jako ^asvědek těchto věcí;

3 A já jsem dal, abys se mnou vstoupil ve smlouvu, že je neukážeš, leda těm ^aosobám, jimž

2b Jozue 22:5;
1. Sam. 7:3;
NaS 20:19; 76:5.
c PP Mysli; Srdce.

d 1. Kor. 1:8;
Jákos 1:19;
3. Nefi 27:20.

3a NaS 11:4, 15;
36:5; 63:57.
PP Povolání,
povolaný Bohem,
povolati.

4a Jan 4:35;
Alma 26:3–5;
NaS 11:3; 33:3, 7.

b PP Žeň.
c 1. Tim. 6:19.

5a PP Věřiti, víra.
b PP Doufati, naděje.

c PP Pravá láska.
d PP Láska.

e Žalmy 141:8;
Mat. 6:22;
Morm. 8:15.

f PP Sláva.
6a PP Ctnost.
b PP Trpělivost.
c PP Pokora, pokorný,
pokořiti se.
d PP Píle.

7a Mat. 7:7–8;
2. Nefi 32:4.

PP Modlitba.
5 1a NaS 5:23–24;
JS–Ž 1:61.

b PP Zlaté desky.

2a PP Svědek.

3a 2. Nefi 27:13.

Viz také Svědectví tří svědků a Svědectví osmi svědků na úvodních stranách Knihy Mormonovy.

jsem ti přikázal; a nemáš nad nimi žádné ^bmoci, ledaže ti ji já dám.

4 A ty máš dar překládati desky; a toto je první dar, který jsem ti dal; a přikázal jsem, že si nemáš činiti nárok na žádný další dar, dokud záměr můj nebude v tomto naplněn; neboť já ti nedám žádný další dar, dokud to nebude dokončeno.

5 Vpravdě, pravím tobě, že běda přijde na obyvatele země, “nebudou-li slov mých poslouchati;

6 Neboť později budeš “vysvěcen a vyjdeš a budeš předávati ^bslova má dětem lidským.

7 Viz, nebudou-li “věřiti slovům mým, nevěřily by tobě, služebníče můj Josephe, i kdyby bylo možné, abys jim ukázal všechny tyto věci, jež jsem ti svěřil.

8 Ó, toto “nevěřící a ^btvrdošíjně pokolení – hněv můj je rozničen proti nim.

9 Viz, vpravdě pravím tobě, “uschoval jsem tyto věci, které jsem svěřil tobě, služebníče můj Josephe, pro moudrý záměr ve mně, a ten bude oznámen budoucím pokolením;

10 Ale toto pokolení bude mítí slovo mé skrze tebe;

11 A kromě svědectví tvého bude mítí “svědectví tří služebníků mých, které povolám a vysvětim, jimž ukáží tyto věci, a oni vyjdou se slovy mými, která jsou dána skrze tebe.

12 Ano, budou věděti s jistotou, že tyto věci jsou pravdivé, neboť z nebe jim to oznámím.

13 Dám jim moc, aby mohli spatřiti a viděti tyto věci tak, jak jsou;

14 A “nikomu jinému mezi tímto pokolením nedám tuto moc obdržeti totéž svědectví, na tomto počátku, kdy ^bcírkev má povstává a přichází z pustiny – jasná jako “měsíc a zářivá jako slunce a děsivá jako vojsko s praporci.

15 A já vyšlu svědectví tří “svědků o slovu svém.

16 A viz, ty, kdož “uvěří slovům mým, ^bnavštívím “projevem ^dDucha svého; a oni budou “zrozeni ze mne, a to z vody a z Ducha –

17 A vy musíte ještě malou chvíli počkati, neboť ještě nejste “vysvěceni –

18 A svědectví jejich také vyjde k “odsouzení tohoto pokolení,

3b 2. Nefi 3:11.
5a Jer. 26:4–5;
Alma 5:37–38;
NaS 1:14.
6a NaS 20:2–3.
pp Vysvěcení,
vysvětití.
b 2. Nefi 29:7.
7a Lukáš 16:27–31;
NaS 63:7–12.
8a pp Nevíra.
b Morm. 8:33.
pp Domýšlivost,

marnivost, pýcha.
9a Alma 37:18.
11a 2. Nefi 27:12;
Eter 5:3–4;
NaS 17:1–5.
14a 2. Nefi 27:13.
b pp Církev Ježíše
Krista; Znovuzřízení
evangelia.
c NaS 105:31; 109:73.
15a NaS 17:1–20.
pp Svědkové Knihy
Mormonovy.

16a Eter 4:11.
b 1. Nefi 2:16.
c NaS 8:1–3.
d pp Duch Svatý.
e pp Dar Ducha
Svatého; Křest, křtítí;
Znovuzrozen, zrozen
z Boha.
17a pp Pravomoc;
Vysvěcení, vysvětití.
18a 1. Nefi 14:7;
NaS 20:13–15.

jestliže zatvrdí srdce své proti slovům Páně;

19 Neboť pustošící "metla vyjde mezi obyvatele země a bude nadále čas od času vylévána, nebudou-li činiti ^bpokání, až země bude "prázdná a obyvatelé její budou stráveni a zcela zničeni jassem ^dpříchodu mého.

20 Viz, pravím ti tyto věci, stejně jako jsem "pravil lidem o zničení Jeruzaléma; a ^bslovo mé bude potvrzováno v této době, tak jako bylo potvrzováno doposud.

21 A nyní ti prikazuji, služebníče můj Josephe, abys činil pokání a kráčel zpřímá přede mnou a nepoddával se již více přesvědčování lidí;

22 A abys byl pevný v "zachovávání příkázání, která jsem ti prikázal; a budeš-li to činiti, viz, dám ti věčný život, i kdybys byl ^bzabit.

23 A nyní, opět, pravím tobě, služebníče můj Josephe, ohledně "muže, který si přeje svědectví –

24 Viz, pravím mu, on se oslavuje a nepokojuje se dostatečně přede mnou; ale jestliže se skloní přede mnou a pokoří se v mocné modlitbě a víře, v upřímnosti srdce svého, potom mu dám "pohlédnouti na věci, které si přeje viděti.

25 A potom řekne lidem tohoto

pokolení: Vizte, viděl jsem věci, jež Pán ukázal Josephu Smithovi ml., a já "vím s jistotou, že jsou pravdivé, neboť jsem je viděl, neboť mi byly ukázány mocí Boha a nikoli člověka.

26 A já Pán mu prikazuji, služebníku svému Martinu Harrisovi, aby jim ohledně těchto věcí neřekl více, ledaže řekne: Viděl jsem je a byly mi ukázány mocí Boží; a toto jsou slova, která řekne.

27 Ale jestliže to popře, poruší smlouvu, kterou předtím se mnou učinil, a viz, je odsouzen.

28 A nyní, pokud se nepokoří a nepřizná přede mnou ty věci, jež učinil, které jsou špatné, a neučiní se mnou smlouvu, že bude zachovávatí prikázání má, a nebude-li prokazovatí víru ve mne, viz, pravím mu, on nebude ty věci viděti, neboť mu nedám pohlédnouti na ty věci, o nichž jsem mluvil.

29 A kdyby tomu tak bylo, prikazuji ti, služebníče můj Josephe, abys mu řekl, že již nebude ohledně této záležitosti ničeho více činiti ani mne více obtěžovati.

30 A kdyby tomu tak bylo, viz, pravím ti, Josephe, až přeložíš několik dalších stránek, přestaneš na čas, dokud ti opět nepřikáži; potom můžeš opět překládati.

19a NaS 29:8; 35:11;
43:17–27.

PP Poslední dny;
Znamení časů.

b PP Pokání.

c Iz. 24:1, 5–6.

d Iz. 66:15–16;

NaS 133:41.

PP Druhý příchod
Ježíše Krista.

20a 1. Nefi 1:18;

2. Nefi 25:9.

b NaS 1:38.

22a PP Poslouchati,
poslušnost, poslušný.

b Alma 60:13;

NaS 6:30; 135:1–7.

23a NaS 5:1.

24a Viz Svědectví tří
svědků na úvodních
stranách Knihy
Mormonovy.

25a Eter 5:3.

31 A pokud toto neučiníš, viz, nebudeš již mítí dar a odejmu ti věci, jež jsem ti svěřil.

32 A nyní, protože předvídám čekání v záloze, aby tě zničili, ano, předvídám, že nepokoří-li se služebník můj Martin Harris a neobdrží-li svědectví z ruky mé, upadne v přestupek;

33 A jsou mnozí, kteří čekají v záloze, aby tě "vyhladili s tváře země; a pro tuto příčinu, aby

tvé dny mohly býti prodlouženy, jsem ti dal tato přikázání.

34 Ano, pro tuto příčinu jsem pravil: Přestaň a v klidu postůj, dokud ti nepřikáží, a já "opatřím prostředky, s nimiž můžeš uskutečnit věc, kterou jsem ti přikázal.

35 A budeš-li "věrný v zachovávání přikázání mých, budeš posledního dne ^bpozvednut. Amen.

ODDÍL 6

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, a Oliveru Cowderymu v Harmony ve státě Pensylvánie v dubnu 1829 (History of the Church, 1:32–35). Oliver Cowdery zahájil své práce jako písař při překládání Knihy Mormonovy 7. dubna 1829. Obdržel již božský projev o pravdě Prorokova svědectví týkajícího se desek, na nichž byl vyryt záznam Knihy Mormonovy. Prorok se tázal Pána skrze Urim a Thumim a obdržel tuto odpověď.

1–6, *Dělníci na Pánově poli získávají spasení; 7–13, Není žádného většího daru než daru spasení; 14–27, Svědectví o pravdě přichází mocí Ducha; 28–37, Hleďte ke Kristu a činně neustále dobro.*

VELIKÉ a "podivuhodné dílo brzy vyjde k dětem lidským.

2 Vizte, já jsem Bůh; dbejte "slova mého, které je živé a mocné, ^bostřejší než dvojsečný meč, k rozdělení kloubů i morku vedví; tudíž, dbejte slov mých.

3 Vizte, "pole je již bílé ke žni;

tudíž každý, kdo si přeje žnouti, ať se rozmachuje srpem svým v síle své a žne, pokud trvá den, aby mohl uchovati jako poklad pro duši svou věčné spasení v království Božím.

4 Ano, každý, kdo se "rozmáchně srpem svým a bude žnouti, ten je povolán Bohem.

5 Tudíž, budete-li mne "prositi, obdržíte; budete-li klepati, bude vám otevřeno.

6 Nyní, jelikož jste prosili, vizte, pravím vám, zachovávejte přikázání má a "usilujte o nastolení a utvrzení věci ^bSionu;

33a NaS 10:6; 38:13, 28.

34a 1. Nefi 3:7.

35a Ex. 15:26; NaS 11:20.

b Jan 6:39–40;

1. Tes. 4:17;

3. Nefi 15:1;

NaS 9:14; 17:8;

75:16, 22.

6 1a Iz. 29:14;

NaS 4:1–7; 18:44.

2a Židům 4:12;

Zjev. 1:16; NaS 27:1.

b Hel. 3:29; NaS 33:1.

3a Jan 4:35;

NaS 31:4; 33:3; 101:64.

4a Zjev. 14:15–19;

Alma 26:5;

NaS 11:3–4, 27.

5a Mat. 7:7–8.

6a 1. Nefi 13:37.

b PP Sion.

7 "Nehledejte ^bbohatství, ale ^cmoudrost, a vizte, ^dtajemství Boží vám budou odhalována a potom budete učiněni bohatými. Vizte, ten, kdo má ^evěčný život, je bohatý.

8 Vpravdě, vpravdě, pravím tobě, tak jak mne žádáš, tak se ti stane; a přeješ-li si to, budeš nástrojem k vykonání mnohého dobra v tomto pokolení.

9 Nemluv k tomuto pokolení o ničem, leda o ^apokání; zachovávej příkázání má a pomáhej nastolit dílo mé, podle příkázání mých, a budeš požehnán.

10 Viz, ty máš dar, a pro dar svůj jsi požehnaný. Pamatuji, je ^aposvátný a přichází shůry –

11 A budeš-li se ^atázati, budeš znáti ^btajemství, která jsou veliká a podivuhodná; tudíž ty budeš používati ^cdar svůj, abys mohl odhaliti tajemství, abys mohl přivésti mnohé k poznání pravdy, ano, ^dpřesvědčiti je o omylu cest jejich.

12 Nedej nikomu dar svůj poznati, ledaže to budou ti, kteří jsou víry tvé. Nezahrávej si s ^aposvátnými věcmi.

13 Budeš-li činiti dobro, ano,

a ^avydržíš-li ^bvěrně do 'konce, budeš spasen v království Božím, což je největší ze všech darů Božích; neboť není žádného většího daru než daru ^aspasení.

14 Vpravdě, vpravdě, pravím tobě, požehnaný jsi pro to, co jsi učinil; neboť ses mne ^atázal, a viz, tak často, jak ses tázal, obdržel jsi poučení od Ducha mého. Kdyby tomu tak nebylo, nebyl bys přišel k místu, kde jsi v této době.

15 Viz, ty víš, že ses mne tázal a já jsem osvětlil ^amysl tvou; a nyní, pravím ti tyto věci, abys mohl věděti, že jsi byl osvětlěn Duchem pravdy;

16 Ano, pravím ti, abys mohl věděti, že není nikoho jiného kromě Boha, kdo ^azná myšlenky tvé a záměry ^bsrdce tvého.

17 Pravím ti tyto věci jako svědectví pro tebe – že slova neboli dílo, které píšeš, je ^apravdivé.

18 Tudíž buď ^apilný; ^bstůj při služebníkově mém Josephovi, věrně, v jakkoli obtížných okolnostech může pro slovo býti.

19 Napomínej ho v chybách jeho a také přijímej napomenutí

7a Alma 39:14;
NaS 68:31.

b 1. Král. 3:10–13;
Mat. 19:23;
Jákos 2:18–19.
PP Bohatství;
Světskost.

c PP Moudrost.

d NaS 42:61, 65.

PP Tajemství Boží.

e NaS 14:7.

9a Alma 29:9;

NaS 15:6;

18:14–15; 34:6.

PP Misionářská práce;

Pokání.

10a NaS 63:64.

11a NaS 102:23;

JS–Ž 1:18, 26.

b Mat. 11:25; 13:10–11;

Alma 12:9.

c PP Dar; Dary Ducha.

d Jakub 5:20;

Alma 62:45;

NaS 18:44.

12a Mat. 7:6.

13a 1. Nefi 15:24.

b Mos. 2:41;

Eter 4:19;

NaS 51:19; 63:47.

c PP Vytrvati.

d PP Spasení.

14a PP Modlitba.

15a PP Mysl.

16a 1. Par. 28:9;

Mat. 12:25;

Mos. 24:12;

3. Nefi 28:6.

PP Vševedoucí.

b 1. Král. 8:39.

17a NaS 18:2.

18a PP Píle.

b NaS 124:95–96.

od něho. Buď trpělivý; buď rozvázný; buď umírněný; měj trpělivost, víru, naději a pravou lásku.

20 Viz, ty jsi Oliver a já jsem mluvil k tobě pro přání tvá; tudíž "uchovávej jako poklad tato slova v srdci svém. Buď věrný a pilný v zachovávání příkázání Božích a já tě obejmú náručí lásky své.

21 Viz, já jsem Ježíš Kristus, "Syn Boží. Já jsem tentýž, jenž přišel ke svým ^bvlastním, ale moji vlastní mne nepřijali. Já jsem to "světlo, jež svítí v ^atemnotě, a temnota ho nechápe.

22 Vpravdě, vpravdě, pravím tobě, přeješ-li si dalšího svědectví, obrať mysl svou k oné noci, kdy jsi volal ke mně v srdci svém, abys mohl "znáti pravdu o těchto věcech.

23 Nevnesl jsem "pokoj do myslí tvé ohledně této záležitosti? Jaké větší ^bsvědectví můžeš mítí než od Boha?

24 A nyní, viz, obdržel jsi svědectví; neboť jestliže jsem ti pravil tyto věci, které žádný člověk nezná, neobdržel jsi svědectví?

25 A viz, dávám ti dar, přeješ-li si ho ode mne, abys "překládal, stejně jako služebník můj Joseph.

26 Vpravdě, vpravdě pravím tobě, že jsou "záznamy, jež obsahují mnoho z evangelia mého, jež byly zadrženy pro ^bzlovolnost lidu;

27 A nyní já ti prikazuji, že máš-li dobrá přání – přání ukládati si poklady v nebi – potom budeš pomáhati přinésti na světlo, prostřednictvím daru svého, ty části "písem mých, které byly skryty pro nepravost.

28 A nyní, viz, dávám tobě a také služebníkú svému Josephovi klíče tohoto daru, které přinesou na světlo tuto službu; a v ústech dvou nebo tří "svědkú bude každé slovo utvrzeno.

29 Vpravdě, vpravdě, pravím vám, zavrhnou-li slova má a tuto část mého evangelia a služby, požehnaní jste, neboť oni vám nemohou učiniti nic více než mně.

30 A i když vám "učiní tak jako mně, požehnaní jste, neboť budete ^bpřebývatí se mnou ve "slávě.

31 Ale "nezavrhnou-li slova má, která budou utvrzena ^bsvědectvím, jež bude dáno, budou požehnaní a potom budete mítí radost z ovoce práce své.

32 Vpravdě, vpravdě, pravím vám, jak jsem pravil učední-

20a Eter 3:21;

NaS 84:85.

21a pp Ježíš Kristus.

b Jan 1:10–12;

Skut. 3:13–17;

3. Nefi 9:16;

NaS 45:8.

c Jan 1:5; NaS 10:58.

pp Světlo, světlo

Kristovo.

d pp Temnota,

duchovní.

22a pp Rozeznávání, dar.

23a pp Pokoj.

b 1. Jan. 5:9;

NaS 18:2.

25a Mos. 8:13;

NaS 5:4; 9:1–5, 10.

26a NaS 8:1; 9:2.

pp Písma – Příchod

písem prorokován.

b pp Zlovolnost,

zlovolný.

27a NaS 35:20.

28a Deut. 19:15;

2. Kor. 13:1;

2. Nefi 27:12–14;

NaS 128:3.

30a NaS 5:22; 135:1–7.

pp Mučednictví,

mučedník.

b Zjev. 3:21.

c pp Sláva.

31a 3. Nefi 16:10–14;

NaS 20:8–15.

b pp Svědectví.

kům svým, kde se dva nebo tři "shromáždí ve jménu mém, ohledně nějaké věci, vizte, tam já budu ^buprostřed nich – právě tak jsem uprostřed vás.

33 "Nebojte se činiti dobro, synové moji, neboť cokoli ^broz-séváte, to budete také žnouti; tudíž, rozséváte-li dobré, budete také žnouti dobré jako svou odměnu.

34 Tudíž, neboj se, malé stádo; čiňte dobro; nechť se země a peklo spolčí proti vám, neboť

jestliže jste postaveni na "skále mé, nemohou zvítěziti.

35 Vizte, neodsuzuji vás; jděte cestou svou a "nehřešte více; konejte s rozvážností dílo, které jsem vám přikázal.

36 "Hleďte ke mně v každé myš-lence; nepochybujte, nebojte se.

37 "Vizte rány, jež probodly bok můj, a také stopy ^bhřebů v rukou a nohou mých; buďte věrní, zachovávejte přikázání má, a "zdědíte ^dkrálovství nebeské. Amen.

ODDÍL 7

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, a Oliveru Cowderymu v Harmony ve státě Pensylvánie v dubnu 1829, když se dotazovali skrze Urim a Thumim ohledně toho, zda Jan, milovaný učedník, zůstal v těle, nebo zemřel. Zjevení je přeloženým zněním záznamu učiněným Janem na pergamentu a jím uschovaným (History of the Church, 1:35–36).

1–3, Jan Milovaný bude žíti, dokud Pán nepřijde; 4–8, Petr, Jakub a Jan drží klíče evangelia.

APÁN pravil ke mně: Jane, "milovaný můj, co si ^bpřeješ? Neboť požádáš-li o to, co chceš, bude ti to dáno.

2 A já jsem mu pravil: Pane, dej mi moc nad "smrtí, abych mohl žíti a přiváděti duše k tobě.

3 A Pán mi pravil: Vpravdě, vpravdě, pravím tobě, protože si přeješ toto, "zůstaneš, dokud nepřijdu ve ^bslávě své, a budeš "prorokovati před národy, po-koleními, jazyky a lidmi.

4 A pro tuto příčinu Pán řekl Petrovi: Chci-li, aby zůstal, do-kud nepřijdu, co je tobě po tom? Neboť on si přál ode mne, aby mohl přiváděti duše ke mně, ale ty si přeješ, abys mohl

32a Mat. 18:19–20.

pp Jednota.

b NaS 29:5; 38:7.

33a pp Odvaha, odvážný.

b Gal. 6:7–8;

Mos. 7:30–31;

Alma 1:28; NaS 1:10.

34a Žalmy 71:3;

Mat. 7:24–25;

1. Kor. 10:1–4;

Hel. 5:12;

NaS 10:69;

18:4, 17; 33:13;

Mojž. 7:53.

pp Skála.

35a Jan 8:3–11.

36a Iz. 45:22; NaS 43:34.

37a pp Ježíš Kristus –

Kristova objevení se

po smrti.

b pp Ukřižování.

c Mat. 5:3, 10;

3. Nefi 12:3, 10.

d pp Království Boží

neboli království nebeské.

7 1a pp Jan, syn

Zebedeův.

b 3. Nefi 28:1–10.

2a Lukáš 9:27.

pp Smrt, tělesná.

3a Jan 21:20–23.

pp Přenesené bytosti.

b pp Druhý příchod

Ježíše Krista; Sláva.

c Zjev. 10:11.

rychle přijít ke mně do "království mého.

5 Pravím ti, Petře, toto bylo dobré přání; ale milovaný můj si přál, aby mohl učiniti více neboli větší dílo mezi lidmi než to, co učinil předtím.

6 Ano, vzal na sebe větší dílo; tudíž učiním ho jako plápolající oheň a "sloužícím andělem; bude

sloužiti těm, kteří budou ^bdědici spasení, kteří dlí na "zemi.

7 A učiním tě služebníkem pro něj a pro bratra tvého Jakuba; a vám třem dám tuto moc a "klíče této služby, dokud nepřijdu.

8 Vpravdě pravím vám, vy oba budete mítí podle přání svých, neboť vy oba se "radujete z toho, co jste si přáli.

ODDÍL 8

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Oliveru Cowderymu v Harmony ve státě Pensylvánie v dubnu 1829 (History of the Church, 1:36–37). V průběhu překládání Knihy Mormonovy Oliver, který nadále sloužil jako písař a který psal podle Prorokova diktování, si přál býti obdařen darem překládání. Pán odpověděl na jeho úpěnlivou prosbu udělením tohoto zjevení.

1–5, Zjevení přichází mocí Ducha Svatého; 6–12, Poznání tajemství Božích a moc překládati dávné záznamy přichází vírou.

OLIVERE Cowdery, vpravdě, vpravdě, pravím tobě, že tak jistě, jakože žije Pán, jenž je Bůh tvůj a Vykupitel tvůj, právě tak jistě obdržíš ^bpoznání jakýchkoli věcí, o které "požádáš ve víře, s upřímným srdcem, věře, že obdržíš poznání ohledně rytin starých ^dzáznamů, které jsou dávné, které obsahují ty části písma mého, o němž bylo

promlouváno "projevem Ducha mého.

2 Ano, viz, budu "mluviti k tobě v mysli tvé a v ^bsrdci tvém skrze "Ducha Svatého, jenž sestoupí na tebe a jenž bude dlíti v srdci tvém.

3 Nyní, viz, toto je duch zjevení; viz, toto je duch, jímž Mojžíš provedl děti Izraele skrze "Rudé moře po suché zemi.

4 Tudíž toto je tvůj dar; použij ho a budeš požehnan, neboť tě vysvobodí z rukou nepřátel tvých, zatímco, kdyby tomu tak nebylo, zabili by tě a přivedli by duši tvou do zkázy.

4a pp Království Boží
neboli království
nebeské.

6a NaS 130:5.

b NaS 76:86–88.

c Jan 10:8–11;
NaS 77:14.

7a Mat. 16:19;
Skut. 15:7;

JS–Ž 1:72.

pp Klíče kněžství.

8a pp Radost.

8 1a JS–Ž 1:66.

pp Cowdery, Oliver.

b pp Poznání, znalost.

c pp Modlitba.

d NaS 6:26–27; 9:2.

e NaS 5:16.

2a NaS 9:7–9.

pp Zjevení.

b pp Srdce.

c pp Duch Svatý.

3a Ex. 14:13–22;

Deut. 11:4;

1. Nefi 4:2;

Mos. 7:19.

pp Rudé moře.

5 Ó, pamatuj na tato "slova a zachovávej příkázání má. Pamatuj, toto je tvůj dar.

6 Nyní, toto nejsou všechny dary tvé; neboť ty máš další dar, což je dar Aronův; viz, on ti řekl mnoho věcí;

7 Viz, není jiné moci kromě moci Boží, jež může způsobiti, aby tento dar Aronův byl s tebou.

8 Tudíž, nepochybuji, neboť je to dar Boží; a ty jej budeš držeti v rukou svých a budeš konati podivuhodná díla; a žádná moc nebude schopna jej odebrati z rukou tvých, neboť on je dílem Božím.

9 A, tudíž, o cokoli mne požádáš, abych ti řekl skrze tento prostředek, to ti dám, a ty budeš míti ohledně toho poznání.

10 Pamatuj, že bez "víry nemůžeš učiniti nic; tudíž žádej ve víře. Nezahrávej si s těmito věcmi; ^bnežádej o to, oč nemáš.

11 Žádej, abys mohl znáti tajemství Boží a abys mohl "překládati a obdržeti poznání ze všech těch dávných záznamů, které byly uschovány, jež jsou posvátné; a podle víry tvé se ti stane.

12 Viz, jsem to já, kdo to pravil; a já jsem týž, jenž promlouval k tobě od počátku. Amen.

ODDÍL 9

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Oliveru Cowderymu v Harmony ve státě Pensylvánie v dubnu 1829 (History of the Church, 1:37–38). Oliver je napomenut, aby byl trpělivý, a je vybidnut, aby byl v této době spíše spokojený se psaním podle diktování překladatele, než aby se pokoušel překládati.

1–6, Další dávné záznamy mají ještě býti přeloženy; 7–14, Kniha Mormonova je překládána prostřednictvím studia a prostřednictvím duchovního potvrzení.

VIZ, pravím tobě, synu můj, protože jsi "nepřekládal podle toho, co sis přál ode mne, a začal jsi opět ^bpsáti pro služebníka mého, Josepha Smitha ml., tudíž proto bych chtěl, abys

pokračoval, dokud nedokončíš tento záznam, který jsem mu svěřil.

2 A potom, viz, mám "další ^bzáznamy, pro něž ti dám moc, abys je mohl pomáhati překládati.

3 Buď trpělivý, synu můj, neboť je to moudrost ve mně, a není nutné, abys překládal v této nynější době.

4 Viz, práce, kterou jsi povolán

5a Deut. 11:18–19.

10a pp Věřiti, víra.

b NaS 88:63–65.

11a NaS 9:1, 10.

9 1a NaS 8:1, 11.

b JS–Ž 1:67.

2a Zmínka o další překladatelské činnosti včetně překladu Bible a Knihy Abrahamovy od Josepha Smitha,

při nichž Oliver Cowdery pomáhal jako pisár.
pp Překlad Josepha Smitha (pjs).
b NaS 6:26; 8:1.

konati, je psáti pro služebníka mého Josepha.

5 A, viz, protože jsi nepokračoval, jak jsi započal, když jsi začal překládati, odňal jsem ti tuto výsadu.

6 ^aNereptej, synu můj, neboť je to moudrost ve mně, že jsem jednal s tebou tímto způsobem.

7 Viz, ty jsi nerozuměl; domníval ses, že ti to dám, i když tomu nevěnuješ žádné myšlenky leda tu, abys mne požádal.

8 Ale, viz, pravím tobě, že ty to musíš ^apromyslet i v mysli své; potom se mne musíš ^btázati, zda je to správné, a jestliže je to správné, já způsobím, aby ^cnitro tvé v tobě ^dhořelo; tudíž, ty ^epocítíš, že je to správné.

9 Avšak nebude-li to správné, nebudeš mít žádné takových pocitů, ale budeš mít ^aotupění myšlení, jež způsobí, že zapomeněš tu věc, která je nespráv-

ná; tudíž, nemůžeš psáti to, co je posvátné, ledaže ti to bude dáno ode mne.

10 Nyní, kdybys to byl věděl, byl bys mohl ^apřekládati; nicméně, není nutné, abys překládal nyní.

11 Viz, bylo to nutné, když jsi začal; ale ty ses ^abál a čas je pryč a není to nutné nyní;

12 Neboť, nevidíš, že jsem dal služebníku svému ^aJosephovi postačující sílu, čímž je to vyrovnáno? A žádného z vás jsem neodsoudil.

13 Čiň tu věc, již jsem ti přikázal, a bude se ti dařiti. Buď věrný a nepoddávej se žádnému ^apokoušení.

14 Stůj pevně v ^adíle, k němuž jsem tě ^bpovolal, a vlas z hlavy tvé nebude ztracen a ty budeš posledního dne ^cpozvednut. Amen.

ODDÍL 10

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, v Harmony ve státě Pensylvánie v létě 1828 (History of the Church, 1:20–23). Pán v něm informuje Josepha o změnách učiněných zlovolnými muži na 116 stranách rukopisu z překladu knihy Lehiový v Knize Mormonově. Tyto strany rukopisu byly ztraceny z vlastnictví Martina Harrise, jemuž byly tyto listy dočasně svěřeny. (Viz záhlaví k oddílu 3.) Zlým plánem bylo vyčkatí očekávaného znovupřeložení tohoto materiálu obsaženého na ukradených stránkách a potom diskreditovati překladatele poukázáním na neshody vytvořené změnami. Že tento zlovolný záměr byl zosnován oním zlým a byl znám Pánovi dokonce tehdy, když Mormon, dávný nefitský dějepisec, zhotovoval

6a pp Reptati.

8a pp Přemítati.

b pp Modlitba.

c Lukáš 24:32.

d pp Inspirace,

inspirovati, vnuknutí;

Svědectví.

e NaS 8:2–3.

9a NaS 10:2.

10a NaS 8:11.

11a pp Báti se, bázeň,
strach.

12a NaS 18:8.

13a pp Pokoušeti,

pokoušení.

14a 1. Kor. 16:13.

b pp Povolání,
povolání Bohem,

povolati.

c Alma 13:29;
NaS 17:8.

své zkrácení shromážděných desek, je ukázáno v Knize Mormonově (viz Slova Mormonova 1:3–7).

1–26, Satan podněcuje zlovolné lidi, aby odporovali Pánovu dílu; 27–33, Usiluje o to, aby zničil duše lidské; 34–52, Evangelium půjde k Lamanitům a všem národům skrze Knihu Mormonovu; 53–63, Pán zřídí svou Církev a své evangelium mezi lidmi; 64–70, Shromáždí kající do své Církve a spasí poslušné.

NYNÍ, viz, pravím tobě, protože jsi vydal tyto záznamy, pro které ti byla dána moc překládati prostřednictvím ^aUrimu a Thumimu do rukou ^bzlovolného muže, ztratil jsi je.

2 A zároveň jsi také ztratil dar svůj a ^amysl tvá byla zatemněna.

3 Nicméně, je ti nyní ^aznovuzřízen; tudíž hled', abys byl věrný a pokračoval na dokončení zbytku práce překládání tak, jak jsi začal.

4 Neběž ^arychleji ani nepracuj více, než máš ^bsilu a prostředky tobě poskytnuté, aby ti umožnily překládati; ale buď ^cpilný do konce.

5 ^aModli se vždy, abys mohl vyjít jako vítěz; abys mohl porazit Satana a abys mohl uniknouti rukám služebníků Satanových, kteří podporují dílo jeho.

6 Viz, oni usilovali o to, aby tě ^azničili; ano, dokonce i ten

^bmuž, kterému jsi důvěřoval, usiloval o to, aby tě zničil.

7 A z tohoto důvodu jsem pravil, že je zlovolným mužem, neboť on usiloval o to, aby ti odňal věci, jež ti byly svěřeny; a on také usiloval o to, aby zničil dar tvůj.

8 A protože jsi vydal záznamy do rukou jeho, viz, zlovolní lidé ti je vzali.

9 Tudíž, ty jsi je vydal, ano, to, co bylo posvátné, zlovolnosti.

10 A, viz, ^aSatan vložil do srdce jejich, aby změnili slova, která jsi dal, aby byla napsána, neboli která jsi přeložil, která vyšla z rukou tvých.

11 A viz, pravím tobě, protože změnili slova, jsou v rozporu s tím, co jsi přeložil a dal, aby bylo napsáno;

12 A tímto způsobem ďábel usiloval o to, aby založil lstivý plán, aby mohl zničit toto dílo;

13 Neboť on vložil do srdce jejich, aby toto učinili, aby skrze lež mohli říci, že tě ^apřistihli ohledně slov, o nichž jsi tvrdil, že jsi je přeložil.

14 Vpravdě, pravím tobě, že já nestrpím, aby Satan uskutečnil svůj zlý plán v této věci.

15 Neboť viz, on vložil do srdce jejich přiměti tě pokoušeti Pána, tvého Boha, žádostí překládati to opět.

10 1a PP Urim a Thumim.

b NaS 3:1–15.

2a PP Mysl.

3a NaS 3:10.

4a Mos. 4:27.

b Ex. 18:13–26.

c Mat. 10:22.

PP Píle.

5a 3. Nefi 18:15–21.

PP Modlitba.

6a NaS 5:32–33; 38:13.

b NaS 5:1–2.

10a PP Ďábel.

13a Jer. 5:26.

16 A potom, viz, oni praví a myslí v srdci svém – Uvidíme, zda mu Bůh dal moc překládati; je-li tomu tak, dá mu také moc opět;

17 A dá-li mu Bůh opět moc nebo bude-li opět překládati neboli jinými slovy přinese-li stejná slova, vizte, my máme tať u sebe a my jsme je změnili;

18 Tudíž nebudou souhlasiti a my řekneme, že lhal v slovech svých a že nemá žádný dar a že nemá žádnou moc;

19 Tudíž my ho zničíme, a také to dílo; a učiníme to, abychom na konci nemuseli býti zahanbeni a abychom mohli získati slávu světa.

20 Vpravdě, vpravdě, pravím tobě, že Satan má velikou vládu nad srdcem jejich; ^apodněcuje je k ^bnepravosti proti tomu, co je dobré;

21 A srdce jejich je ^azkažené a plné ^bzlovolnosti a ohavnosti; a ^cmilují ^dtemnotu raději než světlo, protože ^eskutky jejich jsou zlé; tudíž nechtějí mne prositi.

22 ^aSatan je podněcuje, aby mohl ^bvésti duše jejich ke zničení.

23 A tak založil Istivý plán, zamýšleje zničiti dílo Boží; ale já si to vyžádám z rukou jejich

a v den ^asoudu se to obrátí k jejich hanbě a odsouzení.

24 Ano, on podněcuje srdce jejich ke hněvu proti tomuto dílu.

25 Ano, on jim praví: Klamejte a čekejte v záloze, abyste polapili, abyste mohli zničiti; vizte, to není nic špatného. A tak jim lichotí a říká jim, že to není žádný hřích ^alháti, aby mohli polapiti člověka ve lži, aby ho mohli zničiti.

26 A tak jim lichotí a ^avede je dále, dokud nestáhne duše jejich do ^bpekla; a tak způsobuje, že se polapí sami do své vlastní ^cpasti.

27 A tak chodí po zemi nahoru a dolů, ^asem a tam, a usiluje o to, aby ^bzničil duše lidské.

28 Vpravdě, vpravdě, pravím tobě, běda buď tomu, kdo lže, aby ^aklamal, protože se domnívá, že jiný lže, aby klamal, neboť takoví nejsou vyňati ze ^bspravedlnosti Boží.

29 Nyní, viz, oni změnili tato slova, protože Satan jim říká: On vás oklamal – a tak je svádí lichocením, aby činili nepravost, aby tě přiměli ^apokoušeti Pána, tvého Boha.

30 Viz, pravím tobě, že nebudeš opět překládati ta slova, která vyšla z rukou tvých;

31 Neboť, viz, oni neuskuteční

20a 2. Nefi 28:20–22.

b pp Hřešiti, hřích.

21a NaS 112:23–24.

b pp Zlovolnost, zlovolný.

c Mojž. 5:13–18.

d Mos. 15:26.

pp Temnota, duchovní.

e Jan 3:18–21;

NaS 29:45.

22a 2. Nefi 2:17–18.

b pp Pokoušeti, pokušení.

23a Hel. 8:25;

NaS 121:23–25.

25a 2. Nefi 2:18; 28:8–9;

Alma 10:17;

Mojž. 4:4.

pp Lhaní.

26a pp Odpadlictví.

b pp Peklo.

c Přísl. 29:5–6;

1. Nefi 14:3.

27a Job 1:7.

b 2. Nefi 28:19–23;

NaS 76:28–29.

28a pp Klam, klamati.

b Řím. 2:3.

pp Spravedlnost.

29a Mat. 4:7.

zlé plány své ve lži proti oněm slovům. Neboť, viz, kdybys přinesl stejná slova, oni řeknou, že jsi lhal a že jsi předstíral, že překládáš, a že sis protiřečil.

32 A viz, oni to vydají a Satan zatvrdí srdce lidí, aby je podnítil ke hněvu proti tobě, takže nebudou věřit slovům mým.

33 Tak "Satan zamýšlí přemoci svědectví tvé v tomto pokolení, aby toto dílo nemohlo vyjít v tomto pokolení.

34 Ale viz, zde je moudrost, a protože já ti ukazuji "moudrost a dávám ti příkázání ohledně těchto věcí, co máš činiti, neukazuj ji světu, dokud nedokončíš dílo překládání.

35 Nepodivuj se, že jsem ti pravil: Zde je moudrost, neukazuj ji světu – neboť jsem pravil, neukazuj ji světu, abys mohl být zachován.

36 Viz, neříkám, že ji nebudeš ukazovati spravedlivým;

37 Ale jelikož nemůžeš vždy rozpoznati "spravedlivého neboli jelikož nemůžeš vždy rozlišiti zlovolného od spravedlivého, tudíž pravím tobě, buď v ^btichosti, dokud neuvidím, že je vhodné oznámiti všechny věci ohledně této záležitosti světu.

38 A nyní, vpravdě pravím tobě, že zpráva o těchto ^avěcech, jež jsi napsal, která vyšla z rukou tvých, je vyryta na ^bdeskách Nefiových;

39 Ano, a vzpomínáš si na to, že v oněch záznamech bylo řečeno, že podrobnější zpráva byla dána o těchto věcech na deskách Nefiových.

40 A nyní, protože zpráva, jež je vyryta na deskách Nefiových, je podrobnější ohledně věcí, které, podle moudrosti své, chci přivésti ve známost u lidí touto zprávou –

41 Tudíž, budeš překládati rytiny, které jsou na "deskách Nefiových, postupně dále až dojdeš k vládě krále Beniamina nebo až dojdeš k tomu, co jsi přeložil a co sis ponechal;

42 A viz, vydáš to jako záznam Nefiův; a tak zahanbím ty, kteří změnili slova má.

43 Nestřpím, aby zničili dílo mé; ano, ukáži jim, že moudrost má je větší nežli lstivost ďáblova.

44 Viz, oni dostali jen část, neboli zkrácení, zprávy Nefiovy.

45 Viz, na deskách Nefiových je mnoho věcí, které vrhají více světla na evangelium mé; tudíž, je to moudrost ve mně, abys přeložil tuto první část rytin Nefiových a vydal ji v tomto díle.

46 A viz, veškerý zbytek tohoto "díla obsahuje ty části ^bevangelia mého, které si svatí proroci moji, ano, a také učedníci moji "přáli v modlitbách svých, aby vyšly k tomuto lidu.

33a PP Ďábel.
34a PP Moudrost.

37a Mat. 23:28.
b Ex. 14:14.

38a V úvodu k prvnímu vydání Knihy Mormonovy Prorok

vysvětlil, že text ze ztracených 116 stran byl přeložen z části desek nazývaných „Kniha Lehiova“.
b PP Desky.

41a Sl. Morm. 1:3–7.

46a PP Kniha Mormonova.
b PP Evangelium.
c Enos 1:12–18; Morm. 8:24–26; 9:34–37.

47 A já jsem jim pravil, že jim to bude ^a“dáno podle ^bvíry jejich v modlitbách jejich;

48 Ano, a toto byla víra jejich – že evangelium mé, jež jsem jim dal, aby mohli kázati za dnů svých, mohlo přijíti k bratřím jejich ^a“Lamanitům a také ke všem, kteří se stali Lamanity pro odštěpení své.

49 Nyní, toto není vše – jejich víra v modlitbách jejich byla, aby toto evangelium bylo také oznamováno, pokud by bylo možné, aby jiné národy vlastnily tuto zemi;

50 A tak oni zanechali požehnaní na této zemi v modlitbách svých, aby každý, kdo v této zemi bude věřiti v toto evangelium, mohl míti věčný život;

51 Ano, aby mohla býti svobodnou pro všechny, ať jsou z jakéhokoli národa, pokolení, jazyka nebo lidu.

52 A nyní, viz, podle víry jejich v modlitbách jejich přinesu tuto část evangelia svého ve známost lidu svému. Viz, nepřinesu ji, abych zničil to, co obdrželi, ale abych to zbudoval.

53 A pro tuto příčinu jsem pravil: Nebude-li toto pokolení zatvrzovati srdce své, založím mezi nimi církev svou.

54 Nyní, nepravím to, abych zničil církev svou, ale pravím to, abych církev svou zbudoval;

55 Tudíž, každý, kdo patří k církvi mé, se nemusí ^a“báti, neboť takoví ^b“zdědí ^c“království nebeské.

56 Ale to jsou ti, kteří se mne ^a“nebojí ani nezachovávají příkázání má, ale budují ^b“církev pro sebe, aby dosahovali ^c“zisku, ano, a všichni ti, kteří si počínají zlovolně a budují království ^d“dáblovo – ano, vpravdě, vpravdě, pravím tobě, že to jsou ti, které rozruším, a způsobím, aby se chvěli a třásli až do nitra.

57 Viz, já jsem Ježíš Kristus, ^a“Syn Boží. Přišel jsem ke svým vlastním, a moji vlastní mne nepřijali.

58 Já jsem to ^a“světlo, jež svítí v temnotě, a temnota je nechápe.

59 Já jsem ten, jenž pravil – Mám ^a“další ^b“ovce, které nejsou z tohoto stáda – učedníkům svým, a byli mnozí, kteří mi ^c“nerozuměli.

60 A já ukáži tomuto lidu, že jsem měl další ovce a že byly ^a“větvi ^b“domu Jákobova;

61 A vynesu na světlo podivuhodná díla jejich, jež vykonaly ve jménu mém;

62 Ano, a já také vynesu na světlo evangelium své, kterému byly učeny, a viz, oni nebudou popíratí to, co jsi obdržel, ale budou to budovati a vynesou na světlo ^a“pravdivé body ^b“nauky

47a 3. Nefi 5:13–15;

NaS 3:19–20.

b PP Věřiti, víra.

48a Moroni 10:1–5;

NaS 109:65–66.

55a PP Báti se, bážeň,
strach.

b Mat. 5:10.

c PP Království Boží
neboli království
nebeské.

56a Kaz. 12:13–14.

b PP Dábel – Církev
dáblova.

c 4. Nefi 1:26.

57a Řím. 1:4.

58a NaS 6:21.

59a Jan 10:16.

b PP Dobrý Pastýř.

c 3. Nefi 15:16–18.

60a PP Vinice Páně.

62a 3. Nefi 11:31–40.

mé, ano, a jedinou nauku, jež je ve mne.

63 A toto já učiním, abych mohl utvrditi evangelium své, aby nemuselo býti tak mnoho svárů; ano, "Satan podněcuje srdce lidí k ^bsváru ohledně bodů nauky mé; a v těchto věcech se mýlí, neboť ^cpřekrucují písma a nerozumějí jim.

64 Tudíž, já jim odhalím toto veliké tajemství;

65 Neboť, viz, budu je "shromažďovati, tak jako slepice shromažďuje kuřátka svá pod křídla svá, nebudou-li zatvrzovati srdce své;

66 Ano, chtějí-li přijíti, mohou,

a mohou požívat z "vod života volně.

67 Viz, toto je nauka má – kdokoli činí pokání a "jde ke mně, ten je ^bcírkví mou.

68 Kdokoli "oznamuje více nebo méně nežli toto, ten není ze mne, ale je ^bproti mně; tudíž není z církve mé.

69 A nyní, viz, kdokoli je z církve mé a vytrvá v církvi mé do konce, toho utvrdím na "skále své a ^bbrány pekelné ho nepřemohou.

70 A nyní, pamatuj na slova toho, kdo je život a "světlo světa, Vykupitele svého, ^bPána svého a Boha svého. Amen.

ODDÍL 11

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, jeho bratru Hyrumu Smithovi v Harmony ve státě Pensylvánie v květnu 1829 (History of the Church, 1:39–46). Toto zjevení bylo přijato skrze Urim a Thumim v odpověď na Josephovu úpěnlivou prosbu a dotaz. History of the Church naznačuje, že toto zjevení bylo přijato po znovuzřízení Aronova kněžství.

1–6, *Dělníci na vinici získají spase-
ní; 7–14, Hledej moudrost, hlásej
pokání, důvěřuj Duchu; 15–22,
Zachovávej příkázání a studuj Pá-
novo slovo; 23–27, Nepopírej ducha
zjevení a proctví; 28–30, Ti, kteří
přijímají Krista, se stávají syny
Božími.*

VELIKÉ a "podivuhodné dílo
brzy vyjde mezi děti lidské.

2 Viz, já jsem Bůh; "dbej ^bslova
mého, které je živé a "mocné,
"ostřejší než dvojsečný meč,
k rozdělení kloubů i morku ve-
dví; tudíž, dbej slova mého.

3 Viz, pole je již "bílé ke žni;
tudíž každý, kdo si přeje žnouti,

63a pp ^cĎábel.

^b pp Svár.

^c 2. Petr. 3:16.

65a Lukáš 13:34;

3. Nefi 10:4–6;

NaS 43:24.

66a pp Živá voda.

67a Mat. 11:28–30.

^b pp Církev Ježíše

Krista.

68a 3. Nefi 11:40.

^b Lukáš 11:23.

69a pp Skála.

^b Mat. 16:18;

2. Nefi 4:31–32;

NaS 17:8; 128:10.

70a pp Světlo, světlo

Kristovo.

^b pp Ježíš Kristus.

11 1a Iz. 29:14; NaS 4.

pp Znovuzřízení
evangelia.

2a 1. Nefi 15:23–25;

NaS 1:14; 84:43–45.

^b Židům 4:12.

^c Alma 4:19; 31:5.

^d Hel. 3:29–30;

NaS 6:2.

3a NaS 12:3.

nechť se rozmachuje srpem svým v síle své a žne, pokud trvá den, aby mohl ^buchovati jako poklad pro duši svou ^cvěčné spasení v království Božím.

4 Ano, každý, kdo se bude rozmachovati ^asrpem svým a žnouti, ten je povolán Bohem.

5 Tudíž, budeš-li mne ^aprositi, obdržíš; budeš-li klepati, bude ti otevřeno.

6 Nyní, jelikož jsi prosil, viz, pravím ti, zachovávej příkázání má a usiluj o nastolení a utvrzení věci ^aSionu.

7 Nehledej ^abohatství, ale ^bmoudrost; a viz, tajemství Boží ti budou odhalována a potom budeš učiněn bohatým. Viz, ten, kdo má věčný život, je bohatý.

8 Vpravdě, vpravdě, pravím tobě, tak, jak mne žádáš, tak ti bude učiněno; a přeješ-li si to, budeš nástrojem k vykonání mnohého dobra v tomto pokolení.

9 ^aNemluv k tomuto pokolení o ničem, leda o ^bpokání. Zachovávej příkázání má a pomáhej nastolit dílo mé, ^cpodle příkázání mých, a budeš požehnán.

10 Viz, ty máš ^adar neboli ty budeš mítí dar, budeš-li si přát

ode mne ve víře, s ^bupřímným srdcem, věře v moc Ježíše Krista neboli v mou moc, která promlouvá k tobě;

11 Neboť, viz, to jsem já, kdo promlouvá; viz, já jsem to ^asvětlo, jež svítí v temnotě, a ^bmocí svou dávám tato slova tobě.

12 A nyní, vpravdě, vpravdě, pravím tobě, vlož ^adůvěru svou v toho ^bDucha, který pobízí činiti dobro – ano, činiti správně, ^ckráčet ^dpokorně, ^esouditi spravedlivě; a toto je můj Duch.

13 Vpravdě, vpravdě, pravím tobě, udělím ti ze svého Ducha, který ^aosvítí ^bmysl tvou, který naplní duši tvou ^cradostí;

14 A potom budeš znáti neboli skrze to budeš znáti všechny věci, kterékoli si ode mne budeš přát, které se týkají věci ^aspravedlivosti, ve víře, věře ve mne, že obdržíš.

15 Viz, přikazuji ti, že se nepotřebuješ domnívati, že jsi povolán kázati, dokud nejsi ^apovolán.

16 Počkej ještě chvíli, dokud nebudeš mítí slovo mé, ^askálu mou, církev mou a evangelium mé, abys mohl znáti s jistotou nauku mou.

3b Lukáš 18:22; Hel. 5:8.

c 1. Tim. 6:19.

4a Zjev. 14:15;

NaS 14:3–4.

5a pp Modlitba.

6a Iz. 52:7–8; NaS 66:11.

pp Sion.

7a 1. Král. 3:11–13;

2. Nefi 26:31;

Jákob 2:17–19;

NaS 38:39.

b pp Moudrost.

9a NaS 19:21–22.

b pp Pokání.

c NaS 105:5.

10a NaS 46:8–12.

b Lukáš 8:15.

11a pp Světlo, světlo

Kristovo.

b pp Moc.

12a NaS 84:116.

pp Důvěra,

důvěřovati.

b Řím. 8:1–9;

1. Jan. 4:1–6.

c pp Kráčet, kráčet

s Bohem.

d pp Pokora, pokorný,

pokořiti se.

e Mat. 7:1–5;

Alma 41:14–15.

13a NaS 76:12.

b pp Mysl.

c pp Radost.

14a pp Spravedlivost,

spravedlivý.

15a Čl. v. 1:5.

pp Povolání,

povolání Bohem,

povolati; Pravomoc.

16a NaS 6:34.

pp Skála.

17 A potom, viz, podle přání tvých, ano, vpravdě, podle víry tvé se ti stane.

18 Zachovávej příkázání má; buď v tichosti; dovolávej se Ducha mého;

19 Ano, "přilni ke mně celým srdcem svým, abys mohl pomáhati přinést na světlo ty věci, o nichž bylo promlouváno – ano, překlad díla mého; buď trpělivý, dokud to nedokončíš.

20 Viz, toto je dílo tvé, "zachovávatí příkázání má, ano, celou svou mocí, myslí a silou.

21 Neusiluj o to, abys oznamoval slovo mé, ale nejprve usiluj o to, abys slovo mé "získal, a potom bude jazyk tvůj uvolněn; potom, budeš-li si slovo mé přát, budeš mít Ducha mého a slovo mé, ano, moc Boží k přesvědčování lidí.

22 Ale nyní buď v tichosti; studuj "slovo mé, které vyšlo mezi děti lidské, a také "studuj "slovo mé, které vyjde mezi děti lidské, neboli to, které je nyní překládáno, ano, až získáš vše, co "dám dětem lidským v tomto

pokolení, a potom budou všechny věci k tomu přidány.

23 Viz, ty jsi "Hyrum, syn můj; "hledej království Boží a všechny věci budou přidány podle toho, co je spravedlné.

24 "Stav na skále mé, což je "evangelium mé;

25 Nepopírej ducha "zjevení ani ducha "prorocství, neboť běda tomu, kdo popírá tyto věci;

26 Tudiž, "uchovávej jako poklad v srdci svém slovo mé až do doby, která je podle moudrosti mé, kdy vyjdeš.

27 Vizte, mluvím ke všem, kteří mají dobrá přání a "rozmachují se srpem svým, aby žnuli.

28 Vizte, já jsem "Ježíš Kristus, Syn Boží. Jsem život a "světlo světa.

29 Já jsem tentýž, jenž přišel ke svým vlastním, a moji vlastní mne nepřijali;

30 Ale vpravdě, vpravdě, pravím vám, že všem těm, kteří mne přijímají, dám "moc, aby se stali "syny Božími, totiž těm, kteří věří ve jméno mé. Amen.

ODDÍL 12

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Josephu Knightovi st. v Harmony ve státě Pensylvánie v květnu 1829 (History of the Church, 1:47–48). Joseph Knight uvěřil prohlášením Josepha Smitha

19a Jákob 6:5; NaS 98:11.

20a PP Poslouchati, poslušnost, poslušný.

21a Alma 17:2–3; NaS 84:85.

22a TJ. Bibli.

b PP Písma – Hodnota písem.

c TJ. Knihu

Mormonovu.

d Alma 29:8.

23a JS–Ž 1:4.

b Mat. 6:33.

24a Mat. 7:24–27.

b PP Evangelium.

25a PP Zjevení.

b Zjev. 19:10.

PP Prorocství, prorokovati.

26a Deut. 11:18;

NaS 6:20; 43:34; JS–M 1:37.

27a PP Misionářská práce.

28a PP Ježíš Kristus. b PP Světlo, světlo Kristovo.

30a Jan 1:12.

b PP Synové a dcery Boží.

ohledně jeho vlastnictví desek Knihy Mormonovy a díla překládání, které tehdy probíhalo, a několikrát poskytl Josephu Smithovi a jeho písaři hmotnou pomoc, která jim umožnila pokračovati v překládání. Na žádost Josepha Knighta se Prorok dotázal Pána a obdržel zjevení.

1–6, Dělníci na vinici získají spase-
ní; 7–9, Všichni, kteří si to přejí a
jsou uschopněni, mohou pomáhati
na Pánově díle.

“**V**ELIKÉ a podivuhodné dílo
brzy vyjde mezi děti lidské.

2 Viz, já jsem Bůh; dbej slova
mého, které je živé a mocné,
ostřejší než dvojsečný meč,
k rozdělení kloubů i morku
vedví; tudíž, dbej slova mého.

3 Viz, pole je již bílé ke žni;
tudíž každý, kdo si přeje žnouti,
nechť se rozmachuje srpem
svým v síle své a žne, pokud
trvá den, aby mohl uchovati
jako poklad pro duši svou věčné
spasení v království Božím.

4 Ano, každý, kdo se bude
rozmachovati srpem svým a
žnouti, ten je povolán Bohem.

5 Tudíž, budeš-li mne prositi,
obdržíš; budeš-li klepati, bude
ti otevřeno.

6 Nyní, jelikož jsi prosil, viz,
pravím ti, zachovávej příkázání
má a usiluj o nastolení a utvr-
zení věci Sionu.

7 Viz, promlouvám k tobě a
také ke všem těm, kteří mají přá-
ní nastoliti a utvrditi toto dílo;

8 A nikdo nemůže pomáhati
v tomto díle, ledaže bude “po-
korný a plný lásky, maje víru,
naději a pravou lásku, jsa
umírněný ve všech věcech,
kterékoli budou do péče jeho
svěřeny.

9 Viz, já jsem světlo i život
světa, ten, který promlouvá
tato slova, tudíž dbej na ně
s mocí svou a potom jsi povolán.
Amen.

ODDÍL 13

Vysvěcení Josepha Smitha a Olivera Cowderyho k Aronovu kněžství na břehu řeky Susquehanna poblíž Harmony ve státě Pensylvánie 15. května 1829 (History of the Church, 1:39–42). Vysvěcení bylo učiněno rukama anděla, který se ohlásil jako Jan, tentýž, který je v Novém zákoně nazýván Jan Křtitel. Anděl vysvětlil, že jedná pod vedením Petra, Jakuba a Jana, dávných apoštolů, kteří drží klíče vyššího kněžství, které se nazývá kněžství Melchisedechovo. Josephovi a Oliverovi byl dán slib, že jim bude v příhodném čase předáno kněžství Melchisedechovo. (Viz oddíl 27:7, 8, 12.)

Jsou přineseny klíče a moci Aronova
kněžství.

VÁM, spoluslužebníci moji, ve
jménu Mesiáše, “předávám

12 1a Viz podobné
odkazy v NaS 11:1–6.
8a PP Pokora, pokorný,
pokořiti se.

b PP Lásky.
c PP Věřiti, víra.
d PP Doufati, naděje.
e PP Pravá láska.

13 1a JS–Ž 1:68–75.
PP Vysvěcení,
vysvětití.

^bkněžství Aronovo, které drží klíče služby ^candělů a evangelia ^dpokání a ^ekřtu ponořením na odpuštění hříchů; a to již

nebude nikdy vzato ze země, až i synové ^fLéviovi opět budou obětovati oběť Pánu ve ^gspravedlivosti.

ODDÍL 14

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Davidu Whitmerovi ve Fayette ve státě New York v červnu 1829 (History of the Church, 1:48–50). Whitmerova rodina se velice zajímala o překládání Knihy Mormonovy. Prorok se usídlil v domově Petera Whitmera st., kde dlel, dokud překladatelské dílo nebylo dovedeno do konce a autorská práva na vycházející knihu nebyla zajištěna. Tři ze synů Whitmerových, každý obdržev svědectví o pravosti díla, se hluboce zajímali o své osobní povinnosti. Toto zjevení a dvě následující (oddíly 15 a 16) byla dána v odpověď na dotaz skrze Urim a Thumim. David Whitmer se později stal jedním ze tří svědků Knihy Mormonovy.

1–6, Dělníci na vinici získají spasení; 7–8, Věčný život je největší z Božích darů; 9–11, Kristus stvořil nebesa a zemi.

VELIKÉ a “podivuhodné dílo brzy vyjde k dětem lidským.

2 Viz, já jsem Bůh; dbej slova mého, které je živé a mocné, ostřejší než dvojsečný meč, k rozdělení kloubů i morku vedví; tudíž, dbej slova mého.

3 Viz, pole je již bílé ke žni; tudíž každý, kdo si přeje žnouti, nechť se rozmachuje srpem svým v síle své a žne, pokud trvá den, aby mohl uchovati jako poklad pro duši

svou věčné spasení v království Božím.

4 Ano, každý, kdo se bude rozmachovati srpem svým a žnouti, ten je povolán Bohem.

5 Tudíž, budeš-li mne prositi, obdržíš; budeš-li klepati, bude ti otevřeno.

6 Usiluj o nastolení a utvrzení mého Sionu. Zachovávej příkázání má ve všech věcech.

7 A budeš-li “zachovávatí příkázání má a ^bvytrváš-li do konce, budeš mítí ^c“věčný život, kterýžto dar je největší ze všech darů Božích.

8 A stane se, že budeš-li prositi Otce ve jménu mém, ve víře

1b NaS 27:8; 84:18–34.

pp Aronovo kněžství.

c pp Andělé.

d pp Pokání.

e pp Křest, křtítí.

f Viz zprávu Olivera Cowderyho o znovuzřízení

Aronova kněžství na konci textu Joseph Smith – Životopis.

Deut. 10:8;

1. Par. 6:48;

NaS 128:24.

g pp Spravedlivost, spravedlivý.

14 1a Viz podobné

odkazy v NaS 11:1–6.

7a Lev. 26:3–12;

Jan 15:10;

Mos. 2:22, 41;

NaS 58:2.

b pp Vytrvatí.

c 2. Nefi 31:20;

NaS 6:13.

pp Věčný život.

věře, obdržíš ^aDucha Svatého, který dává promlouvat, abys mohl státi jako ^bsvědek těch věcí, o kterých ^cuslyšíš a které uvidíš, a také abys mohl oznamovati pokání tomuto pokolení.

9 Viz, já jsem ^aJežíš Kristus, ^bSyn ^cživého Boha, jenž ^dstvořil nebesa a ^ezemi, ^fsvětlo, jež nemůže býti skryto v ^gtemnotě;

10 Pročež, musím přenést ^aplnost evangelia svého od ^bpohanů na dům Izraele.

11 A viz, ty jsi David, a jsi povolán, abys pomáhal; kteroužto věc budeš-li činiti a budeš-li věrný, budeš požehnán jak duchovně, tak časně a veliká bude tvá odměna. Amen.

ODDÍL 15

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Johnu Whitmerovi ve Fayette ve státě New York v červnu 1829 (History of the Church, 1:50). (Viz záhlaví k oddílu 14.) Poselství je důvěrně a působivě osobní v tom, že Pán mluví o tom, co bylo známo pouze Johnu Whitmerovi a jemu. John Whitmer se později stal jedním z osmi svědků Knihy Mormonovy.

1–2, *Pánovo rámě je nad celou zemí; 3–6, Kázati evangelium a spasiti duše je věcí nejcennější.*

POSLOUCHEJ, služebníče můj Johne, a naslouchej slovům Ježíše Krista, svého Pána a svého Vykupitele.

2 Neboť viz, pravím tobě s ostrostí a s ^a“mocí, neboť rámě mé je nad celou zemí.

3 A řeknu ti to, co žádný člověk nezná, kromě mne a tebe samotného –

4 Neboť mnohokrát sis přál ode mne zvědět to, co bude pro tebe nejcennější.

5 Viz, požehnaný jsi pro tuto věc a za promlouvání slov mých, která jsem ti dal, podle příkázání mých.

6 A nyní, viz, pravím tobě, že věc, která bude pro tebe nejcennější, bude ^aoznamovati pokání tomuto lidu, abys mohl přivádět duše ke mně, abys mohl s nimi ^bodpočívati v ^ckrálovství ^dOtce mého. Amen.

8a pp Duch Svatý.

b Mos. 18:8–10.

pp Svědek.

c Viz Svědectví tří svědků na úvodních stranách Knihy Mormonovy.

9a Mos. 4:2;

NaS 76:20–24.

b Řím. 1:4.

c Dan. 6:26;

Alma 7:6;

NaS 20:19.

d Jan 1:1–3, 14;

3. Nefi 9:15;

NaS 45:1.

pp Stvoření, stvořiti.

e Abr. 4:12, 24–25.

f 2. Sam. 22:29.

pp Světlo, světlo Kristovo.

g pp Temnota, duchovní.

10a NaS 20:8–9;

JS–Ž 1:34.

b pp Pohané.

15 2a Hel. 3:29–30.

pp Moc.

6a NaS 18:15–16.

pp Misionářská práce.
b pp Odpočinouti, odpočinutí, spočinouti.

c pp Království Boží neboli království nebeské.

d pp Otec v nebi.

ODDÍL 16

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Peteru Whitmerovi ml. ve Fayette ve státě New York v červnu 1829 (History of the Church, 1:51). (Viz záhlaví k oddílu 14.) Peter Whitmer ml. se později stal jedním z osmi svědků Knihy Mormonovy.

1–2, *Pánovo rámě je nad celou zemí; 3–6, Kázati evangelium a spasiti duše je věcí nejcennější.*

POSLOUCHEJ, služebnice můj Petere, a naslouchej slovům Ježíše Krista, svého Pána a svého Vykupitele.

2 Neboť viz, pravím tobě s ostrostí a s mocí, neboť rámě mé je nad celou zemí.

3 A řeknu ti to, co žádný člověk nezná, kromě mne a tebe samotného –

4 Neboť mnohokrát sis přál ode mne zvědět to, co bude pro tebe nejcennější.

5 Viz, požehnaný jsi pro tuto věc a za promlouvání slov mých, která jsem ti dal, podle přikázání mých.

6 A nyní, viz, pravím tobě, že věc, která bude pro tebe nejcennější, bude oznamovati pokání tomuto lidu, abys mohl přivádět duše ke mně, abys mohl s nimi odpočívati v království mého Otce. Amen.

ODDÍL 17

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Oliveru Cowderymu, Davidu Whitmerovi a Martinu Harrisovi ve Fayette ve státě New York v červnu 1829 předtím, než viděli desky s rytinami, které obsahovaly záznam Knihy Mormonovy (History of the Church, 1:52–57). Joseph a jeho písař, Oliver Cowdery, se dověděli z překladu desek Knihy Mormonovy, že budou určeni tři zvláštní svědci (viz Eter 5:2–4; 2. Nefi 11:3; 27:12). Oliver Cowdery, David Whitmer a Martin Harris byli pohnuti inspirovaným přáním býti těmito třemi zvláštními svědky. Prorok se dotazoval Pána a toto zjevení bylo dáno v odpověď skrze Urim a Thumim.

1–4, *Vírou tři svědci uvidí desky a další posvátné věci; 5–9, Kristus vydává svědectví o božskosti Knihy Mormonovy.*

VIZTE, pravím vám, že musíte spoléhati na slovo mé, a budete-li tak činiti s celým úmyslem srdce, ^auvidíte ^bdesky a také náprsník, ^cmeč Labanův, ^dUrim a Thumim, které byly

16 1a Viz podobné odkazy v NaS 15:1–6.

17 1a 2. Nefi 27:12; Eter 5:2–4; NaS 5:15. Viz také Svědectví

tří svědků na úvodních stranách Knihy Mormonovy.
b Morm. 6:6; JS–Ž 1:52.
pp Desky.

c 1. Nefi 4:8–9;
2. Nefi 5:14;
Jákos 1:10;
Mos. 1:16.
d pp Urim a Thumim.

dány "bratru Jaredovu na hoře, když mluvil s Pánem 'tváří v tvář, a s "zázračné ukazatele, které byly dány Lehimu, když byl v pustině, u okraje "Rudého moře.

2 A svou vírou je uvidíte, totiž tou vírou, kterou měli proroci za stara.

3 A poté, co získáte víru a uvidíte je očima svýma, budete o nich "svědčiti mocí Boží;

4 A toto učiníte, aby služebník můj Joseph Smith ml. nemohl býti zničen, abych mohl uskutečnit spravedlivé záměry své pro děti lidské skrze toto dílo.

5 A budete svědčiti, že jste je viděli, stejně jako služebník můj Joseph Smith ml. je viděl;

neboť bylo to mou mocí, že je viděl, a to proto, že měl víru.

6 A on přeložil tu "knihu, totiž tu "část, kterou jsem mu přikázal, a jakože Pán váš a Bůh váš žije, je pravdivá.

7 Pročež, vy jste obdrželi stejnou moc a stejnou víru a stejný dar jako on;

8 A budete-li činiti tato má poslední přikázání, jež jsem vám dal, "brány pekelné vás nepřemohou; neboť "milost má je postačující pro vás a budete "posledního dne pozvednuti.

9 A já, Ježíš Kristus, váš "Pán a váš Bůh, jsem vám to pravil, abych mohl uskutečnit spravedlivé záměry své pro děti lidské. Amen.

ODDÍL 18

Zjevení Josephu Smithovi, Prorokovi, Oliveru Cowderymu a Davidu Whitmerovi dané ve Fayette ve státě New York v červnu 1829 (History of the Church, 1:60–64). Když bylo předáno Aronovo kněžství, bylo přislíběno předání kněžství Melchisedechova (viz záhlaví k oddílu 13). Jako odpověď na úpěnlivou prosbu o poznání ohledně této záležitosti Pán dal toto zjevení.

1–5, *Písma ukazují, jak budovatí Církev*; 6–8, *Svět dozrává v nepravosti*; 9–16, *Cena duší je veliká*; 17–25, *Aby lidé získali spasení, musejí vzítí na sebe jméno Kristovo*; 26–36, *Povolání a poslání Dvanácti je zjeveno*; 37–39, *Oliver Cowdery a David Whitmer mají vyhledati Dvanáct*; 40–47, *Aby lidé*

získali spasení, musejí činiti pokání, býti pokřtěni a zachovávatí přikázání.

NYNÍ, viz, pro věc, kterou Nsis ty, služebníče můj Oliveru Cowdery, přál zvědětí ode mne, dávám ti tato slova:

2 Viz, projevil jsem ti svým

1e Eter 3:1–28.
f Gen. 32:30;
Ex. 33:11;
Mojž. 1:2.
g 1. Nefi 16:10, 16,
26–29;
Alma 37:38–47.

h 1. Nefi 2:5.
3a PP Svědčiti; Svědek.
6a PP Kniha
Mormonova.
b 2. Nefi 27:22;
3. Nefi 26:7–10.
8a Mat. 16:18;

3. Nefi 11:39;
NaS 10:69.
b PP Milost.
c 1. Nefi 13:37;
3. Nefi 27:14–15, 22;
NaS 9:14.
9a PP Pán.

Duchem v mnoha případech, že věci, které jsi psal, jsou "pravdivé; pročez ty víš, že jsou pravdivé.

3 A jestliže víš, že jsou pravdivé, viz, dávám ti příkázání, abys spoléhal na věci, jež jsou "napsány;

4 Neboť v nich jsou napsány všechny věci ohledně založení církve mé, "evangelia mého a ^bskály mé.

5 Pročez, budeš-li stavěti církev mou na základu evangelia mého a skály mé, brány pekelné tě nepřemohou.

6 Viz, "svět dozrává v nepravosti; a musí nezbytně býti, aby děti lidské byly podněcovány k pokání, jak ^bpohané, tak také dům Izraele.

7 Pročez, jelikož jsi byl "pokřtěn rukama služebníka mého Josepha Smitha ml., podle toho, co jsem mu přikázal, on splnil věc, kterou jsem mu přikázal.

8 A nyní, nepodivuj se, že jsem ho povolal ke svému vlastnímu záměru, kterýžto záměr je znám mně; pročez, bude-li "pilný v ^bzachovávaní příkázání mých, bude "požehnaný věčným životem; a jméno jeho je "Joseph.

9 A nyní, Oliveru Cowdery, pravím tobě, a také Davidu Whitmerovi, cestou příkázání; neboť, vizte, příkazují všem lidem všude, aby činili pokání, a pravím vám, tak jako Pavlovi, svému "apoštolovi, neboť vy jste povolání vpravdě týmž povoláním, kterým on byl povolán.

10 Pamatujte, "cena ^bduší je veliká v očích Božích;

11 Neboť, vizte, Pán, váš "Vykupitel, vytrpěl ^bsmrt v těle; pročez on "vytrpěl ^bbolest všech lidí, aby všichni lidé mohli činiti pokání a přijíti k němu.

12 A on "vstal opět z mrtvých, aby mohl přivesti všechny lidi k sobě, pod podmínkou ^bpokání.

13 A jak veliká je "radost jeho z duše, která činí pokání!

14 Pročez, vy jste povolání "hlásati pokání těmto lidem.

15 A pakliže budete pracovati po všechny dny své při hlásání pokání tomuto lidu a přivedete jen jednu "duši ke mně, jak veliká bude radost vaše s ní v království mého Otce!

16 A nyní, jestliže budete míti velikou radost s jednou duší, kterou jste přivedli ke mně do "království mého Otce, jak veli-

18 2a NaS 6:15–17.

3a NaS 98:11.

PP Pisma – Hodnota písem.

4a PP Evangelium.

b PP Skála.

6a PP Svět.

b PP Pohané.

7a JS–Ž 1:70–71.

8a PP Píle.

b PP Poslouchati, poslušnost, poslušný.

c PP Požehnaní,

požehnaný, požehnati.

d 2. Nefi 3:14–15.

PP Smith, Joseph, ml.

9a Řím. 1:1.

10a PP Duše – Cena duší.

b PP Duše.

11a PP Vykupitel.

b PP Ukřižování.

c PP Vykoupení,

vykoupený, vykoupiti.

d Iz. 53:4–5.

PP Usmíření, usmířiti.

12a PP Vzkříšení.

b NaS 19:4–18.

PP Pokání.

13a Lukáš 15:7.

14a Alma 29:1–2;

NaS 34:5–6; 63:57.

15a PP Duše – Cena duší.

16a PP Království Boží

neboli království nebeské.

kou budete mítí ^bradost, jestliže ‘přivedete mnoho duší ke mně!

17 Vizte, máte před sebou evangelium mé a skálu mou a ‘spasení mé.

18 ‘Proste Otce ve ^bjménu mém, ve víře věříce, že obdržíte, a budete mítí Ducha Svatého, který projevuje všechny věci, které jsou ‘nutné pro děti lidské.

19 A nemáte-li ‘víru, ^bnaději a ‘pravou lásku, nemůžete učiniti nic.

20 ‘Nebojujte proti žádné církvi, leda by to byla ^bcírkev ďáblova.

21 Vezměte na sebe ‘jméno Kristovo a ^bmluvte pravdu s ‘rozvážností.

22 A tolik, kolik jich bude činiti pokání a bude ‘pokřtěno ve jménu mém, jež je Ježíš Kristus, a ^bvytrvá do konce, tolik bude spaseno.

23 Vizte, Ježíš Kristus je to ‘jméno, jež je dáno Otcem, a není dáno žádného jiného jména, jímž by člověk mohl býti spasen;

24 Pročež, všichni lidé musejí na sebe vzítí jméno, jež je dáno Otcem, neboť tím jménem budou voláni v poslední den;

25 Pročež, neznají-li ‘jméno, kterým jsou voláni, nemohou mítí místo v ^bkrálovství mého Otce.

26 A nyní, viz, jsou další, kteří jsou voláni, aby oznamovali evangelium mé, jak ‘pohanům, tak Židům;

27 Ano, dokonce dvanáct; a ‘Dvanáct bude učedníky mými a vezmou na sebe jméno mé; a Dvanáct jsou ti, kteří si budou přátí vzítí na sebe ^bjméno mé s celým úmyslem srdce.

28 A jestliže si přejí vzítí na sebe jméno mé s celým úmyslem srdce, jsou povoláni, aby šli do celého ‘světa kázati ^bevangelium mé ‘každému stvoření.

29 A to jsou ti, kteří jsou mnou vysvěceni ‘křtítí ve jménu mém, podle toho, co je psáno;

30 A vy máte to, co je psáno, před sebou; pročež, musíte křest vykonávati podle slov, která jsou napsána.

31 A nyní pravím vám, ‘Dvanácti – Vizte, milost moje je postačující pro vás; musíte kráčetí přede mnou zpříma a nehřešiti.

32 A vizte, vy jste ti, kteří jsou vysvěceni mnou ‘vysvěcovati kněze a učitele; oznamovati

16b Alma 26:11.
pp Radost.
c pp Misionářská práce.

17a pp Spasení.

18a pp Modlitba.

b Jan 15:16.

c NaS 88:63–65.

19a pp Věřítí, víra.

b pp Doufati, naděje.

c pp Pravá láska.

20a 2. Tim. 2:23–24;

3. Nefi 11:29–30.

b pp Ďábel – Církev

ďáblova.

21a 2. Nefi 31:13;

Mos. 5:8;

3. Nefi 27:5;

NaS 20:37.

b NaS 100:5–8.

c Řím. 12:3.

22a pp Křest, křtítí.

b pp Vytrvati.

23a Mal. 1:11;

Skut. 4:12;

Mos. 3:17;

Hel. 3:28–29.

25a Mos. 5:9–14.

b pp Celestiální sláva.

26a NaS 90:8–9; 112:4.

27a pp Apoštol.

b NaS 27:12.

28a Marek 16:15–16.

b pp Evangelium.

c NaS 1:2; 42:58.

29a 3. Nefi 11:21–28;

NaS 20:72–74.

31a NaS 107:23–35.

32a Moroni 3:1–4;

NaS 20:60; 107:58.

pp Vysvěcení,

vysvětití.

evangelium mé ^bpodle moci Ducha Svatého, jenž je ve vás, a podle ‘povolání a darů Božích lidem;

33 A já, Ježíš Kristus, váš Pán a váš Bůh, jsem to pravil.

34 Tato ‘slova nejsou od lidí ani od člověka, ale ode mne; pročež, vy budete svědčiti, že jsou ode mne, a ne od člověka;

35 Neboť je to můj ‘hlas, jenž je k vám promlouvá; neboť jsou vám dána mým Duchem a mou mocí je můžete čísti jeden druhému; a pokud by to nebylo mou mocí, nemohli byste je mít;

36 Pročež, můžete ‘svědčiti, že jste slyšeli můj hlas a znáte moje slova.

37 A nyní, vizte, dávám tobě, Oliveru Cowderymu, a také Davidu Whitmerovi úkol, abyste vyhledali Dvanáct, kteří budou mítí přání, o nichž jsem mluvil;

38 A podle jejich přání a jejich ‘skutků je poznáte.

39 A až je najdete, ukážete jim tyto věci.

40 A padnete a budete ‘uctívati Otce ve jménu mém.

41 A musíte kázati světu řkouce: Musíte činiti pokání a býti pokřtěni ve jménu Ježíše Krista;

42 Neboť všichni lidé musejí činiti pokání a býti pokřtěni, a nejen muži, ale také ženy a děti, které dosáhly let ‘zodpovědnosti.

43 A nyní, poté, co jste obdrželi toto, musíte zachovávat ‘příkázání má ve všech věcech;

44 A skrze ruce vaše vykonám ‘podivuhodné dílo mezi dětmi lidskými k ^b‘přesvědčení mnohých o hříších jejich, aby mohli dojíti k pokání a aby mohli přijíti do království mého Otce.

45 Pročež, požehnání, která vám dávám, jsou ‘nade všechny věci.

46 A poté, co jste obdrželi toto, nebudete-li ‘zachovávat příkázání má, nemůžete býti spaseni v království mého Otce.

47 Vizte, já, Ježíš Kristus, Pán váš a Bůh váš a Vykupitel váš, mocí Ducha svého jsem to pravil. Amen.

ODDÍL 19

Zjevení dané skrze Josepha Smitha v Manchesteru ve státě New York v březnu 1830 (History of the Church, 1:72–74). Ve svých dějinách ho Prorok uvedl jako „příkázání od Boha, a ne od člověka Martinu Harrisovi, dané tím, kdo je Věčný“ (History of the Church, 1:72).

32b 2. Petr. 1:21;
NaS 68:3–4.

c NaS 20:27.

34a PP Písma.

35a NaS 1:38.

PP Hlas.

36a PP Svědčiti.

38a PP Skutky.

40a PP Uctívání, uctívati.

42a NaS 20:71;

29:47; 68:27.

PP Počet vydati,

zodpovědnost,

zodpovědný.

43a PP Příkázání Boží.

44a Iz. 29:14;

NaS 4:1.

b Alma 36:12–19; 62:45.

45a NaS 84:35–38.

46a NaS 82:3.

1–3, *Kristus má veškerou moc*; 4–5, *Všichni lidé musejí činit pokání, nebo trpěti*; 6 – 12, *Věčný trest je Boží trest*; 13–20, *Kristus trpěl pro všechny, aby nemuseli trpěti, jestliže budou činit pokání*; 21–28, *Kaž evangelium pokání*; 29–41, *Oznamuj radostné zvěsti*.

JÁ jsem ^aAlfa i Oméga, ^bKristus Pán; ano, vpravdě já jsem on, počátek i konec, Vykupitel světa.

2 Já, uskutečniv a ^adokončiv vůli toho, jehož jsem, a to Otce, ohledně mne – učiniv to, abych si mohl ^bpodmaniti všechny věci –

3 Drže veškerou ^amoc, až ke ^bzničení Satana a díla jeho na ^ckonci světa a v poslední veliký den soudu, který uvedu na obyvatele jeho, ^dsoudě každého člověka podle ^edíla jeho a skutků, jež vykonal.

4 A zajisté každý člověk musí činiti ^apokání, nebo ^btrpěti, neboť já, Bůh, jsem ^cnekonečný.

5 Pročež, ^aneodvolávám soudy, které uvedu, ale běda vyjde, pláč, ^bnářek a skřípění zubů, ano, k těm, kteří budou shledáni na ^clevici mé.

6 Nicméně, ^anení psáno, že

nebude žádného konce těmto mukám, ale je psáno ^bnekonečná muka.

7 Opět, je psáno ^a“věčně zatracení; pročež je to zjevnější než jiná písma, aby to mohlo působiti na srdce dětí lidských, to vše pro slávu jména mého.

8 Pročež, vysvětlím vám toto tajemství, neboť je pro vás vhodné to znáti, tak jako to znali moji apoštolové.

9 Pravím vám, kteří jste vyvoleni v této věci, tak jako jednomu, abyste mohli vejíti do ^a“odpočinutí mého.

10 Neboť, vizte, ^atajemství božskosti, jak je veliké! Neboť, vizte, já jsem nekonečný a trest, který je dáván z ruky mé, je trest nekonečný, neboť ^bNekonečný je jméno mé. Pročež –

11 ^aVěčný trest je Boží trest.

12 ^aNekonečný trest je Boží trest.

13 Pročež, přikazuji ti, abys činil pokání a zachovával ^a“příkázání, která jsi obdržel rukou služebníka mého Josepha Smitha ml. ve jménu mém;

14 A bylo to všemohoucí mocí mou, že jsi je obdržel;

15 Tudíž přikazuji ti, abys činil pokání – čiň pokání, jinak tě budu bítí holí úst svých a

19 1a Zjev. 1:8, 11;
3. Nefi 9:18;
NaS 35:1; 61:1.
pp Alfa i Oméga.
b pp Ježíš Kristus.
2a Jan 17:4;
3. Nefi 11:11.
b Filip. 3:21.
3a pp Moc.
b Iz. 14:12–17;
1. Jan. 3:8;
1. Nefi 22:26;
NaS 88:111–115.

c pp Svět–Konec světa.
d pp Soud, poslední.
e pp Skutky.
4a pp Pokání.
b Lukáš 13:3;
Hel. 14:19.
c Mojž. 1:3.
5a NaS 56:4; 58:32.
b Mat. 13:42.
c Mat. 25:41–43.
6a NaS 76:105–106;
138:59.
b NaS 76:33, 44–45.

7a Hel. 12:25–26;
NaS 29:44.
9a pp Odpočinouti,
odpočinutí,
spóčinouti.
10a Jákob 4:8;
NaS 76:114–116.
b Mojž. 1:3; 7:35.
pp Nekonečný.
11a Mat. 25:46.
13a NaS 5:2; 10:6–7;
17:1–9.

prchlivostí svou a hněvem svým, a "utrpení tvá budou těžká – jak těžká, nevíš, jak pronikavá, nevíš, ano, jak těžko snesitelná, nevíš.

16 Neboť viz, já, Bůh, jsem "vytrpěl tyto věci za všechny, aby oni nemuseli ^btrpěti, jestliže budou činiti ^cpokání;

17 Ale jestliže nebudou činiti pokání, musejí "trpěti stejně jako já;

18 Kteréžto utrpení způsobilo mně, dokonce Bohu, největšímu ze všech, že jsem se chvěl bolestí a krvácel v každém póru a trpěl v těle i v duchu – a přál jsem si, abych "nemusel pít ten hořký kalich a mohl se stáhnouti –

19 Nicméně, sláva buď Otcí, a já jsem vypil a "dokončil jsem přípravy své pro děti lidské.

20 Pročež, přikazuji ti opět, abys činil pokání, jinak tě pokorím všemohoucí mocí svou; a abys "vyznal hříchy své, jinak budeš trpěti tyto tresty, o nichž jsem mluvil, z nichž v nejmenší, ano, vpravdě v nejnižší míře jsi zakusil v době, kdy jsem odňal svou Ducha.

21 A přikazuji ti, abys "nekázal nic než pokání a abys ^bneuka-

zoval tyto věci světu, dokud to nebude moudrost ve mně.

22 Neboť oni nyní nemohou "snést maso, ale ^bmléko musejí obdržeti; pročež, nesmějí poznati tyto věci, aby nezahynuli.

23 Uč se ode mne a naslouchej slovům mým; "kráčeť v ^bmírnosti Ducha mého, a budeš mít ^cpokoj ve mně.

24 Já jsem "Ježíš Kristus; přišel jsem skrze vůli Otce a činím jeho vůli.

25 A opět, přikazuji ti, že nebudeš "žádostiv ^bmanželky bližního svého; ani nebudeš usilovati o život bližního svého.

26 A opět, přikazuji ti, že nebudeš žádostiv svého vlastního majetku, ale uděl z něho štědře na vytisknutí Knihy Mormony, jež obsahuje "pravdu a slovo Boží –

27 Jež je slovem mým k "pohanům, aby brzo mohla jíti k ^bŽidům, z nichž Lamanité jsou "zbytkem, aby mohli uvěřiti v evangelium a nevyhlíželi příchod "Mesiáše, který již přišel.

28 A opět, přikazuji ti, aby ses "modlil ^bnahlas, stejně jako v srdci svém; ano, před světem, stejně jako v skrytu, na veřejnosti, stejně jako v soukromí.

15a Alma 36:11–19.

16a Alma 11:40–41.

pp Usmíření,
usmířiti.

b pp Milosrdenství,
milosrdný.

c pp Odpuštění hříchů.

17a NaS 29:17.

18a Lukáš 22:42–44.

19a Jan 17:4; 19:30.

20a Num. 5:6–7;

Mos. 26:29;

NaS 58:43; 64:7.

pp Vyznání, vyznati.

21a NaS 11:9.

b JS–Ž 1:42.

22a NaS 78:17–18.

b Židům 5:11–14;
NaS 50:40.

23a Moroni 7:3–4.

b pp Mírnost, mírný.

c pp Pokoj.

24a pp Ježíš Kristus.

25a pp Žádostiv býti,

žádostivost.

b Ex. 20:17;

1. Kor. 7:2–4.

pp Cizoložství.

26a pp Pravda.

27a pp Pohané.

b pp Židé.

c Omni 1:14–19;

Mos. 25:2–4;

Hel. 8:21;

3. Nefi 2:12–16.

d pp Mesiáš.

28a 1. Tim. 2:8.

pp Modlitba.

b NaS 20:47, 51; 23:6.

29 A budeš "oznamovati radostné zvěsti, ano, budeš je zvěstovati na horách a na každém vysokém místě a mezi každým lidem, který ti bude dovoleno spatřiti.

30 A budeš to činiti ve vši pokoře, "důvěřuje ve mne, ne-spílaje těm, kteří spílají.

31 A o "složitých naukách nebudeš mluvit, ale budeš oznamovati pokání a ^bvíru ve Spasitele a ^codpuštění hříchů ^dkřtem a ^eohněm, ano, totiž ^fDuchem Svatým.

32 Viz, toto je veliké a poslední "příkázání, které ti dám ohledně této záležitosti; neboť toto postačí pro každodenní život tvůj, až do konce života tvého.

33 A bídy se ti dostane, nebudeš-li těchto "rad dbáti, ano, dokonce zničení tebe a majetku.

34 "Uděl část ze svého majetku, ano, a to část ze svých pozemků a všeho, kromě toho, co potřebuješ pro podporu své rodiny.

35 Zaplať "dluh, který jsi ^bdohodl s tiskařem. Osvobod se z ^cporoby.

36 "Opusť svůj dům a domov, kromě toho, když si budeš přát viděti svou rodinu;

37 A "mluv otevřeně ke všem; ano, kaž, nabádej, oznamuj ^bpravdu, dokonce hlasem velikým, se zvukem radosti, volaje – hosana, hosana, požehnáno budiž jméno Pána Boha!

38 "Modli se vždy, a já ^bvyleji Ducha svého na tebe a veliké bude požehnání tvé – ano, dokonce větší, než kdybys obdržel poklady země a pomíjejcnosti v těže míře.

39 Viz, můžeš toto čisti, aniž by ses radoval a pozdvihoval srdce své veselím?

40 Nebo můžeš nadále pobíhati jako slepý vůdce?

41 Nebo můžeš býti "pokorný a mírný a chovati se moudře přede mnou? Ano, ^bpojď ke mně, ke svému Spasiteli. Amen.

ODDÍL 20

Zjevení o církevní organizaci a správě dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v dubnu 1830 (History of the Church, 1:64–70). Prorok před svým záznamem tohoto zjevení napsal: „Obdrželi jsme od Něj [Ježíše Krista] následující, duchem proroctví a zjevení; což nám dalo nejen mnohé informace, ale také nám ukázalo přesný den, ve kterém, podle Jeho vůle

29a PP Misionářská práce.

30a PP Důvěra, důvěřovati.

31a 2. Tim. 2:23–24.

b PP Věřiti, víra.

c PP Odpuštění hříchů.

d PP Křest, křtiti.

e Mat. 3:11.

f PP Dar Ducha Svatého.

32a NaS 58:26–29.

33a PP Příkázání Boží.

34a Skut. 4:34–35.

35a PP Dluh.

b TJ. zaplatiti za vytištění prvního vydání Knihy Mormonovy.

c Přísl. 22:7.

36a Mat. 19:29.

37a NaS 58:47; 68:8; 71:7.

b NaS 75:4.

38a Lukáš 18:1;

2. Nefi 32:9;

NaS 10:5.

b Přísl. 1:23;

Skut. 2:17.

41a PP Pokora, pokorný, pokořiti se.

b Mat. 11:28–30.

a přikázání, máme přistoupiti k zorganizování Jeho Církve ještě jednou zde na zemi“ (History of the Church, 1:64).

1–16, *Knihá Mormonova dokazuje božskost díla posledních dnů; 17–28, Nauky o stvoření, pádu, usmíření a křtu jsou potvrzeny; 29–37, Jsou uvedeny zákony řídící pokání, ospravedlnění, posvěcení a křest; 38–67, Jsou shrnuty povinnosti starších, kněží, učitelů a jáhnů; 68–74, Jsou zjeveny povinnosti členů, požehnání dětí a způsob křtu; 75–84, Jsou dány modlitby svátosti a předpisy řídící členství v Církvi.*

VZNIK ^bCírkve Kristovy v těchto posledních dnech, a to jeden tisíc osm set třicet let od příchodu Pána našeho a Spasitele Ježíše Krista v těle, která byla řádně zorganizována a zřízena v souladu se zákony naší země, podle vůle a přikázání Božích, ve čtvrtém měsíci a v šestém dni toho měsíce, který se nazývá duben –

2 Kterážto přikázání byla dána Josephu Smithovi ml., který byl povolán Bohem a vysvěcen ^bapoštolem Ježíše Krista, aby byl prvním starším této církve;

3 A Oliveru Cowderymu, který byl také povolán Bohem za apoštola Ježíše Krista, aby byl

druhým starším této církve, a byl vysvěcen pod jeho rukou;

4 A to podle milosti Pána našeho a Spasitele Ježíše Krista, jemuž budiž veškerá sláva, nyní a na věky. Amen.

5 Poté, co bylo vpravdě projeveno tomuto prvnímu staršímu, že obdržel odpuštění hříchů svých, byl zapleten opět v marnostech světa;

6 Ale po upřímném pokání a pokoření se, skrze víru, Bůh mu sloužil skrze svatého anděla, jehož ^btvář byla jako blesk a jehož šat byl čistý a bílý nad veškerou jinou bělost;

7 A dal mu přikázání, jež ho inspirovala;

8 A dal mu moc z výsosti skrze prostředky, které byly předem připraveny, přeložiti Knihu Mormonovu;

9 Která obsahuje záznam padlého lidu a plnost ^bevangelia Ježíše Krista pro pohany a také pro Židy;

10 Která byla dána inspirací a je potvrzena skrze službu andělů ^bdalším a je jimi ^boznamována světu –

11 Dokazující světu, že svatá písma jsou ^bpravdivá a že Bůh

20 1a JS–Ž 1:2.

b 3. Nefí 27:1–8.

PP Církve, její jméno; Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

c NaS 21:3.

2a PP Povolání, povolání Bohem, povolání; Pravomoc.

b PP Apoštol.

c PP Starší.

5a JS–Ž 1:28–29.

6a JS–Ž 1:30–35.

PP Andělé.

b Mat. 28:2–3.

8a PP Urim a Thumim.

9a JS–Ž 1:34.

b PP Evangelium.

10a Moroni 7:29–32;

NaS 5:11.

b Viz Svědectví tří svědků a Svědectví osmi svědků na úvodních stranách Knihy Mormonovy.

11a PP Písma – Hodnota písem.

^binspiruje lidi a povolává je ke ^csvatému dílu svému v tomto věku a pokolení, tak jako v pokoleních za stará;

12 Tím ukazuje, že on je ^atentýž Bůh včera, dnes a na věky. Amen.

13 Tudíž, maje tak veliká svědectví, bude jimi svět souzen, vpravdě tolik, kolik jich později dojde k poznání tohoto díla.

14 A ti, kteří je přijímají ve víře a činí ^aspravedlivost, obdrží ^bkorunu věčného života;

15 Ale těm, kteří zatvrzují srdce své v ^anevíře a zavrhnou je, se to obrátí k jejich vlastnímu odsouzení –

16 Neboť Pán Bůh to pravil; a my, starší církve, jsme to slyšeli a vydáváme svědectví o slovech nádherné Majestátnosti na výsostech, jemuž budiž sláva na věky věků. Amen.

17 Skrze tyto věci ^avíme, že v nebi je ^bBůh, který je nekonečný a věčný, od věčnosti do věčnosti tentýž neproměnlivý Bůh, tvůrce nebe a země a všech věcí, jež jsou na nich;

18 A že ^astvořil člověka, muže a ženu, podle svého vlastního

^bobrazu a podle své vlastní podoby stvořil je;

19 A dal jim příkázání, že ho mají ^amilovati a ^bsloužiti mu, jedinému živému a pravému Bohu, a že má být jedinou bytostí, kterou mají ^cuctívati.

20 Ale přestupkem proti těmto svatým zákonům se člověk stal ^asmyslným a ^bďábelským a stal se ^cpadlým člověkem.

21 Pročež, Všemohoucí Bůh dal svého ^aJednorozeného Syna, jak je psáno v oněch písmech, jež byla dána o něm.

22 Vytrpěl ^apokoušení, ale nedbal jich.

23 Byl ^aukřižován, zemřel a ^bvstal opět třetího dne;

24 A ^avystoupil do nebe, aby usedl na pravici ^bOtcově, aby vládl s všemohoucí mocí podle vůle Otcovy;

25 Aby tolik, kolik jich bude ^avěřiti a bude pokřtěno ve svatém jménu jeho a ^bvytrvá ve víře do konce, bylo spaseno –

26 Nejenom ti, kteří uvěřili poté, co přišel v ^azenitu času, v těle, ale všichni ti od počátku, totiž tolik, kolik jich bylo dříve, než přišel, kteří věřili ve slova

11b PP Inspirace,
inspirovati, vnuknutí.
c PP Svatý.

12a Židům 13:8;
1. Nefi 10:18–19;
Morm. 9:9–10;
NaS 35:1; 38:1–4.

14a PP Spravedlivost,
spravedlivý.
b PP Oslavení; Věčný
život.

15a PP Nevíra.
17a NaS 76:22–23.
b Jozue 2:11.

PP Bůh, Božstvo.
18a PP Stvoření, stvořiti.

b Gen. 1:26–27;
Mos. 7:27;
Eter 3:14–17.

19a Deut. 11:1;
Mat. 22:37;
Moroni 10:32;
NaS 59:5–6.

b Deut. 6:13–15.
PP Sloužiti, služba.
c PP Uctívání, uctívati.

20a PP Smyslnost,
smyslný.

b PP Ďábel.
c PP Přirozený člověk.

21a PP Jednorozený.
22a Mat. 4:1–11; 27:40.
23a PP Ukřižování.

b PP Vzkříšení.
24a PP Nanebevstoupení.
b PP Bůh, Božstvo –
Bůh Otec; Otec v nebi.

25a NaS 35:2; 38:4;
45:5, 8; 68:9;
76:51–53.

b PP Vytrvati.
26a NaS 39:1–3.

^bsvatých proroků, kteří mluvili tak, jak byli inspirováni ^cdarem Ducha Svatého, kteří vpravdě ^dsvědčili o něm ve všech věcech, budou mít život věčný,

27 Rovněž ti, kteří přijdou poté, kteří budou věřiti v ^ddary a v povolání Boží skrze Ducha Svatého, který ^bvydává svědectví o Otci a o Synovi;

28 Kterýžto Otec, Syn a Duch Svatý jsou ^ajeden Bůh, nekonečný a věčný, bez konce. Amen.

29 A my víme, že všichni lidé musejí činiti ^apokání a věřiti ve jméno Ježíše Krista a uctívati Otce v jeho jménu a vytrvati ve ^bvíře v jeho jméno do konce, jinak nemohou býti ^cspaseni v království Božím.

30 A víme, že ^aospravedlnění skrze ^bmilost Pána našeho a Spasitele Ježíše Krista je spravedlné a pravdivé;

31 A víme také, že ^aposvěcení skrze milost Pána našeho a Spasitele Ježíše Krista je spravedlné a pravdivé pro všechny ty, kdož milují Boha a slouží mu celou svou ^bmocí, myslí a silou.

32 Ale je možnost, že člověk může ^aodpadnouti od milosti a odvrátiti se od živého Boha;

33 Tudíž, nechť se církev má

na pozoru a modlí se vždy, aby neupadli v ^apokoušení;

34 Ano, a dokonce nechť i ti, kteří jsou posvěceni, se mají také na pozoru.

35 A my víme, že tyto věci jsou pravdivé a podle zjevení Janova, ani ^anedoplňují, ani nezmenšují proroctví jeho knihy, svatá ^bpísmo nebo zjevení Boží, která budou přicházeti nadále darem a mocí Ducha Svatého, ^chlasem Božím nebo službou andělů.

36 A Pán Bůh to pravil; a čest, moc a sláva budiž vzdávána svatému jménu jeho, nyní i na věky. Amen.

37 *A opět, cestou přikázání církvi ohledně způsobu křtu* – Všichni ti, kteří se pokorí před Bohem a přejí si býti ^apokřtěni a přicházejí se ^bsrdcem zlomeným a s duchem zkroušeným a dosvědčují před církví, že opravdově činili pokání ze všech hříchů svých, a jsou ochotni vzíti na sebe ^cjméno Ježíše Krista, maje ^dodhodlání sloužiti mu do konce, a vpravdě ^eskutky svými projevují, že přijali z Ducha Kristova na ^fodpuštění hříchů svých, budou přijati křtem do jeho církve.

26b Jákob 4:4; 7:11;
Mos. 13:33.

c Mojž. 5:58.

pp Duch Svatý.

d pp Ježíš Kristus –
Proroctví o narození
a smrti Ježíše Krista.

27a NaS 18:32.

b NaS 42:17.

28a Jan 17:20–22;

3. Nefi 11:27, 36.

pp Bůh, Božstvo.

29a pp Pokání.

b pp Věřiti, víra.

c pp Plán vykoupení;
Spasení.

30a pp Ospravedlnění,
ospravedlniti.

b pp Milost.

31a pp Posvěcení.

b Deut. 6:5;

Moroni 10:32.

32a pp Odpadlictví;

Vzpouera.

33a pp Pokoušeti,
pokoušení.

35a Zjev. 22:18–19.

b pp Písmo.

c NaS 18:33–36.

37a pp Křest, křtiti.

b pp Zlomené srdce.

c Mos. 5:7–9; 18:8–10.

pp Ježíš Kristus –

Vzítí jméno Ježíše

Krista na sebe.

d pp Vytrvati.

e Jakub 2:18.

pp Skutky.

f pp Odpuštění hříchů.

38 *Povinnosti starších, kněží, učitelů, jáhnů a členů církve Kristovy* – “apoštol je starší a jeho povoláním je ^bkřtítí;

39 A “vysvěcovati další starší, kněze, učitele a jáhny;

40 A “žehnati chléb a víno – symboly těla a krve Kristovy –

41 A “konfirmovati ty, kteří jsou pokřtěni do církve, vkládáním ^brukou pro křest ohněm a

“Duchem Svatým, podle písem;

42 A učiti, vysvětlovati, nabádati, křtítí a bdítí nad církví;

43 A konfirmovati církev vkládáním rukou a udělováním Ducha Svatého;

44 A převzítí vedení všech shromáždění.

45 Starší mají “vésti shromáždění tak, jak budou vedeni Duchem Svatým, podle příkázání a zjevení Božích.

46 “Povinností kněží je kázati, ^bučiti, vysvětlovati, nabádati a křtítí a žehnati svátost,

47 A navštěvovati příbytek každého člena a nabádati je, aby se “modlili ^bnahlas i v skrytu a konali všechny “rodinné povinnosti.

48 A může také “vysvěcovati další kněze, učitele a jáhny.

49 A má převzítí vedení shromáždění, když žádný starší není přítomen;

50 Ale když je starší přítomen, má pouze kázati, učiti, vysvětlovati, nabádati a křtítí,

51 A navštěvovati příbytek každého člena nabádaje je, aby se modlili nahlas i v skrytu a konali všechny rodinné povinnosti.

52 Ve všech těchto povinnostech má kněz “pomáhati staršímu, vyžadují-li to okolnosti.

53 “Povinností učitele je vždy ^bbdítí nad církví a býti s jejími členy a posilovati je;

54 A hleděti, aby v církvi nebyla žádná nepravost ani “tvrdost jednoho ke druhému, ani lhaní, pomlouvání, ani ^bzlé řeči;

55 A hleděti, aby se církev často shromažďovala, a také hleděti, aby všichni členové konali svou povinnost.

56 A v nepřítomnosti staršího nebo kněze má převzítí vedení shromáždění –

57 A vždy mu mají pomáhati ve všech jeho povinnostech v církvi “jáhnové, vyžadují-li to okolnosti.

58 Ale ani učitelé, ani jáhnové nemají pravomoc křtítí, žehnati svátost nebo vkládati ruce;

59 Mají však varovati, vysvětlovati, nabádati a učiti a zváti všechny, aby šli ke Kristu.

60 Každý “starší, kněz, učitel

38a PP Apoštol.
b 3. Nefi 11:21–22.

39a Moroni 3:1–4;
NaS 107:58.

40a PP Svatost.

41a NaS 33:11,
14–15; 55:3.

b PP Ruce, jejich
vkládání.

c PP Dar Ducha

Svatého.

45a Moroni 6:9;
NaS 46:2.

46a NaS 84:111; 107:61.
PP Kněz, Aronovo
kněžství.

b PP Učitel, učiti.

47a 1. Tim. 2:8.

b NaS 19:28.

c PP Rodina.

48a PP Vysvěcení,
vysvětití.

52a NaS 107:14.

53a PP Učitel, Aronovo
kněžství.

b PP Bdítí, strážní.

54a 1. Tes. 5:11–13.

b PP Zlé řeči.

57a PP Jáhen.

60a PP Starší.

nebo jáhen má být vysvěcen podle darů a ^bpovolání Božích pro něj; a má být vysvěcen mocí Ducha Svatého, který je v tom, kdo ho vysvěcuje.

61 Jednotliví starší tvořící tuto církev Kristovu se mají scházeti na konferenci jednou za tři měsíce nebo čas od času, jak zmíněné konference určí nebo ustanoví;

62 A zmíněné konference mají vyřídit jakoukoli církevní záležitost, která je nutná, aby byla vyřízena v té době.

63 Starší mají obdržeti svá oprávnění od jiných starších, "hlasováním církve, ke které náležejí, nebo od konferencí.

64 Každý kněz, učitel nebo jáhen, který je vysvěcen knězem, si může vzít od něho v té době osvědčení, kteréžto "osvědčení, když je předloženo staršímu, mu dá právo obdržeti oprávnění, které ho zplnomocní vykonávati povinnosti svého povolání, nebo ho může obdržeti od konference.

65 Žádná osoba nemá být vysvěcena k žádnému úřadu v této církvi, kde je řádně zorganizována její odbočka, bez ^bhlasování oné církve;

66 Ale předsedající starší, cestující biskupové, vysocí rádco-

vé, vysocí kněží a starší mohou míti výsadu vysvěcovati tam, kde není žádná odbočka církve, aby hlasování mohlo být vyhlášeno.

67 Každý president vysokého kněžství (nebo předsedající starší), "biskup, vysoký rádce a ^bvysoký kněz má být vysvěcen pod vedením "vysoké rady nebo generální konference.

68 "Povinnosti členů poté, co jsou přijati křtem. – Starší nebo kněží mají míti postačující čas k tomu, aby vysvětlili všechny věci ohledně církve Kristovy, aby jim ^bporozuměli, dříve než přijmou "svátost a budou konfirmováni vkládáním "rukou starších, aby všechny věci mohly být konány v pořádku.

69 A členové projeví před církví, a také před staršími, zbožným kráčením a řečí, že jsou jí hodni, aby mohly být "skutky a víra v souladu se svatými písmi – kráčejíce ve ^bsvatosti před Pánem.

70 Každý člen církve Kristovy, který má děti, má je přivést ke starším před církev, kteří na ně mají vložiti své ruce ve jménu Ježíše Krista a "požehnati je v jeho jménu.

71 Nikdo nemůže být přijat do církve Kristovy, pokud

60b PP Povolání,
povolání Bohem,
povolati.

63a PP Všeobecný
souhlas.

64a NaS 20:84; 52:41.

65a PP Vysvěcení,
vysvětití.
b NaS 26:2.

PP Všeobecný
souhlas.

67a PP Biskup.
b PP Vysoký kněz.
c PP Vysoká rada.

68a PP Povinnost.
b PP Porozumění.
c PP Svátost.
d PP Ruce, jejich

vkládání.
69a Jakub 2:14–17.
b PP Svatost.

70a PP Požehnání,
požehnaný,
požehnati –
Požehnání dětí.

nedosáhl let "zodpovědnosti před Bohem a není schopen ^bpokání.

72 "Křest má být vykonán následujícím způsobem pro všechny ty, kteří činí pokání –

73 Osoba, která je povolána Bohem a má pravomoc od Ježíše Krista křtí, sestoupí do vody s osobou, která se dostavila ke křtu, a řekne, oslovujíc ho nebo ji jménem: Byv pověřen Ježíšem Kristem, křtím tě ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

74 A pak ho nebo ji "ponoří do vody a opět on nebo ona z vody vyjde.

75 Je nutné, aby se církev scházela často, aby "přijímala chléb a víno na ^bpamátku Pána Ježíše;

76 A starší nebo kněz ho bude žehnat; a tímto "způsobem ho bude žehnat – poklekne s církví a bude vzývati Otce ve vážné modlitbě řka:

77 Ó Bože, Věčný Otče, prosíme tě ve jménu tvého Syna, Ježíše Krista, abys požehnal a posvětil tento "chléb duším všech těch, kteří jej přijímají, aby jej mohli jísti na památku těla tvého Syna a tobě ^bdosvědčiti, ó Bože, Věčný Otče, že jsou ochotni "vzítí na sebe jméno tvého Syna a vždy na něj pamatovati a ^dzachovávatí jeho

přikázání, jež jim dal; aby mohli vždy mítí jeho "Ducha, aby byl s nimi. Amen.

78 "Způsob žehnání vína – uchopí také ^bkalich a řekne:

79 Ó Bože, Věčný Otče, prosíme tě ve jménu tvého Syna, Ježíše Krista, abys požehnal a posvětil toto "víno duším všech těch, kteří je pijí, aby to mohli činiti na památku krve tvého Syna, která byla pro ně prolita; aby ti mohli dosvědčiti, ó Bože, Věčný Otče, že na něj vždy pamatují, aby mohli mítí jeho Ducha, aby byl s nimi. Amen.

80 S kterýmkoli členem církve Kristovy, který činí přestupky nebo je přistížen při chybě, bude jednáno tak, jak požadují písmá.

81 Povinností jednotlivých církví tvořících církev Kristovu bude vyslati jednoho nebo více jejich učitelů, aby se zúčastnili jednotlivých konferencí konaných staršími církví,

82 Se seznamem "jmen jednotlivých členů, kteří se připojili k církvi od minulé konference; nebo ho poslati rukou nějakého kněze; tak aby mohl býtí uchováván řádný seznam všech jmen celé církve v knize jedním ze starších, kterého čas od času ustanoví ostatní starší;

83 A také, jestliže byli někteří

71a NaS 18:42; 29:47; 68:25–27.
pp Křest, křtí –
Podmínky pro křest;
Počet vydání,
zodpovědnost,
zodpovědný.
b pp Pokání.
72a 3. Nefi 11:22–28.

74a pp Křest, křtí –
Křest ponořením.
75a Skut. 20:7.
b pp Svátost.
76a Moroni 4:1–3.
77a Lukáš 22:19.
b Mos. 18:8–10;
NaS 20:37.
c Mos. 5:8–12.

d pp Poslouchati,
poslušnost,
poslušný.
e Jan 14:16.
78a Moroni 5:1–2.
b Lukáš 22:20.
79a NaS 27:2–4.
82a Moroni 6:4.

z církve "vyloučení, aby jejich jména mohla být vymazána ze všeobecného církevního záznamu jmen.

84 Všichni členové stěhující se z církve, kde přebývají, jestliže jdou do církve, kde nejsou známi, mohou si vzít dopis osvěd-

čující, že jsou řádnými členy a v dobrém postavení, kteréžto osvědčení může být podepsáno jakýmkoli starším nebo knězem, jestliže člen dostávající dopis se osobně zná s tímto starším nebo knězem, nebo může být podepsáno učiteli nebo jáhny církve.

ODDÍL 21

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, ve Fayette ve státě New York 6. dubna 1830 (History of the Church, 1:74–79). Toto zjevení bylo dáno při organisování Církve, uvedeného data, v domově Petera Whitmera st. Účastnilo se ho šest mužů, kteří byli předtím pokřtěni. Jednomyslným hlasováním tyto osoby vyjádřily své přání a rozhodnutí organisovati se podle příkázání Božího (viz oddíl 20). Odhlasovaly také, že uznávají Josepha Smitha ml. a Olivera Cowderyho jako předsedající úředníky Církve a že je budou podporovati. Joseph pak vkládáním rukou vysvětil Olivera starším Církve a Oliver podobně vysvětil Josepha. Po provedení obřadu svátosti Joseph a Oliver položili jednotlivě ruce na účastníky, aby udělili Ducha Svatého a konfirmovali každého jako člena Církve.

1–3, Joseph Smith je povolán, aby byl vidoucím, překladatelem, prorokem, apoštolem a starším; 4–8, Jeho slova budou řídit věc Sionu; 9–12, Svatí budou věřit jeho slovům, když mluví skrze Utěšitele.

VIZ, mezi vámi bude veden ^azáznam; a v něm budeš nazýván ^bvidoucím, překladatelem, prorokem, ^capoštolem Ježíše Krista, starším církve skrze vůli Boha Otce a milost svého Pána Ježíše Krista,

2 Byv ^ainspirován Duchem

Svatým položití její základy a zbudovati ji k nejsvětější víře.

3 Kterážto ^acírkev byla ^bzorganisována a zřízena v roce vašeho Pána osmnáct set třicet, ve čtvrtém měsíci a šestého dne měsíce, který se nazývá duben.

4 Pročež, míním tím církev, budeš dbáti na všechna jeho ^aslova a příkázání, která ti bude dávat, když je obdrží, kráčeje ve vši ^bsvatosti přede mnou;

5 Neboť ^aslovo jeho budete přijímati jako z mých vlastních úst, ve vši trpělivosti a víře.

83a Ex. 32:33;
Alma 5:57;
Moroni 6:7.
PP Vyloučení.

21 1a NaS 47:1;
69:3–8; 85:1.
b PP Vidoucí.

c PP Apoštol.
2a PP Inspirace,
inspirovati,
vnuknutí.

3a PP Církev Ježíše
Krista Svatých
posledních dnů.

b NaS 20:1.
4a PP Písma.
b PP Svatost.
5a NaS 1:38.
PP Podpora
církveňích vedoucích;
Prorok.

6 Neboť konáním těchto věcí vás ^abrány pekelné nepřemo- hou; ano, a Pán Bůh rozptýlí před vámi moci ^btemnoty a způsobí, aby se nebesa ^czachvěla pro vaše dobro a ^aslávu jeho jména.

7 Neboť tak praví Pán Bůh: Jeho jsem inspiroval, aby poh- nul věci ^aSionu s velikou mocí pro dobro, a jeho píli znám a jeho modlitby jsem slyšel.

8 Ano, jeho pláč pro Sion jsem viděl a způsobím, že nebude nadále pro něj truchliti, neboť jeho dny radosti přicházejí v ^aodpuštění hříchů jeho a v projevech požehnání mých na konáních jeho.

9 Neboť, vizte, ^apožehnám všem těm, kteří pracují na ^bvi- nici mé, mocným požehnáním

a oni budou věřiti slovům jeho, která jsou mu dáována skrze mne ^cUtěšitelem, jenž ^azjevuje, že Ježíš byl ^cukřižován ^fhříšnými lidmi pro hříchy ^ssvěta, ano, pro odpuštění hříchů ^bzkrouše- ného srdce.

10 Pročež, je to má vůle, aby byl ^avysvěcen tebou, Olivero Cowdery, můj apoštol;

11 A toto je obřad pro tebe, abys byl starším pod jeho rukou, tak, že on je pro tebe ^aprvním, abys mohl býti starším pro tuto církev Kristovu, která nese mé jméno –

12 A prvním kazatelem této církve pro církev a před světem, ano, před pohany; ano, a tak praví Pán Bůh, hle, hle, pro ^aŽidy také. Amen.

ODDÍL 22

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Manchesteru ve státě New York v dubnu 1830 (History of the Church, 1:79–80). Toto zjevení bylo dáno Církvi v důsledku toho, že někteří, kteří byli dříve pokřtěni, si přáli připojit se k Církvi bez opětovného pokřtění.

1, Křest je nová a věčná smlouva; 2–4, Je požadován oprávněný křest.

VIZTE, pravím vám, že všechny ^astaré smlouvy jsem dal touto věcí ukončiti; a

toto je nová a ^bvěčná smlouva, vpravdě ta, jež byla od počátku.

2 Pročež, i kdyby byl člověk pokřtěn stokrát, nic mu to neprospěje, neboť nemůžete vstoupiti těsnou branou skrze

6a Mat. 16:18;
NaS 10:69.
b Kol. 1:12–13.
c NaS 35:24.
d PP Sláva.
7a PP Sion.
8a NaS 20:5–6.
9a 1. Nefi 13:37;
Jákos 5:70–76.
b PP Vinice Páně.

c PP Utěšitel.
d PP Svědčiti.
e PP Ukřižování.
f PP Hřešiti, hřích.
g 1. Jan. 2:2.
PP Svět – Lidé, kteří neposlouchají příkázání.
h PP Zlomené srdce.
10a PP Vysvěcení,

vysvětiti.
11a NaS 20:2.
12a 1. Nefi 13:42;
NaS 19:27; 90:8–9.
22 1a Židům 8:13;
3. Nefi 12:46–47.
b NaS 66:2.
PP Nová a věčná smlouva; Smlouva.

^azákon Mojžíšův, ani skrze ^bmrtvé skutky své.

3 Neboť pro mrtvé skutky vaše jsem dal, aby tato poslední smlouva a tato církev byly

zbudovány pro mne, dokonce jako za dávných dnů.

4 Pročež, vstupte tou ^abranou, jak jsem přikázal, a ^bnesnažte se raditi svému Bohu. Amen.

ODDÍL 23

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Manchesteru ve státě New York v dubnu 1830 Oliveru Cowderymu; Hyrumu Smithovi; Samuelu H. Smithovi; Josephu Smithovi st. a Josephu Knightovi st. (History of the Church, 1:80). Na základě vroucího přání ze strany jmenovaných pěti osob poznati své vlastní povinnosti se dotázal Prorok Pána a obdržel toto zjevení.

1–7, Tito prvotní učedníci jsou povoláni kázati, nabádati a posilovati Církev.

VIZ, pravím tobě, Olivero, několik slov. Viz, ty jsi pozeňnaný a nejsi pod žádným odsouzením. Ale varuj se ^apýchy, abys nevešel v ^bpokoušení.

2 Učiň známým své povolání církvi a také světu, a srdce tvé bude otevřeno, aby kázalo pravdu od nynějška nadále a na věky. Amen.

3 Viz, pravím tobě, Hyrume, několik slov; neboť ty také nejsi pod žádným odsouzením a srdce tvé je otevřeno a jazyk tvůj uvolněn; a povoláním tvým je nabádání a neustálé ^aposilování církve. Pročež ty máš povinnosti vůči církvi na věky, a to kvůli své rodině. Amen.

4 Viz, pravím několik slov tobě, ^aSamueli; neboť ty také

nejsi pod žádným odsouzením a povoláním tvým je nabádání a posilování církve; a ty nejsi ještě povolán kázati před světem. Amen.

5 Viz, pravím několik slov tobě, Josephe; neboť ty také nejsi pod žádným odsouzením a povoláním tvým je také nabádání a posilování církve; a toto je povinností tvou od nynějška nadále a na věky. Amen.

6 Viz, zjevuji tobě, Josephe Knighte, těmito slovy, že musíš vzítí ^akříž svůj, čímž se musíš ^bmodliti ^cnahlas před světem a také v skrytu a v rodině své a mezi přáteli svými a na všech místech.

7 A viz, povinností tvou je ^apřipojiti se k pravé církvi a neustále věnovati řeč svou nabádání, abys mohl obdržeti odměnu dělníka. Amen.

2a Gal. 2:16.

pp Zákon Mojžíšův.

b Moroni 8:23–26.

4a Mat. 7:13–14;

Lukáš 13:24;

2. Nefi 9:41; 31:9, 17–18;

3. Nefi 14:13–14.

pp Křest, křtítí.

b Jákob 4:10.

23 1a pp Domýšlivost, marnivost, pýcha.

b pp Pokoušení,

pokoušení.

3a NaS 81:4–5; 108:7.

4a JS–Ž 1:4.

6a Mat. 10:38;

3. Nefi 12:30.

b pp Modlitba.

c NaS 20:47, 51.

7a pp Křest, křtítí – Je nezbytný.

ODDÍL 24

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, a Oliveru Cowderymu v Harmony ve státě Pensylvánie v červenci 1830 (History of the Church, 1:101–103). Ačkoli od doby, kdy byla zorganizována Církev, neuplynuly ani čtyři měsíce, pronásledování zesílilo a vůdcové musili hledati bezpečí v částečném ústraní. Následující tři zjevení byla dána v této době, aby je posílila, povzbudila a poučila.

1–9, Joseph Smith je povolán překládati, kázati a vysvětlovati písma; 10–12, Oliver Cowdery je povolán kázati evangelium; 13–19, Je zjeven zákon týkající se zázraků, prokletí, setřesení prachu z nohou a chození bez měšce a mošny.

VIZ, ty jsi byl povolán a vyvolen napsati Knihu Mormonovu a do služby mé; a já jsem tě pozvedl ze strastí tvých a radil jsem ti, takže jsi byl vysvobozen od všech nepřátel svých a byl jsi vysvobozen z moci Satanovy a z temnoty!

2 Nicméně, “přestupky tvé nelze omluviti; nicméně, jdi cestou svou a nehřeš více.

3 “Zvelebuj úřad svůj; a poté, co oseješ pole svá a zaopatříš je, jdi rychle k církvi, která je v ^bColesville, Fayette a Manchesteru a ony tě budou ‘podporovati; a já jim požeňm duchovně i časně;

4 Jestliže tě však nepřijmou, pošlu na ně prokletí namísto požeňmání.

5 A ty budeš pokračovati ve vzývání Boha ve jménu mém a

v zapisování věcí, které ti budou dány “Utěšitelem, a ve vysvětlování veškerých písem církvi.

6 A bude ti dáno v pravou chvíli, co budeš “mluviti a psáti, a oni tomu budou naslouchati, jinak na ně sešlu prokletí namísto požeňmání.

7 Neboť ty budeš věnovati veškerou “službu svou Sionu; a v tomto budeš míti sílu.

8 Buď “trpělivý ve ^bstrastech, neboť jich budeš míti mnoho, ale ‘snášej je, neboť hle, já jsem s tebou, až do “konce tvých dnů.

9 A v časných pracích nebudeš míti sílu, neboť to není povoláním tvým. Věnuj se “povolání svému, a budeš míti to, čím bys zveleboval úřad svůj a vysvětloval veškerá písma, a pokračuj ve vkládání rukou a v konfirmování církvi.

10 A bratr tvůj Oliver bude pokračovati v přinášení jména mého před svět, a také církvi. A nebude se domnívati, že může říci dosti ve věci mé; a hle, budu s ním do konce.

11 Ve mně bude míti slávu, a ne ze sebe, ať v slabosti,

24 2a NaS 1:31–32.

3a Jákob 1:19; 2:2.

b NaS 26:1; 37:2.

c NaS 70:12.

5a PP Utěšitel.

6a Ex. 4:12;

Mat. 10:19–20;

Lukáš 12:11–12;

Hel. 5:18–19;

NaS 84:85; 100:5–8;

Mojž. 6:32.

7a PP Sloužití, služba.

8a PP Trpělivost.

b PP Protivenství.

c PP Vytrvati.

d Mat. 28:20.

9a PP Správce, správcovství.

nebo v síle, ať v poutech, nebo svobodný;

12 A za všech dob a na všech místech bude otvírati ústa svá a "oznamovati evangelium mé jakoby hlasem ^bpozounu, ve dne i v noci. A dám mu sílu takovou, jaká není známa mezi lidmi.

13 Nepožadujte "zázraků, ledaže vám to ^bpřikáží, kromě "vymítání ^dďáblů, "uzdravování nemocných a proti ^fjedovatým hadům a proti smrtelným jedům;

14 A "tyto věci nebudete činiti, ledaže to bude od vás požadováno těmi, kteří si toho přejí, aby písma mohla býti naplněna; neboť budete činiti podle toho, co je napsáno.

15 A na jakémkoli místě, kam "vstoupíte a kde vás nepřijmou ve jménu mém, zanecháte prokletí namísto požehnání setřesením ^bprachu z nohou svých

proti nim jako svědectví a očištěním nohou svých podle cesty.

16 A stane se, že kdokoli vztáhne ruku svou na vás s násilím, přikážete ve jménu mém, aby byl udeřen; a vizte, já je udeřím podle vašich slov, ve svém vlastním příhodném čase.

17 A kdokoli s vámi půjde před zákon, bude proklet zákonem.

18 A nebudete si bráti žádný "měšec, ani mošnu, ani hole, ani dva pláště, neboť církev vám dá v pravé hodině to, co budete potřebovati ohledně jídla a ohledně oděvu a ohledně obuvi a ohledně peněz a ohledně mošny.

19 Neboť vy jste povoláni "prořezávati vinici mou mocným prořezáváním, ano, vpravdě naposledy; ano, a také všichni ti, které jste ^bvysvětili, a oni budou pracovati vpravdě podle tohoto vzoru. Amen.

ODDÍL 25

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Harmonii ve státě Pensylvánie v červenci 1830 (History of the Church, 1:103–104). (Viz záhlaví k oddílu 24.) Toto zjevení ukazuje vůli Páně Emmě Smithové, Prorokově manželce.

1–6, Emma Smithová, vyvolená paní, je povolána, aby pomáhala svému manželovi a utěšovala ho; 7–11, Je také povolána, aby psala, vysvětlovala písma a vybrala ná-

boženské písně; 12–14, Píseň spravedlivých je pro Pána modlitbou; 15–16, Zásady poslušnosti v tomto zjevení se týkají všech.

12a pp Kázati.
b NaS 34:6.

13a pp Zázrak; Znamení.

b 1. Nefi 17:50.

c Marek 16:17.

d pp Duch – Zlí duchové.

e pp Uzdravování, uzdravovati.

f Skut. 28:3–9;
NaS 84:71–72;
124:98–99.

14a pp Přisluhování nemocným.

15a Mat. 10:11–15.

b Marek 6:11;

Lukáš 10:11;
NaS 60:15;

75:19–22; 99:4–5.

18a Mat. 10:9–10;

Lukáš 10:4;

NaS 84:78–79.

19a Jákob 5:61–74;

NaS 39:17; 71:4.

b pp Vysvěcení, vysvětili.

POSLOUCHEJ hlas Pána, Boha svého, když promlouvám k tobě, Emmo Smithová, dcero má; neboť vpravdě pravím tobě, všichni ti, kteří "přijmou evangelium mé, jsou syny a dcerami v ^bkrálovství mém.

2 Zjevení ti dávám ohledně vůle své; a budeš-li věrná a budeš-li ^akráčeti přede mnou po stezkách ^bctnosti, zachovám život tvůj a obdržíš ^cdědictví v Sionu.

3 Viz, ^ahříchy tvé jsou ti odpuštěny a ty jsi vyvolenou paní, kterou jsem ^bpovolal.

4 Nereptej pro věci, jež jsi neviděla, neboť jsou zadrženy před tebou a před světem, což je moudrost ve mně pro čas, který přijde.

5 A úřad povolání tvého bude pro ^aútěchu služebníku mému, Josephu Smithovi ml., manželovi tvému, ve strastech jeho, skrze utěšující slova, v duchu mírnosti.

6 A ty půjdeš s ním v době, kdy on půjde, a budeš pro něj písařem, když není nikoho, kdo by byl pro něj písařem, abych mohl poslati služebníka svého, Olivera Cowderého, kamkoli chci.

7 A ty budeš ^avysvěcena pod jeho rukou, abys vysvětlovala písmo a nabádala církve, podle toho, jak ti to bude dáno Duchem mým.

8 Neboť on vloží ^aruce své na tebe a ty obdržíš Ducha Svatého a čas tvůj bude věnován psaní a mnohému učení se.

9 A nemusíš se báti, neboť manžel tvůj tě bude v církvi podporovati; neboť pro ně je jeho ^apovolání, aby jim mohly býti ^bzjeveny všechny věci, kterékoli chci, podle víry jejich.

10 A vpravdě pravím tobě, že odložíš ^avěci tohoto ^bsvěta a budeš ^chledati věci světa lepšího.

11 A bude ti také dáno učiniti výběr posvátných ^anáboženských písní, jak ti bude dáno, což je mi příjemné, aby bylo v církvi mé.

12 Neboť duši mou těší ^apíseň ^bsrdce; ano, píseň spravedlivých je pro mne modlitbou a bude zodpověděna požehnáním na hlavu jejich.

13 Pročež, pozdvihni srdce své a raduj se a přimkni se k smlouvám, které jsi učinila.

14 Pokračuj v duchu ^amírnosti a varuj se ^bpýchy. Nechť duše

25 1a Jan 1:12.

pp Synové a dcery Boží.

b pp Království Boží neboli království nebeské.

2a pp Kráčeti, kráčeti s Bohem.

b pp Ctnost.

c NaS 52:42; 64:30; 101:18.

pp Sion.

3a Mat. 9:2.

b pp Povolání, povolání Bohem, povolati.

5a pp Soucit.

7a NEBOLI ustanovena.

pp Ustanovení.

8a pp Ruce, jejich vkládání.

9a pp Povolání, povolání Bohem, povolati; Prorok.

b pp Prorokství, prorokovati; Zjevení.

10a pp Bohatství; Žádostiv býti, žádostivost.

b pp Světiskost.

c Eter 12:4.

11a pp Náboženská píseň.

12a 1. Par. 16:9.

pp Zpívatí.

b pp Srdce.

14a pp Mírnost, mírný.

b pp Domýšlivost, marnivost, pýcha.

tvá se těší z manžela tvého a ze slávy, která na něj sestoupí.

15 Zachovávej neustále příkázání má, a "korunu" spravedlivosti obdržíš. A pokud to

nebudeš činiti, tam, kde jsem já, "nemůžeš přijíti.

16 A vpravdě, vpravdě, pravím tobě, že toto je "hlas můj pro všechny. Amen.

ODDÍL 26

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, Oliveru Cowderymu a Johnu Whitmerovi v Harmony ve státě Pensylvánie v červenci 1830 (History of the Church, 1:104). (Viz záhlaví k oddílu 24.)

1, Jsou poučeni, aby studovali písma a kázali; 2, Je potvrzen zákon všeobecného souhlasu.

VIZTE, pravím vám, že budete věnovati čas svůj "studování písem a kázání a confirmování církve v^b Colesville a konání prací svých na půdě, tak jak je zapotřebí, dokud poté

nepůjdete na západ, abyste konali příští konferenci; a potom bude oznámeno, co budete činiti.

2 A všechny věci budou v církvi činěny se "všeobecným souhlasem, s mnohou modlitbou a vírou, neboť všechny věci obdržíte skrze víru. Amen.

ODDÍL 27

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, v Harmony ve státě Pensylvánie v srpnu 1830 (History of the Church, 1:106–108). Při přípravě na náboženské shromáždění, při kterém měla být žehnána svátost chleba a vína, Joseph šel opatřit víno. Byl navštíven nebeským poslem a obdržel toto zjevení, jehož část byla zapsána v té době a zbytek v následujícím září. Při církevních shromážděních svátosti se nyní používá voda namísto vína.

1–4, Jsou určeny symboly, které se budou používat při přijímání svátosti; 5–14, Kristus a jeho služebníci ze všech dispensací budou přijímati svátost; 15–18, Oblecte se v celé odění Boží.

NASLOUCHEJTE hlasu Ježíše Krista, Pána svého, Boha svého a Vykupitele svého, jehož slovo je "živé a mocné.

2 Neboť, vizte, pravím vám, že nezáleží na tom, co budete jísti nebo co budete pít, když

15a pp Koruna; Oslavení.
b pp Spravedlivost, spravedlivý.
c Jan 7:34.
16a NaS 1:38.

26 1a pp Písma – Hodnota písem.
b NaS 24:3; 37:2.
2a 1. Sam. 8:7;
Mos. 29:26.

pp Všeobecný souhlas.
27 1a Hel. 3:29;
NaS 6:2.

přijímáte "svátost, pakliže to činíte s okem upřeným na ^bslávu mou – pamatujte před Otcem tělo mé, které bylo pro vás položeno, a ^ckrev mou, která byla prolita na ^dodpuštění hříchů vašich.

3 Pročež, dávám vám příkázání, abyste nekupovali víno ani silný nápoj od nepřátel svých;

4 Pročež, nebudete přijímati žádné, ledaže by bylo vámi připraveno nové; ano, v tomto království Otce mého, které bude zbudováno na zemi.

5 Vizte, toto je moudrost ve mně; pročež, nepodivujte se, neboť přichází hodina, kdy budu ^apíti z plodů vinného kmene s vámi na zemi, a s ^bMoronim, kterého jsem ti poslal, aby zjevil Knihu Mormonovu, obsahující plnost věčného evangelia mého, a jemuž jsem svěřil klíče záznamu ^cdřeva Efraimova;

6 A také s ^aEliasem, jemuž jsem svěřil klíče uskutečňující znovuzřízení všech věcí, zmínovaných ústy všech svatých proroků, co počal svět, ohledně posledních dnů.

7 A také s Janem, synem Zachariášovým, kteréhož Zacha-

riáš on ^a(Elias) navštívil a dal mu zaslíbení, že bude mít syna a jméno jeho bude ^bJan a bude naplněn duchem Eliasovým;

8 Kteréhož Jana jsem poslal k vám, služebníci moji, Josephe Smithe ml. a Oliveru Cowdery, aby vás vysvětil k prvnímu ^akněžství, které jste obdrželi, abyste mohli být povoláni a ^bvysvěceni stejně jako ^cAron;

9 A také s ^aEliášem, kterému jsem svěřil klíče moci k ^bobrácení srdce otců k dětem a srdce dětí k otcům, aby celá země nemusela být stížena prokletím;

10 A také s Jozefem a Jákobem a Izákem a Abrahamem, otcí vašimi, skrze něž ^azaslíbení přetrvávají;

11 A také s Michalem neboli ^aAdamem, otcem všech, knížetem všech, starým dnů;

12 A také s Petrem a Jakubem a Janem, které jsem k vám poslal, skrze něž jsem vás ^avysvětil a konfirmoval, abyste byli ^bapostoly a zvláštními ^csvědky jména mého a nesli klíče služby své a týchž věcí, jež jsem jim zjevil;

13 Vám jsem ^asvěřil ^bklíče svého království a ^cdispensaci ^devangelia pro ^eposlední časy;

2a PP Svátost.

b PP Sláva.

c PP Krev.

d PP Odpuštění hříchů.

5a Mat. 26:29;

Marek 14:25;

Lukáš 22:18.

b JS–Ž 1:30–34.

c Ezech. 37:16.

PP Efraim – Dřevo

Efraimovo neboli

Jozefovo.

6a PP Elias.

7a Lukáš 1:17–19.

b Lukáš 1:13;

NaS 84:27–28.

8a NaS 13:1.

PP Aronovo kněžství.

b PP Vysvěcení,

vysvětití.

c Ex. 28:1–3, 41;

NaS 107:13.

9a 1. Král. 17:1–22;

2. Král. 1–2;

NaS 2:1–3; 110:13–16;

JS–Ž 1:38–39.

PP Eliáš; Rodokmen.

b PP Rodokmen.

10a PP Abrahamova smlouva.

11a PP Adam.

12a JS–Ž 1:72.

PP Melchisedechovo kněžství.

b PP Apoštol.

c Skut. 1:8.

13a Mat. 16:19.

b PP Klíče kněžství.

c PP Dispensace.

d PP Evangelium.

e Jákob 5:71;

NaS 43:28–30.

a pro ^fplnost časů, v níž shromáždím v ^gjedno všechny věci, jak ty, které jsou na nebi, tak ty, které jsou na zemi;

14 A také se všemi těmi, které mi Otec můj ^adal ze světa.

15 Pročež, pozdvihněte srdce své a radujte se a opásejte bedra svá a vezměte na sebe celé ^aodění mé, abyste mohli být schopni odolatí dni zlému, učinivše všechno, abyste mohli být schopni ^bobstáti.

16 Stůjte, tudíž, majíce bedra svá ^aopásána ^bpravdou, majíce ^cnáprsní pancíř ^dspravedlivosti

a nohy své obuty do přípravy v evangeliu ^epokoje, které jsem vám světil skrze ^fanděly své, které jsem poslal;

17 Berouce štít víry, jímž budete schopni uhasiti všechny ^aohnivé šípy zlovolného;

18 A vezměte přílbu spasení a meč Ducha mého, jehož na vás vyleji, a slovo mé, které vám zjevují, a buďte svorni ohledně všech věcí, které ode mne žádáte, a buďte věrni, dokud nepřijdu, a vy budete ^auchopeni a vyzdviženi, abyste, kde jsem já, byli vy ^btaké. Amen.

ODDÍL 28

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Oliveru Cowderymu, ve Fayette ve státě New York v září 1830 (History of the Church, 1:109–111). Hiram Page, člen Církve, měl určitý kámen a tordil, že jeho pomocí přijímá zjevení týkající se zbudování Sionu a řádu Církve. Několik členů bylo těmito torzenými svedeno, a dokonce i Oliver Cowdery byl jimi nesprávně ovlivněn. Těsně před stanovenou konferencí se Prorok naléhavě tázal Pána ohledně této záležitosti a následovalo toto zjevení.

1–7, Joseph Smith drží klíče tajemství a pouze on dostává zjevení pro Církev; 8–10, Oliver Cowdery má kázati Lamanitům; 11–16, Satan oklamal Hiram Page a dal mu falešná zjevení.

VIZ, pravím ti, ^aOliver, že ^bti bude dáno, že budeš vyslyšen církví ve všech věcech,

kterýmkoli je budeš ^bučiti skrze ^cUtěšitele, ohledně zjevení a příkázání, která jsem dal.

2 Ale viz, vpravdě, vpravdě, pravím tobě, ^anikdo nebude určen přijímati příkázání a zjevení v této církvi kromě služebníka mého ^bJosepha Smitha ml., neboť on je dostává stejně jako Mojžíš.

13f Efez. 1:9–10;
NaS 112:30; 124:41.
g NaS 84:100.

14a Jan 6:37; 17:9, 11;
3. Nefi 15:24;
NaS 50:41–42; 84:63.

15a Řím. 13:12;
Efez. 6:11–18.
b Mal. 3:2; NaS 87:8.

16a Iz. 11:5.
b PP Pravda.
c Iz. 59:17.
d PP Spravedlivost,
spravedlivý.
e 2. Nefi 19:6.
f NaS 128:19–21.

17a 1. Nefi 15:24; NaS 3:8.
18a 1. Nefi 13:37;

NaS 17:8.
b Jan 14:3.
28 1a NaS 20:3.
b PP Učitel, učiti –
Učení s Duchem.
c PP Utěšitel.
2a NaS 35:17–18; 43:4.
b 2. Nefi 3:14–20.
PP Smith, Joseph, ml.

3 A ty budeš poslušný ve věcech, které mu dám, stejně jako "Aron, a budeš oznamovati věrně přikázání a zjevení, s mocí a ^bpravomocí, církvi.

4 A jsi-li veden v jakékoli době Utěшитelem, abys "mluvil k církvi nebo ji učil, nebo vždy, když je ti to přikázáno, smíš to činiti.

5 Ale nebudeš psáti cestou přikázání, ale podle moudrosti;

6 A nebudeš přikazovati tomu, kdo je hlavou tvou a hlavou církve;

7 Neboť jsem mu dal "klíče ^btajemství a zjevení, které jsou zapečetěny, dokud jim neurčím jiného na jeho místo.

8 A nyní, viz, pravím tobě, že půjdeš k "Lamanitům a budeš jim kázati ^bevangelium mé; a nakolik přijmou učení tvá, způsobíš, aby církev má byla mezi nimi zřízena; a budeš míti zjevení, ale nepiš je cestou přikázání.

9 A nyní, viz, pravím tobě, že není zjeveno a žádný člověk neví, kde bude vystavěno "město ^bSion, ale bude to dáno později. Viz, pravím tobě, že to bude u hranic s Lamanity.

10 Neopustíš toto místo, až po konferenci; a služebník můj Joseph bude určen hlasem konference, aby jí předsedal, a co ti praví, to budeš říkati.

11 A opět, vezmeš bratra svého, Hiram Page, "mezi něho a sebe samotného a řekneš mu, že ony věci, které napsal z onoho kamene, nejsou ode mne a že ho ^boklamává "Satan;

12 Neboť, viz, tyto věci nebyly ustanoveny pro něho ani nebude nic ustanoveno pro nikoho z této církve proti církevním smlouvám.

13 Neboť všechny věci musejí býti činěny v pořádku a se "všeobecným souhlasem v církvi, skrze modlitbu víry.

14 A ty pomůžeš urovnati všechny tyto věci podle smluv církve, dříve než se vydáš na cestu svou mezi Lamanity.

15 A bude ti "dáno, od doby, kdy vyjdeš, až do doby, kdy se vrátíš, co budeš činiti.

16 A za všech dob musíš otvírati ústa svá, hlásaje evangelium mé se zvukem radosti. Amen.

ODDÍL 29

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v přítomnosti šesti starších ve Fayette ve státě New York v září 1830 (History of the Church, 1:111–115). Toto zjevení bylo dáno několik dní před konferencí, která začala 26. září 1830.

3a pp Aron, bratr Mojžíšův.

b pp Pravomoc.

4a Ex. 4:12–16;
NaS 24:5–6.

7a NaS 64:5; 84:19.

b pp Tajemství Boží.

8a 2. Nefi 3:18–22;

NaS 30:5–6; 32:1–3.

b NaS 3:19–20.

9a NaS 57:1–3.

b NaS 52:42–43.

pp Sion.

11a Mat. 18:15.

b NaS 43:5–7.

c Zjev. 20:10.

13a pp Všeobecný souhlas.

15a 2. Nefi 32:3, 5.

1–8, *Kristus shromažďuje své vyvolené*; 9–11, *Jeho příchod je začátkem milénia*; 12–13, *Dvanáct bude souditi veškerý Izrael*; 14–21, *Znamení, morové rány a pustošení budou předcházeti druhý příchod*; 22–28, *Poslední vzkříšení a konečný soud následují po miléniu*; 29–35, *Všechny věci jsou pro Pána duchovní*; 36–39, *Dábel a jeho zástupy byli vyvrženi z nebe, aby pokoušeli člověka*; 40–45, *Pád a usmíření přinášejí spasení*; 46–50, *Malé děti jsou vykoupěny skrze usmíření*.

NASLOUCHEJTE hlasu Ježíše Krista, Vykupitele svého, Velikého "JÁ JSEM, jehož rámě ^bmilosrdenství ^cusmířilo hříchy vaše;

2 Který "shromáždí lid svůj stejně jako slepice shromažďuje kuřátka svá pod křídla svá, vpravdě tolik, kolik jich bude poslouchati hlas můj a ^bpokoří se přede mnou a bude mne vyzývati v mocné modlitbě.

3 Vizte, vpravdě, vpravdě, pravím vám, že v této době jsou vám "odpuštěny hříchy vaše, tudíž dostáváte tyto věci; ale

pamatujte, abyste již nehřešili, aby na vás nepřišla nebezpečenství.

4 Vpravdě pravím vám, že jste vyvoleni ze světa, abyste oznamovali evangelium mé se zvukem radosti, jakoby "hlasem pozounu.

5 Pozdvihněte srdce své a radujte se, neboť jsem ve "středu vašem a jsem vaším ^bpřímluvcem u Otce a je to jeho dobrá vůle dáti vám ^ckrálovství.

6 A jak je psáno – O cokoli budete "prositi ve ^bvíře, jsouce ^csjednoceni v modlitbě podle příkazu mého, to obdržíte.

7 A jste povoláni uskutečniti "shromáždění ^bvyvolených mých; neboť vyvolení moji ^cslýší hlas můj a nezatvrzují ^dsrdce své;

8 Pročež vyšlo od Otce ustanovení, že budou "shromážděni na jednom místě na tváři této země, aby ^bpřipravili srdce své a byli připraveni ve všech věcech na den, kdy ^csoužení a pustošení bude sesláno na zlovolné.

9 Neboť hodina je blízká a den brzy na dosah, kdy země bude zralá; a všichni "pyšní a ti, kteří činí zlovolně, budou jako ^bstr-

29 1a PP JÁ JSEM.

b PP Milosrdenství, milosrdný.

c PP Usmíření, usmířiti.

2a Mat. 23:37;

3. Nefi 10:4–6.

b PP Pokora, pokorný, pokořiti se.

3a PP Odpuštění.

4a Alma 29:1–2;
NaS 19:37; 30:9.

5a Mat. 18:20;
NaS 6:32; 38:7;
88:62–63.

b PP Přímluvce.

c PP Království Boží
neboli království
nebeské.

6a Mat. 21:22;

Jan 14:13.

b Marek 11:24.

c 3. Nefi 27:1–2;
NaS 84:1.

7a PP Izrael –
Shromáždění Izraele.

b Marek 13:20;

NaS 84:34.

PP Vyvolení,

vyvolený, vyvoliti.

c Alma 5:37–41.

d PP Srdce.

8a NaS 45:64–66; 57:1.

b NaS 58:6–9; 78:7.

c NaS 5:19; 43:17–27.

9a 2. Nefi 20:33;

3. Nefi 25:1.

PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

b Nahum 1:10;

Mal. 4:1;

1. Nefi 22:15, 23;

JS–Ž 1:37.

niště; a já je ^cspálím, praví Pán zástupů, takže zlovolnost na zemi nebude;

10 Neboť ta hodina je blížká a to, co bylo ^apromluveno apoštolými mými, se musí splnit; neboť jak promlouvali, tak se stane;

11 Neboť zjevím se s nebe s mocí a velikou slávou, se všemi jeho ^azástupy, a budu přebývatí ve ^bspravedlivosti s lidmi na zemi ^ctisíc let, a zlovolní neobstojí.

12 A opět, vpravdě, vpravdě, pravím vám, a vyšlo to v pevném ustanovení, vůlí Otcovou, že ^aapoštolové moji, oněch dvanáct, kteří byli se mnou za služby mé v Jeruzalémě, budou státi na pravici mé v den příchodu mého ve sloupu ^bohně, jsouce oděni rouchem spravedlivosti, s korunou na hlavě své, ve ^cslávě, stejně jako já jsem, aby ^dsoudili celý dům Izraele, vpravdě tolik, kolik jich mne milovalo a dodržovalo příkázání má, a nikoho jiného.

13 Neboť ^apozoun zazní dlouze i hlasitě, stejně jako na hoře Sinai, a celá země se bude třásti a oni ^bvyjdou – ano, vpravdě

^cmrtví, kteří zemřeli ve mně, aby přijali ^dkorunu spravedlivosti a byli oděni, ^estejně jako já jsem, aby byli se mnou, abychom mohli býti jedno.

14 Ale vizte, pravím vám, že dříve, než přijde tento veliký ^aden, ^bslunce bude zatemněno a měsíc bude obrácen v krev a hvězdy budou padati s nebe a budou větší ^cznamení na nebi svrchu i na zemi dole;

15 A mezi zástupy lidí bude pláč a ^anářek;

16 A bude sesláno veliké ^akrupobití, aby zničilo úrodu země.

17 A stane se, pro zlovolnost světa, že uvodím ^aodplatu na ^bzlovolné, neboť nechtějí činiti pokání; neboť kalich rozhořčení mého je plný; neboť vizte, ^ckev má je neočistí, jestliže mne nebudou poslouchati.

18 Pročež, já, Pán Bůh, sešlu na tvář země mouchy, které zachvátí obyvatele její, a budou žráti maso jejich a způsobí, že na ně přijdou červi;

19 A jazyk jejich bude zadržán, takže nebudou ^amluviti proti mně; a maso jejich odpadne od

9c NaS 45:57; 63:34, 54; 64:24; 88:94; 101:23–25; 133:64.
pp Země – Očištění země.

10a pp Druhý příchod Ježíše Krista.

11a JS–M 1:37.

b pp Spravedlivost, spravedlivý.

c pp Ježíš Kristus – Mileniální vláda Kristova; Milénium.

12a pp Apoštol.

b Iz. 66:15–16; NaS 130:7; 133:41.

c pp Ježíš Kristus – Sláva Ježíše Krista; Sláva.

d Mat. 19:28; Lukáš 22:30;

1. Nefi 12:9; Morm. 3:18–19.

13a NaS 43:18; 45:45.

b NaS 76:50.

c NaS 88:97; 133:56.

d pp Koruna; Oslavení.

e NaS 76:94–95; 84:35–39.

14a pp Druhý příchod Ježíše Krista.

b Joel 2:10;

JS–M 1:33.

c pp Znamení časů. 15a Mat. 13:42.

16a Ezech. 38:22; Zjev. 11:19; 16:21.

17a Zjev. 16:7–11;

2. Nefi 30:10;

JS–M 1:53–55.

pp Odplata.

b pp Zlovolnost, zlovolný.

c 1. Jan. 1:7; Alma 11:40–41;

NaS 19:16–18.

19a Zach. 14:12.

kostí jejich a oči jejich jim vypadnou z důlků jejich;

20 A stane se, že budou sežráni lesní "zvěři a ptactvem ve vzduchu.

21 A ona veliká a "ohavná církev, která je ^bsmilnicí vši země, bude sražena ^csžírajícím ohněm, podle toho, jak to je promlouváno ústy Ezechiela, proroka, který mluvil o těchto věcech, jež se nestaly, ale zajisté se ^dmusejí státi, jakože žiji, neboť ohavnosti nebudou vládnouti.

22 A opět, vpravdě, vpravdě, pravím vám, že až těch "tisíc let bude ukončeno a lidé opět začnou popíratí Boha svého, potom ušetřím zemi, ale jen na ^bkrátký čas;

23 A přijde "konec a nebe a země budou stráveny a ^bpominou, a bude nové nebe a ^cnová země.

24 Neboť všechny staré věci "pominou a všechny věci se stanou novými, dokonce i nebe a země a veškerá plnost jejich, lidé i zvířata, ptactvo ve vzduchu a ryby mořské;

25 A ani jeden "vlas, ani smítko nebude ztraceno, neboť je to dílo rukou mých.

26 Ale vizte, vpravdě pravím vám, dříve než země pomine, "Michal, můj ^barchanděl, zatroubí na ^cpozoun svůj a potom se všichni mrtví ^dprobudí, neboť hroby jejich budou otevřeny a oni ^evyjdou – ano, vpravdě všichni.

27 A "spravedliví budou shromážděni na ^bpravici mé k věčnému životu; a ke zlovolným na levici své se budu před Otcem stydětí znáti;

28 Pročež řeknu jim – "Odejděte ode mne, vy prokletí, do ^bohně věčného, připraveného pro ^cďábla a anděly jeho.

29 A nyní, vizte, pravím vám, nikdy, v žádné době, jsem svými vlastními ústy neoznámil, že se vrátí, neboť "kde já jsem, tam oni nemohou přijíti, neboť nemají žádné moci.

30 Pamatujte však, že všechny soudy mé lidem nejsou dány; a jak slova vyšla z úst mých, právě tak budou splněna, že "první budou poslední a že poslední budou první ve všech věcech, které jsem stvořil slovem moci své, kteráž jest mocí Ducha mého.

31 Neboť mocí Ducha svého

20a Iz. 18:6; Ezech. 39:17; Zjev. 19:17–18.

21a PP Dábel – Církev ďáblova.

b Zjev. 19:2.

c Joel 1:19–20; 2:3;

NaS 97:25–26.

PP Země – Očištění země.

d NaS 1:38.

22a PP Milénium.

b Zjev. 20:3;

NaS 43:30–31;

88:110–111.

23a Mat. 24:14.

PP Svět – Konec

světa.

b Mat. 24:35;

JS–M 1:35.

c PP Země – Konečný stav země.

24a Zjev. 21:1–4.

25a Alma 40:23.

26a PP Adam; Michal.

b PP Archanděl.

c 1. Kor. 15:52–55.

d PP Nesmrtelnost, nesmrtelný;

Vzkříšení.

e Jan 5:28–29.

27a PP Spravedlivost, spravedlivý.

b Mat. 25:33.

PP Soud, poslední.

28a Mat. 25:41;

NaS 29:41.

b NaS 43:33.

c PP Dábel.

29a Jan 7:34;

NaS 76:112.

30a Mat. 19:30;

1. Nefi 13:42.

jsem je "stvořil; ano, všechny věci, ^bduchovní i časné –

32 Nejprve "duchovní, za druhé časné, což je počátek díla mého; a opět, nejprve časné a za druhé duchovní, což je to poslední z díla mého –

33 Říkám vám to, abyste mohli přirozeně porozumět; ale pro mne samotného nemají díla má žádného "konce ani počátku; ale toto je vám dáno, abyste mohli porozumět, protože jste mne o to žádali a jste svorní.

34 Pročež, vpravdě pravím vám, že všechny věci jsou pro mne duchovní, a nikdy jsem vám nedal zákon, jenž byl časný; ani žádnému člověku, ani dětem lidským; ani Adamovi, otcí vašemu, jehož jsem stvořil.

35 Vizte, dal jsem mu, aby sám za sebe "jednal; a dal jsem mu přikázání, ale žádné časné přikázání jsem mu nedal, neboť ^bpřikázání má jsou duchovní; nejsou přirozená, ani časná, ani tělesná, ani smyslná.

36 A stalo se, že Adam, jsa pokoušen ďáblem – neboť vizte, "ďábel byl před Adamem, neboť se ^bvzbouřil proti mně řka: Dej mi svou "čest, což je má "moc; a

také "třetinu ^fzástupů nebeských ode mne odvrátil kvůli jejich "svobodě jednání;

37 A byli svrženi a tak přišel "ďábel a jeho ^bandělé;

38 A vizte, od počátku je pro ně připraveno místo, kteréžto místo je "peklo.

39 A musí nezbytně býti, aby ďábel "pokoušel děti lidské, jinak by nemohly jednati samy za sebe; neboť kdyby nikdy neměly ^bhořké, nemohly by znáti sladké –

40 Pročež, stalo se, že ďábel pokoušel Adama a on pojedl ze zakázaného "ovoce a přestoupil přikázání, čímž se stal ^bpodrobeným vůli ďáblově, protože se poddal pokušení.

41 Pročež, já, Pán Bůh, jsem dal, aby byl "vyvržen ze zahrady ^bEden, z přítomnosti mé, pro přestupek svůj, čímž se stal "duchovně mrtvým, což je první smrt, vpravdě tatáž smrt, jež je poslední "smrtí, jež je duchovní a jež bude vyslovena nad zlovolnými, až řeknu: Odejděte, vy "prokletí.

42 Ale vizte, pravím vám, že já, Pán Bůh, jsem dal Adamovi a semeni jeho, že "nezemřou

31a PP Stvoření, stvořiti.

b Mojž. 3:4–5.

32a PP Duchovní stvoření.

33a Žalmy 111:7–8;

Mojž. 1:4.

35a PP Svoboda jednání.

b PP Přikázání Boží.

36a NaS 76:25–26;

Mojž. 4:1–4.

b PP Rada v nebi.

c PP Ctíti.

d Iz. 14:12–14;

NaS 76:28–29.

e Zjev. 12:3–4.

f NaS 38:1; 45:1.

PP Předsmrtnelný život.

g PP Svoboda jednání.

37a PP Ďábel.

b 2. Petr. 2:4;

Judas 1:6;

Mojž. 7:26.

PP Ďanděl.

38a PP Peklo.

39a Mojž. 4:3–4.

PP Pokoušeti, pokušení.

b Mojž. 6:55.

40a Gen. 3:6;

Mojž. 4:7–13.

b 2. Nefi 10:24;

Mos. 16:3–5;

Alma 5:41–42.

41a PP Pád Adama a

Evy.

b PP Eden.

c PP Smrt, duchovní.

d Alma 40:26.

e NaS 29:27–28;

76:31–39.

42a 2. Nefi 2:21.

PP Smrt, tělesná.

časnou smrtí, dokud já, Pán Bůh, nevyšlu ^banděly, aby jim oznámili ^cpokání a ^dvykoupění skrze víru ve jméno ^eJednorozeného Syna mého.

43 A tak jsem já, Pán Bůh, určil člověku dny ^azkoušky jeho – aby skrze přirozenou smrt svou mohl být ^bpozvednut do ^cnesmrtelnosti k ^dvěčnému životu, vpravdě tolik, kolik by jich uvěřilo;

44 A ti, kteří nevěří, k věčnému ^azatracení; neboť nemohou být vykoupěni z duchovního pádu svého, protože nečiní pokání;

45 Neboť milují temnotu raději než světlo a ^askutky jejich jsou zlé a oni dostávají ^bmzdu svou od toho, koho chtějí poslouchati.

46 Ale vizte, pravím vám, že

malé ^aděti jsou ^bvykoupěny od založení světa skrze mého Jednorozeného;

47 Pročež, nemohou hřešiti, neboť Satanovi není dána moc ^apokoušeti malé děti, dokud nezačnou být předem mnou ^bzodpovědnými;

48 Neboť jest jim dáno tak, jak já chci, podle mé vlastní libosti, aby velké věci mohly být požádovány z rukou ^aotců jejich.

49 A opět pravím vám ohledně těch, kteří mají poznání, nepřikázal jsem jim, aby činili pokání?

50 A ohledně toho, kdo nemá žádného ^aporozumění, zůstává na mně učiniti podle toho, jak je psáno. A nyní, v této době vám již neoznamuji více. Amen.

ODDÍL 30

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Davidu Whitmerovi, Peteru Whitmerovi ml. a Johnu Whitmerovi ve Fayette ve státě New York v září 1830 po tří denní konferenci ve Fayette, ale předtím, než se starší Církve rozešli (History of the Church, 1:115–116). Původně byl tento materiál vydán jako tři zjevení; Prorokem byl spojen do jednoho oddílu pro vydání Nauky a smluv z roku 1835.

1–4, David Whitmer je ukáznován, protože zanedbával sloužiti pilně; 5–8, Peter Whitmer ml. má dopro-

vázeti Olivera Cowderyho na misii k Lamanitům; 9–11, John Whitmer je povolán kázati evangelium.

42b Alma 12:28–30.

c pp Pokání.

d pp Vykoupění, vykoupěný, vykoupiti.

e Mojž. 5:6–8.

43a Alma 12:24; 42:10.

b pp Vzkříšení.

c Mojž. 1:39.

pp Nesmrtelnost, nesmrtelný.

d pp Věčný život.

44a NaS 19:7–12.

pp Zatracení.

45a Jan 3:18–20;

NaS 93:31–32.

b Mos. 2:32–33;

Alma 3:26–27;

5:41–42; 30:60.

46a Moroni 8:8, 12;

NaS 93:38.

pp Děti, dítě.

b NaS 74:7.

pp Vykoupění,

vykoupěný, vykoupiti.

47a pp Pokoušeti, pokušení.

b pp Počet vydání, zodpovědnost, zodpovědný.

48a NaS 68:25.

50a NaS 137:7–10.

pp Porozumění.

VIZ, pravím ti, "Davide, že ses ^bbál člověka a 'nespoléhal ses na sílu ode mne, tak jak jsi měl.

2 Ale mysl tvá byla zaměstnávána věcmi "pozemskými více než věcmi ode mne, tvého Tvůrce, a službou, ke které jsi byl povolán; a ty jsi nedbal Ducha mého a těch, kteří byli ustanoveni nad tebou, ale byl jsi přesvědčen těmi, kterým jsem nepřikázal.

3 Pročež, jsi ponechán, aby ses dotazoval sám pro sebe z ruky mé a "přemítal o věcech, jež jsi obdržel.

4 A domov tvůj bude v domě otce tvého, dokud ti nedám další příkázání. A budeš se věnovati "službě v církvi a před světem a v okolních krajinách. Amen.

5 Viz, pravím ti, "Petere, že se vydáš na ^bcestu svou s bratrem svým Oliverem; neboť přišel čas, kdy je pro mne nutné, abys otevřel ústa svá, abys oznamoval evangelium mé; tudíž, neboj se, ale ^ddbej na slova a radu bratra svého, které ti bude dávat.

6 A buď sužován všemi strastmi jeho, vždy pozdvihuje srdce své ke mně v modlitbě a víře pro jeho i své vysvobození; neboť jsem mu dal moc zbudovati "církvef mou mezi ^bLamanity;

7 A nikoho jsem neurčil, aby byl rádcem jeho "nad ním v církvi, ohledně církevních záležitostí, kromě bratra jeho, Josepha Smitha ml.

8 Pročež, dbej na tyto věci a buď pilný v zachovávání příkázání mých, a budeš požehnán věčným životem. Amen.

9 Viz, pravím tobě, služebnice můj Johne, že ty započneš od této doby nadále "hlásati evangelium mé jakoby ^bhlasem pozounu.

10 A práce tvá bude u bratra tvého Philipa Burroughse a v oné okolní krajině, ano, kdekoli můžeš býti vyslyšen, dokud ti nepřikáží odtud odejít.

11 A veškerá práce tvá bude od nynějška v Sionu, s celou duší tvou; ano, budeš vždy otvírati ústa svá ve věci mé, "neboj se toho, co může učiniti ^bčlověk, neboť já jsem ^cs tebou. Amen.

ODDÍL 31

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Thomasu B. Marshovi v září 1830 (History of the Church, 1:115–117). Bylo dáno bezprostředně po konferenci Církve (viz záhlaví k oddílu 30). Thomas B. Marsh

30 1a pp Whitmer, David.
b Skut. 5:29.
c 2. Par. 16:7–9.
2a NaS 25:10.
3a pp Přemítati.
4a pp Sloužití, služba.
5a pp Whitmer,
Peter, ml.
b NaS 32:1–3.

c NaS 11:15.
d pp Podpora
církvefních vedoucích;
Rada.
6a pp Církvef Ježíše
Krista Svatých
posledních dnů.
b Iz. 3:20; 49:24.
pp Lamanité.

7a NaS 20:2–3.
9a NaS 15:6.
b NaS 33:2.
11a pp Báti se, bázeň,
strach; Odvaha,
odvážný.
b Iz. 51:7.
c Mat. 28:19–20.

byl pokřtěn dříve v tomto měsíci a byl vysvěcen starším v Církvi předtím, než toto zjevení bylo dáno.

1–6, *Thomas B. Marsh je povolán kázat evangelium a je ujištěn, že jeho rodina je v pořádku; 7–13, Dostává radu, aby byl trpělivý, vždy se modlil a následoval Utěšitele.*

THOMASI, synu můj, požeňnaný jsi pro víru svou v dílo mé.

2 Viz, měl jsi mnoho strastí kvůli rodině své; nicméně, požeňnam tobě a rodině tvé, ano, maličkým tvým; a přichází den, kdy oni uvěří a budou znáti pravdu a budou jedno s tebou v církvi mé.

3 Pozdvihni srdce své a raduj se, neboť hodina misie tvé přichází; a jazyk tvůj bude uvolněn a budeš oznamovati tomuto pokolení "radostné zvěsti veliké radosti.

4 Budeš "oznamovati věci, jež byly zjeveny služebníku mému Josephu Smithovi ml. Počneš kázat od této doby nadále, ano, žnouti na poli, které je již ^bbílé, aby bylo spáleno.

5 Tudíž, "rozmachuj se srpem svým celou duší svou a hříchy tvé jsou ti ^bodpuštěny a budeš obtížen ^csnopy na zádech svých,

neboť "dělník je hoden mzdy své. Pročež, rodina tvá bude žítí.

6 Viz, vpravdě pravím tobě, odejdi od nich jen na malou chvíli a oznamuj slovo mé a já připravím místo pro ně.

7 Ano, "otevru srdce lidí, a oni tě přijmou. A já zřídím církev rukou tvou;

8 A ty je budeš "posilovati a připravovati na dobu, kdy budou shromažďováni.

9 Buď "trpělivý ve ^bstrastech, nespílej těm, kteří spílají. Spravuj ^cdům svůj v mírnosti a buď stálý.

10 Viz, pravím tobě, že budeš lékařem pro církev, ale nikoli pro svět, neboť oni tě nepřijmou.

11 Jdi cestou svou, kamkoli chci, a bude ti dáno "Utěšitelem, co budeš činiti a kam půjdeš.

12 "Modli se vždy, abys nevešel v ^bpokoušení a neztratil odměnu svou.

13 Buď "věrný do konce a hle, já jsem ^bs tebou. Tato slova nejsou od člověka ani od lidí, ale ode mne, a to od Ježíše Krista, tvého Vykupitele, ^cvůli Otcovou. Amen.

31 1a PP Marsh, Thomas B.

3a Iz. 52:7;

Lukáš 2:10–11;

Mos. 3:3–5.

4a Mos. 18:19;

NaS 42:12; 52:36.

b NaS 4:4–6.

5a Zjev. 14:15.

b PP Odpustiti.

c NaS 79:3.

d Lukáš 10:3–11;
NaS 75:24.

7a PP Obrácení,
obrácený.

8a NaS 81:5; 108:7.

9a PP Trpělivost.

b PP Protivenství.

c PP Rodina –
Zodpovědnosti
rodičů.

11a PP Duch Svatý;

Utěšitel.

12a 3. Nefi 18:17–21.

PP Modlitba.

b PP Pokoušeti,
pokoušení.

13a PP Vytrvatí.

b Mat. 28:20.

c PP Ježíš Kristus –
pravomoc.

ODDÍL 32

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Parley P. Prattovi a Zibovi Petersonovi, v říjnu 1830 (History of the Church, 1:118–120). Starší cítili veliký zájem o Lamanity a přání, které se týkalo jejich předpověděných požehnání, o kterých se Církev dověděla z Knihy Mormonovy. Následkem toho předložili Pánovi úpěnlivou prosbu, aby projevil svou vůli ohledně toho, zda starší mají být v té době vysláni k indiánským kmenům na západ. Následovalo toto zjevení.

1–3, Parley P. Pratt a Ziba Peterson jsou povoláni, aby kázali Lamanitům a doprovázeli Olivera Cowderyho a Petera Whitmera ml.; 4–5, Mají se modliti o porozumění písmům.

ANYNÍ ohledně služebníka mého "Parleyho P. Pratta, viz, pravím mu, že jakože žiji, chci, aby oznamoval evangelium mé a ^bučil se ode mne a byl mírný a pokorný v srdci.

2 A pro něho jsem určil, že "půjde se služebníky mámi Oliverem Cowderym a Peterem

Whitmerem ml. do pustiny mezi ^bLamanity.

3 A "Ziba Peterson také půjde s nimi; a já sám půjdu s nimi a budu ve ^bstředu jejich; a jsem "přímluvcem jejich u Otce a nic je nepřemůže.

4 A budou ^adbáti na to, co je psáno, a nebudou si činiti nárok na žádné jiné ^bzjevení; a budou se vždy modliti, abych toto mohl ^codhalovati "porozumění jejich.

5 A budou dbáti na tato slova a nebudou si s nimi zahrávati, a já jim požehnám. Amen.

ODDÍL 33

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Ezrovi Thayreovi a Northropu Sweetovi ve Fayette ve státě New York v říjnu 1830 (History of the Church, 1:126–127). Při zaznamenávání tohoto zjevení Prorok prohlásil, že „Pán je vždy připraven poučiti takové, kteří pilně hledají ve víře“ (History of the Church, 1:126).

1–4, Dělníci jsou povoláváni, aby oznamovali evangelium v jedenácté hodině; 5–6, Církev je zřízena a vyvolení budou shromažďováni; 7–10, Čiňte pokání, neboť království nebeské je na dosah; 11–15,

Církev je zbudována na skále evangeliá; 16–18, Připravte se na příchod Ženicha.

VIZTE, pravím vám, služebníci moji Ezro a Northrope,

32 1a PP Pratt, Parley Parker.
b Mat. 11:28–30.
2a NaS 28:8; 30:5.
b NaS 3:18–20.

3a NaS 58:60.
b Mat. 18:20;
NaS 6:32; 38:7.
c PP Přímluvce.
4a 1. Nefi 15:25;

NaS 84:43–44.
b NaS 28:2.
c JS–Ž 1:74.
d PP Porozumění.

otevřete uši své a poslouchajte hlas Pána, svého Boha, jehož "slovo je živé a mocné, ostřejší než dvojsečný meč, k rozdělení vedví kloubů i morku, duše i ducha; a je rozeznavatelem myšlenek a ^bzáměrů srdce.

2 Neboť vpravdě, vpravdě, pravím vám, že jste povoláni pozdvihnouti hlas svůj jakoby "zvukem pozounu, abyste oznamovali evangelium mé tomuto pokřivenému a zvrácenému pokolení.

3 Neboť vizte, "pole je již bílé ke žni; a toto je ^bjedenáctá hodina a "naposledy, kdy budu povolávati dělníky na vinici svou.

4 A "vinice má se ^bzkazila, každý kousek; a není nikoho, kdo činí "dobro, kromě několika; a oni ^dchybují v mnoha případech kvůli "kněžským lstivostem, majíce všichni mysl zkaženou.

5 A vpravdě, vpravdě, pravím vám, že tuto "církev jsem ^bzřídil a povolal z pustiny.

6 A právě tak "shromáždím vyvolené své ze ^bčtyř stran země, vpravdě tolik, kolik jich bude věřiti ve mne a bude poslouchati hlas můj.

7 Ano, vpravdě, vpravdě, pravím vám, že pole je již bílé

ke žni; pročež, rozmachujte se srpem svým a žněte se vši svou mocí, myslí a silou.

8 "Otevírejte ústa svá, a ona budou naplněna a vy se stanete takovými jako ^bNefi za stara, který putoval z Jeruzaléma v pustině.

9 Ano, otevírejte ústa svá a nešetřte, a budete obtíženi "snopy na zádech svých, neboť hle, já jsem s vámi.

10 Ano, otevírejte ústa svá, a ona budou naplněna, řkouce: Čiňte pokání, čiňte "pokání a připravujte cestu Páně a přímé čiňte stezky jeho; neboť království nebeské je na dosah;

11 Ano, čiňte pokání a buďte "pokřtěni, jeden každý z vás na odpuštění hříchů svých; ano, buďte pokřtěni vpravdě vodou a pak přichází křest ohněm a Duchem Svatým.

12 Vizte, vpravdě, vpravdě, pravím vám, toto je "evangelium mé; a pamatujte, že oni budou mítí víru ve mne, jinak nemohou býti nikterak spaseni;

13 A na této "skále zbuduji církev svou; ano, na této skále jste zbudováni vy, a budete-li pokračovati, ^bbrány pekelné vás nepřemohou.

14 A budete pamatovati na

33 1a Židům 4:12;

Hel. 3:29–30.

b Alma 18:32;

NaS 6:16.

2a Iz. 58:1.

3a Jan 4:35;

NaS 4:4; 12:3; 14:3.

b Mat. 20:1–16.

c Jákob 5:71;

NaS 43:28.

4a pp Vinice Páně.

b 2. Nefi 28:2–14;

Morm. 8:28–41.

c Řím. 3:12;

NaS 35:12.

d 2. Nefi 28:14.

e pp Kněžská lstivost.

5a pp Církev Ježíše

Krista Svatých

posledních dnů.

b pp Znovuzřízení

evangelia.

6a pp Izrael –

Shromáždění Izraele.

b 1. Nefi 19:15–17.

8a NaS 88:81.

b 2. Nefi 1:26–28.

9a Žalmy 126:6;

Alma 26:3–5;

NaS 75:5.

10a Mat. 3:1–3.

11a pp Křest, křtiti.

12a 3. Nefi 27:13–22.

13a pp Skála.

b Mat. 16:16–19;

NaS 10:69–70.

církevní "články a smlouvy, abyste je dodržovali.

15 A ty, kteří mají víru, budete "konfirmovati v církvi mé vkládáním ^brukou a já jim udělím ^cdar Ducha Svatého.

16 A Kniha Mormonova a svatá "písma jsou mnou dána pro vaše ^bpoučení; a moc Ducha mého ^cobživuje všechny věci.

17 Pročež buďte věrni, vždy se modlíce, majíce lampy své připraveny a hořící, a olej při sobě, abyste mohli býti připraveni při příchodu "Ženicha –

18 Neboť vizte, vpravdě, vpravdě, pravím vám, že "přijdu rychle. Tak jest. Amen.

ODDÍL 34

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Orsonu Prattovi ve Fayette ve státě New York 4. listopadu 1830 (History of the Church, 1:127–128). Bratru Prattovi bylo v té době devatenáct let. Byl obrácen a pokřtěn, když poprvé slyšel kázání znovuzřízeného evangelia svým starším bratrem Parleyem P. Pratem, před šesti týdny. Toto zjevení bylo přijato v domově Petera Whitmera st.

1–4, Věrní se stávají syny Božími skrze usmíření; 5–9, Kázání evangelia připravuje cestu pro druhý příchod; 10–12, Proroctví přichází mocí Ducha Svatého.

SYNU můj "Orsone, poslouchej a slyš a viz, co já, Pán Bůh, ti řeknu, vpravdě Ježíš Kristus, Vykupitel tvůj;

2 "Světlo a život světa, světlo, jež svítí v temnotě, a temnota ho nechápe;

3 "Který tak ^bmiloval svět, že ^cdal svůj vlastní život, aby tolik, kolik by uvěřilo, se mohlo státi ^dsyny Božími. Pročež, ty jsi syn můj;

4 A "požehnaný jsi, protože jsi uvěřil;

5 A požehnanější jsi, protože jsi mnou "povolán kázati evangelium mé –

6 Pozdvihnouti hlas svůj jako by zvukem pozounu, dlouze a hlasitě, a "hlásati pokání pokři-

14a Týká se oddílů 20–22;

NaS 42:13.

15a NaS 20:41.

^b PP Ruce, jejich vkládání.

^c PP Dar Ducha Svatého.

16a PP Písma.

^b 2. Tim. 3:16.

^c Jan 6:63.

17a Mat. 25:1–13.

PP Ženich.

18a Zjev. 22:20.

PP Druhý příchod Ježíše Krista.

34 1a PP Pratt, Orson.

2a Jan 1:1–5.

PP Světlo, světlo Kristovo.

3a PP Vykupitel.

^b Jan 3:16; 15:13.

PP Láska.

^c PP Usmíření,

usmířiti; Vykoupení, vykoupěný, vykoupiti.

^d Jan 1:9–12;

Řím. 8:14, 16–17;

Mojž. 6:64–68.

PP Synové a dcery Boží.

4a Jan 20:29.

5a PP Povolání, povolání Bohem, povolati.

6a NaS 6:9.

venému a zvrácenému pokolení, připravuje cestu Páně pro jeho druhý ^bpříchod.

7 Neboť viz, vpravdě, vpravdě, pravím tobě, „čas bude brzy na dosah, kdy přijdu v ^boblaku s mocí a velikou slávou.

8 A bude to „veliký den v čase příchodu mého, neboť všechny národy se budou ^btřásti.

9 Ale dříve, než přijde onen veliký den, se slunce zatmí a měsíc se obrátí v krev; a hvězdy

odmítnou svit svůj a některé budou padati a veliká zničení očekávají zlovolně.

10 Pročež, pozdvihni hlas svůj a „nešetři, neboť Pán Bůh promluvil; tudíž prorokuj a to bude dáno ^bmocí Ducha Svatého.

11 A jsi-li věrný, viz, jsem s tebou, dokud nepřijdu –

12 A vpravdě, vpravdě, pravím tobě, já přijdu rychle. Já jsem Pán tvůj a Vykupitel tvůj. Tak jest. Amen.

ODDÍL 35

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, a Sidneymu Rigdonovi ve Fayette, nebo v jeho blízkosti, ve státě New York v prosinci 1830 (History of the Church, 1:128–131). V této době byl Prorok téměř denně zaměstnán prací na překladu Bible. Překlad byl započat již v červnu 1830 a Oliver Cowdery i John Whitmer sloužili jako písaři. Jelikož byli nyní povoláni k jiným povinnostem, byl povolán božským ustanovením Sidney Rigdon, aby sloužil jako Prorokův písař v této práci (viz verš 20). Prorok v úvodu ke svému záznamu tohoto zjevení napsal: „Sidney Rigdon přišel v prosinci [ze státu Ohio], aby se dotázal Pána, a s ním přišel Edward Partridge. . . Krátce po příchodu těchto dvou bratří takto promluvil Pán“ (History of the Church, 1:128).

1–2, Jak se lidé mohou státi syny Božími; 3–7, Sidney Rigdon je povolán, aby křtil a předával Ducha Svatého; 8–12, Znamení a zázraky jsou konány vírou; 13–16, Pánovi služebníci budou mlátiti národy mocí Ducha; 17–19, Joseph Smith drží klíče tajemství; 20–21, Vyvolení obstojí v den Pánova příchodu; 22–27, Izrael bude spasen.

NASLOUCHEJTE hlasu ^aPána, svého Boha, a to ^bAlfy i Omégy, počátku i konce, jehož ^ccesta je jeden věčný koloběh, ^dtentýž dnes, jako včera a na věky.

2 Já jsem Ježíš Kristus, Syn Boží, který byl „ukřižován pro hříchy světa, vpravdě všech, kteří ^buvěří ve jméno mé, aby se

6b pp Druhý příchod
Ježíše Krista.

7a Zjev. 1:3.

b Lukáš 21:27.

8a Joel 2:11;

Mal. 4:5;

NaS 43:17–26.

pp Druhý příchod
Ježíše Krista.

b Iz. 64:2.

10a Iz. 58:1.

b 2. Petr. 1:21.

35 1a pp Pán.

b Zjev. 1:8.

pp Alfa i Oméga.

c 1. Nefi 10:19;

NaS 3:2.

d Židům 13:8;

NaS 38:1–4; 39:1–3.

2a pp Ukřižování.

b NaS 20:25; 45:5, 8.

mohli státi ‘syny Božími, vpravdě “jedno ve mně, jako já jsem “jedno v Otci, jako Otec je jedno ve mně, abychom mohli být i jedno.

3 Viz, vpravdě, vpravdě, praviím služebníku svému Sidneymu, hleděl jsem na tebe a na díla tvá. Slyšel jsem modlitby tvé a připravil jsem tě pro větší dílo.

4 Ty jsi požehnaný, neboť budeš konati veliké věci. Viz, ty jsi byl vyslán, stejně jako “Jan, abys připravil cestu přede mnou a před ^bEliášem, který má přijíti, a ty jsi to nevěděl.

5 Křtil jsi vodou ku pokání, ale oni “neobdrželi Ducha Svatého;

6 Ale nyní ti dávám prikázání, že budeš “křtíti vodou a oni obdrží ^bDucha Svatého vkládáním ‘rukou, stejně jako apoštolové za stara.

7 A stane se, že bude veliké dílo v zemi, vpravdě mezi “pohany, neboť pošetilost jejich a ohavnosti jejich budou vyjeveny očím všech lidí.

8 Neboť já jsem Bůh, a rámě mé není “zkráceno; a já budu ukazovati ^bzázraky, ‘znamení a divy všem těm, kteří ^dvěří ve jméno mé.

9 A ti, kteří o to budou žádati ve jménu mém ve “víře, budou ^bvymítati ‘d‘ábly; budou “uzdravovati nemocné; způsobí, že slepí obdrží zrak svůj a hluší budou slyšeti a němí budou mluvíti a chromí choditi.

10 A rychle přichází čas, kdy veliké věci budou ukázány dětem lidským;

11 Ale “bez víry nebude ukázáno nic, kromě ^bzpusťování ‘Babylonu, toho, který nutil všechny národy, aby pily z vína hněvu ^dsmilstva jeho.

12 A není “nikoho, kdo činí dobro, kromě těch, kteří jsou připraveni přijmouti plnost evangelia mého, které jsem vyslal tomuto pokolení.

13 Pročež, povolávám “slabé věci světa, ty, kteří jsou ^bneučení a opovrhovaní, aby mlátili národy mocí Ducha mého;

14 A jejich rámě bude mým ramenem a já budu “pavézou jejich a štítem jejich a opásám bedra jejich a budou pro mne zmužile bojovati; a ^bnepřátelé jejich budou pod nohama jejich; a nechám ‘padnouti meč ve prospěch jejich a ^dohněm rozhořčení svého je zachovám.

2c PP Synové a dcery Boží.

d Jan 17:20–23.

pp Jednota.

e PP Bůh, Božstvo.

4a Mal. 3:1; Mat. 11:10;

1. Nefi 11:27;

NaS 84:27–28.

b 3. Nefi 25:5–6;

NaS 2:1; 110:13–15.

5a Skut. 19:1–6.

6a PP Křest, křtíti.

b PP Dar Ducha

Svatého.

c PP Ruce, jejich vkládání.

7a PP Pohané.

8a Iz. 50:2; 59:1.

b PP Zázrak.

c PP Znamení.

d PP Věřiti, víra.

9a PP Věřiti, víra.

b Marek 16:17.

c Marek 1:21–45.

d PP Uzdravování, uzdravovati.

11a NaS 63:11–12.

b NaS 5:19–20.

c PP Bábel, Babylon.

d Zjev. 18:2–4.

12a Řím. 3:10–12;

NaS 33:4; 38:10–11;

84:49.

13a 1. Kor. 1:27;

NaS 1:19–23; 124:1.

b Skut. 4:13.

14a 2. Sam. 22:2–3.

b NaS 98:34–38.

c NaS 1:13–14.

d NaS 128:24.

15 A ^achudým a ^bmírným bude kázáno evangelium a oni budou ^cvyhlížeti dobu příchodu mého, neboť je ^ablízko, na dosah –

16 A naučí se podobenství o stromu ^afíkovém, neboť právě nyní je léto již blízko.

17 A vyslal jsem ^aplnost evangelia svého rukou služebníka svého ^bJosepha; a v slabosti jsem ho poželhal;

18 A dal jsem mu ^aklíče tajemství těch věcí, které byly ^bzapečetěny, a to věcí, které byly od ^czaložení světa, a věcí, které přijdou od tohoto času až do doby příchodu mého, jestliže zůstane ve mně, a jestliže ne, jiného dosadím na jeho místo.

19 Pročež bdi nad ním, aby ho víra neopustila, a bude to dáno ^aUtěшитelem, ^bDuchem Svatým, který zná všechny věci.

20 A dávám ti prikázání – že budeš pro něho ^apsáti; a písmata budou dána tak, jak jsou v mém vlastním lůnu, ke spasení mých vlastních ^bvyvolených;

21 Neboť oni budou slyšeti

^ahlas můj a uvidí mne a nebudou spáti a ^bobstojí v den ^cpříchodu mého; neboť budou očištěni tak, jako já jsem ^dčistý.

22 A nyní pravím ^atobě, zůstaň s ním a on bude s tebou putovati; neopouštěj ho, a tyto věci se zajisté splní.

23 A ^apokud nebudeš psáti, viz, bude mu dáno prorokovati; a ty budeš kázati evangelium mé a odvolávati se na ^bsvaté proroky, abys dokazoval slova jeho, jak mu budou dávana.

24 ^aZachovávejte všechna prikázání a smlouvy, jimiž jste vázáni; a já způsobím, aby se nebesa ^bzachvěla pro dobro vaše, a ^cSatan se bude třásti a Sion se bude na pahorcích ^dradovati a vzkvétati;

25 A ^aIzrael bude ^bspasen v mém vlastním příhodném čase; a ^cklíči, které jsem dal, budou vedeni a nikterak již nebudou smíseni.

26 Pozdvihněte srdce své a radujte se, ^avykoupení vaše se přibližuje.

15a Mat. 11:5.
b pp Mírnost, mírný.
c 2. Petr. 3:10–13;
NaS 39:23; 45:39;
Mojž. 7:62.
d NaS 63:53.
16a Mat. 24:32;
NaS 45:36–38;
JS–M 1:38.
pp Znamení časů.
17a NaS 42:12.
b NaS 135:3.
18a NaS 84:19.
b Dan. 12:9;
Mat. 13:35;
2. Nefi 27:10–11;
Eter 4:4–7;
JS–Ž 1:65.

c NaS 128:18.
19a Jan 14:16, 26; 15:26.
pp Utěšitel.
b pp Duch Svatý.
20a Prorok byl v této době zaměstnán zjevovaným překladem Bible, k němuž byl Sidney Rigdon povolán jako písař.
b pp Vyvolení, vyvolený, vyvoliti.
21a Joel 2:11;
NaS 43:17–25; 88:90;
133:50–51.
b Mal. 3:2–3.
c pp Druhý příchod

Ježíše Krista.
d pp Čistota, čistý, nečistý.
22a NaS 100:9–11.
23a Tj. kdykoli nebyl Sidney Rigdon zaměstnán psaním.
b Tj. písmata.
24a NaS 103:7.
b NaS 21:6.
c 1. Nefi 22:26.
d pp Radost.
25a pp Izrael.
b Iz. 45:17;
1. Nefi 19:15–16;
22:12.
c pp Klíče kněžství.
26a Lukáš 21:28.

27 Neboj se, maličké stádo, "království je vaše, dokud nepři-

jdu. Vizte, ^bpřijdu rychle. Tak jest. Amen.

ODDÍL 36

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Edwardu Partridgeovi v blízkosti Fayette ve státě New York v prosinci 1830 (History of the Church, 1:131). (Viz záhlaví k oddílu 35.) Prorok řekl, že Edward Partridge „je vzorem zbožnosti a jedním z Pánových velikých mužů“ (History of the Church, 1:128).

1–3, Pán pokládá svou ruku na Edwarda Partridge skrze ruku Sidneyho Rigdona; 4–8, Každý muž, jenž přijímá evangelium a kněžství, má být povolán, aby šel a kázal.

TAK praví Pán Bůh, "Mocný Izraelský: Viz, pravím tobě, služebníče můj ^bEdwarde, že jsi pozeňnaný a hříchy tvé jsou ti odpuštěny a jsi povolán kázati evangelium mé jakoby hlasem pozounu;

2 A vložím na tebe "ruku svou skrze ruku služebníka svého Sidneyho Rigdona a obdržíš Ducha mého, Ducha Svatého, a to ^bUtěšitele, který tě bude učiti "pokojným věcem království;

3 A ty to budeš oznamovati silným hlasem řka: Hosana, pozeňnáno budiž jméno Boha nejvyššího.

4 A nyní toto povolání a přikázání ti dávám ohledně všech mužů –

5 Že tolik, kolik jich přijde před služebníky mé Sidneyho Rigdona a Josepha Smitha ml., přijímaje toto povolání a přikázání, bude "vysvěceno a vysláno ^bkázati věčné evangelium mezi národy –

6 Hlásaje pokání řka: "Spaste se z tohoto zvráceného pokolení, vyjděte z ohně, nenávidíce dokonce i ^bšat poskvrněný tělem.

7 A toto přikázání bude dáno starším církve mé, aby každý muž, který je přijme s upřímností srdce, mohl být vysvěcen a vyslán tak, jak jsem pravil.

8 Já jsem Ježíš Kristus, Syn Boží; pročez, opásejte bedra svá a já náhle přijdu do "chrámu svého. Tak jest. Amen.

ODDÍL 37

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, a Sidneymu Rigdonovi v blízkosti Fayette ve státě New York v prosinci 1830 (History of the

27a PP Království Boží neboli království nebeské.
b Zjev. 22:20.

36 1a PP Jehova; Ježíš Kristus.
b NaS 41:9–11.

2a PP Ruce, jejich vkládání.
b PP Duch Svatý; Utěšitel.
c NaS 42:61.
5a NaS 63:57.
PP Vysvěcení,

vysvětití.
b PP Kázati.
6a Skut. 2:40.
b Judas 1:23.
8a Mal. 3:1.

Church, 1:139). *Je v něm dáno první přikázání ohledně shromáždění v této dispensaci.*

1–4, *Svatí jsou svoláváni, aby se shromáždili ve státě Ohio.*

VIZTE, pravím vám, že není pro mne nutné, abyste „přeložili ještě více, než půjdete do Ohia, a to kvůli nepřátelům a pro dobro vaše.

2 A opět, pravím vám, že nepůjdete, dokud nebudete kázati evangelium mé v oněch částech a neposílíte církev, kdekoli se

nalézá, a obzvláště v “Colesville; neboť, vizte, oni se ke mně modlí s velikou vírou.

3 A opět, dávám přikázání církvi, že je pro mne nutné, aby se shromáždili v “Ohio pro dobu, kdy se k nim vrátí služebník můj Oliver Cowdery.

4 Vizte, zde je moudrost, a nechť se každý člověk “rozhoduje sám za sebe, dokud nepřijdu. Tak jest. Amen.

ODDÍL 38

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, ve Fayette ve státě New York 2. ledna 1831 (History of the Church, 1:140–143). Bylo to při příležitosti konference Církve.

1–6, *Kristus stvořil všechny věci; 7–8, Je uprostřed svých Svatých, kteří ho brzy uvidí; 9–12, Veškeré tělo je před ním zkaženo; 13–22, Zemi zaslíbení vyhradil pro své Svaté na čas i na věčnost; 23–27, Svatým je přikázáno, aby byli jedno a aby si vážili jeden druhého jako bratři; 28–29, Jsou předpověděny války; 30–33, Svatým bude dána moc z výsosti a vyjdou mezi všechny národy; 34–42, Církvi je přikázáno, aby pečovala o chudé a potřebné a aby usilovala o bohatství věčnosti.*

TAK praví Pán, váš Bůh, a to Ježíš Kristus, Veliký “JÁ JSEM, Alfa i Oméga, ^bpočátek i konec, tentýž, jenž hleděl na široké rozpětí věčnosti a na všechny serafínské “zástupy nebes, ^ddříve než svět byl ^eučiněn; 2 Tentýž, jenž ^azná všechny věci, neboť ^bvšechny věci jsou přítomné před očima máma;

3 Já jsem tentýž, který promluvil, a svět byl ^aučiněn a všechny věci přišly skrze mne.

4 Já jsem tentýž, jenž vzal “Sion Enochův do svého vlast-

37 1a Tj. překládání Bible, které již probíhalo.

2a NaS 24:3; 26:1.

3a Tj. ve státě Ohio. NaS 38:31–32.

4a Pp Svoboda jednání.

38 1a Pp JÁ JSEM.
b Zjev. 1:8.

c NaS 45:1.

d Pp Předsmrtelný život.

e Žalmy 90:2.

2a NaS 88:41; Mojš. 1:35.

Pp Vševedoucí.

b Přísl. 5:21; 2. Nefi 9:20.

3a Žalmy 33:6–9.

Pp Stvoření, stvořiti.

4a NaS 45:11–14; 76:66–67; 84:99–100;

Mojš. 7:18–21.

Pjs, Gen. 14:25–40.

Pp Sion.

ního lůna; a vpravdě pravím, dokonce tolik, kolik jich ^buvěřilo ve jméno mé, neboť já jsem Kristus a svým vlastním jménem a mocí ^ckrve, kterou jsem prolil, jsem za ně prosil před Otcem.

5 Ale vizte, zbytek ^azlovolných držím v ^břetězech temnoty až do ^csoudu velikého dne, jenž přijde na konci země;

6 A právě tak dám, aby byli drženi zlovolní, kteří nechtějí slyšeti hlas můj, ale zatvrzují srdce své, a běda, běda, běda je osud jejich.

7 Ale vizte, vpravdě, vpravdě, pravím vám, že ^aoči mé spočívají na vás. Jsem ve ^bstředu vašem, a vy mne nemůžete viděti;

8 Avšak brzy přijde den, kdy mne ^auvidíte a budete věděti, že já jsem; neboť závoj temnoty bude brzy roztržen a ten, jenž není ^bočistěn, toho dne ^cneobstojí.

9 Pročež opásejte bedra svá a buďte připraveni. Vizte, ^akrálovství je vaše a nepřítel vás nepřemůže.

10 Vpravdě pravím vám, vy jste ^ačisti, ale ne zcela; a není

nikoho jiného, v němž by se mi tak dobře ^bzalíbilo;

11 Neboť veškeré ^atělo je přede mnou zkaženo; a moci ^btemnoty převládají na zemi, mezi dětmi lidskými, v přítomnosti všech zástupů nebes –

12 Což způsobuje, že vládne ticho a celá věčnost je ^arozbolněna a ^bandělé čekají na velký příkaz ^cpožnouti zemi, shromážditi ^dkoukol, aby mohl býti ^espálen; a vizte, nepřítel je spolčen.

13 A nyní, ukazuji vám tajemství, věc, která se děje v tajných komnatách, aby uskutečnila v průběhu času dokonce vaše ^azničení, a vy jste to nevěděli;

14 Ale nyní vám to říkám, a vy jste pozeňnaní, ne pro nepravost svou, ani pro nevěřící srdce své, neboť vpravdě někteří z vás jsou vinni přede mnou, ale budu milosrdný k slabosti vaší.

15 Tudíž, buďte od nynějška nadále ^asilní; ^bnebojte se, neboť království je vaše.

16 A pro spasení vaše vám dávám příkázání, neboť jsem slyšel modlitby vaše a ^achudí

4b NaS 20:25; 35:2;
45:3–5.

c PP Usmíření, usmířiti.

5a PP Nespravedlivost,
nespravedlivý.

b 2. Petr. 2:4;

Judas 1:6.

PP Peklo.

c PP Soud, poslední.

7a NaS 1:1.

b NaS 6:32; 29:5.

8a Zjev. 22:4–5.

PP Druhý příchod
Ježíše Krista.

b PP Čistota, čistý,
nečistý.

c Mal. 3:2.

9a Lukáš 6:20.

PP Království Boží

neboli království

nebeské.

10a PP Čistota, čistý,
nečistý.

b NaS 1:30.

11a Iz. 1:3–4;

NaS 33:4.

b Mich. 3:6;
NaS 112:23;

Mojž. 7:61–62.

12a Mojž. 7:41.

b NaS 86:3–7.

c PP Žeň.

d NaS 88:94;

101:65–66.

e Mat. 13:30.

13a NaS 5:32–33.

15a PP Odvaha, odvážný.

b PP Báti se, bázeň,

strach – Strach

z člověka.

16a Mos. 4:16–18.

si stěžovali přede mnou a ^bbohaté jsem já učinil a veškeré tělo je mé a já ^cnestraním osobám.

17 A učinil jsem zemi bohatou a vizte, je ^apodnožím mým, pročez opět budu na ní státi.

18 A já vám nabízím větší bohatství, a považuji za vhodné vám ho dáti, a to zemi zaslíbení, zemi oplývající mlékem a medem, na které nebude žádné prokletí, až přijde Pán;

19 A já vám ji dám jako zemi vašeho dědictví, budete-li o to usilovati celým srdcem svým.

20 A toto bude smlouva moje s vámi: vy ji budete míti jako zemi dědictví svého a ^adědictví dětí svých na věky, dokud země bude trvati, a budete ji opět vlastniti na věčnosti, aby již nikdy nepominula.

21 Ale vpravdě pravím vám, že časem nebudete míti žádného krále ani vládce, neboť já budu vaším ^akrálem a budu bdíti nad vámi.

22 Pročež, slyšte hlas můj a ^anásledujte mne, a budete ^bsvoobodným lidem, a nebudete míti žádných zákonů, ale zákony moje, až přijdu, neboť já jsem váš ^czákonodárce, a co může zadržeti ruku mou?

23 Ale vpravdě pravím vám, ^aučte jeden druhého podle úřadu, ke kterému jsem vás určil;

24 A nechť si každý člověk ^aváží bratra svého jako sebe sama a pěstuje ^bctnost a ^csvatost přede mnou.

25 A opět pravím vám, nechť si každý člověk váží bratra svého jako sebe sama.

26 Neboť který člověk mezi vámi, maje dvanáct synů, a nestraní jim, a oni mu slouží poslušně a on říká jednomu: Buď oblečen v roucho a sedni si tuto; a druhému: Buď oblečen v hadry a sedni si tamto – a hledí na syny své a praví já jsem spravedlný?

27 Vizte, toto jsem vám dal jako podobenství, a je to tak, jako já jsem. Pravím vám: Buďte ^ajedno; a nejste-li jedno, nejste moji.

28 A opět, pravím vám, že nepřítel v tajných komnatách vám usiluje o ^aživot.

29 Slyšíte o ^aválkách v dalekých zemích a pravíte, že budou brzo veliké války v dalekých zemích, ale neznáte srdce lidí ve své vlastní zemi.

30 Říkám vám tyto věci kvůli modlitbám vašim; pročez, ^auchovávejte jako poklad ^bmoudrost v nitru svém, aby vám

16b 1. Sam. 2:7;
c Skut. 10:34;
Moroni 8:11–12;
NaS 1:34–35.
17a 1. Nefi 17:39;
Abr. 2:7.
20a NaS 45:58.
21a Zach. 14:9;
2. Nefi 10:14;
Alma 5:50.
22a Jan 10:27.
b pp Ježíš Kristus –

Mileniální vláda
Kristova.
c Iz. 33:22;
Mich. 4:2;
NaS 45:59.
23a NaS 88:77–79,
118, 122.
pp Učitel, učiti.
24a Deut. 17:20;
1. Kor. 4:6.
b NaS 46:33.
pp Ctnost.

c pp Svatost.
27a Jan 17:21–23;
1. Kor. 1:10;
Efez. 4:11–14;
3. Nefi 11:28–30;
Mojž. 7:18.
pp Jednota.
28a NaS 5:33; 38:13.
29a NaS 45:26, 63;
87:1–5; 130:12.
30a JS–M 1:37.
b pp Moudrost.

zlovolnost lidí tyto věci nezjevila skrze jejich zlovolnost způsobem, který bude promlouvati do uší vašich hlasem silnějším než ten, který bude otrásati zemí; ale jste-li připraveni, nebudete se báti.

31 A abyste mohli uniknouti moci nepřítelů a býti shromážděni ke mně jako spravedlivý lid, bez ^aposkvrny a bez úhony –

32 Pročež, pro tuto příčinu jsem vám dal příkázání, abyste šli do ^aOhia; a tam vám dám ^bzákon svůj; a tam budete ^cobdarováni mocí z výsosti;

33 A odtamtud všichni, které chci, vyjdou mezi ^avšechny národy, a bude jim řečeno, co budou činiti; neboť mám uloženo v zásobě veliké dílo, neboť Izrael bude ^bspasen a já je povedu, kamkoli chci, a žádná moc ^cnezadrží ruku mou.

34 A nyní, dávám církvi v těchto končinách příkázání, že jistí mužové mezi nimi budou určeni, a budou určeni ^ahlasem církve;

35 A budou se starati o chudé a potřebné a budou jim poskytovat ^aúlevu, aby netrpěli; a budou je posílati na místo, které jsem jim přikázal;

36 A toto bude práce jejich,

spravovati záležitosti majetku této církve.

37 A ti, kteří mají farmy, jež nemohou býti prodány, nechť je opustí nebo pronajmou, jak se jim zdá dobré.

38 Hleďte, aby byly všechny věci uchovávány; a až budou mužové ^aobdarováni mocí z výsosti a vysláni, všechny tyto věci budou shromáždovány do lůna církve.

39 A hledáte-li ^abohatství, kteréžto je vůlí Otcovou vám dáti, budete nejbohatšími ze všech lidí, neboť budete míti bohatství věčnosti; a musí nezbytně býti, aby ^bbohatství země bylo moje, abych je dával; ale varujte se ^cpýchy, abyste se nestali jako ^dNefité za stara.

40 A opět, pravím vám, dávám vám příkázání, aby každý člověk, jak starší, kněz, učitel, tak také člen, šli s mocí svou, s prací ^arukou svých, aby připravili a uskutečnili věci, které jsem přikázal.

41 A nechť ^akázání vaše je hlasem ^bvarovným, každý člověk bližnímu svému, v poklidu a v mírnosti.

42 A ^avyjděte z prostředku zlovolných. Zachraňte se. Buďte čistí, vy, již nosíte nádoby Páně. Tak jest. Amen.

31a 2. Petr. 3:14.

32a NaS 37:3.

b NaS 42.

c Lukáš 24:49;

NaS 39:15; 95:8;

110:9–10.

33a PP Misionářská práce.

b Iz. 45:17;

Jer. 30:10;

NaS 136:22.

c Dan. 4:32.

34a PP Všeobecný souhlas.

35a PP Blaho a sociální péče.

38a PP Obdarování.

39a Jákob 2:17–19;

NaS 11:7.

b Aggeus 2:9.

c PP Domýšlivost, marnivost, pýcha.

d Moroni 8:27.

40a 1. Kor. 4:12.

41a PP Kázati.

bPP Varování,

varovati.

42a Iz. 52:11.

ODDÍL 39

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Jamesi Covillovi ve Fayette ve státě New York 5. ledna 1831 (History of the Church, 1:143–145). James Covill, který byl asi čtyřicet let baptistickým duchovním, učinil s Pánem smlouvu, že uposlechne jakýkoli příkaz, který mu Pán dá skrze Josepha, Proroka.

1–4, *Svatí mají moc státi se syny Božími; 5–6, Přijmouti evangelium znamená přijmouti Krista; 7–14, Jamesi Covillovi je přikázáno, aby byl pokřtěn a aby pracoval na Pánově vinici; 15–21, Pánovi služebníci mají před druhým příchodem kázati evangelium; 22–24, Ti, kteří přijmou evangelium, budou shromážděni na čas a na věčnost.*

POSLOUCHEJ a naslouchej hlasu toho, kdo je od veškeré "věčnosti do veškeré věčnosti, Velikého ^bJÁ JSEM, a to Ježíše Krista –

2 "Světla a života světa, světla, jež svítí v temnotě, a temnota ho nechápe;

3 Toho, který přišel v "zenitu času ke svým vlastním, a moji vlastní mne nepřijali;

4 Ale tolika, kolik jich mne přijalo, dal jsem moc státi se "syny můmi; a právě tak dám tolika, kolik jich mne přijme, moc státi se syny můmi.

5 A vpravdě, vpravdě, pravím tobě, ten, jenž přijímá evangelium mé, "přijímá mne; a ten,

jenž evangelium mé nepřijímá, nepřijímá mne.

6 A toto je "evangelium mé – pokání a křest vodou a pak příchází ^bkřest ohněm a Duchem Svatým, a to Utěшитelem, který ukazuje všechny věci a "učí pokojným věcem království.

7 A nyní, viz, pravím tobě, služebniče můj "Jamesi, hleděl jsem na skutky tvé a znám tě.

8 A vpravdě pravím tobě, srdce tvé je nyní v této době spravedlivé přede mnou; a viz, udělil jsem veliká požehnání na hlavu tvou;

9 Nicméně, viděl jsi veliký zármutek, neboť jsi mne mnohokrát zavrhl pro pýchu a starosti "světa.

10 Ale viz, dny vysvobození tvého přišly, budeš-li poslouchati hlas můj, který ti praví: Povstaň a buď "pokřtěn a smyj hříchy své, vzývaje jméno mé, a obdržíš Ducha mého a požehnání tak veliké, jaké jsi nikdy nepoznal.

11 A učiníš-li tak, připravil jsem tě pro větší dílo. Budeš

39 1a Židům 13:8;
NaS 20:12; 35:1;
38:1–4.
b Ex. 3:14.
pp Jehova.
2a pp Světlo, světlo
Kristovo.
3a NaS 20:26;

Mojž. 6:57, 62.
4a Jan 1:12.
pp Synové a dcery
Boží.
5a Jan 13:20.
6a pp Evangelium;
Křest, křtiti; Pokání.
b pp Duch Svatý;

Znovuzrozen, zrozen
z Boha.
c NaS 42:61.
7a NaS 40:1.
9a Mat. 13:22.
10a NaS 40:1–3.
pp Křest, křtiti.

kázati plnost evangelia mého, které jsem vyslal v těchto posledních dnech, smlouvu, kterou jsem vyslal, abych "uzdravil lid svůj, který je z domu Izraele.

12 A stane se, že na tobě "spočine moc; a budeš mít velikou víru a já budu s tebou a půjdu před tváří tvou.

13 Ty jsi povolán "pracovati na vinici mé a budovati církev mou a ^buskutečniti Sion, aby se mohl radovati a "vzkvétati na pahorcích.

14 Viz, vpravdě, vpravdě, pravím tobě, nejsi povolán jíti do východních zemí, ale jsi povolán jíti do Ohia.

15 A poněvadž se lid můj shromáždí v Ohiu, uchoval jsem v zásobě "požehnání takové, jaké není známo mezi dětmi lidskými, a bude vylito na jejich hlavu. A odtamtud mužové vyjdou do ^bvšech "národů.

16 Vizte, vpravdě, vpravdě, pravím vám, že lid v Ohiu mne vzývá s velikou vírou a myslí, že zadržím ruku svou v soudu nad národy, ale nemohu popřítí slovo své.

17 Pročež zaberte s mocí svou a povolejte věrné dělníky na vinici mou, aby mohla býti naposledy "prořezávána.

18 A nakolik budou činiti pokání a přijmou plnost evangelia mého a stanou se posvěcenými, zadržím ruku svou v "soudu.

19 Pročež, vyjděte volající silným hlasem řkouce: Království nebeské je na dosah; volající: Hosana! Požehnáno budiž jméno Boha Nejvyššího.

20 Vyjděte křtíce vodou, připravující cestu před tváří mou pro dobu "příchodu mého;

21 Neboť čas je na dosah; "den nebo hodinu žádný člověk ^bnezná; ale zajisté přijde.

22 A ten, kdo přijímá tyto věci, přijímá mne; a budou shromážděni ke mně na čas a na věčnost.

23 A opět, stane se, že na všechny, které pokřtíte vodou, vložíte "ruce své, a oni obdrží ^bdar Ducha Svatého a budou "vyhlížeti znamení "příchodu mého a budou mne znáti.

24 Vizte, přijdu rychle. Tak jest. Amen.

ODDÍL 40

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, a Sidneymu Rigdonovi ve Fayette ve státě New York v lednu 1831 (History of the Church, 1:145). Před záznamem tohoto zjevení Prorok napsal: „Jelikož James Covill

11a pp Izrael –
Shromáždění Izraele.
12a 2. Kor. 12:9.
13a Mat. 20:1–16.
^b Iz. 52:8.
^c NaS 117:7.
15a NaS 38:32; 95:8;
110:8–10.
^b NaS 1:2.

^c pp Misionářská práce.
17a Jákob 5:61–75;
NaS 24:19.
18a pp Ježíš Kristus –
Soudce.
20a pp Druhý příchod
Ježíše Krista.
21a Mat. 24:36.
^b JS–M 1:40.

23a pp Ruce, jejich
vkládání.
^b pp Dar Ducha
Svatého.
^c Zjev. 3:3;
NaS 35:15; 45:39–44.
^d 2. Petr. 3:10–14.

zavrhl slovo Páně a vrátil se ke svým dřívějším zásadám a lidem, dal Pán mně a Sidneymu Rigdonovi následující zjevení“ (History of the Church, 1:145).

1–3, *Strach z pronásledování a starosti světa způsobují zavrnutí evangelia.*

VIZTE, vpravdě pravím vám, že srdce mého služebníka “Jamese Covilla bylo spravedlivé přede mnou, neboť učinil se mnou smlouvu, že bude slova mého poslušen.

2 A “přijal slovo s radostí, ale okamžitě ho pokoušel Satan; a strach z ^bpronásledování a svět-ské starosti způsobily, že slovo ^czavrhl.

3 Pročež porušil smlouvu mou a zůstává na mně učiniti s ním, jak se mi zdá dobré. Amen.

ODDÍL 41

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Církvi v Kirtlandu ve státě Ohio 4. února 1831 (History of the Church, 1:146–147). Odbočka Církve Kirtland v té době rychle rostla co do počtu. Prorok v úvodu tohoto zjevení napsal: „Členové. . . se snažili činiti vůli Boží, nakolik ji znali, i když se mezi ně vloudily podivné názory a falešní duchové. . . [a] Pán dal Církvi následující.“ (History of the Church, 1:146–147.)

1–3, *Starší budou spravovati Církve duchem zjevení; 4–6, Praví učedníci obdrží Pánův zákon a budou jej zachovávat; 7–12, Edward Partridge je jmenován biskupem pro Církve.*

POSLOUCHEJTE a slyšte, ó vy lidé moji, praví Pán a váš Bůh, vy, kterým s potěšením “žehnám největším ze všech požehnání, vy, kteří mne slyšíte; a vás, kteří mne neslyšíte, kteří jste ^bvyznávali jméno

mé, ^cprokleji nejtěžším ze všech prokletí.

2 Poslouchejte, ó vy starší církve mé, které jsem povolal, vizte, dávám vám příkázání, abyste se shromáždili, abyste se “sjednotili na slově mém;

3 A modlitbou víry své obdržíte “zákon můj, abyste mohli věděti, jak spravovati církev mou a míti všechny věci správně přede mnou.

4 A já budu vašim “vládcem, až ^bpřijdu; a vizte, přijdu rychle,

40 1a NaS 39:7–11.

2a Marek 4:16–19.

b Mat. 13:20–22.

pp Pronásledování, pronásledovati.

c pp Odpadlictví.

41 1a pp Požehnání, požehnaný,

požehnati.

b NaS 56:1–4;

112:24–26.

c Deut. 11:26–28;

1. Nefi 2:23.

2a pp Jednota.

3a NaS 42.

4a Zach. 14:9;

NaS 45:59.

pp Ježíš Kristus – Mileniální vláda Kristova.

b pp Druhý příchod Ježíše Krista.

a budete hleděti, aby zákon můj byl zachováván.

5 Ten, kdo ^apřijímá zákon můj a ^bvykonává jej, ten je mým učedníkem; a ten, kdo praví, že jej přijímá, ale nevykonává jej, ten není mým učedníkem a bude ^cvyvržen z vašeho středu;

6 Neboť není správné, aby věci, které patří dětem království, byly dány těm, kteří nejsou hodni, nebo ^apsům, nebo aby se ^bperly házely sviním.

7 A opět, je správné, aby služebník můj Joseph Smith ml. měl vystavěn ^adům, ve kterém by žil a ^bpřekládal.

8 A opět, je správné, aby služebník můj Sidney Rigdon žil tak, jak se mu zdá dobré, nako-
lik zachovává příkázání má.

9 A opět, povolal jsem služeb-

níka svého "Edwarda Partridge; a dávám příkázání, aby byl určen hlasem církve a vysvěcen ^bbiskupem pro církev, aby zanechal obchodování svého a aby ^cvěnoval veškerý čas svůj práci církve;

10 Aby dohlížel na všechny věci, jak mu to bude ustanoveno v zákonech mých v den, kdy je dám.

11 A to proto, že srdce jeho je čisté přede mnou, neboť je jako "Natanael za stara, v němž žádné ^blsti není.

12 Tato slova jsou dána vám a jsou čistá přede mnou; pročez, mějte se na pozoru, jak si jich vážíte, neboť v den soudu se z nich budou duše vaše zodpovídati. Tak jest. Amen.

ODDÍL 42

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 9. února 1831 (History of the Church, 1:148–154). Bylo přijato v přítomnosti dvanácti starších a naplnilo Pánův slib učiněný dříve, že „zákon“ bude dán ve státě Ohio (viz oddíl 38:32). Prorok označuje toto zjevení jako zjevení „obsahující zákon Církve“ (History of the Church, 1:148).

1–10, Starší jsou povoláni kázati evangelium, křtíti obrácené a budovati Církev; 11 – 12, Musejí býti povoláni a vysvěceni a mají učiti zásadám evangelia nalézajícím se v písmech; 13–17, Mají učiti a prorokovati mocí Ducha; 18–29, Svatým je přikázáno

nezabýjeti, nekrásti, nelhati, nebýti žádostivými, necizoložiti a nemluviti zle vůči druhým; 30–39, Jsou uvedeny zákony řídící zasvěcení majetku; 40–42, Pýcha a lenost jsou odsouzeny; 43–52, Nemocní mají býti uzdravováni skrze přisluhování a vírou; 53–60,

5a Mat. 7:24.
b Jakub 1:22–25;
NaS 42:60.
c NaS 50:8–9.
PP Vyloučení.
6a Mat. 15:26.

b Mat. 7:6.
7a NaS 42:71.
b Tj. překládal Bibli.
NaS 45:60–61.
9a NaS 36:1.
b NaS 72:9–12;

107:68–75.
PP Biskup.
c NaS 51.
11a Jan 1:48.
b PP Lest.

*Písma řídí Církev a mají být hlá-
sána světu; 61–69, Místo Nového
Jeruzaléma a tajemství království
budou zjevena; 70–73, Zasvěcený
majetek se má používat pro pod-
poru církevních úředníků; 74–93,
Jsou uvedeny zákony spravující
smilstvo, cizoložství, zabití, krá-
dež a vyznání hříchů.*

POSLOUCHEJTE, ó vy starší
církve mé, kteří jste se
shromáždili ve jménu mém, a to
Ježíše Krista, Syna žijícího Boha,
Spasitele světa; poněvadž věříte
ve jméno mé a zachovááte
příkázání má.

2 Opět pravím vám, poslou-
chejte a slyšte a buďte poslušni
“zákona, který vám dám.

3 Neboť vpravdě pravím, jeli-
kož jste se shromáždili podle
“příkázání, kterým jsem vám
příkázal, a jste sjednoceni
^bohledně této jedné věci a tázali
jste se Otce ve jménu mém, prá-
vě tak obdržíte.

4 Vizte, vpravdě pravím vám,
dávám vám toto první příkázá-
ní, abyste vyšli ve jménu mém,
každý z vás, kromě služebníků
mých Josepha Smitha ml. a
Sidneyho Rigdona.

5 A dávám jim příkázání, aby
vyšli na krátký čas, a bude dáno
mocí “Ducha, kdy se vrátí.

6 A vy vyjdete v mocí Ducha

mého, kázající evangelium mé,
“dva a dva, ve jménu mém,
pozdvihující hlas svůj jakoby
zvukem pozounu, oznamující
slovo mé jako andělé Boží.

7 A vy vyjdete, křtíce vodou,
řkouce: Čiňte pokání, čiňte po-
kání, neboť království nebeské
je na dosah.

8 A z tohoto místa vyjdete
do západních krajin; a nakolik
najdete ty, kdož jsou ochotni
vás přijmouti, budete budovat
církve mou v každé krajině –

9 Dokud nepřijde doba, kdy
vám bude zjeveno z výsosti, kdy
“město ^bNový Jeruzalém bude
připraveno, abyste mohli být
^cshromážděni v jedno, abyste
mohli být “lidem mým a já
budu Bohem vaším.

10 A opět, pravím vám, že slu-
žebník můj “Edward Partridge
bude zastávat úřad, ke kterému
jsem ho určil. A stane se, že
bude-li činiti přestupky, bude
určen ^bjiný na jeho místo. Tak
jest. Amen.

11 Opět pravím vám, že niko-
mu nebude dáno, aby vyšel
“kázati evangelium mé nebo
budovat církve mou, ledaže
je ^bvysvěcen někým, kdo má
^cpravomoc, a církvi je zná-
mo, že pravomoc má a že
byl řádně vysvěcen vedoucími
církve.

42 2a NaS 58:23.

PP Zákon.

3a NaS 38:32.

b Mat. 18:19.

5a PP Duch Svatý.

6a Marek 6:7.

PP Misionářská práce.

9a NaS 57:1–2.

b Eter 13:2–11;

NaS 45:66–71; 84:2–5;

Mojž. 7:62;

Čl. v. 1:10.

PP Nový Jeruzalém.

c PP Izrael –

Shromáždění Izraele.

d Zach. 8:8.

10a NaS 41:9–11; 124:19.

b NaS 64:40.

11a PP Kázati.

b PP Povolání,

povolání Bohem,

povolati; Vysvěcení,

vysvětití.

c PP Kněžství;

Pravomoc.

12 A opět, "starší, kněží a učitelé této církve budou ^bučiti zásadám evangelia mého, jež jsou v "Bibli a v "Knize Mormonově, ve které je plnost "evangelia.

13 A budou dodržovatí smlouvy a církevní články činíce je, a ty budou učením jejich, když budou vedeni Duchem.

14 A Duch vám bude dán skrze "modlitbu víry; a neobdržíte-li ^bDucha, učiti nebudete.

15 A toto všechno budete hleděti, abyste činili, jak jsem přikázal ohledně učení vašeho, dokud plnost "písem mých nebude dána.

16 A když budete pozdvihovati hlas svůj skrze "Utěšitele, budete mluvíti a prorokovati, jak se mi zdá dobré;

17 Neboť vizte, Utěšitel zná všechny věci a vydává svědectví o Otci a o Synovi.

18 A nyní, vizte, mluvím k církvi. "Nezabiješ; a ten, kdo ^bzabije, nebude míti odpuštění v tomto světě ani ve světě, který přijde.

19 A opět, pravím, nezabiješ; ale ten, kdo zabije, "zemře.

20 "Nepokradeš; a ten, kdo krade a nechce činiti pokání, bude vyvržen.

21 "Nezalžeš; a ten, kdo lže a nechce činiti pokání, bude vyvržen.

22 Budeš "milovati manželku svým celým srdcem svým a ^bpříleň k ní a k nikomu jinému.

23 A ten, kdo hledí na ženu, aby jí byl "žádostiv, zapře víru a nebude míti Ducha; a nečiní-li pokání, bude vyvržen.

24 "Nezcizoložíš; a ten, kdo cizoloží a nečiní pokání, bude vyvržen.

25 Ale ten, kdo zcizoložil a činí "pokání celým srdcem svým a zanechá toho a nečiní toho více, tomu ^bodpustíte;

26 Ale učiní-li to "opět, nebude mu odpuštěno, ale bude vyvržen.

27 Nebudeš "mluviti zle o bližním svém, ani mu nebudeš nijak ubližovati.

28 Ty víš, že zákony mé ohledně těchto věcí jsou dány v písmech mých; ten, kdo hřeší a nečiní pokání, bude "vyvržen.

29 "Miluješ-li mne, budeš mi

12a PP Starší.

b Mos. 18:19–20;

NaS 52:9, 36.

PP Učitel, učiti.

c PP Bible.

d PP Kniha

Mormonova;

Písma – Hodnota

písem.

e PP Evangelium.

14a NaS 63:64.

PP Modlitba.

b PP Duch Svátý;

Učitel, učiti – Učení

s Duchem.

15a NaS 42:56–58.

16a 1. Kor. 2:10–14;

NaS 68:2–4.

PP Utěšitel.

18a Ex. 20:13–17;

Mat. 5:21–37;

2. Nefi 9:35;

Mos. 13:21–24;

3. Nefi 12:21–37.

b PP Vražda, vraždití.

19a PP Trest smrti.

20a PP Krádež, krásti.

21a PP Čestnost, čestný;

Lhaní.

22a PP Láska;

Manželství, vdávati

se, ženiti se.

b Gen. 2:23–24;

Efez. 5:25, 28–33.

23a Mat. 5:28;

3. Nefi 12:28;

NaS 63:16.

PP Žádostiv býti,
žádostivost.

24a PP Cizoložství.

25a PP Pokání.

b Jan 8:3–11.

PP Odpustiti.

26a 2. Petr. 2:20–22;

NaS 82:7.

27a PP Pomlouvání.

28a PP Vyloučení.

29a Jan 14:15, 21.

^bsloužiti a ^czachovávatí všechna přikázání má.

30 A viz, budeš pamatovati na ^achudé a ^bzasvětiš z majetku svého na ^cpodporu jejich to, co máš, abys jim udělil, se smlouvou a listinou, která nemůže být porušena.

31 A nakolik ^audělíte ze jmění svého ^bchudým, mně to učiníte; a bude to položeno před ^cbiskupa církve mé a rádce jeho, dva ze starších nebo vysokých kněží, takové, jak on určí nebo určil a ^dustanovil k tomuto účelu.

32 A stane se, že poté, co je to položeno před biskupa církve mé, a poté, co on obdržel tato svědectví ohledně ^azasvěcení majetku církve mé, že nemůže být odňat církvi, v souladu s mými přikázáními, každý člověk bude učiněn mně ^bzodpovědným, ^csprávce svého vlastního majetku nebo toho, co obdržel skrze zasvěcení, tolik, kolik je dostatečné pro něj samotného a pro ^drodinu.

33 A opět, bude-li majetku v rukách církve nebo kterýchkoli jejich jednotlivců více, než je nutné pro jejich živobytí po tomto prvním zasvěcení, což je ^azbytek, jenž má být zasvěcen

biskupovi, ten bude uchován, aby pomohl těm, kteří nemají, čas od času, aby každý člověk, který je potřebný, mohl být hojně zaopatřen a obdržeti podle přání svých.

34 Tudiž, zbytek bude uchován v zásobárně mé, aby pomáhal chudým a potřebným, jak bude určeno vysokou radou církve a biskupem a radou jeho;

35 A za účelem zakoupení pozemků pro veřejný prospěch církve a stavění domů uctívání a zbudování ^aNového Jeruzaléma, který má být zjeven později –

36 Aby můj lid smlouvy mohl být shromážděn v jedno v ten den, kdy ^apřijdu do ^bchrámu svého. A toto činím pro spasení lidu svého.

37 A stane se, že ten, kdo hřeší a nečiní pokání, bude ^avyvržen z církve a neobdrží opět to, co ^bzasvětil chudým a potřebným církve mé neboli jinými slovy mně –

38 Neboť nakolik toto ^ačiníte nejmenším z těchto, mně to činíte.

39 Neboť stane se, že to, co jsem promluvil ústy proroků svých, bude splněno; neboť

29b PP Sloužiti, služba.

c PP Poslouchati, poslušnost, poslušný.

30a Mos. 4:16–26;

Alma 1:27.

PP Chudí.

b PP Zákon zasvěcení, zasvětití.

c PP Blaho a sociální péče.

31a Mos. 2:17.

PP Almužna, dávání almužny.

b PP Chudí.

c PP Biskup.

d PP Ustanovení.

32a NaS 51:4.

b NaS 72:3–11.

PP Počet vydati, zodpovědnost, zodpovědný.

c PP Správce, správcovství.

d NaS 51:3.

33a NaS 42:55; 51:13; 119:1–3.

35a PP Nový Jeruzalém; Sion.

36a NaS 36:8.

b Mal. 3:1.

37a NaS 41:5; 50:8–9.

PP Vyloučení.

b PP Zákon zasvěcení, zasvětití.

38a Mat. 25:34–40.

PP Blaho a sociální péče; Pravá láska.

zasvětím z bohatství těch, kdož přijímají evangelium mé mezi pohany, chudým lidu svého, kteří jsou z domu Izraele.

40 A opět, nebudeš ^apyšný v srdci svém; nechť veškerý ^bšat tvůj je prostý a krása jeho krásou práce tvých vlastních rukou;

41 A nechť všechny věci jsou konány v čistotě přede mnou.

42 Nebudeš ^alíný; neboť ten, kdo je líný, nebude jísti chléb ani nositi šat dělníka.

43 A ti, kteří jsou mezi vámi ^anemocní a nemají víru, že budou uzdraveni, ale věří, budou vyživováni s veškerou něhou bylinami a lehkou stravou, a to ne z ruky nepřítel.

44 A starší církve, dva nebo více, budou zavoláni a budou se za ně modliti a ^avloží ruce své na ně ve jménu mém; a jestliže zemřou, ^bzemřou pro mě, a jestliže budou žíti, budou žíti pro mě.

45 Budeš ^ažíti s druhými v ^blásce, natolik, že budeš ^cplakati pro ztrátu těch, kteří zemřou, a obzvláště pro ty, kteří nemají ^dnaději na slavné vzkříšení.

46 A stane se, že ti, kteří

zemřou ve mně, neokusí ^asmrti, neboť bude pro ně ^bsladká;

47 A ti, kteří neumírají ve mně, běda jim, neboť jejich smrt je hořká.

48 A opět, stane se, že ten, kdo má ^avíru ve mne, že bude ^buzdraven, a není ^curčen k smrti, bude uzdraven.

49 Ten, kdo má víru, že uvidí, bude viděti.

50 Ten, kdo má víru, že uslyší, bude slyšeti.

51 Chromý, který má víru, že vyskočí, bude skákati.

52 A ti, kteří nemají víru činiti tyto věci, ale věří ve mne, mají moc státi se ^asyny mámi; a nakolik neporušují zákony mé, budeš ^bnésti slabosti jejich.

53 Budeš státi na místě ^asprávcovství svého.

54 Nebudeš bráti šat bratra svého; zaplatíš za to, co obdržíš od bratra svého.

55 A ^azískáš-li více než to, co by bylo pro živobytí tvé, dáš to do ^bzásobárny mé, aby všechny věci mohly býti činěny podle toho, co jsem pravil.

56 Budeš prositi, a ^apísma má budou dána, jak jsem určil, a budou ^buchovávána v bezpečí;

40a Přísl. 16:5.
pp Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

b pp Umírněnost.

42a NaS 68:30–32.
pp Lenost, líný.

43a pp Nemoc, nemocný.

44a pp Přisluhování
nemocným; Ruce,
jejich vkládání.

b Řím. 14:8;
Zjev. 14:13;
NaS 63:49.

45a 1. Jan. 4:16, 20–21.

b pp Láska.

c Alma 28:11–12.

d 1. Kor. 15:19–22.

pp Doufati, naděje.

46a pp Smrt, tělesná.

b Zjev. 14:13.

48a NaS 46:19.

pp Věřiti, víra.

b pp Uzdravování,
uzdravovati.

c Kaz. 3:1–2;

Skut. 17:26;

Židům 9:27;

NaS 122:9.

52a pp Synové a dcery
Boží.

b Řím. 15:1.

pp Přátelství.

53a pp Správce,
správcovství.

55a NaS 82:17–19;
119:1–3.

b NaS 42:34; 51:13.

56a Zmínka o překladu
Bible.

NaS 45:60–61.

b pp Písma – Hodnota
písem.

57 A je žádoucí, abys byl ohledně nich v tichosti a neučil jim, dokud je neobdržíte v plnosti.

58 A dávám vám přikázání, že potom jim budete učit všechny lidi; neboť jim budou učeny "všechny národy, pokolení, jazyky a lidé.

59 Budeš bráti tyto věci, které jsi obdržel, které ti byly dány v písmech mých, jako zákon, aby byly zákonem mým ke spravování církve mé;

60 A ten, kdo "činí podle těchto věcí, bude spasen, a ten, kdo je nečiní, bude ^bztracen, bude-li tak pokračovati.

61 Budeš-li prositi, obdržíš "zjevení za zjevením, ^bpoznání za poznáním, abys mohl znáti "tajemství a "pokojné věci – to, co přináší "radost, to, co přináší život věčný.

62 Budeš prositi, a v mém vlastním příhodném čase ti bude zjeveno, kde bude "Nový Jeruzalém vybudován.

63 A viz, stane se, že služebníci moji budou vysláni na východ a na západ, na sever a na jih.

64 A právě nyní, nechť ten, kdo jde na východ, učí ty, kteří budou obráćeni, aby uprchli na "západ, a to v důsledku toho,

co přichází na zemi, a ^btajných spolčení.

65 Viz, budeš dodržovati všechny tyto věci, a velká bude odměna tvá; neboť vám je dáno znáti tajemství království, ale světu není dáno je znáti.

66 Budete dodržovati zákony, které jste obdrželi, a budete věrni.

67 A později obdržíte církevní "smlouvy, takové, že budou dostatečné, aby vás utvrdily jak zde, tak i v Novém Jeruzalémě.

68 Tudíž, ten, jemuž se nedostává "moudrosti, nechť ji prosí ode mne, a já mu dám štědře a nebudu ho kárati.

69 Pozdvihněte srdce své a radujte se, neboť vám bylo dáno "království neboli jinými slovy ^bklíče církve. Tak jest. Amen.

70 "Kněží a ^bučitelé budou míti "správcovství svá, stejně jako členové.

71 A starší nebo vysocí kněží, kteří jsou určeni, aby pomáhali biskupovi jako rádci ve všech věcech, mají míti rodiny své podporovány z majetku, který je "zasvěcen biskupovi pro dobro chudých a pro další účely, jak bylo dříve zmíněno;

72 Nebo mají obdržeti spravedlnou náhradu za veškeré

58a NaS 1:2.

60a NaS 41:5.

pp Poslouchati,
poslušnost, poslušný.

b Mojž. 5:15.

pp Ztracení.

61a pp Zjevení.

b Abr. 1:2.

pp Poznání, znalost;
Svědectví.

c NaS 63:23.

pp Tajemství Boží.

d NaS 39:6.

e pp Radost.

62a NaS 57:1–5.

64a NaS 45:64.

b pp Tajná spolčení.

67a NaS 82:11–15.

68a Jakub 1:5.

pp Moudrost.

69a pp Království Boží

neboli království

nebeské.

b Mat. 16:19; NaS 65:2.

pp Klíče kněžství.

70a pp Kněz, Aronovo
kněžství.

b pp Učitel, Aronovo
kněžství.

c pp Správce,
správcovství.

71a pp Zákon zasvěcení,
zasvětití.

služby své, buď správcovství, nebo jinak, jak je uznáno za nejlepší nebo rozhodnuto rádci a biskupem.

73 A biskup také obdrží živobytí své nebo spravedlnou náhradu za veškeré služby své v církvi.

74 Vizte, vpravdě pravím vám, že kterákoli osoba mezi vámi, zapudivši společníka svého z důvodu ^asmilstva, neboli jinými slovy, bude-li svědčiti před vámi ve vší pokoře srdce, že je tomu tak, nevyvrhnete ji ze svého středu;

75 Ale jestliže zjistíte, že některá osoba opustila společníka svého kvůli ^acizoložství a že ona sama je viníkem, a její společník žije, ta bude ^bvyvržena z vašeho středu.

76 A opět, pravím vám, že budete ^apozorní a pečliví, s veškerým dotazováním, abyste nepřijímali žádných takových mezi sebe, jestliže jsou ženatí nebo vdané;

77 A jestliže nejsou ženatí nebo vdané, budou činiti pokání ze všech hříchů svých, jinak je nepřijmete.

78 A opět, každá osoba, která patří k této církvi Kristově, bude hleděti zachovávatí všechna přikázání a smlouvy církve.

79 A stane se, že když některá osoba mezi vámi ^azabije, bude vydána a bude s ní jednáno podle zákonů země; neboť

pamatujte, že ona nemá žádné odpuštění; a bude to dokazováno podle zákonů země.

80 A jestliže některý muž nebo žena zcizoloží, on nebo ona budou souzeni před dvěma staršími církve, nebo více, a každé slovo bude utvrzeno proti němu nebo ní dvěma svědky z církve, a nikoli z nepřátel; ale jsou-li více než dva svědci, je to lépe.

81 Ale on nebo ona budou odsouzeni ústy dvou svědků; a starší předloží případ před církev a církev pozdvihne ruce své proti němu nebo ní, aby s nimi mohlo býti jednáno podle zákona Božího.

82 A může-li to býti, je nutné, aby biskup byl přítomen také.

83 A tak budete činiti ve všech případech, které přijdou před vás.

84 A jestliže muž nebo žena budou loupiti, on nebo ona budou vydáni zákonu země.

85 A jestliže on nebo ona budou ^akrásti, on nebo ona budou vydáni zákonu země.

86 A jestliže on nebo ona budou ^alháti, on nebo ona budou vydáni zákonu země.

87 A jestliže on nebo ona činí nějaký druh nepravosti, on nebo ona budou vydáni zákonu, a to zákonu Božímu.

88 A jestliže se ^abratr tvůj nebo sestra proti tobě ^bprohřeší, vezmeš jeho nebo ji mezi něho

74a PP Pohlavní nemorálnost;
Smilstvo.

75a PP Cizoložství.
b PP Vyloučení.

76a PP Bdítí, strážní.
79a PP Vražda, vražditi.
85a PP Krádež, krásti.
86a PP Čestnost, čestný;
Lhaní.

88a PP Bratr, bratří;
Sestra.

b Mat. 18:15–17.

nebo ni a sebe samotného; a jestliže se on nebo ona ‘doznají, ty budeš smířen.

89 A jestliže se on nebo ona nedoznají, vydáš ho nebo ji církvi, ne členům, ale starším. A bude to učiněno na shromáždění, a to ne před světem.

90 A jestliže se bratr tvůj nebo sestra tvá prohřeší proti mnohým, on nebo ona budou ‘ukázňováni před mnohými.

91 A jestliže se někdo prohřeší otevřeně, on nebo ona budou pokárání otevřeně, aby se on

nebo ona mohli zastyděti. A jestliže se on nebo ona nedoznají, on nebo ona budou vydáni zákonu Božímu.

92 Jestliže se někdo prohřeší v skrytu, on nebo ona budou pokárání v skrytu, aby on nebo ona mohli míti příležitost doznati se v skrytu jemu nebo jí, proti nimž se on nebo ona prohřešili, a Bohu, aby církev nemohla o něm nebo o ní mluvit hanlivě.

93 A tak budete jednati ve všech věcech.

ODDÍL 43

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio v únoru 1831 (History of the Church, 1:154–156). V té době byli někteří členové Církve znepokojeni lidmi uvádějícími falešná tvrzení, že jsou zjevovatelé. Prorok se tázal Pána a obdržel toto sdělení určené starším Církve. První část pojednává o záležitostech církevního řízení, druhá část obsahuje varování, které mají starší předávati národům země.

1–7, Zjevení a přikázání přicházejí pouze skrze jednoho určeného; 8–14, Svatí jsou posvěceni tím, že jednají ve vsí svatosti před Pánem; 15–22, Starší jsou vysláni, aby hlásali pokání a připravovali lidi na veliký den Páně; 23–28, Pán volá na lidi svým vlastním hlasem a skrze síly přírody; 29–35, Přijde milénium a svázání Satana.

Ó POSLOUCHEJTE, vy starší církve mé, a nakloňte ucho slovům, která k vám budu promlouvati.

2 Neboť vizte, vpravdě, vprav-

dě pravím vám, že jste obdrželi přikázání jako “zákon pro církev mou skrze toho, jehož jsem vám určil, aby přijímal ^b přikázání a zjevení z ruky mé.

3 A toto budete věděti s jistotou – že nikdo jiný není pro vás určen přijímati přikázání a zjevení, dokud on nebude vzat, jestliže “zůstane ve mně.

4 Ale vpravdě, vpravdě pravím vám, že “nikdo jiný nebude určený k tomuto daru, ledaže by to bylo skrze něho; neboť jestliže mu bude odňat, nebude míti moci, kromě moci určití jiného na své místo.

88c PP Vyznání, vyznati.
90a PP Ukázňování,
ukázňovati.

43 2a NaS 42.
b PP Přikázání Boží;
Zjevení.

3a Jan 15:4.
4a NaS 28:2–3.

5 A toto bude pro vás zákonem, že nebudete přijímati učení nikoho, kdo přijde před vás, jako zjevení nebo příkázání;

6 A toto vám dávám, abyste nebyli ^aoklamáni, abyste mohli věděti, že nejsou ode mne.

7 Neboť vpravdě pravím vám, že ten, kdo je ^avysvěcen mnou, vejde ^bbranou a bude vysvěcen, jak jsem vám řekl dříve, aby učil tato zjevení, která jste obdrželi a obdržíte skrze toho, jehož jsem určil.

8 A nyní, vizte, dávám vám příkázání, že když jste shromážděni, budete se vzájemně ^apoučovati a vzdělávati, abyste mohli věděti, jak jednati a řídití církev mou, jak jednati ohledně bodů zákona mého a příkázání, která jsem dal.

9 A tak budete poučeni v zákonu církve mé a budete ^aposvěceni tím, co jste obdrželi, a zavážete se jednati ve vši svatosti přede mnou –

10 Takže nakolik budete toto činiti, bude sláva ^apřidána ke království, které jste obdrželi. Nakolik to činiti nebudete, bude ^bodňato dokonce i to, co jste obdrželi.

11 Očistěte se od ^anepravosti,

kteřá je mezi vámi; posvěťte se přede mnou;

12 A přejete-li si slávy království, určete služebníka mého Josepha Smitha ml. a ^apodporujte ho přede mnou modlitbou víry.

13 A opět, pravím vám, přejete-li si ^atajemství království, opatřete pro něj potravu a oděv a jakoukoli věc, kterou potřebuje, aby uskutečnil dílo, které jsem mu přikázal;

14 A neučiníte-li to, zůstane s těmi, kteří ho přijali, abych si mohl oddělití ^ačistý lid před sebou.

15 Opět pravím, poslouvejte, vy starší církve mé, které jsem určil: Vy nejste vysláni, abyste byli učeni, ale abyste ^aučili děti lidské věcem, které jsem vložil do rukou vašich mocí ^bDucha svého;

16 A vy máte býti ^aučeni z výsosti. ^bPosvěťte se, a budete ^cobdarováni mocí, abyste mohli dávat tak, jak jsem pravil.

17 Poslouvejte, neboť vizte, ^aveliký ^bden Páně je blízko, na dosah.

18 Neboť přichází ten den, kdy Pán promluví ^ahlasem svým z nebe; nebesa se budou ^bchvěti

6a NaS 46:7.

pp Klam, klamati.

7a pp Vysvěcení, vysvětiti.

b Mat. 7:13–14;

2. Nefi 9:41;

31:9, 17–18;

3. Nefi 14:13–14;

NaS 22:1–4.

8a NaS 88:77.

9a pp Posvěcení.

10a Alma 12:10.

b Marek 4:25.

11a pp Hřešiti, hřích.

12a pp Podpora církevních vedoucích.

13a pp Tajemství Boží.

14a pp Čistota, čistý,

nečistý.

15a pp Misionářská práce.

b pp Učitel, učiti –

Učení s Duchem.

16a pp Inspirace, inspirovati, vnuknutí.

b pp Posvěcení.

c Lukáš 24:49; NaS 38:32; 95:8–9; 110:8–10.

17a Mal. 4:5;

NaS 2:1; 34:6–9.

b NaS 29:8.

pp Druhý příchod Ježíše Krista.

18a Joel 2:11; NaS 133:50.

b Joel 2:10; 3:16;

NaS 45:48.

a země se bude třásti a ^apozoun Boží zazní dlouze a hlasitě a řekne spícím národům: Vy, svatí, ^avstaňte a žijte; vy hříšníci, ^fzůstaňte a ^sspěte, dokud neza-
volám opět.

19 Pročež opásejte bedra svá, abyste nebyli nalezeni mezi zlovolnými.

20 Pozdvihněte hlasy své a nešetřete. Volejte k národům, aby činily pokání, k starým i mladým, porobeným i svobodným, řkouce: Připravte se na veliký den Páně;

21 Neboť jestliže já, jenž jsem člověkem, pozdvihuji hlas svůj a volám k vám, abyste činili pokání, a vy mne nenávidíte, co řeknete, až přijde ten den, kdy ^ahromy promluví hlasem svým z končin země, promlouvajíce k uším všech, kteří žijí, řkouce – Čiňte pokání a připravte se na veliký den Páně?

22 Ano, a opět, až se blesky budou míhati od východu na západ a promluví hlasem svým ke všemu, co žije, a způsobí, že v uších všech, kteří slyší, bude zníti, pravice tato slova – Čiňte pokání, neboť veliký den Páně přichází?

23 A opět, Pán promluví hlasem svým z nebe řka: Poslouchejte, ó vy národy země, a

slyšte slova toho Boha, který vás učinil.

24 Ó vy národy země, jak často bych vás shromažďoval, tak jako ^aslepice shromažďuje kuřátka svá pod křídla svá, ale vy jste ^bnechtěli!

25 Jak často jsem na vás ^avolal ústy ^bslužebníků svých a skrze ^cslužbu andělů a svým vlastním hlasem a hlasem hromů a hlasem blesků a hlasem bouří a hlasem zemětřesení a velikých krupobití a hlasem ^dhladu a morů všemožného druhu a velikým zvukem pozounu a hlasem soudu a hlasem ^emilosrdenství po celý den a hlasem slávy a pocty a bohatství věčného života a spasil bych vás ^fvěčným spasením, ale vy jste nechtěli!

26 Vizte, přišel den, kdy kalich hněvu rozhořčení mého je plný.

27 Vizte, vpravdě pravím vám, že toto jsou slova Pána, vašeho Boha.

28 Pročež, pracujte, ^apracujte na vinici mé naposledy – naposledy volejte k obyvatelům země.

29 Neboť ve svém vlastním příhodném čase ^apřijdu na zem k soudu a lid můj bude vykoupen a bude vládnouti se mnou na zemi.

30 Neboť veliké ^amilénium, o kterém jsem promlouval ústy služebníků svých, přijde.

18c NaS 88:87.

d NaS 29:13; 45:45.

e PP Vzkříšení.

f NaS 76:85; 88:100–101.

g Morm. 9:13–14.

21a 2. Nefi 27:2;

NaS 88:90.

24a Mat. 23:37;

3. Nefi 10:4–6.

b PP Vzpouora.

25a Hel. 12:2–4.

b Mat. 23:34.

PP Prorok.

c NaS 7:6; 130:4–5.

d Jer. 24:10; Amos 4:6;

NaS 87:6; JS–M 1:29.

e PP Milosrdenství,
milosrdný.

f PP Nesmrtelnost,
nesmrtelný; Spasení;
Věčný život.

28a Jákob 5:71;

NaS 33:3. PP Vinice

Páně.

29a PP Druhý příchod

Ježíše Krista.

30a PP Milénium.

31 Neboť ^a“Satan bude ^bsvázán, a až bude opět propuštěn, bude vládnouti jen ^ckrátký čas a potom přijde ^d“konec země.

32 A ten, kdo žije ve ^a“spravedlivosti, bude v okamžiku ^bproměněn a země pomine jakoby ohněm.

33 A zlovolní odejdou do neuhasitelného ^a“ohně a konec jejich žádný člověk na zemi nezná

ani nikdy znáti nebude, dokud nepřijdou přede mne k ^bsoudu.

34 Poslouchejte tato slova. Vizte, já jsem Ježíš Kristus, ^a“Spasitel světa. ^bUchovávejte tyto věci jako poklad v srdci svém a necht’ ^c“vážnosti věčnosti ^d“spočívají na ^e“mysli vaší.

35 Buďte ^a“rozvážní. Zachovávejte všechna přikázání má. Tak jest. Amen.

ODDÍL 44

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, a Sidneymu Rigdonovi v Kirtlandu ve státě Ohio ve druhé polovině února 1831 (History of the Church, 1:157). Církev, v souladu s požadavkem zde uvedeným, určila, aby se na počátku měsíce června konala konference.

1–3, *Starší se mají shromáždit na konferenci; 4–6, Mají se zorganizovati podle zákonů země a pečovati o chudé.*

VIZTE, tak praví Pán služebníkům svým, je žádoucí pro mne, aby starší církve mé byli svoláni, z východu a ze západu, ze severu a z jihu, dopisem nebo nějakým jiným způsobem.

2 A stane se, že nakolik budou věrni a budou prokazovati víru ve mne, vyleji na ně ^a“Ducha svého v den, kdy se shromáždí.

3 A stane se, že vyjdou do okolních krajín a budou lidem ^a“kázati pokání.

4 A mnozí budou ^a“obráceni, takže získáte moc zorganizovati se ^b“podle zákonů člověka;

5 Aby vaši ^a“nepřítelé nemohli míti moc nad vámi; abyste mohli býti zachováni ve všech věcech; aby vám bylo umožněno zachovávatí zákony mé; aby mohlo býti zlomeno každé pouto, kterým se nepřítel snaží zničiti lid můj.

6 Vizte, pravím vám, že musíte ^a“navštěvovati chudé a potřebné a poskytovati jim úlevu, aby

31a 1. Nefi 22:26.

pp Dábel.

b NaS 45:55; 84:100; 88:110.

c Zjev. 20:3;

Jáko 5:77;

NaS 29:22.

d pp Svět – Konec světa.

32a pp Spravedlivost, spravedlivý.

b 1. Kor. 15:51–52;

NaS 63:51; 101:31.

pp Vzkříšení.

33a Mat. 3:12.

b pp Ježíš Kristus – Soudce.

34a pp Spasitel.

b JS–M 1:37.

c NaS 84:61; 100:7–8.

d pp Přemítati.

e pp Mysl.

35a Řím. 12:3;

NaS 18:21.

44 2a Skut. 2:17.

3a pp Kázati.

4a pp Obrácení, obrácený.

b NaS 98:5–7.

5a 2. Nefi 4:33.

6a Jakub 1:27.

pp Blaho a sociální péče; Soucit.

mohli být zachováni, dokud nebude možné vykonati všech-

ny věci podle zákona mého, který jste obdrželi. Amen.

ODDÍL 45

Zjevení dané Církvi skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 7. března 1831 (History of the Church, 1:158–163). Prorok v úvodu svého záznamu tohoto zjevení oznamuje, že „v tomto údobí Církve. . . mnohé falešné zprávy. . . a pošetilé historiky byly vydávány. . . a rozšiřovány. . . aby bránily lidem zkoumati dílo nebo přijmouti víru. . . Ale k radosti Svätých,. . . jsem obdržel následující“ (History of the Church, 1:158).

1–5, Kristus je náš přímlovce u Otce; 6–10, Evangelium je posel připravující cestu před Pánem; 11–15, Enoch a jeho bratři byli přijati Pánem k němu; 16–23, Kristus zjevil znamení svého příchodu, jak byla dána na hoře Olivové; 24–38, Evangelium bude znovuzříženo, časy pohanů budou naplněny a pustošící nemoc pokryje zemi; 39–47, Znamení, divy a vzkříšení budou doprovázeti druhý příchod; 48–53, Kristus bude státi na hoře Olivové a Židé uvidí rány na jeho rukou a nohou; 54–59, Pán bude vládnouti během milénia; 60–62, Prorok je poučen, aby započal s překladem Nového zákona, skrze něž budou oznámeny důležité informace; 63–75, Svätým je přikázáno, aby se shromáždili a vybudovali Nový Jeruzalém, do něhož přijdou lidé ze všech národů.

POSLOUCHEJTE, ó vy lidé ^acírkve mé, kterým bylo

dáno ^bkrálovství; poslouvejte a nakloňte ucho tomu, kdo položil základy země, kdo ^cučinil nebesa a všechny zástupy jejich a kým bylo učiněno vše, co žije a hýbe se a má býti.

2 A opět pravím, poslouvejte hlas můj, aby vás ^asmrt nezaštíhla; v ^bhodině, kdy si to nepomyslíte, léto pomine a ^cžeň bude skončena a duše vaše nebude spasena.

3 Naslouvejte tomu, kdo je ^apřímlovcem u Otce, kdo hájí vaši věc před ním –

4 Řka: Otče, viz ^autrpení a smrt toho, který žádného ^bhříchu nečinil, v němž se ti dobře zalíbilo; viz krev Syna svého, jež byla prolita, krev toho, kterého jsi dal, abys ty sám mohl býti ^coslaven;

5 Pročež, Otče, ušetři těchto bratří mých, kteří ^avěří ve jméno mé, aby mohli přijíti ke mně a mítí ^bvěčný život.

45 1a PP Církev Ježíše Krista.
b NaS 50:35.
c Jer. 14:22;
3. Nefi 9:15;
NaS 14:9.
PP Stvoření, stvořiti.

2a Alma 34:33–35.
b Mat. 24:44.
c Jer. 8:20;
NaS 56:16.
PP Žeň.
3a NaS 62:1.
PP Přímlovce.

4a NaS 19:18–19.
PP Usmíření, usmířiti.
b Židům 4:15.
c Jan 12:28.
5a NaS 20:25; 35:2; 38:4.
b Jan 3:16.

6 Poslouchejte, ó vy lidé církve mé a vy starší, naslouchejte společně a slyšte hlas můj, dokud se toto nazývá "dneškem, a nezatvrzujte srdce své;

7 Neboť vpravdě pravím vám, že já jsem "Alfa i Oméga, počátek i konec, světlo a život světa –^bsvětlo, jež svítí v temnotě, a temnota ho nechápe.

8 Přišel jsem ke svým vlastním, a moji vlastní mne nepřijali; ale tolika, kolik mne jich přijalo, jsem dal "moc činiti mnohé^bzázraky a státi se "syny Božími; a vpravdě těm, kteří "uvěřili ve jméno mé, dal jsem moc získati "věčný život.

9 A právě tak jsem poslal do světa "věčnou^bsmlouvu svou, aby byla světlem světu a aby byla "korouhví pro lid můj a pro "pohany, aby k ní hleděli, a aby byla "poslem před tváří mou, aby připravila cestu přede mnou.

10 Pročež, přistupte k ní a s tím, kdo přistoupí, budu rozmlouvati jako s lidmi za stara a ukáži vám "mocné rozmlouvání své.

11 Pročež poslouchejte společně a dovolte mi ukázati

vám vpravdě moudrost svou – moudrost toho, o němž pravíte, že je Bohem "Enochovým a bratří jeho,

12 Kterí byli "odděleni ze země a byli přijati ke mně samotnému –^bměsto uschované, dokud nepříjde den spravedlivosti – den, který byl vyhledáván všemi svatými muži, a oni jej ne našli pro zlovolnost a ohavnosti;

13 A vyznali, že jsou "cizinci a poutníky na zemi;

14 Ale obdrželi "zaslíbení, že ho najdou a spatří ho v těle svém.

15 Pročež, poslouchejte a já s vámi budu rozmlouvati a budu k vám mluviti a prorokovati jako k lidem za stara.

16 A ukáži to jasně, jako jsem to "ukázal učedníkům svým, když jsem stál před nimi v těle a promlouval k nim řka: Jelikož jste se mne tázali ohledně^bznamení příchodu mého, v den, kdy přijdu v slávě své v oblacích nebe, abych naplnil zaslíbení, která jsem učinil otcům vašim,

17 Neboť, jelikož jste pohlíželi na dlouhé "odloučení^bducha svého od těla svého jako na porobu, ukáži vám, jak přijde

6a Židům 3:13;
NaS 64:23–25.

7a Zjev. 1:8; 21:6;
NaS 19:1.

b Jan 1:5.

8a Mat. 10:1.

pp Moc.

b pp Zázrak.

c pp Synové a dcery
Boží.

d pp Věřiti, víra.

e NaS 14:7.

9a pp Nová a věčná

smlouva.

b Jer. 31:31–34;

Morm. 5:20.

c 2. Nefi 29:2.

d Iz. 42:6;

2. Nefi 10:9–18.

e Mal. 3:1.

10a Iz. 41:21;

NaS 50:10–12.

11a Mojž. 7:69.

12a pjs, Gen. 14:30–34;

NaS 38:4;

Mojž. 7:21.

b Mojž. 7:62–64.

pp Sion.

13a Židům 11:13;

1. Petr. 2:11.

14a Židům 11:8–13;

Mojž. 7:63.

16a Mat. 24;

Lukáš 21:7–36;

JS–M 1.

b pp Druhý příchod

Ježíše Krista.

17a NaS 138:50.

b pp Duch.

den vykoupení a také ‐znovuzřížení^a rozptýleného Izraele.

18 A nyní vizte tento chrám, který je v Jeruzalémě, který nazýváte domem Božím, a nepřátelé vaši praví, že tento dům nikdy nepadne.

19 Ale vpravdě pravím vám, že zpuštění přijde na pokolení toto jako zloděj v noci a tento lid bude zničen a rozptýlen mezi všechny národy.

20 A tento chrám, který nyní vidíte, bude zbořen, takže nebude ponechán kámen na kameni.

21 A stane se, že toto pokolení Židů nepomine, dokud každé zpuštění, o němž jsem vám řekl ohledně nich, nenastane.

22 Pravíte, že víte, že přichází ‐konec světa; pravíte také, že víte, že nebesa a země pominou;

23 A v tom mluvíte pravdivě, neboť tak to je; ale tyto věci, které jsem vám řekl, nepomnou, dokud se všechny nenaplní.

24 A toto jsem vám řekl ohledně Jeruzaléma; a až onen den přijde, bude zbytek ‐rozptýlen mezi všechny národy;

25 Ale budou opět ‐shromážděni; ale zůstanou rozptýleni, dokud se časy^b pohanů nenaplní.

26 A v ‐onem den bude slyšeti o^b válkách a o pověstech o válkách a celá země bude ve zmatku a srdce lidské jim ‐ochabne a budou říkati, že Kristus^a ‐oddaluje příchod svůj až na konec země.

27 A láska lidí uстыdne a nepravost se bude rozhojňovati.

28 A až přijdou časy^a ‐pohanů, ‐světlo zazáří mezi těmi, kteří sedí v temnotě, a bude to plnost evangelia mého;

29 Oni ji však ‐nepřijmou; neboť nebudou vnímati světlo a odvrátí^b srdce své ode mne pro ‐předpisy lidské.

30 A v onom pokolení se časy pohanů naplní.

31 A budou v onom pokolení žítí lidé, kteří nepomnou, dokud neuvidí překypující ‐pohromy; neboť pustošící nemoc pokryje zemi.

32 Ale učedníci moji budou ‐státi na svatých místech a nepohnou se; ale mezi zlovolnými budou lidé pozdvihovati hlas svůj a budou^b ‐zlořečiti Bohu a umíratí.

33 A budou také na různých místech ‐zemětřesení a mnohá pustošení; nicméně lidé budou zatvrzovati srdce své proti mně a pozvednou^b meč, jeden

17c pp Izrael –
Shromáždění Izraele.
d 1. Nefi 10:12–14.
pp Izrael – Rozptýlení
Izraele.
22a pp Svět – Konec
světa.
24a 2. Nefi 25:15.
25a Neh. 1:9;
Iz. 11:12–14;
1. Nefi 22:10–12;

2. Nefi 21:12–14.
b Lukáš 21:24.
26a pp Poslední dny.
b NaS 87; JS–M 1:23.
c Lukáš 21:26.
d 2. Petr. 3:3–10.
28a 1. Nefi 15:13.
b pp Světlo, světlo
Kristovo;
Znovuzřízení
evangelia.

29a Jan 1:5.
b Mat. 15:8–9.
c NaS 3:6–8; 46:7;
JS–Ž 1:19.
31a NaS 5:19–20;
97:22–25.
32a NaS 101:21–22, 64.
b Zjev. 16:11, 21.
33a NaS 43:18; 88:87–90.
b NaS 63:33.

proti druhému, a budou se navzájem zabíjeti.

34 A nyní, když jsem já, Pán, promluvil tato slova k učedníkům svým, byli znepokojeni.

35 A já jsem jim pravil: Nebuďte "znepokojeni, neboť až se všechny tyto věci budou dítí, můžete věděti, že zaslíbení, která vám byla učiněna, budou splněna.

36 A když světlo začne zářiti, bude to s nimi jako v podobenství, které vám ukáží –

37 Hledíte a zřítte stromy "fíkové a vidíte je očima svýma a pravíte, když začínají pučeti a listy jejich jsou ještě jemné, že léto je nyní blízko, na dosah;

38 Právě tak tomu bude v onen den, kdy oni uvidí všechny tyto věci, pak budou věděti, že hodina je blízko.

39 A stane se, že ten, kdo se mne "bojí, bude ^bvyhlížeti příchod velikého "dne Páně, dokonce "znamení příchodu "Syna Muže.

40 A uvidí znamení a divy, neboť budou ukázány na nebesích svrchu a na zemi dole.

41 A uzří krev a "oheň a páry dýmové.

42 A dříve, než přijde den Páně, se "slunce zatmí a měsíc

se obrátí v krev a hvězdy budou padati s nebe.

43 A zbytek bude shromážděn na tomto místě;

44 A pak mne budou vyhlížeti a vizte, já přijdu; a oni mne uzří v oblacích nebe oděného mocí a "slávou velikou; se všemi svatými anděly; a ten, kdo mne nebude ^bvyhlížeti, bude odříznut.

45 Ale dříve, než rámě Páně dopadne, zatroubí anděl na "pozoun svůj a svatí, kteří spali, ^bvyjdou, aby se se mnou setkali v "oblaku.

46 Pročež, jestliže jste spali v "pokoji, požehnaní jste; neboť jak mne nyní vidíte a víte, že já jsem, právě tak ^bpřijdete ke mně a duše vaše bude "žítí a vykoupení vaše bude učiněno dokonalým; a svatí vyjdou ze čtyř stran země.

47 Pak dopadne "rámě Páně na národy.

48 A pak postaví Pán nohu svou na tuto "horu a ta se rozpukne vedví a země se bude ^btřásti a potáceti sem a tam a nebesa se také "budou chvětí.

49 A Pán promluví hlasem svým a všechny končiny země to uslyší; a národy země budou "truchliti a ti, kdož se smáli, uvidí pošetilost svou.

35a Mat. 24:6.

37a Marek 13:28;

Lukáš 21:29–31.

39a NaS 10:55–56.

pp Báti se, bázeň,
strach – Bázeň Boží;
Poslouchati,
poslušnost, poslušný.

b 2. Petr. 3:10–13;

NaS 35:15–16;

Mojž. 7:62.

c pp Druhý příchod

Ježíše Krista.

d pp Znamení časů.

e pp Syn Muže.

41a NaS 29:21; 97:25–26.

42a Joel 2:10;

Zjev. 6:12;

NaS 88:87; 133:49.

44a pp Ježíš Kristus –

Sláva Ježíše Krista.

b Mat. 24:43–51;

Marek 13:32–37.

45a NaS 29:13; 43:18.

b NaS 88:96–97.

pp Vzkříšení.

c 1. Tes. 4:16–17.

46a Alma 40:12.

b Iz. 55:3.

c pp Věčný život.

47a NaS 1:12–16.

48a Zach. 14:4.

b NaS 43:18; 88:87.

c Joel 3:16;

NaS 49:23.

49a NaS 87:6.

50 A pohroma pokryje posměvače a opovrhovač bude stráven; a ti, kteří vyhlíželi nepravost, budou poraženi a uvrženi do ohně.

51 A pak ^aŽidé na mne ^bpolhlédnou a řeknou: Co je to za rány na rukou tvých a na nohou tvých?

52 Potom budou věděti, že já jsem Pán; neboť jim řeknu: Tyto rány jsou rány, kterými jsem byl ^azraněn v domě přátel svých. Já jsem ten, jenž byl pozvednut. Já jsem Ježíš, který byl ^bukřížován. Já jsem Syn Boží.

53 A pak budou ^aplakati pro nepravosti své; pak budou bédovati, protože pronásledovali ^bkrále svého.

54 A potom budou vykoupeny ^apohanské národy a ti, kteří neznali žádného zákona, budou míti podíl na prvním ^bvzkříšení; a bude to pro ně ^csnesitelné.

55 A ^aSatan bude ^bsvázán, takže nebude míti žádného místa v srdci dětí lidských.

56 A v onen ^aden, kdy přijdu v slávě své, bude naplněno podobenství, které jsem promluvil ohledně deseti ^bpanen.

57 Neboť ti, kteří jsou moudří a přijali ^apravdu a vzali si Svaté-

ho Ducha za ^bprůvodce svého a nebyli ^coklamáni – vpravdě pravím vám, ti nebudou poraženi a uvrženi do ^dohně, ale toho dne obstojí.

58 A ^azemě jim bude dána jako ^bdědictví; a budou se množiti a siliti a děti jejich ^cvyrostou bez hříchu ke ^dspasení.

59 Neboť Pán bude ve ^astředu jejich a sláva jeho bude na nich a on bude králem jejich a ^bzákonodárcem jejich.

60 A nyní viz, pravím ti, nebude ti dáno znáti ohledně této kapitoly nic více, dokud nebude přeložen ^aNový zákon, a v něm budou všechny tyto věci oznámeny;

61 Pročež dovoluji ti, že jej nyní můžeš překládati, abys mohl býti připraven na věci, které přijdou.

62 Neboť vpravdě pravím vám, že vás očekávají veliké věci;

63 Slyšíte o ^aválkách v cizích zemích; ale vizte, pravím vám, jsou blízko, vpravdě v dveřích vašich a za nemnoho let uslyšíte o válkách ve svých vlastních zemích.

64 Pročež já, Pán, jsem pravil: shromážděte se z ^avýchodních zemí, shromážděte se, vy starší

51a pp Židé.

b Zach. 12:10.

52a Zach. 13:6.

b pp Ukřížování.

53a Zjev. 1:7.

b Lukáš 23:38;

Jan 19:3, 14–15.

54a Ezech. 36:23; 39:21.

b pp Vzkříšení.

c NaS 75:22.

55a pp Ďábel.

b Zjev. 20:2;

1. Nefi 22:26;

NaS 43:31; 88:110.

56a pp Druhý příchod

Ježíše Krista.

b Mat. 25:1–13;

NaS 63:54.

57a pp Pravda.

b pp Duch Svatý.

c JS–M 1:37.

d NaS 29:7–9; 63:34;
64:23–24; 101:22–25.

58a pp Milénium.

b Mat. 5:5.

c NaS 63:51; 101:29–31.

d pp Spasení.

59a NaS 29:11; 104:59.

b Gen. 49:10;

Zach. 14:9;

NaS 38:21–22.

60a pp Překlad Josepha
Smitha (pjs). Viz také
Výběr z překladu
Bible od Josepha
Smitha.

63a NaS 38:29; 87:1–5;
130:12.

64a NaS 42:64.

církve mé; jděte do západních zemí, volejte k obyvatelům, aby činili pokání, a nakolik budou činit pokání, budujte mi církev.

65 A s jedním srdcem a s jednou myslí shromáždějte bohatství své, abyste mohli "zakoupiti dědictví, které vám bude později ustanoveno.

66 A bude nazváno "Nový Jeruzalém, ^bzemě 'míru, město ^aútočiště, místo bezpečí pro svatého Boha Nejvyššího;

67 A bude tam "sláva Páně a bude tam také hrůza Páně, nalik, že zlovolní do něj neprijdou, a bude nazváno Sion.

68 A stane se mezi zlovolnými, že každý člověk, jenž nepozvedne meč svůj proti bližnímu svému, musí nezbytně prchnouti do Sionu kvůli bezpečí.

69 A budou v něm "shromáždění z každého národa pod nebem; a bude to jediný lid, který nebude jeden s druhým ve válce.

70 A mezi zlovolnými se bude říkati: Nechoďme bojovati proti Sionu, neboť obyvatelé Sionu jsou děšiví; pročez nemůžeme obstáti.

71 A stane se, že spravedliví budou shromážděni z prostředku všech národů a přijdou do Sionu, zpívající písně věčné radosti.

72 A nyní, pravím vám, uchovávejte tyto věci, aby nevyšly do světa, dokud to nebude pro mne žádoucí, abyste mohli uskutečniti toto dílo v očích lidí a v očích nepřátel svých, aby nemohli znáti díla vaše, dokud neuskutečníte věc, kterou jsem vám přikázal;

73 Aby, až to budou znáti, mohli o těchto věcech uvažovati.

74 Neboť až se Pán ukáže, bude pro ně "děšivý, aby je strach mohl zachvátiti, a oni budou státi daleko a chvěti se.

75 A všechny národy se budou báti pro hrůzu Páně a moc síly jeho. Tak jest. Amen.

ODDÍL 46

Zjevení dané Církvi skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 8. března 1831 (History of the Church, 1:163–165). V tomto počátečním období Církve se ještě nepoužíval jednotný vzor pro vedení církevních shromáždění. Avšak dosti běžný byl zvyk přijímati na shromáždění svátosti a na další shromáždění Církve pouze členy a vážné zájemce. Toto zjevení vyjadřuje vůli Páně ohledně řízení a vedení shromáždění.

65a NaS 63:27.

66a Eter 13:5–6;

Mojž. 7:62;

Čl. v. 1:10.

PP Nový Jeruzalém;

Sion.

b NaS 57:1–3.

c PP Mír.

d Iz. 4:6;

NaS 115:6.

67a NaS 64:41–43;

97:15–18.

PP Ježíš Kristus –

Sláva Ježíše Krista.

69a Deut. 30:3;

Jer. 32:37–39;

NaS 33:6.

74a Sof. 2:11.

1–2, *Starší mají věsti shromáždění tak, jak jsou vedeni Svatým Duchem*; 3–6, *Ti, kteří hledají pravdu, nemají být vyloučeni ze shromáždění svátosti*; 7–12, *Prosťte Boha a usilujte o dary Ducha*; 13–26, *Je podán výčet některých těchto darů*; 27–33, *Církevním vedoucím je dána moc rozeznávat dary Ducha*.

POSLOUCHEJTE, ó vy lidé církve mé; neboť vpravdě vám pravím, že tyto věci vám byly řečeny k vašemu „prospěchu a poučení.

2 Ale nehleď na ty věci, které jsou psány, vždy bylo dáno „starším církve mé, od počátku, a vždy bude, ^bvěsti všechna shromáždění tak, jak jsou řízení a vedeni Svatým Duchem.

3 Nicméně je vám přikázáno nikdy nikoho „nevylučovati z veřejných shromáždění vašich, která jsou konána před světem.

4 Je vám také přikázáno nevylučovati nikoho, kdo patří k „církvi, z vašich shromáždění svátosti; nicméně, jestliže se někdo dopustil přestupku, ať ^bnepřijímá, dokud se nesmíří.

5 A opět pravím vám, nebudete vylučovati ze svých shromáždění svátosti nikoho, kdo dychtivě hledá království – říkám

to ohledně těch, kteří nejsou z církve.

6 A opět vám pravím, ohledně „konfirmačních shromáždění vašich, že jsou-li někteří, kteří nejsou z církve, kteří dychtivě hledají království, nebudete je vylučovati.

7 Ale je vám přikázáno ve všech věcech „prositi Boha, který dává štědře; a to, co vám Duch dosvědčuje, právě tak bych chtěl, abyste činili ve vsí ^bsvatosti srdce, krácejíce zpřímá přede mnou, ^cuvažující o konci spasení svého, činíce všechny věci s modlitbou a ^d“díkůvzdáním, abyste nebyli ^esvedeni zlými duchy nebo naukami ^f“dáblovými nebo ^g“přikázáními lidskými; neboť některé jsou lidské a jiné jsou ďábelské.

8 Pročež, varujte se toho, abyste nebyli oklamáni; a abyste nebyli oklamáni, „usilujte dychtivě o nejlepší dary, vždy pamatující, proč jsou dány;

9 Neboť vpravdě pravím vám, jsou dány pro dobro těch, kteří mne milují a zachovávají všechna přikázání má, a toho, kdo se snaží tak činiti; aby mohli být požehnáni všichni, kteří mne hledají nebo kteří mne prosí, kteří prosí, a ne pro „znamení, aby ho mohli ^bpromrhati v žádostech svých.

46 1a 2. Tim. 3:16–17.

2a Alma 6:1.

b Moroni 6:9;
NaS 20:45.

3a 3. Nefi 18:22–25.
pp Přátelství.

4a pp Církev Ježíše
Krista.

b 3. Nefi 18:26–32.

pp Svátost.

6a TJ. pro konfirmaci
těch, kteří byli
nedávno pokřtěni.

7a Jakub 1:5–6;
NaS 88:63.

b pp Svátost.

c pp Přemítati.

d Žalmy 100;

Alma 34:38.

pp Díkůvzdání, díky.

e 1. Tim. 4:1–4;
NaS 43:5–7.

f pp Ďábel.
g NaS 3:6–7; 45:29.

8a 1. Kor. 12:31.

9a pp Znamení.

b Jakub 4:3.

10 A opět, vpravdě pravím vám, chtěl bych, abyste vždy pamatovali a vždy uchovávali v "mysli své, které^b dary to jsou, jež jsou dány církvi.

11 Neboť každému nebyly dány všechny dary; neboť je mnoho darů a "každému člověku je dán dar Duchem Božím.

12 Některým je dán jeden a některým je dán jiný, aby to všem mohlo být ku prospěchu.

13 Některým je dáno Duchem Svatým "vědět, že Ježíš Kristus je Syn Boží a že byl ukřižován pro hříchy světa.

14 Jiným je dáno "věřit v slova jejich, aby také mohli mít věčný život, zůstanou-li věrni.

15 A opět, některým je dáno Duchem Svatým znáti "rozdíly v přísluhování, jak to bude těšiti téhož Pána, podle Pánovy vůle, který uzpůsobuje milosrdenství svá podle podmínek dětí lidských.

16 A opět, některým je dáno Duchem Svatým rozpoznati různosti působení, zdali jsou od Boha, aby projevy Ducha mohly být dány každému člověku, aby mu byly ku prospěchu.

17 A opět, vpravdě pravím vám, některým je dáno Duchem Božím slovo "moudrosti.

18 Jiným je dáno slovo "po-

znání, aby všichni mohli být učeni, aby byli moudří a měli poznání.

19 A opět, některým je dáno mít "víru, že budou uzdraveni;

20 A jiným je dáno mít víru "uzdravovati.

21 A opět, některým je dáno působení "zázraků;

22 A jiným je dáno "prorokovati;

23 A jiným "rozeznávání duchů.

24 A opět, některým je dáno mluvit "jazyky;

25 A jiným je dáno vykládání jazyků.

26 A všechny tyto "dary přicházejí od Boha pro dobro^b dětí Božích.

27 A "biskupovi církve a těm, které Bůh určí a vysvětlí, aby bděli nad církví a byli staršími v církvi, těm bude dáno^b rozeznávat všechny tyto dary, aby nebyl mezi vámi nikdo, kdo by tvrdil, že je od Boha, a přece není.

28 A stane se, že ten, kdo prosí v "Duchu, obdrží v Duchu;

29 Aby některým mohlo být dáno mít všechny tyto dary, aby mohla být hlava, aby to mohlo být každému členovi ku prospěchu.

30 Ten, kdo "prosí v^b Duchu,

10a PP Mysl.
b 1. Kor. 14:12.
PP Dary Ducha.
11a 1. Kor. 12:4–11.
13a PP Svědectví.
14a 3. Nefi 12:2.
PP Věřiti, víra.
15a Moroni 10:8.
17a Moroni 10:9.
PP Moudrost.

18a PP Poznání, znalost.
19a NaS 42:48–52.
PP Věřiti, víra.
20a PP Uzdravování,
uzdravovati.
21a PP Zázrak.
22a PP Prorocství,
prorokovati.
23a Mojž. 1:13–15.
24a PP Dar jazyků.

26a Moroni 10:8–19.
b PP Synové a dcery
Boží.
27a PP Biskup.
b PP Rozeznávání, dar.
28a NaS 88:64–65.
30a NaS 50:29.
b PP Duch Svatý.

prosí podle 'vůle Boží; pročez je učiněno tak, jak prosí.

31 A opět, pravím vám, všechny věci musejí býti činěny ve jménu Krista, cokoli činíte v Duchu;

32 A musíte vzdávati "díky Bohu v Duchu za jakékoli požehnání, kterým jste požehnáni.

33 A musíte pěstovati "ctnost a ^bsvatost přede mnou neustále. Tak jest. Amen.

ODDÍL 47

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 8. března 1831 (History of the Church, 1:166). Před touto dobou působil Oliver Cowdery jako církevní dějepisec a zapisovatel. John Whitmer neusiloval o ustanovení dějepiscem, ale, byv požádán sloužiti v tomto povolání, řekl, že uposlechne vůli Páně v této záležitosti. Již sloužil jako tajemník Proroka při zaznamenávání mnoha zjevení přijatých v oblasti Fayette ve státě New York.

1–4, John Whitmer je určený k tomu, aby vedl dějiny Církve a psal pro Proroka.

VIZ, je pro mne žádoucí, aby služebník můj John psal a vedl řádné "dějiny a pomáhal tobě, služebníku mému Josephovi, v zapisování všech věcí, které ti budou dány, dokud nebude povolán k dalším povinnostem.

2 Opět, vpravdě pravím vám, že může také pozdvihovati hlas svůj na shromážděních, kdykoli to bude žádoucí.

3 A opět, pravím vám, že mu bude určeno vésti církevní záznamy a dějiny neustále; neboť Olivera Cowderyho jsem určil k jinému úřadu.

4 Pročez, bude mu dáno, nakolik bude věrný, "Utěšitelem, psáti tyto věci. Tak jest. Amen.

ODDÍL 48

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio v březnu 1831 (History of the Church, 1:166–167). Prorok se tázal Pána na způsob toho, jak postupovati při obstarávání pozemků pro usazování Svatých. To byla důležitá záležitost z hlediska stěhování členů Církve z východních Spojených států, aby uposlechli Pánova příkazu, že se mají shromáždit ve státě Ohio (viz oddíly 37:1–3; 45:64).

1–3, Svatí ve státě Ohio se mají podělití o své pozemky se svými

bratřími; 4–6, Svatí mají kupovati pozemky, stavěti město a násle-

30c 2. Nefi 4:35.
32a 1. Par. 16:8–15;
1. Tes. 1:2;
Alma 37:37;

NaS 59:7, 21.
PP Děkuvzdání, díky.
33a PP Ctnost.
b PP Svatost.

47 1a NaS 69:2–8; 85:1–2.
4a PP Duch Svatý;
Utěšitel.

dovati rady svých předsedajících úředníků.

JE nutné, abyste v nynější době zůstali v místě svého bydliště, jak to bude vhodné ve vašich podmínkách.

2 A nakolik máte pozemky, "udělíte z nich východním bratřím;

3 A nakolik nemáte pozemky, nechť si pro nynější dobu koupí v oněch okolních krajinách, jak se jim zdá dobré, neboť musí nezbytně být nutné, aby měli místo, kde by v nynější době žili.

4 Musí nezbytně být nutné, abyste ušetřili veškeré peníze, které můžete, a abyste získali vše, co můžete, ve spravedli-

vosti, abyste časem mohli být schopni "koupiti pozemek pro dědictví, ^bdokonce město.

5 To místo ještě nemá být zjeveno; ale až bratři vaši přijdou z východu, mají být určeni "jistí muži a jim bude dáno, aby ^bznali místo, neboli jim to bude zjeveno.

6 A budou určeni, aby zakoupili pozemky a aby započali klásti základy "města; a potom začnete být shromažďováni s rodinami svými, každý člověk podle ^brodiny své, podle okolností svých a jak je mu to určeno předsednictvem a biskupem církve, podle zákonů a příkázání, které jste obdrželi a které obdržíte později. Tak jest. Amen.

ODDÍL 49

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Sidneymu Rigdonovi, Parleymu P. Prattovi a Lemanu Copleymu v Kirtlandu ve státě Ohio v březnu 1831 (History of the Church, 1:167–169). (Některé dějepisné prameny uvádějí jako datum tohoto zjevení květen 1831.) Leman Copley přijal evangelium, ale stále se přidržoval některých učení Shakerů (United Society of Believers in Christ's Second Appearing [Sjednocená společnost věřících v Kristovo druhé zjevení se]), ke které dříve patřil. K víře Shakerů patřilo, že Kristův druhý příchod již nastal a že se ukázal v podobě ženy, Ann Leeové; křest vodou nebyl pokládán za nutný; jedení vepřového masa bylo výslovně zakázáno a mnozí nejedli žádné maso; a život v celibátu byl pokládán za vyšší než manželství. V úvodu tohoto zjevení Prorok napsal: „Abych měl dokonalejší porozumění ohledně tohoto předmětu, tázal jsem se Pána a obdržel jsem následující.“ (History of the Church, 1:167.) Zjevení vyvrátilo některá základní pojetí skupiny Shakerů. Výše zmínění bratři vzali kopii zjevení do společenství Shakerů (poblíž Clevelandu ve státě Ohio) a celé jim je přečetli, ale bylo odmítnuto.

48 2a PP Blaho a sociální péče.
4a NaS 57:4–5.

b NaS 42:35–36;
45:65–67.
5a NaS 57:6–8.

b NaS 57:1–3.
6a PP Nový Jeruzalém.
b NaS 51:3.

1–7, *Den a hodina Kristova příchodu zůstane neznámá, dokud on nepřijde*; 8–14, *Abyste lidé získali spasení, musejí činit pokání, věřiti v evangelium a býti poslušni obřadů*; 15–16, *Manželství je ustanoveno Bohem*; 17–21, *Jedení masa je schváleno*; 22–28, *Před druhým příchodem bude Sion vzkvétati a Lamanité pokvetou jako růže*.

POSLOUCHEJTE slova má, služebníci moji Sidney a Parley a Lemane; neboť vizte, vpravdě pravím vám, že vám dávám příkázání, abyste šli a "kázali Shakerům evangelium mé, které jste obdrželi, tak, jak jste je obdrželi.

2 Vizte, pravím vám, oni si přejí znáti pravdu z části, ale ne celou, neboť nejsou "spravedliví přede mnou a musejí nezbytně činiti pokání.

3 Pročež, posílám vás, služebníci moji Sidney a Parley, abyste jim kázali evangelium.

4 A služebník můj Leman bude vysvěcen k tomuto dílu, aby s nimi mohl rozmlouvat, ne podle toho, co od nich obdržel, ale podle toho, co bude "učen vámi, služebníci moji; a skrze toto konání mu požehnám, jinak se mu nebude dařiti.

5 Tak praví Pán; neboť já jsem Bůh a "poslal jsem Jednorozenného Syna svého na svět pro ^bvykoupení světa a ustanovil jsem, že ten, kdo ho přijímá, bude spasen, a ten, kdo ho nepřijímá, bude "ztracen –

6 A oni učinili "Synu Muže tak, jak se jim zachtělo; a on převzal moc svou na ^bpravici "slávy jeho a nyní vládne v nebesích a bude vládnouti, dokud nesestoupí na zem, aby položil všechny nepřátele "pod nohy své, kterýžto čas je blízko, na dosah –

7 Já, Pán Bůh, jsem to pravil; ale tu hodinu ani "den žádný člověk nezná, ani anděl v nebi, ani to nebudou znáti, dokud nepřijde.

8 Pročež, chci, aby všichni lidé činili pokání, neboť všichni jsou pod "hříchem, kromě těch, které jsem si vyhradil, ^bsvaté muže, o nichž nevíte.

9 Pročež, pravím vám, že jsem vám poslal svou věčnou "smlouvu, a to tu, která byla od počátku.

10 A to, co jsem slíbil, jsem tak splnil, a "národy země se jí budou ^bklaněti; a jestliže ne sami od sebe, klesnou, neboť to, co se nyní samo oslavuje, bude "sníženo mocí.

49 1a PP Kázati.

2a Skut. 8:21.

4a PP Evangelium;
Pravda.

5a Jan 3:16–17;

NaS 132:24.

PP Ježíš Kristus –
pravomoc.

b PP Vykoupení,
vykoupený,
vykoupiti; Vykupitel.

c PP Ztracení.

6a PP Syn Muže.

b Skut. 7:55–56;

NaS 76:20–23.

c PP Ježíš Kristus –
Sláva Ježíše Krista.

d 1. Kor. 15:25;

NaS 76:61.

7a Mat. 24:36;

Marek 13:32–37;

Zjev. 16:15;

NaS 133:11.

8a Gal. 3:22;

Mos. 16:3–5.

b Židům 13:2;

3. Nefi 28:25–29.

9a Gen. 17:7;

NaS 66:2.

PP Nová a věčná
smlouva.

10a Zach. 2:11;

NaS 45:66–69;

97:18–21.

b Iz. 60:14.

c Mat. 23:12.

11 Pročež, dávám vám příkázání, abyste “šli mezi tento lid a řekli mu, jako apoštol můj za stara, jehož jméno bylo Petr:

12 Věřte ve jméno Pána Ježíše, jenž byl na zemi a přijde, počátek i konec;

13 Čiňte “pokání a buďte pokřtěni ve jménu Ježíše Krista, podle svatého příkázání, na odpuštění hříchů;

14 A kdokoli toto činí, obdrží “dar Ducha Svatého vkládáním ^brukou starších církve.

15 A opět, vpravdě pravím vám, že kdokoli “zakazuje ženiti se a vdávati se, není ustanoven Bohem, neboť ^bmanželství je pro člověka ustanoveno Bohem.

16 Pročež, je zákonné, aby měl jednu “manželku, a oni dva budou ^bjedno tělo, a to vše, aby ^czemě mohla naplniti účel svého stvoření;

17 A aby mohla býti naplněna mírou člověka, podle jeho “stvoření, ^bnež byl učiněn svět.

18 A kdokoli nařizuje zdržeti se “masa, že člověk ho nemá jísti, není ustanoven Bohem;

19 Neboť viz, “zvěř polní a ptactvo ve vzduchu a to, co

pochází ze země, je ustanoveno člověku k užítku pro pokrm a pro oděv, a aby mohl míti v hojnosti.

20 Ale není dáno, aby jeden člověk “vlastnil více než druhý, pročež ^bsvět leží v hříchu.

21 A běda buď člověku, který “prolévá krev nebo který plýtvá masem, a nemá žádnou potřebu.

22 A opět, vpravdě pravím vám, že Syn Muže “nepřichází v podobě ženy ani muže putujícího po zemi.

23 Pročež, nebuďte “oklamáni, ale pokračujte ve stálosti, ^bvyhlížejíce nebesa chvějící se a zemi otřásající se a potácející se sem a tam jako opilý člověk a “údolí vyvyšovaná a ^dhory snižované a nerovná místa srovnávaná – a to vše, až anděl zatroubí na “troubu svou.

24 Ale dříve, než přijde veliký den Páně, bude “Jákos vzkvétati v pustině a Lamanité ^bpokvetou jako růže.

25 Sion bude “vzkvétati na ^bpahorcích a radovati se na horách a bude shromážděn na místě, které jsem určil.

11a PP Misionářská práce.

13a 3. Nefi 27:19–20.

14a PP Dar Ducha Svatého.

^b PP Ruce, jejich vkládání.

15a 1. Tim. 4:1–3.

^b Gen. 2:18, 24;

1. Kor. 11:11.

PP Manželství, vdávati se, ženiti se.

16a Jákob 2:27–30.

^b Gen. 2:24;

Mat. 19:5–6.

^c PP Země – Stvořena

pro člověka.

17a Mojž. 3:4–5.

PP Stvoření, stvořiti.

^b PP Předsmrtelný život.

18a Gen. 9:3;

1. Tim. 4:1–3.

19a NaS 89:10–13.

20a Skut. 4:32;

NaS 51:3; 70:14; 78:6.

^b PP Světskost.

21a PJS, Gen. 9:10–15.

22a PP Druhý příchod

Ježíše Krista.

23a Mat. 24:4–5.

^b 2. Petr. 3:12;

NaS 45:39.

^c Iz. 40:4;

NaS 109:74.

^d Mich. 1:3–4.

^e Mat. 24:29–31.

24a 3. Nefi 5:21–26.

^b Iz. 35:1;

2. Nefi 30:5–6;

3. Nefi 21:22–25;

NaS 3:20; 109:65.

25a NaS 35:24.

^b Gen. 49:26;

2. Nefi 12:2–3.

26 Vizte, pravím vám, jděte, jak jsem vám přikázal; čiňte pokání ze všech hříchů svých; "proste, a obdržíte; klepejte, a bude vám otevřeno.

27 Vizte, já půjdu před vámi

a budu "zadním vojem vašim; a já budu ve ^bstředu vašem a vy nebudete 'poraženi.

28 Vizte, já jsem Ježíš Kristus a já přijdu "rychle. Tak jest. Amen.

ODDÍL 50

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio v květnu 1831 (History of the Church, 1:170–173). Prorok uvádí, že někteří starší nerozuměli projevům různých duchů rozšířených po zemi a že toto zjevení bylo dáno jako odpověď na jeho zvláštní dotaz v této záležitosti. Tak zvané duchovní jevy nebyly mezi členy neobvyklé, někteří z nich tvrdili, že přijímají vidění a zjevení.

1–5, Mnozí falešní duchové jsou všude po zemi; 6–9, Běda pokrytcům a těm, kteří jsou odříznuti od Církve; 10–14, Starší mají kázati evangelium Duchem; 15–22, Kázatelé i posluchači potřebují býti osvíceni Duchem; 23–25, To, co nevzdělává, není od Boha; 26–28, Věrní jsou vlastníky všech věcí; 29–36, Modlitby očištěných jsou zodpověděny; 37–46, Kristus je Dobrý Pastýř a Kámen Izraele.

POSLOUCHEJTE, ó vy starší Církve mé, a nakloňte ucho hlasu žijícího Boha; a věnujte pozornost slovům moudrosti, jež vám budou dána, tak jak jste žádali, a jste svorni ohledně církve a duchů, kteří vyšli po celé zemi.

2 Vizte, vpravdě pravím vám,

že je mnoho duchů, kteří jsou "falešní duchové, kteří chodí po zemi oklamávající svět.

3 A také "Satan usiluje o to, aby vás oklamal, aby vás mohl svrhnouti.

4 Vizte, já, Pán, jsem na vás pohlédl a viděl jsem ohavnosti v církvi, která "vyznává jméno mé.

5 Ale pozhnaní jsou ti, kdož jsou věrní a "vytrvají, ať v životě, nebo ve smrti, neboť oni zdědí věčný život.

6 Ale běda těm, kdož jsou "podvodníky a pokrytci, neboť, tak praví Pán, ty přivedu k soudu.

7 Vizte, vpravdě pravím vám, jsou mezi vámi "pokrytci, kteří některé oklamali, čímž byla dána ^bprotivníkovi 'moc; ale

26a NaS 88:63.

27a Iz. 52:12.

b 3. Nefi 20:22.

c 1. Petr. 2:6;

NaS 84:116.

28a NaS 1:12.

50 2a NaS 129.

pp Duch – Zlí duchové.

3a Lukáš 22:31;

3. Nefi 18:18.

4a pp Ježíš Kristus –
Vzíti jméno Ježíše
Krista na sebe.

5a pp Vytrvati.

6a pp Klam, klamati.

7a Mat. 23:13–15;

Alma 34:28.

b pp Dábel.

c Mos. 27:8–9.

vizte, "takoví budou navráceni zpět;

8 Ale pokrytci budou odhaleni a budou "odříznuti, buď v životě, nebo ve smrti, tak jak chci já; a běda těm, kteří jsou odříznuti od církve mé, neboť ti jsou přemoženi světem.

9 Pročež, nechť se každý člověk má na pozoru, aby nedělal to, co není pravdivé a spravedlivé přede mnou.

10 A nyní pojdte, praví Pán skrze Ducha starším církve své, a "rozmlouvejme společně, abyste mohli porozuměti;

11 Rozmlouvejme tak, jak rozmlouvá jeden člověk s druhým, tváří v tvář.

12 Nyní, když člověk rozmlouvá, je pochopen člověkem, protože rozmlouvá jako člověk; právě tak budu já, Pán, rozmlouvati s vámi, abyste mohli "porozuměti.

13 Pročež, já, Pán, vám kladu tuto otázku – k čemu jste byli "vysvěceni?

14 Kázati evangelium mé "Duchem, a to ^bUtěšitelem, který byl vyslán učiti pravdě.

15 A pak jste přijali "duchy, kterým jste nemohli porozuměti, a přijali jste je, jako by byli od Boha; a jste v tomto ospravedlnění?

16 Vizte, na tuto otázku si odpovíte sami; nicméně, budu k vám milosrdný; ten, kdo je slabý mezi vámi, později bude učiněn "silným.

17 Vpravdě pravím vám, ten, kdo je vysvěcen mnou a vyslán "kázati slovo pravdy Utěšitelem, v Duchu pravdy, káže je ^bDuchem pravdy, nebo nějakým jiným způsobem?

18 A je-li to nějakým jiným způsobem, není to od Boha.

19 A opět, ten, kdo přijímá slovo pravdy, přijímá je Duchem pravdy, nebo nějakým jiným způsobem?

20 Je-li to nějakým jiným způsobem, není to od Boha.

21 Tudíž, proč nemůžete porozuměti a věděti, že ten, kdo přijímá slovo Duchem pravdy, přijímá je tak, jak je kázáno Duchem pravdy?

22 Pročež, ten, kdo káže, a ten, kdo přijímá, rozumějí si navzájem a oba jsou "vzdělávání a ^bradují se spolu.

23 A to, co nevdělává, není od Boha a je to "temnota.

24 To, co je od Boha, je "světlo; a ten, kdo přijímá světlo a ^bzůstává v Bohu, přijímá "více světla; a to světlo je jasnější a jasnější, až přijde dokonalý den.

25 A opět, vpravdě pravím

7d TJ, ti, kteří byli oklamáni.
8a NaS 1:14; 56:3; 64:35.
PP Vyloučení.
10a Iz. 1:18; NaS 45:10.
12a NaS 1:24.
13a PP Vysvěceni,
vysvětiti.
14a NaS 43:15.
PP Učitel, učiti –

Učení s Duchem.
b PP Utěšitel.
15a PP Rozeznávání, dar.
16a Eter 12:23–27.
17a PP Kázati;
Misionářská práce.
b NaS 6:15.
PP Duch Svatý;
Pravda.
22a 1. Kor. 14:26.

b Jan 4:36.
23a PP Temnota,
duchovní.
24a 1. Jan. 2:8–11;
Moroni 7:14–19;
NaS 84:45–47; 88:49.
PP Světlo, světlo
Kristovo.
b Jan 15:4–5, 10.
c 2. Nepi 28:30.

vám, a říkám to, abyste mohli znáti "pravdu, abyste mohli zahnatí temnotu ze středu svého;

26 Ten, kdo je vysvěcen Bohem a vyslán, ten je určen, aby byl "největším, přestože je nejmenším a ^bslužebníkem všech.

27 Pročež, on je "vlastníkem všech věcí; neboť všechny věci jsou mu poddány, na nebi i na zemi, život a světlo, Duch a ^bmoc, seslané vůlí Otce skrze Ježíše Krista, jeho Syna.

28 Ale žádný člověk není vlastníkem všech věcí, ledaže je "očistěn a ^bomyt od veškerého hříchu.

29 A jestliže jste očistěni a omyti od veškerého hříchu a "požádáte o cokoli, co chcete, ve jménu Ježíšově, to bude učiněno.

30 Ale vězte toto, bude vám dáno, oč požádáte; a jelikož jste ustanoveni v "čelo, duchové vám budou poddáni.

31 Pročež, stane se, že spatříte-li projevujícího se "ducha, jemuž nemůžete rozuměti, a nepřijmete-li onoho ducha, budete prositi Otce ve jménu Ježíšově; a nedá-li vám onoho ducha, pak můžete věděti, že není od Boha.

32 A bude vám dána "moc nad oním duchem; a prohlásíte proti onomu duchu silným hlasem, že není od Boha –

33 Ne se "zlořečujícím obviněním, abyste nebyli přemoženi, ani s ^bvychloubáním, ani s radostí, abyste jím nebyli uchvázeni.

34 Ten, kdo přijímá od Boha, nechť uznává, že je to od Boha; a nechť se z toho raduje, že je Bohem uznán hodným to přijmouti.

35 A budete-li dbáti na tyto věci, které jste obdrželi a které obdržíte později, a budete-li je činiti – a "království je vám dáno Otcem, a ^bmoc přemoci všechny věci, které nejsou ustanoveny jím –

36 A vizte, vpravdě pravím vám, požehnaní jste vy, kteří nyní slyšíte tato slova má z úst služebníka mého, neboť hříchy vaše jsou vám "odpuštěny.

37 Nechť služebník můj Joseph Wakefield, v němž se mi dobře zalíbilo, a služebník můj "Parley P. Pratt jdou mezi církve a posilují je slovem ^bnabádání;

38 A také služebník můj John Corril nebo tolik služebníků mých, kolik je vysvěceno k tomuto úřadu, a nechť pracují na "vinici; a nechť jim žádný

25a Jan 8:32.

26a Mat. 23:11.

b Marek 10:42–45.

pp Sloužití, služba.

27a NaS 76:5–10, 53–60;

84:34–41.

b pp Moc.

28a 3. Nefi 19:28–29;

NaS 88:74–75.

pp Čistota, čistý,
nečistý; Posvěcení.

b 1. Jan. 1:7–9.

29a Hel. 10:5;

NaS 46:30.

pp Modlitba.

30a pp Pravomoc.

31a 1. Jan. 4:1.

pp Duch – Zlí

duchové.

32a Mat. 10:1.

33a Judas 1:9.

b NaS 84:67, 73.

35a pp Království Boží

neboli království
nebeské.

b 1. Jan. 4:4;

NaS 63:20, 47.

36a NaS 58:42–43.

pp Odpuštění.

37a pp Pratt, Parley

Parker.

b NaS 97:3–5.

38a pp Vinice Páně.

člověk nebrání činiti to, co jsem jim určil –

39 Pročež, v této věci služebník můj "Edward Partridge není ospravedlněn; nicméně, nechť činí pokání, a bude mu odpuštěno.

40 Vizte, vy jste malé děti a vy nemůžete "snést všechny věci nyní; vy musíte ^brůsti v ^cmilosti a v poznání ^dpravdy.

41 "Nebojte se, malé ^bděti, neboť jste moje a já jsem ^cpřemohl svět, a vy jste z těch, které mi Otec můj ^ddal;

42 A žádný z těch, které mi Otec můj dal, nebude "ztracen.

43 A Otec a já "jedno jsme. Já jsem v Otcí a Otec ve mně; a nakolik jste mne přijali, jste ve mně a já ve vás.

44 Pročež, já jsem ve vašem středu a jsem "dobrý pastýř a ^bkámen Izraele. Ten, kdo staví na této ^cskále, ^dnikdy nepadne.

45 A přichází den, kdy uslyšíte hlas můj a "uvidíte mne a budete věděti, že já jsem.

46 "Bděte tudíž, abyste mohli býti ^bpřipraveni. Tak jest. Amen.

ODDÍL 51

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Thompsonu ve státě Ohio v květnu 1831 (History of the Church, 1:173–174). Svatí stěhující se z východních států počali v této době přicházeti do státu Ohio a stalo se nutným učiniti pro jejich usídlení určitá opatření. Jelikož tento úkol příslušel zvláště úřadu biskupa, biskup Edward Partridge se snažil získati v této záležitosti poučení a Prorok se tázal Pána.

1–8, Edward Partridge je určen k tomu, aby řídil správcovství a záležitosti majetku; 9–12, Svatí mají jednati čestně a mají dostávatí stejně; 13–15, Mají míti biskupovu zászobárnu a organisovati záležitosti majetku podle Pánova zákona; 16–20, Stát Ohio má býti dočasným shromažďovacím místem.

POSLOUCHEJTE mne, praví Pán, váš Bůh, a já budu promlouvati k služebníkovi svému "Edwardu Partridgeovi a dám mu pokyny; neboť musí nezbytně býti, aby obdržel pokyny, jak organisovati tento lid.
2 Neboť musí nezbytně býti, aby byli organisováni podle

39a PP Partridge, Edward.

40a 3. Nefi 17:2–3; NaS 78:17–18.

b 1. Kor. 3:2–3; NaS 19:22–23.

c PP Milost.

d PP Pravda.

41a 1. Jan. 4:18.

b PP Synové a dcery Boží.

c Jan 16:33.

d Jan 10:27–29; 17:2;

3. Nefi 15:24; NaS 27:14; 84:63.

42a Jan 17:12;

3. Nefi 27:30–31.

43a Jan 17:20–23;

3. Nefi 11:35–36. PP Bůh, Božstvo.

44a Jan 10:14–15.

PP Dobrý Pastýř.

b Gen. 49:24;

1. Petr. 2:4–8.

PP Úhelný kámen.

c 1. Kor. 10:1–4.

PP Ježíš Kristus; Skála.

d Hel. 5:12.

45a NaS 67:10–13.

46a PP Bdítí, strážní.

b Alma 34:32–33.

51 1a PP Partridge,

Edward.

“zákonů mých; pokud jinak, budou odříznuti.

3 Pročež, nechť služebník můj Edward Partridge a ti, které vyvolil, v nichž se mi dobře zalíbilo, určí tomuto lidu podíly jejich, každému člověku “stejně podle jeho rodiny, podle jeho okolností a jeho nedostatku a ^bpotřeb.

4 A nechť služebník můj Edward Partridge dá člověku, když mu určí jeho díl, dokument, který mu zabezpečí jeho díl, že ho bude vlastnit, a to toto právo a toto dědictví v církvi, dokud neučiní přestupek a nebude považován hlasem církve za nehodného, podle zákonů a “smluv církve, k církvi náležeti.

5 A učiní-li přestupek a nebude-li považován za hodného náležeti k církvi, nebude mít moc činiti si nárok na onen díl, který zasvětil biskupovi pro chudé a potřebné církve mé; tudíž, nepodrží si ten dar, ale bude mít pouze nárok na onen díl, který je mu připsán.

6 A tak všechny věci budou zajištěny, “podle ^bzákonů země.

7 A nechť to, co náleží tomuto lidu, je určeno pro tento lid.

8 A ohledně “peněz, které zbývají tomuto lidu – nechť je

tomuto lidu určen zmocněnec, aby přijímal ^bpeníze, aby opatroval jídlo a oděv, podle potřeb tohoto lidu.

9 A nechť každý člověk jedná “čestně a je roven mezi tímto lidem a dostává stejně, abyste mohli být ^bjedno, tak jak jsem vám přikázal.

10 A nechť to, co náleží tomuto lidu, není odňato a dáno “jiné církvi.

11 Pročež, jestliže jiná církev by přijala peníze od této církve, nechť zaplatí této církvi zpět podle toho, jak se domluví;

12 A toto bude učiněno skrze biskupa nebo zmocněnce, který bude určen “hlasem církve.

13 A opět, nechť biskup zřídí pro tuto církev “zásobárnu; a nechť všechny věci, peníze i potraviny, kterých je více, než je ^bnutné pro potřeby tohoto lidu, jsou uchovávány v rukou biskupa.

14 A nechť si také uschová pro sebe a pro své vlastní potřeby a pro potřeby své rodiny, jelikož bude zaměstnán vykonáváním těchto záležitostí.

15 A tak uděluji tomuto lidu výsadu organisovati se podle “zákonů mých.

16 A zasvěcují jim “tuto zemi

2a NaS 42:30–39; 105:5.

PP Zákon zasvěcení, zasvětití.

3a NaS 49:20.

b Skut. 2:44–45;

4. Nefi 1:2–3.

4a TJ. Oddíly 20 a 22 se nazývají Články a smlouvy Církve Kristovy.

NaS 33:14; 42:13.

PP Smlouva.

6a 1. Petr. 2:13;

NaS 98:5–7.

b NaS 58:21–22.

8a NaS 84:104.

b NaS 104:15–18.

9a PP Čestnost, čestný.

b NaS 38:27.

PP Jednota.

10a TJ. jiné odboče Církve nebo jiné

denominaci.

12a PP Všeobecný souhlas.

13a NaS 42:55.

PP Zásobárna.

b NaS 42:33–34, 55; 82:17–19.

15a NaS 51:2.

16a TJ. oblast Kirtlandu ve státě Ohio.

na krátký čas, dokud se já, Pán, o ně nepostarám jinak a nepřikáži jim, aby šli odtud;

17 A ta hodina a den jim není dán, protože nechť se chovají na této zemi, jako by zde měli býti roky, a to se jim obrátí k dobru jejich.

18 Vizte, toto bude ^apříkladem pro služebníka mého Edwarda

Partridge na jiných místech, ve všech církvích.

19 A kdokoli je shledán věrným, spravedlným a moudrým ^asprávce, vejde v ^bradost Pána svého a zdědí věčný život.

20 Vpravdě, pravím vám, já jsem Ježíš Kristus, který ^apřijde rychle, v ^bhodině, kdy si to nepomyšlíte. Tak jest. Amen.

ODDÍL 52

Zjevení dané starším Církve skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 7. června 1831 (History of the Church, 1:175–179). V Kirtlandu se konala konference, která začala 3. a skončila 6. června. Na této konferenci byla učiněna první určitá vysvěcení k úřadu vysokého kněze a jisté projevy falešných a klamajících duchů byly rozeznány a duchové byli vyplísněni.

1–2, *Je určeno, že příští konference se má konati v Missouri; 3–8, Jistí starší jsou určeni k tomu, aby cestovali společně; 9–11, Starší mají učiti tomu, co apoštolové a proroci napsali; 12–21, Ti, kteří jsou osvíceni Duchem, přinášejí ovoce chvály a moudrosti; 22–44, Různí starší jsou určeni k tomu, aby šli kázat evangelium, zatímco cestují do Missouri na konferenci.*

VIZTE, tak praví Pán starším, které ^apovolal a vyvolil v těchto posledních dnech hlasem svého Ducha –

2 Řka: Já, Pán, vám oznámím to, co chci, abyste činili od tohoto času do příští konference,

jež se bude konati v Missouri, v ^azemi, kterou ^bzasvětím lidu svému, jenž jest ^czbytkem Jákobovým, a těm, kdož jsou dědici podle ^dsmlouvy.

3 Pročež, vpravdě pravím vám, nechť se služebníci moji Joseph Smith ml. a Sidney Rigdon vydají na cestu svou, jakmile budou moci býti vykonány přípravy k tomu, aby opustili domov svůj a putovali do země Missouri.

4 A nakolik mně budou věrni, bude jim oznámeno, co budou činiti;

5 A také, nakolik budou věrni, bude jim oznámena ^azemě vašeho dědictví.

6 A nakolik věrni nebudou,

18a Tj. vzorem.

19a Mat. 24:45–47.

PP Správce,
správcovství.

b PP Radost.

20a Zjev. 22:6–16.

b Mat. 24:44.

52 1a PP Povolání,
povolání Bohem,
povolání.

2a NaS 57:1–3.

b NaS 58:57; 84:3–4.

c Žalmy 135:4;

3. Nefi 5:21–26.

d Abr. 2:6–11.

PP Abrahamova
smlouva.

5a NaS 57:1–3.

budou odříznuti, tak, jak já chci, jak se mi zdá dobré.

7 A opět, vpravdě pravím vám, nechť se služebník můj Lyman Wight a služebník můj John Corrill vydají na spěšnou cestu svou;

8 A také služebník můj John Murdock a služebník můj Hyrum Smith se vydají na cestu svou do téhož místa přes Detroit.

9 A odtamtud nechť putují kážíce slovo cestou, neříkajíce "žádné jiné věci než to, co ^bpro- roci a apoštolové napsali, a to, čemu jsou učeni "Utěšitelem skrze modlitbu víry.

10 Nechť jdou "dva a dva a tak nechť káží cestou v každém společenství, křtíce ^bvodou a vkládáním "rukou na břehu u vody.

11 Neboť tak praví Pán: Zkrátím dílo své ve "spravedlivosti, neboť přicházejí dny, kdy vyšlu soud k vítězství.

12 A nechť se služebník můj Lyman Wight má na pozoru, neboť Satan si přeje "prosívati jej jako plevy.

13 A vizte, ten, kdo je "věrný, bude učiněn vládcem nad mnohými věcmi.

14 A opět, dám vám vzor ve všech věcech, abyste nemuseli býti oklamáni; neboť Satan je

všude v zemi a chodí oklamá- vaje národy –

15 Pročež ten, kdo se modlí, jehož duch je "zkroušený, ten je mnou ^bpřijat, jestliže je poslušen "nařízení mých.

16 Ten, kdo mluví, jehož duch je zkroušený, jehož řeč je mírná a povznáší, ten z Boha jest, jest- liže je poslušen nařízení mých.

17 A opět, ten, kdo se chvěje pod mocí mou, bude učiněn "silným a bude přináseti ovoce chvály a ^bmoudrosti, podle zje- vení a pravd, které jsem vám dal.

18 A opět, ten, kdo je přemožen a "nepřináší ovoce, vpravdě podle tohoto vzoru, ten není ze mne.

19 Pročež, podle tohoto vzoru budete "rozeznávati duchy ve všech případech pod celými nebesy.

20 A ty dny přišly; lidem se bude "díti podle víry jejich.

21 Vizte, toto přikázání je dáno všem starším, které jsem vyvolil.

22 A opět, vpravdě pravím vám, nechť se služebník můj "Thomas B. Marsh a služebník můj Ezra Thayre také vydají na cestu svou, kážíce slovo cestou do téže země.

23 A opět, nechť se služebník můj Isaac Morley a služebník můj Ezra Booth vydají na cestu

9a Mos. 18:19–20.

b NaS 42:12; 52:36.

pp Pisma.

c pp Duch Svatý;

Učitel, učiti – Učení s Duchem; Utěšitel.

10a Marek 6:7;

NaS 61:35.

b Jan 1:26.

c Skut. 8:14–17.

11a Řím. 9:28.

12a Lukáš 22:31;

3. Nefi 18:17–18.

13a Mat. 25:23;

NaS 132:53.

15a pp Zlomené srdce.

b NaS 97:8.

c pp Nařízení.

17a NaS 66:8; 133:58.

b pp Moudrost.

18a Mat. 3:10.

19a pp Rozeznávání, dar.

20a Mat. 8:5–13.

22a NaS 56:5.

pp Marsh, Thomas B.

svou, také kážíce slovo cestou do téže země.

24 A opět, nechť se služebníci moji ^aEdward Partridge a Martin Harris vydají na cestu svou se služebníky mými Sidneyem Rigdonem a Josephem Smithem ml.

25 Nechť se služebníci moji David Whitmer a Harvey Whitlock také vydají na cestu svou a káží cestou do téže země.

26 A nechť se služebníci moji ^aParley P. Pratt a ^bOrson Pratt vydají na cestu svou a káží cestou, až do téže země.

27 A nechť se služebníci moji Solomon Hancock a Simeon Carter také vydají na cestu svou do téže země a káží cestou.

28 Nechť se služebníci moji Edson Fuller a Jacob Scott také vydají na cestu svou.

29 Nechť se služebníci moji Levi W. Hancock a Zebedee Coltrin také vydají na cestu svou.

30 Nechť se služebníci moji Reynolds Cahoon a Samuel H. Smith také vydají na cestu svou.

31 Nechť se služebníci moji Wheeler Baldwin a William Carter také vydají na cestu svou.

32 A nechť služebníci moji ^aNewel Knight a Selah J. Griffin jsou oba vysvěceni a také se vydají na cestu svou.

33 Ano, vpravdě pravím, nechť všichni tito se vydají na cestu

svou na jedno místo, ve svých různých směrech, a žádný člověk nebude stavěti na ^azákladě druhého ani nebude putovati ve stopách druhého.

34 Ten, kdo je věrný, ten bude zachován a požehnan mnohým ^aovocem.

35 A opět, pravím vám, nechť se služebníci moji Joseph Wakefield a Solomon Humphrey vydají na cestu svou do východních zemí;

36 Nechť pracují s rodinami svými, ^aneoznamujíce žádné jiné věci než to, co proroci a apoštolové, to, co ^bviděli a slyšeli a čemu naprosto jistě ^cvěří, aby proroctví mohla býti splněna.

37 V důsledku přestupku nechť to, co bylo uděleno Hermanu Bassetovi, je mu ^aodňato a vloženo na hlavu Simondse Rydera.

38 A opět, vpravdě pravím vám, nechť Jared Carter je ^avysvěcen knězem a také nechť George James je vysvěcen ^bknězem.

39 Nechť zbytek starších ^abdí nad církvemi a nechť oznamují slovo v krajinách okolo nich; a nechť pracují svými vlastníma rukama, aby nebylo pěstováno žádné ^bmodlářství ani zlovolnost.

40 A pamatujte ve všech věcech na ^achudé a ^bpotřebné, na

24a pp Partridge, Edward.

26a pp Pratt, Parley Parker.

b pp Pratt, Orson.

32a NaS 56:6–7.

33a Řim. 15:20.

34a Jan 15:16;

NaS 18:15–16.

36a Mos. 18:19–20;

NaS 52:9.

b Jan 3:11.

c pp Věřiti, víra.

37a Mat. 25:25–30.

38a NaS 79:1.

b pp Kněz, Aronovo kněžství.

39a Alma 6:1.

b pp Modlářství.

40a NaS 104:15–18.

pp Chudí.

b pp Blaho a sociální péče.

nemocné a sužované, neboť ten, kdo nečiní tyto věci, ten není učedníkem mým.

41 A opět, necht' služebníci moji Joseph Smith ml. a Sidney Rigdon a Edward Partridge vezmou s sebou "doporučení od církve. A necht' je také jedno získáno pro služebníka mého Olivera Cowderyho.

42 A právě tak, jak jsem pravil, budete-li věrní, shromáždíte

se, abyste se radovali v zemi "Missouri, která je zemí ^bdědicství vašeho, která je nyní zemí nepřátel vašich.

43 Ale, vizte, já, Pán, urychlim město v jeho čase a budu korunovati věrné "radostí a radováním.

44 Vizte, já jsem Ježíš Kristus, Syn Boží, a já je "pozvednu v poslední den. Tak jest. Amen.

ODDÍL 53

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Algernonu Sidneymu Gilbertovi v Kirtlandu ve státě Ohio v červnu 1831 (History of the Church, 1:179–180). Prorok, na žádost Sidneyho Gilberta, se tázal Pána ohledně práce a ustanovení bratra Gilberta v Církvi.

1–3, *Povoláním a vyvolením Sidneyho Gilberta v Církvi je býti vysvěcen starším; 4–7, Má také sloužiti jako biskupův zmocněnec.*

VIZ, pravím ti, služebniče můj Sidney Gilberte, že jsem slyšel modlitby tvé; a volal jsi ke mně, aby ti bylo Pánem, Bohem tvým, oznámeno to, co se týká tvého povolání a "vyvolení v církvi, kterou jsem já, Pán, pozvedl v těchto posledních dnech.

2 Viz, já, Pán, který byl "ukřižován pro hříchy světa, dávám ti příkázání, aby ses ^bvzdal světa.

3 Vezmi na sebe vysvěcení mé, totiž vysvěcení starším, abys kázal víru a pokání a "odpuštění

hříchů, podle slova mého, a přijetí Svatého Ducha vkládáním ^brukou;

4 A také býti "zmocněncem pro tuto církev na místě, které bude určeno biskupem, podle příkázání, která budou dána později.

5 A opět, vpravdě pravím tobě, vydáš se na cestu svou se služebníky mými Josephem Smithem ml. a Sidneyem Rigdonem.

6 Viz, toto jsou první nařízení, která obdržíš; a zbytek bude oznámen v čase, který přijde, podle práce tvé na vinici mé.

7 A opět, chtěl bych, aby ses naučil, že spasen je pouze ten, kdo "vytrvá do konce. Tak jest. Amen.

41a NaS 20:64.

42a PP Sion.

b NaS 25:2; 57:1–3.

43a PP Radost.

44a NaS 88:96–98.

53 1a PP Povolání a

vyvolení; Vyvolení, vyvolení, vyvoliti.

2a PP Ukřižování.

b PP Svět; Světskost.

3a PP Odpuštění hříchů.

b PP Ruce, jejich

vkládání.

4a NaS 57:6, 8–10, 14–15; 84:113.

7a PP Vytrvati.

ODDÍL 54

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Newelu Knightovi v Kirtlandu ve státě Ohio v červnu 1831 (History of the Church, 1:180–181). Členové Církve v odbočce v Thompsonu ve státě Ohio byli rozděleni v otázce týkající se zasvěcení majetku. Projevovaly se sobectví a chtivost a Leman Copley porušil svou smlouvu zasvětit svou rozsáhlou farmu jako místo dědictví pro Svaté přicházející z Colesville ze státu New York. Ezra Thayre byl také zapleten do sporu. V důsledku toho Newel Knight (president odbočky v Thompsonu) a další starší přišli k Prorokovi, aby se zeptali, jak postupovati. Prorok se dotázal Pána a obdržel toto zjevení. (Viz oddíl 56, který je pokračováním této záležitosti.)

1–6, Svatí musejí zachovávat smlouvy evangelia, aby získali milosrdenství; 7–10, Musejí být trpěliví v soužení.

VIZ, tak praví Pán, a to ^aAlfa i Oméga, počátek i konec, a to ten, jenž byl ^bukřížován pro hříchy světa –

2 Viz, vpravdě, vpravdě pravím tobě, služebníče můj Newele Knighte, budeš státi pevně v úradě, k němuž jsem tě určil.

3 A přejí-li si bratří tvoji uniknouti nepřátelům svým, nechť činí pokání ze všech hříchů svých a stanou se opravdově ^apokornými přede mnou a zkroušenými.

4 A jelikož ^asmlouva, kterou se mnou učinili, byla porušena, právě tak se stala ^bprázdnou a nemá žádný účinek.

5 A běda tomu, skrze něhož toto ^apohoršení přichází, neboť by bylo pro něho lépe, aby byl utopen v hlubině mořské.

6 Ale požehnaní jsou ti, kdož zachovávají smlouvu a dodržují přikázání, neboť oni získají ^amilosrdenství.

7 Pročež, jděte nyní a uprchněte ze země, aby na vás nepřišli nepřátelé vaši; a vydejte se na cestu svou a určete, koho chcete, aby byl vůdcem vašim a aby platil za vás penězi.

8 A tak se vydáte na cestu svou do západních krajín, do země ^aMissouri, k hranicím Lamanitů.

9 A až dokončíte putování, vizte, pravím vám, hleďte si ^aobživu jako jiní lidé, dokud pro vás nepřipravím místo.

10 A opět, buďte ^atrpěliví v soužení, dokud ^bnepřijdu; a vizte, přijdu rychle a odměna

54 1a Zjev. 1:8; NaS 19:1.

pp Alfa i Oméga.

b pp Ukřížování.

3a pp Pokora, pokorný, pokořiti se.

4a NaS 42:30–39.

pp Zákon zasvěcení, zasvětití.

b NaS 58:32–33.

5a Mat. 18:6–7.

6a pp Milosrdenství, milosrdný.

8a NaS 52:42.

9a 1. Tes. 4:11.

10a pp Trpělivost.

b Zjev. 22:12.

pp Druhý příchod Ježíše Krista.

má je se mnou, a ti, kdož mne hledali časně, najdou ^aodpoči-

nutí pro duši svou. Tak jest. Amen.

ODDÍL 55

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Williamu W. Phelpsovi v Kirtlandu ve státě Ohio v červnu 1831 (History of the Church, 1:184–186). William W. Phelps, tiskař, a jeho rodina právě přišli do Kirtlandu a Prorok vyhledal Pána kvůli informaci týkající se jeho.

1–3, W. W. Phelps je povolán a vyvolen, aby byl pokřtěn, aby byl vysvěcen starším a aby kázal evangelium; 4, Má také psáti knihy pro děti v církevních školách; 5–6, Má cestovati do Missouri, což bude území jeho práce.

VIZ, tak praví Pán tobě, služebníče můj Williame, ano, a to Pán celé ^azemě: Ty jsi povolán a vyvolen; a až budeš ^bpokřtěn vodou, učiníš-li to s okem upřeným na slávu mou, budeš míti hříchy své odpuštěny a přijmeš Svatého Ducha vkládáním ^crukou;

2 A pak budeš vysvěcen rukou služebníka mého Josepha Smitha ml., abys byl starším pro tuto církev, abys kázal pokání a ^aodpuštění hříchů prostřednictvím křtu ve jménu Ježíše Krista, Syna Boha živého.

3 A na kohokoli vložíš ruce své, budou-li zkroušení přede mnou, budeš míti moc dáti Svatého Ducha.

4 A opět, budeš vysvěcen, abys pomáhal služebníku mému Oliveru Cowderymu konati dílo tištění a vybírání a psaní ^aknih pro školy v této církvi, aby také malé děti mohly obdržeti poučení přede mnou tak, jak je mně příjemné.

5 A opět, vpravdě pravím tobě, z tohoto důvodu se vydáš na cestu svou se služebníky mými Josephem Smithem ml. a Sidneyem Rigdonem, abys mohl býti ^ausazen v zemi dědictví svého, abys konal toto dílo.

6 A opět, necht' služebník můj Joseph Coe se také s nimi vydá na cestu svou. Zbytek bude oznámen později, tak jak chci já. Amen.

ODDÍL 56

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio v červnu 1831 (History of the Church, 1:186–188). Ezra Thayre, který byl určen k tomu, aby cestoval do Missouri s Thomasem B. Marshem (viz oddíl 52:22), nebyl schopen začíti svou misii, když ten druhý byl připraven.

10c Přísl. 8:17.
pp Modlitba.
d Mat. 11:28–30.
pp Odpočinouti,
odpočinutí,

spočinouti.
55 1a Deut. 10:14;
1. Nefi 11:6;
2. Nefi 29:7.
b pp Křest, křtíti.

c pp Ruce, jejich
vkládání.
2a pp Odpuštění hříchů.
4a NaS 88:118; 109:7, 14.
5a Amos 9:15.

Starší Thayre nebyl připraven vydati se na cestu kvůli tomu, že se zapletl do problémů v Thompsonu ve státě Ohio (viz záhlaví k oddílu 54). Pán odpověděl na Prorokův dotaz ohledně této záležitosti udělením tohoto zjevení.

1–2, Aby Svátí získali spasení, musejí vzítí svůj kříž a následovati Pána; 3–13, Pán přikazuje a odvolává a neposlušní jsou zavrženi; 14–17, Běda bohatým, kteří nechtějí pomáhati chudým, a běda chudým, jejichž srdce není zlomeno; 18–20, Požehnaní jsou chudí, kteří jsou čistí v srdci, neboť oni zdědí zemi.

POSLOUCHEJTE, ó vy lidé, kteří "vyznáváte jméno mé, praví Pán, váš Bůh; neboť vizte, hněv můj je roznicen proti vzpurným a oni poznají rámě mé a rozhořčení mé v den ^bnavštívení a prchlivosti nad národy.

2 A ten, kdo nechce vzítí ^akříž svůj a ^bnásledovati mne a zachovávatí přikázání má, ten nebude spasen.

3 Vizte, já, Pán, přikazuji; a ten, kdo nechce "poslouchati, bude ^bodříznut v mém vlastním příhodném čase, poté, co já jsem přikázal a přikázání je porušeno.

4 Pročež já, Pán, přikazuji a "odvolávám, jak se mi zdá dobré; a to vše má padnouti na hlavu ^bvzpurných, praví Pán.

5 Pročež, já odvolávám přikázání, které bylo dáno služebníkům mým ^aThomasi B.

Marshovi a Ezrovi Thayremu, a dávám nové přikázání služebníkovi svému Thomasovi, aby se vydal na spěšnou cestu svou do země Missouri, a služebník můj Selah J. Griffin půjde s ním také.

6 Neboť vizte, odvolávám přikázání, jež bylo dáno služebníkům mým Selahu J. Griffinovi a Newelu Knightovi, v důsledku tvrdošijnosti lidu mého, který je v Thompsonu, a jejich vzpourám.

7 Pročež, nechť služebník můj Newel Knight zůstává s nimi; a tolik, kolik jich chce jíti, může jíti, kteří jsou zkroušení přede mnou, a budou jím vedeni do země, již jsem určil.

8 A opět, vpravdě pravím vám, že služebník můj Ezra Thayre musí činiti pokání z "pýchy své a ze sobectví svého a uposlechnouti dřívějšího přikázání, jež jsem mu dal ohledně místa, na němž žije.

9 A jestliže to učiní, jelikož na této zemi nebudou učiněna žádná rozdělení, bude stále ještě určen, aby šel do země Missouri;

10 Jinak obdrží peníze, které zaplatil, a opustí toto místo a bude "odříznut z církve mé, praví Pán Bůh zástupů;

56 1a NaS 41:1.
b Iz. 10:3–4;
Morm. 9:2;
NaS 1:13–14; 124:10.
2a Lukáš 14:27.
b 1. Petr. 2:21;
2. Nefi 31:10–13;

Moroni 7:11.
pp Ježíš Kristus –
Příklad Ježíše Krista.
3a pp Poslouchati,
poslušnost,
poslušný.
b NaS 1:14–16; 50:8.

4a NaS 58:31–33.
b pp Vzpoura.
5a pp Marsh, Thomas B.
8a pp Domýšlivost,
marnivost, pýcha.
10a pp Vyloučení.

11 A i když nebe a země pomínou, tato slova “nepomínou, ale budou splněna.

12 A jestliže služebník můj Joseph Smith ml. musí nezbytně zaplatit peníze, viz, já, Pán, mu je zaplatím zpět v zemi Missouri, aby ti, od kterých obdrží, mohli býti odměněni zpět podle toho, co konají;

13 Neboť podle toho, co konají, obdrží, a to v pozemcích pro dědictví své.

14 Vizte, tak praví Pán k lidu svému – máte mnoho věcí činiti a z mnoha činiti pokání; neboť vizte, hříchy vaše vystoupily ke mně a nejsou prominuty, protože se snažíte “raditi podle svých vlastních cest.

15 A srdce vaše není uspokojeno. A neposloucháte pravdu, ale máte “potěšení v nespravedlivosti.

16 Běda vám, “bohatým lidem, kteří nechcete ^bdávati jmění své “chudým, neboť ^dbohatství vaše rozežere duši vaši; a toto bude bédování vaše v den navštívení

a soudu a rozhořčení: “Žeň pomínula, léto je skončeno a duše moje není spasena!

17 Běda vám, “chudým lidem, jejichž srdce není zlomené, jejichž duch není zkroušený a jejichž břicho není uspokojeno a jejichž ruce se nezadrží před uchopením zboží jiných lidí, jejichž oči jsou plné ^bchtivosti, a kteří nechcete pracovati svýma vlastními rukama!

18 Ale požehnaní jsou “chudí, kteří jsou čistí v srdci, jejichž srdce je ^bzlomené a jejichž duch je zkroušený, neboť oni uvidí “království Boží přicházející s mocí a velikou slávou k vysvobození svému; neboť tučnost ^dzemě bude jejich.

19 Neboť vizte, Pán přijde a “odplata jeho bude s ním a on odmění každého člověka a chudí se budou radovati;

20 A pokolení jejich “zdědí zemi z pokolení na pokolení, na věky věků. A nyní ustávám k vám promlouvati. Tak jest. Amen.

ODDÍL 57

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Sionu v kraji Jackson ve státě Missouri 20. července 1831 (History of the Church, 1:189–190). V souladu s Pánovým příkazem (oddíl 52) starší putovali z Kirtlandu do Missouri s mnoha rozmanitými zážitky a určitým protiventstvom. Při

11a 2. Nefi 9:16.

14a Jákob 4:10.

15a Alma 41:10;

3. Nefi 27:11.

16a Jer. 17:11;

2. Nefi 9:30.

b pp Almužna, dávání almužny.

c Přísl. 14:31;

Alma 5:55–56.

pp Chudí.

d Jakub 5:3.

e Jer. 8:20;

Alma 34:33–35;

NaS 45:2.

17a Mos. 4:24–27;

NaS 42:42; 68:30–32.

b pp Žádstiv býti, žádstivost.

18a Mat. 5:3, 8;

Lukáš 6:20;

3. Nefi 12:3.

pp Chudí.

b pp Zlomené srdce.

c pp Království Boží

neboli království

nebeské.

d pp Země.

19a Zjev. 22:12;

NaS 1:10.

20a Mat. 5:5;

NaS 45:56–58.

rozjímání nad stavem Lamanitů, a nedostatkem civilisovanosti, kultivovanosti a náboženství mezi lidmi obecně, Prorok zvolal: „Kdy pustina pokvete jako růže? Kdy bude Sion zbudován ve slávě své a kde bude stát chrám Tvůj, ke kterému budou všechny národy přicházeti v posledních dnech?“ (History of the Church, 1:189.) Následně obdržel toto zjevení.

1-3, *Independence ve státě Missouri je místem pro město Sion a chrám;*
4-7, *Svatí mají kupovati pozemky a získati dědictví na tomto území;*
8-16, *Sidney Gilbert má zříditi obchod, W. W. Phelps má býti tiskařem a Oliver Cowdery má připravovati materiál pro vydávání.*

POSLOUCHEJTE, ó vy starší církve mé, praví Pán, váš Bůh, kteří jste se shromáždili podle přikázání mých v této zemi, která je zemí "Missouri, jež je ^bzemí, kterou jsem určil a ^czasvětil pro ^dshromáždění svatých.

2 Pročež, toto je země zaslíbení a "místo pro město ^bSion.

3 A tak praví Pán, váš Bůh: Chcete-li přijmouti moudrost, zde je moudrost. Vizte, místo, které se nyní nazývá Independence, je ústředním místem; a místo pro "chrám leží západně na pozemku, který není daleko od soudní budovy.

4 Pročež, toto je moudrost, aby svatými byla "zakoupena tato země a také každý kus ležící západně, až k čáře běžící přímo mezi ^bŽidy a pohany;

5 A také každý kus hraničící s prériemi, nakolik jsou učedníci moji schopni "kupovati pozemky. Vizte, toto je moudrost, aby to mohli ^bzískati jako věčné dědictví.

6 A nechť služebník můj Sidney Gilbert zastává úřad, do kterého jsem ho určil, aby přijímal peníze, aby byl "zmocněncem pro církev, aby kupoval pozemky ve všech okolních krajinách, nakolik to může býti učiněno ve spravedlivosti, a jak moudrost bude určovati.

7 A nechť služebník můj "Edward Partridge zastává úřad, do kterého jsem ho určil, a ^brozděluje svatým dědictví jejich tak, jak jsem přikázal; a také ti, které určil, aby mu pomáhali.

8 A opět, vpravdě pravím vám, ať se služebník můj Sidney Gilbert usadí na tomto místě a zřídí obchod, aby mohl prodávati zboží bez podvodu, aby mohl získávati peníze na nákup pozemků pro dobro svatých a aby mohl získávati jakékoli věci, které učedníci mohou potřebovati, aby je usadili v dědictví jejich.

57 1a NaS 52:42.

b NaS 29:7-8;
45:64-66.

c NaS 61:17.

d PP Izrael -
Shromáždění Izraele.

2a NaS 28:9; 42:9, 62.

b PP Sion.

3a NaS 58:57; 97:15-17.

4a NaS 48:4.

b TJ. „Židé“ zde odkazují na Lamanity a „pohané“ na bílé usídlence.

5a NaS 58:49, 51;

101:68-74.

b NaS 56:20.

6a NaS 53.

7a NaS 58:24.

PP Partridge, Edward.

b NaS 41:9-11;

58:14-18.

9 A také nechť služebník můj Sidney Gilbert získá oprávnění – vizte, zde je moudrost, a kdo čte, nechť rozumí – aby mohl zboží posílati také lidem, prostřednictvím kohokoli chce, kdo jsou příručí zaměstnaní ve službě jeho;

10 A tak se starati o mé svaté, aby evangelium mé mohlo býti kázáno těm, kteří sedí v ^atemnotě a v krajině a ^bstínu smrti.

11 A opět, vpravdě pravím vám, nechť služebník můj “William W. Phelps je usazen na tomto místě a zaveden jako ^btiskař pro církev.

12 A hle, jestliže svět přijme jím vytištěné spisy – vizte, zde je moudrost – nechť získá cokoli, co může získati ve spravedlivosti, pro dobro svatých.

13 A nechť mu služebník

můj “Oliver Cowdery pomáhá tak, jak jsem přikázal, na jakémkoli místě mu určím, přepisovati a opravovati a vybírati, aby všechny věci mohly býti správné přede mnou, jak to bude prokazováno Duchem skrze něj.

14 A tak nechť ti, o nichž jsem mluvil, jsou usazeni v zemi Sion tak rychle, jak to může býti, s rodinami svými, aby činili ony věci tak, jak jsem pravil.

15 A nyní ohledně shromažďování – Nechť biskup a zmocněnec učiní přípravy pro ty rodiny, kterým bylo přikázáno přijíti do této země, tak brzy, jak je to možné, a usadí je do dědictví jejich.

16 A zbytku starších i členů budou dány další pokyny později. Tak jest. Amen.

ODDÍL 58

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Sionu v kraji Jackson ve státě Missouri 1. srpna 1831 (History of the Church, 1:190–195). O prvním sabatu po příchodu Proroka a jeho skupiny do kraje Jackson ve státě Missouri se konalo náboženské shromáždění a dva členové byli přijati křtem. Někteří Svatí z Colesville z odbočky Thompson a další dorazili během onoho týdne (viz oddíl 54). Mnozí byli dychtiví poznati vůli Páně ohledně sebe v novém místě shromažďování.

1–5, Ti, kteří vytrvají v soužení, budou korunováni slávou; 6–12, Svatí se mají připravit na svatbu Beránkovu a na večeři Páně; 13–18, Biskupové jsou soudci v Izraeli; 19–23, Svatí mají poslouchati zákony země; 24–29, Lidé mají používat svobodu jednání k tomu,

aby činili dobro; 30–33, Pán prikazuje a odvolává; 34–43, Činiti pokání znamená to, že lidé musejí vyznati své hříchy a zanechati jich; 44–58, Svatí mají zakoupiti své dědictví v Missouri a shromážditi se tam; 59–65, Evangelium musí býti kázáno každému stvoření.

10a Iz. 9:2; Mat. 4:16.
PP Temnota,
duchovní.

b Žalmy 23:4.
11a PP Phelps, William W.
b NaS 58:37, 40–41.

13a PP Cowdery, Oliver.

POSLOUCHEJTE, ó vy starší církve mé, a nakloňte ucho slovu mému a uče se ode mne, co já chci ohledně vás a také ohledně “této země, do které jsem vás poslal.

2 Neboť vpravdě pravím vám, požehnaný je ten, kdo “zachovává příkázání má, ať v životě nebo ve ^bsmrti; a ten, kdo je “věrný v ^dsoužení, odměna jeho je větší v království nebeském.

3 Vy nemůžete spatřiti přirozenýma očima svýma, v nynější době, plán vašeho “Boha týkající se těchto věcí, jež přijdou později, a ^bslávu, která bude následovati po mnohém soužení.

4 Neboť po mnohém “soužení přicházejí ^bpožehnaní. Pročž přichází den, kdy budete “korunováni mnohou ^dslávou; ta hodina ještě není, ale je blízko, na dosah.

5 Pamatujte na to, co vám říkám předem, abyste si to mohli “uložiti do srdce a přijmouti to, co bude následovati.

6 Vizte, vpravdě pravím vám, z tohoto důvodu jsem vás poslal – abyste mohli býti poslušni a aby srdce vaše mohlo býti “připraveno vydávati ^bsvědectví o věcech, které přijdou;

7 A také abyste mohli býti

poctěni položením základů a vydáváním svědectví o zemi, na níž bude státi “Sion Boží;

8 A také aby hostina z tučných věcí mohla býti připravena pro “chudé; ano, hostina z tučných věcí, z vína s ^busedlinou, dobře pročištěného, aby země mohla věděti, že ústa proroků nezklamou;

9 Ano, večere domu Páně, dobře připravená, na kterou budou pozvány všechny národy.

10 Nejprve bohatí a učení, moudří a urození;

11 A poté přichází den mé moci; potom chudí, chromí a slepí a hluchí přijdou na “svatbu Beránkovu a budou jísti ^bvečeři Páně, připravenou pro veliký den, který přijde.

12 Vizte, já, Pán, jsem to pravil.

13 A aby “svědectví mohlo vyjíti ze Sionu, ano, z úst města dědictví Božího –

14 Ano, z tohoto důvodu jsem vás poslal sem a vybral jsem služebníka svého “Edwarda Partridge a určil jsem mu poslání jeho v této zemi.

15 Ale nebude-li činiti pokání z hříchů svých, což jsou nevíra a zaslepenost srdce, nechť se má na pozoru, aby “nepadl.

16 Vizte, poslání jeho je mu dáno, a nebude dáno opět.

58 1a NaS 57:1–8.

2a Mos. 2:22.

b 1. Petr. 4:6.

c 2. Tes. 1:4.

d PP Protivenství.

3a PP Bůh, Božstvo.

b PP Sláva.

4a Žalmy 30:6;

NaS 101:2–7;

103:11–14; 109:76.

b PP Požehnaní,

požehnaný,

požehnati.

c PP Koruna; Oslavení.

d Řím. 8:17–18;

NaS 136:31.

5a Deut. 11:18–19.

6a NaS 29:8.

b PP Svědectví.

7a PP Sion.

8a PP Chudí.

b Iz. 25:6.

11a Mat. 22:1–14;

Zjev. 19:9;

NaS 65:3.

b Lukáš 14:16–24.

13a Mich. 4:2.

14a PP Partridge, Edward.

15a 1. Kor. 10:12.

17 A kdokoli zastává toto poslání, je určen, aby byl "soudcem v Izraeli, stejně jako tomu bylo v dávných dnech, aby rozdělával země dědictví Božího b'dětem jeho;

18 A aby soudil lid jeho podle svědectví spravedlných a s pomocí rádců svých, podle zákonů království, jež jsou dány "proroky Božími.

19 Neboť vpravdě pravím vám, můj zákon bude v této zemi zachováván.

20 Nechť si žádný člověk nemyslí, že je vládcem; ale nechť Bůh panuje tomu, kdo soudí, podle rady své vlastní vůle, neboli jinými slovy tomu, jenž radí neboli sedí na stoličce soudcovské.

21 Nechť žádný člověk neporušuje "zákony země, neboť ten, kdo zachovává zákony Boží, nemá žádnou potřebu porušovat zákony země.

22 Pročež, buďte poddáni mocím, které jsou, dokud nebude "vládnouti ten, jehož právem je vládnouti, a nepodrobí všechny nepřátele pod nohy své.

23 Vizte, "zákony, které jste obdrželi z ruky mé, jsou zákony církve a v tomto světle je budete hlásati. Vizte, zde je moudrost.

24 A nyní, jak jsem řekl ohledně služebníka svého Edwarda Partridge, tato země je zemí bydliště jeho a těch, které určil

za rádce své; a také zemí bydliště toho, jehož jsem určil, aby vedl "zásobárnu mou;

25 Pročež, nechť přivedou rodiny své do této země, jak se uradí mezi sebou a se mnou.

26 Neboť vizte, není vhodné, abych přikazoval ve všech věcech; neboť ten, kdo je nucen ve všech věcech, ten je "nedbalý a není moudrým služebníkem; pročež neobdrží žádnou odměnu.

27 Vpravdě pravím, lidé mají býti "horlivě zaměstnáni v dobré věci a konati mnoho věcí ze své vlastní svobodné vůle a uskuptečňovati mnoho spravedlivosti;

28 Neboť ta moc je v nich, čímž "jednají sami za sebe. A nakolik lidé konají dobro, neztratí nikterak odměnu svou.

29 Ale ten, kdo nečiní nic, dokud mu není přikázáno, a přijímá přikázání s pochybujícím srdcem a zachovává je s lenivostí, ten je "zatracen.

30 Kdo bych byl já, který "učínil člověka, praví Pán, kdybych pokládal za nevinného toho, který neposlouchá přikázání má?

31 Kdo bych byl, praví Pán, kdybych "sliboval, a neplnil?

32 Já přikazuji, a lidé neposlouchají; "odvolávám, a oni nedostávají požehnání.

33 Potom praví v srdci svém: Toto není dílo Páně, neboť sliby jeho nejsou splněny. Ale běda

17a NaS 107:72–74.
PP Biskup.
b PP Synové a dcery Boží.

18a PP Prorok.
21a Lukáš 20:22–26;
NaS 98:4–10;

Čl. v. 1:12.
PP Vláda.
22a PP Ježíš Kristus;
Mesiáš; Milénium.
23a PP Zákon.
24a NaS 51:13; 70:7–11.
26a Mat. 24:45–51;

NaS 107:99–100.
27a PP Píle; Skutky.
28a PP Svoboda jednání.
29a PP Zatracení.
30a Iz. 45:9–10; Hel. 12:6.
31a NaS 1:37–38; 82:10.
32a NaS 56:3–4.

takovým, neboť odměna jejich číhá ^adole, a ne shůry.

34 A nyní vám dám další pokyny ohledně této země.

35 Je to moudrost ve mně, aby služebník můj Martin Harris byl příkladem pro církve v tom, že ^a“položí peníze své před biskupa církve.

36 A také, toto je zákon pro každého člověka, který přichází do této země, aby obdržel dědictví; a učiní se svými penězi podle toho, jak požaduje zákon.

37 A je také moudré, aby byly v Independence zakoupeny pozemky jako místo pro zásobárnu a také pro ^atiskárnu.

38 A další pokyny ohledně služebníka mého Martina Harrise mu budou dány Duchem, aby mohl obdržeti dědictví své tak, jak se mu zdá dobré;

39 A nechť činí pokání z hříchů svých, neboť usiluje o ^a“chválu světa.

40 A také nechť služebník můj ^a“William W. Phelps zastává úřad, do kterého jsem ho určil, a obdrží dědictví své v zemi;

41 A také on má zapotřebí činiti pokání, neboť já, Pán, jím nejsem velmi potěšen, neboť se snaží vyniknouti a není dostatečně mírný přede mnou.

42 Vizte, ten, kdo činil ^a“pokání z hříchů svých, tomu je ^b“odpuštěno, a já, Pán, již na ně ^c“nevzpomínám.

43 Podle toho můžete poznati, činí-li člověk pokání z hříchů svých – vizte, ^a“vyzná je a ^b“zanechá jich.

44 A nyní, vpravdě, pravím ohledně zbytku starších církve své, čas ještě nepřišel, a po mnoho let nepřijde, aby obdrželi dědictví své v této zemi, ledaže si to budou přátí skrze modlitbu víry, pouze tak, jak jim to bude určeno Pánem.

45 Neboť, vizte, oni budou ^a“tlačiti lidi dohromady z končin země.

46 Pročež, shromážděte se; a ti, kteří nejsou určeni, aby zůstali v této zemi, nechť káží evangelium v okolních krajinách; a poté nechť se vrátí do domova svého.

47 Nechť káží cestou a ^a“vydávají svědectví o pravdě na všech místech a volají k bohatým, vysokým i nízkým, a k chudým, aby činili pokání.

48 A nechť budují ^a“církve, nakolik obyvatelé země budou činiti pokání.

49 A nechť je určen hlasem církve zmocněnec pro církve v Ohio, aby přijímal peníze k zakoupení pozemků v ^a“Sionu.

50 A dávám služebníku svému Sidneymu Rigdonovi příkázání, aby ^a“napsal popis země Sion a prohlášení o vůli Boží, jak mu bude oznámena Duchem;

51 A list a upisovací listinu, aby byly předloženy všem

33a NaS 29:45.

35a NaS 42:30–32.

37a NaS 57:11–12.

39a 2. Nefi 26:29;

NaS 121:34–37.

40a PP Phelps, William W.

42a PP Pokání.

b Iz. 1:18.

PP Odpustiti.

c Iz. 43:25.

43a NaS 19:20; 64:7.

PP Vyznání, vyznati.

b NaS 82:7.

45a Deut. 33:17.

PP Izrael –

Shromáždění Izraele.

47a NaS 68:8.

48a TJ. odbočky Církve.

49a PP Sion.

50a NaS 63:55–56.

církvím, aby byly získány peníze, aby byly dány do rukou biskupa, jeho samého nebo zmocněnce, jak se mu bude zdáti dobré nebo jak určí, aby byly zakoupeny pozemky jako dědictví pro děti Boží.

52 Neboť, vizte, vpravdě pravím vám, Pán chce, aby učedníci a děti lidské otevřeli srdce své, totiž aby zakoupili tuto celou krajinu země, jakmile to čas dovolí.

53 Vizte, zde je moudrost. Nechť tak učiní, jinak neobdrží žádné "dědictví, ledaže by to bylo prolitím krve.

54 A opět, nakolik je země získána, nechť jsou do této země vysláni dělníci všeho druhu, aby pracovali pro svaté Boží.

55 Nechť všechny věci jsou konány v pořádku; a nechť výsady pozemků jsou čas od času oznamovány biskupem nebo zmocněncem církve.

56 A nechť se dílo shromažďování neděje ve spěchu ani útekem; ale nechť je vykonáváno tak, jak bude určováno staršími církve na konferencích, podle poznání, které čas od času obdrží.

57 A nechť služebník můj Sidney Rigdon zasvětil a posvětil tuto zemi a místo pro "chrám Pánu.

58 A nechť je svoláno konferenční shromáždění; a poté nechť se služebníci moji Sidney

Rigdon a Joseph Smith ml. vrátí, a s nimi také Oliver Cowdery, aby uskutečnili zbytek práce, kterou jsem jim určil v jejich vlastní zemi, a zbytek, tak jim bude "určeno konferencemi.

59 A nechť se žádný člověk nevrací z této země, aniž by "vydával svědectví cestou o tom, co ví a čemu naprosto jistě věří.

60 Nechť to, co bylo uděleno Zibovi Petersonovi, je mu odňato; a nechť má postavení člena církve a pracuje svými vlastníma rukama, s bratřími, dokud nebude dostatečně "ukázněn za všechny hříchy své; neboť je nevyznává a zamýšlí je skrytí.

61 Nechť zbytek starších této církve, kteří přicházejí do této země, z nichž někteří jsou nesmírně pozeňnaní, dokonce nadmíru, má také konferenci v této zemi.

62 A nechť služebník můj Edward Partridge řídí konferenci, kterou budou mít.

63 A nechť se také vrátí, kázání cestou evangelium, vydávající svědectví o věcech, které jim jsou zjeveny.

64 Neboť, vpravdě, hlas musí vycházeti z tohoto místa do celého světa a do nejzazších částí země – evangelium musí být "kázáno každému stvoření, se "znameními provázejícími ty, kteří věří.

65 A vizte, Syn Muže "přichází. Amen.

53a NaS 63:27–31.

57a NaS 57:3; 84:3–5, 31;
97:10–17.

58a PP Všeobecný

souhlas.

59a PP Svědectví.

60a PP Ukázněování,
ukázněvatí.

64a PP Kázání.

b PP Znamení.

65a PP Druhý příchod
Ježíše Krista.

ODDÍL 59

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Sionu v kraji Jackson ve státě Missouri 7. srpna 1831 (History of the Church, 1:196–201). Prorok před svým záznamem tohoto zjevení píše popisně o zemi Sion, kde byli tehdy lidé shromážděni. Země byla zasvěcena, jak Pán nařídil, a místo pro budoucí chrám bylo posvěceno. Pán dává tato přikázání s tím, že se zvláště vztahují na Svaté v Sionu.

1–4, Věrní Svatí v Sionu budou požehnáni; 5–8, Mají milovati Pána a sloužiti mu a zachovávatí jeho přikázání; 9–19, Svěcením dne Páně jsou Svatí požehnáni časně i duchovně; 20–24, Spravedlivým je přislíben pokoj v tomto světě a věčný život ve světě, který přijde.

VIZTE, požehnaní, praví Pán, jsou ti, již vyšli do této země s "okem upřeným na slávu moji, podle přikázání mých.

2 Neboť ti, kteří žijí, "zdědí zemi, a ti, kteří "umírají, odpočinou od všech prací svých a skutky jejich je budou následovat; a obdrží "korunu v "příbytcích Otce mého, jež jsem pro ně připravil.

3 Ano, požehnaní jsou ti, jejichž nohy stojí na zemi Sion, kteří jsou poslušni evangelia mého; neboť obdrží jako odmě-

nu svou dobré věci země, a ta bude vydávati v "síle své.

4 A budou také korunováni požehnaními shůry, ano, a přikázáními, kterých není málo, a "zjeveními v čase jejich – ti, kteří jsou ^bvěrní a ^cpilní přede mnou.

5 Pročež, dávám jim přikázání, řka toto: "Milovám budeš Pána Boha svého celým svým ^bsrdcem, celou svou mocí, myslí a silou; a ve jménu Ježíše Krista mu budeš "sloužiti.

6 Milovati budeš "bližního svého jako sebe samého. ^bNepokradeš; ani ^cnezcizoložíš ani ^dnezabiješ ani nebudeš činiti nic tomu podobného.

7 Budeš "děkovati Pánu Bohu svému ve všech věcech.

8 Budeš přinášeti "oběť Pánu Bohu svému ve ^bspravedlivosti, a to srdce zlomené a ducha ^czkroušeného.

9 A aby ses mohl plněji ucho-

59 1a Mat. 6:22–24;
NaS 88:67.

2a Mat. 5:5;
NaS 63:20, 48–49.

b Zjev. 14:13.

pp Ráj; Smrt, tělesná.

c pp Koruna; Oslavení.

d Jan 14:2;

NaS 72:4; 76:111; 81:6;
98:18.

3a Gen. 4:12; Mojž. 5:37.

4a NaS 42:61; 76:7;

98:12; 121:26–29.

pp Zjevení.

b pp Hoden něčeho,
způsobilost,
způsobilý.

c pp Píle.

5a Deut. 11:1;

Mat. 22:37;

Moroni 10:32;

NaS 20:19.

pp Láska.

b pp Srdce.

c pp Sloužiti, služba.

6a pp Přátelství.

b pp Krádež, krásti.

c pp Cizoložství.

d pp Vražda, vraždití.

7a Alma 37:37;

NaS 46:32.

pp Díkůvzdání, díky.

8a pp Oběť.

b pp Spravedlivost,
spravedlivý.

c pp Zlomené srdce.

vati "neposkrvněným od světa, půjdeš do domu modlitby a budeš přináseti svátosti své v můj ^bsvatý den;

10 Neboť vpravdě toto je den určený ti k tomu, aby sis odpčinul od prací svých a "projevil oddanost svou Nejvyššímu;

11 Nicméně sliby tvé budou přinášeny ve spravedlivosti ve všech dnech a ve všech dobách;

12 Ale pamatuj, že v tento den Páně budeš přináseti "oběti své a svátosti své Nejvyššímu, ^bvyznávaje hříchy své bratřím a před Pánem.

13 A v tento den nebudeš konati žádnou jinou věc, jen nechť jídlo tvé je připraveno s upřímností srdce, aby "půst tvůj mohl býti dokonalý, neboli jinými slovy, aby ^bradost tvá mohla býti úplná.

14 Vpravdě, toto je půst a modlitba neboli jinými slovy radování a modlitba.

15 A nakolik tyto věci činíte s "díkůvzdáním, s ^bveselým "srdcem a tváří, ne s mnohým ^dsmíchem, neboť toto je hřích, ale s radostným srdcem a s veselou tváří –

16 Vpravdě pravím, že nakolik tak činíte, plnost země je vaše, zvěř polní a ptactvo ve vzduchu, a to, co šplhá po stromech a chodí po zemi;

17 Ano, a byliny a dobré věci, které pocházejí ze země, ať k jídlu nebo pro oděv nebo pro domy nebo pro stodoly nebo pro sady nebo pro zahrady nebo pro vinice;

18 Ano, všechny věci, které pocházejí ze "země v období svém, jsou učiněny k prospěchu a užitku člověka, aby potěšily oko a rozveselily srdce;

19 Ano, pro jídlo a pro oděv, pro chuť a pro čich, aby posilovaly tělo a oživovaly duši.

20 A těší Boha, že dal všechny tyto věci člověku; neboť k tomu účelu byly učiněny, aby byly používány se soudností, nikoli s nestřídmostí, ani s vynucováním.

21 A v ničem se člověk "neprohřešuje proti Bohu neboli proti nikomu není hněv jeho roznicen kromě těch, již ^bneuznávají ruku jeho ve všech věcech a neposlouchají jeho příkázání.

22 Vizte, to je podle zákona a proroků; pročez, neobtěžujte mne více ohledně této záležitosti.

23 Ale naučte se, že ten, kdo činí díla "spravedlivosti, obdrží ^bodměnu svou, a to "pokoj v tomto světě a ^dvěčný život ve světě, který přijde.

24 Já, Pán, jsem to pravil a Duch vydává svědectví. Amen.

9a Jakub 1:27.

b PP Sabatní den.

10a PP Uctívání, uctívání.

12a TJ. oběti času, nadání nebo prostředků ve službě Bohu a bližnímu.

PP Oběť.

b PP Vyznání, vyznání.

13a PP Postiti se, půst.

b PP Radost.

15a PP Díkůvzdání, díky.

b Ex. 25:2;

NaS 64:34.

c Přísl. 17:22.

d NaS 88:69.

18a PP Země.

21a PP Ublížití, urazití.

b Job 1:21.

23a PP Spravedlivost, spravedlivý.

b PP Požehnaní, požehnaný, požehnání.

c Mat. 11:28–30.

PP Pokoj.

d NaS 14:7.

ODDÍL 60

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v kraji Jackson ve státě Missouri 8. srpna 1831 (History of the Church, 1:201–202). Při této příležitosti si starší, kteří byli určeni, aby se vrátili na východ, přáli věděti, jak mají postupovati a jakou cestou a jakým způsobem mají cestovati.

1–9, *Starší mají kázati evangelium ve společenstvích zlovolných; 10–14, Nemají marniti svůj čas ani pohřbívatí své hřívny; 15–17, Mohou si umýti nohy jako svědectví proti těm, kteří odmítají evangelium.*

VIZTE, tak praví Pán starším církve své, kteří se mají rychle vrátiti do země, odkud přišli: Vizte, těší mne, že jste přišli sem;

2 Ale některými nejsem velmi potěšen, neboť nechtějí otvírati ^aústa svá, ale ^bskrývají hřivnu, kterou jsem jim dal, kvůli ^cstrachu z člověka. Běda takovým, neboť hněv můj je roznícen proti nim.

3 A stane se, nebudou-li mi věrnější, bude jim ^aodňato dokonce i to, co mají.

4 Neboť já, Pán, panuji nahoře v nebesích a mezi ^avojsky země; a v den, kdy shromáždím ^bklenoty své, všichni lidé budou věděti, co je to, co prozrazuje moc Boží.

5 Ale, vpravdě, budu k vám mluvití ohledně cesty vaší do země, odkud jste přišli. Nechť je zhotoveno plavidlo, nebo koupěno, jak se vám zdá dobré,

nezáleží mi na tom, a vydejte se na spěšnou cestu na místo, které se jmenuje St. Louis.

6 A odtud nechť se služebníci moji Sidney Rigdon, Joseph Smith ml. a Oliver Cowdery vydají na cestu svou do Cincinnati;

7 A na tom místě nechť pozdvihnou hlas svůj a oznamují slovo mé silným hlasem, bez hněvu nebo pochybování, pozvedajíce na ně svaté ruce. Neboť já jsem schopen učiniti vás ^asvatými a hříchy vaše jsou vám ^bodpuštěny.

8 A nechť se zbytek vydá na cestu svou ze St. Louis, dva a dva, a káže slovo, ne ve spěchu, mezi společenstvími zlovolných, dokud se nevrátí do církví, odkud přišli.

9 A to vše pro dobro církví; pro tento záměr jsem je poslal.

10 A nechť služebník můj ^aEdward Partridge dá z peněz, které jsem mu dal, část mým starším, jimž je přikázáno, aby se vrátili;

11 A ten, kdo je schopen, nechť je vrátí prostřednictvím zmocněnce; a ten, kdo není, od toho se to nevyžaduje.

60 2a Efez. 6:19–20.

b Lukáš 8:16, 18.

c Mat. 25:14–30.

pp Báti se, bázeň,

strach – Strach

z člověka.

3a Marek 4:25;

NaS 1:33.

4a Alma 43:50.

b Iz. 62:3; Zach. 9:16;

Mal. 3:17;

NaS 101:3.

7a pp Svatost.

b pp Odpustiti.

10a pp Partridge, Edward.

12 A nyní mluvím o zbytku, kteří přijdou do této země.

13 Vizte, byli posláni, aby kázali evangelium mé mezi společenstvími zlovolných; pročez, dávám jim přikázání, takto: Nebudeš "marniti čas svůj, ani nebudeš pohřbívati ^bhřivnu svou, aby nemohla býti poznána.

14 A poté, co přijdeš do země Sion, a poté, co budeš oznamovati slovo mé, rychle se vrátíš, oznamuje slovo mé mezi společenstvími zlovolných, ne ve spěchu, ani ve "hněvu, ani s rozbrojem.

15 A setřes "prach s nohou svých proti těm, kteří tě nepřijímají, ne v jejich přítomnosti, abys je nedráždil, ale v skrytu; a omyj nohy své jako svědectví proti nim v den soudu.

16 Vizte, toto je pro vás postačující a je to vůle toho, který vás poslal.

17 A ústy služebníka mého Josepha Smitha ml. bude oznámeno to, co se týká Sidneyho Rigdona a Olivera Cowderyho. Zbytek později. Tak jest. Amen.

ODDÍL 61

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, na břehu řeky Missouri u ohybu McIlwainés Bend 12. srpna 1831 (History of the Church, 1:202–205). Prorok a deset starších na své zpáteční cestě do Kirtlandu cestovali v kanoích po proudu řeky Missouri. Během třetího dne cesty zažili mnohá nebezpečí. Starší William W. Phelps ve vidění za denního světla viděl ničitele jedoucího s mocí po tváři vod.

1–12, Pán ustanovil na vodách mnohá zničení; 13–22, Vody byly proklety Janem a ničitel jezdí po jejich tváři; 23–29, Někteří mají moc přikázati vodám; 30–35, Starší mají cestovati dva a dva a kázati evangelium; 36–39, Mají se připravovati na příchod Syna Muže.

VIZTE a poslouchajte hlas "toho, který má veškerou "moc, který je od věčnosti do věčnosti, a to ^bAlfy i Omégy, počátku i konce.

2 Vizte, vpravdě, tak praví Pán k vám, ó vy starší církve mé, kteří jste shromážděni na tomto místě, vám jsou nyní hříchy vaše odpuštěny, neboť já, Pán, "odpouštím hříchy a jsem ^bmilosrdný k těm, již "vyznávají hříchy své se srdcem pokorným;

3 Ale vpravdě pravím vám, že není nutné, aby tato celá skupina mých starších postupovala rychle po vodách, zatímco obyvatelé na obou stranách hynou v nevíře.

13a NaS 42:42.
pp Lenost, líný.
b Mat. 25:24–30;
NaS 82:18.
14a Přísl. 14:29.
15a Mat. 10:14;

Lukáš 9:5;
Skut. 13:51;
NaS 24:15;
75:20; 84:92.

61 1a PP Moc.
b PP Alfa i Oméga.

2a Mos. 4:10–11.
pp Odpustiti.
b PP Milosrdenství,
milosrdný.
c PP Vyznání, vyznati.

4 Nicméně strpěl jsem to, abyste o tom mohli vydati svědectví; vizte, je mnoho nebezpečí na vodách, a obzvláště bude později;

5 Neboť já, Pán, jsem ustanovil v hněvu svém mnohá zničení na vodách; ano, a zvláště na těchto vodách.

6 Nicméně veškeré tělo je v rukou mých a ten, kdo je mezi vámi věrný, nezahyne vodami.

7 Pročež je nutné, aby si služebník můj Sidney Gilbert a služebník můj "William W. Phelps pospíšili se svým pověřením a posláním.

8 Nicméně, nechtěl bych strpěti, abyste se rozdělili, dokud byste nebyli "ukázněni kvůli všem hříchům svým, abyste mohli býti jedno, abyste nemuseli zahynouti ve ^bzlovolnosti;

9 Ale nyní, vpravdě pravím, je to má vůle, abyste se rozdělili. Pročež necht' služebníci moji Sidney Gilbert a William W. Phelps jdou s dřívější skupinou svou a necht' se vydají na cestu svou ve spěchu, aby mohli splnit poslání své, a skrze víru přemohou;

10 A nakolik budou věrni, budou zachováni a já, Pán, budu s nimi.

11 A necht' si zbytek vezme to, co je nutné k oblékání.

12 Necht' služebník můj Sidney Gilbert vezme to, co nutné není, s sebou, tak jak se dohodnete.

13 A nyní, vizte, pro vaše "dobro jsem vám dal ^bpřikázání

ohledně těchto věcí; a já, Pán, budu s vámi rozmlouvat jako s lidmi za stara.

14 Vizte, já, Pán, jsem na počátku poželal "vody; ale v posledních dnech, ústy služebníka svého Jana, jsem vody ^bproklel.

15 Pročež, přijdou dny, kdy žádné tělo nebude bezpečné na vodách.

16 A bude se říkati ve dnech, které přicházejí, že nikdo není schopen doplouti do země Sion po vodách, kromě toho, kdo je přímý v srdci.

17 A jako jsem já, Pán, na počátku "proklel zemi, právě tak jsem ji v posledních dnech poželal, v době její, pro užitek svatých svých, aby mohli jísti z tučnosti její.

18 A nyní vám dávám přikázání, že to, co pravím jednomu, pravím všem, že budete předem varovati bratří své ohledně těchto vod, aby na ně při cestování nevstupovali, aby je víra neopustila a aby nebyli chyceni v pastích;

19 Já, Pán, jsem ustanovil, a ničitel jezdí po tváři jejich, a já to ustanovení neodvolávám.

20 Já, Pán, jsem se na vás hněval včera, ale dnes je hněv můj odvrácen.

21 Pročež, necht' ti, ohledně nichž jsem mluvil, kteří se mají vydati na cestu svou ve spěchu – opět vám pravím, necht' se vydají na cestu svou ve spěchu.

7a PP Phelps, William W.

8a PP Ukázněování,
ukázněvatí.

b PP Zlovolnost,

zlovolný.

13a NaS 21:6.

b PP Přikázání Boží.

14a Gen. 1:20.

b Zjev. 8:8–11.

17a Mojž. 4:23.

22 A nezáleží mi na tom, po krátké době, pakliže splní poslání své, zda budou cestovati po vodě nebo po zemi; nechť je to tak, jak jim to bude oznámeno později skrze úsudek jejich.

23 A nyní, ohledně služebníků mých Sidneyho Rigdona, Josepha Smitha ml. a Olivera Cowderyho, nechť již nevstupují na vody, kromě průplavu, zatímco cestují do domova svého; neboli jinými slovy nebudou vstupovati na vody, aby cestovali, kromě průplavu.

24 Vizte, já, Pán, jsem určil způsob cestování svatých svých; a vizte, toto je ten způsob – že poté, co opustí průplav, budou cestovati po zemi, poněvadž je jim přikázáno, aby cestovali a vyšli do země Sion;

25 A budou, jako děti Izraele, "rozbíjeti cestou stany.

26 A vizte, toto přikázání dáte všem bratřím svým.

27 Nicméně, komu je dána "moc přikazovati vodám, tomu je Duchem dáno znáti všechny cesty jeho;

28 Pročež, nechť činí tak, jak mu Duch živého Boha přikazuje, ať na zemi nebo na vodách, jak zůstává na mně činiti později.

29 A vám je dán směr pro svaté neboli cesta pro svaté tábora Páně, pro putování jejich.

30 A opět, vpravdě pravím vám, služebníci moji Sidney

Rigdon, Joseph Smith ml. a Oliver Cowdery nebudou otvírati ústa svá ve společenstvích zlovolných, dokud nepřijdou do Cincinnati;

31 A na onom místě pozdvihnou hlas svůj k Bohu proti onomu lidu, ano k tomu, jehož hněv je roznícen proti zlovolnosti jejich, proti lidu, který je téměř "zralý ke zničení.

32 A odtamtud nechť cestují ke společenstvím bratří svých, neboť práce jejich je právě nyní mnohem potřebnější mezi nimi než mezi společenstvími zlovolných.

33 A nyní, ohledně zbytku, nechť cestují a "oznamují slovo mezi společenstvími zlovolných, nakolik je to dáno;

34 A nakolik to budou činiti, "zbaví šat svůj krve a budou přede mnou bez poskvrny.

35 A nechť cestují společně nebo "dva a dva, jak se jim zdá dobré, pouze nechť služebník můj Reynolds Cahoon a služebník můj Samuel H. Smith, v nichž se mi dobře zalíbilo, se nerozdělují, dokud se nevrátí do domova svého, a to pro moudrý záměr ve mně.

36 A nyní, vpravdě pravím vám, a to, co říkám jednomu, říkám všem, buďte dobré mysli, "malé děti; neboť jsem ve "středu vašem a "neopustil jsem vás;

37 A poněvadž jste se přede

25a Num. 9:18.

27a PP Kněžství; Moc.

31a Alma 37:31;

Hel. 13:14;

NaS 101:11.

33a PP Kázati; Svědčiti.

34a 2. Nefi 9:44;

Jáko 2:2;

Mos. 2:28.

35a PP Misionářská práce.

36a Jan 13:33.

b Mat. 18:20.

c Iz. 41:15–17;

1. Nefi 21:14–15.

mnou pokořili, požehnání "království jsou vaše.

38 Opásejte bedra svá a buďte "pozorní a buďte rozvážní, vyhlížejíce příchod Syna Muže, neboť on přijde v hodině, kdy si to nepomyslíte.

39 "Modlete se vždy, abyste nevešli v ^bpokoušení, abyste mohli obstáti v den příchodu jeho, ať v životě, nebo ve smrti. Tak jest. Amen.

ODDÍL 62

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, na břehu řeky Missouri v Charitonu ve státě Missouri 13. srpna 1831 (History of the Church, 1:205–206). Tohoto dne Prorok a jeho skupina, která byla na cestě z Independence do Kirtlandu, potkali několik starších, kteří byli na cestě do země Sion, a po radostném pozdravení obdržel toto zjevení.

1–3, Svědectví jsou zaznamenána v nebi; 4–9, Starší mají cestovati a kázat podle soudnosti, a jak jsou vedeni Duchem.

VIZTE a poslouvejte, ó vy starší církve mé, praví Pán, váš Bůh, a to Ježíš Kristus, "přímluvce váš, jenž zná slabost člověka, a jak ^bpomoci těm, kteří jsou ^cpokoušeni.

2 A vpravdě oči mé spočívají na těch, kteří ještě nevyšli do země Sion; pročez vaše poslání není ještě naplněno.

3 Nicméně jste požehnání, neboť "svědectví, jež jste vydali, je ^bzaznamenáno v nebi pro anděly, aby na ně hleděli; a oni se nad vámi radují a ^chříchy vaše jsou vám odpuštěny.

4 A nyní pokračujte na cestě své. Shromážděte se v zemi

"Sion; a konejte shromáždění a radujte se společně a přinásejte svátost Nejvyššímu.

5 A pak se můžete vrátiti, abyste vydávali svědectví, ano, dokonce společně, nebo dva a dva, jak se vám zdá dobré, na tom mi nezáleží; jen buďte věrní a "oznamujte radostné zvěsti obyvatelům země neboli mezi společenstvími zlovolných.

6 Vizte, já, Pán, jsem vás přivedl dohromady, aby mohl býti naplněn slib, že věrní mezi vámi budou zachováni a budou se radovati společně v zemi Missouri. Já, Pán, slibuji věrným a nemohu ^alháti.

7 Já, Pán, jsem ochoten, jestliže kdokoli mezi vámi si přeje jeti na koni nebo na mezku nebo na voze, obdrží toto požehnání, jestliže je přijme z ruky Páně

37a NaS 50:35.

38a PP Bdítí, strážní.

39a PP Modlitba.

b PP Pokoušeti, pokoušení.

62 1a NaS 45:3–4.

PP Přímluvce.

b Židům 2:18;

Alma 7:12.

c PP Pokoušeti, pokoušení.

3a Lukáš 12:8–9.

PP Svědectví.

b PP Kniha života.

c NaS 84:61.

4a NaS 57:1–2.

5a PP Misionářská práce.

6a Eter 3:12.

s "vděčným srdcem ve všech věcech.

8 Tyto věci zůstávají na vás, abyste učinili podle soudnosti a pokynů Ducha.

9 Vizte, "království je vaše. A vizte, a hleďte, já jsem ^bs věrnými vždy. Tak jest. Amen.

ODDÍL 63

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio koncem srpna 1831 (History of the Church, 1:206–211). Prorok, Sidney Rigdon a Oliver Cowdery dorazili do Kirtlandu 27. srpna ze své návštěvy Missouri. Prorok v úvodu svého záznamu tohoto zjevení napsal: „V těchto počátečních dnech Církve byla velká snaha získati slovo Páně ohledně každého námětu, který se jakýmkoli způsobem týkal našeho spasení; a poněvadž země Sion byla nyní nejdůležitějším časným cílem, který jsme měli na zřeteli, tázal jsem se Pána na další informace ohledně shromažďování Svatých a zakoupení pozemků a dalších záležitostí.“ (History of the Church, 1:207.)

1–6, Den hněvu přijde na zlovolné; 7–12, Znamení přicházejí vírou; 13–19, Cizoložníci v srdci budou popíratí víru a budou uvrženi do jezera ohně; 20, Věrní obdrží dědictví na proměněné zemi; 21, Úplná zpráva o událostech na hoře Proměnění ještě nebyla zjevena; 22–23, Poslušní obdrží tajemství království; 24–31, Dědictví v Sionu mají býti zakoupena; 32–35, Pán ustanovuje války a zlovolní zabíjejí zlovolné; 36–48, Svatí se mají shromažďovati v Sionu a poskytovat peníze, aby byl zbudován; 49–54, Požehnání jsou zajištěna věrným při druhém příchodu, ve vzkříšení a během milénia; 55–58, Toto je den varování; 59–66, Pánovo jméno je bráno nadarmo těmi, kteří ho používají bez pravomoci.

POSLOUCHEJTE, ó vy lidé, a otevřete srdce své a nakloňte ucho zdaleka; a naslouchejte vy, kteří se nazýváte lidem Páně, a slyšte slovo Páně a vůli jeho ohledně vás.

2 Ano, vpravdě pravím, slyšte slovo toho, jehož hněv je roznícen proti zlovolným a "vzpurným;

3 Jehož vůlí je vzítí kohokoli, koho chce "vzítí, a zachovává při životě ty, jež chce zachovati;

4 Jenž buduje podle své vlastní vůle a libosti; a ničí, když se mu zlíbí, a je schopen uvrhnouti duši dolů do pekla.

5 Vizte, já, Pán, promluvím hlasem svým, a ten bude uposlechnut.

6 Pročež, vpravdě pravím, nechť se zlovolní mají na pozoru a nechť se vzpurní bojí a chvějí;

necht' nevěřící mlčí, neboť "den hněvu na ně přijde jako ^bvichřice a veškeré tělo bude "věděti, že já jsem Bůh.

7 A ten, kdo hledá znamení, uvidí "znamení, ale ne ke spasení.

8 Vpravdě, pravím vám, jsou mezi vámi ti, již hledají znamení, a byli takoví již od počátku;

9 Ale vizte, víra nepřichází znameními, ale znamení následují ty, kteří věří.

10 Ano, znamení přicházejí "vírou, ne skrze vůli lidí, ani tím, jak se jim zlíbí, ale skrze vůli Boží.

11 Ano, znamení přicházejí vírou a vedou k mocným skutkům, neboť bez "víry se žádný člověk nezalíbí Bohu; a na koho je Bůh rozhněván, tím není velmi potěšen; pročez takovým neukazuje žádná znamení, jen v ^bhněvu k jejich "zatracení.

12 Pročež, já, Pán, nejsem potěšen těmi z vás, kteří hledali znamení a divy pro víru, a ne pro dobro lidí k slávě mé.

13 Nicméně, dávám příkázání, a mnozí se odvrátili od příkázání mých a nezachovávají je.

14 Jsou mezi vámi "cizoložníci a cizoložnice; někteří z nich se

od vás odvrátili, a jiní zůstávají s vámi, kteří později budou zjevení.

15 Necht' se takoví mají na pozor a rychle činí pokání, jinak na ně přijde soud jako past a pošetilost jejich bude projevena a skutky jejich je budou následovati v očích lidí.

16 A vpravdě pravím vám, jak jsem řekl dříve, ten, kdo "hledí na ženu, aby jí byl ^bžádostiv, neboli jestliže někdo "zcizoloží v srdci svém, ten nebude mítí Ducha, ale zapře víru a bude se báti.

17 Pročež, já, Pán, jsem pravil, že "bázliví a nevěřící a všichni ^blháři a kdokoli, kdo miluje lež a "lže, a smilník a kouzelník, budou mítí podíl svůj v onom "jezeře, které hoří ohněm a sírou, což je "druhá smrt.

18 Vpravdě pravím, že nebudou mítí podíl na "prvním vzkříšení.

19 A nyní vizte, já, Pán, pravím vám, že nejste "ospravedlnění, protože tyto věci jsou mezi vámi.

20 Nicméně, ten, kdo "vytrvá ve víře a činí vůli mou, ten přemůže a obdrží ^bdědictví na zemi, až přijde den proměnění;

6a PP Druhý příchod
Ježíše Krista;
Spravedlnost.
b Jer. 30:23.
c Iz. 49:26.
7a NaS 46:9.
PP Znamení.
10a Moroni 7:37.
PP Věřiti, víra.
11a Židům 11:6.
b NaS 35:11.
c NaS 88:65.

14a NaS 42:24–25.
16a Mat. 5:27–28;
NaS 42:23–26.
b PP Žádostiv býti,
žádostivost.
c PP Cizoložství.
17a Zjev. 21:8.
b PP Lhaní.
c Zjev. 22:15;
NaS 76:103.
d Zjev. 19:20;
2. Nefi 9:8–19,

26; 28:23;
Jáko 6:10;
Alma 12:16–18;
NaS 76:36.
PP Peklo.
e PP Smrt, duchovní.
18a Zjev. 20:6.
19a PP Ospravedlnění,
ospravedlniti.
20a NaS 101:35.
b Mat. 5:5;
NaS 59:2; 88:25–26.

21 Kdy bude ^azemě ^bproměněna, vpravdě podle vzoru, jenž byl ukázán apoštolům mým na ^choře; o čemž plnost zprávy jste ještě neobdrželi.

22 A nyní, vpravdě pravím vám, že, jak jsem pravil, že vám oznámím vůli svou, vizte, oznámím vám ji, ne cestou přikázání, neboť jsou mnozí, kteří nehledí zachovávatí přikázání má.

23 Ale tomu, kdo zachovává přikázání má, dám ^atajemství svého království, a ta budou v něm studnicí ^bživé vody ^ctryskající k životu věčnému.

24 A nyní, vizte, toto je vůle Pána, vašeho Boha, ohledně svatých jeho, aby se shromáždili v zemi Sion, ne ve spěchu, aby nebyl zmatek, který přináší mor.

25 Vizte, země ^aSion – já, Pán, ji držím ve svých vlastních rukou;

26 Nicméně já, Pán, dávám ^acísařovi ty věci, které jsou císařovy.

27 Pročež já, Pán, chci, abyste zakoupili pozemky, abyste mohli míti výhodu před světem, abyste mohli míti nárok před světem, aby oni nemuseli býti podněcováni ke hněvu.

28 Neboť ^aSatan jim vkládá do srdce, aby se na vás hněvali, a prolévání krve.

29 Pročež, země Sion nebude

získána, leda koupí, nebo krví, jinak pro vás není žádného dědictví.

30 A jestliže koupí, vizte, jste požehnáni;

31 A jestliže krví, poněvadž je vám zakázáno prolévati krev, hle, nepřátelé vaši půjdou na vás a budete bičováni od města k městu a od synagogy k synagoze, a jen málo jich obstojí, aby obdrželo dědictví.

32 Já, Pán, jsem rozhněván na zlovolné; já zadržuji Ducha svého před obyvateli země.

33 Přísahal jsem ve hněvu svém ohledně ^aválek a ustanovil jsem je na tváři země a zlovolní budou zabijeti zlovolné a strach přijde na každého člověka;

34 A ^asvatí také stěží uniknou; nicméně já, Pán, jsem s nimi a ^bpřijdu dolů v nebi z přítomnosti Otce svého a strávím ^czlovolné neuhasitelným ^dohněm.

35 A vizte, toto ještě není, ale brzy to bude.

36 Pročež, vida, že já, Pán, jsem ustanovil tyto věci na tváři země, chci, aby svatí moji byli shromážděni v zemi Sion;

37 A aby každý člověk vzal ^aspravedlivost do rukou svých a věrnost na bedra svá a pozdvihl varovný ^bhlas k obyvatelům země; a oznamoval slovem i

21a PP Země – Konečný stav země.

b PP Svět – Konec světa.

c Mat. 17:1–3.

23a Alma 12:9–11; NaS 42:61; 84:19; 107:18–19.

b PP Živá voda.

c Jan 4:14.

25a PP Sion.

26a Lukáš 20:25; NaS 58:21–23.

PP Vláda.

28a PP Ďábel.

33a PP Válka.

34a PP Svatý.

b PP Druhý příchod

Ježíše Krista.

c Mat. 3:12;

2. Nefi 26:6;

NaS 45:57; 64:24; 101:23–25, 66.

PP Zlovolnost, zlovolný.

d PP Oheň.

37a PP Spravedlivost, spravedlivý.

b NaS 1:4.

útěkem, že ^czpuštění přijde na zlovolné.

38 Pročež, necht' učedníci moji v Kirtlandu, kteří dlí na této farmě, uspořádají své časné záležitosti.

39 Necht' služebník můj Titus Billings, který ji má na starosti, se zbaví pozemku, aby mohl býti příštího jara připraven vydati se na cestu svou vzhůru do země Sion s těmi, kteří na něm dlí, kromě těch, které si vyhradím pro sebe, kteří nepůjdou, dokud jim nepřikáží.

40 A necht' všechny peníze, které mohou býti postrádány, nezáleží mi na tom, zdali je to málo nebo mnoho, jsou poslány vzhůru do země Sion těm, které jsem určil, aby je přijímali.

41 Vizte, já, Pán, dám služebníku svému Josephu Smithovi ml. moc, aby byl uschopněn ^arozeznati Duchem ty, již půjdou vzhůru do země Sion, a ty učedníky mé, již zůstanou.

42 Necht' si služebník můj Newel K. Whitney podrží obchod svůj neboli jinými slovy onen obchod ještě na krátký čas.

43 Nicméně, necht' odevzdá všechny peníze, které může odevzdati, aby byly poslány vzhůru do země Sion.

44 Vizte, tyto věci jsou v jeho vlastních rukou, necht' činí podle moudrosti.

45 Vpravdě pravím, necht' je vysvěcen jako zmocněnec pro učedníky, kteří zůstanou, a necht' je vysvěcen k této moci;

46 A nyní rychle navštěvuj církev, vysvětluje jim tyto věci, se služebníkem mým Oliverem Cowderym. Viz, toto je má vůle, získávati peníze, tak jak jsem uvedl.

47 Ten, kdo je ^avěrný a vytrvá, přemůže svět.

48 Ten, kdo posílá poklady vzhůru do země Sion, obdrží ^adědictví v tomto světě a jeho díla ho budou následovati, a také odměnu ve světě, který přijde.

49 Ano, a požehnaní jsou mrtví, již ^aumírají v Pánu, od nynějška; až Pán přijde a staré věci ^bpominou a všechny věci se stanou novými, oni ^cvstanou z mrtvých a poté ^dnezemřou, a obdrží dědictví před Pánem, ve svatém městě.

50 A ten, kdo bude žíti, až přijde Pán, a zachoval vůle, je ^apožehnan; nicméně, je mu určeno ^bzemříti ve věku člověka.

51 Pročež, děti ^abudou ^brůsti, až zestárnou; staří lidé zemřou, ale nebudou spáti v prachu, ale budou v okamžiku ^cproměnění.

52 Pročež, pro tuto příčinu kázali apoštolové světu vzkříšení mrtvých.

37c Iz. 47:11.

41a pp Rozeznávání, dar.

47a Mos. 2:41; NaS 6:13.

48a NaS 101:18.

49a Zjev. 14:13;

NaS 42:44–47.

b 2. Kor. 5:17.

c pp Vzkříšení.

d Zjev. 21:4;

Alma 11:45;

NaS 88:116.

pp Nesmrtelnost, nesmrtelný.

50a pp Požehnaní,

požehnaný,

požehnati.

b pp Smrt, tělesná.

51a pp Milénium.

b Iz. 65:20–22;

NaS 45:58; 101:29–31.

c 1. Kor. 15:51–52;

NaS 43:32.

53 Tyto věci jsou věci, jež musíte vyhlížeti; a promlouvaje po způsobu Páně, jsou nyní "blízko, na dosah, a v čase, který přijde, a to v den příchodu Syna Muže.

54 A až do oné hodiny budou pošetilé "panny mezi moudrymi; a v oné hodině dojde k úplnému oddělení spravedlivých a zlovolných; a onoho dne sešlu anděly své, aby ^bvytrhali zlovolné a uvrhli je do neuhastitelného ohně.

55 A nyní vizte, vpravdě pravím vám, já, Pán, nejsem potěšen služebníkem svým "Sidneym Rigdonem; ^boslavil se v srdci svém a nepřijal radu, ale zarmoutil Ducha;

56 Pročež, "záznam jeho není přijatelný pro Pána, a on učiní jiný; a jestliže ho Pán nepřijme, vizte, nebude déle zastávati úřad, do kterého jsem ho určil.

57 A opět, vpravdě pravím vám, "ti, kdož si přejí v srdci svém, v mírnosti, ^bvarovati hříšníky ku pokání, nechť jsou vysvěceni k této moci.

58 Neboť toto je den varování, a ne den mnoha slov. Neboť já, Pán, nebudu posmíván v posledních dnech.

59 Vizte, já jsem shůry, a má moc leží dole. Jsem nade vším a ve všem a skrze všechno a

"zkoumám všechny věci a přichází den, kdy mi budou všechny věci poddány.

60 Vizte, já jsem "Alfa i Oméga, a to Ježíš Kristus.

61 Pročež, nechť se všichni lidé mají na pozoru, jak berou "jméno mé do svých úst –

62 Neboť vizte, vpravdě pravím, že jsou mnozí, kteří jsou pod tímto odsouzením, kteří používají jména Páně, a používají ho nadarmo, nemajíce pravomoc.

63 Pročež, nechť církev činí pokání z hříchů svých, a já, Pán, se k nim budu znáti; jinak budou odříznuti.

64 Pamatujte, že to, co přichází shůry, je "posvátné a musí býti ^bvyslovováno s pozorností a skrze nabádání Ducha; a v tomto není žádného odsouzení, a vy dostáváte Ducha "skrze modlitbu; pročež, bez tohoto zůstává odsouzení.

65 Nechť služebníci moji Joseph Smith ml. a Sidney Rigdon si vyhledají domov, jak jsou učeni skrze "modlitbu Duchem.

66 Tyto věci mají býti přemoženy skrze trpělivost, aby oni mohli obdržeti převelmi nesmírné a věčné "břímě ^bslávy, jinak větší odsouzení. Amen.

53a NaS 35:15.

54a Mat. 25:1–13;
NaS 45:56–59.

b Mos. 16:2.

55a PP Rigdon, Sidney.

b PP Domýšlivost,
marnivost, pycha.

56a NaS 58:50.

57a NaS 4:3–6.

b NaS 18:14–15.

PP Misionářská
práce; Varování,
varovati.

59a 1. Kor. 2:10.

60a PP Alfa i Oméga.

61a PP Znesvěcení.

64a PP Svatý.

b PP Úcta.

c NaS 42:14.

65a PP Modlitba.

66a 2. Kor. 4:17.

b Řím. 8:18;

NaS 58:4; 136:31.

ODDÍL 64

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, starším Církve v Kirtlandu ve státě Ohio 11. září 1831 (History of the Church, 1:211–214). Prorok se připravoval na to, aby se přestěhoval do Hiramu ve státě Ohio, aby znovu začal pracovat na překládání Bible, které bylo odloženo, zatímco byl v Missouri. Skupina bratří, kterým bylo přikázáno cestovat do Sionu (stát Missouri), byla horlivě zaměstnána přípravami k tomu, aby vyrazili v říjnu. V této rušné době bylo přijato toto zjevení.

1–11, Svatým je přikázáno, aby si navzájem odpouštěli, jinak na nich zůstává větší hřích; 12–22, Nekající mají být přivedeni před Církev; 23–25, Ten, kdo platí desátek, nebude spálen při Pánově příchodu; 26–32, Svatí jsou varováni před dluhem; 33–36, Vzpourní budou odříznuti od Sionu; 37–40, Církev bude souditi národy; 41–43, Sion bude vzkvétati.

VIZTE, tak praví Pán, váš Bůh, vám, ó vy starší církve mé, poslouvejte a slyšte a přijměte vůli mou ohledně sebe.

2 Neboť vpravdě pravím vám, chci, abyste ^a přemohli svět; pročez budu míti s vámi ^b soucit.

3 Jsou mezi vámi ti, kteří zhřešili; ale vpravdě pravím, pro tentokrát, pro svou vlastní ^a slávu a pro spasení duší, jsem vám hříchy vaše ^b odpustil.

4 Budu k vám milosrdný, neboť jsem vám dal království.

5 A ^a „klíče tajemství království nebudou odňaty služebníku

mému Josephu Smithovi ml. skrze prostředky, které jsem určil, zatímco bude žít, nakolik bude poslouchati ^b nařízení má.

6 Jsou takoví, kteří hledali proti němu záminku bez příčiny;

7 Nicméně, on zhřešil; ale vpravdě pravím vám, já, Pán, ^a odpouštím hříchy těm, kteří ^b vyznávají hříchy své přede mnou a prosí o odpuštění, kteří nezhřešili k ^c smrti.

8 Učedníci moji za dávných dnů hledali navzájem proti sobě ^a záminku a neodpouštěli si navzájem v srdci svém; a pro toto zlo byli sužováni a bolestivě ^b ukázněváni.

9 Pročez, pravím vám, že si máte navzájem ^a odpouštěti; neboť ten, kdo ^b neodpouští bratru svému přestupky jeho, stojí před Pánem odsouzen; neboť v něm zůstává větší hřích.

10 Já, Pán, ^a odpustím tomu, komu odpustím, ale od vás je požadováno, abyste ^b odpouštěli všem lidem.

64 2a 1. Jan. 5:4.

b pp Soucit.

3a Mojž. 1:39.

b Iz. 43:25.

5a NaS 28:7; 84:19.

pp Klíče kněžství.

b pp Nařízení.

7a pp Odpustiti;

Odpuštění hříchů.

b Num. 5:6–7;

NaS 19:20; 58:43.

pp Vyznání, vyznati.

c NaS 76:31–37.

8a pp Svár.

b pp Ukázněvání,

ukázněvatí.

9a Marek 11:25–26;

NaS 82:1.

b Mat. 6:14–15;

Efez. 4:32.

10a Ex. 33:19;

Alma 39:6;

NaS 56:14.

b Mos. 26:29–31.

11 A vy si máte říci v srdci svém – nechť Bůh "soudí mezi mnou a tebou a odmění tě podle ^bskutků tvých.

12 A toho, kdo nečiní pokání z hříchů svých a nevyznává je, přivedete před "církev a učiníte s ním tak, jak vám praví písmo, buď příkázáním, nebo zjevením.

13 A toto budete činiti, aby Bůh mohl býti oslaven – ne proto, že neodpouštíte, nemajíce soucitu, ale abyste mohli býti ospravedlněni v očích zákona, abyste se nemuseli prohřešovati proti tomu, kdo je vašim zákonodárcem –

14 Vpravdě pravím, pro tuto příčinu budete činiti tyto věci.

15 Vizte, já, Pán, jsem byl rozhněván na toho, jenž byl služebníkem mým, na Ezru Boothu, a také na služebníka svého Isaaca Morleyho, neboť nezachovávali zákon, ani příkázání;

16 Usilovali o zlo v srdci svém, a já, Pán, jsem zadržel Ducha svého. "Odsuzovali jako zlo tu věc, v níž žádného zla nebylo; nicméně odpustil jsem služebníkovi svému Isaacovi Morleymu.

17 A také služebník můj "Edward Partridge, vizte, on hřešil, a ^bSatan usiluje o to, aby zničil duši jeho; ale až jim tyto věci budou oznámeny a oni budou činiti pokání ze zla, bude jim odpuštěno.

18 A nyní, vpravdě pravím, že

je pro mne nutné, aby se služebník můj Sidney Gilbert, po několika týdnech, vrátil ke svému záležitostem a ke svému zmocnění v zemi Sion;

19 A aby to, co viděl a slyšel, mohlo býti oznámeno učedníkům mým, aby nezahynuli. A pro tuto příčinu jsem pravil tyto věci.

20 A opět, pravím vám, aby služebník můj Isaac Morley nebyl "pokoušen nad to, co je schopen snést, a aby neradil nesprávně ke škodě vaší, dal jsem příkázání, aby farma jeho byla prodána.

21 Nechci, aby služebník můj Frederick G. Williams prodal farmu svou, neboť já, Pán, si chci podržeti pevnou oporu v zemi Kirtland po dobu pěti let, ve které nesvrhnu zlovolné, abych tímto mohl některé spasiti.

22 A po tomto dnu já, Pán, nebudu pokládati za "provinišního nikoho, kdo půjde s otevřeným srdcem vzhůru do země Sion; neboť já, Pán, požaduji ^bsrdce dětí lidských.

23 Vizte, nyní se nazývá "dneškem až do ^bpříchodu Syna Muže, a vpravdě, je to den "oběti a den pro desátek lidu mého; neboť ten, kdo platí "desátek, nebude "spálen při příchodu jeho.

24 Neboť po dnešku přichází

11a 1. Sam. 24:13.

b 2. Tim. 4:14.

12a NaS 42:80–93.

16a 2. Nefi 15:20;
NaS 121:16.

17a PP Partridge,
Edward.

b PP Dábel.

20a PP Pokoušeti,
pokušení.

22a PP Vina.

b Ex. 35:5;

NaS 59:15; 64:34.

23a NaS 45:6; 64:24–25.

b PP Druhý příchod
Ježíše Krista.

c PP Oběť.

d Mal. 3:10–11.

PP Desátek.

e Mal. 4:1; 3. Nefi 25:1;

JS–Ž 1:37.

“spálení – toto jest řečeno po způsobu Páně – neboť vpravdě pravím, zítra všichni ^bpyšní a ti, kteří si počínají zlovolně, budou jako strniště; a já je spálím, neboť jsem Pán zástupů; a neušetřím nikoho, kdo zůstává v ‘Babyloně.

25 Pročež, jestliže mi věříte, budete pracovati, dokud se toto nazývá dneškem.

26 A není vhodné, aby služebníci moji “Newel K. Whitney a Sidney Gilbert prodali ^bobchod svůj a své vlastnictví zde; neboť toto není moudrost, dokud zbytek církve, který zůstává na tomto místě, nepůjde vzhůru do země Sion.

27 Vizte, je řečeno v zákonech mých, neboli zakázáno, “zadlužit se u nepřátel svých;

28 Ale vizte, není řečeno v žádné době, že Pán nemá vzíti, když se mu zlíbí, a zaplatiti tak, jak se mu zdá dobré.

29 Pročež, jelikož jste zmocněnci, máte Pánovo pověření; a cokoli činíte podle vůle Páně, je Pánovou záležitostí.

30 A on vás ustanovil, abyste se starali o jeho svaté v těchto posledních dnech, aby mohli obdržeti “dědictví v zemi Sion.

31 A vizte, já, Pán, vám to oznamuji, a “slova má jsou jistá a ^bneselžou, že ho obdrží.

32 Ale všechny věci se musejí státi ve své době.

33 Pročež, nebudte “znaveni konáním dobra, neboť kladete základ velikého díla. A z ^bmalých věcí pochází to, co je veliké.

34 Vizte, Pán “požaduje ^bsrdce a ochotnou mysl; a ochotní a “poslušní budou jísti dobré věci země Sion v těchto posledních dnech.

35 A “vzpourní budou ^bodříznuti od země Sion a budou poslání pryč a nezdědí zemi.

36 Neboť, vpravdě pravím, že vzpourní nejsou z krve “Efraimovy, pročež budou vytrženi.

37 Vizte, já, Pán, jsem učinil církev svou v těchto posledních dnech podobnou soudci sedícímu na pahorku nebo na vysokém místě, aby soudila národy.

38 Neboť stane se, že obyvatelé Sionu budou “souditi všechny věci týkající se Sionu.

39 A lháři a pokrytci budou jimi odhaleni a ti, kdož nejsou “apoštolý a proroky, budou poznáni.

40 A i “biskup, jenž je ^bsoudcem, a rádcí jeho, jestliže

24a Iz. 66:15–16.

pp Svět – Konec světa; Země – Očištěná země.

b Mal. 3:15; 2. Nefi 12:12; 23:11.

pp Domýšlivost, marnivost, pýcha.

c NaS 1:16.

pp Bábel, Babylon.

26a pp Whitney, Newel K.

b NaS 57:8.

27a pp Dluh.

30a NaS 63:48.

31a Marek 13:31;

2. Nefi 31:15;

NaS 1:37–38.

b NaS 76:3.

33a Gal. 6:9.

b NaS 123:16.

34a Mich. 6:8.

b Deut. 32:46;

Jozue 22:5;

Morm. 9:27.

pp Srdce.

c Iz. 1:19.

pp Poslouchati,

poslušnost, poslušný.

35a pp Vzpouora.

b NaS 41:5;

50:8–9; 56:3.

pp Vyloučení.

36a Deut. 33:16–17.

38a Iz. 2:3–4;

NaS 133:21.

39a Zjev. 2:2.

pp Apoštol.

40a pp Biskup.

b NaS 58:17; 107:72–74.

nebudou věrni ve ‘správcovství svém, budou odsouzeni a ^ajiní budou dosazeni na jejich místo.

41 Neboť vizte, pravím vám, že ^aSion bude vzkvétat a ^bsláva Páně bude na něm;

42 A bude ^akorouhví pro lid

a budou k němu přicházeti z každého národa pod nebem.

43 A přijde den, kdy národy země se budou ^achvětí kvůli němu a budou se báti kvůli děsivým jeho. Pán to pravil. Amen.

ODDÍL 65

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Hiramu ve státě Ohio v říjnu 1831 (History of the Church, 1:218). Prorok označuje toto zjevení jako modlitbu.

1–2, Klíče království Božího jsou na zemi svěřeny člověku a věc evangelia zvítězí; 3–6, Mileniální království nebeské přijde a spojí se s královstvím Božím na zemi.

POSLOUCHEJTE, a hleďte, hlas jako toho, jenž je seslán z výsosti, jenž je mocný a silný, jenž vychází do všech končin země, ano, jehož hlas je pro lidi – “Připravujte cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho.

2 “Klíče ^bkrálovství Božího jsou svěřeny člověku na zemi, a odtud se bude evangelium valiti do končin země, bude se valiti jako ^ckámen, který je vylomen z hory bez rukou, až ^dnaplní celou zemi.

3 Ano, hlas volající – Připravujte cestu Páně, připravujte ^avečeři Beránkovu, připravujte se na ^bŽenicha.

4 Modlete se k Pánu, vzývejte svaté jméno jeho, oznamujte podivuhodná díla jeho mezi lidmi.

5 Vzývejte Pána, aby království jeho mohlo vyjít na zem, aby ho obyvatelé její mohli obdržeti a mohli býti připraveni na dny, které přijdou, v nichž Syn Muže ^apřijde dolů v nebi, ^boděn v jas ^cslávy své, aby se sešel s ^dkrálovstvím Božím, jež je zřízeno na zemi.

6 Pročež, kéž ^akrálovství Boží vyjde, aby mohlo přijíti ^bkrálovství nebeské, abys ty, ó Bože, mohl býti oslaven v nebi, tak

40c PP Správce, správce.
d NaS 107:99–100.

41a PP Sion.
b NaS 45:67; 84:4–5;
97:15–20.
PP Sláva.

42a PP Korouhev.

43a Iz. 60:14;
NaS 97:19–20.

65 1a Iz. 40:3; Mat. 3:3;

Jan 1:23.
2a Mat. 16:19;
NaS 42:69.
PP Klíče kněžství.
b NaS 90:1–5.
c Dan. 2:34–45.
d Žalmy 72:19.

PP Daniel – Kniha Danielova; Poslední dny.

3a Mat. 22:1–14;

Zjev. 19:9;
NaS 58:11.
b PP Ženich.
5a Mat. 24:30.
b Žalmy 93:1.
c PP Sláva.
d Dan. 2:44.
6a PP Království Boží neboli království nebeské.
b Zjev. 11:15.

jako na zemi, aby nepřátelé tvoji mohli být podmaněni;

neboť ^ctvá je čest, moc i sláva, na věky věků. Amen.

ODDÍL 66

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Orange ve státě Ohio 25. října 1831 (History of the Church, 1:219–221). Toto byl první den důležité konference. V úvodu tohoto zjevení Prorok napsal: „Na žádost Williama E. McLellina jsem se tázal Pána a obdržel jsem následující.“ (History of the Church, 1:220.)

1–4, *Věčná smlouva je plnost evangelia*; 5–8, *Starší mají kázati, svědčiti a rozmlouvati s lidmi*; 9–13, *Věrná duchovní služba zajišťuje dědictví věčného života.*

VIZ, tak praví Pán služebníku svému Williamu E. McLellinovi – Požehnaný jsi, nakolik ses odvrátil od nepravostí svých a přijal jsi pravdy mé, praví Pán, tvůj Vykupitel, Spasitel světa, vpravdě všech, kteří ^avěří ve jméno mé.

2 Vpravdě pravím tobě, požehnaný jsi pro přijetí ^avěčné smlouvy mé, a to plnosti evangelia mého, vyslané k dětem lidským, aby mohly mít ^bživot a byly učiněny podílníky sláv, jež budou zjeveny v posledních dnech, jak bylo psáno proroky a apoštoly v dávných dnech.

3 Vpravdě pravím tobě, služebníku můj Williame, že jsi čistý, ale ne zcela; čiň, tudíž, pokání z těch věcí, které nejsou

příjemné v očích mých, praví Pán, neboť Pán ti je ^aukáže.

4 A nyní, vpravdě, já, Pán, ti ukáži, co chci ohledně tebe neboli co je mou vůlí ohledně tebe.

5 Viz, vpravdě pravím tobě, že mou vůlí je, abys ^ahlásal evangelium mé od země k zemi a od města k městu, ano, v těch okolních krajinách, kde nebylo hlásáno.

6 Nezůstávej mnoho dní na tomto místě; nechod' ještě vzhůru do země Sion; ale nakolik můžeš poslati, pošli; jinak, nemysli na majetek svůj.

7 ^aJdi do východních zemí, vydávej ^bsvědectví na každém místě, každému lidu a v synagógách jejich, rozmlouvaje s lidmi.

8 Nechť služebník můj Samuel H. Smith jde s tebou, a neopouštěj ho a dávej mu pokyny své; a ten, kdo je věrný, bude učiněn ^asilným na každém místě; a já, Pán, půjdu s tebou.

9 Vkládej ^aruce své na nemocné, a oni se ^buzdraví. Nevracej

6c 1. Par. 29:11;
Mat. 6:13.

66 1a Jan 1:12.
pp Věřiti, víra.

2a pp Nová a věčná smlouva.
b Jan 10:10;

3. Nefi 5:13.

3a Jákob 4:7;
Eter 12:27.

5a Marek 16:15.

7a NaS 75:6.
b pp Svědectví.

8a NaS 52:17; 133:58.

9a pp Přisluhování nemocným; Ruce, jejich vkládání.

b Mat. 9:18.
pp Uzdravování, uzdravovati.

se, dokud já, Pán, tě nepošlu. Buď trpělivý ve strasti. ^cPros, a obdržíš; klepej, a bude ti otevřeno.

10 Neusiluj o to, abys byl obtížen. Zanechej veškeré nespravedlivosti. Nedopouštěj se ^a“cizoložství – pokušení, kterým jsi byl sužován.

11 ^a“Zachovávej tato slova, neboť jsou pravdivá a věrná; a budeš zvelebovati úřad svůj

a tlačiti mnoho lidí do ^bSionu s ^c“písněmi věčné radosti na hlavách jejich.

12 ^a“Pokračuj v těchto věcech až do konce, a budeš míti ^bkorunu věčného života na pravici Otce mého, jenž je pln milosti a pravdy.

13 Vpravdě, tak praví Pán, váš ^a“Bůh, váš Vykupitel, a to Ježíš Kristus. Amen.

ODDÍL 67

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Hiramu ve státě Ohio v listopadu 1831 (History of the Church, 1:224–225). Bylo to při příležitosti zoláštní konference a bylo zvažováno a projednáváno vydání zjevení již přijatých od Pána skrze Proroka (viz záhlaví k oddílu 1). Bylo rozhodnuto, že Oliver Cowdery a John Whitmer mají vzíti rukopisy zjevení do Independence, kde je W. W. Phelps vydá jako Book of Commandments (Kniha přikázání). Mnozí bratři vydali vážná svědectví, že zjevení tehdy sestavená k vydání jsou vpravdě pravdivá, jak bylo dosvědčeno skrze Ducha Svatého vylitého na ně. Prorok zaznamenává, že poté, co bylo přijato zjevení známé jako oddíl 1, došlo k určitým negativním rozmluvám ohledně jazyka použitého ve zjeveních. Následovalo toto zjevení.

1–3, Pán slyší modlitby svých starších a bdí nad nimi; 4–9, Vyzývá nejmoudřejší osobu, aby napodobila to nejmenší z jeho zjevení; 10–14, Věrní starší budou obživeni Duchem a uvidí tvář Boží.

VIZTE a poslouvejte, ó vy ^a“starší církve mé, kteří jste se shromáždili, jejichž modlitby jsem slyšel a jejichž srdce znám a jejichž přání přišla přede mně.

2 Vizte a hleďte, ^a“oči mé spočívají na vás a nebesa i země jsou v rukou mých a bohatství věčnosti jsou má, abych je dával.

3 Pokusili jste se věřiti, že máte obdržeti požehnání, jež vám bylo nabídnuto; ale vizte, vpravdě pravím vám, že jste měli v srdci svém ^a“strach, a vpravdě to je příčinou toho, že jste je neobdrželi.

4 A nyní, já, Pán, vám dávám

9c Jakub 1:5.
10a pp Cizoložství.
11a NaS 35:24.
b NaS 11:6.
c Iz. 35:10;
NaS 45:71.

pp Zpívati.
12a 2. Tim. 3:14–15;
2. Nefi 31:20.
b Iz. 62:3;
Mat. 25:21;
1. Petr. 5:4.

13a pp Bůh, Božstvo –
Bůh Syn.
67 1a pp Starší.
2a Žalmy 34:16.
3a pp Báti se, bázeň,
strach.

“svědectví o pravdě těchto příkázání, jež leží před vámi.

5 Oči vaše spočívají na služebníkovi mém Josephu Smithovi ml. a “jazyk jeho znáte a nedokonalosti jeho znáte; a v srdci svém hledáte znalost, abyste se mohli vyjadřovati nad meze jazyka jeho; to také víte.

6 Nyní, vyhledejte z Knihy příkázání vpravdě to nejmenší, které je mezi nimi, a určete toho, jenž je mezi vámi “nejmoudřejší;

7 Nebo je-li mezi vámi někdo, kdo učiní jedno jako toto, pak jste ospravedlněni ve slovech, že nevíte, že jsou pravá;

8 Ale nemůžete-li učiniti jedno jako toto, jste pod odsouzením, “nevydáte-li svědectví, že jsou pravá.

9 Neboť vy víte, že v nich není žádné nespravedlivosti a že to, co je “spravedlivé, přichází dolů shůry, od Otce ^bsvětél.

10 A opět, vpravdě pravím vám, že je to vaše výsada a zaslíbení, jež dávám vám, kteří

jste byli vysvěceni k této službě, že nakolik se zbavíte “žárlivosti a ^bstrachů a “pokoříte se přede mnou, neboť nejste dostatečně pokorní, bude ^dzávoj roztržen a vy mne ^euvidíte a budete věděti, že já jsem – ne tělesnou, ani přirozenou myslí, ale duchovní.

11 Neboť žádný “člověk nikdy neviděl Boha v těle, ledaže byl obživen Duchem Božím.

12 Ani nemůže žádný “přirozený člověk snést přítomnost Boží, ani žádný podle tělesné mysli.

13 Nejste nyní schopni snést přítomnost Boží ani službu andělů; pročež, pokračujte s “trpělivostí, dokud nebudete ^bzdokonaleni.

14 Nechť se mysl vaše neobrací zpět; a až toho budete “hodni, v mém vlastním příhodném čase, uvidíte a budete věděti to, co vám bylo předáno rukama služebníka mého Josepha Smitha ml. Amen.

ODDÍL 68

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Hiramu ve státě Ohio v listopadu 1831 na žádost Orsona Hyda, Luka S. Johnsona, Lymana E. Johnsona a Williama E. McLellina (History of the Church, 1:227–229). Ačkoli toto zjevení bylo dáno jako odpověď na úpěnlivou prosbu, aby

4a PP Pravda; Svědectví.
5a NaS 1:24.
6a 2. Nefi 9:28–29, 42.
8a PP Svědek.
9a Moroni 7:15–18.
b Jakub 1:17;
NaS 50:24; 84:45;
88:49.
10a PP Žárlivost, žárlivý.
b PP Báti se, bázeň,

strach.
c PP Pokora, pokorný,
pokořiti se.
d PP Závoj.
e NaS 88:68; 93:1; 97:16.
11a PJS, Ex. 33:20, 23;
Jan 1:18; 6:46;
PJS, 1. Jan. 4:12;
NaS 84:19–22;
Mojž. 1:11, 14.

12a Mos. 3:19.
PP Přirozený člověk.
13a Řím. 2:7.
PP Trpělivost.
b Mat. 5:48;
3. Nefi 12:48.
14a PP Hoden něčeho,
způsobilost,
způsobilý.

byla oznámena mysl Páně ohledně jmenovaných starších, mnohé z obsahu se týká celé Církve.

1–5, Slova starších, když jsou pohnuti Duchem Svatým, jsou písmo; 6–12, Starší mají kázati a křtíti a znamení budou následovati opravdové věřící; 13–24, Prvorozený mezi syny Aronovými může sloužiti jako předsedající biskup (to znamená držeti klíče předsednictví jako biskup) pod vedením Proního předsednictva; 25–28, Rodičům je přikázáno, aby učili své děti evangeliu; 29–35, Svátí mají dodržovati sabat, pilně pracovati a modliti se.

SLUŽEBNÍK můj, Orson Hyde, byl svým vysvěcením povolán, aby hlásal věčné evangelium "Duchem živého Boha, od lidu k lidu a od země k zemi, ve společenstvích zlovolných, v synagogách jejich, rozmlouvaje s nimi a vysvětluje jim veškerá písmá.

2 A vizte a hleďte, toto je příklad pro všechny ty, kteří byli vysvěceni k tomuto kněžství, jejichž poslání je jim určeno, aby vyšli –

3 A toto je příklad pro ně, že budou "mluviti, jak jsou pohnuti Duchem Svatým.

4 A cokoli budou mluvíti, když jsou pohnuti "Duchem Svatým, bude písmo, bude vůle Páně, bude mysl Páně, bude

slovo Páně, bude hlas Páně a ^bmoc Boží ke spasení.

5 Vizte, toto je slib Páně vám, ó vy služebníci moji.

6 Pročež, buďte dobré myslí a "nebojte se, neboť já, Pán, jsem s vámi a budu státi při vás; a budete vydávati svědectví o mně, a to o Ježíši Kristu, že jsem Syn živého Boha, že jsem byl, že jsem a že mám přijíti.

7 Toto je slovo Páně k tobě, služebníče můj "Orsone Hyde, a také k služebníku mému Luku Johnsonovi a k služebníku mému Lymanu Johnsonovi a k služebníku mému Williamu E. McLellinovi a ke všem věrným starším církve mé –

8 "Jděte do celého světa, ^bkažte evangelium každému "stvoření, jednajíce v ^apravomoci, kterou jsem vám dal, ^ckřtíce ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

9 A "ten, kdo uvěří a bude pokřtěn, bude ^bspasen, a ten, kdo neuvěří, bude ^cztracen.

10 A ten, kdo uvěří, bude požehnan průvodními "znameními, tak jak je psáno.

11 A vám bude dáno znáti "znamení časů a znamení příchodu Syna Muže;

12 A o kolika Otec vydá svědectví, toliko vám bude dána

68 1a PP Duch Svatý.

3a 2. Petr. 1:21;
NaS 18:32;
42:16; 100:5.

4a PP Duch Svatý;

Zjevení.

b Řím. 1:16.

6a Iz. 41:10.

7a PP Hyde, Orson.

8a NaS 1:2; 63:37.

b PP Kázati;

Misionářská práce.

c Marek 16:15.

d PP Pravomoc.

e PP Křest, křtíti.

9a Marek 16:16;

NaS 20:25.

b PP Spasení.

c PP Ztracení.

10a PP Znamení.

11a PP Znamení časů.

moc "zpečetiti je k věčnému životu. Amen.

13 A nyní, ohledně záležitostí kromě smluv a příkázání, jsou to tyto –

14 Zbývá později v příhodném čase Páně, aby byli pro církev ustanoveni další "biskupové, aby sloužili, vpravdě jako ten první;

15 Pročež, budou to "vysocí kněží, kteří jsou toho hodni, a budou určeni ^bPrvním předsednictvem Melchisedecheva kněžství, ledaže to jsou doslovní potomci ^cAronovi.

16 A jestliže to jsou doslovní potomci ^aAronovi, mají zákonné právo na biskupství, jestliže to jsou prvorození mezi syny Aronovými;

17 Neboť prvorozený drží právo předsednictví nad tímto kněžstvím a "klíče neboli pravomoci téhož.

18 Žádný muž nemá zákonné právo na tento úřad, aby držel klíče tohoto kněžství, ledaže je "doslovný potomek a prvorozený Aronův.

19 Ale jelikož "vysoký kněz Melchisedecheva kněžství má pravomoc úřadovati ve všech menších úřadech, může úřadovati v úřadu ^bbiskupa, když nemůže být nalezen žádný doslovný potomek Aronův,

pod podmínkou, že je povolán a ustanoven a vysvěcen k této moci pod rukama Prvního předsednictva Melchisedecheva kněžství.

20 A doslovný potomek Aronův také musí být určen tímto předsednictvem a shledán hodným a "pomazán a ^bvysvěcen pod rukama tohoto předsednictva, jinak nejsou zákonně zmocněni úřadovati v kněžství svém.

21 Ale skrze moc ustanovení ohledně jejich práva kněžství přecházejícího z otce na syna si mohou činiti nárok na pomazání své, jestliže v kterékoli době mohou prokázati rod svůj, nebo ho zjistiti zjevením od Pána pod rukama výše jmenovaného předsednictva.

22 A opět, žádný biskup nebo vysoký kněz, který bude ustanoven k této službě, nebude souzen nebo odsouzen pro žádný zločin, ledaže to bude před "Prvním předsednictvem církve;

23 A nakolik je před tímto předsednictvem shledán vinným, skrze svědectví, které nemůže být zpochybněno, bude odsouzen;

24 A jestliže činí pokání, bude mu "odpuštěno podle smluv a příkázání církve.

25 A opět, nakolik "rodiče mají děti v Sionu, nebo v kterékoli

12a NaS 1:8; 132:49.

PP Pečetění,
pečetiti.

14a PP Biskup.

15a NaS 72:1.

b PP První
předsednictvo.

c PP Aron, bratr
Mojžíšův.

16a NaS 107:15–17.

PP Aronovo kněžství.

17a PP Klíče kněžství.

18a Ex. 40:12–15;

NaS 84:18;

107:13–16, 70–76.

19a PP Vysoký kněz.

b PP Biskup.

20a PP Pomazati.

b PP Vysvěcení,
vysvětiti.

22a PP První
předsednictvo.

24a PP Odpuštění.

25a PP Rodina –
Zodpovědnosti
rodičů.

jeho ^bkůlu, jenž je organisován, kteří je ^cneučí porozuměti nauce o pokání, víře v Krista, Syna živého Boha, a o křtu a daru Ducha Svatého vkládáním rukou, když je jim ^aosm let, bude ^ehřích na hlavě rodičů.

26 Neboť toto bude zákon pro obyvatele ^aSionu, nebo v kterémkoli jeho kůlu, jež jsou organisovány.

27 A jejich děti budou ^apokřtěny na ^bodpuštění hříchů svých, když je jim ^cosm let, a obdrží vkládání rukou.

28 A budou také děti své učit, aby se ^amodlily a kráčely zpřímá před Pánem.

29 A obyvatelé Sionu budou také dodržovati ^asabatní den, aby jej světili.

30 A obyvatelé Sionu budou také ve vši věrnosti pamatovati na práce své, nakolik jsou urč-

ni, aby pracovali; neboť lenoch bude v paměti před Pánem.

31 Nyní, já, Pán, nejsem velmi potěšen obyvateli Sionu, neboť jsou mezi nimi ^alenoši; a děti jejich také vyrůstají ve ^bzlovolnosti; také ^cnehledají dychtivě bohatství věčnosti, ale oči jejich jsou plny chtivosti.

32 Tyto věci nemají býti, a musejí býti z prostředku jejich odstraněny; pročež, nechť služebník můj Oliver Cowdery donese tato slova do země Sion.

33 A dávám jim příkázání – že ten, kdo nedodržuje ^amodlitby své před Pánem v době jejich, nechť je v ^bpaměti před soudcem lidu mého.

34 Tato ^aslova jsou pravdivá a věrná; pročež, nepřestupujte je, ani z nich ^bneodnímejte.

35 Vizte, já jsem ^aAlfa i Oméga, a já ^bpřijdu rychle. Amen.

ODDÍL 69

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Hiramu ve státě Ohio v listopadu 1831 (History of the Church, 1:234–235). Na zvláštní konferenci 1. listopadu byla schválena sbírka zjevení určená pro brzké vydání. 3. listopadu bylo doplněno zjevení uvedené zde jako oddíl 133 a nazvané Dodatek. Rozhodnutím konference byl určen Oliver Cowdery, aby odnesl rukopis sebraných zjevení a příkázání do Independence ve státě Missouri k vytištění. Také měl s sebou vzíti peníze, kterými bylo přispěno na budování Církve v Missouri. Jelikož ho cesta povede skrze řídce osídlené území k pohraničí, byl společník na cestu žádoucí.

25b pp Kůl.
c pp Učitel, učití.
d NaS 18:42; 20:71.
e Jákob 1:19;
NaS 29:46–48.
26a pp Sion.
27a pp Křest, křtíti.
b pp Odpuštění hříchů.
c pp Počet vydati,

zodpovědnost,
zodpovědný.
28a pp Modlitba.
29a NaS 59:9–12.
pp Sabatní den.
31a pp Lenost, líný.
b pp Zlovolnost,
zlovolný.
c NaS 6:7.

33a pp Modlitba.
b pp Soud, souditi;
Ukázňování,
ukázňovati.
34a Zjev. 22:6.
b NaS 20:35; 93:24–25.
35a pp Alfa i Oméga.
b NaS 1:12.

1–2, *John Whitmer má doprovázeti Olivera Cowderyho do Missouri; 3–8, Má také kázati a shromažďovati, zaznamenávati a psáti dějepisné údaje.*

POSLOUCHEJTE mne, pravi Pán, váš Bůh, v zájmu služebníka svého "Olivera Cowderyho. Není to moudrost ve mně, aby mu byla svěřena příkázání a peníze, které ponese do země Sion, ledaže s ním půjde někdo, kdo bude pravdivý a věrný.

2 Pročež já, Pán, chci, aby služebník můj "John Whitmer šel se služebníkem mým Oliverem Cowderym;

3 A také aby pokračoval v zapisování a sestavování "dějin všech důležitých věcí, které vyzpozoruje a bude věděti ohledně církve mé;

4 A také aby přijímal "radu a pomoc od služebníka mého Olivera Cowderyho a dalších.

5 A také, služebníci moji, kteří jsou široce po zemi, mají posílati zprávy o "správcovství svém do země Sion;

6 Neboť země Sion bude střediskem a místem k přijímání a činění všech těchto věcí.

7 Nicméně, nechť služebník můj John Whitmer cestuje mnohokrát od místa k místu a od církve k církvi, aby mohl snadněji získati poznání –

8 Káže a vysvětluje, píše, opisuje, vybíraje a získává všechny věci, které budou pro dobro církve a pro nadcházející pokolení, jež budou vyrůstati v zemi "Sion, aby ji vlastnila z pokolení na pokolení, na věky věků. Amen.

ODDÍL 70

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 12. listopadu 1831 (History of the Church, 1:235–237). Dějiny psané Prorokem uvádějí, že od 1. do 12. listopadu včetně se konaly čtyři zvláštní konference. Na posledním z těchto shromáždění byla zvažována velká důležitost knihy Book of Commandments (Kniha příkázání), později nazvané Doctrine and Covenants (Nauka a smlouvy); a Prorok o ní píše jako o „základu Církve v těchto posledních dnech a prospěchu pro svět ukazujícím, že klíče tajemství království našeho Spasitele jsou opět svěřeny člověku“ (History of the Church, 1:235).

1–5, *Jsou určeni správci, aby vydali zjevení; 6–13, Ti, kteří pracují v duchovních věcech, jsou hodni své mzdy; 14–18, Svátí si mají býti v časných věcech rovni.*

VIZTE a poslouchajte, ó vy obyvatelé Sionu, a vy všichni lidé církve mé, kteří jste daleko, a slyšte slovo Páně, jež dávám služebníku svému

69 1a PP Cowdery, Oliver.
2a PP Whitmer, Jan.
3a NaS 47:1–3; 85:1.

4a PP Rada.
5a PP Správce,
správcovství.

8a PP Sion.

Josephu Smithovi ml. a také služebníku svému Martinu Harrisovi a také služebníku svému Oliveru Cowderymu a také služebníku svému Johnu Whitmerovi a také služebníku svému Sidneymu Rigdonovi a také služebníku svému Williamu W. Phelpsovi, cestou přikázání pro ně.

2 Neboť dávám jim přikázání; pročez poslouchejte a slyšte, neboť tak jim praví Pán –

3 Já, Pán, jsem je určil a vysvětil jsem je, aby byli "správci nad zjeveními a přikázáními, jež jsem jim dal a jež jim později dám;

4 A zprávu z toho správcovství budu od nich požadovati v den soudu.

5 Pročez, určil jsem jim, a toto je zodpovědnost jejich v církvi Boží, spravovati je a záležitosti jejich, ano, přínosy z nich.

6 Pročez, dávám jim přikázání, aby je nedávali církvi ani světu;

7 Nicméně, nakolik obdrží více, než je nutné pro spotřebu jejich a potřeby jejich, bude to dáno do "zásobárny mé;

8 A tyto přínosy budou zasvěceny obyvatelům Sionu a pokolením jejich, nakolik se stanou "dědici podle zákonů království.

9 Vizte, toto je to, co Pán požaduje od každého člověka v "správcovství jeho, tak jak jsem já, Pán, určil nebo později určím kterémukoli člověku.

10 A vizte, nikdo, kdo náleží k církvi živého Boha, není z tohoto zákona vyňat;

11 Ano, ani biskup, ani "zmocněnec, který udržuje Pánovu zásobárnu, ani ten, kdo je určený k správcovství nad časnými věcmi.

12 Ten, kdo je určen, aby spravoval duchovní věci, ten je "hoden své mzdy, tak jako ti, kteří jsou určeni k správcovství, aby spravovali časné věci;

13 Ano, dokonce hojněji, kterážto hojnost je jim rozmnožena skrze projevy Ducha.

14 Nicméně, ve svých časných věcech si budete "rovni, a to ne zdráhavě, jinak hojnost projevů Ducha bude zadržena.

15 Nyní, toto "přikázání dávám služebníkům svým pro jejich dobro, dokud zůstávají, jako projev požehnání svých na hlavu jejich a jako odměnu za ^bpíli jejich a pro bezpečí jejich;

16 Pro jídlo a pro "oděv; pro dědictví; pro domy a pro pozemky, do jakýchkoli okolností je já, Pán, umístím a kamkoli je já, Pán, pošlu.

17 Neboť byli věrni nad "mnohými věcmi a činili dobře, nakolik nehřešili.

18 Vizte, já, Pán, jsem "milosrdný a požehnám jim, a oni vejdou v radost těchto věcí. Tak jest. Amen.

70 3a 1. Kor. 4:1;
NaS 72:20.
7a NaS 72:9–10.
8a NaS 38:20.
9a PP Správce,
správcovství.

11a NaS 57:6.
12a Lukáš 10:7.
14a NaS 49:20.
PP Zákon zasvěcení,
zasvětití.
15a Deut. 10:12–13.

b PP Píle.
16a NaS 59:16–20.
17a Mat. 25:21–23.
18a PP Milosrdenství,
milosrdný.

ODDÍL 71

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, a Sidneymu Rigdonovi v Hiramu ve státě Ohio 1. prosince 1831 (History of the Church, 1:238–239). Prorok pokračoval v překládání Bible se Sidneym Rigdonem jako svým písařem, dokud nebylo přijato toto zjevení, v kteréžto době to bylo dočasně odloženo, aby jim to umožnilo splnit pokyn v něm daný. Bratři měli jíti kázat, aby zmírnili nepřátelské pocity, které povstaly proti Církvi v důsledku vydání několika novinových článků od Ezry Bootha, který odpadl.

1–4, Joseph Smith a Sidney Rigdon jsou vysláni hlásati evangelium; 5–11, Nepřátelé Svatých budou zahanbeni.

VIZTE, tak praví Pán vám, služebníkům svým, Josephu Smithovi ml. a “Sidneymu Rigdonovi, že vpravdě přišel čas, kdy je pro mne nutné a žádoucí, abyste otevřeli ústa svá k^bhlásání evangelia mého, věci království, vysvětlující “tajemství jeho z písem, podle toho dílu Ducha a moci, který vám bude dán tak, jak já chci.

2 Vpravdě pravím vám, hlásejte světu v okolních krajinách, a také v církvi, po určitý čas, dokud vám to nebude oznámeno.

3 Vpravdě toto je poslání, jež vám dávám na určitý čas.

4 Pročež, pracujte na vinici mé. Volejte k obyvatelům země a vydávejte svědectví a připra-

vujte cestu pro přikázání a zjevení, jež přijdou.

5 Nyní, vizte, toto je moudrost; kdo čte, nechť “rozumí a také^bpřijímá;

6 Neboť tomu, kdo přijímá, bude dána “hojněji dokonce moc.

7 Pročež, “zahanbete nepřátele své; volejte k nim, aby se s vámi^bstřetli veřejně i v soukromí; a nakolik budete věrni, hanba jejich se projeví.

8 Pročež, nechť předloží své silné důvody proti Pánu.

9 Vpravdě, tak praví Pán vám – není žádná “zbraň, která je zhotovena proti vám, která uspěje;

10 A jestliže nějaký člověk pozdvihne hlas svůj proti vám, bude poražen v mém vlastním příhodném čase.

11 Pročež, zachovávejte přikázání má; jsou pravdivá a věrná. Tak jest. Amen.

ODDÍL 72

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 4. prosince 1831 (History of the Church, 1:239–241). Několik starších a členů se shromáždilo, aby se poučili o svých povinnostech a aby byli dále

71 1a PP Rigdon, Sidney.
b PP Misionářská práce.
c NaS 42:61, 65.

5a PP Porozumění.
b Alma 12:9–11.
6a Mat. 13:12.

7a Mojž. 7:13–17.
b NaS 63:37; 68:8–9.
9a Iz. 54:17.

vzdělávání v učení Církve. Tento oddíl je spojením dvou zjevení přijatých v týž den. Verše 1 až 8 oznamují povolání Newela K. Whitneyho jako biskupa. Ten byl potom povolán a vysvěcen, po čemž byly přijaty verše 9 až 26, které poskytly další informace ohledně biskupových povinností.

1–8, *Starší mají předávat zprávu o svém správcovství biskupovi; 9–15, Biskup vede zásobárnu a pečuje o chudé a potřebné; 16–26, Biskupové mají potvrdzovati způsobilost starších.*

POSLOUCHEJTE a naslouchejte hlasu Páně, ó vy, kteří jste se shromáždili, kteří jste "vysokými kněžími církve mé, jimž bylo dáno ^bkrálovství a moc.

2 Neboť vpravdě, tak praví Pán, je pro mne žádoucí, aby vám byl určen "biskup, neboli z vás, pro církev v této části Pánovy vinice.

3 A vpravdě v této věci jste učinili moudře, neboť je požadováno Pánem z ruky každého "správce, aby předával ^bzprávu o "správcovství svém, v čase i ve věčnosti.

4 Neboť ten, kdo je věrný a "moudrý v čase, je považován za hodného zděditi ^bpříbytky připravené pro něj Otcem mým.

5 Vpravdě pravím vám, starší církve v této části "vinice mé budou předávat zprávu o správcovství svém biskupovi, jenž bude určen mnou v této části vinice mé.

6 Tyto věci budou uchovávány

v záznamech, aby byly předávány biskupovi v Sionu.

7 A povinnosti "biskupa budou oznámeny příkázáními, jež byla dána, a hlasem konference.

8 A nyní, vpravdě pravím vám, služebník můj "Newel K. Whitney je tím mužem, jenž bude určen a vysvěcen k této moci. Toto je vůle Pána, vašeho Boha, vašeho Vykupitele. Tak jest. Amen.

9 Slovo Páně, jako dodatek zákona, jenž byl dán, oznamující povinnosti biskupa, který byl vysvěcen pro církev v této části vinice, jež jsou vpravdě tyto –

10 Věsti Pánovu "zásobárnu; přijímati prostředky církve v této části vinice;

11 Přijímati zprávu starších, jak bylo dříve příkázáno; a "starati se o potřeby jejich, a oni budou platiti za to, co obdrží, nakolik mají čím platiti;

12 Aby toto také mohlo býti zasvěceno pro dobro církve, chudým a potřebným.

13 A ten, jenž "nemá čím zaplatiti, zpráva bude učiněna a předána biskupovi Sionu, který zaplatí dluh z toho, co Pán dá do jeho rukou.

14 A práce věrných, kteří

72 1a NaS 68:14–19.
b PP Království Boží
neboli království
nebeské.
2a PP Biskup.
3a PP Správce,
správcovství.

b NaS 42:32; 104:11–13.
c Lukáš 19:11–27.
4a Mat. 24:45–47.
b NaS 59:2.
5a PP Vinice Páně.
7a NaS 42:31; 46:27;
58:17–18; 107:87–88.

8a PP Whitney, Newel K.
10a NaS 70:7–11; 78:3.
PP Zásobárna.
11a NaS 75:24.
13a PP Chudí.

pracují v duchovních věcech, v poskytování evangelia a věci království církvi a světu, bude spláceti dluh biskupovi v Sionu;

15 Tak to přichází z církve, neboť podle "zákona každý člověk, který přichází vzhůru do Sionu, musí položit všechny věci před biskupa v Sionu.

16 A nyní, vpravdě pravím vám, že jelikož každý starší v této části vinice musí podati zprávu o správcovství svém biskupovi v této části vinice –

17 "Osvědčení od soudce neboli biskupa v této části vinice pro biskupa v Sionu činí každého člověka přijatelného a splňuje všechny věci pro dědictví, a aby byl přijat jako moudrý správce a jako věrný dělník;

18 Jinak nebude přijat biskupem v Sionu.

19 A nyní, vpravdě pravím vám, nechť každý starší, který bude předávat zprávu biskupovi církve v této části vinice, je doporučen církví nebo církvemi, v nichž pracuje, aby mohl učiniti, že on i zprávy jeho budou schváleny ve všech věcech.

20 A opět, nechť služebníci moji, kteří jsou určeni jako

správci nad "psanými záležitostmi církve mé, mají nárok na pomoc od biskupa nebo biskupů ve všech věcech –

21 Aby "zjevení mohla být vydána a vyšla do končin země; aby oni také mohli získati prostředky, jež budou k prospěchu církve ve všech věcech;

22 Aby také oni mohli učiniti sebe schválenými ve všech věcech a býti považováni za moudré správce.

23 A nyní, vizte, toto bude příklad pro všechny rozseté odbočky církve mé, v jakékoli zemi budou zřízeny. A nyní končím slova svá. Amen.

24 Několik slov, jako dodatek zákonů království, ohledně členů církve – těch, kteří jsou "určeni Svatým Duchem, aby šli vzhůru do Sionu, a těch, kdož mají výsadu jíti vzhůru do Sionu –

25 Nechť přinesou vzhůru k biskupovi osvědčení od tří starších církve nebo osvědčení od biskupa;

26 Jinak ten, kdo půjde vzhůru do země Sion, nebude považován za moudrého správce. Toto je také příklad. Amen.

ODDÍL 73

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, a Sidneymu Rigdonovi v Hiramu ve státě Ohio 10. ledna 1832 (History of the Church, 1:241–242). Prorok a Sidney byli od začátku předchozího prosince zaměstnáni kázáním a tímto způsobem bylo mnoho uskutečněno pro zmírnění nepřívětivých nálad, které povstaly proti Církvi (viz záhlaví k oddílu 71).

15a NaS 42:30–31.
pp Zákon zasvěcení,
zasvětiti.
17a NaS 20:64, 84.

b NaS 42:32.
20a NaS 70:3–5.
21a pp Nauka a smlouvy.
24a pp Povolání,

povolany Bohem,
povolati.

1–2, *Starší mají pokračovati v kázání*; 3–6, *Joseph Smith a Sidney Rigdon mají pokračovati v překladu Bible, dokud nebude dokončen.*

NEBOŤ vpravdě, tak praví Pán, je pro mne nezbytné, aby “pokračovali v kázání evangelia a v nabádání církvi v okolních krajinách, až do konference;

2 A potom, vizte, “hlasem konference jim bude oznámeno příslušné poslání jejich.

3 Nyní, vpravdě pravím vám, služebníkům svým, Josephu

Smithovi ml. a Sidneymu Rigdonovi, praví Pán, je “nezbytné, abyste opět ^bpřekládali;

4 A nakolik je to možné, abyste kázali až do konference v okolních krajinách; a poté je nezbytné, abyste pokračovali v práci na překladu, dokud nebude dokončena.

5 A nechť toto je vzor pro starší, dokud neobdrží další poznání, tak jak je psáno.

6 Nyní, nedávám vám více v této době. “Opásejte bedra svá a buďte rozvášní. Tak jest. Amen.

ODDÍL 74

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, v Hiramu ve státě Ohio v lednu 1832 (History of the Church, 1:242). Prorok napsal: „Po přijetí předcházejícího slova Páně [NaS 73] jsem znovu započal s překládáním Písem a pracoval jsem pilně až těsně do konference, která se měla sejíti 25. ledna. Během tohoto období jsem také obdržel toto jako vysvětlení První epístoly ke Korintským, 7. kapitoly, 14. verše.“ (History of the Church, 1:242.)

1–5, *Pavel radí Církvi svých dnů, aby nezachovávala zákon Mojžíšův*; 6–7, *Malé děti jsou svaté a jsou posvěceny skrze usmíření.*

NEBOŤ “nevěřící manžel je posvěcen manželkou a nevěřící manželka je posvěcena manželem; jinak by byly děti vaše nečisté, ale nyní jsou svaté.

2 Nyní, ve dnech apoštolů byl zákon obřízky mezi všemi Židy,

kterí nevěřili v evangelium Ježíše Krista.

3 A stalo se, že vyvstal veliký “svár mezi lidmi ohledně zákona ^bobřízky, neboť nevěřící manžel si přál, aby děti jeho byly obřezány a staly se poddanými ^czákonu Mojžíšovu, kterýžto zákon byl naplněn.

4 A stalo se, že děti, jsouce vychovány v podrobení zákonu Mojžíšovu, dbaly na “tradice

73 1a Tj. další, kteří byli na misiích; viz NaS 57–68.

2a NaS 20:63.

3a Tj. Josephovi a Sidneymu bylo dříve přikázáno, aby

přestali překládati Bibli a aby kázali evangelium.

NaS 71:2.

^b NaS 45:60–61; 76:15.
PP Překlad Josepha Smitha (PJS).

6a 1. Petr. 1:13.

74 1a 1. Kor. 7:14–19.

3a Skut. 15:1–35;

Gal. 2:1–5.

^b PP Obřízka.

^c PP Zákon Mojžíšův.

4a PP Tradice.

otců svých a nevěřily v evangelium Kristovo, čímž se staly nesvatými.

5 Pročež, pro tuto příčinu psal apoštol církvi, dáváje jim příkázání, ne od Pána, ale za sebe, že věřící se nemá ^aspojiti s nevěřícím, ledaže ^bzákon Mojžíšův byl mezi nimi odstraněn,

6 Aby děti jejich mohly zůstatí bez obřízky; a aby mohla býti odstraněna tradice, jež praví, že malé děti jsou nesvaté; neboť ta byla mezi Židy;

7 Ale malé ^aděti jsou ^bsvaté, jsouce ^cposvěceny skrze ^dusmíření Ježíše Krista; a toto je to, co písma znamenají.

ODDÍL 75

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Amherstu ve státě Ohio 25. ledna 1832 (History of the Church, 1:242–245). Bylo to při příležitosti konference určené dříve. Na této konferenci byla Josephu Smithovi vyjádřena podpora a byl vysvěcen presidentem vysokého kněžství. Určení starší, kteří se setkali s tím, že je obtížné přiváděti lidi k porozumění jejich poselství, si přáli dovědětí se více podrobností ohledně svých bezprostředních povinností. Následovalo toto zjevení.

1–5, *Věrní starší, kteří káží evangelium, získají věčný život; 6–12, Modlete se, abyste obdrželi Utěšitele, který učí všem věcem; 13–22, Starší budou sedětí u soudu těch, kteří odmítají jejich poselství; 23–26, Rodiny misionářů mají obdržeti pomoc od Církve.*

VPRAVDĚ, vpravdě pravím vám, já, kterýž mluvím dokonce ^ahlasem svého Ducha, a to ^bAlfa i Oméga, váš Pán a váš Bůh –

2 Poslouchejte, ó vy, kteří jste dali jméno své, abyste vyšli

hlásati evangelium mé a ^aprořezávati ^bvinici mou.

3 Vizte, pravím vám, že je to má vůle, abyste vyšli a neotáleli, ani nebyli ^alíní, ale abyste pracovali s veškerou mocí –

4 Pozdvihující hlas svůj jakoby zvukem pozounu, ^ahlásající ^bpravdu podle zjevení a příkázání, jež jsem vám dal.

5 A tak, jestliže budete věrní, budete obtíženi mnohými ^asnopy a ^bkorunování ^cctí a ^dslávou a ^enesmrtelností a ^fvěčným životem.

6 Tudíž, vpravdě pravím

5a PP Manželství, vdávati se, ženiti se – Manželství s osobou jiné víry.
b 2. Nefi 25:24–27.
7a Moroni 8:8–15; NaS 29:46–47; 137:10.
b PP Svatý.
c PP Spasení – Spasení

děti.
d PP Usmíření, usmířiti.
75 1a PP Zjevení.
b Zjev. 1:8.
PP Alfa i Oméga.
2a Jákob 5:62.
b PP Vinice Páně.
3a PP Lenost, líný.
4a PP Misionářská práce.

b NaS 19:37.
5a Žalmy 126:6; Alma 26:5.
b PP Koruna.
c PP Ctíti.
d PP Sláva.
e PP Nesmrtelnost, nesmrtelný.
f PP Věčný život.

služebníku svému Williamu E. McLellinovi, "odvolávám pověření, jež jsem mu dal, aby šel do východních zemí;

7 A dávám mu nové pověření a nové přikázání, v němž já, Pán, ho "ukázňuji pro ^breptání v srdci jeho;

8 A on zhřešil; nicméně, já mu odpouštím a pravím mu opět: Jdi do jižních zemí.

9 A nechť služebník můj Luke Johnson jde s ním a nechť hlásají věci, jež jsem jim přikázal –

10 Vzáývajíce jméno Páně, aby obdrželi "Utěšitele, jenž je bude učiti všem věcem, které jsou pro ně žádoucí –

11 "Modlíce se vždy, aby neumdlévali; a nakolik toto budou činiti, budu s nimi až do konce.

12 Vizte, toto je vůle Pána, vašeho Boha, ohledně vás. Tak jest. Amen.

13 A opět, vpravdě tak praví Pán, nechť se služebník můj "Orson Hyde a služebník můj ^bSamuel H. Smith vydají na cestu svou do východních zemí a hlásají věci, které jsem jim přikázal; a nakolik budou věrni, hle, budu ^cs nimi až do konce.

14 A opět, vpravdě pravím služebníku svému Lymanu Johnsonovi a služebníku svému "Orsonu Prattovi, že se také vydají na cestu svou do východních zemí; a vizte a hleďte, já jsem s nimi také, až do konce.

15 A opět, pravím služebníku

svému Asovi Doddsovi a služebníku svému Calvesu Wilsonovi, že se také vydají na cestu svou do západních zemí a budou hlásati evangelium mé, tak jak jsem jim přikázal.

16 A ten, kdo je věrný, přemůže všechny věci a bude posledního dne "pozvednut.

17 A opět, pravím služebníku svému Majoru N. Ashleymu a služebníku svému Burru Riggsovi, ať se také vydají na cestu svou do jižní země.

18 Ano, nechť se všichni tito vydají na cestu svou, jak jsem jim přikázal, a chodí od domu k domu a od vesnice k vesnici a od města k městu.

19 A do kteréhokoli domu vstoupíte a oni vás přijmou, zanechte požehnání své na onom domě.

20 A do kteréhokoli domu vstoupíte, a oni vás nepřijmou, odejdete rychle z toho domu a "setřesete prach s nohou svých jako svědectví proti nim.

21 A budete naplněni "radostí a veselím; a vězte to, že v den soudu budete ^bsoudci onoho domu a odsoudíte je;

22 A v den soudu to bude snesitelnější pro pohany než pro onen dům; tudíž, "opásejte bedra svá a buďte věrni, a přemůžete všechny věci a posledního dne budete pozvednuti. Tak jest. Amen.

23 A opět, tak praví Pán vám,

6a NaS 66:1–13.

7a pp Ukázňování, ukázňovati.

b pp Myšlenky; Reptati.

10a Jan 14:26. pp Utěšitel.

11a 2. Nefi 32:9.

13a pp Hyde, Orson.

b pp Smith, Samuel H.

c Mat. 28:19–20.

14a pp Pratt, Orson.

16a NaS 5:35.

20a Mat. 10:14;

Lukáš 10:11–12;

NaS 24:15; 60:15.

21a Mat. 5:11–12.

b pp Soud, souditi.

22a Efez. 6:14;

NaS 27:15–18.

ó vy starší církve mé, kteří jste dali jméno své, abyste mohli znáti vůli jeho ohledně sebe –

24 Vizte, pravím vám, že je povinností církve pomáhati při podporování rodin těch, a také podporovati rodiny těch, kdož jsou povoláni a musejí nezbytně býti posláni do světa, aby hlásali evangelium světu.

25 Pročež, já, Pán, vám dávám toto přikázání, abyste opatřili místo pro rodinu svou, nakolik jsou bratří vaši ochotni otevřítí srdce své.

26 A nechť všichni ti, kdož mohou opatřiti místo pro rodinu svou a podporu církve pro ni, neselžou v tom, aby šli do světa, ať na východ, nebo na západ, nebo na sever, nebo na jih.

27 Nechť prosí, a obdrží, nechť klepají, a bude jim otevřeno a bude jim oznámeno z výsosti, vpravdě ^aUtěšitelem, kam půjdou.

28 A opět, vpravdě pravím vám, že každý muž, jenž je povinen ^astarati se o svou vlastní ^brodinu, nechť se stará, a

neztratí nikterak korunu svou; a nechť pracuje v církvi.

29 Nechť každý člověk je ^a“pilný ve všech věcech. A ^blenoch nebude míti v církvi místo, ledaže činí pokání a napraví cesty své.

30 Pročež, nechť služebník můj Simeon Carter a služebník můj Emer Harris jsou sjednoceni ve službě;

31 A také služebník můj Ezra Thayre a služebník můj ^a“Thomas B. Marsh;

32 Také služebník můj Hyrum Smith a služebník můj Reynolds Cahoon;

33 A také služebník můj Daniel Stanton a služebník můj Seymour Brunson;

34 A také služebník můj Sylvester Smith a služebník můj Gideon Carter;

35 A také služebník můj Ruggles Eames a služebník můj Stephen Burnett;

36 A také služebník můj Micah B. Welton a také služebník můj Eden Smith. Tak jest. Amen.

ODDÍL 76

Vidění dané Josephu Smithovi, Prorokovi, a Sidneymu Rigdonovi v Hiramu ve státě Ohio 16. února 1832 (History of the Church, 1:245–252). Prorok v úvodu svého záznamu tohoto vidění napsal: „Po návratu z konference v Amherstu jsem pokračoval v překládání Písem. Z různých zjevení, jež byla přijata, bylo zřejmé, že mnoho důležitých bodů týkajících se spasení člověka bylo z Bible vyňato nebo ztraceno dříve, než byla sestavena. Jevilo se samozřejmým z pravd, které zbyly, že odměňuje-li Bůh každého podle skutků učiněných v těle, pojem ‚Nebe‘,

27a 2. Nefi 32:5;
NaS 8:2.
pp Duch Svatý.

28a 1. Tim. 5:8;
NaS 83:2.
b pp Rodina.

29a pp Píle.
b pp Lenost, líný.
31a pp Marsh, Thomas B.

jako odkaz na věčný domov Svätých, musí zahrnovati více království než jedno. V souladu s tím, . . . zatímco jsme překládali evangelium sv. Jana, já a starší Rigdon jsme viděli toto vidění.“ (History of the Church, 1:245.) Toto vidění bylo dáno poté, co Prorok přeložil Jana 5:29.

1–4, Pán je Bůh; 5–10, Tajemství království budou zjevena všem věrným; 11–17, Všichni vyjdou při vzkříšení spravedlných nebo nespravedlných; 18–24, Obyvatelé mnoha světů jsou syny a dcerami Bohu zplozenými skrze usmíření Ježíše Krista; 25–29, Anděl Boží padl a stal se ďáblem; 30–49, Synové zatracení budou trpěti věčným zatracením; všichni ostatní získávají určitý stupeň spasení; 50–70, Je popsána sláva a odměna oslavených bytostí v celestiálním království; 71–80, Jsou popsáni ti, kteří zdědí terestriální království; 81–113, Je vysvětlen stav lidí v telestiální, terestriální a celestiální slávě; 114–119, Věrní mohou viděti tajemství Božího království a porozuměti jim mocí Svätého Ducha.

SLYŠTE, ó vy nebesa, a nakloň ucho, ó země, a radujte se, obyvatelé jejich, neboť Pán je ^bBůh a kromě něho není ^cžádného ^dSpasitele.

2 ^aVeliká je moudrost jeho, ^bpodivuhodné jsou cesty jeho a

rozsah činů jeho nemůže nikdo odhaliti.

3 ^aZáměry jeho neselhávají, ani není nikoho, kdo může zadržeti ruku jeho.

4 Od věčnosti do věčnosti je ^a“tentýž a léta jeho nikdy ^bnepřestávají.

5 Neboť tak praví Pán – já, Pán, jsem ^a“milosrdný a milostivý k těm, kdož se mne ^bbojí, a těší mne poctíti ty, kdož mi ^cslouží ve spravedlivosti a v pravdě do konce.

6 Veliká bude odměna jejich a věčná bude ^a“sláva jejich.

7 A jim ^a“zjevím všechna ^btajemství, ano, všechna skrytá tajemství království svého od dávných dnů, a pro věky, které přijdou, jim budu oznamovati dobrou libost vůle své ohledně všech věcí týkajících se království mého.

8 Ano, dokonce divy věčnosti budou znáti, a věci, které přijdou, jim ukáží, dokonce věci mnoha pokolení.

9 A ^a“moudrost jejich bude veliká a ^bporozumění jejich

76 1a Iz. 1:2.

b Jer. 10:10.

pp Bůh, Božstvo –
Bůh Syn.

c Iz. 43:11; Ozeáš 13:4.

d pp Spasitel.

2a 2. Nefi 2:24;

NaS 38:1–3.

b Zjev. 15:3.

3a 1. Král. 8:56;

NaS 1:38; 64:31.

4a Židům 13:8;

NaS 35:1; 38:1–4;

39:1–3.

b Žalmy 102:25–27;

Židům 1:12.

5a Ex. 34:6;

Žalmy 103:8.

pp Milosrdenství,
milosrdný.

b Deut. 6:13;

Jozue 4:23–24.

pp Báti se, bázeň,
strach; Úcta.

c NaS 4:2.

6a pp Celestiální sláva.

7a NaS 42:61; 59:4;

98:12; 121:26–33.

b pp Tajemství Boží.

9a pp Moudrost.

b pp Porozumění.

bude sahati k nebi; a před nimi moudrost moudrých ^czahyne a porozumění rozvážných přijde vniveč.

10 Neboť ^aDuchem svým je ^bosvítím a ^cmocí svou jim oznámím tajemství vůle své – ano, dokonce ty věci, jež ^doko nevidělo ani ucho neslyšelo, jež dosud ani nevstoupily do srdce člověka.

11 My, Joseph Smith ml. a Sidney Rigdon, jsouce ^av Duchu šestnáctého dne v únoru v roce našeho Pána jeden tisíc osm set třicet dva –

12 Mocí ^aDucha byly ^boči naše otevřeny a porozumění naše bylo osvíceno, abychom viděli věci Boží a porozuměli jim –

13 Dokonce těm věcem, jež byly od počátku, dříve než byl svět, byly ustanoveny Otcem skrze jeho Jednorozeného Syna, jenž byl v lůně Otcově již od ^apočátku;

14 O němž vydáváme svědectví; a svědectví, které vydáváme, je plnost evangelia Ježíše Krista, jenž je Syn, jehož jsme viděli a s nímž jsme ^ahovořili v nebeském ^bvidění.

15 Neboť zatímco jsme konali práci ^apřekládání, již nám Pán

určil, došli jsme k dvacátému devátému verši páté kapitoly Janovy, který nám byl dán takto –

16 Hovoří o vzkříšení mrtvých, ohledně těch, kteří budou ^aslyšeti hlas ^bSyna Muže:

17 A vyjdou; ti, kteří činili ^adobro, ve ^bvzkříšení ^cspravedlných; a ti, kteří činili zlo, ve vzkříšení nespravedlných.

18 Nyní, toto způsobilo, že jsme se podivovali, neboť nám to bylo dáno Duchem.

19 A zatímco jsme ^ameditovali o těchto věcech, Pán se dotkl očí našeho porozumění a ony byly otevřeny a sláva Páně zářila kolem.

20 A my jsme spatřili ^aslávu Syna na ^bpravici ^cOtcově a přijali jsme z jeho plnosti;

21 A před jeho trůnem jsme viděli svaté ^aanděly a ty, kdož jsou ^bposvěceni, uctívající Boha a Beránka, kteří ho ^cuctívají na věky věků.

22 A nyní, po mnohých svědectvích, jež o něm byla dána, toto je ^asvědectví poslední ze všech, jež my o něm dáváme: ^bŽe on ^cžije!

23 Neboť jsme ho ^aviděli, vpravdě na pravici ^bBoží; a

9c Iz. 29:14;

2. Nefi 9:28–29.

10a Moroni 10:5.

^b PP Svědectví; Zjevení.

^c PP Moc.

^d Iz. 64:4; 1. Kor. 2:9;

3. Nefi 17:15–17;

NaS 76:114–116.

11a Zjev. 1:10.

12a PP Proměnění.

^b NaS 110:1; 137:1;

138:11, 29.

13a Mojž. 4:2.

14a NaS 109:57.

^b PP Vidění.

15a PP Překlad Josepha Smitha (PJS).

16a Jan 5:28.

^b PP Syn Muže.

17a PP Skutky.

^b PP Vzkříšení.

^c Skut. 24:15.

19a PP Přemítati.

20a PP Ježíš Kristus –

Sláva Ježíše Krista.

^b Skut. 7:56.

^c PP Bůh, Božstvo –
Bůh Otec.

21a Mat. 25:31;

NaS 130:6–7; 136:37.

^b PP Posvěcení.

^c PP Uctívání, uctívati.

22a PP Svědectví.

NaS 20:17.

23a PP Ježíš Kristus –

Kristova objevení se
po smrti.

^b PP Bůh, Božstvo –

Bůh Otec.

slyšeli jsme hlas vydávající svědectví, že je †Jednorozeným Otcovým –

24 Že †jím a skrze něho a od něho ^bsvěty jsou a byly stvořeny a obyvatelé jejich jsou †syny a dcerami Bohu zplozenými.

25 A toto jsme viděli také, a vydáváme svědectví, že †anděl Boží, který měl pravomoc v přítomnosti Boží, který se vzbouřil proti Jednorozenému Synovi, jehož Otec miloval a jenž byl v lůně Otcově, byl svržen dolů z přítomnosti Boha a Syna,

26 A byl nazván Zatracení, neboť nebesa nad ním plakala – byl to †Lucifer, syn jitra.

27 A hleděli jsme, a hle, on †padl! Padl, dokonce syn jitra!

28 A zatímco jsme byli ještě v Duchu, Pán nám přikázal, abychom to vidění zapsali; neboť jsme spatřili Satana, onoho starého †hada, a to ^bďábla, jenž se †vzbouřil proti Bohu a snažil se zmocnit se království našeho Boha a jeho Krista –

29 Pročež, vede †válku se svatými Božími a obklíčuje je kolem dokola.

30 A my jsme viděli vidění ohledně utrpení těch, s nimiž

vedl válku a které přemohl, neboť takto k nám přišel hlas Páně:

31 Tak praví Pán ohledně všech těch, kdož znají mou moc a byli učiněni podílníky jejími a strpěli skrze moc ďáblu, aby byli †přemoženi a aby popřeli pravdu a vzdorovali moci mé –

32 To jsou ti, kteří jsou †syny ^bzatracení, o nichž pravím, že by pro ně bylo lépe, kdyby se byli nikdy nenarodili;

33 Neboť jsou nádobami hněvu, odsouzeni, aby trpěli hněvem Božím s ďáblem a s anděly jeho ve věčnosti;

34 O nichž jsem pravil, že není žádného †odpuštění v tomto světě, ani ve světě, který přijde –

35 Protože †popřeli Svatého Ducha přijavše ho a protože popřeli Jednorozeného Syna Otcova, ^bukřižovavše ho v sobě a uvodivše ho do veřejné potupy.

36 To jsou ti, již odejdou do †jezera ohně a síry s ďáblem a s anděly jeho –

37 A jediní, nad nimiž bude míti druhá †smrt jakoukoli moc;

38 Ano, vpravdě, †jediní, kteří nebudou vykoupeni v příhodném čase Páně po vytrpění hněvu jeho.

23c Jan 1:14.
pp Jednorozený.

24a Židům 1:1–3;
3. Nefi 9:15;
NaS 14:9; 93:8–10.
b Mojž. 1:31–33; 7:30.
pp Stvoření, stvořití.

c Skut. 17:28, 29;
Židům 12:9;
pp Synové a dcery Boží.

25a NaS 29:36–39;

Mojž. 4:1–4.
pp Ďábel.

26a Iz. 14:12–17.

pp Lucifer.

27a Lukáš 10:18.

28a Zjev. 12:9.

b pp Ďábel.

c pp Válka v nebi.

29a Zjev. 13:7;
2. Nefi 2:18; 28:19–23.

31a pp Odpadlictví.

32a pp Synové zatracení.

b NaS 76:26;

Mojž. 5:22–26.

34a Mat. 12:31–32.

pp Odpustiti.

35a 2. Petr. 2:20–22;

Alma 39:6.

pp Neprominutelný hřích.

b Židům 6:4–6;

1. Nefi 19:7;

NaS 132:27.

36a Zjev. 19:20;

20:10; 21:8;

2. Nefi 9:16; 28:23;

Alma 12:16–18;

NaS 63:17.

37a pp Smrt, duchovní.

38a pp Synové zatracení.

39 Neboť všichni ostatní budou ^avyvedeni ^bvzkříšením mrtvých skrze vítězství a slávu ^cBeránkovu, jenž byl zabit, jenž byl v lůně Otcově dříve, než světy byly učiněny.

40 A toto je ^aevangelium, radostné zvěsti, o nichž nám hlas z nebe vydal svědectví –

41 Že přišel na svět, a to Ježíš, aby byl ^aukřižován pro svět a aby ^bnesl hříchy ^csvěta a aby ^dposvětil svět a aby jej ^eočistil od veškeré nespravedlivosti;

42 Že skrze něho mohou být ^aspaseni všichni, které Otec dal do moci jeho a učinil skrze něj;

43 Jenž oslavuje Otce a dává spasení všem dílům rukou svých, kromě těch synů zatracení, kteří popírají Syna poté, co ho Otec zjevil.

44 Pročež, dává spasení všem kromě nich – oni odejdou do ^anekončícího ^btrestu, což je nekonečný trest, což je věčný trest, aby vládli s ^cďáblem a s anděly jeho ve věčnosti, kde ^dčerv jejich neumírá a oheň není uhašen, což jsou muka jejich –

45 A ^akonec toho, ani místo toho, ani muka jejich žádný člověk nezná;

46 Ani to nebylo zjeveno, ani není, ani nebude zjeveno člověku, kromě těch, kdož jsou učiněni podílníky toho;

47 Nicméně, já, Pán, to ukazuji ve vidění mnohým, ale okamžitě je opět uzavírám;

48 Pročež, konci, šířce, výšce, ^ahloubce a bídě toho oni nerozumějí, ani žádný člověk kromě těch, již jsou ^bustanoveni k tomuto odsouzení.

49 A my jsme slyšeli hlas řkoucí: Zapište toto vidění, neboť hle, toto je konec vidění o utrpení bezbožných.

50 A opět, my vydáváme svědectví – neboť jsme viděli a slyšeli, a toto je ^asvědectví o evangeliu Kristovu ohledně těch, kdož vyjdou ve ^bvzkříšení spravedlných –

51 To jsou ti, kdož přijali svědectví o Ježíšovi a ^auvěřili ve jméno jeho a byli ^bpokřtěni podle ^czpůsobu pohřbení jeho, jsouce ^dpohřbeni do vody ve jménu jeho, a to podle příkázání, jež on dal –

52 Aby zachováváním příkázání mohli být ^aomyti a ^bočištěni od všech hříchů svých a mohli obdržeti Svatého Ducha vklá-

39a Tj. vykoupení; viz verš 38. Všichni budou vzkříšeni. Viz Alma 11:41–45.
pp Oživití.
b pp Vzkříšení.
c pp Ježíš Kristus.
40a 3. Nefi 27:13–22.
pp Evangelium; Plán vykoupení.
41a pp Ukřižování.
b Iz. 53:4–12;
Židům 9:28.

c 1. Jan. 2:1–2.
d pp Posvěcení.
e pp Vykoupení, vykoupěný, vykoupiti.
42a pp Spasení.
44a NaS 19:6–12.
b pp Zatracení.
c pp Ďábel.
d Iz. 66:24;
Marek 9:43–48.
45a NaS 29:28–29.
48a Zjev. 20:1.

b Alma 42:22.
50a pp Svědectví.
b pp Vzkříšení.
51a NaS 20:25–27, 37.
b pp Křest, křtění.
c NaS 128:13.
d Řím. 6:3–5.
pp Křest, křtění – Křest ponořením.
52a 2. Nefi 9:23;
Moroni 8:25–26.
b pp Čistota, čistý, nečistý.

dáním ^crukou toho, kdo je ^avy-
svěcen a zpečetěn k této ^cmoci;

53 A kdož přemáhají vírou
a jsou ^azpečetění ^bSvatým
Duchem zaslíbení, kterého Otec
vylévá na všechny ty, kdož jsou
spravedlní a pravdiví.

54 To jsou ti, kdož jsou církví
^aPrvorozeného.

55 To jsou ti, do jejichž rukou
dal Otec ^avšechny věci –

56 To jsou ti, kdož jsou ^akněží
a králové, kdož přijali z plnosti
jeho a ze slávy jeho;

57 A jsou ^akněží Nejvyššího
podle řádu Melchisedechova,
jenž byl podle řádu ^bEnochova,
jenž byl podle ^cřádu Jednoroz-
ného Syna.

58 Pročež, jak je psáno, oni jsou
^abohové, a to ^bsynové ^cBoží –

59 Pročež, ^avšechny věci jsou
jejich, ať život, nebo smrt, nebo
věci přítomné, nebo věci, které
přijdou, všechny jsou jejich a oni
jsou Kristovi a Kristus je Boha.

60 A oni ^apřemohou všechny
věci.

61 Pročež, nechť žádný člověk
^aneoslavuje člověka, ale místo
toho nechť ^boslavuje Boha, jenž
^cpodrobí všechny nepřátele pod
nohy své.

62 Tito budou ^adlíti v ^bpřítom-
nosti Boha a jeho Krista na věky
věků.

63 Toto jsou ^ati, které přivede
s sebou, až bude ^bpřicházeti
v oblacích nebes, aby ^cvládl na
zemi nad lidem svým.

64 Toto jsou ti, kdož bu-
dou míti podíl na ^aprvním
vzkříšení.

65 Toto jsou ti, kdož vyjdou ve
^avzkříšení spravedlných.

66 Toto jsou ti, kdož přicházejí
na ^ahoru ^bSion a do města Boha
živého, nebeského místa nej-
svatějšího ze všech.

67 Toto jsou ti, kdož přichá-
zejí k nespočetnému zástupu
andělů, k všeobecnému shro-

52c pp Dar Ducha
Svatého; Ruce, jejich
vkládání.

d pp Vysvěcení,
vysvětití.

e pp Pravomoc.

53a pp Pečetění, pečetiti.

b Efez. 1:13;

NaS 88:3–5.

pp Svätý Duch
zaslíbení.

54a Židům 12:23;

NaS 93:21–22.

pp Prvorozený.

55a 2. Petr. 1:3–4;

NaS 50:26–28;

84:35–38.

56a Ex. 19:6;

Zjev. 1:5–6; 20:6.

57a pp Kněz,

Melchisedechovo
kněžství.

b Gen. 5:21–24.

pp Enoch.

c NaS 107:1–4.

58a Žalmy 82:1, 6;

Jan 10:34–36.

pp Člověk, lidé –

Člověk, možnost
státí se podobným
Nebeskému Otcí.

b pp Synové a dcery
Boží.

c NaS 121:32.

pp Bůh, Božstvo.

59a Lukáš 12:42–44;

3. Nefi 28:10;

NaS 84:36–38.

60a Zjev. 3:5; 21:7.

61a Jan 5:41–44;

1. Kor. 3:21–23.

b 2. Nefi 33:6;

Alma 26:11–16.

pp Sláva.

c NaS 49:6.

62a Žalmy 15:1–3; 24:3–4;

1. Nefi 15:33–34;

Mojž. 6:57.

b NaS 130:7.

pp Věčný život.

63a NaS 88:96–98.

pp Druhý příchod
Ježíše Krista.

b Mat. 24:30.

c NaS 58:22.

pp Ježíš Kristus –
Mileniální vláda
Kristova.

64a Zjev. 20:6.

65a pp Vzkříšení.

66a Iz. 24:23;

Židům 12:22–24;

Zjev. 14:1;

NaS 84:2; 133:56.

b pp Sion.

máždění a církvi ^a“Enocha a ^bPrvorozeného.

68 Toto jsou ti, jejichž jména jsou ^a“zapsána v nebesích, kde Bůh a Kristus jsou ^bsoudcem všech.

69 Toto jsou ti, kdož jsou ^a“spravedlní lidé, učinění ^bdokonalými skrze Ježíše, prostředníka nové ^csmlouvy, jež vykonal toto dokonalé ^d“usmíření skrze prolití své vlastní ^ekrve.

70 Toto jsou ti, jejichž tělo je ^a“celestiální, jejichž ^bsláva je slávou ^cslunce, vpravdě slávou Boha, nejvyššího ze všech, o jehož slávě je psáno, že je pro ni příznačná sláva slunce na obloze.

71 A opět, viděli jsme ^a“terestriální svět, a vizte a hleďte, toto jsou ti, kdož jsou z terrestriálních, jejichž sláva se liší od slávy církve Prvorozeného, která obdržela plnost Otcovu, tak jak se ^bměsíc liší od slunce na obloze.

72 Vizte, toto jsou ti, kdož zemřeli ^a“bez ^bzákona;

73 A také ti, kdož jsou ^a“duchové lidí držení ve ^bvězení, které Syn navštívil a jimž ^ckázal ^d“evangelium, aby mohli být souzeni podle lidí v těle;

74 Kdož nepřijali ^a“svědectví o Ježíšovi v těle, ale potom je přijali.

75 Toto jsou ti, kdož jsou úctyhodní lidé země, kdož byli zaslepeni vychytralostí lidí.

76 Toto jsou ti, kdož přijímají ze slávy jeho, ale ne z plnosti jeho.

77 Toto jsou ti, kdož přijímají z přítomnosti Synovy, ale ne z plnosti Otcovy.

78 Pročež, jsou ^a“tělem terrestriálním, a ne tělem celestiálním a liší se ve slávě jako se měsíc liší od slunce.

79 Toto jsou ti, kdož nejsou ^a“udatní ve svědectví o Ježíšovi; pročež, nezískávají korunu nad královstvím našeho Boha.

80 A nyní, toto je konec vidění, které jsme viděli o terrestriálních, jež nám Pán přikázal napsati, zatímco jsme ještě byli v Duchu.

81 A opět, viděli jsme slávu ^a“telestiálních, kterážto sláva je slávou menší, tak jak se sláva hvězd liší od slávy měsíce na obloze.

82 Toto jsou ti, kdož nepřijali evangelium Kristovo, ani ^a“svědectví o Ježíšovi.

83 Toto jsou ti, kdož nepopírají Svatého Ducha.

67a NaS 45:9–12.

b Židům 12:23;

NaS 76:53–54.

pp Prvorozený.

68a pp Kniha života.

b pp Ježíš Kristus – Soudce.

69a NaS 129:3; 138:12.

b Moroni 10:32–33.

c pp Nová a věčná smlouva.

d pp Usmíření, usmířiti.

e pp Krev.

70a NaS 88:28–29;

131:1–4; 137:7–10.

pp Celestiální sláva.

b NaS 137:1–4.

c Mat. 13:43.

71a NaS 88:30.

pp Terestriální sláva.

b 1. Kor. 15:40–41.

72a NaS 137:7, 9.

b pp Zákon.

73a Alma 40:11–14.

pp Duch.

b NaS 88:99; 138:8.

pp Peklo; Spasení pro mrtvé.

c 1. Petr. 3:19–20; 4:6;

NaS 138:28–37.

d pp Evangelium.

74a pp Svědectví.

78a 1. Kor. 15:40–42.

79a NaS 56:16.

81a NaS 88:31.

pp Telestiální sláva.

82a NaS 138:21.

84 Toto jsou ti, kdož jsou svrženi dolů do ^apekla.

85 Toto jsou ti, kdož nebudou vykoupeni od ^a“dábla před ^bposledním vzkříšením, dokud Pán, a to Kristus ^a“Beránek, nedokončí dílo své.

86 Toto jsou ti, kdož nepřijímají z plnosti jeho ve věčném světě, ale ze Svatého Ducha skrze přísluhování terestriálních;

87 A terestriální skrze ^a“přísluhování celestiálních.

88 A také telestiální to přijímají z přísluhování andělů, kteří jsou určeni, aby jim sloužili, neboli kteří jsou určeni, aby pro ně byli sloužícími duchy; neboť oni budou dědici spasení.

89 A tak jsme viděli v nebeském vidění slávu telestiálních, jež přesahuje veškeré chápání;

90 A žádný člověk to nezná kromě toho, jemuž to Bůh zjevil.

91 A tak jsme viděli slávu terestriálních, která vyniká ve všech věcech nad slávu telestiálních, a to ve slávě a v moci a v síle a v panství.

92 A tak jsme viděli slávu celestiálních, která vyniká ve všech věcech – kde Bůh, vpravdě Otec, vládne na trůnu svém na věky věků;

93 Před jehož trůnem se vše sklání v pokorné ^a“úctě a vzdává mu slávu na věky věků.

94 Ti, kdož dlí v ^a“přítomnosti jeho, jsou církví ^bPrvorozeného; a oni vidí, jak jsou viděni, a ^a“poznávají, jak jsou poznáváni, přijavše z plnosti jeho a z ^a“milosti jeho;

95 A on je činí ^a“rovnými v moci a v síle a v panství.

96 A sláva celestiálních je jedna, tak jako sláva ^a“slunce je jedna.

97 A sláva terestriálních je jedna, tak jako sláva měsíce je jedna.

98 A sláva telestiálních je jedna, tak jako sláva hvězd je jedna; neboť jako se jedna hvězda liší od druhé hvězdy ve slávě, právě tak se liší jeden od druhého ve slávě v telestiálním světě;

99 Neboť toto jsou ti, kdož jsou ^a“Pavlovi a Apollovi a Petrovi.

100 Toto jsou ti, kdož říkají, že někteří jsou jednoho a někteří druhého – někteří Kristovi a někteří Janovi a někteří Mojžíšovi a někteří Eliasovi a někteří Ezaiášovi a někteří Izaiášovi a někteří Enochovi;

101 Ale nepřijali evangelium, ani svědectví o Ježíšovi, ani proroky, ani ^a“věčnou smlouvu.

102 A konečně, toto jsou ti, kdož nebudou shromážděni se svatými, aby byli ^a“uchopeni a vyzviženi k ^bcírkvi Prvorozeného a přijati do oblaku.

103 Toto jsou ^a“ti, kdož jsou

84a 2. Nefi 9:12;

Alma 12:11.

pp Peklo.

85a pp Dábel.

b Alma 11:41;

NaS 43:18; 88:100–101.

c pp Beránek Boží.

87a NaS 138:37.

93a pp Úcta.

94a NaS 130:7.

b pp Prvorozený.

c 1. Kor. 13:12.

d pp Milost.

95a NaS 29:13; 78:5–7;

84:38; 88:107; 132:20.

96a 1. Kor. 15:40–41.

99a 1. Kor. 3:4–7, 22.

101a pp Nová a věčná smlouva.

102a 1. Tes. 4:16–17;

NaS 88:96–98.

b NaS 78:21.

103a Zjev. 21:8;

NaS 63:17–18.

^blháři a kouzelníci a ^ccizoložníci a smilníci a kdokoli, kdo miluje a činí lež.

104 Toto jsou ti, kdož trpí ^ahněvem Božím na zemi.

105 Toto jsou ti, kdož trpí ^aodplatou věčného ohně.

106 Toto jsou ti, kdož jsou svrženi do ^apekla a ^btrpí hněvem ^cVšemohoucího Boha až do ^dplnosti časů, kdy Kristus ^epodrobí všechny nepřátele pod nohy své a uvede v ^fdokonalost dílo své;

107 Kdy předá království a předloží ho Otcí bez poskvny řka: Já jsem přemohl a ^ašlapal jsem ^bvinný lis sám, a to vinný lis prudkosti hněvu Všemohoucího Boha.

108 Pak bude korunován korounu slávy své, aby seděl na ^atrůnu moci své a vládl na věky věků.

109 Ale vizte a hleďte, viděli jsme slávu a obyvatele telestiálního světa, že byli tak nespočetní, jako hvězdy na obloze nebeské nebo jako písek na břehu mořském;

110 A slyšeli jsme hlas Páně řkouc: Tito všichni skloní koleno a každý jazyk ^avyzná toho, jenž sedí na trůně na věky věků;

111 Neboť budou souzeni podle skutků svých, a každý

člověk obdrží podle svých vlastních ^askutků, své vlastní panství, v ^bpříbytcích, které jsou připraveny;

112 A budou služebníky Nejvyššího; ale tam, ^akde ^bdílí Bůh a Kristus, nemohou přijíti, světy bez konce.

113 Toto je konec vidění, jež jsme viděli, jež nám bylo přikázáno napsati, zatímco jsme byli ještě v Duchu.

114 Ale ^aveliká a podivuhodná jsou díla Páně a ^btajemství království jeho, jež nám ukázal, jež přesahují veškeré chápání ve slávě a v síle a v panství;

115 Kteréžto nám přikázal, že nemáme psáti, zatímco jsme ještě byli v Duchu, a člověku není ^adovoleno je vysloviti;

116 Ani člověk není ^aschopen je oznámiti, neboť ona mohou býti viděna a ^bpochopena pouze mocí Svatého Ducha, jehož Bůh uděluje těm, kteří jej milují a očišťují se před ním;

117 Kterým uděluje tuto výsadu, aby uviděli a poznali sami;

118 Aby skrze moc a projev Ducha, zatímco jsou v těle, mohli býti schopni snéstí přítomnost jeho ve světě slávy.

119 A Bohu a Beránku buď sláva a čest a panství na věky věků. Amen.

103b pp Lhaní.
c pp Cizoložství.

104a pp Zatracení.

105a Judas 1:7.

106a pp Peklo.

b NaS 19:3–20.

c NaS 87:6.

d Efez. 1:10.

e 1. Kor. 15:24–28.

f Židům 10:14.

107a Zjev. 19:15;

NaS 88:106;

133:46–53.

b Gen. 49:10–12;

Iz. 63:1–3.

108a NaS 137:3.

110a Filip. 2:9–11;

Mos. 27:31.

111a Zjev. 20:12–13.

pp Skutky.

b Jan 14:2;

NaS 59:2; 81:6.

112a NaS 29:29.

b Zjev. 21:23–27.

114a Zjev. 15:3;

Morm. 9:16–18;

Mojž. 1:3–5.

b Jákob 4:8.

115a 2. Kor. 12:4.

116a 3. Nefi 17:15–17;

19:32–34.

b 1. Kor. 2:10–12.

ODDÍL 77

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, v Hiramu ve státě Ohio v březnu 1832 (History of the Church, 1:253–255). Prorok napsal: „V souvislosti s překladem Písem jsem obdržel následující vysvětlení Zjevení Sv. Jana.“ (History of the Church, 1:253.)

1–4, Zvířata mají ducha a budou dlítí ve věčné blaženosti na nesmrtelné zemi; 5–7, Tato země má časnou existenci trvající 7000 let; 8–10, Různí andělé znovuzřizují evangelium a slouží na zemi; 11, Zpečetění 144 000; 12–14, Kristus přijde na počátku sedmého tisíciletí; 15, Dva proroci budou vzbuzeni pro židovský národ.

OTÁZKA: Co je „moře skleněné, o kterém mluví Jan ve 4. kapitole a v 6. verši Zjevení?

Odpověď: Je to ^bzemě ve svém posvěceném, nesmrtelném a ^cvěčném stavu.

2 Ot.: Co máme rozumět čtyřmi zvířaty, o kterých se mluví v tomtěž verši?

Od.: Jsou to „obrazné výrazy použité Zjevovatelem, Janem, při popisování ^bnebe, ^cráje Božího, ^dšťěstí člověka a zvířat a lezoucích tvorů a ptactva ve vzduchu; to, co je duchovní, je v podobnosti toho, co je časné; a to, co je časné, v podobnosti toho, co je duchovní; ^educh člověka v podobnosti osoby jeho, jako také duch ^fzvířete a každé-

ho jiného stvoření, které Bůh stvořil.

3 Ot.: Jsou ona čtyři zvířata omezena na jednotlivá zvířata, nebo představují třídy nebo řády?

Od.: Jsou omezena na čtyři jednotlivá zvířata, jež byla ukázána Janovi, aby zpodobnila slávu tříd bytostí v jejich určeném řádu nebo ^asféře stvoření, v radosti ze své věčné ^bblaženosti.

4 Ot.: Jak máme rozumět očím a křídlům, která měla zvířata?

Od.: Oči jejich představují světlo a ^apoznání, to znamená, že jsou plná poznání; a křídla jejich představují ^bmoc, pohybovat se, jednat, atd.

5 Ot.: Jak máme rozumět čtyřmiadvaceti „starším, o kterých mluví Jan?

Od.: Máme tomu rozumět tak, že tito starší, které Jan viděl, byli starší, již byli ^bvěrní v díle služby a byli mrtví; již patřili k ^csedmi církvím a byli tehdy v ráji Božím.

6 Ot.: Jak máme rozumět knize, kterou Jan viděl, která byla ^azapečetěna na zadní straně sedmi pečeti?

77 1a NaS 130:6–9.

b NaS 88:17–20, 25–26.

c PP Celestiální sláva;
Země – Konečný stav země.

2a PP Symbolika.

b PP Nebe.

c PP Ráj.

d PP Radost.

e Eter 3:15–16;

Abr. 5:7–8.

PP Duch.

f Mojž. 3:19.

3a NaS 93:30; Mojž. 3:9.

b NaS 93:33–34.

4a PP Poznání, znalost.

b PP Moc.

5a Zjev. 4:4, 10.

b Zjev. 14:4–5.

c Zjev. 1:4.

6a Zjev. 5:1.

Od.: Máme tomu rozuměti tak, že obsahuje zjevenou vůli, ^btajemství a díla Boží; skryté věci spravování jeho ohledně této země během sedmi tisíc let jejího trvání neboli její časné existence.

7 Ot.: Jak máme rozuměti sedmi pečetím, kterými byla zapečetěna?

Od.: Máme tomu rozuměti tak, že první pečeť obsahuje věci „prvního tisíciletí a druhá stejně tak druhého tisíciletí a tak dále až k sedmé.

8 Ot.: Jak máme rozuměti čtyřem andělům, o kterých se mluví v 7. kapitole a v 1. verši Zjevení?

Od.: Máme tomu rozuměti tak, že to jsou čtyři andělé vyslaní od Boha, kterým je dána moc nad čtyřmi částmi země, aby zachránili život a aby ničili; toto jsou ti, již mají „věčné evangelium, aby ho svěřili každému národu, pokolení, jazyku a lidu; majíce moc uzavřítí nebesa, zpečetiti k životu nebo svrhnutí do ^bkrajin temnoty.

9 Ot.: Jak máme rozuměti andělovi vystupujícímu od východu, Zjevení, 7. kapitola a 2. verš?

Od.: Máme tomu rozuměti tak, že anděl vystupující od východu je ten, jemuž je dána pečeť Boha živého nad dvanác-

ti kmeny „Izraele; pročež, volá na čtyři anděly mající věčné evangelium řka: Neškodte zemi ani moři ani stromům, dokud nezpečetíme služebníky Boha svého na ^bčelech jejich. A jestliže to přijmete, toto je „Elias, který přijde, aby shromáždil kmeny Izraele a „znovuzřídil všechny věci.

10 Ot.: Ve které době mají býti věci, o nichž se mluví v této kapitole, uskutečněny?

Od.: Mají býti uskutečněny v „šestém tisíciletí neboli po otevření šesté pečeti.

11 Ot.: Jak máme rozuměti zpečetění jednoho „sta a čtyřiceti čtyř tisíc ze všech kmenů Izraele – dvanáct tisíc z každého kmene?

Od.: Máme tomu rozuměti tak, že ti, kdo jsou zpečetěni, jsou ^bvysokými kněžími vysvěcenými k svatému řádu Božímu, aby spravovali věčné evangelium; neboť oni jsou těmi, kdo jsou vysvěceni z každého národa, pokolení, jazyka a lidu skrze anděly, kterým je dána moc nad národy země, aby přivedli tolik, kolik jich chce přijíti, do církve „Prvorozeného.

12 Ot.: Jak máme rozuměti zatroubení „trub zmíněnému v 8. kapitole Zjevení?

Od.: Máme tomu rozuměti tak, že tak jako Bůh učinil svět v šesti dnech a sedmého dne dokončil

6b PP Tajemství Boží.
c PP Země.

7a NaS 88:108–110.

8a Zjev. 14:6–7.

b Mat. 8:11–12; 22:1–14;
NaS 133:71–73.

9a Zjev. 7:4–8.

b Ezech. 9:4.

c PP Elias.

d PP Znovuzřízení
evangelia.

10a Zjev. 6:12–17.

11a Zjev. 14:3–5.

b PP Vysoký kněz.

c NaS 76:51–70.

PP Prvorozený.

12a Zjev. 8:2.

dílo své a ^bposvětil ho a také učinil člověka z ^cprachu země, právě tak na počátku sedmého tisíciletí Pán Bůh ^dposvětil zemi a dokončí spasení člověka a bude ^esouditi všechny věci a ^fvykoupí všechny věci, kromě těch, které nedal do moci své, až zpečetí všechny věci pro konec všech věcí; a zatroubení trub sedmi andělů jsou přípravou a dokončením díla jeho na počátku sedmého tisíciletí – přípravou cesty před dobou příchodu jeho.

13 Ot.: Kdy se uskuteční věci, o kterých se píše v 9. kapitole Zjevení?

Od.: Uskuteční se po otevření sedmé pečeti, před příchodem Krista.

14 Ot.: Jak máme rozuměti knížce, již ^apozřel Jan, jak je zmíněno v 10. kapitole Zjevení?

Od.: Máme tomu rozuměti tak, že to pro něj bylo posláni a nařízení ^bshromáždit kmeny Izraele; vizte, toto je Elias, jenž, jak je psáno, musí přijíti a ^cznovuzřídit všechny věci.

15 Ot.: Jak má být porozuměno dvěma ^asvědkům v jedenácté kapitole Zjevení?

Od.: Jsou to dva proroci, kteří budou vzbuzeni pro ^bžidovský národ v ^cposledních dnech, v čase ^dznovuzřízení, a mají prorokovati Židům poté, co budou shromážděni a postaví město Jeruzalém v ^ezemi otců svých.

ODDÍL 78

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Hiramu ve státě Ohio v březnu 1832 (History of the Church, 1:255–257). Josephu Smithovi byl dán Pánem rád se záměrem zřídit zásobárnu pro chudé. Nebylo vždy žádoucí, aby totožnost jednotlivců, které Pán oslovoval ve zjeveních, byla známa světu; odtud, ve vydání tohoto a některých následujících zjevení, byli bratři zmiňováni jiným jménem než svým vlastním. Když nutnost pro uchovávání jmen jednotlivců v tajnosti pominula, byla potom uvedena jejich skutečná jména v hranatých závorkách. Jelikož dnes neexistuje žádná nezbytná potřeba pokračovati v používání zašifrovaných jmen, jsou zde nyní používána pouze skutečná jména, jak byla uvedena v původních rukopisech.

1–4, *Svatí mají zorganizovati a zřídit zásobárnu; 5–12, Moudré používání jejich majetku povede*

ke spasení; 13–14, Církev má být nezávislá na pozemské moci; 15–16, Michal (Adam) slouží pod

12b Gen. 2:1–3;
Ex. 20:11; 31:12–17;
Mos. 13:16–19;
Mojž. 3:1–3;
Abr. 5:1–3.
c Gen. 2:7.
d NaS 88:17–20.
e pp Ježíš Kristus –

Soudce.
f pp Vykoupení,
vykoupěný,
vykoupiti.
14a Ezech. 2:9–10; 3:1–4;
Zjev. 10:10.
b pp Izrael –
Shromáždění Izraele.

c Mat. 17:11.
15a Zjev. 11:1–14.
b pp Židé.
c pp Poslední dny.
d pp Znovuzřízení
evangelia.
e Amos 9:14–15.

vedením Svatého (Krista); 17-22, Požehnaní jsou věrní, neboť oni zdědí všechny věci.

PÁN promluvil k Josephu Smithovi ml. řka: Poslouchejte mě, praví Pán, váš Bůh, vy, kteří jste vysvěceni k "vysokému kněžství církve mé, kteří jste se shromáždili;

2 A naslouchejte "radě toho, kdo vás ^bvysvětil z výsosti, kdo bude promlouvati do uší vašich slova moudrosti, aby spasení mohlo být pro vás v té věci, kterou jste předložili přede mne, praví Pán Bůh.

3 Neboť vpravdě pravím vám, přišel čas, a je nyní na dosah; a vizte a hleďte, musí nezbytně být, aby bylo "zorganizování lidí mých v usměrňování a zřízení záležitostí ^bzásobárny pro "chudé z lidu mého, jak na tomto místě, tak v zemi "Sion -

4 Pro trvalé a věčné zřízení a řád pro církev mou, podpořiti věc, k níž jste se zavázali, pro spasení člověka a pro slávu vašeho Otce, jenž je v nebi;

5 Abyste si mohli být "rovni v poutech nebeských věcí, ano, a pozemských věcí také, pro získání věcí nebeských.

6 Neboť nejste-li si rovni v pozemských věcech, nemůžete si být rovni v získání věcí nebeských;

7 Neboť chcete-li, abych vám dal místo v "celestiálním světě, musíte se ^bpřipraviti "konáním věcí, jež jsem vám přikázal a jež od vás požaduji.

8 A nyní, vpravdě, tak praví Pán, je nutné, aby všechny věci byly konány k "slávě mé, vámi, již jste spojeni v tomto ^břádu;

9 Neboli jinými slovy, nechť služebník můj Newel K. Whitney a služebník můj Joseph Smith ml. a služebník můj Sidney Rigdon zasednou v radě se svatými, kteří jsou v Sionu;

10 Jinak bude "Satan usilovati o to, aby odvrátil srdce jejich od pravdy, takže budou zaslepeni a neporozumějí věcem, které jsou pro ně připraveny.

11 Pročež, přikázání dávám vám, abyste se připravili a zorganizovali se poutem neboli věčnou "smlouvou, jež nemůže být porušena.

12 A ten, kdo ji poruší, ztratí úřad svůj a postavení v církvi a bude vydán "týráním Satanem až do dne vykoupení.

13 Vizte, toto je příprava, kterou vás připravuji, a základ a příklad, který vám dávám, čímž můžete uskutečniti přikázání, která jsou vám dána;

14 Aby skrze mou prozřetelnost, nehledě na "soužení, jež na vás sestoupí, aby církev mohla

78 1a PP Melchisedechovo kněžství.

2a PP Rada.

b PP Vysvěceni, vysvětití.

3a NaS 82:11-12, 15-21.

b NaS 72:9-10; 83:5-6.

c NaS 42:30-31.

PP Blaho a sociální péče.

d NaS 57:1-2.

5a NaS 49:20.

PP Zákon zasvěcení, zasvětití.

7a PP Celestiální sláva.

b NaS 29:8; 132:3.

c NaS 82:10.

8a Mojš. 1:39.

b NaS 92:1.

10a PP Ďábel.

11a PP Smlouva.

12a 1. Kor. 5:5;

NaS 82:21; 104:8-10.

14a NaS 58:2-4.

býti nezávislá nad veškerým ostatním stvořením pod celestiálníním světem;

15 Abyste mohli vystoupiti ke "koruně připravené pro vás a býti učiněni ^bvládci nad mnohými královstvími, praví Pán Bůh, Svatý Sionu, jenž zřídil základy "Adam-on-di-Ahman;

16 Jenž určil "Michala knížetem vašim a utvrdil nohy jeho a ustanovil ho na výsostech a dal mu klíče spasení s radou a pod vedením Svatého, jenž je bez počátku dnů či konce života.

17 Vpravdě, vpravdě, pravím vám, vy jste malé děti a dosud jste neporozuměli, jak veliká požehnání má Otec ve svých vlastních rukou a která pro vás připravil;

18 A vy nemůžete "sněsti

všechny věci nyní; nicméně, buďte dobré mysli, neboť já vás ^bpovedu kupředu. Království je vaše a požehnání jeho jsou vaše a bohatství "věčnosti jsou vaše.

19 A ten, kdo přijímá všechny věci s "vděčností, bude učiněn slavným; a věci této země mu budou přidány, až ^bstonásobně, ano, a více.

20 Pročež, konejte věci, které jsem vám přikázal, praví Vykupitel váš, a to Syn "Ahman, jenž připravuje všechny věci, dříve než vás ^bvezme;

21 Neboť vy jste "církví Prvorozeného a on vás ^bvezme vzhůru v oblaku a určí každému člověku jeho díl.

22 A ten, kdo je věrný a "moudrý ^bsprávce, zdědí "všechny věci. Amen.

ODDÍL 79

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Hiramu ve státě Ohio v březnu 1832 (History of the Church, 1:257).

1–4, Jared Carter je povolán kázati evangelium skrze Utěšitele.

VPRAVDĚ pravím tobě, že je vůlí mou, aby služebník můj Jared Carter šel opět do východních zemí, od místa k místu a od města k městu, v moci

"vysvěcení, jímž byl vysvěcen, hlásaje radostné zvěsti veliké radosti, a to věčné evangelium.

2 A já na něj sešlu "Utěšitele, jenž ho bude učiti pravdě a cestě, kterou půjde;

3 A nakolik bude věrný, budu ho opět korunovati snopy.

15a PP Koruna; Oslavení.
b Zjev. 5:10;
NaS 76:56–60; 132:19.
c PP Adam-on-di-Ahman.

16a NaS 27:11;
107:54–55.
PP Adam.

18a Jan 16:12;
3. Nefi 17:2–3;

NaS 50:40.
b NaS 112:10.
c PP Věčný život.
19a Mos. 2:20–21.
PP Díkúvzdání, díky.
b Mat. 19:29.

20a NaS 95:17.
b 1. Tes. 4:17.
21a NaS 76:53–54.
b NaS 88:96–98.

22a NaS 72:3–4.
b PP Správce, správcovství.
c NaS 84:38.

79 1a NaS 52:38.
PP Vysvěcení, vysvětití.
2a Jan 14:26.
PP Utěšitel.

4 Pročež, nechť se srdce tvé raduje, služebníče můj Jarede

Cartere, a “neboj se, praví Pán tvůj, a to Ježíš Kristus. Amen.

ODDÍL 80

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Hiramu ve státě Ohio v březnu 1832 (History of the Church, 1:257).

1–5, Stephen Burnett a Eden Smith jsou povoláni kázati na jakémkoli místě, které si zvolí.

VPRAVDĚ, tak praví Pán tobě, služebníku svému Stephenu Burnettovi: Jdi, jdi do světa a “kaž evangelium každému stvoření, které přijde do doslechu hlasu tvého.

2 A poněvadž si přeješ společníka, dám ti služebníka svého Edena Smitha.

3 Pročež, jděte a kažte evangelium mé, ať na sever nebo na jih, na východ nebo na západ, nezáleží na tom, neboť nemůžete jíti špatně.

4 Tudíž, oznamujte věci, které jste slyšeli a kterým vpravdě věříte a o kterých vpravdě “víte, že jsou pravdivé.

5 Vizte, toto je vůle toho, jenž vás “povolal, vašeho Vykupitele, a to Ježíše Krista. Amen.

ODDÍL 81

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Hiramu ve státě Ohio v březnu 1832 (History of the Church, 1:257–258). Frederick G. Williams je povolán, aby byl vysokým knězem a rádcem v předsednictvu vysokého kněžství. Dějepisné záznamy ukazují, že když v březnu 1832 bylo toto zjevení přijato, povolávalo Jesseho Gause do úřadu rádce pro Josepha Smitha v předsednictvu. Avšak když nepokračoval způsobem, který je v souladu s tímto ustanovením, povolání bylo následně přeneseno na Fredericka G. Williamse. Toto zjevení (datované březnem 1832) má být pokládáno za krok k formálnímu zorganizování Prvního předsednictva, protože výslovně požaduje úřad rádce v tomto orgánu a vysvětluje důstojnost tohoto ustanovení. Bratr Gause sloužil po nějakou dobu, ale v prosinci 1832 byl vyloučen z Církve. Bratr Williams byl vysvěcen k uvedenému úřadu 18. března 1833.

1–2, Klíče království jsou vždy drženy Prvním předsednictvem; 3–7, Bude-li Frederick G. Williams ve své službě věrný, bude mít věčný život.

VPRAVDĚ, vpravdě pravím tobě, služebníče můj Fredericku G. Williamsi: Naslouchej hlasu toho, jenž mluví, slovu Pána, svého Boha, a dbej

na povolání, kterým jsi povolán, a to býti "vysokým knězem v církvi mé a rádcem služebníku mému Josephu Smithovi ml.;

2 Jemuž jsem dal "klíče království, které patří vždy ^bpředsednictvu vysokého kněžství:

3 Tudíž, vpravdě, já ho uznávám a budu mu žehnati, a také tobě, nakolik budeš věrný v radě, v úřadu, který jsem ti určil, vždy v modlitbě, nahlas i v srdci svém, veřejně i v soukromí, také v službě své v hlásání evangelia v zemi živých a mezi bratřími svými.

4 A konáním těchto věcí budeš konati největší dobro pro bližní své a budeš podporovati "slávu toho, kdo je tvůj Pán.

5 Pročež, buď věrný, zastávej úřad, který jsem ti určil; "pomáhej slabým, pozdvihuj ruce, které jsou skleslé, a ^bposiluj "kolena zemdlená.

6 A budeš-li věrný do konce, budeš míti korunu "nesmrtelnosti a ^bvěčného života v "příbytcích, které jsem připravil v domě svého Otce.

7 Viz a hle, toto jsou slova Alfy i Omégy, a to Ježíše Krista. Amen.

ODDÍL 82

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, v kraji Jackson ve státě Missouri 26. dubna 1832 (History of the Church, 1:267–269). Bylo to při příležitosti generální rady Církve, na které byla Josephu Smithovi, Prorokovi, vyjádřena podpora jako prezidentovi vysokého kněžství, do kteréhožto úřadu byl vysvěcen dříve na konferenci vysokých kněží, starších a členů v Amherstu ve státě Ohio 25. ledna 1832 (viz záhlaví k oddílu 75). Dříve byla ve vydání tohoto zjevení použita neobvyklá jména, aby utajila totožnost jmenovaných osob (viz záhlaví k oddílu 78).

1–4, *Kde je mnoho dáno, tam je mnoho požadováno; 5–7, Ve světě vládne temnota; 8–13, Pán je zavázán, když činíme to, co on říká; 14–18, Sion musí vzrůstati v kráse a svatosti; 19–24, Každý člověk má usilovati o blaho svého bližního.*

VPRAVDĚ, vpravdě pravím vám, služebníci moji, že

nakolik jste si "odpustili navzájem poklesky své, právě tak já, Pán, odpouštím vám.

2 Nicméně, jsou mezi vámi ti, kteří zhřešili nesmírně; ano, vpravdě vy "všichni jste zhřešili; ale vpravdě pravím vám, varujte se od nynějška a zdržte se hříchu, aby těžké soudy nepadly na hlavu vaši.

3 Neboť od toho, komu je

81 1a PP Vysoký kněz.
2a PP Klíče kněžství.
b NaS 107:8–9, 22.
PP První
předsednictvo.
4a Mojš. 1:39.

5a Mos. 4:15–16.
b NaS 108:7.
c Iz. 35:3.
6a PP Nesmrtelnost,
nesmrtelný.
b PP Oslavení; Věčný

život.
c Jan 14:2–3;
NaS 59:2; 106:8.
82 1a Mat. 6:14–15;
NaS 64:9–11.
2a Řím. 3:23.

“mnoho dáno, je mnoho ^bpožadováno; a ten, kdo ^chřeší proti většímu ^asvětlu, obdrží větší odsouzení.

4 Vy vzýváte jméno mé ohledně ^azjevení a já vám je dávám; a nakolik nezachovááte slova má, která vám dávám, stáváte se přestupníky; a ^bspravedlnost a soud jsou potrestáním, které je připojeno k zákonu mému.

5 Tudíž to, co říkám jednomu, říkám všem: “Bděte, neboť ^bprotivník rozšiřuje panství svá a ^ctemnota vládne;

6 A hněv Boží se rozněcuje proti obyvatelům země; a nikdo nečiní dobro, neboť všichni sešli z ^acesty.

7 A nyní, vpravdě pravím vám, já, Pán, vám nebudu přičítati žádné ^ahříchy; jděte cestou svou a nehřešte více; ale k té duši, jež hřeší, se ^bdřívější hříchy navrátí, praví Pán, váš Bůh.

8 A opět, pravím vám, dávám vám ^anové přikázání, abyste mohli porozuměti vůli mé ohledně vás;

9 Neboli jinými slovy dávám vám pokyny, jak můžete ^ajednati přede mnou, aby se to mohlo obrátiti k vám pro spasení vaše.

10 Já, Pán, jsem ^azavázán, když činíte to, co říkám; ale když

nečiníte to, co říkám, nemáte žádného zaslíbení.

11 Tudíž, vpravdě pravím vám, že je nutné, aby služebníci moji Edward Partridge a Newel K. Whitney, A. Sidney Gilbert a Sidney Rigdon a služebníci můj Joseph Smith a John Whitmer a Oliver Cowdery a W. W. Phelps a Martin Harris byli zavázáni ^anavzájem poutem a smlouvou, které nemohou býti porušeny přestupkem, jinak bude ihned následovati soud, ve svých různých správcovstvích –

12 Aby spravovali záležitosti chudých a všechny věci týkající se biskupství v zemi Sion i v zemi Kirtland;

13 Neboť já jsem zasvětil zemi Kirtland ve svém vlastním příhodném čase ku prospěchu svatých Nejvyššího a pro ^akůl pro Sion.

14 Neboť Sion musí vzrůstati v kráse a svatosti; hranice jeho musejí býti rozšířeny; kůly jeho musejí býti posíleny; ano, vpravdě pravím vám, ^aSion musí povstati a odíti se v ^bkrásný šat svůj.

15 Tudíž, dávám vám toto přikázání, abyste se zavázali touto smlouvou, a to bude uči- něno podle zákonů Páně.

3a Lukáš 12:48;
Jakub 4:17.
pp Počet vydání,
zodpovědnost,
zodpovědný.
b pp Správce,
správcovství.
c pp Odpadlictví;
Hřešiti, hřích.
d Jan 15:22–24.
pp Světlo, světlo
Kristovo.

4a pp Zjevení.
b pp Spravedlnost.
5a pp Bdití, strážní.
b pp Dábel.
c pp Temnota,
duchovní.
6a Řím. 3:12; NaS 1:16.
7a pp Hřešiti, hřích.
b NaS 1:32–33; 58:43.
8a Jan 13:34.
9a NaS 43:8.
10a Jozue 23:14;

1. Král. 8:23;
NaS 1:38; 130:20–21.
pp Poslouchati,
poslušnost, poslušný;
Požehnaní,
požehnaný,
požehnati.
11a NaS 78:3–7, 11–15.
13a Iz. 33:20; 54:2.
pp Kůl.
14a pp Sion.
b Iz. 52:1; NaS 113:7–8.

16 Vizte, zde je moudrost také ve mně pro dobro vaše.

17 A vy si máte být "rovni neboli jinými slovy máte mít stejné nároky na majetek, ku prospěchu spravování záležitostí správcovství svého, každý člověk podle nedostatku svého a potřeb svých, nakolik jsou potřeby jeho spravedlné –

18 A toto vše ku prospěchu církve živého Boha, aby každý člověk mohl vylepšovat "hřivnu svou, aby každý člověk mohl získávat další hřivny, ano, až stonásobně, aby byly vrženy do Pánovy ^bzásobárny, aby se staly společným majetkem celé církve –

19 Každý člověk usilující o blaho bližního svého a činící všechny věci s "okem upřeným na slávu Boží.

20 Tento "řád jsem určil, aby byl věčným řádem pro vás a pro následníky vaše, nakolik nehřešíte.

21 A s duší, která hřeší proti této smlouvě a zatvrzuje srdce své proti ní, bude jednáno podle zákonů církve mé, a bude vydána "týrání Satanem až do dne vykoupení.

22 A nyní, vpravdě pravím vám, a toto je moudrost, učíte sobě přátele mamonem nespravedlivosti, a oni vás nezničí.

23 Ponechte soud pouze na mně, neboť je můj a já budu "odpláceti. Pokoj buď s vámi; má požehnání setrvávají s vámi.

24 Neboť vpravdě "království je stále vaše a bude na věky, jestliže neodpadnete od stálosti své. Tak jest. Amen.

ODDÍL 83

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Independence ve státě Missouri 30. dubna 1832 (History of the Church, 1:269–270). Toto zjevení bylo přijato, když Prorok zasedal v radě se svými bratřími.

1–4, *Ženy a děti mají nárok na podporu od svého manžela a otce;*
5–6, *Vdovy a sirotci mají nárok na podporu od Církve.*

VPRAVDĚ, tak praví Pán, jako dodatek zákonů církve ohledně žen a dětí, těch, které

patří do církve, které "ztratily svého manžela nebo otce:

2 *Ženy mají "nárok na podporu od svého manžela, dokud manžel jejich není vzat; a nejsou-li shledány jako přestupnice, budou mít společenství v církvi.*

3 *A nejsou-li věrné, nebudou*

17a NaS 51:3.
pp Zákony zasvěcení, zasvětití.
18a Mat. 25:14–30;
NaS 60:13.
pp Dar; Dary Ducha.
^b NaS 42:30–34, 55;
119:1–3.

pp Zásobárna.
19a NaS 88:67.
pp Oči, oko.
20a pp Sjednocený řád.
21a NaS 104:8–10.
23a Řím. 12:19;
Morm. 3:15.
24a Lukáš 12:32;

NaS 64:3–5.
pp Království Boží
neboli království
nebeské.
83 1a Jakub 1:27.
2a 1. Tim. 5:8.

míti společenství v církvi; nicméně mohou zůstat na dědictví svém podle zákonů země.

4 Všechny "děti mají nárok na podporu od rodičů, dokud jsou nezletilé.

5 A potom mají nárok na pomoc církve neboli jinými slovy

na pomoc Pánovy "zásobárny, jestliže rodiče jejich nemají z čeho jim dáti dědictví.

6 A zásobárna bude udržována zasvěceními církve; a bude postaráno o "vdovy a sirotky, tak jako o ^bchudé. Amen.

ODDÍL 84

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 22. a 23. září 1832 (History of the Church, 1:286–295). Během měsíce září se starší začali vraceti ze své misie ve východních státech a podávají zprávy o své práci. Zatímco byli pohromadě v tomto období radosti, bylo přijato následující sdělení. Prorok ho označil jako zjevení o kněžství.

1–5, Nový Jeruzalém a chrám budou postaveny v Missouri; 6–17, Je dána linie kněžství od Mojžíše k Adamovi; 18–25, Větší kněžství drží klíč poznání Boha; 26–32, Menší kněžství drží klíč služby andělů a přípravného evangelia; 33–44, Lidé získávají věčný život skrze přísahu a smlouvu kněžství; 45–53, Duch Kristův osvěcuje lidi a svět leží v hříchu; 54–61, Svatí musejí svědčiti o těch věcech, které obdrželi; 62–76, Mají kázati evangelium a znamení budou následovat; 77–91, Starší mají vyjít bez měšce a mošny a Pán bude pečovat o jejich potřeby; 92–97, Morové rány a prokletí očekávají ty, kteří zavrhnou evangelium; 98–102, Je dána nová píseň vykoupení Sionu; 103–110, Nechť každý člověk

zastává svůj vlastní úřad a pracuje ve svém vlastním povolání; 111–120, Pánovi služebníci mají hlásati ohavnost zpusťování posledních dnů.

ZJEVENÍ Ježíše Krista služebníku jeho Josephu Smithovi ml. a šesti starším, když sjednotili srdce svá a "pozdvihli hlas svůj k výsosti.

2 Ano, slovo Páně ohledně jeho církve zřízené v posledních dnech pro "znovuzřízení lidu jeho, tak jak promlouval ústy svých ^bproroků, a pro shromáždění "svatých jeho, aby stáli na "hoře Sion, což bude město "Nový Jeruzalém.

3 Kteréžto město bude postaveno, počínaje "chrámovým pozemkem, který je určen prstem

4a Mos. 4:14.
5a NaS 78:3.
PP Zásobárna.
6a PP Vdova.
b Mos. 4:16–26;
Hel. 4:11–13;
NaS 42:30–39.
PP Chudí.

84 1a PP Modlitba.
2a PP Izrael –
Shromáždění Izraele.
b Skut. 3:19–21.
c PP Svatý.
d Iz. 2:2–5;
Židům 12:22;
Zjev. 14:1;

NaS 76:66; 84:32;
133:18, 56.
e Eter 13:2–11;
NaS 42:8–9; 45:66–67;
Čl. v. 1:10.
PP Nový Jeruzalém.
3a NaS 57:3.

Páně, na západních hranicích státu Missouri a byl zasvěcen rukou Josepha Smitha ml. a dalších, v nichž se Pánovi dobře zalíbilo.

4 Vpravdě toto je slovo Páně, že město "Nový Jeruzalém bude postaveno shromážděním svatých, počínaje tímto místem, a to místem ^bchrámu, kterýžto chrám bude zbudován v této generaci.

5 Neboť vpravdě toto pokolení nepomine, dokud Pánu nebude postaven dům, a oblak spočine na něm, kterýžto oblak bude vpravdě "sláva Páně, která ten dům naplní.

6 A synové Mojžíšovi, podle Svatého kněžství, jež on obdržel pod "rukou svého tchána ^bJetra;

7 A Jetro jej obdržel pod rukou Kálefa;

8 A Kálef jej obdržel pod rukou Elihua;

9 A Elihu pod rukou Jeremiáše;

10 A Jeremiáš pod rukou Gáda;

11 A Gád pod rukou Ezaiáše;

12 A Ezaiáš jej obdržel pod rukou Boží.

13 Ezaiáš žil také ve dnech Abrahamových a byl jím požeňán –

14 Kterýžto "Abraham obdržel kněžství od ^bMelchisedecha,

jenž ho obdržel skrze linii otců svých, až k "Noémovi;

15 A od Noéma k "Enochovi skrze linii otců jejich;

16 A od Enocha k "Abelovi, jenž byl zabit skrze ^bspiknutí bratra svého, jenž "obdržel kněžství skrze přikázání Boží rukou otce svého "Adama, jenž byl prvním člověkem –

17 Kteréžto "kněžství pokračuje v církvi Boží ve všech pokoleních a je bez počátku dnů či konce roků.

18 A Pán stvrdil "kněžství také ^bAronovi a semeni jeho po všechna pokolení jejich, kteréžto kněžství také pokračuje a "zůstává na věky s kněžstvím, které je podle nejsvatějšího řádu Božího.

19 A toto větší kněžství spravuje evangelium a drží klíč "tajemství království, a to klíč ^bpoznání Boha.

20 Tudíž, v "obřadech jeho se projevuje moc božskosti.

21 A bez obřadů jeho a bez "pravomoci kněžství se moc božskosti lidem v těle neprojevuje;

22 Neboť bez tohoto žádný "člověk nemůže viděti tvář Boží, vpravdě Otcovu, a žítí.

23 Nyní, tomuto "Mojžíš jasně učil děti Izraele v pustině a pilně

4a PP Nový Jeruzalém.

b PP Chrám, dům Páně.

5a NaS 45:67; 64:41–43; 97:15–20; 109:12, 37.

6a PP Ruce, jejich vkládání.

b PP Jetro.

14a PP Abraham.

b PP Melchisedech.

c PP Noé, biblický

patriarcha.

15a PP Enoch.

16a PP Abel.

b Mojž. 5:29–32.

c NaS 107:40–57.

d PP Adam.

17a Alma 13:1–19;

Abr. 2:9, 11.

PP Melchisedechovo kněžství.

18a PP Aronovo kněžství.

b PP Aron, bratr

Mojžíšův.

c NaS 13:1.

19a NaS 63:23; 107:18–19.

PP Tajemství Boží.

b Abr. 1:2.

20a PP Obřady.

21a PP Kněžství;

Pravomoc.

22a NaS 67:11.

23a Ex. 19:5–11; 33:11.

se snažil lid svůj ^bposvětit, aby mohli ^cspatřiti tvář Boží;

24 Ale oni ^czatvrdili srdce své a nemohli snést přítomnost jeho; tudíž, Pán ve ^bhněvu svém, neboť jeho hněv byl proti nim roznicen, přísahal, že ^cnevedou v odpočinutí jeho, zatímco budou v pustině, kteréžto odpočinutí je plnost slávy jeho.

25 Tudíž, vzal ^cMojžíše ze středu jejich a Svaté ^bkněžství také;

26 A menší ^ckněžství pokračovalo, kteréžto kněžství drží ^bklíč ^cslužby andělů a přípravného evangelia;

27 Kteréžto evangelium je evangeliem ^cpokání a ^bkřtu a ^codpuštění hříchů a ^czákonem ^ctělesných příkázání, kteréžto Pán ve hněvu svém způsobil, aby pokračovalo s domem Aronovým mezi dětmi Izraele až k ^fJanovi, jehož Bůh vzbudil a jenž byl ^snaplněn Duchem Svatým od lůna matky své.

28 Neboť byl pokřtěn ještě v dětství a byl vysvěcen andělem Božím v době, kdy mu bylo osm dnů, k této moci, svrhnouti království Židů a ^cučiniti přímou cestu Páně před tváří lidu

jeho, připravit je pro příchod Páně, v jehož ruku je dána ^bveškerá moc.

29 A opět, úřady staršího a biskupa jsou nutné ^cpřídavky náležející k vysokému kněžství.

30 A opět, úřady učitele a jáhna jsou nutné ^cpřídavky náležející k menšímu kněžství, kteréžto kněžství bylo stvrzeno Aronovi a synům jeho.

31 Tudíž, jak jsem pravil ohledně synů Mojžíšových – neboť synové Mojžíšovi a také synové Aronovi budou přinášeti přijatelné ^cobětování a oběť v domě Páně, kterýžto dům bude postaven Pánu v tomto pokolení na zasvěceném ^bmístě, jak jsem určil –

32 A synové Mojžíšovi a Aronovi, jejichž synové jste vy, budou naplněni ^cslávou Páně, na ^bhoře Sion v Pánově domě; a také mnozí, které jsem povolal a vyslal, aby zbudovali ^ccírkev mou.

33 Neboť kdokoli je ^cvěrný, aby získal tato dvě ^bkněžství, o nichž jsem mluvil, a aby zveleboval povolání své, ten je

23b PP Posvěcení.

c Ex. 24:9–11;

NaS 93:1.

24a Ex. 20:18–21; 32:8;

Deut. 9:23;

1. Nefi 17:30–31, 42.

b Žalmy 95:8;

Židům 3:8–11;

Jákob 1:7–8;

Alma 12:36.

c PJS, Ex. 34:1–2;

Num. 14:23;

Židům 4:1–11.

25a Deut. 34:1–5.

b PP Melchisedechovo

kněžství.

26a PP Aronovo kněžství.

b NaS 13:1.

c NaS 107:20.

27a PP Pokání.

b PP Křest, křtiti.

c PP Odpuštění hříchů.

d PP Zákon Mojžíšův.

e Židům 7:11–16.

f PP Jan Křtitel.

g Lukáš 1:15.

28a Iz. 40:3; Mat. 3:1–3;

Jan 1:23.

b Mat. 28:18;

Jan 17:2;

1. Petr. 3:22;

NaS 93:16–17.

29a NaS 107:5.

31a NaS 128:24.

b NaS 57:3.

32a PP Sláva.

b Židům 12:22;

NaS 76:66; 84:2;

133:56.

c PP Církev Ježíše

Krista.

33a PP Hoden něčeho,

způsobilost,

způsobilý.

b PP Kněžství.

‘posvěcen Duchem k obnovení těla svého.

34 Stávají se syny Mojžíšovými a Aronovými a “semenem^b Abrahamovým, a církví a královstvím a “vyvolenými Boha.

35 A také všichni ti, již přijímají toto kněžství, přijímají mne, praví Pán;

36 Neboť ten, kdo přijímá služebníky mé, “přijímá mne;

37 A ten, kdo “přijímá mne, přijímá Otce mého;

38 A ten, kdo přijímá Otce mého, přijímá království Otce mého; tudíž “vše, co můj Otec má, mu bude dáno.

39 A toto je podle “přísahy a smlouvy, která náleží ke kněžství.

40 Tudíž, všichni ti, kteří přijímají kněžství, přijímají tuto přísahu a smlouvu Otce mého, kterou on porušiti nemůže a která ani nemůže být odsunuta.

41 Ale kdokoli “poruší tuto smlouvu poté, co ji přijal, a zcela se od ní odvrátí, ^bnebude míti odpuštění hříchů v tomto světě ani ve světě, který přijde.

42 A běda všem těm, kteří nepřicházejí k tomuto kněžství, které jste přijali, které já nyní

stvrzuji na vás, kteří jste dnes přítomni, svým vlastním hlasem z nebes; a dokonce jsem vás světil i nebeským zástupům a svým “andělům.

43 A nyní vám dávám příkázání, abyste se měli na pozoru ohledně sebe, abyste pilně “dbali slov věčného života.

44 Neboť vy budete “žítí každým slovem, jež vychází z úst Božích.

45 Neboť “slovo Páně je pravda, a cokoli je ^bpravda, je světlo, a cokoli je světlo, je Duch, a to Duch Ježíše Krista.

46 A Duch dává “světlo ^bkaždému člověku, jenž přichází do světa; a Duch osvěcuje ve světě každého člověka, jenž poslouchá hlas Ducha.

47 A každý, kdo poslouchá hlas Ducha, přichází k Bohu, vpravdě k Otcí.

48 A Otec ho “učí o ^bsmlouvě, kterou obnovil a na vás stvrdil, která je na vás stvrzena, pro vás, a nejenom pro vás, ale pro celý svět.

49 A celý “svět leží v hříchu a sténá pod ^btemnotou a pod porobou hříchu.

50 A skrze toto můžete vědět,

33c PP Posvěcení.

34a Gal. 3:29;

Abr. 2:9–11.

PP Abraham – Símě Abrahamovo.

^b NaS 132:30–32.

PP Abrahamova smlouva.

^c PP Vyvolení, vyvolený, vyvoliti.

36a Mat. 10:40–42;

Lukáš 10:16;

NaS 112:20.

37a Jan 13:20.

38a Lukáš 12:43–44;

Řím. 8:32; Zjev. 21:7;

3. Nefi 28:10;

NaS 132:18–20.

PP Oslavení.

39a PP Přísaha a smlouva kněžství.

41a PP Odpadlictví.

^b NaS 76:34–38; 132:27.

42a NaS 84:88.

43a 1. Nefi 15:23–25;

NaS 1:14.

44a Deut. 8:3; Mat. 4:4;

NaS 98:11.

45a Žalmy 33:4.

PP Slovo Boží.

^b PP Pravda.

46a PP Svědomí; Světlo, světlo Kristovo.

^b Jan 1:9;

NaS 93:2.

48a PP Inspirace, inspirovati, vnuknutí.

^b PP Nová a věčná smlouva; Smlouva.

49a 1. Jan. 5:19.

^b PP Temnota, duchovní.

že jsou pod "porobou ^bhříchů, protože nepřicházejí ke mně.

51 Neboť každý, kdo nepřichází ke mně, je pod porobou hříchů.

52 A každý, kdo nepřijímá hlas můj, nezná "hlas můj a není ode mne.

53 A podle tohoto můžete rozpoznati spravedlivého od zlovolného, a že celý "svět právě nyní ^bsténá pod ^chříchem a temnotou.

54 A mysl vaše byla v časech minulých zatemněna pro "nevíru, a protože jste zacházeli lehkovážně s věcmi, jež jste obdrželi –

55 Kterážto "domýšlivost a nevíra přivedla celou církev k odsouzení.

56 A toto odsouzení spočívá na dětech Sionu, vpravdě na všech.

57 A zůstanou pod tímto odsouzením, dokud nebudou činiti pokání a pamatovati na novou "smlouvu, a to ^bKnihu Mormonovu, a ^cdřívější příkázání, jež jsem jim dal, aby nejenom říkaly, ale aby ^dčinily podle toho, co jsem napsal –

58 Aby mohly přinésti plody vhodné pro království jejich Otce; jinak zůstává metla a

soud, aby byly vylity na děti Sionu.

59 Neboť budou děti království pošpiňovati mou svatou zem? Vpravdě, pravím vám, ne.

60 Vpravdě, vpravdě, pravím vám, kteří nyní slyšíte "slova má, jež jsou hlasem mým, požehnaní jste, nakolik přijímáte tyto věci;

61 Neboť já vám "odpustím hříchy vaše s tímto příkázáním – že zůstanete stáli v myslí, ve ^bvážnosti a v duchu modlitby, ve vydávání svědectví celému světu o těchto věcech, které jsou vám sdělovány.

62 Tudíž, "jděte do celého světa; a do každého místa, kam nemůžete jíti, pošlete svědectví, aby mohlo jíti od vás do celého světa ke každému stvoření.

63 A jak jsem řekl apoštolům svým, právě tak pravím vám, neboť vy jste "apoštolové moji, a to Boží vysocí kněží; vy jste ti, jež mi Otec ^bdal; vy jste ^c přátelé moji;

64 Tudíž, jak jsem řekl apoštolům svým, pravím opět vám, že každá "duše, jež ^bvěří slovům vašim a je pokřtěna vodou na ^codpuštění hříchů, obdrží ^dDucha Svatého.

50a Gal. 4:9.

b PP Hřešiti, hřích.

52a Jan 10:27.

53a PP Svět.

b Řím. 8:22; Mojš. 7:48.

c PP Světskost.

54a PP Nevíra.

55a PP Domýšlivost, marnivost, pýcha.

57a Jer. 31:31–34.

b PP Kniha

Mormonova.

c 1. Nefi 13:40–41.

d Jakub 1:22–25;

NaS 42:13–15.

60a NaS 18:34–36.

61a Dan. 9:9.

PP Odpustiti.

b NaS 43:34; 88:121; 100:7.

62a Marek 16:15;

NaS 1:2–5.

PP Misionářská práce.

63a PP Apoštol.

b 3. Nefi 15:24;

NaS 50:41–42.

c Jan 15:13–15;

NaS 93:45.

64a PP Duše.

b Marek 16:15–16.

PP Věřiti, víra.

c PP Odpuštění hříchů.

d PP Dar Ducha

Svatého.

65 A tato "znamení budou následovati ty, kteří věří –

66 V mém jménu učiní mnoho podivuhodných "skutků;

67 V mém "jménu budou vymítati ďábly;

68 V mém jménu budou "uzdravovati nemocné;

69 V mém jménu budou otevírati oči slepých a uši hluchých;

70 A jazyk němých bude mluvit;

71 A jestliže jim dá nějaký člověk "jed, neuškodí jim;

72 A jed hada nebude mítí moc, aby jim ublížil.

73 Ale přikázání jim dávám, že se těmito věcmi nebudou "vychloubati ani o nich nebudou mluvit před světem; neboť tyto věci jsou vám dány k vašemu prospěchu a ke spasení.

74 Vpravdě, vpravdě pravím vám, ti, kteří neuvěří slovům vašim a nebudou "pokřtěni ve vodě ve jménu mém na odpuštění hříchů svých, aby mohli obdržeti Ducha Svatého, budou ^bzatraceni a nepřijdou do království Otce mého, kde Otec můj a já jsme.

75 A toto zjevení pro vás, a přikázání, je v platnosti přímo od této hodiny pro celý svět a evangelium je pro všechny, kteří ho neobdrželi.

76 Ale vpravdě pravím všem

těm, jimž království bylo dáno – vámi jim musí býtí kázáno, aby činili pokání ze svých dřívějších zlých skutků; neboť mají býtí pokárání pro své zlé srdce nevíry a bratří vaši v Sionu pro vzpouru svou proti vám v době, kdy jsem vás poslal.

77 A opět pravím vám, přátelé moji, neboť od nynějška vás budu nazývati přáteli, je nutné, abych vám dal toto přikázání, abyste se stali takovými jako moji přátelé ve dnech, kdy jsem byl s nimi na cestách, abych kázal evangelium v moci své;

78 Neboť jsem nestrpěl, aby měli "měsíc nebo mošnu, ani dva pláště.

79 Vizte, vysílám vás, abyste zkoušeli svět, a dělník je hoděn "mzdy své.

80 A kterýkoli člověk, jenž půjde a bude "kázati toto ^bevangelium království a neselže v tom, aby pokračoval věrně ve všech věcech, nebude znaven v mysli ani zatemněn, ani v těle, končetině nebo v kloubu; a ^cvlas z hlavy mu nepadne na zem nepovšimnut. A nebudou hladověti ani žízni.

81 Tudíž, nevěnujte žádnou "myšlenku zítřku, co budete jísti nebo co budete pítí nebo čím se odějete.

82 Neboť, pohleďte na lilie

65a Marek 16:17–18.

pp Znamení.

66a pp Skutky.

67a Mat. 17:14–21.

68a pp Uzdravování, uzdravovati.

71a Marek 16:18;

Skut. 28:3–9;

NaS 24:13;

124:98–100.

73a NaS 105:24.

pp Domýšlivost, marnivost, pýcha.

74a 2. Nefi 9:23;

NaS 76:50–52.

pp Křest, křtítí – Je nezbytný.

b Jan 3:18.

78a Mat. 10:9–10;

NaS 24:18.

79a NaS 31:5.

80a pp Misionářská práce.

b pp Evangelium.

c Lukáš 21:18.

81a Mat. 6:25–28.

polní, jak rostou, nepracují ani nepředou; a království světa v celé slávě své nejsou oděna tak, jako jedna z nich.

83 Neboť ^aOtec váš, jenž je v nebi, ^bví, že máte zapotřebí všech těchto věcí.

84 Tudíž, nechť zítřek věnuje ^a“myšlenku věcem svým.

85 Ani nevěnujte předem myšlenku tomu, ^a“co budete říkati; ale neustále si v mysli ^bukládejte jako poklad slova života a v pravou hodinu vám bude ^c“dána ta část, jež bude odměřena každému člověku.

86 Tudíž, nechť si žádný člověk mezi vámi, neboť toto přikázání je pro všechny ^a“věrné, kteří jsou povoláni Bohem v církvi ke službě, nebere od této hodiny měšec ani mošnu, kterýžto jde hlásati toto evangelium království.

87 Vizte, já vás ^a“vysílám, abyste kárali svět pro všechny nespravedlivé skutky jejich a učili je o soudu, který přijde.

88 A kdokoli vás ^a“přijme, tam budu já také, neboť půjdu před tvář vaší. Já budu na pravici vaší a na levici vaší a Duch můj bude v srdci vašem a ^bandělé moji kolem vás, aby vás podpírali.

89 Kdokoli vás přijímá, mne

přijímá; a ten vás bude živiti a odívati a dá vám peníze.

90 A ten, kdo vás živí nebo vás odívá nebo vám dává peníze, ^a“neztratí nikterak odměnu svou.

91 A ten, kdo nečiní tyto věci, není mým učedníkem; podle toho můžete rozeznávati ^a“učedníky mé.

92 Ten, kdo vás nepřijímá, odejděte od něj sami od sebe a ^a“očistěte si nohy, dokonce vodou, čistou vodou, ať v horku nebo v chladu, a vydejte o tom svědectví Otci svému, jenž je v nebi, a nevracejte se opět k tomuto člověku.

93 A do kterékoli vesnice nebo města vstoupíte, učinite podobně.

94 Nicméně, pátrejte pilně a nešetřete; běda onomu domu nebo oné vesnici nebo městu, kde zavrhuji vás nebo slova vaše nebo svědectví vaše ohledně mne.

95 Běda, pravím opět, onomu domu nebo oné vesnici nebo městu, kde zavrhuji vás nebo slova vaše nebo svědectví vaše o mně;

96 Neboť já, ^a“Všemohoucí, jsem vztáhl ruku svou na národy, abych je ^bbičoval pro ^c“zlovolnost jejich.

97 A přijdu morové rány

83a pp Otec v nebi.

b Mat. 6:8.

84a Mat. 6:34.

85a Mat. 10:19–20;

Lukáš 12:11–12;

NaS 100:6.

b 2. Nefi 31:20;

Alma 17:2–3;

NaS 6:20; 11:21–26.

pp Přemítati.

c pp Učitel, učiti –
Učení s Duchem.

86a Mat. 24:44–46;

NaS 58:26–29;

107:99–100.

87a pp Misionářská práce.

88a Mat. 10:40;

Jan 13:20.

b NaS 84:42.

pp Andělé.

90a Mat. 10:42;

Marek 9:41.

91a Jan 13:35.

92a Mat. 10:14;

Lukáš 9:5;

NaS 60:15.

96a pp Všemocný.

b NaS 1:13–14.

c pp Zlovolnost,
zlovolný.

a nebudou ze země odňaty, dokud nedokončím dílo své, které bude "zkráceno ve spravedlivosti –

98 Dokud mne nebudou znáti všichni, kteří zůstanou, dokonce od nejnižšího k nejvyššímu, a nebudou naplnění poznáním Páně a "okem v oko neužrjí a nepozdvihnou hlas svůj a hlasem společným nebudou "zpívati tuto novou píseň řkouce:

99 Pán přivedl opět Sion; Pán "vykoupil lid svůj, ^bIzrael, podle "vyvolení "milostí, jež bylo uskutečněno vírou a "smlouvou otců jejich.

100 Pán vykoupil lid svůj; A Satan je "svázán a času nadále není.

Pán shromáždil všechny věci v ^bjedno.

Pán snesl "Sion shůry.

Pán "vynesl Sion zdola.

101 "Země pracovala ku porodu a porodila sílu jeho;

A pravda je zjednána v nitru jejím;

A nebesa se na ni usmála;

A ona je oděna ^bslávou Boha svého;

Neboť on stojí uprostřed lidu svého.

102 Sláva a čest a moc a síla buď připsány našemu Bohu;

neboť on je pln "milosrdenství, spravedlnosti, milosti a pravdy a ^bpokoje, na věky věků, amen.

103 A opět, vpravdě, vpravdě pravím vám, je žádoucí, aby každý muž, jenž jde hlásati mé věčné evangelium, aby, nakolik mají rodinu a obdrží darem peníze, aby jim je poslali nebo je použili k prospěchu svému, jak je Pán povede, neboť tak se mi to zdá dobré.

104 A necht' všichni ti, kteří nemají rodinu a kteří obdrží "peníze, je pošlou biskupovi v Sionu nebo biskupovi v Ohiu, aby mohly býti zasvěceny pro uvedení zjevení a vytištění jejich a pro utvrzení Sionu.

105 A jestliže nějaký člověk vám dá plášť nebo oblek, vezměte starý a dejte ho "chudým a jděte cestou svou radující se.

106 A jestliže je mezi vámi nějaký člověk silný Duchem, necht' "vezme s sebou toho, kdo je slabý, aby mohl býti vzděláván ve veškeré ^bmírnosti, aby se on také mohl státi silným.

107 Tudíž, vezměte s sebou ty, již jsou vysvěceni k "menšímu kněžství, a pošlete je před sebou, aby domluvili schůzky

97a Mat. 24:22.

98a Iz. 52:8.

^b Žalmy 96:1; Zjev. 15:3; NaS 25:12; 133:56. pp Zpívati.

99a Zjev. 5:9; NaS 43:29.

^b pp Izrael.

^c pp Vyvolení, vyvolený, vyvoliti.

^d pp Milost.

^e pp Abrahamova smlouva.

100a Zjev. 20:2–3; NaS 43:31; 45:55; 88:110.

^b Efez. 1:10; NaS 27:13.

^c NaS 45:11–14; Mojž. 7:62–64. pp Sion.

^d NaS 76:102; 88:96.

101a pp Země.

^b pp Sláva.

102a pp Milosrdenství, milosrdný.

^b pp Pokoj.

104a NaS 51:8–9, 12–13.

105a pp Chudí – Chudí ve vztahu k hmotnému majetku.

106a pp Přátelství.

^b pp Mírnost, mírný.

107a pp Aronovo kněžství.

a připravili cestu a navštívili schůzky, které vy sami nejste schopni navštívit.

108 Vizte, toto je způsob, kterým mi apoštolové moji v dávných dnech budovali církev mou.

109 Tudíž, nechť každý člověk zastává svůj vlastní úřad a pracuje ve svém vlastním povolání; a nechť hlava neříká nohám, že nemá zapotřebí nohou; neboť jak bez nohou bude tělo schopno státí?

110 Také tělo má zapotřebí každého "údu, aby všechny mohly býti vzdělávány společně, aby systém mohl býti zachováván dokonalým.

111 A vizte, "vysocí kněží mají cestovati, a také starší, a také menší ^bkněží; ale ^cjáhnové a ^dučitelé mají býti určeni, aby ^ebděli nad církví, aby byli stálými služebníky pro církev.

112 A biskup Newel K. Whitney má také cestovati po okolí a mezi všemi církvemi, hledaje chudé, aby se ^astaral o potřeby jejich skrze ^bpokoření bohatých a pyšných.

113 Má také zaměstnati ^azmocněnce, aby se staral o jeho světské záležitosti a vyřizoval je tak, jak bude určovati.

114 Nicméně, nechť biskup

jde do města New York, také do města Albany a také do města Boston a varuje lidi těchto měst zvukem evangelia, silným hlasem, o "zpuštění a naprostém zničení, které je čeká, jestliže zavrhnou tyto věci.

115 Neboť jestliže zavrhnou tyto věci, hodina soudu jejich je blízka a dům jejich jim bude zanechán ^azpuštěn.

116 Nechť ^adůvěřuje ve mne, a nebude ^bporažen; a ^cvlas z hlavy mu nepadne na zem nepovšimnut.

117 A vpravdě pravím vám, zbytku služebníků svých, vyjděte, jak vám okolnosti dovolí, ve svých různých povoláních do velikých a význačných měst a vesnic, kárajíce svět ve spravedlivosti pro všechny nespravedlivé a bezbožné skutky jejich, oznamujíce jasně a srozumitelně zpuštění ohavnosti v posledních dnech.

118 Neboť skrze vás, praví Pán Všemohoucí, ^aroztrhnu království jejich; ^bnezatřesu pouze zemí, ale hvězdnatá nebesa se budou chvěti.

119 Neboť já, Pán, jsem vztáhl ruku svou, abych použil moci nebeské; vy to nemůžete viděti nyní, ještě malou chvíli a vy to uvidíte a budete věděti, že

110a 1. Kor. 12:12–23.

111a PP Vysoký kněz.

^b PP Kněz, Aronovo kněžství.

^c PP Jáhen.

^d PP Učitel, Aronovo kněžství.

^e PP Bdítí, strážní.

112a PP Blaho a sociální

péče.

^b NaS 56:16.

113a NaS 90:22.

114a NaS 1:13–14.

115a Lukáš 13:35.

116a PP Důvěra, důvěřovati.

^b Žalmy 22:6;

1. Petr. 2:6.

^c Mat. 10:29–31.

118a Dan. 2:44–45.

^b Joel 2:10;

NaS 43:18; 45:33, 48; 88:87, 90.

PP Poslední dny; Znamení časů.

já jsem a že "přijdu a budu
^bvládnouti s lidem svým.

120 Já jsem "Alfa i Oméga,
počátek i konec. Amen.

ODDÍL 85

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 27. listopadu 1832 (History of the Church, 1:298–299). Tento oddíl je výňatkem z dopisu Proroka W. W. Phelpsovi, který žil v Independence ve státě Missouri. Byl dán v odpověď na otázky ohledně těch Svatých, kteří se přestěhovali do Sionu, ale kteří neobdrželi své dědictví podle zřízeného řádu v Církvi.

1–5, Dědictví v Sionu mají být
přijata skrze zasvěcení; 6–12, Jeden
mocný a silný dá Svatým jejich
dědictví v Sionu.

POVINNOSTÍ Pánova refe-
renta, kterého on určil, je
vésti dějiny a všeobecný cír-
kevní "záznam o všech věcech,
jež se dějí v Sionu, a o všech
těch, kteří ^bzasvěčují majetek a
dostávají dědictví zákonně od
biskupa;

2 A také o jejich způsobu
života, o jejich víře a skutcích; a
také o odpadlících, kteří odpa-
dají po přijetí dědictví svého.

3 Je proti vůli a příkázání
Božímu, aby ti, již nepřijímají
dědictví své "zasvěcením v sou-
ladu se zákonem jeho, který on
dal, aby mohl uložit ^bdesátek
lidu svému, aby je připravil na
den "odplaty a spálení, měli
jméno své zaznamenáno s lidem
Božím.

4 Ani rodokmen jejich nemá

býtí veden nebo být umístěn
v žádných záznamech nebo
dějinách církve, kde může být
nalezen.

5 Jména jejich nebudou nale-
zena, ani jména otců ani jména
dětí, zapsaná v "knize zákona
Božího, praví Pán zástupů.

6 Ano, tak praví "tichý, jemný
hlas, který šeptá a ^bproniká
skrze všechny věci a častokrát
způsobuje, že kosti mé se třesou,
zatímco se projevuje řka:

7 A stane se, že já, Pán Bůh,
pošlu jednoho mocného a silné-
ho, držícího žezlo moci v ruce
své, oděného světlem jako
oděvem, jehož ústa budou pro-
mlouvat slova, věčná slova;
zatímco nitro jeho bude prame-
nem pravdy, aby dal do pořádku
dům Boží a aby uspořádal po-
dle pozemků dědictví svatých,
jejichž jména jsou nalezena, a
jména otců jejich a dětí jejich,
zapsaná v knize zákona Božího;

8 Zatímco onen muž, který byl

119a NaS 1:12, 35–36;
29:9–11; 45:59.
pp Druhý příchod
Ježíše Krista.
b pp Milénium.
120a pp Alfa i Oméga.

85 1a NaS 21:1; 47:1; 69:3–6.
b NaS 42:30–35.
3a pp Zákon zasvěcení,
zasvětiti.
b pp Desátek.
c Mal. 3:10–11, 17;

NaS 97:25–26.
5a pp Kniha života.
6a 1. Král. 19:11–12;
Hel. 5:30–31;
3. Nefi 11:3–7.
b Židům 4:12.

povolán a určen Bohem a který vztahuje ruku svou, aby přidržel "truhlu Boží, padne šípem smrti, tak jako strom, jenž je zasažen jasným šípem blesku.

9 A všichni ti, kteří nejsou nalezeni zapsaní v "knize pamětní, nenajdou žádné dědictví v onen den, ale budou rozsekáni a díl jejich jim bude určen mezi nevěřícími, kde je ^bnárek a skřípění zubů.

10 Tyto věci neříkám ze sebe, tudíž, jak Pán mluví, on také splní.

11 A ti, kteří jsou z vysokého kněžství, jejichž jména nejsou nalezena zapsaná v "knize zákona, nebo kteří jsou shledáni, že ^bodpadli nebo že byli ^codříznuti od církve, rovněž menší kněžství nebo členové, v onen den nenajdou dědictví mezi svatými Nejvyššího;

12 Tudíž, stane se jim jako dětem kněze, jak se nachází zaznamenáno v druhé kapitole a v šedesátém prvním a druhém verši Ezdráše.

ODDÍL 86

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 6. prosince 1832 (History of the Church, 1:300). Toto zjevení bylo přijato, když Prorok kontroloval a upravoval rukopis překladu Bible.

1–7, Pán podává význam podobnosti o pšenici a koukolu; 8–11, Vysvětluje kněžská požehnání pro ty, kteří jsou zákonnými dědici podle těla.

VPRAVDĚ, tak praví Pán vám, služebníkům svým, ohledně "podobnosti o pšenici a koukolu:

2 Vizte, vpravdě pravím, pole byl svět a apoštolové byli rozsevači semene;

3 A když zesnuli, ten velký pronásledovatel církve, ten odpadlík, ta smilnice, totiž "Babylon, který nutí všechny národy, aby pily z jeho kalicha, v jejichž

srdci nepřítel, totiž Satan, sedí, aby vládl – vizte, on rozsévá koukol; pročez, koukol dusí pšenici a vyhání ^bcírkev do pustiny.

4 Ale vizte, v "posledních dnech, a to nyní, zatímco Pán začíná přinášeti slovo a stéblo vyrazí a je ještě jemné –

5 Vizte, vpravdě pravím vám, "andělé, kteří jsou připraveni a kteří čekají, aby byli vysláni, aby ^bpožali pole, volají k Pánu dnem i nocí;

6 Ale Pán jim praví: Nevytrhávejte koukol, dokud je stéblo ještě jemné (neboť vpravdě vaše víra je slabá), abyste také nezničili pšenici.

8a 2. Sam. 6:6–7;
1. Par. 13:9–10.
PP Truhla smlouvy.
9a 3. Nefi 24:16;
Mojš. 6:5–6.
PP Kniha pamětní.

b NaS 19:5.
11a PP Kniha života.
b PP Odpadlictví.
c PP Vyloučení.
86 1a Mat. 13:6–43;
NaS 101:64–67.

3a Zjev. 17:1–9.
PP Bábel, Babylon.
b Zjev. 12:6, 14.
4a PP Poslední dny.
5a NaS 38:12.
b PP Žeň.

7 Tudíž, necht' pšenice a koukol rostou společně, dokud žeň není plně zralá; potom nejprve vyberete pšenici z kokuolu a po shromáždění pšenice, vizte a hleďte, koukol je svázán do snopů a pole zůstává, aby bylo spáleno.

8 Tudíž, tak praví Pán vám, s nimiž ^akněžství pokračovalo skrze linii otců vašich –

9 Neboť vy jste zákonnými ^adědici podle těla a byli jste ^bskryti světu s Kristem v Bohu –

10 Tudíž váš život a kněžství přetrvává a musí nezbytně přetrvávati skrze vás a linii vaši až do ^aznovuzřízení všech věcí, promlouvaných ústy všech svatých proroků, co počal svět.

11 Tudíž, požehnaní jste, vytrváte-li v dobrotivosti mé, jako ^asvětlo pohanům, a skrze toto kněžství jako spasitel pro lid můj ^bIzrael. Pán to pravil. Amen.

ODDÍL 87

Zjevení a proroctví o válce dané skrze Josepha Smitha, Proroka, 25. prosince 1832 (History of the Church, 1:301–302). Tento oddíl byl přijat v době, kdy bratří uvažovali a rozmlouvali o otroctví Afričanů na americkém kontinentu a o otroctví dětí lidských po celém světě.

1–4, *Je předpověděna válka mezi severními státy a jižními státy; 5–8, Na všechny obyvatele země dopadnou velké pohromy.*

VPRAVDĚ, tak praví Pán vohledně válek, které brzy nastanou, počínaje vzpourou ^aJižní Karoliny, které nakonec vyústí ve smrt a bídu mnoha duší;

2 A přijde čas, že ^aválka bude vylita na všechny národy, počínaje tímto místem.

3 Neboť vizte, jižní státy budou odděleny od severních států a jižní státy budou volati k jiným

národům, dokonce k národu Velké Británie, jak se nazývá, a ti budou také volati k jiným národům, aby se ubránili proti jiným národům; a potom bude ^aválka vylita na všechny národy.

4 A stane se, po mnohých dnech, že ^aotroci povstanou proti pánům svým, kteří budou sešikováni a vycvičeni pro válku.

5 A stane se také, že zbytky, jež zbudou v zemi, se samy sešikují a budou nesmírně rozhněvány a budou utiskovati pohany těžkým utiskováním.

6 A tak mečem a krveprolitím budou obyvatelé země ^atruchli-

8a NaS 113:8.
pp Melchisedechovo
kněžství.

9a Abr. 2:9–11.
pp Abrahamova
smlouva.
b Iz. 49:2–3.

10a Skut. 3:19–21.
pp Znovuzřízení
evangelia.

11a Iz. 49:6.
b NaS 109:59–67.
87 1a NaS 130:12–13.
2a Joel 3:9–16;

Mat. 24:6–7;
NaS 45:26, 63; 63:33.
3a NaS 45:68–69.
4a NaS 134:12.
6a NaS 29:14–21; 45:49.

ti; a ^bhlad a morová rána a zemětřesení a hrom nebe a také prudké a jasné blýskání způsobí, že obyvatelé země pocítí hněv a rozhořčení a ^cukáznující ruku Všemohoucího Boha, dokud ustanovené pohubení neučiní úplný ^dkonec všem národům;
7 Aby křik svatých, a ^akrve

svatých, ustal vystupovati ze země k uším Pána ^bSabaota, aby bylo odplaceno nepřátelům jejím.

8 Pročež, ^astůjte na svatých místech a nepohněte se, dokud den Páně nepřijde; neboť vizte, přichází ^brychle, praví Pán. Amen.

ODDÍL 88

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 27. prosince 1832 (History of the Church, 1:302–312). Prorokem bylo označeno jako „list olivový“. . . utržený ze stromu ráje, Pánovo poselství pokoje pro nás“ (History of the Church, 1:316). Z dějepisných záznamů vyplývá, že části tohoto zjevení byly přijaty 27. a 28. prosince 1832 a 3. ledna 1833.

1–5, Věrní Svátí dostávají onoho Utěšitele, který je zaslíbením věčného života; 6–13, Všechny věci jsou ovládány a řízeny světlem Kristovým; 14–16, Vzkříšení přichází skrze vykoupení; 17–31, Poslušnost celestiálního, terestriálního nebo telestiálního zákona připravuje lidi pro tomu příslušné království a slávu; 32–35, Ti, kteří chtějí setrůvati v hříchu, zůstávají nadále špinaví; 36–41, Všechna království jsou řízena zákonem; 42–45, Bůh dal zákon pro všechny věci; 46–50, Člověk pochopí dokonce Boha; 51–61, Podobnost o muži, který posílá své služebníky na pole a který je postupně navštěvuje; 62–73, Přiblížte se Pánovi, a uvidíte jeho tvář; 74–80, Posvěťte se a učte se navzájem nauky království; 81–

85, Každý člověk, který byl varován, má varovati svého bližního; 86–94, Znamení, pozdvižení žvolů a andělé připravují cestu pro příchod Páně; 95–102, Andělské pozouny vyvolávají mrtvé v jejich pořádku; 103–116, Andělské pozouny vyhlašují znovuzřízení evangelia, pád Babylonu a bitvu velikého Boha; 117 – 126, Vyhledejte poznání, zřídte dům Boží (chrám) a odějte se poutem pravé lásky; 127–141, Je uveden řád Školy proroků včetně obřadu umývání nohou.

VPRAVDĚ, tak praví Pán vám, kteří jste se shromáždili, abyste přijali vůli jeho ohledně sebe:

2 Vizte, toto je příjemné vašemu Pánovi a andělé se nad vámi

6b JS–M 1:29.
c pp Ukáznování,
ukáznovati.
d pp Svět–Konec světa.

7a Eter 8:22–24.
b Jakub 5:4;
NaS 88:2; 95:7.
8a Mat. 24:15;

NaS 45:32; 101:21–22.
b Zjev. 3:11.

“radují; ^balmužny modliteb vašich vystoupily k uším Pána “Sabaota a jsou zaznamenány v “knize jmen posvěcených, a to těch z celestiálního světa.

3 Pročež, nyní vám posílám jiného “Utěšitele, vpravdě vám, přátelům svým, aby mohl zůstat v srdci vašem, a to ^bSvatého Ducha zaslíbení; kterýžto jiný Utěšitel je tentýž, jehož jsem zaslíbil učedníkům svým, jak je zaznamenáno ve svědectví Janově.

4 Tento Utěšitel je zaslíbením, které vám dávám o “věčném životě, dokonce o ^bslávě celestiálního království;

5 Kterážto sláva je slávou církve “Prvorozeného, a to Boha, nejsvatějšího ze všech, skrze Ježíše Krista, jeho Syna –

6 “On, který vystoupil na výsosti, tak také ^bsestoupil pod všechny věci, čímž ^cpostihl všechny věci, aby mohl býti ve všech věcech a skrze všechny věci ^dsvětlem pravdy;

7 Kterážto pravda svítí. Toto je “světlo Kristovo. Tak také on je ve slunci a světlem slunce a mocí jeho, kterou bylo ^bučiněno.

8 Tak také je v měsíci a je světlem měsíce a mocí jeho, kterou byl učiněn;

9 Tak také světlem hvězd a mocí jejich, kterou byly učiněny; 10 A země také a mocí její, vpravdě země, na níž vy “stojíte.

11 A to světlo, které svítí, které vám dává světlo, je skrze toho, kdo osvěcuje oči vaše, což je totéž světlo, které obživuje “porozumění vaše;

12 Kteréžto “světlo vychází z přítomnosti Boží, aby ^bnaplnilo nesmírnost prostoru –

13 To světlo, které je ve “všech věcech, které dává ^bživot všem věcem, které je ^czákonem, jímž jsou všechny věci řízeny, dokonce mocí Boha, jenž sedí na trůnu svém a jenž je v lůně věčnosti a jenž je ve středu všech věcí.

14 Nyní, vpravdě pravím vám, že skrze “vykoupění, které je učiněno pro vás, je uskutečněno vzkříšení z mrtvých.

15 A “duch a ^btělo jsou ^cduší člověka.

16 A “vzkříšení z mrtvých je vykoupěním duše.

17 A vykoupění duše je skrze

88 2a Lukáš 15:10.

b Skut. 10:1–4.

pp Modlitba.

c Jakub 5:4; NaS 95:7.

d pp Kniha života.

3a Jan 14:16.

b NaS 76:53.

pp Svätý Duch zaslíbení.

4a NaS 14:7.

b pp Celestiální sláva.

5a pp Prvorozený.

6a pp Ježíš Kristus.

b NaS 122:8.

pp Usmíření, usmířiti.

c pp Vševědoucí.

d NaS 93:2, 8–39.

pp Pravda; Světlo, světlo Kristovo.

7a Moroni 7:15–19;

NaS 84:45.

b Gen. 1:16.

pp Stvoření, stvořiti.

10a Mojž. 2:1.

11a pp Porozumění.

12a pp Světlo, světlo

Kristovo.

b Jer. 23:24.

13a Kol. 1:16–17.

b Deut. 30:20;

NaS 10:70.

c Job 38;

NaS 88:36–38.

pp Zákon.

14a pp Plán vykoupění;

Usmíření, usmířiti.

15a pp Člověk, lidé –

Člověk, duchovní

dítě Nebeského

Otce; Duch.

b pp Tělo.

c Gen. 2:7.

pp Duše.

16a Alma 11:42.

pp Vzkříšení.

toho, jenž obživuje všechny věci, v jehož lůně je ustanoveno, že ^achudí a ^bmírní ^czemě ji zdědí.

18 Tudíž, musí nezbytně být posvěcením očištěna od veškeré nespravedlivosti, aby mohla být připravena na ^acelestiální slávu;

19 Neboť poté, co naplní míru stvoření svého, bude korunována ^aslávou, vpravdě přítomností Boha Otce;

20 Aby ji mohla ^avlastnit těla, která jsou z celestiálního království, na věky věků; neboť s tímto ^bzáměrem byla učiněna a stvořena a s tímto záměrem jsou oni ^cposvěceni.

21 A ti, již nejsou posvěceni skrze onen zákon, který jsem vám dal, a to zákon Kristův, musejí zdědit jiná království, a to to, které je terestriálním královstvím, nebo to, které je telestiálním královstvím.

22 Neboť ten, kdo není schopen řídit se ^azákonem celestiálního království, nemůže obstát v celestiální slávě.

23 A ten, kdo se nemůže řídit zákonem terestriálního království, nemůže obstát v ^aterestriální slávě.

24 A ten, kdo se nemůže řídit zákonem telestiálního králov-

ství, nemůže obstát v ^atelestiální slávě; tudíž není vhodný pro království slávy. Tudíž musí obstát v království, které není královstvím slávy.

25 A opět, vpravdě pravím vám, ^azemě se řídí zákonem celestiálního království, neboť naplňuje míru stvoření svého a nepřestupuje zákon –

26 Pročež, bude ^aposvěcena; ano, přestože ^bzemře, bude opět obživena a snese moc, kterou bude obživena, a ^cspravedliví ji ^dzdědí.

27 Neboť přestože zemřou, také ^aopět povstanou, jako ^bduchovní tělo.

28 Ti, kteří mají celestiálního ducha, obdrží totéž tělo, jež bylo přirozeným tělem; vpravdě obdržíte tělo své a ^asláva vaše bude tou slávou, již je tělo vaše ^bobživováno.

29 Vy, kteří jste obživováni částí ^acelestiální ^bslávy, obdržíte potom z ní, dokonce plnost.

30 A ti, kteří jsou obživováni částí ^aterestriální slávy, obdrží potom z ní, dokonce plnost.

31 A také ti, kteří jsou obživováni částí ^atelestiální slávy, obdrží potom z ní, dokonce plnost.

17a PP Chudí.
b PP Mírnost, mírný.
c PP Země – Konečný stav země.
18a PP Celestiální sláva.
19a NaS 130:7–9.
20a NaS 38:20.
b Mojž. 1:39.
pp Člověk, lidé – Člověk, možnost státi se podobným Nebeskému Otcí.
c PP Posvěcení.

22a NaS 105:5.
23a PP Terestriální sláva.
24a PP Telestiální sláva.
25a PP Země.
26a PP Země – Konečný stav země.
b PP Svět – Konec světa.
c 2. Petr. 3:11–14.
pp Spravedlivost, spravedlivý.
d Mat. 5:5;
NaS 45:58; 59:2; 63:49.

27a PP Vzkříšení.
b 1. Kor. 15:44.
28a PP Soud, poslední.
b NaS 43:32; 63:51; 101:31.
29a PP Celestiální sláva.
b PP Člověk, lidé – Člověk, možnost státi se podobným Nebeskému Otcí.
30a PP Terestriální sláva.
31a PP Telestiální sláva.

32 A ti, kteří zbývají, budou také ^aobživeni; nicméně, vrátí se opět na své vlastní místo, aby se těšili z toho, co jsou ^bochotni přijmouti, protože nebyli ochotni těšiti se z toho, co přijmouti mohli.

33 Neboť co prospěje člověku, jestliže je mu udělen dar, a on ten dar nepřijímá? Vizte, neraduje se z toho, co je mu dáno, ani se neraduje z toho, kdo je dárce daru.

34 A opět, vpravdě pravím vám, že to, co je řízeno zákonem, je také zachovááno zákonem a tímtéž zdokonalováno a ^aposvěcováno.

35 To, co ^aporušuje zákon a neřídí se zákonem, ale snaží se státi se zákonem samo sobě a chce setrvávati v hříchu a zcela setrvává v hříchu, nemůže býti posvěceno zákonem ani ^bmilosrdenstvím, ^cspravedlností ani soudem. Tudíž, oni musejí zůstati nadále ^dšpinaví.

36 Všem královstvím je dán zákon;

37 A je mnoho ^akrálovství; neboť není žádného prostoru, ve kterém není žádného království; a není žádného království, ve kterém není žádného prostoru, buď větší, nebo menší království.

38 A každému království je dán ^azákon; a ke každému zákonu jsou také určité meze a podmínky.

39 Žádné bytosti, které se neřídí těmito ^apodmínkami, nejsou ^bospravedlněny.

40 Neboť ^ainteligence se přimyká k inteligenci; ^bmoudrost přijímá moudrost; ^cpravda se chápe pravdy; ^dctnost miluje ctnost; ^esvětlo se přimyká ke světlu; milosrdenství má ^fsoucít s milosrdenstvím a činí si nárok na své vlastní; spravedlnost pokračuje svým směrem a činí si nárok na své vlastní; soud předchází tvář toho, kdo sedí na trůnu a řídí a uskutečňuje všechny věci.

41 On ^apostihuje všechny věci a všechny věci jsou před ním a všechny věci jsou kolem něho; a on je nade všemi věcmi a ve všech věcech a je skrze všechny věci a je kolem všech věcí; a všechny věci jsou jím a od něho, vpravdě Boha, na věky věků.

42 A opět, vpravdě pravím vám, on dal pro všechny věci zákon, kterým se pohybují v ^ačasech svých a v obdobích svých;

43 A dráhy jejich jsou určeny, a to dráhy nebes a země, což zahrnuje zemi a všechny planety.

32a Alma 11:41–45.

^b PP Svoboda jednání.

34a PP Posvěcení.

35a PP Vzpouora.

^b PP Milosrdenství, milosrdný.

^c PP Spravedlnost.

^d Zjev. 22:11;

1. Nefi 15:33–35;

2. Nefi 9:16;

Alma 7:21.

37a NaS 78:15.

38a NaS 88:13.

39a NaS 130:20–21.

^b PP Ospravedlnění, ospravedlniti.

40a PP Inteligence.

^b PP Moudrost.

^c PP Pravda.

^d PP Ctnost.

^e PP Světlo, světlo

Kristovo.

^f PP Soucít.

41a 1. Jan. 3:20;

1. Nefi 9:6;

2. Nefi 9:20;

NaS 38:1–3.

PP Vševedoucí.

42a Dan. 2:20–22;

Abr. 3:4–19.

44 A ony dávají "světlo jedna druhé v časech svých a v obdobích svých, v minutách svých, v hodinách svých, ve dnech svých, v týdnech svých, v měsících svých, v rocích svých – tyto všechny jsou ^bjedním rokem u Boha, ale ne u člověka.

45 Země se valí na křídlech svých a "slunce dává světlo své ve dne a měsíc dává světlo své v noci a hvězdy také dávají světlo své, jak se valí na křídlech svých ve slávě své uprostřed ^bmoci Boží.

46 K čemu přirovnám tato království, abyste mohli porozumět?

47 Vizte, všechny tyto jsou království, a kterýkoli člověk, který viděl kterékoli nebo nejmenší z nich, "viděl Boha pohybujícího se ve své majestátnosti a moci.

48 Pravím vám, on ho viděl; nicméně, ten, který přišel ke svým "vlastním, nebyl pochoopen.

49 To "světlo svítí v temnotě, a temnota ho nechápe; nicméně, přijde den, kdy ^bpochopíte vpravdě Boha, jsouce obživeni v něm a skrze něho.

50 Potom budete vědět, že jste mne viděli, že já jsem a že jsem to pravé světlo, které je ve vás, a že vy jste ve mně; jinak byste nemohli prospívat.

51 Vizte, přirovnám tato království k muži majícímu pole,

a on vyslal služebníky své na pole, aby na poli okopávali.

52 A řekl prvnímu: Jdi a pracuj na poli a v první hodině přijdu k tobě a ty budeš vidět radost v tváři mé.

53 A řekl druhému: Jdi také na pole a v druhé hodině tě navštívím s radostí ve tváři.

54 A také třetímu, řka: Navštívím tě;

55 A čtvrtému a tak dále až k dvanáctému.

56 A pán pole šel k prvnímu v první hodině a zůstal s ním celou tu hodinu a on byl naplněn radostí skrze světlo tváře pána svého.

57 A potom odešel od prvního, aby mohl navštívit také druhého a třetího a čtvrtého a tak dále až dvanáctého.

58 A tak oni všichni obdrželi světlo tváře pána svého, každý muž v hodině své a v čase svém a v období svém –

59 Počínaje prvním a tak dále k "poslednímu a od posledního k prvnímu a od prvního k poslednímu;

60 Každý muž ve svém vlastním pořádku, dokud hodina jeho neskončila, vpravdě podle toho, jak mu pán jeho přikázal, aby pán jeho v něm mohl být oslaven a on v pánovi svém, aby oni všichni mohli být oslaveni.

61 Tudíž, k tomuto podobenství přirovnám všechna tato

44a pp Světlo, světlo Kristovo.

b Žalmy 90:4;
2. Petr. 3:8.

45a Gen. 1:16;
Abr. 4:16.

b NaS 88:7–13.

47a Alma 30:44;
Mojž. 1:27–28; 6:63;
Abr. 3:21.

48a Jan 1:11;
3. Nefi 9:16;

NaS 39:1–4.

49a NaS 6:21; 50:23–24;
84:45–47.

b Jan 17:3;

NaS 93:1, 28.
59a Mat. 20:1–16.

království a "obyvatele jeho – každé království v hodině své a v čase svém a v období svém, vpravdě podle ustanovení, které Bůh učinil.

62 A opět, vpravdě pravím vám, "přátelé moji, zanechávám s vámi tato slova, abyste o nich v srdci svém ^bpřemítali, s tímto příkázáním, jež vám dávám, že mě budete "vzývati, dokud jsem blízko –

63 "Přiblížte se mi, a já se přiblížím vám; ^bhleďte mne pilně, a "naleznete mne; prostě, a obdržíte; klepejte, a bude vám otevřeno.

64 O cokoli budete "prositi Otce ve jménu mém, co je ^bnutné pro vás, bude vám dáno;

65 A budete-li prositi o něco, co pro vás "nutné není, obrátí se to k vašemu ^bodsouzení.

66 Vizte, to, co slyšíte, je jako "hlas volajícího v pustině – v pustině, protože ho nemůžete viděti – hlas můj, protože hlas můj je ^bDuch; Duch můj je pravda; "pravda trvá a nemá žádného konce; a bude-li ve vás, bude se rozhojňovati.

67 A jestliže bude oko vaše "upřeno na ^bslávu mou, celé tělo vaše bude naplněno svět-

lem a ve vás nebude žádné temnoty; a ono tělo, které je naplněno světlem, "chápe všechny věci.

68 Tudíž, "posvěťte se, aby ^bmysl vaše byla upřená k Bohu, a přijdou dny, kdy ho "uvidíte; neboť on vám odhalí tvář svou a bude to v jeho vlastním čase a jeho vlastním způsobem a podle jeho vlastní vůle.

69 Pamatujte na tento veliký a poslední příslib, jenž jsem vám učinil; odvrhněte daleko od sebe své "plané myšlenky a přemíru ^bsmíchu.

70 Zůstaňte, zůstaňte na tomto místě a svolajte posvátné shromáždění, a to těch, již jsou prvními dělníky v tomto posledním království.

71 A nechť ti, které oni "varovali při cestování svém, vzývají Pána a přemítají v srdci svém o varování, jež obdrželi, a to po krátký čas.

72 Vizte a hleďte, já se postarám o stáda vaše a vzbudím starší a pošlu jim je.

73 Vizte, urychlím dílo své v čase jeho.

74 A dávám vám, již jste prvními "dělníky v tomto posledním království, příkázání,

61a NaS 76:24.

62a NaS 84:63; 93:45.

^b PP Přemítati.

^c Iz. 55:6; Jakub 1:5; NaS 46:7.

63a Zach. 1:3; Jakub 4:8;

Zjev. 3:20.

^b 1. Par. 28:9;

Eter 12:41;

NaS 101:38.

^c NaS 4:7; 49:26.

64a PP Modlitba.

^b NaS 18:18; 46:28–30.

65a Jakub 4:3.

^b NaS 63:7–11.

66a Iz. 40:3;

1. Nefi 17:13;

Alma 5:37–38;

NaS 128:20.

^b PP Duch Svatý;

Světlo, světlo

Kristovo.

^c PP Pravda.

67a Mat. 6:22;

Lukáš 11:34–36;

NaS 82:19.

^b Jan 7:18.

^c Přísl. 28:5; NaS 93:28.

PP Rozeznávání, dar.

68a PP Posvěcení.

^b PP Mysl.

^c NaS 67:10–13; 93:1;

97:15–17.

69a Mat. 12:36;

Mos. 4:29–30;

Alma 12:14.

^b NaS 59:15; 88:121.

71a PP Varování, varovati.

74a Mat. 20:1, 16.

abyste se shromáždili a zorganizovali a připravili a ^bposvětili; ano, očistěte srdce své a ^cumyjte ruce své a nohy své přede mnou, abych vás mohl ^aočistiti;

75 Abych mohl dosvědčiti ^aOtci vašemu a Bohu vašemu a Bohu svému, že jste očištěni od krve tohoto zlovolného pokolení; abych mohl naplniti tento příslib, tento veliký a poslední příslib, který jsem vám dal, až budu chtíti.

76 Také, dávám vám příkázání, abyste pokračovali v ^amodlitbě a ^bpůstu od tohoto času nadále.

77 A dávám vám příkázání, že budete ^aučiti jeden druhého ^bnauce království.

78 Učte pilně a ^amilost má vás bude provázeti, abyste mohli býti ^bpoučeni dokonaleji v teorii, v zásadě, v nauce, v zákonu evangelia, ve všech věcech, které se týkají království Božího, kterým je nutné, abyste porozuměli;

79 O věcech na ^anebi i na zemi a pod zemí; o věcech, které byly, o věcech, které jsou, o věcech, které musejí brzy nastati; o věcech, které jsou doma, o věcech, které jsou v jiných zemích; o ^bválkách a zmatcích mezi národy a o soudech, které jsou na

zemi; a také o poznání zemí a království –

80 Abyste mohli býti připraveni ve všech věcech, až vás opět pošlu, abyste zvelebovali povolání, k němuž jsem vás povolal, a posláním, jímž jsem vás pověřil.

81 Vizte, vyslal jsem vás, abyste ^asvědčili a abyste varovali lid, a přísluší každému člověku, který byl varován, aby ^bvaroval bližního svého.

82 Tudíž, oni jsou ponecháni bez omluvy a hříchy jejich jsou na jejich vlastní hlavě.

83 Ten, kdo mne ^ahledá ^bčasně, nalezne mne a nebude opuštěn.

84 Tudíž, zůstaňte a pracujte pilně, abyste mohli býti zdokonaleni ve své službě vyjítí naposledy mezi ^apohany, tolik, kolik jich ústa Páně budou jmenovati, ^bzavázati zákon a zpečetiti svědectví a připraviti svaté na hodinu soudu, která přijde;

85 Aby duše jejich mohla uniknouti hněvu Božímu, ^azpuštění ohavnosti, jež očekává zlovolné v tomto světě i ve světě, který přijde. Vpravdě, pravím vám, nechť ti, již nejsou prvními staršími, pokračují na vinici, dokud je ústa Páně ^bnepovolají,

74b Lev. 20:7–8;
3. Nefi 19:28–29;
NaS 50:28–29; 133:62.
c PP Čistota, čistý,
nečistý.
d Eter 12:37.
75a PP Bůh, Božstvo –
Bůh Otec; Člověk,
lidé – Člověk,
duchovní dítě
Nebeského Otce;

Otec ve nebi.
76a PP Modlitba.
b PP Postiti se, půst.
77a PP Učitel, učiti.
b PP Nauka Kristova.
78a PP Milost.
b NaS 88:118;
90:15; 93:53.
79a PP Nebe.
b PP Válka.
81a PP Svědčiti.

b NaS 63:58.
PP Varování, varovati.
83a Deut. 4:29–31;
Jer. 29:12–14;
NaS 54:10.
b Alma 37:35.
84a JS–Ž 1:41.
b Iz. 8:16–17.
85a Mat. 24:15.
b NaS 11:15.

neboť čas jejich ještě nepřišel; šat jejich ještě není ^cočištěn od krve tohoto pokolení.

86 Setrvávejte ve ^asvobodě, kterou jste učinění ^bsvobodnými; ^cnezaplétejte se do ^dhřichu, ale necht' ruce vaše jsou ^ečisté, dokud Pán nepřijde.

87 Neboť nemnoho dnů od tohoto času a ^azemě se bude ^botřásati a potáceti sem a tam jako opilý člověk; a ^cslunce skryje tvář svou a odmítne vydati světlo; a měsíc se bude koupati v ^dkrvi; a ^ehvězdy budou nesmírně rozhněvány a budou se vrhati dolů jako fík, jenž padá ze stromu fíkového.

88 A po svědectví vašem přijde na lid hněv a rozhořčení.

89 Neboť po svědectví vašem přijde svědectví ^azemětřesení, jež způsobí sténání uprostřed ní, a lidé budou padati na zem a nebudou schopni státi.

90 A také přijde svědectví ^ahlasu hromů a hlasu blesků a hlasu bouří a hlasu vln mořských zvedajících se nad meze své.

91 A všechny věci budou ve ^azmatku; a zajisté, srdce lidské

jim ochabne; neboť strach přijde na všechny lidi.

92 A ^aandělé poletí skrze prostředek nebe volajíce silným hlasem, troubíce na pozoun Boží řkouce: Připravte se, připravte se, ó obyvatelé země; neboť soud našeho Boha přišel. Vizte a hleďte, ^bŽenich přichází; vyjděte, abyste se s ním setkali.

93 A ihned se ukáže ^aveliké znamení na nebi a všichni lidé to uvidí spolu.

94 A další anděl zatroubí na pozoun svůj řka: Ona ^aveliká ^bcírkev, ^cmatka ohavností, jež nutila všechny národy, aby pily z vína hněvu jejího ^dsmilstva, jež pronásleduje svaté Boží, jež prolévala krev jejich – ta, která sedí na mnohých vodách a na ostrovech mořských – vizte, ona je ^ekoukolem země; je svázána do snopů; pouta její jsou silná, žádný člověk je nemůže uvolniti; tudíž, je připravena, aby byla ^fspálena. A on zatroubí na pozoun svůj dlouze i hlasitě a všechny národy to uslyší.

95 A bude ^aticho v nebi po dobu půl hodiny; a ihned poté bude závěs nebe rozvinut, jako

85c 1. Nefi 12:10–11;
Jákob 1:19; 2:2;
NaS 112:33.
pp Čistota, čistý,
nečistý.
86a Mos. 5:8.
pp Svoboda,
svobodný.
b Jan 8:36.
pp Svoboda,
svobodný; Svoboda
jednání.
c Gal. 5:1.
d pp Hřešiti, hřích.
e Job 17:9;

Žalmy 24:4;
Alma 5:19.
87a Iz. 13:4–13.
b NaS 43:18.
c Joel 2:10;
NaS 45:42; 133:49.
d Zjev. 6:12.
e Joel 3:15.
89a NaS 45:33.
90a Zjev. 8:5;
NaS 43:17–25.
91a NaS 45:26.
92a Zjev. 8:13;
NaS 133:17.
b Mat. 25:1–13;

NaS 33:17; 133:10, 19.
93a Mat. 24:30;
Lukáš 21:25–27.
pp Znamení časů.
94a 1. Nefi 13:4–9.
b pp Dábel – Církev
d'áblova.
c Zjev. 17:5.
d Zjev. 14:8.
e Mat. 13:38.
f NaS 64:23–24;
101:23–25.
pp Země – Očištění
země.
95a NaS 38:12.

^bsvitek je rozvinut poté, co je svinutý, a ‘tvář Páně bude odhalena;

96 A svatí, kteří jsou na zemi, kteří jsou živi, budou obživeni, ‘uchopení a vyzdvižení, aby se s ním setkali.

97 A ti, již spali v hrobě svém, ‘vyjdou, neboť hrob jejich bude otevřen; a oni také budou uchopeni a vyzdvižení, aby se s ním setkali uprostřed sloupu nebe –

98 Oni jsou Kristovi, ‘prvotínami, ti, kteří s ním budou sestupovati první, a ti, kteří jsou na zemi a v hrobě svém, kteří jsou první uchopeni a vyzdvižení, aby se s ním setkali; a to vše hlasem troubícího pozounu anděla Božího.

99 A po tomto další anděl zatroubí, což je druhý pozoun; a potom přichází vykoupení těch, již jsou Kristovi při příchodu jeho; kteří obdrželi svůj díl v tom ‘vězení, jež je pro ně připraveno, aby mohli obdržeti evangelium a býti ^bsouzeni podle lidí v těle.

100 A opět, další pozoun zatroubí, což je třetí pozoun; a potom přicházejí ‘duchové lidé, kteří budou souzeni a jsou shledáni pod ^bodsouzením;

101 A tito jsou zbytkem ‘mrtvých; a oni nebudou opět žítí,

dokud nebude ukončeno oněch ^btisíc let, nikoli opět, dokud nebude konec země.

102 A další pozoun zatroubí, což je čtvrtý pozoun, řka: Jsou nalezeni mezi těmi, již zůstanou do onoho velikého a posledního dne, a to konce, ti, již zůstanou nadále ‘špinaví.

103 A další pozoun zatroubí, což je pátý pozoun, což je pátý anděl, který svěřuje ‘věčné evangelium – letící skrze prostředek nebe, všem národům, pokolením, jazykům a lidu;

104 A toto bude zvuk pozounu jeho říkající všem lidem, na nebi i na zemi, a kteří jsou pod zemí – neboť ‘každé ucho to uslyší a každé koleno ^bpoklekne a každý jazyk vyzná, zatímco budou slyšeti zvuk pozounu říkající: ‘Bojte se Boha a vzdejte slávu tomu, kdo sedí na trůnu na věky věků; neboť hodina soudu jeho přišla.

105 A opět, další anděl zatroubí na pozoun svůj, což je šestý anděl, řka: Ona ‘padla, která nutila všechny národy, aby pily z vína hněvu jejího smilstva; ona padla, padla!

106 A opět, další anděl zatroubí na pozoun svůj, což je sedmý anděl, řka: Dokonáno jest; dokonáno jest! ‘Beránek Boží

95b Zjev. 6:14.

c pp Druhý příchod Ježíše Krista.

96a 1. Tes. 4:16–17.

97a NaS 29:13; 45:45–46; 133:56.

pp Vzkříšení.

98a 1. Kor. 15:23.

99a NaS 76:73; 138:8.

pp Spasení pro mrtvé.

b 1. Petr. 4:6.

100a Zjev. 20:12–13;

Alma 11:41;

NaS 43:18; 76:85.

b pp Odsouditi, odsouzení.

101a Zjev. 20:5.

b pp Milénium.

102a pp Špína, špinavost.

103a Zjev. 14:6–7.

pp Znovuzřízení evangelia.

104a Zjev. 5:13.

b Iz. 45:23;

Filip. 2:9–11.

c pp Báti se, bázeň, strach – Bázeň Boží; Úcta.

105a Zjev. 14:8; NaS 1:16.

106a pp Beránek Boží.

^bpřemohl a ^cšlapal vinný lis sám, a to vinný lis prudkosti hněvu Všemohoucího Boha.

107 A potom budou andělé korunováni slávou moci jeho a ^asvatí budou naplněni ^bslávou jeho a obdrží ^cdědictví své a budou učiněni jemu ^drovními.

108 A potom opět zatroubí první anděl na pozoun svůj do uší všech živých a ^azjeví tajné skutky lidí a mocná díla Boží v ^bprvních tisíci letech.

109 A potom zatroubí druhý anděl na pozoun svůj a zjeví tajné skutky lidí a myšlenky a záměry srdce jejich a mocná díla Boží v ^bdruhých tisíci letech –

110 A tak dále, dokud sedmý anděl nezatroubí na pozoun svůj; a stane na zemi a na moři a bude přísahati ve jménu toho, kdo sedí na trůnu, že dále ^ačasu nebude; a ^bSatan bude svázán, onen starý had, jenž je nazýván ďáblem, a nebude propuštěn po dobu ^ctisíce let.

111 A pak bude ^apropuštěn na krátký čas, aby mohl shromáždit vojska svá.

112 A ^aMichal, sedmý anděl, a to archanděl, shromáždí vojska svá, a to zástupy nebes.

113 A ^aďábel shromáždí vojska

svá; a to zástupy pekla, a přijde, aby bojoval proti Michalovi a vojskům jeho.

114 A pak přichází ^abitva velkého Boha; a ^aďábel a vojska jeho budou vyvržena na své vlastní místo, takže nebudou již míti vůbec žádnou moc nad svatými.

115 Neboť Michal bude bojovati bitvy jejich a přemůže toho, kdo ^ausiluje o trůn toho, kdo na trůnu sedí, a to Beránka.

116 Toto je sláva Boží a ^aposvěcených; a oni již neuvidí ^bsmrti.

117 Tudíž, vpravdě pravím vám, svým ^apřátelům, svolejte posvátné shromáždění své, jak jsem vám přikázal.

118 A jelikož všichni nemají víru, hledejte pilně slova ^amoudrosti a ^bučte jim jeden druhého; ano, vyhledávejte slova moudrosti z nejlepších ^cknih; usilujte o vědomosti, dokonce studiem a také vírou.

119 Zorganisujte se; připravte každou nutnou věc; a zřídte ^adům, a to dům modlitby, dům půstu, dům víry, dům učení, dům slávy, dům pořádku, dům Boží;

120 Aby vcházení vaše mohla být ve jménu Páně; aby vycházení vaše mohla být ve jménu

106b 1. Kor. 15:25.

c Iz. 63:3–4;

Zjev. 19:15;

NaS 76:107; 133:50.

107a *pp* Svatý.

b *pp* Celestiální sláva.

c *pp* Oslavení.

d NaS 76:95.

108a Alma 37:25;

NaS 1:3.

b NaS 77:6–7.

110a NaS 84:100.

b Zjev. 20:1–3;

1. Nefi 22:26;

NaS 101:28.

pp Ďábel.

c *pp* Milénium.

111a NaS 29:22;

43:30–31.

112a *pp* Michal.

114a Zjev. 16:14.

115a Iz. 14:12–17;

Mojž. 4:1–4.

116a *pp* Oslavení;

Posvěcení.

b Zjev. 21:4;

Alma 11:45; 12:18;

NaS 63:49.

pp Nesmrtelnost,
nesmrtelný.

117a NaS 109:6.

118a *pp* Moudrost.

b NaS 88:76–80.

pp Učitel, učiti.

c NaS 55:4; 109:7, 14.

119a NaS 95:3; 97:10–17;

109:2–9; 115:8.

pp Chrám, dům

Páně.

Páně; aby všechna pozdravení vaše mohla být ve jménu Páně, s rukama pozvednutýma k Nejvyššímu.

121 Tudíž, "upusťte od veškerých lehkovážných řečí svých, od veškerého ^bsmíchu, od veškerých "žádostivých přání svých, od veškeré ^dpýchy své a lehkomyšlnosti a od veškerého zlovolného činění svého.

122 Určete si mezi sebou učitele, a nechť všichni nejsou mluvčími najednou; ale nechť jeden mluví v jednu chvíli a nechť všichni naslouchají slovům jeho, aby, až všichni promluví, všichni mohli být vzděláváni ode všech a aby každý muž mohl mít stejnou výsadu.

123 Hleďte, abyste jeden druhého "milovali; ustaňte být ^bžádostivými; učte se udílet si navzájem, jak požaduje evangelium.

124 Ustaňte být ^alínými; ustaňte být nečistými; ustaňte ^bvyhledávat chyby jeden druhému; ustaňte spát déle, než je nutné; jděte na lože své časně, abyste nemuseli být unaveni; vstávejte časně, aby tělo vaše a mysl vaše mohly být oživeny.

125 A nade všechny věci, odějte se poutem "pravé lásky jako pláštěm, což je pouto dokonalosti a ^bpokoje.

126 "Modlete se vždy, abyste

nemuseli umdlévat, dokud ^bnepřijdu. Vizte a hleďte, já přijdu rychle a přijmu vás k sobě. Amen.

127 A opět, řád domu připraveného pro předsednictvo "školy proroků, zřízené pro poučení jejich ve všech věcech, které jsou nutné pro ně, a to pro všechny ^búředníky církve neboli jinými slovy pro ty, již jsou povoláni ke službě v církvi, počínaje vysokými kněžími až dolů k jáhnům –

128 A toto bude řád domu předsednictva školy: Ten, kdo je určen být presidentem nebo učitelem, bude stát na místě svém v domě, který bude pro něj připraven.

129 Tudíž, on bude první v domě Božím, na místě, kde společenství v domě může slyšet slova jeho přesně a zřetelně, bez hlasité řeči.

130 A když přijde do domu Božího, neboť má být první v domě – vizte, toto je krásné, aby mohl být příkladem –

131 Nechť "nabídne sebe v modlitbě na kolenou před Bohem na znamení neboli připomenutí věčné smlouvy.

132 A když kdokoli vejde po něm, nechť učitel povstane a s rukama pozvednutýma k nebi, ano, vpravdě přímo, pozdraví bratra svého nebo bratří těmito slovy:

121a NaS 43:34; 100:7.
b NaS 59:15; 88:69.
c PP Tělesný.
d PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha.
123a PP Lásky.
b PP Žádostiv být,

žádostivost.
124a PP Lenost, líný.
b NaS 64:7–10.
PP Zlé řeči.
125a PP Pravá láska.
b PP Pokoj.
126a PP Modlitba.

b NaS 1:12.
127a PP Škola proroků.
b PP Úřad, úředník.
131a PP Uctívání,
uctívati.

133 Jsi bratr nebo bratří? Zdravím vás ve jménu Pána Ježíše Krista, na znamení neboli připomenutí věčné smlouvy, v kteréžto smlouvě vás přijímám do "společenství s předsevzetím, které je pevné, neochvějné a neproměnlivé, býti přítelem vašim a ^bbratrem skrze milost Boží v poutech lásky, kráčetí ve všech příkázáních Božích bez úhony s díkůvzdáním na věky věků. Amen.

134 A ten, kdo je shledán nehodným tohoto pozdravení, nebude míti místa mezi vámi; neboť nestrpíte, aby dům můj jím byl "pošpiněn.

135 A ten, kdo vchází a je věrný přede mnou a je bratr, nebo jestliže to jsou bratří, pozdraví presidenta nebo učitele s rukama pozvednutýma k nebi, s toutéž modlitbou a smlouvou nebo slovem amen na znamení téhož.

136 Vizte, vpravdě, pravím vám, toto je příklad pro vás pro

pozdravení jednoho druhým v domě Božím, ve škole proroků.

137 A vy jste povoláni toto činiti s modlitbou a díkůvzdáním, jak Duch bude promlouvati ohledně veškerého konání vašeho v domě Páně, ve škole proroků, aby se mohl státi svatyní, stánkem Svatého Ducha pro "vzdělávání vaše.

138 A vy nepřijmete nikoho mezi sebe do této školy, ledaže je očištěn od "krve tohoto pokolení;

139 A on bude přijat obřadem "umývání nohou, neboť k tomuto účelu byl tento obřad umývání nohou ustanoven.

140 A opět, obřad umývání nohou má býti vykonán presidentem nebo předsedajícím starším církve.

141 Má býti započat modlitbou; a po "přijetí chleba a vína se má on opásati podle ^bvzoru daného ve třinácté kapitole Janova svědectví týkajícího se mne. Amen.

ODDÍL 89

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 27. února 1833 (History of the Church, 1:327–329). V důsledku toho, že první bratří na svých shromážděních užívali tabák, Prorok byl veden k tomu, aby přemítal o této záležitosti; následkem čehož se na to tázal Pána. Výsledkem bylo toto zjevení, známé jako Slovo moudrosti. Původně byly první tři verše Prorokem napsány jako inspirovaný úvod a popis.

1–9, Používání vína, silných nápojů, tabáku a horkých nápojů je zakázáno; 10–17, Byliny, ovoce,

maso a obilí je ustanoveno člověku a zvířatům k užitku; 18–21, Poslušnost zákona evangelia, včetně

133a pp Přátelství.
b pp Bratr, bratří;
Sestra.
134a NaS 97:15–17;

110:7–8.
137a NaS 50:21–24.
138a NaS 88:74–75, 84–85.
139a pp Umýti, umytý,

umývání.
141a pp Svátost.
b Jan 13:4–17.

Slova moudrosti, přináší časná a duchovní požehnání.

SLOVO MOUDROSTI, ku prospěchu rady vysokých kněží, shromážděných v Kirtlandu, a církve a také svatých v Sionu –

2 Poslané jako pozdrav; ne skrze příkázání nebo nucení, ale skrze zjevení a slovo moudrosti ukazující řád a “vůli Boží ohledně časného spasení všech svatých v posledních dnech –

3 Dané jako zásada se “zaslíbením, přizpůsobené schopnosti slabých a nejslabších ze všech ^bsvatých, již jsou nebo mohou být nazýváni svatými.

4 Vizte, vpravdě, tak vám praví Pán: V důsledku “zla a plánů, které existují a budou existovati v srdci ^bspikleneckých lidí v posledních dnech, jsem vás ^cvaroval a varuji vás předem tím, že vám dávám skrze zjevení toto slovo moudrosti –

5 Že nakolik některý člověk mezi vámi pije “víno nebo silný nápoj, vizte, není to dobré ani vhodné v očích Otce vašeho, leda když se shromáždíte, abyste přinesli před něj svátosti své.

6 A vizte, toto má být víno, ano, “čisté víno z hroznu vinného kmene, z vaší vlastní výroby.

7 A opět, “silné nápoje nejsou

pro břicho, ale pro umývání těla vašeho.

8 A opět, tabák není pro “tělo ani pro břicho a není dobrý pro člověka, ale je bylinou, která má být používána se soudností a obratností pro pohmožděliny a veškerý nemocný dobytek.

9 A opět, horké nápoje nejsou pro tělo ani pro břicho.

10 A opět, vpravdě pravím vám, všechny zdravé “byliny Bůh ustanovil pro konstituci a podstatu člověka a užívání jím –

11 Každá bylina v období svém a každý plod v období svém, všechno toto má být využíváno s prozíravostí a “díkůvzdáním.

12 Ano, také “maso ^bzvířat a ptactva ve vzduchu jsem já, Pán, ustanovil pro užívání člověkem s díkyvzdáním; nicméně mají být užívána “střídmě;

13 A je mi příjemné, že nemají být užívána, leda v časech zimy nebo chladu nebo hladu.

14 Veškeré “obilí je ustanoveno pro užívání člověkem a zvířaty, aby bylo oporou života nejen pro člověka, ale i pro zvěř polní a ptactvo nebeské a veškerá divoká zvířata, která běhají nebo lezou po zemi;

15 A ta Bůh učinil pro užívání člověkem pouze v časech hladu a přemíry hladovění.

16 Veškeré obilí je dobré jako

89 1a PP Slovo moudrosti.

2a NaS 29:34.

PP Příkázání Boží.

3a NaS 89:18–21.

b PP Svatý.

4a PP Klam, klamati.

b PP Tajná spolčení.

c PP Varování, varovati.

5a Lev. 10:9–11;

Iz. 5:11–12;

1. Kor. 6:10.

6a NaS 27:1–4.

7a Přísl. 20:1; 23:29–35.

8a 1. Kor. 3:16–17.

PP Tělo.

10a TJ. rostliny.

Gen. 1:29;

NaS 59:17–20.

11a PP Díkůvzdání, díky.

12a Gen. 9:3;

Lev. 11:1–8.

b 1. Tim. 4:3–4;

NaS 49:18–21.

c NaS 59:20.

14a Dan. 1:6–20.

strava člověka; podobně také plody vinného kmene; to, co dává plody, ať v zemi nebo nad zemí –

17 Nicméně, pšenice pro člověka a kukuřice pro dobytče a oves pro koně a žito pro ptactvo a pro vepře a pro veškerou zvěř polní a ječmen pro veškerá užitková zvířata a pro jemné nápoje, podobně také další obilí.

18 A všichni svatí, kteří pamatují na to, aby zachovávali a činili tato slova, kráčejíce

v poslušnosti přikázání, obdrží "zdraví v pupku svém a morek pro kosti své;

19 A naleznou "moudrost a veliké poklady ^bpoznání, vpravdě skryté poklady;

20 A "poběží, a nebudou znaveni, a budou kráčet, a nebudou umdlévati.

21 A já, Pán, jim dávám "zaslíbení, že ničící anděl ^bprojde kolem nich, jako kolem dětí Izraele, a nezabije je. Amen.

ODDÍL 90

Zjevení Josephu Smithovi, Prorokovi, dané v Kirtlandu ve státě Ohio 8. března 1833 (History of the Church, 1:329–331). Toto zjevení je dalším krokem pro zřízení Prvního předsednictva (viz záhlaví k oddílu 81); jako jeho důsledek byli 18. března 1833 vysvěceni zmínění rádcí.

1–5, Klíče království jsou svěřeny Josephu Smithovi a skrze něj Církvi; 6–7, Sidney Rigdon a Frederick G. Williams mají sloužiti v Prvním předsednictvu; 8–11, Evangelium má být kázáno národům Izraele, pohanům a Židům a každý člověk ho uslyší ve svém vlastním jazyce; 12–18, Joseph Smith a jeho rádcové mají dávat Církvi do pořádku; 19–37, Různí jednotlivci dostávají od Pána radu, aby kráčeli zpřímá a sloužili v jeho království.

TAK praví Pán, vpravdě, vpravdě pravím tobě, synu

můj, hříchy tvé jsou ti "odpuštěny podle prosby tvé, neboť modlitby tvé a modlitby bratří tvých vystoupily k uším mým.

2 Tudíž, jsi pozehnáný od nynějška nadále, kterýžto neseš "klíče království tobě dané; kteréžto ^bkrálovství vychází naposledy.

3 Vpravdě pravím tobě, klíče tohoto království ti nebudou nikdy odňaty, zatímco budeš ve světě, ani ve světě, který přijde.

4 Nicméně, skrze tebe budou "zjevení dána dalšímu, ano, a to církvi.

5 A všichni ti, již tato zjevení

18a Přísl. 3:8.

19a pp Moudrost.

b pp Poznání, znalost; Svědectví.

20a Iz. 40:31.

21a NaS 84:80.

b Ex. 12:23, 29.

90 1a pp Odpustiti.

2a NaS 65:2.

pp Klíče kněžství.

b pp Království Boží neboli království

nebeské.

4a Skut. 7:38;

Židům 5:12;

NaS 124:39, 126.

pp Prorocství,

prorokovati.

Boží přijímají, nechť se "mají na pozoru, jak na ně pohlížejí, aby nebyla pokládána za nicotnou věc a aby oni tím nebyli přivedeni v odsouzení a neklopýtli a nepadli, až bouře sestoupí a větry povanou a ^bdeště sestoupí a udeří na dům jejich.

6 A opět, vpravdě pravím bratřím tvým, Sidneymu Rigdonovi a Fredericku G. Williamsovi, také jim jsou odpuštěny hříchy jejich a jsou považováni za tobě rovné v držení klíčů tohoto posledního království;

7 Podobně také skrze tvé přísluhování klíčů "školy proroků, kterou jsem přikázal zorganizovati;

8 Aby tím mohli býti zdokonaleni v službě své pro spasení Sionu a národů Izraele a pohanů, tolika, kolik jich uvěří;

9 Aby skrze přísluhování tvé mohli obdržeti slovo a skrze přísluhování jejich mohlo slovo vyjít do končin země, "nejprve k ^bpohanům a potom, viz a hled', se oni obrátí k Židům.

10 A potom přichází den, kdy rámě Páně bude "zjeveno s mocí k přesvědčení národů, pohan-ských národů, domu ^bJozefova, o evangeliu spasení jejich.

11 Neboť stane se v onen den,

že každý člověk "uslyší plnost evangelia ve svém vlastním jazyce a ve své vlastní řeči skrze ty, již jsou ^bvysvěceni k této "moci skrze přísluhování "Utěšitele vylitého na ně pro zjevení Ježíše Krista.

12 A nyní, vpravdě pravím vám, dávám vám přikázání, abyste pokračovali ve "službě a předsednictví.

13 A až dokončíte překlad proroků, budete od té doby nadále "předsedati záležitostem církve a ^bškoly;

14 A čas od času, jak bude projevováno Utěшитelem, obdržíte "zjevení, aby odhalovala ^btajemství království;

15 A budete dávatí do pořádku církve a "studovati a ^bučiti se a seznamovati se se všemi dobrými knihami a s "řečmi, jazyky a lidmi.

16 A toto bude zodpovědnost vaše a poslání v celém životě vašem, předsedati v radě a dávatí do pořádku veškeré záležitosti této církve a království.

17 Nebuďte "zahanbeni ani poníženi; ale buďte napomenuti ve veškeré povýšenosti své a ^bpýše, neboť to přináší past vaší duši.

18 Dejte do pořádku dům svůj;

5a NaS 1:14.

b Mat. 7:26–27.

7a PP Škola proroků.

9a Mat. 19:30;

Eter 13:10–12.

b 1. Nefi 13:42;

NaS 107:33; 133:8.

10a NaS 43:23–27;

88:84, 87–92.

b Gen. 49:22–26;

1. Nefi 15:13–14.

11a PP Misionářská práce.

b PP Povolání,

povolání Bohem,

povolati; Vysvěceni,

vysvětiti.

c PP Kněžství.

d PP Utěšitel.

12a PP Sloužiti, služba.

13a NaS 107:91–92.

b PP Škola proroků.

14a PP Zjevení.

b PP Tajemství Boží.

15a NaS 88:76–80, 118; 93:53.

b NaS 107:99–100;

130:18–19.

c PP Jazyk, řeč.

17a Řím. 1:16;

2. Nefi 6:13.

b NaS 88:121.

PP Domýšlivost, marnivost, pýcha.

držte ^alenivost a ^bnečistotu daleko od sebe.

19 Nyní, vpravdě pravím tobě, nechť je opatřeno místo, jakmile je to možné, pro rodinu rádce tvého a písáře, a to Fredericka G. Williamse.

20 A nechť ^aletitý služebník můj Joseph Smith st. setrvává s rodinou svou na místě, kde žije nyní; a nechť není prodáno, dokud ústa Páně neurčí jinak.

21 A nechť rádce můj, a to Sidney ^aRigdon, zůstává tam, kde bydlí nyní, dokud ústa Páně neurčí jinak.

22 A nechť biskup hledá pilně, aby získal ^azmocněnce, a nechť je to muž, jenž má ^bbohatství v zásobě – muž Boží a silné víry –

23 Aby tím mohl býti schopen zaplatiti každý dluh; aby zásobárna Páně nemohla býti uvedena v nevážnost před očima lidí.

24 Hleďte ^apilně, ^bmodlete se vždy a buďte věřící a ^cvšechny věci budou působiti společně pro dobro vaše, jestliže budete kráčeti zpříma a pamatovati na ^dsmlouvu, kterou jste navzájem uzavřeli.

25 Nechť rodiny vaše jsou ^amalé, zvláště letitého služebníka mého Josepha Smitha st., co se týče těch, již nepatří do rodiny vaší;

26 Aby ty věci, které jsou vám poskytnuty, uskutečňovati dílo

mé, vám nebyly odňaty a dány těm, již nejsou hodni –

27 A tím vám bylo bráněno uskutečňovati ty věci, které jsem vám přikázal.

28 A opět, vpravdě pravím vám, je mou vůlí, aby služebnice má Vienna Jaquesová obdržela peníze, aby zaplatila výdaje své a šla vzhůru do země Sion;

29 A aby zbytek peněz mohl býti zasvěcen mně a ona byla odměněna v mém vlastním příhodném čase.

30 Vpravdě pravím vám, že je vhodné v očích mých, aby šla vzhůru do země Sion a obdržela dědictví z rukou biskupa;

31 Aby se mohla usaditi v pokoji, nakolik je věrná, a aby nemusela býti líná ve dnech svých od oné doby nadále.

32 A vizte, vpravdě pravím vám, že napíšete toto přikázání a řeknete bratřím svým v Sionu, zdravíce je s láskou, že jsem vás povolal, abyste také ^ařekli Sionu v mém vlastním příhodném čase.

33 Tudíž, nechť mne ustanou unavovati ohledně této záležitosti.

34 Vizte, pravím vám, že bratří vaši v Sionu začínají činiti pokání a andělé se nad nimi radují.

35 Nicméně, nejsem velmi potěšen mnoha věcmi; a nejsem velmi ^apotěšen služebníkem svým ^bWilliamem E. McLellinem

18a NaS 58:26–29.

PP Lenost, líný.

b NaS 38:42.

20a PP Smith, Joseph, st.

21a PP Rigdon, Sidney.

22a NaS 84:112–113.

b Jákob 2:17–19.

24a PP Píle.

b PP Modlitba.

c Ezdr. 8:22;

Řím. 8:28;

NaS 100:15; 122:7–8.

d PP Smlouva.

25a TJ. Chudí, o něž

Joseph Smith st.

pečoval.

32a NaS 107:91–92.

35a NaS 66:1; 75:6–9.

ani služebníkem svým Sidneyem Gilbertem; a také biskupem, a další potřebují z mnoha věcí činiti pokání.

36 Ale vpravdě pravím vám, že já, Pán, se budu svářiti se "Sionem a budu naléhati na silné

jeho a budu ho ^bukázňovati, dokud nepřemůže a nebude "čistý přede mnou.

37 Neboť nebude odstraněn z místa svého. Já, Pán, jsem to pravil. Amen.

ODDÍL 91

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 9. března 1833 (History of the Church, 1:331–332). Prorok byl v této době zaměstnán překladem Starého zákona. Když došel k té části dávných záznamů, které se nazývají apokryfy, tázal se Pána a obdržel tento pokyn.

1–3, Apokryfy jsou většinou přeloženy správně, ale obsahují mnoho doplňků rukou lidskou, které nejsou pravdivé; 4–6, Jsou prospěšné pro ty, kteří jsou osvěceni Duchem.

VPRAVDĚ, tak vám praví Pán ohledně "apokryfů – Je mnoho věcí v nich obsažených, které jsou pravdivé a většinou jsou přeloženy správně;

2 Je mnoho věcí v nich obsažených, které nejsou prav-

divé, což jsou doplňky rukou lidskou.

3 Vpravdě, pravím vám, že není nutné, aby byly apokryfy přeloženy.

4 Tudíž, kdo je čte, nechť "rozumí, neboť Duch projevuje pravdu;

5 A kdo je osvěcěn "Duchem, získá z nich prospěch;

6 A kdo nepřijímá Duchem, nemůže míti prospěch. Tudíž není nutné, aby byly přeloženy. Amen.

ODDÍL 92

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, v Kirtlandu ve státě Ohio 15. března 1833 (History of the Church, 1:333). Zjevení je určeno Fredericku G. Williamsovi, jenž byl nedávno určen rádcem v Prvním předsednictvu.

1–2, Pán dává příkázání ohledně přijetí do sjednoceného řádu.

VPRAVDĚ, tak praví Pán, dávám "sjednocenému řádu,

zorganisovanému v souladu s příkázáním daným dříve, zjevení a příkázání ohledně služebníka mého Fredericka G. Williamse, že ho přijmete do

36a PP Sion.
b PP Ukázňování,
ukázňovati.
c PP Čistota, čistý,

nečistý.
91 1a PP Apokryfy.
4a PP Porozumění.
5a PP Duch Svatý;

Inspirace, inspirovati,
vnuknuti.
92 1a NaS 82:11, 15–21.
PP Sjednocený řád.

řádu. Co říkám jednomu, říkám všem.

2 A opět, pravím tobě, služebníče můj Fredericku G. Williamsi, budeš aktivním

členem v tomto řádu; a nakolik budeš věrný v zachovávání všech dřívějších příkázání, budeš požehnán na věky. Amen.

ODDÍL 93

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 6. května 1833 (History of the Church, 1:343–346).

1–5, *Všichni, kteří jsou věrní, uvidí Pána; 6–18, Jan vydal svědectví, že Syn Boží postupoval od milosti k milosti, dokud neobdržel plnost slávy Otce; 19–20, Věrní lidé, postupující od milosti k milosti, obdrží také z jeho plnosti; 21–22, Ti, kteří jsou zplozeni skrze Krista, jsou Církví Prvorozeného; 23–28, Kristus obdržel plnost veškeré pravdy a člověk může poslušností učiniti podobně; 29–32, Člověk byl na počátku s Bohem; 33–35, Prvky jsou věčné a člověk může obdržeti plnost radosti ve vzkříšení; 36–37, Sláva Boží je inteligence; 38–40, Děti jsou vykoupením Kristovým před Bohem nevinné; 41–53, Vedoucím bratřím je přikázáno, aby uvedli svou rodinu do pořádku.*

VPRAVDĚ, tak praví Pán: Stane se, že každá duše, jež "zanechá hříchů svých a půjde

ke mně a bude ^bvzývati jméno mé a bude "poslouchati hlas můj a zachovávatí příkázání má, "uvidí "tvář mou a bude věděti, že já jsem;

2 A že já jsem to pravé "světlo, jež osvětluje každého člověka, jenž přichází do světa;

3 A že já jsem "v Otci a Otec ve mně a Otec a já jedno jsme –

4 Otec, "protože mi ^bdal z plnosti své, a Syn, protože jsem byl na světě a učinil jsem "tělo stánkem svým a dlal jsem mezi syny lidskými.

5 Byl jsem ve světě a přijal jsem od Otce svého a "díla jeho byla jasně projevena.

6 A "Jan viděl plnost ^bslávy mé a vydal o ní svědectví a plnost "Janova záznamu má býti zjevena později.

7 A on vydal svědectví řka: Viděl jsem slávu jeho, že byl na "počátku, dříve než byl svět;

93 1a pp Hoden něčeho, způsobilost, způsobilý; Pokání.
b Joel 2:32.

c pp Poslouchati, poslušnost, poslušný.
d Ex. 33:11;
NaS 38:7–8; 67:10–12;
88:68; 101:23; 130:3.
pp Utěšitel.

e pjs, 1. Jan. 4:12.

2a Jan 1:4–9;
NaS 14:9; 84:45–47;
88:6–7.

pp Světlo, světlo
Kristovo.

3a Jan 10:25–38;
17:20–23;
NaS 50:43–45.

4a Mos. 15:1–7.

b pp Ježíš Kristus –
pravomoc.

c Lukáš 1:26–35; 2:4–14;
3. Nefi 1:12–14;
Eter 3:14–16.

5a Jan 5:36; 10:25;
14:10–12.

6a Jan 1:34.

b pp Ježíš Kristus –
Sláva Ježíše Krista.

c Jan 20:30–31.

7a Jan 1:1–3, 14; 17:5;
NaS 76:39.

8 Tudíž, na počátku bylo "Slovo, neboť on byl to Slovo, a to posel spasení –

9 "Světlo a ^bVykupitel světa; Duch pravdy, jenž přišel do světa, protože svět byl učiněn skrze něj, a v něm byl život lidí a světlo lidí.

10 Světy byly "učiněny jím; lidé byli učiněni jím; všechny věci byly učiněny jím a skrze něho a od něho.

11 A já, Jan, vydávám svědectví, že jsem spatřil slávu jeho, jakožto slávu Jednorozného Otcova, plného milosti a pravdy, a to Ducha pravdy, jenž přišel a dlel v těle a dlel mezi námi.

12 A já, Jan, jsem viděl, že zprvu neobdržel "plnost, ale získával ^bmilost za milost;

13 A zprvu neobdržel plnost, ale pokračoval od "milosti k milosti, dokud neobdržel plnost;

14 A tak byl nazván "Synem Božím, protože zprvu neobdržel plnost.

15 A já, "Jan, vydávám svědectví, a hle, nebesa byla otevřena a ^bDuch Svatý sestoupil na něj v podobě "holubice a usedl na

něj a přišel hlas z nebe řkoucí: Toto je můj ^amilovaný Syn.

16 A já, Jan, vydávám svědectví, že obdržel plnost slávy Otcovy;

17 A on obdržel "veškerou ^bmoc na nebi i na zemi a sláva "Otcova byla s ním, neboť on přebýval v něm.

18 A stane se, že budete-li věrní, obdržíte plnost záznamu Janova.

19 Dávám vám tato slova, abyste mohli porozumět a vědět, jak "uctívati, a vědět, co uctíváte, abyste mohli přijít k Otci ve jménu mém a v příhodném čase obdržeti z plnosti jeho.

20 Neboť budete-li zachovávat "příkázání má, obdržíte z ^bplnosti jeho a budete "oslaveni ve mně, jako já jsem v Otci; tudíž, pravím vám, obdržíte ^amilost za milost.

21 A nyní, vpravdě pravím vám, byl jsem na "počátku s Otcem a jsem ^bPrvorozený;

22 A všichni ti, kteří jsou zplozeni skrze mě, jsou "podílníky ^bslávy téhož a jsou církví Prvorozeného.

8a pp Jehova; Ježíš Kristus.

9a pp Světlo, světlo Kristovo.

b pp Vykupitel.

10a Židům 1:1–3;

NaS 76:24;

Mojž. 1:31–33.

12a Filip. 2:6–11.

b Jan 1:16–17.

13a Lukáš 2:52.

14a Lukáš 1:31–35;

NaS 6:21.

pp Bůh, Božstvo –

Bůh Syn.

15a Jan 1:29–34.

b pp Duch Svatý.

c pp Holubice, její znamení.

d Mat. 3:16–17.

17a Mat. 28:18; Jan 17:2;

1. Petr. 3:22.

b pp Ježíš Kristus – pravomoc; Moc.

c pp Bůh, Božstvo – Bůh Otec.

19a Jan 4:21–26; 17:3;

Skut. 17:22–25.

pp Uctívání, uctívati.

20a NaS 50:28.

b Jan 1:16;

NaS 84:36–39.

c Jan 17:4–5, 22.

pp Člověk, lidé –

Člověk, možnost státi se podobným Nebeskému Otci.

d pp Milost.

21a Jan 1:1–2;

1. Petr. 1:19–20;

Mojž. 4:2.

b pp Prvorozený.

22a 1. Petr. 5:1;

NaS 133:57.

b pp Celestiální sláva.

23 Vy jste také byli na počátku "s Otcem; ten, kdo je Duch, a to Duch pravdy;

24 A "pravda je ^bpoznání věcí, jak jsou a jak byly a jak přijdou;

25 A cokoli je "více nebo méně než toto, je duch onoho zlovolného, který byl ^blhářem od počátku.

26 Duch "pravdy je od Boha. Já jsem Duch pravdy a Jan vydal svědectví o mně řka: On obdržel plnost pravdy, ano, a to veškeré pravdy;

27 A žádný člověk nezískává "plnost, pokud nezachovává příkázání jeho.

28 Ten, kdo "zachovává příkázání jeho, získává pravdu a ^bsvětlo, až je oslaven v pravdě a "zná všechny věci.

29 Člověk byl také na "počátku s Bohem. ^bInteligence neboli světlo pravdy nebyla stvořena neboli učiněna, ba ani nemůže být.

30 Veškerá pravda je nezávislá v té sféře, do které ji Bůh umístil, aby "jednala sama za sebe, jako

také veškerá inteligence; jinak není žádné existence.

31 Vizte, zde je "svoboda jednání člověka a zde je odsouzení člověka; protože to, co bylo od počátku, je jim ^bjasně projevoováno, a oni nepřijímají světlo.

32 A každý člověk, jehož duch nepřijímá "světlo, je pod odsouzením.

33 Neboť člověk je "duch. ^bPrvky jsou věčné a duch a prvek, neoddělitelně spojeny, získávají plnost radosti;

34 A když jsou "odděleny, člověk nemůže získati plnost ^bradosti.

35 "Prvky jsou stánkem Božím; ano, člověk je stánkem Božím, a to ^bchrámem; a kterýkoli chrám je poskvrněn, Bůh ten chrám zničí.

36 "Sláva Boží je ^binteligence neboli jinými slovy "světlo a pravda.

37 Světlo a pravda opouštějí onoho "zlého.

38 Každý duch člověka byl na počátku "nevinny; a protože Bůh ^bvykoupil člověka od "pádu, lidé

23a PP Člověk, lidé –
Člověk, duchovní
dítě Nebeského Otce.

24a PP Pravda.

^b PP Poznání, znalost.

25a NaS 20:35.

^b Jan 8:44; 2. Nefi 2:18;
Mojž. 4:4.

26a Jan 14:6.

27a PP Dokonalý.

28a PP Poslouchati,
poslušnost, poslušný.

^b NaS 50:24; 84:45.

PP Světlo, světlo
Kristovo.

^c Jan 17:3;
NaS 88:49, 67.

29a Abr. 3:18.

PP Člověk, lidé;
Předsmrtelný život.
^b PP Inteligence.

30a 2. Nefi 2:13–27.

31a PP Svoboda jednání.

^b Deut. 30:11–14;
NaS 84:23–24.

32a PP Pravda; Světlo,
světlo Kristovo.

33a NaS 77:2; Abr. 5:7–8.

PP Člověk, lidé –
Člověk, duchovní
dítě Nebeského Otce.

^b NaS 131:7–8; 138:17.
PP Vzkříšení.

34a 2. Nefi 9:8–10.

^b PP Radost.

35a NaS 130:22.

^b 1. Kor. 3:16–17.

36a PP Ježíš Kristus –
Sláva Ježíše Krista;
Sláva.

^b NaS 130:18–19;
Abr. 3:19.

PP Inteligence.

^c NaS 88:6–13.

37a Mojž. 1:12–16.

PP Dábel.

38a PP Nevinnost,
nevinny.

^b Mos. 27:24–26;
Mojž. 5:9; Čl. v. 1:3.

PP Vykoupení,
vykoupený,
vykoupiti.

^c PP Pád Adama a Evy.

se stali opět v dětském věku svém "nevinými před Bohem.

39 A onen zlovolný přichází a "odnímá skrze neposlušnost světlo a pravdu dětem lidským, a pro ^btradici otců jejich.

40 Ale já jsem vám přikázal, abyste vychovávali "děti své ve světle a pravdě.

41 Ale vpravdě pravím tobě, služebníku svému Fredericku G. Williamsovi, ty jsi pokračoval pod tímto odsouzením;

42 Ty jsi "neučil děti své světlu a pravdě, podle přikázání; a onen zlovolný má dosud moc nad tebou a toto je příčina strasti tvé.

43 A nyní, dávám ti přikázání – jestliže chceš býti vysvobozen, dáš do "pořádku svůj vlastní dům, neboť je mnoho věcí, které nejsou správné v domě tvém.

44 Vpravdě pravím služebníku svému Sidneymu Rigdonovi, že v některých věcech nezachovával přikázání ohledně dětí svých; tudíž, nejprve dej do pořádku dům svůj.

45 Vpravdě pravím služebníku svému Josephu Smithovi ml., neboli jinými slovy budu vás nazývat "přáteli, neboť vy jste přátelé moji a budete míti se mnou dědictví –

46 Nazýval jsem vás "služeb-

níky kvůli světu a vy jste služebníci jejich kvůli mně –

47 A nyní, vpravdě pravím Josephu Smithovi ml. – Nezachovával jsi přikázání a musíš nezbytně býti "pokárán před Pánem;

48 "Rodina tvoje musí nezbytně činiti pokání a zanechati některých věcí a svědomitěji dbáti na slova tvá, jinak budou odstraněni z místa svého.

49 Co říkám jednomu, říkám všem; "modli se vždy, aby onen zlovolný neměl v tobě moci a neodstranil vás z místa vašeho.

50 Také služebník můj Newel K. Whitney, biskup církve mé, má zapotřebí býti ukázněn a dáti rodinu svou do pořádku a dohlédnouti, aby byli pilnější a starostlivější v domově, a modlili se vždy, jinak budou z "místa svého odstraněni.

51 Nyní, pravím vám, přátelům svým, necht' služebník můj Sidney Rigdon jde na cestu svou a pospíchá a hlásá také "milostivý rok Páně a evangelium spasení, jak já mu dám promlouvat; a skrze vaši modlitbu víry v jednomyslnosti ho budu podporovati.

52 A necht' služebníci moji Joseph Smith ml. a Frederick G. Williams také pospíchají a bude

38d Moroni 8:8, 12, 22;
NaS 29:46–47.
pp Spasení – Spasení
dětí.

39a Mat. 13:18–19;
2. Kor. 4:3–4;
Alma 12:9–11.
b Ezech. 20:18–19;
Alma 3:8.
pp Tradice.

40a pp Rodina –
Zodpovědnosti
rodičů.

42a 1. Sam. 3:11–13;
NaS 68:25–31.
43a 1. Tim. 3:4–5.
45a NaS 84:63; 88:62.
46a Lev. 25:55;
1. Nefi 21:3–8.
pp Sloužití, služba.

47a NaS 95:1–2.
pp Ukázňování,
ukázňovati.

48a pp Rodina –
Zodpovědnosti dětí.
49a 3. Nefi 18:15–21.
50a NaS 64:40.
51a Lukáš 4:19.

jim dáno vpravdě podle modlitby víry; a nakolik zachováváte slova má, nebudete poraženi v tomto světě ani ve světě, který přijde.

53 A vpravdě pravím vám, že

je mou vůlí, abyste pospíchali s ^a překládáním písem mých a se ^b získáváním ^c poznání dějin a zemí a království, zákonů Božích a člověka, a všechno toto pro spasení Sionu. Amen.

ODDÍL 94

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 6. května 1833 (History of the Church, 1:346–347). Hyrum Smith, Reynolds Cahoon a Jared Carter jsou určeni jako Církevní stavební komise.

1–9, Pán dává příkázání ohledně stavby domu pro práci předsednictva; 10–12, Má být postavena tiskárna; 13–17, Jsou určena určitá dědictví.

A OPĚT, vpravdě pravím vám, „přátelům svým, příkázání dávám vám, abyste započali dílo plánování a přípravování počátku a základu města ^b kůlu Sionu, zde v zemi Kirtland, počínaje u domu mého.

2 A vizte, musí to být učiněno podle ^a vzoru, jež jsem vám dal.

3 A necht' první pozemek na jihu je zasvěcen pro mne pro stavbu domu pro předsednictvo, pro práci předsednictva, k získávání zjevení; a pro dílo služby ^a předsednictva ve všech věcech týkajících se církve a království.

4 Vpravdě pravím vám, že bude postaven padesát pět krát

šedesát pět stop v šířce své a v délce své, ve vnitřní síni.

5 A bude tam dolní síň a horní síň podle vzoru, jež vám bude dán později.

6 A bude zasvěcen Pánu od základu svého podle řádu kněžství, podle vzoru, jež vám bude dán později.

7 A bude zcela zasvěcen Pánu pro práci předsednictva.

8 A nestrpíte, aby do něj vešla jakákoli ^a nečistá věc; a bude tam ^b sláva má a bude tam přítomnost má.

9 Ale přijde-li do něj jakákoli ^a nečistá věc, sláva má tam nebude; a přítomnost má do něj nepřijde.

10 A opět, vpravdě pravím vám, druhý pozemek na jihu bude zasvěcen pro mne pro stavbu domu pro mne, pro dílo ^a tištění ^b překladu písem mých a všech věcí, jež vám přikáží.

11 A bude padesát pět krát šedesát pět stop v šířce své a

53a PP Překlad Josepha Smitha (PJS).

b NaS 88:76–80, 118.

c PP Poznání, znalost.

94 1a NaS 93:45.

b PP Kůl.

2a NaS 52:14–15.

3a NaS 107:9, 22.

8a Lukáš 19:45–46;
NaS 109:16–20.

b 1. Král. 8:10–11.

PP Sláva.

9a NaS 97:15–17.

10a NaS 104:58–59.

b PP Překlad Josepha Smitha (PJS).

v délce své, ve vnitřní síni; a bude tam dolejší a hořejší síň.

12 A tento dům bude zcela zasvěcen Pánu od základu svého, pro dílo tištění ohledně všech věcí, jež vám přikáží, aby byl svatý, neposkvrněný, podle vzoru ohledně všech věcí, jak vám bude dáno.

13 A na třetím pozemku obdrží služebník můj Hyrum Smith dědictví své.

14 A na prvním a druhém

pozemku na severu obdrží služebníci moji Reynolds Cahoon a Jared Carter dědictví své –

15 Aby mohli konati dílo, jež jsem jim určil, aby byli komisi pro stavění domů mých, podle přikázání, které jsem vám já, Pán Bůh, dal.

16 Tyto dva domy nebudou stavěny, dokud vám ohledně nich nedám přikázání.

17 A nyní vám v tomto čase nedávám nic více. Amen.

ODDÍL 95

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 1. června 1833 (History of the Church, 1:350–352). Toto zjevení je pokračováním božských pokynů postaviti domy pro uctívání a poučení, zvláště dům Páně (viz oddíl 88:119–136 a oddíl 94).

1–6, *Svatí jsou ukázněvaní, protože zanedbali staobu domu Páně; 7–10, Pán si přeje používatí svůj dům k tomu, aby obdaroval svůj lid mocí z výsosti; 11–17, Tento dům má býti zasvěcen jako místo uctívání a pro školu apoštolů.*

VPRAVDĚ, tak praví Pán vám, jež miluji, a ty, jež miluji, také „ukázněuji, aby jim hříchy mohly býti ^bodpuštěny, neboť s ukázněvaním připravuji cestu pro ^cosvobození jejich ve všech věcech z ^dpokoušení, a miloval jsem vás –

2 Pročež, vy musíte nezbytně

býti ukázněni a býti pokáráni před tváří mou;

3 Neboť vy jste zhřešili proti mně velmi těžkým hříchem v tom, že jste nevěnovali ve všech věcech pozornost velikému přikázání, které jsem vám dal ohledně stavby ^adomu svého;

4 Pro přípravu, skrze niž zamýšlím připravovati apoštoly své, aby naposledy ^eprořezávali vinici mou, abych mohl usku-tečniti ^bneobyčejný skutek svůj, abych mohl ^cvylíti Ducha svého na veškeré tělo –

5 Ale vizte, vpravdě pravím

95 1a Deut. 11:1–8;
Přisl. 13:18;
Židům 12:5–11;
Hel. 15:3;
NaS 101:4–5; 105:6.
pp Ukázněvaní,
ukázněvati.
b pp Odpustiti.

c 1. Kor. 10:13.
d pp Pokouseti,
pokoušení.
3a Aggeus 1:7–11;
NaS 88:119.
pp Chrám, dům
Páně.
4a Jákob 5:61–75;

NaS 24:19; 33:3–4.
pp Vinice Páně.
b Iz. 28:21; NaS 101:95.
c Přisl. 1:23;
Joel 2:28;
NaS 19:38.
pp Dary Ducha;
Duch Svátý.

vám, že jsou mnozí, kteří byli mezi vámi vysvěceni, které jsem povolal, ale málo z nich je ^avyvolených.

6 Ti, již nejsou vyvoleni, zhřešili velmi těžkým hříchem v tom, že za poledne kráčejí v ^atemnotě.

7 A pro tuto příčinu jsem vám dal příkázání, abyste svolali ^aposvátné shromáždění své, aby ^bpůsty vaše a truchlení vaše mohlo vystoupiti k uším Pána ^cSabaota, což vyloženo je ^dstvořitel prvního dne, počátek i konec.

8 Ano, vpravdě pravím vám, dal jsem vám příkázání, abyste postavili dům, v kterémžto domě zamýšlím ^aobdarovati ty, jež jsem vyvolil, mocí z výsosti;

9 Neboť toto je ^azaslíbení Otce pro vás; tudíž prikazuji vám, abyste čekali, tak jako apoštolové moji v Jeruzalémě.

10 Nicméně, služebníci moji zhřešili velmi těžkým hříchem; a ^asváry vyvstaly ve ^bškole proroků; což mne velice zarmoutilo, praví váš Pán; tudíž poslal jsem je pryč, aby byli ukáznění.

11 Vpravdě pravím vám, mou vůlí je, abyste postavili dům.

Budete-li zachovávatí příkázání má, budete míti moc ho postaviti.

12 Nebudete-li ^azachovávatí příkázání má, ^bláska Otcova nebude s vámi setrvávatí, tudíž budete kráčeti v temnotě.

13 Nyní, zde je moudrost a úmysl Páně – nechť ten dům je postaven, ne po způsobu světa, neboť já vám nedávám, abyste žili po způsobu světa;

14 Tudíž, nechť je postaven způsobem, jaký ukáži třem z vás, jež určíte a vysvětíte k této moci.

15 A velikost jeho bude padesát a pět stop v šířce a nechť je šedesát pět stop v délce, ve vnitřní síni své.

16 A nechť dolní část vnitřní síně je zasvěcena mně pro vaše obětování svátosti a pro kázání vaše a půsty vaše a modlitby vaše a ^apřednesení nejsvatějších přání vašich mně, praví váš Pán.

17 A nechť horní část vnitřní síně je zasvěcena mně pro školu apoštolů mých, praví Syn ^aAhman; neboli jinými slovy Alfus; neboli jinými slovy Omégus; vpravdě Ježíš Kristus, váš ^bPán. Amen.

ODDÍL 96

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, ukazující řád města neboli kůlu Sionu v Kirtlandu ve státě Ohio 4. června 1833 jako příklad Svatým

5a Mat. 20:16;
NaS 105:35–37;
121:34–40.
pp Vyvolení,
vyvolený, vyvoliti.
6a pp Temnota,
duchovní.
7a NaS 88:70, 74–82,

117–120.
b pp Postiti se, půst.
c pp Jehova.
d pp Stvoření, stvořiti.
8a NaS 38:32; 39:15;
43:16; 110:9–10.
pp Obdarování.
9a Lukáš 24:49.

10a pp Svár.
b pp Škola proroků.
12a Jan 15:10.
b 1. Jan. 2:10, 15.
16a NaS 59:9–14.
17a NaS 78:20.
b pp Pán.

v Kirtlandu (*History of the Church*, 1:352–353). Bylo to při příležitosti konference vysokých kněží a hlavním projednávaným námětem bylo přidělení určitých pozemků, známých jako *Frenchova farma*, vlastněných Církví poblíž Kirtlandu. Jelikož se konference nemohla dohodnouti, kdo má převzít péči o farmu, všichni souhlasili s tím, aby se Prorok ohledně této záležitosti dotázal Pána.

1, Kůl Sionu Kirtland má býti učiněn silným; 2–5, Biskup má rozdělit dědictví pro Svaté; 6–9, John Johnson má býti členem sjednoceného řádu.

VIZTE, pravím vám, zde je moudrost, skrze kterou můžete věděti, jak jednati ohledně této záležitosti, neboť je pro mne nutné, aby tento "kůl, který jsem zřídil pro sílu Sionu, byl učiněn silným.

2 Tudíž, nechť služebník můj Newel K. Whitney převezme péči o místo, jež je mezi vámi jmenováno, na němž zamýšlím postavit svůj svatý dům.

3 A opět, nechť je rozděleno na pozemky podle moudrosti ku prospěchu těch, již usilují o dědictví, jak bude rozhodnuto v radě mezi vámi.

4 Tudíž, mějte se na pozoru, abyste věnovali péči této záležitosti a onomu podílu, který je nutný k prospěchu "řádu mého, k přinesení slova mého dětem lidským.

5 Neboť vizte, vpravdě pravím vám, toto je pro mne nejnütnější, aby slovo mé vyšlo k dětem lidským, k podmanění srdce dětí lidských pro dobro vaše. Tak jest. Amen.

6 A opět, vpravdě pravím vám, je to moudrost ve mně a nutné pro mne, aby služebník můj John Johnson, jehož oběť jsem přijal a jehož modlitby jsem slyšel, jemuž dávám zaslíbení věčného života, nakolik bude od nynějška zachovávat příkázání má –

7 Neboť on je potomek "Jozefův a podílník požehnání zaslíbení učiněného otcům jeho –

8 Vpravdě pravím vám, je pro mne nutné, aby se stal členem řádu, aby mohl pomáhati při přinášení slova mého dětem lidským.

9 Tudíž vy ho vysvětíte k tomuto požehnání a on se bude pilně snažiti, aby odstranil závazky, které jsou na domě jmenovaném mezi vámi, aby v něm mohl přebývat. Tak jest. Amen.

ODDÍL 97

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 2. srpna 1833 (*History of the Church*, 1:400–402). Toto zjevení pojednává zvláště o záležitostech Svatých v Sionu v kraji Jackson ve státě

Missouri, v odpověď na Prorokovo dotázání se Pána na informaci. Členové Církve v Missouri byli v tomto čase vystaveni vážnému pronásledování a 23. července 1833 byli přinuceni podepsati dohodu o tom, že opustí kraj Jackson.

1–2, Mnozí Svätí v Sionu (kraj Jackson, stát Missouri) jsou požehnaní pro svou věrnost; 3–5, Parley P. Pratt je chválen za svou práci ve škole v Sionu; 6–9, Ti, kteří dodržují své smlouvy, jsou přijati Pánem; 10–17, V Sionu má býti postaven dům, v němž čistí v srdci uvidí Boha; 18–21, Sion jsou čistí v srdci; 22–28, Sion unikne Pánovu bičování, bude-li věrný.

VPRAVDĚ, pravím vám, přátelům svým, mluvím k vám hlasem svým, a to hlasem Ducha svého, abych vám mohl ukázati vůli svou ohledně bratří vašich v zemi "Sion, z nichž mnozí jsou opravdově pokorní a pilně se snaží naučiti se moudrosti a naléztí pravdu.

2 Vpravdě, vpravdě pravím vám, požehnaní jsou takoví, neboť oni je získají; neboť já, Pán, prokazuji milosrdenství všem "mírným a všem, jimž chci, abych mohl býti ospravedlněn, až je přivedu k soudu.

3 Vizte, pravím vám ohledně "školy v Sionu, mně, Pánovi, se dobře zalíbilo, že v Sionu má býti škola, a také v služebníku mém ^bParleym P. Prattovi, neboť on zůstává ve mně.

4 A nakolik bude nadále zůstávat ve mně, bude nadále předsedati škole v zemi Sion, dokud mu nedám jiná přikázání.

5 A já mu požehnám množstvím požehnaní ohledně vysvětlování veškerých písem a tajemství ke vzdělávání školy a církve v Sionu.

6 A zbytku školy jsem já, Pán, ochoten prokázati milosrdenství; nicméně, jsou takoví, kteří musejí nezbytně býti "ukáznění a skutky jejich budou oznámeny.

7 "Sekera je přiložena ke kořeni stromu; a každý strom, který nenese dobrého ^bovoce, bude poražen a uvržen do ohně. Já, Pán, jsem to pravil.

8 Vpravdě pravím vám, všichni ti, již vědí, že "srdce jejich je ^bupřímné a zlomené a duch jejich zkroušený, a jsou "ochotni dodržovati smlouvy své skrze ^dobětování – ano, každou oběť, kterou já, Pán, přikáži – jsou mnou "přijati.

9 Neboť já, Pán, způsobím, aby plodili jako velmi plodný strom, jenž je zasazen v dobré zemi u čistého potoka, kterýžto strom vydává mnoho cenného ovoce.

10 Vpravdě pravím vám, že mou vůlí je, aby byl pro mne

97 1a PP Sion.
2a Mat. 5:5;
Mos. 3:19.
3a PP Škola proroků.
b PP Pratt, Parley
Parker.

6a PP Ukáznování,
ukáznovati.
7a Mat. 3:10.
b Lukáš 6:43–45;
Alma 5:36, 52;
3. Nefi 14:15–20.

8a PP Zlomené srdce.
b PP Čestnost, čestný.
c NaS 64:34.
d PP Oběť.
e NaS 52:15; 132:50.

v zemi Sion postaven ^a“dům podobný tomu ^bvzoru, který jsem vám dal.

11 Ano, nechť je postaven rychle skrze desátek lidu mého.

12 Vizte, toto je ^a“desátek a oběť, kterou já, Pán, požaduji z rukou jejich, aby mohl býti pro mne postaven ^bdům, pro spasení Sionu –

13 Jako místo ^a“díkuvzdání pro všechny svaté a jako místo pokynů pro všechny ty, již jsou povoláni k dílu služby ve všech svých různých povoláních a úřadech;

14 Aby mohli býti zdokonaleni v ^a“porozumění službě své, v teorii, v zásadě a v nauce, ve všech věcech týkajících se ^bkrálovství Božího na zemi, ^cklíče kteréhožto království vám byly předány.

15 A nakolik lid můj postaví pro mne dům ve jménu Páně a nestrpí, aby do něj vešla jakákoli ^a“nečistá věc, aby nebyl poskvřen, ^bsláva má spočine na něm;

16 Ano, a bude tam ^a“přítomnost má, neboť já do něho přijdu a všichni ^bčistí v srdci, kteří do něho přijdou, uvidí Boha.

17 Ale bude-li poskvřen, já do něho nepřijdu a sláva má tam nebude; neboť já nebudu přicházeti do nesvatých chrámů.

18 A nyní, vizte, bude-li Sion činiti tyto věci, bude se mu ^a“dařiti a bude se šířiti a stane se velmi slavným, velmi velikým a velmi děsivým.

19 A ^a“národy země ho budou ctíti a budou říkati: Zajisté ^bSion je město našeho Boha a zajisté Sion nemůže padnouti ani se pohnouti z místa svého, neboť Bůh je tam a ruka Páně je tam;

20 A on přísahal skrze moc síly své, že bude spasením jeho a vysokou ^a“věží jeho.

21 Tudíž, vpravdě, tak praví Pán, nechť se Sion raduje, neboť toto je ^a“Sion – ČISTÍ V SRDCI; tudíž, nechť se Sion raduje, zatímco všichni zlovolní budou truchliti.

22 Neboť vizte a hleďte, ^a“odplata přichází rychle a bezbožné, jako vichřice; a kdo jí unikne?

23 Pánovo ^a“bičování bude přecházeti v noci i ve dne a zpráva o něm bude sužovati veškerý lid; ano, nebude zadrženo, dokud Pán nepřijde;

24 Neboť rozhořčení Páně je rozníceno proti ohavnostem jejich a všem zlovolným skutkům jejich.

25 Nicméně, Sion ^a“unikne, jestliže bude hleděti, aby činil

10a NaS 57:3; 88:119;
124:51.

b NaS 115:14–16.

12a PP Desátek.

b PP Chrám, dům Páně.

13a PP Díkuvzdání, díky.

14a PP Porozumění.

b PP Království Boží
neboli království
nebeské.

c PP Klíče kněžství.

15a NaS 94:9; 109:20–21.

b Aggeus 2:8;

NaS 84:5.

16a NaS 110:1–10.

b Mat. 5:8;

NaS 67:10–13; 88:68.

PP Čistota, čistý,
nečistý.

18a NaS 90:24; 100:15.

19a Iz. 60:14;

Zach. 2:10–12;

NaS 45:66–70; 49:10.

b PP Nový Jeruzalém.

20a 2. Sam. 22:3.

21a Mojž. 7:18.

PP Čistota, čistý,
nečistý; Sion.

22a PP Odplata.

23a Iz. 28:14–19;

NaS 45:31.

25a 2. Nefi 6:13–18;

NaS 63:34; JS–M 1:20.

všechny věci, cokoli jsem mu přikázal.

26 Ale jestliže nebude hleděti, aby činil vše, co jsem mu přikázal, "navštívím ho podle všech skutků jeho těžkou strastí, ^bmorem, zhoubnou nákazou, mečem, ^codplatou, ^dsžírajícím ohněm.

27 Nicméně, nechť je toto

čteno tentokrát do uší jeho, že já, Pán, jsem přijal obět jeho; a nebude-li hřešiti více, "žádná z těchto věcí na něj nepřijde;

28 A já mu budu "žehnati požehnáními a rozmnožím množství požehnání na něm a pro pokolení jeho na věky věků, praví Pán, váš Bůh. Amen.

ODDÍL 98

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 6. srpna 1833 (History of the Church, 1:403–406). Toto zjevení přišlo v důsledku pronásledování Svatých v Missouri. Bylo přirozené, že Svatí v Missouri, kteří trpěli fyzicky a také protože ztratili majetek, budou cítiti sklon k odvetě a odplatě. Tudíž, Pán dal toto zjevení. Ačkoli se nepochybně některé zprávy o problémech v Missouri Prorokovi v Kirtlandu donesly (devět set mil daleko), závažnost situace mu k tomuto datu mohla býti oznámena pouze zjevením.

1–3, *Strasti Svatých budou pro jejich dobro; 4–8, Svatí se mají chovati přátelsky vůči ústavnímu zákonu země; 9–10, Čestní, moudří a dobří lidé mají býti podporováni pro světskou vládu; 11–15, Ti, kteří pokládají svůj život v Pánově věci, budou mít věčný život; 16–18, Zřekněte se války a hlásejte mír; 19–22, Svatí v Kirtlandu jsou káráni a je jim přikázáno činiti pokání; 23–32, Pán zjevuje své zákony týkající se pronásledování a strastí ukládaných na jeho lid; 33–38, Válka je ospravedlněna pouze tehdy, když ji Pán přikazuje; 39–48, Svatí mají odpouštěti svým nepřátelům, již,*

činí-li pokání, také ujdou Pánově odplatě.

VPRAVDĚ pravím vám, přátelům svým, "nebojte se, nechť srdce vaše je utěšeno; ano, radujte se nadále a ve všem vzdávejte ^bdíky;

2 "Očekávající trpělivě Pána, neboť modlitby vaše došly sluchu u Pána Sabaota a jsou zaznamenány s touto pečetí a testamentem – Pán přísahal a ustanovil, že budou splněny.

3 Tudíž, on vám dává tento slib s nezměnitelnou smlouvou, že budou naplněny; a všechny věci, kterými jste byli "sužováni,

26a NaS 84:54–59.

b Lukáš 21:10–13.

c Mal. 4:1–3;

3. Nefi 21:20–21.

d Joel 1:15–20.

27a Ezech. 18:27.

28a PP Požehnání, požehnaný, požehnati.

98 1a NaS 68:6.

b PP Děkuvzdání, díky.

2a Žalmy 27:14;

Iz. 30:18–19;

NaS 133:45.

3a NaS 122:7.

PP Protivenství.

budou působiti společně pro dobro vaše a k slávě jména mého, praví Pán.

4 A nyní, vpravdě pravím vám ohledně zákonů země, mou vůlí je, aby lid můj hleděl činiti všechny věci, cokoli mu přikazuji.

5 A "zákon země, který je ^bústavní, který podporuje onu zásadu svobody skrze zachování práv a výsad, patří veškerému lidstvu a je přede mnou ospravedlnitelný.

6 Tudíž já, Pán, ospravedlňuji vás a bratří vaše z církve mé ohledně přátelského chování k tomu zákonu, který je ústavním zákonem země;

7 A co se týče zákona člověka, cokoli je více nebo méně než toto, přichází od zlého.

8 Já, Pán Bůh, vás činím "svobodnými, tudíž vy jste vskutku svobodní; a zákon vás také činí svobodnými.

9 Nicméně, když "zlovolní panují, lid truchlí.

10 Pročež, "čestní lidé a moudří lidé mají býti pilně vyhledávání a máte hleděti, abyste dobré lidi a moudré lidi podporovali; jinak cokoli je méně než tito, přichází od zlého.

11 A dávám vám přikázání,

abyste zanechali všeho zlého a přilnuli ke všemu dobrému, abyste žili každým "slovem, jež vychází z úst Božích.

12 Neboť on bude "dávati věrným řádku za řádkou, předpis za předpisem; a budu vás tím ^bzkoušeti a prověřovati.

13 A kdokoli "pokládá život ve věci mé, pro jméno mé, opět ho nalezne, dokonce život věčný.

14 Tudíž, "nebojte se nepřátel svých, neboť jsem ustanovil v srdci mém, praví Pán, že vás budu ^bprověřovati ve všech věcech, zda setrváte ve smlouvě mé, až k "smrti, abyste mohli býti shledáni způsobilými.

15 Neboť jestliže nesetrváte ve smlouvě mé, nejste mne hodni.

16 Tudíž, "zřekněte se ^bválky a hlásejte "mír a snažte se pilně "obrátití srdce dětí k otcům jejich a srdce otců k dětem;

17 A opět, srdce "Židů k prorokům a srdce proroků k Židům; abych nepřišel a nestihl celou zemi prokletím a veškeré tělo nebylo přede mnou stráveno.

18 Ať se vaše srdce neznepokouje; neboť v domě Otce mého jsou "příbytky mnohé a já jsem pro vás připravil místo; a tam, kde je Otec můj a kde já jsem, tam vy také budete.

5a 1. Petr. 2:13–14;
NaS 58:21; 134:5.

b NaS 101:77–80;
109:54.

pp Svoboda,
svobodný; Ústava.

8a Jan 8:32; 2. Kor. 3:17.

pp Svoboda,
svobodný; Svoboda
jednání.

9a Přísl. 29:2.

10a pp Čestnost, čestný.

11a Deut. 8:3; Mat. 4:4;
NaS 84:43–44.

12a Iz. 28:10;
NaS 42:61.

b Abr. 3:25–26.

13a Lukáš 9:24;
NaS 101:35–38;

103:27–28.
pp Mučednictví,
mučedník.

14a Neh. 4:14;

NaS 122:9.

b NaS 124:55.

c Zjev. 2:10;

16a Alma 48:14.

pp Mírotvorce.

b pp Válka.

c pp Mír.

d Mal. 4:5–6;

NaS 2:1–2.

17a pp Židé.

18a Jan 14:2;

NaS 59:2; 76:111; 81:6.

19 Vizte, já, Pán, nejsem velmi potěšen s mnohými, kteří jsou v církvi v Kirtlandu;

20 Neboť oni nezanechávají hříchů svých a zlovolných cest svých, pýchy srdce svého a žádostivosti své a veškerých mrzkých věcí svých a nedodržují slova moudrosti a věčného života, jež jsem jim dal.

21 Vpravdě pravím vám, že já, Pán, je budu ^aukázňovati a budu činiti cokoli, čeho se mi zachce, nebudou-li činiti pokání a dodržovati všechny věci, cokoli jsem jim pravil.

22 A opět pravím vám, budete-li hleděti, abyste ^cčinili, cokoli vám přikazuji, já, Pán, odvrátím od vás veškerý hněv a rozhořčení a ^bbrány pekelné vás nepřemohou.

23 Nyní, promlouvám k vám ohledně rodin vašich – jestliže lidé ^audeří vás, nebo rodinu vaši, jednou, a vy to budete snášeti trpělivě a nebudete jim spílati ani nebudete usilovati o odplatu, budete odměněni;

24 Ale jestliže to nebudete snášeti trpělivě, bude vám to počítáno, jako že vám to bylo ^anaměřeno jako spravedlná míra.

25 A opět, jestliže váš nepřítel váš udeří podruhé a vy nebudete nepříteli svému spílati a budete to snášeti trpělivě, odměna vaše bude stonásobná.

26 A opět, jestliže vás udeří potřetí a vy to budete snášeti

^atrpělivě, odměna vaše vám bude zdvojena čtyřikrát;

27 A tato tři svědectví budou státi proti nepříteli vašemu, jestliže nebude činiti pokání, a nebudou vymazána.

28 A nyní, vpravdě pravím vám, jestliže onen nepřítel unikne odplatě mé, takže nebude přiveden k soudu přede mne, potom budete hleděti na to, abyste ho ^avarovali ve jménu mém, aby více na vás nepřišel, ani na rodinu vaši ani na děti vašich dětí do třetího a čtvrtého pokolení.

29 A potom, jestliže přijde na vás nebo na děti vaše nebo na děti vašich dětí do třetího a čtvrtého pokolení, vydal jsem nepřitele tvého do rukou tvých;

30 A potom, jestliže ho ušetříš, budeš odměněn za spravedlivost svou; a také děti tvoje a děti tvých dětí do třetího a čtvrtého pokolení.

31 Nicméně, nepřítel tvůj je v rukou tvých; a odměníš-li ho podle skutků jeho, jsi ospravedlněn; jestliže usiloval o život tvůj a život tvůj je jím ohrožován, nepřítel tvůj je v rukou tvých a ty jsi ospravedlněn.

32 Viz, toto je zákon, jež jsem dal služebníkovi svému Nefimu a ^aotcům tvým, Jozefovi a Jákobovi a Izákovi a Abrahamovi a všem svým dávným prorokům a apoštolům.

21a Mos. 23:21; Hel. 12:3.
pp Ukázňování,
ukázňovati.

22a pp Poslouchati,
poslušnost, poslušný.

b Mat. 16:17–18;
NaS 33:12–13.

23a Lukáš 6:29;
Alma 43:46–47.
pp Pronásledování,

pronásledovati.

24a Mat. 7:1–2.

26a pp Trpělivost.

28a pp Varování, varovati.
32a NaS 27:10.

33 A opět, toto je "zákon, jež jsem dal dávným svým, že nemají vyjítí do bitvy proti žádnému národu, pokolení, jazyku nebo lidu, ledaže bych jim já, Pán, přikázal.

34 A jestliže nějaký národ, jazyk nebo lid by proti nim vyhlásil válku, mají nejprve vzdvihnouti k onomu lidu, národu nebo jazyku korouhev "míru;

35 A jestliže onen lid nepřijal nabídku míru, ani podruhé, ani potřetí, měli přinéstí tato svědectví před Pána;

36 Potom já, Pán, bych jim dal přikázání a ospravedlnil je vyjítí, aby bojovali proti onomu národu, jazyku nebo lidu.

37 A já, Pán, bych "bojoval bitvy jejich a bitvy dětí jejich a dětí jejich dětí, dokud by neodplatili všem nepřítelům svým do třetího a čtvrtého pokolení.

38 Vizte, toto je příklad pro všechny lidi, praví Pán, váš Bůh, pro ospravedlnění přede mnou.

39 A opět, vpravdě pravím vám, jestliže nepřítel tvůj poté, kdy přišel na tebe poprvé, činí pokání a přichází k tobě s prosbou o odpuštění, ty mu odpustíš a nebudeš to více udržovati jako svědectví proti nepříteli svému –

40 A tak dále podruhé a potřetí; a tak často, jak nepřítel tvůj činí pokání z přestupku, kterým se proti tobě dopustil přestoupení, ty mu budeš "odpouštětí, až sedmdesátkrát sedmkrát.

41 A jestliže se poprvé proti tobě dopustí přestoupení a nečiní pokání, nicméně, ty mu odpustíš.

42 A jestliže se podruhé proti tobě dopustí přestoupení a nečiní pokání, nicméně, ty mu odpustíš.

43 A jestliže se potřetí proti tobě dopustí přestoupení a nečiní pokání, ty mu také odpustíš.

44 Ale jestliže se proti tobě dopustí přestoupení počtvrté, ty mu neodpustíš, ale přineseš tato svědectví před Pána; a ona nebudou vymazána, dokud nebude činiti pokání a neodmění tě čtyřnásobně ve všech věcech, v nichž se proti tobě dopustil přestoupení.

45 A jestliže to učiní, odpustíš mu celým srdcem svým; a jestliže to neučiní, já, Pán, "odplatím nepříteli tvému stonásobně;

46 A na dětech jeho a na dětech dětí jeho, všech těch, kteří mne nenávidí, do "třetího a čtvrtého pokolení.

47 Ale jestliže tyto děti budou činiti pokání, nebo děti dětí, a "obráti se k Pánu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou mocí, myslí a silou a napraví čtyřnásobně všechny přestupky své, kterými se dopustily přestoupení, nebo kterými se dopustili přestoupení otcové jejich nebo otcové otců jejich, potom se rozhořčení tvé odvrátí;

48 A "odplata na ně již nepři-

33a Deut. 20:10;
Alma 48:14–16.

34a NaS 105:38–41.

37a Jozue 23:10; Iz. 49:25.

40a Mat. 18:21–22;
NaS 64:9–11.

PP Odpustiti.

45a Mormon 8:20.

46a Deut. 5:9–10.

47a Mos. 7:33;

Morm. 9:6.

48a Ezech. 18:19–23.

jde, praví Pán, tvůj Bůh, a přestupky jejich nebudou již nikdy

přineseny před Pána jako svědectví proti nim. Amen.

ODDÍL 99

Zjevení dané v srpnu 1832 v Hiramu ve státě Ohio skrze Josepha Smitha, Proroka, Johnu Murdockovi. Ačkoli vydání Nauky a smluv počínaje rokem 1876 uváděla toto zjevení jako z Kirtlandu ze srpna 1833, dřívější vydání a další dějinné záznamy potvrzují správnou informaci.

1–8, John Murdock je povolán hlásati evangelium a ti, kdož ho přijímají, přijímají Pána a obdrží milosrdenství.

VIZ, tak praví Pán služebníku svému Johnu Murdockovi – ty jsi povolán, abys šel do východních zemí, od domu k domu, od vesnice k vesnici a od města k městu, abys hlásal mé věčné evangelium obyvatelům jejich, uprostřed "pronásledování a zlovolnosti.

2 A kdo "přijímá tebe, přijímá mne; a budeš mítí moc hlásati slovo mé s ^bprojevy Svatého Ducha mého.

3 A kdo tě přijímá "jako malé dítě, přijímá ^bkrálovství mé; a oni jsou požehnaní, neboť obdrží ^cmilosrdenství.

4 A kdokoli tě zavrhne, bude

"zavržen Otcem mým a domem jeho; a očistíš si ^bnohy své na skrytých místech podél cesty na svědectví proti nim.

5 A viz a hled', já "přijdu rychle k ^bsoudu, abych přesvědčil všechny o bezbožných skutcích jejich, kterých se dopustili proti mně, jak je psáno o mně ve svazku knihy.

6 A nyní, vpravdě pravím tobě, že není nutné, abys šel, dokud nebude o děti tvé postaráno a ony nebudou vlídně poslány k biskupovi Sionu.

7 A po několika letech, budeš-li si toho ode mne přátí, můžeš také jíti vzhůru do dobré země, abys vlastnil dědictví své;

8 Jinak budeš pokračovati v hlásání evangelia mého, "dokud nebudeš vzat. Amen.

ODDÍL 100

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, a Sidneymu Rigdonovi v Perrysburgu ve státě New York 12. října 1833 (History of the Church, 1:416, 419–421). Dva bratří, byvše několik dní odloučení od svých rodin, cítili o ně určité obavy.

99 1a PP Pronásledování, pronásledovati.

2a Mat. 10:40.

b 1. Kor. 2:4–5.

3a Mat. 18:1–6.

b PP Království Boží

neboli království nebeské.

c PP Milosrdenství, milosrdný.

4a Jan 12:44–50.

b NaS 75:19–22.

5a NaS 1:11–14.

b Judas 1:14–15.

PP Ježíš Kristus – Soudec.

8a Mat. 19:29.

1–4, *Joseph a Sidney mají kázati evangelium pro spasení duší*; 5–8, *V pravou hodinu jim bude dáno, co mají říci*; 9–12, *Sidney má být mluvčím a Joseph má být zjevovatelem a mocným ve svědectví*; 13–17, *Pán vzbudí čistý lid a poslušní budou spaseni*.

VPRAVDĚ, tak praví Pán vám, přátelům svým ^aSidneyu a ^bJosephovi: Rodinám vašim se daří dobře; jsou v rukou mých a učiním s nimi, jak se mi zdá dobré; neboť ve mně je veškerá moc.

2 Tudíž, následujte mne a naslouchejte radě, kterou vám dám.

3 Vizte a hleďte, mám mnoho lidí na tomto místě, v okolních krajinách; a mocné dveře budou otevřeny v okolních krajinách v této východní zemi.

4 Tudíž, já, Pán, jsem vám dovolil, abyste přišli na toto místo; neboť tak to pro mne bylo nutné pro ^aspasení duší.

5 Tudíž, vpravdě pravím vám, pozdvihněte hlas svůj k tomuto lidu; ^aříkejte myšlenky, jež vloží do srdce vašeho, a nebudete před lidmi zahanbeni;

6 Neboť vám bude ^adáno v pravou hodinu, ano, v pravou chvíli, co budete říkati.

7 Ale přikázání vám dávám, abyste hlásali jakékoli věci, jež budete ^ahlásati ve jménu mém,

s vážností srdce, v duchu ^bmírnosti, ve všech věcech.

8 A dávám vám toto zaslíbení, že nakolik toto budete činiti, bude ^aDuch Svatý vyléván vydávaje svědectví o všech věcech, o nichž budete mluvit.

9 A je pro mne nutné, abys ty, služebníče můj Sidney, byl ^amluvčím pro tento lid; ano, vpravdě, vysvětlím tě k tomuto povolání, a to abys byl mluvčím pro služebníka mého Josepha.

10 A já mu dám moc, aby byl mocný ve ^asvědectví.

11 A já ti dám moc, abys byl ^amocným ve vysvětlování veškerých písem, abys mohl být mluvčím pro něj, a on bude ^bzjevovatelem pro tebe, abys mohl znáti jistotu všech věcí týkajících se věci království mého na zemi.

12 Tudíž, pokračujte cestou svou, a necht' se srdce vaše raduje; neboť vizte a hleďte, já jsem s vámi až do konce.

13 A nyní vám dávám slovo ohledně ^aSionu. Sion bude ^bvykoupěn, i když bude po krátký čas ukáznován.

14 Tvoji bratří, služebníci moji Orson ^aHyde a John Gould, jsou v rukou mých; a nakolik zachovávají přikázání má, budou spaseni.

15 Tudíž, necht' srdce vaše je utěšeno; neboť ^avšechny věci budou působiti společně pro

100 1a PP Rigdon, Sidney.

b PP Smith, Joseph, ml.

4a PP Spasení.

5a Hel. 5:18;

NaS 68:3–4.

6a Mat. 10:19–20;

NaS 84:85.

7a NaS 84:61.

b PP Mírnost, mírný.

8a 2. Nefi 33:1–4.

9a Ex. 4:14–16;

2. Nefi 3:17–18;

NaS 124:103–104.

10a PP Svědčiti.

11a Alma 17:2–3.

b NaS 124:125.

13a PP Sion.

b NaS 84:99; 105:9–10,
31, 37.

14a PP Hyde, Orson.

15a Řím. 8:28;

NaS 90:24; 105:40.

dobro těch, kdož kráčeji zpřímá, a pro posvěcení církve.

16 Neboť já vzbudím pro sebe "čistý lid, který mi bude sloužiti ve spravedlivosti;

17 A všichni, kdož "vzývají jméno Páně a zachovávají přikázání jeho, budou spaseni. Tak jest. Amen.

ODDÍL 101

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, v Kirtlandu ve státě Ohio 16. prosince 1833 (History of the Church, 1:458–464). V této době Svátí, kteří se shromáždili v Missouri, trpěli velkým pronásledováním. Lůza je vyhnala z jejich domova v kraji Jackson a někteří Svátí se pokusili usaditi se v kraji Van Buren, ale pronásledování je následovalo. Hlavní skupina Svatých byla v oné době v kraji Clay ve státě Missouri. Výhrůžky usmrčením vůči jednotlivcům z Církve byly mnohé. Lidé přišli o zařízení domácnosti, oblečení, hospodářská zvířata a další osobní majetek; a mnoho z jejich úrody bylo zničeno.

1–8, Svátí jsou ukázněováni a sužováni pro své přestupky; 9–15, Pánovo rozhořčení dopadne na národy, ale jeho lid bude shromážděn a utěšen; 16–21, Sion a jeho kůly budou zřízeny; 22–31, Je uvedena povaha života během milénia; 32–42, V té době budou Svátí požehnáni a odměněni; 43–62, Podobenství o šlechtici a olivovníku naznačuje trápení a konečné vykoupení Sionu; 63–75, Svátí mají pokračovati ve shromažďování se; 76–80, Pán ustanovil Ústavu Spojených států; 81–101, Svátí mají naléhavě žádati o nápravu bezpráví podle podobenství o ženě a nespravedlném soudci.

byli sužováni a "pronásledováni a^b vyvrhováni ze země dědictví svého –

2 Já, Pán, jsem strpěl, aby na ně přišla "strast, kterou byli sužováni v důsledku svých^b přestupků;

3 Nicméně budu se k nim znáti a oni budou "moji v onen den, kdy přijdu, abych shromáždil klenoty své.

4 Tudíž, musejí nezbytně býti "ukázněováni a zkoušeni, dokonce jako^b Abraham, jemuž bylo přikázáno, aby obětoval jediného syna svého.

5 Neboť všichni ti, kteří nechtějí snášeti ukázněování, ale "zapírají mne, nemohou býti^b posvěceni.

VPRAVDĚ pravím vám, vohledně bratří vašich, již

16a PP Čistota, čistý, nečistý.

17a Joel 2:32;

Alma 38:4–5.

101 1a PP Pronásledování, pronásledovati.

b NaS 103:1–2, 11; 109:47.

2a NaS 58:3–4.

b Mos. 7:29–30;

NaS 103:4; 105:2–10.

3a Iz. 62:3; Mal. 3:17;

NaS 60:4.

4a NaS 95:1–2; 136:31.

PP Ukázněování, ukázněovati.

b Gen. 22:1–14;

Jákob 4:5.

PP Abraham.

5a Mat. 10:32–33;

Řím. 1:16;

2. Nefi 31:14.

b PP Posvěcení.

6 Vizte, pravím vám, mezi nimi byla střetávání a ^asváry a ^bzávidění a rozbroje a ^cchtivá a žádostivá přání; tudíž tímto věcmi pošpinili dědictví své.

7 Byli pomalí v ^aposlouchání hlasu Pána, svého Boha; tudíž Pán, jejich Bůh, je pomalý v poslouchání modliteb jejich, v odpovídání na ně v den trápení jejich.

8 V den míru svého brali lehkovážně radu mou; ale v den ^atrápení svého mne z nutnosti ^bhledají.

9 Vpravdě pravím vám, i přes hříchy jejich je nitro mé naplněno ^asoucitem vůči nim. Já je zcela ^bnezavrhuji a v den ^chněvu budu pamatovati na milosrdenství.

10 Přisahal jsem a ustanovení vyšlo dřívějším příkázáním, které jsem vám dal, že nechám padnouti ^ameč rozhořčení svého ve prospěch lidu svého; a jak jsem řekl, tak se stane.

11 Rozhořčení mé má býti brzy bezmezně vylito na všechny národy; a toto učiním, až kalich nepravosti jejich bude ^aplný.

12 A v onen den všichni, kteří budou nalezeni na ^astrážní věži,

neboli jinými slovy veškerý můj Izrael, bude spasen.

13 A ti, kteří byli rozptýleni, budou ^ashromážděni.

14 A všichni ti, kteří ^atruchlili, budou utěšeni.

15 A všichni ti, kteří dali ^aživot svůj pro jméno mé, budou korunováni.

16 Tudíž, nechť srdce vaše je ohledně Sionu utěšeno; neboť veškeré tělo je v ^arukou mých; upokojte se a ^bvězte, že já jsem Bůh.

17 ^aSion se nepohne z místa svého, přestože děti jeho jsou rozptýleny.

18 Ti, kteří zbudou a budou čistí v srdci, se navrátí a přijdou do ^adědictví svého, oni i děti jejich, s ^bpísněmi věčné radosti, aby ^cstavěli na pustých místech Sionu –

19 A všechny tyto věci, aby proroci mohli býti naplněni.

20 A vizte, není určeno žádné jiné ^amísto než to, jež jsem určil; ani nebude určeno jiné místo než to, jež jsem určil pro dílo shromažďování svatých svých –

21 Dokud nepřijde den, kdy žádné další místo pro ně nebude nalezeno; a potom mám další místa, která jim určím, a budou

6a PP Svár.

b PP Záviděti, závist.

c PP Žádostiv býti, žádostivost.

7a Iz. 59:2;

Mos. 11:22–25; 21:15;

Alma 5:38.

8a Hel. 12:3.

b Skut. 17:27;

Alma 32:5–16.

9a PP Milosrdenství,

milosrdný; Soucit.

b Jer. 30:11.

c NaS 98:21–22.

10a NaS 1:13–14.

11a Hel. 13:14;

Eter 2:9–11.

12a PP Bdíti, strážní.

13a Deut. 30:3–6;

1. Nefi 10:14.

PP Izrael –

Shromáždění Izraele.

14a Mat. 5:4.

15a Mat. 10:39.

PP Mučednictví,
mučedník.

16a Mojž. 6:32.

b Ex. 14:13–14;

Žalmy 46:11.

17a PP Sion.

18a NaS 103:11–14.

b Iz. 35:10; NaS 45:71.

PP Zpívatí.

c Amos 9:13–15;

NaS 84:2–5; 103:11.

20a NaS 57:1–4.

nazývána "kůly, pro závěsy neboli sílu Sionu.

22 Vizte, mou vůlí je, aby se všichni ti, kdož vzývají jméno mé a uctívají mne podle věčného evangelia mého, "shromáždili a ^bstáli na svatých místech;

23 A připravili se na zjevení, jež přijde, až "závoj přikrytí chrámu mého, ve stánku mém, který skrývá zemi, bude sňat a veškeré tělo mne ^buvidí společně.

24 A každá "porušitelná věc, ať člověk, nebo zvěř polní, nebo ptactvo nebeské, nebo ryby mořské, které přebývají na veškeré tváři země, budou ^bzničeny;

25 A také to, co je z prvků, bude "roztaveno žhoucím žářem; a všechny věci se stanou ^bnovými, aby mé poznání a "sláva mohly přebývat na celé zemi.

26 A v onen den "nepřátelství člověka a nepřátelství zvířat, ano, nepřátelství veškerého těla ^bustane před tváří mou.

27 A v onen den o cokoli bude nějaký člověk prositi, to mu bude dáno.

28 A v onen den "Satan nebude mít moc pokoušeti žádného člověka.

29 A nebude "zámutku, protože nebude smrti.

30 V onen den "malé dítě nezemře, dokud nebude staré; a život jeho bude jako věk stromu;

31 A když zemře, nebude spát, totiž v zemi, ale bude v okamžiku "proměněno a bude ^buchopeno a vyzdviženo a odpočinutí jeho bude slavné.

32 Ano, vpravdě pravím vám, v onen "den, kdy Pán přijde, ^bzjeví všechny věci –

33 Věci, které se udály, a "skryté věci, o kterých žádný člověk nevěděl, věci o zemi, skrze které byla učiněna, a její účel a cíl –

34 Věci převelice cenné, věci, které jsou nahoře, a věci, které jsou dole, věci, které jsou v zemi a na zemi a v nebi.

35 A všichni ti, již trpí "pronásledováním pro jméno mé, a vytrvají ve víře, i když jsou povoláni položit život svůj ^bpro mne, se budou nicméně podílet na veškeré této slávě.

36 Pročež, nebojte se dokonce ani "smrti; neboť na tomto světě

21a NaS 82:13–14;
115:6, 17–18.

PP Kůl.

22a PP Izrael –
Shromáždění Izraele.

^b Mat. 24:15;

NaS 45:32; 115:6.

23a PP Závoj.

^b Iz. 40:5;

NaS 38:8; 93:1.

PP Druhý příchod
Ježíše Krista.

24a NaS 29:24.

^b Sof. 1:2–3; Mal. 4:1;

NaS 88:94; JS–Ž 1:37.

25a Amos 9:5;

2. Petr. 3:10–14.

PP Země – Očištění
země.

^b Zjev. 21:5.

^c PP Milénium.

26a Iz. 11:6–9.

PP Nepřátelství.

^b PP Mír.

28a Zjev. 20:2–3;

1. Nefi 22:26;

NaS 88:110.

29a Zjev. 21:4.

30a Iz. 65:20–22;

NaS 63:51.

31a 1. Kor. 15:52;

NaS 43:32.

^b 1. Tes. 4:16–17.

32a NaS 29:11.

PP Milénium.

^b NaS 121:26–28.

33a PP Tajemství Boží.

35a NaS 63:20.

PP Pronásledování,
pronásledovati.

^b NaS 98:13.

36a PP Smrt, tělesná.

radost vaše není plná, ale ve mně je ^bradost vaše plná.

37 Tudíž, nestarejte se o tělo ani o život těla; ale starejte se o ^aduši a o život duše.

38 A vždy ^ahledejte tvář Páně, abyste v ^btrpělivosti mohli vlastnit duši svou, a budete mít věčný život.

39 Když jsou lidé povoláni k ^avěčnému evangeliu mému a učiní smlouvu skrze věčnou smlouvu, jsou považováni za ^bsůl země a chuť člověka.

40 Jsou povoláni, aby byli chutí lidí; tudíž, pozbude-li ona sůl země chuti své, vizte, pak není dobrá k ničemu, leda k tomu, aby byla vyvržena a pošlapána nohama lidí.

41 Vizte, zde je moudrost ohledně dětí Sionu, dokonce mnohých, ale ne všech; byly shledány přestupníky, tudíž musejí nezbytně býti ^aukázněny –

42 Ten, kdo se ^aoslavuje, bude ponížen, a ten, kdo se ^bponižuje, bude oslaven.

43 A nyní, ukáži vám podobenství, abyste mohli znáti vůli mou ohledně vykoupění Sionu.

44 Jistý ^ašlechtic měl určitý díl země, velmi vybraný; a řekl služebníkům svým: Jděte na mou ^bvinici, a to na tento velmi vybraný kus země, a zasaďte dvanáct olivovníků;

45 A rozmístěte kolem nich

^astrážné a postavte věž, aby jeden mohl přehlížeti okolní zemi, aby byl strážným na věži, aby olivovníky mé nebyly polámány, až přijde nepřítel, aby loupil a vzal si ovoce vinice mé.

46 Nyní, služebníci šlechtice šli a činili, jak jim pán jejich přikázal, a zasadili olivovníky a postavili kolem hradbu a rozmístili strážné a začali stavěti věž.

47 A zatímco ještě pokládali základy její, počali si říkati mezi sebou: A proč pán můj potřebuje tuto věž?

48 A radili se po dlouhý čas, pravíce mezi sebou: Proč pán můj potřebuje tuto věž, uvážíme-li, že toto je čas míru?

49 Nemohly by býti tyto peníze dány penězoměncům? Neboť těchto věcí není zapotřebí.

50 A zatímco se jeden s druhým přel, stali se velice nedbalými a neposlouchali přikázání pána svého.

51 A v noci přišel nepřítel a zbořil ^ahradbu; a služebníci šlechtice vstali a vyděsili se a uprchli; a nepřítel zničil dílo jejich a polámá olivovníky.

52 Nyní, vizte, šlechtic, pán vinice, svolal služebníky své a řekl jim: Proč! Co je příčinou tohoto velikého zla?

53 Neměli jste učiniti tak, jak jsem vám přikázal a – poté, co

36b PP Radost.

37a PP Duše.

38a 2. Par. 7:14; NaS 93:1.

b PP Trpělivost.

39a PP Nová a věčná smlouva.

b Mat. 5:13;

NaS 103:10.

41a PP Ukázněvání,
ukázněvatí.

42a Abd. 1:3–4;

Lukáš 14:11;

Hel. 4:12–13.

b Lukáš 18:14.

PP Pokora, pokorný,
pokořiti se.

44a NaS 103:21–22.

b PP Vinice Páně.

45a Ezech. 33:2, 7;

3. Nefi 16:18.

PP Bdítí, strážník.

51a Iz. 5:1–7.

jsste osázeli vinici a postavili kolem hradbu a rozmístili na jejích zdech strážné – postaviti také věž a umístiti strážného na věž a bdíti nad vinicí mou a neusnouti, aby na vás nepřítel nepřišel?

54 A vizte, strážný na věži by viděl nepřítele, dokud byl ještě daleko, a poté byste se mohli připravit a zabrániti nepříteli zbořiti hradbu její a zachrániti vinici mou před rukama ničitele.

55 A pán vinice řekl jednomu ze služebníků svých: Jdi a shromáždí zbytek služebníků mých a vezmi "veškerou sílu domu mého, což jsou bojovníci moji, mladí muži moji a také ti, kdož jsou mezi všemi služebníky mými středního věku, kteří jsou silou domu mého, kromě těch, které jsem určil, aby zůstali;

56 A jděte okamžitě do země vinice mé a vykupte vinici mou; neboť je má; koupil jsem ji za peníze.

57 Tudíž, jděte okamžitě do země mé; zbořte zdi nepřátel mých; strhněte věž jejich a rozptylte strážné jejich.

58 A nakolik se shromáždí proti vám, "odplatíte nepřátelům mým, abych mohl brzy přijíti se zbytkem domu svého a vlastniti zemi.

59 A služebník řekl pánovi svému: Kdy budou tyto věci?

60 A on řekl služebníkovu svému: Až budu chtít; jdi okamžitě

a učíš všechny věci, kterékoli jsem ti přikázal;

61 A toto bude pečeť má a požehnání pro tebe – věrný a "moudrý služebník uprostřed domu mého, "vládce v království mém.

62 A služebník jeho šel okamžitě a učinil všechny věci, kterékoli mu jeho pán přikázal; a "po mnohých dnech se všechny věci splnily.

63 Opět, vpravdě pravím vám, ukáží vám moudrost ve mně ohledně všech církví, nakolik jsou ochotny býti vedeny po pravé a správné cestě ke spasení svému –

64 Aby dílo shromažďování svatých mých mohlo pokračovati, abych je mohl pro jméno své upevňovati na "svatých místech; neboť čas ^bžně přišel, a slovo mé musí nezbytně býti "naplněno.

65 Tudíž, musím shromáždit lid svůj podle podobnosti o pšenici a "koukolu, aby pšenice mohla býti zabezpečena v obilnicích, aby vlastnila věčný život a byla korunována ^bcelestiální slávou, až přijdu do království Otce svého, abych odměnil každého člověka podle toho, jaké bude dílo jeho;

66 Kdežto koukol bude svázán do snopů a pouta jeho budou silná, aby mohl býti "spálen neuhasitelným ohněm.

55a NaS 103:22, 29–30;
105:16, 29–30.

58a NaS 97:22–24; 105:15.

61a NaS 78:22.

^b Mat. 25:20–23.

62a NaS 105:37.

64a NaS 87:8.

^b NaS 33:3, 7.

^{pp} Žeň.

^c NaS 1:38.

65a Mat. 13:6–43;

NaS 86:1–7.

^b ^{pp} Celestiální sláva.

66a Nahum 1:5;

Mat. 3:12;

NaS 38:12; 63:33–34.

67 Tudíž, přikázání dávám všem církvím, aby se nadále shromažďovaly na místech, jež jsem určil.

68 Nicméně, jak jsem vám řekl v dřívějším přikázání, nechť se "shromažďování vaše neděje ve spěchu, ani útekem; ale nechť jsou všechny věci připraveny před vámi.

69 A aby byly všechny věci připraveny před vámi, dodržujte přikázání, které jsem dal ohledně těchto věcí –

70 Které říká, nebo učí, "zakoupiti za peníze veškeré pozemky, jež mohou býti za peníze zakoupeny v krajině kolem země, kterou jsem určil, aby byla zemí Sion pro počátek shromažďování svatých mých;

71 Veškerou zem, která může býti zakoupena v kraji Jackson a v okolních krajích, a zbytek ponechejte v rukou mých.

72 Nyní, vpravdě pravím vám, nechť všechny církve shromažďují veškeré peníze své; nechť tyto věci jsou činěny ve svém čase, ale ne ve "spěchu; a hleďte, abyste měli všechny věci připraveny před sebou.

73 A nechť jsou určeni úctyhodní muži, a to moudří muži, a pošlete je, aby zakoupili tyto pozemky.

74 A církve ve východních zemích, až budou zbudovány, jestliže budou poslouchati tuto radu, budou moci koupiti po-

zemky a shromážditi se na nich; a tímto způsobem mohou utvrdzovati Sion.

75 Dokonce již nyní je dostatečně v zásobě, ano, až v hojnosti, vykoupiti Sion a obnoviti pustá místa jeho, která již nebudou nikdy zbořena, jestliže církve, jež se nazývají jménem mým, budou "ochotny poslouchati hlas můj.

76 A opět pravím vám, ti, již byli rozptýleni nepřáteli svými, je mou vůlí, aby i nadále naléhavě žádali o nápravu a vykoupení skrze ruce těch, kteří jsou ustanoveni jako vládci a mají nad vámi pravomoc –

77 Podle zákonů a "ústavy lidu, které jsem umožnil, aby byly ustanoveny, a mají býti hájeny kvůli ^bprávům a ochraně veškerého těla podle spravedlných a svatých zásad;

78 Aby každý člověk mohl jednati ohledně nauky a zásady týkající se budoucna, podle mravní "svobody jednání, kterou jsem mu dal, aby každý člověk mohl býti v den ^bsoudu "zodpovědný za své vlastní hříchy.

79 Tudíž, není správné, aby byl kterýkoli člověk poroben druhým.

80 A s tímto záměrem jsem ustanovil "ústavu této země, skrze ruce moudrých mužů, které jsem vzbudil právě s tímto

68a NaS 58:56.

70a NaS 63:27–29.

72a Iz. 52:10–12.

75a Alma 5:37–39.

77a PP Vláda.

b PP Svoboda, svobodný.

78a PP Svoboda jednání.

b PP Soud, poslední.

c PP Počet vydati,

zodpovědnost, zodpovědný.

80a 2. Nefi 1:7–9;

NaS 98:5–6.

PP Ústava.

záměrem, a vykoupil tuto zem skrze ^bprolití krve.

81 Nyní, k čemu přirovnám děti Sionu? Přirovnám je k "podobnosti o ženě a nespravedlném soudci, neboť lidé se mají vždy ^bmodlití a neumdlévati, v němž se říká –

82 V jednom městě byl soudce, který se nebál Boha ani si nevážil člověka.

83 A v tom městě byla vdova a ta přišla k němu řkouc: Odplat protivníkovi mému.

84 A po určitý čas nechtěl, ale potom si řekl sám k sobě: I když se Boha nebojím, ani člověka si nevážím, přece jen, protože mne tato vdova obtěžuje, odplatím jejímu protivníkovi, aby mne neustálými příchody svými neunavovala.

85 K tomu přirovnám děti Sionu.

86 Necht' naléhavě žádají u soudce;

87 A jestliže jich nebude dbáti, necht' naléhavě žádají u guvernéra;

88 A jestliže jich guvernér nebude dbáti, necht' naléhavě žádají u presidenta;

89 A jestliže jich president nebude dbáti, potom Pán povstane a vyjde ze "skrytého místa svého a v prchlivosti své bude sužovatí národ;

90 A ve veliké nelibosti své a

v prudkém hněvu svém, ve svém čase, odřízne ony zlovolné, nevěrné a nespravedlné "správce a určí jim díl jejich mezi pokrytci a ^bnevěřícími;

91 Vpravdě v zevní temnotě, kde je "pláč a nárek a skřípění zubů.

92 Modlete se, tudíž, aby uši jejich mohly býti otevřeny k volání vašemu, abych k nim mohl býti "milosrdný, aby tyto věci na ně nemusely přijíti.

93 Co jsem vám pravil, musí nezbytně býti, aby všichni lidé mohli býti ponecháni bez "výmluvy;

94 Aby moudří muži a vládcové mohli slyšeti a znáti to, o čem nikdy "neuvažovali;

95 Abych mohl pokračovati v uskutečňování díla svého, "neobyčejného díla svého, a ve vykonání skutku svého, neobyčejného skutku svého, aby lidé mohli ^brozeznávati mezi spravedlivým a zlovolným, praví vás Bůh.

96 A opět, pravím vám, je proti příkázání mému a vůli mé, aby služebník můj Sidney Gilbert prodal "zásobárnu mou, kterou jsem zřídil pro lid svůj, do rukou nepřátel mých.

97 Necht' to, co jsem zřídil, není pošpiněno nepřáteli mými se souhlasem těch, již se "nazývají jménem mým;

80b 1. Nefi 13:13–19.

81a Lukáš 18:1–8.

^b PP Modlitba.

89a Iz. 45:15;

NaS 121:1, 4; 123:6.

90a PP Správce, správcovství.

^b Zjev. 21:8.

PP Nevíra.

91a Mat. 25:30;

NaS 19:5; 29:15–17; 124:8.

92a PP Milosrdenství, milosrdný.

93a Řím. 1:18–21.

94a Iz. 52:15;

3. Nefi 20:45; 21:8.

95a Iz. 28:21;

NaS 95:4.

^b Mal. 3:18.

PP Rozeznávání, dar.

96a PP Zásobárna.

97a NaS 103:4; 112:25–26; 125:2.

98 Neboť toto je velmi těžký a ohavný hřích proti mně a proti lidu mému v důsledku těch věcí, jež jsem ustanovil a jež mají brzy postihnouti národy.

99 Tudíž, mou vůlí je, aby si lid můj činil nárok a držel se nároku na to, co jsem jim určil, i když jim nebude dovoleno na tom přebývati.

100 Nicméně, neříkám, že na tom nebudou přebývati; neboť nakolik budou přinášeti plody a skutky vhodné pro království mé, budou na tom přebývati.

101 Budou stavěti a “nezdědí to jiný; osázejí vinice a budou jísti ovoce jejich. Tak jest. Amen.

ODDÍL 102

Zápis o zorganizování první vysoké rady Církve v Kirtlandu ve státě Ohio 17. února 1834 (History of the Church, 2:28–31). Původní zápis zaznamenali starší Oliver Cowdery a Orson Hyde. Prorok dva dny poté zápis opravil, přečetl ho vysoké radě a radou byl přijat. Verše 30 až 32, které pojednávají o Radě dvanácti apoštolů, doplnil prorok Joseph Smith v roce 1835, když připravoval tento oddíl pro vydání v Nauce a smlouvách.

1–8, Vysoká rada je určena, aby urovnávala významné nesnáze, které povstanou v Církvi; 9–18, Jsou stanoveny postupy pro projednávání případů; 19–23, President rady vydává rozhodnutí; 24–34, Je uveden postup pro odvolání.

TOHOTO dne se v domě Josepha Smitha ml. shromáždila generální rada dvaceti čtyř vysokých kněží, skrze zjevení, a pokračovala v organizování “vysoké rady církve Kristovy, jež se má sestávat z dvanácti vysokých kněží a z jednoho nebo tří presidentů, tak jak daný případ požaduje.

2 Vysoká rada byla určena zjevením za účelem urovnávání významných nesnází, které mohou povstati v církvi, které nemohou býti urovnány církví

nebo “radou biskupa ke spokojenosti stran.

3 Joseph Smith ml., Sidney Rigdon a Frederick G. Williams byli uznáni hlasem rady za presidenty; a Joseph Smith st., John Smith, Joseph Coe, John Johnson, Martin Harris, John S. Carter, Jared Carter, Oliver Cowdery, Samuel H. Smith, Orson Hyde, Sylvester Smith a Luke Johnson, vysocí kněží, byli vyvoleni jednomyslným hlasem rady, aby byli stálou radou církve.

4 Výše uvedení rádci byli poté dotázáni, zda přijímají své jmenování a zda budou jednati v tomto úřadě podle zákona nebe, na což všichni odpověděli, že své jmenování přijímají a budou zastávat svůj úřad podle milosti Boží jim udělené.

5 Počet tvořící radu, která hlasovala ve jménu církve a za církev ohledně jmenování výše uvedených rádců, byl čtyřicet tři, jak je dále uvedeno: devět vysokých kněží, sedmnáct starších, čtyři kněží a třináct členů.

6 Odhlasováno, že vysoká rada nemůže míti moc jednati, aniž je sedm z výše uvedených rádců nebo jejich řádně jmenovaných nástupců přítomno.

7 Těchto sedm bude míti moc jmenovati další vysoké kněze, jež považují za hodny a schopny toho, aby jednali místo nepřítomných rádců.

8 Odhlasováno, že kdykoli se uprázdní nějaké místo smrtí, vyřazením z úřadu pro přestupek nebo přestěhováním z oblasti působnosti tohoto církevního vedení kteréhokoli z výše uvedených rádců, bude zaplněno jmenováním prezidentem nebo presidenty a potvrzeno hlasem generální rady vysokých kněží shromážděné s tímto záměrem, aby jednala jménem církve.

9 President církve, jenž je také prezidentem rady, je určen ^azjevením a ^buznán ve svém působení hlasem církve.

10 A v souladu s důstojností svého úřadu má předsedati radě církve; a jeho výsadou je, aby mu pomáhali dva další presidenti určení stejným způsobem, jakým byl určen on sám.

11 A v případě nepřítomnosti jednoho nebo obou, kteří jsou určeni, aby mu pomáhali, má on moc předsedati radě bez asis-

tenta; a v případě, že on sám je nepřítomen, zbývající presidenti mají moc předsedati na jeho místě, oba nebo jeden z nich.

12 Kdykoli je vysoká rada církve Kristovy řádně organizována, podle předcházejícího vzoru, povinností dvanácti rádců bude metati losy s čísly a tím zjistiti, kdo z dvanácti bude mluvití první, počínaje číslem jedna a tak ve sledu k číslu dvanáct.

13 Kdykoli se tato rada sejde, aby projednala nějaký případ, dvanáct rádců uváží, zda to je obtížný případ, či nikoli; jestliže není, budou o tom mluvití podle vzoru výše popsaného pouze dva z rádců.

14 Je-li však usouzeno, že obtížný je, budou určeni čtyři; a je-li ještě obtížnější, šest; ale v žádném případě nebude určeno, aby mluvilo více než šest.

15 Obviněný, ve všech případech, má právo na jednu polovinu rady, aby bránila urážce nebo nespravedlnosti.

16 A rádcí určení k tomu, aby mluvili před radou, mají předložiti případ poté, co důkazy byly prozkoumány, v jeho pravém světle před radou; a každý má mluvití podle nestrannosti a "spravedlnosti.

17 Ti rádcové, kteří si vylosovali sudá čísla, to jest 2, 4, 6, 8, 10 a 12, jsou těmi, kteří mají zastávati zájem obviněného a zabraňovati urážce a nespravedlnosti.

18 Ve všech případech budou

míti žalobce i obviněný výsadu mluvití před radou za sebe poté, co důkazy byly vyslechnuty a rádcové, kteří byli určeni k tomu, aby o případu mluvili, dokončili své poznámky.

19 Poté, co důkazy byly vyslyšeny, rádcové, žalobce i obviněný promluvil, prezident učiní rozhodnutí podle porozumění, jež bude mítí o případu, a vyzve dvanáct rádců, aby ho hlasováním potvrdili.

20 Jestliže však zbývající rádcové, kteří nemluvili, nebo kterýkoli z nich, po nestranném vyslyšení důkazů a přednesu zjistí chybu v rozhodnutí presidenta, mohou na to poukázati a případ bude znovu projednáván.

21 A je-li po pečlivém znovu-projednání vrženo na případ další světlo, rozhodnutí bude podle toho změněno.

22 Ale v případě, že není vneseno žádné další světlo, první rozhodnutí má zůstatí v platnosti, což má moc rozhodnouti většina rady.

23 V případě nesnázi ohledně "nauky nebo zásady, není-li dosti psáno, aby byl případ učiněn jasným v myslí rady, může se president dotázati a poznati mysl Páně skrze ^bzjevení.

24 Vysocí kněží, když jsou mimo, mají moc svolati a zorganizovati radu podle předcházejícího způsobu, aby urovnali nesnáze, když to strany nebo jedna z nich budou žádati.

25 A uvedená rada vysokých

kněží bude mítí moc určití jednoho ze svého vlastního počtu, aby po tuto dobu takové radě předsedal.

26 Povinností uvedené rady bude okamžitě doručiti opis zprávy o jejím postupu s úplným záznamem svědectví doprovázejícím její rozhodnutí vysoké radě v sídle Prvního předsednictva Církve.

27 Budou-li strany nebo jedna z nich nespokojeny s rozhodnutím uvedené rady, mohou se odvolati k vysoké radě v sídle Prvního předsednictva Církve a mítí nové projednání, kterýžto případ tam bude veden podle dříve popsaného vzoru, jako by žádné takové rozhodnutí nebylo učiněno.

28 Tato rada vysokých kněží, kteří jsou mimo, má býti svolána pouze k "nejobtěžnějším případům církevních záležitostí; a žádný běžný nebo obvyklý případ nemá býti dostačující ke svolání takové rady.

29 Cestující vysocí kněží nebo vysocí kněží žijící mimo mají moc říci, zda je nutné svolávati takovou radu, či nikoli.

30 Mezi vysokou radou neboli cestujícími vysokými kněžími, kteří jsou mimo, a "cestující vysokou radou tvořenou dvanácti ^bapoštolý je rozdíl ohledně jejich rozhodnutí.

31 Proti rozhodnutí té první se lze odvolati; ale proti rozhodnutí té druhé nikoli.

32 Ta druhá může býti zpochybněna pouze generálními

23a Num. 9:8.
b PP Zjevení.

28a NaS 107:78.
30a NaS 107:23–24, 35–38.

b PP Apoštol.

autoritami církve v případě přestupku.

33 Rozhodnuto, že president nebo presidenti v sídle Prvního předsednictva Církve budou mít moc rozhodnouti, zda jakýkoli takový případ, v němž mohlo býti podáno odvolání, je spravedlně oprávněný ke znovuprojednání, po prozkoumání odvolání a důkazů a záznamů, které ho doprovázejí.

34 Dvanáct rádců potom metalo los neboli losovalo, aby

zjistili, kdo má mluvit první, a výsledkem bylo toto: 1. Oliver Cowdery; 2. Joseph Coe; 3. Samuel H. Smith; 4. Luke Johnson; 5. John S. Carter; 6. Sylvester Smith; 7. John Johnson; 8. Orson Hyde; 9. Jared Carter; 10. Joseph Smith st.; 11. John Smith; 12. Martin Harris. Po modlitbě konference skončila.

OLIVER COWDERY,
ORSON HYDE,
Referenti

ODDÍL 103

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 24. února 1834 (History of the Church, 2:36–39). Toto zjevení bylo přijato po příchodu Parleyho P. Pratta a Lymana Wighta, kteří přišli ze státu Missouri do Kirtlandu ve státě Ohio, aby se poradili s Prorokem o pomoci Svatým v kraji Jackson a o jejich znovuzřízení na jejich pozemky.

1–4, Proč Pán dovolil, aby Svatí v kraji Jackson byli pronásledováni; 5–10, Svatí zvítězí, budou-li zachovávat přikázání; 11–20, Vykoupení Sionu přijde mocí a Pán půjde před svým lidem; 21–28, Svatí se mají shromáždit v Sionu a ti, kteří pokládají svůj život, opět jej naleznou; 29–40, Různí bratři jsou povoláni, aby zorganizovali Sionskou výpravu a šli do Sionu; je jim přislíbeno vítězství, budou-li věrní.

VPRAVDĚ pravím vám, přátelé moji, vizte, dám vám zjevení a přikázání, abyste mohli věděti, jak "jednat při plnění povinností svých ohledně spasení a ^bvykoupení bratří

svých, kteří byli rozptýleni v zemi Sion;

2 Byvše "hnáni a sužováni rukama nepřátel mých, na něž bezmezně vyliji hněv svůj ve svém vlastním čase.

3 Neboť jsem jim až dosud trpěl, aby mohli "naplňovati míru nepravostí svých, aby kalich jejich mohl býti plný;

4 A aby ti, kteří se nazývají jménem mým, mohli býti po krátký čas "ukáznováni těžkým a bolestným ukáznováním, protože naprosto ^bneposlouchali předpisy a přikázání, jež jsem jim dal.

5 Ale vpravdě pravím vám, že jsem ustanovil ustanovení, jehož

103 1a NaS 43:8.

b NaS 101:43–62.

2a NaS 101:1; 109:47.

3a Alma 14:10–11; 60:13.

4a NaS 95:1.

pp Ukáznování,

ukáznováti.

b NaS 101:2; 105:2–6.

lid můj dosáhne, nakolik bude od této hodiny poslouchati "rady, které jim já, Pán, jejich Bůh, budu dávatí.

6 Vizte, oni začnou, neboť já jsem to ustanovil, vítěziti nad nepřáteli mými přímo od této hodiny.

7 A skrze pečlivé "dodržování všech slov, jež k nim já, Pán, jejich Bůh, budu promlouvati, nikdy neustanou vítěziti, dokud ^bkrálovství světa nebudou podrobena pod nohy mé a země nebude ^cdána "svatým, aby ji "vlastnili na věky věků.

8 Ale nakolik nebudou "zachovávatí příkázání má a pečlivě dodržovatí všechna slova má, budou království světa nad nimi vítěziti.

9 Neboť byli ustanoveni, aby byli "světlem světu a aby byli spasiteli lidí;

10 A nakolik nebudou spasiteli lidí, budou jako "sůl, která pozbyla chuti své, a pak není dobrá k ničemu, než aby byla vyvržena a pošlapána nohama lidí.

11 Ale vpravdě pravím vám, ustanovil jsem, že bratři vaši, kteří byli rozptýleni, se navrátí na "pozemky dědictví svého a budou stavěti na pustých místech Sionu.

12 Neboť po "mnohém soužení,

jak jsem vám pravil v dřívějším příkázání, přichází požeňání.

13 Vizte, toto je požeňání, které jsem přislíbil po souzeních vašich a souzeních bratří vašich – vykoupení vaše a vykoupení bratří vašich, dokonce znovuzřízení jejich do země Sion, aby byli utvrzeni, aby již nikdy nebyli srazeni.

14 Nicméně, pošpiní-li dědictví své, budou svrženi; neboť je neušetřím, pošpiní-li dědictví své.

15 Vizte, pravím vám, vykoupení Sionu musí nezbytně přijíti mocí;

16 Tudíž, vzbudím pro lid svůj muže, jenž je povede, podobně jako "Mojžíš vedl děti Izraele.

17 Neboť vy jste děti Izraele a ze "semene Abrahamova a vy musíte nezbytně býti vyvedeni z poroby mocí a ramenem vztaženým.

18 A jak otcové vaši byli zprvu vedeni, právě tak bude vykoupení Sionu.

19 Tudíž, necht' srdce vaše neumdlévá, neboť vám neříkám to, co jsem řekl otcům vašim: "Anděl můj půjde před tebou, ale ne ^bpřítomnost moje.

20 Ale já vám pravím: "Andělé moji půjdou vzhůru před vámi a také přítomnost moje, a za čas budete ^bvlastniti dobrou zemi.

21 Vpravdě, vpravdě pravím

5a pp Rada.

7a NaS 35:24.

pp Poslouchati,
poslušnost, poslušný.

b Dan. 2:44.

c Dan. 7:27.

d pp Svatý.

e NaS 38:20.

8a Mos. 1:13; NaS 82:10.

9a 1. Nefi 21:6.

10a Mat. 5:13–16;
NaS 101:39–40.

11a NaS 101:18.

12a Zjev. 7:13–14;
NaS 58:4; 112:13.

16a Ex. 3:2–10;
NaS 107:91–92.

pp Mojžíš.

17a pp Abraham – Símě
Abrahamovo;
Abrahamova
smlouva.

19a pp Andělé.

b NaS 84:18–24.

20a Ex. 14:19–20.

b NaS 100:13.

vám, že služebník můj Joseph Smith ml. je tím "mužem, k němuž jsem přirovnal služebníka, k němuž mluvil Pán ^bvinice v podobenství, které jsem vám dal.

22 Tudíž nechť služebník můj Joseph Smith ml. řekne k "síle domu mého, mladým mužům mým a těm středního věku – Shromážděte se do země Sion, v zemi, kterou jsem koupil za peníze, která byla zasvěcena pro mne.

23 A nechť všechny církve vyšlou moudré muže s penězi svými a "koupí pozemky, tak jak jsem jim přikázal.

24 A nakolik nepřátelé moji přijdou proti vám, aby vás vyhnali z dobré "země mé, již jsem zasvětil, aby byla zemí Sion, a to z vašich vlastních pozemků po těchto svědectvích, která jste přinesli přede mne proti nim, proklejete je;

25 A kohokoli proklejete, toho proklejí já a vy odplatíte nepřátelům mým.

26 A přítomnost moje bude s vámi, dokonce i při "odplacení mého nepřátelům mým do třetího a čtvrtého pokolení těch, již mne nenávidí.

27 Nechť se žádný člověk nebojí položit život svůj pro mne; neboť kdo "pokládá život svůj pro mne, opět ho nalezne.

28 A kdo není ochoten položit

život svůj pro mne, není učeníkem mým.

29 Mou vůlí je, aby služebník můj "Sidney Rigdon pozdvihl hlas svůj ve společenstvích ve východních zemích pro přípravu církví na to, aby zachovávaly přikázání, jež jsem jim dal ohledně znovuzřízení a vykopení Sionu.

30 Mou vůlí je, aby se služebník můj Parley P. "Pratt a služebník můj Lyman Wight nevraceli do země bratří svých, dokud nezískají skupiny, aby šly vzhůru do země Sion, po desítkách nebo po dvacátkách nebo po padesátkách nebo po stovce, dokud nezískají počet pěti set ze ^bsíly domu mého.

31 Vizte, toto je mou vůlí; prostě a obdržíte; ale lidé "nečiní vždy mou vůlí.

32 Tudíž, nemůžete-li získati pět set, snažte se pilně, abyste snad mohli získati tři sta.

33 A nemůžete-li získati tři sta, snažte se pilně, abyste snad mohli získati jedno sto.

34 Ale vpravdě pravím vám, dávám vám přikázání, že nepůjdete vzhůru do země Sion, dokud nezískáte sto ze síly domu mého, aby šli vzhůru s vámi do země Sion.

35 Tudíž, jak jsem vám pravil, prostě a obdržíte; modlete se horlivě, aby snad služebník můj Joseph Smith ml. mohl jíti

21a NaS 101:55–58.
b PP Vinice Páně.

22a NaS 35:13–14;
105:16, 29–30.

23a NaS 42:35–36; 57:5–7;
58:49–51; 101:68–74.

24a NaS 29:7–8; 45:64–66;
57:1–2.

26a NaS 97:22.

27a Mat. 10:39;

Lukáš 9:24;
NaS 98:13–15; 124:54.

29a PP Rigdon, Sidney.

30a PP Pratt, Parley
Parker.

b NaS 101:55.

31a NaS 82:10.

s vámi a předsedati ve středu lidu mého a organisovati království mé na "zasvěcené zemi a utvrditi děti Sionu v zákonech a příkázáních, které vám byly a které vám budou dány.

36 Veškeré vítězství a sláva se pro vás uskutečňuje skrze vaši "píli, věrnost a ^bmodlitby víry.

37 Nechť služebník můj Parley P. Pratt putuje se služebníkem mým Josephem Smithem ml.

38 Nechť služebník můj Lyman Wight putuje se služebníkem mým Sidneyem Rigdonem.

39 Nechť služebník můj Hyrum Smith putuje se služebníkem mým Frederickem G. Williamsem.

40 Nechť služebník můj Orson Hyde putuje se služebníkem mým Orsonem Prattem, kamkoli jim služebník můj Joseph Smith ml. poradí, aby dosáhli splnění těchto příkázání, která jsem vám dal, a zbytek ponechejte v rukou mých. Tak jest. Amen.

ODDÍL 104

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, 23. dubna 1834 ohledně sjednoceného řádu neboli řádu Církve pro dobro chudých (History of the Church, 2:54–60). Bylo to při příležitosti schůzky rady Prvního předsednictva a dalších vysokých kněží, v níž byly zvažovány naléhavé časné potřeby lidí. Sjednocený řád v Kirtlandu má být dočasně rozpuštěn a má být reorganisován a majetek má být rozdělen jako správcovství mezi členy řádu.

1–10, Svatí, kteří činí přestupky proti sjednocenému řádu, budou prokleti; 11–16, Pán se stará o své Svaté svým vlastním způsobem; 17–18, Zákon evangelia řídí péči o chudé; 19–46, Jsou určena správcovství a požehnání různých bratří; 47–53, Sjednocený řád v Kirtlandu a řád v Sionu mají působiti odděleně; 54–66, Je zřízena posvátná pokladnice Páně pro tištění písem; 67–77, Všeobecná pokladnice sjednoceného řádu má působiti na základě všeobecného souhlasu; 78–86, Ti ve sjednoceném řádu mají zaplatiti veškeré své dluhy a Pán je osvobodí z finanční poroby.

VPRAVDĚ pravím vám, přátelé moji, dávám vám radu a příkázání ohledně veškerého majetku, který patří řádu, který jsem přikázal, aby byl zorganizován a zřízen, aby byl "sjednoceným řádem a věčným řádem pro dobro církve mé a pro spasení lidí, dokud nepřijdu –

2 Se zaslíbením nezměnitelným a neproměnlivým, že nakolik ti, kterým jsem přikázal, byli věrní, budou požehnáni množstvím požehnaní;

3 Ale nakolik věrní nebyli, byli blízcí prokletí.

35a NaS 84:31.

36a PP Píle.

b NaS 104:79–82.

104 1a NaS 78:3–15.

PP Sjednocený řád.

4 Tudíž, nakolik někteří ze služebníků mých nezachovávali přikázání, ale porušili smlouvu skrze "žádostivost a vymyšlená slova, proklet jsem je velmi těžkým a bolestným prokletím.

5 Neboť já, Pán, jsem ustanovil v srdci svém, že nakolik nějaký člověk náležející k řádu bude shledán přestupníkem neboli jinými slovy bude porušovat smlouvu, kterouž jste vázáni, bude proklet v životě svém a bude pošlapán tím, kým já chci;

6 Neboť já, Pán, nebudu "posmíván v těchto věcech –

7 A toto vše, aby nevinní mezi vámi nebyli odsouzeni s nespravedlivými; a aby provinili mezi vámi neunikli; protože já, Pán, jsem vám zaslíbil "korunu slávy na pravici své.

8 Tudíž, nakolik jste shledáni přestupníky, nemůžete v životě svém uniknouti hněvu mému.

9 Nakolik jste "odříznuti pro přestupek, nemůžete uniknouti ^btýrání "Satanem až do dne vykoupení.

10 A nyní, přímo od této hodiny, vám dávám moc, že je-li nějaký člověk mezi vámi, z řádu, shledán přestupníkem a nečiní-li pokání z tohoto zla, vydáte ho týrání Satanem; a on nebude mít moc "uvést na vás zlo.

11 Je to moudrost ve mně; tudíž, přikázání dávám vám, abyste se zorganizovali a určili každému člověku "správcovství jeho;

12 Aby mi každý člověk mohl podávat zprávu o správcovství, jež je mu určeno.

13 Neboť je žádoucí, abych já, Pán, učinil každého člověka "zodpovědného, jako ^bsprávce pozemských požehnání, která jsem učinil a připravil pro stvoření svá.

14 Já, Pán, jsem roztáhl nebesa a "zbuďoval zem, samotné ^bdílo rukou svých; a všechny věci na nich jsou moje.

15 A záměrem mým je postarat se o svaté mé, neboť všechny věci jsou moje.

16 Ale to musí nezbytně býti učiněno mým vlastním "způsobem; a vizte, toto je ten způsob, který jsem já, Pán, ustanovil, abych se postaral o svaté své, aby ^bchudí byli oslaveni tím, že bohatí jsou poníženi.

17 Neboť "země je plná, a je více než dosti; ano, připravil jsem všechny věci a dal jsem dětem lidským, aby ^bjednaly samy za sebe.

18 Tudíž, bude-li některý člověk bráti z "hojnosti, kterou jsem učinil, a nebude-li

4a pp Žádostiv býti, žádostivost.

6a Gal. 6:7–9.

7a Iz. 62:3; NaS 76:56.

pp Sláva.

9a pp Vyloučení.

b NaS 82:21.

c pp Dábel.

10a NaS 109:25–27.

11a NaS 42:32.

pp Správce, správcovství.

13a pp Počet vydání,

zodpovědnost,

zodpovědný.

b NaS 72:3–5, 16–22.

14a Iz. 42:5; 45:12.

pp Stvoření, stvořiti.

b Žalmy 19:1; 24:1.

16a NaS 105:5.

pp Blaho a sociální péče.

b 1. Sam. 2:7–8;

Lukáš 1:51–53;

NaS 88:17.

17a NaS 59:16–20.

pp Země.

b pp Svoboda jednání.

18a Lukáš 3:11;

Jakub 2:15–16.

udělovati část svou podle ^bzáko-
na evangelia mého ^cchudým a
potřebným, bude se zvolnými
pozdvihovati oči své v ^dpekce jsa
v mukách.

19 A nyní, vpravdě pravím
vám, ohledně majetku ^eřádu –

20 Necht' služebníku mému
Sidneymu Rigdonovi je určeno
místo, kde nyní přebývá, a poze-
mek koželužny do jeho správ-
covství, pro podporu jeho,
zatímco pracuje na vinici mé,
tak jak já chci, když mu přikáži.

21 A necht' všechny věci jsou
činěny podle rad řádu a jednot-
ného souhlasu neboli hlasu
řádu, který dlí v zemi Kirtland.

22 A toto správcovství a po-
žehnání já, Pán, předávám
služebníku svému Sidneymu
Rigdonovi jako požehnání na
něj a na símě jeho po něm;

23 A já na něm rozmnožím po-
žehnání, nakolik se přede mnou
pokoří.

24 A opět, necht' služebníku
mému Martinu Harrisovi je
určena do jeho správcovství část
země, kterou služebník můj
John Johnson získal jako výmě-
nu za dřívější dědictví své, pro
něj a pro símě jeho po něm;

25 A nakolik bude věrný, roz-
množím požehnání na něm a
na semeni jeho po něm.

26 A necht' služebník můj
Martin Harris věnuje peníze své
na hlásání slova mého, tak jak
to služebník můj Joseph Smith
ml. bude řídit.

27 A opět, necht' služebník

můj Frederick G. Williams má
místo, na němž nyní přebývá.

28 A necht' služebník můj
Oliver Cowdery má pozemek,
jenž je oddělen od domu, jenž
má býti pro tiskárnu, což je
pozemek číslo jedna, a také
pozemek, na němž přebývá
otec jeho.

29 A necht' služebníci moji
Frederick G. Williams a Oliver
Cowdery mají tiskárnu a všech-
ny věci, které k ní přináležejí.

30 A toto bude správcovství
jejich, jež jim bude určeno.

31 A nakolik budou věrní, viz-
te, budu jim žehnati a rozmno-
žím na nich požehnání.

32 A toto je počátek správcov-
ství, jež jsem jim určil, pro ně a
pro símě jejich po nich.

33 A nakolik budou věrní, roz-
množím požehnání na nich a na
semeni jejich po nich, dokonce
množství požehnání.

34 A opět, necht' služebník
můj John Johnson má dům,
v němž žije, a ono dědictví, vše
kromě pozemku, který byl vy-
hrazen pro "stavění domů mých,
který přináležejí k onomu dědic-
tví, a těch pozemků, které byly
přiděleny služebníku mému
Oliveru Cowderymu.

35 A nakolik bude věrný, roz-
množím na něm požehnání.

36 A mou vůlí je, aby prodal
pozemky, které jsou vyznačeny
pro zbudování města svatých
mých, nakolik mu to bude ozná-
meno "hlasem Ducha a podle
rad řádu a hlasem řádu.

18b NaS 42:30.
c Přísl. 14:21;
Mos. 4:26;

NaS 52:40.
d Lukáš 16:20–31.
19a PP Sjedenocný řád.

34a NaS 94:3, 10.
36a PP Zjevení.

37 A toto je počátek správcovství, jež jsem mu určil, pro požehnání na něj a na símě jeho po něm.

38 A nakolik bude věrný, rozmnožím na něj množství požehnání.

39 A opět, nechť služebníku mému Newelu K. "Whitneyemu jsou určeny domy a pozemek, kde nyní přebývá, a pozemek a budova, kde je obchod, a také pozemek, který je na rohu jižně od obchodu, a také pozemek, na kterém je umístěna výrobní potaš.

40 A toto vše jsem určil služebníku svému Newelu K. Whitneyemu do jeho správcovství, pro požehnání na něj a na símě jeho po něm, k prospěchu obchodu řádu svého, který jsem zřídil pro kůl svůj v zemi Kirtland.

41 Ano, vpravdě, toto je správcovství, jež jsem určil služebníku svému N. K. Whitneyemu, dokonce tento celý obchod, jemu a "zmocněnci jeho a semeni jeho po něm.

42 A nakolik bude věrný v zachovávání přikázání mých, jež jsem mu dal, rozmnožím požehnání na něm a na semeni jeho po něm, dokonce množství požehnání.

43 A opět, nechť služebníku mému Josephu Smithovi ml. je určen pozemek, který je vyznačen pro stavbu domu mého, který je čtyřicet "tyčí dlouhý a

dvanáct široký, a také dědictví, na němž nyní otec jeho přebývá;

44 A toto je počátek správcovství, jež jsem mu určil, pro požehnání na něj a na otce jeho.

45 Neboť vizte, vyhradil jsem dědictví pro "otce jeho, pro podporu jeho; tudíž bude počítán k domu služebníka mého Josepha Smitha ml.

46 A rozmnožím požehnání na dům služebníka svého Josepha Smitha ml., nakolik bude věrný, dokonce množství požehnání.

47 A nyní, dávám vám přikázání ohledně Sionu, že nadále nebudete jako sjednocený řád vázání ke svým bratřím Sionu, pouze tímto způsobem –

48 Poté, co budete zorganizováni, budete se nazývatí Sjednocený řád "kůlu Sionu, město Kirtland. A bratří vaši, poté co budou zorganizováni, se budou nazývatí Sjednocený řád města Sion.

49 A budou zorganizováni skrze svá vlastní jména a skrze své vlastní jméno; a budou vyřizovatí své záležitosti skrze své vlastní jméno a skrze svá vlastní jména;

50 A vy budete vyřizovatí své záležitosti skrze své vlastní jméno a skrze svá vlastní jména.

51 A toto jsem přikázal, aby bylo učiněno pro spasení vaše a také pro spasení jejich, v důsledku "vyhnání jejich a toho, co přijde.

52 Protože "smlouvy byly po-

39a PP Whitney, Newel K.
41a NaS 84:112–113.
43a TJ. jednotka míry
rovnajíc se asi 5

metrům.
45a NaS 90:20.
PP Smith, Joseph, st.
48a NaS 82:13; 94:1;

109:59.
PP Kůl.
51a NaS 109:47.
52a PP Smlouva.

rušeny skrze přestupek, ^bžádostivostí a vymyšlenými slovy –

53 Tudíž, vy jste s bratřími svými rozpuštěni jako sjednocený řád, takže k nim nejste vázáni, pouze do této hodiny, pouze tímto způsobem, jak jsem pravil, skrze půjčku, jak bude dohodnuto tímto řádem v radě, jak okolnosti vaše dovolí a hlas rady bude řídit.

54 A opět, dávám vám příkázání ohledně správcovství vašeho, které jsem vám určil.

55 Vizte, veškerý tento majetek je můj, jinak je víra vaše marná a vy jste shledáni jako pokrytci a smlouvy, které jste učinili se mnou, jsou porušeny;

56 A je-li majetek můj, potom jste “správci; jinak nejste žádní správci.

57 Ale vpravdě pravím vám, určil jsem, abyste byli správci domu mého, ba vpravdě správci.

58 A s tímto záměrem jsem vám přikázal, abyste se zorganizovali, a to vytisknouti “slova má, plnost písemných, zjevení, jež jsem vám dal a jež vám později, čas od času, budu dávat –

59 Se záměrem zbudování církve své a království na zemi a připravení lidu svého na ^ačas, kdy budu ^bpřebývat s nimi, což je blízko, na dosah.

60 A připravíte pro sebe místo pro pokladnici a zasvětíte ho jménu mému.

61 A určíte jednoho z vás, aby se o pokladnici staral, a k tomu požehnání bude vysvěcen.

62 A na pokladnici bude pečeť a všechny posvátné věci budou předávány do pokladnice; a žádný z vás to nebude nazývat svým vlastním, ani žádnou část z toho, neboť to bude patřiti vám všem v jednotě.

63 A dávám vám ji od této hodiny; a nyní hleďte, abyste šli a využívali správcovství, jež jsem vám určil, s výjimkou posvátných věcí, se záměrem vytisknutí těchto posvátných věcí, jak jsem pravil.

64 A výtěžek z těchto posvátných věcí bude uchován v pokladnici a bude na něm pečeť; a nebude nikým využíván ani vyňat z pokladnice, ani nebude uvolněna pečeť, jež bude na něj umístěna, pouze hlasem řádu nebo příkázáním.

65 A tak budete v pokladnici zachovávat výtěžek z posvátných věcí, pro posvátné a svaté záměry.

66 A toto se bude nazývat posvátná pokladnice Páně; a bude na ní uchovávána pečeť, aby mohla býti svatou a zasvěcenou Pánu.

67 A opět, bude připravena další pokladnice a určen pokladník, aby se staral o pokladnici, a bude na ní umístěna pečeť;

68 A veškeré peníze, které získáte ve správcovství svém skrze zlepšení majetku, jež jsem vám určil, ohledně domů nebo ohledně pozemků nebo ohledně dobytka nebo ohledně všech

52b pp Žádostiví být, žádostivost.
56a pp Správce,

správcovství.
58a pp Překlad Josepha Smitha (pjs).

59a pp Milénium.
b NaS 1:35–36; 29:9–11.

věcí, kromě svatých a posvátných záznamů, jež jsem si vyhradil pro sebe pro svaté a posvátné záměry, budou vrženy do pokladnice ihned, jakmile peníze získáte, po stovkách, nebo po padesátkách, nebo po dvacíkách, nebo po desítkách, nebo po pěti.

69 Neboli jinými slovy, získá-li někdo z vás pět dolarů, nechť je vrhne do pokladnice; nebo získá-li deset nebo dvacet nebo padesát nebo sto, nechť učiní podobně;

70 A nechť nikdo z vás neříká, že to je jeho vlastní; neboť to se nebude nazývat jeho, ani žádná část toho.

71 A žádná část toho nebude použita ani vyňata z pokladnice, pouze hlasem a všeobecným souhlasem řádu.

72 A toto bude hlas a všeobecný souhlas řádu – že kdokoli z vás řekne pokladníkovi: Mám zapotřebí tohoto, aby mi to pomohlo ve správcovství mém –

73 Je-li to pět dolarů nebo je-li to deset dolarů nebo dvacet nebo padesát nebo sto, pokladník mu dá sumu, kterou požaduje, aby mu pomohla ve správcovství jeho –

74 Dokud nebude shledán přestupníkem a nebude to jasně projevováno před radou řádu, že je nevěrným a „nemoudrým“ správcem.

75 Ale pokud je v plném společenství a je věrným a moudrým

ve správcovství svém, toto bude znamením jeho pro pokladníka, aby pokladník peníze nezadržel.

76 Ale v případě přestupku bude pokladník podroben radě a hlasu řádu.

77 A v případě, že pokladník je shledán nevěrným a nemoudrým správcem, bude podroben radě a hlasu řádu a bude odstraněn z místa svého a „jiný“ bude určen na jeho místo.

78 A opět, vpravdě pravím vám ohledně dluhů vašich – vizte, mou vůlí je, abyste „zaplatili veškeré“^b dluhy své.

79 A mou vůlí je, abyste se „pokořili“^a přede mnou a získali toto požehnání skrze svou^b píli a pokoru a modlitbu víry.

80 A nakolik budete pilní a pokorní a uplatníte „modlitbu víry, vizte, obměkčím srdce těch, vůči nimž jste zadluženi, dokud vám nepošlu prostředky pro vysvobození vaše.

81 Tudíž napište rychle do New Yorku a pište podle toho, co bude diktováno „Duchem mým; a já obměkčím srdce těch, vůči nimž jste zadluženi, takže z myslí jejich bude odňato, aby na vás uvedli strast.

82 A nakolik budete „pokorní a věrní a budete vzývati jméno mé, vizte, dám vám“^b vítězství.

83 Dávám vám příslib, že tentokrát budete vysvobozeni z poroby své.

84 Nakolik získáte příležitost půjčiti si peníze po stovkách

74a Lukáš 16:1–12.
77a NaS 107:99–100.
78a NaS 42:54.
b PP Dluh.

79a PP Pokora, pokorný,
pokořiti se.
b PP Píle.
80a Jakub 5:15.

81a PP Duch Svatý.
82a Lukáš 14:11;
NaS 67:10.
b NaS 103:36.

nebo tisících, dokonce až si vypůjčíte dosti, abyste se vysvobodili z poroby, je to vaše výsada.

85 A zastavte majetek, jež jsem vložil do rukou vašich, tentokrát, skrze dání jména svého skrze všeobecný souhlas nebo jinak, jak se vám bude zdáti dobré.

86 Dávám vám tuto výsadu, tentokrát; a vizte, budete-li pokračovati a činiti věci, jež jsem položil před vás, podle příkázání mých, všechny tyto věci jsou moje a vy jste správci moji, a pán nestrpí, aby byl dům jeho rozbořen. Tak jest. Amen.

ODDÍL 105

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, u řeky Fishing ve státě Missouri 22. června 1834 (History of the Church, 2:108–111). Násilnosti lůzy proti Svatým v Missouri narůstaly a organisované skupiny z několika krajů oznámily svůj záměr zničit lid. Prorok přišel z Kirtlandu v čele skupiny známé jako Sionská výprava, která přinesla oblečení a potraviny. Když tato skupina tábořila u řeky Fishing, Prorok obdržel toto zjevení.

1–5, Sion bude zbudován skrze působení se celestiálnímu zákonu; 6–13, Vykoupení Sionu je na krátký čas pozdrženo; 14–19, Pán bude bojovati bitvy Sionu; 20–26, Svatí mají býti moudří a nemají se vychloubati mocnými skutky, když se shromažďují; 27–30, Mají býti zakoupeny pozemky v Jacksonu a v sousedních krajích; 31–34, Starší mají obdržeti v domě Páně v Kirtlandu obdarování; 35–37, Svatí, kteří jsou povoláni a vyvoleni, budou posvěceni; 38–41, Svatí mají světu vyzdvihnouti korouhev míru.

VPRAVDĚ pravím vám, kteří jste se shromáždili, abyste se mohli dozvědět mou vůli ohledně "vykoupení sužovaného lidu mého –

2 Vizte, pravím vám, kdyby nebylo "přestupků lidu mého, mluvím ohledně církve a ne jednotlivců, mohli býti vykoupeni dokonce nyní.

3 Ale vizte, nenaučili se býti poslušni věcí, jež jsem požadoval z rukou jejich, ale jsou plni všelikých druhů zla, a "neudělují ze jmění svého, jak se sluší na svaté, chudým a sužovaným mezi sebou;

4 A nejsou "jednotni podle jednoty požadované zákonem celestiálního království;

5 A "Sion nemůže býti zbudován, ^bledaže to bude podle zásad "zákona celestiálního království; jinak ho nemohu přimouti k sobě.

6 A lid můj musí nezbytně býti

105 1a NaS 100:13.
2a NaS 104:4–5, 52.
3a Skut. 5:1–11;
NaS 42:30.

PP Zákon zasvěcení,
zasvětiti.
4a NaS 78:3–7.
5a PP Sion.

b NaS 104:15–16.
c NaS 88:22.

“ukázňován, dokud se nenaučí^b poslušnosti, musí-li to nezbytně býti, skrze věci, kterými trpí.

7 Nemluvím ohledně těch, kdož jsou určeni, aby vedli lid můj, kdož jsou “prvními staršími církve mé, neboť oni všichni nejsou pod tímto odsouzením;

8 Ale mluvím ohledně církvi svých nacházejících se kdekoli – jsou mnozí, kteří říkají: Kde je jejich Bůh? Vizte, on je vysvobodí v čase trápení, jinak nepůjdeme vzhůru do Sionu a peníze své si ponecháme.

9 Tudíž, v důsledku “přestupků lidu mého je pro mne žádoucí, aby starší moji na vykoupění Sionu krátký čas počkali –

10 Aby oni sami mohli býti připraveni a aby lid můj mohl býti učen dokonaleji a mohl mít zkušenost a mohl znáti dokonaleji “povinnost svou a věci, jež požadují z rukou jejich.

11 A toto nemůže býti uskutečněno, dokud “starší moji nebudou^b obdarování mocí z výsosti.

12 Neboť vizte, připravil jsem veliké obdarování a pozeňání, aby na ně bylo “vyřito, nakolik jsou věrní a pokračují v pokoře přede mnou.

13 Tudíž je pro mne žádoucí, aby starší moji na vykoupění Sionu krátký čas počkali.

14 Neboť vizte, nepožadují z rukou jejich, aby bojovali bitvy

Sionu; neboť, jak jsem pravil v dřívějším přikázání, dokonce tak splním – já budu “bojovati bitvy vaše.

15 Vizte, “ničitele jsem vyslal, aby ničil a pustošil nepřátele mé; a po nemnoha letech od tohoto času nebudou ponecháni, aby špinili dědictví mé a^b rouhali se jménu mému v zemích, jež jsem “zasvětil pro shromažďování svatých svých.

16 Vizte, přikázal jsem služebníku svému Josephu Smithovi ml., aby řekl “síle domu mého, a to bojovníkům mým, mladým mužům mým a těm středního věku, aby se shromáždili k vykoupění lidu mého a strhli věže nepřátel mých a rozptýlili^b strážné jejich;

17 Ale síla domu mého neposlouchala slova má.

18 Ale nakolik se vyskytují ti, kdož poslouchali slova má, připravil jsem pro ně pozeňání a “obdarování, zůstanou-li věrní.

19 Slyšel jsem modlitby jejich a přijmu obět jejich; a je pro mne žádoucí, aby byli přivedeni tak daleko pro zkoušku “víry své.

20 A nyní, vpravdě pravím vám, přikázání vám dávám, že tolik, kolik jich přišlo sem, kteří mohou zůstat v okolní krajině, nechť zůstanou;

21 A ti, již nemohou zůstat, kdož mají rodinu na východě,

6a NaS 95:1–2.

pp Ukázňování,
ukázňovati.

b pp Poslouchati,
poslušnost, poslušný.

7a NaS 20:2–3.

9a NaS 103:4.

10a pp Povinnost.

11a pp Starší.

b NaS 38:32; 95:8.

pp Obdarování.

12a NaS 110.

14a Jozue 10:12–14;

Iz. 49:25; NaS 98:37.

15a NaS 1:13–14.

b NaS 112:24–26.

pp Rouhání,

rouhati se.

c NaS 84:3–4; 103:35.

16a NaS 101:55;
103:22, 30.

b pp Bditi, strážní.

18a NaS 110:8–10.

19a pp Věřiti, víra.

nechť zůstanou krátký čas, tak jak jim určí služebník můj Joseph;

22 Neboť já mu budu ohledně této záležitosti raditi a všechny věci, kterékoli jim určí, budou naplněny.

23 A nechť veškerý lid můj, který přebývá v okolní krajině, je velmi věrný a plný modlitby a pokorný přede mnou a nevyjevuje věci, jež jsem jim zjevil, dokud to nebude moudrost ve mně, aby byly zjeveny.

24 Nemluvte o soudech ani se "nevychloubejte vírou ani mocnými skutky, ale pečlivě se shromažďujte, v jedné krajině tolik, kolik může býti, v souladu s pocity lidí;

25 A vizte, dám vám přízeň a milost v očích jejich, abyste mohli přebývat v "míru a bezpečí, zatímco těmto lidem budete říkati: Vykonávejte pro nás soud a spravedlnost podle zákona a napravujte bezpráví na nás spáchané.

26 Nyní, vizte, pravím vám, přátelé moji, tímto způsobem můžete nalézt přízeň v očích tohoto lidu, dokud se "vojsko izraelské nestane velmi velikým.

27 A já budu srdce těch lidí obměkčovati, tak jak jsem obměkčil srdce "Faraonovo, čas od času, dokud služebník můj Joseph Smith ml. a starší moji,

které jsem určil, nebudou míti čas shromáždit sílu domu mého,

28 A vyslati "moudré muže, aby naplnili to, co jsem přikázal ohledně ^bzakoupení veškerých pozemků v kraji Jackson, jež mohou býti zakoupeny, a v sousedních krajích kolem.

29 Neboť mou vůlí je, aby tyto pozemky byly zakoupeny; a až budou zakoupeny, aby je svatí moji vlastnili podle zákonů "zasvěcení, jež jsem dal.

30 A až budou tyto pozemky zakoupeny, budu pokládati "vojska izraelská za nevinná ohledně ujmoutí se vlastnictví svých vlastních pozemků, které dříve zakoupili za peníze své, a za svržení věží nepřátel mých, které na nich mohou býti, a rozptýlení strážných jejich a ^bodplacení nepřátelům mým do třetího a čtvrtého pokolení těch, kteří mne nenávidí.

31 Ale nejprve nechť se vojsko mé stane velmi velikým a nechť je "posvěceno přede mnou, aby se mohlo státi zářivé jako slunce a jasné jako ^bměsíc a aby prapore jeho mohly býti děsivé pro všechny národy;

32 Aby království tohoto světa mohla býti nucena přiznati, že království Sionu je jistotně "království našeho Boha a jeho Krista; tudíž, ^bpoddejme se zákonům Sionu.

24a NaS 84:73.

pp Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

25a pp Mír.

26a Joel 2:11.

27a Gen. 47:1–12.

28a NaS 101:73.

b NaS 42:35–36.

29a NaS 42:30.

pp Sjednocený řád;
Zákon zasvěcení,
zasvětiti.

30a NaS 35:13–14; 101:55;

103:22, 26.

b NaS 97:22.

31a pp Posvěcení.

b Píseň. 6:9;

NaS 5:14; 109:73.

32a Zjev. 11:15.

pp Království Boží
neboli království
nebeské.

b pp Vláda.

33 Vpravdě pravím vám, je pro mne žádoucí, aby první starší církve mé obdrželi "obdarování své z výsosti v domě mém, který jsem přikázal, aby byl postaven jménu mému v zemi Kirtland.

34 A nechť ona přikázání, jež jsem dal ohledně Sionu a jeho "zákona, jsou po vykoupení jeho prováděna a naplňována.

35 Byl den "povolávání, ale přišel čas pro den vyvolení; a nechť jsou vyvoleni ti, kdož jsou toho ^bhodni.

36 A bude to ukázáno služebníkům mému hlasem Ducha, ti, kdož jsou "vyvoleni; a oni budou ^bposvěceni;

37 A nakolik budou následova-

ti "rady, které dostávají, budou mít po mnohých dnech moc uskutečnit všechny věci týkající se Sionu.

38 A opět, pravím vám, vznesete prosbu míru nejenom k lidem, kteří vás trýznili, ale také ke všem lidem;

39 A vyzdvihněte "korouhev ^bmíru a učíte prohlášení o míru ke končinám země;

40 A učíte nabídky míru těm, kdož vás trýznili, podle hlasu Ducha, jenž je ve vás, a "všechny věci budou působiti společně pro dobro vaše.

41 Tudíž, buďte věrní; a vizte a hleďte, já jsem "s vámi až do konce. Tak jest. Amen.

ODDÍL 106

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 25. listopadu 1834 (History of the Church, 2:170–171). Toto zjevení je určeno Warrenu A. Cowderymu, staršímu bratrovi Olivera Cowderyho.

1–3, Warren A. Cowdery je povolán jako místní předsedající úředník; 4–5, Druhý příchod nezastihne děti světa jako zloděj; 6–8, Z věrné služby v Církvi plynou veliká požehnání.

MOU vůlí je, aby služebník můj Warren A. Cowdery byl určen a vysvěcen předsedajícím vysokým knězem nad

církví mou v zemi "Freedom a v okolních krajinách;

2 A aby kázal věčné evangelium mé a pozdvihoval hlas svůj a varoval lid, nejenom ve svém vlastním místě, ale i v sousedních krajích;

3 A zasvětil celý čas svůj tomuto vysokému a svatému povolání, jež mu nyní dávám, "hledaje pilně ^bkrálovství nebeské a sprava-

33a NaS 95:8–9.

PP Obdarování.

34a TJ. NaS 42 jsou známy jako „Zákon“.

35a PP Povolání, povolání Bohem, povolání.

b PP Hoden něčeho, způsobilost,

způsobilý.

36a NaS 95:5.

PP Vyvolení, vyvolený, vyvoliti.

b PP Posvěcení.

37a PP Rada.

39a PP Korouhev.

b PP Mír.

40a Řím. 8:28;

NaS 90:24; 100:15.

41a Mat. 28:19–20.

106 1a TJ. město Freedom a okolí, stát New York.

3a Mat. 6:33.

b PP Království Boží neboli království nebeské.

vedlivost jeho, a všechny nutné věci budou k tomu přidány; neboť ‘dělník je hoden mzdy své.

4 A opět, vpravdě pravím vám, ‘příchod Páně se ^bpřibližuje a zastihne svět jako ‘zloděj v noci –

5 Tudíž, opásejte bedra svá, abyste mohli býti dětmi ^asvětla a onen den vás ^bnezastihl jako zloděj.

6 A opět, vpravdě pravím vám, v nebi byla radost, když se služebník můj Warren sklonil

před žezlem svým a oddělil se od lstivosti lidských;

7 Tudíž, pozhnaný je služebník můj Warren, neboť k němu budu milosrdný; a nehledě na ‘domýšlivost srdce jeho pozvednu ho, nakolik se přede mnou pokoří.

8 A dám mu ^amilost a ujištění, čímž může obstáti; a bude-li nadále věrným svědkem a světlem pro církev, připravil jsem pro něj korunu v ^bpříbytcích Otce svého. Tak jest. Amen.

ODDÍL 107

Zjevení o kněžství dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio datované 28. březnem 1835 (History of the Church, 2:209–217). Uvedeného data se Dvanáct sešlo jako rada, vyznávali své individuální slabosti a nedostatky, vyjadřovali pokání a usilovali o další vedení Páně. Chystali se rozejít se na misie do určených okrsků. I když části tohoto oddílu byly přijaty uvedeného data, dějepisné záznamy potvrzují, že různé části byly přijaty v různých dobách, některé již v listopadu 1831.

1–6, Jsou dvě kněžství: Melchisedechovo a Aronovo; 7–12, Ti, kteří drží Melchisedechovo kněžství, mají moc úřadovati ve všech úřadech v Církvi; 13–17, Biskupstvo předsedá Aronovu kněžství, které poskytuje vnější obřady; 18–20, Melchisedechovo kněžství drží klíče všech duchovních požehnání; Aronovo kněžství drží klíče služby andělů; 21–38, První předsednictvo, Dvanáct a Sedmdesát tvoří předsedající kvora, jejichž rozhodnutí mají býti činěna v jednotě a spravedli-

vosti; 39–52, Od Adama k Noémovi je ustaven patriarchální řád; 53–57, Dávní Svátí se shromáždili v Adam-ondi-Ahman a ukázal se jim Pán; 58–67, Dvanáct má uspořádávati úředníky Církve; 68–76, Biskupové slouží jako všeobecní soudci v Izraeli; 77–84, První předsednictvo a Dvanáct tvoří nejvyšší soud v Církvi; 85–100, Presidenti kněžství řídí svá příslušná kvora.

V CÍRKVI jsou dvě kněžství, totiž ‘Melchisedechovo a

3c Mat. 10:10; NaS 31:5.

4a Jakub 5:8.

b PP Poslední dny.

c 1. Tes. 5:2.

5a PP Světlo, světlo Kristovo.

b Zjev. 16:15.

7a PP Domýšlivost, marnivost, pýcha.

8a PP Milost.

b Jan 14:2;
Eter 12:32–34;

NaS 59:2; 76:111;
81:6; 98:18.

107 1a PP Melchisedechovo kněžství.

^bAronovo, zahrnující Levítské kněžství.

2 To, proč se první nazývá Melchisedechovo kněžství, je proto, že ^aMelchisedech byl tak veliký vysoký kněz.

3 Před jeho dnem se nazývalo *Svatým kněžstvím podle řádu Syna Božího*.

4 Ale z ohledu neboli z ^aúcty ke jménu Nejvyšší Bytosti, aby se vyhnuli příliš častému opakování jména jeho, oni, církev, nazvali v dávných dnech ono kněžství podle Melchisedecha neboli kněžstvím Melchisedechovým.

5 Všechny další pravomoci nebo úřady v církvi jsou ^apřídavky k tomuto kněžství.

6 Ale jsou dvě oddělení neboli hlavní části – jedno je kněžství Melchisedechovo a druhé je Aronovo neboli kněžství ^aLevítské.

7 Úřad ^astaršího náleží pod kněžství Melchisedechovo.

8 Melchisedechovo kněžství má za všech věků světa právo předsednictví a má moc a ^apravomoc nad všemi úřady v církvi, aby řídilo duchovní věci.

9 ^aPředsednictvo vysokého kněžství podle řádu Melchisedechova má právo úřadovati ve všech úřadech v církvi.

10 ^aVysocí kněží podle řádu kněžství Melchisedechova mají

^bprávo úřadovati ve svém vlastním postavení pod vedením předsednictva při řízení duchovních věcí a také v úřadu staršího, kněze (Levítského řádu), učitele, jáhna a člena.

11 Starší má právo úřadovati na jeho místě, když vysoký kněz není přítomen.

12 Vysoký kněz a starší mají řídit duchovní věci v souladu se smlouvami a příkázáními církve; a mají právo úřadovati ve všech těchto úřadech církve, když žádné vyšší autority nejsou přítomny.

13 Druhé kněžství se nazývá ^akněžství Aronovo, protože bylo předáno ^bAronovi a semeni jeho po všechna pokolení jejich.

14 To, proč je nazýváno menším kněžstvím, je proto, že je ^apřídavkem k většímu neboli Melchisedechovu kněžství a má moc pro poskytování vnějších obřadů.

15 ^aBiskupstvo je předsednictvem tohoto kněžství a drží jeho klíče neboli pravomoc.

16 Žádný muž nemá zákonné právo na tento úřad, aby držel klíče tohoto kněžství, ledaže je ^adoslovný potomek Aronův.

17 Ale jelikož vysoký kněz kněžství Melchisedechova má pravomoc úřadovati ve všech menších úřadech, může úřadovati v úřadu biskupa, když

1b PP Aronovo kněžství.

2a PJS, Gen. 14:25–40;
NaS 84:14.

PP Melchisedech.

3a Alma 13:3–19;
NaS 76:57.

4a PP Úcta.

5a NaS 84:29; 107:14.

6a Deut. 10:8–9.

7a PP Starší.

8a PP Pravomoc.

9a NaS 81:2; 107:22,
65–67, 91–92.

10a PP Vysoký kněz.

b NaS 121:34–37.

13a PP Aronovo kněžství.

b PP Aron, bratr
Mojžíšův.

14a NaS 20:52; 107:5.

15a PP Biskup.

16a NaS 68:14–21;
107:68–76.

nemůže být nalezen žádný doslovný potomek Aronův, pod podmínkou, že je povolán a ustanoven a "vysvěcen k této moci rukama ^bPředsednictva kněžství Melchisedechova.

18 Mocí a pravomocí vyššího neboli Melchisedechova kněžství je držeti "klíče všech duchovních požehnání církve –

19 Míti výsadu přijímání "tajemství království nebeského, mítí pro sebe nebesa otevřená, stýkati se se ^bvšeobecným shromážděním a s církví Prvorozného a těšiti se ze společenství a přítomnosti Boha Otce a Ježíše, "prostředníka nové smlouvy.

20 Mocí a pravomocí menšího neboli Aronova kněžství je držeti "klíče služby andělů a vykonávati vnější ^bobřady, literu evangelia, "křest pokání na ^dodpuštění hříchů, v souladu se smlouvami a příkázáními.

21 Je nutné, aby ze středu neboli z těch, kdož jsou vysvěceni k různým úřadům v těchto dvou kněžstvích, pocházeli nebo byli určeni presidenti nebo předsedající úředníci.

22 Z "Melchisedechova kněžství tři ^bpředsedající vysocí kněží, vyvoleni orgánem, určení a vysvěceni k tomuto úřadu a "podpořeni důvěrou, vírou a modlitbou církve, tvoří kvorum předsednictva Církve.

23 "Dvanáct cestujících rádců je povoláno, aby byli dvanácti ^bapoštolů neboli zvláštními svědky jména Kristova na celém světě – takto se liší od jiných úředníků v církvi v povinnostech svého povolání.

24 A tvoří kvorum, rovné v pravomoci a moci třem presidentům dříve zmíněným.

25 "Sedmdesát je také povoláno, aby kázali evangelium a aby byli zvláštními svědky pohanům a na celém světě – takto se liší od jiných úředníků v církvi v povinnostech svého povolání.

26 A oni tvoří kvorum v pravomoci rovné pravomoci dvanácti zvláštních svědků neboli apoštolů právě jmenovaných.

27 A každé rozhodnutí učiněné kterýmkoli z těchto kvor musí být učiněno jednomyslným hlasem jejich; to je, každý člen v každém kvoru musí souhlasiti s jeho rozhodnutími, aby rozhodnutí jejich měla stejnou moc neboli platnost, jednoho jako druhého –

28 Většina může tvořiti kvorum, když okolnosti znemožňují, aby tomu bylo jinak –

29 Pokud tomu tak není, rozhodnutí jejich nejsou oprávněna ke stejným požehnáním, k jakým byla oprávněna rozhodnutí kvora tří presidentů za stara,

17a PP Vysvěcení, vysvětití.

b NaS 68:15.

18a PP Klíče kněžství.

19a Alma 12:9–11;

NaS 63:23; 84:19–22.

PP Tajemství Boží.

b Židům 12:22–24.

c PP Prostředník.

20a NaS 13:1; 84:26–27.

b PP Obřady.

c PP Křest, křtítí.

d PP Odpuštění hříchů.

22a PP Melchisedechovo kněžství.

b NaS 90:3, 6; 107:9,

65–67, 78–84, 91–92.

c PP Podpora církevních vedoucích.

23a NaS 107:33–35.

b PP Apoštol.

25a PP Sedmdesátník.

kteří byli vysvěceni podle řádu Melchisedechova a byli spravedlivými a svatými muži.

30 Rozhodnutí těchto kvor nebo kteréhokoli z nich mají být činěna s veškerou "spravedlivostí, se svatostí a pokorou srdce, s mírností a strpením a s vírou a ^bctností a poznáním, zdrženlivostí, trpělivostí, zbožností, bratrskou laskavostí a pravou láskou;

31 Protože je přislíbeno, budou-li se tyto věci při nich rozhodňovati, nebudou "neplodní v poznání Pána.

32 A v případě, že jakékoli rozhodnutí těchto kvor je učiněno v nespravedlivosti, může být předloženo všeobecnému shromáždění několika kvor, která tvoří duchovní autority církve; jinak proti rozhodnutí jejich nemůže být odvolání.

33 Dvanáct je Cestující předsedající vysokou radou, aby úřadovali ve jménu Páně pod vedením Předsednictva Církve, v souladu s ustanovením nebe; aby budovali církev a usměrňovali veškeré záležitosti její ve všech národech, za prvé pro "pohany a za druhé pro Židy.

34 Sedmdesát má jednati ve jménu Páně pod vedením "Dvanácti neboli cestující vysoké rady při budování církve a usměrňování veškerých záležitostí jejich ve všech národech,

nejprve pro pohany a potom pro Židy –

35 Dvanáct je vysláno a drží klíče, aby otevírali dveře hlásáním evangelia Ježíše Krista, a nejprve pohanům a potom Židům.

36 Stálé "vysoké rady v kůlech Sionu tvoří kvorum rovné v pravomoci v záležitostech církve, ve všech rozhodnutích svých, kvoru předsednictva nebo cestující vysoké radě.

37 Vysoká rada v Sionu tvoří kvorum rovné v pravomoci v záležitostech církve, ve všech rozhodnutích svých, radám Dvanácti v kůlech Sionu.

38 Povinností cestující vysoké rady je povolati "Sedmdesát, když potřebují pomoc, aby plnili různá povolání pro kázání a poskytování evangelia, namísto kohokoli jiného.

39 Povinností Dvanácti, ve všech velikých odbočkách církve, je vysvěcovati "evangelické služebníky, jak jim budou určeni zjevením –

40 Řád tohoto kněžství byl stvrzen, aby byl předáván z otce na syna, a po právu náleží doslovným potomkům vyvoleného semene, jemuž byla zaslíbení učiněna.

41 Tento řád byl ustanoven ve dnech "Adamových a přecházel po ^blinii následujícím způsobem:

42 Z Adama na "Seta, jenž byl

30a NaS 121:36.
pp Spravedlivost,
spravedlivý.

b NaS 121:41.
pp Ctnost.

31a 2. Petr. 1:5–8.

33a 1. Nefi 13:42;

3. Nefi 16:4–13;
NaS 90:8–9.

34a NaS 112:21.

36a pp Vysoká rada.

38a pp Sedmdesátník.

39a pp Evangelista;

Patriarcha,

patriarchální.
41a pp Adam.

b Gen. 5;

NaS 84:6–16;

Mojž. 6:10–25.

42a pp Set.

vysvěcen Adamem ve věku šedesáti devíti let a byl jím požehnán tři roky před jeho (Adamovou) smrtí a obdržel zaslíbení Boží skrze otce svého, že potomstvo jeho bude vyvoleno Pánem a že bude ochraňováno do konce země;

43 Protože on (Set) byl ^a „dokonalým mužem a ^b podoba jeho byla přesnou podobou otce jeho natolik, že se zdál býti jako otec ve všech věcech a pouze věkem svým mohl býti od něj rozlišen.

44 Enos byl vysvěcen ve věku sto a třicet čtyři let a čtyři měsíce rukou Adamovou.

45 Bůh zavolal na Kainana v pustině ve čtyřicátém roce věku jeho; a on se setkal s Adamem při putování na místo Šedolamak. Byl stár osmdesát sedm let, když obdržel vysvěcení své.

46 Mahalaleel byl stár čtyři sta a devadesát šest let a sedm dní, když byl vysvěcen rukou Adamovou, který mu také požehnal.

47 Jared byl stár dvě stě let, když byl vysvěcen pod rukou Adamovou, který mu také požehnal.

48 ^a „Enoch byl stár dvacet pět let, když byl vysvěcen pod rukou Adamovou; a bylo mu šedesát pět a Adam mu požehnal.

49 A on viděl Pána a chodil s ním a byl neustále před tváří

jeho; a ^a „chodil s Bohem tři sta a šedesát pět let, což ho učinilo starým čtyři sta a třicet let, když byl ^b přenesen.

50 ^a „Matuzalém byl stár jedno sto let, když byl vysvěcen pod rukou Adamovou.

51 Lámech byl stár třicet dva let, když byl vysvěcen pod rukou Setovou.

52 ^a „Noé byl stár deset let, když byl vysvěcen pod rukou Matuzalémovou.

53 Tři roky před smrtí svou Adam svolal Seta, Enose, Kainana, Mahalaleela, Jareda, Enocha a Matuzaléma, kteřížto byli všichni ^a „vysocí kněží, se zbytkem potomstva svého, jež bylo spravedlivé, do údolí ^b Adam-on-di-Ahman a tam jim udělil své poslední požehnání.

54 A ukázal se jim Pán a oni povstali a velebili ^a „Adama a nazývali ho ^b Michalem, knížetem, archandělem.

55 A Pán poskytl Adamovi útěchu a pravil mu: Ustanovil jsem tě, abys byl v čele; vzejde z tebe množství národů a ty jsi ^a „kníže nad nimi na věky.

56 A Adam povstal uprostřed společenství; a přestože byl sehnutý věkem, jsa plný Ducha Svatého, ^a „předpovídal vše, co se přihodí potomstvu jeho až do posledního pokolení.

57 Tyto věci byly všechny zapsány v Knize Enochově a

43a PP Dokonalý.

b Gen. 5:3.

48a PP Enoch.

49a Gen. 5:22;
Židům 11:5;
Mojž. 7:69.

b PP Přenesení bytosti.

50a PP Matuzalém.

52a PP Noé, biblický patriarcha.

53a PP Vysoký kněz.
b NaS 78:15; 116:1.
PP Adam-on-di-Ahman.

54a NaS 128:21.

PP Adam.

b PP Michal.

55a NaS 78:16.
56a Mojž. 5:10.

v příhodném čase budou do-
svědčeny.

58 Povinností "Dvanácti je také
^bvysvěcovati a uspořádávati
všechny další úředníky církve,
v souladu se zjevením, které říká:

59 Církvi Kristově v zemi
Sion jako dodatek k církevním
"zákonům ohledně církevních
záležitostí –

60 Vpravdě, pravím vám, praví
Pán zástupců, musí nezbytně
býti "předsedající starší, aby
předsedali těm, kdož mají úřad
staršího;

61 A také "kněží, aby předseda-
li těm, kdož mají úřad kněze;

62 A také učitelé, aby "předse-
dali těm, kdož mají úřad učitele,
podobným způsobem, a také
jáhnové –

63 Pročež, od jáhna k učiteli a
od učitele ke knězi a od kněze
ke staršímu, jednotlivě jak jsou
určeni podle smluv a příkázání
církve.

64 Potom přichází vysoké
kněžství, jež je největší ze všech.

65 Pročež, musí nezbytně býti,
aby byl určen jeden z vysokého
kněžství, aby předsedal kněž-
ství, a bude nazýván presiden-
tem vysokého kněžství Církve;

66 Neboli jinými slovy "před-
sedajícím vysokým knězem
vysokého kněžství Církve.

67 Od něhož pochází vykoná-
vání obřadů a požehnání církvi,
"vkládáním rukou.

68 Pročež, úřad biskupa mu
není roven; neboť úřad "bis-
kupa je pro řízení všech čas-
ných věcí;

69 Nicméně biskup musí býti
vyvolen z vysokého "kněžství,
pokud není ^bdoslovným potom-
kem Aronovým;

70 Neboť pokud není do-
slovným potomkem Aronovým,
nemůže držeti klíče onoho
kněžství.

71 Nicméně, vysoký kněz, to
jest podle řádu Melchisede-
chova, může býti ustanoven k řízení
časných věcí, maje znalost o
nich skrze Ducha pravdy;

72 A také aby byl "soudcem
v Izraeli, aby vyřizoval záleži-
tosti církve, aby seděl u soudu
s přestupníky podle svědectví,
tak jak mu bude předloženo
podle zákonů, a to za pomoci
rádců svých, které si vyvolil
nebo vyvolí ze starších církve.

73 Toto je povinností biskupa,
jenž není doslovným potomkem
Aronovým, ale byl vysvěcen
k vysokému kněžství podle
řádu Melchisedechova.

74 Tedy bude soudcem, a to
všeobecným soudcem mezi oby-
vateli Sionu nebo v kůlu Sionu
nebo v jakékoli odbočce církve,
kde bude ustanoven k této služ-
bě, dokud hranice Sionu nebu-
dou rozšířeny a nebude nutno
míti další biskupy nebo soudce
v Sionu nebo někde jinde.

58a PP Apoštol.
b PP Vysvěcení,
vysvětití.

59a NaS 43:2–9.

60a NaS 107:89–90.

61a NaS 107:87.

62a NaS 107:85–86.

66a NaS 107:9, 91–92.

PP President.

67a PP Ruce, jejich

vkládání.

68a PP Biskup.

69a PP Melchisede-
chovo
kněžství.

b NaS 68:14–24; 84:18;

107:13–17.

72a NaS 58:17–18.

75 A nakolik budou ustanoveni další biskupové, budou působiti ve stejném úřadu.

76 Ale doslovný potomek Aronův má zákonné právo na předsednictví tohoto kněžství, na "klíče této služby, jednati v úřadu biskupa nezávisle, bez rádců, kromě případu, kdy je souzen prezident vysokého kněžství, podle řádu Melchisedehova, seděti jako soudce v Izraeli.

77 A rozhodnutí každé z těchto rad bude v souladu s příkázáním, které říká:

78 Opět, vpravdě, pravím vám, nejdůležitější záležitosti církve a "nejobtížnější případy církve, nakolik není dosaženo uspokojení s rozhodnutím biskupa nebo soudců, bude to předáno a postoupeno radě církve, ^bpředsednictvu vysokého kněžství.

79 A předsednictvo rady vysokého kněžství bude míti moc povolati další vysoké kněze, a to dvanáct, aby pomáhali jako rádcí; a tak předsednictvo vysokého kněžství a rádcí jeho budou míti moc rozhodnouti na základě svědectví podle zákonů církve.

80 A po tomto rozhodnutí to nebude více připomínáno před Pánem; neboť toto je nejvyšší rada církve Boží a konečné rozhodnutí ohledně sporů v duchovních záležitostech.

81 Žádná osoba patřící do církve není vyňata z této rady církve.

82 A nakolik prezident vysokého kněžství učiní přestupek, bude v paměti před všeobecnou radou církve, které bude pomáhati dvanáct rádců vysokého kněžství;

83 A rozhodnutí jejich na hlavu jeho bude koncem sporů ohledně něho.

84 Tedy nikdo nebude vyňat ze "spravedlnosti Boží a ze zákonů jeho, aby všechny věci mohly býti konány v pořádku a ve vážnosti před ním, podle pravdy a spravedlivosti.

85 A opět, vpravdě pravím vám, povinností presidenta úřadu "jáhna je předsedati dvanácti jáhnům, zasedati s nimi v radě a ^bučiti je povinnostem jejich a vzdělávati jeden druhého, jak je to dáno podle smluv.

86 A také povinností presidenta úřadu "učitelů je předsedati dvaceti čtyřem učitelům a zasedati s nimi v radě a učiti je povinnostem úřadu jejich, jak dáno ve smlouvách.

87 Také povinností presidenta kněžství Aronova je předsedati čtyřiceti osmi "kněžím a zasedati s nimi v radě, učiti je povinnostem úřadu jejich, jak je dáno ve smlouvách –

88 Tímto presidentem má býti "biskup; neboť toto je jedna z povinností tohoto kněžství.

76a PP Klíče kněžství.

78a NaS 102:13, 28.

^b NaS 68:22.

84a PP Spravedlnost.

85a PP Jáhen.

^b NaS 38:23;

88:77–79, 118.

86a NaS 20:53–60.

PP Učitel, Aronovo

kněžství.

87a PP Kněz, Aronovo kněžství.

88a PP Biskup.

89 Opět, povinností presidenta úřadu "starších je předsedati devadesáti šesti starším a zasedati s nimi v radě a učiti je podle smluv.

90 Toto předsednictvo je odlišné od předsednictva sedmdesáti a je zamýšleno pro ty, kteří "necestují do celého světa.

91 A opět, povinností presidenta úřadu vysokého kněžství je "předsedati celé církvi a býti jako ^bMojžíš –

92 Vizte, zde je moudrost; ano, býti "vidoucím, ^bzjevovatelem, překladatelem a "prorokem, maje všechny ^ddary Boží, které Bůh uděluje hlavě církve.

93 A je to podle vidění ukazujícího řád "Sedmdesáti, že mají míti sedm presidentů, aby jim předsedali, vyvolených z počtu sedmdesáti;

94 A sedmý president z těchto presidentů má předsedati těm šesti;

95 A těchto sedm presidentů má vyvoliti dalších sedmdesát kromě těch prvních sedmdesáti,

k nimž náležejí, a mají jim předsedati;

96 A také dalších sedmdesát, až sedmkrát sedmdesát, jestliže to práce na vinici nutně vyžaduje.

97 A těchto sedmdesát má býti "cestujícími služebníky, pro pohany nejprve a také pro Židy.

98 Kdežto ostatní úředníci církve, kteří nenáležejí ke Dvanácti ani k Sedmdesáti, nepodléhají zodpovědnosti cestovati mezi všemi národy, ale mají cestovati tak, jak jim okolnosti dovolí, přestože mohou zastávat stejně vysoké a zodpovědné úřady v církvi.

99 Pročež, nechť každý muž se učí "povinnostem svým a nechť se učí jednati v úřadu, do něhož je určen, ve vsí ^bpíli.

100 Ten, kdo je "nedbalý, nebude považován za ^bhodna toho, aby obstál, a ten, kdo se neučí povinnostem svým a neprokuje, že je hoden uznání, nebude považován za hodna toho, aby obstál. Tak jest. Amen.

ODDÍL 108

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Kirtlandu ve státě Ohio 26. prosince 1835 (History of the Church, 2:345). Tento oddíl byl přijat na žádost Lymana Shermana, který byl dříve vysvěcen vysokým knězem a sedmdesátníkem a který přišel k Prorokovi se žádostí o zjevení, aby poznal své povinnosti.

89a pp Starší.

90a NaS 124:137.

91a NaS 107:9, 65–67.

^b NaS 28:2; 103:16–21.

92a Mos. 8:13–18.

pp Vidoucí.

^b pp Zjevení.

^c NaS 21:1.

pp Prorok.

^d pp Dary Ducha.

93a NaS 107:38.

pp Sedmdesátník.

97a NaS 124:138–139.

99a pp Povinnost.

^b pp Píle.

100a NaS 58:26–29.

pp Lenost, líný.

^b pp Hoden něčeho, způsobilost, způsobilý.

1–3, *Lymanu Shermanovi jsou odpuštěny jeho hříchy*; 4–5, *Bude započítán mezi vedoucí starší Církve*; 6–8, *Je povolán kázati evangelium a posilovati své bratří*.

VPRAVDĚ tak praví Pán tobě, služebníče můj Lymane: Hříchy tvé jsou ti odpuštěny, protože jsi uposlechl hlasu mého a přišel jsi v toto ráno sem, abys obdržel radu od toho, jehož jsem určil.

2 Tudíž, nechť se duše tvá ohledně duchovního stavu tvého “upokojí a již neodporuje hlasu mému.

3 A povstaň a buď od nynějška pečlivější v dodržování slibů svých, jež jsi učinil a činíš, a budeš požehnan nesmírně velikými požehnáními.

4 Čekej trpělivě, dokud nebude

svoláno “posvátné shromáždění služebníků mých, potom bude na tebe pamatováno a budeš mezi prvními ze starších mých a obdržíš právo skrze vysvěcení se zbytkem starších mých, jež jsem vyvolil.

5 Viz, toto je “zaslíbení Otce pro tebe, budeš-li pokračovati věrně.

6 A toto se ti splní v onen den, kdy budeš mítí právo “kázati evangelium mé kdekoli, kam tě od nynějška, od této doby, pošlu.

7 Tudíž, “posiluj bratří svých ve veškerých rozhovorech svých, veškerými modlitbami svými, veškerým nabádáním svým a veškerým konáním svým.

8 A viz a hled, já jsem s tebou, abych ti žehnal a “osvobodil tě na věky. Amen.

ODDÍL 109

Modlitba přednesená při zasvěcení chrámu v Kirtlandu ve státě Ohio 27. března 1836 (History of the Church, 2:420–426). Podle Prorokova napsaného prohlášení mu byla tato modlitba dána zjevením.

1–5, *Chrám Kirtland byl postaven jako místo pro navštěvování Synem Muže*; 6–21, *Má býti domem modlitby, půstu, víry, učení, slávy a pořádku a domem Božím*; 22–33, *Kěž jsou nekající, kteří odporují Pánovu lidu, zahanbeni*; 34–42, *Kěž Svatí vyjdou v moci, aby shromáždili spravedlivé do Sionu*; 43–53, *Kěž jsou Svatí osvobozeni od děsivých věcí, jež mají býti vyléva-*

ny na zlovolné v posledních dnech; 54–58, *Kěž jsou národy a lidé a církve připraveny pro evangelium*; 59–67, *Kěž jsou Židé, Lamanité a celý Izrael vykoupeni*; 68–80, *Kěž jsou Svatí korunováni slávou a ctí a kež získají věčné spasení.*

“DÍKY budiž jménu tvému, Ó Pane Bože Izraelský, který zachovávaš ^bsmlouvu a

108 2a pp Odpočinouti, odpočinutí, spočinouti.
4a NaS 109:6–10.
5a NaS 82:10.

6a pp Misionářská práce.
7a Lukáš 22:31–32.
8a 2. Nefi 9:19.
109 1a Alma 37:37;

NaS 46:32.
pp Děkuvzdání, díky.
b Dan. 9:4.
pp Smlouva.

prokazuješ milosrdenství služebníkům svým, již kráčejí zpřímá před tebou celým srdcem svým –

2 Ty, který jsi přikázal služebníkům svým, aby “postavili dům jménu tvému na tomto místě [Kirtland].

3 A nyní ty vidíš, ó Pane, že služebníci tvoji učinili podle přikázání tvého.

4 A nyní tě prosíme, Svatý Otče, ve jménu Ježíše Krista, Syna lůna tvého, v jehož jediném jménu může býti poskytnuto spasení dětem lidským, prosíme tě, ó Pane, abys přijal tento “dům, ^bdílo rukou nás, služebníků tvých, který jsi nám přikázal postavit.

5 Neboť ty víš, že jsme učinili toto dílo skrze veliké soužení; a z chudoby své jsme dávali jmění své, abychom postavili “dům jménu tvému, aby Syn Muže mohl míti místo, kde by se projevoval lidu svému.

6 A jak jsi nám pravil ve “zjevení daném nám, nazýváje nás přáteli svými, řka – Svolajte posvátné shromáždění své, jak jsem vám přikázal;

7 A jelikož všichni nemají víru, hleďte pilně slova moudrosti a učte jim jeden druhého; ano, vyhledávejte slova moudrosti z nejlepších knih; usilujte o vědomosti, dokonce studiem a také vírou;

8 Zorganizujte se; připravte každou nutnou věc; a zřídte dům, a to dům modlitby, dům

půstu, dům víry, dům učení, dům slávy, dům pořádku, dům Boží;

9 Aby vcházení vaše mohla býti ve jménu Páně; aby vycházení vaše mohla býti ve jménu Páně; aby všechna pozdravení vaše mohla býti ve jménu Páně, s pozvednutýma rukama k Nejvyššímu –

10 A nyní, Svatý Otče, prosíme tě, abys pomohl nám, lidu svému, milostí svou svolati posvátné shromáždění naše, aby to mohlo býti učiněno k počtě tvé a k božskému přijetí tvému;

11 A způsobem, kterým bychom mohli býti v očích tvých shledáni hodnými získati splnění “příslibů, jež jsi nám, lidu svému, učinil ve zjeveních nám daných;

12 Aby “sláva tvá mohla spočinouti na lidu tvém a na tomto domě tvém, který nyní zasvěcujeme tobě, aby mohl býti posvěcen a zasvěcen, aby byl svatý a aby svatá přítomnost tvá mohla býti neustále v tomto domě;

13 A aby všichni lidé, kteří vstoupí na práh Pánova domu, mohli pocítovati moc tvou a cítili se nuceni přiznati, že ty jsi ho posvětil a že je domem tvým, místem svatosti tvé.

14 A dej, Svatý Otče, aby všichni ti, již budou uctívati v tomto domě, mohli býti učeni slovům moudrosti z nejlepších knih a aby mohli usilovati o vědomosti, dokonce studiem a také vírou, jak jsi pravil;

2a NaS 88:119.

4a 1. Král. 9:3.

PP Chrám, dům Páně.

b 2. Nefi 5:16.

5a NaS 124:27-28.

6a NaS 88:117-120.

11a NaS 38:32;

105:11-12, 18, 33.

12a PP Sláva.

15 A aby mohli růsti v tobě a obdržeti plnost Ducha Svatého a býti zorganizováni podle zákonů tvých a býti připraveni, aby získali každou nutnou věc;

16 A aby tento dům mohl býti domem modlitby, domem půstu, domem víry, domem slávy a Boha, vpravdě domem tvým;

17 Aby všechna vcházení lidu tvého do tohoto domu mohla býti ve jménu Páně;

18 Aby všechna vycházení jejich z tohoto domu mohla býti ve jménu Páně;

19 A aby všechna pozdravení jejich mohla býti ve jménu Páně, se svatýma rukama pozvednutýma k Nejvyššímu;

20 A aby žádné "nečisté věci nebylo dovoleno přijíti do domu tvého, aby ho nepošpinila;

21 A když lidé tvoji učiní přestupek, kdokoli z nich, aby mohli rychle činiti pokání a vrátiti se k tobě a naléztí přízeň v očích tvých a býti znovuzřízeni k požehnáním, která jsi ustanovil, aby byla vylévána na ty, již tě budou "uctívati v domě tvém.

22 A my tě prosíme, Svatý Otče, aby služebníci tvoji mohli vyjítí z tohoto domu ozbrojeni mocí tvou a aby jméno tvé mohlo býti na nich a sláva tvá byla kolem nich a "andělé tvoji o ně pečovali;

23 A z tohoto místa mohli nésti nesmírně veliké a slavné zvěsti, v pravdě, do "končin země, aby

mohly věděti, že toto je dílo tvé a že jsi vztáhl ruku svou, abys naplnil to, co jsi promlouval ústy proroků ohledně posledních dnů.

24 Prosíme tě, Svatý Otče, abys utvrdil lid, který bude uctívati a úctyhodně uchovávatí jméno a postavení v tomto domě tvém, ve všech generacích a po věčnost;

25 Aby žádná zbraň "zhotovená proti nim neuspěla; aby ten, kdo kope pro ně ^bjámu, sám do ní padl;

26 Aby žádné spolčení zlovolnosti nemělo moc povstati a "zvítěziti nad lidem tvým, na něž ^bv tomto domě bude vloženo jméno tvé;

27 A povstane-li nějaký lid proti tomuto lidu, aby se hněv tvůj proti nim roznítíl;

28 A udeří-li na tento lid, abys ty udeřil na ně; abys bojoval za lid svůj, jako jsi to činil v den bitvy, aby mohli býti osvobozeni z rukou všech nepřátel svých.

29 Prosíme tě, Svatý Otče, abys zahanbil a uvedl v úžas a v hanbu a zmatek všechny ty, kdož šíří lživé zprávy do široka, po světě, proti služebníkovi tvému nebo služebníkům, nebudou-li činiti pokání, když bude věčné evangelium hlásáno v uši jejich;

30 A aby veškerá díla jejich mohla býti přivedena vniveč a býti smetena "krupobitím a soudy, jež na ně sešleš v hněvu

20a NaS 94:8–9; 97:15–17.

21a PP Úcta.

22a PP Andělé.

23a NaS 1:2.

25a Iz. 54:17.

b Přísl. 26:27;

1. Nefi 14:3; 22:14.

26a NaS 98:22.

b 1. Král. 8:29.

30a Iz. 28:17;

Mos. 12:6;

NaS 29:16.

svém, aby mohl býti konec ^blhaní a pomluvám proti lidu tvému.

31 Neboť ty víš, ó Pane, že služebníci tvoji ve vydávání svědectví o jménu tvém byli nevinní před tebou, kvůli čemuž vytrpěli tyto věci.

32 Tudíž prosíme před tebou za úplné a naprosté osvobození z tohoto "jha;

33 Rozlom ho, ó Pane; rozlom ho a sejmi ho ze šíje služebníků svých, mocí svou, abychom mohli povstati uprostřed tohoto pokolení a konati dílo tvé.

34 Ó Jehovo, buď milosrdný k tomuto lidu, a jelikož všichni lidé "hřeší, odpusť přestupky lidu svého a nechť jsou na věky vymazány.

35 Nechť "pomazání služebníků tvých je na nich zpečetěno mocí z výsosti.

36 Nechť je na nich naplněno, jako na těch v den padesátý; nechť dar "jazyků je vylit na lid tvůj, a to ^brozdělené jazyky jako oheň a vykládání jejich.

37 A nechť dům tvůj je naplněn "slávou tvou jakoby valícím se mocným větrem.

38 Vlož na služebníky své "svědectví smlouvy, aby, až vyjdou a budou hlásati slovo, mohli ^bzpečetiti zákon a připraviti srdce svatých tvých na všechny ony soudy, které brzy pošleš v hněvu svém na obyvatel "země pro přestupky jejich,

aby lid tvůj nemusel umdlévati v den trápení.

39 A do jakéhokoli města služebníci tvoji vstoupí a lidé toho města přijmou svědectví jejich, nechť pokoj tvůj a spasení tvé je na tomto městě; aby z toho města mohli shromáždití spravedlivé, aby mohli vyjít do "Sionu nebo do kúlů jeho, míst určení tvého, s písněmi věčné radosti;

40 A dokud toto nebude uskutečněno, nechť soudy tvé neпадnou na ono město.

41 A do jakéhokoli města služebníci tvoji vstoupí a lidé toho města nepřijmou svědectví služebníků tvých, a služebníci tvoji je budou varovati, aby se zachránili z tohoto zvráceného pokolení, nechť se stane tomu městu podle toho, co jsi promlouval ústy proroků svých.

42 Ale osvoboď, ó Jehovo, prosíme tě, služebníky své z rukou jejich a očisti je od krve jejich.

43 Ó Pane, my se netěšíme ze zničení bližních svých; "duše jejich jsou drahocenné před tebou;

44 Ale slovo tvé musí býti naplněno. Pomoz služebníkům svým říci, s "milostí svou jim napomáhající: Staň se vůle tvá, ó Pane, a ne naše.

45 My víme, že jsi promlouval ústy proroků svých děsivé

30b 3. Nefi 21:19–21.

32a PP Jho.

34a Řím. 3:23; 5:12.

PP Hřešiti, hřích.

35a PP Pomazati.

36a PP Dar jazyků.

b Skut. 2:1–3.

37a NaS 84:5; 109:12.

PP Sláva.

38a PP Svědectví.

b Iz. 8:16;

NaS 1:8.

c PP Země – Očištění země.

39a Iz. 35:10.

43a PP Duše.

44a PP Milost.

věci ohledně zlovolných, v "posledních dnech – že bezmezně vylíše soudy své;

46 Tudíž, ó Pane, osvoboď lid svůj z pohromy zlovolných; umožni služebníkům svým, aby zpečetili zákon a zavázali svědectví, aby mohli býti připraveni na den spálení.

47 Prosíme tě, Svatý Otče, abys pamatoval na ty, kteří byli vyhnáni obyvateli kraje Jackson, v Missouri, z pozemků dědictví svého, a rozlom, ó Pane, toto jeho strasti, jež bylo na ně vloženo.

48 Ty víš, ó Pane, že byli velice utlačováni a sužováni zlovolnými lidmi; a srdce naše "přetéká zármutkem pro těžká břemena jejich.

49 Ó Pane, "jak dlouho budeš trpěti, aby tento lid snášel tuto strast a křik nevinných jejich stoupal k uším tvým a ^bkrev jejich vystupovala jako svědectví před tebe, a neprojevíš svědectví své v prospěch jejich?

50 Buď "milosrdný, ó Pane, ke zlovolné lůze, která hnala lid tvůj, aby mohli ustati v loupení, aby mohli činiti pokání z hříchů svých, je-li pokání možné;

51 Ale jestliže nebudou, obnaž rámě své, ó Pane, a "vykup to, co jsi určil jako Sion pro lid svůj.

52 A nemůže-li tomu býti jinak, aby věc lidu tvého před tebou neselhala, kéž je hněv tvůj roznícen a rozhořčení tvé padne na

ně, aby mohli býti pod nebem zničení, kořen i větev;

53 Ale nakolik budou činiti pokání, ty jsi milostivý a milosrdný a odvrátíš hněv svůj, když budeš hleděti na tvář Pomazaného svého.

54 Buď milosrdný, ó Pane, ke všem národům země; buď milosrdný k vládcům země naší; kéž jsou ony zásady, jež byly tak úctyhodně a ušlechtilé bráněny našimi otci, totiž "ústava naší země, ustanoveny na věky.

55 Pamatuj na krále, knížata, urozené a veliké na zemi a na všechny lidi a církve, na všechny chudé, potřebné a sužované na zemi;

56 Aby srdce jejich mohlo býti obměkčeno, až služebníci tvoji vyjdou z domu tvého, ó Jehovo, aby vydávali svědectví o jménu tvém; aby předsudky jejich mohly ustoupiti před "pravdou a lid tvůj mohl získati přízeň v očích všech;

57 Aby všechny končiny země mohly věděti, že my, služebníci tvoji, jsme "slyšeli hlas tvůj a že ty jsi nás poslal;

58 Aby ze všech těchto, služebníci tvoji, synové Jákobovi, mohli shromažďovati spravedlivé, aby vybudovali svaté město jménu tvému, jak jsi jim přikázal.

59 Prosíme tě, abys určil pro Sion další "kůly, kromě tohoto jednoho, jež jsi určil, aby se

45a PP Poslední dny.

48a PP Soucit.

49a Žalmy 13:2–3.

b PP Mučednictví, mučedník.

50a PP Milosrdenství, milosrdný.

51a NaS 100:13; 105:2.

54a 1. Petr. 2:13–15; NaS 98:5–7; 101:77, 80.

PP Ústava.

56a PP Pravda.

57a NaS 20:16; 76:22–24.

59a Iz. 54:2.

^bshromáždění lidu tvého mohlo valiti ve veliké moci a majestátnosti, aby dílo tvé mohlo býti ‘zkráceno ve spravedlivosti.

60 Nyní, tato slova, ó Pane, jsme pravili před tebou ohledně zjevení a přikázání, jež jsi dal nám, kteří jsme ztotožňováni s ‘pohany.

61 Ale ty víš, že máš velikou lásku k dětem Jákobovým, jež byly dlouhý čas rozptýleny po horách v den oblaku a mrákoty.

62 My tě tudíž prosíme, abys byl milosrdný k dětem Jákobovým, aby ‘Jeruzalém od této hodiny mohl začíti býti vykupován;

63 A mohlo býti započato s lámáním jha poroby domu ‘Davidova;

64 A děti ‘Judovy se mohly začíti navraceti do ^bzemí, které jsi dal Abrahamovi, otci jejich.

65 A dej, aby ‘zbytky Jákobovy, které byly proklety a bity pro přestupek svůj, byly ^bobráceny z divokého a necivilisovaného stavu svého k plnosti věčného evangelia;

66 Aby mohly složití své zbraně krveprolévání a ustati ve vzpourách svých.

67 A kéž všechny rozptýlené zbytky ‘Izraele, které byly zahrnány do končin země, dojdou

poznání pravdy, uvěří v Mesiáše a jsou vykoupeny z útlaku a radují se před tebou.

68 Ó Pane, pamatuj na služebníka svého Josepha Smitha ml. a na všechny strasti jeho a pronásledování – jak učinil ‘smlouvu s ^bJehovou a zaslíbil se tobě, ó Mocný Bože Jákobův – a přikázání, jež jsi mu dal, a že se upřímně snažil činiti vůli tvou.

69 Buď milosrdný, ó Pane, k jeho manželce a dětem, aby mohly býti oslaveny v přítomnosti tvé a zachovávány pečující rukou tvou.

70 Buď milosrdný ke všem blízkým příbuzným jejich, aby předsudky jejich mohly býti zlomeny a smeteny jako povodní; aby mohli býti obráceni a vykoupeni s Izraelem a věděti, že ty jsi Bůh.

71 Pamatuj, ó Pane, na presidenty, vpravdě na všechny presidenty církve své, aby pravice tvá je mohla oslaviti se všemi rodinami jejich a blízkými příbuznými jejich, aby jména jejich mohla býti na věky udržována a uchovávána ve věčné paměti z pokolení na pokolení.

72 Pamatuj na celou církev svou, ó Pane, se všemi rodinami jejími a všemi blízkými příbuznými jejich, se všemi

59b pp Izrael –
Shromáždění Izraele.

c Mat. 24:22.

60a 1. Nefi 13:1–32;
15:13–18.

62a 3. Nefi 20:29.
pp Jeruzalém.

63a pp David.

64a Zach. 12:6–9;

Mal. 3:4;
NaS 133:13, 35.

pp Juda.

b Gen. 17:1–8.

pp Zaslíbená země.

65a 2. Nefi 30:3;
Alma 46:23–24;
3. Nefi 20:15–21;
NaS 19:27.

b 2. Nefi 30:6;
3. Nefi 21:20–22.

pp Obrácení,
obrácený.

67a pp Izrael –
Shromáždění Izraele.

68a pp Smlouva.

b pp Jehova.

nemocnými a sužovanými jejich, se všemi chudými a mírnými země; aby "království, jež jsi založil bez rukou, se mohlo státi velikou horou a zaplniti celou zemi;

73 Aby církve tvá mohla vyjít z pusty temnoty a svítiti zářivá jako "měsíc a jasná jako slunce a děsivá jako vojsko s praporci;

74 A býti zkrášlena jako nevěsta pro onen den, kdy odhalíš nebesa a způsobíš, aby hory v přítomnosti tvé "stékaly a údolí se vyvýšila, nerovná místa se srovnala; aby sláva tvá mohla naplniti zemi;

75 Abychom, až zazní pozoun pro zemřelé, byli "uchopeni a vyzdviženi v oblaku, abychom se setkali s tebou, abychom mohli býti navždy s Pánem;

76 Aby šat náš mohl býti čistý, abychom mohli býti oděni "rouchem spravedlivosti, s palmami v rukou svých a s "korunou slávy na hlavě své, a sklízeti

věčnou "radost za všechna "utřpení svá.

77 Ó Pane Bože Všemohoucí, slyš tyto prosby naše a vyslyš nás z nebe, svatého příbytku svého, kde sedíš na trůnu se "slávou, ctí, silou, majestátností, mocí, panstvím, pravdou, spravedlností, soudem, milosrdenstvím a s nekonečností plnosti, od věčnosti do věčnosti.

78 Ó slyš, ó slyš, ó slyš nás, ó Pane! A vyslyš tyto prosby a přijmi zasvěcení tohoto domu tobě, díla rukou našich, který jsme postavili jménu tvému;

79 A také tuto církev, abys na ni vložil jméno své. A pomoz nám mocí Ducha svého, abychom mohli smísiti hlas svůj s těmi jasnými a zářivými "serafíny kolem trůnu tvého s voláním chvály, zpívajícíe hosana Bohu a "Beránkovi!

80 A nechť tito, pomazaní tvoji, jsou "oděni spasením a nechť svatí tvoji s radostí hlasitě jásají. Amen a amen.

ODDÍL 110

Vidění projevené Josephu Smithovi, Prorokovi, a Oliveru Cowderymu v chrámu v Kirtlandu ve státě Ohio 3. dubna 1836 (History of the Church, 2:435–436). Bylo to při příležitosti shromáždění v den sabatu. Prorok uvádí svůj záznam těchto projevů těmito slovy: „Odpoledne jsem pomáhal dalším presidentům při rozdělení Večeře Páně Církvi poté, co jsme ji obdrželi od Dvanácti, jejichž výsadou bylo tohoto dne úřadovati u posvátného stolu. Poté, co jsem vykonal tuto službu svým bratřím, pooděšel jsem ke kazatelnici, přičemž závoje byly spuštěny, a sklonil jsem se

72a Dan. 2:44–45;
NaS 65:2.

73a Píseň. 6:9;
NaS 5:14; 105:31.

74a NaS 133:21–22, 40.
b Iz. 40:4; Lukáš 3:5.

NaS 49:23.

75a 1. Tes. 4:17.

76a Zjev. 7:13–15;
2. Nefi 9:14.

b PP Koruna; Oslavení.
c PP Radost.

d Židům 12:1–11;
NaS 58:4.

77a PP Sláva.

79a Iz. 6:1–2.

b PP Beránek Boží.
80a Žalmy 132:16.

s Oliverem Cowderym k vážné a tiché modlitbě. Poté, co jsme po modlitbě povstali, se nám oběma otevřelo následující vidění.“ (History of the Church, 2:435.)

1–10, Pán Jehova se ukazuje ve slávě a přijímá chrám Kirtland jako svůj dům; 11–12, Mojžíš a Eliáš se jednotlivě ukazují a předávají své klíče a dispensace; 13–16, Eliáš se navrácí a předává klíče své dispensace, jak bylo přislíbeno Malachiášem.

ZÁVOJ byl sňat z mysli naší a ^boči porozumění našeho byly otevřeny.

2 Viděli jsme před sebou Pána stojícího na hrazení kazatelnice; a pod nohama jeho bylo vydlážděné dílo z ryzího zlata v barvě podobající se jantaru.

3 “Oči jeho byly jako plamen ohně; vlasy na hlavě jeho byly bílé jako čistý sníh; ^btvář jeho zářila nad jas slunce; a ^chlas jeho byl jako zvuk valících se velikých vod, a to hlas ^dJehovův, řkoucí:

4 Já jsem ^aprvní i poslední; jsem ten, kdo ^bžije, jsem ten, kdo byl zabit; jsem ^cpřímluvcem vaším u Otce.

5 Vizte, hříchy vaše jsou vám ^aodpuštěny; jste čisti přede mnou; tudíž, pozdvihněte hlavu svou a radujte se.

6 Nechť se srdce bratří vašich raduje a nechť se raduje srdce všech lidí mých, kteří, s veškerou mocí, ^apostavili tento dům jménu mému.

7 Neboť vizte, ^apřijal jsem tento ^bdům a jméno mé zde bude; a budu se v tomto domě projevovati lidu svému v milosrdenství.

8 Ano, budu se ^aukazovati služebníkům svým a budu k nim mluvit svým vlastním hlasem, jestliže lid můj bude zachovávatí přikázání má a ^bnepošpiní tento ^csvatý dům.

9 Ano, srdce tisíců a desetitísíců se bude velice radovati v důsledku ^apožehnání, jež budou vylévána, a ^bobdarování, kterým služebníci moji byli obdarováni v tomto domě.

10 A věhlas tohoto domu se bude šířit do cizích zemí; a toto je počátek požehnání, jež budou ^avylévána na hlavu lidu mého. Tak jest. Amen.

11 Když toto ^avidění skončilo, nebesa se nám opět otevřela; a před námi se ukázal ^bMojžíš a předal nám ^cklíče ^dshromáždování Izraele ze čtyř částí země

110 1a PP Závoj.

^b NaS 76:12, 19; 136:32; 138:11.

3a Zjev. 1:14.

^b Zjev. 1:16;

JŠ–Ž 1:17.

^c Ezech. 43:2;

Zjev. 1:15;

NaS 133:21–22.

^d PP Jehova.

4a PP Prvorozený.

^b Deut. 5:24.

^c PP Přímluvce.

5a PP Odpuštění.

6a NaS 109:4–5.

7a 2. Par. 7:16.

^b PP Chrám, dům Páně.

8a NaS 50:45.

^b NaS 97:15–17.

^c PP Svatý.

9a Gen. 12:1–3;

NaS 39:15;

Abr. 2:8–11.

^b NaS 95:8.

PP Obdarování.

10a NaS 105:12.

11a PP Vidění.

^b Mat. 17:3.

^c PP Klíče kněžství.

^d Jákob 6:2;

NaS 29:7.

PP Izrael –

Shromáždění Izraele.

a přivedení deseti kmenů ze země ^cseverní.

12 Po tomto se ukázal ^aElias a předal ^bdispensaci ^cevangelia Abrahamova řka, že v nás a semeni našem budou všechna pokolení po nás požehnána.

13 Když toto vidění skončilo, náhle se nám otevřelo další veliké a slavné vidění; neboť ^aEliáš, prorok, jenž byl ^bvzat do nebe, aniž okusil smrti, stál před námi a pravil:

14 Vizte, již nadešel čas, o

němž bylo promlouváno ústy Malachiáše – který svědčil, že on [Eliáš] bude poslán, dříve než přijde veliký a hrozný den Páně –

15 Aby ^aobrátil srdce otců k dětem a dětí k otcům, aby celá země nebyla stižena prokletím –

16 Tudíž, klíče této dispensace jsou předány do rukou vašich; a tím můžete věděti, že veliký a hrozný ^aden Páně je blízko, dokonce ve dveřích.

ODDÍL 111

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Salemu ve státě Massachusetts 6. srpna 1836 (History of the Church, 2:465–466). V této době byli vedoucí Církve kvůli své práci ve službě velmi zadluženi. Protože zaslechli, že v Salemu budou moci dosáhnouti velikého množství peněz, Prorok, Sidney Rigdon, Hyrum Smith a Oliver Cowdery tam z Kirtlandu ze státu Ohio cestovali, aby prozkoumali toto torzení a současně kázali evangelium. Bratři vyřídili několik věcí ohledně církevních záležitostí a měli několik kázání. Když se ukázalo, že žádné peníze neobdrží, vrátili se do Kirtlandu. Několik faktorů, které vystupují na pozadí, se odráží ve slovech tohoto zjevení.

1–5, Pán se stará o časné potřeby svých služebníků; 6–11, Bude jednati se Sionem milosrdně a uspořádá všechny věci pro dobro svých služebníků.

JÁ, Pán, váš Bůh, nenesu neližbě, že jste se vydali na tuto cestu, nehledě na pošetilosti vaše.

2 Mám pro vás v tomto městě mnohý poklad, ku prospěchu

Sionu, a mnoho lidí v tomto městě, které v příhodném čase shromáždím ku prospěchu Sionu, skrze působení vaše.

3 Tudíž, je žádoucí, abyste si vytvořili známost s lidmi v tomto městě, jak budete vedeni a jak vám bude dáno.

4 A stane se v příhodném čase, že dám toto město do rukou vašich, takže nad ním budete míti moc natolik, že neodhalí

11e NaS 133:26–32.
pp Izrael – Deset ztracených kmenů Izraele.

12a pp Elias.

b pp Dispensace.
c Gal. 3:6–29.
pp Abrahamova smlouva.

13a pp Eliáš.

b pp Přenesené bytosti.
15a JS–Ž 1:38–39.
pp Rodokmen;
Spasení pro mrtvé.

16a pp Poslední dny.

skryté záměry vaše; a bohatství jeho týkající se zlata a stříbra bude vaše.

5 Neznepokojujte se ohledně "dluhů svých, neboť vám dám moc je zaplatiti.

6 Neznepokojujte se ohledně Sionu, neboť s ním budu jednati milosrdně.

7 Zůstaňte na tomto místě a v okolních krajinách;

8 A to místo, kde je mou vůlí, abyste především zůstali, vám bude označeno "pokojem a mocí

Ducha mého, jenž na vás bude prouditi.

9 Toto místo můžete získati za nájemné. A dotazujte se pilně ohledně starších obyvatel a zakladatelů tohoto města;

10 Neboť v tomto městě je pro vás více než jeden poklad.

11 Tudíž, buďte "chytrí jako hadi, a přece bez hříchu; a já uspořádám všechny věci pro ^bdobro vaše, tak rychle, jak budete schopni je přijmouti. Amen.

ODDÍL 112

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, Thomasu B. Marshovi v Kirtlandu ve státě Ohio 23. července 1837 (History of the Church, 2:499–501). Toto zjevení obsahuje slovo Páně Thomasu B. Marshovi ohledně dvanácti apoštolů Beránkových. Prorok zaznamenává, že toto zjevení bylo přijato v den, kdy bylo poprvé kázáno v Anglii evangelium. Thomas B. Marsh byl v té době presidentem Kvora dvanácti apoštolů.

1–10, Dvanáct má vyslati evangelium a pozdvihnouti varovný hlas ke všem národům a lidem; 11–15, Mají vzíti svůj kříž, následovati Ježíše a pásti jeho ovce; 16–20, Ti, kdo přijímají První předsednictvo, přijímají Pána; 21–29, Temnota pokrývá zemi a pouze ti, kteří uvěří a budou pokřtěni, budou spaseni; 30–34, První předsednictvo a Dvanáct drží klíče dispensace plnosti časů.

VPRAVDĚ tak praví Pán tobě, služebníče můj Thomasi: Slyšel jsem modlitby tvé; a almužny tvé vystoupily jako "připomínka přede mne, ve

prospěch těch, bratří tvých, již byli vyvoleni, aby vydávali svědectví o jménu mém a ^bvysílali ho do široka mezi všechny národy, pokolení, jazyky a lidi, a vysvěceni skrze působení služebníků mých.

2 Vpravdě pravím tobě, v srdci tvém a při tobě bylo několik málo věcí, kterými jsem já, Pán, nebyl velmi potěšen.

3 Nicméně, poněvadž ses "ponížil, budeš oslaven; tudíž, všechny hříchy tvé jsou ti odpuštěny.

4 Nechť je srdce tvé "veselé před tváří mou; a budeš

111 5a NaS 64:27–29.

8a NaS 27:16.

PP Pokoj.

11a Mat. 10:16.

b Řím. 8:28;

NaS 90:24; 100:15.

112 1a Skut. 10:4.

b NaS 18:28.

3a Mat. 23:12;

Lukáš 14:11.

4a Mat. 9:2;

Jan 16:33.

vydávati svědectví o jménu mém nejenom ^bpohanům, ale také ^cŽidům; a budeš vysílati slovo mé ke končinám země.

5 ^aPři se, tudíž, jitra za jitem; a den co den nechť ^bvarovný hlas tvůj vychází; a když přichází noc, nenechej obyvatele země pro řeč svou dřímati.

6 Nechť příbytek tvůj je v Sionu znám a ^anestěhuj dům svůj; neboť já, Pán, mám pro tebe k vykonání veliké dílo ohledně zvěstování jména mého mezi dětmi lidskými.

7 Tudíž, ^aopásej pro toto dílo bedra svá. Nechť nohy tvé jsou také obuty, neboť ty jsi vyvolen a cesta tvá leží mezi horami a mezi mnoha národy.

8 A slovem tvým mnozí vysocí budou ^aponíženi a slovem tvým mnozí nízcí budou oslaveni.

9 Hlas tvůj bude pokáráním pro přestupníka; a nechť při pokárání tvém jazyk pomlouváče ustane ve zvrácenosti své.

10 Buď ^apokorný; a Pán tvůj Bůh tě povede za ruku a dá ti odpověď na modlitby tvé.

11 Znáám srdce tvé a znám modlitby tvé ohledně bratří tvých. Buď nestranný vůči nim v ^alásce, aby nepřevyšovala lásku k mnohým jiným, ale nechť láska tvá k nim je jako k tobě

samému a nechť láska tvá se rozhodňuje ke všem lidem a ke všem, kteří milují jméno mé.

12 A modli se za bratří své z Dvanácti. Napomínej je ostře pro jméno mé a nechť jsou napomínáni pro všechny hříchy své a buď přede mnou věrný ^ajménu mému.

13 A po jejich ^apokoušeních a mnohém ^bsoužení, viz, já, Pán, je vyhledám, a nebudou-li zatvrzovati srdce své a nebudou-li zatvrzovati šíji svou proti mně, budou ^cobráceni a já je uzdravím.

14 Nyní, pravím ti, a co pravím tobě, pravím všem Dvanácti: Povstaňte a opásejte bedra svá, vezměte ^akříž svůj, následujte mne a ^bpaste ovce mé.

15 Neoslavujte sebe; ^anebuďte se proti služebníkmu mému Josephovi; neboť vpravdě pravím vám, já jsem s ním a ruka má bude nad ním; a ^bklíče, které jsem dal jemu, a také vám, mu nebudou odňaty, dokud nepřijdu.

16 Vpravdě pravím tobě, služebníče můj Thomasi, ty jsi ten muž, jehož jsem vyvolil, aby držel klíče království mého, jež se týkají Dvanácti, do široka mezi všemi národy –

17 Abys mohl býti služební-

4b NaS 18:6; 90:8–9.

c NaS 19:27.

5a Judas 1:3.

b NaS 1:4–5.

6a Žalm 125:1.

7a Efez. 6:13–17.

8a PP Pokora, pokorný, pokoriti se.

10a Přísl. 18:12.

11a Mat. 5:43–48.

PP Láska; Pravá láska.

12a PP Ježíš Kristus – Vzítí jméno Ježíše Krista na sebe.

13a PP Pokoušeti, pokušení.

b Jan 16:33;

Zjev. 7:13–14;

NaS 58:3–4.

c 3. Nefi 18:32.

PP Obrácení, obrácený.

14a Mat. 16:24.

PJS, Mat. 16:25–26;

Lukáš 9:23.

b Jan 21:15–17.

15a PP Vzpouora.

b NaS 28:7.

PP Klíče kněžství.

kem mým, abys odemykal dveře království na všech místech, kam služebník můj Joseph a služebník můj ^bHyrum nemohou přijíti;

18 Neboť na ně jsem na krátký čas vložil břemeno všech církví.

19 Pročež, kamkoli tě pošlou, tam jdi, a já budu s tebou; a na jakémkoli místě budeš hlásati jméno mé, tam ti budou otevřeny ^a“mocné dveře, aby mohli přijmouti slovo mé.

20 Kdokoli ^a“přijímá slovo mé, přijímá mne, a kdokoli přijímá mne, přijímá ty, První předsednictvo, které jsem poslal, které jsem učinil rádci, pro jméno své, pro vás.

21 A opět, pravím vám, že kterékoli pošlete ve jménu mém, hlasem bratří svých, ^a“Dvanácti, náležitě doporučené a ^bzplnomocněné vámi, budou míti moc otevírati dveře království mého pro jakýkoli národ, kamkoli je pošlete –

22 Nakolik se pokoří přede mnou a setrvají ve slovu mém a budou ^a“poslouchati hlas Ducha mého.

23 Vpravdě, vpravdě, pravím vám, ^a“temnota pokrývá zemi a hustá temnota mysl lidí a veš-

keré tělo je ^bzkaženo před tvářímou.

24 Vizte, ^a“odplata přichází rychle na obyvatele země, den hněvu, den spálení, den pustošení, ^bpláče, truchlení a bédování; a jako vichřice to přijde na veškerou tvář země, praví Pán.

25 A na domě mém to ^a“začne a z domu mého to vyjde, praví Pán;

26 Nejprve mezi těmi mezi vámi, praví Pán, kteří ^a“tvrdili, že znají jméno mé, a ^bneznali mne a ^c“rouhali se mi uprostřed domu mého, praví Pán.

27 Tudíž, hleďte na to, abyste se na tomto místě neznepokojovali ohledně záležitostí církve mé, praví Pán.

28 Ale ^a“očistěte srdce své přede mnou; a potom ^bjděte do celého světa a kaďte evangelium mé každému stvoření, které ho neobdrželo;

29 A ten, kdo ^a“uvěří a bude ^bpokřtěn, bude spasen, a ten, kdo neuvěří a nebude pokřtěn, bude ^czatracen.

30 Neboť vám, ^a“Dvanácti, a oněm, ^bPrvnímu předsednictvu, kteří jsou určeni s vámi, aby byli rádci vašimi a vůdci vašimi, je dána moc kněžství, pro poslední

17a PP Rigdon, Sidney.

b PP Smith, Hyrum.

19a 1. Kor. 16:9;

NaS 118:3.

20a NaS 84:35–38.

21a NaS 107:34–35.

b PP Pravomoc.

22a PP Poslouchati,

poslušnost,

poslušný.

23a Íz. 60:2; Mich. 3:6;

NaS 38:11.

PP Odpadlictví –

Odpadlictví v prvotní křesťanské církvi.

b NaS 10:20–23.

24a PP Odplata.

b NaS 124:8.

25a 1. Petr. 4:17–18.

26a Mat. 7:21–23;

NaS 41:1; 56:1.

b Lukáš 6:46;

Mos. 26:24–27;

3. Nefi 14:21–23.

c PP Rouhání,

rouhati se.

28a PP Čistota, čistý,

nečistý.

b Marek 16:15–16.

29a Morm. 9:22–23;

NaS 20:25–26.

b PP Křest, křtíti.

c PP Zatracení.

30a PP Apoštol.

b PP První

předsednictvo.

dny a pro poslední čas, v nichž je 'dispensace plnosti časů.

31 Kteroužto moc držíte ve spojení se všemi těmi, již obdrželi dispensaci ve kterékoli době od počátku stvoření;

32 Neboť vpravdě pravím vám, "klíče dispensace, které jste obdrželi, ^bpřecházely z otců a naposledy ze všeho byly z nebe seslány vám.

33 Vpravdě pravím vám, vizte, jak veliké je povolání vaše. "Očistěte srdce své a šat svůj, aby krev tohoto pokolení nebyla ^bpožadována z rukou vašich.

34 Buďte věrní, dokud nepřijdu, neboť já "přijdu rychle; a odměna má je se mnou, abych odplatil každému člověku podle toho, jaké bude ^bdílo jeho. Já jsem Alfa i Oméga. Amen.

ODDÍL 113

Odpovědi na určité otázky týkající se záznamů Izaiášových dané prostřednictvím Josepha Smitha, Proroka, v březnu 1838 (History of the Church, 3:9–10).

1–6, Kmen Izaiův, proutek vycházející z něho a kořen Izaiův jsou rozpoznány; 7–10, Rozptýlené zbytky Sionu mají právo na kněžství a jsou svolávány, aby se vrátily k Pánu.

KDO je kmen "Izaiův, o kterém se mluví v 1., 2., 3., 4. a 5. verši 11. kapitoly Izaiášovy?

2 Vpravdě tak praví Pán: Je to Kristus.

3 Co je proutek, o kterém se hovoří v prvním verši 11. kapitoly Izaiášovy, jenž má vyjít z kmene Izaiova?

4 Viz, tak praví Pán: Je to služebník v rukou Kristových, jenž je částečně potomkem Izaiovým, stejně jako "Efraimovým,

neboli z domu Jozefova, na něhož je vložena veliká ^bmoc.

5 Co je kořen Izaiův, o kterém se hovoří v 10. verši 11. kapitoly?

6 Viz, tak praví Pán, je to potomek Izaiův, stejně jako Jozefův, jemuž po právu náleží kněžství a "klíče království, jako ^bkorouhev a pro 'shromáždování lidu mého v posledních dnech.

7 Otázky Eliase Higbeeho: Co se míní příkazem v Izaiášovi, 52. kapitola, 1. verš, který říká: Oblec se v sílu svou, ó Sione – a na jaký lid Izaiáš poukazoval?

8 Poukazoval na ty, jež Bůh povolal v posledních dnech, kteří budou držeti moc kněžství, aby opět přivedli "Sion, a pro vykoupení Izraele; a obléci si ^bsílu

30c Efez. 1:10;
NaS 27:13; 124:40–42.
PP Dispensace.

32a NaS 110:11–16.
PP Klíče kněžství.
b Abr. 1:2–3.

33a Jákob 1:19.
b NaS 72:3.

34a Zjev. 22:7, 12;
NaS 49:28; 54:10.
b PP Skutky.

113 1a PP Izai.
4a Gen. 41:50–52;
NaS 133:30–34.
PP Efraim.
b PP Moc.

6a PP Klíče kněžství.
b NaS 45:9.
PP Korouhev.
c PP Izrael –
Shromáždění Izraele.
8a PP Sion.
b NaS 82:14.

svou znamená obléci si pravomoc kněžství, na něž on, Sion, má právo skrze rod; také navrátiti se k té moci, kterou ztratil.

9 Jak máme rozuměti Sionu uvolňujícímu se z okovů hrdla svého; 2. verš?

10 Máme tomu rozuměti tak, že "rozptýlené zbytky jsou nabá-

dány, aby se ^bvrátily k Pánovi, odkud odpadly; což když učiní, zaslíbením Páně je, že k nim bude promlouvati nebo jim bude dávatí zjevení. Viz 6., 7. a 8. verš. Okovy hrdla jeho jsou prokletí Boží na něm neboli na zbytcích Izraele v rozptýleném stavu jejich mezi pohany.

ODDÍL 114

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, ve Far Westu ve státě Missouri 17. dubna 1838 (History of the Church, 3:23).

1–2, *Církevní postavení zastávána těmi, kteří nejsou věrní, budou dána jiným.*

VPRAVDĚ tak praví Pán: Je to moudrost v služebníkovi mém Davidu W. Pattenovi, aby urovnal veškeré obchodování své tak brzy, jak jen může, a zbavil se zboží svého, aby pro

mne mohl příští jaro vykonati misii, společně s dalšími, dokonce s dvanácti včetně sebe, aby svědčil o jménu mém a nesl radostné zvěsti celému světu.

2 Neboť vpravdě tak praví Pán, že nakolik jsou mezi vámi ti, již zapírají jméno mé, budou jiní "dosazeni na jejich ^bmísto a obdrží jejich biskupství. Amen.

ODDÍL 115

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, ve Far Westu ve státě Missouri 26. dubna 1838, oznamující vůli Boží ohledně vybudování tohoto místa a Pánova domu (History of the Church, 3:23–25). Toto zjevení je adresováno předsedajícím úředníkům Církve.

1–4, *Pán nazývá svou církev Církví Ježíše Krista Svatých posledních dnů; 5–6, Sion a jeho kůly jsou pro Svaté místem ochrany a útočiště; 7–16, Svatým je přikázáno vybudovati ve Far Westu dům Páně; 17–19, Joseph Smith drží klíče království Božího na zemi.*

VPRAVDĚ tak praví Pán tobě, služebníče můj "Josephe Smithe ml. a také služebníče můj ^bSidney Rigdone a také služebníče můj "Hyrume Smithe, a rádcům tvým, kteří jsou určení i kteří budou určení později;

2 A také tobě, služebníče můj

8c PP Prvorozenství.
10a PP Izrael –
Rozptýlení Izraele.
b Ozeáš 3:4–5;

2. Nefi 6:11.
114 2a NaS 118:1, 6.
b NaS 64:40.
115 1a PP Smith,

Joseph, ml.
b PP Rigdon, Sidney.
c PP Smith, Hyrum.

“Edwarde Partridgi, a rádcům jeho;

3 A také věrným služebníkům svým, kteří jsou z vysoké rady církve mé v Sionu, neboť tak bude nazývána, a všem starším a lidem z mé Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, rozptýleným do široka v celém světě;

4 Neboť tak bude “církev má nazývána v těchto posledních dnech, a to ^bCírkev Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

5 Vpravdě pravím vám všem: “Povstaň a sviť, aby světlo tvé mohlo býti ^bkorouhví pro národy;

6 A aby “shromáždění v zemi ^bSion a v ^ckůlech jeho mohlo býti jako ochrana a jako “útočiště před bouří a před hněvem, až bude “vylit bez zředení na celou zem.

7 Nechť město Far West je svatou a zasvěcenou zemí pro mne; a bude nazýváno nejsvětějším, neboť země, na níž stojíš, je “svatá.

8 Tudíž, přikazuji vám, abyste pro mne “postavili dům, pro shromažďování svatých mých, aby mne mohli ^buctívati.

9 A nechť je počátek tohoto díla a základ a přípravné dílo v tomto nadcházejícím létě;

10 A nechť počátek je učiněn čtvrtého dne měsíce července; a od toho času nadále nechť lid

můj pracuje pilně, aby postavil dům jménu mému;

11 A za “jeden rok od tohoto dne nechť započnou znovu v pokládání základů ^bdomu mého.

12 Tedy nechť od toho času nadále pracují pilně, dokud nebude dokončen, od úhelného kamene jeho až k vrcholku jeho, dokud nezbude nic, co není dokončeno.

13 Vpravdě pravím vám, nechť se služebník můj Joseph ani služebník můj Sidney ani služebník můj Hyrum již více nezadluží pro stavění domu jménu mému;

14 Ale nechť je dům stavěn jménu mému podle “vzoru, který jim ukáží.

15 A nepostaví-li jej lid můj podle vzoru, který ukáží předsednictvu jejich, nepřijmu jej z rukou jejich.

16 Ale postaví-li jej lid můj podle vzoru, který ukáží předsednictvu jejich, a to služebníku svému Josephovi a rádcům jeho, potom jej přijmu z rukou lidu svého.

17 A opět, vpravdě pravím vám, mou vůlí je, aby město Far West bylo postaveno rychle skrze shromáždění svatých mých;

18 A také aby byla v okolních krajinách určena pro “kúly další místa, jak budou čas od času

2a PP Partridge, Edward.

4a 3. Nefi 27:4–8.

b PP Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

5a Iz. 60:1–3.

b Iz. 11:12.

PP Korouhev.

6a PP Izrael –

Shromáždění Izraele.

b PP Sion.

c NaS 101:21.

PP Kúl.

d Iz. 25:1, 4;

NaS 45:66–71.

e Zjev. 14:10;

NaS 1:13–14.

7a PP Svatý.

8a NaS 88:119; 95:8.

b PP Uctívání, uctívati.

11a NaS 118:5.

b NaS 124:45–54.

14a Židům 8:5;

NaS 97:10.

18a NaS 101:21.

PP Kúl.

projevena služebníku mému Josephovi.

19 Neboť vizte, já budu s ním a já ho posvětim před lidem;

neboť jemu jsem dal "klíče tohoto království a služby. Tak jest. Amen.

ODDÍL 116

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, poblíž Wightova přívvozu, na místě zvaném Spring Hill v kraji Daviess ve státě Missouri 19. května 1838 (History of the Church, 3:35).

SPRING Hill je pojmenován Pánem "Adam-on-di-Ahman, protože, pravil, to je místo, kam ^bAdam přijde, aby navštívil lid

svůj, neboli kde "Starý Dnů bude seděti, jak promlouval Daniel, prorok.

ODDÍL 117

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, ve Far Westu ve státě Missouri 8. července 1838, ohledně okamžitých povinností Williama Markse, Newela K. Whitneyho a Olivera Grangera (History of the Church, 3:45–46).

1–9, Pánovi služebníci nemají býti žádostivi časných věcí, neboť „co je majetek pro Pána?“; 10–16, Mají opustiti malost duše a jejich oběti budou Pánovi posvátné.

VPRAVDĚ tak praví Pán služebníku svému Williamu Marksovi a také služebníku svému Newelu K. Whitneymu, nechť urovnají rychle obchodování své a putují ze země Kirtland dříve, než já, Pán, sešlu opět sněhy na zem.

2 Nechť se probudí a povstanou a vyjdou a neotálejí, neboť já, Pán, to přikazuji.

3 Tudíž, budou-li otáletí, nepovede se jim dobře.

4 Nechť činí přede mnou pokání ze všech hříchů svých a ze všech žádostivých přání svých, praví Pán; neboť co je "majetek pro mne? praví Pán.

5 Nechť majetek Kirtlandu je použit na "dluh, praví Pán. Nechť se ho vzdají, praví Pán, a cokoli zůstává, nechť to zůstává v rukou vašich, praví Pán.

6 Neboť nemám ptactvo nebeské a také ryby mořské a zvířata hor? Neučinil jsem zem? Nedržím "osudy všech armád národů země?

7 Tudíž, neučiním, aby "opuštěná místa rozpučela a rozkvetla a vydávala v hojnosti? praví Pán.

8 Není dosti místa na horách

19a PP Klíče kněžství.

116 1a NaS 78:15.

PP Adam-on-di-Ahman.

b PP Adam.

c Dan. 7:13–14, 22.

117 4a NaS 104:14.

5a NaS 104:78.

6a Skut. 17:26;

1. Nefi 17:36–39.

7a Iz. 35:1;

NaS 49:24–25.

“Adam-on-di-Ahman a na planinách Olaha ^bŠinea neboli v ^czemi, kde přebýval Adam, že vy jste žádostivi toho, co je jen kapka, a zanedbáváte závažnější záležitosti?

9 Tudíž, pojdte sem vzhůru do země lidu mého, a to do Sionu.

10 Necht' služebník můj William Marks je “věrný nad málo věcmi a bude vládcem nad mnohými. Necht' předsedá uprostřed lidu mého ve městě Far West a necht' je požehánán požehnáni lidu mého.

11 Necht' služebník můj Newel K. Whitney se stydí za skupinu ^amikulášenců a za všechny ^btajné ohavnosti jejich a za veškerou svou malost duše přede mnou, praví Pán, a jde vzhůru do země Adam-on-di-Ahman a je ^cbiskupem pro lid můj, praví Pán, ne podle jména, ale ve skutcích, praví Pán.

12 A opět, pravím vám, pamatují na služebníka svého “Olivera Grangera; vizte, vpravdě mu pravím, že jméno jeho

bude uchovááno v posvátné paměti z pokolení na pokolení, na věky věků, praví Pán.

13 Tudíž, necht' bojuje horlivě za vykoupění Prvního předsednictva Církve mé, praví Pán; a když padne, opět povstane, neboť “oběť jeho bude pro mne posvátnější než vzestup jeho, praví Pán.

14 Tudíž, necht' přijde rychle sem vzhůru, do země Sion; a v příhodném čase bude učiněn kupcem pro jméno mé, praví Pán, pro dobro lidu mého.

15 Tudíž necht' žádný nepohrdá služebníkem mým Oliverem Grangerem, ale necht' požehnaní lidu mého jsou na něm na věky věků.

16 A opět, vpravdě pravím vám, necht' všichni služebníci moji v zemi Kirtland pamatují na Pána Boha svého, a také na dům můj, aby ho udržovali a zachovávali svatým, a na svržení penězoměnců v mém vlastním příhodném čase, praví Pán. Tak jest. Amen.

ODDÍL 118

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, ve Far Westu ve státě Missouri 8. července 1838 jako odpověď na úpěnlivou prosbu: „Ukaž nám svou vůli, Ó Pane, ohledně Dvanácti.“ (History of the Church, 3:46.)

1–3, Pán se postará o rodiny Dvanácti; 4–6, Uprázdňená místa mezi Dvanácti jsou zaplněna.

VPRAVDĚ tak praví Pán: Necht' se ihned koná konference; necht' Dvanáct je zorganizováno; a necht' jsou určeni

8a NaS 116:1.
PP Adam-on-di-Ahman.
b Abr. 3:13.
c PP Eden.

10a Mat. 25:23.
11a Zjev. 2:6, 15.
b PP Tajná spolčení.
c PP Biskup.
12a TJ. zmocněnec, jehož

Prorok pověřil vyřízením svých záležitostí v Kirtlandu.
13a PP Oběť.

muži, aby "doplňli místo těch, kteří odpadli.

2 Nechť služebník můj "Thomas zůstane po nějaký čas v zemi Sion, aby vydal slovo mé.

3 Nechť zbytek pokračuje od té hodiny v kázání, a budou-li to činiti ve vši pokoře srdce, v mírnosti a "pokoře a btrpělivosti, já, Pán, jim dávám příslib, že se postarám o rodiny jejich; a mocné dveře jim budou otevřeny od nynějška.

4 A příští jaro nechť odejdou, aby přepluli veliké vody a tam rozšiřovali evangelium mé,

plnost jeho, a vydávali svědectví o jménu mém.

5 Nechť se rozloučí se svatými mými ve městě Far West dvacátého šestého dne příštího dubna na stavebním místě domu mého, praví Pán.

6 Nechť služebník můj John Taylor a také služebník můj John E. Page a také služebník můj Wilford Woodruff a také služebník můj Willard Richards jsou určeni, aby zaplnili místa těch, kteří odpadli, a nechť jsou oficiálně zpraveni o určení svém.

ODDÍL 119

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, ve Far Westu ve státě Missouri 8. července 1838 v odpověď na jeho úpěnlivou prosbu: „Ó Pane! Ukaž svému služebníkovi, jak mnoho požaduješ z majetku svého lidu jako desátek.“ (History of the Church, 3:44.) Zákon desátku, jak je chápán dnes, nebyl dán Církvi před tímto zjevením. Pojem desátek v modlitbě právě citované a v předcházejících zjeveních (64:23; 85:3; 97:11) neznamenal pouze jednu desetinu, ale veškeré dobrovolné oběti nebo příspěvky do církevních fondů. Pán dal dříve Církvi zákon zasvěcení a správcovství majetku, k němuž členové (hlavně vedoucí starší) přistoupili skrze smlouvu, která měla být věčnou. Protože se mnozí touto smlouvou neřídili, Pán ho na čas odňal a dal namísto něho celé Církvi zákon desátku. Prorok se tázal Pána, jak mnoho z jejich majetku požaduje pro posvátné účely. Odpovědí bylo toto zjevení.

1–5, Svatí mají předávati svůj přebytečný majetek a potom dávati, jako desátek, jednu desetinu svého příjmu ročně; 6–7, Tento postup posvěti zemi Sion.

VPRAVDĚ, tak praví Pán, já požaduji, aby veškerý "přebytečný majetek jejich byl

vložen do rukou biskupa církve mé v Sionu,

2 Pro stavbu "domu mého a pro položení základu Sionu a pro kněžství a pro dluhy předsednictva Církve mé.

3 A toto bude počátek "desátku lidu mého.

4 A poté, ti, již takto předali

118 1a Skut. 1:13,
16–17, 22–26.
2a PP Marsh, Thomas B.
3a PP Pokora, pokorný,

pokořiti se.
b PP Vytřvati.
119 1a NaS 42:33–34, 55;
51:13; 82:17–19.

2a NaS 115:8.
3a NaS 64:23;
Mal. 3:8–12.
PP Desátek.

desátek, budou platiti jednu desetinu veškerého příjmu svého ročně; a toto bude pro ně na věky stálým zákonem, pro svaté kněžství mé, praví Pán.

5 Vpravdě pravím vám, stane se, že všichni ti, již se shromažďují v zemi "Sion, budou předávati desátek týkající se přebytečného majetku svého a budou dodržovati tento zákon, jinak nebudou shledáni hodnými, aby přebývali mezi vámi.

6 A pravím vám, nebude-li lid můj dodržovati tento zákon, aby ho světil, a tímto zákonem posvěcovati zemi "Sion pro mne, aby ustanovení má a soudy mé mohly býti na ní zachovávány, aby mohla býti nanejvýše svatá, vizte, vpravdě pravím vám, nebude to pro vás země Sion.

7 A toto bude příklad pro všechny "kúly Sionu. Tak jest. Amen.

ODDÍL 120

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, ve Far Westu ve státě Missouri 8. července 1838, oznamující, jak naložiti s majetkem, který byl předán jako desátek, o němž se mluví v předcházejícím zjevení, oddíl 119 (History of the Church, 3:44).

VPRAVDĚ, tak praví Pán, nyní přišel čas, kdy s "ním naloží rada tvořená Prvním předsednictvem Církve mé a

biskupem a radou jeho a vysokou radou mou; a mým vlastním hlasem pro ně, praví Pán. Tak jest. Amen.

ODDÍL 121

Modlitba a proroctví zapsané Josephem Smithem, Prorokem, zatímco byl věznem v žaláři v Liberty ve státě Missouri, datované 20. březnem 1839 (History of the Church, 3:289 – 300). Prorok s několika společníky byl měsíce ve vězení. Jejich žádosti a dovolávání se směřované k výkonným úředníkům a soudní moci jim nepřinesly pomoc.

1–6, Prorok prosí Pána za trpící Svaté; 7–10, Pán mu přináší pokoj; 11–17, Prokleti jsou všichni ti, kteří šíří falešný křik o přestupku proti Pánovu lidu; 18–25, Nebudou míti právo na kněžství a budou zatraceni;

26–32, Slavná zjevení zaslíbená těm, kteří vytrvají udatně; 33–40, Proč mnozí jsou povoláni a málo je vyvolených; 41–46, Kněžství má býti používáno pouze ve spravedlivosti.

Ó BOŽE, kde jsi? A kde je stánek, který zakrývá místo "úkrytu tvého?"

2 "Jak dlouho bude ruka tvá zadržována a oko tvé, ano čisté oko tvé, hleděti z věčných nebes na bezpráví na lidu tvém a na služebnících tvých a uchem tvým bude pronikati volání jejich?"

3 Ano, ó Pane, "jak dlouho budou trpěti tímto bezprávím a nezákonným útlakem, než srdce tvé bude vůči nim obměkčeno a nitro tvé bude vůči nim pohnuto soucitem?"

4 Ó Pane Bože "Všemohoucí, tvůrce nebe, země a moří a všech věcí, které v nich jsou, a který ovládáš a podrobuješ si ďábla a temné a setmělé panství Šeolu – vztáhni ruku svou; nechť oko tvé proniká; nechť stánek tvůj je pozvednut; nechť ^bskryté místo tvé není nadále zakryto; nechť ucho tvé je nakloněno; nechť srdce tvé je obměkčeno a nitro tvé pohnuto soucitem vůči nám.

5 Nechť hněv tvůj je roznícen proti nepřátelům našim; a, v prchlivosti srdce svého, mečem svým "odplat' za bezpráví naše.

6 Pamatuj na trpící svaté své, ó Bože náš; a služebníci tvoji se budou radovati ve jménu tvém na věky.

7 Synu můj, pokoj buď duši tvé; "protivenství tvé a strasti tvé potrávají jen malou chvíli;

8 A potom, jestliže v tom "vytrváš dobře, Bůh tě oslaví na výsosti; zvítězíš nad všemi nepřáteli svými.

9 "Přátelé tvoji stojí při tobě a budou tě opět zdraviti s vřelým srdcem a přátelskýma rukama.

10 Nejsi ještě jako "Job; Přátelé tvoji se s tebou neprou ani tě neobviňují z přestupku, jak to činili Jobovi.

11 A ti, již tě obviňují z přestupku, naděje jejich bude sežehnutá a vyhlídky jejich se rozpustí jako se rozpouští "jíní před spalujícími paprsky vycházejícího slunce;

12 A také že Bůh přiložil svou ruku a pečeť, aby změnil "časy a období a zaslepil mysl jejich, aby nemohli porozuměti podivuhodným dílům jeho; aby je také mohl vyzkoušeti a přistihnouti je v jejich vlastní vychytralosti;

13 Také protože srdce jejich je zkažené, a věci, které jsou ochotni přivoditi na druhé a které s potěšením chtějí, aby jimi druzí trpěli, mohly přijíti na ně "samotné až do krajnosti;

14 Aby také mohli býti zklamáni a naděje jejich mohly býti odříznuty;

15 A za nemnoho let, aby oni a potomstvo jejich bylo smeteno pod nebesy, praví Bůh, takže ani jeden z nich nebude ponechán, aby se postavil u stěny.

121 1a Žalmy 13:2–3;
102:2–3.

2a Abak. 1:2.

3a NaS 109:49.

4a PP Všemocný.

b NaS 123:6.

5a Lukáš 18:7–8.

7a PP Protivenství.

8a 1. Petr. 2:19–23.

PP Vytrvati.

9a NaS 122:3.

10a PP Job.

11a Ex. 16:14.

12a Dan. 2:21.

13a Přísl. 28:10;

1. Nefi 14:3.

16 Prokletí jsou všichni ti, již pozdvihnou paty proti "pomazaným mým, praví Pán, a volají: oni ^bzhřešili, kdežto oni nezhřešili přede mnou, praví Pán, ale činili to, co bylo vhodné v očích mých a co jsem jim přikázal.

17 Ale ti, již volají: přestupek, to činí, protože jsou služebníky hříchu a jsou sami "děťmi neposlušnosti.

18 A ti, již přísahají falešně proti služebníkům mým, aby je mohli uvést do poroby a k smrti –

19 Běda jim; protože oni se "prohřešili proti maličkým mým, budou odděleni od ^bobřadů domu mého.

20 "Koš jejich nebude plný, domy jejich a stodoly jejich budou zničeny a jimi samými budou pohrdati ti, kteří jim lichotili.

21 Nebudou mít právo na "kněžství, ani potomstvo jejich po nich z pokolení na pokolení.

22 Bylo by pro ně "lépe, aby jim byl zavěšen mlýnský kámen na šíji a byli utopeni v hlubině mořské.

23 Běda všem těm, již obtěžují lid můj a vyhánějí a vraždí ho a svědčí proti němu, praví Pán

zástupů; "pokolení zmijí neunikne zatracení pekla.

24 Vizte, oči mé "vidí a znají všechna díla jejich a já mám v záloze rychlý ^bsoud v období jeho, pro ně všechny;

25 Neboť pro každého člověka je určen "čas, podle toho, jaké bude ^bdílo jeho.

26 Bůh vám dá "Svatým Duchem svým ^bpoznání, ano nevyslovitelným "darem Ducha Svatého, které nebylo zjeveno, co byl svět, až do nynějška;

27 Které předkové naši očekávali s dychtivým očekáváním, aby bylo zjeveno v posledních časech, k němuž mysl jejich byla směřována anděly, jak bylo drženo v záloze pro plnost slávy jejich;

28 Přejde čas, v němž nebude "nic zadrženo, zda je jeden Bůh nebo mnoho ^bbohů, oni budou projevieni.

29 Všechny trůny a panství, knížectví a moci budou "zjeveny a uděleny všem, kdo vytrvali udatně pro evangelium Ježíše Krista.

30 A také, zda jsou "stanoveny meze nebesům nebo mořím nebo souši nebo slunci, měsíci nebo hvězdám –

16a 1. Sam. 26:9;
Žalmy 105:15.
b 2. Nefi 15:20;
Moroni 7:14, 18.

17a Efez. 5:6.

19a Mat. 18:6.
pp Ublížení, urazití.
b pp Obřady.

20a Deut. 28:15–20.

21a pp Kněžství.

22a Mat. 18:6;
NaS 54:5.

23a Mat. 12:34.

24a pp Vševědoucí.
b Hel. 8:25.
pp Soud, souditi.

25a Job 7:1;

NaS 122:9.

b pp Skutky.

26a NaS 8:2–3.

b Dan. 2:20–22;

Čl. v. 1:9.

pp Zjevení.
c pp Dar Ducha Svatého.

28a NaS 42:61;
76:7–8; 98:12.
b Žalmy 82:1, 6;
Jan 10:34–36;
1. Kor. 8:5–6;
NaS 76:58; 132:20;
Abr. 4:1; 5:1–2.

29a NaS 101:32.

30a Job 26:7–14;
Žalmy 104:5–9;
Skut. 17:26.

31 Všechny časy jejich rotací a oběhů, všechny určené dny, měsíce a roky a všechny dny jejich dnů, měsíců a roků a všechny jejich slávy, zákony a stanovené časy budou zjeveny ve dnech "dispensace plnosti časů –

32 Podle toho, co bylo ustanoveno uprostřed "Rady Věčného ^bBoha všech ostatních bohů, dříve než byl tento svět, což má být uschováno do jeho skončení a konce, kdy každý člověk vejde do věčné ^cpřítomnosti jeho a do nesmrtelného ^dodpočinutí jeho.

33 Jak dlouho mohou zůstati valící se vody nečisté? Jaká moc zadrží nebesa? Stejně jako může člověk vztáhnouti drobné rámě své, aby zastavil řeku Missouri ve stanoveném toku jejím nebo aby obrátil proud její vzhůru, stejně tak může zabrániti Všemohoucímu vylíti dolů z nebe ^apoznání na hlavu Svatých posledních dnů.

34 Vizte, mnozí jsou ^apovolání, ale málo je ^bvyvolených. A proč nejsou vyvoleni?

35 Protože srdce jejich tolik ulpívá na věcech tohoto ^asvěta a usilují o ^bpocty lidí, že se nenaučí tomuto jedinému poučení –

36 Že ^apráva kněžství jsou

neoddělitelně spojena s mocemi nebeskými a že ^bmoci nebeské nemohou býti ovládány ani používány, pouze podle zásad ^cspravedlivosti.

37 Že nám mohou býti předána, je pravda; ale když se snažíme ^azakrývati ^bhříchy své nebo uspokojovati ^cpýchu svou, marnivou ctižádost svou nebo uplatňovati moc nebo panství nebo donucování na duši dětí lidských v jakékoli míře nespravedlivosti, vizte, nebesa se ^dstáhnou; Duch Páně je zarmoucen; a když se stáhne, amen s kněžstvím neboli s pravomocí onoho muže.

38 Vizte, dříve než si to uvědomí, je ponechán sám sobě, aby se ^aostnům zpěčoval, aby ^bpronásledoval svaté a aby bojoval proti Bohu.

39 Poučili jsme se skrze smutnou zkušenost, že je v ^apovaze a je sklonem téměř všech lidí, jakmile získají trochu pravomoci, jak se domnívají, začnou ihned uplatňovati nespravedlivé panství.

40 Tudíž mnozí jsou povolání, ale málo je vyvolených.

41 Žádná moc nebo vliv nemohou ani nemají býti udržovány působením kněžství, pouze

31a PP Dispensace.

32a PP Raďa v nebi.

b Deut. 10:17.

c PP Člověk, lidé – Člověk, možnost státi se podobným Nebeskému Otcí.

d PP Odpočinouti, odpočinutí, spočinouti.

33a NaS 128:19.

PP Poznání, znalost.

34a Mat. 20:16; 22:1–14;

NaS 95:5–6.

PP Povolání, povolání Bohem, povolati.

b PP Vyvolení, vyvolený, vyvoliti.

35a PP Světskost.

b Mat. 6:2; 2. Nefi 26:29.

36a PP Kněžství; Pravomoc.

b PP Moc.

c PP Spravedlivost, spravedlivý.

37a Přísl. 28:13.

b PP Hřešiti, hřích.

c PP Domýšlivost, marnivost, pýcha.

d NaS 1:33.

38a Skut. 9:5.

b PP Pronásledování, pronásledovati.

39a PP Přirozený člověk.

“přesvědčováním, ^bshovívavostí, jemností a mírností a láskou nepředstíranou;

42 Laskavostí a ryzím poznáním, které budou velice rozšiřovati duši bez ^apokrytectví a beze ^blsti –

43 ^aPokáráním v pravý čas s ostrostí, když jsi pohnut Duchem Svatým; a pak, následně, projevením větší ^blásky vůči tomu, jehož jsi pokáral, aby tě nepovažoval za nepřítele svého;

44 Aby mohl věděti, že věrnost tvá je silnější než pouta smrti.

45 Necht' nitro tvé je také plně pravé lásky vůči všem lidem a k domácím ve víře a necht' ^actnost zdobí ^bmyšlenky tvé neustále; potom bude růsti sebe-důvěra tvá v přítomnosti Boží; a nauka kněžství bude skrápěti duši tvou jako ^crosa z nebe.

46 ^aDuch Svatý bude stálým společníkem tvým a žezlo tvé neměnným žezlem spravedlivosti a pravdy; a ^bpanství tvé bude věčným panstvím a bez donucovacích prostředků bude k tobě plynouti na věky věků.

ODDÍL 122

Slovo Páně Josephu Smithovi, Prorokovi, zatímco byl vězněm v žaláři v Liberty ve státě Missouri v březnu 1839 (History of the Church, 3:300–301).

1–4, Končiny země se budou tázati po jménu Josepha Smitha; 5–7, Všechna jeho nebezpečností a utrpení mu dají zkušenosti a budou pro jeho dobro; 8–9, Syn Muže sestoupil pod toto všechno.

KONČINY země se budou tázati po “jménu tvém a blázni tě budou míti v posměchu a peklo bude zuřiti proti tobě;

2 Zatímco čistí v srdci a moudří a ušlechtilí a ctnostní budou neustále usilovati o “radu a pravomoc a požehnání pod rukou tvou.

3 A lid tvůj se nikdy neobráti

proti tobě skrze svědectví zrádců.

4 A i když tě vliv jejich uvrhne do trápení a za mříže a zdi, budeš chován se ctí; a pouze malá ^achvilka a hlas tvůj bude děsivější uprostřed nepřátel tvých než zuřivý ^blev, pro spravedlivost tvou; a tvůj Bůh bude státi při tobě na věky věků.

5 Jestliže budeš povolán, abys prošel skrze soužení; jestliže budeš v nebezpečnostech mezi falešnými bratřími; jestliže budeš v nebezpečnostech mezi lupiči; jestliže budeš v nebezpečnostech na zemi nebo na moři;

6 Jestliže budeš obviňován

41a 1. Petr. 5:1–3.

b 2. Kor. 6:4–6.

42a Jakub 3:17.

b pp Lest.

43a pp Ukázňování, ukázňovati.

b pp Lásky; Pravá láska.

45a pp Ctnost.

b pp Myšlenky.

c Deut. 32:1–2;

NaS 128:19.

46a pp Duch Svatý.

b Dan. 7:13–14.

122 1a JS–Ž 1:33.

2a pp Rada.

4a NaS 121:7–8.

b 3. Nefi 20:16–21; 21:12.

všelikými druhy falešných obvinění; jestliže tě nepřátelé tvoji napadnou; jestliže tě odtrhnou ze společenství tvého otce a matky a bratří a sester; a jestliže tě nepřátelé tvoji s taseným mečem odtrhnou od srdce manželky tvé a potomstva tvého a starší syn tvůj, i když teprve ve věku šesti let, se chytne šatu tvého a řekne: Otče můj, otče můj, proč nemůžeš zůstat s námi? Ó otče můj, co se chystají tito muži s tebou učiniti? A jestliže potom bude od tebe odstrčen mečem a ty budeš odveden do vězení a nepřátelé tvoji se budou krásti kolem tebe jako "vlci dychtící po krvi beránkově;

7 A jestliže bys byl uvržen do jámy nebo do rukou vražedníků a byl by nad tebou vynešen rozsudek smrti; jestliže

budeš uvržen do "hlubiny; jestliže se vzdouvající vlny spiknou proti tobě; jestliže se prudké větry stanou nepřítelem tvým; jestliže nebesa shromáždí temnotu a všechny prvky se spolčí, aby zatarasily cestu; a nade vše, jestliže by samotný jícen ^bpekla rozevřel chrtán dokořán proti tobě, věz, synu můj, že všechny tyto věci ti dají ^czkušenosti a budou pro dobro tvé.

8 "Syn Muže ^bsestoupil pod toto všechno. Jsi větší než on?

9 Tudíž, drž se cesty své a kněžství ^azůstane s tebou; neboť ^bmeze jejich jsou stanoveny, které nemohou překročiti. ^cDny tvé jsou známy a roků tvých nebude napočítáno méně; tudíž, ^dneboj se toho, co člověk může učiniti, neboť Bůh bude s tebou na věky věků.

ODDÍL 123

Povinnosti Svatých ve vztahu k jejich pronásledovatelům, jak byly předloženy Josephem Smithem, Prorokem, zatímco byl vězněm v žaláři v Liberty ve státě Missouri v březnu 1839 (History of the Church, 3:302–303).

1–6, *Svatí mají sebrati a vydati zprávu o svých utrpeních a pronásledováních; 7–10, Tentýž duch, který stanovil falešná kréda, vede také k pronásledování Svatých; 11–17, Mnozí mezi veškerými sektami ještě přijmou pravdu.*

AOPĚT, chtěli bychom vám navrhnouti, abyste zvážili vhodnost toho, aby všichni svatí shromáždili vědomosti o všech skutečnostech a utrpeních a ublíženích, kterých se na nich dopustil lid tohoto státu;

2 A také o veškerém majetku

6a Lukáš 10:3.

7a Jonáš 2:3–6.

b 2. Sam. 22:5–7;

JS–Ž 1:15–16.

c 2. Kor. 4:17;

Židům 12:10–11;

2. Nefi 2:11.

8a pp Syn Muže.

b Židům 2:9, 17–18;

NaS 76:107; 88:6.

9a NaS 90:3.

b Skut. 17:26.

c NaS 121:25.

d Neh. 4:14;

Žalmy 56:5; 118:6;

Přísl. 3:5–6;

Iz. 51:7;

Lukáš 12:4–5;

2. Nefi 8:7;

NaS 3:7; 98:14.

a množství škod, které utrpěli, jak ohledně pověsti a osobních ublížení, tak nemovitostí;

3 A také o jménech všech osob, které se podílely na útlaku jejich, pokud je mohou získati a vyhledati je.

4 A snad může být určen výbor, aby vyhledal tyto věci a aby zapsal zprávy a přísěžná prohlášení; a také aby shromažďoval hanlivé spisy, které jsou v oběhu;

5 A vše, co je v časopisech a v encyklopediích, a všechny hanlivé příběhy, které jsou vydávány a které jsou psány, a kým, a předložil celý tento řetězec ďábelského lotrovství a ohavných a vražedných násilností, které byly páčány na tomto lidu –

6 Abychom je mohli nejenom zveřejniti pro celý svět, ale i předložiti je hlavám vlád v celé temné a pekelné barvě jejich, jako poslední pokus, jenž je nám nakázán Nebeským Otcem naším, nežli si můžeme plně a naprosto činiti nárok na onen příslib, jenž ho vyvolá ze "skrytého místa jeho; a také aby celý národ mohl být ponechán bez výmluvy, nežli on může vyslati moc mocného ramene svého.

7 Je naléhavou povinností, kterou dlužíme Bohu, andělům, s nimiž budeme přivedeni, abychom stáli, a také sobě, svým manželkám a dětem, které byly přinuceny sehnouti se se zármutkem, žalem a starostí pod

nanejvýš zatratitelnou rukou vraždy, tyranie a útlaku podporovanou a podněcovanou a povzbuzovanou vlivem toho ducha, který tak silně přikoval kréda otců, kteří zdědili lži, k srdci dětí a naplnil svět zmatkem a stával se silnějším a silnějším a nyní je skutečnou hnací silou veškeré zkaženosti, a celá "země sténá pod břemenem nepravosti jeho.

8 On je železným "jhem, on je silným poutem; je skutečnými železy a řetězy a okovy a pouty pekla.

9 Tudíž, je naléhavou povinností, kterou dlužíme nejen svým vlastním manželkám a dětem, ale vdovám a dětem bez otce, jejichž manželé a otcové byli "zavražděni pod železnou rukou jeho;

10 Kteréžto temné a očerňující skutky jsou dosti k tomu, aby peklo samotné se zachvělo a aby stálo zděšené a zbledlo a aby se ruce samotného ďábla roztráslly a rozklepaly.

11 A také je naléhavou povinností, kterou dlužíme veškerému dorůstajícímu pokolení a všem čistým v srdci –

12 Neboť jsou mnozí ještě na zemi mezi všemi sektami, společnostmi a denominacemi, kteří jsou "zaslepeni lstivou vychytralostí lidí, skrze niž čekají v záloze, aby klamali, a kteří jsou zadržováni před pravdou pouze proto, že ^bnevědí, kde ji nalézti –

13 Tudíž, abychom strávili a využili život svůj přinášením na světlo všech "skrytých věcí temnoty, nakolik je známe; a ony jsou skutečně vyjevovány z nebes –

14 Toto má tedy býti konáno s velikou horlivostí.

15 Nechť to žádný člověk nepovažuje za malé věci; neboť je mnohé, co leží v budoucnu, co se týká svatých a co závisí na těchto věcech.

16 Vy víte, bratří, že velmi veliká loď je velmi mnoho "požehnána v době bouře velmi malým kormidlem, jsouc udržována v kursu podle větru a vln.

17 Tudíž, vroucně milovaní bratří, "vesele číňme všechny věci, jež leží v naší moci; a potom, kéž můžeme v klidu státi, s naprostou jistotou, abychom viděli ^bspasení Boží, a jak rámě jeho bude zjeveno.

ODDÍL 124

Zjevení dané Josephu Smithovi, Prorokovi, v Nauvoov ve státě Illinois 19. ledna 1841 (History of the Church, 4:274–286). Svatí byli přinuceni opustiti stát Missouri kvůli pronásledováním a nezákonným postupům veřejných úředníků proti nim. Vyhlašovací nařízení vydané Lilburnem W. Boggsem, guvernérem státu Missouri, datované 27. říjnem 1838, jim neponechalo žádnou alternativu (History of the Church, 3:175). V roce 1841, kdy toto zjevení bylo dáno, město Nauvoo, zaujímající místo dřívější vesnice Commerce ve státě Illinois, bylo vybudováno Svatými a bylo zde zřízeno ústředí Církve.

1–14, Josephu Smithovi je přikázáno, aby učinil vážné prohlášení o evangeliu prezidentovi Spojených států, guvernéřům a vládcům všech národů; 15–21, Hyrum Smith, David W. Patten, Joseph Smith st. a další mezi žijícími a zemřelými jsou požehnáni pro svou bezúhonnost a ctnosti; 22–28, Svatým je přikázáno postavit v Nauvoov jak dům pohostinnosti pro cizince, tak chrám; 29–36, Křty za mrtvé mají býti vykonávány v chrámech; 37–44, Pánův lid vždy staví chrámy pro vykonávání svatých obřadů; 45–55, Svatí jsou zproštěni závazku stavěti chrám v kraji Jackson

kvůli útlaku od svých nepřátel; 56–83, Jsou dány pokyny pro stavění Domu Nauvoov; 84–96, Hyrum Smith je povolán, aby byl patriarchou, aby obdržel klíče a aby stál na místě Olivera Cowderyho; 97–122, William Law a další dostávají radu ohledně své práce; 123–145, Jsou jmenováni generální a místní úředníci i se svými povinnostmi a začleněním do kvora.

VPRAVDĚ tak praví Pán tobě, služebníče můj Josephe Smithe, dobře se mi zalíbilo v oběti tvé a vyznáních tvých, která jsi učinil; neboť k tomuto

účelu jsem tě vzbudil, abych mohl ukázati moudrost svou skrze "slabé věci země.

2 Modlitby tvé jsou přijatelné přede mnou; a v odpověď na ně ti pravím, že jsi nyní povolán ihned učiniti vážné prohlášení o evangeliu mém a o tomto "kúlu, který jsem zasadil, aby byl úhelným kamenem Sionu, který bude vyleštěn s vytríbeností, která je ku podobenství paláce.

3 Toto prohlášení bude účinné ke všem "králům světa, ke čtyřem koutům jeho, ke ctihodnému nově zvolenému presidentovi a velkomyslným guvernerům národa, ve kterém žiješ, a ke všem národům země do široka rozptýleným.

4 Nechť je napsáno v duchu "mírnosti a mocí Ducha Svatého, který bude v tobě v čase psaní jeho;

5 Neboť ti bude Duchem Svatým dáno znáti vůli moji ohledně oněch králů a autorit, dokonce co se jim přihodí v čase, který přijde.

6 Neboť viz, brzy na ně zavolám, aby dbali na světlo a slávu Sionu, neboť přišel stanovený čas projevovati mu přízeň.

7 Žavolej, tudíž, na ně hlasitým prohlášením a svědectvím svým, neboje se jich, neboť jsou jako "tráva a veškerá sláva jejich jako květ její, který brzo spadne,

aby mohli býti ponecháni také bez výmluvy –

8 A abych je mohl navštívit v den navštívení, kdy odhalím tvář ze zakrytí svého, abych určil díl utlačitele mezi pokrytci, kde je "skřípění zubů, jestliže budou zavrhovati služebníky mé a svědectví mé, které jsem jim zjevil.

9 A opět, já je navštívím a obměkčím srdce jejich, mnohým z nich, pro dobro vaše, abyste mohli naléztí milost v očích jejich, aby mohli přijíti ke "světlu pravdy a pohané k vyvýšení neboli pozvednutí Sionu.

10 Neboť den navštívení mého přichází rychle, v "hodině, kdy na to nepomyšlíte, a kde bude bezpečí lidu mého a útočiště pro ty, kteří z nich zbudou?

11 Probud'te se, ó králové země! Pojd'te, ó pojd'te se zlatem svým a se stříbrem svým ku pomoci lidu mému, k domu dcer Sionu.

12 A opět, vpravdě pravím tobě, nechť ti služebník můj Robert B. Thompson pomůže napsati toto prohlášení, neboť se mně v něm dobře zalíbilo, a že má býti s tebou;

13 Nechť, tudíž, poslouchá rady tvé, a já mu požehnám množstvím požehnaní; nechť je věrný a pravdivý ve všech věcech od nynějška nadále, a bude velikým v očích mých;

124 1a 1. Kor. 1:26–28;

NaS 1:19; 35:13.

2a pp Kúl.

3a Žalmy 119:46;

Mat. 10:18;

NaS 1:23.

4a pp Mírnost, mírný.

7a Žalmy 103:15–16;

Iz. 40:6–8;

1. Petr. 1:24–25.

8a Mat. 8:12;

Alma 40:13;

NaS 101:91; 112:24.

9a Iz. 60:1–4.

pp Světlo, světlo

Kristovo.

10a Mat. 24:44;

JS–M 1:48.

14 Ale necht' pamatuje na to, že jeho "správcovství budu požadovati z rukou jeho.

15 A opět, vpravdě pravím tobě, požehnaný je služebník můj "Hyrum Smith; neboť já, Pán, ho miluji pro ^bbezúhonnost srdce jeho, a protože miluje to, co je správné přede mnou, praví Pán.

16 Opět, necht' ti služebník můj John C. Bennett pomáhá v práci tvé ohledně posílání slova mého králům a lidem země a stojí při tobě, dokonce při tobě, služebníče můj Josephe Smithe, v hodině strasti; a jeho odměna ho nemine, bude-li přijímati "rady.

17 A pro lásku svou bude velikým, neboť bude můj, bude-li toto činiti, praví Pán. Viděl jsem dílo, které učinil, které přijímám, jestliže bude pokračovati, a budu ho korunovati požehnaními a velikou slávou.

18 A opět, pravím tobě, že mou vůlí je, aby služebník můj Lyman Wight pokračoval v kázání pro Sion, v duchu mírnosti, vyznáváje mne před světem; a já ho ponesu jakoby na křídlech "orlích; a on bude ploditi slávu a čest sobě a jménu mému.

19 Abych, až dokončí dílo své, ho mohl přijmouti k sobě samotnému, tak jak jsem přijal služebníka svého "Davida Patten, jenž je se mnou v tomto

čase, a také služebníka svého ^bEdwarda Partridge a také letitého služebníka svého "Josepha Smitha st., jenž sedí "s Abrahamem na pravici jeho, a je požehnaný a svatý, neboť je můj.

20 A opět, vpravdě pravím tobě, služebník můj George Miller je beze "lsti; může mu býti důvěřováno pro bezúhonnost srdce jeho; a pro lásku, kterou má k svědectví mému, ho já, Pán, miluji.

21 Tudíž pravím tobě, pečetím na hlavu jeho úřad "biskupství, jako na služebníka svého Edwarda Partridge, aby mohl přijímati zsvěcení pro dům můj, aby mohl poskytovatí požehnaní na hlavu chudých z lidu mého, praví Pán. Necht' žádný nepohrdá služebníkem mým Georgem, neboť on mne bude ctíti.

22 Necht' služebník můj George a služebník můj Lyman a služebník můj John Snider a další postaví jménu mému "dům, takový, jaký jim ukáže služebník můj Joseph, na místě, které jim ukáže také.

23 A bude domem pohostinným, domem, kam mohou cizinci zdaleka přijíti, aby se v něm ubytovali; tudíž necht' je to dobrý dům, hodný veškerého přijetí, aby unavený "poutník mohl najíti zdraví a bezpečí, zatímco bude hloubati o slovu

14a PP Správce, správcovství.

15a PP Smith, Hyrum.
b PP Bezúhonnost.

16a PP Rada.

18a Ex. 19:4; Iz. 40:31.

19a NaS 124:130.

PP Patten, David W.
b PP Partridge, Edward.
c PP Smith, Joseph, st.
d NaS 137:5.

20a PP Lest.

21a NaS 41:9.

PP Biskup.
22a NaS 124:56–60.
23a Deut. 31:12;
Mat. 25:35, 38.

Páně; a o ^búhelném kameni, který jsem určil pro Sion.

24 Tento dům bude zdravým příbytkem, jestliže bude postaven jménu mému a jestliže správce, který bude pro něj určen, nestrpí, aby na něj přišlo jakékoli pošpinění. Bude svatým, nebo Pán, váš Bůh, v něm nebude přebývat.

25 A opět, vpravdě pravím tobě, nechť všichni svatí moji přicházejí zdaleka.

26 A pošlete rychlé posly, ano, vyvolené posly, a řekněte jim: Přijďte, s veškerým zlatem svým a stříbrem svým a drahými kameny svými a s veškerými starožitnostmi svými; a se všemi, kteří mají znalost o starožitnostech, kteří chtějí přijít, smějí přijít, a přineste pušpan a jedlí a borovici společně se všemi vzácnými stromy země;

27 A s železem, s mědí a s mosazí a se zinkem a se všemi svými vzácnými věcmi země; a postavte "dům jménu mému, pro Nejvyššího, aby v něm ^bprebýval.

28 Neboť se na zemi nenachází místo, do něhož by mohl přijít a "znovuzřídití opět to, co se vám ztratilo, nebo co on odňal, a to plnost kněžství.

29 Neboť "křticí nádrž není na zemi, aby oni, svatí moji, mohli být ^bkřtění za ty, již jsou mrtví –

30 Neboť tento obřad náleží

domu mému a nemůže být pro mne přijatelný, leda ve dnech chudoby vaší, v nichž nejste schopni postavit pro mne dům.

31 Ale přikazuji vám, vy všichni svatí moji, abyste pro mne "postavili dům; a dávám vám dostatečný čas, abyste pro mne postavili dům; a během tohoto času budou pro mne vaše křty přijatelné.

32 Ale vizte, na konci tohoto určení nebudou pro mne vaše křty za vaše mrtvé přijatelné; a neučiníte-li tyto věci na konci tohoto určení, budete zavrženi jako církev, s mrtvými svými, praví Pán, váš Bůh.

33 Neboť vpravdě pravím vám, že poté, co jste měli postačující čas postavit pro mne dům, do něhož obřad křtění za mrtvé náleží a pro nějž byl tento obřad ustanoven před založením světa, vaše křty za mrtvé vaše nemohou být pro mne přijatelné;

34 Neboť v něm jsou ustanovovány "klíče svatého kněžství, abyste mohli obdržeti čest a slávu.

35 A po tomto čase vaše křty za mrtvé skrze ty, již jsou široce rozptýleni, nebudou pro mne přijatelné, praví Pán.

36 Neboť je ustanoveno, že v Sionu a v kúlech jeho a v Jeruzalémě, v těch místech, která jsem určil jako "útočiště, budou

23b NaS 124:2.

27a NaS 109:5.

pp Chrám, dům Páně.

b Ex. 25:8;

NaS 97:15–17.

28a pp Znovuzřízení

evangelia.

29a NaS 128:13.

b 1. Kor. 15:29;

NaS 127:6; 138:33.

pp Křest, křtítí –

Křest za mrtvé;

Spasení pro mrtvé.

31a NaS 97:10.

34a NaS 110:14–16.

pp Klíče kněžství.

36a Iz. 4:5–6.

místa pro vaše křty za vaše mrtvé.

37 A opět, vpravdě pravím vám, jak budou "omývání vaše pro mne přijatelná, ledaže je budete vykonávat v domě, který jste postavili jménu mému?

38 Neboť, pro tuto příčinu jsem přikázal Mojžíšovi, aby postavil "stánek, aby ho nosili s sebou v pustině, a aby postavili ^bdům v zemi zaslíbení, aby mohly býti zjeveny ony obřady, které byly skryty od času, dříve než byl svět.

39 Tudiž, vpravdě pravím vám, že "pomazávání vaše a omývání vaše a vaše ^bkřty za mrtvé a "posvátná shromáždění vaše a připomínky vaše pro "oběti vaše skrze syny Léviovy a pro zjevení vaše na "nejsvatějších místech vašich, v nichž přijímáte rozhovory, a vaše ustanovení a soudy pro počátek zjevení a založení Sionu a pro slávu, čest a obdarování všech měšťanů jeho jsou ustanoveny obřadem svatého domu mého, kterýžto dům je lidu mému vždy přikazováno postaviti.

40 A vpravdě pravím vám, nechť je tento dům postaven mému jménu, abych v něm mohl lidu svému zjevovati obřady své;

41 Neboť považuji za vhodné "zjeviti své církvi věci, které

byly udržovány ^bskryté od času před založením světa, věci, které se týkají dispensace "plnosti časů.

42 A "ukáží služebníku svému Josephovi všechny věci týkající se tohoto domu a kněžství jeho a místo, na němž bude postaven.

43 A postavíte ho na místě, kde jste jej zamýšleli postaviti, neboť to je to místo, jež jsem vyvolil, abyste ho na něm postavili.

44 Budete-li pracovati s veškerou mocí svou, posvětim ono místo, takže bude učiněno "svatým.

45 A bude-li lid můj poslouchati hlas můj a hlas "služebníků mých, jež jsem určil, aby vedli lid můj, vizte, vpravdě pravím vám, nepohne se z místa svého.

46 Ale nebudou-li poslouchati hlas můj ani hlas těchto mužů, jež jsem určil, nebudou požehnání, protože pošpiňují svatou půdu mou a svaté obřady mé a charty a svatá slova má, která jim dávám.

47 A stane-li se, že postavíte dům jménu mému, a nebudete činiti věci, jež pravím, nebudu plniti "přísahu, kterou vám dávám, ani nebudu plniti zaslíbení, která očekáváte z rukou mých, praví Pán.

48 Neboť "namísto požehnání uvedete vy, skrze svá vlastní

37a PP Umýti, umytý, umývání.
38a Ex. 25:1–9; 33:7.
PP Stánek.
b PP Chrám, dům Páně.
39a Ex. 29:7.
PP Pomazati.
b PP Obřady –

Zástupný obřad.
c NaS 88:117.
d NaS 13:1; 84:31; 128:24;
JS–Ž 1:69.
e Ezech. 41:4;
NaS 45:32; 87:8; 101:22.
41a Čl. v. 1:9.
b NaS 121:26–32.

c Efez. 1:9–10;
NaS 27:13; 112:30.
42a NaS 95:14–17.
44a PP Svatý.
45a NaS 1:38.
PP Prorok.
47a PP Přísaha.
48a Deut. 28:15.

díla, prokletí, hněv, rozhořčení a soudy na svou vlastní hlavu, skrze pošetilosti své a skrze všechny ohavnosti své, které provozujete přede mnou, praví Pán.

49 Vpravdě, vpravdě, pravím vám, že když dám příkázání kterémukoli ze synů lidských učiniti dílo jménu mému a ti synové lidští jdou s veškerou mocí svou a se vším, co mají, aby vykonali ono dílo, a neustanou v "píli své a nepřátelé jejich přijdou na ně a budou jim brániti ve vykonávání onoho díla, vizte, je to má vůle ^bnepožadovati již ono dílo z rukou oněch synů lidských, ale přimouti oběti jejich.

50 A nepravost a přestupek proti svým svatým zákonům a příkázáním "navštívím na hlavách těch, kdož brání dílu mému, do třetího a čtvrtého ^bpokolení, dokud nebudou činiti "pokání a dokud mne budou nenáviděti, praví Pán Bůh.

51 Tudíž, pro tuto příčinu jsem přijal oběti těch, jimž jsem přikázal postavit město a "dům jménu mému v kraji ^bJackson v Missouri a jimž v tom bylo zabráněno nepřáteli jejich, praví Pán, váš Bůh.

52 A budu odpovídati "soudem, hněvem a rozhořčením, nářkem a úzkostí a skřípěním zubů na hlavu jejich, do třetího

a čtvrtého pokolení, dokud nebudou činiti pokání a dokud mne budou nenáviděti, praví Pán, váš Bůh.

53 A toto činím příkladem pro vás, pro útěchu vaši ohledně všech těch, jimž bylo přikázáno učiniti dílo a jimž v tom bylo zabráněno rukama nepřátel jejich a útlakem, praví Pán, váš Bůh.

54 Neboť já jsem Pán, váš Bůh, a spasím všechny ty bratří vaše, již byli ^ačisti v srdci a byli ^bzabiti v zemi Missouri, praví Pán.

55 A opět, vpravdě pravím vám, přikazuji vám opět, abyste postavili "dům jménu mému, vpravdě na tomto místě, abyste mi mohli ^bprokázati, že jste věrni ve všech věcech, v čemkoli, co vám přikazuji, abych vám mohl žehnati a mohl vás korunovati ctí, nesmrtelností a věčným životem.

56 A nyní pravím vám, co se týká pohostinného "domu mého, který jsem vám přikázal postavit pro ubytování a stravování cizinců, nechť je postaven jménu mému a nechť je pojmenován jménem mým a nechť služebník můj Joseph a dům jeho má v něm místo, z pokolení na pokolení.

57 Neboť toto pomazání jsem vložil na hlavu jeho, aby požehnaní jeho bylo také vloženo na hlavu potomstva jeho po něm.

49a PP Píle.
b NaS 56:4; 137:9.
50a Mos. 12:1.
b Deut. 5:9;
NaS 98:46–47.
c PP Pokání.

51a NaS 115:11.
b PP Jackson, kraj, stát
Missouri (USA).
52a NaS 121:11–23.
54a PP Čistota, čistý,
nečistý.

b NaS 98:13; 103:27–28.
55a NaS 127:4.
b Abr. 3:25.
56a NaS 124:22–24.

58 A jak jsem pravil "Abrahamovi ohledně pokolení země, právě tak pravím služebníkovi svému Josephovi: V tobě a v ^bsemeni tvém budou pokolení země požehnána.

59 Tudíž, nechť služebník můj Joseph a símě jeho po něm má místo v onom domě, z pokolení na pokolení, na věky věků, praví Pán.

60 A nechť je onen dům pojmenován Dům Nauvoo; a nechť je příjemným příbytkem pro člověka a místem odpočinku pro unaveného poutníka, aby mohl hloubati o slávě Sionu a o slávě tohoto úhelného kamene jeho.

61 Aby také mohl obdržeti radu od těch, jež jsem ustanovil, aby byli jako "rostliny k slávě a jako ^bstrážní na zdech jeho.

62 Vizte, vpravdě pravím vám, nechť se služebník můj George Miller a služebník můj Lyman Wight a služebník můj John Snider a služebník můj Peter Haws zorganizují a určí mezi sebou jednoho, aby byl prezidentem kvora jejich pro účel stavby onoho domu.

63 A vytvoří stanovy, skrze něž budou moci přijímati peníze za podíl na stavbu onoho domu.

64 A nebudou přijímati méně než padesát dolarů za podílný list na onom domě a bude jim dovoleno přijímati patnáct tisíc dolarů od kteréhokoli jednotlivého člověka za podíl na onom domě.

65 Ale nebude jim dovoleno

přijímati nad patnáct tisíc dolarů za podíl od kteréhokoli jednotlivého člověka.

66 A nebude jim dovoleno přijímati pod padesát dolarů od kteréhokoli jednotlivého člověka za podílný list na onom domě.

67 A nebude jim dovoleno přijmouti žádného člověka jako podílníka na tomto domě, ledaže on zaplatí podíl svůj do rukou jejich v čase, kdy přijímá podíl;

68 A v poměru k výši podílu, který zaplatí do rukou jejich, obdrží podíl na onom domě; ale nezaplatí-li nic do rukou jejich, neobdrží žádný podíl na onom domě.

69 A zaplatí-li kdokoli podíl do rukou jejich, bude to za podíl na onom domě, pro sebe a pro pokolení své po sobě, z pokolení na pokolení, dokud on a dědicové jeho budou držeti onen podíl a podíl neprodají nebo nepřevедou z rukou svých skrze svou vlastní svobodnou vůli a čin, chcete-li činiti vůli mou, praví Pán, váš Bůh.

70 A opět, vpravdě pravím vám, jestliže služebník můj George Miller a služebník můj Lyman Wight a služebník můj John Snider a služebník můj Peter Haws obdrží jakýkoli podíl do rukou svých, v penězích nebo v majetku, skrze něž obdrží skutečnou hodnotu peněz, nepoužijí žádnou část onoho podílu k žádnému jinému účelu než na onen dům.

58a Gen. 12:3; 22:18;
Abr. 2:11.
pp Abraham.

b NaS 110:12.
pp Abrahamova
smlouva.

61a Iz. 61:3;
Ezech. 34:29.
b pp Bdítí, strážní.

71 A použijí-li jakoukoli část onoho podílu kdekoli jinde než na onen dům, bez souhlasu podílníka, a nesplatí-li čtyřnásobně za podíl, který použili kdekoli jinde než na onen dům, budou prokleti a budou odstraněni z místa svého, praví Pán Bůh; neboť já, Pán, jsem Bůh a nemohu býti "posmíván v žádné z těchto věcí.

72 Vpravdě pravím vám, nechť služebník můj Joseph zaplatí podíl na stavbu onoho domu do rukou jejich, jak se mu zdá dobré; ale služebník můj Joseph nemůže zaplatiti nad patnáct tisíc dolarů za podíl na tomto domě, ani pod padesát dolarů; ani žádný jiný člověk, praví Pán.

73 A jsou také další, kdož si přejí znáti vůli mou ohledně sebe, neboť o to žádali z rukou mých.

74 Tudíž, pravím vám ohledně služebníka svého Vinsona Knighta, chce-li činiti vůli mou, nechť vloží podíl na onen dům pro sebe a pro pokolení své po sobě, z pokolení na pokolení.

75 A nechť pozdvihne hlas svůj dlouze a hlasitě uprostřed lidu, aby "hájl věc chudých a potřebných; a nechť neselže, ani srdce jeho nechť neumdlévá; a já ^bpřijmu oběti jeho, neboť nebudou pro mne jako oběti Kainovy, neboť on bude můj, praví Pán.

76 Nechť se rodina jeho raduje a odvrátí srdce své od strasti; neboť já jsem ho vyvolil a pomazal jsem ho a on bude ctěn

uprostřed domu svého, neboť já mu odpustím všechny hříchy, praví Pán. Amen.

77 Vpravdě pravím vám, nechť služebník můj Hyrum vloží podíl do onoho domu, jak se mu zdá dobré, pro sebe a pokolení své po sobě, z pokolení na pokolení.

78 Nechť služebník můj Isaac Galland vloží podíl do onoho domu; neboť já, Pán, ho miluji pro dílo, které učinil, a odpustím mu všechny hříchy; tudíž, nechť je na něj pamatováno pro účast na onom domě z pokolení na pokolení.

79 Nechť je z vás určen služebník můj Isaac Galland a nechť je vysvěcen služebníkem mým Williamem Marksem a nechť je jím požehnán, aby šel se služebníkem mým Hyrumem uskutečnit dílo, jež jim ukáže služebník můj Joseph, a oni budou velice požehnaní.

80 Nechť služebník můj William Marks zaplatí podíl na onom domě, jak se mu zdá dobré, pro sebe a pokolení své, z pokolení na pokolení.

81 Nechť služebník můj Henry G. Sherwood zaplatí podíl na onom domě, jak se mu zdá dobré, pro sebe a símě své po sobě, z pokolení na pokolení.

82 Nechť služebník můj William Law zaplatí podíl na onom domě, pro sebe a símě své po sobě, z pokolení na pokolení.

83 Chce-li činiti vůli mou, nechť nebere rodinu svou do východních zemí, a to do

71a Gal. 6:7.
75a Přísl. 31:9.

^b Gen. 4:4–5;
Mojž. 5:18–28.

Kirtlandu; nicméně, já, Pán, zbuduji Kirtland, ale já, Pán, mám pro obyvatele jeho připravenou metlu.

84 A se služebníkem mým Almonem Babbittem, je mnoho věcí, jimiž nejsem potěšen; vizte, usiluje o to, aby utvrdil radu svou namísto rady, kterou jsem já ustanovil, a to té z předsednictva Církve mé; a vyzdvihuje "zlaté tele pro uctívání lidu mého.

85 Necht' "neodchází z tohoto místa žádný člověk, jenž sem přišel snaže se zachovávatí příkázání má.

86 Budou-li zde žítí, necht' žijí pro mne; a zemřou-li, necht' zemřou pro mne; neboť budou "odpočívati od všech prací svých zde a budou pokračovati v dílech svých.

87 Tudíž, necht' služebník můj William vloží důvěru svou ve mne a ustane se báti ohledně rodiny své pro nemoc země. "Milujete-li mne, zachovávejte příkázání má; a nemoc země se "obrátil k slávě vaší.

88 Necht' služebník můj William jde a hlásá mé věčné evangelium silným hlasem a s velikou radostí, tak jak bude pohnut "Duchem mým, obyvatelům Warsaw a také obyvatelům Carthage a také obyvatelům

Burlingtonu a také obyvatelům Madisonu a čeká trpělivě a pilně na další pokyny na generální konferenci mé, praví Pán.

89 Chce-li činiti vůli mou, necht' od nynějška nadále poslouchá rady služebníka mého Josepha a hřivnami svými podporuje "věc chudých a vydá "nový překlad svatého slova mého pro obyvatele země.

90 A bude-li to činiti, "požehnám mu množstvím požehnání, takže nebude opuštěn, ani símě jeho nebude zastiženo "žebrajíc o chléb.

91 A opět, vpravdě pravím vám, necht' služebník můj William je určen, vysvěcen a pomazán jako rádce pro služebníka mého Josepha, namísto služebníka mého Hyruma, aby služebník můj Hyrum mohl převzítí úřad kněžství a "patriarchy, který mu byl určen otcem jeho, skrze požehnání a také skrze právo;

92 Aby od nynějška nadále držel klíče "patriarchálních požehnání na hlavy veškerého lidu mého,

93 Aby kohokoli požehná, byl požehnan, a kohokoli "prokleje, byl proklet; aby cokoli "sváže na zemi, bylo svázáno v nebi; a cokoli rozváže na zemi, bylo rozvážáno v nebi.

84a Ex. 32:2–4.

85a Lukáš 9:62.

86a Zjev. 14:13.

pp Odpočinouti, odpočinutí, spočinouti; Ráj.

87a Jan 14:15.

b NaS 121:8; 122:7.

88a pp Bůh, Božstvo –

Bůh Duch Svátý.

89a NaS 78:3.

b Tj. Překlad Bible od Josepha Smitha.

90a pp Požehnání, požehnaný, požehnání.

b Žalmy 37:25.

91a NaS 107:39–40.

pp Patriarcha, patriarchální.

92a pp Patriarchální požehnání.

93a NaS 132:45–47.

b Mat. 16:19.

pp Pečetění, pečetiti.

94 A od tohoto času nadále ho určuji, aby mohl býti prorokem a "vidoucím a zjevovatelem pro církev mou stejně jako služebník můj Joseph;

95 Aby mohl jednati ve shodě také se služebníkem mým Josephem; a aby přijímal rady od služebníka mého Josepha, jenž mu ukáže "klíče, skrze něž může prositi a obdržeti a býti korunován stejným požehnáním a slávou a ctí a kněžstvím a dary kněžství, jež byly kdysi vloženy na toho, jenž býval služebníkem mým ^bOliverem Cowderym;

96 Aby služebník můj Hyrum mohl vydávati svědectví o věcech, které mu ukáží, aby jméno jeho mohlo býti uchováváno v úctyhodné paměti z pokolení na pokolení, na věky věků.

97 Nechť služebník můj William Law také obdrží klíče, skrze něž může prositi o požehnání a obdržeti je; nechť je "pokorný přede mnou a bez ^bIsti, a obdrží Ducha mého, a to "Utěšitele, který mu bude projevovati pravdu všech věcí a dá mu, v pravou hodinu, co bude říkati.

98 A tato "znamení ho budou následovati – bude ^buzdravovati nemocné, bude vymítati ďáblы a bude zachráněn před těmi, kdož by mu dali smrtelný jed;

99 A bude veden po stezkách, kde se "jedovatý had nemůže

chopiti paty jeho, a vznese se na ^bobrazotvornosti myšlenek svých jako na křídlech orlích.

100 A co když budu chtíti, aby vzkřísil mrtvého, nechť nezadržuje hlasu svého.

101 Tudíž, nechť služebník můj William volá zvučně a nešetří, s radostí a radováním a s hosana tomu, jenž sedí na trůnu na věky věků, praví Pán, váš Bůh.

102 Vizte, pravím vám, mám v zásobě posláni pro služebníka svého Williama a služebníka svého Hyruma a pro ně samotné; a nechť služebník můj Joseph zůstane doma, neboť je ho zapotřebí. Zbytek vám ukáží později. Tak jest. Amen.

103 A opět, vpravdě pravím vám, bude-li mi služebník můj "Sidney sloužiti a bude-li rádcem pro služebníka mého Josepha, nechť povstane a vystoupí a zastává úřad povolání svého a pokoří se přede mnou.

104 A obětuje-li pro mne přijatelnou obět a vyznání a zůstane-li s lidem mým, vizte, já, Pán, váš Bůh, jej uzdravím, takže bude uzdraven; a opět pozdvihne hlas svůj na horách a bude "mluvčím před tváří mou.

105 Nechť přijde a usadí rodinu svou v sousedství, v němž přebývá služebník můj Joseph.

106 A nechť při veškerém putování svým pozdvihuje hlas svůj jakoby zvukem pozounu

94a NaS 107:91–92.

PP Vidoucí.

95a NaS 6:28.

b PP Cowdery, Oliver.

97a PP Pokora, pokorný, pokořiti se.

b PP Lest.

c PP Utěšitel.

98a Marek 16:17–18.

PP Dary Ducha.

b PP Uzdravování, uzdravovati.

99 a NaS 84:71–73.

b Ex. 19:4; Iz. 40:31.

103a PP Rigdon, Sidney.

104a Ex. 4:14–16;

2. Nefi 3:17–18;

NaS 100:9–11.

a varuje obyvatele země, aby uprchli před hněvem, jenž přijde.

107 Nechť pomáhá služebníku mému Josephovi, a také nechť služebník můj William Law pomáhá služebníku mému Josephovi učiniti vážné „prohlášení králům země, tak jak jsem vám řekl dříve.

108 Chce-li služebník můj Sidney činiti vůli mou, nechť nestěhuje rodinu svou do „východních zemí, ale nechť změní příbytek jejich, tak jak jsem řekl.

109 Vizte, není vůli mou, aby se snažil najíti bezpečí a útočiště mimo město, které jsem vám určil, a to město „Nauvoo.

110 Vpravdě pravím vám, dokonce nyní, bude-li poslouchati hlas můj, dobře se mu povede. Tak jest. Amen.

111 A opět, vpravdě pravím vám, nechť služebník můj Amos Davies zaplatí podíl do rukou těch, jež jsem určil, aby postavili pohostinný dům, a to Dům Nauvoo.

112 Toto nechť učiní, chce-li míti účast; a nechť poslouchá rady služebníka mého Josepha a pracuje svýma vlastníma rukama, aby mohl získati důvěru lidí.

113 A když prokáže, že je věrný ve všech věcech, jež budou svěřeny do péče jeho, ano, a to v málo věcech, bude učiněn „vládcem nad mnohými;

114 Nechť se tudíž „poníží, aby mohl býti oslaven. Tak jest. Amen.

115 A opět, vpravdě pravím vám, chce-li služebník můj Robert D. Foster býti poslušen hlasu mého, nechť staví dům pro služebníka mého Josepha, podle dohody, kterou s ním učinil, jak mu budou čas od času otevírány dveře.

116 A nechť činí pokání z veškeré pošetilsti své a oděje se „pravou láskou; a ustane činiti zlo a odloží veškeré tvrdé řeči své;

117 A také zaplatí podíl do rukou kvora Domu Nauvoo pro sebe a pro pokolení své po sobě, z pokolení na pokolení;

118 A poslouchá rady služebníků mých Josepha a Hyruma a Williama Lawa a autorit, které jsem povolal, aby položily základ Sionu; a dobře se mu povede na věky věků. Tak jest. Amen.

119 A opět, vpravdě pravím vám, nechť žádný člověk neplatí podíl kvoru Domu Nauvoo, pokud nebude věřícím v Knihu Mormonovu a zjevení, jež jsem vám dal, praví Pán, váš Bůh;

120 Neboť to, co je „více nebo méně než toto, přichází od zlého a bude provázeno prokletím, a ne požehnáním, praví Pán, váš Bůh. Tak jest. Amen.

121 A opět, vpravdě pravím vám, nechť kvorum Domu Nauvoo má spravedlnou odpla-

107 a NaS 124:2–4.
108 a NaS 124:82–83.
109 a PP Nauvoo, stát Illinois (USA).

113 a Mat. 25:14–30.
114 a Mat. 23:12;
NaS 101:42.
116 a Kol. 3:14.

PP Pravá láska.
120 a Mat. 5:37;
NaS 98:7.

tu ve mzdě za veškeré práce své, které činí pro stavbu Domu Nauvo; a necht' mzda jejich je taková, jak se domluví mezi sebou, co se týká ceny její.

122 A necht' každý člověk, jenž platí podíl, nese díl svůj mzdy jejich, musí-li to nezbytně býti, pro podporu jejich, praví Pán; jinak bude pro ně práce jejich považována za podíl na onom domě. Tak jest. Amen.

123 Vpravdě pravím vám, dávám vám nyní "úředníky náležející Kněžství mému, abyste mohli držeti ^bklíče jeho, a to Kněžství, které je podle řádu "Melchisedechova, které je podle řádu Jednorozeného Syna mého.

124 Nejprve vám dávám Hyruma Smitha, aby byl pro vás "patriarchou, aby držel ^bpečetící požehnání církve mé, a to Svatého Ducha "zaslíbení, kterýmž jste "zpečetěni ke dni vykoupení, abyste nemuseli padnouti, nehledě na "hodinu pokušení, jež na vás může přijíti.

125 Dávám vám služebníka svého Josepha, aby byl předsedajícím starším pro celou církev mou, aby byl překladatelem, zjevovatelem, "vidoucím a prorokem.

126 Dávám mu jako rádce služebníka svého Sidneyho Rigdona a služebníka svého Williama Lawa, aby oni mohli

utvořiti kvorum a První předsednictvo, aby přijímali "zjevení pro celou církev.

127 Dávám vám služebníka svého "Brighama Younga, aby byl presidentem cestující rady Dvanácti;

128 Kterýchžto "Dvanáct drží klíče, aby otevírali pravomoc království mého ve čtyřech koutech země, a poté aby ^bposílali slovo mé každému stvoření.

129 Jsou to Heber C. Kimball, Parley P. Pratt, Orson Pratt, Orson Hyde, William Smith, John Taylor, John E. Page, Wilford Woodruff, Willard Richards, George A. Smith;

130 "Davida Pattena jsem ^bvzal k sobě, vizte, kněžství jeho od něj žádný člověk neodnímá; ale, vpravdě pravím vám, jiný může býti určen ke stejnému povolání.

131 A opět, pravím vám, dávám vám "vysokou radu jako úhelný kámen Sionu –

132 Totiž, Samuela Benta, Henryho G. Sherwooda, George W. Harrise, Charlese C. Riche, Thomase Grovera, Newela Knighta, Davida Dorta, Dunbara Wilsona – Seymoura Brunsona jsem vzal k sobě; žádný člověk neodnímá kněžství jeho, ale jiný může býti určen ke stejnému kněžství na jeho místo; a vpravdě pravím vám, necht' služebník můj Aaron Johnson je vysvěcen k tomuto povolání na jeho

123 *a* PP Úřad, úředník.
b PP Klíče kněžství.
c PP Melchisedechovo kněžství.

124 *a* PP Patriarcha, patriarchální.
b PP Pečetění, pečeti.

c NaS 76:53; 88:3–4.
PP Svatý Duch
zaslíbení.
d Efez. 4:30.
e Zjev. 3:10.
125 *a* NaS 21:1.
PP Vidoucí.

126 *a* NaS 90:4–5.
127 *a* PP Young, Brigham.
128 *a* PP Apoštol.
b Marek 16:15.
130 *a* PP Patten, David W.
b NaS 124:19.
131 *a* PP Vysoká rada.

místo – Davida Fullmera, Alpeha Cutlera, Williama Huntingtona.

133 A opět, dávám vám Dona C. Smitha, aby byl presidentem kvora vysokých kněží;

134 Kterýžto obřad je ustanoven k uschopňování těch, již budou určeni stálými presidenty neboli služebníky různých "kůlů do široka rozptýlených;

135 A mohou také cestovati, dají-li tomu přednost, ale spíše jsou vysvěceni jako stálí presidenti; toto je úřad povolání jejich, praví Pán, váš Bůh.

136 Dávám mu Amasu Lymana a Noaha Packarda jako rádce, aby mohli předsedati kvoru vysokých kněží církve mé, praví Pán.

137 A opět, pravím vám, dávám vám Johna A. Hickse, Samuela Williamse a Jesseho Bakera, jejichž kněžstvím je předsedati kvoru "starších, kteréžto kvorum je ustanoveno pro stálé služebníky; nicméně, mohou cestovati, avšak jsou vysvěceni, aby byli stálými služebníky církve mé, praví Pán.

138 A opět, dávám vám Josepha Younga, Josiaha Butterfielda, Daniela Milese, Henryho Herrimana, Zeru Pulsiphera, Leviho Hancocka, Jamese Fostera, aby předsedali kvoru "sedmdesátníků;

139 Kteréžto kvorum je ustanoveno pro cestující starší, aby vydávali svědectví o jménu mém v celém světě, kamkoli je

cestující vysoká rada, apoštolo-
vé moji, pošlou, aby připravovali cestu před tváří mou.

140 Rozdíl mezi tímto kvorem a kvorem starších je, že jedno má neustále cestovati, a to druhé má čas od času předsedati církvím; jedno má zodpovědnost předsedání čas od času, a to druhé nemá žádnou zodpovědnost předsedání, praví Pán, váš Bůh.

141 A opět, pravím vám, dávám vám Vinsona Knighta, Samuela H. Smitha a Shadracha Roundyho, přijme-li to, předsedati "biskupstvu; vědomost o řečeném biskupstvu je vám dána v knize ^bNauka a smlouvy.

142 A opět, pravím vám, Samuela Rolfa a rádce jeho pro kněze, a presidenta učitelů a rádce jeho, a také presidenta jáhnů a rádce jeho, a také presidenta kůlu a rádce jeho.

143 Výše uvedené úřady jsem vám dal, a klíče jejich, jako pomoc a pro řízení, pro dílo služby a "zdokonalování svých svatých.

144 A přikázání dávám vám, abyste zaplnili všechny tyto úřady a "schválili ona jména, která jsem uvedl, anebo je neschválili na generální konferenci mé;

145 A abyste připravili místnosti pro všechny tyto úřady v domě mém, až ho budete stavěti jménu mém, praví Pán, váš Bůh. Tak jest. Amen.

134 a PP Kůl.

137 a NaS 107:11–12,
89–90.

PP Kvorum; Starší.

138 a PP Sedmdesátník.

141 a NaS 68:14; 107:15.

^b PP Nauka a
smlouvy.

143 a Efez. 4:11–14.

144 a NaS 26:2.

PP Všeobecný
souhlas.

ODDÍL 125

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Nauvoov ve státě Illinois v březnu 1841 ohledně Svatých na teritoriu Iowa (History of the Church, 4:311–312).

1–4, *Svatí mají stavěti města a shromážďovati se v kůlech Sionu.*

JAKÁ je vůle Páně ohledně svatých na teritoriu Iowa?

2 Vpravdě, tak praví Pán, pravím vám, jestliže ti, kdož se „nazývají jménem mým a snaží se, aby byli svatými mými, jestliže chtějí činiti vůli mou a zachovávatí přikázání má ohledně sebe, nechť se shromáždí na místech, která jim ukáži skrze služebníka svého Josepha, a stavějí města jménu mému, aby mohli býti připra-

veni na to, co je v zásobě pro čas, jenž přijde.

3 Nechť postaví město jménu mému na území naproti městu Nauvoov a nechť je pojmenováno jménem „Zarahemla.

4 A nechť všichni ti, kdož přicházejí z východu a západu a severu a jihu, již mají přání v něm přebývatí, se v něm ujmou dědictví svého, a také ve městě „Nashville nebo ve městě Nauvoov a ve všech ^bkůlech, které jsem určil, praví Pán.

ODDÍL 126

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v domě Brigham Younga, v Nauvoov ve státě Illinois 9. července 1841 (History of the Church, 4:382). V této době byl Brigham Young presidentem Kvora dvanácti apoštolů.

1–3, *Brigham Young je chválen za svou práci a je uvolněn z budoucích cest za hranice.*

DRAHÝ a milovaný bratře „Brighame Youngu, vpravdě tak praví Pán tobě: Služebníče můj Brighame, není již požadováno z ruky tvé, abys opouštěl rodinu svou jako v časech minu-

lých, neboť oběť tvá je pro mne přijatelná.

2 Viděl jsem tvou „práci a námahu při putováních pro jméno mé.

3 Tudíž přikazuji ti, abys posílal slovo mé za hranice a věnoval zvláštní péči „rodině své od této doby nadále a na věky. Amen.

125 2a PP Ježíš Kristus –
Vzítí jméno Ježíše
Krista na sebe.
3a PP Zarahemla.

4a TJ. Nashville v kraji
Lee ve státě Iowa.
b PP Kůl.

126 1a PP Young, Brigham.

2a PP Skutky.
3a PP Rodina.

ODDÍL 127

List Josepha Smitha, Proroka, Svatým posledních dnů v Nauvo v státě Illinois obsahující pokyny ohledně křtu za mrtvé, datovaný v Nauvo 1. září 1842 (History of the Church, 5:142–144).

1–4, Joseph Smith jása v pronásledování a soužení; 5–12, Musejí býti vedeny záznamy týkající se křtů za mrtvé.

PONĚVADŽ mi Pán zjevil, že moji nepřátelé, jak v Missouri, tak v tomto státě, mne opět pronásledují; a poněvadž mne pronásledují bez „příčiny a nemají na své straně ani nejmenší nástin nebo zdání spravedlnosti neboli práva ohledně připravení prosazování svých obžalob proti mně; a poněvadž všechny jejich nároky jsou založeny na falši nejčernějšího zabarvení, pokládal jsem za nutné a za moudrost v sobě, abych opustil toto místo na krátké období, pro své vlastní bezpečí a bezpečí tohoto lidu. Chtěl bych říci všem těm, se kterými mám obchodní vztahy, že jsem předal své záležitosti zmocněncům a referentům, již budou vyřizovati veškeré obchodní záležitosti pohotovým a správným způsobem a budou hleděti, aby veškeré mé dluhy byly smazávány v patřičném čase použitím majetku nebo jinak, jak případ může vyžadovati nebo jak okolnosti mohou dovoliti. Až se dovím, že se

bouře zcela přehnala, potom se k vám opět vrátím.

2 A co se týče „nebezpečnosti, jimiž jsem povolán projíti, zdají se mi jako maličkost, poněvadž^b závist a hněv člověka byly mým stálým údělem po všechny dny mého života; a z jakého důvodu, to se zdá záhadné, pokud jsem nebyl^c ustanoven před založením světa pro nějaký dobrý účel nebo zlý, vy si můžete zvoliti, jak to nazýváte. Posuďte sami. Bůh zná všechny tyto věci, zda je dobrý nebo zlý. Ale nicméně, hluboká voda je to, v čem jsem zvyklý plavati. To vše se mi stalo druhou přirozeností; a cítím jako Pavel, jásatⁱ v „soužení; neboť k tomuto dni mne Bůh mých otců z nich všech vysvobozoval a bude mne vysvobozovati od nynějška nadále; neboť vizte a hleďte, zvítězím nad všemi svými nepřáteli, neboť Pán Bůh to pravil.

3 Necht' se všichni svatí radují, tudíž, a jsou nesmírně veselí; neboť izraelský „Bůh je jejich Bůh a on vyměří na hlavu všech jejich utlačitelů spravedlnou odměnu odplaty.

4 A opět, vpravdě tak praví Pán: Necht' práce na „chrámu

127 1a Job 2:3;
Mat. 5:10–12;
1. Petr. 2:20–23.
2a Žalmy 23:1–6.

pp Pronásledování,
pronásledovati.
b pp Záviděti, závist.
c pp Předustanovení.

d 2. Kor. 6:4–5.
3a 3. Nefi 11:12–14.
pp Protivenství.
4a NaS 124:55.

mém a veškeré práce, které jsem vám určil, pokračují a neustávají; a nechť ^bpíle vaše a vytrvalost vaše a trpělivost a práce vaše jsou zdvojnásobeny, a neztratíte nikterak odměnu svou, praví Pán zástupů. A budou-li vás ^cpronásledovati, tak pronásledovali proroky a spravedlivé muže, již byli před vámi. Za všechno toto je odměna v nebi.

5 A opět, dávám vám slovo ve vztahu ke ^akřtu za ^bmrtvé vaše.

6 Vpravdě tak praví Pán vám ohledně mrtvých vašich: Když je kdokoli z vás ^akřtěn za mrtvé vaše, nechť je ^bzapisovatel a nechť je očitým svědkem křtů vašich; nechť slyší ušima svýma, aby mohl svědčiti v pravdě, praví Pán;

7 Aby, ohledně veškerého znamenávání vašeho, to mohlo být ^azaznamenáno v nebi; aby, cokoli ^bsvážete na zemi, mohlo být svázáno v nebi; aby, cokoli rozvážete na zemi, mohlo být rozvázáno v nebi;

8 Neboť brzy na zemi ^aznovuzřídím mnoho věcí týkajících se ^bkněžství, praví Pán zástupů.

9 A opět, nechť veškeré ^azáznamy jsou vedeny řádně, aby mohly být uloženy do archivů svatého chrámu mého, aby byly chovány v paměti z pokolení na pokolení, praví Pán zástupů.

10 Chci říci všem svatým, že jsem si přál s nesmírně velikým přáním, abych je o příštím sabbatu oslovil ze stupínku ve věci křtu za mrtvé. Ale poněvadž není v moci mé, abych tak učinil, budu psáti čas od času o oné věci slovo Páně a budu vám ho posílati poštou, a také o mnoha dalších věcech.

11 Nyní pro tuto chvíli končím svůj dopis, pro nedostatek času; neboť nepřítel je ve střehu, a jak Spasitel pravil, ^akníže tohoto světa přichází, ale nemá nic na mně.

12 Vizte, mou modlitbou k Bohu je, abyste vy všichni mohli být spaseni. A podepisuji se jako váš služebník v Pánu, prorok a ^avidoucí Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

JOSEPH SMITH.

ODDÍL 128

List Josepha Smitha, Proroka, Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů obsahující další pokyny ohledně křtu za mrtvé, datovaný v Nauvoov ve státě Illinois 6. září 1842 (History of the Church, 5:148–153).

4b PP Píle.

c PP Pronásledování, pronásledovati.

5a PP Křest, křtiti – Křest za mrtvé.

b PP Spasení pro mrtvé.

6a 1. Kor. 15:29;

NaS 128:13, 18.

b NaS 128:2–4, 7.

7a PP Kniha života.

b PP Pečetění, pečeti.

8a PP Znovuzřízení

evangelia.

b PP Melchisedechovo

kněžství.

9a NaS 128:24.

11a Jan 14:30;

PJS, Jan 14:30.

PP Dábel.

12a NaS 124:125.

PP Vidoucí.

1–5, *Místní a hlavní zapisovatelé musejí potvrditi skutečnost křtu za mrtvé*; 6–9, *Jejich záznamy jsou závazné a zaznamenané na zemi a na nebi*; 10–14, *Křtící nádrž je podobenstvím hrobu*; 15–17, *Eliáš znovuzřídil moc týkající se křtu za mrtvé*; 18–21, *Všechny klíče, moci a pravomoci minulých dispensací byly znovuzřízeny*; 22–25, *Radostné a slavné zvěsti jsou vyhlášeny pro žijící i mrtvé*.

JAK jsem vám uvedl v dopise svém, dříve než jsem opustil místo své, že vám budu čas od času psáti a dávatí vám informace ve vztahu k mnoha věcem, pokračuji nyní ve věci "křtu za mrtvé, poněvadž ona věc, zdá se, zaměstnává mysl mou a dotýká se pocitů mých nejsilněji, od doby, kdy jsem pronásledován nepřáteli svými.

2 Napsal jsem vám několik slov zjevení ohledně zapisovatele. Měl jsem několik dalších myšlenek ve vztahu k této záležitosti, které nyní potvrzuji. To je, v předchozím dopise mém bylo oznámeno, že má býti "zapisovatel, jenž má býti očitým svědkem, a také aby slyšel ušima svýma, aby mohl učiniti záznam v pravdě před Pánem.

3 Nyní, ve vztahu k této záležitosti, bylo by velmi obtížné pro jednoho zapisovatele, aby byl přítomen v každém čase a aby plnil veškeré zodpovědnosti. Aby se odstranila tato nesnáze, může býti v každém sboru ve městě určen zapisovatel, jenž

je dobře schopen zapisovati přesné zápisy; a nechť je velmi svědomitý a přesný v zapisování celého postupu, potvrzuje v záznamu svém, že viděl očima svýma a slyšel ušima svýma, udáváje data a jména a tak dále a průběh celé činnosti; jmenuje také asi tři jednotlivce, již jsou přítomni, jsou-li nějakí přítomni, kteří mohou v kterémkoli čase, když jsou předvoláni, toto potvrditi, aby ústy dvou nebo tří "svědků každé slovo mohlo býti utvrzeno.

4 Dále, nechť je hlavní zapisovatel, jemuž tyto další záznamy mohou býti předávány, jsouce doprovázeny potvrzeními nad jejich vlastními podpisy potvrzujícími, že záznam, jež učinili, je pravdivý. Potom hlavní církevní zapisovatel může zanést tento záznam do hlavní církevní knihy s potvrzeními a všemi doprovodnými svědectvími, se svým vlastním prohlášením, že v pravdě věří výše uvedenému prohlášení a záznamům, že jsou pravdivé, podle své znalosti celkového charakteru a ustanovení těchto mužů církvi. A když je toto učiněno v hlavní církevní knize, záznam bude právě tak svatý a bude potvrzovati obřad právě tak, jako by to byl viděl očima svýma a slyšel ušima svýma a učinil o tom záznam v hlavní církevní knize.

5 Můžete si myslet, že tento řád věcí je velmi podrobný; ale dovolte mi, abych vám řekl, že

je to pouze naplnění vůle Boží skrze přízpůsobení se obřadu a přípravě, kterou Pán ustanovil a připravil před založením světa pro ^aspasení mrtvých, již zemřou bez ^bpoznání evangelia.

6 A dále, chci vám připomenouti, že Jan Zjevovatel hloubal právě o této věci ve vztahu k mrtvým, když oznamoval to, co najdete zaznamenáno ve Zjevení 20:12 – *A viděl jsem mrtvé, malé i veliké, státi před Bohem; a knihy byly otevřeny; a další kniha byla otevřena, což je kniha života; a mrtví byli souzeni z oněch věcí, jež byly zapsány v knihách, podle skutků svých.*

7 V tomto citátu shledáte, že knihy byly otevřeny; a další kniha byla otevřena, což byla ^aknihy života; ale mrtví byli souzeni z oněch věcí, které byly zapsány v knihách, podle skutků svých; následkem toho knihy, o nichž se mluví, musejí býti knihy, které obsahovaly záznam o jejich skutcích a týkají se ^bzáznamů, jež jsou vedeny na zemi. A kniha, která byla knihou života, je záznam, jenž je veden v nebi; zásada, odpovídající přesně nauce, která je vám přikazována ve zjevení obsaženém v dopise, jež jsem vám napsal předtím, než jsem opustil místo své – aby, ohledně veškerého zaznamenávání vašeho, to mohlo býti zaznamenáno v nebi.

8 Nyní, podstata tohoto obřadu spočívá v ^a“moci kněžství, skrze zjevení Ježíšem Kristem, v níž je dáno, že cokoli svázete na zemi, bude ^bsvázáno v nebi, a cokoli rozvázete na zemi, bude rozvázáno v nebi. Neboli jinými slovy uplatníme-li jiný pohled na překlad, cokoli zaznamenáte na zemi, bude zaznamenáno v nebi, a cokoli nezaznamenáte na zemi, nebude zaznamenáno v nebi; neboť z těch knih budou mrtví vaši souzeni, podle svých vlastních skutků, ať se již oni sami podrobili ^cobřadu ve své vlastní *propria persona*, nebo prostřednictvím svého vlastního zástupce, podle obřadu, který Bůh připravil pro ^dspasení jejich před založením světa, podle záznamů, jež vedli ohledně mrtvých svých.

9 Některým se může zdáti, že to je velmi odvážná nauka, o níž mluvíme – moc, která zaznamenává neboli svazuje na zemi a svazuje na nebi. Nicméně, za všech věků světa, kdykoli Pán dal ^a“dispensaci kněžství které-mukoli muži skutečným zjevením, nebo jakékoli skupině mužů, tato moc byla vždy předána. Tudíž, cokoli tito muži učinili v ^bpravomoci, ve jménu Páně, a učinili to pravdivě a věrně a vedli o tom správný a věrný záznam, stalo se to zákonem na zemi i v nebi a nemohlo to býti zrušeno, podle ustanovení

5a PP Spasení pro mrtvé.
b 1. Petr. 4:6.
7a Zjev. 20:12;
NaS 127:6–7.

PP Kniha života.
b NaS 21:1.
8a PP Kněžství; Moc.
b PP Pečetění, pečetiti.

c PP Obřady.
d PP Spasení pro mrtvé.
9a PP Dispensace.
b PP Pravomoc.

velikého ‘Jehovy. Toto jsou věrná slova. Kdo to může slyšeti?

10 A opět, jako příklad, Matouš 16:18, 19: *A já také pravím tobě, že ty jsi Petr a na této skále zbuduji církev svou; a brány pekelné ji nepřemohou. A dám ti klíče království nebeského: a cokoli svážeš na zemi, bude svázáno v nebi; a cokoli rozvážeš na zemi, bude rozvázáno v nebi.*

11 Nyní veliké a nejvyšší tajemství celé záležitosti a *summum bonum* celé věci, jež leží před námi, spočívá v získání moci Svätého kněžství. Pro toho, komu jsou tyto ‘klíče dány, není žádná obtíž získati poznání skutečností ve vztahu ke ^bspasení dětí lidských, jak pro mrtvé, tak také pro žijící.

12 V tom je ‘sláva a ^bčest a ‘nesmrtelnost a věčný život – Obřad křtu vodou, býti do ní ‘ponořen, aby to odpovídalo podobnosti mrtvých, aby jedna zásada mohla býti v souladu s druhou; býti ponořen do vody a vyjítí z vody je v podobnosti vzkříšení mrtvých při vyjítí z hrobu jejich; tudíž, tento obřad byl ustanoven, aby tvořil spojitost s obřadem křtu za mrtvé, jsa v podobnosti mrtvých.

13 Následkem toho byla zřízena ‘křticí nádrž jako ^bpodobnost hrobu a bylo přikázáno, aby byla pod místem, kde jsou žijící zvyklí se shromažďovati, aby se rozlišili žijící a mrtví a

aby všechny věci mohly míti podobnost svou a aby mohly býti v souladu jedna s druhou – to, co je pozemské, odpovídající tomu, co je nebeské, jak oznámil Pavel, 1. Korintským 15:46, 47 a 48:

14 *Avšak to nebylo první, co je duchovní, ale to, co je přirozené; a potom to, co je duchovní. První člověk je ze země, zemský; druhý člověk je Pán z nebe. Jako je zemský, takoví jsou také ti, již jsou zemští; a jako je nebeský, takoví jsou také ti, již jsou nebeští. A jako jsou záznamy na zemi ve vztahu k mrtvým vašim, které jsou pravdivě učiněny, tak také jsou záznamy v nebi. Toto, tudíž, je ta ‘pečetící a svazující moc a, v jednom smyslu slova, ^bklíče království, které spočívají v klíči ‘poznání.*

15 A nyní, moji vroucně milovaní bratří a sestry, dovolte mi, abych vás ujistil, že toto jsou zásady ve vztahu k mrtvým a žijícím, jež se nemohou lehkovážně přejíti, co se týká spasení našeho. Neboť ‘spasení jejich je nutné a nezbytné pro spasení naše, jak Pavel praví ohledně otců – že oni bez nás nemohou býti učiněni ^bdokonalými – ani my nemůžeme bez mrtvých svých býti učiněni dokonalými.

16 A nyní, ve vztahu ke křtu za mrtvé, dám vám další citát

9c PP Jehova.
11a PP Klíče kněžství.
b PP Spasení.
12a PP Sláva.
b PP Ctítí.
c PP Nesmrtelnost,

nesmrtelný.
d PP Křest, křtítí –
Křest ponořením.
13a NaS 124:29.
b PP Symbolika.
14a PP Pečetění, pečetiti.

b PP Klíče kněžství.
c PJS, Lukáš 11:53.
15a PP Spasení pro mrtvé.
b Židům 11:40.
PP Dokonalý.

Pavla, 1. Korintským 15:29: *Jinak co budou činiti ti, kteří jsou křtěni za mrtvé, jestliže mrtví vůbec nevstávají? Proč jsou potom křtěni za mrtvé?*

17 A opět, ve spojení s tímto citátem vám dám citát od jednoho z proroků, jenž měl oči své upnuty na „znovuzřízení kněžství, na slávy, jež budou zjeveny v posledních dnech, a obzvláště na tuto nejslavnější ze všech věcí přináležející k věčnému evangeliu, totiž na křest za mrtvé; neboť Malachiáš praví, poslední kapitola, verše 5. a 6.: *Vizte, pošlu vám ^bEliáše, proroka, před příchodem velikého a hrozného dne Páně; A on obrátí srdce otců k dětem a srdce dětí k otcům jejich, abych nepřišel a nestihl zemi prokletím.*

18 Mohl jsem k tomuto podati „jasnější překlad, ale je to dostatečně jasné, aby to vyhovělo záměru mému tak, jak stojí. Je postačující vědět, v tomto případě, že země bude stižena prokletím, pokud nebude stmelující ^bčlánek nějakého druhu nebo jiného mezi otcí a dětmi, ohledně nějaké věci nebo jiné – a vizte, co je onou věcí? Je to „křest za mrtvé. Neboť my bez nich nemůžeme být učiněni dokonalými; ani oni bez nás

nemohou být učiněni dokonalými. Ani nemohou oni, ani nemůžeme my být učiněni dokonalými také bez těch, kdož zemřeli v evangeliu; neboť je nutné při uvádění ^ddispensace plnosti časů, kterážto dispensace nyní počíná být uváděna, aby úplné a naprosté a dokonalé spojení a stmelení dispensací a klíčů a mocí a sláv nastalo a bylo zjeveno ode dnů Adamových až do nynější doby. A nejen toto, ale ony věci, které nikdy nebyly zjeveny od ^ezaložení světa, ale byly uchovávány skryty před moudrymi a rozvážnými, budou zjeveny ^fnemluvnatům a kojencům v této dispensaci plnosti časů.

19 Nyní, co slyšíme v evangeliu, které jsme obdrželi? Hlas veselí! Hlas milosrdenství z nebe; a hlas ^apravdy ze země; radostné zvěsti pro mrtvé; hlas veselí pro žijící a mrtvé; radostné ^bzvěsti veliké radosti. Jak krásné na horách jsou ^cnohy těch, již přinášejí radostné zvěsti o dobrých věcech a již praví Sionu: *Viz, Bůh tvůj vládne!* Jako ^drosa Karmelu, tak na ně bude sestupovati poznání Boží!

20 A opět, co slyšíme? Radostné zvěsti z ^aKumory! ^bMoroni, anděl z nebe, oznamující

17a PP Znovuzřízení evangelia.
b 3. Nefi 25:5–6;
NaS 2:1–3; 110:13–16.
PP Eliáš.

18a JS–Ž 1:36–39.

b PP Obřady –
Zástupný obřad;
Rodokmen.

c NaS 124:28–30;
127:6–7.

d PP Dispensace.

e NaS 35:18.

f Mat. 11:25;

Lukáš 10:21;

Alma 32:23.

19a Žalmy 85:11–12.

b Lukáš 2:10.

c Iz. 52:7–10;

Mos. 15:13–18;

3. Nefi 20:40.

d Deut. 32:2;

NaS 121:45.

20a JS–Ž 1:51–52.

PP Kumora, pahorek.

b PP Moroni, syn

Moromonův.

naplnění proroků – ‘knihu, která bude zjevena. Hlas Páně v pustině u ^dFayette, kraj Seneca, oznamující tři svědky, již mají ‘svědčítí o knize! Hlas ^fMichala na březích Susquehanny odhalujícího ďábla, když se ukázal jako anděl ^ssvětla! Hlas ^hPetra, Jakuba a Jana v pustině mezi Harmony, kraj Susquehanna, a Colesville, kraj Broome, u řeky Susquehanna, oznamující, že oni vlastní ⁱklíče království a dispensace plnosti časů!

21 A opět, hlas Boží ve světnici starého ^ootce Whitmera ve Fayette, kraj Seneca, a v různých dobách a na rozličných místech při veškerých putováních a soužněních této Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů! A hlas Michala, archanděla; hlas ^bGabriela a ^cRafaela a rozličných ^dandělů, od Michala neboli ^eAdama až do nynější doby, oni všichni oznamují svou ^fdispensaci, svá práva, své klíče, své pocty, svou majestátnost a slávu a moc svého kněžství; dávající řádku za řádkou, ^gpředpis za předpisem; tu trochu a tam trochu; dávající nám útěchu skrze prohlašování toho, co přijde, utvrzující ^hnaději naši!

22 Bratří, nepůjdeme dál v tak veliké věci? Jděte kupředu, a ne zpátky. Odvahu, bratří; a dál, dál k vítězství! Nechť se srdce vaše raduje a je nesmírně radostné. Nechť země propukne v ^zzpěv. Nechť mrtví pronášejí chorály věčné chvály Králi ^bImmanuelovi, jenž ustanovil, dříve než byl svět, to, co nám umožní ^vvykoupiti je z ^dvězení jejich; neboť vězňové půjdou svobodní.

23 Nechť ^ahory jásají radostí, a vy, všechna údolí, volejte hlasitě; a vy, všechna moře a souše, mluvte o divech svého Věčného Krále! A vy, řeky a potoky a pramínky, plyňte dolů s veselím. Nechť lesy a všechny stromy polní chválí Pána; a vy, pevné ^bskály, plačte radostí! A nechť slunce, měsíc a ^hhvězdy jitrní zpívají společně a nechť všichni synové Boží jásají radostí! A nechť věčná stvoření oznamují jméno jeho na věky věků! A opět já pravím, jak slavný je hlas, jenž slyšíme z nebe, hlásající do uší našich slávu a spasení a čest a ^dnesmrtelnost a ^evěčný život; království, knížectví a moci!

24 Vizte, veliký ^aden Páně je

20c Iz. 29:4, 11–14;
2. Nefi 27:6–29.
pp Kniha
Mormonova.
d pp Fayette, stát New
York (USA).
e NaS 17:1–3.
f NaS 27:11.
pp Adam.
g 2. Kor. 11:14.
h NaS 27:12.
i pp Klíče kněžství.

21a TJ. Peter Whitmer st.
b pp Gabriel.
c pp Rafael.
d pp Anděl.
e NaS 107:53–56.
f pp Dispensace.
g Iz. 28:10.
h pp Doufati, naděje.
22a Iz. 49:13.
b Iz. 7:14; Alma 5:50.
pp Immanuel.
c pp Vykoupení,

vykoupěný,
vykoupiti.
d Iz. 24:22;
NaS 76:72–74.
23a Iz. 44:23.
b Lukáš 19:40.
c Job 38:7.
d pp Nesmrtelnost,
nesmrtelný.
e pp Věčný život.
24a pp Druhý příchod
Ježíše Krista.

na dosah; a kdo může ^bsnést den příchodu jeho, a kdo může obstát, až se ukáže? Neboť on je jako ^coheň tavičův a jako mýdlo běličovo; a usedne jako ^dtavič a čistič stříbra a přečistí syny ^eLéviový a vyčistí je jako zlato a stříbro, aby mohli Pánovi obětovati ^foběť ve spravedlivosti. Obětujeme, tudíž, jako církve a lid, a jako Svátí posledních dnů, Pánovi oběť ve spravedlivosti; a předložme v svatém

chrámu jeho, až bude dokončen, knihu obsahující ^gzáznamy o mrtvých svých, která bude hodna veškerého přijetí.

25 Bratří, mám vám toho mnoho co říci ohledně této věci, ale nyní pro tuto chvíli skončím a budu pokračovati v této věci jindy. Jsem, jako vždy, pokorným služebníkem vaším a nikdy se neodklánějícím přítelem,

JOSEPH SMITH.

ODDÍL 129

Pokyny dané Josephem Smithem, Prorokem, v Nauvoo ve státě Illinois 9. února 1843, oznamující tři hlavní klíče, kterými může být rozpoznána správná povaha sloužících andělů a duchů (History of the Church, 5:267).

1–3, *V nebi jsou jak vzkříšená, tak duchovní těla; 4–9, Jsou dány klíče, jimiž mohou být rozpoznáni poslové zpoza závoje.*

V ^aNEBI jsou dva druhy bytostí, totiž: ^bAndělé, kteří jsou ^cvzkříšenými bytostmi, majícími tělo z masa a kostí –

2 Na příklad Ježíš řekl: *Dotýkejte se mne a vizte, neboť duch ^amasa a kostí nemá, jako vidíte, že já mám.*

3 Za druhé: ^aduchové ^bspravedlných lidí učinění dokonalými, ti, kdož nejsou vzkříšeni, ale dědí stejnou slávu.

4 Když přichází posel řka, že

má poselství od Boha, nabídní mu ruku svou a požádej ho, aby si s tebou potřásl rukou.

5 Je-li andělem, učiní tak a ty budeš cítiti ruku jeho.

6 Je-li duchem spravedlného člověka učiněného dokonalým, přijde ve slávě své; neboť to je jediný způsob, jakým se může ukázati –

7 Požádej ho, aby si s tebou potřásl rukou, ale on se nepohne, protože to je v rozporu s řádem nebe, aby spravedlný člověk klamal; ale přesto poselství své předá.

8 Je-li to ^aďábel jako anděl světla, když ho požádáš, aby ti

24b Mal. 3:1–3.

c 3. Nefi 24:2–3.

pp Země – Očištění země.

d Zach. 13:9.

e Deut. 10:8;

NaS 13:1; 124:39.

f NaS 84:31.

pp Oběť.

g NaS 127:9.

pp Rodokmen.

129 1a pp Nebe.

b pp Anděl.

c pp Vzkříšení.

2a Lukáš 24:39.

3a pp Duch.

b Židům 12:23;
NaS 76:69.

8a 2. Kor. 11:14;

2. Nefi 9:9.

potřásl rukou, nabídne ti ruku svou a ty nebudeš cítiti nic; můžeš ho tudíž odhaliti.

9 Toto jsou tři hlavní klíče, jimiž můžeš rozeznávat, zda je jakékoli přísľuhování od Boha.

ODDÍL 130

Různé pokyny dané Josephem Smithem, Prorokem, v Ramusu ve státě Illinois 2. dubna 1843 (History of the Church, 5:323–325).

1–3, *Otec a Syn se mohou lidem osobně ukázati; 4–7, Andělé přebývají v celestiální sféře; 8–9, Celestiální země bude velikým Urimem a Thumimem; 10–11, Bílý kámen je dán všem, kdož vstupují do celestiálního světa; 12–17, Znalost času druhého příchodu je před Prorokem zadržena; 18–19, Inteligence získaná v tomto životě povstává s námi při vzkříšení; 20–21, Veškerá požeňování přicházejí poslušností zákona; 22–23, Otec a Syn mají tělo z masa a kostí.*

Až se Spasitel ^aukáže, bude-me ho viděti takového, jaký je. Uvidíme, že je ^bčlověk jako my.

2 A totéž společenství, které existuje mezi námi zde, bude existovati mezi námi tam, pouze bude spojeno s ^avěčnou slávou, z kteréžto slávy se nyní netěšíme.

3 Jan 14:23 – Projevení se ^aOtce a ^bSyna v onom verši je osobní ^cprojevení; a představa,

že Otec a Syn ^ddlí v lidském srdci, je starý sektářský názor a je falešný.

4 V odpověď na otázku – Není počítán ^ačas Božího, času andělů, času proroků a času člověka podle planety, na které přebývají?

5 Já odpovídám, ano. Ale nejsou žádní ^aandělé, kteří slouží této zemi, kromě těch, již k ní náležejí nebo náleželi.

6 Andělé nepřebývají na planetě podobné této zemi;

7 Ale přebývají v přítomnosti Boží, na kouli podobné ^amoři skla a ^bohně, kde jsou pro jejich slávu proječovány všechny věci, minulé, přítomné a budoucí, a jsou neustále před Pánem.

8 Místo, kde Bůh přebývá, je veliký ^aUrim a Thumim.

9 Tato ^azemě, ve svém posvěceném a nesmrtelném stavu, bude učiněna podobnou křišťálu a bude Urimem a Thumimem pro obyvatele, kteří na ní dlí, skrze

130 1a 1. Jan. 3:2;
Moroni 7:48.
pp Druhý příchod
Ježíše Krista.
b Lukáš 24:36–40.
2a pp Celestiální sláva.
3a pp Bůh, Božstvo –
Bůh Otec.
b pp Bůh, Božstvo –

Bůh Syn.
c NaS 93:1.
d NaS 130:22.
pp Bůh, Božstvo.
4a 2. Petr. 3:8;
Abr. 3:4–10;
viz také faksimile č.
2, obrázek 1, v knize
Abrahamově.

5a pp Anděl.
7a Zjev. 4:6; 15:2.
b Iz. 33:14;
NaS 132:1–3.
8a pp Urim a Thumim.
9a NaS 77:1.
pp Země – Konečný
stav země.

niž všechny věci týkající se nižšího království nebo všech království nižšího řádu budou projeveny těm, kteří na ní dlí; a tato země bude Kristova.

10 Potom se bílý kámen zmíněný ve Zjevení 2:17 stane Urimem a Thumimem pro každého jednotlivce, jenž jej obdrží, skrze nějž věci týkající se vyššího řádu království budou oznámeny;

11 A "bílý kámen je dán každému z těch, kdož přicházejí do celestiálního království, na němž je napsáno nové ^bjméno, jež žádný člověk nezná, leda ten, kdo ho dostává. Nové jméno je klíčové slovo.

12 Prorokuji, ve jménu Pána Boha, že počátek "obtíží, které způsobí mnoho krveprolití před příchodem Syna Muže, bude v ^bJižní Karolíně.

13 To může pravděpodobně povstati skrze otázku otroků. Toto mi oznámil hlas, zatímco jsem se v této věci horlivě modlil, 25. prosince 1832.

14 Jednou jsem se velmi horlivě modlil, abych poznal čas "příchodu Syna Muže, když jsem uslyšel hlas oznamovati následující:

15 Josephe, synu můj, budeš-li žítí, dokud ti nebude osmdesát pět let, uvidíš tvář Syna Muže;

tudíž, nechť toto postačí a neobtěžuj mne více v této záležitosti.

16 Byl jsem takto ponechán, ja neschopen rozhodnouti, zda se tento příchod týká počátku milénia, nebo nějakého dřívějšího projevení, nebo zda zemřu, a tak uvidím jeho tvář.

17 Věřím, že příchod Syna Muže nebude o nic dříve než v onom čase.

18 Jakéhokoli základu "intelligence dosáhneme v tomto životě, ten povstane s námi při ^bvzkříšení.

19 A získá-li nějaká osoba více "poznání a intelligence v tomto životě skrze svou ^bpíli a "poslušnost než jiná, bude mítí právě tak velikou ^dvýhodu ve světě, který přijde.

20 Je "zákon, neodvolatelně ustanovený v nebi ^bpřed založením tohoto světa, na němž jsou všechna "požehnání založena –

21 A když získáme jakékoli požehnání od Boha, je to skrze poslušnost onoho zákona, na němž je založeno.

22 "Otec má ^btělo z masa a kostí tak hmatatelné jako lidské; Syn také; ale "Duch Svatý nemá tělo z masa a kostí, ale je bytostí Ducha. Kdyby tomu tak nebylo, Duch Svatý by v nás nemohl dlíti.

11a Zjev. 2:17.

b Iz. 62:2.

12a NaS 38:29; 45:63.

b NaS 87:1–5.

14a PP Druhý příchod

Ježíše Krista.

18a PP Intelligence.

b PP Vzkříšení.

19a PP Poznání, znalost.

b PP Píle.

c PP Poslouchati,
poslušnost, poslušný.

d Alma 12:9–11.

20a NaS 82:10.

b PP Předsmrtný
život.

c Deut. 11:26–28;

NaS 132:5.

PP Požehnání,
požehnaný,
požehnatí.

22a PP Bůh, Božstvo.

b Skut. 17:29.

c PP Duch Svatý.

23 Člověk může "Ducha Svatého přijmouti a on může

na něj sestoupiti, a nezůstati s ním.

ODDÍL 131

Pokyny od Josepha Smitha, Proroka, dané v Ramusu ve státě Illinois 16. a 17. května 1843 (History of the Church, 5:392–393).

1–4, *Celestiální manželství je nezbytné pro oslavení v nejvyšším nebi; 5–6, Je vysvětleno, jak jsou lidé zpečetěni k věčnému životu; 7–8, Veškerý duch je hmota.*

V "CELESTIÁLNÍ slávě jsou tři nebesa neboli stupně;

2 A aby člověk získal "nejvyšší, musí vstoupiti do tohoto řádu kněžství [znamenajícího novou a věčnou smlouvu ^bmanželství];

3 A jestliže tak neučiní, nemůže ho získati.

4 Může vstoupiti do jiného, ale to je konec jeho království; nemůže míti "rozzrůstání.

5 (17. května 1843.) Jistější slovo "proroctví znamená poznání člověka, že je ^bzpečetěn k "věčnému životu skrze zjevení a ducha proroctví, skrze moc Svatého kněžství.

6 Pro člověka je nemožné, aby byl "spasen v ^bnevědomosti.

7 Není žádná taková věc jako nehmotná hmota. Veškerý "duch je hmota, ale je jemnější neboli čistší a může býti rozeznán pouze ^bčistšíma očima;

8 Nemůžeme ho viděti; ale až bude naše tělo očištěno, uvidíme, že on je zcela hmota.

ODDÍL 132

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Nauvoov ve státě Illinois zaznamenané 12. července 1843, týkající se nové a věčné smlouvy, zahrnující věčnost manželské smlouvy a také pluralitu manželek (History of the Church, 5:501–507). I když zjevení bylo zaznamenáno v roce 1843, z dějepisných záznamů je zřejmé, že nauky a zásady obsažené v tomto zjevení byly Prorokovi známy od roku 1831.

1–6, *Oslavení je získáno skrze novou a věčnou smlouvu; 7–14, Jsou uvedeny požadavky a podmínky oné smlouvy; 15–20, Celestiální*

manželství a pokračování rodinné jednotky umožňuje lidem, aby se stali bohy; 21–25, Těsná a úzká cesta vede k věčným životům;

23a PP Dar Ducha Svatého.

131 1a NaS 76:70.

PP Celestiální sláva.

2a NaS 132:5–21.

PP Oslavení.

b PP Manželství, vdávati se, ženiti se –

Nová a věčná smlouva manželství.

4a NaS 132:16–17.

5a 2. Petr. 1:19.

PP Povolání a vyvolení.

b NaS 68:12; 88:4.

PP Pečetění, pečeti.

c PP Věčný život.

6a PP Spasení.

b NaS 107:99–100.

7a PP Duch.

b NaS 76:12; 97:16;

Mojž. 1:11.

26–27, *Je dán zákon ohledně rouhání proti Duchu Svatému*; 28–39, *Zaslíbení věčného rozrůstání a oslavení jsou činěna prorokům a Svatým za všech věků*; 40–47, *Josephu Smithovi je dána moc svažovati a pečetiti na zemi a v nebi*; 48–50, *Pán na něj pečeti jeho oslavení*; 51–57, *Emma Smithová dostává radu, aby byla věrná a pravdivá*; 58–66, *Jsou uvedeny zákony řídící pluralitu manželék.*

V PRAVDĚ, tak praví Pán tobě, služebníče můj Josephu, že poněvadž ses dotazoval z ruky mé, abys věděl to a porozuměl tomu, jak jsem já, Pán, ospravedlnil služebníky své Abrahama, Izáka a Jákoba, podobně jako Mojžíše, Davida a Šalomouna, služebníky své, ohledně zásady a nauky týkající se toho, že měli mnoho "manželek a souložnic –

2 Viz a hled', já jsem Pán, tvůj Bůh, a odpovím ti ohledně této záležitosti.

3 Tudíž, "připrav srdce své, abys přijal pokyny, které ti brzo dám, a byl jich poslušen; neboť všichni ti, jimž byl tento zákon zjeven, ho musejí býti poslušní.

4 Neboť viz, zjevují vám novou a věčnou "smlouvu; a nebudete-li se řídit touto smlouvou, potom jste ^bzatraceni; neboť nikdo nemůže ^czavrhnouti tuto

smlouvu a mítí dovoleno vstoupiti do slávy mé.

5 Neboť všichni, kteří chtějí mítí "požehnání z rukou mých, se budou řídití ^bzákonem, jenž byl určen pro ona požehnání, a podmínkami jeho, jak byly ustanoveny před založením světa.

6 A co se týká nové a "věčné smlouvy, ta byla ustanovena pro plnost ^bslávy mé; a ten, kdo obdrží její plnost, musí a bude se řídití tímto zákonem, nebo bude zatracen, praví Pán Bůh.

7 A vpravdě pravím vám, že "podmínky tohoto zákona jsou tyto: Všechny smlouvy, dohody, pouta, závazky, ^bpříisahy, sliby, úkony, spojení, sdružení nebo očekávání, jež nejsou učiněna a uzavřena a ^czpečetěna "Svatým Duchem zaslíbení, skrze toho, kdo je pomazán, jak na čas, tak na celou věčnost, a je to také nanejvýše svaté, skrze ^ezjevení a přikázání prostřednictvím pomazaného mého, jehož jsem určil na zemi, aby měl tuto moc (a já jsem určil, aby služebník můj Joseph měl tuto moc v posledních dnech, a na zemi v určitém čase je vždy jen jeden, jemuž jsou tato moc a ^fklíče tohoto kněžství předány), nemají žádnou účinnost, působnost nebo platnost při vzkříšení z mrtvých a po něm; neboť všechny dohody, které nejsou

132 1a NaS 132:34, 37–39.

pp Manželství, vdávati se, ženiti se – Plurální manželství.

3a NaS 29:8; 58:6; 78:7.

4a pp Smlouva.

b pp Zatracení.

c NaS 131:1–4.

5a NaS 130:20–21.

b pp Zákon.

6a NaS 66:2.

pp Nová a věčná smlouva.

b NaS 76:70, 92–96.

pp Celestiální sláva.

7a NaS 88:38–39.

b pp Přísaha.

c pp Pečetění, pečetiti.

d pp Svatý Duch zaslíbení.

e pp Zjevení.

f pp Klíče kněžství.

učiněny za tímto účelem, mají konec, když lidé zemřou.

8 Vizte, můj dům je domem pořádku, praví Pán Bůh, a ne domem zmatku.

9 Přijmu "oběť, praví Pán, jež není učiněna ve jménu mém?

10 Nebo přijmu z rukou vašich to, co jsem "neurčil?

11 A určím vám něco, praví Pán, aniž je to skrze zákon, tak jak jsme vám já a Otec můj "ustanovili, dříve než byl svět?

12 Já jsem Pán, tvůj Bůh; a dávám vám toto přikázání – že žádný člověk "nepřijde k Otci, leda skrze mne nebo skrze slovo mé, což je zákon můj, praví Pán.

13 A všechno, co je ve světě, ať je to ustanoveno lidmi skrze trůny nebo knížectví nebo moci nebo věci mající jméno, ať jsou jakékoli, co není skrze mne nebo skrze slovo mé, praví Pán, bude sraženo a "nezůstane potom, co lidé zemřou, ani při vzkříšení, ani po něm, praví Pán, váš Bůh.

14 Neboť jakékoli věci, jež zůstávají, jsou skrze mne; a jakékoli věci, jež nejsou skrze mne, se budou třásti a budou zničeny.

15 Tudíž, jestliže se muž "ožení s manželkou ve světě, a neožení se s ní skrze mne ani skrze slovo mé a učiní s ní smlouvu, dokud je ve světě, a ona s ním, jejich smlouva a manželství nemají platnost, když zemřou a když jsou mimo svět; tudíž,

nejsou vázání žádným zákonem, když jsou mimo svět.

16 Tudíž, když jsou mimo svět, ani se nežení, ani nejsou vydávány do "manželství; ale jsou určeni jako ^bandělé v nebi, kteřížto andělé jsou sloužící služebníci, aby sloužili těm, kdož jsou hodni daleko většího a nesmírného a věčného břemene slávy.

17 Neboť tito andělé se neřídili mým zákonem; tudíž, nemohou býti rozšířeni, ale zůstávají odděleně a osamoceně, bez oslavení, ve svém spaseném stavu po celou věčnost; a od nynějška nadále nejsou bohy, ale jsou anděly Božími na věky věků.

18 A opět, vpravdě pravím vám, jestliže se muž ožení s manželkou a učiní s ní smlouvu na čas a na celou věčnost, jestliže ona smlouva není skrze mne nebo skrze slovo mé, což je zákon můj, a není zpečetěna Svatým Duchem zaslíbení skrze toho, koho jsem pomazal a určil k této moci, potom není platná ani nemá sílu, když jsou mimo svět, protože nejsou spojeni skrze mne, praví Pán, ani skrze slovo mé; když jsou mimo svět, tam nemůže býti přijata, protože tam jsou určeni andělé a bozi, kolem nichž nemohou projít; nemohou, tudíž, zděditi slávu mou; neboť můj dům je domem pořádku, praví Pán Bůh.

19 A opět, vpravdě pravím

9a Moroni 7:5–6.
PP Oběť.

10a Lev. 22:20–25;
Mojš. 5:19–23.

11a NaS 132:5.

12a Jan 14:6.
13a 3. Nefi 27:10–11.

15a PP Manželství,
vdávati se, ženiti se.

16a Mat. 22:23–33;

Marek 12:18–25;
Lukáš 20:27–36.
b PP Andělé.

vám, jestliže se muž ožení s manželkou skrze slovo mé, což je zákon můj, a skrze "novou a věčnou smlouvu, a je to na ně ^bzpečetěno Svatým Duchem "zaslíbení skrze toho, kdo je pomazán, jemuž jsem určil tuto moc a ^dklíče tohoto kněžství; a bude jim řečeno – Vyjdete v prvním vzkříšení; a bude-li to po prvním vzkříšení, v příštím vzkříšení; a zdědíte ^ttrůny, království, knížectví a moci, panství, veškeré výšiny a hlubiny – potom bude zapsáno v Beránkově ^fKnize života, že se nedopustí žádné vraždy, čímž by prolil nevinnou krev, a jestliže setrváte ve smlouvě mé a nedopustíte se žádné vraždy, čímž byste prolili nevinnou krev, bude se jim naplňovati ve všech věcech všechno, co služebník můj na ně vložil, v čase a po celou věčnost; a bude to míti plnou platnost, až budou mimo svět; a projdou kolem andělů a bohů, kteří tam jsou rozmístěni, ke svému ^soslavení a slávě ve všech věcech, jak bylo zpečetěno na hlavu jejich, kterážto sláva bude plností a pokračováním semene na věky věků.

20 Potom budou bohy, protože

nemají žádného konce; tudíž budou od věčnosti do věčnosti, protože pokračují; potom budou nade vším, protože jsou jim poddány všechny věci. Potom budou "bohy, protože mají ^bveškerou moc, a andělé jim jsou poddáni.

21 Vpravdě, vpravdě, pravím vám, pokud se neřídíte "zákonem mým, nemůžete dosáhnouti této slávy.

22 Neboť "těsná je brána a úzká je ^bcesta, která vede k oslavení a pokračování "životů, a málo je těch, již ji nalézají, protože mne ve světě nepřijímáte ani mne neznáte.

23 Ale jestliže mne ve světě přijmete, potom mne budete znáti a obdržíte oslavení své; takže "kde jsem já, vy budete také.

24 Toto jsou "věčné životy – poznati jediného moudrého a pravého Boha a Ježíše Krista, jehož ^bposlal. Já jsem on. Přijměte, tudíž, můj zákon.

25 "Široká je brána a prostorná je cesta, jež vede ke ^bsmrtím; a jsou mnozí, již tudy vcházejí, protože mne "nepřijímají, ani nesetrvávají v zákonu mém.

26 Vpravdě, vpravdě, pravím

19a pp Manželství, vdávati se, ženiti se – Nová a věčná smlouva manželství.
 b pp Pečetění, pečetiti.
 c NaS 76:52–53; 88:3–4.
 d pp Klíče kněžství.
 e Ex. 19:5–6; Zjev. 5:10; 20:6; NaS 76:56; 78:15, 18.
 f pp Kniha života.
 g pp Oslavení.
 20a Mat. 25:21;

NaS 29:12–13; 132:37.
 pp Člověk, lidé – Člověk, možnost státi se podobným Nebeskému Otcí.
 b NaS 50:26–29; 76:94–95; 84:35–39.
 21a pp Zákon.
 22a Lukáš 13:24; 2. Nefi 33:9; Hel. 3:29–30.
 b Mat. 7:13–14, 23; 2. Nefi 9:41;

31:17–21.
 c NaS 132:30–31.
 23a Jan 14:2–3.
 24a Jan 17:3.
 pp Věčný život.
 b Jan 3:16–17; NaS 49:5.
 25a Mat. 7:13–14; 3. Nefi 14:13–15.
 b pp Smrt, duchovní.
 c Jan 5:43.

vám, jestliže se muž ožení s manželkou podle slova mého a jsou zpečetěni "Svatým Duchem zaslíbení, podle určení mého, a on nebo ona se dopustí jakéhokoli hříchu nebo přestupku proti nové a věčné smlouvě, čehokoli, a všelikých druhů rouhání, a jestliže se ^bnedopustí žádné vraždy, v níž by prolili nevinnou krev, přec vyjdou v prvním vzkříšení a vstoupí do oslavení svého; ale budou zničeni v těle a budou 'vydání týráni "Satanem do dne vykoupení, praví Pán Bůh.

27 "Rouhání proti Duchu Svatému, které ^bnebude odpuštěno ve světě ani mimo svět, je v tom, že se dopustíte vraždy, v níž prolijete nevinnou krev, a souhlasíte s mou smrtí poté, co jste přijali mou novou a věčnou smlouvu, praví Pán Bůh; a ten, jenž se neřídí tímto zákonem, nemůže nikterak vstoupiti do slávy mé, ale bude 'zatracen, praví Pán.

28 Já jsem Pán, tvůj Bůh, a dám ti zákon Svatého kněžství svého, jak byl ustanoven mnou a Otcem mým, dříve než byl svět.

29 "Abraham obdržel všechny věci, kterékoli obdržel, skrze zjevení a přikázání, skrze slovo mé, praví Pán, a vstoupil do

oslavení svého a sedí na trůnu svém.

30 Abraham obdržel "zaslíbení ohledně semene svého a plodu ledví svého – z jehož ^bledví jsi ty, totiž, služebník můj Joseph – jež budou pokračovati, dokud jsou ve světě; a ohledně Abrahama a semene jeho, mimo svět budou pokračovati; jak ve světě, tak mimo svět budou pokračovati tak nespočetní jako 'hvězdy; nebo, kdybyste měli spočítati písek na břehu mořském, nemohli byste je vyčísлити.

31 Toto zaslíbení je vaše také, protože vy jste z "Abrahama a zaslíbení bylo učiněno Abrahamovi; a skrze tento zákon pokračují díla Otce mého, skrze něž oslavuje sebe.

32 Jděte, tudíž, a číňte "skutky Abrahamovy; vstupte do zákona mého, a budete spaseni.

33 Ale nevstoupíte-li do zákona mého, nemůžete obdržeti zaslíbení Otce mého, které učinil Abrahamovi.

34 Bůh "přikázal Abrahamovi a ^bSára dala 'Agar Abrahamovi za manželku. A proč to učinila? Protože to byl zákon; a z Agar vzešel mnohý lid. Toto, tudíž, bylo, mezi jinými věcmi, naplněním zaslíbení.

35 Byl Abraham, tudíž, pod

26a PP Svatý Duch zaslíbení.
b Alma 39:5–6.
c NaS 82:21; 104:9–10.
d PP Dábel.
27a PP Neprominutelný hřích; Rouhání, rouhati se.
b Mat. 12:31–32; Židům 6:4–6;

NaS 76:31–35.
PP Synové zatracení.
c PP Zatracení.
29a PP Abraham.
30a Gen. 12:1–3; 13:16.
PP Abraham – Símě Abrahamovo; Abrahamova smlouva.
b 2. Nefi 3:6–16.

c Gen. 15:5; 22:17.
31a NaS 86:8–11; 110:12.
32a Jan 8:39;
Alma 5:22–24.
34a Gen. 16:1–3.
b PP Sára.
c Gen. 25:12–18.
PP Agar.

odsouzením? Vpravdě pravím vám: Ne; neboť já, Pán, jsem to ^apřikázal.

36 Abrahamovi bylo ^apřikázáno, aby obětoval syna svého ^bIzáka; nicméně, bylo psáno: ^cNezabiješ. Abraham však neodmítl a bylo mu to počítáno k ^dspravedlivosti.

37 Abraham obdržel ^asouložnice a ty mu porodily děti; a bylo mu to počítáno k spravedlivosti, protože ony mu byly dány a on setrval v zákonu mém; jako Izák také i ^bJákob nečinili žádné jiné věci nežli to, co jim bylo přikázáno; a protože nečinili žádné jiné věci nežli to, co jim bylo přikázáno, vstoupili do ^coslavení svého, podle zaslíbení, a sedí na trůnu a nejsou anděly, ale jsou bohy.

38 ^aDavid také obdržel ^bmnoho manželek a souložnic a také Šalomoun a Mojžíš, služebníci moji, a také mnozí další ze služebníků mých, od počátku stvoření až do tohoto času; a v ničem nehřešili kromě v těch věcech, které neobdrželi ode mne.

39 Davidovy manželky a souložnice mu byly ^adány ode mne rukou Nátana, služebníka mého, a dalších proroků, již měli ^bklíče této moci; a v žádné

z těchto věcí proti mne nehřešil, kromě případu ^cUriáše a manželky jeho; a tudíž vypadl z oslavení svého a obdržel díl svůj; a nezdědí je mimo svět, neboť jsem je ^ddal jinému, praví Pán.

40 Já jsem Pán, tvůj Bůh, a dal jsem tobě, služebníče můj Josephe, určení ^aznovuzřídití všechny věci. Žádej, co chceš, a bude ti to dáno podle slova mého.

41 A poněvadž ses tázal ohledně cizoložství, vpravdě, vpravdě, pravím tobě, jestliže muž přijme manželku v nové a věčné smlouvě a jestliže ona je s jiným mužem a já jsem jí ho neurčil skrze svaté pomazání, zcizoložila a bude zničena.

42 Jestliže není v nové a věčné smlouvě, a je s jiným mužem, ^azcizoložila.

43 A jestliže manžel její je s jinou ženou a byl pod ^aslibem, porušil slib svůj a zcizoložil.

44 A jestliže ona nezcizoložila, ale je nevinná a neporušila slib svůj a ona to ví a já to zjevím tobě, služebníče můj Josephe, potom budeš mít moc, skrze moc Svatého kněžství mého, vzítí ji a dáti ji tomu, kdo nezczizoložil, ale byl ^avěrným; neboť on bude učiněn vládcem nad mnohým.

35a Jákob 2:24–30.

36a Gen. 22:2–12.

b Pp Izák.

c Ex. 20:13.

d Jákob 4:5.

Pp Spravedlivost, spravedlivý.

37a Tj. další manželky.

Gen. 25:5–6.

b Gen. 30:1–4;

NaS 133:55.

Pp Jákob, syn Izákův.

c Pp Člověk, lidé –

Člověk, možnost státi se podobným Nebeskému Otci; Oslavení.

38a Pp David.

b 1. Sam. 25:42–43;

2. Sam. 5:13;

1. Král. 11:1–3.

39a 2. Sam. 12:7–8.

b Pp Klíče kněžství.

c 2. Sam. 11:4, 27; 12:9;

1. Král. 15:5.

Pp Cizoložství;

Vražda, vraždití.

d Jer. 8:10.

40a JS–Ž 1:33.

Pp Znovuzřízení evangelia.

42a NaS 42:22–26.

43a Pp Manželství, vdávati se, ženiti se; Smlouva.

44a Pp Cudnost.

45 Neboť jsem ti předal ^aklíče a moc kněžství, skrze něž ^bznovuzřizuji všechny věci a oznamuji ti všechny věci v příhodném čase.

46 A vpravdě, vpravdě, pravím tobě, že cokoli ^azpečetíš na zemi, bude zpečetěno v nebi; a cokoli svážeš na zemi, ve jménu mém a skrze slovo mé, praví Pán, bude věčně svázáno v nebesích; a hříchy kohokoli ^bodpustíš na zemi, budou odpuštěny věčně v nebesích; a hříchy kohokoli zadržíš na zemi, budou zadrženy v nebi.

47 A opět, vpravdě pravím, kohokoli požehnáš, toho já požehnám, a kohokoli prokleješ, toho já ^aprokleji, praví Pán; neboť já, Pán, jsem tvůj Bůh.

48 A opět, vpravdě pravím tobě, služebníče můj Josephe, že cokoli dáš na zemi a komukoli dáš kohokoli na zemi, skrze slovo mé a podle zákona mého, to bude navštíveno požehnáni, a ne prokletími, a mocí mou, praví Pán, a bude bez odsouzení na zemi i v nebi.

49 Neboť já jsem Pán, tvůj Bůh, a budu s tebou až do ^akonce světa a po veškerou věčnost; neboť vpravdě ^bpečetím na tebe ^coslavení tvé a připravuji pro tebe trůn v království Otce svého, s Abrahamem, ^dotcem tvým.

50 Viz, viděl jsem ^aoběti tvé a odpustím všechny hříchy tvé; viděl jsem oběti tvé v poslušnos-

ti toho, co jsem ti řekl. Jdi, tudíž, a já učiním cestu pro únik tvůj, jako jsem ^bpřijal Abrahamovo obětování syna jeho Izáka.

51 Vpravdě, pravím tobě: Příkázání dávám služebnici své Emmě Smithové, manželce tvé, již jsem ti dal, aby se zadržela a nepodílela se na tom, co jsem ti přikázal jí nabídnouti; neboť jsem to učinil, praví Pán, abych vás oba vyzkoušel, tak jako Abrahama, a abych mohl požadovati oběť z ruky vaší, skrze smlouvu a obětování.

52 A nechť služebnice moje ^aEmma Smithová přijme všechny ty, jež byly dány služebníku mému Josephovi a jež jsou ctnostné a čisté přede mnou; a ty, jež nejsou čisté, a pravily, že čisté jsou, budou zničeny, praví Pán Bůh.

53 Neboť já jsem Pán, tvůj Bůh, a vy budete poslušni hlasu mého; a dávám služebníku svému Josephovi, že bude učiněn vládcem nad mnohými věcmi; neboť byl ^avěrným nad málo věcmi a od nyníjška nadále ho budu posilovati.

54 A přikazuji služebnici své Emmě Smithové, aby zůstala se služebníkem mým Josephem a přilnula k němu a k nikomu jinému. Ale nebude-li se řídití tímto příkázáním, bude zničena, praví Pán; neboť já jsem Pán,

45a PP Klíče kněžství.

b Skut. 3:21;

NaS 86:10.

PP Znovuzřízení evangelia.

46a PP Pečetění, pečetití.

b PP Odpuštění hříchů.

47a Gen. 12:1–3;

NaS 124:93.

49a Mat. 28:20.

b NaS 68:12.

c NaS 5:22.

PP Povolání a vyvolení.

d Gen. 17:1–8;

2. Nefi 8:2.

50a PP Oběť.

b Gen. 22:10–14;

NaS 97:8.

52a PP Smithová, Emma Hale.

53a Mat. 25:21;

NaS 52:13.

tvůj Bůh, a zničím ji, nesetrvá-li v zákonu mém.

55 Ale nebude-li se řídití tímto přikázáním, potom bude služebník můj Joseph činiti pro ni všechny věci, tak jak řekl; a já mu budu žehnati a rozmnožím ho a dám mu ^astonásobně v tomto světě, otců a matek, bratrů a sester, domů a pozemků, manželék a dětí, a koruny ^bvěčných životů ve věčných světech.

56 A opět, vpravdě pravím, nechť služebnice moje ^aodpustí služebníkmu mému Josephovi přestupky jeho; a potom jí budou odpuštěny přestupky její, v nichž přestoupila proti mně; a já, Pán, tvůj Bůh, jí budu žehnati a rozmnožím ji a učiním, aby se srdce její radovalo.

57 A opět, pravím, nechť služebník můj Joseph nevydává majetek svůj z rukou svých, aby nepřišel nepřítel a nezničil ho; neboť Satan ^ausiluje o to, aby ničil; neboť já jsem Pán, tvůj Bůh, a on je služebník můj; a viz a hled', já jsem s ním, jako jsem byl s Abrahamem, otcem tvým, až k jeho ^boslavení a slávě.

58 Nyní, ohledně zákona ^akněžství, je mnoho věcí, které se ho týkají.

59 Vpravdě, jestliže je muž povolán Otcem mým, jako byl ^aAron, mým vlastním hlasem a hlasem toho, jenž mne poslal, a

já jsem jej obdaroval ^bklíči moci tohoto kněžství, jestliže učiní cokoli ve jménu mém a podle zákona mého a skrze slovo mé, nedopustí se hříchu a já ho ospravedlním.

60 Nechť nikdo, tudíž, nenapadá služebníka mého Josepha; neboť já ho ospravedlním; neboť on učiní oběť, kterou požaduji z rukou jeho za přestupky jeho, praví Pán, váš Bůh.

61 A opět, co se týká zákona kněžství – jestliže se kterýkoli muž ožení s ^apannou a přeje si oženiti se s ^bdalší a ta první jí dá souhlas, a jestliže se ožení s druhou a ony jsou panny a nezaslíbily se žádnému jinému muži, potom je ospravedlněn; nemůže zcizoložiti, neboť ony jsou mu dány; neboť nemůže zcizoložiti s tím, co náleží jemu a nikomu jinému.

62 A jestliže má deset panen tímto zákonem jemu daných, nemůže zcizoložiti, neboť ony patří jemu a jsou mu dány; tudíž je ospravedlněn.

63 Ale jestliže jedna nebo kterákoli z deseti panen poté, co byla provdána, bude s jiným mužem, zcizoložila a bude zničena; neboť ony jsou mu dány, aby se ^amnožily a naplnily zemi, podle přikázání mého, a aby naplnily zaslíbení, které bylo dáno Otcem mým před založením světa, a pro oslavení své ve věč-

55a Marek 10:28–31.
b PP Rodina – Věčná rodina; Věčný život.
 56a PP Odpustiti.
 57a Mat. 10:28.
b PP Oslavení.
 58a NaS 84:19–26.

PP Kněžství.
 59a Židům 5:4.
 PP Aron, bratr Mojžíšův.
b PP Klíče kněžství.
 61a PP Panic, panna.
b Oficiální

prohlášení–1.
 PP Manželství, vdávati se, ženiti se – Plurální manželství.
 63a Gen. 1:26–28;
 Jákob 2:30.

ných světech, aby mohly roditi duše lidské; neboť v tom pokračuje ^bdílo Otce mého, aby mohl býti oslaven.

64 A opět, vpravdě, vpravdě, pravím vám, jestliže nějaký muž, jenž drží klíče této moci, má manželku a učí ji zákonu kněžství mého, co se týká těchto věcí, potom ona bude věřiti a sloužiti mu, nebo bude zničena, praví Pán, váš Bůh; neboť já ji zničím; neboť budu zvelebovati jméno své na všech těch, kdož přijímají zákon můj a setrvávají v něm.

65 Tudíž, bude to zákonné ve

mně, jestliže ona tento zákon nepřijme, aby on obdržel všechny věci, kterékoli mu já, Pán, jeho Bůh, dám, protože ona neuvěřila a nesloužila mu podle slova mého; a stává se potom přestupnicí; a on je vyňat ze zákona Sáry, jež sloužila Abrahamovi podle zákona, když jsem přikázal Abrahamovi, aby si vzal Agar za manželku.

66 A nyní, co se týká tohoto zákona, vpravdě, vpravdě, pravím tobě, zjevím ti více později; tudíž, nechť toto postačí pro tuto chvíli. Viz, já jsem Alfa i Oméga. Amen.

ODDÍL 133

Zjevení dané skrze Josepha Smitha, Proroka, v Hiramu ve státě Ohio 3. listopadu 1831 (History of the Church, 1:229–234). Prorok v úvodu tohoto zjevení napsal: „V této době bylo mnoho věcí, které si starší přáli věděti ohledně kázání evangelia obyvatelům země a ohledně shromažďování; a abychom kráčeli v pravém světle a byli poučováni z výsosti, 3. listopadu 1831 jsem se tázal Pána a obdržel jsem následující důležité zjevení.“ (History of the Church, 1:229.) Tento oddíl byl nejprve přidán ke knize Nauka a smlouvy jako dodatek a následně mu bylo určeno číslo oddílu.

1–6, Svatým je přikázáno, aby se připravili na druhý příchod; 7–16, Všem lidem je přikázáno, aby uprchli z Babylona, přišli do Sionu a připravili se na veliký den Páně; 17–35, On se postaví na horu Sion, kontinenty se stanou jednou zemí a ztracené kmeny Izraele se navrátí; 36–40, Evangelium bylo znovuzříženo skrze Josepha Smitha, aby bylo kázáno po celém světě; 41–51, Pán sestoupí s odplatou na zlovolné; 52–56,

Bude to rok jeho vykoupených; 57–74, Evangelium bude vysláno, aby spasilo Svaté a pro zničení zlovolných.

POSLOUCHEJTE, ó vy lidé církve mé, praví Pán, váš Bůh, a slyšte slovo Páně ohledně sebe –

2 Pán, jenž “přijde náhle do chrámu svého; Pán, jenž sestoupí na svět s prokletím k ^bsoudu; ano, na všechny národy, které

zapomínají na Boha, a na všechny bezbožné mezi vámi.

3 Neboť on ^aobnaží svaté rámě své v očích všech národů a všechny končiny země uvidí ^bspasení Boha svého.

4 Pročež, připravte se, připravte se, ó lide můj; posvěťte se; shromážděte se, ó vy lidé církve mé, v zemi Sion, vy všichni, jimž nebylo přikázáno zůstatí.

5 Vyjděte z ^aBabylona. Buďte ^bčistí, vy, již nosíte nádoby Páně.

6 Svolejte posvátná shromáždění svá a často spolu ^arozmlouvejte. A necht' každý člověk vzývá jméno Páně.

7 Ano, vpravdě pravím vám opět, přišel čas, kdy hlas Páně je pro vás: Vyjděte z Babylona; ^ashromážděte se z prostředku národů, od ^bčtyř větrů, od jednoho konce nebe k druhému.

8 ^aVyšlete starší církve mé k národům, které jsou daleko, na ^bostrovy mořské; vyšlete do cizích zemí; volejte ke všem národům, nejprve k ^cpohanům a potom k ^dŽidům.

9 A vizte a hleďte, toto bude volání jejich a hlas Páně pro všechny lidi: Vyjděte do země

Sion, aby hranice lidu mého mohly býti rozšířeny a aby ^akůly jeho mohly býti posíleny a aby ^bSion mohl vyjít do okolních krajin.

10 Ano, necht' volání vyjde mezi všechny lidi: Probuďte se a povstaňte a vyjděte, abyste se setkali s ^aŽenichem; vizte a hleďte, Ženich přichází; vyjděte, abyste se s ním setkali. Připravte se na ^bveliký den Páně.

11 ^aBděte, tudíž, neboť ^bneznáte dne ani hodiny.

12 Necht' tudíž ti, kdož jsou ^amezi pohany, uprchnou do ^bSionu.

13 A necht' ti, kdož jsou z ^aJudy, uprchnou do ^bJeruzaléma, k ^chorrám Pánova ^ddomu.

14 Vyjděte z prostředku národů, a to z Babylona, ze středu zlovolnosti, což jest duchovní Babylon.

15 Ale vpravdě, tak praví Pán, necht' útěk váš není ve ^aspěchu, ale necht' jsou všechny věci připraveny před vámi; a ten, kdo jde, necht' se ^bneohlíží zpět, aby na něj nepřišlo náhle zničení.

16 Poslouchejte a slyšte, ó vy obyvatelé země. ^aNaslouchejte,

3a Iz. 52:10.

b Iz. 12:2; 52:10.

pp Plán vykoupení; Spasení.

5a Alma 5:57; NaS 1:16.

pp Bábel, Babylon; Světskost.

b 2. Tim. 2:21;

3. Nefi 20:41;

NaS 38:42.

pp Čistota, čistý, nečistý.

6a Mal. 3:16–18.

7a NaS 29:8.

pp Izrael –

Shromáždění Izraele.

b Zach. 2:6–7;

Marek 13:27.

8a pp Misionářská práce.

b Iz. 11:11; 1. Nefi 22:4;

2. Nefi 10:8, 20.

c pp Pohané.

d pp Židé.

9a Iz. 54:2. pp Kůl.

b pp Sion.

10a Mat. 25:6;

NaS 33:17–18;

45:54–59.

pp Ženich.

b NaS 1:12–14.

11a Marek 13:32–37;

JS–M 1:46, 48.

b NaS 49:7.

12a NaS 38:31, 42.

b pp Sion.

13a pp Juda.

b pp Jeruzalém.

c Iz. 2:1–3;

Ezech. 38:8.

d Žalmy 122:1–9.

15a Iz. 52:10–12;

NaS 58:56.

b Gen. 19:17, 26;

Lukáš 9:62.

16a NaS 1:1–6.

vy starší církve mé, společně a slyšte hlas Páně; neboť on volá na všechny lidi a přikazuje všem lidem všude, aby činili ^bpokání.

17 Neboť vizte, Pán Bůh ^avyslal anděla volajícího skrze prostředek nebe, řkoucího: Připravujte cestu Páně a ^bpřímé čiňte stezky jeho, neboť hodina ^cpříchodu jeho je blízko –

18 Kdy se ^aBeránek postaví na ^bhoru Sion a s ním ^csto a čtyřicet čtyři tisíce, majících jméno Otce jeho napsané na čele svém.

19 Pročež, připravte se na ^apříchod ^bŽenicha; vyjděte, vyjděte, abyste se s ním setkali.

20 Neboť vizte, ^apostaví se na horu Olivetskou a na mohutný oceán, a to na velikou hloubku, a na ostrovy mořské a na zem Sion.

21 A bude ^amluviti hlasem svým ze ^bSionu a bude hovořiti z Jeruzaléma a hlas jeho bude slyšeti mezi všemi lidmi;

22 A bude to hlas jako ^ahlas vod mnohých a jako hlas ^bhromu velikého, který ^czboří hory, a údolí nebudou nalezena.

23 On ^apřikáže hloubce veliké a ta bude zatlačena zpět do zemí

severních a ^aostrovy se stanou jednou zemí;

24 A země ^aJeruzalém a země Sion se vrátí zpět na své vlastní místo a země bude jako byla ve dnech předtím, než byla ^brozdělena.

25 A Pán, a to Spasitel, se postaví uprostřed lidu svého a bude ^avládnouti nad veškerým tělem.

26 A ti, kdož jsou v ^azemích severních, přijdou na paměť před Pánem; a prorokové jejich uslyší hlas jeho a nebudou se nadále zdržovati; a udeří skály a led bude v přítomnosti jejich stékati.

27 A ^asilnice bude postavena uprostřed veliké hloubky.

28 Nepřátelé jejich se stanou kořistí jejich,

29 A na ^aneúrodných pouštích vystoupí tůň vody živé; a vyprahlá půda nebude nadále zemí žiznivou.

30 A přinesou bohaté poklady své dětem ^aEfraimovým, služebníkům mým.

31 A hranice věčných ^apahorků se budou chvěti v přítomnosti jejich.

16b pp Pokání.

17a NaS 13:1; 27:7–8; 88:92.

b Iz. 40:3–5.

c Mal. 3:1.

18a Zjev. 14:1.

pp Beránek Boží.

b NaS 84:2.

c Zjev. 7:1–4.

19a Mat. 25:1–13;

NaS 33:17–18; 88:92.

pp Druhý příchod Ježíše Krista.

b pp Ženich.

20a Zach. 14:4;

NaS 45:48–53.

21a Joel 3:16;

Amos 1:2.

b Iz. 2:2–4.

22a Ezech. 43:2;

Zjev. 1:15; NaS 110:3.

b Žalmy 77:19;

Zjev. 14:2.

c Soud. 5:5;

Iz. 40:4; 64:1;

Zjev. 16:20;

NaS 49:23; 109:74.

23a Zjev. 6:14.

24a pp Jeruzalém.

b Gen. 10:25.

pp Země – Rozdělení země.

25a pp Ježíš Kristus – Mileniální vláda Kristova.

26a Jer. 16:14–15;

NaS 110:11.

pp Izrael – Deset ztracených kmenů Izraele.

27a Iz. 11:15–16;

2. Nefi 21:16.

29a Iz. 35:6–7.

30a Zach. 10:7–12.

pp Efraim – Kmen Efraimův.

31a Gen. 49:26.

32 A padnou tam a budou korunováni slávou, a to v Sionu, skrze ruce služebníků Páně, a to děti Efraimových.

33 A budou naplněni "písněmi věčné radosti.

34 Vizte, toto je požehnání věčného Boha pro "kmeny Izraele a bohatější požehnání na hlavu ^bEfraimovu a druhů jeho.

35 A také ti z kmene "Judova, po bolesti své, budou posvěceni ve ^bsvatosti před Pánem, aby dleli v přítomnosti jeho dnem i nocí, na věky věků.

36 A nyní, vpravdě praví Pán, aby tyto věci mohly býti známy mezi vámi, ó obyvatelé země, vyslal jsem "anděla svého letícího skrze prostředek nebe, majícího ^bevangelium věčné, jenž se ukázal některým, a svěřil ho člověku, jenž se ukáže mnohým, kteří dlejí na zemi.

37 A toto "evangelium bude ^bkázáno "každému národu a pokolení a jazyku a lidu.

38 A služebníci Boží vyjdou, řkouce silným hlasem: Bojte se Boha a vzdejte mu slávu, neboť přišla hodina soudu jeho;

39 A "uctívejte toho, jenž učinil nebe a zemi a moře a prameny vod –

40 Vyzývající jméno Páně dnem i nocí řkouce: Ó kéž bys "protrhl

nebesa, kéž bys sestoupil, kéž by hory mohly stékati v přítomnosti tvé.

41 A to bude zodpověděno na hlavu jejich; neboť přítomnost Páně bude jako tavicí oheň, jenž spaluje, a jako oheň, jenž způsobuje, aby vody "vřely.

42 Ó Pane, ty sestoupíš, abys učinil jméno své známým protivníkům svým, a všechny národy se budou chvěti v přítomnosti tvé –

43 Až učiníš děsivé věci, věci, které oni nevyhlížejí;

44 Ano, až sestoupíš a hory budou stékati v přítomnosti tvé, "setkáš se s tím, kdo se raduje a činí spravedlivost, kdo na tebe pamatuje na cestách tvých.

45 Neboť od počátku světa lidé neslyšeli ani uchem nevnímali ani žádné oko nevidělo, ó Bože, kromě tebe, jak veliké věci jsi "připravil pro toho, kdo tě ^bočekává.

46 A bude se říkati: "Kdo je ten, jenž ^bsestupuje od Boha v nebi v šatu obarveném; ano, z krajín, které nejsou známy, oděný v nádhernou oděvu svým, putující ve velikosti síly své?

47 A on řekne: Já jsem ten, kdo promlouval ve spravedlivosti, mocný, abych spasil.

33a Iz. 35:10; 51:11;
NaS 66:11.

34a PP Izrael – Dvanáct kmenů Izraele.
b Gen. 48:14–20;
1. Par. 5:1–2;
Eter 13:7–10.

35a PP Juda – Kmen Judův.
b PP Svatost.

36a Zjev. 14:6–7;
NaS 20:5–12.

b PP Znouvzřízení evangelia.

37a PP Evangelium.
b PP Kázati;
Misionářská práce.
c NaS 42:58.

39a PP Uctívání, uctívati.

40a Iz. 64:1–2.

41a Job 41:22.

44a 1. Tes. 4:15–18.

45a Iz. 64:4;
1. Kor. 2:9.

b Pláč 3:25;
2. Nefi 6:7, 13.

46a Iz. 63:1–2.

b PP Druhý příchod Ježíše Krista.

48 A Pán bude ^ačervený v oděvu svém a šat jeho jako toho, kdo šlape ve vinné kádi.

49 A tak veliká bude sláva přítomnosti jeho, že ^aslunce si skryje v hanbě tvář a měsíc zadrží světlo své a hvězdy budou vrženy z místa svého.

50 A hlas jeho bude slyšeti: ^aŠlapal jsem vinný lis sám a uvedl jsem soud na všechny lidi; a nikdo nebyl se mnou;

51 A podupal jsem je v prchlivosti své a pošlapal jsem je v hněvu svém a krví jejich jsem ^apokropil šat svůj a poskvřnil celý oděv svůj; neboť toto byl den odplaty, který byl v srdci mém.

52 A nyní rok vykoupených mých přišel; a budou připomínati milující laskavost Pána svého a vše, co jim udělil podle dobrotivosti své a podle milující laskavosti své, na věky věků.

53 Všemi ^astrastmi jejich on byl sužován. A anděl z přítomnosti jeho je zachraňoval; a v ^blásce své a ve slitování svém je ^cvykoupil a podpíral je a nesl je po všechny dávné dny;

54 Ano, a ^aEnoch také, a ti, kteří byli s ním; prorokové, kteří byli

před ním; a ^bNoé také, a ti, kteří byli před ním; a ^cMojžíš také, a ti, kteří byli před ním;

55 A od Mojžíše k Eliášovi a od Eliáše k Janovi, kteří byli s Kristem při ^avzkříšení jeho, a svatí apoštolové s Abrahamem, Izákem a Jákobem budou v přítomnosti Beránkově.

56 A ^ahroby ^bsvatých budou ^cotevřeny; a oni vyjdou a budou státi na ^dpravici Beránkově, až on se postaví na ^ehoru Sion a na svaté město ^fNový Jeruzalém; a budou zpívati ^gpíseň ^hBeránkovu, dnem i nocí, na věky věků.

57 A pro tuto příčinu, aby lidé mohli býti učiněni podílníky ^asláv, které budou zjeveny, Pán vyslal plnost ^bevangelia svého, věčnou smlouvu svou, rozmlouvaje v jasnosti a jednoduchosti –

58 Aby připravil slabé na ony věci, jež přicházejí na zemi, a pro Pánovo pověření v ten den, kdy ^aslabí zahanbí moudré a jeden ^bmalý se stane silným národem a ^cdva přimějí desítky tisíců svých k útěku.

59 A slabými věcmi země bude Pán ^amlátiti národy mocí Ducha svého.

60 A pro tuto příčinu byla tato

48a Gen. 49:11–12;
Lukáš 22:44;
Zjev. 19:11–15;
rjs, Zjev. 19:15;
Mos. 3:7;
NaS 19:18.

49a Iz. 13:10; 24:23;
NaS 45:42; 88:87.

50a Iz. 63:2–3;
NaS 76:107; 88:106.

51a Lev. 8:30.

53a Iz. 63:4–9.
b pp Prává láska.
c pp Vykoupení,

vykoupený,
vykoupiti.

54a pp Enoch.
b pp Noé, biblický
patriarcha.

c pp Mojžíš.

55a pp Vzkříšení.

56a NaS 29:13.

b pp Svatý.

c NaS 45:45–46;
88:96–97.

d Mat. 25:33–34.

e Iz. 24:23;
Zjev. 14:1;

NaS 76:66; 84:2,
98–102.

f pp Nový Jeruzalém.

g Zjev. 15:3;

NaS 84:98–102.

h pp Beránek Boží.

57a pp Stupně slávy.

b pp Evangelium.

58a Mat. 11:25;
1. Kor. 1:27;
Alma 32:23; 37:6–7.

b Iz. 60:22.

c Deut. 32:29–30.

59a Mich. 4:11–13.

přikázání dána; bylo přikázáno, aby byla zadržena před světem v den, kdy byla dána, ale nyní mají "vyjítí k^b veškerému tělu – 61 A to podle myslí a vůle Páně, jenž vládne nad veškerým tělem.

62 A tomu, kdo činí "pokání a^b posvěcuje se před Pánem, bude dán^c život věčný.

63 A na těch, již "neposlouchají hlas Páně, bude naplněno to, co bylo napsáno prorokem Mojžíšem, že budou^b odříznuti z prostředku lidu.

64 A také to, co bylo napsáno prorokem "Malachiášem: Neboť vizte, přichází^b den, který bude "hořetí jako pec, a všichni pyšní, ano, a všichni ti, již si počínají zlovolně, budou strništěm; a ten den, který přichází, je spálí, praví Pán zástupů, takže jim nepochá ani kořene, ani větve.

65 Pročež, toto bude odpověď Páně pro ně:

66 V onen den, kdy jsem přišel ke svým vlastním, žádný člověk mezi vámi mne "nepřijal a vy jste byli vyhnáni.

67 Když jsem opět zavolal, nebylo nikoho z vás, aby odpověděl; nicméně "paže má nebyla nikterak zkrácena, abych nemohl vykoupiti, ani^b moc má k vysvobození.

68 Vizte, pokáráním svým "vysušuji moře. Řeky činím pustinou; ryby jejich zapáchají a umírají žízni.

69 Oblékám nebesa v černá a žíni dávám jim za oděv.

70 A "toto budete mítí z ruky mé – ulehnete v žalu.

71 Vizte a hleďte, není nikoho, kdo by vás vysvobodil; neboť jste neposlouchali hlasu mého, když jsem na vás volal z nebes; nevěřili jste služebníkům mým, a když byli "posláni k vám, nepřijali jste je.

72 Pročež, oni svědectví "zpečetili a zákon zavázali a vy jste byli vydáni temnotě.

73 Ti odejdou do zevní temnoty, kde je "pláč a nárek a skřípění zubů.

74 Vizte, Pán, váš Bůh, to pravil. Amen.

ODDÍL 134

Prohlášení víry týkající se vlád a zákonů všeobecně, přijaté jednomyslným hlasováním na všeobecném shromáždění Církve konaném v Kirtlandu ve

60a NaS 104:58–59.

b NaS 1:2.

62a PP Pokání.

b NaS 88:74.

PP Posvěcení.

c PP Věčný život.

63a PP Poslouchati, poslušnost, poslušný.

b Skut. 3:22–23;

1. Nefi 22:20–21;

3. Nefi 20:23; 21:11;

NaS 1:14; JS–Ž 1:40.

64a Mal. 4:1.

PP Malachiáš.

b JS–Ž 1:36–37.

c Iz. 66:15–16;

1. Nefi 22:15;

3. Nefi 25:1;

NaS 29:9; 64:24.

PP Země – Očištění země.

66a Jan 1:11.

67a 2. Nefi 28:32.

b Iz. 50:2;

2. Nefi 7:2.

68a Ex. 14:21;

Jozue 3:14–17.

70a Iz. 50:11.

71a 2. Par. 36:15–16;

Jer. 44:4–5.

72a Iz. 8:16–20.

73a Mat. 8:11–12;

Lukáš 13:28;

NaS 19:5.

PP Peklo; Temnota,

duchovní.

státě Ohio 17. srpna 1835 (History of the Church, 2:247–249). Bylo to při shromáždění vedoucích Církve, kteří byli shromážděni, aby zvažili navržený obsah prvního vydání Nauky a smluv. V oné době byla k tomuto oznámení dána tato preambule: „Aby naše víra ohledně pozemských vlád a zákonů všeobecně nemohla být mylně vykládána ani mylně chápána, pokládali jsme za vhodné předložit na závěr této knihy svůj názor tohoto se týkající.“ (History of the Church, 2:247.)

1–4, Vlády mají ochraňovati svobodu svědomí a uctívání; 5–8, Všichni lidé mají podporovati svou vládu a jsou povinováni zákonu vážností a úctou; 9–10, Náboženské společnosti nemají uplatňovati civilní moc; 11–12, Lidé jsou ospravedlněni, když brání sebe a svůj majetek.

VĚŘÍME, že ^avlády byly ustanoveny Bohem k prospěchu člověka; a že on činí lidi ^bzodpovědnými za jejich činy ve vztahu k nim, jak při vytváření zákonů, tak při spravování záležitostí ohledně nich pro dobro a bezpečí společnosti.

2 Věříme, že žádná vláda nemůže existovati v míru, ledaže jsou ustanoveny a zachovávány neporušené takové zákony, které zabezpečí každému jednotlivci ^asvobodné používání ^bsvědomí, právo na majetek a na jeho spravování a ^cochranu života.

3 Věříme, že všechny vlády nutně vyžadují civilní ^aúředníky a veřejné zástupce pro prosazování svých zákonů; a že takoví, kteří budou spravovati zákon s nestranností a spravedlností, mají být vyhledáváni a podpo-

rování hlasem lidu, je-li to republika, nebo vůlí panovníka.

4 Věříme, že náboženství je ustanoveno Bohem; a že lidé jsou zodpovědní jemu a pouze jemu ohledně jeho praktikování, pokud je jejich náboženské názory nevybízejí k tomu, aby zasahovali do práv a svobod druhých; ale nevěříme, že lidský zákon má právo zasahovati předepisováním pravidel ^auctívání, aby svazoval svědomí lidí, nebo diktovati podoby veřejné nebo soukromé zbožnosti; že civilní veřejný zástupce má potlačovati zločin, ale nikdy nemá ovládati svědomí; má trestati vinu, ale nikdy nemá potlačovati svobodu duše.

5 Věříme, že všichni lidé jsou povinni udržovati a podporovati příslušnou vládu, kde přebývají, zatímco jsou chráněni ohledně svých přirozených a nezadatelných práv skrze zákony takové vlády; a že pobuřování a ^avzpoura jsou nevhodné pro každého občana takto chráněného a mají být podle toho trestány; a že všechny vlády mají právo nařizovati takové

134 1a NaS 98:4–7;
Čl. v. 1:12.
b PP Počet vydání,
zodpovědnost,
zodpovědný.

2a PP Svoboda jednání.
b PP Svědomí.
c NaS 42:18–19.
3a NaS 98:8–10.
4a Alma 21:21–22;

Čl. v. 1:11.
PP Uctívání, uctívati.
5a Čl. v. 1:12.
PP Vzpoura.

zákony, které jsou podle jejich vlastního úsudku pokládány za nejlepší, aby zabezpečily veřejný zájem; zároveň však mají považovati za posvátnou svobodu svědomí.

6 Věříme, že každý člověk má být ctěn ve svém postavení, i vládcí a veřejní zástupci jako takoví, protože jsou ustanoveni na ochranu nevinných a k potrestání provinilých; a že všichni lidé jsou povinováni "zákonu vážností a úctou, protože by mír a soulad byly bez nich nahrazeny anarchií a hrůzou; lidské zákony byly ustanoveny za výhradním účelem usměrňování našich zájmů jako jednotlivců a národů, mezi člověkem a člověkem; a božské zákony jsou dávány z nebe předepisující pravidla ohledně duchovních záležitostí, pro víru a uctívání, a z obojích se bude člověk zodpovídati svému Tvůrci.

7 Věříme, že vládcí, státy a vlády mají právo a jsou povinni nařizovati zákony na ochranu všech občanů ohledně svobodného praktikování jejich náboženské víry; ale nevěříme, že mají právo ve spravedlnosti připravit občany o tuto výsadu nebo zakazovati jim ohledně jejich názorů, pokud jsou vůči zákonům proječovány vážnost a úcta a takové náboženské názory neospravedlňují pobuřování ani spiknutí.

8 Věříme, že spáchání zločinu má být "potrestáno podle povahy provinění; že vražda, vlasti-

zrada, loupež, krádež a narušení všeobecného míru, ve všech ohledech, mají být potrestány podle jejich zločinnosti a jejich sklonu ke zlu mezi lidmi, skrze zákony oné vlády, kde je provinění spácháno; a pro veřejný mír a klid mají všichni lidé vykročiti a použití svou schopnost pro přivedení provinilců proti dobrým zákonům k potrestání.

9 Nevěříme, že je spravedlné mísiti náboženský vliv s civilní vládou, čímž jedna náboženská společnost je podporována a jiná ve svých duchovních výsadách zakazována a jednotlivá práva jejích členů, jako občanů, jsou popírána.

10 Věříme, že všechny náboženské společnosti mají právo jednati se svými členy ohledně nesprávného chování, podle pravidel a nařízení takových společností; pod podmínkou, že taková jednání budou ohledně společenství a dobrého postavení; ale nevěříme, že jakákoli náboženská společnost má pravomoc souditi lidi ohledně práva na majetek nebo život, odnímati jim zboží tohoto světa nebo uváděti je v nebezpečení života, nebo údu, nebo přiváděti na ně jakýkoli tělesný trest. Mohou je pouze "vyloučiti ze své společnosti a odejmouti jim své společenství.

11 Věříme, že se lidé mají dovolávati civilního zákona ohledně nápravy veškerého příkoří a bezpráví tam, kde je způsobeno

osobní ublížení nebo dotčeno právo ohledně majetku nebo pověsti, kde existují takové zákony, jaké budou toto chrániti; ale věříme, že všichni lidé jsou v časech naléhavosti ospravedlnění ohledně bránění sebe, svých přátel a majetku a vlády před nezákonnými útoky a zásahy všech osob tam, kde okamžité dovolání se zákona nemůže býti učiněno a úleva poskytnuta.

12 Věříme, že je spravedlné "kázati evangelium národům země a varovati spravedlivé, aby

se spasili ze zkaženosti světa; ale nevěříme, že je spravedlivé zasahovati mezi nevolníky nebo kázati jim evangelium nebo křtíti je proti vůli a přání jejich pánů nebo plésti se mezi ně nebo ovlivňovati je v nejmenším a způsobiti, aby byli nespokojeni se svou situací v tomto životě a tím ohrožovati život lidí; takové zasahování, věříme, je nezákonné a nespravedlné a nebezpečné pro mír každé vlády dovolující, aby lidské bytosti byly drženy v nevolnictví.

ODDÍL 135

Mučednictví Josepha Smitha, Proroka, a jeho bratra Hyruma Smitha, patriarchy, v Carthage ve státě Illinois 27. června 1844 (History of the Church, 6:629–631). Tento dokument byl napsán Starším Johnem Taylorem z Rady Dvanácti, jenž byl svědkem těchto událostí.

1–2, *Mučednická smrt Josepha a Hyruma v žaláři v Carthage*; 3, *Je vyhlášeno výjimečně postavení Proroka*; 4–7, *Jejich nevinná krev svědčí o pravdě a božskosti díla.*

ABYCHOM zpečetili svědectví o této knize a o Knize Mormonově, oznamujeme "mučednickou smrt" ^bJosepha Smitha, Proroka, a Hyruma Smitha, patriarchy. Byli zastřeleni v žaláři v "Carthage 27. června 1844 asi v pět hodin odpoledne ozbrojenou lůzou – černě nalíčenou – čítající od 150 do 200 osob. "Hyrum byl střelen první

a padl klidně zvolav: *Jsem mrtev!* Joseph vyskakoval z okna a při tomto pokusu byl zastřelen zvolav: *Ó Pane, Bože můj!* Na oba bylo střeleno poté, co zemřeli, zvěrským způsobem a každý dostal čtyři kulky.

2 "John Taylor a Willard Richards, dva z Dvanácti, byli v té době jedinými osobami v místnosti; první byl bestiálním způsobem zraněn čtyřmi kulky, ale potom se uzdravil; druhý, skrze prozřetelnost Boží, unikl dokonce bez jediné díry v šatu svém.

3 Joseph Smith, "Prorok a ^bVi-

12a PP Kázati;
Misionářská práce.
135 1a NaS 5:22; 6:30.
PP Mučednictví,

mučedník.
b PP Smith, Joseph, ml.
c PP Žalář v Carthage
(USA).

d PP Smith, Hyrum.
2a PP Taylor, John.
3a PP Prorok.
b PP Vidoucí.

doucí Páně, učinil, kromě Ježíše samotného, pro spasení lidí na tomto světě více, než kterýkoli jiný člověk, jenž na něm kdy žil. Za krátkou dobu dvaceti let přinesl Knihu Mormonovu, kterou přeložil darem a mocí Boží, a byl nástrojem jejího vydání na dvou světadílech; vyslal ^cplnost věčného evangelia, které ona obsahuje, do čtyř stran země; přinesl zjevení a přikázání, která tvoří tuto knihu Nauka a smlouvy, a mnoho dalších moudrých dokumentů a pokynů k prospěchu dětí lidských; shromáždil mnoho tisíců Svatých posledních dnů, založil veliké ^aměsto a zanechal věhlas a jméno, jež nemohou být zničeny. Žil jako veliký a zemřel jako veliký v očích Božích i svého lidu; a jako většina Pánových pomazaných v dávných časech zpečetil své poslání a svá díla svou vlastní ^ekrví; a stejně tak jeho bratr Hyrum. V životě nebyli rozdělení a ve smrti nebyli odloučení!

4 Když šel Joseph do Carthage, aby se vydal předstíraným požadavkům zákona, dva nebo tři dny před svým úkladným zavražděním řekl: „Jdu jako ^aberánek k zabítí; ale jsem klidný jako letní jitro; mám svědomí bez provinění vůči Bohu a vůči všem lidem. ZEMŘU NEVINEN A JEŠTĚ O MNE BUDE ŘEČENO – BYL CHLADNOKREVNĚ ZAVRAŽDĚN.“ – Téhož rána poté, co se Hyrum připravil, aby šel – má být ře-

čeno k zabítí? Ano, neboť tak to bylo – četl tento odstavec poblíž konce dvanácté kapitoly z Etera v Knize Mormonově a přeložil u něho list:

5 *A stalo se, že jsem se modlil k Pánu, aby dal pohanům milost, aby mohli míti pravou lásku. A stalo se, že Pán mi pravil: Nebudou-li míti pravou lásku, tobě na tom nemusí záležeti, ty jsi byl věrný; pročez šat tvůj bude ^aočištěn. A protože jsi viděl slabost svou, budeš učiněn silným, dokonce tak, že usedneš na místě, které jsem připravil v přibytcích svého Otce. A nyní já. . . se loučím s pohany, ano, a také se svými bratřími, které miluji, dokud se nesetkáme před ^bsoudcovskou stolicí Kristovou, kde všichni lidé budou věděti, že můj šat není poskorněn vaší krví. ^cTestátoři jsou nyní mrtvi a jejich testament je v platnosti.*

6 Hyrum Smith byl v únoru 1844 stár čtyřicet čtyři let a Josephu Smithovi bylo v prosinci 1843 třicet osm; a od nyníška nadále budou jejich jména zařazena mezi mučedníky náboženství; a čtenáři v každém národu tak bude připomínáno, že Kniha Mormonova a tato kniha Nauka a smlouvy církve stály nejlepší krev devatenáctého století, aby je přinesla pro spasení porušeného světa; a že může-li oheň ublížiti ^azelenému stromu pro slávu Boží, jak snadné bude spáliti suché stromy

3c NaS 35:17; 42:12.
pp Znovuzřízení evangelia.
d pp Nauvo, stát

Illinois (USA).
e Židům 9:16–17;
NaS 136:39.
4a Iz. 53:7.

5a NaS 88:74–75.
b Eter 12:36–38.
c Židům 9:16–17.
6a Lukáš 23:31.

pro očištění vinice od zkaženosti. Oni žili pro slávu; oni zemřeli pro slávu; a sláva je jejich věčnou odměnou. Jejich jména budou od věku do věku přecházeti na potomstvo jako drahokamy pro posvěcené.

7 Nebyli vinni žádným zločinem, jak bylo často prokázáno dříve, a byli zavřeni v žaláři pouze kvůli spiknutí zrádců a zlovolných lidí; a jejich *nevinná krev* na podlaze žaláře v Carthage je zřejmou pečeti připojenou k „mormonismu“, jež nemůže býti zavržena žádným soudem na zemi, a jejich

nevinná krev na štítu státu Illinois s porušenou vírou ve stát, jak slíbil skrze guvernéra, je svědectvím pravdy věčného evangelia, které nemůže celý svět zpochybniti; a jejich *nevinná krev* na praporci svobody a na *magna charta* Spojených států je poslem pro náboženství Ježíše Krista, jež se bude dotýkati srdce čestných lidí mezi všemi národy; a jejich *nevinná krev* s nevinnou krví všech mučedníků pod „oltářem, jež viděl Jan, bude křičeti k Pánu zástupů, dokud onu krev na zemi neodplatí. Amen.

ODDÍL 136

Slovo a vůle Páně dané skrze presidenta Brigham Younga ve Winter Quarters ve výpravě Izraele v zemi Omahů na západním břehu řeky Missouri poblíž Council Bluffs ve státě Iowa (Journal History of the Church [Dějiny Církve v denících], 14. ledna 1847).

1–16, *Je vysvětleno, jak má být zorganizována výprava Izraele pro putování na západ; 17–27, Svatým je přikázáno, aby žili podle četných požadavků evangelia; 28–33, Svatí mají zpívat, tancovat, modliti se a učit se moudrosti; 34–42, Proroci jsou zabíjeni, aby mohli být ctěni a zlovolní odsouzeni.*

SLOVO a vůle Páně ohledně výpravy Izraele při jejich putování na západ:

2 Nechť všichni lidé „Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů a ti, kdož putují s nimi, jsou

zorganizováni do skupin se smlouvou a slibem zachovávat všechna přikázání a ustanovení Pána, našeho Boha.

3 Nechť jsou skupiny zorganizovány s veliteli nad „stem, s veliteli nad padesáti a s veliteli nad deseti, s presidentem a jeho dvěma rádci v jejich čele, pod řízením dvanácti apoštolů.

4 A toto bude naše „smlouva – že budeme ^bkráčeti ve všech ^cnařízeních Páně.

5 Nechť si každá skupina opatří pro putování veškerá spřeže-

7a Zjev. 6:9.
136 2a PP Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

3a Ex. 18:21–26.
b PP Apoštol.
4a PP Smlouva.
b PP Kráčeti, kráčeti

s Bohem.
c PP Nařízení.

ní, vozy, zásoby, oblečení a další nezbytnosti, které mohou.

6 Až budou skupiny zorganizovány, necht' jdou s mocí svou, aby uskutečnily přípravy pro ty, kdož zůstanou.

7 Necht' každá skupina se svými veliteli a presidenty rozhodne, kolik jich může jít příští jaro; potom vyvolte dostatečný počet zdatných a schopných lidí, aby vzali spřežení, semena a hospodářské nářadí, aby šli jako pionýři, aby připravili zasetí jarního obilí.

8 Necht' každá skupina nese stejný díl a podle podílu svého majetku vezme ^achudé, ^bvdovy, ^cděti bez otce a rodiny těch, kdož odešli k vojsku, aby volání vdov a dětí bez otce nevystupovalo k uším Páně proti tomuto lidu.

9 Necht' každá skupina připraví domy a pole pro pěstování obilí pro ty, kdož v tomto období zůstanou; a toto je vůle Páně ohledně jeho lidu.

10 Necht' každý člověk použije veškerý svůj vliv a majetek, aby přemístil tento lid na místo, kam Pán umístí ^akůl Sionu.

11 A budete-li toto činiti s čistým srdcem ve vší věrnosti, budete ^apožehnání; budete požehnání ohledně stád svých a ohledně dobytka svého a ohledně polí svých a ohledně domů svých a ohledně rodin svých.

12 Necht' služebníci moji Ezra T. Benson a Erastus Snow zorganizují skupinu.

13 A necht' služebníci moji Orson Pratt a Wilford Woodruff zorganizují skupinu.

14 Také, necht' služebníci moji Amasa Lyman a George A. Smith zorganizují skupinu.

15 A určí presidenty a velitele nad stem a nad padesáti a nad deseti.

16 A necht' služebníci moji, již byli určeni, jdou a učí svaté tomuto, mé vůli, aby mohli býti připraveni jíti do země míru.

17 Jdi cestou svou a čiň, jak jsem ti pravil, a neboj se nepřátel svých; neboť oni nebudou mítí moc zastaviti dílo mé.

18 Sion bude ^avykoupen v mém vlastním příhodném čase.

19 A jestliže se nějaký člověk bude snažiti, aby budoval sám sebe, a nehledá ^aradu mou, nebude mítí žádnou moc a pošetilost jeho bude projevna.

20 Hledejte; a ^azachovávejte jeden vůči druhému všechny sliby své; a nebud'te ^bžádostivi toho, co je bratra vašeho.

21 ^aZdržujte se zla bráti jméno Páně nadarmo, neboť já jsem Pán, váš Bůh, vpravdě ^bBůh otců vašich, Bůh Abrahamův a Izákův a Jákobův.

22 ^aJá jsem ten, kdo vyvedl děti Izraele ze země egyptské; a

8a PP Chudí.
b PP Vdova.
c Jakub 1:27;
3. Nefi 24:5.
10a PP Kůl.
11a Deut. 28:1–14.
PP Požehnaní,

požehnaný,
požehnati.
18a NaS 100:13.
19a PP Rada.
20a PP Čestnost, čestný.
b PP Žádostiví býti,
žádostivost.

21a PP Znesvěcení.
b Ex. 3:6; 1. Nefi 19:10.
22a Ex. 13:18;
Jer. 2:5–7;
1. Nefi 5:15;
Alma 36:28.
PP Jehova.

rámě mé je vztaženo v posledních dnech, abych ^bspasil lid svůj Izrael.

23 Ustaňte se jeden s druhým ^asvářiti; ustaňte mluvití jeden o druhém ^bzle.

24 Ustaňte s ^aopilstí; a nechť slova vaše vedou ke ^bvzdělávání jednoho druhým.

25 Půjčíš-li si od bližního svého, navrátíš to, co sis ^apůjčil; a nemůžeš-li splatiti, potom jdi přímo a řekni to bližnímu svému, aby tě neodsoudil.

26 Najdeš-li to, co bližní tvůj ^aztratil, budeš pilně pátrati, dokud mu to opět nepředáš.

27 Budeš ^a“pilným v ochraňování toho, co máš, abys mohl být moudrým ^bsprávcem; neboť je to bezplatný dar od Pána, Boha tvého, a ty jsi správce jeho.

28 Jsi-li veselý, chval Pána ^azpěvem, hudbou, tancem a ^bmodlitbou chvály a ^cdíkůvzdání.

29 Jsi-li ^azarmoucen, volej k Pánu, svému Bohu, s úpěnlivou prosbou, aby duše tvá mohla být ^bradostná.

30 Neboj se nepřátel svých, neboť jsou v rukou mých a já s nimi učiním podle libosti své.

31 Lid můj musí být ^azkoušen

ve všech věcech, aby mohl být připraven přijmouti ^bslávu, již pro něj mám, a to slávu Sionu; a ten, jenž nechce snášeti ^cukázňování, království mého hoden není.

32 Nechť ten, kdo je neznalý, se učí ^amoudrosti tím, že se ^bpokoří a volá k Pánu, svému Bohu, aby oči jeho mohly být otevřeny, aby mohl viděti, a uši jeho otevřeny, aby mohl slyšeti;

33 Neboť ^a“Duch můj je vyslán do světa, aby osvětlil pokorné a zkroušené a k odsouzení bezbožných.

34 Bratří tvoji zavrhlí vás a svědectví vaše, a to národ, jenž vás ^avyhnal;

35 A nyní přichází den pohromy jejich, a to dny zármutku, jako žena, již zachvátily porodní bolesti; a zármutek jejich bude veliký, pokud nebudou rychle činiti pokání, ano, velmi rychle.

36 Neboť zabili proroky a ty, již k nim byli posláni; a prolili nevinnou krev, která křičí proti nim ze země.

37 Tudíž, nepodivujte se těmto věcem, neboť ještě nejste ^ačistí; nemůžete ještě snést slávu moji; ale spatříte ji, budete-li

22b Jer. 30:10;
Ezech. 20:33–34;
NaS 38:33.

23a 3. Nefi 11:29–30.
PP Svár.
b NaS 20:54.
PP Zlé řeči.

24a PP Slovo moudrosti.
b NaS 108:7.

25a Žalmy 37:21;
Mos. 4:28.
PP Čestnost, čestný;
Dluh.

26a Lev. 6:4; Deut. 22:3.
27a PP Píle.

b PP Správce,
správcovství.

28a PP Zpívati.
b PP Modlitba.

c 2. Par. 5:13;
NaS 59:15–16.
PP Díkůvzdání, díky.

29a 2. Sam. 22:7.
b PP Radost.

31a NaS 101:4.
PP Protivenství.

b Řím. 8:18;
NaS 58:3–4.

PP Sláva.
c PP Ukázňování,
ukázňovati.

32a PP Moudrost.
b PP Pokora, pokorný,
pokořiti se.

33a PP Duch Svätý.

34a PP Pronásledování,
pronásledovati.

37a PP Čistota, čistý,
nečistý.

věrní v zachovávání všech slov mých, jež jsem vám ^bdal ode dnů Adamových k Abrahamovi, od Abrahama k Mojžíšovi, od Mojžíše k Ježíšovi a apoštolům jeho a od Ježíše a apoštolů jeho k Josephu Smithovi, k němuž jsem volal skrze ^canděly své, sloužící služebníky své, a svým vlastním hlasem z nebes, aby vynesl dílo mé;

38 Jehož základy položil, a byl věrný; a já jsem ho vzal k sobě.

39 Mnozí se podivovali kvůli smrti jeho; ale bylo nutné, aby ^asvědectví své ^bkrví svou ^czpeče-

til, aby mohl býti ctěn a zlovolní mohli býti odsouzeni.

40 Neosvobodil jsem vás od ^aneprátel vašich, jenom tím jsem zanechal svědectví o jménu svém?

41 Nyní, tudíž, poslouchejte, ó vy lidé ^acírkve mé; a vy starší, naslouchejte společně; vy jste obdrželi ^bkrálovství mé.

42 Buďte pilní v zachovávání všech přikázání mých, aby na vás nepřišly soudy a víra vaše vás neopustila a nepřátelé vaši nad vámi nezvítězili. Takže, v současné době nic víc. Amen a amen.

ODDÍL 137

Vidění dané Josephu Smithovi, Prorokovi, v chrámu v Kirtlandu ve státě Ohio 21. ledna 1836 (History of the Church, 2:380–381). Bylo to při vykonávání obřadů obdarování do té míry, jak byly tehdy zjeveny.

1–6, Prorok vidí v celestiálním království svého bratra Alvina; 7–9, Je zjevena nauka o spasení pro mrtvé; 10, Všechny děti jsou spaseny v celestiálním království.

^a**N**EBESA se pro nás otevřela a já jsem spatřil ^bcelestiální království Boží a jeho slávu, zda v ^ctěle, nebo mimo, nemohu říci.

2 Viděl jsem nesmírnou krásu ^abrány, skrze niž budou vstupovati dědici onoho království, která byla jako kroužící ^bplameny ohně;

3 Také ^aplanoucí trůn Boží, na němž seděl ^bOtec a ^cSyn.

4 Viděl jsem krásné ulice onoho království, které se zdály, jako by byly vydlážděny ^azlatem.

5 Viděl jsem Otce ^aAdama

37b Hel. 8:18.
c Zjev. 14:6;
NaS 110:11–16;
128:19–21;
JS–Ž 1:30–47.

39a pp Svědectví.
b pp Mučednictví,
mučedník.
c Mos. 17:20;
NaS 135:3.

40a Ex. 23:22;
NaS 8:4; 105:15.

41a pp Církev Ježíše
Krista.
b Dan. 7:27.

137 1a Skut. 7:55–56;
1. Nefi 1:8;
Hel. 5:45–49;
JS–Ž 1:43.

b pp Celestiální sláva.
c 2. Kor. 12:2–4;
1. Nefi 11:1;
Mojž. 1:11.

2a 2. Nefi 9:41; 31:17.

b Ex. 24:17;
Iz. 33:14–15;
Hel. 5:23; NaS 130:7.

3a Iz. 6:1;
Ezech. 1:26–28.
b pp Bůh, Božstvo –
Bůh Otec.

c pp Bůh, Božstvo –
Bůh Syn.
4a Zjev. 21:21;
NaS 110:2.

5a pp Adam.

a ^bAbrahama; a ^cotce svého a ^dmatku svou; bratra svého ^eAlvina, jenž dávno zesnul;

6 A podivoval jsem se, jak to, že obdržel ^adědictví v onom království, věda, že opustil tento život předtím, než Pán vztáhl ruku svou, aby shromáždil Izrael ^bpodruhé, a nebyl ^cpokřtěn na odpuštění hříchů.

7 Takto ke mně přišel ^ahlas Páně řkoucí: Všichni, kdož zemřeli ^bbez poznání tohoto evangelia, kdož by ho přijali, kdyby jim bylo dovoleno zůstatí, bu-

dou ^cdědici ^dcelestiálního království Božího;

8 Také všichni, již zemřou od nynějška bez jeho poznání, kdož by ho ^apřijali celým srdcem svým, budou dědici onoho království;

9 Neboť já, Pán, budu ^asouditi všechny lidi podle ^bskutků jejich, podle ^cpřání srdce jejich.

10 A také jsem spatřil, že všechny děti, jež zemřely předtím, než dosáhly ^alet zodpovědnosti, jsou ^bspaseny v celestiálním království nebeském.

ODDÍL 138

Vidění dané presidentu Josephu F. Smithovi v Salt Lake City ve státě Utah 3. října 1918. President Smith 4. října 1918 ve svém úvodním proslovu na 89. pololetní generální konferenci Církve oznámil, že během předchozích měsíců obdržel několik božských sdělení. Jedno z nich, ohledně Spasitelovy návštěvy u duchů mrtvých, zatímco jeho tělo bylo v hrobě, president Smith obdržel předchozího dne. Bylo zapsáno ihned po ukončení konference. 31. října 1918 bylo předloženo rádcům v Prvním předsednictvu, Radě Dvanácti a patriarchovi a bylo jimi jednomyslně přijato.

1–10, *President Joseph F. Smith přemítá o záznamech Petra a o návštěvě našeho Pána v duchovním světě; 11–24, President Smith vidí spravedlivé mrtvé shromážděné v ráji a Kristovu službu mezi nimi;*

25–37, *Vidí, jak bylo mezi duchy organisováno kázání evangelia; 38–52, Vidí v duchovním světě Adama, Evu a mnohé ze svatých proroků, již považovali svůj duchovní stav před svým vzkříšením*

5b NaS 132:29.

pp Abraham.

c NaS 124:19.

pp Smith, Joseph, st.

d pp Smithová, Lucy
Mačk.

e JS–Ž 1:4.

6a pp Spasení pro mrtvé.

b Iz. 11:11;

1. Nefi 22:10–12;

Jákob 6:2.

pp Izrael –

Shromáždění Izraele.

c Jan 3:3–5;

2. Nefi 9:23;

Eter 4:18–19;

NaS 76:50–52; 84:74.

pp Křest, křtíti.

7a Hel. 5:30.

pp Zjevení.

b pJS, 1. Petr. 4:6;

2. Nefi 9:25–26;

Mos. 15:24.

c NaS 76:50–70.

d pp Celestiální sláva.

8a Alma 18:32;

NaS 6:16.

9a Zjev. 20:12–13.

pp Soud, poslední.

b pp Skutky.

c NaS 64:34.

pp Srdce.

10a pp Počet vydání,

zodpovědnost,

zodpovědný.

b pp Spasení – Spasení
děti.

za porobu; 53–60, *Spravedliví mrtví těchto dnů pokračují ve své práci ve světě duchů.*

TŘETÍHO října v roce devatenáct set a osmnáct jsem seděl ve svém pokoji “přemítaje o písmech:

2 A uvažuje o veliké “smírné oběti, jež byla učiněna Synem Božím pro ^bvykoupění světa;

3 A o veliké a podivuhodné “lásce projevené Otcem a Synem v příchodu ^bVykupitele na svět;

4 Aby skrze “usmíření jeho a ^bposlušností zásad evangelia mohlo být lidstvo spaseno.

5 Zatímco jsem byl takto zaměstnán, mysl moje se obrátila k záznamům apoštola Petra, k “prvotním svatým rozptýleným do široka v celém ^bPontu, Galacii, Kappadocii a dalších částech Asie, kde bylo evangelium kázáno po ukřižování Páně.

6 Otevřel jsem Bibli a četl jsem třetí a čtvrtou kapitulu první epištoly Petra, a když jsem četl, velice na mne zapůsobily, více než kdykoli dříve, tyto úryvky:

7 Neboť Kristus také jednou za hříchy trpěl, spravedlný za nespravedlné, aby nás mohl při-

vésti k Bohu, jsa usmrčen v těle, ale obživen Duchem:

8 Skrze něhož také přišel a kázal duchům ve “vězení;

9 Kteříž tehdáž byli neposlušní, když kdysi shovívavost Boží vyčkávala za dnů Noé, zatímco byl připravován koráb, v němž málo, to jest osm duší, bylo zachráněno vodou. (1. Petrova 3:18–20.)

10 Neboť pro tuto příčinu bylo evangelium kázáno také těm, kteří jsou mrtví, aby mohli být souzeni podle lidí v těle, ale žítí podle Boha v duchu. (1. Petrova 4:6.)

11 Když jsem přemítal o těchto věcech, které jsou “zapsány, ^boči mého porozumění byly otevřeny a Duch Páně “spočínul na mně a já jsem viděl zástupy ^dmrtvých, jak malých, tak velkých.

12 A na jednom místě byl shromážděn nespočetný zástup duchů “spravedlných, již byli ^bvěrní ve svědectví o Ježíšovi, zatímco žili ve smrtelnosti;

13 A kteří přinesli “oběť v podobenství veliké oběti Syna Božího a ^bvytrpěli soužení ve jménu Vykupitele svého.

14 Všichni tito opustili smrtelný život pevní v “naději na

138 1a PP Přemítati.

2a Mat. 20:28.

PP Usmíření, usmířiti.

b PP Plán vykoupění.

3a Jan 3:16.

PP Láska.

b PP Vykupitel.

4a Čl. v. 1:3.

b Mat. 7:21.

PP Poslouchati,

poslušnost, poslušný.

5a TJ. svatým dřívějších dnů.

b 1. Petr. 1:1.

8a Iz. 61:1; Lukáš 4:18;

NaS 76:73–74; 88:99.

11a PP Písma – Hodnota písem.

b Efez. 1:18;

NaS 76:10, 12, 19.

c Iz. 11:2.

d PP Duch.

12a NaS 76:69–70.

b NaS 6:13; 51:19; 76:51–53.

13a PP Oběť.

b Mat. 5:10–12.

14a Eter 12:4;

Moroni 7:3, 40–44.

PP Doufati, naděje.

slavné ^bvzkříšení skrze ^cmilost Boha ^aOtce a jeho ^cJednorozeného Syna, Ježíše Krista.

15 Spatřil jsem, že byli naplněni ^aradostí a veselím a společně se radovali, protože den jejich vysvobození byl na dosah.

16 Byli shromážděni očekávající příchod Syna Božího do ^aduchovního světa, aby oznámil jejich vykoupění z ^bpout smrti.

17 Jejich spící prach bude ^aznovuzřízen do jejich dokonalého těla, ^bkost ke své kosti a šlachy a maso na ně, ^cduch a tělo budou spojeny, aby již nikdy nebyly rozděleny, aby mohly obdržeti plnost ^aradosti.

18 Zatímco tento ohromný zástup čekal a hovořil, raduje se v hodině svého vysvobození od řetězů smrti, ukázal se Syn Boží a oznámil ^asvobodu zajatým, již byli věrni;

19 A tam jim ^akázal věčné ^bevangelium, nauku o vzkříšení a vykoupění lidstva z ^cpádu a z jednotlivých hříčků pod podmínkou ^apokání.

20 Ale ke ^azlovolným nešel a mezi bezbožnými a nekajícími, již se ^bposkvrnili, zatímco

byli v těle, hlas jeho pozdvižen nebyl;

21 Ani vzpurní, již zavrhlí svědectví a varování dávných proroků, nespatriili jeho přítomnost, ani nepohlédli na jeho tvář.

22 Kde byli oni, vládla ^atemnota, ale mezi spravedlivými byl ^bmír;

23 A svatí se radovali ze svého ^avykoupění a sklonili ^bkoleno a uznali Syna Božího jako svého Vykupitele a Vysvoboditele od smrti a ^cřetězů pekla.

24 Jejich tváře zářily a ^azáře z přítomnosti Páně spočívala na nich a oni ^bzpívali chvály jeho svatému jménu.

25 Podívoval jsem se, neboť jsem chápal, že Spasitel strávil asi tři roky ve své službě mezi Židy a těmi z domu Izraele, snaže se učiti je věčnému evangeliu a volati je ku pokání;

26 A přece, nehledě na jeho mocná díla a zázraky a prohlášení pravdy s velikou ^amocí a pravomocí, bylo jen málo těch, kdož poslouchali jeho hlas a radovali se z jeho přítomnosti a přijali spasení z jeho rukou.

27 Ale jeho služba mezi těmi, kdož byli mrtví, byla omezena

14b PP Vzkříšení.

c PP Milost.

d PP Bůh, Božstvo – Bůh Otec.

e PP Jednorozený.

15a Iz. 51:11; Alma 40:12.

16a Lukáš 23:43;

Alma 40:11–12.

PP Ráj.

b Morm. 9:13.

17a 2. Nefi 9:10–13.

b Ezech. 37:1–14.

c NaS 93:33–34.

d PP Radost.

18a Iz. 61:1.

PP Spasení pro mrtvé.

19a NaS 76:72–74.

b PP Evangelium.

c PP Pád Adama a Evy.

d PP Pokání.

20a Alma 40:13–14.

PP Peklo; Zlovolnost, zlovolný.

b 1. Nefi 10:21.

22a PP Temnota, duchovní.

b PP Mír.

23a PP Plán vykoupění.

b Řím. 14:11;

Mos. 27:31.

c 2. Nefi 1:13;

Alma 12:11.

24a Žalmy 104:1–2;

Iz. 60:19; Zjev. 22:5;

JS–Ž 1:17.

PP Světlo, světlo

Kristovo.

b PP Zpívati.

26a 1. Nefi 11:28.

na "krátký čas oddělující ukřižování a jeho vzkříšení;

28 A podíval jsem se slovům Petrovým – v nichž řekl, že Syn Boží kázal duchům ve vězení, již tehdy byli neposlušni, když kdysi shovívavost Boží vyčkávala za dnů Noé – a jak to bylo možné, aby kázal oněm duchům a vykonal nutnou práci mezi nimi v tak krátkém čase.

29 A když jsem se podíval, moje oči byly otevřeny a moje porozumění "obživeno a já jsem pochopil, že Pán nešel osobně mezi zlovolné a neposlušné, kteří zavrhnuli pravdu, aby je učil;

30 Ale vizte, z prostředku spravedlivých zorganizoval své síly a určil posly oděné "mocí a pravomocí a pověřil je, aby vyšli a přinesli světlo evangelia těm, již byli v ^btemnotě, vpravdě "všem duchům lidí; a tak bylo evangelium kázáno mrtvým.

31 A vyvolení poslové vyšli, aby oznamovali "milostivý den Páně a vyhlašovali ^bsvobodu zajatým, kteří byli svázáni, dokonce všem, kteří budou činiti pokání z hříchů svých a přijmou evangelium.

32 Tak bylo evangelium kázáno těm, již "zemřeli v hříších

svých, bez ^bznalosti pravdy, nebo v přestupku, zavrhnuvše proroky.

33 Ti byli učeni "víře v Boha, pokání z hříchů, ^bzástupnému křtu na "odpuštění hříchů, "darů Ducha Svatého vkládáním rukou,

34 A všem dalším zásadám evangelia, jež bylo nutné, aby znali, aby se uschopnili, aby mohli býti "souzeni podle lidí v těle, ale žítí podle Boha v duchu.

35 A tak bylo oznámeno mezi mrtvými, jak malými, tak velkými, nespravedlivými, stejně jako věrnými, že vykoupení bylo způsobeno skrze "oběť Syna Božího na ^bkříži.

36 Tak bylo oznámeno, že náš Vykupitel strávil čas během svého pobytu ve světě duchů, poučuje a připravuje věrné duchy "proroků, již svědčili o něm v těle;

37 Aby mohli přinést poselství o vykoupení všem mrtvým, k nimž nemohl jíti osobně pro jejich "vzpouru a přestupek, aby oni skrze přísluhování jeho služebníků také mohli slyšeti jeho slova.

38 Mezi velikými a mocnými, kteří byli shromážděni v tomto

27a Marek 8:31.

29a NaS 76:12.

30a Lukáš 24:49.

b PP Temnota, duchovní.

c NaS 1:2.

31a Iz. 61:2;

Lukáš 4:17–19.

b PP Svoboda, svobodný.

32a Jan 8:21–24.

b NaS 128:5.

PP Poznání, znalost.

33a Čl. v. 1:4.

PP Věřiti, víra.

b PP Křest, křtiti –

Křest za mrtvé;

Obřady – Zástupný obřad.

c PP Odpuštění hříchů.

d PP Dar Ducha Svatého.

34a PP Soud, poslední.

35a Alma 34:9–16.

PP Usmíření, usmířiti;

Oběť.

b PP Kříž; Ukřižování.

36a NaS 138:57.

37a NaS 138:20.

PP Vzpouora.

ohromném shromáždění spravedlivých, byli Otec ^aAdam, Starý Dnů a otec všech,

39 A naše slavná Matka ^aEva s mnoha svými věrnými dcerami, jež žily v běhu věků a uctívaly pravého a živého Boha.

40 Byl tam ^aAbel, první ^bmučedník, a jeho bratr ^cSet, jeden z mocných, jenž byl přesným ^dobrazem otce svého Adama.

41 ^aNoé, jenž varoval před potopou; ^bSem, veliký ^cvyšoký kněz; ^dAbraham, otec věrných; ^eIzák, ^fJákob a Mojžíš, veliký ^gzákonodárce Izraele;

42 A ^aIzaiáš, jenž oznámil skrze proctví, že Vykupitel byl pomazán, aby ovázal zlomené v srdci, aby vyhlásil svobodu ^bzajatým a otevření ^cvězení těm, již byli svázáni, tam byli také.

43 Nadto ^aEzechiel, jemuž bylo ukázáno ve vidění veliké údolí ^bsuchých kostí, které budou oděny masem, aby opět vyšly ve ^cvzkříšení mrtvých, živící duše;

44 ^aDaniel, jenž předvídal a předpověděl zřízení ^bkrálovství Božího v posledních dnech, jež

nebude již nikdy zničeno ani dáno jinému lidu;

45 ^aElias, jenž byl s Mojžíšem na hoře ^bProměnění;

46 A ^aMalachiáš, prorok, jenž svědčil o příchodu ^bEliáše – o němž také Moroni mluvil k proroku Josephu Smithovi oznamuje, že přijde před uvedením velikého a hrozného ^cdne Páně – tam byli také.

47 Prorok Eliáš bude zasazováti do ^asrdce dětí zaslíbení učiněná jejich otcům,

48 Což naznačuje veliké ^adílo, které bude vykonáváno v ^bchrámech Páně v ^cdispensaci plnosti časů pro vykoupění mrtvých a ^dzpečetění dětí k jejich rodičům, aby celá země nebyla stižena prokletím a zcela zpusťována při jeho příchodu.

49 Všichni tito a mnozí další, a to ^aproroci, již dleli mezi Nefity a svědčili o příchodu Syna Božího, se pohybovali v tomto ohromném shromáždění a očekávali své osvobození.

50 Neboť mrtví pohlíželi na dlouhé odloučení svého ^aducha od těla jako na ^bporobu.

38a pp Adam.

39a Mojž. 4:26.

pp Eva.

40a pp Abel.

b pp Mučednictví, mučedník.

c pp Set.

d Gen. 5:3;

Mojž. 6:10.

41a pp Noé, biblický patriarcha.

b pp Sem.

c pp Vysoký kněz.

d Gen. 17:1–8.

pp Abraham.

e Gen. 21:1–5.

pp Izák.

f Gen. 35:9–15.

pp Jákob, syn

Izákův.

g pp Mojžíš.

42a pp Izaiáš.

b Iz. 61:1–2.

c pp Peklo.

43a pp Ezechiel.

b Ezech. 37:1–14.

c pp Vzkříšení.

44a pp Daniel.

b Dan. 2:44–45.

pp Království Boží neboli království nebeské.

45a pp Elias.

b pp Proměnění.

46a Mal. 4:5–6;

JS–Ž 1:36–39.

pp Malachiáš.

b NaS 110:13–15.

pp Eliáš.

c pp Druhý příchod Ježíše Krista.

47a NaS 128:17.

48a pp Spasení pro mrtvé.

b pp Chrám, dům Páně.

c pp Dispensace.

d pp Rodina – Věčná rodina; Pečetění, pečetiti.

49a Hel. 8:19–22.

50a pp Duch.

b NaS 45:17.

51 Tyto Pán učil a dal jim "moc, aby vyšli, po jeho vzkříšení z mrtvých, aby vstoupili do království jeho Otce, aby tam byli korunováni ^bnesmrtelností a ^cvěčným životem,

52 A pokračovali pak v práci své, jak bylo přislíbeno Pánem, a byli podílníky všech "požehnaní, která byla držena v záloze pro ty, již ho milují.

53 Prorok Joseph Smith a můj otec Hyrum Smith, Brigham Young, John Taylor, Wilford Woodruff a další vyvolení duchové, kteří byli "uschováni, aby vyšli v plnosti časů, aby se podíleli na kladení ^bzákladů velikého díla posledních dnů,

54 Včetně budování chrámů a vykonávání obřadů v nich pro vykoupení "zemřelých, byli v duchovním světě také.

55 Zpozoroval jsem, že byli také mezi "ušlechtilými a velikými, již byli ^bvyvoleni na počátku, aby byli vládci v Církvi Boží.

56 Dokonce předtím, než se narodili, s mnoha dalšími, obdr-

želi své první poučení ve světě duchů a byli "připravováni, aby vyšli v příhodném ^bčase Páně, aby pracovali na jeho "vinici pro spasení duší lidských.

57 Spatřil jsem, že věrní "starší této dispensace, když opustí smrtelný život, pokračují ve své práci kázání evangelia pokání a vykoupení skrze oběť Jednorozeného Syna Božího mezi těmi, již jsou v ^btemnotě a pod porobou hříchu ve velikém světě duchů mrtvých.

58 Mrtví, kteří činí pokání, budou "vykoupeni skrze poslušnost ^bobřadů domu Božího,

59 A poté, co zaplatí trestem za přestupky své a jsou "omyti a čisti, obdrží odměnu podle ^bskutků svých, neboť jsou dědici spasení.

60 Takto mi bylo zjeveno vidění o vykoupení mrtvých a já vydávám svědectví a vím, že tento záznam je "pravdivý skrze požehnaní Pána našeho a Spasitele Ježíše Krista, tak jest. Amen.

51a 1. Kor. 6:14;
Alma 40:19–21.
b PP Nesmrtelnost,
nesmrtelný.
c NaS 29:43.
PP Věčný život.

52a Iz. 64:4;
1. Kor. 2:9;
NaS 14:7.

53a PP Předustanovení.

b NaS 64:33.
54a PP Obřady –
Zástupný obřad.
55a Abr. 3:22–24.
b PP Předustanovení.
56a Job 38:4–7;
Alma 13:3–7.
b Skut. 17:24–27.
c Jákob 6:2–3.
PP Vinice Páně.

57a PP Starší.
b PP Peklo.
58a PP Vykoupení,
vykoupěný,
vykoupiti.
b PP Obřady.
59a Alma 5:17–22.
PP Odpustiti.
b PP Skutky.
60a PP Pravda.

OFICIÁLNÍ PROHLÁŠENÍ-1

Těm, jichž se to může týkati:

Tisková sdělení, byvše zaslána pro politické účely ze Salt Lake City, jež byla široce publikována, uvádějí, že Utažská komise ve své nedávné zprávě ministrowi vnitra tvrdí, že plurální manželství jsou stále posvěcována a že čtyřicet nebo více takových manželství bylo uzavřeno v Utahu od minulého června nebo během minulého roku, také že ve veřejných kázáních vedoucí Církve učí, povzbuzují a podněcují k pokračování v praktikování polygamie –

Tudíž, já, jako president Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, nanejvýše vážným způsobem tímto prohlašuji, že tato obvinění jsou falešná. Neučíme polygamií neboli plurálnímu manželství, ani nedovolujeme žádné osobě, aby začala s jeho praktikováním, a já popírám, že by čtyřicet, nebo jakýkoli jiný počet plurálních manželství byl během onoho období posvěcen v našich chrámech nebo na jakémkoli místě v tomto teritoriu.

Byl oznámen jeden případ, o němž strany tvrdí, že bylo uzavřeno manželství v Obdarovacím domě v Salt Lake City na jaře 1889, ale nebyl jsem schopen zjistiti, kdo obřad vykonal; cokoli bylo učiněno v této záležitosti, bylo bez mého vědomí. V důsledku této nepotvrzené události byl Obdarovací dům podle mých pokynů bez odkladů stržen.

Poněvadž zákony zakazující plurální manželství byly nařízeny Kongresem, kteréžto zákony byly prohlášeny nejvyšší soudní instancí za ústavní, já tímto prohlašuji svůj záměr podvoliti se oněm zákonům a použití svůj vliv na členy Církve, jíž předsedám, aby učinili podobně.

Není nic v tom, co učím Církev, ani v tom, co učí moji společníci, během zmiňované doby, co může býti rozumně vykládáno jako nabádání nebo povzbuzování k polygamii; a když kterýkoli Starší Církve použil řeč, která, jak se zdálo, sděluje jakékoli takové učení, byl okamžitě pokárán. A já nyní veřejně prohlašuji, že mou radou Svatým posledních dnů je zdržeti se uzavírání jakéhokoli manželství zakázaného zákonem země.

WILFORD WOODRUFF
President Církve Ježíše Krista
Svatých posledních dnů.

President Lorenzo Snow přednesl následující:

„Navrhuji, uznávajíce Wilforda Woodruffa jako presidenta Církve

Ježíše Krista Svatých posledních dnů a jediného muže na zemi v nynější době, jenž drží klíče pečetících obřadů, abychom ho považovali za plně zplnomocněného skrze moc jeho postavení vydati Manifest, který byl přečten v našem doslechu a který je datovaný 24. září 1890, a abychom jako Církev shromážděná na generální konferenci přijali jeho oznámení ohledně plurálního manželství jako autoritativní a závazné.“

Hlasování na podporu předcházejícího návrhu bylo jednomyslné.

Salt Lake City, Utah, 6. října 1890

VÝNATKY ZE TŘÍ PROSLOVŮ
PRESIDENTA WILFORDA WOODRUFFA
TÝKAJÍCÍ SE MANIFESTU

Pán nikdy nedovolí mně ani žádnému jinému muži, jenž stojí jako prezident této Círky, aby vás svedl z cesty. To není v programu. To není v myslí Boží. Kdybych se o to pokusil, Pán by mne odstranil z mého místa, a tak odstraní jakéhokoli jiného muže, jenž se pokusí odváděti děti lidské od zjevení Božích a od jejich povinnosti. (Šedesátá první pololetní generální konference Círky, pondělí 6. října 1890, Salt Lake City, Utah. Uveřejněno v *Deseret Evening News*, 11. října 1890, str. 2.)

Nezáleží na tom, kdo žije nebo kdo umírá nebo kdo je povolán vésti tuto Círku, oni jí musejí vésti skrze inspiraci Všemohoucího Boha. Nečiní-li to tímto způsobem, nemohou to činiti vůbec. . .

Nedávno jsem měl určitá zjevení, a pro mne velmi důležitá, a povím vám, co mi Pán řekl. Dovolte mi, abych přivedl vaši mysl k tomu, co se nazývá manifest. . .

Pán mi pravil, abych položil Svatým posledních dnů otázku, a také mi pravil, že budou-li naslouchati tomu, co jim říkám, a zodpoví-li otázku jim danou Duchem a mocí Boží, odpovědí všichni stejně a budou všichni věřiti ohledně této záležitosti stejně.

Otázka zní takto: Jaký směr je pro Svaté posledních dnů nejmoudřejší následovati – pokračovati pokoušeti se praktikovati plurální manželství se zákony národa proti tomu a s odporem šedesáti milionů lidí a za cenu konfiskace a ztráty všech chrámů a zastavení všech obřadů v nich, jak pro žijící, tak pro mrtvé, a uvěznění Prvního předsednictva a Dvanácti a hlav rodin v Církvě a konfiskace osobního majetku lidí (všechno z toho samo o sobě by toto praktikování zastavilo); nebo, po učinění a vytrpění toho, co jsme učinili a vytrpěli skrze své lnutí k této zásadě, ustati v praktikování a podvoliti se zákonu a skrze toto ponechati proroky, apoštoly a otce doma, takže mohou poučovati lid a konati povinnosti Círky, a také ponechati chrámy v rukou Svatých, takže se mohou věnovati obřadům evangelia, jak pro žijící, tak pro mrtvé?

Pán mi ukázal viděním a zjevením přesně to, co by nastalo, kdybychom neukončili toto praktikování. Kdybychom ho neukončili, neměli byste zapotřebí. . . žádných lidí v tomto chrámu v Loganu; neboť všechny obřady by byly v celé zemi Sion ukončeny. V celém Izraeli by vládl zmatek a z mnohých mužů by byli učiněni vězni. Toto trápení by přišlo na celou Círku a my bychom byli donuceni ukončiti

toto praktikování. Nyní, otázkou je, zda to má být ukončeno tímto způsobem, nebo způsobem, který nám projevili Pán, a ponechat naše proroky a apoštoly a otce svobodnými muži a chrámy v rukou lidí, tak aby mrtví mohli být vykupováni. Veliký počet byl již tímto lidem vysvobozen z budovy vězení v duchovním světě a půjde práce dál, nebo skončí? Toto je otázka, kterou pokládám před Svaté posledních dnů. Vy musíte soudit za sebe. Chci, abyste ji zodpověděli za sebe. Já na ni odpovídati nebudu; ale pravím vám, že toto je přesně stav, v němž bychom jako lid byli, kdybychom se nevydali směrem, jímž jsme se vydali.

... Viděl jsem přesně, co by se stalo, kdyby nebylo něco učiněno. Tento duch spočíval na mne po dlouhý čas. Ale chci říci toto: Byl bych dovolil, aby všechny chrámy odešly z našich rukou; já sám bych šel do vězení a byl bych dovolil, aby každý další muž tam šel, kdyby mi Bůh nebe nebyl přikázal učiniti to, co jsem učinil; a když přišla ta hodina, kdy mi bylo přikázáno, abych to učinil, bylo mi to všechno jasné. Šel jsem před Pána a napsal jsem, co mi Pán řekl, abych napsal. . .

Toto s vámi zanechávám, abyste o tom hloubali a uvažovali. Pán je v díle s námi. (Konference kúlu Cache, Logan, Utah, neděle 1. listopadu 1891. Uveřejněno v *Deseret Weekly*, 14. listopadu 1891.)

Nyní vám řeknu, co mi bylo projevováno a co Syn Boží vykonal v této věci. . . Všechny tyto věci by se byly staly, jako že Bůh Všemohoucí žije, kdyby onen Manifest nebyl býval dán. Tudíž Syn Boží byl nakloněn tomu, aby předložil onu věc Církvi a světu pro záměry ve své vlastní mysli. Pán ustanovil zřízení Sionu. On ustanovil dokončení tohoto chrámu. On ustanovil, že spasení žijících a mrtvých bude dáváno v těchto údolích hor. A Všemohoucí Bůh ustanovil, že ďábel to nezmaří. Můžete-li tomu porozumět, toto je k tomu klíč. (Z kázání na šestém zasedání pro zasvěcení chrámu Salt Lake, duben 1893. Strojopis ze zasvěcovacích shromáždění, archiv, Církevní dějepisné oddělení, Salt Lake City, Utah.)

OFICIÁLNÍ PROHLÁŠENÍ-2

Těm, jichž se to může týkati:

30. září 1978 na 148. pololetní generální konferenci Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů předložil president N. Eldon Tanner, první rádce v Prvním předsednictvu Církve, následující:

První předsednictvo na počátku června tohoto roku oznámilo, že president Spencer W. Kimball přijal zjevení rozšiřující kněžská a chrámová požehnání na všechny způsobilé mužské členy Církve. President Kimball požádal, abych konferenci oznámil, že poté, co obdržel toto zjevení, které k němu přišlo po dlouhém meditování a modlitbě v posvátných místnostech svatého chrámu, předložil ho svým rádcům, již ho přijali a schválili. Bylo pak předloženo Kvoru dvanácti apoštolů, jež ho jednomyslně schválilo, a následně bylo předloženo všem dalším generálním autoritám, jež ho podobně jednomyslně schválily.

President Kimball požádal, abych nyní přečetl tento dopis:

8. června 1978

Všem generálním a místním kněžským úředníkům Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů na celém světě:

Milí bratří,

jelikož jsme svědky šíření díla Páně na zemi, jsme vděčni, že lidé mnoha národů reagují na poselství znovuzřízeného evangelia a připojují se k Církvi ve stále rostoucím počtu. To v nás následně inspirovalo přání rozšířit na každého způsobilého člena Církve všechny výsady a požehnání, které evangelium poskytuje.

Vědomi si příslibů učiněných proroky a presidenty Církve, již nás předešli, že v určitém čase, v Božím věčném plánu, všichni naši bratří, již jsou hodni, mohou obdržeti kněžství, a jsouce svědky věrnosti těch, jimž kněžství bylo odepráno, naléhali jsme dlouho a horlivě ve prospěch těchto našich věrných bratří, trávíce mnoho hodin v horní místnosti chrámu, prosíce Pána o božské vedení.

On vyslyšel naše modlitby a skrze zjevení potvrdil, že onen dlouho slibovaný den přišel, kdy každý věrný způsobilý muž v Církvi může obdržeti svaté kněžství s mocí používat jeho božskou pravomoc a těšiti se se svými milovanými z každého požehnání, jež z něho vyplývá, včetně požehnání chrámu. Podle toho všichni způsobilí mužští členové Církve mohou být vysvěceni ke kněžství bez ohledu na rasu nebo barvu pleti. Vedoucí kněžství jsou poučováni, aby následovali zásadu ohledně pečlivého pohovoru se všemi kandidáty na vysvěcení buď k Aronovu, nebo k Melchisedechovu kněžství, aby zajistili, že splňují stanovené požadavky pro způsobilost.

Oznamujeme s rozvážností, že Pán nyní oznámil svou vůli k požehnání všech svých dětí na celé zemi, jež budou poslouchati hlas jeho zplnomocněných služebníků a připraví se přijmouti každé požehnání evangelia.

Upřímně Vaši

SPENCER W. KIMBALL

N. ELDON TANNER

MARION G. ROMNEY

První předsednictvo

Uznávajíce Spencera W. Kimballa jako proroka, vidoucího a zjevovatele a presidenta Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů navrhuji, abychom my jako zastupitelské shromáždění přijali

toto zjevení jako slovo a vůli Páně. Všichni, kdo souhlasí, prosím, projevte to zvednutím pravé ruky. Kdo je proti, může to projevit stejným způsobem.

Hlasování o podpoře předcházejícího návrhu bylo jednomyslně souhlasné.

Salt Lake City, Utah, 30. září 1978.

DRAHOCENNÁ PERLA

VÝBĚR ZE ZJEVENÍ,

PŘEKLADŮ A VYPRÁVĚNÍ

JOSEPHA SMITHA,

PRVNÍHO PROROKA, VIDOUCÍHO A ZJEVOVATELE

PRO CÍRKEV JEŽÍŠE KRISTA

SVATÝCH POSLEDNÍCH DNŮ

ÚVOD

Drahocenná perla je sbírkou vybraných materiálů dotýkajících se mnoha důležitých stránek víry a nauky Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Tyto zprávy byly sestaveny prorokem Josephem Smithem a byly vydány v církevních periodikách jeho doby.

První sbírka materiálů nesoucí název *Drahocenná perla* byla sestavena v roce 1851 starším Franklinem D. Richardsem, tehdy členem Rady Dvanácti a presidentem Britské misie. Jejím účelem bylo učiniti snadněji přístupnými některé důležité články, jež měly za doby Josepha Smitha omezený počet výtisků. Tak jak v celé Evropě a Americe rostlo členstvo Církve, bylo zapotřebí učiniti tyto zprávy dostupnými. *Drahocenná perla* byla široce používána a následně se stala 10. října 1880 rozhodnutím Prvního předsednictva a generální konference v Salt Lake City standardním dílem Církve.

Obsah byl několikrát revidován, tak jak to vyžadovaly potřeby Církve. V roce 1878 byly doplněny části *Knihy Mojžíšovy*, které nebyly obsaženy v prvním vydání. V roce 1902 byly vypuštěny určité části *Drahocenné perly*, které opakovaly materiál vydaný také v *Nauce a smlouvách*. V roce 1902 bylo provedeno uspořádání do kapitol a veršů s poznámkami pod čarou. První vydání s dvousloupcovou úpravou a s rejstříkem bylo v roce 1921. Žádné další úpravy nebyly provedeny až do dubna 1976, kdy byly doplněny dvě zprávy obsahující zjevení. V roce 1979 byly tyto dvě zprávy z *Drahocenné perly* přesunuty a byly umístěny do *Nauky a smluv*, kde jsou nyní uvedeny jako oddíly 137 a 138. V současném vydání byly provedeny určité změny, aby uvedly text do souladu s dřívějšími dokumenty.

Následuje stručný úvod k současnému obsahu:

Výběr z Knihy Mojžíšovy. Výňatek z knihy Genesis z překladu Bible od Josepha Smitha, který započal v červnu 1830 (*History of the Church* [Dějiny Církve], 1:98–101, 131–139).

Knihy Abrahama. Překlad z určitých egyptských papyrů, jež se dostaly do rukou Josepha Smitha v roce 1835, obsahujících zápisy patriarchy Abrahama. Překlad byl vydáván na pokračování v *Times and Seasons* počínaje 1. březnem 1842 v Nauvo ve státě Illinois (*History of the Church*, 4:519–534).

Joseph Smith–Matouš. Výňatek ze svědectví Matoušova v překladu Bible od Josepha Smitha (viz *Nauka a smlouvy* 45:60–61 ohledně božského příkazu započítí překlad Nového zákona).

Joseph Smith–Životopis. Výňatky z oficiálního svědectví a životopisu Josepha Smitha, které připravil v roce 1838 a které byly

vydávány na pokračování v *Times and Seasons* v Nauvoo ve státě Illinois počínaje 15. březnem 1842 (*History of the Church*, 1:1–44).

Články víry Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Prohlášení Josepha Smitha vydané v *Times and Seasons* 1. března 1842 společně s krátkými dějinami Církve, což bylo všeobecně známo jako dopis Wentworthovi (*History of the Church*, 4:535–541).

NÁZVY A POŘADÍ KNIH

V DRAHOCENNÉ PERLE

	<i>Strana</i>
Výběr z Knihy Mojžíšovy	1
Kniha Abrahamova	31
Faksimile č. 1	30
Faksimile č. 2	38
Faksimile č. 3	44
Joseph Smith–Matouš	48
Joseph Smith–Životopis	50
Články víry	66

VÝBĚR Z KNIHY MOJŽÍŠOVY

Výňatek z překladu Bible, tak jak byl zjeven Josephu Smithovi, Prorokovi, červen 1830–únor 1831.

KAPITOLA 1

(Červen 1830)

Bůh se zjevuje Mojžíšovi – Mojžíš je proměněn – Čelí Satanovi – Mojžíš vidí mnoho obydlených světů – Světy bez počtu stvořil Syn – Boží dílo a sláva je uskutečniti nesmrtelnost a věčný život člověka.

SLOVA Boží, která Bůh "pravil ^bMojžíšovi v době, kdy byl Mojžíš uchopen a vyzdvižen na nesmírně vysokou horu,

2 A "viděl Boha ^btváří v tvář a promlouval s ním a "sláva Boží byla na Mojžíšovi; tudíž Mojžíš mohl ^dsnést jeho přítomnost.

3 A Bůh pravil Mojžíšovi řka: Viz, já jsem Pán Bůh "Všemohoucí a ^bNekonečný je jméno mé; neboť jsem bez počátku dnů či konce roků; a není toto nekonečné?

4 A viz, ty jsi syn můj; pročež "pohled' a já ti ukáži dílo ^brukou

svých; ale ne všechno, neboť "díla má jsou bez ^akonce, a také "slova má, neboť nikdy neustávají.

5 Pročež, žádný člověk nemůže spatřiti veškerá díla má, ledaže spatří veškerou slávu mou; a žádný člověk nemůže spatřiti veškerou slávu mou a potom zůstatí v těle na zemi.

6 A mám pro tebe práci, Mojžíši, synu můj; a ty jsi v "podobnosti mého ^bJednorozeného; a můj Jednorozený je a bude "Spasitel, neboť on je pln ^dmilosti a "pravdy; ale není ^fžádného Boha kromě mne, a všechny věci jsou přítomné přede mnou, neboť já je ^sznám všechny.

7 A nyní, viz, tuto jednu věc ti ukáži, Mojžíši, synu můj, neboť ty jsi ve světě, a nyní ti ji ukáži.

8 A stalo se, že Mojžíš pohlédl a spatřil "svět, na němž byl stvořen; a Mojžíš ^bspatřil svět a konce jeho a všechny děti lidské, které jsou a které byly stvořeny;

1 1a Alma 12:30;
Mojž. 1:42.

b pp Mojžíš.

2a Ex. 3:6; 33:11;

Jan 1:18; 6:46;

Eter 3:6–16;

Mojž. 1:11.

pjs, Ex. 33:20, 23.

b Num. 12:6–8;

Deut. 34:10;

NaS 17:1.

c Deut. 5:24;

Mojž. 1:13–14, 25.

pp Sláva.

d pp Proměnění.

3a Zjev. 11:17; 19:6;

1. Nefi 1:14;

NaS 121:4.

pp Bůh, Božstvo.

b Iz. 63:16;

NaS 19:9–12;

Mojž. 7:35.

pp Nekonečný.

4a Mojž. 7:4.

b Mojž. 7:32, 35–37.

c Žalmy 40:6;

NaS 76:114.

d Žalmy 111:7–8;

Mojž. 1:38.

e 2. Nefi 9:16;

NaS 1:37–39.

pp Slovo Boží.

6a Gen. 1:26;

Eter 3:14–15;

Mojž. 1:13–16.

b pp Jednorozený.

c pp Spasitel.

d Jan 1:14, 17;

Alma 13:9.

pp Milost.

e Mojž. 5:7.

f 1. Král. 8:60;

Iz. 45:5–18, 21–22.

g 1. Nefi 9:6;

2. Nefi 9:20;

Alma 18:32;

NaS 38:1–2.

pp Všemocný.

8a Mojž. 2:1.

b Mojž. 1:27.

čemuž se velice ^cpodívoval a divil.

9 A přítomnost Boží se stáhla od Mojžíše, takže jeho sláva nebyla na Mojžíšovi; a Mojžíš byl ponechán sám sobě. A když byl ponechán sám sobě, padl k zemi.

10 A stalo se, že uplynula doba mnoha hodin, nežli Mojžíš opět obdržel svou přirozenou ^a sílu jako člověk; a pravil sám sobě: Nyní, pro tuto příčinu vím, že člověk není ^b ničím, což jsem se nikdy nedomníval.

11 Ale nyní mé vlastní oči spatřily ^a Boha; ale ne mé ^b přirozené, ale mé duchovní oči, neboť mé přirozené oči ho nemohly spatřiti; neboť bych ^c uschl a ^d zemřel v jeho přítomnosti; ale sláva jeho byla na mně; a já jsem spatřil jeho ^e tvář, neboť jsem byl před ním ^f proměněn.

12 A stalo se, že když Mojžíš řekl tato slova, vizte, přišel ^a Satan, aby ho ^b pokoušel, řka: Mojžíši, synu člověka, uctívej mne.

13 A stalo se, že Mojžíš pohlédl na Satana a řekl: Kdo jsi? Neboť viz, já jsem ^a syn Boží, v podobenství jeho Jednorozeného; a kde je sláva tvá, abych tě uctíval?

14 Neboť viz, nemohl jsem pohlédnouti na Boha, dokud jeho sláva nepřišla na mne a já jsem nebyl před ním ^a proměněn. Ale já mohu hleděti na tebe v přirozeném člověku. Není tomu zajisté tak?

15 Požehnáno buď jméno Boha mého, neboť jeho Duch se ode mne zcela nestáhl, nebo jinak, kde je sláva tvá, neboť je pro mne temnotou? A já mohu souditi mezi tebou a Bohem; neboť Bůh mi pravil: ^a Uctívej Boha, neboť pouze jemu budeš ^b sloužiti.

16 Táhni odsud, Satane; neoklamávej mne; neboť Bůh mi pravil: Ty jsi podle ^a podobenství mého Jednorozeného.

17 A také mi dal přikázání, když na mne volal z hořícího ^a keře řka: ^b Vzávej Boha ve jménu mého Jednorozeného a uctívej mne.

18 A opět Mojžíš pravil: Neustanu vzývati Boha, mám další věci, abych se ho na ně dotázal: neboť sláva jeho byla na mně, pročž já mohu souditi mezi ním a tebou. Odejdi odsud, Satane.

19 A nyní, když Mojžíš pravil tato slova, Satan volal silným hlasem a řval na zemi a příka-

8c Žalmy 8:4–5.

10a Dan. 10:8, 17;

1. Nefi 17:47;

Alma 27:17;

JS–Ž 1:20.

b Dan. 4:35;

Hel. 12:7.

11a pp Bůh, Božstvo.

b Mojž. 6:36;

NaŠ 67:10–13.

c Ex. 19:21.

d Ex. 20:19.

e Gen. 32:30;

Mojž. 7:4.

f Mat. 17:1–8.

pp Proměnění.

12a Mojž. 4:1–4.

pp Dábel.

b Mojž. 6:49.

pp Pokoušeti,

pokoušení.

13a Žalmy 82:6;

1. Jan. 3:2;

Židům 12:9.

14a pp Proměnění.

15a Mat. 4:10.

pp Uctívání, uctívati.

b 1. Sam. 7:3;

3. Nefi 13:24.

16a Mojž. 1:6.

17a Ex. 3:2.

b Mojž. 5:8.

zoval řka: Já jsem "Jednorozený, uctívej mne.

20 A stalo se, že se Mojžíš počal nesmírně báti; a jak se počal báti, uviděl hořkost "pekla. Nicméně, ^bvzýváje Boha, obdržel sílu a přikázal řka: Odejdi ode mne, Satane, neboť pouze tohoto jediného Boha budu uctívati, který je Bohem slávy.

21 A nyní, "Satan se počal chvěti a země se třásla; a Mojžíš obdržel sílu a vzýval Boha řka: Ve jménu Jednorozeného, odejdi odsud, Satane.

22 A stalo se, že Satan volal silným hlasem, s pláčem a nářkem a "skřipěním zubů; a odešel odtud, a to z přítomnosti Mojžíšovy, takže on ho neviděl.

23 A nyní o této věci Mojžíš vydal svědectví; ale pro zlovolnost se nenachází mezi dětmi lidskými.

24 A stalo se, že když Satan odešel z přítomnosti Mojžíšovy, že Mojžíš pozdvihl oči své k nebi, jsa naplněn "Duchem Svatým, který vydává svědectví o Otci a Synu;

25 A vzýváje jméno Boží, spatřil opět jeho slávu, neboť byla na něm; a slyšel hlas řkoucí: Požehnaný jsi, Mojžíši, neboť já, Všemohoucí, jsem tě vyvolil, a ty budeš učiněn silnějším než

mnohé "vody; neboť ony budou poslušni ^bpříkazu tvého, jako bys byl "Bůh.

26 A hle, já jsem s tebou, až do konce tvých dnů; neboť ty "vysvobodíš lid můj z ^bporoby, a to "Izrael, mé "vyvolené.

27 A stalo se, když hlas ještě promlouval, že Mojžíš pohlédl a "spatřil zemi, ano, dokonce všechno z ní; a nebylo částečky z ní, kterou by neviděl, rozeznáváje ji skrze Ducha Božího.

28 A spatřil také její obyvatele, a nebylo duše, kterou by nespatriřil; a rozeznával je skrze Ducha Božího; a jejich počty byly veliké, dokonce nespočetné jako písek na břehu mořském.

29 A spatřil mnoho krajin; a každý kraj byl nazván "zemí a na její tváři byli obyvatelé.

30 A stalo se, že Mojžíš vzýval Boha řka: Řekni, prosím tě, proč jsou tyto věci takovými a čím jsi je učinil?

31 A vizte, sláva Páně byla na Mojžíšovi, takže Mojžíš stál v přítomnosti Boží a mluvil s ním "tváří v tvář. A Pán Bůh pravil Mojžíšovi: Pro svůj vlastní "účel jsem učinil tyto věci. Zde je moudrost a on zůstává ve mne.

32 A "slovem své moci jsem je stvořil, kterýmž je můj

19a Mat. 24:4–5.

20a PP Peklo.

b JS–Ž 1:15–16.

PP Modlitba.

21a PP Ďábel.

22a Mat. 13:41–42;

Mos. 16:1–3.

24a PP Duch Svátý.

25a Ex. 14:21–22.

b PP Kněžství; Moc.

c Ex. 4:16.

26a Ex. 3:7–12.

b 1. Nefi 17:23–25.

c 1. Král. 8:51–53.

PP Izrael.

d PP Vyvolení,
vyvolený, vyvoliti.

27a NaS 88:47;

Mojž. 1:8.

PP Vidění.

29a PP Země.

31a Deut. 5:4; Mojž. 1:11.

b Iz. 45:17–18;

2. Nefi 2:14–15.

32a Jan 1:1–4, 14;

Židům 1:1–3;

Zjev. 19:13;

Jákob 4:9;

Mojž. 2:1, 5.

PP Ježíš Kristus.

Jednorozený Syn, jenž je pln ^bmilosti a ^cpravdy.

33 A ^asvětů bez počtu jsem ^bstvořil; a také jsem je stvořil pro svůj vlastní účel; a skrze Syna jsem je stvořil, který je mým ^cJednorozeným.

34 A ^aprvního člověka ze všech lidí jsem nazval ^bAdam, což je ^cmnozí.

35 Ale pouze zprávu o této zemi a obyvatelích jejích já dávám tobě. Neboť viz, jsou mnohé světy, jež pominuly slovem mé moci. A jsou mnohé, jež nyní trvají a jsou nespočetné pro člověka; ale pro mne jsou spočteny všechny věci, neboť jsou mé a já je ^aznám.

36 A stalo se, že Mojžíš pravil Pánovi řka: Buď milosrdný k služebníkmu svému, ó Bože, a řekni mi ohledně této země a jejích obyvatel, a také nebes, a potom služebník tvůj bude spokojen.

37 A Pán Bůh pravil Mojžíšovi řka: ^aNebesa, ta jsou mnohá, a nemohou býti spočtena pro člověka; ale jsou spočtena pro mne, neboť jsou má.

38 A jak jedna země pomine, i její nebesa, právě tak přijde jiná; a není žádného ^akonce pro díla má, ani pro slova má.

39 Neboť viz, toto je ^adílo mé a ^bsláva má – uskutečniti ^cnesmrtelnost a ^dvěčný život člověka.

40 A nyní, Mojžíši, synu můj, promluvím k tobě ohledně této země, na níž stojíš; a ty budeš ^apsáti věci, které budu promlouvati.

41 A v den, kdy děti lidské budou považovati slova má za nic a ^aodejmou mnohé z nich z knihy, kterou budeš psáti, viz, vzbudím dalšího ^bpodobného tobě; a ^cbudou opět mezi dětmi lidskými – mezi tolika, kolik jich uvěří.

42 (Tato slova byla ^apromlouvána k Mojžíšovi na hoře, jejíž jméno nebude mezi dětmi lidskými známo. A nyní jsou promlouvána k tobě. Neukazuj je nikomu kromě těch, kteří věří. Tak jest. Amen.)

KAPITOLA 2

(Červen–říjen 1830)

Bůh tvoří nebesa a zemi – Jsou stvořeny všechny formy života – Bůh činí člověka a dává mu panství nad vším ostatním.

A STALO se, že Pán pravil Mojžíšovi řka: Viz, ^azjevují ti ohledně tohoto ^bnebe a této ^czemě;

32b Žalmy 19:2;

Mojž. 5:7–8.

PP Milost.

c PP Pravda.

33a Žalmy 8:4–5;

NaS 76:24;

Mojž. 7:29–30.

b PP Stvoření, stvořiti.

c Mojž. 1:6.

34a Mojž. 3:7.

b Abr. 1:3.

PP Adam.

c Mojž. 4:26; 6:9.

35a Mojž. 1:6; 7:36.

PP Všemocný.

37a Abr. 4:1.

PP Nebe.

38a Mojž. 1:4.

39a Řím. 8:16–17;

2. Nefi 2:14–15.

PP Plán vykoupení.

b PP Sláva.

c PP Nesmrtelnost,

nesmrtelný.

d PP Věčný život.

40a 2. Nefi 29:11–12.

41a 1. Nefi 13:23–32;

Mojž. 1:23.

b 2. Nefi 3:7–19.

c 1. Nefi 13:32, 39–40;

NaS 9:2.

42a Mojž. 1:1.

2 1a Mojž. 1:30, 36.

b PP Nebe.

c Mojž. 1:8.

piš slova, která pravím. Já jsem Počátek i Konec, "Všemohoucí Bůh; skrze svého "Jednorozeného jsem ^fstvořil tyto věci; ano, na počátku jsem stvořil nebe a zemi, na které stojíš.

2 A "země byla bez tvaru a pustá; a dal jsem, aby temnota přišla na tvář hlubiny; a Duch můj se pohyboval po tváři vody; neboť já jsem Bůh.

3 A já, Bůh, jsem řekl: Nechť je "světlo; a bylo světlo.

4 A já, Bůh, jsem viděl světlo; a ono světlo bylo "dobré. A já, Bůh, jsem oddělil světlo od temnoty.

5 A já, Bůh, jsem nazval světlo dnem; a temnotu jsem nazval nocí; a toto jsem učinil "slovem své moci, a bylo to učiněno tak, jak jsem ^bpravil; a onen večer a ono jitro byly prvním ^cdnem.

6 A opět, já, Bůh, jsem řekl: Nechť je "obloha uprostřed vody, a bylo to právě tak, jak jsem pravil; a řekl jsem: Nechť oddělí vody od vod; a bylo to učiněno;

7 A já, Bůh, jsem učinil oblohu a oddělil jsem "vody, ano, veliké vody pod oblohou od vod, které byly nad oblohou, a bylo to právě tak, jak jsem pravil.

8 A já, Bůh, jsem nazval oblohu "Nebem; a onen večer a ono jitro byly druhým dnem.

9 A já, Bůh, jsem řekl: Nechť

vody pod nebem jsou shromážděny na "jedno místo, a bylo to tak; a já, Bůh, jsem řekl: Nechť je souš; a bylo to tak.

10 A já, Bůh, jsem nazval souš "Zemí; a shromáždění vod jsem nazval Mořem; a já, Bůh, jsem viděl, že všechny věci, které jsem učinil, byly dobré.

11 A já, Bůh, jsem řekl: Nechť země přinese "trávu, bylinu vydávající símě, ovocný strom vydávající ovoce, podle svého druhu, a strom vydávající ovoce, jehož símě bude v něm samém na zemi, a bylo to právě tak, jak jsem pravil.

12 A země přinesla trávu, každou bylinu vydávající símě podle jeho druhu, a strom vydávající ovoce, jehož símě bude v něm samém, podle svého druhu; a já, Bůh, jsem viděl, že všechny věci, které jsem učinil, byly dobré;

13 A onen večer a ono jitro byly třetím dnem.

14 A já, Bůh, jsem řekl: Nechť jsou světla na obloze nebe, aby oddělovala den od noci, a nechť jsou pro znamení a pro období a pro dny a pro roky;

15 A nechť jsou pro světla na obloze nebe, aby dávala světlo na zem; a bylo to tak.

16 A já, Bůh, jsem učinil dvě veliká světla; větší "světlo, aby panovalo dni, a menší světlo,

1d pp Bůh, Božstvo –
Bůh Otec.
e pp Jednorozený.
f pp Stvoření, stvořiti.
2a Gen. 1:2; Abr. 4:2.
3a NaS 88:6–13.
pp Světlo, světlo

Kristovo.
4a Gen. 1:4; Abr. 4:4.
5a Mojž. 1:32.
b 2. Kor. 4:6.
c Gen. 1:5.
6a Gen. 1:6–8.
7a Abr. 4:9–10.

8a pp Nebe.
9a Gen. 1:9;
Abr. 4:9.
10a pp Země.
11a Gen. 1:11–12;
Abr. 4:11–12.
16a Gen. 1:16.

aby panovalo noci, a větší světlo bylo slunce a menší světlo bylo měsíc; a hvězdy také byly učiněny, a to podle mého slova.

17 A já, Bůh, jsem je umístil na obloze nebe, aby dávala světlo na zem,

18 A slunce, aby panovalo nade dnem, a měsíc, aby panoval nad nocí, a aby oddělovaly světlo od temnoty; a já, Bůh, jsem viděl, že všechny věci, které jsem učinil, byly dobré;

19 A onen večer a ono jitra byly čtvrtým dnem.

20 A já, Bůh, jsem řekl: Nechť vody přinášejí hojně hýbajícího se stvoření, jež má život, a ptactvo, jež může létat nad zemí v otevřené obloze nebeské.

21 A já, Bůh, jsem stvořil veliké "velryby a každé živé stvoření, jež se hýbá, které vody přinesly hojně, podle jejich druhu, a každého okřídleného ptáka podle jeho druhu; a já, Bůh, jsem viděl, že všechny věci, které jsem stvořil, byly dobré.

22 A já, Bůh, jsem jim požehnal řka: Buďte plodní a "rozmnožujte se a naplňte vody v moři; a nechť se ptactvo rozmnožuje na zemi;

23 A onen večer a ono jitra byly pátým dnem.

24 A já, Bůh, jsem řekl: Nechť země přináší živé stvoření podle jeho druhu, dobytek a lezoucí tvory a zvěř zemskou podle jejich druhu, a bylo to tak;

25 A já, Bůh, jsem učinil zvěř zemskou podle jejich druhu a dobytek podle jeho druhu a všechno, co leze po zemi, podle jeho druhu; a já, Bůh, jsem viděl, že všechny tyto věci byly dobré.

26 A já, Bůh, jsem řekl svému "Jednorozenému, který byl se mnou od počátku: "Učinme člověka k 'obrazu svému, podle podoby své; a bylo tomu tak. A já, Bůh, jsem řekl: Nechť mají "panství nad rybami mořskými a nad ptactvem ve vzduchu a nad dobyt看kem a nad celou zemí a nad každým lezoucím tvorem, jenž leze po zemi.

27 A já, "Bůh, jsem stvořil člověka ke svému vlastnímu obrazu, k obrazu svého Jednorozeného stvořil jsem ho; muže a ženu stvořil jsem je.

28 A já, Bůh, jsem jim požehnal a řekl jsem jim: Buďte plodní a "rozmnožujte se a naplňte zemi a podmaňte si ji a mějte panství nad rybami mořskými a nad ptactvem ve vzduchu a nad každým živým tvorem, jenž se hýbe na zemi.

29 A já, Bůh, jsem řekl člověku: Vizte, dal jsem vám každou bylinu nesoucí símě, která je na tváři celé země, a každý strom, na němž bude ovoce stromu vydávající símě; to bude vám za "pokrm.

30 A každému zvířeti zemskému a každému ptáku ve vzduchu a všemu, co leze po

21a Gen. 1:21; Abr. 4:21.

22a Gen. 1:22–25;

Abr. 4:22–25.

26a pp Ježíš Kristus.

b pp Stvoření, stvořiti.

c Gen. 1:26–27;

Mojž. 6:8–10;

Abr. 4:26–27.

d Gen. 1:28;

Mojž. 5:1;

Abr. 4:28.

27a pp Bůh, Božstvo.

28a Mojž. 5:2.

29a Gen. 1:29–30;

Abr. 4:29–30.

zemi, do čehož dávám život, bude dána každá čistá bylina za pokrm; a bylo to právě tak, jak jsem pravil.

31 A já, Bůh, jsem viděl všechno, co jsem učinil, a viz, všechny věci, které jsem učinil, byly velmi ^adobré; a onen večer a ono jitro byly ^bšestým dnem.

KAPITOLA 3

(Červen–říjen 1830)

Bůh stvořil všechny věci duchovně dříve, než byly na zemi přirozeně – Stvořil muže, první tělo, na zemi – Žena je pro muže vhodnou pomocnicí.

TAK nebe a země byly ^adokončeny a všechen jejich ^bzástup.

2 A dne sedmého jsem já, Bůh, dokončil dílo své a všechny věci, které jsem učinil; a ^aodpočinul jsem si dne ^bsedmého od všeho díla svého a všechny věci, které jsem učinil, byly dokončeny, a já, Bůh, jsem viděl, že jsou dobré.

3 A já, Bůh, jsem ^apožehnal dni sedmému a posvětil jsem ho; protože v něm jsem si odpočinul od všeho ^bdíla svého, které jsem já, Bůh, stvořil a učinil.

4 A nyní, viz, pravím ti, že

toto jsou pokolení nebe a země, když byly stvořeny v onen den, v němž já, Pán Bůh, jsem učinil nebe a zemi,

5 A každou rostlinu polní, ^adříve než byla na zemi, a každou bylinu polní, dříve než vyrostla. Neboť já, Pán Bůh, jsem ^bduchovně ^cstvořil všechny věci, o kterých jsem mluvil, dříve, než byly přirozeně na tváři země. Neboť já, Pán Bůh, jsem nedal, aby přšelo na tvář země. A já, Pán Bůh, jsem ^dstvořil všechny děti lidské; a ještě ne člověka, aby obdělával ^ezem; neboť v ^fnebi jsem je ^gstvořil; a na zemi ještě nebylo tělo, ani ve vodě, ani ve vzduchu;

6 Ale já, Pán Bůh, jsem promluvil, a ze země vyšla ^amlha a zavodnila celou tvář země.

7 A já, Pán Bůh, jsem utvořil muže z ^aprachu země a vdechl jsem mu do nozder dech života; a ^bmuž se stal ^cduší živou, ^dprvním tělem na zemi, také prvním člověkem; ale všechny věci byly dříve stvořeny; ale duchovně byly stvořeny a učiněny podle slova mého.

8 A já, Pán Bůh, jsem osázal zahradu východně v ^aEdenu a tam jsem umístil muže, jehož jsem utvořil.

31a Gen. 1:31;
NaS 59:16–20.

b Ex. 20:11; Abr. 4:31.

3 1a PP Stvoření, stvořiti.

b Gen. 2:1; Abr. 5:1.

2a Gen. 2:2–3;

Abr. 5:2–3.

PP Odpočinouti,

odpočinutí,

spočinoutí.

b PP Sabatní den.

3a Mos. 13:19.

b Ex. 31:14–15.

5a Gen. 2:4–5;

Abr. 5:4–5.

b Abr. 3:23;

NaS 29:31–34.

PP Duchovní stvoření.

c Mojž. 6:51.

d PP Duch.

e Gen. 2:5.

f PP Nebe.

g PP Člověk, duchovní dítě Nebeského Otce.

6a Gen. 2:6.

7a Gen. 2:7;

Mojž. 4:25; 6:59;

Abr. 5:7.

b PP Adam.

c PP Duše.

d Mojž. 1:34.

8a PP Eden.

9 A ze země způsobil jsem já, Pán Bůh, aby rostl každý strom, přirozeně, jenž je příjemný pro oči člověka; a člověk ho mohl viděti. A stal se také duší živou. Neboť byl duchovní v onen den, kdy jsem ho stvořil; neboť zůstává ve sféře, ve které jsem ho já, Bůh, stvořil, ano, vpravdě všechny věci, které jsem připravil pro využívání člověkem; a člověk viděl, že to je dobré k jídlu. A já, Pán Bůh, jsem uprostřed zahrady zasadil také "strom života a také ^bstrom poznání dobrého a zlého.

10 A já, Pán Bůh, jsem dal, aby z Edenu vycházela řeka, aby zavodňovala zahradu; a odtud se rozdělovala a stala se čtyřmi "řekami.

11 A já, Pán Bůh, jsem nazval jméno prvé Píson, a ona obtéká celou zemi Hevilah, kde já, Pán Bůh, jsem stvořil mnoho zlata;

12 A zlato oné země bylo dobré a bylo tam bdelium a kámen onyxový.

13 A jméno druhé řeky bylo nazváno Gihon; té, jež obtéká celou zemi etiopskou.

14 A jméno třetí řeky bylo Hiddekel; té, která teče na východ od Assyrie. A čtvrtá řeka byla Eufrates.

15 A já, Pán Bůh, jsem vzal muže a umístil jsem ho do zahrady Eden, aby ji ošetřoval a staral se o ni.

16 A já, Pán Bůh, jsem přikázal

muži řka: Z každého stromu zahrady můžeš volně jísti,

17 Ale ze stromu poznání dobrého a zlého, z něho nebudeš jísti, nicméně, můžeš se sám "rozhodnouti, neboť to je ti dáno; ale pamatuj, že to zakazuji, neboť v ten ^bden, kdy z něho pojíš, zajisté "zemřeš.

18 A já, Pán Bůh, jsem řekl svému "Jednorozenému, že není dobré, aby muž byl samotný; pročež, učiním mu ^bvhodnou pomocnici.

19 A ze země jsem já, Pán Bůh, utvořil každé zvíře polní a každého ptáka ve vzduchu; a přikázal jsem, aby přišli k Adamovi, abych viděl, jak je nazve; a byli také živými dušemi; neboť já, Bůh, vdechl jsem do nich dech života a přikázal jsem, že jakkoli Adam nazve každé živé stvoření, takové má býti jméno jeho.

20 A Adam dal jména všemu dobytku a ptactvu ve vzduchu a každému zvířeti polnímu; ale co se týče Adama, pro něj nebyla nalezena vhodná pomocnice.

21 A já, Pán Bůh, jsem dal, aby na Adama padl hluboký spánek; a on usnul a já jsem vzal jedno z žeber jeho a spojil jsem maso na místě jeho;

22 A z žebra, které jsem já, Pán Bůh, vzal z muže, jsem učinil "ženu a přivedl jsem ji k muži.

23 A Adam řekl: Toto je, nyní vím, kost z kostí mých a "maso

9a PP Strom života.

b Gen. 2:9.

10a Gen. 2:10.

17a Mojž. 7:32.

PP Svoboda jednání.

b Abr. 5:13.

c Gen. 2:17.

PP Smrt, tělesná;

Smrtelnost, smrtelný.

18a PP Jednorozený.

b Gen. 2:18;

Abr. 5:14.

22a PP Eva; Žena, ženy.

23a Gen. 2:23;

Abr. 5:17.

z masa mého; a bude se nazývati žena, protože byla vzata z muže.

24 Tudíž opustí muž otce svého a matku svou a "přilne k manželce své; a budou ^bjedním tělem.

25 A oba byli nazí, muž a manželka jeho, a nestyděli se.

KAPITOLA 4

(Červen–říjen 1830)

Jak se Satan stal ďáblem – Pokouší Evu – Dochází k pádu Adama a Evy a smrt vstupuje do světa.

A JÁ, Pán Bůh, jsem pravil Mojžíšovi řka: Onen "Satan, jemuž jsi přikázal ve jménu mého Jednorozeného, je tentýž, který byl od ^bpočátku, a on přišel přede mne řka – Viz, zde jsem, pošli mne, budu tvým synem a vykoupím veškeré lidstvo, takže jediná duše nebude ztracena, a zajisté "to učiním; pročez dej mi svou čest.

2 Ale viz, můj Milovaný "Syn, který byl mým Milovaným a ^bVyvoleným od počátku, mi řekl – "Otče, staň se "vůle tvá a "sláva buď tvou na věky.

3 Pročez, protože se Satan proti mně "vzbouřil a snažil se zničit ^bsvobodu jednání člověka, kterou jsem mu já, Pán Bůh,

dal, a také, abych mu dal svou vlastní moc; skrze moc svého Jednorozeného jsem způsobil, že byl "svržen;

4 A stal se Satanem, ano, a to ďáblem, otcem všech "lží, aby klamal a zaslepoval lidi a odváděl je do zajetí podle vůle své, dokonce tolik, kolik jich nechce poslouchati hlasu mého.

5 A nyní, had byl "lživější než jakékoli zvíře polní, které jsem já, Pán Bůh, učinil.

6 A Satan to vložil do srdce hada (neboť odvedl za sebou mnohé), a snažil se také podvésti "Evu, neboť neznal mysl Boží, pročez snažil se zničit svět.

7 A řekl ženě: Ano, řekl Bůh – Nebudete jísti z každého stromu v "zahradě? (A mluvil ústy hada.)

8 A žena řekla hadovi: Smíme jísti z ovoce stromů v zahradě;

9 Ale z ovoce stromu, který vidíš uprostřed zahrady, Bůh řekl – Nebudete z něho jísti, ani se ho nedotknete, abyste nezemřeli.

10 A had řekl ženě: Vy zajisté nezemřete;

11 Neboť Bůh ví, že v ten den, kdy ho budete jísti, tehdy se vám "oči otevřou, a vy budete jako bohové, ^bznajíce dobré a zlé.

12 A když žena viděla, že strom je dobrý k jídlu a že se stal

24a Gen. 2:24;
NaS 42:22; 49:15–16;
Abr. 5:17–18.

b PP Manželství,
vdávati se, ženiti se.

4 1a PP Ďábel.
b NaS 29:36–37.
c Iz. 14:12–15.

2a PP Ježíš Kristus.
b Mojž. 7:39; Abr. 3:27.

PP Předustanovení.
c PP Bůh, Božstvo –
Bůh Otec.

d Lukáš 22:42.
e PP Sláva.

3a PP Rada v nebi.
b PP Svoboda jednání.
c NaS 76:25–27.

4a 2. Nefi 2:18;
NaS 10:25.

PP Klam, klamati;
Lhaní.

5a Gen. 3:1;
Mos. 16:3;
Alma 12:4.

6a PP Eva.
7a PP Eden.

11a Gen. 3:3–6;
Mojž. 5:10.
b Alma 12:31.

příjemným pro oči a stromem ^ažádoucím, aby ji učinil moudrou, vzala si z jeho ovoce a ^bjedla a také dala svému manželovi s sebou, a on jedl.

13 A oči se jim oběma otevřely a oni poznali, že jsou ^anazí. A sešili fíkové listy a učinili si zástěry.

14 A uslyšeli hlas Pána Boha, když za chladu dne ^achodili v zahradě; a Adam a jeho manželka šli, aby se skryli před přítomností Pána Boha mezi stromy zahrady.

15 A já, Pán Bůh, jsem zavolal na Adama a řekl jsem mu: Kudy ^achodíš?

16 A on řekl: Uslyšel jsem hlas tvůj v zahradě a bál jsem se, protože jsem viděl, že jsem nahý, a skryl jsem se.

17 A já, Pán Bůh, jsem řekl Adamovi: Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Jedl jsi ze stromu, z něhož jsem ti přikázal, že nemáš jísti, a pokud ano, máš zajisté ^azemřítí?

18 A muž řekl: Žena, kterou jsi mi dal a které jsi přikázal, že má zůstat se mnou, mi dala z ovoce toho stromu, a já jsem jedl.

19 A já, Pán Bůh, jsem řekl ženě: Co je to, co jsi učinila? A žena řekla: Had mne ^apodvedl, a já jsem jedla.

20 A já, Pán Bůh, jsem řekl hadovi: Protože jsi toto učinil, budeš ^aproklet nad veškerý dobytek a nad každé zvíře polní;

po břicho svém plaziti se budeš a prach jísti budeš po všechny dny života svého;

21 A vložím nepřátelství mezi tebe a ženu, mezi símě tvé a símě její; a on potře tvou hlavu, a ty potřeš jeho patu.

22 Ženě jsem já, Pán Bůh, řekl: Velice rozmnožím bolesti tvé a početí tvé. V ^abolesti budeš roditi děti a touha tvá bude po manželovi tvém a on bude panovati nad tebou.

23 A Adamovi jsem já, Pán Bůh, řekl: Protože jsi uposlechl hlasu manželky své a jedl jsi z ovoce stromu, o němž jsem ti přikázal říka – Nebudeš jísti z něho, prokleta bude země pro tebe; s bolestí budeš jísti z ní po všechny dny života svého.

24 Trní také, a bodláčí bude ti přinášeti a budeš jísti bylinu polní.

25 V ^apotu tváře své budeš jísti chléb, dokud se nenavrátiš do země – neboť zajisté zemřeš – neboť z ní jsi byl vzat: neboť ^bprach jsi byl a v prach se navrátiš.

26 A Adam nazval jméno manželky své Eva, protože ona byla matkou všech živých; neboť tak jsem já, Pán Bůh, nazval první ze všech žen, kterých je ^amnoho.

27 Pro Adama a také pro manželku jeho jsem já, Pán Bůh, sdělal oděv z kůže a ^aoděl jsem je.

28 A já, Pán Bůh, jsem řekl svému Jednorozenému: Viz,

12a Gen. 3:6.

b PP Pád Adama a Evy.

13a Gen. 2:25.

14a Gen. 3:8.

15a Gen. 3:9.

17a Mojž. 3:17.

19a Gen. 3:13; Mos. 16:3.

20a Gen. 3:13–15.

22a Gen. 3:16.

25a Gen. 3:17–19.

PP Pád Adama a Evy.

b Gen. 2:7; Mojž. 6:59;

Abr. 5:7.

26a Mojž. 1:34; 6:9.

27a PP Umírněnost.

“muž se stal jako jeden z nás,
^brozeznáváje dobré a zlé; a
 nyní, aby nevztáhl ruku svou
 a “nevzal také ze “stromu života
 a nejedl a nežil na věky,

29 Tudíž já, Pán Bůh, ho pošlu
 pryč ze zahrady “Eden, aby ob-
 dělával zemi, odkud byl vzat;

30 Neboť jakože já, Pán Bůh,
 žiji, právě tak “slova má se ne-
 mohou navrátiti prázdná, neboť
 tak, jak vycházejí z úst mých,
 musejí býti naplněna.

31 Tak jsem vyhnal muže a
 umístil jsem na východě zahra-
 dy Eden “cherubíny a plamenný
 meč, který se obracel na všechny
 strany, aby chránili cestu ke
 stromu života.

32 (A toto jsou slova, která
 jsem promlouval k služebníkovi
 svému Mojžíšovi, a jsou pravdi-
 vá, tak jak já chci; a já jsem je
 promlouval k tobě. Hleď, abys je
 neukazoval žádnému člověku,
 dokud ti nepřikáží, kromě těch,
 kteří věří. Amen.)

KAPITOLA 5

(Červen–říjen 1830)

*Adam a Eva plodí děti – Adam
 přináší oběť a slouží Bohu – Kain
 a Abel jsou zrozeni – Kain se bouří,
 miluje Satana více než Boha a stává*

*se Zatracením – Vražda a zlovol-
 nost se šíří – Evangelium je kázáno
 od počátku.*

A STALO se, že poté, co jsem je
 já, Pán Bůh, vyhnal, že Adam
 počal obdělávati zemi a míti
 “panství nad veškerou zvěří
 polní a jísti chléb svůj v potu
 čela svého, tak jak jsem mu já,
 Pán, přikázal. A Eva, manželka
 jeho, s ním také pracovala.

2 A Adam poznal manželku
 svou, a ona mu “rodila syny a
 “dcery, a oni se počali “množiti
 a naplňovati zemi.

3 A od toho času nadále se
 synové a “dcery Adamovi počali
 v zemi rozdělovati dva a dva
 a obdělávati zemi a pečovati o
 stáda a také plodili syny a dcery.

4 A Adam a Eva, manželka
 jeho, vzývali jméno Páně a sly-
 šeli hlas Páně, ze směru od
 zahrady “Eden, promlouvající
 k nim, a neviděli jej; neboť byli
 vyloučeni z jeho “přítomnosti.

5 A on jim dal přikázání, že
 mají “uctívati Pána, svého Boha,
 a mají obětovati ^bprvorozené ze
 stád svých jako oběť Pánu. A
 Adam byl “poslušen přikázání
 Páně.

6 A po mnohých dnech se
 Adamovi ukázal “anděl Páně
 řka: Proč přinášíš ^boběti Pánu?

28a Gen. 3:22.

pp Člověk, lidé –
 Člověk, možnost
 státi se podobným
 Nebeskému Otci.

b pp Poznání, znalost.

c Alma 42:4–5.

d Gen. 2:9;

1. Nefi 11:25;

Mojž. 3:9.

pp Strom života.

29a pp Eden.

30a 1. Král. 8:56;

NaS 1:38.

31a Alma 42:3.

pp Cherubíni.

5 1a Mojž. 2:26.

2a Gen. 5:4.

b NaS 138:39.

c Gen. 1:28;

Mojž. 2:28.

3a Mojž. 5:28.

4a pp Eden.

b Alma 42:9.

5a pp Uctívání, uctívati.

b Ex. 13:12–13;

Num. 18:17;

Mos. 2:3.

pp Prvorozený.

c pp Poslouchati,
 poslušnost, poslušný.

6a pp Anděl.

b pp Oběť.

A Adam mu řekl: Nevím než to, že mi Pán přikázal.

7 A potom anděl pravil řka: Toto je "podobnoství ^boběti Jednorozeného Otcova, který je pln "milosti a pravdy.

8 Pročež, budeš činiti všechno, co činíš, ve "jménu Syna a budeš činiti ^bpokání a "vzývati Boha ve jménu Syna na věky.

9 A v onen den spočinul na Adamovi "Duch Svátý, který vydává svědectví o Otcovi a Synu řka: Já jsem ^bJednorozený Otcův od počátku, od nynějška a na věky, abys, jelikož jsi "padl, mohl býti "vykoupen, a veškeré lidstvo, dokonce tolik, kolik jich chce.

10 A v onen den Adam velebil Boha a byl "naplněn a počal ^bprorokovati ohledně všech rodin země řka: Velebeno buď jméno Boží, neboť pro přestupek můj oči mé jsou otevřeny a v tomto životě budu míti "radost a opět v "těle uvidím Boha.

11 A "Eva, manželka jeho, slyšela všechny tyto věci a radovala se řka: Kdyby nebylo našeho přestupku, nikdy bychom neměli ^bsímě a nikdy bychom ne-

znali dobré a zlé a radost svého vykoupění a věčný život, který Bůh dává všem poslušným.

12 A Adam a Eva velebili jméno Boží a "oznámili všechny věci synům svým a dcerám svým.

13 A přišel mezi ně "Satan a řekl: Já jsem také syn Boží; a přikazoval jim řka: Nevěřte tomu; a oni tomu ^bnevěřili a "milovali Satana více nežli Boha. A lidé počali býti od onoho času nadále "tělesnými, smyslnými a ďábelskými.

14 A Pán Bůh volal všude k lidem skrze "Ducha Svátého a přikazoval jim, aby činili pokání;

15 A tolik, kolik jich "uvěřilo v Syna a činilo pokání z hříchů svých, bude ^bspaseno; a tolik, kolik jich neuvěřilo a pokání nečinilo, bude "zatraceno; a ta slova vyšla z úst Božích v pevném ustanovení; pročež musí býti splněna.

16 A Adam a Eva, manželka jeho, neustávali vzývati Boha. A Adam poznal Evu, manželku svou, a ona počala a porodila "Kaina a řekla: Dostala jsem od Pána muže; pročež, snad neza-

7a pp Ježíš Kristus –
Předobrazy a
symboly Krista.

b Alma 34:10–15.

pp Krev.

c Mojž. 1:6, 32.

pp Milost.

8a 2. Nefi 31:21.

b Mojž. 6:57.

pp Pokání.

c pp Modlitba.

9a pp Duch Svátý.

b pp Jednorozený;

Ježíš Kristus.

c pp Pád Adama a Evy;

Smrt, duchovní.

d Mos. 27:24–26;

NaS 93:38; Čl. v. 3.

pp Plán vykoupění;

Vykoupění,

vykoupěný,

vykoupiti.

10a pp Znovuzrozen,

zrozen z Boha.

b NaS 107:41–56.

pp Proroctví,

prorokovati.

c pp Radost.

d Job 19:26;

2. Nefi 9:4.

11a pp Eva.

b 2. Nefi 2:22–23.

12a Deut. 4:9.

13a pp Ďábel.

b pp Nevíra.

c Mojž. 6:15.

d pp Přírozený člověk;

Tělesný.

14a Jan 14:16–18, 26.

15a pp Věřiti, víra.

b pp Spasení.

c NaS 42:60.

pp Zatracení.

16a Gen. 4:1–2.

pp Kain.

vrhne slova jeho. Ale viz, Kain neposlouchal řka: Kdo je ten Pán, že jej mám znáti?

17 A ona opět počala a porodila jeho bratra ^aAbela. A Abel ^bposlouchal hlasu Páně. A Abel byl opatrovník ovcí, ale Kain byl obdělavatel půdy.

18 A Kain ^amiloval Satana více nežli Boha. A Satan mu přikázal řka: ^bUčiň oběť pro Pána.

19 A v průběhu času stalo se, že Kain přinesl z plodů půdy oběť pro Pána.

20 A Abel, ten také přinesl z prvorozených ze stáda svého a z tuku jejich. A Pán měl zálibu v Abelovi a v ^aoběti jeho;

21 Ale v Kainovi a v jeho ^aoběti zálibu neměl. Nyní, Satan to věděl a potěšilo ho to. A Kain se velmi rozhněval a tvář jeho poklesla.

22 A řekl Pán Kainovi: Proč ses rozhněval? Proč tvář tvá poklesla?

23 Budeš-li činiti dobře, budeš ^apřijat. A nebudeš-li činiti dobře, hřích ve dveřích leží a Satan si přeje, aby tě měl; a pokud nebudeš poslouchati přikázání mých, vydám tě a stane se ti podle přání jeho. A ty panovati budeš nad ním;

24 Neboť od tohoto času nadále budeš otcem jeho lží; budeš nazýván ^aZatracením; neboť ty jsi byl také dříve než svět.

25 A bude se říkati v čase, který

přijde – Že, tyto ^aohavnosti byly přijaty od Kaina; neboť on zavrhl větší radu, která byla přijata od Boha; a toto je prokletí, které vložím na tebe, pokud nebudeš činiti pokání.

26 A Kain se rozhněval, a již více nenaslouchal hlasu Páně, ani Abela, bratra svého, jenž kráčel ve svatosti před Pánem.

27 A Adam a manželka jeho truchlili před Pánem pro Kaina a bratří jeho.

28 A stalo se, že si Kain vzal jednu z dcer bratří svých za manželku a ^amilovali Satana více nežli Boha.

29 A Satan řekl Kainovi: Přisáhej mi skrze hrdlo své, a jestliže to řekneš, zemřeš; a zapřisáhni bratří svých skrze hlavu jejich a skrze Boha živého, že to neřeknou; neboť jestliže to řeknou, zajisté zemřou; a to, aby otec tvůj to nemohl věděti; a tohoto dne vydám bratra tvého Abela do rukou tvých.

30 A Satan se zapřisáhl Kainovi, že bude činiti podle přikázání jeho. A všechny tyto věci byly činěny v tajnosti.

31 A Kain řekl: Vpravdě jsem Mahan, mistr této veliké tajnosti, totiž že mohu ^avražditi a dosahovati zisku. Pročež Kain byl nazván Mistrem ^bMahanem a honosil se zlovolností svou.

32 A Kain šel na pole, a Kain mluvil s Abelem, bratrem svým.

17a pp Abel.

^b Židům 11:4.

18a NaS 10:20–21.

^b NaS 132:8–11.

20a pp Oběť.

21a Gen. 4:3–7.

23a Gen. 4:7;

NaS 52:15; 97:8.

24a pp Synové zatracení.

25a Hel. 6:26–28.

28a Mojž. 5:13.

31a pp Vražda, vražditi.

^b tj. „Mysl“, „ničitel“ a „ten veliký“ jsou možné významy kořenů patrných ve jménu „Mahan“.

A stalo se, že zatímco byli na poli, Kain povstal proti Abelovi, bratru svému, a zabil ho.

33 A Kain se "honosil tím, co učinil, řka: Jsem svobodný; zajisté stáda bratra mého padají do rukou mých.

34 A Pán řekl Kainovi: Kde je Abel, bratr tvůj? A on řekl: Nevím. Jsem já "strážným bratra svého?

35 A Pán řekl: Co jsi učinil? Hlas krve bratra tvého křičí ke mně ze země.

36 A nyní budeš proklet ohledně země, která otevřela ústa svá, aby přijala krev bratra tvého z ruky tvé.

37 Když budeš obdělávati zemi, nebude ti od nynějška vydávati sílu svou. "Prchajícím a tulákem budeš na zemi.

38 A Kain řekl Pánu: Satan mne "pokoušel pro stáda bratra mého. A také jsem byl rozhnán; neboť oběť jeho jsi přijal, a moji ne; můj trest je větší nežli mohu snést.

39 Viz, ty jsi mne vyhnal tohoto dne od tváře Páně a před tváří tvou budu skryt; budu na zemi prchajícím a pobudou; a stane se, že ten, kdo mne najde, mne zabije pro nepravosti mé, neboť tyto věci nejsou skryty před Pánem.

40 A já, Pán, jsem mu řekl: Kdokoli tě zabije, bude na něj

vedena odplata sedminásobně. A já, Pán, jsem vložil na Kaina "znamení, aby nikdo, kdo ho najde, ho nezabil.

41 A Kain byl vyloučen z "přítomnosti Páně a s manželkou svou a mnoha bratřími svými přebýval v zemi Nód, na východ od Edenu.

42 A Kain poznal manželku svou, a ona počala a porodila Enocha, a zplodil také mnoho synů a dcer. A postavil město a pojmenoval to "město podle jména syna svého, Enoch.

43 A Enochovi se narodil Irád a další synové a dcery. A Irád zplodil Mahujaela a další syny a dcery. A Mahujael zplodil Matuzaela a další syny a dcery. A Matuzael zplodil Lámecha.

44 A Lámech vzal sobě dvě manželky; jméno jedné bylo Ada a jméno druhé Zilla.

45 A Ada porodila Jábala; on byl otcem těch, kteří přebývají ve stanech, a oni byli opatrovníky dobytka; a jméno bratra jeho bylo Jubal, který byl otcem všech těch, kteří hrají na harfu a na flétnu.

46 A Zilla také porodila, Tubalkaina, učitele každého řemeslníka v mosazi a železe. A sestra Tubalkainova byla pojmenována Noéma.

47 A Lámech řekl svým manželkám, Adě a Zille: Slyšte hlas

33a pp Domýšlivost, marnivost, pýcha; Světskost.

34a Gen. 4:9.

37a Gen. 4:11–12.

38a pp Pokoušení, pokušení; Žádostiv, být, žádostivost.

40a Gen. 4:15.

41a Mojž. 6:49.

42a tj. V Kainově rodu byl muž, který se jmenoval Enoch, a mezi jeho lidem bylo město nazývané podle jeho jména.

Nezaměňte je s Enochem ze spravedlivé linie Setovy a s jeho městem, jež se také nazývalo „Město Enochovo“.

můj, vy manželky Lámechovy, poslouchejte řeč mou; neboť jsem zabil muže pro ránu svou a mladého muže pro poškození své.

48 Jestliže Kainovi bude odplaceno sedminásobně, vpravdě Lámechovi bude "sedmdesáti a sedmi násobně;

49 Neboť Lámech vstoupil do "smlouvy se Satanem po způsobu Kaina, čímž se stal Mistrem Mahanem, mistrem veliké tajnosti, která byla Kainovi předána Satanem; a Irád, syn Enochův, poznáv jejich tajnost, počal ji oznamovati synům Adamovým;

50 Pročež Lámech, jsa rozhněván, ho zabil, ne jako Kain bratra svého Abela, kvůli dosažení zisku, ale zabil ho kvůli přísaze.

51 Neboť ode dnů Kainových bylo "tajné spolčení a díla jejich byla ve tmě a oni znali, každý člověk, bratra svého.

52 Pročež Pán proklel Lámecha a dům jeho a všechny ty, již učinili smlouvu se Satanem; neboť nezachovávali příkázání Boží, a to se nelíbilo Bohu, a on jim nesloužil, a díla jejich byla ohavnostmi a počala se šířiti mezi všemi "syny lidskými. A to bylo mezi syny lidskými.

53 A mezi dcerami lidskými o těchto věcech nebylo promlouváno, protože Lámech řekl

tu tajnost svým manželkám, a ty se proti němu vzbouřily a oznamovaly tyto věci do široka a neměly soucitu;

54 Pročež Lámech byl opovrhován a vyvržen a nepřicházel mezi syny lidské, aby nezemřel.

55 A tak díla "temnoty počala převládati mezi všemi syny lidskými.

56 A Bůh proklel zemi těžkým prokletím a hněval se na zlovolné, na všechny syny lidské, jež učinil;

57 Neboť nechtěli poslouchati hlasu jeho, ani věřiti v "Jednorozeného Syna jeho, a to v toho, o němž oznámil, že přijde v zenitu času, kterýž byl připraven před založením světa.

58 A tedy "evangelium počalo býti kázáno od počátku, jsouc oznamováno svatými ^banděly vyslanými z přítomnosti Boží, jeho vlastním hlasem a ^cdarem Duchu Svatého.

59 A tak Adamovi byly stvrzeny všechny věci skrze svatý obřad, a bylo kázáno evangelium a bylo vysláno ustanovení, že bude ve světě až do jeho konce; a tak tomu bylo. Amen.

KAPITOLA 6

(Listopad–prosinec 1830)

Adamovo símě vede knihu pamětní

48a Gen. 4:24.

TJ. Lámech se vychloubal, že pro něj Satan učiní více, než učinil pro Kaina. Důvody pro jeho domněnku jsou

uvedeny ve verších 49 a 50.

49a PP Přísaha.

51a PP Tajná spolčení.

52a Mojž. 8:14–15.

55a PP Temnota, duchovní; Zlovolnost,

zlovolný.

57a PP Ježíš Kristus.

58a PP Evangelium.

^b Alma 12:28–30;

Moroni 7:25, 29–31.

PP Andělé.

^c PP Dar Duchu Svatého.

– Jeho spravedlivé potomstvo káže pokání – Bůh se zjevuje Enochovi – Enoch káže evangelium – Adamovi byl zjeven plán spasení – Přijal křest a kněžství.

A ^aADAM poslouchal hlas Boží a volal k synům svým, aby činili pokání.

2 A Adam opět poznal manželku svou, a ona porodila syna, a on nazval jméno jeho ^aŠet. A Adam oslavoval jméno Boží; neboť řekl: Bůh mi určil další símě namísto Abela, jehož Kain zabil.

3 A Bůh se zjevil Setovi, a on se nebouřil, ale přinášel přijatelnou ^aoběť jako bratr jeho Abel. A jemu se také narodil syn a nazval jméno jeho Enos.

4 A tehdy počali tito lidé ^avzývati jméno Páně a Pán jim žehnal;

5 A byla vedena ^akniha pamětní, do níž bylo zaznamenáváno v jazyce Adamově, neboť bylo dáno tolika, kolik jich vzývalo Boha, psáti duchem ^bvnuknutí;

6 A oni učili své děti čistí a psáti, majíce jazyk, který byl čistý a neposkvrněný.

7 Nyní, totéž ^aKněžství, které bylo na počátku, bude také na konci světa.

8 Nyní, toto proroctví Adam pravil, když byl pohnut

^aDuchem Svatým, a o ^bdětech Božích byl veden ^arodokmen. A byla to ^akniha pokolení Adamových řkoucí: V onen den, kdy Bůh stvořil člověka, k podobě Boží učinil ho;

9 K ^aobrazu svého vlastního těla, muže a ženu, stvořil ^bje a požehnal jim a nazval ^cjméno jejich Adam, v onen den, kdy byli stvořeni a stali se ^dduší živou na zemi na ^epodnoží Božím.

10 A ^aAdam žil jedno sto a třicet let a zplodil syna ke své vlastní podobě, podle svého vlastního ^bobrazu, a nazval jméno jeho Set.

11 A dnů Adamových poté, co zplodil Seta, bylo osm set let, a zplodil mnoho synů a dcer;

12 A všech dnů, v kterých Adam žil, bylo devět set a třicet let, a zemřel.

13 Set žil jedno sto a pět let a počal Enose a prorokoval po všechny dny své a učil syna svého Enose ohledně cest Božích; pročež Enos prorokoval také.

14 A Set žil poté, co zplodil Enose, osm set a sedm let a zplodil mnoho synů a dcer.

15 A děti lidské byly početné na celé tváři země. A v oněch dnech měl Satan veliké ^apanství mezi lidmi, a zuřil v srdci jejich; a od té doby nadále přicházely války a krveprolévání; a ruka

6 1a PP Adam.

2a Gen. 4:25.

PP Set.

3a PP Oběť.

4a Gen. 4:26.

PP Modlitba.

5a Abr. 1:28, 31.

PP Kniha pamětní.

b PP Inspirace,
inspirovati, vnuknutí.

7a PP Kněžství.

8a 2. Petr. 1:21.

b PP Synové a dcery
Boží.

c PP Rodokmen.

d Gen. 5:1.

9a Gen. 1:26–28;

Mojž. 2:26–29;

Abr. 4:26–31.

b PP Člověk, lidé.

c Mojž. 1:34; 4:26.

d PP Duše.

e Abr. 2:7.

10a NaS 107:41–56.

b Gen. 5:3;

NaS 107:42–43;
138:40.

15a Mojž. 5:13.

člověka byla proti jeho vlastnímu bratru, aby způsobila smrt, pro ^btajná díla, usilujíc o moc.

16 Všech dnů Setových bylo devět set a dvanáct let, a zemřel.

17 A Enos žil devadesát let a zplodil "Kainana. A Enos a zbytek lidu Božího vyšel ze země, která se nazývala Šulon, a přebývali v zemi zaslíbení, kterou nazval podle svého vlastního syna, jehož pojmenoval Kainan.

18 A Enos žil poté, co zplodil Kainana, osm set a patnáct let a zplodil mnoho synů a dcer. A všech dnů Enosových bylo devět set a pět let, a zemřel.

19 A Kainan žil sedmdesát let a zplodil Mahalaleela; A Kainan žil poté, co zplodil Mahalaleela, osm set a čtyřicet let a plodil syny a dcery. A všech dnů Kainanových bylo devět set a deset let, a zemřel.

20 A Mahalaleel žil šedesát pět let a zplodil Járeda; a Mahalaleel žil poté, co zplodil Járeda, osm set a třicet let a plodil syny a dcery. A všech dnů Mahalaleelových bylo osm set a devadesát pět let, a zemřel.

21 A Járed žil jedno sto a šedesát dvě léta a zplodil "Enocha; a Járed žil poté, co zplodil Enocha, osm set let a plodil syny a dcery. A Járed učil Enocha ohledně všech cest Božích.

22 A toto je rodokmen synů

Adamových, jenž byl "synem Božím, s nímž Bůh sám hovořil.

23 A oni byli "kazatelé spravedlivosti a promlouvali a ^bprorokovali a volali ke všem lidem, všude, aby činili "pokání; a děti lidské byly učeny ^dvíře.

24 A stalo se, že všech dnů Járedových bylo devět set a šedesát dvě léta, a zemřel.

25 A Enoch žil šedesát pět let a zplodil "Matuzaléma.

26 A stalo se, že Enoch putoval v zemi mezi lidmi; a jak putoval, s nebe sestoupil Duch Boží a spočinul na něm.

27 A uslyšel hlas s nebe řkoucí: Enochu, synu můj, prorokuj tomuto lidu a řekni jim – Čiňte pokání, neboť tak praví Pán: Jsem "rozhněván na tento lid a můj prudký hněv je proti nim roznicen; neboť srdce jejich se zatvrdilo a ^buši jejich jsou otupělé k slyšení a oči jejich "nemohou viděti daleko;

28 A během těchto mnoha pokolení, ode dne, kdy jsem je stvořil, "scházeli z cesty a zapírali mne a ve tmě usilovali o své vlastní rady; a ve svých vlastních ohavnostech vymysleli vraždu a nezachovávali příkázání, která jsem dal jejich otci, Adamovi.

29 Pročež, krivě přísahali a skrze "přísahey své přivedli na sebe smrt; a připravil jsem ^bpek-

15b PP Tajná spolčení.

17a Gen. 5:10–14;
NaS 107:45, 53.

21a Gen. 5:18–24;
Mojž. 7:69; 8:1–2.
PP Enoch.

22a Lukáš 3:38.

23a PP Prorok.

b PP Prorocství,
prorokovati.

c PP Pokání.

d PP Věřiti, víra.

25a PP Matuzalém.

27a NaS 63:32.

b Mat. 13:15;

2. Nefi 9:31;

Mos. 26:28;

NaS 1:2, 11, 14.

c Alma 10:25; 14:6.

28a PP Vzpoura.

29a PP Přísahea.

b PP Peklo.

lo pro ně, jestliže nebudou činiti pokání;

30 A toto je ustanovení, které jsem vysílal na počátku světa, ze svých vlastních úst, od založení jeho, a ústy služebníků svých, otců tvých, jsem to vyhlásoval, stejně jako to bude vysíláno do světa, do končin jeho.

31 A když Enoch uslyšel tato slova, sklonil se k zemi, před Pánem, a mluvil před Pánem řka: Proč jsem našel přízeň v očích tvých, a jsem mládencem pouhým a všichni lidé mne nenávidí; neboť jsem "pomalý v řeči; proč jsem služebníkem tvým?"

32 A Pán řekl Enochovi: Jdi a čiň, jak jsem ti přikázal, a žádný člověk tě neprobodne. Otevírej "ústa svá a budou naplněna a dám ti promlouvati, neboť veškeré tělo je v rukou mých, a já učiním, jak se mi zdá dobré.

33 Řekni tomuto lidu: "Vyvolte si dnes sloužití Pánu Bohu, jenž vás učinil.

34 Viz, Duch můj je na tobě, pročež všechna slova tvá ospravedlním; a "hory budou před tebou prchati a ^břeky se obrátí v toku svém; a ty zůstaneš ve mně a já v tobě; tudíž "choď se mnou.

35 A Pán promlouval k Enochovi a řekl mu: Pomaž oči své blátem a umyj je a budeš viděti. A on tak učinil.

36 A on spatřil "duchy, jež Bůh stvořil; a spatřil také věci, které

nejsou viditelné pro ^bpřirozené oko; a od té doby nadále se v zemi šířila zpráva: "Vidoucího Pán vzbudil lidu svému.

37 A stalo se, že Enoch vyšel do země mezi lid a stával na pahorcích a vysokých místech a volal silným hlasem, svědče proti dílům jejich; a všichni lidé byli kvůli němu "uraženi.

38 A vyšli na vysoká místa, aby ho slyšeli, řkouce hlídačům stanů: Zůstaňte zde a hlídejte stany, zatímco my tam půjdeme, abychom spatřili vidoucího, neboť on prorokuje, a v zemi je podivná věc; divý muž přišel mezi nás.

39 A stalo se, když ho uslyšeli, že žádný člověk na něj nevztáhl ruku; neboť strach přišel na všechny ty, kteří ho slyšeli; neboť on chodil s Bohem.

40 A přišel k němu muž, jehož jméno bylo Machiáš, a řekl mu: Řekni nám jasně, kdo jsi a odkud přicházíš?

41 A on jim řekl: Přišel jsem ze země Kainan, země otců svých, země spravedlivosti až do tohoto dne. A otec můj mne učil ohledně všech cest Božích.

42 A stalo se, když jsem putoval ze země Kainan, u moře východního jsem spatřil vidění; a hle, nebesa jsem viděl a Pán mluvil se mnou a dal mi přikázání; pročež, pro tuto příčinu, abych zachoval přikázání, promlouvám tato slova.

31a Ex. 4:10–16;

Jer. 1:6–9.

32a NaS 24:5–6; 60:2.

33a PP Svoboda jednání.

34a Mat. 17:20.

b Mojž. 7:13.

c Gen. 5:24;

Mojž. 7:69.

PP Kráčeti, kráčeti

s Bohem.

36a PP Duchovní stvoření.

b Mojž. 1:11.

c PP Vidoucí.

37a 1. Nefi 16:1–3.

43 A Enoch pokračoval v řeči své řka: Pán, který mluvil se mnou, je Bůh nebe a on je můj Bůh a váš Bůh a vy jste bratří moji, a proč si "radíte sami a zapíráte Boha nebe?

44 Nebesa učinil on; "země je ^bpodnoží jeho; a základ její je jeho. Vizte, on ho položil, zástup lidí přivedl na její tvář.

45 A smrt přišla na otce naše; nicméně my je známe, a nemůžeme to zapřít, a všechny, vpravdě prvního ze všech, známe, vpravdě Adama.

46 Neboť knihu "pamětní jsme psali mezi sebou podle vzoru daného prstem Božím; a je podána v našem vlastním jazyce.

47 A když Enoch mluvil slova Boží, lidé se chvěli, a nemohli státi v přítomnosti jeho.

48 A on jim řekl: Protože Adam "padl, my jsme; a skrze jeho pád přišla ^bsmrt; a my jsme učiněni podílníky bídy a bědy.

49 Vizte, Satan přišel mezi děti lidské a "pokouší je, aby ho uctívali; a lidé se stali ^btělesnými, "smyslnými a ďábelskými, a jsou ^dvyloučeni z přítomnosti Boží.

50 Ale Bůh oznámil otcům našim, že všichni lidé musejí činiti pokání.

51 A volal na našeho otce Adama svým vlastním hlasem řka: Já jsem Bůh; učinil jsem svět a "lidi ^bdříve, než byli v těle.

52 A také mu řekl: Jestliže se obrátíš ke mně a budeš poslouchati hlas můj a budeš věřiti a činiti pokání ze všech přestupků svých a budeš "pokřtěn, a to ve vodě, ve jménu mého Jednorozeného Syna, jenž je pln ^bmilosti a pravdy, který je "Ježíš Kristus, jedině ^djméno, které bude dáno pod nebem, kterým přijde "spasení k dětem lidským, obdržíš dar Ducha Svatého, a pros o všechny věci ve jménu jeho, a o cokoli poprosíš, bude ti dáno.

53 A náš otec Adam promluvil k Pánovi a řekl: Proč musejí lidé činiti pokání a býti pokřtěni ve vodě? A Pán řekl Adamovi: Viz, "odpustil jsem ti přestupek tvůj v zahradě Eden.

54 Odtud se mezi lidem rozšířila zpráva, že "Syn Boží ^busmířil původní vinu, čímž hříchy rodičů nemohou býti zodpověděny na hlavu "děti, neboť ony jsou zdravé od založení světa.

55 A Pán promluvil k Adamovi řka: Poněvadž děti tvé jsou počaty v hřích, tedy když začínají dorůstat, "hřích je počat v srdci jejich, a ony ochutnávají

43a Přísl. 1:24–33;
NaS 56:14–15.

44a Deut. 10:14.
^b Abr. 2:7.

46a PP Kniha pamětní.

48a 2. Nefi 2:25.
PP Pád Adama a Evy.
^b PP Smrt, tělesná.

49a Mojž. 1:12.
PP Pokoušeti,
pokušení.

^b Mos. 16:3–4;
Mojž. 5:13.

PP Tělesný.
^c PP Smyslnost,
smyslný.

^d PP Smrt, duchovní.

51a PP Člověk, duchovní
dítě Nebeského
Otce.

^b PP Duchovní stvoření.

52a 3. Nefi 11:23–26.

PP Křest, křtíti.

^b PP Milost.

^c PP Ježíš Kristus.

^d Skut. 4:12;

2. Nefi 31:21.

^e PP Spasení.

53a PP Odpustiti.

54a PP Ježíš Kristus.

^b PP Usmíření, usmířiti.

^c Mos. 3:16.

55a PP Hřešiti, hřích.

^bhořké, aby mohly vědět, jak oceňovati dobré.

56 A je jim dáno, aby rozeznávaly dobro od zla; pročez ^ajednají samy za sebe, a dal jsem ti další zákon a přikázání.

57 Pročez, uč tomu děti své, že všichni lidé, všude, musejí činiti ^apokání, jinak nemohou nikterak zděditi království Boží, neboť žádná ^bnečistá věc tam nemůže přebývati, nebo ^cprebývati v přítomnosti jeho; neboť, v jazyce Adamově, ^dMuž Svatosti je jméno jeho, a jméno jeho Jednorozeného je ^eSyn Muže, a to Ježíš Kristus, spravedlivý ^fSoudce, kterýž přijde v zenitu času.

58 Tudíž, dávám ti přikázání, abys učil těmto věcem děti své ^aotevřeně řka:

59 Že kvůli přestupku přichází pád, kterýžto pád přivádí smrt, a poněvadž vy jste byly zrozeny na svět skrze vodu a krev a ^aducha, kteréhož jsem učinil, a tak jste se staly z ^bprachu duší živou, právě tak musíte býti ^cznovuzrozeny do království nebeského z ^dvody a z Ducha a býti očištěny skrze krev, a to krev mého Jednorozeného;

abyste mohly býti posvěceny od veškerého hříchu a ^atěšiti se ze ^fslov věčného života v tomto světě a z věčného života ve světě, který přijde, a to z nesmrtelné ^eslávy;

60 Neboť skrze ^avodu zachováte přikázání; skrze Ducha jste ^bospravedlněny a skrze ^ckrev jste ^dposvěceny;

61 Tudíž je dáno, aby ve vás přebývalo: svědectví nebe; ^aUtěšitel; pokojné věci nesmrtelné slávy; pravda všech věcí; to, co obživuje všechny věci, co činí všechny věci živými; to, co zná všechny věci a má veškerou moc podle moudrosti, milosrdenství, pravdy, spravedlnosti a soudu.

62 A nyní, viz, pravím ti: Toto je ^aplán spasení pro všechny lidi, skrze krev mého ^bJednorozeného, který přijde v zenitu času.

63 A viz, všechny věci mají svou podobnost a všechny věci jsou stvořeny a učiněny, aby ^avydávaly svědectví o mně, jak věci, které jsou časné, tak věci, které jsou duchovní; věci, které jsou v nebesích nahoře, a věci, které jsou na zemi, a věci, které jsou pod zemí, jak nahoře, tak dole:

55b NaS 29:39.

pp Protivenství.

56a 2. Nefi 2:26–27;

Hel. 14:29–30.

pp Svoboda jednání.

57a 1. Kor. 6:9–10.

pp Pokání.

b 1. Nefi 10:21.

pp Čistota, čistý, nečistý.

c Žalmy 24:3–4;

1. Nefi 15:33–36;

Morm. 7:7;

NaS 76:50–62.

d Mojž. 7:35.

pp Muž Svatosti.

e pp Syn Muže.

f pp Ježíš Kristus – Soudce; Spravedlnost.

58a pp Děti, dítě.

59a 1. Jan. 5:8.

b Gen. 2:7;

Mojž. 4:25;

Abr. 5:7.

c pp Znovuzrozen, zrozen z Boha.

d pp Křest, křtíti.

e 2. Nefi 4:15–16;

Alma 32:28.

f Jan 6:68.

g pp Celestiální sláva.

60a Moroni 8:25.

b pp Ospravedlnění, ospravedlniti.

c pp Krev.

d pp Posvěcení.

61a pp Duch Svatý.

62a pp Plán vykoupění.

b pp Jednorozený.

63a Alma 30:44;

NaS 88:45–47.

všechny věci vydávají svědectví o mně.

64 A stalo se, když Pán mluvil s Adamem, naším otcem, že Adam zvolal k Pánu a byl uchoopen a unesen "Duchem Páně a byl snesen do vody a byl položen pod ^bvodu a byl vynesena z vody.

65 A tak byl pokřtěn a sestoupil na něj Duch Boží, a tak byl "zrozen z Ducha, a stal se obživeným ve ^bvnitřním člověku.

66 A uslyšel hlas s nebe řkoucí: Jsi "pokřtěn ohněm a Duchem Svatým. Toto je ^bsvědectví Otce a Syna, od nynějška nadále a na věky;

67 A ty jsi podle "řádu toho, jenž byl bez počátku dnů nebo konce roků, od veškeré věčnosti do veškeré věčnosti.

68 Viz, ty jsi "jedno ve mně, syn Boží; a tak se mohou všichni státi ^bsyny mámi. Amen.

KAPITOLA 7

(Prosinec 1830)

Enoch učí, vede lid a přemísťuje hory – Je založeno město Sion – Enoch předvídá příchod Syna Muže, jeho smírnou oběť a vzkříšení Svatých – Předvídá znovuzřízení, shromažďování, druhý příchod a návrat Sionu.

A STALO se, že Enoch pokračoval v řeči své řka: Vizte, náš otec Adam učil těmto věcem, a mnozí uvěřili a stali se "syny Božími, a mnozí neuvěřili, a zahynuli v hříších svých a vyhlížejí se ^bstrachem, v mukách, ohnivě rozhořčení hněvu Božího, který bude na ně vylit.

2 A od oné doby nadále počal Enoch prorokovati tomuto lidu řka, že: Když jsem putoval a stál na místě Mahuja a volal k Pánu, přišel hlas s nebe řkoucí – Obrát se a jdi na horu Simeon.

3 A stalo se, že jsem se obrátil a vyšel na horu; a když jsem stál na hoře, spatřil jsem nebesa otevřená a byl jsem oděn "slávou;

4 A viděl jsem Pána; a on stál před tváří mou a mluvil se mnou tak, jak člověk mluví jeden s druhým, "tváří v tvář; a řekl mi: ^bPohleď a já ti ukáži svět v době mnoha pokolení.

5 A stalo se, že jsem spatřil v údolí Šum, a hle, veliký lid, který přebýval ve stanech, kteří byli lidem Šum.

6 A opět Pán mi řekl: Pohleď; a já jsem pohleděl k severu a spatřil jsem lid Kanán, který přebýval ve stanech.

7 A Pán mi řekl: Prorokuj; a já jsem prorokoval řka: Vizte, lid Kanán, který je početný, vyjde

64a PP Duch Svatý.

b PP Křest, křtítí.

65a PP Znovuzrozen, zrozen z Boha.

b Mos. 27:25;

Alma 5:12–15.

66a NaS 19:31.

PP Dar Ducha Svatého.

b 2. Nefi 31:17–18;

3. Nefi 28:11.

67a PP Melchisedechovo kněžství.

68a 1. Jan. 3:1–3;

NaS 35:2.

b Jan 1:12; NaS 34:3.

PP Synové a dcery Boží.

7 1a PP Synové a dcery Boží.

b Alma 40:11–14.

3a PP Proměnění.

4a Gen. 32:30;

Deut. 5:4;

Mojž. 1:2, 11, 31.

b Mojž. 1:4.

v bitevním šiku proti lidu Šum a budou je zabíjeti, takže budou zcela zničeni; a lid Kanán se v zemi rozdělí a země bude neúrodná a neplodná a žádný jiný lid tam nebude přebývati kromě lidu Kanán;

8 Neboť vizte, Pán prokleje zemi velikým horkem a neúrodnost její bude vycházeti na věky; a "ztmavnutí přišlo na všechny děti Kanánu, takže mezi všemi lidmi bylo jimi pohrdáno.

9 A stalo se, že Pán mi řekl: Pohleď; a já jsem pohlédl a spatřil jsem zemi Saron a zemi Enoch a zemi Omner a zemi Heni a zemi Sem a zemi Haner a zemi Hanania a všechny jejich obyvatele;

10 A Pán mi řekl: Jdi k tomuto lidu a řekni jim – Čiňte "pokání, abych nepřišel a nestihl je prokletím, a oni nezemřeli.

11 A dal mi přikázání, abych "křtil ve jménu Otce i Syna, který je pln ^bmilosti a pravdy, i ^cDucha Svatého, který vydává svědectví o Otci a Synu.

12 A stalo se, že Enoch pokračoval ve volání ke všem lidem, až na lid Kanán, aby činili pokání;

13 A tak veliká byla "víra Enochova, že vedl lid Boží, a jejich nepřátelé přišli, aby bojovali proti nim; a on promluvil slovo Páně, a země se chvěla a ^bhory prchaly, vpravdě podle příkazu jeho; a ^cřeky vod se obrátily

v toku svém; a řev lvů bylo slyšeti z pustiny; a všechny národy se velice bály, tak ^amocné bylo slovo Enochovo a tak veliká byla moc řeči, kterou mu Bůh dal.

14 Vystoupila také země z hlubiny mořské, a tak veliký byl strach nepřátel lidu Božího, že uprchli a stáli daleko a šli na zem, která vystoupila z hlubiny mořské.

15 A ^aobrové země také stáli daleko; a vyšlo prokletí na všechen lid, jenž bojoval proti Bohu;

16 A od onoho času nadále byly mezi nimi války a krveprolévání; ale přišel Pán a přebýval s lidem svým, a oni přebývali ve spravedlivosti.

17 ^aBázeň Páně byla na všech národech, tak veliká byla sláva Páně, která byla na lidu jeho. A Pán ^bpožehnal zemi, a oni byli požehnaní na horách a na vysokých místech a vzkvétali.

18 A Pán nazval lid svůj ^aSIONEM, protože byli ^bjednoho srdce a jedné mysli a přebývali ve spravedlivosti; a nebylo žádných chudých mezi nimi.

19 A Enoch pokračoval ve spravedlivosti ve svém kázání lidu Božímu. A stalo se za jeho dnů, že postavil město, jež bylo nazváno Město Svatosti, a to SION.

20 A stalo se, že Enoch rozmouval s Pánem; a řekl Pánovi:

8a 2. Nefi 26:33.
10a Mojž. 6:57.
PP Pokání.
11a PP Křest, křtíti.
b PP Milost.
c PP Duch Svatý.

13a PP Věřiti, víra.
b Mat. 17:20.
c Mojž. 6:34.
d PP Kněžství; Moc.
15a Gen. 6:4; Mojž. 8:18.
17a Ex. 23:27.

b 1. Par. 28:7–8;
1. Nefi 17:35.
18a PP Sion.
b Skut. 4:32;
Filip. 2:1–4.
PP Jednota.

Zajisté "Sion bude přebývatí v bezpečí na věky. Ale Pán řekl Enochovi: Sion jsem požehnal, ale zbytek lidu jsem proklel.

21 A stalo se, že Pán ukázal Enochovi všechny obyvatele země; a on spatřil, a hleďte, Sion, v průběhu času, byl "vzat do nebe. A Pán řekl Enochovi: Viz obydlí mé na věky.

22 A Enoch také spatřil zbytek lidí, kteří byli syny Adamovými; a byli směsicí všeho semene Adamova kromě semene Kainova, neboť símě Kainovo bylo "černé, a nemělo místa mezi nimi.

23 A poté, co Sion byl vzat do "nebe, Enoch ^bspatřil, a hle, "všechny národy země byly před ním;

24 A přecházelo pokolení za pokolením; a Enoch byl vysoko a "pozvednutý, dokonce v lůně Otce a Syna Muže; a vizte, moc Satanova byla na celé tváři země.

25 A viděl anděly sestupující s nebe; a slyšel silný hlas řkoucí: Běda, běda buď obyvatelům země.

26 A spatřil Satana; a on měl veliký "řetěz v ruce své, a ten zahalil celou tvář země ^btemnotou; a on vzhlédl a smál se a "andělé jeho se radovali.

27 A Enoch spatřil "anděly sestupující s nebe a vydávající

^bsvědectví o Otci a Synu; a Duch Svätý padl na mnohé, a oni byli uchopení a vyzdvižení mocí nebe do Sionu.

28 A stalo se, že Bůh nebe pohlédl na zbytek lidu a plakal; a Enoch o tom vydal svědectví řka: Jak to, že nebesa pláčí a prolévají slzy své jako déšť na horách?

29 A Enoch řekl Pánovi: Jak to, že můžeš "plakati, vždyť ty jsi svätý, a od veškeré věčnosti do veškeré věčnosti?

30 A kdyby to bylo možné, že by člověk mohl spočítati částičky země, ano, miliony "zemí jako je tato, nebyl by to počátek počtu ^bstvoření tvých; a závěsy tvé jsou stále rozprostřeny; a přece ty jsi tam, a lůno tvé je tam; a ty jsi také spravedlný; jsi milosrdný a laskavý na věky;

31 A ty jsi vzal Sion do svého vlastního lůna, z veškerých stvoření svých, od veškeré věčnosti do veškeré věčnosti; a nic než "pokoj, ^bspravedlnost a "pravda není příbytkem trůnu tvého; a milosrdenství půjde před tváří tvou a nemá žádného konce; jak to, že můžeš plakati?

32 Pán řekl Enochovi: Viz tyto bratří své; jsou dílem mých vlastních "rukou, a já jsem jim dal ^bpoznání jejich v onen den, kdy jsem je stvořil; a v zahradě

20a Mojž. 7:62–63.
pp Nový Jeruzalém.

21a Mojž. 7:69.

22a 2. Nefi 26:33.

23a pp Nebe.

b pp Vidění.

c NaS 88:47;

Mojž. 1:27–29.

24a 2. Kor. 12:1–4.

26a Alma 12:10–11.

b Iz. 60:1–2.

c Judas 1:6;

NaS 29:36–37.

27a pp Andělé.

b pp Svědectví.

29a Iz. 63:7–10.

30a NaS 76:24;

Mojž. 1:33.

b pp Stvoření, stvořiti.

31a pp Pokoj; Mír.

b pp Spravedlnost.

c pp Pravda.

32a Mojž. 1:4.

b pp Poznání, znalost.

Eden jsem dal člověku svobodu
‘jednání;

33 A bratřím tvým jsem řekl, a také jsem jim dal příkázání, že mají “milovati jeden druhého a že si mají vyvoliti mne, Otce svého; ale viz, jsou bez citu a nenávidí svou vlastní krev;

34 A “oheň mého rozhořčení je proti nim rozničen; a ve své veliké nelibosti pošlu na ně ^bpovodně, neboť můj prudký hněv je proti nim rozničen.

35 Viz, já jsem Bůh; “Muž Svatosti je jméno mé; Muž Rady je jméno mé; a Nekonečný a Věčný je také ^bjméno mé.

36 Pročež, mohu vztáhnouti ruce své a držeti veškerá stvoření, která jsem učinil; a také “oko mé je může proniknouti, a mezi veškerým dílem rukou mých nebyla tak veliká ^bzlovolnost jako mezi bratřimi tvými.

37 Ale viz, hříchy jejich budou na hlavě otců jejich; Satan bude jejich otcem a bída bude jejich osudem; a celá nebesa budou nad nimi plakati, vpravdě veškeré dílo rukou mých; pročež, nemají nebesa plakati vidouce, že tito budou trpěti?

38 Ale viz, tito, na nichž spočívají oči tvé, zahynou v povodních; a viz, já je zavřu; “vězení jsem pro ně připravil.

39 A “ten, jehož jsem vyvolil, prosil před tváří mou. Pročež, on bude trpěti za hříchy jejich; nakolik budou činiti pokání v onen den, kdy ^bVyvolený můj se navrátí ke mně, a až do onoho dne budou v ‘mukách;

40 Pročež, pro toto budou nebesa plakati, ano, a veškeré dílo rukou mých.

41 A stalo se, že Pán promlouval k Enochovi a pověděl Enochovi o všech činech dětí lidských; pročež Enoch znal zlovolnost jejich a bídu jejich a hleděl na ni a plakal a vztáhl paže své a “srdce jeho se rozšířilo široce jako věčnost; a nitro jeho se pohnulo; a veškerá věčnost se třásla.

42 A Enoch také viděl “Noéma a ^brodinu jeho; že potomstvo všech synů Noémových bude zachráněno časným spasením;

43 Pročež Enoch viděl, že Noé staví “koráb; a že Pán se na něj usmívá a drží ho ve své vlastní ruce; ale na zbytek zlovolných přišly povodně a pohltily je.

44 A když to Enoch viděl, měl hořkost v duši a plakal nad bratřimi svými a řekl nebesům: Budu “odmítati býti utěšen; ale Pán řekl Enochovi: Pozdvihni srdce své a raduj se; a pohled’.

45 A stalo se, že Enoch pohlédl;

32c PP Svoboda jednání.

33a PP Láska.

34a Iz. 30:27; Nahum 1:6; NaS 35:14.

^b Gen. 7:4, 10;

Mojž. 8:17, 24.

PP Potopa v době Noémově.

35a Mojž. 6:57.

^b Mojž. 1:3.

36a NaS 38:2; 88:41;

Mojž. 1:35–37.

^b Gen. 6:5–6;

Mojž. 8:22, 28–30.

38a 1. Petr. 3:18–20.

PP Peklo.

39a TJ Spasitel.

^b Mojž. 4:2;

Abr. 3:27.

PP Ježíš Kristus.

^c PP Zatracení.

41a Mos. 28:3.

PP Soucit.

42a PP Noé, biblický

patriarcha.

^b Mojž. 8:12.

43a Gen. 6:14–16;

Eter 6:7.

44a Žalmy 77:3;

Eter 15:3.

a od Noéma spatřil všechny rodiny země; a volal k Pánu řka: Kdy přijde den Páně? Kdy bude krev Spravedlivého prolita, aby všichni ti, již truchlí, mohli býti "posvěceni a míti věčný život?

46 A Pán řekl: Bude to v "zenitu času, ve dnech zlovolnosti a odplaty.

47 A vizte, Enoch viděl den příchodu Syna Muže, vpravdě v těle; a jeho duše se radovala řka: Spravedlivý je pozvednut a "Beránek je zabit od založení světa; a skrze víru jsem v lůně Otcově, a vizte, ^bSion je se mnou.

48 A stalo se, že Enoch pohleděl na "zemi; a uslyšel hlas z jejího nitra řkoucí: Běda, běda mi, matce lidí; Jsem v bolestech, jsem znavena pro zlovolnost dětí svých. Kdy si ^bodpočinu a budu očištěna od "špinavosti, která vychází ze mne? Kdy mne Stvořitel můj posvětit, abych si mohla odpočinouti a spravedlivost mohla na čas přebývati na tváři mé?

49 A když Enoch uslyšel zemi truchliti, plakal a volal k Pánu řka: Ó Pane, nebudeš míti soucit se zemí? Nepožehnáš dětem Noémovým?

50 A stalo se, že Enoch pokračoval ve svém volání k Pánovi řka: Prosím tě, ó Pane, ve jménu

tvého Jednorozeného, a to Ježíše Krista, abys byl milosrdný k Noémovi a jeho semeni, aby země již nikdy nemusela býti pokryta povodněmi.

51 A Pán to nemohl odepřít; a učinil s Enochem smlouvu a přísahal mu přísahou, že "povodně zadrží; že bude volati k dětem Noémovým;

52 A vyslal nezměnitelné ustanovení, že "zbytek semene jeho bude vždy nalezen mezi všemi národy, dokud země bude státi;

53 A Pán řekl: Požehnaný je ten, skrze jehož símě přijde Mesiáš; neboť on říká – já jsem "Mesiáš, ^bKrál Sionu, "Skála Nebe, která je široká jako věčnost; kdo vchází branou a "stoupá skrze mne, nikdy nepadne; pročež, požehnaní jsou ti, o kterých jsem mluvil, neboť oni přijdou s "písněmi věčné radosti.

54 A stalo se, že Enoch volal k Pánu řka: Až Syn Muže přijde v těle, bude země odpočívati? Prosím tě, ukaž mi tyto věci.

55 A Pán řekl Enochovi: Pohleď, a on pohleděl a spatřil "Syna Muže pozvednutého na ^bkříž po způsobu lidí;

56 A slyšel silný hlas; a nebesa byla zahalena; a všechna stvoření Boží truchlila; a země

45a PP Posvěcení.

46a Mojž. 5:57.

47a PP Beránek Boží.

b Mojž. 7:21.

48a PP Země – Očištění země.

b Mojž. 7:54, 58, 64.

c PP Špina, špinavost.

51a Žalmy 104:6–9.

52a Mojž. 8:2.

53a PP Mesiáš.

b Mat. 2:2;

2. Nefi 10:14;

Alma 5:50;

NaS 128:22.

c Žalmy 71:3; 78:35;

Hel. 5:12.

PP Skála.

d 2. Nefi 31:19–20.

e PP Hudba.

55a PP Syn Muže.

b 3. Nefi 27:14.

PP Ukřižování.

“sténala; a skály se rozpukaly; a svatí ^bvstali a byli ^ckorunováni na ^apravici Syna Muže korunou slávy;

57 A tolik ^aduchů, kolik bylo ve ^bvězení, vyšlo a stálo na pravici Boží; a zbytek byl ponechán v řetězech temnoty až do soudu velikého dne.

58 A opět Enoch plakal a volal k Pánovi: Kdy bude země odpočívati?

59 A Enoch viděl Syna Muže vystoupiti k Otci; a volal k Pánu řka: Nepřijdeš opět na zem? Poněvadž ty jsi Bůh, a já tě znám, a ty jsi mi přísahal, a přikázal jsi mi, že se mám ptáti ve jménu tvého Jednorozeného; ty jsi mne učinil a dal mi právo na trůn svůj, a ne skrze mne, ale skrze svou vlastní milost; pročž, ptám se tě, nepřijdeš-li opět na zem.

60 A Pán řekl Enochovi: Jakože žiji, právě tak přijdu v ^aposledních dnech, ve dnech zlovolnosti a odplaty, abych naplnil přísahu, kterou jsem ti učinil ohledně dětí Noémových;

61 A přijde den, že země bude ^aodpočívati, ale před oním dnem budou nebesa ^bzatemněna a ^czávoj temnoty pokryje zemi; a nebesa se budou trásti, a země také; a veliké soužení bude mezi

dětmi lidskými, ale lid svůj ^azachovám;

62 A ^aspravedlivost sešlu s nebe; a ^bpravdu vyšlu ze ^czemě, aby vydávala ^asvědectví o mém Jednorozeném; jeho ^evzkříšení z mrtvých; ano, a také vzkříšení všech lidí; a spravedlivost a pravda, dám, aby zaplavily zemi jako povodeň, abych ^fshromáždil vyvolené své ze čtyř stran země, do místa, které připravím, do Svatého Města, aby lid můj mohl opásati bedra svá a vyhlížeti čas příchodu mého; neboť tam bude můj stánek, a bude nazváno Sion, ^gNový Jeruzalém.

63 A Pán řekl Enochovi: Tehdy se tam ty a celé ^aměsto tvé s nimi setkáte a přijmeme je do lůna svého, a oni nás uvidí; a my padneme na šíji jejich a oni padnou na šíji naši a budeme líbati jeden druhého;

64 A tam bude mé obydlí, a bude to Sion, který vyjde ze všech stvoření, která jsem učinil; a po dobu ^atisíce let bude země ^bodpočívati.

65 A stalo se, že Enoch viděl den ^apříchodu Syna Muže, v posledních dnech, aby přebýval na zemi ve spravedlivosti po dobu tisíce let;

66 Ale před oním dnem viděl

56a Mat. 27:45, 50–51.
 b PP Vzkříšení.
 c PP Koruna; Oslavení.
 d Mat. 25:34.
 57a PP Duch.
 b NaS 76:71–74; 88:99.
 60a PP Poslední dny.
 61a PP Země – Konečný stav země.
 b NaS 38:11–12; 112:23.
 c PP Závoj.

d 1. Nefi 22:15–22;
 2. Nefi 30:10.
 62a Žalmy 85:12.
 PP Znovuzřízení evangelia.
 b PP Kniha Mormonova.
 c Iz. 29:4.
 d PP Svědectví.
 e PP Vzkříšení.
 f PP Izrael –

Shromáždění Izraele.
 g PP Nový Jeruzalém.
 63a Zjev. 21:9–11;
 NaS 45:11–12;
 Mojž. 7:19–21.
 64a PP Milénium.
 b Mojž. 7:48.
 65a Judas 1:14.
 PP Druhý příchod Ježíše Krista.

veliké soužení mezi zlovolnými; a také viděl moře, že bylo rozbouřeno, a srdce lidská jim ^aochabující, vyhlížející se strachem ^bsoudy Všemohoucího Boha, které přijdou na zlovolné.

67 A Pán ukázal Enochovi všechny věci, až do konce světa; a viděl den spravedlivých, hodinu jejich vykoupení, a obdržel plnost ^aradosti;

68 A všech dnů ^aSionu, ve dnech Enochových, bylo tři sta a šedesát pět let.

69 A Enoch a všechen jeho lid ^achodili s Bohem a on přebýval uprostřed Sionu; a stalo se, že Sionu nebylo, neboť Bůh ho přijal do svého vlastního lůna; a od té doby se šířila zpráva: SION UPRCHL.

KAPITOLA 8

(Únor 1831)

Matuzalém prorokuje – Noé a jeho synové káží evangelium – Velká zlovolnost převládá – Na volání k pokání není dbáno – Bůh vyhláší zničení veškerého těla potopou.

A VŠECH dnů Enochových bylo čtyři sta a třicet let.

2 A stalo se, že ^aMatuzalém, syn Enochův, nebyl vzat, aby smlouvy Páně, které učinil s Enochem, mohly býti naplněny; neboť on vpravdě učinil

smlouvu s Enochem, že Noé bude z plodu ledví jeho.

3 A stalo se, že Matuzalém prorokoval, že z ledví jeho vzejdou všechna království země (skrže Noéma), a zabral si slávu pro sebe.

4 A do země přišel veliký hlad a Pán proklel zemi těžkým prokletím, a mnoho jejích obyvatel zemřelo.

5 A stalo se, že Matuzalém žil jedno sto a osmdesát sedm let a zplodil Lámecha;

6 A Matuzalém žil poté, co zplodil Lámecha, sedm set a osmdesát dva let a plodil syny a dcery;

7 A všech dnů Matuzalémových bylo devět set a šedesát devět let, a zemřel.

8 A Lámech žil jedno sto a osmdesát dvě léta a zplodil syna,

9 A nazval jméno jeho ^aNoéřka: Tento syn nás utěší ohledně práce naší a námahy rukou našich, pro zemi, kterou Pán ^bproklel.

10 A Lámech žil poté, co zplodil Noéma, pět set a devadesát pět let a plodil syny a dcery;

11 A všech dnů Lámechových bylo sedm set a sedmdesát sedm let, a zemřel.

12 A Noé byl stár čtyři sta a padesát let a ^azplodil Jáfeta; a čtyřicet dvě léta potom zplodil ^bSema skrže tu, jež byla matkou Jáfeta, a když byl stár pět set let, zplodil ^cChama.

66a Iz. 13:6–7.

^b PP Soud, poslední.

67a PP Radost.

68a Gen. 5:23; Mojž. 8:1.

69a Gen. 5:24; Mojž. 6:34.

PP Kráčeti, kráčeti s Bohem.

8 2a PP Matuzalém.

9a PP Noé, biblický patriarcha.

^b Mojž. 4:23.

12a Gen. 5:32.

PP Jáfet.

^b PP Sem.

^c PP Cham.

13 A "Noé a synové jeho ^bposlouchali Pána a dbali ho a byli nazváni "syny Božími.

14 A když se tito lidé počali rozmnožovati na tváři země a rodily se jim dcery, "synové lidští viděli, že ony dcery jsou krásné, a brali si je za manželky, tak jak si vyvolili.

15 A Pán řekl Noémovi: Dcery synů tvých "prodaly samy sebe; neboť viz, hněv můj je roznicen proti synům lidským, neboť nechtějí poslouchati hlasu mého.

16 A stalo se, že Noé prorokoval a učil věcem Božím, tak jak tomu bylo na počátku.

17 A Pán řekl Noémovi: Duch můj se nebude neustále "nesnaditi s člověkem, neboť on pozná, že veškeré ^btělo zemře; nicméně jeho dnů bude sto a dvacet let; a jestliže lidé nebudou činiti pokání, pošlu na ně "povodně.

18 A v oněch dnech byli na zemi "obrové a usilovali o to, aby Noéma připravili o život; ale Pán byl s Noémem, a ^bmoc Páně byla na něm.

19 A Pán "vysvětil ^bNoéma podle svého vlastního "řádu a přikázal mu, aby vyšel a ^dozna-

moval jeho evangelium dětem lidským, tak jak to bylo dáno Enochovi.

20 A stalo se, že Noé volal k dětem lidským, aby činily "pokání; ale ony neposlouchaly slova jeho;

21 A také poté, co jej vyslechli, přišli před něj řkouce: Viz, my jsme synové Boží; nevzali jsme si dcery lidské? A "nejíme a nepijeme a neženíme se a nevdáváme? A naše manželky nám rodí děti, a ty jsou mocnými muži, kteří jsou jako muži za stara, muži veliké slávy. A neposlouchali slova Noémova.

22 A Bůh viděl, že "zlovolnost lidí se stala v zemi velikou; a každý člověk byl povýšen v představě ^bmyšlenek srdce svého, které byly neustále pouze zlé.

23 A stalo se, že Noé pokračoval ve svém "kázání lidem řka: Poslouchejte a dbejte slov mých;

24 "Věřte a čiňte pokání z hříchů svých a buďte ^bpokřtěni ve jménu Ježíše Krista, Syna Božího, tak jako naši otcové, a obdržíte Ducha Svatého, abyste mohli míti "projeveny všechny věci; a jestliže toto činiti nebu-

13a NaS 138:41.

pp Gabriel.

b pp Poslouchati, poslušnost, poslušný.

c pp Synové a dcery Boží.

14a Mojž. 5:52.

15a pp Manželství, vdávati se, ženiti se – Manželství s osobou jiné víry.

17a Gen. 6:3;

2. Nefi 26:11;

Eter 2:15; NaS 1:33.

b 2. Nefi 9:4.

pp Maso.

c Gen. 7:4, 10; Mojž. 7:34.

18a Gen. 6:4;

Num. 13:34;

Jozue 17:15.

b pp Moc.

19a NaS 107:52.

pp Vysvěcení, vysvětití.

b Abr. 1:19.

c pp Melchisedechovo kněžství.

d pp Misionářská práce.

20a pp Pokání.

21a Mat. 24:38–39; JS–M 1:41.

22a Gen. 6:5;

Mojž. 7:36–37.

b Mos. 4:30;

Alma 12:14.

pp Myšlenky.

23a pp Kázati.

24a pp Věřiti, víra.

b pp Křest, křtiti –

Podmínky pro křest.

c 2. Nefi 32:2–5.

dete, přijdou na vás povodně; nicméně oni neposlouchali.

25 A Noé toho litoval, a srdce jeho bylo bolavé, že Pán učinil člověka na zemi, a zarmucovalo ho to v srdci.

26 A Pán řekl: “Vyhladím člověka, jehož jsem stvořil, s tváře země, jak člověka, tak zvířata a lezoucí tvory a ptáky ve vzduchu; neboť Noé litoval toho, že jsem je stvořil a že jsem je učinil; a volal ke mně; neboť oni usilovali o život jeho.

27 A tak Noé našel “milost

v očích Páně; neboť Noé byl muž spravedlný a v pokolení svém ^bdokonalý; a ^cchodil s Bohem, tak jako tři synové jeho, Sem, Cham a Jáfet.

28 Země byla “zkažena před Bohem a byla naplněna násilím.

29 A Bůh pohleděl na zemi a, viz, byla zkažena, neboť veškeré tělo porušilo cestu svou na zemi.

30 A Bůh řekl Noémovi: Konec veškerého těla přichází přede mne, neboť země je naplněna násilím, a viz, “vyhladím veškeré tělo ze země.

26a PP Země – Očištění země.

27a PP Milost.

b Gen. 6:9.

c PP Kráčeti, kráčeti s Bohem.

28a Gen. 6:11–13.

30a NaS 56:3.

VYSVĚTLENÍ

Obr. 1. Anděl Páně.

Obr. 2. Abraham připoutaný na oltář.

Obr. 3. Modlářský kněz Elkenův pokoušející se obětovati Abrahama jako oběť.

Obr. 4. Oltář pro obětování skrze modlářské kněze, stojící před bohem Elkenovým, Lebnovým, Mamakrovým, Korášovým a Faraonovým.

Obr. 5. Modlářský bůh Elkenův.

Obr. 6. Modlářský bůh Lebnův.

Obr. 7. Modlářský bůh Mamakrův.

Obr. 8. Modlářský bůh Korášův.

Obr. 9. Modlářský bůh Faraonův.

Obr. 10. Abraham v Egyptě.

Obr. 11. Zamýšleno, aby to představovalo sloupy nebe, jak to bylo chápáno Egyptskými.

Obr. 12. Rakijang, označující klenbu neboli oblohu nad našimi hlavami; ale v tomto případě, ve vztahu k této věci, Egyptští tím chtěli označiti Šama, býti vysokým neboli nebesa, což odpovídá hebrejskému slovu Šamajim.

KNIHA ABRAHAMOVA

Z PAPYRŮ PŘELOŽIL JOSEPH SMITH

Překlad určitých dávných záznamů, jež se nám dostaly do rukou z egyptských katakomb. Zápis Abrahamovy zapsané jeho vlastní rukou na papyrus, zatímco byl v Egyptě, nazvané Kniha Abrahamova. (History of the Church, 2:235–236, 348–351.)

KAPITOLA 1

Abraham usiluje o požehnání patriarchálního řádu – V Kaldei je pronásledován falešnými kněžími – Jehova ho zachraňuje – Počátek a vláda Egypta jsou vysvětleny.

VZEMI "Kaldejských, v bydlišti otců svých, jsem já, ^bAbraham, viděl, že je pro mne nutné opatřit si jiné místo jako ^cbydliště;

2 A shledav, že je pro mne větší "štěstí a pokoj a ^bodpočinutí, usiloval jsem o požehnání otců a právo, ke kterému mám být vysvěcen, abych je spravoval; byv sám následovníkem ^cspravedlivosti, přeje si také být jedním z těch, již vlastnili veliké ^dpoznání, a být větším následovníkem spravedlivosti a vlastnit větší poznání a být otcem mnohých národů, knížetem pokoje, a přeje si obdržeti pokyny a zachovávatí přikázání Boží, stal jsem se oprávněným dědicem, ^evyso-

kým knězem, držícím ^fprávo náležející otcům.

3 Bylo mi ^apředáno od otců; přecházelo od otců, od počátku času, ano, dokonce od počátku neboli před založením země, až do nynější doby, a to právo ^bprvorozeného neboli prvního muže, kterým je ^cAdam neboli první otec, skrze otce ke mně.

4 Usiloval jsem o své ^austanovení ke Kněžství podle ustanovení Božího pro otce ohledně semene.

5 "Otcové moji, odvrátivše se od spravedlivosti své a od svatých přikázání, která jim Pán, jejich Bůh, dal, k ^buctívání bohů pohanů, zcela odmítli poslouchat hlas mého;

6 Neboť srdce jejich si uvyklo činiti zlo a zcela se obrátili k ^abohu Elkenovu a k bohu Lebnovu a k bohu Mamakrovu a k bohu Korášovu a k bohu Faraonovu, krále egyptského;

7 Tudíž obrátili srdce své k obětování pohanů obětováním dětí svých těmto němým mod-

1 1a PP Ur.

b PP Abraham.

c Skut. 7:2–4.

2a PP Radost.

b PP Odpočinouti, odpočinutí, spočinouti.

c PP Spravedlivost, spravedlivý.

d NaS 42:61.

PP Poznání, znalost.

e PP Vysoký kněz.

f PP Melchisedechovo kněžství.

3a NaS 84:14.

b NaS 68:17.

PP Prvorozený.

c Mojž. 1:34.

PP Adam.

4a PP Prvorozenství.

5a Gen. 12:1.

b PP Modlářství.

6a TJ. falešní bohové, jak je znázorněno na faksimile č. 1 Knihy Abrahamovy.

lám a neposlouchali hlas můj, ale pokoušeli se připravit mne o život rukou kněze Elkenova. Kněz Elkenův byl také knězem Faraonovým.

8 Nyní, v tomto čase bylo zvykem kněze Faraona, krále egyptského, obětovati na oltáři, který byl postaven v zemi kaldejské, jako oběti těmto cizím bohům muže, ženy a děti.

9 A stalo se, že kněz učinil oběť bohu Faraonovu a také bohu Šagrila, dokonce po způsobu Egyptských. Nyní, bůh Šagrila bylo slunce.

10 Vpravdě děkovnou oběť dítěte obětoval kněz Faraonův na oltáři, který stál u pahorku zvaného Putifarův pahorek, na začátku planiny Olišem.

11 Nyní, tento kněz obětoval na tomto oltáři současně tři panny, jež byly dcerami Onitovými, jednoho z královské linie, přímo z ledví "Chama. Tyto panny byly obětovány pro ctnost svou; nechtěly se ^bskloniti, aby uctily bohy ze dřeva nebo z kamene, tudíž byly zabity na tomto oltáři, a bylo to učiněno po způsobu Egyptských.

12 A stalo se, že mne kněží uchopili násilím, aby mne také mohli zabít, jak to učinili s oněmi pannami na tomto oltáři; a abyste mohli mítí znalost o tomto oltáři, odkazují vás na znázornění na začátku tohoto záznamu.

13 Byl učiněn podle tvaru lože, takového, jaké bývalo mezi

Kaldejskými, a stál před bohy Elkenovým, Lebnovým, Mamakrovým, Korášovým, a také bohem podobným bohu Faraona, krále egyptského.

14 Abyste mohli mítí porozumění ohledně těchto bohů, poskytl jsem vám podobu jejich na obrázcích na začátku, kterýžto způsob obrázků je Kaldejskými nazýván ralinos, což znamená hieroglyfy.

15 A když pozdvihli na mne ruce své, aby mne mohli obětovati a mne připravit o život, vizte, pozdvihl jsem hlas svůj k Pánu, Bohu svému, a Pán "poslouchal a slyšel a naplnil mne viděním Všemohoucího a stál při mně anděl z přítomnosti jeho a ihned mi ^brozvázal pouta;

16 A hlas jeho byl pro mne: Abrahame, Abrahame, viz, "jméno mé je Jehova a já jsem tě slyšel a sestoupil jsem, abych tě vysvobodil a odvedl tě z domu otce tvého a od všech příbuzných tvých do cizí ^bzemě, o níž nevíš;

17 A to proto, že oni odvrátili srdce své ode mne, aby uctívali boha Elkenova a boha Lebnova a boha Mamakrova a boha Korášova a boha Faraona, krále egyptského; tudíž sestoupil jsem, abych je navštívil a zničil toho, kdo pozdvihl ruku svou proti tobě, Abrahame, synu můj, aby tě připravil o život.

18 Viz, povedu tě rukou svou a vezmu tě, abych vložil na tebe jméno své, a to "Kněžství

11a PP Cham.
b Dan. 3:13–18.
15a Mos. 9:17–18.

b Abr. 2:13.
16a PP Jehova.
b PP Zaslíbená země.

18a PP Kněžství.

otce tvého, a moc má bude nad tebou.

19 Jak to bylo s Noémem, tak to bude s tebou; ale skrze službu tvou "jméno mé bude známo na zemi na věky, neboť já jsem tvůj Bůh.

20 Vizte, Putifarův pahorek byl v zemi "Ur v Kaldei. A Pán zbořil oltář Elkenův a bohů země a zcela je zničil a udeřil kněze, takže zemřel; a v Kaldei bylo velké truchlení a také na dvoře Faraonově; kterýžto faraó označuje krále skrze královskou krev.

21 Nyní, tento král egyptský byl potomkem z ledví "Chama a byl podílníkem krve ^bKananejských rodem.

22 Z této linie vzešli všichni Egyptští a tak byla zachována v zemi krev Kananejských.

23 Zemi "egyptskou objevila jako první žena, jež byla dcerou Chama a dcerou Egypty, což v kaldejštině znamená Egypt, což znamená to, co je zakázáno;

24 Když tato žena onu zemi objevila, země byla pod vodou, a ona potom na ni usídlila syny své; a takto z Chama vzešla rasa, která zachovala v zemi prokletí.

25 Nyní, první vláda v Egyptě byla zřízena Faraonem, nejstarším synem Egypty, dcery Chama, a byla po způsobu vlády Chama, která byla patriarchální.

26 Faraó, jsa spravedlivým mužem, zřídil království své a

soudil lid svůj moudře a spravedlně po všechny dny své, snaže se horlivě napodobovati onen řád zřízený otci v prvních pokoleních, ve dnech první patriarchální vlády, a to za vlády Adama, a také Noéma, otce svého, jenž ho požehnal "požehnáními země a požehnáními moudrosti, ale proklel ho, co se týká Kněžství.

27 Nyní, Faraó, jsa z onoho rodu, skrze nějž nemohl míti právo "Kněžství, přesto faraonové by si na něj rádi činili nárok od Noéma skrze Chama, tudíž otec můj byl sveden modlářstvím jejich;

28 Ale později se pokusím znázorniti chronologii směřující zpět ode mne k počátku stvoření, neboť ty "záznamy, které mám až do nynější doby, přešly do mých rukou.

29 Nyní, poté, co kněz Elkenův byl udeřen, takže zemřel, došlo k splnění oněch věcí, jež mi byly řečeny ohledně země kaldejské, že v zemi bude hlad.

30 Podle toho se rozšířil hlad po celé zemi kaldejské a otec můj byl pro hlad bolestně trýzněn a činil pokání ze zla, které zamýšlel proti mně, aby mne připravil o "život.

31 Ale záznamy otců, a to patriarchů, ohledně práva Kněžství, Pán můj Bůh zachovával v mých vlastních rukou; tudíž

19a Gen. 12:1–3.

20a Gen. 11:28; Abr. 2:4.

21a Gen. 10:6;

Žalmy 78:51;

Mojž. 8:12.

^b Mojž. 7:6–8.

pp Kanán,
Kananejský,
Kananejští.

23a pp Egypt.

26a pp Požehnání,
požehnaný,

požehnatí.

27a NaS OD–2.

pp Kněžství.

28a Mojž. 6:5.

pp Kniha pamětní.

30a Abr. 1:7.

vědomosti o počátku stvoření a také o "planetách a o hvězdách, jak byly oznámeny otcům, jsem uchovával až do tohoto dne a pokusím se napsati některé z těchto věcí na tento záznam pro dobro svého potomstva, jež přijde po mně.

KAPITOLA 2

Abraham opouští Ur, aby šel do Kanánu – V Háránu se mu ukazuje Jehova – Všechna požehnání evangelia jsou zaslíbena jeho semeni a skrze jeho símě všem – Jde do Kanánu a dál do Egypta.

Nyní Pán Bůh způsobil, že hlad v zemi Ur se rozmohl natolik, že "Háran, bratr můj, zemřel; ale ^bTáre, otec můj, ještě v zemi Ur Kaldejských žil.

2 A stalo se, že já, Abraham, jsem si vzal "Sarai za manželku a ^bNáchor, bratr můj, si vzal za manželku Melchu, jež byla dcerou Hárana.

3 Nyní Pán mi "řekl: Abrahame, vyjdi ze země své a od příbuzných svých a z domu otce svého do země, kterou ti ukáží.

4 Tudíž opustil jsem zem "Ur Kaldejských, abych šel do země kananejské; a vzal jsem Lota,

syna bratra svého, a manželku jeho a Sarai, manželku svou; a také ^botec můj mne následoval do země, kterou jsme pojmenovali Háran.

5 A hlad se zmírnil; a otec můj zůstal v Háránu a přebýval tam, jelikož v Háránu bylo mnoho stád; a otec můj se opět obrátil k "modlářství svému, tudíž setrval v Háránu.

6 Ale já, Abraham, a "Lot, syn bratra mého, jsme se modlili k Pánu a Pán se mi ^bukázal a řekl mi: Povstaň a vezmi s sebou Lota; neboť jsem se rozhodl vzítí tě pryč z Háránu a učiniti z tebe služebníka, abys nesl "jméno mé do cizí ^dzemě, kterou dám semeni tvému po tobě jako věčné vlastnictví, když budou poslouchat hlasu mého.

7 Neboť já jsem Pán tvůj Bůh; já přebývám v nebi; země je "podnožím mým; já vztahuji ruku svou nad moře a to poslouchá hlasu mého; způsobuji, aby vítr a oheň byly ^bvozem mým; říkám horám – Odejděte odsud – a viz, jsou odstraněny vichřicí, v okamžení, náhle.

8 Jméno mé je "Jehova a já ^bznám konec od počátku; tudíž ruka má bude nad tebou.

9 A učiním z tebe národ veliký

31a Abr. 3:1–18.

2 1a Gen. 11:28.

b Gen. 11:24–26;

1. Par. 1:26.

2a Gen. 11:29.

PP Sára.

b Gen. 11:27; 22:20–24.

3a Gen. 12:1;

Skut. 7:1–3.

4a Neh. 9:7.

b Gen. 11:31–32.

5a Jozue 24:2.

6a PP Lot.

b Gen. 17:1.

PP Ježíš Kristus –

Kristova

předsmrtelná

existence.

c Gen. 12:2–3;

Abr. 1:19.

d Gen. 13:14–15; 17:8;

Ex. 33:1.

PP Zaslíbená země.

7a 1. Nefi 17:39;

NaS 38:17.

b Iz. 66:15–16.

8a PP Jehova.

b PP Všemocný.

a "požehnám tobě nadmíru a učiním jméno tvé velikým mezi všemi národy a ty budeš požehnáním pro símě své po sobě, takže v rukou svých ponесou tuto službu a ^bKněžství ke všem národům;

10 A já jim požehnám skrze jméno tvé; neboť tolik, kolik jich přijme toto "evangelium, bude nazváno podle jména tvého a bude počítáno za ^bsímě tvé a povstanou a budou tě velebiti jako "otce svého;

11 A já "požehnám těm, již tebe velebí, a prokleji ty, již tobě zlořečí; a v tobě (to jest, v Kněžství tvém) a v ^bsemeni tvém (to jest, Kněžství tvém), neboť dávám ti zaslíbení, že toto "právo bude setrvávat v tobě a v semeni tvém po tobě (to jest doslovném semeni neboli semeni těla), budou všechny rodiny země požehnány, a to požehnáními evangelia, která jsou požehnáními spasení, a to života věčného.

12 Nyní, poté, co Pán ustal mluvit ke mně a stáhl tvář svou ode mne, řekl jsem si v srdci svém: Služebník tvůj "hledal tebe horlivě; nyní jsem tě našel;

13 Ty jsi poslal anděla svého, aby mne "vysvobodil od bohů Elkenových, a já učiním dobře,

jestliže budu poslouchati hlasu tvého, tudíž nech služebníka svého povstati a odejiti v pokoji.

14 Tak já, Abraham, jsem odešel, jak mi řekl Pán, a Lot se mnou; a já, Abraham, jsem byl stár "šedesát a dvě léta, když jsem vyšel z Háran.

15 A vzal jsem "Sarai, již jsem si vzal za manželku, když jsem byl v ^bUr v Kaldei, a Lota, syna bratra svého, a veškeré jmění své, které jsme shromáždili, a duše, jež jsme "získali v Háran, a vyšli jsme po cestě do země "kananejské a přebývali jsme ve stanech, když jsme byli na cestě své;

16 Tudíž, věčnost byla úkrytem naším a "skálou naší a spasením naším, když jsme putovali z Háran cestou přes Jeršon, abychom přišli do země kananejské.

17 Nyní já, Abraham, jsem postavil "oltář v zemi Jeršon a přinesl jsem oběť Pánu a modlil jsem se, aby ^bhlad mohl býti odvrácen od domu otce mého, aby nemuseli zahynouti.

18 A potom jsme prošli z Jeršonu zemí na místo Sichem; nacházelo se na planinách More a my jsme již došli na hranice země "Kananejských a já jsem tam na planinách More přinesl

9a 1. Nefi 17:40;
2. Nefi 29:14;
3. Nefi 20:27;
Morm. 5:20.
PP Abraham – Símě Abrahamovo.
b NaS 84:17–19;
Mojž. 6:7.
PP Melchisedechovo kněžství.
10a Gal. 3:7–9.
b Gen. 13:16; Gal. 3:29;

2. Nefi 30:2.
c PP Patriarcha, patriarchální.
11a PP Abrahamova smlouva.
b Iz. 61:9.
c PP Izrael; Kněžství; Prvorozenství.
12a NaS 88:63.
13a Abr. 1:15–17.
14a Gen. 12:4–5.
15a PP Sára.

b PP Ur.
c PP Obrácení, obrácený.
d PP Kanán, Kananejský, Kananejšti.
16a PP Skála.
17a PP Oltář.
b Abr. 1:29.
18a Gen. 12:6.

^bobět a vzýval jsem vroucně Pána, protože jsme již došli do země tohoto modlářského národa.

19 A v odpověď na modlitby mé se mi ukázal Pán a řekl mi: Semeni tvému dám "zemi tuto.

20 A já, Abraham, jsem povstal od místa oltáře, který jsem postavil Pánu, a přemístil jsem se odtud na horu na východ od "Bethel a rozbil jsem tam stan svůj, s Bethelem na západ a s ^bHai na východ; a tam jsem postavil další oltář Pánu a "vzýval jsem opět jméno Páně.

21 A já, Abraham, jsem putoval, jda stále na jih; a v zemi pokračoval hlad; a já, Abraham, jsem se rozhodl sejít do Egypta, abych tam pobyl, neboť hlad se stal velmi tíživým.

22 A stalo se, když jsem přišel poblíž, abych vstoupil do Egypta, že mi Pán řekl: Viz, "Sarai, manželka tvá, je velmi krásná žena na pohled;

23 Tudíž stane se, když ji Egyptští uvidí, že řeknou – To je manželka jeho; a oni tě zabijí, ale ji zachrání živou; tudíž hled, abys takto učinil:

24 Necht' ona řekne Egyptským, že je sestra tvá, a duše tvá bude žít.

25 A stalo se, že já, Abraham, jsem řekl Sarai, manželce své, vše, co mi řekl Pán – Tudíž ře-

kni jim, prosím tě, že jsi sestra má, aby mohlo být se mnou dobře příčinou tvou a duše má bude žít díky tobě.

KAPITOLA 3

Abraham se prostřednictvím Uriimu a Thumimu učí o slunci, měsíci a hvězdách – Pán mu zjevuje věčnou povahu duchů – Učí se o předpozemském životě, předvysvěcení, stvoření, vyvolení Vykupitele a druhém stavu člověka.

A JÁ, Abraham, jsem měl "Urim a Thumim, které mi Pán, můj Bůh, dal v Uru Kaldejských;

2 A viděl jsem "hvězdy, že byly velmi veliké a že jedna z nich byla nejbližší k trůnu Božímu; a byly mnohé veliké, jež byly blízko ní;

3 A Pán mi řekl: Tyto jsou řídící; a jméno té veliké je "Kolob, protože je blízko mne, neboť já jsem Pán, tvůj Bůh: Umístil jsem ji, aby řídila všechny ty, které náležejí ke stejnému řádu jako ta, na níž stojíš.

4 A Pán mi řekl, skrze Urim a Thumim, že Kolob je po způsobu Páně, podle časů svých a období v otočeních svých; že jedno otočení je pro Pána "den, podle jeho způsobu počítání, a to je jeden tisíc ^blet podle času určeného té, na níž stojíš. Toto

18b PP Obět.

19a Gen. 13:12–15; 17:8;

Ex. 3:1–10;

Num. 34:2.

PP Zaslíbená země.

20a PP Bethel.

b Gen. 13:3–4.

c Gen. 12:8.

22a Gen. 12:11–13.

3 1a Ex. 28:30;

Mos. 8:13; 28:13–16;

JS–Ž 1:35.

PP Urim a Thumim.

2a Abr. 1:31.

3a Viz faksimile č. 2,

obr. 1–5.

pp Kolob.

4a Abr. 5:13.

b Žalmy 90:4;

2. Petr. 3:8.

je počítání Pánova času podle počítání Koloba.

5 A Pán mi řekl: Planeta, jež je menším světlem, menším než to, které má panovati dnu, totiž tím světlem, které má panovati noci, je výše neboli větší než ta, na níž stojíš, z hlediska počítání, neboť se pohybuje v řádu pomalejším; to je v pořádku, protože stojí nad zemí, na níž stojíš, tudíž počítání jejího času není tak mnohé co do jejího počtu dní a měsíců a roků.

6 A Pán mi řekl: Nyní, Abrahame, tyto "dvě skutečnosti existují, viz, oči tvé to vidí; je ti dáno, abys znal časy počítání, a ustanovený čas, ano, ustanovený čas země, na níž stojíš, a ustanovený čas většího světla, které je umístěno, aby panovalo dni, a ustanovený čas menšího světla, které je umístěno, aby panovalo noci.

7 Nyní, ustanovený čas menšího světla je delším časem co do počítání jeho než počítání času země, na níž stojíš.

8 A kde tyto dvě skutečnosti existují, tam bude další skutečnost nad nimi, to jest, bude další planeta, jejíž počítání času bude ještě delší;

9 A tak bude počítání času jedné planety nad jinou, až přijdeš do blízkosti Kolobu, kterýžto Kolob je podle počítání Pánova času; kterýžto Kolob je umístěn v blízkosti trůnu Božího, aby řídil všechny ty planety, které

náležejí stejnému "řádu jako ta, na níž stojíš.

10 A je ti dáno, abys znal ustanovený čas všech hvězd, které jsou ustanoveny, aby dávaly světlo, až přijdeš blízko k trůnu Božímu.

11 Tedy já, Abraham, jsem "mluvil s Pánem, tváří v tvář, jako jeden člověk mluví s druhým; a řekl mi o dílech, jež ruce jeho učinily;

12 A řekl mi: Synu můj, synu můj (a ruka jeho byla vztažena), viz, ukáži ti tato všechna. A položil ruku svou na oči mé a já jsem uviděl ony věci, které ruce jeho učinily, kterých bylo mnoho; a množily se před očima májma a nemohl jsem viděti konec jejich.

13 A řekl mi: Toto je Šinea, což je slunce. A řekl mi: Kokob, což je hvězda. A řekl mi: Olea, což je měsíc. A řekl mi: Kokabim, což znamená hvězdy neboli všechna veliká světla, která byla na obloze nebe.

14 A bylo to v noční době, kdy Pán promlouval ke mně tato slova: "Rozmnožím tebe a b'símě tvé po tobě, jako tyto; a jestliže nemůžeš spočítati "počet písku, takový bude počet semené tvého.

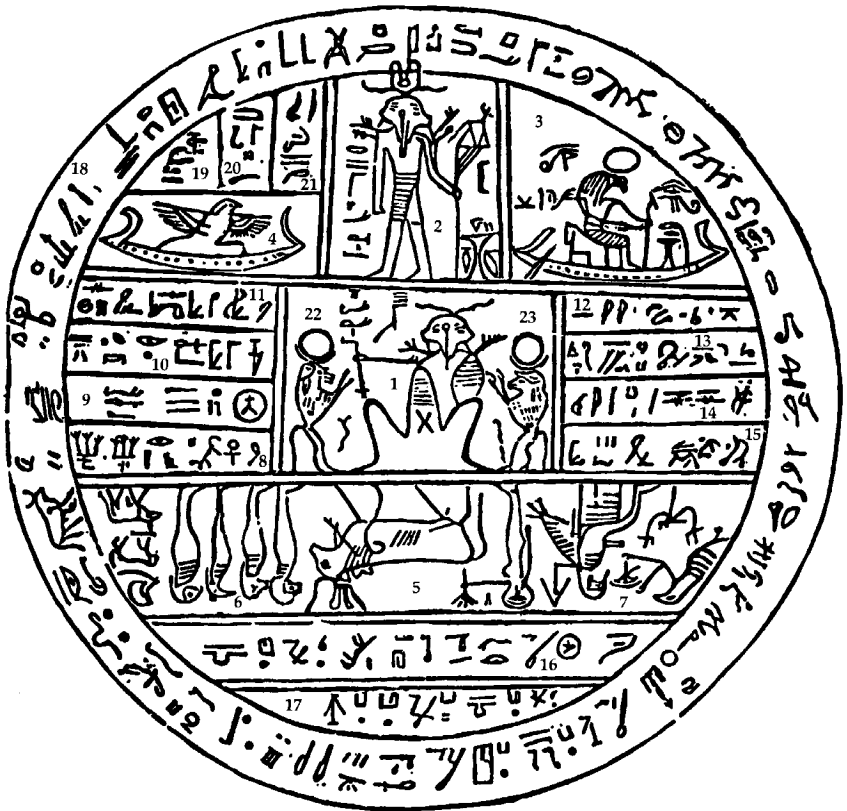
15 A Pán mi řekl: Abrahame, ukazuji ti tyto věci dříve, nežli půjdete do Egypta, abyste mohli oznamovati všechna tato slova.

16 Jestliže existují dvě věci a jedna je nad druhou, budou

6a Abr. 3:16–19.
9a NaS 88:37–44.
11a Gen. 17:1;

Num. 12:5–8.
14a Abr. 2:9.
b Gen. 13:16;

NaS 132:30.
c Gen. 22:17;
Ozeáš 1:10.

VYSVĚTLENÍ

Obr. 1. Kolob, označující první stvoření, nejbližší celestiálnímu světu neboli příbytku Božímu. První v řízení, poslední ohledně měření času. Měření podle celestiálního času, kterýžto celestiální čas označuje jeden den jako loket. Jeden den na Kolobu je stejný jako tisíc let podle měření této země, která je Egyptskými nazývána Jah-oh-eh.

Obr. 2. Stojí vedle Kolobu, Egyptskými nazývána Olibliš, což je další hlavní řídicí stvoření blízko celestiálního světa neboli místa, kde Bůh přebývá; také drží klíč moci týkající se jiných planet; jak bylo zjeveno Bohem Abrahamovi, když přinesl oběť na oltáři, který postavil Pánu.

Obr. 3. Je učiněn, aby znázornil Boha sedícího na svém trůnu oděného mocí a pravomocí; s korunou věčného světla na hlavě své; představující také hlavní klíčová slova Svatého kněžství, jak zjeveno Adamovi v zahradě Eden, jako také Setovi, Noémovi, Melchisedechovi, Abrahamovi a všem, jimž bylo zjeveno Kněžství.

Obr. 4. Odpovídá hebrejskému slovu Rakijang, označujícím klenbu neboli oblohu nebes; také číselný symbol, v egyptštině označující jeden tisíc; odpovídající měření času Olibliš, který je stejný s Kolobem ve svém otáčení a ve svém měření času.

Obr. 5. Nazývá se v egyptštině Eniš-go-on-doš; je to také jedna z řídicích planet a Egyptští říkají, že to je Slunce a že si půjčuje světlo své od Kolobu prostřednictvím Kae-e-vanrašu, což je hlavní klíč neboli jinými slovy řídicí moc, která řídí patnáct jiných pevných planet neboli hvězd, jako také Flois neboli Měsíc, Zemi a Slunce v jejich ročních otáčeních. Tato planeta dostává svou moc prostřednictvím Kli-flos-is-es neboli Ha-ko-ka-bim, hvězdy znázorněné čísly 22 a 23 dostávají světlo z otáčení Kolobu.

Obr. 6. Znázorňuje tuto zemi v jejích čtyřech stranách.

Obr. 7. Znázorňuje Boha sedícího na svém trůnu, zjevujícího skrze nebesa hlavní klíčová slova Kněžství; jako také znamení Ducha Svatého pro Abrahama v podobě holubice.

Obr. 8. Obsahuje záznamy, které nemohou být zjeveny světu; ale může to být získáno ve svatém chrámu Božím.

Obr. 9. Nemá být zjeveno v nynější době.

Obr. 10. Taktéž.

Obr. 11. Taktéž. Jestliže svět může odhaliti tato čísla, tak nechť tomu tak je. Amen.

Obrázky 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 a 21 budou dány ve vlastním příhodném čase Páně.

Výše uvedený překlad je dán tak dalece, jak máme jakékoli právo dáti v nynější době.

větší věci nad nimi; tudíž ^aKolob je největší ze všech Kokabim, které jsi viděl, protože je nejbliže u mne.

17 Nyní, jestliže jsou dvě věci, jedna nad druhou, a měsíc nad zemí, potom může být, že planeta nebo hvězda může existovati nad ním; a není ničeho, co si Pán, tvůj Bůh, uloží do srdce svého učiniti, kromě toho, co ^aučiní.

18 Nicméně on učinil větší hvězdu; podobně, také, jestliže jsou dva duchové a jeden by byl inteligentnější než druhý, přec tito dva duchové, přestože jeden je inteligentnější než druhý, nemají žádný počátek; existovali dříve, nebudou mít žádný konec, budou existovati potom, neboť jsou ^agnolaum neboli věční.

19 A Pán mi řekl: Existují tyto dvě skutečnosti, že jsou dva duchové, jeden je inteligentnější než druhý; bude jiný inteligentnější než oni; já jsem Pán, tvůj Bůh, já jsem ^ainteligentnější, než oni všichni.

20 Pán, tvůj Bůh, poslal anděla svého, aby tě ^aosvobodil z rukou kněze Elkenova.

21 Já přebývám uprostřed nich všech; nyní, tudíž, jsem sestoupil k tobě, abych ti oznámil ^adíla, která ruce mé učinily, v čemž

^bmoudrost má převyšuje je všechny, neboť panují nahoře v nebesích a dole na zemi, ve veškeré moudrosti a prozíravosti, nad všemi inteligencemi, jež oči tvé viděly od počátku; sestoupil jsem na počátku do středu všech inteligencí, které jsi viděl.

22 Nyní, Pán ukázal mně, Abrahamovi, ^ainteligence, jež byly zorganizovány ^bdříve, nežli byl svět; a mezi všemi těmi byly mnohé z ^cušlechtilých a velikých;

23 A Bůh viděl tyto duše, že byly dobré, a stál uprostřed nich a řekl: Tyto učiním vládci svými; neboť stál mezi těmi, již byli duchové, a viděl, že jsou dobří; a řekl mi: Abrahamo, ty jsi jeden z nich; ty jsi byl ^avyvolen dříve, nežli ses narodil.

24 A stál mezi nimi ^ajeden, jenž byl jako Bůh, a řekl těm, kteří byli s ním: Půjdeme dolů, neboť je tam prostor, a vezme z těchto látek a ^bučiníme ^czemi, na níž tito budou moci přebývat;

25 A budeme je tím ^azkoušeti, abychom viděli, budou-li ^bčiniti všechny věci, jež jim Pán, jejich Bůh, přikáže;

26 A těm, kteří zachovají svůj ^aprvní stav, bude přidáno; a ti,

16a Abr. 3:3.

17a Job 9:4–12.

18a Gnolaum je přepis hebrejského slova, které znamená věčný.

19a Iz. 55:8–9.

pp Všemocný.

20a Abr. 1:15.

21a NaS 88:45–47;

Mojž. 1:27–29.

b pp Moudrost.

22a pp Inteligence.

b pp Předsmrtelný život; Rada v nebi.

c NaS 138:55.

23a Iz. 49:1–5; Jer. 1:5.

pp Předustanovení; Vyvolení, vyvolený, vyvoliti.

24a pp Prvorozený.

b pp Stvoření, stvořiti.

c pp Země – Stvořena pro člověka.

25a NaS 98:12–14; 124:55.

pp Plán vykoupení; Svoboda jednání.

b pp Poslouchati, poslušnost, poslušný.

26a Judas 1:6.

kteří svůj první stav nezachovají, nebudou mít slávu ve stejném království s těmi, kteří svůj první stav zachovají; a ti, kteří zachovají svůj ^bdruhý stav, budou mít ^cslávu přidanou na hlavu svou na věky věků.

27 A ^aPán řekl: Koho pošlu? A jeden, jako ^bSyn Muže, odpověděl: Zde jsem, pošli mne. A ^cjiný odpověděl a řekl: Zde jsem, pošli mne. A Pán řekl: Pošlu prvního.

28 A druhý se ^arozhněval a svůj první stav nezachoval; a onoho dne ho ^bnásledovali mnozí.

KAPITOLA 4

Bohové plánují stvoření země a veškerý život na ní – Jsou uvedeny jejich plány pro šest dnů stvoření.

A POTOM Pán řekl: Pojdme dolů. A na ^apočátku šli dolů a oni, to jest Bohové, ^borganisovali a utvářeli nebesa a zemi.

2 A země poté, co byla utvořena, byla prázdná a neobydlená, protože neutvořili nic než zemi; a temnota vládla nad tváří hlubiny a Duch Bohů se ^avznášel nad tváří vod.

3 A oni (Bohové) řekli: Necht' je světlo; a bylo světlo.

4 A oni (Bohové) postihli světlo, neboť bylo jasné; a oddělili

světlo neboli dali, aby bylo odděleno od temnoty.

5 A Bohové nazvali světlo dnem a temnotu nazvali nocí. A stalo se, že od večera do jitra nazvali nocí; a od jitra do večera nazvali dnem; a toto bylo první neboli počátek z toho, co nazvali dnem a nocí.

6 A Bohové také řekli: Necht' je ^aklenba uprostřed vod a bude oddělovati vody od vod.

7 A Bohové nařídili klenbě, takže oddělila vody, které byly pod klenbou, od vod, které byly nad klenbou; a bylo to právě tak, jak nařídili.

8 A Bohové nazvali klenbu ^aNebem. A stalo se, že to bylo od večera do jitra, což nazvali nocí; a stalo se, že to bylo od jitra do večera, což nazvali dnem; a toto bylo druhé ^búdobí, které nazvali den a noc.

9 A Bohové nařídili řkouce: Necht' ^avody pod nebem jsou shromážděny na ^bjedno místo a necht' země vystoupí suchá; a bylo to tak, jak nařídili;

10 A Bohové nařídili souš za Zemi; a shromáždění vod prohlásili za ^aVeliké Vody; a Bohové viděli, že byli uposlechnuti.

11 A Bohové řekli: Připravme zemi, aby přinášela ^atrávu; bylinu vydávající símě; ovocný strom vydávající ovoce podle svého druhu, jehož símě v sobě

26b PP Smrtelnost, smrtelný.

c Tit. 1:2.
PP Sláva.

27a PP Bůh, Božstvo – Bůh Otec.

b PP Ježíš Kristus;
Syn Muže.

c Mojž. 4:1–2.

28a PP Dábel.

b PP Synové zatracení.

4 1a Gen. 1:1; Mojž. 2:1.

b PP Stvoření, stvořiti.

2a Gen. 1:2; Mojž. 2:2.

6a Gen. 1:4–6; Mojž. 2:4.

8a PP Nebe.

b Gen. 1:8.

9a Amos 9:6;

Mojž. 2:7.

b Gen. 1:9.

10a Gen. 1:10;

Abr. 4:22.

11a Gen. 1:11–12;

Mojž. 2:11–12.

samém vydává svou vlastní podobu na zemi; a bylo to právě tak, jak nařídili.

12 A Bohové zorganizovali zemi, aby přinášela trávu z jejího vlastního semene, a bylinu, aby přinášela bylinu z jejího vlastního semene, vydávající sítě podle svého druhu; a zemi, aby přinášela strom z jeho vlastního semene, vydávající ovoce, jehož sítě by mohlo přinášeti pouze totéž v sobě samém, podle svého druhu; a Bohové viděli, že byli uposlechnuti.

13 A stalo se, že počítali dny; od večera do jitra nazvali nocí; a stalo se, že od jitra do večera nazvali dnem; a bylo to třetí údobí.

14 A Bohové zorganizovali "světla na klenbě nebe a dali, aby oddělila den od noci; a zorganizovali je, aby byla pro znamení a pro období a pro dny a pro roky;

15 A zorganizovali je, aby byla světly na klenbě nebe, aby dávala světlo na zemi; a bylo to tak.

16 A Bohové zorganizovali dvě velká světla, "větší světlo, aby panovalo dni, a menší světlo, aby panovalo noci; s menším světlem umístili také hvězdy;

17 A Bohové je umístili na klenbu nebes, aby dávaly světlo na zemi a panovaly nad dnem a nad nocí a aby způsobily oddělení světla od temnoty.

18 A Bohové pozorovali ony věci, kterým nařídili, dokud neposlechly.

19 A stalo se, že to bylo od večera do jitra, což byla noc; a stalo se, že to bylo od jitra do večera, což byl den; a toto bylo čtvrté údobí.

20 A Bohové řekli: Připravme vody, aby hojně přinesly hýbající se stvoření, jež má život; a ptactvo, aby mohlo létat nad zemí na otevřené klenbě nebe.

21 A Bohové připravili vody, aby mohly přinést velké "velryby a každé živé stvoření, které se hýbá, kterých vody měly přinést hojně, podle jejich druhu; a každého okřídleného ptáka podle jeho druhu. A Bohové viděli, že jich bude uposlechnuto a že jejich plán je dobrý.

22 A Bohové řekli: Požehnáme jim a dáme, aby byly plodné a rozmnožovaly se a naplnily vody v mořích neboli "velikých vodách; a dáme, aby se na zemi množilo ptactvo.

23 A stalo se, že to bylo od večera do jitra, což nazvali nocí; a stalo se, že to bylo od jitra do večera, což nazvali dnem; a toto bylo páté údobí.

24 A "Bohové připravili zemi, aby přinesla živé stvoření podle jeho druhu, dobytek a lezoucí tvory a zvěř zemskou podle jejich druhu; a bylo to tak, jak řekli.

25 A Bohové zorganizovali zemi, aby přinášela zvířata podle jejich druhu a dobytek podle jeho druhu a každého tvora, jež leze po zemi, podle jeho druhu;

a Bohové viděli, že budou poslouchati.

26 A Bohové se mezi sebou ^auradili a řekli: Pojdme dolů a ^butvořme člověka k ^cobrazu svému, podle podoby své; a dáme jim panství nad rybami mořskými a nad ptactvem ve vzduchu a nad dobyt看kem a nad celou zemí a nad každým lezoucím tvorem, jenž leze po zemi.

27 Tak ^aBohové šli dolů, aby zorganizovali člověka k vlastnímu obrazu svému, k obrazu Bohů aby ho utvořili, muže a ženu, aby je utvořili.

28 A Bohové řekli: Požehnáme jim. A Bohové řekli: Dáme, aby byli plodní a rozmnožovali se a naplnili zemi a podmanili si ji a měli panství nad rybami mořskými a nad ptactvem ve vzduchu a nad každým živým tvorem, jenž se hýbe na zemi.

29 A Bohové řekli: Vizte, dáme jim každou bylinu nesoucí símě, jež přijde na tvář celé země, a každý strom, který bude mít ovoce na sobě; ano, ovoce stromu vydávající símě, to jim dáme; to jim bude za ^apokrm.

30 A každému zvířeti zemskému a každému ptáku ve vzduchu a každému tvorovi, jenž leze po zemi, vizte, dáme jim život a také jim dáme každou zelenou bylinu za pokrm a všechny tyto věci budou takto zorganizovány.

31 A Bohové řekli: Učiníme vše, co jsme řekli, a zorganizuje-

me je; a vizte, oni budou velmi poslušní. A stalo se, že to bylo od večera do jitra, což nazvali nocí; a stalo se, že to bylo od jitra do večera, což nazvali dnem; a počítali ^ašesté údobí.

KAPITOLA 5

Bohové dokončují své plánování stvoření všech věcí – Uskutečňují stvoření podle svých plánů – Adam pojmenovává každé živé stvoření.

A TAK dokončíme nebesa a zemi a všechny zástupy jejich.

2 A Bohové si řekli mezi sebou: V ^asedmém údobí dokončíme dílo své, na kterém jsme se uradili; a v sedmém údobí si odpočineme od všeho díla svého, na kterém jsme se uradili.

3 A Bohové skončili v sedmém údobí, protože v sedmém údobí budou ^aodpočívati od všech děl svých, která oni (Bohové) se mezi sebou uradili utvořiti; a ^bposvětili ho. A taková byla rozhodnutí jejich v době, kdy se mezi sebou uradili utvořiti nebesa a zemi.

4 A Bohové šli dolů a tvořili tato pokolení nebes a země, když byla tvořena v onen den, kdy Bohové tvořili zemi a nebesa,

5 Podle toho všeho, co řekli ohledně každé rostliny polní, ^adříve než byla na zemi, a každé

26a PP Rada.
b PP Člověk, lidé.
c Mojž. 6:8–10.
27a Gen. 1:26–27;
Abr. 5:7.

29a Gen. 1:29–30.
31a Ex. 31:17.
5 2a PP Sabatní den.
3a Ex. 20:8–11;
Mos. 13:16–19.

b NaS 77:12.
5a PP Duchovní
stvoření.

VYSVĚTLENÍ

Obr. 1. Abraham sedící na Faraonově trůnu, díky laskavosti krále, s korunou představující Kněžství na hlavě své, jako symbol hlavního předsednictva v nebi; se žezlem spravedlnosti a soudu v ruce své.

Obr. 2. Král Farao, jehož jméno je uvedeno znaky nad jeho hlavou.

Obr. 3. Představuje Abrahama v Egyptě, což ukazuje také obrázek 10 na faksimile č. 1.

Obr. 4. Princ Faraona, krále egyptského, jak je napsáno nad rukou.

Obr. 5. Šulem, jeden z králových hlavních číšníků, jak je znázorněno znaky nad jeho rukou.

Obr. 6. Olimla, otrok náležející princí.

Abraham vysvětluje na králově dvoře zásady astronomie.

byliny polní, dříve než rostla; neboť Bohové ještě nedali, aby přšelo na zemi, když se uradili učiniti je, a ještě neutvořili muže, aby obdělával zemi.

6 Ale ze země vyšla mlha a zavodnila celou tvář země.

7 A "Bohové utvořili muže z ^bprachu země a vzali ^cducha jeho (to jest ducha muže) a vložili ho do něj; a vdechli mu do nozder dech života a muž se stal ^dduší živou.

8 A Bohové osázeli zahradu, východně v "Edenu, a tam umístili muže, jehož ducha vložili do těla, které utvořili.

9 A ze země způsobili Bohové, aby rostl každý strom, jenž je příjemný pro oči a dobrý k jídlu; uprostřed zahrady také "strom života a strom poznání dobrého a zlého.

10 Z Edenu vytékala řeka, aby zavodňovala zahradu, a odtud se rozdělovala a stala se čtyřmi proudy.

11 A Bohové vzali muže a umístili ho do zahrady Eden, aby ji ošetřoval a staral se o ni.

12 A Bohové přikázali muži řkouce: Z každého stromu zahrady můžeš volně jísti,

13 Ale ze stromu poznání dobrého a zlého, z něho nebudeš jísti; neboť v čase, kdy z něho pojiš, zajisté zemřeš. Nyní já, Abraham, jsem viděl, že to bylo

podle Pánova "času, který byl podle času ^bKoloba; neboť dosud Bohové neurčili Adamovi jeho počítání.

14 A Bohové řekli: Učiňme muži vhodnou pomocnici, neboť není dobré, aby muž byl samotný, tudíž my mu utvoříme vhodnou pomocnici.

15 A Bohové dali, aby na "Adama padl hluboký spánek; a on usnul a oni vzali jedno z žeber jeho a spojili maso na místě jeho;

16 A z žebra, které Bohové vzali z muže, utvořili "ženu a přivedli ji k muži.

17 A Adam řekl: Toto byla kost z kostí mých a maso z masa mého; nyní, bude se nazývati žena, protože byla vzata z muže;

18 Tudíž opustí muž otce svého a matku svou a "přilne k manželce své a budou ^bjedním tělem.

19 A oba byli nazí, muž a manželka jeho, a nestyděli se.

20 A ze země Bohové utvořili každé zvíře polní a každého ptáka ve vzduchu a přivedli je k Adamovi, aby viděli, jak je nazve; a jakkoli Adam nazval každé živé stvoření, takové má býti jméno jeho.

21 A Adam dal jména všemu dobytku, ptactvu ve vzduchu, každému zvířeti polnímu; a pro Adama, pro něj byla nalezena vhodná pomocnice.

7a Abr. 4:26–31.

b Mojž. 4:25; 6:59.

c Gen. 2:7; NaS 93:33.

pp Duch;

Předsmrtný život.

d pp Duše.

8a pp Eden.

9a pp Strom života.

13a 2. Petr. 3:8.

b Abr. 3:2–4.

pp Kolob.

15a pp Adam.

16a pp Eva.

18a NaS 42:22; 49:15–16.

b pp Manželství,

vdávati se, ženiti se.

JOSEPH SMITH—MATOUŠ

Výňatek z překladu Bible, tak jak byl zjeven Josephu Smithovi, Prorokovi, v roce 1831: Matouš 23:39 a kapitola 24.

Ježíš předpovídá hrozící zničení Jeruzaléma – Hovoří také o druhém příchodu Syna Muže a o zničení zlovolných.

NEBOŤ pravím vám, že mne od této chvíle nevidíte a budete vědět, že já jsem ten, o němž je psáno proroky, dokud neřeknete: Požehnaný je ten, kterýž „přichází ve jménu Páně, v oblacích nebe, a všichni svatí andělé s ním. Potom porozuměli učedníci jeho, že přijde opět na zem poté, co byl oslaven a korunován na pravici ^bBoží.

2 A Ježíš vyšel a opustil chrám; a jeho učedníci přišli k němu, aby mu naslouchali, řkouce: Mistře, ukaž nám ohledně budou chrámu, protože jsi řekl – Budou zbořeny a zanechány vám pusté.

3 A Ježíš jim řekl: Nevidíte všechny tyto věci a nerozumíte jim? Vpravdě pravím vám, nebude zde ponechán, na tomto chrámu, „kámen na kameni, který nebude zbořen.

4 A Ježíš je opustil a šel na „horu Olivetskou. A když se posadil na hoře Olivetské, při-

šli k němu učedníci v soukromí řkouce: Pověz nám, kdy budou tyto věci, které jsi říkal ohledně zničení chrámu a Židů; a jaké je ^bznamení „příchodu tvého a „konce světa neboli zničení „zlovolných, což je konec světa?

5 A Ježíš odpověděl a řekl jim: Mějte se na pozoru, aby vás žádný člověk neoklamal;

6 Neboť mnozí přijdou ve jménu mém řkouce – Já jsem Kristus – a oklamou mnohé;

7 Tehdy vás vydají, abyste byli „sužováni, a zabijí vás a budete ^bnenáviděni všemi národy pro jméno mé;

8 A tehdy budou mnozí uraženi a budou jeden druhého zrazovati a budou jeden druhého nenávidět;

9 A mnozí falešní proroci povstanou a oklamou mnohé;

10 A protože nepravost se bude rozhojňovati, „ustydne láska mnohých;

11 Ale ten, kdo zůstane stálým a nebude přemožen, ten bude spasen.

12 Když, tudíž, uvidíte „ohavnost zpusťování, o níž mluvil ^bDaniel, prorok, ohledně zničení „Jeruzaléma, tehdy se postavíte

1 1a Mat. 26:64;

Skut. 1:11.

b PP Bůh, Božstvo.

3a Lukáš 19:44.

4a PP Olivová hora.

b Lukáš 21:7–36;

NaS 45:16–75.

PP Poslední dny;

Znamení časů.

c PP Druhý příchod Ježíše Krista.

d PP Svět – Konec světa.

e Mal. 4:1;

NaS 133:64–74.

PP Zlovolnost,

zlovolný.

7a 1. Petr. 4:12–14.

b PP Pronásledování, pronásledovati.

10a NaS 45:27.

12a Dan. 12:11.

b PP Daniel.

c PP Jeruzalém.

na ^asvaté místo; kdo čte, nechť rozumí.

13 Tehdy nechť ti, kteříž jsou v Judeji, uprchnou do ^ahor;

14 Nechť ten, kdo je na střeše domu, uprchne a nevrací se, aby si vzal něco z domu svého;

15 Ani nechť se ten, kdo je na poli, nevrací zpátky, aby si vzal šaty své;

16 A běda těm, jež jsou ^atěhotné, a těm, kteréž kojí v oněch dnech;

17 Tudíž, modlete se k Pánu, aby útěk váš nebyl v zimě ani v den sabatní;

18 Neboť tehdy, v oněch dnech, bude veliké soužení na ^aŽidech a na obyvatelích ^bJeruzaléma, jaké nebylo dříve sesláno na Izrael, Bohem, od počátku jejich království až do tohoto času; ne, ani nikdy nebude sesláno na Izrael opět.

19 Všechny věci, které se jim přihodily, jsou pouze počátkem bolestí, jež na ně přijdou.

20 A pokud by ony dny nebyly ukráceny, nebylo by žádné tělo jejich zachráněno; ale kvůli vyvoleným, podle smlouvy, ty dny budou ukráceny.

21 Vizte, tyto věci jsem vám pravil ohledně Židů; a opět, po soužení oněch dnů, které přijde na Jeruzalém, řekne-li vám někdo: Hled'te, zde je Kristus, nebo tam, nevěřte mu;

22 Neboť v oněch dnech povstanou také falešní Kristové a falešní proroci a budou ukazo-

vati veliká znamení a divy, natolik, že, možno-li, oklamou dokonce vyvolené, kteříž jsou vyvolení podle smlouvy.

23 Vizte, pravím vám tyto věci kvůli ^avyvoleným; a budete také slýchati o ^bválkách a pověstech o válkách; hled'te, abyste se neznepokojovali, neboť všechno, co jsem vám pověděl, se musí stát; ale to ještě není konec.

24 Vizte, pověděl jsem vám to předem;

25 Pročež, řeknou-li vám: Vizte, je na poušti; nevycházejte: Vizte, je v tajných komnatách; nevěřte tomu;

26 Neboť jako světlo jitřní vychází od ^avýchodu a svítí až na západ a pokrývá celou zemi, tak bude také příchod Syna Muže.

27 A nyní, ukáži vám podobenství. Vizte, kdekoli je mrtvola, tam budou shromáždění orlové; tak podobně budou vyvolení moji ^ashromáždění ze čtyř stran země.

28 A budou slýchati o válkách a pověstech o válkách.

29 Vizte, pravím to kvůli vyvoleným svým; neboť povstane národ proti národu a království proti království; na různých místech bude ^ahlad a mor a zemětřesení.

30 A opět, protože nepravost se bude rozhojňovati, láska lidí ustydne; ale ten, kdož nebude přemožen, ten bude spasen.

31 A opět, toto evangelium Království bude kázáno po

12d NaS 101:22–25.

13a NaS 133:13.

16a Lukáš 23:29–30.

18a pp Židé.

^b Zach. 12; 14:1–5.

23a pp Vyvolení, vyvolený, vyvoliti.

^b NaS 45:26.

26a Ezech. 43:2.

27a pp Izrael – Shromáždění Izraele.

29a NaS 43:24–25.

celém “světě na svědectví všem národům, a potom přijde konec neboli zničení zlovných;

32 A opět bude ohavnost zpusťování, o níž mluvil Daniel, prorok, naplněna.

33 A ihned po soužení oněch dnů bude “slunce zatemněno a měsíc nebude dávat světlo své a hvězdy budou padati s nebe a moci nebeské se budou třásti.

34 Vpravdě, pravím vám, toto pokolení, ve kterém budou tyto věci ukázány, nepomine, dokud vše, co jsem k vám promlouval, nebude naplněno.

35 I když, přijdou dny, kdy nebe a země pominou; nicméně “slova má nepomnou, ale všechna budou splněna.

36 A jak jsem pravil dříve, po “soužení oněch dnů a poté, co se moci nebeské budou třásti, potom se ukáže znamení Syna Muže na nebi a potom budou všechny kmeny země truchliti; a uvidí Syna Muže ^bpřicházejícího v oblacích nebe s mocí a slávou velikou;

37 A kdokoli uchovává jako poklad “slovo mé, nebude oklamán, neboť Syn Muže přijde a pošle ^banděly své před sebou s velikým zvukem trouby a oni “shromáždí zbytek vyvolených jeho od čtyř větrů, od jednoho konce nebe k druhému.

38 Nyní, naučte se podobnosti od “stromu fíkového – Když

větve jeho jsou ještě jemné a začíná vyrážeti listy, vy víte, že léto je blízko, na dosah;

39 Tak podobně vyvolení moji, když uvidí všechny tyto věci, budou věděti, že on blízko je, dokonce ve dveřích;

40 Ale o onom dni a hodině žádný “neví; ne, ani anděl Boží v nebi, ale pouze Otec můj.

41 Ale jak to bylo za dnů “Noémových, tak to bude také při příchodu Syna Muže;

42 Neboť to bude s nimi, jako to bylo za dnů, které byly před “potopou; neboť až do dne, kdy Noé vstoupil do korábu, jedli a pili, ženili se a vdávali;

43 A nevěděli, dokud potopa nepřišla a všechny neodnesla; tak bude také příchod Syna Muže.

44 Tehdy bude naplněno to, co je psáno, že v “posledních dnech dva budou na poli, jeden bude vzat, a druhý ^bzanechán;

45 Dva budou mleti na mlýnu, jeden bude vzat, a druhý zanechán;

46 A co říkám jednomu, říkám všem lidem; “bděte, tudíž, neboť nevíte, v kterou hodinu Pán vás přijde.

47 Ale vězte toto, kdyby pán domu věděl, ve kterém bdění zloděj přijde, bděl by a nestrpěl by, aby do domu jeho bylo vniknuto, ale byl by připraven.

48 Tudíž buďte také připrave-

31a Mat. 28:19–20.

33a Joel 2:10; NaS 29:14.

35a NaS 1:38.

36a JS–M 1:18.

^b PP Druhý příchod Ježíše Krista.

37a PP Písma.

^b NaS 29:11–15.

^c PP Izrael –

Shromáždění Izraele.

38a NaS 35:16.

40a NaS 39:20–21; 49:7.

41a Gen. 6:5.

42a PP Potopa v době Noémově.

44a PP Poslední dny.

^b Zach. 13:8.

46a PP Bdít, strážní.

ni, neboť v takovou hodinu, ve které si to nemyslíte, Syn Muže přijde.

49 Kdož tedy je “věrným a moudrým služebníkem, kteréhož pán jeho učinil vládcem nad čeledí svou, aby jim dával pokrm v patřičný čas?

50 Požehnaný je onen služebník, kteréhož pán jeho, když přijde, najde tak činícího; a vpravdě pravím vám, učiní ho vládcem nad veškerým zbožím svým.

51 Ale jestliže si onen zlý

služebník řekne v srdci svém: Můj pán “oddaluje příchod svůj,

52 A začne bíti spoluslužebníky své a jísti a píti s opilci,

53 Pán onoho služebníka přijde v den, kdy ho nevyhlíží, a v hodinu, které si není vědom,

54 A rozseká jej a určí mu díl jeho s pokrytci; tam bude pláč a “skřípění zubů.

55 A tak přichází “konec zlovolných podle proroctví Mojžíše řkoucího: Budou odříznuti z prostředku lidu; ale konec země ještě není, ale brzy bude.

49a pp Důvěra,
důvěřovati.
51a NaS 45:26.

54a Mat. 8:12.
55a 2. Nefi 30:10;
NaS 1:9–10; 29:17.

pp Svět – Konec
světa.

JOSEPH SMITH – ŽIVOTOPIS

VÝŇATKY ZE ŽIVOTOPISU JOSEPHA SMITHA, PROROKA

History of the Church, 1. svazek, kapitoly 1 až 5

Joseph Smith vypráví o svých předcích, členech rodiny a jejich dřívějších bydlištích – Na západě státu New York se šíří neobvyklý rozruch ohledně náboženství – Rozhoduje se hledat moudrost tak, jak je veden Jakubem – Ukazují se Otec a Syn a Joseph je povolán ke své prorocké službě. (Verše 1–20.)

V DŮSLEDKU mnoha zpráv, které byly dány do oběhu zle smýšlejícími a intrikánskými osobami, které se týkají "vzrůstu a pokroku" ^bCírkve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, což všechno bylo jejich autory zamýšleno k tomu, aby bojovali proti pověsti Církve a jejímu pokroku ve světě – byl jsem přiveden k tomu, abych napsal tento životopis, abych vyvedl z omylu veřejné mínění a dal všem, kteří hledají pravdu, k dispozici skutečnosti, jak se přihodily, ve vztahu ke mně samému i k Církvi, nakolik mi jsou takové skutečnosti známy.

2 V tomto životopise uvedu různé události týkající se této Církve, v pravdě a spravedlivosti, jak se přihodily nebo jak v současnosti existují, což je nyní [1838] osmý rok od "zorganiso-
vaní uvedené Církve.

3 "Narodil jsem se léta Páně jeden tisíc osm set pět, dvacátého třetího dne v prosinci, ve městě Sharon v kraji Windsor ve státě Vermont. . . Můj otec, ^bJoseph Smith st., opustil stát Vermont a přestěhoval se do Palmyry v kraji Ontario (nyní Wayne) ve státě New York, když mi šlo na desátý rok, nebo tak nějak. Asi čtyři roky po příchodu do Palmyry se můj otec přestěhoval se svou rodinou do Manchesteru v témže kraji Ontario –

4 Jeho rodina sestávající se z jedenácti duší, totiž, z mého otce "Josepha Smitha; mé ^bmatky Lucy Smithové (jejíž jméno před jejím sňatkem bylo Macková, dcera Solomona Macka); mého bratra "Alvina (který zemřel 19. listopadu 1823 v 26. roce svého věku), "Hyruma, mne, "Samuela Harrisona, Williama, Dona Carlose; a mých sester Sophronie, Catherine a Lucy.

5 Někdy ve druhém roce po našem přestěhování se do Manchesteru byl v místě, kde jsme žili, neobvyklý rozruch ve věci náboženství. Započalo to metodisty, ale brzy se to rozšířilo mezi všechny sekty v oné oblasti. Vskutku, celý okrsek se zdál

1 1a PP Znovuzřízení evangelia.
b PP Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

2a NaS 20:1.
3a PP Smith, Joseph, ml.
b 2. Nefi 3:15.
4a PP Smith, Joseph, st.
b PP Smithová, Lucy

Mack.
c NaS 137:5–6.
d PP Smith, Hyrum.
e PP Smith, Samuel H.

býti tím zasažen a veliké zástupy se připojovaly k různým náboženským společnostem, což vyvolalo nemalý vzruch a rozdělení mezi lidmi, z nichž někteří volali: „Hle, sem!“ a jiní „Hle, tam!“ Někteří hájili víru metodistů, někteří presbyteriánů a někteří baptistů.

6 Neboť, i přes velikou lásku, kterou obrácení k těmto různým vírám vyjadřovali v čase svého obrácení, a velikou horlivost projevovanou příslušnými duchovními, kteří byli činní v podněcování a podporování tohoto neobyčejného výjevu náboženského citění, aby každého obrátili, jak měli zalíbení to nazývati, ať se připojí k jakékoli sektě, ve které se jim zalíbilo; nicméně když obrácení začali odcházeti, někteří do jedné společnosti a někteří do jiné, bylo viděti, že zdánlivě dobré pocity jak kněží, tak obrácených, byly více předstírané než skutečné; neboť následoval výjev velikého zmatku a zlého citění – kněz sváříci se s knězem a obrácený s obráceným; takže veškeré jejich dobré pocity jednoho vůči druhému, jestliže kdy nějaké měli, byly zcela ztraceny ve slovní „potyčce a sporu názorů.“

7 V té době mi šlo na patnáctý rok. Rodina mého otce byla obrácena na presbyteriánskou víru a čtyři z nich se k oné církvi připojili, a to moje matka Lucy; moji bratři Hyrum a Samuel Harrison a moje sestra Sophronia.

8 Během tohoto období velikého rozruchu byla moje mysl pobízena k vážnému uvažování a k velikému neklidu; ale i když mé pocity byly hluboké a často naléhavé, přesto jsem se držel stranou všech těchto společností, i když jsem navštěvoval jejich různá shromáždění tak často, jak to okolnosti dovolovaly. V průběhu času byla moje mysl poněkud nakloněná sektě metodistů a cítil jsem určité přání připojit se k nim; ale tak veliké byly zmatek a potyčky mezi různými denominacemi, že bylo nemožné pro osobu tak mladou jako já, a tak neobeznámenou s lidmi a věcmi, dojíti k jakémukoli určitému závěru, kdo má pravdu a kdo je na omylu.

9 Moje mysl byla občas velice rozrušena, křik a rozbouření bylo velmi veliké a nepřetržité. Presbyteriáni byli nejvíce předpojatí proti baptistům a metodistům a používali veškerou moc jak rozumu, tak sofistiky, aby dokázali jejich omyly, nebo, přinejmenším, aby přiměli lidi, aby si mysleli, že jsou na omylu. Podobně na druhé straně byli baptisté a metodisté stejně horliví v úsilí utvrditi svá vlastní dogmata a vyvrátiti všechna ostatní.

10 Uprostřed této války slov a rozbouření názorů jsem si často říkal: Co se má učiniti? Které z těchto všech společností jsou „správné; nebo jsou všechny společně na omylu? Jestliže

některá z nich je správná, která to je a jak to rozeznám?

11 Zatímco jsem se potýkal s nesmírnými nesnázeami způsobenými spory těchto společností církevníků, jednoho dne jsem četl epistolu Jakubovu, první kapitolu a pátý verš, který zní: *Jestliže se komukoli z vás nedostává moudrosti, nechť prosí Boha, kterýž dává všem lidem štědře a nekárá; a bude dána jemu.*

12 Nikdy nevstoupil žádný úryvek písma s větší mocí do srdce člověka než v této době tento do mého. Zdálo se, že vstoupil s velikou silou do každého pocitu mého srdce. Uvažoval jsem o něm znovu a znovu věda, že potřebuje-li nějaká osoba moudrost od Boha, jsem to já; neboť co činiti jsem nevěděl, a pokud bych nemohl dostati více moudrosti, než jsem tehdy měl, nevěděl bych to nikdy; neboť učitelé náboženství různých sekt "cháпали tytéž úryvky písma tak různě, že zničili veškerou důvěru ve vyřešení otázky odvoláním se na ^bBibli.

13 Posléze jsem došel k závěru, že buď musím zůstat v temnotě a zmatku, nebo jinak musím učiniti to, co Jakub uvádí, to jest prositi Boha. Posléze jsem došel k předsevzetí "prositi Boha, protože jsem došel k závěru, že dává-li moudrost těm, jimž se moudrosti nedostává, a bude-li dávat štědře a nebude-li kárati, mohu se toho odvážiti.

14 Tedy, v souladu s tím, svým rozhodnutím prositi Boha, odebral jsem se do lesa, abych se o to pokusil. Bylo to z rána krásného jasného dne, časně na jaře osmnáct set a dvacet. Bylo to po prvé v mém životě, kdy jsem takový pokus učinil, neboť uprostřed všech svých úzkostí jsem se dosud nikdy nepokusil "modliti se nahlas.

15 Poté, co jsem se odebral na místo, kam jsem si dříve naplánoval jíti, a poté, co jsem se rozhlédl kolem sebe a shledal jsem, že jsem sám, poklekl jsem a počal jsem Bohu předkládati přání svého srdce. Sotva jsem tak učinil, byl jsem ihned uchvácen nějakou mocí, která mne zcela přemohla a měla na mne tak udivující vliv, že mi svázala jazyk, takže jsem nemohl mluvíti. Kolem mne se soustředila hustá temnota a po nějaký čas se mi zdálo, jako bych byl odsouzen k náhlému zničení.

16 Ale použiv veškerou svou moc, abych "volal k Bohu, aby mne vysvobodil z moci tohoto nepřítele, který mne uchvátil, a právě v té chvíli, kdy jsem propadal zoufalství a poddával se zničení – ne domnělé záhubě, ale moci nějaké skutečné bytosti z neviditelného světa, jež měla tak podivuhodnou moc, jakou jsem nikdy dříve v žádné bytosti nepocítil – právě v té chvíli velikého strachu jsem spatřil sloup ^bsvětla přesně nad svou hlavou, převyšující jas "slunce, který

12a 1. Kor. 2:10–16.

^b PP Bible.

13a PP Modlitba.

14a PP Modlitba.

16a Mojž. 1:20.

^b Skut. 26:13.

^c Zjev. 1:16.

ponenáhlu sestupoval, dokud nespočinul na mně.

17 Jakmile se objevil, shledal jsem, že jsem vysvobozen od nepřítele, který mne poutal. Když světlo spočinulo na mně, „spatřil jsem ^bdvě Bytosti, jejichž jas a ‘sláva se vymyká veškerému popisu, stojící nade mnou ve vzduchu. Jedna z nich ke mně promluvila, nazývající mne jménem, a řekla, ukazující na druhou – *Toto je můj ^dMilovaný ^eSyn. Slyš Jej!*

18 Přišel jsem se “dotázati Pána se záměrem dozvědět se, která ze všech sekt je správná, abych mohl vědět, ke které se mám připojit. Jakmile jsem se, tudíž, vzpamatoval, takže jsem byl schopen mluvit, zeptal jsem se Bytostí, jež stály ve světle nade mnou, která ze všech sekt je správná (neboť v této době nikdy nevstoupilo do mého srdce, že všechny jsou na omylu) – a ke které se mám připojit.

19 Bylo mi odpověděno, že se nesmím připojit k žádné z nich, neboť všechny jsou na “omylu; a Bytost, jež mne oslovila, řekla, že všechna jejich kréda jsou v jejich očích ohavností; že oni vyznavači se všichni mýlí; že se ^bpřibližují ke mně rty svými, ale “srdce jejich je daleko ode mne, učí jako nauky ^dpříkázání lidská,

majíce “podobu božskosti, ale popírají moc její.

20 Opět mi zakázal připojit se k jakékoli z nich; a mnoho dalších věcí mi řekl, které nemohu zapsati v této době. Když jsem opět přišel k sobě, shledal jsem, že ležím na zádech hledě vzhůru do nebe. Když se světlo vzdálilo, neměl jsem žádnou sílu; ale brzy se vzchopiv do určité míry, šel jsem domů. A když jsem se opřel o krb, matka se zeptala, co se stalo. Odpověděl jsem: „Nedělej si starosti, všechno je v pořádku – je mi docela dobře.“ Potom jsem matce řekl: „Zjistil jsem sám pro sebe, že presbyteriánství není pravdivé.“ Zdá se, jako by si “protivník byl vědom, na samém počátku mého života, že jsem byl určen, abych se projevil jako rušitel a sužovatel jeho království; proč by se jinak moci temnoty spojily proti mně? Proč ten ^bodpor a pronásledování, jež vyvstaly proti mně, téměř v mém dětství?

Někteří kazatelé a další vyznavači náboženství zavrhnou zprávu o prvním vidění – Pronásledování se kupí na Josepha Smitha – Ten svědčí o skutečnosti vidění. (Verše 21–26.)

21 Několik málo dnů poté, co

17a pp Vidění.

b Skut. 7:55–56;

Kol. 3:1.

pp Bůh, Božstvo.

c pp Sláva.

d Mat. 3:17; 17:5;

3. Nefi 11:7.

e pp Ježíš Kristus.

18a NaS 6:11; 46:7.

19a Žalmy 14.

pp Odpadlictví –

Odpadlictví

v prvotní křesťanské

církvi.

b Iz. 29:13–14;

Ezech. 33:30–31.

c pp Odpadlictví –

Všeobecné

odpadlictví.

d Tit. 1:14;

NaS 45:29.

e 2. Tim. 3:5.

20a pp Ďábel.

b 2. Nefi 2:11;

NaS 58:2–4.

pp Protivenství.

jsem měl toto "vidění, jsem se náhodou ocitl ve společnosti jednoho metodistického kazatele, jenž byl velmi činný ve dříve zmíněném náboženském rozruchu; a rozmlouvaje s ním o náboženských věcech, využil jsem příležitosti, abych mu podal zprávu o vidění, které jsem měl. Byl jsem velice překvapen jeho chováním; stavěl se k mému sdělení nejen lehkovážně, ale s velikým pohrdáním řka, že to všechno je od ďábla, že v těchto dnech nejsou takové věci jako ^bvidění nebo ^czjevení; že všechny tyto věci ustaly s apoštolý a že nikdy více nebudou.

22 Brzy jsem však shledal, že mé vyprávění tohoto zážitku vzbudilo proti mně mezi vyznavači náboženství velmi značnou zaujatost a bylo příčinou velikého "pronásledování, které nadále vzrůstalo; a i když jsem byl ^bbezvýznamným chlapcem, pouze ve věku mezi čtrnácti a patnácti lety, a mé poměry v životě byly takové, že neučinily chlapce ve světě důležitým, přesto muži vysokého postavení věnovali pozornost postačující pro rozjitzení veřejného mínění proti mně a vyvolání těžkého pronásledování; a toto bylo běžné mezi všemi sektami – všechny se spojily, aby mne pronásledovaly.

23 To mne tehdy, a od oné doby často, vedlo k vážnému uvažování, jak je velmi podivné,

že bezvýznamný chlapec, ve věku něco přes čtrnáct let, a také ten, jenž byl odsouzen k nutnosti získávat skrovné živobytí svou denní prací, má být považován za postavu natolik důležitou, aby přitáhl pozornost významných lidí z nejoblíbenějších sekt oněch dnů, a to způsobem, že to v nich vyvolalo ducha nanejvýš těžkého pronásledování a spílání. Ale ať to bylo podivné nebo ne, bylo tomu tak a bylo to pro mne často příčinou velikého zármutku.

24 Přesto však bylo skutečností, že jsem spatřil vidění. Od té doby jsem myslíval na to, že se cítím velmi podobně jako "Pavel, když pronášel svou ^bobhajobu před králem Agrippou a podával zprávu o vidění, které měl, když viděl světlo a slyšel hlas; ale přesto bylo jen málo těch, kteří mu uvěřili; někteří řekli, že je nepoctivý, jiní řekli, že je šílený; a vysmívali se mu a spílali mu. Ale toto všechno neznížilo skutečnost jeho vidění. On viděl vidění, on věděl, že ho viděl, a žádná pronásledování pod nebem to nemohla změnit; a i když ho pronásledovali až k smrti, přesto věděl, a věděl to až do svého posledního dechu, že viděl světlo i slyšel hlas mluvící k němu, a veškerý svět ho nemohl přinutiti, aby myslel nebo věřil jinak.

25 Tak tomu bylo se mnou. Skutečně jsem viděl světlo a

21a PP První vidění.

b PP Vidění.

c PP Zjevení.

22a Jakub 5:10–11.

PP Pronásledování,
pronásledovati.

b 1. Sam. 16:7;

Alma 37:35.

24a PP Pavel.

b Skut. 26:1–32.

uprostřed onoho světla jsem viděl dvě "Bytosti a ony opravdu mluvily ke mně; a i když jsem byl nenáviděn a pronásledován kvůli tomu, že jsem řekl, že jsem viděl vidění, přesto bylo pravdivé; a zatímco mne pronásledovali, spílali mi a mluvili lživě proti mně všeliké zlo kvůli tomu, že jsem to řekl, byl jsem pohnut, abych si v srdci řekl: Proč mne pronásledujete kvůli tomu, že mluvím pravdu? Skutečně jsem viděl vidění; a kdo jsem já, abych mohl odporovati Bohu, nebo proč si svět myslí, že mne přinutí popřít to, co jsem skutečně viděl? Neboť jsem viděl vidění; věděl jsem to a věděl jsem, že Bůh to ví, a nemohl jsem to ^bpopřít, aniž jsem se odvážil to učiniti; přinejmenším jsem věděl, že kdybych tak učinil, prohřešil bych se proti Bohu a došel odsouzení.

26 Moje mysl byla nyní upokojena ohledně sektářského světa – že není mou povinností připojit se ke kterékoli z nich, ale že mám pokračovati, jak jsem, dokud nebudu dále poučen. Shledal jsem, že "svědectví Jakubovo je pravdivé – že člověk, jemuž se nedostává moudrosti, může prosit Boha a obdržeti, a nebude kárán.

Josephu Smithovi se ukazuje Moroni – Josephovo jméno bude známo v dobrém i ve zlém mezi všemi národy – Moroni mu říká o Knize Mormonově a o příchodu soudů Páně a cituje mnohá písmna – Je

zjeveno místo úkrytu zlatých desek – Moroni pokračuje v poučování Proroka. (Verše 27–54.)

27 Pokračoval jsem v životě ve svých běžných pracích, až do dvacátého prvního září jeden tisíc osm set dvacet tři, celý čas trpě kruté pronásledování z rukou všech tříd lidí, jak nábožných, tak nenábožných, protože jsem nadále tvrdil, že jsem viděl vidění.

28 V rozmezí času, který uplynul mezi dobou, kdy jsem měl vidění, a rokem osmnáct set a dvacet tři – maje zakázáno připojit se k jakékoli náboženské sektě oněch dnů a jsa velmi útlého věku a pronásledován těmi, kteří měli býtí mými přáteli a chovati se ke mně laskavě, a jestliže se domnívali, že jsem byl oklamán, měli se pokusití správným a láskyplným způsobem mne napravití – byl jsem ponechán veškerým druhům "pokusení; a stýkaje se se všemi druhy společnosti, často jsem upadal do mnoha pošetilých omylů a projevoval jsem slabost mládí a křehkosti lidské povahy; které, je mi to líto říci, mne vedly k různým pokušením, nepříjemným v očích Božích. Učiniv toto přiznání, nikdo se nemusí domnívati, že jsem byl vinen jakýmikoli velikými neboli zhoubnými hříchy. Sklon dopouštětí se takových nikdy nebyl v mé povaze. Ale byl jsem vinen lehkomyšlností a někdy jsem se stýkal s veselou společ-

25a JS–Ž 1:17.
b PP Bezúhonnost;

Odvaha, odvážný.
26a Jakub 1:5–7.

28a PP Pokoušeti,
pokusění.

ností atd., neslučitelnou s charakterem, jaký má býti uchováván tím, kdo byl ^bpovolán Bohem, jako jsem byl já. Ale to se nebude zdátí velmi podivné nikomu, kdo si vzpomíná na mé mládí a je obeznámen s mou přirozeně veselou povahou.

29 V důsledku těchto věcí jsem se často cítil pro své slabosti a nedokonalosti odsouzen; když jsem se večer výše zmíněného dvacátého prvního září poté, co jsem odešel na své lože k spánku, odebral k ^amodlitbě a úpěnlivé prosbě k Všemohoucímu Bohu o odpuštění všech svých hříchů a bláhovostí a také kvůli projevu pro sebe, abych mohl poznati svůj stav a postavení před ním; neboť jsem měl plnou důvěru v získání božského projevu, poněvadž jsem dříve jeden měl.

30 Zatímco jsem tak volal k Bohu, povšiml jsem si světla objevujícího se v mém pokoji, kterého nadále přibývalo, až byl pokoj jasnější než v poledne, když se náhle u mého lože objevila ^apostava stojící ve vzduchu, neboť její nohy se nedotýkaly podlahy.

31 Měl volné roucho nanejvýš pronikavé ^abělosti. Byla to bělost přesahující cokoli pozemské, co jsem kdy viděl; aniž věřím, že by jakákoli pozemská

věc mohla vypadati tak nesmírně bělostně a zářivě. Ruce měl holé, a paže také, trochu nad zápěstí; rovněž, také, měl holá chodidla, stejně jako nohy, trochu nad kotníky. Hlavu a krk měl také holé. Mohl jsem si povšimnouti, že na sobě nemá jiného oděvu než toto roucho, jelikož bylo rozhaleno, takže jsem mohl viděti jeho hrud'.

32 Nejenže jeho roucho bylo nesmírně bílé, ale celá jeho osoba byla nepopsatelně ^anádherná a tvář jeho vpravdě jako ^bblesk. Pokoj byl nesmírně jasný, ale ne tak velmi zářivý jako bezprostředně kolem jeho osoby. Když jsem na něj poprvé pohlédl, ^cbál jsem se; ale strach mne brzy opustil.

33 Nazval mne ^ajménem a řekl mi, že je poslem poslaným ke mně z přítomnosti Boží a že se jmenuje Moroni; že Bůh má pro mne dílo, které mám vykonati; a že mé jméno má býti pokládáno za dobré i zlé mezi všemi národy, pokoleními a jazyky, neboli že má býti mezi všemi lidmi vyslovováno jak v dobrém, tak ve zlém.

34 Řekl, že existuje uložená ^akniha, psaná na ^bzlatých deskách, podávající zprávu o dřívějších obyvatelích tohoto kontinentu a o prameni, z něhož vzešli. Také řekl, že v ní je obsa-

28b pp Povolání,
povolání Bohem,
povolati.

29a pp Modlitba.

30a pp Andělé; Moroni,
syn Mormonův.

31a Skut. 10:30;

1. Nefi 8:5;
3. Nefi 11:8.
32a 3. Nefi 19:25.
pp Sláva.
b Ex. 34:29–35;
Hel. 5:36;
NaS 110:3.

c Ex. 3:6;
Eter 3:6–8, 19.
33a Ex. 33:12, 17;
Iz. 45:3–4.
34a pp Kniha
Mormonova.
b pp Zlaté desky.

žena ‘plnost věčného evangelia, jak byla předána Spasitelem dávným obyvatelům;

35 Také že existují dva kameny ve stříbrných obrubách – a tyto kameny, připevněné k ‘náprsníku, tvoří to, co se nazývá ^bUrím a Thumim – uložené s deskami; a vlastnictví a používání těchto kamenů je to, co určovalo v dávných neboli dřívějších dobách ‘„vidoucí“; a že Bůh je připravil se záměrem přeložení oné knihy.

36 Pověděv mi tyto věci, započal s citováním prorocství ‘Starého zákona. Nejprve citoval část třetí kapitoly ^bMalachiášovy; a citoval také čtvrtou neboli poslední kapitolu téhož prorocství, i když s malou odchylkou od toho, co je psáno v našich Bibliích. Namísto citování prvního verše tak, jak je zapsán v našich knihách, citoval ho takto:

37 Neboť vizte, přichází ‘den, který bude ^bhořeti jako pec, a všichni pyšní, ano, a všichni ti, kteří si počínají zlovolně, budou hořeti jako ‘strniště; neboť ti, kteří přicházejí, je spálí, praví Pán zástupů, takže jim to neponechá ani kořene, ani větve.

38 A opět, pátý verš citoval takto: *Vizte, zjevím vám ‘Kněžství*

rukou ^bEliáše, proroka, před příchodem velikého a hrozného dne Páně.

39 Také další verš citoval odchýlně: *A on zasadí do srdce dětí ‘zaslíbení učiněná otcům a srdce dětí se ^bobrábí k jejich otcům. Kdyby tomu tak nebylo, celá země by byla zcela zpustošena při jeho příchodu.*

40 Kromě těchto citoval jednáctou kapitolu Izaiášovu řka, že bude brzo naplněna. Citoval také třetí kapitolu Skutků, dvacátý druhý a dvacátý třetí verš, přesně tak, jak stojí v našem Novém zákoně. Řekl, že onen ‘prorok je Kristus; ale ten den ještě nepřišel, kdy ti, kteříž nechtějí slyšeti hlasu jeho, budou ^bodříznuti z prostředku lidu, ale brzy přijde.

41 Také citoval druhou kapitolu ‘Joelovu, od dvacátého osmého verše do posledního. Také řekl, že toto ještě není naplněno, ale brzy bude. A dále uvedl, že má brzy přijíti plnost ^bpohanů. Citoval mnohé další úryvky z písem a poskytl mnohá vysvětlení, která zde nemohou býti zmíněna.

42 Opět, pravil mi, že až dostanu ony desky, o kterých mluvil – neboť čas, kdy mají býti získány, ještě nebyl naplněn – nemám je ukazovati žádné

34c PP Znovuzřízení evangelia.

35a Lev. 8:8.

PP Náprsník.

^b Ex. 28:30.

PP Urím a Thumim.

^c PP Vidoucí.

36a PP Starý zákon.

^b PP Malachiáš.

37a PP Druhý příchod Ježíše Krista.

^b 3. Nefi 25:1–6;

NaS 64:23–24.

PP Svět – Konec

světa; Země –

Očištění země.

^c Nahum 1:8–10;

1. Nefi 22:15, 23;

2. Nefi 26:4–6;

NaS 29:9.

38a PP Klíče kněžství; Kněžství.

^b NaS 27:9; 110:13–16.

PP Eliáš.

39a Gal. 3:8, 19.

^b PP Rodokmen;

Spasení pro mrtvé.

40a Deut. 18:15–19.

^b 3. Nefi 20:23; 21:20.

41a Skut. 2:16–21.

^b Řím. 11:11–25;

NaS 88:84.

PP Pohaně.

osobě; ani náprsník s Urimem a Thumimem; pouze těm, jimž mi bude přikázáno je ukázati; kdybych tak učinil, měl jsem býti zničen. Zatímco se mnou hovořil o těchto deskách, otevřelo se mé „mysli vidění, takže jsem viděl místo, kde byly desky uloženy, a to tak jasně a zřetelně, že jsem to místo opět poznal, když jsem ho navštívil.

43 Po tomto sdělení jsem viděl, že světlo v pokoji se počalo soustřeďovati bezprostředně kolem osoby toho, který ke mně promlouval, a to tak pokračovalo, až pokoj zůstal opět temný, kromě světla těsně kolem něho; a pak jsem náhle uviděl jakoby průchod otevřený přímo nahoru do nebe, a on stoupal, až zcela zmizel, a pokoj zůstal tak, jak byl předtím, než se objevilo toto nebeské světlo.

44 Ležel jsem hloubaje o jedinečnosti toho výjevu a podivuje se velice tomu, co mi bylo řečeno tímto neobyčejným poslem; když tu jsem si uprostřed svého „meditování náhle povšiml, že se můj pokoj začíná opět rozsvěcovati, a, jakoby v okamžiku, byl tentýž nebeský posel opět u mého lože.

45 Započal a opět vyprávěl zcela tytéž věci, které vyprávěl při své první návštěvě, bez sebemenší odchylky; což učiniv, zpravil mne o velikých soudech, které přicházejí na zemi, s velikými pustošeními hladem, mečem a morem; a že tyto

bolestné soudy přijdou na zemi v tomto pokolení. Dovyprávěv tyto věci, opět vystoupil, jako to učinil dříve.

46 Tak hluboké byly dojmy učiněné na mou mysl v té době, že se mi spánek vytratil z očí a já jsem ležel přemožen v úžasu nad tím, co jsem viděl i slyšel. Ale jaké bylo mé překvapení, když jsem téhož posla opět spatřil u svého lože a slyšel jsem ho opět vyprávěti neboli opakovati mi tytéž věci jako dříve; a přidal varování pro mne pravě mi, že „Satan se bude snažiti ^b pokoušeti mne (v důsledku nuzných poměrů rodiny mého otce), abych získal desky se záměrem obohatiti se. Toto mi zakázal říka, že nesmím míti při získávání desek na zřeteli žádný jiný cíl než oslaviti Boha a nesmím býti ovlivněn žádnou jinou „pohnutkou než budováním jeho království; jinak bych je získati nemohl.

47 Po této třetí návštěvě opět vystoupil do nebe jako dříve a já jsem byl opět ponechán o samotě, abych přemítal o neobvyklosti toho, co jsem právě zažil; když téměř ihned poté, co ode mne nebeský posel vystoupil po třetí, zakokrhal kohout a já jsem shledal, že nastává den, takže naše rozmluvy musely zabrati onu celou noc.

48 Krátce poté jsem vstal ze svého lože a jako obvykle jsem šel konati nutné práce toho dne; ale pokoušeje se pracovati jako

42a PP Mysl.

44a PP Přemítati.

46a PP Dábel.

b PP Pokoušeti,

pokušení.

c NaS 121:37.

jindy, shledal jsem, že mé síly jsou tak vyčerpány, že mne to učinilo zcela neschopným. Můj otec, který pracoval společně se mnou, si povšiml, že se mnou něco není v pořádku, a řekl mi, abych šel domů. Vykročil jsem s úmyslem jíti domů; ale pokoušeje se přelézti plot ven z pole, kde jsme byli, síly mne zcela opustily a já jsem bezmocně spadl na zem a po nějaký čas jsem naprosto nic nevnímal.

49 První věc, na kterou si mohu vzpomenouti, byl hlas promlouvající ke mně, nazýváje mne jménem. Vzhlédl jsem a spatřil jsem téhož posla stojícího nad svou hlavou obklopeného světlem jako dříve. Poté mi opět vyprávěl vše, co mi vyprávěl předešlé noci, a přikázal mi, abych šel za svým "otcem a pověděl mu o vidění a přikázáních, jež jsem obdržel.

50 Poslechl jsem; vrátil jsem se k otci na pole a vše jsem mu vypravoval. Odpověděl mi, že to je od Boha, a řekl mi, abych šel a učinil, jak mi posel přikázal. Opustil jsem pole a šel jsem na místo, kde, jak mi pověděl posel, byly uloženy desky; a díky zřetelnosti vidění, které jsem ohledně něho měl, jsem poznal ono místo v okamžiku, kdy jsem tam dorazil.

51 Blízko vesnice Manchester v kraji Ontario ve státě New York vystupuje "pahorek značné velikosti, a nejvyšší ze všech v okolí. Na západní straně

tohoto pahorku, nedaleko od vrcholku, pod kamenem značné velikosti, ležely desky uložené v kamenné schránce. Tento kámen byl silný a zaoblený uprostřed horní strany a užší směrem k okrajům, takže jeho střední část byla viditelná nad zemí, ale okraj kolem dokola byl přikryt zeminou.

52 Odstraniv zeminu, vzal jsem si sochor, který jsem vklínil pod okraj kamene, a s trochou námahy jsem ho nadzvedl. Nahlédl jsem dovnitř a tam jsem vskutku spatřil "desky, ^bUrím a Thumim a "náprsník, jak uvedl posel. Schránka, ve které ležely, byla zhotovena příkládáním kamenů k sobě v nějakém druhu malty. Na dně schránky byly položeny napříč schránkou dva kameny a na těchto kamenech ležely desky a s nimi ostatní věci.

53 Pokusil jsem se je vyjmouti, ale posel mi to zakázal a opět mne zpravil o tom, že doba pro jejich vynesení ještě nepřišla, ani nepřijde, dokud neuběhnou čtyři roky od této doby; ale řekl mi, že mám na to místo přijíti přesně za rok od této doby a že se tam se mnou setká a že tak mám činiti nadále, dokud nepřijde čas k získání desek.

54 Podle toho, jak mi bylo přikázáno, přicházel jsem na konci každého roku a pokaždé jsem tam našel téhož posla a při každé naší rozmluvě jsem od něj obdržel poučení a znalost ohledně toho, co se Pán chystá učiniti

49a PP Smith, Joseph, st.
51a PP Kumora, pahorek.

52a Morm. 6:6.
PP Zlaté desky.

b PP Urím a Thumim.
c PP Náprsník.

a jak a jakým způsobem má být vedeno jeho "království v posledních dnech.

Joseph Smith se žení s Emmou Haleovou – Dostává od Moroniho zlaté desky a některé ze znaků překládá – Martin Harris ukazuje znaky a překlad profesoru Anthonovi, jenž říká: „Nemohu čísti zapečetěnou knihu.“ (Verše 55–65.)

55 Jelikož hmotné poměry mého otce byly velmi omezené, byli jsme nuceni pracovat vlastníma rukama, jsouce najímání na jednodenní práci i jinak, jak jsme měli příležitost. Někdy jsme byli doma a někdy mimo a neustálou prací nám bylo umožněno získati dostatečné živobytí.

56 V roce 1823 potkala rodinu mého otce veliká strast následkem smrti mého nejstaršího bratra "Alvina. V měsíci říjnu, roku 1825, jsem byl najat starým váženým mužem, který se jmenoval Josiah Staal, jenž žil v kraji Chenango ve státě New York. Slyšel něco o stříbrném dole, který byl otevřený Španěly v Harmony v kraji Susquehanna ve státě Pensylvánie; a předtím, než si mne k sobě najal, kopal, aby, možno-li, ten důl objevil. Poté, co jsem k němu šel bydlet, vzal mne a zbytek svých dělníků, abychom kopali a hledali stříbrný důl, na čemž jsem i nadále pracoval téměř měsíc bez úspěchu v našem počínání a nakonec jsem starého váženého

muže přesvědčil, aby v kopání a jeho hledání ustal. Odtud povstal velmi rozšířený příběh o tom, že jsem byl hledačem pokladů.

57 Během této doby, kdy jsem byl takto zaměstnán, měl jsem v onom místě ubytování a stravu u pana Isaaca Halea; tam jsem po prvé uviděl svou manželku (jeho dceru) "Emmu Haleovou. 18. ledna 1827 jsme byli oddáni, zatímco já jsem byl ještě zaměstnán ve službě pana Stoala.

58 Kvůli svému neustálému tvrzení, že jsem viděl vidění, mne "pronásledování stále doprovázelo a rodina otce mé manželky velice odporovala tomu, abychom byli oddáni. Byl jsem, tudíž, nucen ji vzít jinam; tak jsme odešli a byli jsme oddáni v domě smírčího soudce Tarbilla v South Bainbridge v kraji Chenango ve státě New York. Ihned po svém sňatku jsem pana Stoala opustil a odešel jsem k svému otci a v onom období jsem hospodařil s ním.

59 Posléze přišel čas k získání desek, Urimu a Thumimu a náprsníku. Dvacátého druhého dne měsíce září jeden tisíc osm set dvacet sedm, odešel jako obvykle na konci dalšího roku na místo, kde byly uloženy, mi je tentýž nebeský posel vydal s tímto příkazem: že za ně budu zodpovědný; že když o ně přijdu lhostejností nebo nějakou svou "nedbalostí, budu odříznut; ale že když využiji veškeré-

54a PP Království Boží neboli království nebeské.

56a NaS 137:5–8.
57a PP Smithová, Emma Hale.

58a PP Pronásledování, pronásledovati.
59a JS–Ž 1:42.

ho svého úsilí, abych je ^buchoval, dokud si pro ně on, posel, nepřijde, budou ochraňovány.

60 Brzy jsem zjistil důvod, proč jsem obdržel tak přísné příkazy, abych je uchovával v bezpečí, a proč posel řekl, že až učiním, co je požadováno z mé ruky, přijde si pro ně. Neboť jakmile bylo známo, že je mám, bylo použito nezměrné úsilí, aby mi je vzali. Každý úskok, jenž mohl být vymyšlen, byl k onomu účelu použit. Pronásledování nabylo na síle a bylo krutější než dříve, a zástupy byly neustále ve střehu, aby mi je vzaly, možno-li. Ale moudrostí Boží zůstaly bezpečně v mých rukou, dokud jsem s nimi neuskutečnil to, co bylo požadováno z mé ruky. Když si, podle úmluvy, pro ně posel přišel, vydal jsem mu je; a on je má ve své péči do tohoto dne, což je druhý den měsíce května jeden tisíc osm set třicet osm.

61 Rozruch však stále pokračoval a pověst se svými tisíci jazyky byla neustále zaměstnána šířením nepravd o rodině mého otce a o mně. Kdybych měl vyprávěti tisícinu z nich, zaplnilo by to knihy. Pronásledování se však stalo tak nesnesitelným, že jsem byl nucen opustiti Manchester a jíti se svou manželkou do kraje Susquehanna ve státě Pensylvánie. Zatímco jsme se připravovali na cestu – byli jsme velmi chudí a pronásledování na nás tak

těžce doléhalo, že nebyla žádná pravděpodobnost, že na tom budeme kdy jinak – uprostřed svých strastí jsme našli přítele ve váženém muži, který se jmenoval "Martin Harris, jenž k nám přišel a dal mi padesát dolarů, aby nám pomohl v naší cestě. Pan Harris byl obyvatelem okresu Palmyra v kraji Wayne ve státě New York a farmářem s dobrou pověstí.

62 Touto pomocí v příhodném čase mi bylo umožněno dosáhnouti místa svého určení v Pensylvánii; a ihned po svém příchodu tam jsem započal s přepisováním znaků z desek. Přepsal jsem jich značný počet a prostřednictvím "Urimu a Thumimu jsem některé z nich přeložil, což jsem učinil v době mezi svým příchodem do domu otce své manželky v měsíci prosinci a následujícím únorem.

63 Někdy v tomto měsíci únoru výše zmíněný pan Martin Harris přišel k nám, dostal znaky, které jsem opsal z desek, a odešel s nimi do města New York. Ohledně toho, co se stalo jemu a se znaky, odkazují na jeho vlastní zprávu o těchto okolnostech, tak jak mi je vyprávěl po svém návratu, což bylo následovně:

64 „Šel jsem do města New York a předložil jsem znaky, které byly přeloženy, s jejich překladem profesoru Charlesu Anthonovi, váženému muži proslulému jeho literárními zna-

lostmi. Profesor Anthon uvedl, že překlad je správný, více než jakýkoli, který dříve viděl přeložený z egyptštiny. Potom jsem mu ukázal ty, které ještě přeloženy nebyly, a on řekl, že jsou egyptské, kaldejské, assyrské a arabské; a řekl, že to jsou pravé znaky. Dal mi osvědčení osvědčující lidem z Palmyry, že to jsou pravé znaky a že překlad těch z nich, které byly přeloženy, je také správný. Vzal jsem osvědčení a vložil jsem si ho do kapsy a právě jsem opouštěl dům, když mne pan Anthon zavola zpět a zeptal se mne, jak ten mladý muž zjistil, že zlaté desky byly na místě, kde je našel. Odpověděl jsem, že mu to zjevil anděl Boží.

65 Potom mi řekl: „Dovolte, abych se na to osvědčení podíval.“ Vyndal jsem ho tedy z kapsy a podal jsem mu ho, načež on ho vzal a roztrhal ho na kousky řka, že nyní nejsou žádné takové věci jako služba „andělů, a že přinesu-li mu desky, on je přeloží. Zpravil jsem ho, že část desek je ^bzapečetěna a že mi bylo zakázáno přinésti je. Odpověděl: „Nemohu čísti zapečetěnou knihu.“ Opustil jsem ho a šel jsem k dr. Mitchellovi, jenž potvrdil, co profesor Anthon řekl jak ohledně znaků, tak překladu.“

. . . .

Oliver Cowdery slouží jako písař

při překládání Knihy Mormonovy – Joseph a Oliver dostávají od Jana Křtitele Aronovo kněžství – Jsou pokřtěni, vysvěceni a dostávají ducha proctví. (Verše 66–75.)

66 Pátého dne měsíce dubna 1829 přišel ke mně domů „Oliver Cowdery, do kteréžto doby jsem ho nikdy neviděl. Oznámil mi, že uče ve škole poblíž místa, kde bydlí můj otec, a můj otec jsa jedním z těch, kdo posílal děti do školy, docházel po nějakou dobu k němu domů na ubytování a na stravu, a zatímco tam byl, rodina mu vyprávěla o okolnostech toho, jak jsem obdržel desky, a tedy přišel, aby se mne na to dotázal.

67 Dva dny po příchodu pana Cowderyho (bylo to 7. dubna) jsem započal překládati Knihu Mormonovu a on pro mne začal psáti.

. . . .

68 Stále jsme pokračovali v práci na překladu, když, následujícího měsíce (květen 1829), jsme určitého dne šli do lesa, abychom se modlili a tázali se Pána ohledně „křtu na ^bodpuštění hříchů, jenž jsme našli zmíněný v překladu desek. Zatímco jsme byli takto zaměstnání, modlíce se a vzývající Pána, v ^coblaku světla sestoupil z nebe ^dposel a vloživ ^eruce své na nás ^fvysvětil nás řka:

65a PP Anděl.
b Iz. 29:11–12;
2. Nefi 27:10;
Eter 4:4–7.

66a PP Cowdery, Oliver.
68a PP Křest, křtiti.

b PP Odpuštění hříchů.
c Num. 11:25;
Eter 2:4–5, 14;
NaS 34:7.

d PP Jan Křtitel.
e Čl. v. 5.

PP Ruce, jejich
vkládání.
f PP Pravomoc;
Vysvěceni, vysvětití.

69 Vám, *spoluslužebníci moji, ve jménu Mesiáše, předávám* ^akněžství Aronovo, které drží klíče služby andělů a evangelia pokání a křtu ponořením na odpuštění hříčů; a to již nebude nikdy vzato ze země, až i synové ^bLéviovi opět budou obětovati oběť Pánu ve spravedlivosti.

70 Řekl, že toto Aronovo kněžství nemá moc vkládání rukou pro ^adar Ducha Svatého, ale že toto nám bude předáno později; a přikázal nám, abychom šli a byli pokřtěni, a dal nám pokyny, že já mám pokřtiti Olivera Cowderyho a že potom on má pokřtiti mne.

71 Tedy jsme šli a byli jsme pokřtěni. Nejprve jsem já pokřtil jeho a potom on pokřtil mne – načež já jsem vložil ruce na jeho hlavu a vysvětil jsem ho

k Aronovu kněžství a potom on vložil ruce na mne a vysvětil mne k těmž kněžství – neboť tak nám bylo přikázáno.*

72 Posel, jenž nás při této příležitosti navštívil a předal nám toto kněžství, pravil, že jméno jeho je Jan, tentýž, jenž je v Novém zákoně nazýván ^aJanem Křtitelem, a že jedná pod vedením ^bPetra, ^cJakuba a ^dJana, kteří drží ^eklíče kněžství ^fMelchisedechova, kteréžto kněžství, řekl, nám bude v příhodném čase předáno, a že já budu nazýván prvním ^gstarším Církve a on (Oliver Cowdery) druhým. Bylo to patnáctého dne měsíce května 1829, kdy jsme byli vysvěceni pod rukou tohoto posla a pokřtěni.

73 Ihned, jakmile jsme se vynořili z vody poté, co jsme byli

* Oliver Cowdery popisuje tyto události takto: „Toto byly dny, na které nelze nikdy zapomenouti – seděti za zvuku hlasu diktujícího skrze inspiraci nebe, to probudilo nejvyšší vděčnost tohoto nitra! Den po dni jsem pokračoval, nevyrušován, v zapisování z jeho úst, tak jak překládal Urimem a Thumimem neboli, jak by řekli Nefité, ‚překladateli‘, dějiny neboli záznam nazvaný ‚Kniha Mormonova‘.

Zmíniti se, i jen několika slovy, o zajímavé zprávě podané Mormonom a jeho věrným synem Moronim, o lidech kdysi milovaných a oblíbených nebem, by překročilo můj současný záměr; tudíž toto odložím na budoucí období a, jak jsem řekl v úvodu, přejdu přímo k několika málo událostem bezprostředně spojeným se vzestupem této Církve, což může býti vítaným pro dosti tisíc těch, kteří vykořili, uprostřed nelibosti bigotních lidí a pomluv pokrytců, a chopili se evangelia Kristova.

Nikdo, se svými střízlivými smysly, by nemohl překládati a psáti pokyny dávané Nefitům z úst Spasitele, o přesném způsobu, jímž lidé mají zbudovati Jeho Církev, a zvláště když zkaženost rozestřela nejistotu nad veškerými uspořádáními a systémy praktikovanými mezi lidmi, aniž by si přál výsadu projevit ochotu srdce tím, že by byl pohřben do tekutého hrobu, aby se zodpovídal ‚s dobrým svědomím skrze vzkříšení Ježíše Krista‘.

69a PP Aronovo kněžství.

b Deut. 10:8;

NaS 13; 124:39.

PP Lévi – Kmen

Lévíův.

70a PP Dar Ducha

Svatého.

72a PP Jan Křtitel.

b NaS 27:12–13.

PP Petr.

c PP Jakub, syn

Zebedeův.

d PP Jan, syn

Zebedeův.

e PP Klíče kněžství.

f PP Melchisedechova kněžství.

g PP Starší.

pokřtěni, jsme obdrželi veliká a velkolepá požeňání od našeho Nebeského Otce. Jakmile jsem pokřtil Olivera Cowderyho, „Duch Svatý spočinul na něm a on se postavil a ^bprorokoval mnoho věcí, které brzy nastanou. A opět, jakmile jsem byl já pokřtěn jím, také jsem měl ducha prorocství, načěž, postaviv se, prorokoval jsem o vzestupu této Církve a mnoha dalších věcech spojených s Církví a tímto pokolením dětí lidských. Byli jsme naplněni Duchem Svatým a radovali jsme se v Bohu svého spasení.

74 Protože naše mysl byla nyní osvícena, počali jsme míti písmena otevřená svému „porozumění a ^bpravý význam a záměr jejich záhadnějších úryvků zjevený nám způsobem, kterého jsme nikdy dříve ne-

mohli dosáhnouti, aniž bychom kdy dříve na to pomysleli. Prozatím jsme byli nuceni zachovávat v tajnosti okolnosti týkající se toho, že jsme obdrželi kněžství a byli pokřtěni, kvůli duchu pronásledování, který se již sám o sobě v sousedství projevoval.

75 Čas od času nám hrozilo, že budeme napadeni, a to také od vyznavačů náboženství. A jejich záměry napadnouti nás byly mařeny pouze vlivem rodiny otce mé manželky (pod Božskou prozřetelností), která začala býti vůči mně velmi přátelská a která odporovala lůze, a byli ochotni mi dovoliti, abych pokračoval v díle překládání bez přerušování; a tudíž nám nabídli a slíbili ochranu před veškerým nezákonným působením, tak dalece, jak byli schopni.

Po zapsání zprávy dané o Spasitelově službě zbytku semene Jákobova, na tomto kontinentu, bylo snadné viděti, jak prorok řekl, že bude, že temnota pokrývá zemi a hustá temnota mysl lidí. Při dalším přemýšlení bylo stejně snadné viděti, že uprostřed velikých potyček a křiku ohledně náboženství neměl nikdo pravomoc od Boha spravovati obřady evangelia. Neboť by mohla býti položena otázka: Mají muži, kteří popírají zjevení, pravomoc spravovati obřady ve jménu Krista, když svědectví o Ném není nic menšího než duch prorocství a Jeho náboženství je založeno, budováno a podporováno bezprostředními zjevenými za všech věků světa, kdy On má lid na zemi? Jestliže tyto skutečnosti byly pohřbeny a pečlivě ukryty lidmi, jejichž lstivost by byla v ohrožení, pokud by jim někdy bylo dovoleno, aby zazářily do tváří lidí, nebyly již pro nás; a my jsme pouze čekali na to, aby bylo dáno přikázání: „Povstaňte a buďte pokřtěni.“

Toto jsme si nepřáli dlouho předtím, než to bylo uskutečněno. Pán, jenž je bohatý milosrdenstvím a vždy ochoten zodpověděti vytrvalou modlitbu pokorných, se poté, co jsme Ho vroucně zývali, stranou od obydli lidí, sklonil, aby nám projevil svou vůli. Náhle, jakoby z prostředku věčnosti, hlas Vykupitele nám vdechl pokoj, zatímco závoj byl rozevřen a anděl Boží oděn slávou sestoupil a předal dychtivě očekávané poselství a klíče evangelia pokání. Jaká radost! Jaký údiv! Jaký úžas! Zatímco svět byl trýzněn a sužován – zatímco miliony tápavě hledaly jako slepí zeď a zatímco všichni lidé spočívali v nejistotě, jako všeobecná masa, naše

73a PP Duch Svatý.
b PP Prorocství,

prorokovati.
74a PP Porozumění.

b Jan 16:13.

oči spatřily, naše uši uslyšely, jakoby v ‚záři dne‘; ano, více – nad jas květnového slunečního paprsku, který tehdy šířil svůj třpyt na tvář přírody! Potom jeho hlas, i když mírný, pronikal až do nitra a jeho slova: ‚Já jsem tvůj spoluslužebník‘, rozptýlila veškeré obavy. Naslouchali jsme, zírali jsme, obdivovali jsme! Byl to hlas anděla ze slávy, bylo to poselství od Nejvyššího! A když jsme slyšeli, radovali jsme se, zatímco Jeho láska rozlítla naši duši a my jsme byli pohlceni ve vidění Všemohoucího! Kde bylo místo pro pochybnosti? Nikde; nejistota uprchla, pochybnosti utonuly, aby již nepovstaly, kdežto výmysl a klam uprchly na věky!

Ale, milý bratře, přemýšlej, dále chvíli přemýšlej, jaká radost naplnila naše srdce a s jakým překvapením jsme se museli sklonit (neboť kdo by nesklonil koleno pro takové požehnání?), když jsme obdrželi pod jeho rukou Svaté kněžství, když řekl: ‚Vám, spoluslužebníci moji, ve jménu Mesiáše, předávám toto Kněžství a tuto pravomoc, která zůstane na zemi, takže synové Lévióvi budou ještě moci obětovat oběť Pánovi ve spravedlivosti!‘

Nebudu se pokoušet ti vylíčit pocity tohoto srdce, ani majestátní krásu a slávu, která nás obklopovala při této příležitosti; ale budeš mi věřit, když řeknu, že země, ani lidé, s výmluvností získanou časem, nemohou započítí odívati řeč v tak zajímavém a vznešeném způsobu jako tato svatá bytost. Ne; ani nemá tato země moc dáti radost, udělití pokoj nebo pochopiti moudrost, která byla obsažena v každé větě, jak byly předávány mocí Svatého Ducha! Člověk může klamati svého bližního, klam může následovati klam a děti onoho zlovolného mohou míti moc přivéstí pošetilé a neučené vniveč, ale výmysl živí mnohé a ovoce falše nese ve svém proudu vrtkavého do hrobu; ale jeden dotek prstem jeho lásky, ano, jeden paprsek slávy z hořejšího světa, nebo jedno slovo z úst Spasitele, z lůna věčnosti, strhne to všechno do bezvýznamnosti a vymaže to na věky z mysli. Ujistění, že jsme byli v přítomnosti anděla, jistota, že jsme slyšeli hlas Ježíše a pravdu neposkvrněnou, jak proudí z čisté bytosti, diktovanou vůlí Boží, jsou pro mne nepopsatelné a já budu vždy hleděti na tento výraz Spasitelovy dobrotivosti s údivem a díkůvzdáním, dokud mi bude dovoleno zůstat; a v oněch příbytcích, kde dokonalost přebývá a kam hřích nikdy nepřichází, doufám, že budu uctívati v onen den, který nikdy neustane.“ – *Messenger and Advocate*, sv. 1 (říjen 1834), str. 14–16.

ČLÁNKY VÍRY

CÍRKVE JEŽÍŠE KRISTA SVATÝCH POSLEDNÍCH DNŮ

History of the Church, sv. 4, str. 535–541

VĚŘÍME v ^bBoha, Věčného Otce, a v Jeho ^cSyna, Ježíše Krista, a v ^dDucha Svatého.

2 Věříme, že lidé budou potrestáni za své ^vvlastní hříchy, a ne za ^bpřestupek Adamův.

3 Věříme, že skrze ^ausmíření Kristovo může být ^bspaseno veškeré lidstvo, skrze ^cposlušnost ^dzákonů a ^eobřadů evangelia.

4 Věříme, že prvními zásadami a ^aobřady evangelia jsou: za prvé ^bvíra v Pána Ježíše Krista; za druhé ^cpokání; za třetí ^dkřest ponořením na ^eodpuštění hříchů; za čtvrté vkládání ^frukou pro ^gdar Ducha Svatého.

5 Věříme, že muž musí být ^apovolán Bohem, skrze ^bproroc-

tví a skrze vkládání ^crukou těch, kteří mají ^dpravomoc, aby ^ekázal evangelium a vykonával jeho ^fobřady.

6 Věříme v tutěž ^aorganizaci, jež existovala v prvotní Církvi, totiž v ^bapoštoly, ^cproroky, ^dpastýře, učitele, ^eevangelisty a tak dále.

7 Věříme v ^adar ^bjazyků, ^cproroctví, ^dzjevení, ^evidění, ^fuzdravování, ^gvykládání jazyků a tak dále.

8 Věříme, že ^aBible je ^bslovo Boží, nakolik je přeložena ^csprávně; také věříme, že ^dKniha Mormonova je slovo Boží.

9 Věříme všemu, co Bůh ^azjevil, všemu, co nyní zjevuje, a věří-

1a PP Věřiti, víra.
b PP Bůh, Božstvo – Bůh Otec.
c PP Bůh, Božstvo – Bůh Syn; Ježíš Kristus.
d PP Bůh, Božstvo – Bůh Duch Svatý; Duch Svatý.
2a Deut. 24:16; Ezech. 18:19–20.
PP Počet vydati, zodpovědnost, zodpovědný; Svoboda jednání.
b PP Pád Adama a Evy.
3a PP Usmíření, usmířiti.
b Mos. 27:24–26; Mojž. 5:9.
PP Spasení.
c PP Poslouchati, poslušnost, poslušný.
d PP Zákon.
e PP Evangelium.

4a PP Obřady.
b PP Věřiti, víra.
c PP Pokání.
d PP Křest, křtítí.
e PP Odpuštění hříchů.
f PP Ruce, jejich vkládání.
g PP Dar Ducha Svatého.
5a PP Povolání, povolaný Bohem, povolati.
b PP Proroctví, prorokovati.
c PP Ruce, jejich vkládání.
d PP Kněžství; Pravomoc.
e PP Kázati.
f Alma 13:8–16.
6a PP Církev, znamení té pravé – Církevní organizace.
b PP Apoštol.

c PP Prorok.
d PP Biskup.
e PP Evangelista; Patriarcha, patriarchální.
7a PP Dary Ducha.
b PP Dar jazyků.
c PP Proroctví, prorokovati.
d PP Zjevení.
e PP Vidění.
f PP Uzdravování, uzdravovati.
g 1. Kor. 12:10; Morm. 9:7–8.
8a PP Bible.
b PP Slovo Boží.
c 1. Nefi 13:20–40; 14:20–26.
d PP Kniha Mormonova.
9a PP Zjevení.

me, že ještě ^bzjeví mnohé veliké a důležité věci týkající se království Božího.

10 Věříme v doslovné ^ashromáždění Izraele a ve znovuzřízení ^bdeseti kmenů; že ^cSion (Nový Jeruzalém) bude vybudován na americkém kontinentu; že Kristus bude ^dvládnouti osobně na zemi; a že země bude ^eobnovena a obdrží svou ^frajskou ^gslávu.

11 Domáháme se ^avýsady uctívati Všemohoucího Boha podle ^bpříkazů svého vlastního ^csvědomí a dopřáváme všem lidem stejnou výsadu, nechť ^ductívají jakkoli, kdekoli nebo cokoli si vyvolí.

12 Věříme, že máme býti podřízeni králům, presidentům, vládům a veřejným zástupcům, že máme býti poslušni ^azákona, že ho máme ctíti a podporovati.

13 Věříme, že máme býti ^ačestní, pravdiví, ^bcudní, dobrotiví, ctnostní a že máme ^cčiniti dobro všem lidem; vskutku, můžeme říci, že následujeme ^dnabádání Pavlovo – věříme všem věcem, ^edoufáme ve všechny věci, snášeli jsme mnohé věci a doufáme, že budeme schopni ^fsnést všechny věci. Je-li cokoli ^gctnostné, milé nebo dobropověstné nebo chvályhodné, o to usilujeme.

JOSEPH SMITH.

9b Amos 3:7;
NaS 121:26–33.
PP Písma – Příklad písem prorokován.
10a Iz. 49:20–22; 60:4;
1. Nefi 19:16–17.
PP Izrael – Shromáždění Izraele.
b PP Izrael – Deset ztracených kmenů Izraele.
c Eter 13:2–11;
NaS 45:66–67; 84:2–5;
Mojž. 7:18.

PP Nový Jeruzalém;
Sion.
d PP Milénium.
e PP Země – Očištění země.
f TJ. podmínky jako v zahradě Eden;
Iz. 11:6–9; 35:1–10;
51:1–3; 65:17–25;
Ezech. 36:35.
PP Ráj.
g PP Sláva.
11a NaS 134:1–11.
b PP Svoboda jednání.

c PP Svědomí.
d PP Uctívání, uctívati.
12a NaS 58:21–23.
PP Zákon.
13a PP Bezúhonnost;
Čestnost, čestný.
b PP Cudnost.
c PP Sloužití, služba.
d Filip. 4:8.
e PP Doufati, naděje.
f PP Vytrvati.
g PP Ctnost;
Umírněnost.

PRŮVODCE K PÍSMŮM

ÚVOD

ABECEDNÍ SEZNAM HESEL

VÝBĚR Z PŘEKLADU BIBLE OD JOSEPHA SMITHA

DĚJINY CÍRKVE-CHRONOLOGIE,
MAPY A FOTOGRAFIE

BIBLICKÉ MAPY A FOTOGRAFIE

ÚVOD

Přívodce k písmům popisuje vybrané nauky, zásady, postavy a místa nacházející se v Bibli svaté, Knize Mormonově, Nauce a smlouvách a Drahocenné perle. Ke každému námětu vám také uvádí hlavní odkazy na verše z písma pro studium. Tento průvodce vám může pomáhat při vašem individuálním i rodinném studiu písem. Může vám pomáhat zodpovědět otázky týkající se evangelia, studovat v písmech různé náměty, připravovat si proslovy a lekce a prohlubovat vaše poznání evangelia a svědectví o něm.

Průvodce má tři části: 1. Abecední seznam hesel, 2. Výběr z překladu Bible od Josepha Smitha (PJS) a 3. Dějiny Církve – chronologie, mapy a fotografie; Biblické mapy a fotografie.

1. *Abecední seznam hesel.* Tato část podává krátkou definici každého hesla a uvádí nejdůležitější odkazy na verše z písma vztahující se k tomuto heslu. Každému odkazu předchází krátký citát z písma nebo jeho obsah. Odkazy na verše z písma jsou uvedeny v následujícím pořadí: Starý zákon, Nový zákon, Kniha Mormonova, Nauka a smlouvy a Drahocenná perla.

2. *Výběr z překladu Bible od Josepha Smitha.* Pán poučil v roce 1830 proroka Josepha Smitha, aby započal práci na revidování neboli překladu Bible, verze krále Jakuba. Prorokovým cílem bylo znovuzřídit některé jasné a cenné pravdy, které se ztratily z původních textů Bible. Většinu práce dokončil do července 1833. Avšak i nadále, až do své smrti v roce 1844, prováděl během přípravy rukopisu pro tisk úpravy. I když celé dílo nebylo dokončeno ani nebylo oficiálně přijato Církví, překlad Josepha Smitha obsahuje mnohá objasnění významu písem a je cennou pomůckou pro porozumění Bibli. Některé z těch důležitějších změn jsou uvedeny v Průvodci k písmům. (Více informací najdete v průvodci pod heslem „Překlad Josepha Smitha“.)

Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů používá jako svůj oficiální anglický překlad Bible verzi krále Jakuba. Hrál klíčovou roli při znovuzřízení evangelia a i nadále má významný vliv na mnohé národy ve světě.

3. *Dějiny Církve – chronologie, mapy a fotografie a Biblické mapy a fotografie.* Se znalostí zeměpisu zemí, o kterých se hovoří v písmech, můžete událostem v písmech lépe porozumět. Průvodce obsahuje 6 map území důležitých z hlediska dějin Církve, 14 map biblických zemí a 1 mapu světa. Při hledání nějakého místa použijte místopisný rejstřík pro soubor map, o které se zajímáte. Rejstřík vás odkáže na příslušnou mapu a na souřadnice polohy na této mapě. 18 fotografií z dějin Církve a 32 biblických fotografií je také doplněno popisem, který vám pomůže lépe porozumět určitým událostem z písem.

Chronologie dějin Církve uvádí data důležitých událostí při znovuzřízení a růstu Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

K účinnější pomoci při vašem studiu písem průvodce obsahuje několik dalších užitečných pomůcek. Jestliže se například podíváte na heslo „Ježíš Kristus“, najdete v průvodci úplný seznam všech dalších hesel, které poskytují informace týkající se přímo Spasitele a jeho služby. Toto je jediné heslo v průvodci s tak rozsáhlým seznamem, který zdůrazňuje důležitost Krista pro celé lidstvo. Kromě toho pod heslem „Chronologie“ je uveden seznam událostí, které patřily k těm nejdůležitějším v biblických dobách a v dobách vztahujících se ke Knize Mormonově, a jejich přibližná data. Heslo „Evangelia“ zahrnuje svod evangelií. Tento svod porovnává Spasitelovo učení, které se nachází v Matoušovi, Markovi, Lukášovi a Janovi a ve zjevení posledních dnů.

Pro knihy písem jsou v průvodci použity následující zkratky:

Starý zákon

Genesis	Gen.
Exodus	Ex.
Leviticus	Lev.
Numeri	Num.
Deuteronomium	Deut.
Jozue	Jozue
Soudců	Soud.
Rut	Rut
1. Samuelova	1. Sam.
2. Samuelova	2. Sam.
1. Královská	1. Král.
2. Královská	2. Král.
1. Paralipomenon	1. Par.
2. Paralipomenon	2. Par.
Ezdráš	Ezdr.
Nehemiáš	Neh.
Ester	Est.
Job	Job
Žalmy	Žalmy
Příslví	Přísl.
Kazatel	Kaz.
Píseň Šalomounova	Píseň
Izaiáš	Iz.
Jeremiáš	Jer.
Pláč Jeremiášův	Pláč
Ezechiel	Ezech.
Daniel	Dan.
Ozeáš	Ozeáš
Joel	Joel
Amos	Amos
Abdiáš	Abd.
Jonáš	Jonáš
Micheáš	Mich.
Nahum	Nahum
Abakuk	Abak.
Sofoniáš	Sof.
Aggeus	Aggeus
Zachariáš	Zach.
Malachiáš	Mal.

Nový zákon

Matouš	Mat.
Marek	Marek
Lukáš	Lukáš
Jan	Jan
Skutkové apoštolů	Skut.
Římanům	Řím.
1. Korintským	1. Kor.
2. Korintským	2. Kor.

Galatským	Gal.
Efezským	Efez.
Filipenským	Filip.
Kolossenským	Kol.
1. Tessalonickým	1. Tes.
2. Tessalonickým	2. Tes.
1. Timoteovi	1. Tim.
2. Timoteovi	2. Tim.
Titovi	Tit.
Filemonovi	Filem.
Židům	Židům
Jakub	Jakub
1. Petrova	1. Petr.
2. Petrova	2. Petr.
1. Janova	1. Jan.
2. Janova	2. Jan.
3. Janova	3. Jan.
Judas	Judas
Zjevení	Zjev.

Kniha Mormonova

1. Nefi	1. Nefi
2. Nefi	2. Nefi
Jákob	Jákob
Enos	Enos
Jarom	Jarom
Oمني	Oمني
Slova Mormonova	Sl. Morm.
Mosiáš	Mos.
Alma	Alma
Helaman	Hel.
3. Nefi	3. Nefi
4. Nefi	4. Nefi
Mormon	Morm.
Eter	Eter
Moroni	Moroni

Nauka a smlouvy

Oficiální prohlášení-1	OP-1
Oficiální prohlášení-2	OP-2

Drahocenná perla

Mojžíš	Mojž.
Abraham	Abr.
Joseph Smith-Matouš	JS-M
Joseph Smith-Životopis	JS-Ž
Články víry	Čl. v.

Překlad Josepha Smitha

PJS

ABECEDNÍ SEZNAM HESEL

Jak ho používat. Průvodce k písmům je abecední seznam hesel týkajících se evangelia. Podává krátkou definici každého hesla a uvádí nejdůležitější odkazy na verše z písma vztahující se k tomuto heslu. Každému odkazu předchází krátký citát z písma nebo jeho obsah. Odkazy na verše z písma jsou uvedeny v následujícím pořadí: Starý zákon, Nový zákon, Kniha Mormonova, Nauka a smlouvy a Drahocenná perla. Následující schéma vysvětluje příklady hesel:

Hesla jsou vtištěna tučně a velkými písmeny.

KŘEST, KŘTÍTI. *Viz také* Duch Svatý; Křest malých dětí; Obřady; Znovuzrozen, zrozen z Boha

Někdy obsahují další hesla v průvodci informací, která se týká tématu, které studujete. Slova *viz také* vtištěná kurzívou vás odkáží k těmto příbuzným heslům.

Zde je stručná definice každého hesla.

Z řeckého slova znamenajícího „potopiti“ neboli „ponořiti“. Křest ponořením ve vodě tím, kdo má pravomoc, je úvodním obřadem evangelia a je nutný k tomu, aby se člověk stal členem Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Předchází mu víra v Ježíše Krista a pokání. Musí být následován přijetím daru Ducha Svatého, aby byl úplným (2. Nefi 31:13–14).

Některá hesla mají dílčí hesla. Ta jsou vtištěna kurzívou.

Křest ponořením: Když byl Ježíš pokřtěn, vystoupil ihned z vody, **Mat.** 3:16 (Marek 1:10). Jan křtil, protože tam bylo mnoho vody, **Jan** 3:23. Filip a kleštěnc sestoupili do vody, **Skut.** 8:38. Pohřbeni jsme s ním skrze křest, **Řím.** 6:4 (Kol. 2:12). Následujte Pána svého a Spasitele svého dolů do vody, **2. Nefi** 31:13. Alma, Helam a další byli pohřbeni do vody, **Mos.** 18:12–16. A pak je ponořte do vody, **3. Nefi** 11:25–26. Je vysvětlen správný způsob křtu, **NaS** 20:72–74. Byli pokřtěni podle způsobu jeho pohřbení, jsou pohřbeni do vody v jeho jménu, **NaS** 76:50–51. Adam byl položen pod vodu a byl vyneszen z vody, **Mojž.** 6:64. Křest je ponořením na odpuštění hříchů, **Čl. v.** 1:4.

Odkazy na verše z písma, které vám pomohou porozumět definici, jsou v závorce.

Příbuzné odkazy na verše z písma jsou uvedeny v závorce.

Před každým odkazem na verš z písma je krátký citát z tohoto verše nebo shrnutí tohoto verše.

Někdy informace o určitém tématu není uvedena pod heslem, které jste vyhledali. Slovo *viz* vtištěné kurzívou vás odkáže na heslo, kde se informace nachází.

STARÝ DNŮ. *Viz* Adam

ZTRACENÉ KNIHY PÍSMÁ. *Viz* Písma – Ztracená písma

Slovo *viz* (nebo *viz také*) vtištěné kurzívou, za kterým následuje tato pomlčka, vám říká, že informace se nachází v dílčím hesle („Ztracená písma“) hlavního hesla („Písma“).

ABAKUK

Starozákonní prorok v Judě, který mluvil o hříšnosti lidí možná během vlády Joachina (asi 600 let př. Kr.).

Kniha Abakukova: Kapitola 1 je rozhovorem mezi Pánem a jeho prorokem, podobně jako v Jeremiášovi 12 a NaS 121. Abakuk byl zarmoucen, protože se zdálo, že zlovolným se daří. V kapitole 2 Pán radil Abakukovi, aby byl trpělivým – spravedlný se musí učití žítí vírou. Kapitola 3 zaznamenává Abakukovu modlitbu, ve které uznává Boží spravedlnost.

ABDENÁGO. *Viz také Daniel*

Ve Starém zákoně byli Sidrach, Mizach a Abdenágo tři mladí Izraelité, kteří byli společně s Danielem uvedeni do paláce Nabuchodonozorova, krále babilonského. Hebrejské jméno Abdenága bylo Azariáš. Tito čtyři mladí muži odmítli poskvřniti se tím, že by požívali královský pokrm a víno (Dan. 1). Sidrach, Mizach a Abdenágo byli králem uvrženi do ohnivě pece, ale byli uchráněni Synem Božím (Dan. 3).

ABDIÁŠ

Starozákonní prorok, který předpověděl osud Edomu. Prorokoval asi během vlády Joramovy (848–844 př. Kr.) nebo během babilonského vpádu v roce 586 př. Kr.

Kniha Abdiášova: Kniha ve Starém zákoně. Má pouze jednu kapitolu. Abdiáš v ní psal o pádu Edomu a prorokoval, že se spasitelé postaví na horu Sion.

ABEL. *Viz také Adam; Kain*

Ve Starém zákoně syn Adama a Evy.

Přinesl Bohu lepší oběť nežli jeho bratr Kain, **Gen.** 4:4–5 (Židům 11:4; **Mojž.** 5:16–21). Kain ho zavraždil, **Gen.** 4:8 (**Mojž.** 5:32). Obdržel kněžství od Adama, **NaS** 84:16. Satan zosnoval s Kainem, že zavraždí Abela, **Mojž.** 5:28–31 (Hel. 6:27).

ABINADI. *Viz také Mučednictví, mučedník*

Nefitský prorok v Knize Mormonově.

Prorokoval, že Bůh potrestá lid zlovolného krále Noéma, pokud nebudou činiti pokání, **Mos.** 11:20–25. Byl uvězněn za to, že prorokoval zničení krále Noéma a jeho lidu, **Mos.** 12:1–17. Učil zlovolné kněze krále Noéma o zákonu Mojžíšovu a o Kristu, **Mos.** 12–16. Alma starší uvěřil a zapsal jeho slova, **Mos.** 17:2–4. Král Noé ho usmrtil upálením, **Mos.** 17:20.

ABRAHAM. *Viz také Abrahamova smlouva*

Syn Táre, narodil se v Uru Kaldejských (**Gen.** 11:26, 31; 17:5). Prorok Páně, s nímž Pán učinil věčné smlouvy, skrze něž jsou požehnány všechny národy země. Abraham se původně jmenoval Abram.

Přestěhoval se do Háran, kde Táre zemřel, **Gen.** 11:31–32 (Abr. 2:1–5). Byl povolán Bohem, aby putoval do Kanánu a aby obdržel božskou smlouvu, **Gen.** 12:1–8 (Abr. 2:4, 15–17). Putoval do Egypta, **Gen.** 12:9–20 (Abr. 2:21–25). Usadil se v Hebronu, **Gen.** 13:18. Zachránil Lota, **Gen.** 14:1–16. Setkal se s Melchisedechem, **Gen.** 14:18–20. Agar mu porodila syna Izmaela, **Gen.** 16:15–16. Jeho jméno bylo změněno na Abraham, **Gen.** 17:5. Pán řekl Abrahamovi a Sáře, že budou mítí syna, **Gen.** 17:15–22; 18:1–14. Sára mu porodila syna Izáka, **Gen.** 21:2–3. Bylo mu přikázáno obětovati Izáka, **Gen.** 22:1–18. Sára zemřela a byla pochována, **Gen.** 23:1–2, 19. Abraham zemřel a byl pochován, **Gen.** 25:8–10. Abrahamova ochota obětovati Izáka byla podobností Boha a jeho Jednorozeného Syna, **Jákob** 4:5. Platil Melchisedechovi desátky, **Alma** 13:15. Předvídal Kristův příchod a svědčil o něm, **Hel.** 8:16–17. Obdržel kněžství od Melchisedecha, **NaS** 84:14. Věrní se stávají semenem Abrahamovým, **NaS** 84:33–34 (Gal. 3:27–29). Obdržel všechny věci skrze zjevení, **NaS** 132:29. Obdržel své oslavení, **NaS** 132:29. Usiloval o požehnaní otců a o ustanovení ke kněžství,

Abr. 1:1–4. Byl pronásledován falešnými kněžskými kaldejskými, **Abr.** 1:5–15. Byl zachráněn Pánem, **Abr.** 1:16–20. Poučení o slunci, měsíci a hvězdách, **Abr.** 3:1–14. Poučení o předpozemském životě a o stvoření, **Abr.** 3:22–28.

Knihy Abrahamova: Dávné záznamy zapsané Abrahamem, které se v roce 1835 dostaly do vlastnictví Církve. Tyto záznamy a jisté mumie objevil v egyptských katakombách Antonio Lebolo, který je odkázal Michaelovi Chandlerovi. Chandler je v roce 1835 vystavoval ve Spojených státech. Jistí přátelé Josepha Smitha je od Chandlera koupili a dali je Prorokovi, jenž je přeložil. Některé z těchto záznamů se nyní nacházejí v Drahocenné perle.

Kapitola 1 zaznamenává Abrahamovy zážitky v Uru Kaldejských, kde se ho zlovolní kněží snažili obětovati. Kapitola 2 pojednává o jeho cestě do Kanánu. Ukázal se mu Pán a učinil s ním smlouvy. Kapitola 3 zaznamenává, že Abraham viděl vesmír a pochopil vztahy mezi nebeskými tělesy. Kapitoly 4–5 jsou další zprávou o stvoření.

Símě Abrahamovo: Lidé, kteří skrze poslušnost zákonů a obřadů evangelia Ježíše Krista obdrží zaslíbení a smlouvy učiněné Bohem Abrahamovi. Muži a ženy mohou obdržeti tato požehnání, jsou-li doslovně z rodu Abrahamova nebo jsou-li adoptováni do jeho rodiny přijetím evangelia a křtem (Gal. 3:26–29; 4:1–7; NaS 84:33–34; 103:17; 132:30–32; Abr. 2:9–11). Doslovní potomci Abrahamovi mohou ztratiti svá požehnání skrze neposlušnost (Řím. 4:13; 9:6–8).

ABRAHAMOVA SMLOUVA. *Viz také Abraham; Obřizka; Smlouva*

Abraham obdržel evangelium a byl vysvěcen k vyššímu kněžství (NaS 84:14; Abr. 2:11) a vstoupil do celestiálního manželství, což je smlouva oslavení (NaS 131:1–4; 132:19, 29). Abraham obdržel zaslíbení, že všechna požehnání těchto smluv budou nabídnuta jeho smrtelnému potomstvu (NaS 132:29–31; Abr. 2:6–11). Tyto

smlouvy a zaslíbení se společně nazývají Abrahamovou smlouvou. Znovuzřízením této smlouvy bylo znovuzřízení evangelia v posledních dnech, neboť skrze ně jsou všechny národy země požehnány (Gal. 3:8–9, 29; NaS 110:12; 124:58; Abr. 2:10–11).

ABRAM. *Viz Abraham*

ADAM. *Viz také Adam-ondi-ahman; Archanděl; Eden; Eva; Michal; Pád Adama a Evy*

První člověk stvořený na zemi.

Adam je otcem a patriarchou lidské rasy na zemi. Jeho přestupek v zahradě Eden (Gen. 3; NaS 29:40–42; Mojž. 4) způsobil, že „padl“ a stal se smrtelným, což byl krok nutný k tomu, aby lidstvo na této zemi činilo pokrok (2. Nefi 2:14–29; Alma 12:21–26). Adam a Eva mají tudíž býti ctěni za to, že umožnili náš věčný růst. Adam je Starý Dnů a je také znám jako Michal (Dan. 7; NaS 27:11; 107:53–54; 116; 138:38). Je archandělem a přijde opět na zem jako patriarcha lidské rodiny, aby připravoval druhý příchod Ježíše Krista (NaS 29:26).

Bůh stvořil člověka ke svému vlastnímu obrazu, **Gen.** 1:26–28 (Mojž. 2:26–28; Abr. 4:26–28). Bůh dal člověku nade vším panství a přikázal mu, aby se rozmnožoval a naplnil zemi, **Gen.** 1:28–31 (Mojž. 2:28–31; Abr. 4:28–31). Bůh umístil Adama a Evu do zahrady Eden a zakázal jim jísti ze stromu poznání dobrého a zlého, **Gen.** 2:7–9, 15–17 (Mojž. 3:7–9, 15–17; Abr. 5:7–13). Adam pojmenoval každé živé stvoření, **Gen.** 2:19–20 (Mojž. 3:19–20; Abr. 5:20–21). Adam a Eva byli oddáni Bohem, **Gen.** 2:18–25 (Mojž. 3:18–25; Abr. 5:14–21). Adam a Eva byli pokoušeni Satanem, pojedli ze zakázaného ovoce a byli vyvrženi ze zahrady Eden, **Gen.** 3 (Mojž. 4). Adamovi bylo 930 let, když zemřel, **Gen.** 5:5 (Mojž. 6:12). Adam byl prvním člověkem, **NaS** 84:16. Před smrtí svolal Adam své spravedlivé potomstvo do Adam-ondi-Ahman a požehnal jim, **NaS** 107:53–57. Adam přinášel oběti,

Mojž. 5:4–8. Adam byl pokřtěn, obdržel Ducha Svatého a byl vysvěcen ke kněžství, **Mojž.** 6:51–68.

ADAM-ONDI-AHMAN. *Viz také*
Adam

Místo, kde Adam poželhal své spravedlivé potomstvo tři roky předtím, než zemřel (NaS 107:53–56), a kam přijde před druhým příchodem (NaS 116).

ADOPCE. *Viz také* Abraham – Símě
Abrahamovo; Děti Kristovy;
Izrael; Synové a dcery Boží

Písma mluví o dvou druhích adopce.

1) Osoba, která není izraelského původu, se stává členem rodiny Abrahamovy a domu Izraele tím, že má víru v Ježíše Krista, činí pokání, je pokřtěna ponořením a přijme Ducha Svatého (2. Nefi 31:17–18; NaS 84:73–74; Abr. 2:6, 11).

2) Všichni, kteří obdrželi spásné obřady evangelia, se stávají syny a dcerami Ježíše Krista skrze vytrvalou poslušnost jeho přikázání (Řím. 8:15–17; Gal. 3:24–29; 4:5–7; Mos. 5:7–8).

AGAR. *Viz také* Abraham; Izmael,
syn Abrahamův

Ve Starém zákoně egyptská služebnice Sary. Stala se manželkou Abrahamovou a matkou Izmaelovou (Gen. 16:1–16; 25:12; NaS 132:34, 65). Pán zaslíbil Agar, že z jejího syna vzejde veliký národ (Gen. 21:9–21).

AGGEUS

Starozákonní prorok, který prorokoval v Jeruzalémě asi v roce 520 př. Kr., brzy poté, co se židovský lid vrátil ze svého vyhnanství v Babylonii (Ezdr. 5:1; 6:14). Mluvil o opětovém postavení Pánova chrámu v Jeruzalémě a káral lid, protože chrám nedokončili. Psal také o mileniálním chrámu a vládě Spasitele.

Kniha Aggeova: V kapitole 1 Pán káral lid za to, že žijí v dokončených domech, zatímco chrám zůstává nedostavěn. Kapitola 2 zaznamenává Aggeovo

proroctví, že Pán vnese do svého chrámu pokoj.

AGRIPPA. *Viz také* Pavel

V Novém zákoně syn Heródesa Agrippy I. a bratr Bernice a Druzilly. Byl králem v Chalkis v Libánském (Libanonském) pohoří. Naslouchal apoštolu Pavlovi a byl téměř nakloněn tomu, aby se stal křesťanem (Skut. 25–26; JS–Ž 1:24).

ACHAB. *Viz také* Jezábel

Ve Starém zákoně jeden z nejzvolnějších a nejmocnějších králů severního Izraele. Oženil se s Jezábél, sidonskou princeznou, skrze jejíž vliv bylo v Izraeli zavedeno uctívání Bála a Astarot (1. Král. 16:29–33; 2. Král. 3:2) a byl učiněn pokus zbavit se proroků a uctívání Jehovy (1. Král. 18:13).

Vládl dvacet dva let nad Izraelem v Samaří, **1. Král.** 16:29 (1. Král. 16–22). Činil v očích Páně více zla než všichni, kteří byli před ním, **1. Král.** 16:30. Byl zabit v bitvě, **1. Král.** 22:29–40.

ALFA I OMÉGA. *Viz také* Ježíš
Kristus

Alfa je první písmeno v řecké abecedě; Oméga je poslední. Jsou to také jména daná Ježíši Kristu a jsou používána jako symboly, aby ukázala, že Kristus je počátek i konec veškerého stvoření (Zjev. 1:8; NaS 19:1).

ALKOHOL. *Viz* Slovo moudrosti

ALMA STARŠÍ

Nefitský prorok v Knize Mormonově, jenž zorganizoval Církev ve dnech zlovolného krále Noéma.

Byl knězem zlovolného krále Noéma a potomkem Nefiovým, **Mos.** 17:1–2. Poté, co naslouchal Abinadimu a uvěřil mu, král ho vyvrhl. Uprchl, ukryl se a zapsal Abinadiova slova, **Mos.** 17:3–4. Činil pokání a učil slově Abinadiovým, **Mos.** 18:1. Křtil ve vodách Mormonu, **Mos.** 18:12–16. Zorganizoval Církev, **Mos.** 18:17–29. Přišel se svými

lidmi do Zarahemly, **Mos.** 24:25. Byla mu dána pravomoc nad Církví, **Mos.** 26:8. Soudil a vedl Církev, **Mos.** 26:34–39. Předal svému synovi úřad vysokého kněze, **Alma** 4:4 (**Mos.** 29:42; **Alma** 5:3).

ALMA, SYN ALMŮV. *Viz také*

Alma starší; Amulek; Mosiáš, jeho synové

V Knize Mormonově první hlavní soudce a prorok v nefitském národě. V mládí se snažil zničit Církev (**Mos.** 27:8–10). Ukázal se mu však anděl a byl obrácen k evangeliu (**Mos.** 27:8–24; **Alma** 36:6–27). Později se vzdal svého postavení hlavního soudce, aby učil lid (**Alma** 4:11–20).

Kniha Almova: Samostatná kniha v Knize Mormonově, obsahující zkrácení záznamů proroka Almy, syna Almova, a jeho syna Helamana. Události zachycené v knize pokrývají období přibližně od roku 91 do roku 52 př. Kr. Kniha obsahuje 63 kapitol. Kapitoly 1–4 popisují vzpouru následovníků Nehorových a Amliciových proti Nefitům. Následné války patřily k těm nejničivějším válkám, které až do té doby v nefitských dějinách byly. Kapitoly 5–16 obsahují zprávu o prvních Almových misionářských cestách, včetně jeho kázání o Dobrém Pastýři (**Alma** 5) a jeho kázání s Amulekem ve městě Ammonia. Kapitoly 17–27 obsahují záznam o synech Mosiášových a jejich službě mezi Lamanity. Kapitoly 28–44 obsahují některá z nejdůležitějších Almových kázání. V kapitole 32 Alma přirovnal slovo k seménku; v kapitole 36 vyprávěl svému synu Helamanovi příběh o svém obrácení. Kapitoly 39–42 zaznamenávají Almovy rady jeho synu Koriantonovi, který se dopustil morálního přestupku; toto důležité kázání vysvětluje spravedlnost, milosrdenství, vzkříšení a usmíření. Kapitoly 45–63 popisují nefitské války onoho časového období a stěhování pod vedením Hagota. Takoví velcí vůdcové jako velitel Moroni, Teankum a Lehi pomohli zachovat Nefity skrze své odvážné a včasné činy.

ALMUŽNA, DÁVÁNÍ ALMUŽNY.

Viz také Blaho a sociální péče; Chudí; Oběť; Postiti se, půst

Oběti pro pomoc chudým.

Nedávejte almužny před lidmi, **Mat.** 6:1–4 (3. Nefi 13:1–4). Tato chudá vdo-va více uvrhla, než oni všichni, **Marek** 12:41–44. Požehnanější je dávatí než přijímati, **Skut.** 20:33–35. Chtěl bych, abyste udíleli ze jmění svého chudým, **Mos.** 4:26. Lid Církve má udíletí ze jmění svého, každý podle toho, co má, **Mos.** 18:27.

ALŽBĚTA. *Viz také* Jan Křtitel

V Novém zákoně manželka Zachariáše, matka Jana Křtitele a příbuzná Marie (**Lukáš** 1:5–60).

AMALECHITŠTÍ

Arabský kmen, který žil na poušti Fáran mezi Arabou a Středozemním mořem. Od dob Mojžíšových (**Ex.** 17:8) až k Saulovi a Davidovi (1. **Sam.** 15; 27:8; 30; 2. **Sam.** 8:11–12) neustále válčili s Hebrejci.

AMALEKITĚ

Skupina nefitských odpadlíků, kteří vedli Lamanity, aby bojovali proti Nefitům (**Alma** 21–24, 43).

AMALIKIÁŠ

V Knize Mormonově nefitský zrádce, který získal moc mezi Lamanity a vedl je proti Nefitům (**Alma** 46–51).

AMEN. *Viz také* Modlitba

Znamená „kěž je tomu tak“ nebo „tak tomu jest“. *Amen* se říká, aby se dalo najevo nadšené nebo vážné přijetí a souhlas (**Deut.** 27:14–26) nebo pravdivost (1. **Král.** 1:36). Dnes na konci modliteb, svědectví a proslovů říkají ti, kteří slyšeli modlitbu nebo poselství, slyšitelné *amen*, aby projevili souhlas a přijetí.

Ve starozákonní době musela osoba říci *amen*, když činila přísahu (1. **Par.** 16:7, 35–36; **Neh.** 5:13; 8:2–6). Kristus je nazýván „Amen, svědek ten věrný a

pravý“ (Zjev. 3:14). *Amen* také sloužilo jako znamení smlouvy ve Škole proroků (NaS 88:133–135).

AMLICI, AMLICITĚ

Muž v Knize Mormonově, jenž vedl skupinu Nefitů, kteří si během vlády soudců přáli krále. Tito Nefité, nazývaní Amlicité, se otevřeně vzbouřili proti Bohu, za což byli prokleti (Alma 2–3).

AMMON, POTOMEK

ZARAHEMPLŮV. *Viz také* Limhi

V Knize Mormonově silný a mocný muž, který vedl výpravu ze Zarahemly do země Lehi-Nefi (Mos. 7:1–16). Byly mu ukázány dávné záznamy a vysvětlil, kdo je to vidoucí (Mos. 8:5–18). Později pomohl vysvobodit krále Limhiho a jeho lid od Lamanitů a přivedl je zpět do Zarahemly (Mos. 22).

AMMON, SYN MOSIÁŠŮV.

také Anti-Nefi-Lehité; Mosiáš, jeho synové; Mosiáš, syn Beniaminův

V Knize Mormonově syn krále Mosiáše. Ammon sloužil jako misionář, jehož píle a úsilí pomohlo obrátit mnoho duší ke Kristu.

Byl nevěřícím, který usiloval o zničení Církve, **Mos.** 27:8–10, 34. Jemu a jeho společníkům se ukázal anděl, **Mos.** 27:11. Činil pokání a začal kázat slovo Boží, **Mos.** 27:32–28:8. Odmítl, aby byl jmenován králem, a namísto toho šel do země Lamanitů kázat slovo Boží, **Alma** 17:6–9. Postil se a modlil se o vedení, **Alma** 17:8–11. Byl svázán a odveden ke králi Lamonimu, **Alma** 17:20–21. Zachránil Lamoniova stáda, **Alma** 17:26–39. Kázal Lamonimu, **Alma** 18:1–19:13. Děkoval Bohu a byl přemožen radostí, **Alma** 19:14. Jeho obrácení nikdy neodpadli, **Alma** 23:6. Radoval se z toho, že byl nástrojem v ruce Božích, aby přivedl tisíce k pravdě, **Alma** 26:1–8 (**Alma** 26:1–37). Vyvedl lid Anti-Nefi-Lehitů do bezpečí, **Alma** 27. Měl velikou radost ze setkání se svými bratřími, **Alma** 27:16–18.

AMOS

Starozákonní prorok, který prorokoval přibližně od roku 792 do roku 740 př. Kr. za dnů Uziáše, krále judského, a Jeroboáma, krále izraelského.

Kniha Amosova: Kniha ve Starém zákoně. Mnoho Amosových proctví varuje Izrael a jeho sousední národy, aby se navrátily k spravedlivosti.

Kapitoly 1–5 volají Izrael a jeho sousední národy k pokání. Kapitola 3 vysvětluje, že Pán zjevuje svá tajemství prorokům a že Izrael bude kvůli přestoupení zničen protivníkem. Kapitoly 6–8 prorokují pád Izraele mnoho let před assyrským vpádem. Kapitola 9 prorokuje, že Izrael bude navrácen do své vlastní země.

AMULEK. *Viz také* Alma, syn Almův

V Knize Mormonově misionářský společník Almy, syna Almova.

Navštívil ho anděl, **Alma** 8:20; 10:7. Přijal Almu do svého domu, **Alma** 8:21–27. Kázal s mocí lidem v Ammonia, **Alma** 8:29–32; 10:1–11. Byl potomkem Nefiovým, Lehiovým a Manassesovým, **Alma** 10:2–3. Svědčil o pravdě, **Alma** 10:4–11. Volal lid k pokání a byl zavržen, **Alma** 10:12–32. Přel se se Zezromem, **Alma** 11:20–40. Učil o vzkříšení, soudu a znovuzřízení, **Alma** 11:41–45. Chtěl zastavit mučednictví věřících, **Alma** 14:9–10. Byl s Almou uvězněn, **Alma** 14:14–23. Škrze víru se uvolnil z vězeňských pout, **Alma** 14:24–29. Svědčil o usmíření, milosrdenství a spravedlnosti, **Alma** 34:8–16. Učil o modlitbě, **Alma** 34:17–28. Povzbuzoval lidi, aby neodkládali pokání, **Alma** 34:30–41. Víra Almova a Amulekova způsobila, že se zdi vězení zřítily, **Eter** 12:13.

ANANIÁŠ Z DAMAŠKU. *Viz také* Pavel

Křesťanský učedník v Damašku, který pokřtil Pavla, (Skut. 9:10–18; 22:12).

ANANIÁŠ Z JERUZALÉMA

V Novém zákoně on a jeho manželka Zafira lhali Pánu tím, že si ponechali část peněz, které zasvětili Pánu. Když byli Petrem konfrontováni, oba padli k zemi a zemřeli (Skut. 5:1–11).

ANDĚLÉ

V nebi jsou dva druhy bytostí, které se nazývají andělé: ti, kteří jsou duchové, a ti, kteří mají těla z masa a kostí. Andělé, kteří jsou duchové, ještě neobdrželi tělo z masa a kostí, nebo to jsou duchové, kteří kdysi měli smrtelné tělo a očekávají vzkříšení. Andělé, kteří mají tělo z masa a kostí, byli buď vzkříšení z mrtvých, nebo byli přeneseni.

V písmu je mnoho odkazů na práci andělů. Andělé někdy mluví hlasem hromu, když předávají Boží poselství (Mos. 27:11–16). Spravedliví smrtelní lidé mohou být také nazýváni anděly (PJS, Gen. 19:15). Někteří andělé slouží u trůnu Božího v nebi (Alma 36:22).

Písma také mluví o ďábových andělech. To jsou ti duchové, kteří následovali Lucifera a byli v předsmrtelném životě vyvrženi z Boží přítomnosti a svrženi na zem (Zjev. 12:1–9; 2. Nefi 9:9, 16; NaS 29:36–37).

Jákob viděl anděly Boží vystupující a sestupující, **Gen.** 28:12. Andělé Boží se potkali s Jákobem, **Gen.** 32:1–2. Gedeon viděl tvář v tvář anděla Páně, **Soud.** 6:22. Anděl vztáhl ruku svou na Jeruzalém, aby ho ničil, **2. Sam.** 24:16. Anděl se dotkl Eliáše a řekl mu: Vstaň a pojez, **1. Král.** 19:5–7. Daniel viděl ve vidění anděla Gabriela, **Dan.** 8:15–16. Anděl Michal pomáhal Danielovi, **Dan.** 10:13. Anděl Gabriel byl poslán od Boha, **Lukáš** 1:19, 26–27. Ďáblovi andělé budou ponecháni v řetězech do soudu, **Judas** 1:6 (2. Petr. 2:4). Lidé viděli anděly sestupující s nebe, **3. Nefi** 17:24. Moroni psal o službě andělů, **Moroni** 7:25–32. Aronovo kněžství drží klíče služby andělů, **NaS** 13. Moroni, Jan Křtitel, Petr, Jakub, Jan, Mojžíš, Eliáš a Elias, ti všichni sloužili Josephu Smithovi jako andělé, **NaS**

27:5–12. Nejste nyní schopni snést službu andělů, **NaS** 67:13. Michal, archanděl, je Adam, **NaS** 107:54. Andělé jsou vzkříšenými bytostmi, majícími tělo z masa a kostí, **NaS** 129. Nejsou žádní andělé, již slouží této zemi, kromě těch, kteří k ní náležejí, **NaS** 130:5. Lidé, kteří nejsou poslušni Božího zákona věčného manželství, se ani nežení, ani nejsou vydávány do manželství; ale jsou určeni jako andělé v nebi, **NaS** 132:16–17.

ANNA, MATKA SAMUELOVA.

Viz také Samuel, starozákonní prorok

Matka Samuela, starozákonního proroka. Pán dal Anně Samuela v odpověď na její modlitby (1. Sam. 1:11, 20–28). Anna zasvětila Samuela Pánu. Její píseň díkyvdání může být přirovnána k písni Marie, matky Ježíšovy (1. Sam. 2:1–10; Lukáš 1:46–55).

ANNA, PROROKYNĚ

V Novém zákoně prorokyně z kmene Asserova. V době Ježíšova narození byla starší vdovou. Viděla novorozeně Ježíše při jeho představení v chrámu a poznala v něm Vykupitele (Lukáš 2:36–38).

ANNÁŠ. *Viz také* Kaifáš

V Novém zákoně velmi vlivný muž v sanhedrinu. Když byl Ježíš uvězněn, byl přiveden nejprve k němu (Jan 18:13); měl také vedoucí roli při soudu s apoštoly (Skut. 4:3–6).

ANTI-NEFI-LEHITÉ. *Viz také*

Ammon, syn Mosiášův;
Helaman, jeho synové; Mosiáš,
jeho synové

V Knize Mormonově jméno, které bylo dáno Lamanitům, kteří byli obráceni syny Mosiášovými. Po svém obrácení byli tito lidé, kteří se také nazývali lid Ammonův, po celý svůj život věrnými (Alma 23:4–7, 16–17; 27:20–27).

Vzali na sebe jméno Anti-Nefi-Lehité, **Alma** 23:16–17; 24:1. Odmítli prolévat

kev a zakopali své zbraně, **Alma** 24:6–19. Jejich synové se připravovali na válku a zvolili si Helamana jako svého vůdce, **Alma** 53:16–19; 56–58 (tito synové byli také známi jako 2000 mladých válečníků).

ANTIKRIST. *Viz také* Ďábel

Kdokoli nebo cokoli, co napodobuje pravý plán spasení a co otevřeně nebo skrytě odporuje Kristovi. Jan Zjevovatel popsal antikrista jako podvodníka (1. Jan. 2:18–22; 4:3–6; 2. Jan. 1:7). Velikým antikristem je Lucifer, ale on má mnoho pomocníků, jak duchovních bytostí, tak smrtelníků.

Syn zatracení odporuje všemu, co se nazývá Bůh, a povyšuje se nad to, **2. Tes.** 2:1–12. Oklamává ty, kteří přebývají na zemi, prostřednictvím zázraků, **Zjev.** 13:13–17. Šerem zapřel Krista a oklamal mnohé, **Jákob** 7:1–23. Nehor učil falešným naukám, založil církev a zavedl kněžskou Istivost, **Alma** 1:2–16. Korihor se vysmíval Kristovi, usmířeni a duchu proroctví, **Alma** 30:6–60.

APOKALYPSA. *Viz také* Zjevení

Janovo

Knihy Zjevení, poslední kniha v Novém zákoně; může také znamenati jakékoli pozoruhodné zjevení; z řeckého slova znamenajícího „zjevený“ nebo „odkrytý“.

APOKRYFY. *Viz také* Bible; Písma

Posvátné knihy židovského lidu, které nebyly začleněny do židovské Bible, ale jsou ponechány v Biblich některých křesťanských církví. Tyto knihy jsou často cenné pro napojení Starého a Nového zákona a jsou pokládány v Církvi za užitečnou četbu.

Apokryfy jsou většinou přeloženy správně, ale s nesprávnými doplňky, **NaS** 91:1–3. Apokryfy mohou prospěti těm, kteří jsou osvíceni Duchem, **NaS** 91:4–6.

APOŠTOL. *Viz také* Učedník; Zjevení

V řečtině *apostol* znamená „vyslaný“. Je to titul, jenž Ježíš dal Dvanácti, které

vyvolil a vysvětil, aby byli jeho nejbližšími učedníky a pomocníky během jeho služby na zemi (Lukáš 6:13; Jan 15:16). Vyslal je, aby ho zastupovali a aby sloužili za něj po jeho vystoupení do nebe. V dávných dobách, stejně jako v Kvoru dvanácti apoštolů ve znovuzřízené Církvi dnes, je apoštol zvláštní svědek o Ježíši Kristu v celém světě, aby svědčil o jeho božskosti a o jeho vzkříšení z mrtvých (Skut. 1:22; NaS 107:23).

Kristova církev je zbudována na základě apoštolů a proroků, **Efez.** 2:20; 4:11. Lehi a Nefi viděli dvanáct apoštolů, kteří následovali Ježíše, **1. Nefi** 1:10; 11:34. Apoštolové mají souditi dům Izraele, **Morm.** 3:18. Ti, kteří ne dbají slov proroků a apoštolů, budou odříznuti, **NaS** 1:14 (3. Nefi 12:1). Povolávání a poslání Dvanácti bylo zjeveno, **NaS** 18:26–36. Joseph Smith byl vysvěcen apoštolem, **NaS** 20:2; 21:1. Apoštolové jsou zvláštními svědky Kristova jména a nesou klíče této služby, **NaS** 27:12 (NaS 112:30–32). Dvanáct apoštolů tvoří kvorum rovné v pravomoci Prvnímu předsednictvu, **NaS** 107:23–24. Dvanáct je Cestující předsedající vysokou radou, **NaS** 107:33. Apoštolové drží klíče misijnářské práce, **NaS** 107:35. Jsou popsány některé povinnosti apoštolů, **NaS** 107:58. Pravím všem Dvanácti: následujte mne a paste ovce mé, **NaS** 112:14–15. Věříme v apoštolů, **Čl. v.** 1:6.

Výběr apoštolů: Apoštolové jsou vyvoleni Pánem (Jan 6:70; 15:16).

Ježíš ze svých učedníků vyvolil dvanáct apoštolů, **Lukáš** 6:13–16. Matěj byl vyvolen, aby byl apoštolem, **Skut.** 1:21–26. Oliveru Cowderymu a Davidu Whitmerovi bylo přikázáno, aby vyhledali Dvanáct, **NaS** 18:37–39.

ARCHANDĚL. *Viz také* Adam; Michal

Michal neboli Adam je archandělem neboli hlavním andělem.

Pán bude sestupovati s nebe s jásáním, s hlasem archanděla, **1. Tes.** 4:16. Michal

je archanděl, **Judas** 1:9 (NaS 29:26; 88:112; 128:20–21).

ARMAGEDDON. *Viz také* Druhý příchod Ježíše Krista; Gog; Magog

Jméno *Armageddon* je odvozeno z hebrejského *Har Megiddon*, což znamená „hora Mageddo“. Údolí Mageddo je v západní části pláně Esdraelon, osmdesát kilometrů severně od Jeruzaléma, a ve starozákonní době bylo místem několika rozhodujících bitev. Veliký a závěrečný konflikt, který nastane v blízkosti doby druhého příchodu Páně, se nazývá bitva u Armageddonu, protože započne v téže lokalitě. (Viz Ezech. 39:11; Zach. 12–14, zejména 12:11; Zjev. 16:14–21.)

ARON, BRATR MOJŽÍŠŮV. *Viz také* Aronovo kněžství; Mojžíš

Ve Starém zákoně syn Amramův a Jochebedin z kmene Lévíova (Ex. 6:16–20); starší bratr Mojžíše (Ex. 7:7).

Byl určen Pánem, aby pomáhal Mojžíšovi vyvésti děti Izraele z Egypta a aby byl jeho mluvčím, Ex. 4:10–16, 27–31; 5:1–12:51. Mojžíš obdržel na hoře Sinai pokyny ohledně ustanovení Arona a jeho čtyř synů k Aronovu kněžství, Ex. 28:1–4. Na žádost lidí učinil zlaté tele, Ex. 32:1–6, 21, 24, 35. Zemřel na hoře Hor ve věku 123 let, **Num.** 20:22–29 (Num. 33:38 – 39). Pán stvrdil kněžství také Aronovi a jeho semeni, **NaS** 84:18, 26–27, 30. Ti, kteří zvelebují kněžská povolání, stávají se syny Mojžíšovými a Aronovými, **NaS** 84:33–34. Pán ospravedlní spravedlivé činy těch, kteří jsou povoláni Otcem, jako byl Aron, **NaS** 132:59.

ARON, SYN MOSIÁŠŮV. *Viz také* Mosiáš, jeho synové; Mosiáš, syn Beniaminův

V Knize Mormonově syn krále Mosiáše. Aron sloužil jako misionář a jeho pilná práce pomohla obrátit mnoho duší ke Kristu.

Byl nevěřícím, který usiloval o zničení Církve, **Mos.** 27:8–10, 34. Jemu a jeho

společníkům se ukázal anděl, **Mos.** 27:11. Činil pokání a začal kázati slovo Boží, **Mos.** 27:32–28:8. Odmítl, aby byl jmenován králem, a namísto toho šel do země Lamanitů kázati slovo Boží, **Alma** 17:6–9. Postil se a modlil se o vedení, **Alma** 17:8–11. Učil otce krále Lamonihovi, **Alma** 22:1–26. Šel, aby kázal Zoramitům, **Alma** 31:6–7.

ARONOVO KNĚŽSTVÍ. *Viz také* Aron, bratr Mojžíšův; Kněžství; Zákon Mojžíšův

Menší kněžství (Židům 7:11–12; NaS 107:13–14). Jeho úřady jsou biskup, kněz, učitel a jáhen (NaS 84:30; 107:10, 14–15, 87–88). Za stara, pod zákonem Mojžíšovým, byli vysocí kněží, kněží a Levíté. Aronovo kněžství bylo zjeveno Mojžíšovi, protože dávní Izraelité se vzbouřili proti Bohu. Odmítlí býti posvěceni a přijmouti Melchisedechovo kněžství a jeho obřady (NaS 84:23–25). Aronovo kněžství vykonává časné a vnější obřady zákona a evangelia (1. Par. 23:27–32; NaS 84:26–27; 107:20). Drží klíče služby andělů, evangelia pokání a křtu (NaS 13). Aronovo kněžství bylo znovuzřízeno na zemi v této dispensaci 15. května 1829. Jan Křtitel ho předal Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu na březích řeky Susquehanna u Harmony ve státě Pensylvánie (NaS 13; JS–Ž 1:68–73).

A bude mít smlouvu kněžství věčného, **Num.** 25:13. Pán přečistí syny Lévíovy a očistí je, **Mal.** 3:3 (3. Nefi 24:3). Nikdo si té cti nebere sám, **Židům** 5:4. Dokonalost nepřichází skrze Levítské kněžství, **Židům** 7:11. Toto kněžství již nebude nikdy vzato ze země, až i synové Lévíovi budou obětovati obět, **NaS** 13:1. Joseph Smith a Oliver Cowdery byli vysvěceni k Aronovu kněžství, **NaS** 27:8. Menší kněžství drží klíče služby andělů, **NaS** 84:26 (NaS 13:1). Jsou dvě kněžství, totiž Melchisedechovo a Aronovo, **NaS** 107:1. Druhé kněžství se nazývá kněžství Aronovo, **NaS** 107:13.

ASSER. *Viz také* Izrael; Jákob, syn Izákův

Ve Starém zákoně syn Jákobův a Zelfin, služebné Líi (Gen. 30:12–13).

Kmen Asserův: Jákob požehnal Asserovi (Gen. 49:20) a Mojíš požehnal potomkům Asserovým (Deut. 33:1, 24–29). Tito potomci byli nazváni mocnými udatnými muži (1. Par. 7:40).

ASSYRIE

Starověká říše, která se svým soupeřem Babylonem vládla mnoha starým státům Sýrie a Palestiny po většinu starozákonní doby. I když Assyřané měli hlavní moc od poloviny 12. století př. Kr. až do konce 7. století př. Kr., nikdy nebyli schopni vybudovati stabilní politické uspořádání. Vládli prostřednictvím teroru a drtili své nepřátele ohněm a mečem nebo je oslabovali tím, že deportovali velikou část populace do jiných částí říše. Jejich poddaní nikdy nepřestali býti jejich nepřáteli a celý běh dějin říše se vyznačoval neustávajícími vzpourami. (Viz 2. Král. 18–19; 2. Par. 32; Iz. 7:17–20; 10; 19; 37.)

AZA

Ve Starém zákoně třetí král judský. Písma zaznamenávají, že jeho srdce bylo dokonalé při Pánu po všechny dny jeho (1. Král. 15:14). Během své vlády učinil z vojska účinnou sílu, svrhl etiopské jho, odstranil falešné modly a vyzval lid, aby učinil smlouvu, že budou vyhledávatí Jehovu (1. Král. 15–16; 2. Par. 14–16). Avšak když mu onemocněly nohy, nehledal Pánovu pomoc a zemřel (1. Král. 15:23–24; 2. Par. 16:12–13).

BÁBEL, BABYLON. *Viz také* Nabuchodonozor; Svět

Hlavní město Babylonie.

Bábel byl založen Nimrodem a byl jedním z nejstarších měst v Mezopotámii neboli v Sinear (Gen. 10:8–10). V době, kdy lidé stavěli babylonskou věž, Pán zmátl jazyky (Gen. 11:1–9; Eter 1:3–5, 33–35). Babylon se později stal Nabuchodonozorovým hlavním

městem. Postavil obrovské město, jehož rozvaliny dosud přetrvávají. Babylon se stal velice zlovolným městem a od té doby symbolizuje zlovolnost světa.

Utecte z prostředku Babylona, **Jer.** 51:6. Babylon bude zbudován a padne, **Zjev.** 17–18. Babylon bude zničen, **2. Nefi** 25:15. Babylon padne, **NaS** 1:16. Neušetřím nikoho, kdo zůstává v Babyloně, **NaS** 64:24. Vyjděte z Babylona, **NaS** 133:5, 7, 14.

BÁL. *Viz také* Modlářství

Mužský bůh slunce uctíváný hlavně ve Foinikii (1. Král. 16:31), ale také uctíváný různými způsoby na různých místech: Moábity jako Belfegor (Num. 25:1–3), v Sicheu jako Bál Berit (Soud. 8:33; 9:4), v Akaron jako Belzebub (2. Král. 1:2). Bál může být tentýž jako Běl v Babylonu a Zeus v Řecku. Slovo *Bál* vyjadřuje vztah mezi pánem a jeho otrokem. Obvyklým symbolem Bála byl býk. Astarot byla bohyně uctíváná zpravidla společně s Bálem.

K *Bálovi* bylo někdy připojováno další jméno nebo slovo, aby se označilo spojení s Bálem, například jméno místa, kde byl uctíván, nebo jméno osoby s vlastnostmi podobajícími se Bálovým. Později, protože jméno *Bál* počalo míti velmi špatné významy, nahradilo ho v těchto spojených jménech slovo *Bozet*. *Bozet* znamená „hanba“.

BALÁM

Prorok ve Starém zákoně, který chtěl za peníze proklítí Izrael. Pán mu přikázal, aby Izrael neproklínal (Num. 22–24).

Balámova oslice odmítla jíti dál, protože jí stál v cestě anděl, **Num.** 22:22–35.

BALSAZAR. *Viz také* Bábel, Babylon

Ve Starém zákoně poslední babylonský král, který vládl předtím, než Cýrus dobyl Babylon; syn a následník Nabuchodonozora (Dan. 5:1–2).

BALZÁM Z GALÁD

Aromatická pryskyřice nebo koření používané pro hojení ran (Gen. 43:11; Jer. 8:22; 46:11; 51:8). Keř vytvářející

pryskyřici, ze které se balzám připravoval, rostl ve starozákonní době v Galád tak hojně, že tento balzám se stal známým jako „balzám z Galád“ (Gen. 37:25; Ezech. 27:17).

BARABÁŠ

Jméno muže, který byl propuštěn místo Ježíše v době ukřižování. Barabáš byl buřič, vražedník a lupič (Mat. 27:16–26; Marek 15:6–15; Lukáš 23:18–25; Jan 18:40).

BARNABÁŠ

Jméno dané Jozefovi (také zvaný Jozes), Levítovi z Cypru, který prodal svou půdu a dal výtěžek apoštolům (Skut. 4:36–37). I když nepatřil k původním dvanácti apoštolům, stal se apoštolem (Skut. 14:4, 14) a sloužil na několika misionářských cestách (Skut. 11:22–30; 12:25; 13–15; 1. Kor. 9:6; Gal. 2:1, 9; Kol. 4:10).

BARTOLOMĚJ. Viz také Natanael

V Novém zákoně jeden z původních dvanácti apoštolů Ježíše Krista (Mat. 10:2–4).

BÁTI SE, BÁZEŇ, STRACH. Viz také Odvaha, odvážný; Úcta; Věřiti, víra

Bázeň může mít dva významy: 1) báti se Boha znamená cítiti úctu a respekt před ním a poslouchati jeho příkázání; 2) báti se člověka, smrtelných nebezpečí, bolesti a zla znamená mít obavy z těchto věcí a děsiti se jich. *Strach* se používá pouze ve významu 2).

Bázeň Boží: Zajisté není bázně Boží na tomto místě, **Gen.** 20:11. Pána Boha svého báti se budeš, **Deut.** 6:13 (Jozue 24:14; 1. Sam. 12:24). Služte Pánu s bázní, **Žalmy** 2:11. Počátek moudrosti je bázeň Páně, **Žalmy** 111:10. Boj se Pána a odstup od zlého, **Přísł.** 3:7. Dobře bude s těmi, kteří se bojí Boha, **Kaz.** 8:12. Pracujte na svém vlastním spasení s bázní a třesením, **Filip.** 2:12. Bojte se Boha a vzdejte mu slávu, **Zjev.** 14:7 (NaS 88:104). Proroci neustále podněcovali lid, aby jej udržovali

v bázni Páně, **Enos** 1:23. Alma a synové Mosiášovi padli k zemi, neboť na ně přišla bázeň Páně, **Alma** 36:7. Pracujte na spasení svém s bázní a třesením, **Morm.** 9:27. Ty, kteří se mne nebojí, rozruším, a způsobím, aby se třáslí, **NaS** 10:56. Ten, kdo se mne bojí, bude vyhlížeti znamení příchodu Syna Muže, **NaS** 45:39.

Strach z člověka: Neboj se, neboť s tebou já jsem, **Gen.** 26:24 (Iz. 41:10). Pán je s námi: nebojte se jich, **Num.** 14:9. Neboj se, neboť těch, kteří jsou s námi, je více, **2. Král.** 6:16. Nebudu se báti toho, co tělo může učiniti, **Žalmy** 56:5. Nebojte se potupy od lidí, **Iz.** 51:7 (2. Nefi 8:7). Nedal nám Bůh ducha bázně, **2. Tim.** 1:7. Láska dokonalá vyhání bázeň, **1. Jan.** 4:18 (Moroni 8:16). Synové Helamanovi se nebáli smrti, **Alma** 56:46–48. Strach ze smrti naplňuje hruď zlovolných, **Morm.** 6:7. Neboj se toho, co může učiniti člověk, **Moroni** 8:16. Neměl ses báti člověka více nežli Boha, **NaS** 3:7 (NaS 30:1, 11; 122:9). Nebojte se činiti dobro, **NaS** 6:33. Každý, kdo patří k mé církvi, se nemusí báti, **NaS** 10:55. Jste-li připraveni, nebudete se báti, **NaS** 38:30. Zbavte se strachu, **NaS** 67:10. Buďte dobrě myslí a nebojte se, neboť já, Pán, jsem s vámi, **NaS** 68:6. Neboj se svých nepřátel, **NaS** 136:17.

BÁZEŇ. Viz Báti se, bázeň, strach

BDÍTI, STRÁŽNÍ. Viz také Varování, varovati

Býti ostražitým, míti se na pozoru. Osoba, která je bdělá a poslušná, je připravena. Strážní jsou vedoucí, kteří jsou povoláni Pánovými zástupci, aby měli určité zodpovědnosti za blaho druhých. Ti, kteří jsou povoláni jako vedoucí, mají zvláštní zodpovědnost, aby také byli strážnými pro zbytek světa.

Učinil jsem tě strážným, **Ezech.** 3:17–21. Strážný, který pozdvihuje varující hlas, zachrání svou vlastní duši, **Ezech.** 33:7–9. Bděte tudíž; neboť neznáte hodiny, v níž Pán váš přijde, **Mat.**

24:42–43 (Mat. 25:13; Marek 13:35–37; NaS 133:10–11). Bďte a modlete se, abyste nevešli v pokušení, **Mat.** 26:41 (3. Nefi 18:15, 18). Nebudete-li bdít nad sebou samými, nad myšlenkami svými, nad slovy svými, nad skutky svými, musíte zahynouti, **Mos.** 4:30. Alma vysvětil kněze a starší, aby předsedali Církvi a bděli nad ní, **Alma** 6:1. Ten, kdo nevyhlíží Spasitele, bude odříznut, **NaS** 45:44. Biskup a další jsou povoláni a vysvěceni Bohem, aby bděli nad Církví, **NaS** 46:27. Pán ustanovil strážné nad vinicí, **NaS** 101:44–58.

BENIAMIN, OTEC MOSIÁŠŮ.

Viz také Mosiáš, syn Beniaminův

Prorok a král v Knize Mormonově (Mos. 1–6).

Potýkal se s vážnými problémy při zjednávání míru v zemi, **Omni** 1:23–25 (Sl. Morm. 1:12–18). Učil své syny, **Mos.** 1:1–8. Předal království svému synu Mosiášovi, **Mos.** 1:9–18. Jeho lid se shromáždil, aby si vyslechl jeho závěrečný proslov, **Mos.** 2:1–8. Promlouval ke svému lidu, **Mos.** 2:9–4:30. Jeho lid učinil smlouvu s Pánem, **Mos.** 5–6.

BENIAMIN, SYN JÁKOBŮV.

Viz také Izrael; Jákob, syn Izákův

Ve Starém zákoně druhý syn Jákoba a Ráchel (Gen. 35:16–20).

Kmen Beniaminův: Jákob požehnal Beniaminovi (Gen. 49:27). Potomci Beniaminovi byli válečnickým rodem. Dvěma významnými Beniaminity byli Saul, první izraelský král (1. Sam. 9:1–2), a Pavel, novozákonní apoštol (Řím. 11:1).

BERÁNEK BOŽÍ.

Viz také Ježíš Kristus; Přesnice; Usmíření, usmířiti

Jméno pro Spasitele, které se vztahuje k Ježíši jako oběti za nás.

Jako beránek k zabití je veden, **Iz.** 53:7 (Mos. 14:7). Vizte Beránka Božího, který snímá hřích světa, **Jan** 1:29 (Alma 7:14). Byli jste vykoupeni drahou krví Krista, jako beránka bez vady, **1. Petr.** 1:18–20. Způsobily je ten Beránek,

jenž byl zabit, **Zjev.** 5:12. Přemáháme Satana skrze krev Beránkovu, **Zjev.** 12:11. Ti jsou učiněni bílými v krvi Beránkově pro svou víru v něho, **1. Nefi** 12:11. Beránek Boží je Syn Věčného Otce a Spasitel světa, **1. Nefi** 13:40 (1. Nefi 11:21). Volejte mocně k Otcovi ve jménu Ježíšově, abyste snad mohli být očistěni krví Beránkovou, **Morm.** 9:6 (Zjev. 7:14; Alma 34:36). Syn Muže je Beránek zabitý od založení světa, **Mojž.** 7:47.

BETANY

Ves, v níž pobýval Ježíš Kristus během posledního týdne svého smrtelného života (Mat. 21:17; Marek 11:11). Betany, nalézající se na jihovýchodním svahu hory Olivetské, byla domovem Lazara, Marie a Marty (Jan 11:1–46; 12:1).

BETHEL

V hebrejštině to znamená „dům Boží“ a je to jedno z nejposvátnějších míst v Izraeli. Nalézá se asi šestnáct kilometrů severně od Jeruzaléma. Abraham zde postavil svůj oltář v době, kdy poprvé přišel do Kanánu (Gen. 12:8; 13:3). Zde Jákob viděl ve vidění žebřík dosahující až do nebe (Gen. 28:10–19). Bylo to svaté místo i za dnů Samuelových (1. Sam. 7:16; 10:3).

BETLÉM

Městečko nalézající se osm kilometrů na jih od Jeruzaléma. Betlém znamená v hebrejštině „dům chleba“; také se nazývá Efrata, což znamená „plodný“. V Betlémě se narodil Ježíš Kristus (Mich. 5:2; Mat. 2:1–8). Je to místo, kde je pohřbena Ráchel (Gen. 35:19; 48:7).

Žili tam Rut a Bóz, **Rut** 1:22. Samuel tam pomazal Davida, **1. Sam.** 16:1–13; 17:12, 15; 20:6, 28. Heródes tam pobil děti, **Mat.** 2:16.

BETSABÉ.

Viz také David
Manželka Uriáše; později manželka Davidova a matka Šalomounova. Král David s ní zcizoložil. Zařídil také, aby její manžel padl v bitvě (2. Sam. 11),

kterýžto hřích měl pro Davida věčné následky (NaS 132:39).

BEZBOŽNÝ. *Viz také* Hřešiti, hřích; Nespravedlivost, nespravedlivý; Špína, špinavost; Zlovolnost, zlovolný

Někdo nebo něco, co není v souladu s vůlí nebo příkázáními Božími; zlovolný a nesvatý.

Cesta bezbožných zahyne, **Žalmy** 1:6. Jestliže spravedlivý sotva k spasení přichází, bezbožný kde se ukáže? **1. Petr.** 4:18. Popírejte v sobě veškerou bezbožnost, **Moroni** 10:32. Odplata přichází rychle na bezbožné, **NaS** 97:22. Mezi bezbožnými Spasitelův hlas pozdvižen nebyl, **NaS** 138:20.

BEZÚHONNOST. *Viz také* Čestnost, čestný; Spravedlivost, spravedlivý Spravedlivost, čestnost a upřímnost.

Dokud nezemřu, neodložím bezúhonnost svou od sebe, **Job** 27:5. Spravedlivý člověk chodí v bezúhonnosti své, **Přísł.** 20:7. Byli to mužové, kteří byli věrní za všech dob v jakékoli věci, která jim byla svěřena, **Alma** 53:20. Pán miloval Hyruma Smitha pro bezúhonnost srdce jeho, **NaS** 124:15.

BIBLE. *Viz také* Apokryfy; Efraim – dřevo Efraimovo neboli Jozefovo; Juda – dřevo Judovo; Kánon; Nový zákon; Písma; Starý zákon

Sbírka židovských a křesťanských spisů, která obsahuje božská zjevení. Slovo *bible* znamená „knihy“. Bible je dílo mnoha proroků a inspirovaných pisatelů jednajících pod vlivem Svatého Ducha (2. Petr. 1:21).

Křesťanská Bible má dvě části obecně známé jako Starý a Nový zákon. Starý zákon obsahuje knihy písem, které byly používány mezi Židy v Palestině během Pánovy služby ve smrtelnosti. Nový zákon obsahuje spisy patřící k apoštolskému období a uznává se, že mají stejnou posvátnost a pravomoc jako židovská písma. Knihy Starého zákona jsou vzaty z národní literatury pokrývající mnoho století a byly

napsány téměř výhradně v hebrejštině, zatímco knihy Nového zákona jsou dílem jediné generace a byly napsány hlavně v řečtině.

Ve Starém zákoně slovo *zákon* zastupuje hebrejské slovo znamenající „smlouva“. Stará smlouva je zákon, který byl dán Mojžíšovi, když Izrael odmítl plnost evangelia, kterou měl Boží lid od počátku smrtelnosti. Nová smlouva je evangelium, které učil Ježíš Kristus.

V hebrejské Bibli (ve Starém zákoně) byly knihy rozděleny do tří skupin: zákon, proroci a spisy. Bible používaná křesťanským světem třídí knihy podle námětu, jako dějepisné, básnické a prorocké.

Knihy Nového zákona jsou obecně v tomto pořádku: čtyři evangelia a Skutkové; epístoly Pavlovy; obecné epístoly Jakuba, Petra, Jana a Judy; a Zjevení Janovo.

Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů ctí a uznává Bibli a také tvrdí, že Pán i nadále dává další zjevení skrze své proroky v posledních dnech, která podporují a ověřují biblickou zprávu o Božím jednání s lidstvem.

Dřevo Judovo (Bible) a dřevo Jozefovo (Kniha Mormonova) se stanou jedním v Pánově ruce, **Ezech.** 37:15–20. Pravdivost Bible bude utvrzena písmem posledních dnů, **1. Nefi** 13:38–40. Bible bude spojena s Knihou Mormonovou, aby odstranily falešnou nauku, **2. Nefi** 3:12. Bible! Bible! My máme Bibli, **2. Nefi** 29:3–10. Všichni, kteří věří Bibli, budou také věřit Knize Mormonově, **Morm.** 7:8–10. Starší budou učiti zásadám mého evangelia, jež jsou v Bibli a v Knize Mormonově, **NaS** 42:12. Věříme, že Bible je slovo Boží, nakolik je přeložena správně, **Čl. v. 1:8.**

BIBLE, PŘEKLAD JOSEPHA SMITHA (PJS). *Viz* Překlad Josepha Smitha (PJS)

BISKUP. *Viz také* Aronovo kněžství

Ten, kdo dohlíží, zodpovědný úřad neboli postavení. Biskup je vysvěcovaný

úřad v Aronově kněžství (NaS 20:67; 107:87–88) a biskup je všeobecným soudcem v Izraeli (NaS 107:72, 74).

Duch Svatý vás učinil těmi, kteří dohlížíjí, **Skut.** 20:28. Jsou uvedeny požadavky pro biskupy, **1. Tim.** 3:1–7 (Tit. 1:7). Biskup má být vysvěcen, **NaS** 20:67. Edward Partridge má sloužit jako biskup pro Církev, **NaS** 41:9. Biskup má rozeznávat duchovní dary, **NaS** 46:27, 29. Vysoký kněz může přísluhovati v úřadu biskupa, **NaS** 68:14, 19 (NaS 107:17). Biskup je určen Pánem, **NaS** 72:1–26. Biskup má pečovat o chudé, **NaS** 84:112. Biskup má řídit všechny časné věci, **NaS** 107:68. Biskup je presidentem Aronova kněžství, **NaS** 107:87–88.

BLAHO A SOCIÁLNÍ PÉČE. *Viz také*

Almužna, dávání almužny; Chudí;
Oběť; Postiti se, půst; Služba

Způsob pečování o duchovní a časné potřeby lidí a prostředky pro to.

Otvírej ruku svou doširoka bratru svému, chudému svému a potřebnému svému v zemi své, **Deut.** 15:11. Ten, kdo dává chudému, nebude strádati, **Přísl.** 28:27. Není toto půst, který jsem vyvolil? Dáti chléb hladovému, přivésti chudého do domu svého, **Iz.** 58:6–7. Hladověl jsem a vy jste mi dali jídlo; hostem jsem byl a vy jste mne vzali dovnitř. Když toto činíte pro jednoho z bratří těchto mých nejmenších, činíte to pro mne, **Mat.** 25:35–40. Poskytujte jmění své tomu, kdo je v nouzi, **Mos.** 4:16–26. Dávali si navzájem časně i duchovně podle svých potřeb a svého nedostatku, **Mos.** 18:29. Bylo jim přikázáno, aby se spojovali v pústu a v modlitbě za blaho těch, kteří Boha neznali, **Alma** 6:6. Modlete se za blaho své a za blaho těch kolem vás, **Alma** 34:27–28. Měli všechny věci mezi sebou společné, **4. Nefi** 1:3. Pamatuj na chudé, **NaS** 42:30–31. Navštěvujte chudé a potřebné, **NaS** 44:6. Pamatujte ve všech věcech na chudé a potřebné, **NaS** 52:40. Běda vám, bohatým, kteří nechcete dávat své jmění chudým, a

běda vám, chudým, kteří nejste uspokojeni, kteří jste chtiví a nechcete pracovat, **NaS** 56:16–17. V Sionu neměli žádné chudé mezi sebou, **Mojž.** 7:18.

BLAHO SLAVENSTVÍ. *Viz také*

Kázání na hoře

Řada učení, která Ježíš pronesl v Kázání na hoře, která popisují vytříbený a duchovní charakter (Mat. 5:3–12; Lukáš 6:20–23). Blahoslavenství jsou uspořádána takovým způsobem, že každé prohlášení staví na tom, které mu předchází. Úplnější a přesnější záznam blahoslavenství se nachází v 3. Nefi 12.

BOHATSTVÍ. *Viz také* Domýšlivost, marnivost, pýcha; Peníze;

Zámožnost nebo nadbytek. Pán radí Svatým, aby nehledali světské bohatství, leda pro činění dobra. Svatí nesmějí klásti hledání světského bohatství před hledání království Božího, které skýtá bohatství věčnosti (Jákoab 2:18–19).

Přibývá-li bohatství, nelpěte na něm srdcem svým, **Žalmy** 62:11. Neprospívá bohatství v den hněvu, **Přísl.** 11:4. Ten, kdo důvěřuje v bohatství své, padne, **Přísl.** 11:28. Raději má být vyvoleno jméno dobré než bohatství veliké, **Přísl.** 22:1. Jak stěží ti, kteří bohatství mají, vstoupí do království Božího, **Marek** 10:23 (Lukáš 18:24–25). Kořen všeho zlého je láska k penězům, **1. Tim.** 6:10. Běda bohatým, kteří pohrdají chudými a jejichž poklad je jejich bůh, **2. Nefi** 9:30. Spravedliví neulpívali srdcem svým na bohatství, ale dělili se o něj se všemi, **Alma** 1:30. Kvůli bohatství počali lidé být pyšnými, **Alma** 4:6–8. Lidé byli rozlišováni podle postavení, podle svého bohatství, **3. Nefi** 6:12. Nehledejte bohatství, ale moudrost, **NaS** 6:7 (Alma 39:14; NaS 11:7). Bohatství země je Boží, aby je dával, ale varujte se pýchy, **NaS** 38:39.

Bohatství věčnosti: Ukládejte si poklady v nebi, **Mat.** 6:19–21. Jak často jsem na vás volal skrze bohatství věčného života, **NaS** 43:25. Bohatství věčnosti jsou má, abych je dával, **NaS** 67:2 (NaS 78:18).

BÓZ. *Viz také* Rut

Manžel Rut (Rut 4:9–10); pradědeček Davida, krále izraelského (Rut 4:13–17) a předek Krista, Krále králů (Lukáš 3:32).

BOŽSKOST. *Viz* Člověk, lidé –

Člověk, možnost státi se podobným Nebeskému Otci; Oslavení; Věčný život

BOŽSTVÍ. *Viz* Bůh, Božstvo**BRATR, BRATRŮ.** *Viz také* Člověk, lidé; Sestra

Jako děti Nebeského Otce jsou všichni muži a ženy duchovně bratři a sestry. V Církvi jsou často mužští členové a přátelé Církve oslovováni jako bratři.

Až budeš obrácený, posiluj bratři svých, **Lukáš** 22:32. Ten, kdo nemiluje bratra svého, zůstává ve smrti, **1. Jan.** 3:10–17. Myslete na bratři své jako sami na sebe, **Jáko** 2:17. Nechtí si každý člověk váží bratra svého jako sebe sama, **NaS** 38:24–25. Posiluj bratři svých ve veškerých rozhovorech svých, **NaS** 108:7.

BŮH, BOŽSTVO. *Viz také* Duch

Svatý; Ježíš Kristus; Otec v nebi; Pán

Božstvo tvoří tři oddělené osoby: Bůh, Věčný Otec; jeho Syn, Ježíš Kristus a Duch Svátý. Věříme v každou z nich (Čl. v. 1:1). Ze zjevení posledních dnů se dovídáme, že Otec a Syn mají hmatatelné tělo z masa a kostí a že Duch Svátý je bytostí ducha, bez masa a kostí (NaS 130:22–23). Tyto tři osoby jsou jedno v dokonalé jednotě a souladu v záměru a nauce (Jan 17:21–23; 2. Nefi 31:21; 3. Nefi 11:27, 36).

Bůh Otec: Zpravidla se titul Bůh týká Otce neboli Elohima. Nazývá se Otec, protože je otcem našich duchů (Mal. 2:10; Num. 16:22; 27:16; Mat. 6:9; Efez. 4:6; Židům 12:9). Bůh Otec je nejvyšším vládcem vesmíru. Je všemocný (Gen. 18:14; Alma 26:35; NaS 19:1–3), vševědoucí (Mat. 6:8; 2. Nefi 2:24) a

všudypřítomný skrze svého Ducha (Žalmy 139:7–12; NaS 88:7–13, 41). Lidstvo má zvláštní vztah s Bohem, který staví člověka stranou všeho ostatního stvoření: muži a ženy jsou Boží duchovní děti (Žalmy 82:6; 1. Jan. 3:1–3; NaS 20:17–18).

Je zaznamenáno málo událostí, kdy se Bůh Otec ukázal člověku nebo kdy s ním mluvil. Písma říkají, že mluvil k Adamovi a Evě (Mojž. 4:14–31) a při několika příležitostech představil Ježíše Krista (Mat. 3:17; 17:5; Jan 12:28–29; 3. Nefi 11:3–7). Ukázal se Štěpánovi (Skut. 7:55–56) a Josephu Smithovi (JS–Ž 1:17). Později se ukázal jak Josephu Smithovi, tak Sidneymu Rigdonovi (NaS 76:20, 23). Bůh těm, kteří ho milují a očišťují se před ním, někdy uděluje výsadu, aby uviděli a sami pro sebe poznali, že on je Bůh (Mat. 5:8; 3. Nefi 12:8; NaS 76:116–118; 93:1).

Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil? **Marek** 15:34. Tito lidé jsou služebníci Boha nejvyššího, **Skut.** 16:17. My jsme potomstvo Boží, **Skut.** 17:28–29. Budeš přinášeti své svátosti Nejvyššímu, **NaS** 59:10–12. Enoch spatřil duchy, jež Bůh stvořil, **Mojž.** 6:36. Muž Svatosti je jméno jeho, **Mojž.** 6:57.

Bůh Syn: Bůh známý jako Jehova je Syn, Ježíš Kristus (Iz. 12:2; 43:11; 49:26; 1. Kor. 10:1–4; 1. Tim. 1:1; Zjev. 1:8; 2. Nefi 22:2). Ježíš pracuje pod vedením Otce a je s ním v úplném souladu. Veškeré lidstvo jsou jeho bratři a sestry, neboť on je nejstarším duchovním dítětem Elohima. Některé verše v písmech na něj odkazují slovem *Bůh*. Například v písmu se říká, že „stvořil Bůh nebe a zemi“ (Gen. 1:1), ale ve skutečnosti to byl Ježíš, kdo byl Stvořitelem pod vedením Boha Otce (Jan 1:1–3, 10, 14; Židům 1:1–2).

Pán označil sebe jako JÁ JSEM, **Ex.** 3:13–16. Já jsem Pán [Jehova], a kromě mne není žádného spasitele, **Iz.** 43:11 (Iz. 45:23). Já jsem světlo světa, **Jan** 8:12. Dříve nežli Abraham byl, já jsem, **Jan** 8:58. Pán bude sloužiti mezi lidmi

ve stánku z hlíny, **Mos.** 3:5–10. Abinadi vysvětlil, jak je Kristus Otcem i Synem, **Mos.** 15:1–4 (Eter 3:14). Pán se ukázal bratru Jaredovu, **Eter** 3. Naslouchej slovům Krista, svého Pána a svého Boha, **Moroni** 8:8. Jehova je soudce živých i mrtvých, **Moroni** 10:34. Ježíš se ukázal Josephu Smithovi a Sidneymu Rigdonovi, **NaS** 76:20, 23. Pán Jehova se ukázal v chrámu Kirtland, **NaS** 110:1–4. Jehova promlouval k Abrahamovi, **Abr.** 1:16–19. Ježíš se ukázal Josephu Smithovi, **JS–Ž** 1:17.

Bůh Duch Svatý: Duch Svatý je také Bůh a nazývá se Svatý Duch, Duch a Duch Boží, kromě dalších podobných jmen a titulů. Pomocí Ducha Svatého může člověk znáti vůli Boha Otce a vědět, že Ježíš je Kristus (1. Kor. 12:3).

Duch Svatý vás bude učit, co máte říkat, **Lukáš** 12:12. Duch Svatý je Utěšitel, **Jan** 14:26 (Jan 16:7–15). Ježíš dal apoštolům přikázání skrze Ducha Svatého, **Skut.** 1:2. Duch Svatý vydává svědectví o Bohu a Kristu, **Skut.** 5:29–32 (1. Kor. 12:3). Duch Svatý je také svědkem pro nás, **Židům** 10:10–17. Mocí Ducha Svatého můžete znáti pravdu ohledně všech věcí, **Moroni** 10:5. Duch Svatý je duchem zjevení, **NaS** 8:2–3 (NaS 68:4).

CELESTIÁLNÍ SLÁVA. *Viz také*

Oslavení; Stupně slávy; Věčný život

Nejvyšší ze tří stupňů slávy, kterého osoba může dosáhnouti po tomto životě. Spravedliví zde budou přebývat v přítomnosti Boha Otce a jeho Syna Ježíše Krista.

Sláva celestiálních je jedna, **1. Kor.** 15:40 (NaS 76:96). Pavel byl uchopen a vyzdvižen do třetího nebe, **2. Kor.** 12:2. Celestiální sláva byla ukázána ve vidění, **NaS** 76:50–70. Přejí-li si Svatí místo v celestiálním světě, musejí se připravit, **NaS** 78:7. Ten, kdo není schopen řídit se zákonem celestiálního království, nemůže obstáti v celestiální slávě, **NaS** 88:15–22. V celestiální slávě jsou tři nebesa; jsou uvedeny

podmínky pro dosažení nejvyššího, **NaS** 131:1–2. Děti, jež zemřely předtím, než dosáhly věku zodpovědnosti, jsou spaseny v celestiálním království, **NaS** 137:10.

CELIBÁT. *Viz* Manželství, vdávati se, ženiti se

CELNÝ. *Viz* Publikán

CESTA. *Viz také* Ježíš Kristus; Kráčeti, kráčeti s Bohem

Stežka nebo směr, který osoba následuje. Ježíš řekl, že on je ta cesta (Jan 14:4–6).

Zachovávej přikázání Páně, abys chodil po cestách jeho, **Deut.** 8:6. Vyučuj dítě cestě, po které má jíti, **Přísl.** 22:6 (2. Nefi 4:5). Pán řekl, že cesty jeho jsou vyšší než cesty naše, **Iz.** 55:8–9. Těsná je brána a úzká je cesta, která vede k životu, **Mat.** 7:13–14 (3. Nefi 14:13–14; 27:33; NaS 132:22, 25). Bůh pro vás učiní cestu, abyste mohli uniknouti pokušení, **1. Kor.** 10:13. Pán nedává žádné přikázání, aniž by připravil pro své děti cestu, aby je mohly zachovávat, **1. Nefi** 3:7 (1. Nefi 9:6; 17:3, 13). Není žádné jiné cesty kromě té, která vede tou branou, **2. Nefi** 9:41. Jste svobodni, abyste jednali sami za sebe – zvoliti si cestu věčné smrti nebo cestu věčného života, **2. Nefi** 10:23. Toto je ta cesta a není žádné jiné cesty ani žádného jiného jména, **2. Nefi** 31:21 (Mos. 3:17; Alma 38:9; Hel. 5:9). Darem svého Syna Bůh připravil lepší cestu, **Eter** 12:11 (1. Kor. 12:31). Každý člověk kráčí po své vlastní cestě, **NaS** 1:16. To musí býti učiněno mým vlastním způsobem, **NaS** 104:16.

CÍRKEV, JEJÍ JMÉNO. *Viz také*

Církev Ježíše Krista; Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů; Mormon(i)

Když v Knize Mormonově navštívil Ježíš Kristus krátce po svém vzkříšení spravedlivé Nefity, řekl, že jeho církev má nésti jeho jméno (3. Nefi 27:3–8). V těchto posledních dnech Pán zjevil,

že jméno Církve bude „Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů“ (NaS 115:4).

CÍRKEV, VELIKÁ A OHAVNÁ.

Viz Dábel – Církev ďáblova

CÍRKEV, ZNAMENÍ TĚ PRAVĚ.

Viz také Církev Ježíše Krista; Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů; Znamení

Nauky a díla Církve, které ukazují, že je schválena Bohem a že je prostředkem, který Pán ustanovil pro své děti, aby získaly plnost jeho požehnání. Některá znamení pravé Církve jsou tato:

Správné porozumění Božstvu: Bůh stvořil člověka ke svému vlastnímu obrazu, **Gen.** 1:26–27. Pán mluvil k Mojžíšovi tváří v tvář, **Ex.** 33:11. Věčný život je znáti Boha Otce a Ježíše Krista, **Jan** 17:3. Otec a Syn mají tělo z masa a kostí, **NaS** 130:22–23. Otec a Syn se ukázali Josephu Smithovi, **JS–Ž** 1:15–20. Věříme v Boha, Věčného Otce, **Čl. v.** 1:1.

První zásady a obřady: Pokud se člověk nenarodí z vody a z Ducha, **Jan** 3:3–5. Čiňte pokání a buďte pokřtěni, jeden každý z vás, ve jménu Ježíše Krista, **Skut.** 2:38. Tehdy vkládali na ně ruce své a oni přijali Ducha Svatého, **Skut.** 8:14–17. Staňte se dětmi Božími skrze víru v Ježíše Krista, **Gal.** 3:26–27. Čiňte pokání a buďte pokřtěni ve jménu milovaného Syna mého, **2. Nefi** 31:11–21. Ti, kteří uvěřili, byli pokřtěni a obdrželi Ducha Svatého vkládáním rukou, **NaS** 76:50–53. Pro křest a udělení daru Ducha Svatého je potřebné správné kněžství, **JS–Ž** 1:70–72. Jsou popsány první zásady a obřady evangelia, **Čl. v.** 1:4.

Zjevení: Kde není vidění, hyne lid, **Přísl.** 29:18. Pán zjevuje tajemství svá prorokům svým, **Amos** 3:7. Církev je zbudována na skále zjevení, **Mat.** 16:17–18 (NaS 33:13). Běda tomu, kdo řekne, že Pán již nepůsobí zjevením, **3. Nefi** 29:6. Zjevení a příkázání přicházejí pouze skrze jednoho určeného, **NaS**

43:2–7. Věříme všemu, co Bůh zjevil, **Čl. v.** 1:9.

Proroci: Církev je zbudována na základě apoštolů a proroků, **Efez.** 2:19–20. Apoštolové a proroci jsou pro Církev nezbytní, **Efez.** 4:11–16. Joseph Smith byl povolán, aby byl vidoucím, prorokem a apoštolem, **NaS** 21:1–3. Věříme v proroky, **Čl. v.** 1:6.

Pravomoc: Ježíš dal učedníkům svým moc a pravomoc, **Lukáš** 9:1–2 (Jan 15:16). Nefi, syn Helamanův, měl velkou pravomoc od Boha, **Hel.** 11:18 (3. Nefi 7:17). Prorok má přijímat příkázání pro Církev, **NaS** 21:4–5. Nikdo nemůže kázat evangelium nebo budovat Církev, ledaže je vysvěcen někým, kdo má pravomoc, **NaS** 42:11. Starší mají kázat evangelium, jednáje v pravomoci, **NaS** 68:8. Kdokoli káže nebo přisluhuje Bohu, musí být povolán Bohem skrze ty, kteří mají pravomoc, **Čl. v.** 1:5.

Vyjdou další písma: Dřevo Judovo bude spojeno se dřevem Jozefovým, **Ezech.** 37:15–20. Bylo předpověděno, že vyjdou písma posledních dnů, **1. Nefi** 13:38–41. Věříme, že Bůh ještě zjeví mnohé veliké a důležité věci, **Čl. v.** 1:9.

Církevní organizace: Církev je zbudována na základě apoštolů a proroků, **Efez.** 2:19–20. Apoštolové a proroci jsou pro Církev nezbytní, **Efez.** 4:11–16. Kristus je hlava Církve, **Efez.** 5:23. Kristova Církev musí být nazývána jeho jménem, **3. Nefi** 27:8. Věříme ve stejnou organizaci, jež existovala v prvotní Církvi, **Čl. v.** 1:6.

Misionářská práce: Jděte tudíž a učte všechny národy, **Mat.** 28:19–20. Sedm desát bylo povoláno, aby kázali evangelium, **Lukáš** 10:1. Přáli si, aby bylo spasení oznamováno každému stvoření, **Mos.** 28:3. Starší mají vyjít a kázat evangelium mé, dva a dva, **NaS** 42:6. Evangelium musí být kázáno každému stvoření, **NaS** 58:64.

Duchovní dary: Počali mluvit jinými jazyky, **Skut.** 2:4. Starší mají uzdravovat nemocné, **Jakub** 5:14. Nepopírejte

dary Boží, **Moroni** 10:8. Je uveden seznam duchovních darů, **NaS** 46:13–26 (1. Kor. 12:1–11; **Moroni** 10:9–18).

Chrámů: Učiním smlouvu a umístím svatyni svou uprostřed nich na věky, **Ezech.** 37:26–27. Pán přijde náhle do chrámu svého, **Mal.** 3:1. Nefi postavil chrám, **2. Nefi** 5:16. Svatí byli ukázněváni, protože zanedbali stavbu domu Páně, **NaS** 95 (**NaS** 88:119). Pánův lid vždy staví chrámy pro vykonávání svatých obřadů, **NaS** 124:37–44. Budování chrámů a vykonávání obřadů tvoří součást velikého díla posledních dnů, **NaS** 138:53–54.

CÍRKEV JEŽÍŠE KRISTA. *Viz také*

Církev, její jméno; Církev, znamená té pravé; Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů; Království Boží neboli království nebe; Svatý; Znovuzřízení evangelia

Organizovaná skupina věřících, kteří vzali na sebe jméno Ježíše Krista skrze křest a konfirmaci. Aby to byla pravá Církev, musí to být Pánova Církev; musí mít jeho pravomoc, učení, zákony, obřady a jméno; musí být řízena jím, skrze zástupce, které on určil.

Pán denně přidával Církvi, **Skut.** 2:47. My, jsouce mnozí, jedno tělo jsme v Kristu, **Řím.** 12:5. Skrze jednoho Ducha my všichni v jedno tělo pokřtěni jsme, **1. Kor.** 12:13. Církev je zbudována na základě apoštolů a proroků, **Efez.** 2:19–20. Apoštolové a proroci jsou pro Církev nezbytní, **Efez.** 4:11–16. Kristus je hlava Církve, **Efez.** 5:23. Přestože bylo mnoho církví, byly všechny jednou Církví, **Mos.** 25:19–22. Církev byla očistěna a uvedena do pořádku, **Alma** 6:1–6. Kristova Církev musí být nazývána jeho jménem, **3. Nefi** 27:8. Církev se často scházela, aby se postili a modlili a aby mluvili, **Moroni** 6:5. Toto je jediná pravá a živá církev, **NaS** 1:30. Církev Kristova vznikla v těchto posledních dnech, **NaS** 20:1. Pán povolává své služebníky, aby budovali jeho Církev,

NaS 39:13. Neboť tak bude má Církev nazvána v těchto posledních dnech, **NaS** 115:4.

CÍRKEV JEŽÍŠE KRISTA SVATÝCH POSLEDNÍCH DNŮ.

Viz také Církev, její jméno; Církev, znamená té pravé; Církev Ježíše Krista; Znovuzřízení evangelia

Jméno dané Církvi Kristově v těchto posledních dnech, aby byla odlišena od Církve v jiných dispensacích (**NaS** 115:3–4).

Pán vylije dolů poznání na Svaté posledních dnů, **NaS** 121:33. Joseph Smith je prorok a vidoucí Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, **NaS** 127:12. Pro Svaté posledních dnů je veliký den Páně na dosah, **NaS** 128:21, 24. Joseph Smith pomáhal shromáždit Svaté posledních dnů, **NaS** 135:3. Mají být zorganizovány skupiny Svatých posledních dnů pro cestu do západního teritoria Spojených států, **NaS** 136:2. Zákony o manželství objasněny pro Svaté posledních dnů, **NaS** OP–1. Kněžství je dáno všem způsobilým mužským členům Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, **NaS** OP–2. Zpráva o prvním vidění pro všechny Svaté posledních dnů, **JS–Ž** 1:1.

CÍSAŘ

V Novém zákoně označuje římské vladaře. V písmech se slovo císař používá jako symbol světské vlády nebo moci.

Dávejte císařovi to, co je císařovo, **Mat.** 22:21 (**Marek** 12:17; **Lukáš** 20:25; **NaS** 63:26).

CÍTITI. *Viz také* Duch Svatý

Pociťovati pobízení Ducha.

Vy jste neměli citu, a tak jste nemohli cítiti jeho slov, **1. Nefi** 17:45. Když ucítíte tyto pohyby, jak bobtná, počnete si říkat, že to je dobré seménko, **Alma** 32:28. Ty pocítíš, že je to správné, **NaS** 9:8. Všichni lidé, kteří vstoupí do Pánova domu, mohou pociťovati tvou moc, **NaS** 109:13.

CIZOLOŽSTVÍ. *Viz také* Cudnost; Homosexualita; Pohlavní nemorálnost; Smilstvo; Smyslnost, smyslný

Nezákonně pohlavní obcování mužů a žen. Ačkoli cizoložství se obecně týká pohlavního styku mezi ženatou nebo vdanou osobou a někým jiným než jejím manželem nebo manželkou, v písmech se může také týkatí neženatých nebo nevdaných.

Někdy se cizoložství používá jako symbol pro odpadlictví národa nebo veškerého lidu od cest Páně (Num. 25:1–3; Ezech. 16:15–59; Jer. 3:6–10; Ozeáš 4).

Jozef by neučinil tuto velikou zlovolnost a nehřešil by proti Bohu, **Gen.** 39:7–12. Nezcizoložíš, **Ex.** 20:14. Každý, kdo hledí na ženu, aby jí byl žádostiv, již zcizoložil v srdci svém, **Mat.** 5:28. Ani smilníci ani cizoložníci nezdedí království Boží, **1. Kor.** 6:9–10. Bůh bude soudit smilníky a cizoložníky, **Židům** 13:4. Cizoložství je ohavnější nade všechny hříchy kromě prolití nevinné krve nebo zapření Ducha Svatého, **Alma** 39:3–5. Ten, kdo cizoloží a nečiní pokání, bude vyvržen, **NaS** 42:23–26. Jestliže někdo zcizoloží v srdci svém, ten nebude mítí Ducha, **NaS** 63:14–16.

COWDERY, OLIVER

Druhý starší znovuzřízené Církve a jeden ze tří svědků o božském původu a pravdivosti Knihy Mormonovy. Když Joseph Smith překládal ze zlatých desek Knihu Mormonovu, působil jako písař (JS–Ž 1:66–68).

Obdržel svědectví o pravdivosti překlada Knihy Mormonovy, **NaS** 6:17, 22–24. Byl vysvěcen Janem Křtitelem, **NaS** 13 (NaS 27:8; JS–Ž 1:68–73, viz poznámka k verši 71). Poté, co získáte víru a uvidíte je očima svýma, budete svědčití, že jste je viděli, **NaS** 17:3, 5. Projevil jsem ti svým Duchem, že věci, které jsi psal, jsou pravdivé, **NaS** 18:2. Byl určen a vysvěcen jako jeden ze správců nad zjeveními, **NaS** 70:3.

Obdržel s Josephem Smithem klíče kněžství, **NaS** 110.

CTÍTI. *Viz také* Úcta; Vážiti si

V písmech se obvykle používá ve významu projevití ohled a úctu někomu nebo něčemu.

Cti otce svého i matku svou, **Ex.** 20:12 (1. Nefi 17:55; Mos. 13:20). Cti Pána jménem svým, **Přísl.** 3:9. Slouží-li mi kdokoli, toho otec můj poctí, **Jan** 12:26. Manželé mají projevovati úctu manželkám svým, **1. Petr.** 3:7. Pouze rty svými ctí Pána, **2. Nefi** 27:25 (Iz. 29:13). Neusilují o poctu světa, **Alma** 60:36. Dábel se vzburil proti mně řka: Dej mi svou čest, což je má moc, **NaS** 29:36. Věrní budou korunováni ctí, **NaS** 75:5 (NaS 124:55). Pána těší poctití ty, kdož mu slouží, **NaS** 76:5. Nejsou vyvoleni, protože usilují o pocty lidí, **NaS** 121:34–35. Věříme, že máme ctítí a podporovati zákon, **Čl. v.** 1:12 (NaS 134:6).

CTNOST. *Viz také* Bezúhonnost; Cudnost

Bezúhonnost a morální znamenitost nebo pohlavní čistota (Moroni 9:9).

Ty jsi ctnostná žena, **Rut** 3:11. Ten, kdo má čisté ruce a čisté srdce, bude státí na Pánově svatém místě, **Žalmy** 24:3–4. Žena ctnostná jest korunou manžela svého, **Přísl.** 12:4. Cena ženy ctnostné je daleko nad rubíny, **Přísl.** 31:10–31. Přidejte k víře své ctnost, **2. Petr.** 1:5 (NaS 4:6). Nechť ctnost zdobí myšlenky tvé neustále, **NaS** 121:45. Věříme, že máme býti ctnostní, **Čl. v.** 1:13 (Filip. 4:8).

CUDNOST. *Viz také* Cizoložství; Ctnost; Smilstvo; Smyslnost, smyslný

Pohlavní čistota mužů a žen.

Jozef odporoval svodům Putifarovy manželky, **Gen.** 39:7–21 (NaS 42:24; 59:6). Nezcizoložíš, **Ex.** 20:14. Žena ctnostná je korunou manžela svého, **Přísl.** 12:4 (Přísl. 31:10). Nevíte, že tělo vaše je chrám Ducha Svatého? **1. Kor.** 6:18–19. Buď příkladem v čistotě,

1. **Tim.** 4:12. Žádná nečistá věc nemůže přebývat s Bohem, **1. Nefi** 10:21. Neboť já, Pán Bůh, se těším z cudnosti žen, **Jákob** 2:28. Pohlavní hřích je ohavností, **Alma** 39:1–13. Cudnost a ctnost jsou nade vše drahé a cenné, **Moroni** 9:9. Věříme, že máme být i cudní, **Čl. v.** 1:13.

CÝRUS

Ve Starém zákoně král Persie, který naplnil Izaiášovo proroctví (2. Par. 36:22–23; Iz. 44:28; 45:1) tím, že dovolil Židům, aby se vrátili do Jeruzaléma, aby znovu postavili chrám, což částečně ukončilo babylonské zajetí. Izaiáš učinil toto proroctví asi 180 let před tímto královým činem.

ČESTNOST, ČESTNÝ. Viz také Bezúhonnost

Býti upřímným, pravdivým a bez lsti. Ti, kteří jednají pravdivě, jsou Pánovým potěšením, **Přísl.** 12:22. Splň to, co jsi slíbil, **Kaz.** 5:4–5. Zříkáme se skrytých věcí nečestnosti, **2. Kor.** 4:1–2. Nechť rozhovor váš je čestný, **1. Petr.** 2:12. Běda lháři, neboť on bude svržen do pekla, **2. Nefi** 9:34. Duch praví pravdu a nelže, **Jákob** 4:13. Ten, kdo si vypůjčí od bližního svého, má mu navrátiti to, co si půjčil, **Mos.** 4:28 (NaS 136:25). Hleď, abys jednal správně, soudil spravedlivě a činil dobro, **Alma** 41:14. Nechť každý člověk jedná čestně, **NaS** 51:9. Všichni, kteří vědí, že srdce jejich je upřímné, jsou mnou přijati, **NaS** 97:8. Čestní, moudří a dobří lidé mají být vyhledáváni pro politické úřady, **NaS** 98:4–10. Pilně pátrej, abys vrátil to, co bližní tvůj ztratil, **NaS** 136:26. Věříme, že máme být i čestní, **Čl. v.** 1:13.

ČINITI. Viz Poslouchati, poslušnost, poslušný

ČISTOTA, ČISTÝ, NEČISTÝ. Viz také Posvěcení; Špína, špinavost; Zákon Mojžíšův

Pán zjevil ve Starém zákoně Mojžíšovi a dávným Izraelitům, že pouze určité

potraviny jsou považovány za čisté neboli jinými slovy vhodné k jídlu. Rozdíl, který Izraelité činili mezi čistými a nečistými potravinami, měl veliký vliv na jejich náboženský a sociální život. Určitá zvířata, ptáci a ryby byly pokládány za čisté a přijatelné k jídlu, zatímco jiné druhy byly nečisté a byly zakázány (Lev. 11; Deut. 14:3–20). Některé nemocné osoby byly také považovány za nečisté.

V duchovním smyslu býti čistým znamená býti osvobozen od hříchu, viny a hříšných přání; býti bez úhony. V tomto smyslu se toto slovo používá k popisu osoby, jež je ctnostná a má čisté srdce (Žalmy 24:4). Lid Boží smlouvy měl vždy zvláštní pokyny, aby byl čistým (3. Nefi 20:41; NaS 38:42; 133:5).

Osoba se stává čistou, když její myšlenky a skutky jsou v každém ohledu čisté. Osoba, která se dopustila hříchu, se může stát čistou skrze víru v Ježíše Krista, pokání a přijetí obřadů evangelia.

Ten, kdo má čisté ruce a čisté srdce, vystoupí na pahorek Páně a obdrží Pánova požehnání, **Žalmy** 24:3–5. Požehnaní jsou čisti v srdci, **Mat.** 5:8 (3. Nefi 12:8). Nenazývej žádného člověka obyčejným nebo nečistým, **Skut.** 10:11–28. Jakékoli věci jsou čisté, přemýšlejte o těchto věcech, **Filip.** 4:8 (Čl. v. 1:13). Vy všichni, kteří jste čisti v srdci, pozdvihněte hlavu a přijměte příjemné slovo Boží, **Jákob** 3:2–3. Můžete onoho dne zhlédnouti k Bohu s čistým srdcem a s čistými rukama? **Alma** 5:19. Jsouce před Bohem čisti a bez poskvrny, nemohli pohlížeti na hřích, leda s odporem, **Alma** 13:12. Buďte očištěni tak, jako Kristus je čistý, **Moroni** 7:48 (Morm. 9:6). Kristus si oddělil čistý lid, **NaS** 43:14. Pán bude ukáznovati Sion, dokud nebude čistý, **NaS** 90:36. Pán přikázal, aby byl v Sionu postaven dům, v němž čisti uvidí Boha, **NaS** 97:10–17. Toto je Sion – čisti v srdci, **NaS** 97:21. Buďte čisti, vy, již nosíte nábohy Páně, **NaS** 133:4–5, 14 (Iz. 52:11).

ČLÁNKY VÍRY. *Viz také* Drahocenná perla; Smith, Joseph, ml.

Třináct základních bodů víry, kterým věří členové Církve Ježíše Krista Svätých posledních dnů.

Joseph Smith je zprvu napsal v dopise Johnu Wentworthovi, vydavateli novin *Chicago Democrat*, v odpověď na jeho žádost. Chtěl se dovědět, čemu věří členové Církve. Dopis se stal známým jako Dopis Wentworthovi a byl poprvé publikován v *Times and Seasons* v březnu 1842. 10. října 1880 byly Články víry formálně přijaty hlasováním členů Církve jako písmo a byly začleněny do Drahocenné perly.

ČLOVĚK, LIDÉ. *Viz také* Bůh, Božstvo; Duch; Duchovní stvoření; Synové a dcery Boží

Týká se veškerého lidstva, jak mužů, tak žen. Všichni muži a ženy jsou doslovným duchovním potomstvem Nebeského Otce. Když se narodí do smrtelnosti, obdrží fyzické smrtelné tělo. Tato těla byla stvořena k obrazu Božímu (Gen. 1:26–27). Muži a ženy, kteří věrně přijímají nezbytné obřady, zachovávají své smlouvy a poslouchají Boží přikázání, vstoupí do svého oslavení a stanou se takovými, jako je Bůh.

Bůh stvořil člověka ke svému vlastnímu obrazu, **Gen.** 1:27 (Mos. 7:27; **NaS** 20:17–18). Co je člověk, že na něj pamatuješ? **Žalmy** 8:4–5. Prokletý je ten muž, který důvěřuje v člověka a činí tělo ramenem svým, **Jer.** 17:5 (2. **Nefi** 4:34; 28:26, 31). Když jsem se stal mužem, odkládám dětinské věci, **1. Kor.** 13:11. Lidé jsou, aby mohli mít radost, **2. Nefi** 2:25. Přirozený člověk je nepřítelem Boha, **Mos.** 3:19. Jakými lidmi máte být? **3. Nefi** 27:27. Díla člověka jsou zmařena, ne díla Boží, **NaS** 3:3. Neměl ses báti člověka více nežli Boha, **NaS** 3:7 (**NaS** 30:11; 122:9). Všechny věci jsou učiněny k prospěchu a užitku člověka, **NaS** 59:18. Víím, že člověk není ničím, **Mojž.** 1:10. Boží dílo a sláva je uskutečniti

nesmrtelnost a věčný život člověka, **Mojž.** 1:39.

Člověk, duchovní dítě Nebeského Otce: Padli na tváře své a řekli: Ó Bože, Bože duchů veškerého těla, **Num.** 16:22 (**Num.** 27:16). Vy jste děti Pána Boha vašeho, **Deut.** 14:1. Bohové jste a všichni z vás jsou děti Nejvyššího, **Žalmy** 82:6. Synové Boha živého jste, **Ozeáš** 1:10. Nemáme všichni jednoho Otce? Nestvořil nás jeden Bůh? **Mal.** 2:10. My jsme potomstvo Boží, **Skut.** 17:29. Duch sám vydává svědectví, že jsme děti Boží, **Řím.** 8:16. Buďte poddáni Otcí duchů, **Židům** 12:9. Duchové všech lidí jsou dovedeni domů k tomu Bohu, který jim dal život, **Alma** 40:11. Obyvatelé světů jsou zplozenými syny a dcerami Božími, **NaS** 76:24. Člověk byl na počátku s Otcem, **NaS** 93:23, 29. Bůh stvořil duchovně všechny lidi dříve, než byli na tváři země, **Mojž.** 3:5–7. Já jsem Bůh; učinil jsem svět a lidi dříve, než byli v těle, **Mojž.** 6:51.

Člověk, možnost státí se podobným Nebeskému Otcí: Buďte tudíž dokonalí, dokonce jako Otec váš, **Mat.** 5:48 (3. **Nefi** 12:48). Není psáno v zákoně vašem, že bohové jste? **Jan** 10:34 (**NaS** 76:58). Můžeme se státí dědici Božími a spoludědici s Kristem, **Řím.** 8:17. Ty jsi syn, a jestliže syn, potom dědic Boží skrze Krista, **Gal.** 4:7. Až se ukáže, budeme jako on, **1. Jan.** 3:2. Tomu, kdo přemůže, dám, aby seděl se mnou na trůnu mém, **Zjev.** 3:21. Těm jsem dal, aby se stali syny Božími, **3. Nefi** 9:17. Ti, kteří dědí celestiální království, jsou bohové, a to synové Boží, **NaS** 76:50, 58. Potom budou bohy, protože mají veškerou moc, **NaS** 132:20.

ĎÁBEL. *Viz také* Antikrist; Duch – Zlí duchové; Lucifer; Ničitel; Peklo; Synové zatracení

Satan. Ďábel je nepřítelem spravedlivosti a těch, kteří se snaží činiti vůli Boží. Je doslovně duchovním synem Božím a kdysi byl andělem s pravomocí v přítomnosti Boží (**Iz.** 14:12;

2. Nefi 2:17). Avšak v předsmrtném životě se vzbouřil a přesvědčil třetinu duchovních dětí Otce, aby se vzbouřily s ním (NaS 29:36; Mojž. 4:1–4; Abr. 3:27–28). Byli vyvrženi z nebe, byla jim odepřena příležitost získání smrtelného těla a zkušenost smrtelného života a budou věčně zatraceni. Od doby, kdy byl ďábel vyvržen z nebe, neustále se snaží klamati všechny muže a ženy a odváděti je od díla Božího, aby učinil veškeré lidstvo tak bídným, jako je on (Zjev. 12:9; 2. Nefi 2:27; 9:8–9).

Ježíš vyplísnil ďábla, **Mat.** 17:18. Věčný oheň je připraven pro ďábla a jeho anděly, **Mat.** 25:41. Vzepřete se ďáblu a on od vás uteče, **Jakub** 4:7. Zlovolní budou uvedeni do zajetí ďáblová, **1. Nefi** 14:7. Ďábel je otcem všech lží, **2. Nefi** 2:18 (Mojž. 4:4). Ďábel se snaží, aby všichni lidé byli bídní jako on sám, **2. Nefi** 2:27. Kdyby tělo již nepovstalo, duchové naši by se museli podrobti ďáblu, **2. Nefi** 9:8–9. Ďábel bude zuřiti, upokojovali a lichotiti, **2. Nefi** 28:20–23. To, co je zlé, pochází od ďábla, **Omni** 1:25 (Alma 5:40; Moroni 7:12, 17). Varujte se, aby mezi vámi nevyvstaly sváry a abyste neposlouchali zlého ducha, **Mos.** 2:32. Nejste-li ovcemi dobrého pastýře, ďábel je pastýř váš, **Alma** 5:38–39. Ďábel nebude své děti podporovati, **Alma** 30:60. Modlete se vždy, abyste nebyli svedeni pokušeními ďáblovými, **Alma** 34:39 (3. Nefi 18:15, 18). Stavte svůj základ na Vykupiteli, aby ďáblová mocná bouře neměla nad vámi žádné moci, **Hel.** 5:12. Ďábel je původcem veškerého hříchu, **Hel.** 6:26–31. Ďábel usiloval o to, aby založil lstivý plán, **NaS** 10:12. Musí nezbytně býti, aby ďábel pokoušel děti lidské, jinak by nemohly jednati samy za sebe, **NaS** 29:39. Adam se stal podrobeným vůli ďáblově, protože se poddal pokušení, **NaS** 29:40. Synové zatracení budou vládnouti s ďáblem a s jeho anděly ve věčnosti, **NaS** 76:33, 44. Ďábel bude svázán na tisíc let, **NaS** 88:110 (Zjev. 20:2). Onen zlovolný odnímá světlo a

pravdu, **NaS** 93:39. Satan svůj první stav nezachoval, **Abr.** 3:28.

Církev ďáblová: Každá zlá a světská organizace na zemi, která převrací čisté a dokonale evangelium a bojuje proti Beránku Božímu.

Ďábel založil velikou a ohavnou církev, **1. Nefi** 13:6 (1. Nefi 14:9). Jsou pouze dvě církve, jedna Beránka Božího a jedna ďáblová, **1. Nefi** 14:10 (Alma 5:39). Nebojujte proti žádné církvi, leda by to byla církev ďáblová, **NaS** 18:20. Veliká a ohavná církev bude sražena, **NaS** 29:21.

DALILA. *Viz také* Filistinští

Ve Starém zákoně filistinská žena, která oklamala a zradila Samsona (Soud. 16).

DAMAŠEK

Starobylé město v Sýrii.

Damašek se rozkládá na úrodné rovině na okraji pouště a je dobře zavodňován řekou Barada. Je často zmiňován v písmech (počínaje v Gen. 15:2). Pavel byl na cestě do Damašku, když se mu ukázal vzkříšený Pán (Skut. 9:1–27; 22:5–16; 26:12–20; 2. Kor. 11:32–33).

DAN. *Viz také* Izrael; Jákob, syn Izákův

Ve Starém zákoně syn Jákobův a Bálin, Rácheliny služebnice (Gen. 30:5–6).

Kmen Danův: Jákobovo požehnání Danovi, viz Genesis 49:16–18. Mojžíšovo požehnání kmenu Danovu, viz Deuteronomium 33:22. Poté, co se usadili v Kanánu, kmen Danův obdržel malý, ale velice úrodný kus země (Jozue 19:40–48). Měli mnoho potíží ochrániti ji před Amorejskými (Soud. 1:34) a před Filistinskými (Soud. 13:1; 14:4; 18:1). V důsledku toho se pokolení Danovo přestěhovalo na sever Palestiny (Soud. 18), do okolí Lais, a přejmenovali ono město na Dan. Toto město je dobře známo jako severní hranice Palestiny, jež se rozprostírala „od Dan až do Bersabé“.

DANIEL

Hlavní postava knihy Danielovy ve Starém zákoně; prorok Boží a muž veliké víry.

I když o jeho rodičích nic není známo, zdá se, že je potomkem královským (Dan. 1:3). Byl odveden do zajetí do Babylonu, kde dostal jméno Baltazar (Dan. 1:6–7). Daniel a tři další zajatí odmítli z náboženských důvodů královu stravu (Dan. 1:8–16).

Daniel získal přízeň Nabuchodonozorovu a Dariovu skrze svou moc vykládati sny (Dan. 2; 4). Také přečetl a vyložil nápis napsaný rukou na stěnu (Dan. 5). Jeho nepřátelé se spikl proti němu a byl uvržen do jámy lvové, ale Pán mu zachoval život (Dan. 6).

Knihy Danielova: Kniha má dvě části: kapitoly 1–6 obsahují příběhy o Danielovi a jeho třech společnících; kapitoly 7–12 obsahují prorocká vidění, která Daniel viděl. Kniha učí, jak je důležité být pravdivým vůči Bohu, a ukazuje, že Pán žehná věrným.

Hlavním přínosem knihy je výklad snu krále Nabuchodonozora. Ve snu je zobrazeno království Boží v posledních dnech jako kámen, který je vyložen z hory. Kámen se bude valit, až naplní celou zemi (Dan. 2; viz také NaS 65:2).

DAR. *Viz také* Dar Ducha Svatého;

Dary Ducha

Bůh dává člověku mnoho požehnání a darů.

Je mnoho duchovních darů, **1. Kor.** 12:4–10. Usilujte horlivě o nejlepší dary, **1. Kor.** 12:31. Každý dokonalý dar je od Boha, **Jakub** 1:17. Moc Ducha Svatého je dar Boží, **1. Nefi** 10:17. Ti, kdo říkají, že není žádných darů, neznají evangelium Kristovo, **Morm.** 9:7–8. Každý dobrý dar pochází od Krista, **Moroni** 10:8–18. Věčný život je největší ze všech darů Božích, **NaS** 14:7 (1. Nefi 15:36). Dary jsou dány těm, kteří milují Pána, **NaS** 46:8–11. Každému nebyly dány všechny dary, **NaS** 46:11–29.

DAR DUCHA SVATÉHO. *Viz také*

Bůh, Božstvo; Dar; Dary Ducha; Duch Svatý

Každý způsobilý pokřtěný člen Církve má právo mít stálý vliv Ducha Svatého. Poté, kdy byla osoba pokřtěna do pravé Církve Ježíše Krista, dostává dar Ducha Svatého vkládáním rukou od toho, kdo má náležitou pravomoc (Skut. 8:12–25; Moroni 2:1–3; NaS 39:23). O přijetí daru Ducha Svatého se často mluví jako o křtu ohněm (Mat. 3:11; NaS 19:31).

Lidem je přikázáno, aby činili pokání, byli pokřtěni a přijali dar Ducha Svatého, **Skut.** 2:38. Petr a Jan předávali dar Ducha Svatého vkládáním rukou, **Skut.** 8:14–22. Duch Svatý je předáván vkládáním rukou, **Skut.** 19:2–6. Odpuštění hříchů přichází ohněm a Duchem Svatým, **2. Nefi** 31:17. Věříme ve vkládání rukou pro dar Ducha Svatého, **Čl. v. 1:4.**

DAR JAZYKŮ. *Viz také* Dary

Ducha; Jazyk

Dar Ducha Svatého, který umožňuje inspirovaným jednotlivcům mluvit neznámými jazyky, rozumět jim nebo je vykládati. Věříme v dar jazyků (Čl. v. 1:7).

Všichni byli naplněni Duchem Svatým a počali mluvit jinými jazyky, **Skut.** 2:4. Ten, kdo mluví neznámým jazykem, nemluví k lidem, ale k Bohu, **1. Kor.** 14:1–5, 27–28. Jazyky jsou znamením těm, kteří nevěří, **1. Kor.** 14:22–28. Pak přichází křest ohněm a Duchem Svatým; a pak můžete mluvit jazykem andělů, **2. Nefi** 31:13–14. Amaleki nabádal všechny lidi, aby věřili v dar mluvení jazyky, **Omni** 1:25. Některým je dáno mluvit jazyky; a jiným vykládání jazyků, **NaS** 46:24–25 (1. Kor. 12:10; Moroni 10:8, 15–16). Nechť dar jazyků je vyliť, **NaS** 109:36.

DARIUS. *Viz také* Bábel, Babylon

Ve Starém zákoně král médský, který vládl v Babylonu po smrti Balsazara (Dan. 5:31; 6:9, 25–28; 9:1; 11:1).

DARY DUCHA. *Viz také Dar*

Zvláštní duchovní požehnání předávána Pánem způsobily jednotlivcům pro jejich vlastní prospěch a pro to, aby ho používali pro požehnání dalších. Popis darů Ducha si lze prostudovat v Nauce a smlouvách 46:11–33; v 1. Korintským 12:1–12; v Moronim 10:8–18.

Buďte horlivě žádostivi těch nejlepších darů, **1. Kor.** 12:31 (1. Kor. 14:1). Nefitům byly dány mnohé dary Ducha, **Alma** 9:21. Běda tomu, kdo říká, že Pán již nepůsobí dary nebo mocí Ducha Svatého, **3. Nefi** 29:6. Bůh dává dary věrným, **Morm.** 9:7. Dary přicházejí Duchem Kristovým, **Moroni** 10:17. Je mnoho darů a každému člověku je dán dar Duchem, **NaS** 46:11. Vedoucím Církve je dána moc rozlišovat dary Ducha, **NaS** 46:27. President Církve má všechny dary Boží, **NaS** 107:92.

DAVID. *Viz také Betsabé; Žalm*

Král dávného Izraele ve Starém zákoně.

David byl synem Izaiovým z kmene Judova. Byl odvážným mladíkem, který zabil lva, medvěda a filistinského obra Goliáše (1. Sam. 17). David byl vyvolen a pomazán, aby byl králem izraelským. V dospělosti, podobně jako Saul, se provinil těžkými zločiny, ale na rozdíl od Saula byl schopen pravé lítosti. Byl tudíž schopen získati odpuštění, kromě za vraždu Uriáše (NaS 132:39). Jeho život může být rozdělen na čtyři části: 1) v Betlémě, kde byl pastýřem (1. Sam. 16–17); 2) u dvora krále Saula (1. Sam. 18–19:18); 3) jako prchající (1. Sam. 19:18–2. Sam. 1:27); 4) jako král nad Judou v Hebronu (2. Sam. 2–4) a později jako král nad celým Izraelem (2. Sam. 5–1. Král. 2:11).

Davidův hřích cizoložství s Betsabé byl následován řadou neštěstí, která kazila posledních dvacet let jeho života. Národ jako celek během jeho vlády prosperoval, ale David sám trpěl následky svých hříchů. Byly tu stále rodinné spory, které v případě Absolona a Adoniáše skončily v otevřené vzpouře. Tyto události jsou

naplněním prohlášení Nátana, proročka, ohledně Davida, kvůli jeho hříchu (2. Sam. 12:7–13).

Navzdory těmto neštěstím byla Davidova vláda nejskvělejší v historii Izraele, neboť 1) spojil kmeny do jednoho národa, 2) zabezpečil nesporné vlastnictví země, 3) založil vládu na pravém náboženství, takže vůle Boží byla zákonem Izraele. Z těchto důvodů byla Davidova vláda později považována za zlatý věk národa a za příklad slavnějšího věku, kdy přijde Mesiáš (Iz. 16:5; Jer. 23:5; Ezech. 37:24–28).

Davidův život ukazuje, jak je nutné, aby všichni lidé vytrvali ve spravedlivosti do konce. Když byl mladý, bylo o něm řečeno, že je mužem podle Pánova srdce (1. Sam. 13:14); jako muž mluvil skrze Ducha a měl mnoho zjevení. Ale zaplatil velikou cenu za svou neposlušnost příkázání Božích (NaS 132:39).

DEBORA

Prorokyně ve Starém zákoně, která soudila Izrael a povzbuzovala Baráka proti Kananejským (Soudců 4). Píseň Debory a Baráka oslavovala osvobození Izraele z poroby (Soudců 5).

DĚDIC

Osoba oprávněná zdědit tělesné nebo duchovní dary. V písmech je spravedlivým přislíbeno, že se stanou dědici všeho, co má Bůh.

Abraham si přál dědice, **Gen.** 15:2–5. Abraham se stal dědicem světa skrze spravedlivost víry, **Řím.** 4:13. My jsme děti Boží, a jestliže děti, potom dědicové, dědicové Boží a spoludědicové s Kristem, **Řím.** 8:16–17 (NaS 84:38). Ty jsi syn, dědic Boží skrze Krista, **Gal.** 4:7. Bůh určil Syna svého jako dědice všech věcí, **Židům** 1:2. Ti, kteří vyhlížejí odpuštění hříchů svých, jsou dědici království Božího, **Mos.** 15:11. Lidé se stali dětmi Kristovými a dědici království Božího, **4. Nefi** 1:17. Ti, kteří zemřeli bez poznání evangelia, se mohou státi dědici celestiálního království, **NaS** 137:7–8. Mrtví, kteří činí pokání,

jsou dědici spasení, **NaS** 138:59. Abraham se stal oprávněným dědicem skrze svou spravedlivost, **Abr.** 1:2.

DEN PADESÁTÝ. *Viz také* Zákon Mojžíšův

Slavnost dne padesátého (letnice) neboli prvotin byla zachovávána jako součást zákona Mojžíšova po padesáti dnech po slavnosti přesnic (Lev. 23:16). Den padesátý oslavoval žně a ve Starém zákoně se nazývá slavnost žně nebo slavnost téhodnů (týdnů). Právě tato slavnost se slavila, když apoštolové v Jeruzalémě byli naplněni Duchem Svatým a mluvili v jazycích (Skut. 2; **NaS** 109:36–37).

DEN PÁNĚ. *Viz* Druhý příchod Ježíše Krista; Sabatní den; Soud, poslední

DESÁTEK. *Viz také* Oběť; Peníze

Desátá část ročního přírůstku osoby daná Pánovi skrze Církev. Prostředky desátku se používají k budování sborových domů a chrámů, k podporování misionářské práce a k budování království Božího na zemi.

Abraham dával desátky ze všeho, co vlastnil, Melchisedechovi, **Gen.** 14:18–20 (Židům 7:1–2, 9; Alma 13:15). Veškerý desátek je Pánův; je svatý Pánu, **Lev.** 27:30–34. Budeš vpravdě dávat desátek z veškerého přírůstku, **Deut.** 14:22, 28. Desátek ze všech věcí snesli hojně, **2. Par.** 31:5. Bude člověk olupovati Boha? V čem jsme tě olupili? V desátech a v obětech, **Mal.** 3:8–11 (3. Nefi 24:8–11). Kdo platí desátek, nebude spálen při příchodu jeho, **NaS** 64:23 (NaS 85:3). Pánův dům bude postaven skrze desátek lidu jeho, **NaS** 97:11–12. Pán zjevil zákon desátku, **NaS** 119. S desátkem naloží rada, **NaS** 120.

DESATERO PŘIKÁZÁNÍ. *Viz* Příkázání, Desatero

DESERET. *Viz také* Jaredité

V Knize Mormonově Jareditské slovo, které znamená „věla medonosná“ (Eter 2:3).

DESET KMENŮ. *Viz* Izrael

DESKY. *Viz také* Kniha Mormonova; Zlaté desky

V dávných dobách některé kultury zapisovaly své dějiny a záznamy na kovové desky, jak tomu bylo i v případě Knihy Mormonovy. Další informace – viz „Stručně vysvětlení o Knize Mormonově“ na úvodních stranách Knihy Mormonovy.

DĚTI, DÍTĚ. *Viz také* Křest malých dětí; Počet vydati, zodpovědnost, zodpovědný; Požehnání, požehnaný, požehnatí – Požehnání dětí; Rodina; Spasení – Spasení dětí; Usmíření, usmířiti

Mladá osoba, ta, která ještě nedosáhla puberty. Otcové a matky mají vésti své děti k poslušnosti Boží vůle. Děti jsou bez hříchu, dokud nedosáhnou věku zodpovědnosti (Moroni 8:22; **NaS** 68:27).

Děti jsou dědictvím od Pána, **Žalmy** 127:3–5. Vyučuj dítě cestě, po které má jít, **Přísł.** 22:6. Dovolte malým dětem a nezakazujte jim jít ke mně, **Mat.** 19:14. Poslouchejte rodičů svých, **Efěz.** 6:1–3 (Kol. 3:20). Bez pádu by Adam a Eva neměli žádných dětí, **2. Nefi** 2:22–23. Učte děti, aby kráčely v pravdě a střídmosti, **Mos.** 4:14–15. Malé děti mají věčný život, **Mos.** 15:25. Ježíš bral malé děti a žehnal jim, **3. Nefi** 17:21. Všechny děti tvé budou poučovány Pánem a veliký bude pokoj dětí tvých, **3. Nefi** 22:13 (Iz. 54:13). Malé děti nepotřebují pokání ani křest, **Moroni** 8:8–24. Malé děti jsou vykoupeny od založení světa skrze mého Jednorozeného, **NaS** 29:46–47. Rodiče mají učiti děti zásadám evangelia a jak ho používat, **NaS** 68:25, 27–28. Děti jsou svaté skrze usmíření Krista, **NaS** 74:7. Rodičům je přikázáno, aby vychovávali své děti ve světle a pravdě, **NaS** 93:40. Děti, jež zemřely předtím, než dosáhly věku zodpovědnosti, jsou spaseny v celestiálním království, **NaS** 137:10.

DĚTI BOŽÍ. *Viz* Člověk, lidé;
Synové a dcery Boží

DĚTI IZRAELE. *Viz* Izrael

DĚTI KRISTOVY. *Viz také* Ježíš
Kristus; Synové a dcery Boží;
Znovuzrozen, zrozen z Boha;
Zplozený

Ti, kteří přijali evangelium Ježíše
Krista.

Kdokoli se pokoří jako toto malé dítě,
ten je největší, **Mat.** 18:1–4. Věřte ve
světlo, abyste mohli býti dětmi světla,
Jan 12:36. Odložte přirozeného člověka
a staňte se jako dítě, **Mos.** 3:19;
27:25–26. Pro tuto smlouvu budete
nazýváni dětmi Kristovými, **Mos.** 5:7.
Chopíte-li se každé dobré věci, zajisté
budete dítětem Kristovým, **Moroni**
7:19. Tolika, kolik jich mne přijalo, dal
jsem moc státi se syny mými, **NaS**
39:4. Nebojte se, malé děti, neboť jste
moje, **NaS** 50:40–41. Ty jsi jedno ve
mně, syn Boží, **Mojž.** 6:68.

DEUTERONOMIUM. *Viz také*
Pentateuch

Znamená „opakování zákona“ a je
pátou knihou Starého zákona.

Deuteronomium obsahuje tři posled-
ní Mojžíšova kázání, která pronesl na
rovinách Moábských krátce předtím,
než byl přenesen. První kázání (kapi-
toly 1–4) je úvodní. Druhé kázání (ka-
pitoly 5–26) tvoří dvě části: 1) kapitoly
5–11 – desatero přikázání a jejich prak-
tický výklad; a 2) kapitoly 12–26 – sbír-
ka zákonů, která tvoří jádro celé knihy.
Třetí kázání (kapitoly 27–30) obsahuje
vážné obnovení smlouvy mezi Izrae-
lem a Bohem a oznámení požehnání,
která vyplývají z poslušnosti, a prokletí,
která vyplývají z neposlušnosti. Kapi-
toly 31–34 popisují předání zákona
Levítům, Mojžíšovu píseň a poslední
požehnání a odchod Mojžíšův.

DÍKŮVZDÁNÍ, DÍKY. *Viz také*
Požehnání, požehnaný,
požehnati; Uctívání, uctívati

Vděčnost za požehnání přijatá od Boha.

Vyjadřování vděčnosti těší Boha a
pravé uctívání zahrnuje děkování
jemu. Máme Pánovi vzdávati díky za
všechny věci.

Je dobré vzdávati díky Pánovi, **Žalmy**
92:2. Pojďme před přítomnost jeho
s díkůvzdáním, **Žalmy** 95:1–2. Buďte
mu vděční a velebte jméno jeho,
Žalmy 100:1–5. Neustávejte vzdávati
díky, **Efez.** 1:15–16. Buďte vděční,
Kol. 3:15. Velebení a sláva a díkůvzdá-
ní a čest buď Bohu našemu, **Zjev.** 7:12.
Ó, jak byste měli děkovati Králi svému
nebeskému, **Mos.** 2:19–21. Denně žijte
v díkůvzdání, **Alma** 34:38. Když ráno
vstáváš, nechť je tvé srdce naplněno
poděkováním Bohu, **Alma** 37:37. Máte
činiti všechny věci s modlitbou a díků-
vzdáním, **NaS** 46:7. Musíte vzdávati
díky Bohu, **NaS** 46:32. Čiňte tyto věci
s díkůvzdáním, **NaS** 59:15–21. Přijměte
toto požehnání z ruky Páně s vděčným
srdcem, **NaS** 62:7. Ten, kdo přijímá
všechny věci s vděčností, bude učiněn
slavným, **NaS** 78:19. Ve všem vzdávej-
te díky, **NaS** 98:1 (1. Tes. 5:18). Chval
Pána modlitbou chvály a díkůvzdání,
NaS 136:28.

DISPENSACE. *Viz také*

Evangelium; Klíče kněžství;
Kněžství; Znovuzřízení evangelia

Dispensace evangelia je časové údobí,
ve kterém má Pán na zemi alespoň
jednoho zplnomocněného služební-
ka, který je nositelem klíčů svatého
kněžství.

Adam, Enoch, Noé, Abraham, Moj-
žíš, Ježíš Kristus, Joseph Smith a další
zahájili každý novou dispensaci evan-
gelia. Když Pán organizuje nějakou
dispensaci, evangelium je zjevováno
znovu, takže lidé oné dispensace se
nemusejí ohledně znalosti plánu spa-
sení spoléhati na minulé dispensace.
Dispensace, kterou zahájil Joseph
Smith, je známa jako „dispensace
plnosti časů“.

Bůh nebe zřizuje království, **Dan.** 2:44
(**NaS** 65). V posledních dnech vylejí
Ducha svého na veškeré tělo, **Skut.**

2:17 (Joel 2:28). Nebe musí přijmouti Krista až do časů obnovení všech věcí, **Skut.** 3:21. V dispensaci plnosti časů Bůh shromáždí všechny věci v Kristu, **Efez.** 1:10. Založím mezi nimi církev svou, **3. Nefi** 21:22. Pán předal klíče svého království a dispensaci evangelia pro poslední časy, **NaS** 27:13. Klíče této dispensace jsou předány do vašich rukou, **NaS** 110:12–16. Všechny klíče minulých dispensací byly znovuzřízeny v dispensaci plnosti časů, **NaS** 128:18–21.

DÍTĚ. *Viz Děti, dítě*

DLUH. *Viz také Odpustiti*

V písmech se používá ve významu peněz nebo majetku, které někdo dluží druhému, což způsobuje, že vypůjčovatel je v určité podobě poroby. Ježíš slovo dluh použil v dalším významu. Učil, že máme prositi Otce, aby nám odpustil naše dluhy neboli osvobodil nás od zaplacení ceny za naše hříchy – skrze usmíření Ježíše Krista – poté, co my jsme odpustili druhým jejich provinění proti nám (**Mat.** 6:12; **3. Nefi** 13:11).

Zlovolní si půjčují a neplatí zpět, **Žalmy** 37:21. Vypůjčovatel je služebníkem půjčovatele, **Přísl.** 22:7. Odpustil jsem ti všechn ten dluh: Neměl jsi také mítí slitování? **Mat.** 18:23–35. Nedlužte nikomu nic, ale milujte jeden druhého, **Řím.** 13:8. Jste věčně zadluženi Nebeskému Otci svému, **Mos.** 2:21–24, 34. Ten, kdo si vypůjčí od bližního svého, má mu navrátiti to, co si půjčil, **Mos.** 4:28. Zaplať dluh a osvobod se z poroby, **NaS** 19:35. Je zakázáno zadlužit se u svých nepřátel, **NaS** 64:27. Zaplaťte veškeré své dluhy, **NaS** 104:78. Ne zadlužujte se, abyste postavili dům Páně, **NaS** 115:13.

DOBŘÝ PASTÝŘ. *Viz také Ježíš Kristus*

Ježíš Kristus je Dobrý Pastýř. Jeho následovníci jsou, symbolicky vzato, jako ovce, na které Ježíš dohlíží.

Pán je můj pastýř, **Žalmy** 23:1. Jako pastýř stádo své pásti bude, **Iz.** 40:11. Tak budu vyhledávati ovce své, **Ezech.** 34:12. Já jsem ten dobrý pastýř, **Jan** 10:14–15. Ježíš je oním velikým pastýřem ovcí, **Židům** 13:20. Počítá ovce své a ony ho znají, **1. Nefi** 22:25. Volá vás dobrý pastýř jménem svým, což je Kristus, **Alma** 5:38, 60. Bude jedno stádo a jeden pastýř, **3. Nefi** 15:21 (**Jan** 10:16).

DOKONALÝ

Úplný, celý a plně rozvinutý; zcela spravedlivý. Dokonalý také může znamenati bez hříchu nebo zla. Pouze Kristus byl zcela dokonalý. Práví následovníci Kristovi se mohou státi dokonalými skrze jeho milost a usmíření.

Nechť srdce vaše je dokonalé s Pánem, **1. Král.** 8:61. Buďte tudíž dokonalí, dokonce jako Otec váš v nebi, **Mat.** 5:48 (**3. Nefi** 12:48). Jestliže nějaký muž nehřeší ve slovu, ten je dokonalým mužem, **Jakub** 3:2. Víra neznamená mítí dokonalou znalost věcí, **Alma** 32:21, 26. Usmíření bylo učiněno, aby Bůh mohl býti Bohem dokonalým, **Alma** 42:15. Moroni byl mužem dokonalé povědomosti, **Alma** 48:11–13, 17–18. Duch Kristův je dán každému člověku, aby mohl rozsuzovati a věděti s dokonalým poznáním, zda je něco od Boha nebo od ďábla, **Moroni** 7:15–17. Pojdte ke Kristu a buďte v něm zdokonalováni, **Moroni** 10:32. Pokračujte s trpělivostí, dokud nebudete zdokonaleni, **NaS** 67:13. Toto jsou ti, kdož jsou spravedlní lidé, učinění dokonalými skrze Ježíše, **NaS** 76:69. Úřady v Církvi jsou pro zdokonalování Svatých, **NaS** 124:143 (**Efez.** 4:11–13). Žijící nejsou dokonalí bez svých mrtvých, **NaS** 128:15, 18. Noé byl muž spravedlný a v pokolení svém dokonalý, **Mož.** 8:27.

DOMOV. *Viz také Rodina*

Domov má býti středem činností zaměřených na evangelium a rodinu.

Muž bude v domově svoboden, aby

rozveseloval manželku svou, **Deut.** 24:5. Poslal je do domu jeho, **Marek** 8:26. Necht' se děti učí projevovati v domově zbožnost, **1. Tim.** 5:4. Buďte uvážlivými, cudnými a opatrovníci v domově, **Tit.** 2:5. Jděte do domova svého a přemítejte o věcech, o kterých jsem mluvil, **3. Nefi** 17:2–3. Naléhal jsem na ně, aby bojovali za své manželky a své děti a své domy a své domovy, **Morm.** 2:23. Otcům je přikázáno, aby byli pilní a starostliví v domově, **NaS** 93:43–44, 48–50.

DOMÝŠLIVOST, MARNIVOST,

PÝCHA. *Viz také* Bohatství;

Marnost, marný; Peníze; Pokora, pokorný, pokořit se; Světskost

Nedostatek nebo nepřítomnost pokory nebo učenlivosti. Pýcha staví lidi do odporu jednoho vůči druhému i vůči Bohu. Pyšná osoba staví sebe nad ostatní a raději následuje svou vlastní vůli než vůli Boží. Nadutost, závist, tvrdost srdce a povýšenost jsou pro pyšnou osobu také typické.

Varujte se, abyste nezapomněli na Pána, aby srdce vaše nebylo pozdviženo, **Deut.** 8:11–14. Pýchu a domýšlivost nenávidím, **Přisl.** 8:13 (Přisl. 6:16–17). Pýcha předchází zničení, **Přisl.** 16:18. Den Páně přijde na pyšné, **Iz.** 2:11–12 (2. Nefi 12:11–12). Pýcha srdce tvého tě oklamala, **Abd.** 1:3. Všichni pyšní budou strništěm, **Mal.** 4:1 (1. Nefi 22:15; 3. Nefi 25:1; NaS 29:9). Kdokoli se oslavuje, bude ponížen, **Mat.** 23:12 (NaS 101:42). Bůh odporuje pyšným, **1. Petr.** 5:5. Ona veliká a prostorná stavba jsou marnivé představy a pýcha, **1. Nefi** 12:18 (1. Nefi 11:36). Když jsou učení, myslí si, že jsou moudří, **2. Nefi** 9:28–29. Jste povýšeni v pýše srdce svého, **Jáko** 2:13, 16 (Alma 4:8–12). Odložili jste pýchu? **Alma** 5:28. Nesmírně veliká pýcha vstoupila do srdce lidí, **Hel.** 3:33–36. Jak rychle jsou děti lidské povýšeny v pýše, **Hel.** 12:4–5. Pýcha tohoto národa přivodila jejich zničení, **Moroni** 8:27. Varujte se pýchy, abyste se nestali jako Nefité, **NaS** 38:39. Domýšlivost a nevíra

přivedla Církev k odsouzení, **NaS** 84:54–55. Upusťte od veškeré pýchy své a lehkomyšlnosti, **NaS** 88:121. Když se snažíme uspokojovati svou marnivou ctížádost, nebesa se stáhnou, **NaS** 121:37.

DOUFATI, NADĚJE. *Viz také*

Věřiti, víra

Důvěřující očekávání zaslíbených požehnání plynoucích ze spravedlivosti a toužení po nich. Písma často mluví o naději jako o očekávání věčného života skrze víru v Ježíše Krista.

Požehnaný je ten muž, jehož nadějí je Pán, **Jer.** 17:7. Pán bude nadějí lidu svého, **Joel** 3:16. Máme naději skrze trpělivost a písma, **Řím.** 15:4. Bůh nás zplodil k živé naději ve vzkříšení Krista, **1. Petr.** 1:3. Každý člověk, který má tuto naději, se očisťuje, **1. Jan.** 3:2–3. Musíte se tlačiti kupředu, majíce dokonalý jas naděje, **2. Nefi** 31:20. Hleďte, abyste měli víru, naději a pravou lásku, **Alma** 7:24 (1. Kor. 13:13; Moroni 10:20). Přeji si, abyste poslouchali slova moje, majíce naději, že obdržíte život věčný, **Alma** 13:27–29. Máte-li víru, doufáte ve věci, které nejsou viděti, které jsou však pravdivé, **Alma** 32:21 (Židům 11:1). Naděje pochází z víry a stává se kotvou pro duši, **Eter** 12:4 (Židům 6:17–19). Člověk musí doufat, jinak nemůže získati dědictví, **Eter** 12:32. Mormon mluvil o víře, naději a pravé lásce, **Moroni** 7:1. Budete doufati skrze usmíření Ježíše Krista, že budete pozvednuti k životu věčnému, **Moroni** 7:40–43. Duch Svatý vás naplňuje nadějí, **Moroni** 8:26 (Řím. 15:13). Opustili smrtelný život pevní v naději na slavné vzkříšení, **NaS** 138:14.

DRAHOCENNÁ PERLA. *Viz také*

Kánon; Písma; Smith, Joseph, ml.

Království Boží na zemi je přirovnáno k drahocenné perle (Mat. 13:45–46).

Drahocenná perla je také název daný jednomu ze čtyř svazků písma, které se nazývají „standardní díla“

Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. První vydání Drahocenné perly bylo vydáno v roce 1851 a obsahovalo některé materiály, jež jsou nyní v Nauce a smlouvách. Vydání vydávaná od roku 1902 obsahují 1) výňatky z Genesis přeložené Josephem Smithem nazvané Kniha Mojžíšova a Matouše 24 přeložené Josephem Smithem, což se nazývá Joseph Smith–Matouš; 2) překlad Josepha Smitha určitých egyptských papyrů, které získal v roce 1835, nazvaný kniha Abrahamova; 3) výňatek z dějin Církve napsaných Josephem Smithem v roce 1838 nazvaných Joseph Smith–Životopis a 4) Články víry, třináct prohlášení o víře a nauce.

DRUHÝ PŘÍCHOD JEŽÍŠE

KRISTA. *Viz také* Armageddon; Gog; Ježíš Kristus; Magog; Znamení časů

Kristus se na počátku období milénia vrátí na zem. Tato událost bude známou konce zkoušky této země ve smrtelnosti. Zlovolní budou ze země odstraněni a spravedliví budou uchopeáni a vyzdviženi v oblaku, zatímco země bude očištěna. I když nikdo přesně neví, kdy Kristus přijde podruhé, dal nám znamení, která máme vyhlížeti a která naznačují, že se tato doba přibližuje (Mat. 24; JS–M 1).

Já vím, že v den poslední se Vykupitel můj postaví na zemi, **Job** 19:25. Ke mně každé koleno poklekne, každý jazyk bude přísahati, **Iz.** 45:23 (NaS 88:104). Syn Muže přišel s oblaky nebe, **Dan.** 7:13 (Mat. 26:64; Lukáš 21:25–28). Budou hleděti na mne, jehož probodli, **Zach.** 12:10. Jeden řekne: Co to máš za rány na ruce svých? **Zach.** 13:6 (NaS 45:51). Kdo může snést den příchodu jeho? Neboť on je jako oheň tavičův, **Mal.** 3:2 (3. Nefi 24:2; NaS 128:24). Syn Muže přijde ve slávě Otce svého, **Mat.** 16:27 (Mat. 25:31). O tom dni a hodině žádný neví, ale pouze Otec můj, **Mat.** 24:36 (NaS 49:7; JS–M 1:38–48). Tentýž Ježíš takto přijde podobným způsobem, jak jste ho viděli jíti do nebe, **Skut.** 1:11. Pán sám

sestoupí z nebe, **1. Tes.** 4:16. Den Páně přijde jako zloděj v noci, **2. Petr.** 3:10. Pán přichází s deseti tisíci Svatými svými, **Judas** 1:14. Přichází s oblaky; a každé oko jej uzří, **Zjev.** 1:7. Ježíš se postaví, aby soudil svět, **3. Nefi** 27:14–18. Připravte se, připravte, neboť Pán je nablízku, **NaS** 1:12. Zjevím se s nebe s mocí a budu přebývat na zemi tisíc let, **NaS** 29:9–12. Pozdvihni hlas svůj a hlásej pokání, připravuje cestu Páně pro jeho druhý příchod, **NaS** 34:5–12. Já jsem Ježíš Kristus a já náhle přijdu do chrámu svého, **NaS** 36:8 (NaS 133:2). Brzy přijde den, kdy mne uvidíte a budete věděti, že já jsem, **NaS** 38:8. Ten, kdo se mne bojí, bude vyhlížeti znamení příchodu Syna Muže, **NaS** 45:39. Tvář Páně bude odhalena, **NaS** 88:95. Veliký a hrozný den Páně je blízko, **NaS** 110:16. Až se Spasitel ukáže, budeme ho viděti takového, jaký je, **NaS** 130:1. Spasitel se postaví uprostřed lidu svého a bude vládnouti, **NaS** 133:25. Kdo je ten, jenž sestupuje od Boha v nebi v šatu obarveném, **NaS** 133:46 (Iz. 63:1).

DRUHÝ STAV. *Viz* Smrtelnost, smrtelný

DRUHÝ UTĚŠITEL. *Viz* Utěšitel

DŘEVO EFRAIMOVO. *Viz* Efraim – Dřevo Efraimovo neboli Jozefovo

DŘEVO JOZEFOVO. *Viz* Efraim – Dřevo Efraimovo neboli Jozefovo

DŘEVO JUDOVO. *Viz* Juda – Dřevo Judovo

DUHA. *Viz také* Koráb; Noé, biblický patriarcha; Potopa v době Noémově

Znamení neboli symbol Boží smlouvy s Noémem (Gen. 9:13–17). PJS, Gen. 9:21–25 vysvětluje, že smlouva zahrnuje přísliby, že země již nikdy nebude pokryta vodou povodně, že se navrátí Sion Enochův a že Pán opět přijde, aby přebýval na zemi.

DUCH. Viz také Člověk, lidé; Duše; Smrt, tělesná; Vzkříšení

Ta část žijící bytosti, která existuje před narozením do smrtelnosti, která přebývá ve smrtelném těle během smrtelnosti a která existuje po smrti až do vzkříšení jako samostatná bytost. Vše živé – lidstvo, zvířata i rostliny – byli duchové, dříve než na zemi existovala jakákoli forma života (Gen. 2:4–5; Mojž. 3:4–7). Duchovní tělo vypadá jako fyzické tělo (1. Nefi 11:11; Eter 3:15–16; NaS 77:2; 129). Duch je hmota, ale je jemnější neboli čistší než smrtelný prvek nebo hmota (NaS 131:7).

Každá osoba je doslovně synem nebo dcerou Boží a byla zrozena jako duch Nebeským Rodičům dříve, než se narodila smrtelným rodičům na zemi (Židům 12:9). Každá osoba na zemi má kromě těla z masa a kostí i nesmrtelné tělo duchovní. Jak to písmo někdy definuje, duch a fyzické tělo tvoří dohromady duši (Gen. 2:7; NaS 88:15; Mojž. 3:7, 9, 19; Abr. 5:7). Duch může žít bez fyzického těla, ale fyzické tělo nemůže žít bez ducha (Jakub 2:26). Fyzická smrt je oddělením ducha od těla. Při vzkříšení je duch znovuspojen se stejným fyzickým tělem z masa a kostí, jaké vlastnil jako smrtelník, s dvěma hlavními rozdíly: nebudou již nikdy odděleny a fyzické tělo bude nesmrtelné a zdokonalené (Alma 11:45; NaS 138:16–17).

Duch těla a kostí nemá, jako mne vidíte mít, **Lukáš 24:39**. Duch sám vydává svědectví s duchem naším, že jsme děti Boží, **Řím. 8:16**. Oslavujte Boha tělem svým i duchem svým, **1. Kor. 6:20**. Toto tělo je tělem ducha mého, **Eter 3:16**. Člověk je duch, **NaS 93:33**. Kristus sloužil spravedlivým duchům v ráji, **NaS 138:28–30** (1. Petr. 3:18–19). Vy jste byly zrozeny na svět skrze vodu a krev a ducha, **Mojž. 6:59**. Stál mezi těmi, již byli duchové, **Abr. 3:23**.

Zlí duchové: Ježíš vymítal mnoho ďáblů, **Marek 1:27**, 34, 39. Vyjdi z tohoto člověka, ty duchu nečistý,

Marek 5:2–13. Zlý duch učí člověka, že se modlití nemusí, **2. Nefi 32:8**. Ve jménu Ježíšově vymítal ďáblы a nečisté duchy, **3. Nefi 7:19**. Mnoho falešných duchů chodí oklamávající svět, **NaS 50:2**, 31–32. Joseph Smith vysvětlil tři klíče pro určení toho, zda nějaký duch je od Boha nebo zda je ďáblův, **NaS 129**.

DUCH SVATÝ. Viz také Bůh,

Božstvo; Dar Ducha Svatého; Holubice, její znamení; Inspirace, inspirovati, vnuknutí; Křest, křtiti; Neprominutelný hřích; Svatý Duch zaslíbení; Utěšitel; Zjevení

Třetí člen Božstva (1. Jan. 5:7; NaS 20:28). Je bytostí Ducha, nemá tělo z masa a kostí (NaS 130:22). Duch Svatý je často uváděn jako Duch nebo Duch Boží.

Duch Svatý vykonává několik životně důležitých úloh v plánu spasení. 1) Vydává svědectví o Otci a Synu (1. Kor. 12:3; 3. Nefi 28:11; Eter 12:41). 2) Zjevuje pravdu o všech věcech (Jan 14:26; 16:13; Moroni 10:5; NaS 39:6). 3) Posvěcuje ty, již činí pokání a jsou pokřtěni (Jan 3:5; 3. Nefi 27:20; Mojž. 6:64–68). 4) Je Svatým Duchem zaslíbení (NaS 76:50–53; 132:7, 18–19, 26).

Moc Ducha Svatého může sestoupiti na osobu před křtem a svědčiti, že evangelium je pravdivé. Ale právo míti stálé společenství Ducha Svatého, kdykoli je člověk toho hoden, je dar, který může býti přijat pouze vkládáním rukou nositele Melchisedechova kněžství po právoplatném křtu do pravé Církve Ježíše Krista.

Ježíš učil, že všechny hříchy mohou býti odpuštěny, kromě rouhání proti Duchu Svatému (Mat. 12:31–32; Marek 3:28–29; Lukáš 12:10; Židům 6:4–8; NaS 76:34–35).

Duch vede lidi k tomu, aby kráčeli v Božích ustanoveních, **Ezech. 36:27**. Apoštolové byli pověřeni, aby křtili ve jménu Otce, Syna a Ducha Svatého, **Mat. 28:19**. Duch Svatý vás naučí

všem věcem, **Jan** 14:26. Svátí lidé mluvili tak, jak byli pohnuti Duchem Svátým, **2. Petr.** 1:21. Nefi byl veden Duchem, **1. Nefi** 4:6. Tajemství Boží jim budou odhalena mocí Ducha Svátého, **1. Nefi** 10:17–19. Duch Svátý ukazuje všechny věci, které máte činiti, **2. Nefi** 32:5. Mocí Ducha Svátého můžete znáti pravdu ohledně všech věcí, **Moroni** 10:5. Duch Svátý bude mluvit k tobě v mysli tvé a v srdci tvém, **NaS** 8:2. Duch pobízí činiti dobro, **NaS** 11:12. Duch Svátý zná všechny věci, **NaS** 35:19. Duch Svátý učí pokojným věcem království, **NaS** 36:2 (**NaS** 39:6). Neobdržíte-li Ducha, nebudete učit, **NaS** 42:14. Duch Svátý vydává svědectví o Otci a Synovi, **NaS** 42:17 (1. Kor. 12:3; 3. Nefi 11:32, 35–36). Některým je dáno Duchem Svátým vědět, že Ježíš Kristus je Syn Boží, **NaS** 46:13. Cokoli budou mluvit, když jsou pohnuti Duchem Svátým, bude písmo, **NaS** 68:4. Duch Svátý bude vyléván vydávaje svědectví o všech věcech, o nichž budete mluvit, **NaS** 100:8. Duch Svátý bude tvým stálým společníkem, **NaS** 121:45–46.

DUCHOVNÍ DARY. *Viz Dary Ducha*

DUCHOVNÍ SMRT. *Viz Smrt, duchovní*

DUCHOVNÍ STVOŘENÍ. *Viz také Člověk, lidé; Stvoření, stvořiti*

Pán stvořil všechny věci duchovně dříve, než je stvořil fyzicky (**Mojž.** 3:5).

Pán učinil každou rostlinu dříve, než byla na zemi, **Gen.** 2:4–6 (**Abr.** 5:5). Mocí Ducha svého jsem stvořil všechny věci – nejprve duchovní, za druhé časné, **NaS** 29:31–32. To, co je časné, je v podobnosti toho, co je duchovní, **NaS** 77:2. Učinil jsem svět a lidi dříve, než byli v těle, **Mojž.** 6:51.

DUCHOVNÍ SVĚT. *Viz Peklo; Předsmrtelný život; Ráj*

DUCHOVNÍ VĚZENÍ. *Viz Peklo*

DŮM IZRAELE. *Viz Izrael*

DŮM PÁNĚ. *Viz Chrám, dům Páně*

DUŠE. *Viz také Duch; Tělo*

Písma mluví o duších třemi způsoby: 1) duchovní bytosti, jak v předsmrtelnosti, tak po smrti (**Alma** 40:11–14; **Abr.** 3:23); 2) duch a tělo spojené ve smrtelnosti (**Abr.** 5:7) a 3) nesmrtelná vzkříšená osoba, jejíž duch a tělo se stali nerozlučitelně spojenými (**Alma** 40:23; **NaS** 88:15–16).

Krev činí usmíření pro duši, **Lev.** 17:11. Znovuzřizuje duši mou, **Žalmy** 23:3. Budeš milovati Pána, Boha svého, celou duši svou, **Mat.** 22:37 (**Marek** 12:30). Ďábel klame duši jejich, **2. Nefi** 28:21. Obětujte mu celou duši svou jako oběť, **Omni** 1:26. Slovo počíná rozšiřovati duši mou, **Alma** 32:28. Duše jeho nebude nikdy hladověti ani žízni, **3. Nefi** 20:8. Chléb a voda svátosti jsou posvěceny duším těch, kteří je přijímají, **Moroni** 4–5 (**NaS** 20:77–79). Dělníci v království přinášejí spasení své duši skrze svou službu, **NaS** 4:2, 4. Cena duší je veliká, **NaS** 18:10. Vy jste byly zrozeny na svět skrze vodu, krev a ducha, a tak jste se staly duši živou, **Mojž.** 6:59.

Cena duší: Všechny osoby jsou duchovní děti Boží. On pečuje o každé své dítě a každé pokládá za důležité. Protože to jsou jeho děti, mají možnost státi se mu podobnými. Mají tudíž velikou cenu.

Je radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, **Lukáš** 15:10. Bůh tak miloval svět, že dal Syna svého jednorozeného, **Jan** 3:16. Nemohli snést, že by některá lidská duše měla zahynouti, **Mos.** 28:3. Což není duše v této době Bohu stejně drahá, jako duše v době příchodu jeho? **Alma** 39:17. Věc pro tebe nejcennější je přiváděti duše ke mně, **NaS** 15:6. Pamatujte, cena duší je veliká v očích Božích, **NaS** 18:10–15. Toto je dílo mé a sláva má – uskutečnit nesmrtelnost a věčný život člověka, **Mojž.** 1:39.

DŮVĚRA, DŮVĚŘOVATI. *Viz také*

Víra, věřiti

Spoléhati se na někoho nebo na něco. Míti ujištění nebo víru ohledně někoho nebo něčeho, zvláště ohledně Boha a Ježíše Krista. V duchovních záležitostech důvěra zahrnuje spoléhání se na Boha a na jeho Ducha.

I když mne zabije, přesto budu v něj důvěřovati, **Job** 13:15. Lépe je důvěřovati v Pána nežli vkládati důvěru v člověka, **Žalmy** 118:8. Důvěřuj Pánu celým srdcem svým, **Přísł.** 3:5. Pán bude důvěra tvá, **Přísł.** 3:26. Bůh osvobodil své služebníky, kteří v něj důvěřovali, **Dan.** 3:19–28. Až se Kristus ukáže, můžeme mítí důvěru, **1. Jan.** 2:28. Budu v tebe důvěřovati na věky, **2. Nefi** 4:34. Zlovolní Nefité ztratili důvěru svých dětí, **Jákob** 2:35. Radujte se a vložte důvěru svou v Boha, **Mos.** 7:19. Každý, kdo vkládá svou důvěru v Boha, bude posledního dne pozvednut, **Mos.** 23:22. Každý, kdo vloží důvěru svou v Boha, bude mítí ve zkouškách svých oporu, **Alma** 36:3, 27. Nedůvěřuj v rámě těla, **NaS** 1:19. Vlož důvěru svou v toho Ducha, který pobízí činiti dobro, **NaS** 11:12. Nechť důvěruje ve mne, a nebude poražen, **NaS** 84:116. Potom bude růsti tvá sebedůvěra v přítomnosti Boží, **NaS** 121:45.

DVANÁCT, JEJICH KVORUM. *Viz*

Apoštol

DVANÁCT KMENŮ IZRAELE. *Viz*

Izrael – Dvanáct kmenů Izraele

EDEN. *Viz také* Adam; Eva

Domov našich prvních rodičů, Adama a Evy (Gen. 2:8–3:24; 4:16; 2. Nefi 2:19–25; Mojž. 3, 4; Abr. 5), označovaný jako zahrada, východně v Edenu. Adam a Eva byli posláni z Edenu poté, co pojedli ze zakázaného ovoce a stali se smrtelníky (Mojž. 4:29). Zjevení posledních dnů potvrzuje biblickou zprávu o zahradě Eden. Doplňuje důležitou informaci, že zahrada byla na místě, které je nyní severoamerickým kontinentem (NaS 116; 117:8).

EFEZSKÝM, EPIŠTOLA. *Viz také*

Pavel; Pavlovy epištolý

Epištola v Novém zákoně, kterou napsal apoštol Pavel Svatým v Efezu. Tato epištola je velmi důležitá, neboť obsahuje Pavlovo učení o Církvi Kristově.

Kapitola 1 obsahuje obvyklé pozdravení. Kapitoly 2–3 vysvětlují změnu, která nastává v lidech, když se stávají členy Církve – stávají se spoluměšťany se Svatými, s pohany a Židy sjednocenými v jedné Církvi. Kapitoly 4–6 vysvětlují roli apoštolů a proroků, potřebu jednoty a potřebu obléci celé odění Boží.

EFRAIM. *Viz také* Izrael; Jozef, syn

Jákobův; Kniha Mormonova;

Manasses

Ve Starém zákoně druhý syn Jozefa a Asenat (Gen. 41:50–52; 46:20). Efraim, v rozporu s tradicí, obdržel požehnání prvorozenství namísto Manasses, který byl starším synem (Gen. 48:17–20). Efraim se stal otcem kmene Efraimova.

Kmen Efraimův: Efraimovi bylo dáno prvorozenství v Izraeli (1. Par. 5:1–2; Jer. 31:9). Jejich výsadou a zodpovědností v posledních dnech je nésti kněžství, přinášeti poselství znovuzříženého evangelia světu a vyzdvihnouti korouhev, aby shromáždili rozptýlený Izrael (Iz. 11:12–13; 2. Nefi 21:12–13). Děti Efraimovy budou korunovati slávou ty, kteří se v posledních dnech budou vraceti ze zemí severních (NaS 133:26–34).

Dřevo Efraimovo neboli Jozefovo: Záznam jedné skupiny z kmene Efraimova, která byla odvedena z Jeruzaléma do Ameriky kolem roku 600 př. Kr. Záznam této skupiny se nazývá dřevo Efraimovo neboli Jozefovo neboli Kniha Mormonova. Tento záznam a dřevo Judovo (Bible) tvoří spojené svědectví o Pánu Ježíši Kristu, o jeho vzkříšení a o jeho božském díle mezi těmito dvěma částmi domu Izraele.

Větev Efraimova bude odlomena a bude psáti další svědectví o Kristu, **PJS**, **Gen.** 50:24–26, 30–31. Dřevo Judovo a dřevo Jozefovo se stane jedním, **Ezech.** 37:15–19. Zápisy Judovy a

Jozefovy srostou, **2. Nefi** 3:12. Pán promlouvá k mnoha národům, **2. Nefi** 29. Klíče záznamu dřeva Efraimova byly svěřeny Moronimu, **NaS** 27:5.

EGYPT

Země v severovýchodním cípu Afriky. Velká část Egypta je neplodná a pustá. Většina obyvatel žije v údolí Nilu, které se táhne v délce asi 890 km.

Dávný Egypt byl bohatý a prosperující. Byly vybudovány velké stavby pro potřeby lidí, včetně kanálů pro zavlažování, silná města pro obranu a královská monumentální díla, zejména hrobky ve formě pyramid a chrámy, které stále patří mezi divy světa. Po určitý čas byla egyptská vláda napodobením patriarchálního řádu kněžství (**Abr.** 1:21–27).

Abraham a Jozef byli vedeni do Egypta, aby zachránili svou rodinu před hladem, **Gen.** 12:10 (**Gen.** 37:28). Jozef byl prodán do Egypta, **Gen.** 45:4–5 (1. **Nefi** 5:14–15). Jákob byl veden do Egypta, **Gen.** 46:1–7. Mojžíš vyvedl děti Izraele z Egypta, **Ex.** 3:7–10; 13:14 (**Židům** 11:27; 1. **Nefi** 17:40; **Mojž.** 1:25–26). Egypt symbolizoval zlo, **Ezech.** 29:14–15 (**Ozeáš** 9:3–7; **Abr.** 1:6, 8, 11–12, 23). Anděl řekl Jozefovi, aby uprchl s Marií a Ježíšem do Egypta, **Mat.** 2:13 (**Ozeáš** 11:1).

EGYPTA

Jméno jak manželky, tak dcery Chama, syna Noémova. V kaldejštině toto jméno znamená Egypt neboli to, co je zakázáno (**Abr.** 1:23–25).

ELÍ. *Viz také* Samuel, starozákonní prorok

Vysoký kněz a soudce ve Starém zákoně, když Pán povolal Samuela, aby byl prorokem (1. **Sam.** 3). Pán ho pokáral, protože toleroval zlovolnost svých synů (1. **Sam.** 2:22–36; 3:13).

ELIAS. *Viz také* Eliáš

Jméno nebo označení *Elias* má v písmech několikrát použití:

Eliáš: Elias je novozákonní (řecký) tvar (hebrejského) jména Eliáš, jako např. v Matoušovi 17:3–4, Lukášovi 4:25–26 a Jakubovi 5:17. V těchto příkladech byl Elias dávný prorok Eliáš, jehož služba je zaznamenána v 1. a 2. Královské. Česká Bible nerozlišuje mezi Eliášem a Eliasem, tvar Eliáš je použit ve Starém i Novém zákoně.

Předchůdce: Elias je také označení pro toho, kdo je předchůdcem. Například Jan Křtitel byl Eliasem, protože byl poslán, aby připravil cestu pro Ježíše (**Mat.** 17:12–13).

Obnovitel: Označení Elias se používá také pro další, kteří plnili zvláštní poslání, jako Jan Zjevovatel (**NaS** 77:14) a Gabriel (**Lukáš** 1:11–20; **NaS** 27:6–7; 110:12).

Muž v Abrahamově dispensaci: Prorok, který se jmenoval Ezaiáš nebo Elias a který zřejmě žil za dnů Abrahamových (**NaS** 84:11–13; 110:12).

ELIÁŠ. *Viz také* Elias; Pečetění, pečetiti; Spasení

Starozákonní prorok, který se navrátil v posledních dnech, aby předal klíče pečetící moci Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu. Eliáš za svých dnů sloužil v severním království izraelském (1. **Král.** 17–2. **Král.** 2). Měl velkou víru v Pána a je znám mnoha zázraky. Způsobil, že tři a půl roku nepršelo. Vzkřísil chlapce z mrtvých a přivolal z nebe oheň (1. **Král.** 17–18). Židé stále čekají na návrat Eliáše, protože Malachiáš prorokoval, že se vrátí (**Mal.** 4:5). Při židovském svátku přesnic je stále zvaným hostem, kdy na něj vždy čekají otevřené dveře a neobsazená židle.

Prorok Joseph Smith řekl, že Eliáš drží pečetící moc Melchisedechova kněžství a byl v tomto posledním prorokem před dobou Ježíše Krista. Ukázal se s Mojžíšem na hoře Proměnění a předal klíče kněžství Petrovi, Jakubovi a Janovi (**Mat.** 17:3). Ukázal se opět s Mojžíšem a dalšími 3. dubna 1836 v chrámu Kirtland v Ohio a předal tytéž klíče

Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu (NaS 110:13–16). To vše bylo přípravou na druhý příchod Páně, jak se o tom hovoří v Malachiášovi 4:5–6.

Moc Eliášova je pečeticí mocí kněžství, skrze niž věci, které jsou svázány nebo rozvázány na zemi, jsou svázány nebo rozvázány v nebi (NaS 128:8–18). Dnes na zemi mají vyvolení služebníci Páně tuto pečeticí moc a vykonávají spásné obřady evangelia pro žijící i mrtvé (NaS 128:8).

Zapečetil nebesa a krmili ho krkavci, **1. Král.** 17:1–7. Příklad vdovinu soudku mouky a nádobce s olejem, aby se nevyprázdnily, **1. Král.** 17:8–16. Vzkřísil vdovina syna z mrtvých, **1. Král.** 17:17–24. Porazil kněze Bálovy, **1. Král.** 18:21–39. Promlouval k němu tichý, jemný hlas, **1. Král.** 19:11–12. Vystoupil do nebe ve voze ohnivém, **2. Král.** 2:11. Malachiáš prorokoval o jeho návratu v posledních dnech, **Mal.** 4:5–6 (3. Nefi 25:5). V roce 1836 se ukázal v chrámu Kirtland v Ohio, **NaS** 110:13–16.

ELIZEUS

Starozákonní prorok severního království izraelského a poradce několika králů oné země, mající jejich důvěru.

Elizeus měl jemnou a láskyplnou povahu bez oné ohnivé horlivosti, kterou se vyznačoval jeho mistr Eliáš. Jeho pozoruhodné zázraky (2. Král. 2:5; 8) svědčí o tom, že skutečně obdržel Eliášovu moc, když nastoupil jako prorok po Eliášovi (2. Král. 2:9–12). Například uzdravil vody hořkého pramene, rozdělil vody řeky Jordán, znásobil vdovin olej, vzkřísil chlapce z mrtvých, uzdravil muže z malomocenství, způsobil, aby železná sekera plavala, a udeřil Syrské slepotou (2. Král. 2–6). Jeho služba trvala více než padesát let během vlády Jorama, Jéhua, Joachaza a Joasa.

Obdržel plášť Eliášův, **2. Král.** 2:13. Znásobil vdovin olej, **2. Král.** 4:1–7. Vzkřísil syna sunamitské ženy z mrtvých, **2. Král.** 4:18–37. Uzdravil Námana syrského, **2. Král.** 5:1–14. Oslepil

syrské vojáky a oči jeho služebníka byly otevřeny, **2. Král.** 6:8–23.

ELOHIM. Viz Bůh, Božstvo; Otec v nebi

EMMANUEL. Viz Immanuel

ENOCH. Viz také Sion

Prorok, který vedl lid města Sion. O jeho službě pojednává jak Starý zákon, tak Drahocenná perla. Byl sedmým patriarchou po Adamovi. Byl synem Járedovým a otcem Matuzalémovým (Gen. 5:18–24; Lukáš 3:37).

Enoch byl velkou osobností a jeho služba byla významnější, než naznačuje stručná biblická zpráva o něm. Bible poznamenává, že byl přenesen (Židům 11:5), ale neposkytuje žádné detaily o jeho službě. V Judovi 1:14 je citováno proroctví, které učinil. Zjevení posledních dnů vysvětluje o Enochovi mnohem více, zvláště o jeho kázání, o jeho městě nazývaném Sion, o jeho viděních a o jeho proroctvích (NaS 107:48–57; Mojž. 6–7). Sion byl vzat do nebe pro spravedlivost těch, kteří v něm žili (Mojž. 7:69).

Bůh se zjevil Enochovi, **Mojž.** 6:26–37. Enoch učil evangeliu, **Mojž.** 6:37–68. Enoch učil lid a založil Sion, **Mojž.** 7:1–21. Enoch viděl budoucnost až k druhému příchodu Krista, **Mojž.** 7:23–68.

ENOS, SYN JÁKOBŮV

V Knize Mormonově nefitský prorok a udržovatel záznamů, jenž se modlil o odpuštění svých hříchů skrze svou víru v Krista a odpuštění obdržel (Enos 1:1–8). Pán učinil s Enosem smlouvu, že vynese Knihu Mormonovu Lamanitům (Enos 1:15–17).

Knih Enosova: Kniha v Knize Mormonově, ve které se mluví o Enosově modlitbě k Pánovi za osobní odpuštění, za jeho lid a za další. Pán mu slíbil, že Kniha Mormonova bude zachována a v budoucích dnech bude k dispozici Lamanitům. I když kniha obsahuje pouze jednu kapitolu,

zaznamenává mocný příběh o muži, jenž hledal svého Boha v modlitbě, žil v poslušnosti Božích příkazů a před svou smrtí se radoval ze svého poznání Vykupitele.

ESTER

Žena veliké víry a hlavní postava v Knize Ester.

Kniha Ester: Kniha ve Starém zákoně, která obsahuje příběh o veliké odvaze královny Ester při zachraňování jejího lidu před zničením.

Kapitoly 1–2 pojednávají o tom, jak Ester, židovská žena a adoptivní dcera židovského muže, který se jmenoval Mardocheus, byla pro svou krásu vybrána jako královna Persie. Kapitola 3 vysvětluje, že Aman, hlavní muž na královském dvoře, nenáviděl Mardochea a dosáhl ustanovení, že veškerý židovský lid má být usmrcen. Kapitoly 4–10 pojednávají o tom, jak Ester, s velkým osobním rizikem, oznámila králi svou vlastní národnost a získala zrušení ustanovení.

ETER. *Viz také* Jaredité

Poslední Jareditský prorok v Knize Mormonově (Eter 12:1–2).

Kniha Eterova: Kniha v Knize Mormonově, která obsahuje části záznamu Jareditů. Jaredité byla skupina lidí, kteří žili na západní polokouli mnoho století před lidem Lehiovým. Kniha Eterova byla vyňata z dvaceti čtyř desek nalezených lidem Limhiovým (Mos. 8:8–9).

Kapitoly 1–2 pojednávají o tom, jak Jaredité opustili svůj domov v době babylonské věže a vydali se na cestu do země, která je dnes známa jako americký kontinent. Kapitoly 3–6 vysvětlují, že bratr Jaredův viděl předsmrtného Spasitele a že Jaredité cestovali v osmi člunech. Kapitoly 7–11 pokračují dějinami naplněnými zlovolností, která dominovala velké části dějin Jareditů. Moroni, který upravil Eterův záznam, napsal v kapitolách 12–13 o divech učiněných vírou a o tom, že

přijde Kristus a Nový Jeruzalém. Kapitoly 14–15 pojednávají o tom, jak se Jaredité stali mocným národem, ale byli zničeni občanskou válkou kvůli zlovolnosti.

EVA. *Viz také* Adam; Eden; Pád Adama a Evy

První žena, která žila na této zemi (Gen. 2:21–25; 3:20). Byla Adamovou manželkou. V hebrejštině toto jméno znamená „život“ a naznačuje, že Eva byla první matkou na zemi (Mojž. 4:26). Ona a Adam, první muž, budou sdílet věčnou slávu díky své roli při umožnění věčného pokroku veškerého lidstva.

Eva byla pokoušena a pojedla ze zakázaného ovoce, **Gen.** 3 (2. Nefi 2:15–20; Mojž. 4). Eva poznala nutnost pádu a radost z vykoupení, **Mojž.** 5:11–12. President Joseph F. Smith viděl Evu ve svém vidění duchovního světa, **NaS** 138:39.

EVANGELIA. *Viz také* Jan, syn Zebedeův; Lukáš; Marek; Matouš

Čtyři záznamy neboli svědectví o Ježíšově smrtelném životě a o událostech vztahujících se k jeho službě obsažené v prvních čtyřech knihách Nového zákona. Zapsali je Matouš, Marek, Lukáš a Jan a jsou záznamem svědectví o Kristově životě. Kniha 3. Nefi v Knize Mormonově je v mnoha směrech podobná těmto čtyřem evangeliím Nového zákona.

Knihy Nového zákona byly původně napsány v řečtině. Řecké slovo pro evangelium znamená „dobrá zpráva“. Dobrou zprávou je to, že Ježíš Kristus učinil usmíření, které vykoupí veškeré lidstvo od smrti a odmění každého jednotlivce podle jeho skutků (Jan 3:16; Řím. 5:10–11; 2. Nefi 9:26; Alma 34:9; NaS 76:69).

Svod evangelií: Učení Spasitele v Matoušovi, Markovi, Lukášovi a Janovi může být porovnáno jedno s druhým a se zjevením posledních dnů následujícím způsobem:

SVOD EVANGELIÍ

Událost	Matouš	Marek	Lukáš	Jan	Zjevení posledních dnů
Rodokmeny Ježíšovy	1:2–17		3:23–38		
Narození Jana Křtitele			1:5–25, 57–58		
Narození Ježíše	2:1–15		2:6–7		1. Nefi 11:18–20; 2. Nefi 17:14; Mos. 3:5–8; Alma 7:10; Hel. 14:5–12; 3. Nefi 1:4–22
Proroctví Simeona a Anny			2:25–39		
Návštěva v chrámu (přesnice)			2:41–50		
Počátek Janovy služby	3:1, 5–6	1:4	3:1–3	1:6–14	
Křest Ježíše	3:13–17	1:9–11	3:21–22	1:32–34	1. Nefi 10:7–10; 2. Nefi 31:4–21
Pokusení Ježíše	4:1–11		4:1–13		
Svědectví Jana Křtitele				1:15–36	NaS 93:6–18, 26
Svatební hostina v Káni (Ježíšův první zázrak)				2:1–11	
První očištění chrámu				2:14–17	
Setkání s Nikodémem				3:1–10	
Samaritánská žena u studně				4:1–42	
Ježíš zavržen v Nazarétu	4:13–16		4:16–30		

Událost	Matouš	Marek	Lukáš	Jan	Zjevení posledních dnů
Rybáři povoláni, aby byli rybáři lidí	4:18–22	1:16–20			
Zázračné naplnění rybářských sítí			5:1–11		
Vzkříšení Jairovy dcery	9:18–19, 23–26	5:21–24, 35–43	8:41–42, 49–56		
Uzdravení ženy s krvetokem	9:20–22	5:25–34	8:43–48		
Povolání Dvanácti	10:1–42	3:13–19; 6:7–13	6:12–16; 9:1–2; 12:2–12, 49–53		1. Nefi 13:24–26, 39–41; NaS 95:4
Vzkříšení syna vdovy			7:11–15		
Pomazání Kristových nohou			7:36–50	12:2–8	
Utišení bouře		4:36–41	8:22–25		
Povolání Sedmdesáti			10:1		NaS 107:25, 34, 93–97
Uvržení množství ďáblů do vepřů		5:1–20			
Kázání na hoře	5–7		6:17–49		3. Nefi 12–14
Ježíšova podobenství jsou krátké příběhy, které přirovnávají běžné předměty nebo události k nějaké pravdě. Ježíš je používal často, aby učil duchovním pravdám.					
Rozsévač:	13:3–9, 18–23	4:3–9, 14–20	8:4–8, 11–15		
Koukol:	13:24–30, 36–43				NaS 86:1–7
Hořčičné semeno:	13:31–32	4:30–32	13:18–19		

Událost	Matouš	Marek	Lukáš	Jan	Zjevení posledních dnů
Kvas:	13:33		13:20–21		
Poklad v poli:	13:44				
Drahocenná perla:	13:45–46				
Rybářova síť:	13:47–50				
Hospodář:	13:51–52				
Ztracená ovce:	18:12–14		15:1–7		
Ztracená mince:			15:8–10		
Marnotratný syn:			15:11–32		
Nemilosrdný služebník:	18:23–35				
Milosrdný Samaritán:			10:25–37		
Nespravedlný služebník:			16:1–8		
Lazar a bohatý muž:			16:14–15, 19–31		
Nespravedlný soudce:			18:1–8		
Dobrý Pastýř:				10:1–21	3. Nefi 15:17–24
Dělníci na vinici:	20:1–16	10:31			
Hřivny (1):			19:11–27		
Dva synové:	21:28–32				
Zlovolný vinař:	21:33–46	12:1–12	20:9–20		
Svatba králova syna:	22:1–14		14:7–24		

Událost	Matouš	Marek	Lukáš	Jan	Zjevení posledních dnů
Deset panen:	25:1–13		12:35–36		NaS 45:56–59
Hřivny (2):	25:14–30				
Ovce, kozlové:	25:31–46				
Nasycení pěti tisíců	14:16–21	6:33–44	9:11–17	6:5–14	
Ježíš chodil po vodě	14:22–33	6:45–52		6:16–21	
Petrovo svědectví o Kristu	16:13–16	8:27–29	9:18–20		
Klíče království přislíbeny Petrovi	16:19				
Kázání o chlebu života				6:22–71	
Uzdravení slepého muže o sabatu				9:1–41	
Proměnění; předány klíče kněžství	17:1–13	9:2–13	9:28–36		NaS 63:20–21; 110:11–13
Žehnáání dětí	19:13–15	10:13–16	18:15–17		
Modlitba Páně	6:5–15		11:1–4		
Lazar navrácen k životu				11:1–45	
Triumfální vjezd	21:6–11	11:7–11	19:35–38	12:12–18	
Penězoměnci vyvrženi z chrámu	21:12–16	11:15–19	19:45–48		
Šart vdovy		12:41–44	21:1–4		
Kázání o druhém příchodu	24:1–51	13:1–37	12:37–48; 17:20–37; 21:5–38		NaS 45:16–60; JS–M 1:1–55

Událost	Matouš	Marek	Lukáš	Jan	Zjevení posledních dnů
Uzdravení deseti malomocných			17:12–14		
Ježíšovy poslední přesnice; zavedena svátost; pokyny Dvanácti; umývání nohou učedníků	26:14–32	14:10–27	22:1–20	13–17	
Ježíšovo utrpení v Getsemanech	26:36–46	14:32–42	22:40–46		2. Nefi 9:21–22; Mos. 3:5–12; NaS 19:1–24
Ježíš je vinný kmen				15:1–8	
Jidášova zrada	26:47–50	14:43–46	22:47–48	18:2–3	
Slyšení před Kaifášem	26:57	14:53	22:54, 66–71	18:24, 28	
Slyšení před Pilátem	27:2, 11–14	15:1–5	23:1–6	18:28–38	
Slyšení před Heródesem			23:7–10		
Ježíš bičován a posmíván	27:27–31	15:15–20		19:1–12	
Ukřižování	27:35–44	15:24–33	23:32–43	19:18–22	Hel. 14:20–27; 3. Nefi 8:5–22; 10:9
Vzkříšení	28:2–8	16:5–8	24:4–8		
Ježíš se ukazuje učedníkům		16:14	24:13–32, 36–51	20:19–23	
Ježíš se ukazuje Tomášovi				20:24–29	
Nanebevstoupení		16:19–20	24:50–53		

EVANGELISTA. *Viz také*

Patriarcha, patriarchální;
Patriarchální požehnání

Ten, kdo přináší neboli hlásá dobré zprávy evangelia Ježíše Krista. Joseph Smith učil, že evangelista je patriarcha. Patriarchové jsou povoláváni a vysvěcováni pod vedením dvanácti apoštolů, aby dávali zvláštní požehnání, které se nazývá patriarchální požehnání.

Pán povolává některé muže, aby byli apoštolové, a některé jako proroky, a některé jako evangelisty. **Efez. 4:11.** Dílo evangelisty konej, **2. Tim. 4:5.** Věříme v apoštolové, proroky, pastýře, učitele, evangelisty, **Čl. v. 1:6.**

EVANGELIUM. *Viz také* Dispensace;
Nauka Kristova; Plán vykoupení

Boží plán spasení, umožněný skrze usmíření Ježíše Krista. Evangelium zahrnuje věčné pravdy neboli zákony, smlouvy a obřady potřebné k tomu, aby lidstvo mohlo vstoupit opět do přítomnosti Boží. V devatenáctém století Bůh znovuzřídil na zemi skrze proroka Josepha Smitha plnost evangelia.

Jděte do celého světa a kažte evangelium, **Marek 16:15.** Jasně a cenné části evangelia Beránkova byly zadrženy, **1. Nefi 13:32.** Toto je evangelium mé, **3. Nefi 27:13–21** (NaS 39:6). Kniha Mormonova obsahuje plnost evangelia, **NaS 20:8–9** (NaS 42:12). Toto je evangelium, **NaS 76:40–43.** Melchisedchovo kněžství spravuje evangelium, **NaS 84:19.** Každý člověk uslyší plnost evangelia ve svém vlastním jazyce, **NaS 90:11.** Syn kázal evangelium duchům mrtvých, **NaS 138:18–21, 28–37.** Evangelium bylo kázáno od počátku, **Mojž. 5:58.** Jsou popsány první zásady a obřady evangelia, **Čl. v. 1:4.**

EVANGELIUM, JEHO

ZNOVUZŘÍZENÍ. *Viz*
Znovuzřízení evangelia

EXODUS. *Viz také* Pentateuch

Kniha ve Starém zákoně napsaná

Mojžíšem, která popisuje odchod Izraelitů z Egypta. Rané dějiny Izraele, tak jak jsou zaznamenány v Exodu, mohou být rozděleny do tří částí: 1) otroctví lidu v Egyptě, 2) jejich odchod z Egypta pod Mojžíšovým vedením a 3) jejich zasvěcení se Boží službě v jejich náboženském životě i v jejich životě politickém.

První část, kapitoly 1–15, vysvětluje útlak Izraele v Egyptě; rané dějiny a povolání Mojžíše; exodus a zavedení přesnic a pochod do Rudého moře, zničení Faraonova vojska a Mojžíšovu píseň vítězství.

Druhá část, kapitoly 15–18, pojednává o vykoupení Izraele a o událostech na cestě od Rudého moře na Sinai; o hořkých vodách z Marah, poskytnutí křepelky a manny, dodržování sabatu, zázračném daru vody v Rafidim a tamní bitvě s Amalechitskými; o příchodu Jetra do táboru a jeho radě ohledně řízení občanských záležitostí lidu.

Třetí část, kapitoly 19–40, se zabývá zasvěcením Izraele Boží službě během posvátných událostí na Sinaji. Pán ustanovil lid jako království kněží a svatý národ; předal desatero přikázání a předal pokyny ohledně stánku, jeho vybavení a uctívání v něm. Pak následuje zpráva o hříchu lidí, kterého se dopustili uctíváním zlatého telete, a nakonec zpráva o stavbě stánku a o opatření věcí ke službě v něm.

EZAIÁŠ

Novozákonní (řecký) tvar jména Izaiáš (Lukáš 4:17). Bible kralická nerozlišuje mezi jmény Ezaiáš a Izaiáš. Ezaiáš byl také prorok, který žil ve dnech Abrahamových (NaS 76:100; 84:11).

EZAU. *Viz také* Izák; Jákob, syn
Izákův

Ve Starém zákoně starší syn Izáka a Rebeky a Jákobovo dvojče. Od narození byli tito dva bratři soupeři (Gen. 25:19–26). Ezauovi potomci, Idumejští, a Jákobovi potomci, Izraelité, se stali soupeřícími národy (Gen. 25:23).

Ezau prodal prvorozenství Jákobovi,

Gen. 25:33 (Židům 12:16–17). K lítosti svých rodičů se Ezau oženil s ženami Hetejských, **Gen. 26:34–35**. Jákob a Ezau se usmířili, **Gen. 33**.

EZDRÁŠ

Starozákonní kněz a písař, který přivedl některé Židy zpět do Jeruzaléma z babilonského zajetí (Ezdr. 7–10; Neh. 8, 12). V roce 458 př. Kr. získal od Artaxerxa, krále perského, svolení, aby vzal do Jeruzaléma jakékoli židovské vyhnance, kteří mají zájem tam jít (Ezdr. 7:12–26).

Před Ezdrášovou dobou měli kněží téměř naprostou kontrolu nad čtením sbírek psaných písem, která se nazývala „zákon“. Ezdráš pomáhal učiniti písma dostupná pro všechny Židy. Všeobecné čtení „knihy zákona“ se nakonec stalo středem židovského národního života. Snad největší Ezdrášovo učení vychází z jeho vlastního příkladu toho, jak připravoval své srdce, aby zkoumal Pánův zákon, aby ho poslouchal a aby mu vyučoval druhé (Ezdr. 7:10).

Kniha Ezdrášova: Kapitoly 1–6 popisují události, které se staly šedesát až osmdesát let předtím, než se Ezdráš vrátil do Jeruzaléma – ustanovení Kýrovo v roce 537 př. Kr. a návrat Židů pod vedením Zorobábela. Kapitoly 7–10 ukazují, jak se Ezdráš vrátil do Jeruzaléma. Modlil se a postil se se svou výpravou o ochranu. V Jeruzalémě našli mnoho Židů, kteří pod vedením Zorobábela došli do Jeruzaléma dříve a oženili se s ženami mimo smlouvu a tak se poskrvnili. Ezdráš se za ně modlil a zavázal je smlouvou, že se s těmito manželkami rozvedou. Pozdější dějiny týkající se Ezdráše se nacházejí v knize Nehemiášově.

EZECHIAŠ

Ve Starém zákoně spravedlivý král judského národa. Vládl dvacet devět let v době, kdy byl prorokem v Judě Izaiáš (2. Král. 18–20; 2. Par. 29–32; Iz. 36–39). Izaiáš mu pomáhal při

reformování jak církve, tak státu. Potlačil modlářství a znovuzavedl chrámové služby. Ezechiášův život byl prodloužen o patnáct let skrze modlitbu a víru (2. Král. 20:1–7). První část jeho vlády byla prosperující, ale jeho vzpoura proti králi assyrskému (2. Král. 18:7) byla příčinou dvou assyrských vpádů: první je popsán v Izaiášovi 10:24–32, druhý je ve 2. Královské 18:13–19:7. Při druhé invazi byl Jeruzalém zachráněn andělem Páně (2. Král. 19:35).

EZECHIEL

Prorok, který napsal knihu Ezechielovu ve Starém zákoně. Byl knězem z rodiny Sádochovy a jedním z židovských zajatých odvedených Nabuchodonozorem. Usadil se s židovskými vyhnanci v Babylonu a prorokoval v období dvaceti dvou let, od roku 592 do roku 570 př. Kr.

Kniha Ezechielova: Kniha Ezechielova může být rozdělena do čtyř částí. Kapitoly 1–3 pojednávají o vidění Božím a o Ezechielově povolání sloužiti; kapitoly 4–24 mluví o soudech nad Jeruzalémem a o tom, proč byly vyneseny; kapitoly 25–32 vyhlášují soudy nad národy a kapitoly 33–48 zaznamenávají vidění Izraele posledních dnů.

FARAO. *Viz také* Egypt; Egypta

Nejstarší syn Egypty, dcery Chama (Abr. 1:25). Také titul dávaný egyptským králům (Abr. 1:27).

FARIZEOVÉ. *Viz také* Židé

V Novém zákoně náboženská skupina mezi Židy, jejíž jméno naznačuje být oddělený nebo odloučený. Farizeové se pyšili tím, že přísně dodržují zákon Mojžíšův a že se vyhýbají čemukoli spojenému s pohany. Věřili v život po smrti, ve vzkříšení a v existenci andělů a duchů. Věřili, že ústně předávaný zákon a tradice jsou stejně důležité jako psané zákony. Jejich učení omezilo náboženství na dodržování pravidel a podporovalo duchovní pýchu. Způsobili, že mnoho

Židů pochybovalo o Kristu a jeho evangeliu. Pán odsoudil farizeje a jejich skutky v Matoušovi 23; v Markovi 7:1–23 a v Lukášovi 11:37–44.

FAYETTE, STÁT NEW YORK (USA)

Místo, kde se nacházela farma, kterou vlastnil Peter Whitmer st., a kde Prorok Joseph Smith ml. obdržel mnohá zjevení. Zde byla 6. dubna 1830 zorganizována Církev a byl zde slyšeti hlas Pána (NaS 128:20).

FILEMON. *Viz také* Pavel

Muž, křesťan, v Novém zákoně, který vlastnil otroka Onezima, jenž utekl a připojil se k Pavlovi. Pavel poslal Onezima zpátky k Filemonovi s dopisem žádajícím Filemona, aby otrokovi odпустиł.

FILEMONOVI, EPIŠTOLA. *Viz také* Pavel; Pavlovy epištoly

Kniha v Novém zákoně vyňatá z dopisu, jež napsal Pavel. Pavlův dopis Filemonovi je soukromým dopisem o Onezimovi, otrokovi, který oloupil Filemona, svého pána, a utekl do Říma. Pavel ho poslal zpátky k jeho pánovi do Kolossis společně s Tychikem, jenž nesl Pavlův dopis Kolossenským. Pavel žádal, aby bylo Onezimovi odpuštěno a aby byl přijat zpátky jako spolukřesťan. Pavel napsal tento dopis, když byl poprvé v Římě ve vězení.

FILIP

Filip z Betsaidy byl v Novém zákoně jedním z původních dvanácti apoštolů Spasitele (Mat. 10:2–4; Jan 1:43–45).

Další Filip byl jedním ze sedmi vyvolených k tomu, aby pomáhal dvanácti apoštolům (Skut. 6:2–6). Kázal v Samaří a etiopskému kleštěnci (Skut. 8).

FILIPENSKÝM, EPIŠTOLA. *Viz také* Pavel; Pavlovy epištoly

Dopis, který Pavel napsal Svatým ve Filippis, když byl poprvé v Římě ve vězení. Nyní je to v Novém zákoně kniha Filipenským.

Kapitola 1 obsahuje Pavlovy po-

zdravy a jeho pokyny ohledně jednoty, pokory a vytrvalosti. Kapitola 2 zdůrazňuje, že se všichni budou klaněti Kristu a že každá osoba musí pracovat na svém vlastním spasení. V kapitole 3 Pavel vysvětlil, že obětoval všechny věci pro Krista. V kapitole 4 Pavel děkoval filipenským Svatým za jejich pomoc.

FILISTINŠTÍ

Kmen ve Starém zákoně, který původně pocházel z Kaftoru (Amos 9:7) a přede dny Abrahamovými osídlil úrodnou nížinu u pobřeží Středozemního moře od Joppe až k egyptské poušti (Gen. 21:32). Po mnoho let byly mezi Filistinskými a Izraelity vojenské konflikty. Nakonec se Palestina, název filistinského teritoria, stala běžným názvem pro celou Svatou zemi.

Izrael byl po čtyřicet let v porobě Filistinských, **Soud.** 13:1. Samson bojoval s Filistinskými, **Soud.** 13–16. Goliáš byl Filistinský z Gát, **1. Sam.** 17. David porazil Filistinské, **1. Sam.** 19:8.

GABRIEL. *Viz také* Andělé; Maria, matka Ježíšova; Noé, biblický patriarcha

Anděl poslaný k Danielovi (Dan. 8:16; 9:21), Zachariášovi (Lukáš 1:11–19; NaS 27:7), Marii (Lukáš 1:26–38) a dalším (NaS 128:21). Prorok Joseph Smith uvedl, že Gabriel je starozákonní prorok Noé.

GÁD, SYN JÁKOBŮV. *Viz také* Izrael; Jákob, syn Izákův

Ve Starém zákoně syn Jákoba a Zelfy (Genesis 30:10–11). Jeho potomci se stali kmenem Izraele.

Kmen Gádův: Jákobovo požehnání jeho synu Gádovi, viz Gen. 49:19. Mojžíšovo požehnání kmenu Gádovu, viz Deuteronomium 33:20–21. Podle těchto požehnání jsou Gádovi potomci válečnickým rodem. Země jim přidělená v zemi Kanán byly východně od řeky Jordán a měly dobré pastviny s hojností vody.

GÁD VIDOUCÍ. *Viz také* Písma – Ztracená písma

Prorok a věrný přítel a poradce Davida ve Starém zákoně (1. Sam. 22:5; 2. Sam. 24:11–19). Napsal knihu o skutcích Davidových, která je ztraceným písmem (1. Par. 29:29).

GADIANTONOVÍ LUPIČI. *Viz také* Tajná spolčení

V Knize Mormonově tlupa lupičů založená zlovolným Nefitou, který se jmenoval Gadianton. Jejich organizace byla založena na tajnosti a satanských přísahách.

Gadianton způsobil zničení nefitského národa, **Hel.** 2:12–13. Tajné přísahy a smlouvy dal Gadiantonovi ďábel, **Hel.** 6:16–32. Tajná spolčení způsobila zničení Jareditského národa, **Eter** 8:15–26.

GALATSKÝM, EPIŠTOLA. *Viz také* Pavel; Pavlovy epištoly

Knihy v Novém zákoně. Původně to byl dopis, který napsal apoštol Pavel Svatým žijícím v Galicii. Tématem tohoto dopisu je myšlenka, že pravou svobodu lze najít pouze v životě podle evangelia Ježíše Krista. Kdyby Svatí přijali učení židovských křesťanů, kteří trvali na dodržování Mojžíšova zákona, omezili by si svobodu, kterou našli v Kristu, nebo by ji zničili. V epištole Pavel potvrdil své vlastní postavení apoštola, vysvětlil nauku o spravedlivosti skrze víru a potvrdil hodnotu duchovního náboženství.

V kapitolách 1 a 2 vyjádřil Pavel lítost nad zprávami, které obdržel o odpadlictví mezi Galatskými, a objasnil své postavení mezi apoštoly. Kapitoly 3 a 4 probírají nauku o víře a skutcích. Kapitoly 5 a 6 obsahují kázání o praktických důsledcích nauky o víře.

GALILEA

V dávných dobách i v současné době nejsevernější okrese Izraele rozkládající se západně od řeky Jordán a Galilejského moře. Galilea je asi devadesát sedm kilometrů dlouhá a čtyřicet osm

kilometrů široká. V dávných dobách patřily v Galileji některé části země k nejlepším a některá města patřila k nejušnějším v Izraeli. Důležité silnice vedoucí do Damašku, Egypta a východního Izraele procházely Galilejí. Její vynikající podnebí a úrodná půda dávala velkou úrodu oliv, pšenice, ječmene a hroznového vína. Rybolov u Galilejského moře zajišťoval objemný vývozní obchod a byl velkým zdrojem bohatství. Spasitel strávil v Galileji hodně svého času.

V Galileji se vynoří velké světlo, **Iz.** 9:1–3 (2. Nefi 19:1–3). Ježíš procházel celou Galilejí káže, učí a uzdravuje, **Mat.** 4:23. Poté, co byl Ježíš vzkříšen, ukázal se v Galileji, **Marek** 14:28 (Jan 21:1–14). Ježíšův věhlas se rozšířil po celé Galileji, **Lukáš** 4:14. Ježíš započal se svými zázraky v Káni Galilejské, **Jan** 2:11.

Moře Galilejské: Moře Galilejské se nachází v severním Izraeli. Ve Starém zákoně se také nazývalo moře Ceneretské a v Novém zákoně jezero Genezaretské nebo Tiberiadské. Ježíš tam učil několik kázání (Mat. 13:2). Moře má tvar hrušky, je 20 kilometrů dlouhé a v nejširším místě je 12 kilometrů široké. Leží 207 metrů pod hladinou moře, což často způsobuje, že okolní vzduch je dosti horký. Studený vzduch se žene dolů z kopců a jeho střet s horkým vzduchem nad vodou často způsobuje náhlé bouře (Lukáš 8:22–24).

GAMALIEL. *Viz také* Farizeové

V Novém zákoně proslulý farizeus, který znal židovský zákon a učil mu. Jedním z jeho studentů byl apoštol Pavel (Skut. 22:3). Byl velmi vlivným v sanhedrinu (Skut. 5:34–40).

GEDEON (KNIHA MORMONOVA)

Věrný nefitský vůdce.

Byl silným mužem a nepřítelem krále Noéma, **Mos.** 19:4–8. Radil se s králem Limhim, **Mos.** 20:17–22. Navrhl plán na únik z lamanitské poroby, **Mos.** 22:3–9. Byl zabit Nehorem, **Alma** 1:8–10.

GEDEON (STARÝ ZÁKON)

Vůdce, který osvobodil Izrael od Madianských (Soud. 6:11–40; 7–8).

GENERÁLNÍ AUTORITY. *Viz*

Apoštol; První předsednictvo;
Předsedající biskup; Sedmdesátník

GENESIS. *Viz také* Pentateuch

Řecké slovo znamenající „vznik“ nebo „počátek“. Kniha Genesis je první knihou Starého zákona a napsal ji prorok Mojžíš. Podává zprávu o mnohých počátcích, například o stvoření země, o umístění zvířat a člověka na zem, o pádu Adama a Evy, o zjevení evangelia Adamovi, o počátku kmenů a ras, o vzniku různých jazyků v Babelu a o počátku Abrahamovy rodiny, což vedlo ke zřízení domu Izraele. V Genesis je zdůrazněna Jozefova role jako toho, kdo zachoval Izrael.

Zjevení posledních dnů potvrzuje a objasňuje záznam v Genesis (1. Nefi 5; Eter 1; Mojž. 1–8; Abr. 1–5).

V Knize Genesis kapitoly 1–4 popisují stvoření světa a rozvoj rodiny Adamovy. Kapitoly 5–10 zaznamenávají dějiny Noéma. Kapitoly 11–20 pojednávají o Abrahamovi a jeho rodině až do doby Izákovy. Kapitoly 21–35 sledují Izákovu rodinu. Kapitola 36 pojednává o Ezauovi a jeho rodině. Kapitoly 37–50 pojednávají o Jákobově rodině a podávají zprávu o Jozefovi, který byl prodán do Egypta, a o jeho roli pro záchranu domu Izraele.

GETSEMANY. *Viz také* Olivetská

hora; Usmíření, usmířiti

Zahrada, o které se mluví v Novém zákoně jako o té, která je blízko Olivetské hory. V aramejštině slovo *getsemany* znamená „olivový lis“. Ježíš šel do této zahrady té noci, kdy ho Jidáš zradil. V Getsemanech se modlil a trpěl za hříchy lidstva (Mat. 26:36, 39; Marek 14:32; Jan 18:1; Alma 21:9; NaS 19:15–19).

GOG. *Viz také* Druhý příchod Ježíše Krista; Magog

Král Magogu. Ezechiel prorokoval, že

Gog v době Pánova druhého příchodu napadne Izrael (Ezech. 38–39). Další bitva, nazývaná bitva Goga a Magoga, nastane na konci milénia (Zjev. 20:7–9; NaS 88:111–116).

GOLGOTA. *Viz také* Ježíš Kristus; Ukřižování

Golgota znamená v aramejštině „lebka“. Je to název místa, kde byl ukřižován Kristus (Mat. 27:33; Marek 15:22; Jan 19:17). Latinský název tohoto místa je Kalvárie (Lukáš 23:33 [místo popravištně]).

GOLIÁŠ. *Viz také* David

Ve Starém zákoně filistinský obr, který vyzýval k boji izraelská vojska. David jeho výzvu přijal a s Pánovou pomocí ho zabil (1. Sam. 17).

GOMORA. *Viz také* Sodoma

Ve Starém zákoně zlovolné město, které bylo zničeno Pánem (Gen. 19:12–29).

HAD MOSAZNÝ. *Viz také* Ježíš Kristus; Mojžíš

Mosazný had, kterého zhotovil Mojžíš na Boží příkaz, aby uzdravil Izraelity, kteří byli v pustině uštknutí ohnivými (jedovatými) hady (Num. 21:8–9). Tento mosazný had byl připevněn na tyč a „pozvednut . . . , aby každý, kdo na něj pohlédne, mohl žít“ (Alma 33:19–22). Pán mluvil o pozdvihnutí hada v pustině jako o symbolu pro pozdvihnutí sebe samého na kříž (Jan 3:14–15). Zjevení posledních dnů potvrzuje zprávu o ohnivých hadech a o tom, jak byli lidé uzdraveni (1. Nefi 17:41; 2. Nefi 25:20; Hel. 8:14–15).

HÁDATI SE. *Viz* Svár**HAGOT**

Nefitský stavitel lodí v Knize Mormonově (Alma 63:5–7).

HARRIS, MARTIN. *Viz také*

Svědkové Knihy Mormony

Jeden ze tří svědků božského původu a pravdivosti Knihy Mormony.

Finančně pomáhal Josephu Smithovi a Církvi. Pán požádal Martina Harrise, aby prodal svůj majetek a věnoval své prostředky na zaplacení vydání Knihy Mormonovy (NaS 19:26–27, 34–35); aby byl příkladem pro Církev (NaS 58:35) a aby pomáhal zaplatiti náklady na službu (NaS 104:26).

Martin Harris byl vyloučen z Církve, ale později se vrátil do plného členství. Ke konci svého života vydával svědectví, že viděl anděla Moroniho a zlaté desky, ze kterých Joseph Smith přeložil Knihu Mormonovu.

HEBREJŠTINA. *Viz také* Izrael

Semitský jazyk, kterým mluví děti Izraele.

Izraelité mluvili hebrejsky až do svého návratu z babylonského zajetí, v oné době se jazykem v každodenním styku stala aramejšťina. V době Ježíšova byla hebrejšťina jazykem učeníků, zákona a náboženské literatury.

HEBRON

Dávné judské město ležící třicet dva kilometry na jih od Jeruzaléma. Bylo to pohřební místo Abrahama a jeho rodiny (Gen. 49:29–32). Během počátečního období Davidovy vlády to bylo jeho hlavní město (2. Sam. 5:3–5).

HELAMAN, JEHO SYNOVÉ. *Viz také* Anti-Nefi-Lehité; Helaman, syn Almův

V Knize Mormonově synové obrátcených Lamanitů známých jako Ammonité, kteří se stali bojovníky pod Helamanovým velením (Alma 53:16–22).

Helaman je pokládal za hodna toho, aby byli nazýváni jeho syny, **Alma** 56:10. Jejich matky je učily, aby nepochybovaly o Pánově schopnosti vysvoboditi je, **Alma** 56:47. Porazili Lamanity a byli zachováni skrze svou víru, takže nikdo nebyl zabit, **Alma** 56:52–54, 56; 57:26.

HELAMAN, SYN ALMŮV. *Viz také* Alma, syn Almův; Anti-Nefi-Lehité; Helaman, jeho synové

V Knize Mormonově nejstarší syn Almy, syna Almova (Alma 31:7). Helaman byl prorokem a vojenským vůdcem.

Alma svěřil svému synu Helamanovi záznamy jejich lidu a desky Jareditů, **Alma** 37:1–2, 21. Alma přikázal Helamanovi, aby pokračoval v psaní dějin jejich lidu, **Alma** 45–62. Helaman znovuupevnil Církev, **Alma** 45:22–23. Dva tisíce mladých ammonitských bojovníků si přálo, aby Helaman byl jejich vůdcem, **Alma** 53:19, 22. Helaman a jeho mladí Ammonité bojovali s Lamanity a byli zachováni skrze víru, **Alma** 57:19–27.

HELAMAN, SYN HELAMANŮV

V Knize Mormonově prorok a udržovatel záznamů, který učil nefitský lid. Byl vnukem Almy mladšího a otcem Nefiho, kterému byla dána moc nad veškerými živly (Hel. 5–10). Helaman napsal se svým synem Nefim knihu Helamanovu.

Kniha Helamanova: Kapitoly 1–2 popisují dobu velikých politických potíží. Kapitoly 3–4 zaznamenávají, že Helaman a Moronia, hlavní velitel nefitských vojsk, byli nakonec schopni na určitou dobu dosáhnouti míru. Avšak navzdory vůdcovství těchto dobrých mužů se lid stával stále zlovolnějším. V kapitolách 5–6 se Nefi vzdal soudcovské stolice, tak jak to učinil jeho dědeček Alma, aby učil lid. Lidé po určitou dobu činili pokání. V kapitolách 6–12 se však nefitský národ stal zlovolným. Závěrečné kapitoly 13–16 obsahují mimořádnou zprávu proroka zvaného Samuel Lamanita, který předpověděl narození a ukřižování Spasitele a znamení, která budou tyto události doprovázet.

HELAMAN, SYN KRÁLE BENIAMINA. *Viz také* Beniamin, otec Mosiášův

V Knize Mormonově jeden ze tří synů krále Beniamina (Mos. 1:2–8).

HERÓDES

Rodina vladařů v Judeji kolem doby Kristovy. Byli důležitými postavami v mnoha novozákonních událostech. Viz připojená tabulka:

HERODIAS

V Novém zákoně sestra Heródesa Agrippy. Vdala se za svého strýce Heródesa Filipa, s nímž měla dceru Salome. Ona a Salome zosnovaly stětí Jana Křtitele (Mat. 14:3–11).

HIMNI. *Viz také* Mosiáš, jeho synové; Mosiáš, syn Benjaminův

V Knize Mormonově syn krále Mosiáše. Himni šel se svými bratry kázati Lamanitům (Mos. 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

HLAS. *Viz také* Zjevení

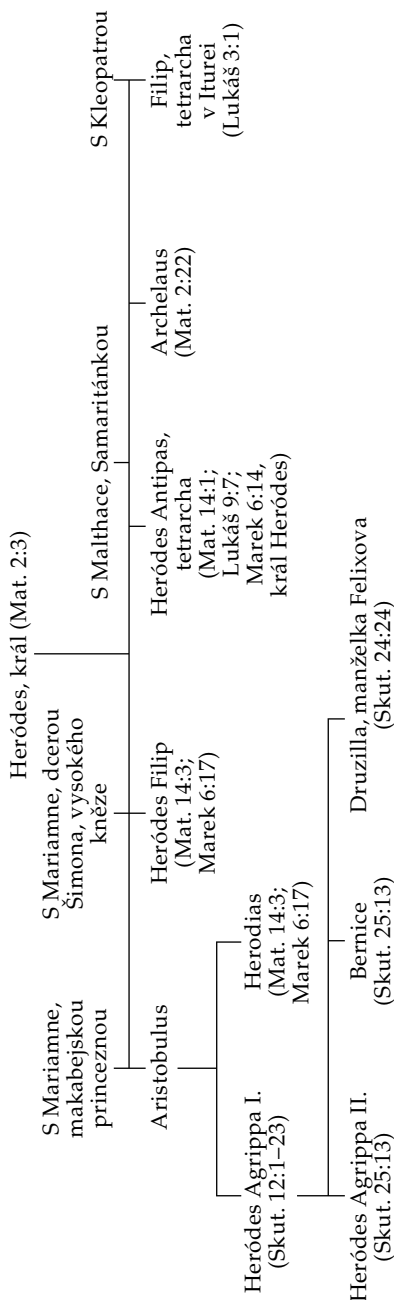
V písmech se někdy používá jako slyšitelné poselství pronesené Pánem nebo jeho posly. Hlas Ducha může také býti neslyšitelný a směřovaný k srdci nebo mysli.

Adam a Eva slyšeli hlas Pána Boha, **Gen.** 3:8 (Mojž. 4:14). Pán promlouval k Eliášovi tichým, jemným hlasem, **1. Král.** 19:11–13. Spravedliví následují hlas Dobrého Pastýře, **Jan** 10:1–16. Každý, kdož jest z pravdy, slyší hlas můj, **Jan** 18:37. Uposlechl jsem hlasu Ducha, **1. Nefi** 4:6–18. Přišel ke mně hlas řka: Enosi, tvoje hříchy jsou odpuštěny, **Enos** 1:5. Byl to tichý hlas dokonalé mírnosti a pronikal až do nitra duše, **Hel.** 5:29–33 (3. Nefi 11:3–7). Ať pravena mým vlastním hlasem nebo hlasem služebníků mých, to je totéž, **NaS** 1:38. Cokoli budou mluvíti, když jsou pohnuti Duchem Svatým, bude hlas Páně, **NaS** 68:2–4. Každá duše, jež bude poslouchati hlas můj, uvidí tvář mou a bude věděti, že já jsem, **NaS** 93:1.

HLASOVÁNÍ. *Viz* Všeobecný souhlas

HNĚV. *Viz také* Lásky; Nenáviděti, nenávisť

Hněv je projevem podrážděnosti. Pán

napomínal své Svaté, aby ovládali svůj hněv (Mat. 5:22). Ani rodič ani dítě nemá tupiti druhé v rodině. V písmech je často hněv obrazně znázorňován jako oheň (2. Nefi 15:25; NaS 1:13).

A Kain byl velmi rozhněván a tvář jeho opadla, **Gen.** 4:5. Pán je pomalý k hněvu a je velikého milosrdenství, **Žalmy** 145:8. Odpověď měkká odvrací hněv, **Přísl.** 15:1. Hněvívý muž vyvolává rozbroje, ale ten, jenž je pomalý k hněvu, rozbroj upokojuje, **Přísl.** 15:18 (Přísl. 14:29). Pro jméno své poshívím s hněvem svým, **Iz.** 48:9. Rozprostíral jsem ruce své k lidem, kteří mě neustále popouzejí k hněvu, **Iz.** 65:2–3. Kdokoli tě udeří do pravé tváře, otoč k němu také druhou, **Mat.** 5:39. Vy otcové, nepopouzejte k hněvu děti svých, **Efez.** 6:4. Protože jsem vám řekl pravdu, hněváte se na mne, **Mos.** 13:4. Navštívím lid tento v hněvu svém, **Alma** 8:29. Proti nikomu není jeho hněv roznicen kromě těch, kteří neuznávají jeho ruku ve všech věcech, **NaS** 59:21. Já, Pán, jsem rozhněván na zlovolné, **NaS** 63:32.

HODEN NĚČEHO, ZPŮSOBILOST, ZPŮSOBILÝ. *Viz také*

Spravedlivost, spravedlivý

Býti osobně spravedlivým a býti uznáván v očích Božích a v očích jeho určených vedoucích.

Ten, kdo nebere kříž svůj, není mne hoden, **Mat.** 10:38. Dělník je hoden mzdy své, **Lukáš** 10:7 (NaS 31:5). Hleďte, abyste byli hodni činiti všechny věci, **Morm.** 9:29. Nebyli pokřtěni, ledaže toho byli hodni, **Moroni** 6:1. Nedbalý nebude považován za hodna toho, aby obstál, **NaS** 107:100. Ten, jenž nechce snášeti trestání, není hoden mého království, **NaS** 136:31. Kněžství bylo rozšířeno na všechny způsobilé mužské členy, **NaS** OP–2.

HOLUBICE, JEJÍ ZNAMENÍ. *Viz také* Duch Svatý

Předem připravené znamení, skrze něž Jan Křtitel poznal Mesiáše (Jan 1:32–34). Joseph Smith učil, že zname-

ní holubice bylo ustanoveno před stvořením světa jako svědectví pro Ducha Svatého; tudíž ďábel nemůže přijíti ve znamení holubice.

Duch Boží sestoupil jako holubice, **Mat.** 3:16. Poté, co byl Ježíš pokřtěn, Duch Svatý sestoupil v podobě holubice, **1. Nefi** 11:27. Já, Jan, vydávám svědectví, a hleďte, nebasa byla otevřená a Duch Svatý sestoupil na něj v podobě holubice, **NaS** 93:15.

HOMOSEXUALITA. *Viz také*

Cizoložství; Smyslnost, smyslný

Pohlavní obcování jednotlivců stejného pohlaví. Bůh zakazuje pohlavní činnost tohoto druhu.

Vyved' je k nám, ať je můžeme poznati, **Gen.** 19:1–11 (Mojž. 5:51–53). Nebudeš ležeti s mužským pohlavím; to je ohavnost, **Lev.** 18:22 (Lev. 20:13). Nebude žádný sodomita ze synů Izraele, **Deut.** 23:17. Vyhlášují, že jejich hřích je jako Sodomy, neskrývají ho, **Iz.** 3:9 (2. Nefi 13:9). Muži hořeli v žádosti své jeden k druhému, **Řím.** 1:27. Ti, kteří se poskvřňují s mužským pohlavím, nezdědí království Boží, **1. Kor.** 6:9–10. Zákon není učiněn pro spravedlivého člověka, ale pro ty, již se poskvřňují s mužským pohlavím, **1. Tim.** 1:9–10. Ti, kteří chodí po cizím těle, jsou předloženi za příklad, odplatou věčného ohně trpíce, **Judas** 1:7.

HORA OLIVOVÁ. *Viz* Olivová hora

HORLIVOST, HORLIVÝ

Býti zaníceným a míti citlivé a hluboké pocity vůči někomu nebo něčemu.

Já, Pán, jsem horlivý Bůh, **Ex.** 20:5 (Deut. 5:9; 6:15; Mos. 11:22). Budu horlivým pro svaté jméno své, **Ezech.** 39:25. Jsem horlivým pro Jeruzalém a pro Sion, **Zach.** 1:14.

HOŘČIČNÉ SEMENO

Semena hořčice. Ačkoli je semeno velmi malé, přesto rostlina, která z něho vyroste, je velmi vysoká. Ježíš přirovnal království nebeské k hořčičnému semenu (Mat. 13:31).

Budete-li mítí víru jako zrno hořčičného semene, můžete hory přesouvati, **Mat.** 17:20.

HOSANA

Slovo z hebrejštiny, které znamená „prosíme, spas nás“ a používá se při projevování chvály a úpěnlivé prosby.

Při slavnosti stánků, která oslavovala Pánovo vysvobození Izraele a jeho přivedení do zaslíbené země, lidé prozpěvovali slova Žalmy 118 a mávali palmovými ratolestmi. Při Pánově triumfálním vjezdu do Jeruzaléma zástupy volaly „hosana“ a rozprostíraly palmové ratolesti, po kterých Ježíš jel, dávající tak najevo své porozumění tomu, že Ježíš je tentýž Pán, který vysvobodil Izrael v dávné době (Žalmy 118:25–26; **Mat.** 21:9, 15; **Marek** 11:9–10; **Jan** 12:13). Tito lidé poznali Krista jako dlouho očekávaného Mesiáše. Slovo *hosana* se stalo oslavou Mesiáše za všech věků (1. **Nefi** 11:6; 3. **Nefi** 11:14–17). Provolávání *hosana* bylo zahrnuto do zasvěcování chrámu Kirtland (**NaS** 109:79) a je nyní součástí zasvěcování novodobých chrámů.

HROB. *Viz také* Vzkříšení

Pohřební místo smrtelného těla. Díky usmíření bude každý vzkříšen z hrobu.

Po Kristově vzkříšení se hroby otevřely a mnohá těla vstala, **Mat.** 27:52–53 (3. **Nefi** 23:9–13). Ó hrobe, kde je vítězství tvé? 1. **Kor.** 15:55. Hrob musí vydati své mrtvé, 2. **Nefi** 9:11–13. Ti, kteří spali v hrobě, vyjdou, **NaS** 88:97–98. Křticí nádrž je symbolem hrobu, **NaS** 128:12–13.

HŘEŠITI, HŘÍCH. *Viz také* Bezbožný; Nespravedlivost, nespravedlivý; Ohavnost, ohavný; Špína, špinavost; Uraziti; Vzpoura; Zlovolnost, zlovolný

Vědomá neposlušnost Božích přikázání.

Tomu, kdo příkrývá hříchy své, dařiti se nebude, **Přísł.** 28:13. I když hříchy vaše budou jako šarlat, budou tak bílé jako sníh, **Iz.** 1:18. Hříšníci zemřou, a spravedliví budou spaseni, **Ezech.** 18.

Beránek Boží snímá hříchy světa, **Jan** 1:29. Buď pokřtěn a smyj hříchy své, **Skut.** 22:16. Mzda hříchu je smrt, **Řím.** 6:23. Pro toho, kdo umí činiti dobro, a nečiní ho, pro toho je to hřích, **Jakub** 4:17. Kéž bys mne učinil takovým, abych se trásl při objevení se hříchu, 2. **Nefi** 4:31. Běda všem těm, kteří umírají v hříších svých, 2. **Nefi** 9:38. Nemohli pohlížeti na hřích, leda s odpořem, **Alma** 13:12. Nedomnívej se, že budeš znovuzřízen z hříchu ke štěstí, **Alma** 41:9–10. Pán nemůže pohlížeti na hřích se sebestemní mírou shovívavosti, **Alma** 45:16 (**NaS** 1:31). Malé děti nejsou schopny páchat hřích, **Moroni** 8:8. Aby lidé učinili pokání, musejí vyznati hříchy a zanechati jich, **NaS** 58:42–43. Větší hřích zůstává na tom, kdo neodpouští, **NaS** 64:9. Ten, kdo hřeší proti většímu světlu, obdrží větší odsouzení, **NaS** 82:3. K té duši, jež hřeší, se dřívější hříchy navrátí, **NaS** 82:7. Když se snažíme zakrývatí hříchy své, nebesa se stáhnou, **NaS** 121:37.

HŘIVNA

Dávná míra pro váhu nebo množství peněz, které mělo velkou cenu. Také slouží jako symbol pro něco, co má velkou hodnotu, jako například pro evangelium Ježíše Krista (**Mat.** 25:14–29; **Eter** 12:35; **NaS** 60:2, 13).

HUDBA. *Viz také* Náboženská píseň; Zpívání

Melodie a rytmy zpívané a hrané od dávných biblických časů pro vyjádření radosti, chvály a uctívání (2. **Sam.** 6:5). Může to být forma modlitby. Žalmy byly pravděpodobně zpívány na jednoduché melodie a doprovázeny na nástroje.

Maria, sestra Aronova a Mojžíšova, vzala tamburínu a ona a ženy tancovaly, **Ex.** 15:20. Levíté, kteří byli zpěváky, měli činely a harfy a sto dvacet kněží troubilo na trouby, 2. **Par.** 5:12. Ježíš a Dvanáct zazpívali po poslední večeři náboženskou píseň, **Mat.** 26:30. Učte a napomínejte jeden druhého v žalmech a náboženských písních, **Kol.** 3:16.

Chtělo se vám zpívatí píseň vykupitelské lásky? **Alma** 5:26. Boží duši těší píseň srdce; ano, píseň spravedlivých je modlitbou, **NaS** 25:12. Chval Pána zpěvem, hudbou a tancem, **NaS** 136:28.

HYDE, ORSON

Člen prvního Kvora dvanácti apoštolů, které bylo povoláno v této dispensaci (**NaS** 68:1–3; 75:13; 102:3; 124:128–129). Vykonal pro Církev mnoho misíí, včetně zasvěcení Svaté země v roce 1841 pro návrat židovského lidu.

CHAM. *Viz také* Noé, biblický patriarcha

Ve Starém zákoně třetí syn Noémův (**Gen.** 5:32; 6:10; **Mojž.** 8:12, 27).

Noé, jeho synové a jejich rodiny vstoupili do korábu, **Gen.** 7:13. Kanán, Chamův syn, byl proklet, **Gen.** 9:18–25. Vláda Chamova byla patriarchální a byla požehnána ohledně věcí pozemských a moudrosti, ale ne ohledně kněžství, **Abr.** 1:21–27. Egypta, Chamova manželka, byla potomkem Kaina; synové jejich dcery Egypty se usadili v Egyptě, **Abr.** 1:23, 25 (**Žalmy** 105:23; 106:21–22).

CHERUBÍNÍ

Postavy představující nebeská stvoření, jejichž přesná podoba není známa. Cherubíní jsou povolávání, aby střežili posvátná místa.

Pán umístil cherubíny, aby chránili cestu ke stromu života, **Gen.** 3:24 (**Alma** 12:21–29; 42:2–3; **Mojž.** 4:31). Symbolické zpodobnění cherubínů bylo umístěno na slitovnici, **Ex.** 25:18, 22 (1. **Král.** 6:23–28; **Židům** 9:5). O cherubínech je zmínka v Ezechielových viděních, **Ezech.** 10; 11:22.

CHLĚB ŽIVOTA. *Viz také* Ježíš

Kristus; Svátost

Ježíš Kristus je Chléb Života. Chléb svátosti symbolicky představuje Kristovo tělo.

Já jsem ten chléb života, **Jan** 6:33–58. Jezte a pijte z chleba a z vody života, **Alma** 5:34. Chléb je na památku

Kristova těla, **3. Nefi** 18:5–7. Chléb je symbolem Kristova těla, **NaS** 20:40, 77 (**Moroni** 4:1–3).

CHLUBENÍ. *Viz* Domýšlivost, marnivost, pýcha

CHODITI. *Viz* Kráčeti, kráčeti s Bohem

CHRÁM, DŮM PÁNĚ. *Viz také* Obdarování; Obřady; Stánek; Svatyně svatých

Doslova dům Páně. Pán vždy přikazoval svému lidu, aby stavěl chrámy, svaté budovy, v nichž působili Svatí vykonávají pro sebe a pro mrtvé posvátné ceremonie a obřady evangelia. Pán své chrámy navštěvuje a ze všech míst pro uctívání jsou to ta nejsvatější místa.

Stánek postavený Mojžíšem a dětmi Izraele byl přenosný chrám. Izraelité ho používali během svého exodu z Egypta.

Nejnámějším chrámem zmiňovaným v Bibli je ten, který postavil Šalomoun v Jeruzalémě (2. **Par.** 2–5). V roce 600 př. Kr. ho zničili Babyloňané a téměř o sto let později ho obnovil Zorobábel (**Ezdr.** 1–6). V roce 37 př. Kr. část tohoto chrámu shořela a Heródes Veliký ji později znovu dostavěl. V roce 70 po Kr. Římané chrám zničili.

Spravedliví následovníci Boží v Knize Mormonově byli vedeni k tomu, aby stavěli chrámy a aby v nich uctivali Boha (2. **Nefi** 5:16; **Mos.** 1:18; 3. **Nefi** 11:1). Stavění chrámů a jejich správné využívání jsou znameními pravé Církve v kterékoli dispensaci, včetně znovuzřízené Církve v dnešní době. Chrám Kirtland byl prvním chrámem postaveným a zasvěceným Pánu v této dispensaci. Od té doby jsou chrámy zasvěcovány v mnoha zemích po celém světě.

Kdo bude státi na svatém místě jeho? **Žalmy** 24:3–5. Vystupme do domu Boha Jákobova, **Iz.** 2:2–3 (**Mich.** 4:1–2; 2. **Nefi** 12:2–3). Pán náhle přijde do chrámu svého, **Mal.** 3:1 (3. **Nefi** 24:1; **NaS** 36:8; 42:36). Ježíš očistil chrám, **Mat.** 21:12–16 (**Marek** 11:15–18; **Lukáš**

19:45–48). Svatým bylo přikázáno postavit chrám v Missouri, **NaS** 57:3 (NaS 84:3–5). Zřídte dům Boží, **NaS** 88:119 (NaS 109:8). Pán ukázňoval Svaté, protože zanedbali stavbu chrámu, **NaS** 95:1–12. Já nebudu přicházeti do nesvatých chrámů, **NaS** 97:15–17. Přijal jsem tento dům a jméno mé zde bude, **NaS** 110:7–8. Lidu Páně je vždy přikazováno postavit dům jeho jménu, **NaS** 124:39. Veliké dílo, které bude vykonáváno v chrámech, zahrnuje zpečetění dětí k jejich rodičům, **NaS** 138:47–48. Veliké dílo posledních dnů zahrnuje budování chrámů, **NaS** 138:53–54.

CHRÁM KIRTLAND

První chrám postavený Církví v novo-

dobých dějinách. Svatí ho postavili v Kirtlandu ve státě Ohio (Spojené státy americké), podle Pánova příkazu (NaS 94:3–9). Jedním z účelů bylo opatřit místo, kde by způsobili členové Církve mohli obdržeti duchovní moc, pravomoc a osvícení (NaS 109; 110). Byl zasvěcen 27. března 1836; zasvěcovací modlitba byl dána proroku Josephu Smithovi zjevením (NaS 109). V tomto chrámu dal Pán několik důležitých zjevení a znovuzřídil potřebné klíče kněžství (NaS 110; 137). Nebyl používán pro úplné chrámové obřady, které jsou poskytovány v chrámech v dnešní době.

CHRÁMOVÝ SŇATEK. Viz

Manželství, vdávati se, ženiti se

CHRONOLOGIE

Následující chronologie neboli seznam událostí není vyčerpávající a má čtenáři pouze poskytnouti přehled o sledu událostí v biblických dobách a v dobách vztahujících se ke Knize Mormonově:

Události ve dnech prvních patriarchů: (Pro obtížné určování přesného data týkajícího se událostí v tomto oddíle data uváděna nejsou.)

PŘ. KR. (neboli PŘ. N. L. – před naším letopočtem)

4000 Adamův pád.

Služba Enochova.

Služba Noémova; země byla zatopena.

Byla postavena babylonská věž; Jaredité cestovali do zaslíbené země.

Služba Melchisedechova.

Úmrtí Noémovo.

Narození Abramovo (Abrahamovo).

Narození Izákovo.

Narození Jákobovo.

Narození Jozefovo.

Jozef byl prodán do Egypta.

Jozef předstoupil před Faraona.

Jákob (Izrael) a jeho rodina sešli do Egypta.

Úmrtí Jákobovo (Izraelovo).

Úmrtí Jozefovo.

Narození Mojžíšovo.

Mojžíš vyvedl děti Izraele z Egypta (Exodus).

Mojžíšovo přenesení.

Úmrtí Jozuovo.

Poté, co Jozue zemřel, začala doba soudců, přičemž prvním soudcem byl

Otoniel a posledním Samuel; pořadí a data ostatních jsou velmi nejistá. Saulovo pomazání za krále.

Události ve společném království izraelském:

- 1095 Počátek Saulova kralování.
 1063 Samuel pomazal Davida za krále.
 1055 David se stal králem v Hebronu.
 1047 David se stal králem v Jeruzalémě; prorokovali Nátan a Gád.
 1015 Šalomoun se stal králem celého Izraele.
 991 Dokončení chrámu.
 975 Šalomounovo úmrtí; deset severních kmenů se vzbouřilo proti Roboámovi, jeho synovi, a Izrael byl rozdělen.

<i>Události v Izraeli:</i>	<i>Události v Judě:</i>	<i>Události v dějinách Knihy Mormonovy:</i>
975 Jeroboám králem izraelským.	949 Sesák, král egyptský, vyplenil Jeruzalém.	
875 Achab panoval v Samaří nad severním Izraelem; prorokoval Eliáš.		
851 Elizeus učinil veliké zázraky.		
792 Prorokoval Amos.		
790 Prorokovali Jonáš a Ozeáš.	740 Začal prorokovati Izaiáš. (Byl založen Řím; v r. 747 Nabúnásir králem babylonským; Tiglatfalazar III. králem assyrským od r. 747 do r. 734.)	
	728 Ezechiáš králem judským. (Salmanazar IV. králem assyrským.)	
721 Severní království bylo zničeno; deset kmenů bylo odvedeno do zajetí; prorokoval Micheáš.	642 Prorokoval Nahum. 628 Prorokovali Jeremiáš a Sofoniáš. 609 Prorokoval Abdiáš; Daniel byl odveden do zajetí do Babylonu. (Ninive padlo roku 606; Nabuchodonozor králem babylonským od r. 604 do r. 561.)	600 Lehi opustil Jeruzalém.
	598 V Babylonu prorokoval Ezechiel; prorokoval Abakuk; Sedechiáš králem judským.	588 Mulek odešel z Jeruzaléma do zaslíbené země. 588 Nefité se oddělili od Lamanitů (mezi r. 588 a 570).
	587 Nabuchodonozor dobyl Jeruzalém.	

Události v židovských dějinách:

- 537 Cýrus ustanovil, že se Židé mohou navrátiti z Babylonu.
- 520 Prorokovali Aggeus a Zachariáš.
- 486 Žila Ester.
- 458 Ezdráš byl pověřen, aby učinil reformy.
- 444 Nehemiáš určen správcem Judeje.
- 432 Prorokoval Malachiáš.

- 332 Alexandr Veliký dobyl Sýrii a Egypt.
- 323 Úmrtí Alexandrovo.
- 277 Započata práce na Septuagintě, překladu židovských písem do řečtiny.
- 167 Vzbouření Matatiáše Makkabi proti Sýrii.
- 166 Juda Makabejec se stal vůdcem Židů.
- 165 Očištění a znovuzasvěcení chrámu; počátek chanuky.
- 161 Úmrtí Judy Makabejce.

- 63 Pompeius dobyl Jeruzalém a v Izraeli skončila vláda Makkabiů.
- 51 Vláda Kleopatry.
- 41 Heródes a Fasael byli učiněni spolutetrarchy v Judeji.
- 37 Heródes se stal vůdcem v Jeruzalémě.
- 31 Byla svedena bitva u Aktia; Augustus byl císařem římským od roku 31 př. Kr. do roku 14 po Kr.
- 30 Úmrtí Kleopatry.
- 17 Heródes obnovil chrám.

Události v dějinách Knihy Mormonovy:

- 400 Jarom obdržel desky.
- 360 Omni obdržel desky.

- 148 Mučednická smrt Abinadiho; Alma znovuzřídil Církev mezi Nefity.
- 124 Beniamin pronesl k Nefitům svůj poslední proslav.
- 100 Alma mladší a synové Mosiášovi započali svou práci.
- 91 U Nefitů započala vláda soudců.

- 6 Samuel Lamanita prorokoval o Kristově narození.

Události z dějin křesťanství:

- PO KR. (neboli N. L. – našeho letopočtu)
 Narození Ježíše Krista.
 30 Počátek Kristovy služby.
 33 Kristovo ukřižování.
 35 Pavlovo obrácení.
 45 Pavel se vydal na svou první misionářskou cestu.
 58 Pavel byl poslán do Říma.
 61 Ukončení dějin Skutků apoštolských.
 62 Podpálení Říma; Neronovo pronásledování křesťanů.
 70 Odchod křesťanů do Pelly; obléhání a dobytí Jeruzaléma.
 95 Pronásledování křesťanů Domitianem.

Události v dějinách Knihy Mormonovy:

PO KR. (neboli N. L.)

- 33 nebo
 34 Vzkříšený Kristus se ukázal v Americe.

- 385 Nefitský národ zničen.
 421 Moroni ukryl desky.

CHUDÍ. Viz také Almužna, dávání almužny; Blaho a sociální péče; Oběť; Pokora, pokorný, pokořiti se; Postiti se, půst

Chudí se může v písmech týkati 1) lidí, kteří jsou bez potřebného hmotného majetku, jako jsou potraviny, oblečení a přístřeší, nebo 2) lidí, kteří jsou pokorní a nejsou pyšní.

Chudí ve vztahu k hmotnému majetku: Nezavřeš ruky své před nuzným bratrem svým, **Deut.** 15:7. Zvolný v pýše své pronásleduje chudého, **Žalmy** 10:2. Ten, kdo dává chudému, nebude strádati, **Přísl.** 28:27. Přiveď chudého do domu svého, **Iz.** 58:6–7. Chceš-li býti dokonalým, dej chudým, **Mat.** 19:21 (Marek 10:21; Lukáš 18:22). Nevyvolil Bůh chudých tohoto světa? **Jakub** 2:5. Protože jsou bohatí, pohrdají chudými, **2. Nefi** 9:30. Abyste si udržovali odpuštění hříchů svých, udílejte ze jmění svého chudým, **Mos.** 4:26. Udíleli ze jmění svého chudým, **Alma** 1:27. Jestliže budete odmítati potřebné, modlitba vaše je marná, **Alma** 34:28. Nefité měli všechny věci společ-

né; nebylo bohatých a chudých, **4. Nefi** 1:3. Budeš pamatovati na chudé, **NaS** 42:30 (NaS 52:40). Běda chudým, jejichž srdce není zlomeno, **NaS** 56:17–18. Chudí přijdou na svatbu Beránkovu, **NaS** 58:6–11. Biskup má hledati chudé, **NaS** 84:112. Zákon evangelia řídí péči o chudé, **NaS** 104:17–18. Nebylo žádných chudých mezi nimi, **Mojš.** 7:18.

Chudí duchem: Požehnanější jsou ti, kteří se pokoří, aniž by byli chudobou donuceni, **Alma** 32:4–6, 12–16. Požehnaní jsou chudí duchem, kteří přicházejí ke mně, **3. Nefi** 12:3 (Mat. 5:3). Chudým a mírným bude kázáno evangelium, **NaS** 35:15.

CHVÁLA. Viz Díkůvzdání, díky; Sláva

IMMANUEL. Viz také Ježíš Kristus

Jedno ze jmen pro Ježíše Krista. Pochází z hebrejských slov, která znamenají „Bůh s námi“.

Immanuel je jméno i titul dané jako znamení Božího vysvobození (Iz. 7:14). Izaiašův odkaz na Immanuela výslovně označuje Matouš jako prorocství o

Ježíšově narození do smrtelnosti (Mat. 1:18–25). Toto jméno se také objevuje v písmu posledních dnů (2. Nefi 17:14; 18:8; NaS 128:22).

INSPIRACE, INSPIROVATI, VNUKNUTÍ. *Viz také Duch Svatý; Zjevení*

Božské vedení poskytované člověku. Inspirace často přichází skrze Ducha rozmanitými způsoby do mysli nebo srdce osoby.

Po ohni přišel tichý, jemný hlas, **1. Král.** 19:12. Duch Svátý vás naučí všem věcem a připomene vám všechny věci, **Jan** 14:26. Duch pravdy vás uvede do veškeré pravdy, **Jan** 16:13. Byl jsem veden Duchem, nevěda předem to, co učiním, **1. Nefi** 4:6. Hlas Páně přišel do mé mysli, **Enos** 1:10. Všechno, co vyzývá a nutká činiti dobro, je inspirováno Bohem, **Moroni** 7:13–16. Nevnesl jsem pokoj do mysli tvé? **NaS** 6:23. Budu mluvit k tobě v mysli tvé a v srdci tvém, **NaS** 8:2. Můj Duch osvíti tvou mysl, on naplní tvou duši radostí, **NaS** 11:13. Bude ti dáno v pravou chvíli, co budeš mluvit nebo psáti, **NaS** 24:6 (NaS 84:85). Tichý, jemný hlas šeptá a proniká skrze všechny věci, **NaS** 85:6.

INTELLIGENCE. *Viz také Duch; Pravda; Světlo, světlo Kristovo*

Intelligence má několik významů, z nichž tři jsou tyto: 1) Je to světlo pravdy, které dává všemu ve vesmíru život a světlo. Existovalo vždy. 2) Slovo *intelligence* se také může týkati duchovních dětí Božích. 3) Písma také mohou mluvit o inteligenci, když poukazují na duchovní látku, která existovala předtím, nežli jsme byli zplomeni jako duchovní děti.

Intelligence se přimyká k inteligenci, **NaS** 88:40. Intelligence nebyla stvořena neboli učiněna, **NaS** 93:29. Veškerá intelligence je nezávislá v té sféře, do které ji Bůh umístil, **NaS** 93:30. Sláva Boží je intelligence, **NaS** 93:36–37. Intelligence získaná v tomto životě povsta-

ne s námi při vzkříšení, **NaS** 130:18–19. Pán panuje nad všemi inteligencemi, **Abr.** 3:21. Pán ukázal Abrahamovi intelligence, jež byly zorganizovány dříve, nežli byl svět, **Abr.** 3:22.

IZACHAR. *Viz také Izrael; Jákob, syn Izákův*

Ve Starém zákoně syn Jákoba a Líi (Gen. 30:17–18; 35:23; 46:13). Jeho potomci se stali jedním z dvanácti kmenů Izraele.

Kmen Izacharův: Jákobovo požehnání Izacharovi se nachází v Genesis 49:14–15. Kmen po usazení v Kanánu obdržel jedno z nejúrodnějších území Palestiny, včetně pláně Esdraelon. Uvnitř Izacharových hranic bylo několik důležitých míst židovských dějin, například Karmel, Mageddo, Dotain, Gelboe, Jezreel, Tábor a Nazaret (Jozue 19:17–23).

IZAI. *Viz také David*

Ve Starém zákoně otec Davidův a předek Kristův a všech králů judských.

Syn Rut, Obéd, byl otcem Izai, **Rut** 4:17, 22. Předkové Izai jsou uvedeni zpět k Judovi, **1. Par.** 2:5–12 (Mat. 1:5–6).

IZAIÁŠ

Starozákonní prorok, který prorokoval v letech 740–701 př. Kr. Izaiáš jako hlavní poradce krále Ezechiáše měl veliký náboženský a politický vliv.

Ježíš citoval Izaiáše častěji nežli kteréhokoli jiného proroka. Izaiáše také často citovali v Novém zákoně Petr, Jan a Pavel. Kniha Mormonova a Nauka a smlouvy obsahují více citátů od Izaiáše nežli od kteréhokoli jiného proroka a poskytují velkou pomoc při výkladu Izaiáše. Nefi učil svůj lid z Izaiášových spisů (2. Nefi 12–24; Iz. 2–14). Pán pravil Nefitům, že „veliká jsou slova Izaiášova“ a že všechny věci, o nichž Izaiáš prorokoval, budou naplněny (3. Nefi 23:1–3).

Kniha Izaiášova: Kniha ve Starém zákoně. Mnoho Izaiášových proctví pojednává o příchodu Vykupitele, jak pro jeho pozemskou službu (Iz. 9:6),

tak jako Velikého Krále v poslední den (Iz. 63). Také prorokoval mnohé o budoucnosti Izraele.

Kapitola 1 je úvodem ke zbytku knihy. Verše Izaiáš 7:14; 9:6–7; 11:1–5; 53:1–12 a 61:1–3 předpovídají poslání Spasitele. Kapitoly 2, 11, 12 a 35 pojednávají o událostech v posledních dnech, kdy evangelium bude znovuzřízeno, Izrael bude shromažďován a žiznivá země pokvete jako růže. Kapitola 29 obsahuje proroctví o příchodu Knihy Mormonovy (2. Nefi 27). Kapitoly 40–46 hlásají nadřazenost Jehovy jako pravého Boha nad bohy-modlami pohaných uctivatelů. Zbývající kapitoly, 47–66, pojednávají o událostech při konečném znovuzřízení Izraele a založení Sionu s Pánem přebývajícím mezi jeho lidem.

IZÁK. *Viz také* Abraham

Starozákonní patriarcha. Jeho narození Abrahamovi a Sáře v jejich stáří bylo zázrakem (Gen. 15:4–6; 17:15–21; 21:1–8). Abrahamova ochota obětovati Izáka byla podobenstvím Boha a jeho Jednorozeného Syna (Jáko 4:5). Izák byl dědic zaslíbení Abrahamovy smlouvy (Gen. 21:9–12; 1. Nefi 17:40; NaS 27:10).

Izák se narodil, **Gen.** 21:1–7. Měl být obětován na hoře Moria, **Gen.** 22:1–19 (NaS 101:4). Oženil se, **Gen.** 24. Jeho jednání se syny, **Gen.** 27:1–28:9. Obdržel oslavení s Abrahamem a Jáko 132:37 (Mat. 8:11).

IZMAEL, SYN ABRAHAMŮV. *Viz také* Abraham; Agar

Ve Starém zákoně syn Abrahama a Agar, Sářiny egyptské služebnice (Gen. 16:11–16). Pán zaslíbil jak Abrahamovi, tak Agar, že se Izmael stane otcem velikého národa (Gen. 21:8–21).

Smlouva přecházela skrze Izáka, ne přes Izmaela, **Gen.** 17:19–21 (Gal. 4:22–5:1). Bůh požehnal Izmaelovi, že bude plodný, **Gen.** 17:20. Izmael pomáhal pohřbítí Abrahama, **Gen.** 25:8–9. Je vyjmenováno dvanáct synů Izmaelových,

Gen. 25:12–16. Izmael zemřel, **Gen.** 25:17–18. Ezau si vzal Izmaelovu dceru Mahalat za manželku, **Gen.** 28:9.

IZMAEL, TCHÁN NEFIHO. *Viz také* Lehi, otec Nefiův

Muž v Knize Mormonově, který se se svou rodinou připojil k Lehiově rodině na jejich cestě do zaslíbené země.

Nefi a jeho bratři se vrátili do Jeruzaléma a přesvědčili Izmaela a jeho rodinu, aby doprovázeli Lehiho a jeho rodinu do zaslíbené země, **1. Nefi** 7:2–5. Členové těchto dvou rodin uzavírali mezi sebou sňatky, **1. Nefi** 16:7. Izmael zemřel v pustině, **1. Nefi** 16:34.

IZRAEL. *Viz také* Abraham – Símé Abrahamovo; Adopce; Jáko 1, syn Izákův

Ve Starém zákoně dal Pán jméno Izrael Jáko 1, synu Izákovu a vnuku Abrahamovu (Gen. 32:28; 35:10). Jméno Izrael se může týkat Jáko 1 samotného, jeho potomků, nebo království, které kdysi ve starozákonních dobách tyto potomci vlastnili (2. Sam. 1:24; 23:3). Poté, co Mojžíš vyvedl děti Izraele z egyptského zajetí (Ex. 3–14), více než tři sta let jim vládli soudci. Králové, počínaje králem Saulem, vládli společnému Izraeli až do smrti Šalomounovy, kdy se deset kmenů vzbouřilo proti Roboámovi, aby vytvořilo samostatný národ. Poté, co království izraelské bylo rozděleno, severní kmény, protože zaujímaly větší část, si podržely jméno Izrael, zatímco jižní království se nazývalo Juda. Země kananejská se dnes také nazývá Izrael. V jiném smyslu Izrael znamená pravý věřící v Krista (Řím. 10:1; 11:7; Gal. 6:16; Efez. 2:12).

Dvanáct kmenů Izraele: Abrahamův vnuk Jáko 1, jehož jméno bylo změněno na Izrael, měl dvanáct synů. Jejich potomci se stali známými jako dvanáct kmenů Izraele neboli děti Izraele. Toto je oněch dvanáct kmenů: Ruben, Simeon, Lévi, Juda, Izachar a Zabulon (synové Jáko 1 a Líi); Dan a Neftalim (synové Jáko 1 a

Bály); Gád a Asser (synové Jákoba a Zelfy); Jozef a Beniamin (synové Jákoba a Ráchel) (Gen. 29:32–30:24; 35:16–18).

Jákok dal před svou smrtí každému vedoucímu kmene požehnání (Gen. 49:1–28). Další informace – viz jména jednotlivých synů Jákobových.

Ruben, prvorozený syn Jákobovy první manželky Líi, ztratil své požehnání prvorozeného a dvojnásobný díl dědictví kvůli nemravnosti (Gen. 49:3–4). Prvorozenství pak přešlo na Jozefa, který byl prvorozeným synem Jákobovy druhé manželky Ráchel (1. Par. 5:1–2). Léví, jehož kmen Pán vyvolil, aby sloužili jako jeho kněžští služebníci, neobdržel dědictví kvůli svému zvláštnímu povolání sloužiti mezi všemi kmeny. O Jozefův dvojnásobný podíl se podělili Jozefovi synové, Efraim a Manasses (1. Par. 5:1; Jer. 31:9), kteří byli počítáni jako samostatné kmeny Izraele (PJS, Gen. 48:5–6).

Členové kmene Judova měli zodpovědnost být vládci, dokud nepřišel Mesiáš (Gen. 49:10; PJS, Gen. 50:24). V posledních dnech má kmen Efraimův výsadu nésti poselství znovuzřízení evangelia světu a shromážďovati rozptýlený Izrael (Deut. 33:13–17). Přejde čas, kdy Efraim skrze evangelium Ježíše Krista bude mít vedoucí úlohu při sjednocování všech kmenů Izraele (Iz. 11:12–13; NaS 133:26–34).

Rozptýlení Izraele: Pán rozptýlil a sužoval dvanáct kmenů Izraele pro jejich nespravedlivost a vzpouru. Avšak Pán také využil tohoto rozptýlení svého vyvoleného lidu mezi národy světa, aby těmto národům požehnal.

Rozptýlím vás mezi pohany, **Lev.** 26:33. Pán tě rozptýlí mezi všechen lid, **Deut.** 28:25, 37, 64. Vydám je, aby byli odvedeni ke všem královstvím země, **Jer.** 29:18–19. Budu zmítati domem Izraele mezi všemi národy, **Amos** 9:9 (Zach. 10:9). Ježíš byl poslán ke ztraceným ovčím domu Izraele, **Mat.** 15:24. Mám další ovce, které nejsou z tohoto stáda, **Jan** 10:16. Izrael bude rozptýlen po celé tváři země, **1. Nefi** 22:3–8. Jákok

vypráví Zenosovu alegorii o ušlechtilém a divokém olivovníku, **Jákok** 5–6. Dílo Otcovo započne mezi rozptýlenými kmeny, **3. Nefi** 21:26.

Shromáždění Izraele: Dům Izraele bude shromážděn v posledních dnech před příchodem Kristovým, (Čl. v. 1:10). Pán shromáždí lid svůj Izrael, když ho přijímají a zachovávají jeho přikázání.

On vyzdvihne korouhev a oni přijdou, **Iz.** 5:26. S velikým milosrdenstvím shromáždím tě, **Iz.** 54:7. Izrael a Juda budou shromážděni do země svých, **Jer.** 30:3. Pán shromáždí dům Izraele z lidu, mezi nímž jsou rozptýleni, **Ezech.** 28:25. V dispensaci plnosti časů on shromáždí v jedno všechny věci v Kristu, **Efez.** 1:10. Poté, co Izrael bude rozptýlen, budou shromážděni, **1. Nefi** 15:12–17. Pán shromáždí všechny lid z domu Izraele, **1. Nefi** 19:16 (3. Nefi 16:5). Budou vyvedeni z temnoty a poznají, že Pán je jejich Spasitel, **1. Nefi** 22:12. Bůh shromáždí a počítá své děti, **1. Nefi** 22:25. Národy pohanů vynesou Izrael do země dědictví jejich, **2. Nefi** 10:8 (3. Nefi 16:4). Lid můj a slovo mé bude shromážděno jako jedno, **2. Nefi** 29:13–14. Starší jsou povoláni shromážditi vyvolené, **NaS** 29:7 (NaS 39:11). Shromáždím vyvolené své, **NaS** 33:6. Shromážděte se, abych vám mohl dáti zákon svůj a abyste mohli být obdarováni, **NaS** 38:31–33. Uzdravím lid svůj, který je z domu Izraele, **NaS** 39:11. Svátí vyjdou, **NaS** 45:46. Mojžíš předal klíče shromáždování, **NaS** 110:11. Spravedlivost a pravda zaplaví zemi a shromáždí Pánovy vyvolené, **Mojž.** 7:62. Shromáždění je přirovnáno k shromáždění orlů k mrtvole, **JS–M** 1:27.

Deset ztracených kmenů Izraele: Deset kmenů Izraele utvořilo severní království izraelské a byly odvedeny v r. 721 př. Kr. do Assyrie do zajetí. V oné době odešly do „severních zemí“ a vědomost ostatních o nich se vytratila. V posledních dnech se vrátí.

Řeknu severu: Navrať, **Iz.** 43:6. Tito přijdou ze severu, **Iz.** 49:12 (1. Nefi 21:12).

Juda a Izrael přijdou společně ze země severní, **Jer.** 3:18. Pán žije, který vyvedl děti Izraele ze země severní, **Jer.** 16:14–16. Přivedu je ze země severní, **Jer.** 31:8. Nefité i Židé budou mít slova ztracených kmenů Izraele, **2. Nefi** 29:12–13. Jdu, abych se ukázal ztraceným kmenům Izraele, **3. Nefi** 17:4. Až bude toto evangelium kázáno zbytku domu Izraele, ztracené kmeny budou shromažďovány domů do země dědictví svého, **3. Nefi** 21:26–29. Mojžíš předal klíče shromažďování Izraele Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu, **NaS** 110:11. Ti, kdož jsou v zemích severních, přijdou na paměť před Pánem, **NaS** 133:26–32. Věříme v doslovné shromáždění Izraele, **Čl. v.** 1:10.

JÁ JSEM. *Viz také* Jehova; Ježíš Kristus

Jedno ze jmen Pána Ježíše Krista.

Bůh řekl Mojžíšovi: JSEM, KTERÝŽ JSEM, **Ex.** 3:14–15. Já jsem Pán, **Ex.** 6:2–3. Dříve nežli Abraham byl, já jsem, **Jan** 8:56–59. Naslouchejte hlasu Ježíše Krista, Velikého Já Jsem, **NaS** 29:1 (**NaS** 38:1; 39:1).

JACKSON, KRAJ, STÁT MISSOURI (USA). *Viz také* Nový Jeruzalém

Shromažďovací místo Svatých v posledních dnech; to znamená ústřední místo, kde založí Nový Jeruzalém (**NaS** 57–58; 82; 101:69–71; 105:28).

JÁFET. *Viz také* Noé, biblický patriarcha

Nejstarší syn Noéma, starozákonního proroka (**Mojž.** 8:12).

Noé zplodil Jáfeta, **Gen.** 5:32 (**Gen.** 6:10; **Mojž.** 8:12). Jáfet a jeho manželka vstoupili do Noémova korábu, **Gen.** 7:13. Jáfet vyšel z korábu, **Gen.** 9:18. Bůh rozšíří Jáfeta, **Gen.** 9:27.

JÁHEN. *Viz také* Aronovo kněžství

Povolání do církevní služby v době apoštola Pavla (**Filip.** 1:1; **1. Tim.** 3:8–

13) a úřad v Aronově kněžství (**NaS** 20:38, 57–59; 84:30, 111; 107:85).

JÁKOB, SYN IZÁKŮV. *Viz také* Ezau; Izák; Izrael

Starozákonní patriarcha a prorok; mladší z dvojčat, synů, Izáka a Rebeky (**Gen.** 25:19–26). Jákob získal prvorozenství svého bratra Ezaua. Bylo to díky Jákobově způsobilosti a díky tomu, že se oženil ve smlouvě, zatímco Ezau pohrdl svým prvorozenstvím a oženil se mimo smlouvu (**Gen.** 25:30–34; 26:34–35; 27; 28:6–9; **Židům** 12:16).

Rebeka se dověděla od Pána, že Ezau bude sloužiti Jákobovi, **Gen.** 25:23. Koupil prvorozenství od Ezaua, **Gen.** 25:29–34. Měl sen o žebříku do nebe, **Gen.** 28. Oženil se s Líou a Ráchel, **Gen.** 29:1–30. Měl dvanáct synů a jednu dceru, **Gen.** 29:31–30:24; 35:16–20. Oženil se s Bálou a Zelfou, **Gen.** 30:3–4, 9. Jeho jméno bylo změněno na Izrael, **Gen.** 32:28. Viděl Boha tváří v tvář, **Gen.** 32:30. Měl v oblibě Jozefa, **Gen.** 37:3. Šel se svou rodinou do Egypta, **Gen.** 46:1–7. Požehnal své syny a jejich potomstvo, **Gen.** 49. Zemřel, **Gen.** 49:33. Zachovával přikázání a je dnes oslaven na trůnu v nebi společně s Abrahamem a Izákem, **NaS** 132:37.

JÁKOB, SYN LEHIŮV. *Viz také* Lehi, otec Nefiův

Prorok v Knize Mormonově a autor několika kázání v knihách 2. Nefiova a Jákobova (2. Nefi 6–11; Jákob 1–7).

Knih Jákobova: Třetí kniha v Knize Mormonově. Kapitola 1 mluví o tom, že Nefi předal záznamy Jákobovi a potom vysvětlil Jákoba a jejich bratra Jozefa, aby byli kněžími a učiteli pro lid. Kapitoly 2–4 jsou kázáníi napomínající lid, aby byl mravně čistý. Jákob také učil o příchodu vykupujícího Mesiáše a uváděl důvody, proč někteří v Izraeli ho nepřijmou při jeho příchodu. Kapitoly 5–6 obsahují Jákobovo svědectví a prorockou alegorii o dějinách a poslání lidu Izraele. Kapitola 7 obsahuje zprávu o učeném buřiči, který

se jmenoval Šerem, jenž byl přemožen božským svědectvím Jákobovým.

JAKUB, BRATR PÁNĚ

V Novém zákoně bratr Páně (Gal. 1:19) a Jozese, Šimona, Judy a několika sester (Mat. 13:55–56; Marek 6:3; Judas 1:1). Byl také znám jako Jakub Spravedlný a zaujímal v Církvi v Jeruzalémě důležité postavení (Skut. 12:17; 15:13; 1. Kor. 15:7; Gal. 2:9–12). Pravděpodobně napsal epištolu Jakubovu.

Epištola Jakubova: Kniha v Novém zákoně. Původně to byl dopis adresovaný dvanácti kmenům Izraele široce rozptýleným a byl pravděpodobně napsán v Jeruzaléma. Epištola obsahuje některé jasně dané pokyny ohledně praktického náboženství, včetně důležité rady v kapitole 1, že nedostává-li se osobě moudrosti, má prosit Boha o pomoc (Jakub 1:5–6; JS–Ž 1:9–20). Kapitola 2 pojednává o víře a skutcích. Kapitoly 3–4 mluví o potřebě ovládati jazyk a napomíná Svaté, aby nemluvili jeden o druhém zle. Kapitola 5 povzbuzuje Svaté, aby měli trpělivost a aby zavolali starší kvůli požehnání, když jsou nemocní; také učí o požehnáních, která lidé dostávají, když pomáhají obracet další.

JAKUB, SYN ALFEŮV

Jeden z dvanácti apoštolů, který byl vyvolen Ježíšem během jeho služby ve smrtelnosti (Mat. 10:3; Marek 3:18; Lukáš 6:15; Skut. 1:13).

JAKUB, SYN ZEBEDEŮV

Jeden z dvanácti apoštolů, který byl vyvolen Ježíšem během jeho služby ve smrtelnosti. Byl bratrem Janovým. Byl jedním ze tří apoštolů, kteří byli vyvoleni, aby byli s Ježíšem při určitých zvláštních příležitostech: při vzkříšení dcery Jairovy (Marek 5:37), při proměnění (Mat. 17:1; Marek 9:2; Lukáš 9:28) a v Getsemanech (Mat. 26:37; Marek 14:33). S Petrem a Janem znovuzřídil na zemi Melchisedechovo kněžství vysvěcením Josepha Smitha (NaS 27:12; 128:20; JS–Ž 1:72).

JAN, SYN ZEBEDEŮV. Viz také

Apoštol; Evangelia;
Melchisedechovo kněžství;
Přenesené bytosti; Zjevení Janovo

Jeden z dvanácti apoštolů v Novém zákoně, syn Zebedeův a bratr Jakubův. Nejprve byl rybářem (Marek 1:17–20). Pravděpodobně on je tím nejmenovaným učedníkem Jana Křtitele zmíněným v Janovi 1:41. Později obdržel povolání býti učedníkem Ježíše Krista (Mat. 4:21–22; Lukáš 5:1–11). Napsal Evangelium Janovo, tři epištoly a knihu Zjevení. Byl jedním ze tří, kteří byli s Pánem při vzkříšení Jairovy dcery (Marek 5:35–42), na hoře Proměnění (Mat. 17:1–9) a v Getsemanech (Mat. 26:36–46). Ve svých vlastních spisech se zmiňuje o sobě jako o učedníkovi, jehož Ježíš miloval (Jan 13:23; 21:20), a jako o „druhém učedníkovi“ (Jan 20:2–8). Ježíš také nazval jeho a jeho bratra Boanerges, „synové hromovi“ (Marek 3:17). Ve zprávě o ukřižování a vzkříšení jsou o něm časté zmínky (Lukáš 22:8; Jan 18:15; 19:26–27; 20:2–8; 21:1–2). Jan byl později vypovězen na Patmos, kde napsal knihu Zjevení (Zjev. 1:9).

O Janovi se často zmiňují zjevení posledních dnů (1. Nefi 14:18–27; 3. Nefi 28:6; Eter 4:16; NaS 7; 27:12; 61:14; 77; 88:141). Tyto úryvky potvrzují biblický záznam o Janovi a také pomáhají porozumět jeho velikosti a důležitosti díla, které mu Pán dal vykonati na zemi v novozákonní době a v posledních dnech. Písma posledních dnů objasňují, že Jan nezemřel, ale bylo mu umožněno, aby zůstal až do doby Pánova druhého příchodu na zemi jako služebník (Jan 21:20–23; 3. Nefi 28:6–7; NaS 7).

Epištoly Janovy: I když pisatel těchto tří epištol se nezmiňuje o sobě jménem, jazyk tak silně připomíná jazyk Jana apoštola, že se předpokládá, že napsal všechny tři.

1. Janova 1 napomíná Svaté, aby získali společenství s Bohem. Kapitola 2 zdůrazňuje, že Svatí poznávají Boha

skrze poslušnost, a poučuje je, aby nemilovali svět. Kapitola 3 vyzývá všechny, aby se stali dětmi Božími a aby milovali jeden druhého. Kapitola 4 vysvětluje, že Bůh je láska a přebývá v těch, kteří ho milují. Kapitola 5 vysvětluje, že Svatí jsou zrozeni z Boha skrze víru v Krista.

2. Janova je podobná 1. Janově. V ní se Jan raduje pro věrnost dětí „vyvoleené paní“.

3. Janova chválí osobu jménem Gá-rius pro jeho věrnost a pomoc těm, kteří milují pravdu.

Evangelium Janovo: Apoštol Jan v této novozákonní knize svědčí, že 1) Ježíš je Kristus neboli Mesiáš a že 2) Ježíš je Syn Boží (Jan 20:31). Události z Ježíšova života, které popisuje, jsou za tímto účelem pečlivě vybrány a uspořádány. Tato kniha začíná prohlášením o Kristově postavení v předsmrtné existenci: byl s Bohem, byl Bůh a byl stvořitel všech věcí. Narodil se v těle jako Jednorozený Syn Otcův. Jan sleduje průběh Ježíšovy služby a velmi zdůrazňuje jeho božskost a jeho vzkříšení z mrtvých. Jasně potvrzuje, že Ježíš je Syn Boží, o čemž svědčí zázraky, svědci, proroci a Kristův vlastní hlas. Jan učí skrze kontrasty světa a temnoty, pravdy a omylu, dobra a zla, Boha a ďábla. Snad v žádném záznamu není svatost Ježíšova a bezvěrectví židovských vládců tak jasně ukázáno.

Jan popsal hlavně Kristovu službu v Judeji, zvláště poslední týden jeho služby ve smrtelnosti, kdežto Matouš, Marek a Lukáš psali hlavně o jeho službě v Galileji. Některé úryvky z tohoto evangelia byly objasněny ve zjevení posledních dnů (NaS 7 a NaS 88:138–141).

Pokud jde o obsah kapitol, viz „Evangelia“.

Kniha Zjevení: Viz Zjevení Janovo.

JAN KŘTITEL. *Viz také* Aronovo kněžství; Elias

Syn Zachariášův a Alžbětin v Novém zákoně. Jan byl poslán, aby připravil

lidi na přijetí Mesiáše (Jan 1:19–27). Držel klíče Aronova kněžství a pokřtil Ježíše Krista.

Izaiáš a další prorokovali o Janově poslání, **Iz.** 40:3 (Mal. 3:1; 1. Nefi 10:7–10; 2. Nefi 31:4). Byl vsazen do vězení a sťat, **Mat.** 14:3–12 (Marek 6:17–29). Gabriel oznámil Zachariášovi Janovo narození a službu, **Lukáš** 1:5–25. Ježíš učil, že Jan Křtitel je veliký prorok, **Lukáš** 7:24–28. Poznal Ježíše jako Syna Božího, **Jan** 1:29–34. Janovi učedníci se stali Ježíšovými učedníky, **Jan** 1:25–29, 35–43 (Skut. 1:21–22). Nečinil žádné zázraky, **Jan** 10:41. Jako vzkříšená bytost byl poslán, aby vysvětil Josepha Smitha a Olivera Cowderyho k Aronovu kněžství, **NaS** 13 (NaS 27:7–8; JS–Ž 1:68–72). Když mu bylo osm dnů, byl vysvěcen andělem, **NaS** 84:28.

JARED. *Viz také* Jaredité; Jaredův bratr

Vůdce v Knize Mormonově, který se svým bratrem vedl od babylonské věže do zaslíbené země na západní polokouli kolonii lidí (Eter 1:33–2:1).

Jared prosil svého bratra, aby se modlil, aby Pán nezmlátil jazyk jejich rodin a přátel, **Eter** 1:34–37. Putovali k moři a přebývali tam čtyři roky, **Eter** 2:13. Plavili se do zaslíbené země, **Eter** 6:4–12.

JAREDITÉ. *Viz také* Jared; Jaredův bratr; Kniha Mormonova

Lidé v Knize Mormonově, kteří byli potomky Jareda, jeho bratra a jejich přátel (Eter 1:33–41). Bůh je vedl od babylonské věže do Amerik, zaslíbené země (Eter 1:42–43; 2–3; 6:1–18). I když jejich národ měl v jedné době miliony lidí, všichni byli zničeni občanskou válkou způsobenou zlovolností (Eter 14–15).

JAREDŮV BRATR. *Viz také* Jared; Jaredité

Prorok v Knize Mormonově. On a jeho bratr založili Jareditský národ, když vedli od babylonské věže do zaslíbené země na západní polokouli kolonii lidí (Eter 1–6). Byl mužem tak veliké

víry, že mluvil s Pánem tváří v tvář (NaS 17:1). Jeho příběh je zaznamenán v knize Eterově.

Bratr Jaredův byl statný a mocný muž a měl u Pána velikou přízeň, **Eter** 1:34. Pro víru svou spatřil bratr Jaredův prst Páně, **Eter** 3:6–9 (Eter 12:20). Kristus ukázal své duchovní tělo bratru Jaredovu, **Eter** 3:13–20. Nikdy nebyly zjeveny větší věci nežli ty, které byly zjeveny bratru Jaredovu, **Eter** 4:4. Bratr Jaredův varoval svůj lid před monarchií, **Eter** 6:22–23. Pán ukázal bratru Jaredovu všechny věci, **Eter** 12:21. Bratr Jaredův byl mocným v psaní, **Eter** 12:24. Bratr Jaredův skrze víru pohnul horou Zerín, **Eter** 12:30.

JAROM

V Knize Mormonově syn Enosův a pravnuke Lehiův. Šedesát let, v letech 420–361 př. Kr., vedl nefitské záznamy (Enos 1:25; Jarom 1:13). Byl věrným mužem, který se rozhodl nepsati velmi mnoho do záznamů dějin (Jarom 1:2).

Knihy Jaromova: V této knize Knihy Mormonovy je pouze patnáct veršů. Jarom zaznamenal, že Nefité i nadále žili podle zákona Mojžíšova a těšili se na příchod Krista. Vedli je králové, kteří byli mocnými muži víry. Dařilo se jim, protože dbali na své proroky, kněze a učitele.

JAZYK, ŘEČ. *Viz také* Dar jazyků

Slova, napsaná nebo promlouvaná, složená do určitých vzorů, aby sdělovala informace, myšlenky a představy. To, jak jazyk používáme, ukazuje, co cítíme vůči Bohu a dalším lidem. Svatí mají kontrolovati svůj jazyk, což znamená, že mají kontrolovati svou řeč.

Jazyk se také vztahuje na národy. Nakonec každé koleno poklekne a každý jazyk vyzná Boha (Iz. 45:23; Řím. 14:11). Při druhém příchodu Ježíše Krista Pán předá celému lidstvu čistý jazyk (Sof. 3:8–9).

Celá země byla jazyka jednoho, **Gen.** 11:1. Pán zmátl jazyk celé země, **Gen.** 11:4–9. Ochraňuj jazyk svůj před zlým,

Žalmy 34:14 (1. Petr. 3:10). Kdo ochraňuje ústa svá a jazyk svůj, ochraňuje duši svou před starostmi, **Přísli.** 21:23. Každý člověk je slyšel mluvit svým vlastním jazykem, **Skut.** 2:1–6. Nedrží-li některý člověk na uzdě jazyk svůj, náboženství člověka tohoto je marné, **Jakub** 1:26. Neuráží-li některý muž slovem, ten jest dokonale muž, **Jakub** 3:1–13. Evangelium bude kázáno každému národu, pokolení, jazyku a lidu, **Zjev.** 14:6–7 (2. Nefi 26:13; Mos. 3:13, 20; NaS 88:103; 112:1). Pán promlouvá k lidem v jejich jazyce, **2. Nefi** 31:3 (NaS 1:24). Beniamín vyučoval své syny jazyku svých otců, aby se stali muži porozumění, **Mos.** 1:2–5. Pán dává všem národům z jejich vlastního národa a jazyka, aby učili slovu jeho, **Alma** 29:8. Tyto desky vyjdou ke každému národu, pokolení, jazyku a lidu, **Alma** 37:4. Získej slovo mé, a potom bude jazyk tvůj uvolněn, **NaS** 11:21. Ten, jehož řeč je mírná a povznáší, ten z Boha jest, jestliže je poslušen nařízení mých, **NaS** 52:16. Každý člověk bude slyšeti plnost evangelia ve svém vlastním jazyce, **NaS** 90:11. Seznamte se s řečmi, jazyky a lidmi, **NaS** 90:15. Adam a jeho děti měli jazyk, který byl čistý a neposkvrněný, **Mojž.** 6:5–6, 46. Bůh dal Enochovi velikou moc řeči, **Mojž.** 7:13.

JEDNO. *Viz* Bůh, Božstvo; Jednota

JEDNOROZENÝ. *Viz také* Ježíš Kristus; Zplozený

Další jméno pro Ježíše Krista. On je Jednorozeným Synem Otcovým (Lukáš 1:26–35; Jan 1:14; 3:16; 1. Nefi 11:18–20; 2. Nefi 25:12; Alma 7:10; 12:33; Mojž. 7:62).

JEDNOTA. *Viz také* Bůh, Božstvo

Býti jedno v myšlence, přání a záměru především s naším Otcem v nebi a s Ježíšem Kristem a potom s ostatními Svatými.

Je dobré pro bratří, aby přebývali společně v jednotě, **Žalmy** 133:1. Já a Otec můj jedno jsme, **Jan** 10:30 (NaS 50:43).

Ježíš se modlil, aby všichni mohli být jedno, jako on a Otec jeho jedno jsou, **Jan** 17:11–23 (3. **Nefi** 19:23). Prosím vás, aby mezi vámi nebylo žádného rozdělení, ale abyste byli dokonale spojeni, **1. Kor.** 1:10. Buďte odhodlaní a jedné myslí a jednoho srdce, jednotni ve všech věcech, **2. Nefi** 1:21. Svatí mají mít srdce svá spojená v jednotě, **Mos.** 18:21. Ježíš se modlil za jednotu mezi jeho nefitskými učedníky, **3. Nefi** 19:23. Učedníci se spojili ve vroucné modlitbě a půstu, **3. Nefi** 27:1. Otec, Syn a Duch Svatý jedno jsou, **NaS** 20:27–28 (**NaS** 35:2; 50:43). Povinností tvou je připojit se k pravé církvi, **NaS** 23:7. O cokoli budete prositi ve víře, jsouce sjednoceni v modlitbě, to obdržíte, **NaS** 29:6. Nejste-li jedno, nejste moji, **NaS** 38:27. Pán nazval lid svůj Sionem, protože byli jednoho srdce a jedné myslí, **Mojž.** 7:18.

JEHOVA. *Viz také* JÁ JSEM; Ježíš Kristus

Smluvní jméno neboli vlastní jméno Boha Izraelského. Označuje „věčné JÁ JSEM“ (**Ex.** 3:14; **Jan** 8:58). Jehova je předsmrtelný Ježíš Kristus a přišel na zem jako syn Marie (**Mos.** 3:8; 15:1; 3. **Nefi** 15:1–5). Když je slovo *Hospodin* (Pán) uvedeno ve Starém zákoně, obvykle to znamená Jehovu.

Jehova je Kristus: Dávni proroci Jehovu znali (**Ex.** 6:3; **Abr.** 1:16). Apoštol Pavel učil, že Kristus je Jehova Starého zákona (**Ex.** 17:6; **1. Kor.** 10:1–4). Bratr Jaredův v Knize Mormonově viděl předsmrtelného Krista a uctíval ho (**Eter** 3:13–15). Moroni také nazýval Krista Jehovou (**Moroni** 10:34). Joseph Smith a Oliver Cowdery viděli vzkříšeného Jehovu v chrámu Kirtland (**NaS** 110:3–4).

JEREMIÁŠ. *Viz také* Pláč Jeremiášův

Starozákonní prorok, který se narodil kněžské rodině a prorokoval v Judě v letech 626–586 př. Kr. Žil v době, kdy žili další velcí proroci: Lehi, Ezechiel, Ozeáš a Daniel.

Jeremiáš byl vysvěcen prorokem

v předsmrtelném životě (**Jer.** 1:4–5). Během přibližně čtyřiceti let, kdy působil jako prorok, učil proti modlářství a nemravnosti mezi židovským lidem (**Jer.** 3:1–5; 7:8–10). Musel čelit stálému protivenství a urážkám (**Jer.** 20:2; 36:18–19; 38:4). Židé, kteří po pádu Jeruzaléma prchali do Egypta, vzali Jeremiáše s sebou (**Jer.** 43:5–6) a tam ho, jak říká tradice, ukamenovali.

Knihy Jeremiášova: Kapitoly 1–6 obsahují proroctví daná během vlády Joziášovy. Kapitoly 7–20 jsou proroctví z doby Joakimovy. Kapitoly 21–38 pojednávají o vládě Sedechiášově. Kapitoly 39–44 obsahují proroctví z doby po pádu Jeruzaléma a popisují dějinné události této doby. Kapitola 45 obsahuje slib pro Bárucha, Jeremiášova pisáře, že Báruchův život bude zachován. Nakonec kapitoly 46–51 jsou proroctví proti cizím národům. Kapitola 52 je dějinným závěrem. Labanovy mosazné desky získané Nefim obsahovaly některá Jeremiášova proroctví (1. **Nefi** 5:10–13). Zmínka o Jeremiášovi je v Knize Mormonově ještě na dvou dalších místech (1. **Nefi** 7:14; **Hel.** 8:20).

Knihy Jeremiášova také zahrnuje potvrzení předsmrtelné existence člověka a Jeremiášova předustanovení (**Jer.** 1:4–5); proroctví o návratu Izraele z rozptýlení, o shromažďování jednoho z města a dvou z rodiny do Sionu, příjemné země, kde by Izrael a Juda mohli přebývat v bezpečí a v pokoji (**Jer.** 3:12–19); a proroctví o shromažďování Izraele Pánem ze země severních vysláním mnoha „rybářů“ a „lovců“, aby je našli (**Jer.** 16:14–21). Tato událost v posledních dnech bude dokonce mnohem rozsáhlejší nežli Mojžíšovo vyvedení Izraele z Egypta (**Jer.** 16:13–15; 23:8).

JERICHO

Město obehnané zdí v údolí Jordánu 245 metrů pod hladinou moře. Jericho je poblíž místa, kde Izraeliti překročili řeku, když poprvé vstoupili do zaslíbené země (**Jozue** 2:1–3; 3:16; 6).

Izraelité svedli u Jericha bitvu, **Jozue** 6:1–20. Jozue vložil na Jericho prokletí, **Jozue** 6:26 (1. Král. 16:34). Jericho bylo na území přiděleném Beniaminovi, **Jozue** 18:11–12, 21. Pán navštívil Jericho na své poslední cestě do Jeruzaléma, **Marek** 10:46 (Lukáš 18:35; 19:1).

JEROBÁL. *Viz také* Gedeon (Starý zákon)

Jméno dané ve Starém zákoně Gedeonovi poté, co zničil Bálův oltář (Soud. 6:32; 7:1; 9; 1. Sam. 12:11).

JEROBOÁM

Jeroboám byl ve Starém zákoně prvním králem severní části rozděleného Izraele. Byl členem kmene Efraimova. Zlovolný Jeroboám vedl vzpouru proti domu Judovu a rodině Davidově.

Jeroboám postavil v Dan a v Bethel pro lid modly, aby je uctívali, **1. Král.** 12:28–29. Achiáš plísnil Jeroboáma, **1. Král.** 14:6–16. Jeroboám byl připomínán, protože uvedl do Izraele strašlivý hřích, **1. Král.** 15:34 (1. Král. 12:30).

JERUZALÉM

Město nacházející se v současném Izraeli. Je to nejvýznamnější město v biblických dějinách. V tomto městě je několik nejposvátnějších míst pro křesťany, židy a muslimy a jsou pravidelně navštěvována mnoha věrnými věřícími. Často se o něm mluví jako o svatém městě.

Jeruzalém, kdysi známý jako Sálemu (Gen. 14:18; Žalmy 76:3), byl jebuzeským městem až do doby, kdy ho dobyl David (Jozue 10:1; 15:8; 2. Sam. 5:6–7), který z něj učinil své hlavní město. Do té doby sloužilo hlavně jako horská pevnost nacházející se asi 800 metrů nad hladinou moře. S výjimkou severu ho na všech stranách obklopují hluboká údolí.

Král David během své vlády v Jeruzalémě přebýval v dřevěném paláci. Avšak během Šalomounovy vlády lid vykonal mnoho věcí, aby město zkrášlil, včetně postavení královského paláce a chrámu.

Poté, co se království rozdělilo na izraelské a judské, zůstal Jeruzalém hlavním městem Judy. Často jej napadala útočící vojska (1. Král. 14:25; 2. Král. 14:13; 16:5; 18–19; 24:10; 25). Za Ezechiáše se Jeruzalém stal střediskem náboženského uctívání, ale částečně byl zničen v letech 320 př. Kr., 168 př. Kr. a 65 př. Kr. Heródes znovu postavil zdi a chrám, ale v roce 70 po Kr. ho Římané zcela zničili.

Melchisedech byl králem Sálemu, **Gen.** 14:18 (Židům 7:2). Izaiáš vyzýval Jeruzalém, aby se oděl v krásný šat svůj, **Iz.** 52:1. Slovo Páně vyjde z Jeruzaléma, **Mich.** 4:2. Kristus bědoval nad osudem Jeruzaléma, **Mat.** 23:37–39 (Lukáš 13:34). Jeruzalém je město živého Boha, **Židům** 12:22. Jeruzalém bude zničen, nebude-li činiti pokání, **1. Nefi** 1:4, 13, 18 (2. Nefi 1:4; Hel. 8:20). Jeruzalém bude po zničení opět obydlen, **3. Nefi** 20:46. Jeruzalém bude opět postaven, **Ěter** 13:5. Kristus varoval Svaté posledních dnů, tak jako varoval lid Jeruzaléma, **NaS** 5:20. Nechť ti z Judy uprchnou do Jeruzaléma, **NaS** 133:13. Pán bude hovořiti z Jeruzaléma, **NaS** 133:21.

JERUZALÉM, NOVÝ. *Viz* Nový Jeruzalém; Sion

JETRO. *Viz také* Mojžíš

Starozákonní madianský kníže a kněz, který poskytl Mojžíšovi domov poté, co uprchl z Egypta. Je také nazýván Raguel (Ex. 2:17). Mojžíš se později oženil s Jetrovou dcerou Zeforou (Ex. 3:1; 4:18; 18:1–12). Jetro učil Mojžíše delegovati (Ex. 18:13–27). Mojžíš obdržel Melchisedechovo kněžství od Jetra (NaS 84:6–7).

JEZÁBEL. *Viz také* Achab

Zlovolná žena ve Starém zákoně z Foinikie. Byla manželkou Achaba (1. Král. 16:30–31), krále izraelského, který vládl, když byl prorokem Eliáš.

Jezabelin sňatek s Achabem způsobil více než jakákoli jiná událost způsobilého království izraelského; Jezabel

avedla ze své země do Izraele nejhorší formy uctívání model místo uctívání Jehovy (1. Král. 18:13, 19).

Jezábel zabila mnoho Božích proroků,
1. Král. 18:4. Jezábel se snažila zabít Eliáše, **1. Král.** 19:1–3. Jezábelina zlovolnost skončila její hroznou smrtí,
2. Král. 9:30–37.

JEŽÍŠ KRISTUS. *Viz také* Alfa i

Oméga; Beránek Boží; Bůh, Božstvo; Cesta; Dobrý Pastýř; Druhý příchod Ježíše Krista; Evangelia; Golgota; Had mosazný; Chléb života; Immanuel; JÁ JSEM; Jehova; Kázání na hoře; Krev; Kříž; Maria, matka Ježíšova; Mesiáš; Milost; Nanebevstoupení; Nekonečný; Oběť; Odpuštění hříchů; Pád Adama a Evy; Pán; Plán vykoupení; Počátek; Pokání; Pomazaný; Proměnění – proměnění Krista; Prostředník; Prvorozený; Přímluvce; Skála; Spasitel; Stvoření, stvořiti; Svátost; Svědomí; Světlo, Světlo Kristovo; Syn muže; Úhelný kámen; Ukřižování; Usmíření, usmířiti; Utěšitel; Věřiti, víra; Vykoupení, vykoupěný, vykoupiti; Vykupitel; Vysvoboditel; Vzkříšení; Zplozený; Ženich; Živá voda

Kristus (řecky) a *Mesiáš* (hebrejsky) znamenají „pomazaný“. Ježíš Kristus je Prvorozený Otcův v duchu (Židům 1:6; NaS 93:21). Je Jednoroznou Otcův v těle (Jan 1:14; 3:16). Je Jehovou (NaS 110:3–4) a byl předustanoven ke svému velikému povolání před stvořením světa. Ježíš pod vedením Otce stvořil zemi a vše na ní (Jan 1:3, 14; Mojž. 1:31–33). Narodil se Marii v Betlémě, žil bezhříšným životem a učinil dokonale usmíření za hříchy všeho lidstva tím, že prolil svou krev a dal svůj život na kříži (Mat. 2:1; 1. Nefi 11:13–33; 3. Nefi 27:13–16; NaS 76:40–42). Vstal z mrtvých, a tak zajistil konečné vzkříšení veškerého lidstva. Skrze Ježíšovo usmíření a vzkříšení ti, kteří činí pokání ze svých hříchů a poslouchají Boží přikázání, mohou žíti věčně s Ježíšem

a Otcem (2. Nefi 9:10–12; 21–22; NaS 76:50–53, 62).

Ježíš Kristus je největší bytostí, která se narodila na této zemi. Jeho život je dokonalý příklad toho, jak má žít veškeré lidstvo. Všechny modlitby, požehnání a kněžské obřady mají být vykonávány v jeho jménu. On je Pán pánů, Král králů, Stvořitel, Spasitel a Bůh celé země.

Ježíš Kristus přijde opět v moci a slávě, aby vládl na zemi během milénia. Posledního dne bude souditi veškeré lidstvo (Alma 11:40–41; JS–M 1). *Přehled jeho života (v časovém sledu událostí):* Ježíšovo narození a poslání bylo předpověděno, **Lukáš** 1:26–38 (Lz. 7:14; 9:6–7; 1. Nefi 11). Narodil se, **Lukáš** 2:1–7 (Mat. 1:18–25). Byl obřezán, **Lukáš** 2:21. Byl představen v chrámu, **Lukáš** 2:22–38. Mudrci ho navštívili, **Mat.** 2:1–12. Jozef a Maria s ním uprchli do Egypta, **Mat.** 2:13–18. Byl přiveden do Nazaréту, **Mat.** 2:19–23. Ve dvanácti letech navštívil chrám, **Lukáš** 2:41–50. Měl bratry a sestry, **Mat.** 13:55–56 (Marek 6:3). Byl pokřtěn, **Mat.** 3:13–17 (Marek 1:9–11; Lukáš 3:21–22). Byl pokoušen ďáblem, **Mat.** 4:1–11 (Marek 1:12–13; Lukáš 4:1–13). Povolal své učedníky, **Mat.** 4:18–22 (Mat. 9:9; Marek 1:16–20; 2:13–14; Lukáš 5:1–11, 27–28; 6:12–16; Jan 1:35–52). Pověřil Dvanáct, **Mat.** 10:1–4 (Marek 3:13–19; Lukáš 6:12–16). Pronesl Kázání na hoře, **Mat.** 5–7. Předpověděl svou vlastní smrt a vzkříšení, **Mat.** 16:21 (Mat. 17:22–23; 20:17–19; Marek 8:31; 9:30–32; 10:32–34; Lukáš 9:22; 18:31–34). Byl proměněn, **Mat.** 17:1–9 (Marek 9:2–8; Lukáš 9:28–36). Vyslal sedmdesát, **Lukáš** 10:1–20. Triumfálně vjel do Jeruzaléma, **Mat.** 21:1–11 (Marek 11:1–11; Lukáš 19:29–40; Jan 12:12–15). Ustanovil svátost, **Mat.** 26:26–29 (Marek 14:22–25; Lukáš 22:19–20). Trpěl a modlil se v Getsemanech, **Mat.** 26:36–46 (Marek 14:32–42; Lukáš 22:39–46). Byl zrazen, uvězněn a opuštěn, **Mat.** 26:47–56 (Marek 14:43–53; Lukáš 22:47–54; Jan 18:2–13). Byl ukřižován, **Mat.** 27:31–54 (Marek

15:20–41; Lukáš 23:26–28, 32–49; Jan 19:16–30). Byl vzkříšen, **Mat.** 28:1–8 (Marek 16:1–8; Lukáš 24:1–12; Jan 20:1–10). Ukázal se po svém vzkříšení, **Mat.** 28:9–20 (Marek 16:9–18; Lukáš 24:13–48; Jan 20:11–31; Skut. 1:3–8; 1. Kor. 15:5–8). Vystoupil do nebe, **Marek** 16:19–20 (Lukáš 24:51–53; Skut. 1:9–12). Ukázal se Nefitům, **3. Nefi** 11:1–17 (3. Nefi 11–26). Ukázal se Josephu Smithovi, **JS–Ž** 1:15–20.

Hlava Církve: Kristus je hlava Církve, **Efez.** 5:23 (Efez. 1:22; 4:15). On je hlava těla, Církve, **Kol.** 1:18. Toto je církev má, **Mos.** 26:22 (Mos. 27:13). Kristus je původcem i dokonavatelem víry jejich, **Moroni** 6:1–4. Tuto Církev jsem zřídil, **NaS** 33:5 (3. Nefi 27:3–8).

Kristova objevení se po smrti: Když Ježíš vstal, ukázal se nejprve Marii, **Marek** 16:9 (Jan 20:11–18). Ježíš šel a rozmlouval s dvěma učedníky na cestě do Emaus, **Lukáš** 24:13–34. Ježíš se ukázal apoštolům, kteří se dotýkali jeho rukou a nohou, **Lukáš** 24:36–43 (Jan 20:19–20). Ježíš se ukázal Tomášovi, **Jan** 20:24–29. Ježíš se ukázal učedníkům u moře Tiberiadského, **Jan** 21:1–14. Ježíš sloužil po svém vzkříšení čtyřicet dnů, **Skut.** 1:2–3. Štěpán viděl Ježíše stojícího na pravici Boží, **Skut.** 7:55–56. Ježíš se ukázal Saulovi, **Skut.** 9:1–8 (PJS, Skut. 9:7; Skut. 26:9–17). Kristus byl viděn více nežli 500 lidmi, **1. Kor.** 15:3–8. Ježíš Kristus se ukázal lidu Nefiovu, **3. Nefi** 11:1–17. 2500 lidí vidělo a slyšelo Ježíše, **3. Nefi** 17:16–25. Mormon byl navštíven Pánem, **Morm.** 1:15. Joseph Smith a Sidney Rigdon viděli Ježíše na pravici Boží, **NaS** 76:22–23. Joseph Smith a Oliver Cowdery viděli Pána v chrámu Kirtland, **NaS** 110:1–4. Joseph Smith viděl Ježíše, **JS–Ž** 1:15–17.

Kristova předsmrtná existence: Pán se ukázal Abramovi, **Gen.** 12:7 (Gen. 17:1; 18:1; Abr. 2:6–8). Pán mluvil k Mojžíšovi tváří v tvář, **Ex.** 33:11 (Deut. 34:10; Mojž. 1:1–2). Viděl jsem Pána stojícího na oltáři, **Amos** 9:1. Na počátku bylo Slovo s Bohem. A to

Slovo bylo učiněno tělem a přebývalo mezi námi, **Jan** 1:1, 14 (1. Jan. 1:1–3). Dříve nežli Abraham byl, já jsem, **Jan** 8:58. Oslav mne tou slávou, kterou jsem měl s tebou, dříve nežli byl svět, **Jan** 17:5. Izaiáš vpravdě viděl Vykupitele mého, tak jako jsme ho viděli já a můj bratr Jákob, **2. Nefi** 11:2–3. Nazíttí přijdu na svět, **3. Nefi** 1:12–14. Kristus byl dříve, nežli počal svět, **3. Nefi** 26:5 (Jan 6:62). Jako se ukazují tobě, tak se ukáží svému lidu v těle, **Eter** 3:14–17. Enoch viděl Pána a chodil s ním, **NaS** 107:48–49. Můj Milovaný a Vyvolený od počátku, **Mojž.** 4:2. Pán řekl: Koho pošlu? A jeden, jako Syn Muže, odpověděl: Zde jsem, posli mne, **Abr.** 3:27.

Mileniální vláda Kristova: Vláda bude na rameni jeho, **Iz.** 9:6 (2. Nefi 19:6). Budu přebývatí uprostřed tebe, praví Pán, **Zach.** 2:10–12 (Zach. 14:9). Bůh dá Ježíšovi trůn otce jeho Davida, **Lukáš** 1:30–33. Kristus bude vládnouti na věky věků, **Zjev.** 11:15. Svatí budou vládnouti s Kristem tisíc let, **Zjev.** 20:4 (NaS 76:63). Pro spravedlivost lidu Satan nebude mítí žádné moci, **1. Nefi** 22:26 (Zjev. 20:1–3). Budu přebývatí ve spravedlivosti s lidmi na zemi tisíc let, **NaS** 29:11 (NaS 43:29–30). Buďte podání mocím, které jsou, dokud nebude vládnouti ten, jehož právem je vládnouti, **NaS** 58:22 (1. Kor. 15:25). Kristus bude vládnouti osobně na zemi, **Čl. v.** 1:10 (Iz. 32:1).

Pravomoc: Vláda bude na rameni jeho, **Iz.** 9:6 (2. Nefi 19:6). Ježíš učil jako ten, kdo má pravomoc, **Mat.** 7:28–29 (Marek 1:22). Syn Muže má na zemi moc odpouštětí hříchů, **Mat.** 9:6. Ježíš přikazoval s pravomocí nečistým duchům a oni ho poslouchali, **Marek** 1:27 (Lukáš 4:33–36). Ježíš vysvětil dvanáct, aby měli moc, **Marek** 3:14–15. Ježíšovo slovo bylo mocné, **Lukáš** 4:32. Otec světil veškerý soud Synovi, **Jan** 5:22, 27. Bůh pomazal Ježíše Duchem Svatým a mocí, **Skut.** 10:38. Kristus byl předustanoven před založením světa, **1. Petr.** 1:20 (Eter 3:14). Kristus má

klíče pekla a smrti, **Zjev.** 1:18. Všichni lidé se stávají podrobenými Kristu, **2. Nefi** 9:5. Ježíš Kristus, Syn Boží, je Otec nebe a země, Stvořitel všech věcí od počátku, **Hel.** 14:12. Kristus přišel skrze vůli Otce, aby činil jeho vůli, **NaS** 19:24. Ježíš obdržel plnost slávy Otcovy a obdržel veškerou moc, **NaS** 93:3-4, 16-17 (Jan 3:35-36).

Proroctví o narození a smrti Ježíše Krista: Panna počne a porodí syna, **Iz.** 7:14 (1. Nefi 11:13-20). Z Betléma vyjde panovník v Izraeli, **Mich.** 5:2. Samuel Lamanita prorokoval den, noc a den světla; novou hvězdu a další znamení, **Hel.** 14:2-6. Samuel Lamanita prorokoval temnotu, hřmění a blýskání a třesení země, **Hel.** 14:20-27. Znamení Ježíšova narození se vyplnila, **3. Nefi** 1:15-21. Znamení Ježíšovy smrti se vyplnila, **3. Nefi** 8:5-23.

Předobrazy a symboly Krista: Abel obětoval prvorozené ze stáda svého, **Gen.** 4:4 (Mojž. 5:20). Vezmi svého jediného syna Izáka a obětuj ho jako oběť, **Gen.** 22:1-13 (Jákos 4:5). Pán přikázal dětem Izraele, aby obětovaly beránky bez vady, **Ex.** 12:5, 21, 46 (Num. 9:12; Jan 1:29; 19:33; 1. Petr. 1:19; Zjev. 5:6). Toto je ten chléb, který vám dal Pán jísti, **Ex.** 16:2-15 (Jan 6:51). Udeř do skály a z ní vyjde voda, aby lid mohl pít, **Ex.** 17:6 (Jan 4:6-14; 1. Kor. 10:1-4). Kozel ponese na sobě všechny jejich nepravosti, **Lev.** 16:20-22 (Iz. 53:11; Mos. 14:11; 15:6-9). Mojžíš pozvedl hada mosazného, aby zachránil ty, kteří na něj pohlédnou, **Num.** 21:8-9 (Jan 3:14-15; Alma 33:19; Hel. 8:14-15). Jonáš byl v břiše ryby tři dny, **Jonáš** 2:1 (Mat. 12:40). Toto je podobství oběti Jednorozeného Otcova, **Mojž.** 5:4-8.

Příklad Ježíše Krista: Já jsem vám dal příklad, **Jan** 13:15. Já jsem ta cesta, pravda a život, **Jan** 14:6. Kristus také trpěl za nás, zanecháváje nám příklad, abyste následovali jeho šlépěje, **1. Petr.** 2:21. Nenásleduje-li člověk příklad Syna živého Boha, nemůže být spasen, **2. Nefi** 31:16. Chťel bych, abyste byli dokonalí, dokonce jako já, **3. Nefi** 12:48.

To budete vždy hleděti, abyste činili, stejně jako jsem činil já, **3. Nefi** 18:6. Já jsem vám dal příklad, **3. Nefi** 18:16. Skutky, jež jste mne viděli činiti, máte činiti také, **3. Nefi** 27:21, 27. Práví následovníci Ježíše Krista budou jako on, **Moroni** 7:48.

Sláva Ježíše Krista: Sláva Páně naplnila stánek, **Ex.** 40:34-38. Celá země je plná slávy jeho, **Iz.** 6:3 (2. Nefi 16:3). Sláva Páně povstala nad tebou, **Iz.** 60:1-2. Syn Muže přijde ve slávě Otce svého, **Mat.** 16:27. Oslav mne tou slávou, kterou jsem měl s tebou, dříve nežli byl svět, **Jan** 17:5. Svatý Izraelský musí vládnouti ve veliké slávě, **1. Nefi** 22:24. Měli jsme naději v jeho slávu, **Jákos** 4:4. Syn Boží přijde v slávě své, **Alma** 5:50. Vykládá všechny věci, od počátku až do doby, kdy přijde v slávě své, **3. Nefi** 26:3. Moji apoštolové budou státi oděni ve slávě, stejně jako já jsem, **NaS** 29:12 (NaS 45:44). Spatřili jsme slávu Syna na pravici Otcově, **NaS** 76:19-23. Jan viděl plnost slávy mé a vydal o ní svědectví, **NaS** 93:6 (Jan 1:14). Jeho tvář zářila nad jas slunce, **NaS** 110:3. Sláva jeho byla na mně a já jsem spatřil jeho tvář, **Mojž.** 1:1-11. Toto je dílo mé a sláva má, **Mojž.** 1:39.

Soudce: Bude souditi svět ve spravedlivosti, **Žalmy** 9:9 (3. Nefi 27:16). Přichází, aby soudil zemi, **Žalmy** 96:13. Bůh bude souditi spravedlivě i zlovolné, **Kaz.** 3:17. On bude souditi mezi národy, **Iz.** 2:4 (Mich. 4:3; 2. Nefi 12:4). Se spravedlivostí bude souditi chudé, **Iz.** 11:2-4. Otec svěřil veškerý soud Synu, **Jan** 5:22. Soudím-li, soud můj je pravý, **Jan** 8:16. Byl vysvěcen Bohem, aby byl Soudce živých i mrtvých, **Skut.** 10:42 (2. Tim. 4:1). Bůh bude souditi tajnosti lidské skrze Ježíše Krista, **Řím.** 2:16. My všichni budeme státi před soudnou stolicí Kristovou, **Řím.** 14:10 (2. Kor. 5:10; Alma 12:12; Morm. 3:20; 7:6; Eter 12:38; NaS 135:5). Všichni lidé přicházejí k Bohu, aby jím byli souzeni podle pravdy a svatosti, jež je v něm, **2. Nefi** 2:10. Staňte před Bohem, abyste byli souzeni podle skutků, **Alma** 5:15 (Alma

12:15; 33:22; 3. Nefi 27:14). Bůh a Kristus jsou soudcem všech, **NaS** 76:68.

Svědectví vydaná o Ježíši Kristu: Pavel svědčil, že Ježíš je Kristus, **Skut.** 18:5. Dokonce i zlí duchové svědčili, že znají Ježíše, **Skut.** 19:15. Žádný nemůže říci, že Ježíš je Pán, leda skrze Ducha Svatého, **1. Kor.** 12:3. Každé koleno poklekne a každý jazyk vyzná, že Ježíš Kristus je Pán, **Filip.** 2:10–11. Mluvíme o Kristu, radujeme se v Kristu, kážeme o Kristu, prorokujeme o Kristu, **2. Nefi** 25:26. Kniha Mormonova bude přesvědčovati Židy a pohany, že Ježíš je Kristus, **2. Nefi** 26:12 (Titulní strana Knihy Mormonovy). Proroci a písmena svědčí o Kristu, **Jákob** 7:11, 19. Hleďte tohoto Ježíše, o kterém psali proroci a apoštolové, **Eter** 12:41. Viděli jsme ho a slyšeli jsme hlas vydávající svědectví, že je Jednorozeným, **NaS** 76:20–24. Toto jsou věčné životy – poznati Boha a Ježíše Krista, **NaS** 132:24. Věříme v Boha, Věčného Otce, a v Jeho Syna, Ježíše Krista, **Čl. v. 1:1.** Věříme, že Kristus bude vládnouti osobně na zemi, **Čl. v. 1:10.**

Vzítí jméno Ježíše Krista na sebe: Není žádného jiného jména, jímž musíme býtí spaseni, **Skut.** 4:12 (2. Nefi 31:21). Apoštolové se radovali, že byli shledáni hodni strpěti hanbu pro jméno jeho, **Skut.** 5:38–42. Toto je příkázání jeho: Abychom věřili ve jméno Syna jeho Ježíše Krista, **1. Jan.** 3:23. Dosvědčete, že jste ochotni vzítí na sebe jméno Kristovo křtem, **2. Nefi** 31:13. Chtěl bych, abyste na sebe vzali jméno Kristovo, **Mos.** 5:6–12 (Mos. 1:11). Každý, kdo si přál vzítí na sebe jméno Kristovo, se připojil k Církvi Boží, **Mos.** 25:23. Všichni ti, kteří byli pravými věřícími v Krista, vzali na sebe jméno Kristovo, **Alma** 46:15. Brána nebes je otevřena těm, kteří uvěří ve jméno Ježíše Krista, **Hel.** 3:28. Požehnaný je ten, kdo bude shledán věrným jménu mému dne posledního, **Eter** 4:19. Oni jsou ochotni vzítí na sebe jméno Syna, **Moroni** 4:3 (NaS 20:77). Vezměte na sebe jméno Kristovo, **NaS** 18:21–25.

JHO. *Viz také* Učedník

Část postroje vkládaná kolem šije zvířat nebo lidí, aby je připráhla k sobě. Jho Kristovo je symbolem učednictví, kdežto jho poroby je symbolem útlatku.

Jho mé je pohodlné a břímě mé lehké, **Mat.** 11:29–30. Nebuďte nerovně sprášení s nevěřícími, **2. Kor.** 6:14. Nebuďte zapleteni ve jho poroby, **Gal.** 5:1. Ani si nepřejeme uvéstí nikoho ve jho poroby, **Alma** 44:2. Utrpení Svatých je železným jhem, silným poutem a řetězy pekla, **NaS** 123:1–3, 7–8.

JIDÁŠ IŠKARIOTSKÝ

V Novém zákoně jeden z dvanácti Ježíšových apoštolů (**Mat.** 10:4; **Marek** 14:10; **Jan** 6:71; 12:4). Jeho příjmení znamená „muž z Kariotu“. Byl z kmeny Judova a byl jediným apoštolem, který nebyl z Galileje. Jidáš zradil Pána.

Obdržel třicet stříbrných peněz za vydání Krista jednomu z hlavních kněží, **Mat.** 26:14–16 (**Zach.** 11:12–13). Zradil Pána polibkem, **Mat.** 26:47–50 (**Marek** 14:43–45; **Lukáš** 22:47–48; **Jan** 18:2–5). Oběsil se, **Mat.** 27:5. Satan vstoupil do Jidáše, **Lukáš** 22:3 (**Jan** 13:2, 26–30). David mluvil o Jidášově zrazení Ježíše, **Skut.** 1:16 (**Žalmy** 41:10).

JMÉNO CÍRKVE. *Viz* Církev, její jméno; Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů

JOB

Spravedlivý muž ve Starém zákoně, který, ač vytrpěl hrůzné strasti, zůstal věrný své víře v Boha. Příběh o něm se vypráví v knize Jobově.

Kniha Jobova: I když kniha je o Jobově utrpení, neodpovídá zcela na otázku, proč asi Job (nebo kterákoli jiná osoba) trpěl bolestí a ztrátou své rodiny a majetku. Kniha objasňuje, že mítí strasti neznamená nutně, že osoba hřešila. Pán může používatí strasti, aby nám dal zkušenosti, aby nás ukáznil a aby nás něčemu naučil a také aby nás potrestal (**NaS** 122).

Kniha může býtí rozdělena na čtyři

části. Kapitoly 1–2 jsou úvodem k příběhu. Kapitoly 3–31 popisují řadu diskusí mezi Jobem a třemi přáteli. Kapitoly 32–37 obsahují proslovy Elihua, čtvrtého přítele, který odsuzuje Joba z jiných důvodů, než byly důvody prvních tří přátel. Kapitoly 38–42 uzavírají knihu se znovuujištěním Joba, že běh jeho života byl dobrým od počátku.

Kniha Jobova učí, že má-li osoba správné poznání Boha a žije život, který je pro Boha přijatelný, bude lépe schopna vytrvat ve zkouškách, které na ni přicházejí. Jobovu neochabující víru charakterizuje například takovéto zvolání: „By mne i zabil, což bych v něho nedoufal?“ (Job 13:15). O Jobovi je také zmínka v Ezechielovi 14:14; v Jakubovi 5:11 a v Nauce a smlouvách 121:10.

JOEL

Starozákonní prorok v zemi Judské. Doba, kdy žil, je neurčitá – mohl žíti někdy mezi vládou Joasovou, před rokem 850 př. Kr., a návratem kmene Judova ze zajetí v Babylonu.

Kniha Joelova: Kniha se soustřeďuje na prorockví, které Joel učinil poté, kdy země Judská byla stížena krutým suchem a kobyilkami (Joel 1:4–20). Joel ujistil lid, že skrze pokání opět obdrží požehnání Boží (Joel 2:12–14).

Kapitola 1 je svoláním posvátného shromáždění v domě Páně. Kapitola 2 mluví o válce a zpusťování, které bude předcházeti milénium. Kapitola 3 mluví o posledních dnech a potvrzuje, že všechny národy budou ve válce, ale že nakonec Pán bude přebývat v Sionu.

Petr citoval v den padesátý Joelovo prorockví o vylití Ducha (Joel 2:28–32; Skut. 2:16–21). Anděl Moroni citoval Josephu Smithovi tento úryvek také (JS–Ž 1:41).

JONÁŠ. Viz také Ninive

Starozákonní prorok, kterého Pán povolal, aby kázal pokání městu Ninive (Jonáš 1:1–2).

Kniha Jonášova: Kniha ve Starém zákoně, která vypráví zážitek z Jonášova

života. Jonáš sám pravděpodobně tuto knihu nenapsal. Hlavní myšlenkou knihy Jonášovy je, že Jehova vládne všude a neomezuje svou lásku na jediný národ nebo lid.

V kapitole 1 Pán povolal Jonáše, aby kázal Ninive. Jonáš namísto toho, aby učinil, jak Pán přikázal, uprchl na loď a spolkla ho veliká ryba. V kapitole 2 se Jonáš modlil k Pánu a ryba Jonáše vyvrhla na souš. Kapitola 3 zaznamenává, že Jonáš šel do Ninive a prorokoval o jeho pádu. Avšak lidé činili pokání. V kapitole 4 Pán káral Jonáše za to, že se hněval, že Pán lid zachránil.

Ježíš učil, že pozření Jonáše rybou slouží jako předpověď Ježíšovy vlastní smrti a vzkříšení (Mat. 12:39–40; 16:4; Lukáš 11:29–30).

JONATA. Viz také David; Saul, král izraelský

Ve Starém zákoně syn Saula, krále izraelského. Jonata byl blízký přítel Davida (1. Sam. 13–23, 31).

JORDÁN, ŘEKA

Řeka Jordán teče z moře Galilejského do moře Mrtvého. Řeka je dlouhá 160 km a tvoří ji spojení několika pramenů přitékajících z hory Hermon. Je to nejdůležitější řeka v Izraeli.

Dvěma důležitými událostmi spojenými s touto řekou jsou Pánovo rozdělení řeky pro přechod Izraele (Jozue 3:14–17) a křest Ježíše Krista (Mat. 3:13–17; 1. Nefi 10:9).

JOSEPH SMITH ML. Viz Smith, Joseph, ml.

JOZAFAT

Ve Starém zákoně věrný král judský (1. Král. 15:24; 22).

JOZEF, JEHO DŘEVO. Viz Efraim – Dřevo Efraimovo neboli Jozefovo; Kniha Mormonova

JOZEF, MANŽEL MARIE. Viz také Ježíš Kristus; Maria, matka Ježíšova

Manžel Marie, matky Ježíše. Jozef byl

potomek Davidův (Mat. 1:1–16; Lukáš 3:23–38) a žil v Nazarétu. Byl zasnoubený s Marií. Marii těsně před svatbou navštívil anděl Gabriel, jenž oznámil, že Maria byla vyvolena, aby byla matkou Spasitele (Lukáš 1:26–35). Jozef také obdržel zjevení o tomto božském narození (Mat. 1:20–25).

Maria byla jediným Ježíšovým pozemským rodičem, protože Bůh Otec byl Ježíšovým otcem. Ale Židé pokládali Jozefa za Ježíšova otce a Ježíš se k němu jako k otci choval (Lukáš 2:48, 51). Protože byl Jozef varován ve snech z nebe, zachránil život malého Ježíše útekem do Egypta (Mat. 2:13–14). Když Heródes zemřel, dal anděl Jozefovi pokyn, aby vzal dítě, Krista, zpět do Izraele (Mat. 2:19–23).

JOZEF, SYN JÁKOBŮV. *Viz také*

Izrael; Jákob, syn Izákův

Ve Starém zákoně prvorozený syn Jákoba a Ráchel (Gen. 30:22–24; 37:3).

Jozef získal prvorozenství v Izraeli, protože Ruben, prvorozený syn Jákobovy první manželky, ztratil tuto výsadu skrze přestupek (1. Par. 5:1–2). Protože Jozef jako provorozený syn Jákobovy druhé manželky byl toho hoden, byl dalším na řadě pro toto požehnutí. Jozef také obdržel požehnutí od svého otce krátce předtím, než Jákob zemřel (Gen. 49:22–26).

Jozef byl velikým mužem díky svému charakteru, jedincem uvážlivým a moudrým (Gen. 41:39). Jeho odmítnutí Putifarovy manželky je příkladem víry, cudnosti a osobní bezúhonnosti (Gen. 39:7–12). Když Jozef v Egyptě oznámil svým bratrům svou pravou totožnost, děkoval jim namísto toho, aby je obviňoval z toho, jak se k němu zachovali. Věřil, že jejich činy pomohly uskutečnit Boží vůli (Gen. 45:4–15).

Zjevení posledních dnů zjevují větší poslání rodiny Jozefovy v posledních dnech (2. Nefi 3:3–24; 3. Nefi 20:25–27; PJS, Gen. 50).

Jákob velice miloval Jozefa a dal mu pestrobarevnou sukni, **Gen. 37:3**. Jozefovi bratři začali kvůli žárlivosti Jozefa

nenáviděti a zosnovali jeho zabití, ale namísto toho ho prodali obchodníkům, kteří putovali do Egypta, **Gen. 37:5–36**. Pán dal, aby se Jozefovi v Egyptě dařilo a stal se vládcem v Putifarově domě, **Gen. 39:1–4**. Putifarova manželka lhala, když řekla, že se ji Jozef pokoušel svést; Jozef byl neprávem odsouzen a vsazen do vězení, **Gen. 39:7–20**. Jozef vyložil sny Faraonova vrchního šenkýře a pekaře, **Gen. 40**. Farao začal projevovati Jozefovi přízeň, protože Jozef vyložil jeden z Faraonových snů; učinil Jozefa vládcem nad Egyptem, **Gen. 41:14–45**. Narodili se Efraim a Manasses, **Gen. 41:50–52**. Jozef žil opět společně se svým otcem a bratry, **Gen. 45–46**. Jozef zemřel v Egyptě ve věku 110 let, **Gen. 50:22–26**.

JOZEF Z ARIMATIE

Jozef z Arimatie byl členem sanhedrinu, učedníkem Kristovým a bohatým a věrným Izraelitou, jenž se nepodílel na odsouzení našeho Pána. Jozef po ukřížování zabalil Spasitelovo tělo do čistého lněného plátna a uložil ho do svého vlastního hrobu, který se podobal jeskyni (Mat. 27:57–60; Marek 15:43–46; Lukáš 23:50–53; Jan 19:38–42).

JOZIÁŠ

Spravedlivý král judský v letech 641–610 př. Kr. (2. Král. 22–24; 2. Par. 34–35). Během jeho vlády se našla v domě Páně kniha zákona (2. Král. 22:8–13).

JOZUE. *Viz také* Jericho

Starozákonní prorok a vůdce a následník Mojžíšův. Narodil se v Egyptě dříve, než děti Izraele uprchly (Num. 14:26–31). On a Kálef byli mezi dvanácti zvědy vyslanými do Kanánu. Pouze oni podali o zemi dobrou zprávu (Num. 13:9, 18–14:10). Zemřel ve věku 110 let (Jozue 24:29). Jozue byl velkým příkladem oddaného proroka-bojovníka.

Kniha Jozuova: Tato kniha je pojmenována podle Jozua, protože on je v ní hlavní postavou, ale ne proto, že by

byl autorem. Podle židovské tradice napsal knihu Jozuovu Jeremiáš, jenž čerpal z dřívějších záznamů. Kapitoly 1–12 popisují dobytí Kanánu; kapitoly 13–24 mluví o tom, jak si kmeny Izraele rozdělávaly zemi, a o Jozuových závěrečných radách.

Dvěma význačnými verši v knize Jozuově jsou Pánův příkaz Jozuovi, aby meditoval o písmech (Jozue 1:8), a Jozuova výzva lidu, aby byl věrný Pánovi (Jozue 24:15).

JUDA. *Viz také Bible; Izrael; Židé*

Ve Starém zákoně čtvrtý syn Jáкова a Líi (Gen. 29:35; 37:26–27; 43:3, 8; 44:16; 49:8). Jákob požehnal Judovi, aby byl přirozeným vůdcem mezi syny Jákobovými a že Sílo (Ježíš Kristus) bude jeho potomkem (Gen. 49:10).

Kmen Judův: Kmen Judův po usazení v Kanánu převzal vedení. Jeho hlavním soupeřem byl kmen Efraimův. Mojžíš požehnal kmenu Judovu (Deut. 33:7). Po vládě Šalomounově se kmen Judův stal královstvím Judským.

Království judské: Během vlády Roboámovy se panství Šalomounovo rozdělilo na dvě samostatná království, hlavně kvůli žárlivosti mezi kmenem Efraimovým a Judovým. Jižní království neboli království judské zahrnovalo kmen Judův a větší část kmene Beniaminova. Jeruzalém byl jeho hlavním městem. Vcelku zůstalo věrnějším v uctívání Jehovy než severní království. Juda byl méně vystaven útokům ze severu a z východu a až do babylonského zajetí zůstávala nejvyšší moc v rukách rodiny Davidovy. Království judskému se podařilo existovati ještě 135 let po pádu početnějšího a mocnějšího království izraelského.

Dřevo Judovo: To se týká Bible jako záznamu domu Judova (Ezech. 37:15–19). V posledních dnech, kdy jsou shromažďovány různé větve domu Izraele, jejich posvátné záznamy budou shromážděny také. Tyto záznamy písem se vzájemně doplňují a tvoří spojené svědectví, že Ježíš je Kristus,

Bůh Izraelský a Bůh celé země (2. Nefi 3; 29; PJS, Gen. 50:24–36).

JUDAS, BRATR JEŽÍŠŮV

V Novém zákoně jeden z Ježíšových bratrů a pravděpodobně autor epištoly Judovy (Mat. 13:55; Judas 1:1).

Epištola Judova: Tuto knihu tvoří dopis od Judy určitým Svatým, kteří slábli ve víře. Byli oslabováni těmi, kteří byli mezi nimi a vyznávali, že jsou křesťany, ale kteří praktikovali nemravné pohanské uctívání a tvrdili, že nepodléhají požadavku poslouchati mravní zákon. Judas si přál probuditi Svaté, aby si uvědomili své duchovní nebezpečí, a povzbuditi je, aby zůstali věrní.

Mezi pozoruhodné úryvky v Judovi patří verš 6, který popisuje válku na nebi a vyvržení Lucifera a jeho andělů z onoho předsmrtného stavu (Abr. 3:26–28) a verše 14–15, které citují proroctví, jež učinil Enoch.

JUDAS JAKUBŮV

V Novém zákoně jeden z původních dvanácti apoštolů Ježíše Krista (Lukáš 6:13–16). Pravděpodobně byl také znám jako Lebbeus Taddeus (Mat. 10:2–4).

KAIFÁŠ. *Viz také Annáš; Saduceové*

V Novém zákoně vysoký kněz a zeť Annáše. Kaifáš zaujal aktivní postoj proti Ježíšovi a jeho učedníkům (Mat. 26:3–4; Jan 11:47–51; 18:13–14).

KAIN. *Viz také Abel; Adam; Tajná spolčení; Vražda*

Syn Adama a Evy, jenž zabil svého mladšího bratra Abela (Gen. 4:1–16).

Pán jeho obětí odmítl, **Gen. 4:3–7** (Mojž. 5:5–8, 18–26). Zabil bratra svého Abela, **Gen. 4:8–14** (Mojž. 5:32–37). Pán na něj vložil prokletí a znamení, **Gen. 4:15** (Mojž. 5:37–41). Adam a Eva měli mnoho synů a dcer, než se narodil, **Mojž. 5:1–3, 16–17**. Miloval Satana více nežli Boha, **Mojž. 5:13, 18**. Vstoupil do nesvaté smlouvy se Satanem, **Mojž. 5:29–31**.

KÁLEF

Jeden z těch, které ve druhém roce po exodu poslal Mojžíš, aby prozkoumali zemi Kananejskou. Pouze on a Jozue přinesli zpět pravdivou zprávu o této zemi (Num. 13:7, 31; 14:6–38). Oni jediní ze všech, kteří opustili Egypt, přežili 40 let v pustině (Num. 26:65; 32:12; Deut. 1:36) a vstoupili do Kanánu (Jozue 14:6–14; 15:13–19).

KALVÁRIE (POPRAVIŠTNÉ MÍSTO). *Viz* Golgota

KANÁN, KANANEJSKÝ, KANANEJŠTÍ

Ve starozákonní době čtvrtý syn Chama (Gen. 9:22; 10:1, 6) a vnuk Noémův. Kananejský se týká někoho ze země, kde Kanán původně žil, a také jeho potomků. Kananejští bylo také jméno lidu, který zalidnil nížinu podél středomořského pobřeží Palestiny. Toto jméno bylo někdy používáno pro popsání všech neizraelských obyvatel země na západ od Jordánu, které Řekové nazývali Féničané.

KÁNON. *Viz také* Bible; Drahocenná perla; Kniha Mormonova; Nauka a smlouvy; Písma

Uznaná, směrodatná sbírka posvátných knih. V Církvi Ježíše Krista Svätých posledních dnů se kanonickými knihami nazývají standardní díla a jsou to Starý a Nový zákon, Kniha Mormonova, Nauka a smlouvy a Drahocenná perla.

KÁZÁNÍ NA HOŘE. *Viz také* Blahoslavenství; Ježíš Kristus

Řeč pronesená Pánem Ježíšem Kristem k jeho učedníkům, které se chystal vyslati na misi (Mat. 5–7; Lukáš 6:20–49). Pán pronesl toto kázání krátce poté, co povolal Dvanáct.

Kázání je objasněno překladem Bible od Josepha Smitha a podobným kázáním zaznamenaným ve 3. Nefi 12–14, jež ukazují, že důležité části kázání byly ze zprávy v Matoušovi ztraceny.

KAZATEL

Kniha ve Starém zákoně obsahující úvahy o některých nehlubších problémech života.

Autor knihy, kazatel, píše velkou část knihy z hlediska těch, kteří nerozumějí evangeliu. Píše podle pocitů lidí světa – to jest těch „pod sluncem“ (Kaz. 1:9). Velká část knihy se jeví jako negativní a pesimistická (Kaz. 9:5, 10). To není způsob, jakým Pán chce, abychom chápali život, ale spíše to, jak kazatel vyzoroval, že se věci jeví neosvíceným lidem na zemi. Nejduchovnější část knihy je v kapitolách 11 a 12, kde pisatel dochází k závěru, že jedinou věcí trvalé hodnoty je poslušnost Božích přikázání.

KÁZATI. *Viz také* Evangelium; Misionářská práce

Předávati poselství, které poskytuje lepší porozumění nějaké zásadě nebo nauce evangelia.

Pán mne pomazal, abych kázal dobré zvěsti mírným, **Iz.** 61:1 (Lukáš 4:16–21). Vstaň, jdi do Ninive a kaž mu, **Jonáš** 3:2–10. Od onoho času počal Ježíš kázati, **Mat.** 4:17. Jděte do celého světa a kažte evangelium každému stvoření, **Marek** 16:15. My kažeme Krista ukřižovaného, **1. Kor.** 1:22–24. Šel a kázal duchům ve vězení, **1. Petr.** 3:19. Nebylo ničeho nežli kázání a neustálého podněcování, co by je udržovalo v bázni Páně, **Enos** 1:23. Přikázal jim, že nemají kázati ničeho, kromě pokání a víry v Pána, **Mos.** 18:20. Kázání slova mělo velikou schopnost vésti lid tak, aby činil to, co je spravedlné, **Alma** 31:5. Nepotřebuješ se domnívati, že jsi povolán kázati, dokud nejsi povolán, **NaS** 11:15. Nikomu nebude dáno, aby vyšel kázati, ledaže je vysvěcen, **NaS** 42:11. Toto evangelium bude kázáno každému národu, **NaS** 133:37. Evangelium počalo býti kázáno od počátku, **Mojž.** 5:58.

KIMBALL, SPENCER W. *Viz také* Oficiální prohlášení–2

Dvanáctý prezident Církve od jejího založení v roce 1830. Spencer W. Kimball

sloužil jako prezident od prosince 1973 do listopadu 1985. Narodil se v roce 1895 a zemřel v roce 1985 ve věku devadesáti let.

V červnu 1978 První předsednictvo oznámilo, že prezident Kimball přijal zjevení rozšiřující kněžství a chrámová požehnání na všechny způsobilé mužské členy, **NaS** OP-2.

KIŠKUMEN. *Viz také* Gadiantonovi lupiči

V Knize Moromonově vedoucí skupiny zlovolných mužů, později známých jako Gadiantonovi lupiči (Hel. 1:9–12; 2).

KLAM, KLAMATI. *Viz také* Lest; Lhaní

V písmech klamati znamená způsobiti, aby někdo věřil něčemu, co není pravda.

Ten, kdo nepřisáhá podvodně, vystoupí na pahorek Páně, **Žalmy** 24:4. Osvoďte mne od lstivého, **Žalmy** 43:1. Běda těm, kteří nazývají zlo dobrem a dobro zlem, **Iz.** 5:20 (2. Nefi 15:20). Nechť žádný nepodvádí sám sebe, **1. Kor.** 3:18. Nechť vás žádný nepodvede marnými slovy, **Efez.** 5:6. Zlí lidé budou klamati a budou oklamáni, **2. Tim.** 3:13. Satan, který oklamával celý svět, byl vyvržen, **Zjev.** 12:9. Satan byl svázan, aby již neklamal národy, **Zjev.** 20:1–3. Pán nemůže být oklamán, **2. Nefi** 9:41. Budete-li následovat Syna, jednajíce před Bohem bez podvodu, obdržíte Ducha Svatého, **2. Nefi** 31:13. Šerem vyznal, že byl oklamán mocí ďáblou, **Jáko** 7:18. Lid krále Noéma byl oklamán lichotivými slovy, **Mos.** 11:7. Moudří si vzali Svatého Ducha za svého průvodce a nebyli oklamáni, **NaS** 45:57. Běda těm, kdož jsou podvodníky, **NaS** 50:6. Stal se Satanem, otcem všech lží, aby klamal a zaslepoval lidi, **Mojž.** 4:4.

KLÍČE KNĚŽSTVÍ. *Viz také* Dispensace; Kněžství; První předsednictvo

Klíče jsou práva předsednictví neboli

moc, kterou dal Bůh člověku, aby vedl Boží kněžství na zemi a aby ho řídil a ovládal. Nositelé kněžství povolávaní do úřadu předsednictví dostávají klíče od těch, kteří mají nad nimi pravomoc. Nositelé kněžství používají kněžství pouze v mezích určených těmi, již drží klíče. President Církve drží všechny klíče kněžství (**NaS** 107:65–67, 91–92; 132:7).

Petr obdržel klíče království, **Mat.** 16:19. Michal (Adam) obdržel klíče spasení pod vedením Ježíše Krista, **NaS** 78:16. Klíče království patří vždy Prvnímu předsednictvu, **NaS** 81:2. Melchisedechovo kněžství drží klíče tajemství poznání Boha, **NaS** 84:19. Joseph Smith a Oliver Cowdery obdrželi klíče ohledně shromáždění Izraele, evangelia Abrahamova a pečetících mocí, **NaS** 110:11–16. Dvanáct apoštolů drží zvláštní klíče, **NaS** 112:16. První předsednictvo a Dvanáct drží klíče dispensace plnosti časů, **NaS** 112:30–34. Úředníci v kněžství drží klíče, **NaS** 124:123. Ten, kdo má klíče, může získati poznání, **NaS** 128:11. Aronovo kněžství drží klíče služby andělů a evangelia pokání a křtu, **JS–Ž** 1:69 (**NaS** 13).

KNĚŽ, ARONOVO KNĚŽSTVÍ.

Viz také Aron, bratr Mojžíšův; Aronovo kněžství; Vysoký kněz

Úřad Aronova kněžství. Za stará měl nejvyšší úřad Levítského kněžství pouze Aron a jeho potomci. Když Kristus naplnil zákon Mojžíšův, bylo toto omezení zrušeno.

Jsou popsány povinnosti kněží ve znovuzřízené Církvi, **NaS** 20:46–52.

KNĚŽ, MELCHISEDECHOVO KNĚŽSTVÍ. *Viz také*

Melchisedechovo kněžství; Vysoký kněz

Osoba, která pro druhé vykonává náboženské rity směřované k Bohu. V písmech jsou často kněží ve skutečnosti vysocí kněží podle řádu Melchisedechova (**Alma** 13:2). Ti, kteří po vzkříšení dostávají plnost Boží slávy,

stávají se kněžími a králi v celestiálním světě.

Melchisedech byl knězem nejvyššího Boha, **Gen.** 14:18. Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova, **Žalmy** 110:4 (Židům 5:6; 7:17, 21). Kristus nás učinil králi a kněžími Bohu a Otcí svému, **Zjev.** 1:6 (Zjev. 5:10; 20:6). Pamatujte si, že Pán Bůh vysvěcoval kněze podle svého svatého řádu, **Alma** 13:1–20. Ti, kdož vycházejí ve vzkříšení spravedlných, jsou kněží a králové, **NaS** 76:50, 55–60.

KNĚŽSKÁ LSTIVOST

Lidé, kteří káží a vyzdvihují sebe jako světlo světu, aby mohli dosáhnouti zisku a chvály světa; neusilují o blaho Sionu (2. Nefi 26:29).

Paste stádo Boží, ne pro špinavý mamon, **1. Petr.** 5:2. Církve, jež jsou zbudovány, aby dosáhly zisku, musejí býti srazeny, **1. Nefi** 22:23 (Morm. 8:32–41). Ježíš bude ukřižován pro kněžské lstivosti a nepravosti, **2. Nefi** 10:5. Kdyby mezi tímto lidem byla kněžská lstivost prosazena, vedlo by to k jeho naprostému zničení, **Alma** 1:12. Pohané budou plni všelikých kněžských lstivostí, **3. Nefi** 16:10.

KNĚŽSKÉ VYSVĚCENÍ. Viz

Vysvěcení, vysvětití

KNĚŽSTVÍ. Viz také Aronovo

kněžství; Klíče kněžství;
Melchisedechovo kněžství; Moc;
Pravomoc; Přísaha a smlouva
kněžství; Vysvěcení, vysvětití

Pravomoc a moc, kterou Bůh dává mužům, aby jednal ve všech věcech pro spasení člověka (NaS 50:26–27). Mužští členové Církve, kteří mají kněžství, jsou organizováni do kvor a jsou oprávněni vykonávat obřady a určité administrativní povinnosti v Církvi.

Jejich pomazání bude zajisté věčným kněžstvím, **Ex.** 40:15 (Num. 25:13). Já jsem vás vysvětil, **Jan** 15:16. Vy jste zbudovaný duchovní dům, kněžstvo svaté, **1. Petr.** 2:5. Vy jste vyvolené pokolení, královské kněžstvo, **1. Petr.** 2:9

(Ex. 19:6). Muži jsou povoláváni jako vysocí kněží pro svou nesmírnou víru a dobré skutky, **Alma** 13:1–12. Dávám ti moc, abys křtil, **3. Nefi** 11:21. Budete mít moc dávatí Ducha Svatého, **Moroni** 2:2. Zjevím vám kněžství rukou Eliáše, **NaS** 2:1 (JS–Ž 1:38). Pán stvrdil kněžství také Aronovi a semeni jeho, **NaS** 84:18. Toto větší kněžství spravuje evangelium, **NaS** 84:19. Vzal Mojžíše ze středu jejich a Svaté kněžství, **NaS** 84:25. Je popsána přísaha a smlouva kněžství, **NaS** 84:33–42. Kněžství pokračovalo skrze linii otců vašich, **NaS** 86:8. V Církvi jsou dvě kněžství, **NaS** 107:1. První kněžství je Svatým kněžstvím podle řádu Syna Božího, **NaS** 107:2–4. Práva kněžství jsou neoddělitelně spojena s mocemi nebeskými, **NaS** 121:36. Žádná moc nebo vliv nemohou ani nemají býti udržovány leda skrze ctnost kněžství, **NaS** 121:41. Každý věrný a způsobilý mužský člen Církve může obdržeti kněžství, **NaS** OP–2. Věříme, že muž musí býti povolán Bohem, **Čl. v. 1:5.**

KNĚŽSTVÍ, JEHO KLÍČE. Viz

Klíče kněžství

KNĚŽSTVÍ ARONOVO. Viz

Aronovo kněžství

KNĚŽSTVÍ MELCHISEDECHOVO.

Viz Melchisedechovo kněžství

KNIHA MORMONOVA. Viz také

Desky; Efraim – dřevo Efraimovo neboli Jozefovo; Kánon; Mormon, nefitský prorok; Písmo; Smith, Joseph, ml.; Svědkové Knihy Mormonovy; Zlaté desky

Jeden ze čtyř svazků písma přijatých Církví Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Je to zkrácení známých dávných obyvatelů Amerik pořízené dávným prorokem, který se jmenoval Mormon. Byla napsána, aby svědčila o Ježíši Kristu. Prorok Joseph Smith, který ji přeložil darem a mocí Boží, ohledně tohoto záznamu řekl: „Řekl jsem bratřím, že Kniha Mormonova je nej–správnější ze všech knih na zemi a že

je závěrným kamenem našeho náboženství a že se člověk dodržováním jejich předpisů přiblíží Bohu více nežli prostřednictvím kterékoli jiné knihy“ (viz úvod na začátku Knihy Mormonovy).

Kniha Mormonova je náboženský záznam o třech skupinách lidí, které se přestěhovaly ze Starého světa na americké kontinenty. Tyto skupiny vedli proroci, kteří zaznamenávali jejich náboženské a světské dějiny na kovové desky. Kniha Mormonova zaznamenává návštěvu Ježíše Krista po jeho vzkříšení u lidí v Amerikách. Tato Kristova návštěva byla následována dvousetletým obdobím míru.

Moroni, poslední z nefitských proroků-dějepisců, zapečetil zkrácené záznamy těchto lidí a ukryl je kolem roku 421 po Kr. Vzkříšený Moroni navštívil v roce 1823 Josepha Smitha a později mu předal tyto dávné a posvátné záznamy, aby byly přeloženy a přineseny světu jako další svědectví o Ježíši Kristu.

Jozef je plodná větev, jejíž ratolesti se pnou přes zeď, **Gen.** 49:22–26. Pravda ze země vyrážeti bude, **Žalmy** 85:12 (Morm. 8:16; **Mojž.** 7:62). Pán vyzdvihne korouhev národům a zahvízdá na ně, **Iz.** 5:26. Hlas bude mluvití ze země, **Iz.** 29:4 (2. **Nefi** 26:14–17). Vidění všeho se stalo jako slova knihy, která je zapečetěná, **Iz.** 29:11 (Iz. 29:9–18; 2. **Nefi** 27:6–26). Dřevo Jozefovo a Judovo budou jedním v Pánově ruce, **Ezech.** 37:15–20. Mám další ovce, které nejsou z tohoto stáda, **Jan** 10:16 (3. **Nefi** 15:16–24). Kniha Mormonova a Bible srostou, 2. **Nefi** 3:12–21. Pánova slova budou syčeti až do končin země, 2. **Nefi** 29:2. Pán učinil s Enosem smlouvu, že vynese Knihu Mormonovu k Lamaniťům, **Enos** 1:15–16. Kniha Mormonova byla napsána se záměrem, abychom mohli uvěřiti Bibli, **Morm.** 7:9. Kniha Mormonova bude státi jako svědectví proti světu, **Eter** 5:4. Tažte se Boha, zda tyto věci nejsou pravdivé, **Moroni** 10:4. Kristus vydal svědectví, že Kniha Mormonova je pravdivá, **NaS** 17:6. Kniha Mormonova obsahuje plnost evangelia Ježíše Krista, **NaS** 20:9 (NaS

20:8–12; 42:12). Věříme, že Kniha Mormonova je slovo Boží, **Čl. v.** 1:8.

KNIHA PAMĚTNÍ. *Viz také* Kniha života; Rodokmen

Kniha započatá Adamem, v níž jsou zaznamenaná díla jeho potomků; také jakékoli podobné záznamy vedené od onoho času proroky a věrnými členy. Adam a jeho děti vedli knihu pamětní, do níž psali skrze ducha inspirace, a knihu pokolení, která obsahovala rodokmen (Mojž. 6:5, 8). Takové záznamy mohou docela dobře hráti roli při rozhodování při našem konečném soudu.

Byla psána kniha pamětní, **Mal.** 3:16–18 (3. **Nefi** 24:13–26). Všichni ti, kteří nejsou nalezeni zapsaní v knize pamětní, nenajdou žádné dědictví v onen den, **NaS** 85:9. Mrtví byli souzeni podle knih, které obsahovaly záznam o jejich skutcích, **NaS** 128:7. Předložme knihu obsahující záznamy o svých mrtvých, **NaS** 128:24. Byla vedena kniha pamětní, **Mojž.** 6:5–8. Máme knihu pamětní, **Mojž.** 6:46. Abraham se snažil psáti záznam pro své potomstvo, **Abr.** 1:31.

KNIHA PŘIKÁZÁNÍ. *Viz také*

Nauka a smlouvy; Zjevení

Řada zjevení přijatých skrze proroka Josepha Smitha byla v roce 1833 připravena pro vydání pod názvem A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ (Kniha přikázání pro správu Církve Kristovy). Pán pokračoval v komunikaci se svými služebníky a o dva roky později byla rozšířená sbírka zjevení vydána jako Nauka a smlouvy.

NaS 1 je Pánova předmluva ke knize jeho přikázání, **NaS** 1:6. Pán vyzval tu nejmoudřejší osobu, aby napodobila to nejmenší z jeho zjevení v Knize přikázání, **NaS** 67:4–9. Jsou určení správci, aby vydali zjevení, **NaS** 70:1–5.

KNIHA ŽIVOTA. *Viz také* Kniha pamětní

V jednom smyslu je Kniha života souhrnem myšlenek a činů osoby – záznamem o jejím životě. Avšak písmo také

uvádějí, že o věrných je veden nebeský záznam zahrnující jejich jména a zprávu o jejich spravedlivých skutcích.

Pán vymaže hříšníky ze své knihy, **Ex.** 32:33. Ten, kdo přemůže, nebude vymazán z knihy života, **Zjev.** 3:5. Další kniha byla otevřena, což je kniha života, **Zjev.** 20:12 (NaS 128:6–7). Jména spravedlivých budou zapsána v knize života, **Alma** 5:58. Vaše modlitby jsou zaznamenány v knize jmen posvěcených, **NaS** 88:2.

KOLOB

Hvězda nejbližší trůnu Božímu (**Abr.** 3:2–3, 9).

Abraham viděl Kolob a hvězdy, **Abr.** 3:2–18. Pánův čas je počítán podle času Koloba, **Abr.** 3:4, 9 (**Abr.** 5:13).

KOLOSENSKÝM, EPIŠTOLA.

Viz také Pavel; Pavlovy epístoly

Knihy v Novém zákoně. Byl to původně dopis, který napsal apoštol Pavel Kolossenským poté, co ho navštívil Epafras, evangelista Církve v Kolossis (**Kol.** 1:7–8). Epafras řekl Pavlovi, že Kolossenští upadli do vážného omylu – mysleli si, že jsou lepší než jiní lidé, protože pečlivě dodržovali určité vnější obřady (**Kol.** 2:16), odpírali si určité tělesné potřeby a uctívali anděly (**Kol.** 2:18). Tyto praktiky způsobily, že Kolossenští si mysleli, že jsou posvěcováni. Také si mysleli, že tajemstvím vesmíru rozumějí lépe než ostatní členové Církve. Pavel je ve svém dopise káral skrze učení, že vykoupení přichází pouze skrze Krista a že my máme být moudří a sloužit mu.

V kapitole 1 je Pavlův pozdrav Kolossenským. Kapitoly 2 a 3 se týkají nauky a obsahují prohlášení o Kristu jako Vykupiteli, o nebezpečí falešného uctívání a o důležitosti vzkříšení. Kapitola 4 učí, že Svatí mají být moudří ve všech věcech.

KONATI. *Viz* Poslouchati, poslušnost, poslušný

KONEC SVĚTA. *Viz* Svět – Konec světa

KONFIRMACE. *Viz* Ruce, jejich vkládání

KONTROLA PORODNOSTI. *Viz také* Manželství, vdávat se, ženit se; Rodina

Řízení počtu dětí narozených dvojici omezováním nebo bráněním početí.

Buďte plodní a rozmnožujte se a naplňte zemi, **Gen.** 1:28 (**Mojž.** 2:28). Děti jsou dědictvím od Pána, **Žalmy** 127:3–5. Lehiova rodina měla zodpovědnost vzbudit símě pro Pána, **1. Nefi** 7:1. Manželství je pro člověka ustanoveno Bohem, **NaS** 49:15–17. Oslavení obdrží plnost a pokračování semene na věky věků, **NaS** 132:19, 63.

KORÁB. *Viz také* Duha; Noé, biblický patriarcha; Potopa v době Noémově

Ve Starém zákoně loď postavená Noémem pro zachování života během veliké povodně.

Učiň sobě koráb z dřeva gofer, **Gen.** 6:14. Koráb spočinul na horách Ararat, **Gen.** 8:4. Jareditská plavidla byla těsná jako koráb Noémův, **Eter** 6:7.

KORANTON. *Viz také* Alma, syn Almův

V Knize Mormonově syn Almy, syna Almova.

Šel k Zoramitům, **Alma** 31:7. Opustil službu, aby šel za nevěstkou, **Alma** 39:3. Alma ho poučoval o stavu existence po smrti, vzkříšení a usmíření, **Alma** 39–42. Byl opět povolán, aby kázal, **Alma** 42:31. Plul na lodi do země severní, **Alma** 63:10.

KORANTUMR. *Viz také* Jareditě

V Knize Mormonově král Jareditů a poslední žijící z Jareditského národa.

Byl objeven lidem Zarahemlovým, **Omni** 1:21. Byl králem nad celou zemí, **Eter** 12:1–2. Byl zajat Šaredem a svými syny vysvobozen, **Eter** 13:23–24. Bojoval s různými nepřáteli, **Eter** 13:28–14:31. Činil pokání, **Eter** 15:3. Ve své poslední bitvě bojoval se Šizem, **Eter** 15:15–32.

KORIHOR. *Viz také* Antikrist

Antikrist v Knize Mormonově, který požadoval znamenání jako důkaz Boží moci; Pán způsobil, že Korihor oněměl (Alma 30:6–60).

KORINTSKÝM, EPIŠTOLY. *Viz také* Pavel; Pavlovy epištoly

Dvě knihy v Novém zákoně. Původně to byly dopisy, které napsal Pavel Svatým v Korintu, aby mezi nimi napravil nepořádek. Korintští žili ve společnosti, která byla morálně zlovolnou.

První Korintským: Kapitola 1 obsahuje Pavlovy pozdravy a poselství díkyvzdání. V kapitolách 2–6 jsou Pavlova napravování chyb korintských Svatých. Kapitoly 7–12 obsahují Pavlovy odpovědi na určité otázky. Kapitoly 13–15 pojednávají o pravé lásce, duchovních darech a vzkříšení. Kapitola 16 obsahuje Pavlovu radu státi pevně ve víře.

Druhá Korintským: Kapitola 1 obsahuje Pavlovy pozdravy a poselství díkyvzdání. Kapitola 2 obsahuje osobní radu Titovi. Kapitoly 3–7 pojednávají o moci evangelia v životě Svatých a jejich vedoucích. Kapitoly 8–9 radí Svatým, aby byli dárci, kteří ochotně dávají chudým. V kapitolách 10–12 Pavel prohlašuje své vlastní postavení apoštola. Kapitola 13 nabádá k tomu, abychom byli dokonalí.

KORNELIUS. *Viz také* Petr; Pohané; Setník

Petrem pokřtěný setník v Cesarii (Skut. 10). Pravděpodobně to byl první pohan, který se připojil k Církvi, aniž by byl nejprve obrácen k judaismu. Křest Kornelia a jeho rodiny označil otevření cesty pro kázání evangelia pohanům. Petr, hlavní apoštol, který v oné době držel klíče království Božího na zemi, toto kázání řídil.

KOROUHEV

V písmech prapor nebo standarta, kolem níž se lidé shromažďují s jednotným záměrem nebo k ztotožnění se s něčím. V dávných dobách korouhev

sloužila jako shromažďovací bod pro vojáky v bitvě. Kniha Mormonova a Církev Ježíše Krista jsou symbolické korouhve pro všechny národy země.

On vyzdvihne korouhev národům, **Iz.** 5:26 (2. Nefi 15:26). Kořen Izaiův bude korouhví, **Iz.** 11:10 (2. Nefi 21:10; NaS 113:6). Vyzdvihněte korouhev míru, **NaS** 105:39.

KORUNA. *Viz také* Věčný život

Kruhová ozdoba, kterou nosí na hlavě vládcové. Může být symbolem celestiální moci, panství a božství. Ti, kteří vytvrjájí do konce v zachování všech Božích přikázání, obdrží korunu věčného života. (Viz NaS 20:14; Mojž. 7:56; JS–M 1:1.)

Koruna spravedlivosti je pro mne odložena, **2. Tim.** 4:8. Obdržíte korunu slávy, která neuvadá, **1. Petr.** 5:4. Mrtví, kteří umírají v Pánu, obdrží korunu spravedlivosti, **NaS** 29:13. Obdrží korunu v přibytích Otce mého, **NaS** 59:2. Pán připravuje Svaté, aby vystoupili ke koruně pro ně připravené, **NaS** 78:15. Pán zaslíbil svým Svatým korunu slávy na pravici své, **NaS** 104:7.

KOUKOL

V Bibli se používá jako název pro travinu, která je jedovatým plevelem, jenž se vzhledem podobá pšenici. Dokud zcela nevzroste, nelze ho od pšenice rozeznati (Mat. 13:24–30; NaS 86:1–7).

KRÁČETI, KRÁČETI S BOHEM.

Viz také Cesta; Poslouchati, poslušnost, poslušný; Spravedlivost, spravedlivý

Býti v souladu s Božím učením a žítí tak, jak by si Bůh přál, aby jeho lid žil; býti vnímavým a poslušným k nabádáním Ducha Svatého.

Mohu je zkoušeti, zda budou kráčet v zákoně mém, či nebudou, **Ex.** 16:4. Nic dobrého nebude odepřeno těm, kteří krácejí zpřímá, **Žalmy** 84:11. Ti, kteří krácejí v ustanoveních mých a zachovávají obřady mé, budou lidem mým, **Ezech.** 11:20–21 (Deut. 8:6). Co

jiného Pán od tebe požaduje než to, abys krácel pokorně s Bohem? **Mich.** 6:8 (NaS 11:12). Kráčejte ve světle, jako Bůh je ve světle, **1. Jan.** 1:7 (2. Jan. 1:6; 3. Jan. 1:4; 4. Nefi 1:12). Kráčejte po těsné cestě, která vede k životu, **2. Nefi** 33:9. Král Benjamin krácel před Bohem s čistým svědomím, **Mos.** 2:27. Povinností vaší je kráčetí bez úhony podle svatého řádu Božího, **Alma** 7:22. Členové Církve se budou projevovat zbožným kráčením a řečí, **NaS** 20:69. Dbej na proroka a kráčeť ve vsi svatosti před Pánem, **NaS** 21:4. Učte děti, aby se modlily a kráčely zpřímá před Pánem, **NaS** 68:28. Zůstaň ve mně a já zůstanu v tobě; tudíž choď se mnou, **Mojž.** 6:34.

KRÁDEŽ, KRÁSTI

Vzítí něco druhému nečestně nebo nezákonně. Pán vždy prikazoval svým dětem, aby nekradly (Ex. 20:15; Mat. 19:18; 2. Nefi 26:32; Mos. 13:22; NaS 59:6).

Ukládejte si poklady v nebi, kde se zloději nedobývají ani nekradou, **Mat.** 6:19–21. Porážky Nefitů přišly pro pýchu, bohatství, plenění, kradení, **Hel.** 4:12. Ten, kdo krade a nechce činit pokání, bude vyvržen, **NaS** 42:20. Ti, kteří kradou, budou vydáni zákonu země, **NaS** 42:84–85.

KRÁLOVSKÉ. Viz také Chronologie

Dvě knihy ve Starém zákoně. Tyto knihy vyprávějí dějiny Izraele od vzpoury Adoniáše, čtvrtého syna krále Davida (asi roku 1015 př. Kr.), do konečného zajetí Judy (asi roku 586 př. Kr.). Zahrnují celé dějiny severního království (deseti kmenů Izraele) od oddělení až do doby, kdy je Assyřané odvedli do severních zemí do zajetí.

První Královská: Kapitola 1 popisuje poslední dny života krále Davida. Kapitoly 2–11 zaznamenávají Šalomounův život. Kapitoly 12–16 mluví o Roboámovi a Jeroboámovi, bezprostředních následnících Šalomouna. Jeroboám způsobil rozdělení království izraelského.

Jsou zmíněni i další králové. Kapitoly 17–21 zaznamenávají části služby Eliášovy, když napomínal Achaba, krále izraelského. Kapitola 22 zaznamenává válku proti Sýrii, v níž Achab a Jozafat, král judský, spojují síly. Prorok Micheáš prorokuje proti králům.

Druhá Královská: Kapitoly 1–2:11 pokračují v záznamu o Eliášově životě, včetně Eliášova vyzvednutí do nebe v ohnivém voze. Kapitoly 2–9 vyprávějí o Elizeově službě víry a veliké moci. Kapitola 10 mluví o Jéhuovi, králi, a o tom, jak zničil dům Achabův a kněze Bálovy. Kapitoly 11–13 zaznamenávají spravedlivou vládu Joasovu a smrt Elizeovu. Kapitoly 14–17 mluví o různých králích, kteří vládli v Izraeli a Judě, často ve zlovolnosti. Kapitola 15 zaznamenává assyrské zajetí deseti kmenů Izraele. Kapitoly 18–20 zaznamenávají spravedlivý život Ezechiáše, krále judského, a proroka Izaiáše. Kapitoly 21–23 mluví o králích Manassesovi a Joziášovi. Manasses byl podle tradice zodpovědný za mučednickou smrt Izaiášovu. Joziáš byl spravedlivým králem, který mezi Židy opětně zavedl zákon. Kapitoly 24–25 zaznamenávají babylonské zajetí.

KRÁLOVSTVÍ BOŽÍ NEBOLI KRÁLOVSTVÍ NEBESKÉ. Viz také Celestiální sláva; Církev Ježíše Krista

Království Boží na zemi je Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů (NaS 65). Účelem Církve je připravovat její členy, aby žili na věky v celestiálním království neboli království nebeském. Pisma však někdy nazývají královstvím nebeským Církev, což znamená, že Církev je království nebeské na zemi.

Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je království Boží na zemi, ale v současnosti je omezeno na království církevní. Během milénia bude království Boží jak královstvím církevním, tak politickým.

Pán je Králem na věky věků, **Žalmy**

10:16 (Žalmy 11:4). Bůh nebe zřídí království, jež nikdy nebude zničeno, **Dan.** 2:44 (NaS 138:44). Čiňte pokání, neboť království nebeské je na dosah, **Mat.** 3:2 (Mat. 4:17). Přijď království tvé, staň se vůle tvá na zemi, **Mat.** 6:10. Hleďte nejprve království Boží, **Mat.** 6:33 (3. Nefi 13:33). Dám ti klíče království, **Mat.** 16:19. Přijďte, abyste zdědili království připravené pro vás, **Mat.** 25:34. Až budu s vámi přijímati svátost v království Otce svého, **Mat.** 26:26–29. Uvidíte všechny proroky v království Božím, **Lukáš** 13:28. Nespravedliví nezdědí království Boží, **1. Kor.** 6:9. Tělo a krev nemůže zdědit království Boží, **1. Kor.** 15:50. Předtím, nežli budete hledati bohatství, hleďte království Boží, **Jákob** 2:18. Žádná nečistá věc nemůže zdědit království nebeské, **Alma** 11:37. Můžeš s nimi spočinouti v království Otce mého, **NaS** 15:6. Vám bylo dáno království neboli klíče Církve, **NaS** 42:69 (NaS 65:2). Kéž království Boží vyjde, aby mohlo přijíti království nebeské, **NaS** 65:5–6. Klíče tohoto království ti nebudou nikdy odňaty, **NaS** 90:3. Kdo tě přijímá jako malé dítě, přijímá mé království, **NaS** 99:3. Tak bude má Církev nazvána v těchto posledních dnech, a to Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů, **NaS** 115:4. Nebesa se otevřela a já jsem spatřil celestiální království Boží, **NaS** 137:1–4.

KREV. *Viz také* Ježíš Kristus; Oběť; Usmíření, usmířiti

Dávnými Izraelity a mnohými kulturami dnes považována za sídlo života neboli životodárnou energii celého těla. Ve starozákonní době Pán zakázal Izraelci jísti krev jako potravu (Lev. 3:17; 7:26–27; 17:10–14).

Usmířující moc oběti byla v krvi, protože krev byla pokládána za nezbytnou pro život. Oběť zvířat ve Starém zákoně byla symbolem veliké oběti, kterou později vykonal Ježíš Kristus (Lev. 17:11; Mojž. 5:5–7). Usmířující krev Ježíše Krista očišťuje kajcníka od hříchu (1. Jan. 1:7).

Jeho pot byl jako veliké krupěje krve, **Lukáš** 22:44. My jsme posvěceni prolitím krve Kristovy, **Židům** 10:1–22. Krev tekla z každého póru, **Mos.** 3:7 (NaS 19:18). Pánova krev byla prolita na odpuštění hříchů, **NaS** 27:2. Ježíš vykonal dokonalé usmíření skrze proliti své krve, **NaS** 76:69. Skrze krev jste posvěceni, **Mojž.** 6:60.

KRISTUS. *Viz* Ježíš Kristus

KŘEST, KŘTÍTI. *Viz také* Duch

Svatý; Křest malých dětí; Obřady; Znovuzrozen, zrozen z Boha

Z řeckého slova znamenajícího „potopiti“ neboli „ponořiti“. Křest ponořením ve vodě tím, kdo má pravomoc, je úvodním obřadem evangelia a je nutný k tomu, aby se člověk stal členem Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Předchází mu víra v Ježíše Krista a pokání. Musí býti následován přijetím daru Ducha Svatého, aby byl úplným (2. Nefi 31:13–14). Křest vodou a Duchem je nutný předtím, než osoba může vstoupiti do celestiálního království. Adam byl první, kdo byl pokřtěn (Mojž. 6:64–65). Ježíš byl také pokřtěn, aby naplnil veškerou spravedlivost a aby ukázal cestu všemu lidstvu (Mat. 3:13–17; 2. Nefi 31:5–12).

Protože všichni na zemi nemají příležitost přijmouti evangelium během smrtelnosti, Pán uznává křty prováděné v zastoupení za mrtvé. Tudiž, ti, kteří přijímají evangelium v duchovním světě, mohou získati oprávnění pro vstup do Božího království.

Je nezbytný: Dovol, aby tomu tak nyní bylo, aby byla naplněna veškerá spravedlivost, **Mat.** 3:15. Ježíš přišel a byl pokřtěn od Jana, **Marek** 1:9. Farizeové a zákoníci zavrhlí radu Boží a nebyli pokřtěni, **Lukáš** 7:30. Pokud se člověk nenarodí z vody a z Ducha, nemůže vejíti do království Božího, **Jan** 3:5. Čiňte pokání a buďte pokřtěni, jeden každý z vás, **Skut.** 2:38. Prikazuje všem lidem, že musejí býti pokřtěni v jeho jménu, **2. Nefi** 9:23–24. Aby lidé byli spaseni, musejí následovati Krista,

býti pokřtěni, obdržeti Ducha Svatého a vytrvati do konce, **2. Nefi** 31. Kristovou naukou je, že lidé mají uvěřiti a býti pokřtěni, **3. Nefi** 11:20–40. Ti, kteří neuvěří vašim slovům a nebudou pokřtěni ve vodě ve jménu mém, budou zatraceni, **NaS** 84:74. Bůh vysvětlil Adamovi, proč je nutné pokání a křest, **Mojž.** 6:52–60.

Křest ponořením: Když byl Ježíš pokřtěn, vystoupil ihned z vody, **Mat.** 3:16 (Marek 1:10). Jan křtil, protože tam bylo mnoho vody, **Jan** 3:23. Filip a kleštěnec sestoupili do vody, **Skut.** 8:38. Pohřbeni jsme s ním skrze křest, **Řím.** 6:4 (Kol. 2:12). Následujte Pána svého a Spasitele svého dolů do vody, **2. Nefi** 31:13. Alma, Helam a další byli pohřbeni do vody, **Mos.** 18:12–16. A pak je ponoříte do vody, **3. Nefi** 11:25–26. Je vysvětlen správný způsob křtu, **NaS** 20:72–74. Byli pokřtěni podle způsobu jeho pohřbení, jsouce pohřbeni do vody v jeho jménu, **NaS** 76:50–51. Adam byl položen pod vodu a byl vyneszen z vody, **Mojž.** 6:64. Křest je ponořením na odpuštění hříchů, **Čl. v. 1:4.**

Křest na odpuštění hříchů: Vstaň a buď pokřtěn a smyj hříchy své, **Skut.** 22:16. Po křtu přichází odpuštění hříchů vašich ohněm a Duchem Svatým, **2. Nefi** 31:17. Pojďte a buďte pokřtěni ku pokání, abyste mohli býti omyti z hříchů svých, **Alma** 7:14. Požehnaní jsou ti, kteří uvěří a budou pokřtěni, neboť obdrží odpuštění hříchů svých, **3. Nefi** 12:1–2. Oznamuj pokání a víru ve Spasitele a odpuštění hříchů křtem, **NaS** 19:31. Věříme v křest ponořením na odpuštění hříchů, **Čl. v. 1:4.**

Náležitá pravomoc: Jděte a učte všechny národy, křtíce ve jménu Otce, Syna a Ducha Svatého, **Mat.** 28:19 (NaS 68:8). Limhi a mnozí z jeho lidu si přáli býti pokřtěni, ale v zemi nebylo žádného, kdo by měl pravomoc od Boha, **Mos.** 21:33. Dávám ti moc, abys křtil, **3. Nefi** 11:19–21. Aronovo kněžství drží klíče křtu ponořením na odpuštění hříchů, **NaS** 13:1. To jsou ti, kteří jsou mnou vysvěceni křtíci ve jménu mém, **NaS**

18:29. Jan Křtitel dal Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu pravomoc křtíci, **JS–Ž** 1:68–69.

Podmínky pro křest: Čiňte pokání a buďte pokřtěni ve jménu milovaného Syna mého, **2. Nefi** 31:11. Musíte činiti pokání a býti znovuzrozeni, **Alma** 7:14. Hleďte, ať nejste pokřtěni nehodně, **Morm.** 9:29. Poučuj rodiče, že musejí činiti pokání a býti pokřtěni a pokořiti se, **Moroni** 8:10. Jsou uvedeny podmínky pro ty, kteří si přejí býti pokřtěni, **NaS** 20:37. Děti budou pokřtěny na odpuštění svých hříchů, když je jim osm let, **NaS** 68:25, 27.

Smlouvy učiněné skrze křest: Vy jste vstoupili do smlouvy s ním, že mu budete sloužiti a že budete zachovávatí příkázání jeho, **Mos.** 18:8–10, 13. Ti, kteří činí pokání, berou na sebe jméno Kristovo a jsou mu odhodláni sloužiti, budou přijati křtem, **NaS** 20:37.

Křest za mrtvé: Co budou činiti ti, kteří jsou křtěni za mrtvé, **1. Kor.** 15:29. Křest za mrtvé je vykonáván na odpuštění hříchů, **NaS** 124:29; 127:5–9; 128:1; 138:33.

Křest není pro malé děti: Je závažným výsměchem Bohu, křtíte-li malé děti, **Moroni** 8:4–23. Děti budou pokřtěny, když je jim osm let, **NaS** 68:27. Všechny děti, jež umírají před dosažením let zodpovědnosti, jsou spaseny v celestním království, **NaS** 137:10.

KŘEST MALÝCH DĚTÍ. *Viz také*

Děti, dítě; Křest, křtíci – křest není pro malé děti; Počet vydati, zodpovědnost, zodpovědný; Spasení – spasení dětí

Zbytečná praktika křtěni nemluvnat a dětí, které nedosáhly věku zodpovědnosti, což je osm let. Pán odsuzuje křest malých dětí (Moroni 8:10–21). Děti se rodí nevinné a bez hříchu. Satan nemá žádnou moc pokoušeti děti, dokud nezačnou býti zodpovědnými (NaS 29:46–47), a tak nemají zapotřebí činiti pokání nebo býti pokřtěny. Děti mají býti pokřtěny ve věku osmi let (NaS 68:25–27).

KŘEŠŤANĚ. *Viz také* Svatý; Učedník

Jméno dávané věřícím v Ježíše Krista. I když je tento termín ve světě běžně používán, Pán označil právě následovníky Kristovy jako Svaté (Skut. 9:13, 32, 41; 1. Kor. 1:2; NaS 115:4).

Učedníci byli nazýváni křesťany, **Skut.** 11:26. Jestliže někdo trpí jako křesťan, ať se nestydí, **1. Petr.** 4:16. Pro tuto smlouvu budete nazýváni dětmi Kristovými, **Mos.** 5:7. Ti, kteří nebyli členy Církve, nazývali právě věřící křesťany, **Alma** 46:13–16.

KŘÍŽ. *Viz také* Golgota; Ježíš

Kristus; Svátost; Ukřižování;

Usmíření, usmířiti

Dřevěná konstrukce, na které byl ukřižován Ježíš Kristus (Marek 15:20–26). Ve světě považují mnozí kříž za symbol Kristova ukřižování a smírné oběti; avšak Pán ustanovil své vlastní symboly pro své ukřižování a obět – chléb a vodu svátosti (Mat. 26:26–28; NaS 20:40, 75–79). V písmech ti, kteří berou kříž svůj, jsou ti, kteří milují Ježíše Krista natolik, že popírají v sobě bezbožnost a každou světskou žádost a zachovávají jeho přikázání (PJS, Mat. 16:25–26).

Vezmi kříž a následuj mne, **Marek** 10:21 (3. Nefi 12:30; NaS 23:6). Ježíš strpěl kříž a posadil se na pravici trůnu Božího, **Židům** 12:2. Byl pozvednut na kříži a zabit pro hříchy světa, **1. Nefi** 11:33. Ti, kteří vytrpěli kříž světa, zdědí království Boží, **2. Nefi** 9:18. Otec můj mne poslal, abych mohl býti pozvednut na kříži, **3. Nefi** 27:14–15. Ten, kdo nechce vzít svůj kříž a následovati mne a zachovávat má přikázání, ten nebude spasen, **NaS** 56:2. *Viz* Syna Muže pozvednutého na kříž, **Mojš.** 7:55.

KŘTITEL. *Viz* Jan Křtitel

KŮL

Jedna z organizačních a správních jednotek Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Kůl tvoří určitý počet sborů a odboček. Obecně je určen zeměpisnými hranicemi a odpovídá

představě stanu popsané v Izaiášovi 54:2: Prodluž provazy své a posilni kůly své. Každý kůl Sionu podporuje a pomáhá podpírat Církev způsobem, jakým stan nebo stánek podpírají jeho kůly. Kůl je shromažďovacím místem pro zbytky rozptýleného Izraele (NaS 82:13–14; 101:17–21).

Kůly své posilni a rozšiř hranice své, **Moroni** 10:31 (NaS 82:14). Určí pro Sion další kůly, kromě tohoto jednoho, **NaS** 109:59. Shromáždění v Sionu a v kůlech jeho mohlo býti jako ochrana, **NaS** 115:6 (NaS 101:21). Další místa budou určena pro kůly, **NaS** 115:18. President kvora vysokých kněží je ustanoven k uschopňování těch, již budou určení presidenty kůlů, **NaS** 124:133–134. Vyjděte do země Sion, aby kůly jeho mohly býti posíleny, **NaS** 133:9.

KUMORA, PAHOREK. *Viz také*

Kniha Mormonova; Moroni, syn Mormonův; Smith, Joseph, ml.

Malý pahorek nacházející se na západě státu New Yorku ve Spojených státech amerických. Zde dávný prorok, který se jmenoval Moroni, ukryl zlaté desky obsahující určité záznamy nefitského a Jareditského národa. Vzkříšený Moroni přivedl v roce 1827 k tomuto pahorku Josepha Smitha, aby tyto desky získal a část z nich přeložil. Tímto překladem je Kniha Mormonova.

Nefité se shromáždili v Kumora, **Morm.** 6:2–4. Kumora byl v zemi mnoha vod, **Morm.** 6:4. Mormon ukryl záznamy v pahorku Kumora, **Morm.** 6:6. Všichni Nefité, kromě dvaceti čtyř, byli zabiti v Kumora, **Morm.** 6:11. Slyšíme radostné zvěsti z Kumora, **NaS** 128:20. Joseph Smith vzal desky z pahorku Kumora, **JS–Ž** 1:42, 50–54, 59.

KVORUM. *Viz také* Kněžství

Slovo *kvorum* může býti použito dvěma způsoby. Označuje: 1) určitou skupinu mužů, kteří mají tentýž úřad v kněžství; 2) většinu neboli minimální počet členů v kněžské skupině, která musí

býti přítomna ve shromáždění, aby prodjedna záležitosti Církve (NaS 107:28).

Jsou popsána kvora Prvního předsednictva, Dvanácti a Sedmdesáti a jejich vzájemný vztah, **NaS** 107:22–26, 33–34 (NaS 124:126–128). Rozhodnutí těchto kvor musejí býti jednomyslná, **NaS** 107:27. Rozhodnutí kvora mají býti činněna s veškerou spravedlivostí, **NaS** 107:30–32. Jsou popsány povinnosti presidentů kněžských kvor, **NaS** 107:85–96. Kvorum starších je ustanoveno pro stále služebníky, **NaS** 124:137.

LÁBAN, BRATR REBEKY. *Viz také* Rebeka

Ve Starém zákoně bratr Rebeky a otec Líi a Ráchel, Jákobových manželek (Gen. 24:29–60; 27:43–44; 28:1–5; 29:4–29; 30:25–42; 31:1–55).

LABAN, DRŽITEL MOSAZNÝCH DESEK. *Viz také* Mosazné desky

V Knize Mormonově muž v Jeruzalémě, který byl držitelem mosazných desek v době, kdy tam žila Lehiova rodina. Laban oloupil Nefiho a jeho bratry a snažil se je zabít (1. Nefi 3:1–27). Duch vedl Nefiho, aby zabil Labana, aby tak získal desky (1. Nefi 4:1–26).

LAMAN. *Viz také* Lamanité; Lehi, otec Nefiův

V Knize Mormonově nejstarší syn Lehiův a Sariin a nejstarší bratr Nefiův (1. Nefi 2:5). Laman se většinou rozhodl činiti zlo místo dobra.

Laman reptal proti svému otci, **1. Nefi** 2:11–12. Vzbouřil se proti svému spravedlivému bratru Nefimu, **1. Nefi** 7:6 (1. Nefi 3:28–29). V Lehiově vidění nepojedl z ovoce stromu života, **1. Nefi** 8:35–36. Na Lamana a jeho následovníky přišlo prokletí, **2. Nefi** 5:21 (Alma 3:7).

LAMANITÉ. *Viz také* Kniha Mormonova; Laman; Nefité

Skupina lidí v Knize Mormonově, z nichž mnozí byli potomky Lamana, nejstaršího syna Lehiova. Měli pocit,

že Nefi a jeho potomci jim ukřivdili (Mos. 10:11–17). Výsledkem bylo, že se bouřili proti Nefitům a často zavrhovali učení evangelia. Lamanité však krátce před narozením Ježíše Krista přijali evangelium a byli spravedlivější nežli Nefité (Hel. 6:34–36). Dvě stě let poté, kdy Kristus navštívil Ameriky, Nefité i Lamanité se stali zlovolnými a počali jeden proti druhému válčiti. Lamanité kolem r. 400 po Kr. nefitský národ zcela zničili.

Lamanité přemohli símě Nefiovo, **1. Nefi** 12:19–20. Lamanité nenáviděli Nefity, **2. Nefi** 5:14. Lamanité budou metlou Nefitům, **2. Nefi** 5:25. Kniha Mormonova znovuzřídí Lamanitům poznání o jejich praotcích a o evangeliu Ježíše Krista, **2. Nefi** 30:3–6 (Titulní strana Knihy Mormonovy). Lamanité jsou zbytkem Židů, **NaS** 19:27. Lamanité před Pánovým příchodem pokvetou jako růže, **NaS** 49:24.

LAMONI. *Viz také* Ammon, syn Mosiášův

V Knize Mormonově lamanitský král, jenž byl obrácen Duchem Páně a inspirovanou prací a učením Ammona (Alma 17–19).

LÁSKA. *Viz také* Nepřátelství; Pravá láska; Soucit

Hluboká oddanost a náklonnost. Láska k Bohu zahrnuje oddanost, uctívání, úctu, jemnost, milosrdenství, odpuštění, soucit, milost, službu, vděčnost, laskavost. Největší příklad Boží lásky k jeho dětem spočívá v nekonečném usmíření Ježíše Krista.

Milovati budeš bližního svého jako sebe samého, **Lev.** 19:18 (Mat. 5:43–44; 22:37–40; Řím. 13:9; Gal. 5:14; Jakub 2:8; Mos. 23:15; NaS 59:6). Budeš milovati Pána Boha svého celým srdcem svým, **Deut.** 6:5 (Moroni 10:32; NaS 59:5). Pán váš Bůh vás zkouší, aby věděl, zda milujete Pána Boha svého, **Deut.** 13:3. Koho Pán miluje, toho trestá, **Přísl.** 3:12. Přítel miluje v každém čase, **Přísl.** 17:17. Bůh tak miloval svět, že dal svého Jednorozeného Syna, **Jan** 3:16

(NaS 138:3). Milujte jeden druhého, tak jako já miloval jsem vás, **Jan 13:34** (Jan 15:12, 17; Mojž. 7:33). Milujete-li mne, přikázání má zachovávejte, **Jan 14:15** (NaS 42:29). Větší lásky žádný nemá než tu, že člověk pokládá život svůj za přátele své, **Jan 15:13**. Petře, miluješ mne více než tyto? Pas ovce mé, **Jan 21:15–17**. Nic nás neodloučí od lásky Boží v Kristu, **Řím. 8:35–39**. Oko nevidělo věci, jež Bůh připravil pro ty, kteří jej milují, **1. Kor. 2:9**. Skrze lásku služte jeden druhému, **Gal. 5:13**. Manželé, milujte manželky své, **Efez. 5:25** (Kol. 3:19). Nemilujte svět, **1. Jan. 2:15**. Bůh láska jest, **1. Jan. 4:8**. My milujeme jej, protože on nejprve miloval nás, **1. Jan. 4:19**. Kristus trpí pro svou milující laskavost vůči lidem, **1. Nefi 19:9**. Tlačte se kupředu s láskou k Bohu a ke všem lidem, **2. Nefi 31:20**. Budete učiti své děti, aby se navzájem milovaly a aby si navzájem sloužily, **Mos. 4:15**. Jestliže se vám chtělo zpívatí píseň vykupitelské lásky, cítíte se tak nyní? **Alma 5:26**. Buďte vedeni Svatým Duchem, stávající se trpělivými, plnými lásky, **Alma 13:28**. Drž na uzdě všechny vášně své, abys mohl býti naplněn láskou, **Alma 38:12**. Nebylo žádného sváru pro lásku Boží, která přebývala v srdci lidí, **4. Nefi 1:15**. Vše, co vyzývá milovati Boha, je inspirováno Bohem, **Moroni 7:13–16**. Pravá láska je čistá láska Kristova, **Moroni 7:47**. Dokonalá láska vyhání bázeň, **Moroni 8:16** (1. Jan. 4:18). Láska uschopňuje lidi pro Boží dílo, **NaS 4:5** (NaS 12:8). Posvěcení přichází ke všem těm, kdož milují Boha a slouží mu, **NaS 20:31**. Miluješ-li mne, služ mi a zachovávej má přikázání, **NaS 42:29** (Jan 14:15). Projev více lásky vůči těm, které trestáš nebo káráš, **NaS 121:43**. Lidé milovali Satana více nežli Boha, **Mojž. 5:13, 18, 28**.

LAZAR. *Viz také* Maria z Betany; Marta

V Novém zákoně bratr Marty a Marie. Ježíš ho vzkřísil z mrtvých (Jan 11:1–44; 12:1–2, 9–11). Není to týž Lazar,

o němž se mluví jako o žebrákovi v podobenství, kterému učil Ježíš (Lukáš 16:19–31).

LEHI, NEFITSKÝ MISIONÁŘ. *Viz také* Helaman, syn Helamanův

V Knize Mormonově syn Helamanův, jenž byl synem Helamanovým. Lehi byl velikým misionářem (Hel. 3:21; 4:14).

Dostal jméno Lehi, aby mu to připomínalo jeho praotce, **Hel. 5:4–6**. S Nefim mnohé obrátil, byl uvězněn, byl obklopen ohněm a mluvil s anděly, **Hel. 5:14–48**. Denně dostával mnohá zjevení, **Hel. 11:23**.

LEHI, NEFITSKÝ VOJEVŮDCE

V Knize Mormonově nefitský vojevůdce (Alma 43:35–53; 49:16–17; 52:27–36; 53:2; 61:15–21).

LEHI, OTEC NEFIŮV

V Knize Mormonově hebrejský prorok, který kolem roku 600 př. Kr. vedl svou rodinu a následovníky z Jeruzaléma do zaslíbené země na západní poloce. Lehi byl v Knize Mormonově prvním prorokem mezi svým lidem.

Lehi uprchl z Jeruzaléma se svou rodinou na příkaz Pána (1. Nefi 2:1–4). Byl potomkem Jozefa, který byl prodán do Egypta (1. Nefi 5:14). Pán mu dal vidění o stromu života (1. Nefi 8:2–35). Lehi a jeho synové postavili loď a plavili se na západní polokouli (1. Nefi 17–18). On a jeho potomci se usadili v nové zemi, (1. Nefi 18:23–25). Než Lehi zemřel, požehnal svým synům a učil je o Kristu a o příchodu Knihy Mormonovy v posledních dnech (2. Nefi 1–3, 4:1–12).

Knihy Lehiova: Když Joseph Smith překládal Knihu Mormonovu, začal s knihou Lehiovou. Byl to záznam, který Mormon zkrátil z desek Lehiových. Když měl 116 stran rukopisu, které přeložil z této knihy, Joseph dal rukopis Martinu Harrisovi, jenž krátce sloužil jako Josephův písař při překládání Knihy Mormonovy. Tyto stránky se pak ztratily. Joseph nepřekládal znovu knihu Lehiovu, aby nahradil ztracený

rukopis, ale místo toho přeložil ze zlatých desek jiné příbuzné zprávy (viz úvod k NaS 3, 10). Tyto jiné zprávy jsou nyní prvními šesti knihami Knihy Mormonovy.

LEHKOMYSLNOST. *Viz také* Zlé řeči

Zacházeti lehkovážně s posvátnými věcmi, (NaS 84:54).

Svatí nemají mítí plané myšlenky ani přemíru smíchu, **NaS** 88:69. Upusťte od veškeré své pýchy a lehkomyšlnosti, **NaS** 88:121.

LEMUEL. *Viz také* Laman;

Lamanité; Lehi, otec Nefiův

V Knize Mormonově druhý syn Lehiův a jeden ze starších bratrů Nefiových. Spojil se s Lamanem, aby odporovali Nefimu.

Lehi napomínal Lemuela, aby byl stálý jako údolí, **1. Nefi** 2:10. Rozhněval se na Nefiho a poslouchal Lamana, **1. Nefi** 3:28. Lemuelité byli začleněni mezi Lamanity, **Jákob** 1:13–14 (Alma 47:35).

LENOST, LÍNÝ

Nečinný a nezapojený ve spravedlivých skutcích.

Nechce-li někdo pracovat, nebude ani jísti, **2. Tes.** 3:10. Stali se líným lidem plným zlomyslnosti, **2. Nefi** 5:24. Zdrž se zahálky, **Alma** 38:12. Ten, kdo je líný, nebude jísti chléb dělníka, **NaS** 42:42. Běda vám, kteří nechcete pracovat svýma vlastníma rukama, **NaS** 56:17. Buďte horlivě zaměstnáni v dobré věci, **NaS** 58:27. Ustaňte býti línými, **NaS** 88:124.

LEST. *Viz také* Klam, klamati

V písmech lest znamená podvodnou vychytralost.

Požehnaný je člověk, v jehož duchu žádné lsti není, **Žalmy** 32:2 (Žalmy 34:14; 1. Petr. 2:1). Natanael byl Izraelita, v němž nebylo žádné lsti, **Jan** 1:48 (NaS 41:9–11). Ryzí poznání rozšiřuje duši bez lsti, **NaS** 121:42.

LETNICE. *Viz* Den padesátý

LÉVÍ. *Viz také* Izrael; Jákob, syn Izákův

Ve Starém zákoně třetí syn Jákoba a Líi (Gen. 29:34; 35:23). Léví se stal otcem jednoho z kmenů Izraele.

Kmen Léviův: Jákob požehnal Lévímu a jeho potomkům (Gen. 49:5–7). Potomci Lévího sloužili a zpravdlich pomáhali (Num. 1:47–54). Aron byl Levita a jeho potomci byli kněžím (Ex. 6:16–20; 28:1–4; 29). Levité pomáhali kněžím, synům Aronovým, (Num. 3:5–10; 1. Král. 8:4). Někdy působili jako hudebníci, (1. Par. 15:16; Neh. 11:22); poráželi oběti (2. Par. 29:34; Ezdr. 6:20) a zpravdlich pomáhali v chrámu (Neh. 11:16). Levité byli zasvěceni službě Pánu, aby vykonávali obřady pro děti Izraele. Levité byli sami obětováni za děti Izraele (Num. 8:11–22); tak se stali zvláštním Božím vlastnictvím, daným jemu namísto prvorozených (Num. 8:16). Pro svůj úřad nebyli zasvěceni, ale byli očištěni (Num. 8:7–16). Neměli žádnou zemi jako dědictví v Kanánu (Num. 18:23–24), ale dostali desátky (Num. 18:21), čtyřicet osm měst (Num. 35:6) a právo přijímatí almužny lidí v době slavností (Deut. 12:18–19; 14:27–29).

LEVITICUS. *Viz také* Pentateuch

Knihy ve Starém zákoně, která mluví o kněžských povinnostech Izraele. Zdůrazňuje svatost Boha a soubor pravidel, podle nichž jeho lid může žít, aby se stal svatým. Jejím cílem je učiti mravním předpisům a náboženským pravdám zákona Mojžíšova prostřednictvím rituálu. Knihu Leviticus napsal Mojžíš.

Kapitoly 1–7 vysvětlují obřady týkající se obětí. Kapitoly 8–10 popisují rituál dodržovaný při zasvěcování kněží. Kapitola 11 vysvětluje, co se může a co se nemůže jísti a co je čisté nebo nečisté. Kapitola 12 mluví o ženách po porodu. Kapitoly 13–15 jsou zákony týkající se ceremoniální nečistoty. Kapitola 16 obsahuje rituál, který se měl zachovávat na Den usmíření. Kapitoly 17–26 obsahují sbírku zákonů, které

se týkají náboženských a společenských záležitostí. Kapitola 27 vysvětluje, že Pán přikázal Izraeli zasvětit jejich úrodu, stáda a dobytek Pánu.

LEVÍTSKÉ KNĚŽSTVÍ. *Viz*
Aronovo kněžství

LHANÍ. *Viz také* Čestnost, čestný;
Klam, klamati; Zlé řeči

Jakékoli falešné nebo nepravdivé sdělení za účelem klamání.

Nebudeš krásti ani jednati falešně ani lháti, **Lev.** 19:11. Nenávidím lhaní a hrozností jsou Pánu rty lživé, **Přísł.** 12:22. Oni jsou lidem mým, ti nebudou lháti, **Iz.** 63:8. Dábel lhář jest a otec lží, **Jan** 8:44 (2. **Nefi** 2:18; **Eter** 8:25; **Mojž.** 4:4). Nelhal jsi lidem, ale Bohu, **Skut.** 5:4 (Alma 12:3). Řekne-li člověk: Miluji Boha, a nenávidí bratra svého, lhář jest, **1. Jan.** 4:20. Všichni lháři mají podíl na druhé smrti, **Zjev.** 21:8 (NaS 63:17). Běda lháři, neboť on bude svržen do pekla, **2. Nefi** 9:34. Mnozí budou učiti falešné nauce řkouce: Zalžete trochu, v tom není nic špatného, **2. Nefi** 28:8–9 (NaS 10:25). Představujete si, že můžete Pánu lháti? **Alma** 5:17. Ty jsi Bůh pravdy a nemůžeš lháti, **Eter** 3:12 (Num. 23:19; 1. **Sam.** 15:29; **Tit.** 1:2; **Židům** 6:18; **Enos** 1:6). Ten, kdo lže a nechce činiti pokání, bude vyvržen, **NaS** 42:21. Lháři dědí telesiální slávu, **NaS** 76:81, 103–106. Věříme, že máme býti čestní, **Čl. v.** 1:13.

LÍA. *Viz také* Jákob, syn Izákův;
Lában, bratr Rebeky

Ve Starém zákoně nejstarší dcera Lábanova a jedna z Jákobových manželek (Gen. 29). Líá se stala matkou šesti synů a jedné dcery (Gen. 29:31–35; 30:17–21).

LIAHONA

V Knize Mormonově mosazná koule se dvěma ukazateli, které udávaly směr – jako kompas – a také udílely duchovní pokyny Lehimu a jeho následovníkům, když byli spravedliví. Liahonu poskytl Pán a skrze ni dával pokyny.

Lehi našel mosaznou kouli se dvěma vřeteny, která ukazovala cestu, kterou Lehi a jeho rodina měli jíti, **1. Nefi** 16:10. Koule pracovala podle víry a píle, **1. Nefi** 16:28–29 (Alma 37:40). Beniamin dal kouli Mosiášovi, **Mos.** 1:16. Koule neboli ukazatel se nazýval Liahona, **Alma** 37:38. Liahona byla přirovnána ke slovu Kristovu, **Alma** 37:43–45. Tři svědkové Knihy Mormonovy uvidí ukazatel daný Lehimu, **NaS** 17:1.

LIDÉ. *Viz* Člověk, lidé

LIDÉ KRÁLOVI

Skupina v Knize Mormonově, která chtěla svrhnout vládu Nefitů (Alma 51:1–8).

LIMHI. *Viz také* Noé, syn Zenifův

V Knize Mormonově spravedlivý král Nefitů v zemi Nefi; byl synem krále Noéma (Mos. 7:7–9). Král Limhi vstoupil do smlouvy, že bude sloužiti Bohu (Mos. 21:32). Vyvedl svůj lid z lamanitského zajetí a vrátili se do Zarahemly (Mos. 22).

LOKET

Běžná jednotka délky mezi Hebrejci – původně vzdálenost od lokte ke konečkům prstů.

LOSÝ

Způsob vybrání nebo vyloučení několika možností, často prováděný vybráním jednoho papírku nebo kousku dřívka z několika dalších. Tomu se říká metati los.

Rozdělili roucho jeho, metajíce los, **Mat.** 27:35 (Žalmy 22:19; **Marek** 15:24; **Lukáš** 23:34; **Jan** 19:24). Dali jim losy a los padl na Matěje, **Skut.** 1:23–26. Metali jsme los – kdo z nás půjde do domu Labanova, **1. Nefi** 3:11.

LOT. *Viz také* Abraham

Ve Starém zákoně syn Háranův a synovec Abrahamův (Gen. 11:27, 31; **Abr.** 2:4). Háran zemřel kvůli hladu v Ur (**Abr.** 2:1). Lot opustil s Abrahamem a

Sárou Ur a cestoval s nimi do Kanánu (Gen. 12:4–5). Lot se rozhodl žít v Sodomě. Pán poslal posla, aby varoval Lota, aby uprchl ze Sodomy dříve, než ji Pán zničí pro zlovolnost lidí (Gen. 13:8–13; 19:1, 13, 15); avšak Lotova manželka se ohlédla, aby viděla zničení, a stala se sloupem solným (Gen. 19:26). Nový zákon obsahuje odkazy na Lota (Lukáš 17:29; 2. Petr. 2:6–7). Jeho život poté, co odešel od Abrahama, je popsán v Genesis 13, 14 a 19.

LUCIFER. *Viz také* Antikrist; Ďábel; Ničitel; Peklo; Synové zatracení

Toto jméno znamená Zářící neboli Světloňoš. Je také znám jako Syn jitra. Lucifer byl duchovním synem Nebeského Otce a v předsmrtném životě vedl vzpouru. Jméno Lucifer se objevuje v Bibli pouze jednou (Iz. 14:12). Zjevení posledních dnů poskytuje více podrobností o Luciferově pádu (NaS 76:25–29).

Lucifer padl v předsmrtné existenci, **Iz. 14:12** (Lukáš 10:18; 2. Nefi 24:12). Po svém pádu se stal Satanem a ďáblem, **NaS 76:25–29** (Mojž. 4:1–4).

LUKÁŠ. *Viz také* Evangelia; Skutkové apoštolů

Autor Evangelia Lukášova a knihy Skutků v Novém zákoně a misionářský společník Pavlův. Narodil se řeckým rodičům a praktikoval lékařství (Kol. 4:14). Lukáš měl dobré vzdělání. On sám se označil za společníka Pavlova, když se připojil k Pavlovi v Troadě (Skut. 16:10–11). Lukáš byl také s Pavlem ve Filippis na Pavlově poslední cestě do Jeruzaléma (Skut. 20:6) a tito dva byli spolu až do svého příchodu do Říma. Lukáš byl také s Pavlem během jeho druhého uvěznění v Římě (2. Tim. 4:11). Podle tradice zemřel jako mučedník.

Evangelium Lukášovo: Zpráva, kterou napsal Lukáš o Ježíši Kristu a jeho službě ve smrtelnosti. Kniha Skutkové apoštolů je pokračováním Evangelia Lukášova. Lukáš zanechal dobře

napsanou zprávu o Ježíšově službě, představující Ježíše jako Spasitele jak Židů, tak pohanů. Napsal mnohé o Ježíšově učení a o jeho činech. Pouze v Lukášovi získáváme zprávu o návštěvě Gabriela u Zachariáše a Marie (Lukáš 1); o návštěvě pastýřů u nemluvněte Ježíše (Lukáš 2:8–18); o dvanáctiletém Ježíšovi v chrámu (Lukáš 2:41–52); o sedmdesáti pověřených a vyslaných (Lukáš 10:1–24); o Ježíšovi potícím krev (Lukáš 22:44); o Ježíšově rozhovoru se zlodějem na kříži (Lukáš 23:39–43) a o tom, jak Ježíš jedl po svém vzkříšení rybu a med (Lukáš 24:42–43).

Pokud jde o obsah kapitol, viz „Evangelia“.

MAGOG. *Viz také* Druhý příchod Ježíše Krista; Gog

V Bibli země a lid v blízkosti Černého moře. Gog, jejich král, povede vojska Magogu v poslední veliké bitvě před druhým příchodem Krista (Ezech. 38:2; 39:6). Písma mluví o další veliké bitvě Goga a Magogu na konci milénia mezi silami Božími a silami zla (Zjev. 20:7–9; NaS 88:111–116).

MALACHIÁŠ

Starozákonní prorok, který psal a prorokoval kolem roku 430 př. Kr.

Kniha Malachiášova: Kniha neboli proctví Malachiášovo je poslední knihou Starého zákona. Zdá se, že sleduje čtyři hlavní témata: 1) hříchy Izraele – Malachiáš 1:6–2:17; 3:8–9; 2) soudy, které přijdou na Izrael pro jeho neposlušnost – Malachiáš 1:14; 2:2–3, 12; 3:5; 3) zaslíbení za poslušnost – Malachiáš 3:10–12, 16–18; 4:2–3 a 4) proctví týkající se Izraele – Malachiáš 3:1–5; 4:1, 5–6 (NaS 2; 128:17; JS–Ž 1:37–39).

Malachiáš ve svém proctví psal o Janu Křtiteli (Mal. 3:1; Mat. 11:10), o zákonu desátku (Mal. 3:7–12), o druhém příchodu Páně (Mal. 4:5) a o návratu Eliáše (Mal. 4:5–6; NaS 2; 128:17; JS–Ž 1:37–39). Spasitel citoval Nefitům celé Malachiášovy kapitoly 3 a 4 (3. Nefi 24–25).

MALOMOCENSTVÍ

Nakažlivá choroba, o které se často mluví ve Starém i Novém zákoně. Mnoho významných lidí v Bibli bylo v určitý čas sužováno malomocenstvím, včetně Mojžíše (Ex. 4:6–7), jeho sestry Marie (Num. 12:10), Námána (2. Král. 5) a krále Uziáše (2. Par. 26:19–21).

Ježíš uzdravil několik lidí z malomocenství, **Mat.** 8:2–4 (Marek 1:40–45; Lukáš 5:12–15; 3. Nefi 17:7–9). Ježíš uzdravil deset malomocných, **Lukáš** 17:11–19.

MAMON. *Viz také* Peníze

Aramejské slovo znamenající „bohatství“ (Mat. 6:24; Lukáš 16:9; NaS 82:22).

MANASSES. *Viz také* Efraim;

Izrael; Jozef, syn Jákobův

Ve Starém zákoně nejstarší syn Asenat a Jozefa, který byl prodán do Egypta (Gen. 41:50–51). On a jeho bratr Efraim byli vnuci Jákoba (Izraele), ale byli jím adoptováni a požehnáni, jako by byli jeho vlastními syny (Gen. 48:1–20).

Kmen Manassesův: Manassesovi potomci byli počítáni mezi kmeny Izraele (Num. 1:34–35; Jozue 13:29–31). Mojžíšovo požehnání kmene Jozefova, které bylo dáno také Efraimovi a Manassesovi, je zaznamenáno v Deuteronomiu 33:13–17. Jejich určená země byla částečně západně od Jordánu a sousedila s Efraimovou. Měli také kolonie východně od Jordánu na úrodných pastvinách Bázanu a Galádu. V posledních dnech bude kmen Manassesův pomáhat kmenu Efraimovu při shromažďování rozptýleného Izraele (Deut. 33:13–17). Lehi, prorok Knihy Mormonovy, byl potomkem Manassesovým (Alma 10:3).

MANIFEST. *Viz také* Manželství, vdávati se, ženiti se – Plurální manželství; Woodruff, Wilford

Oficiální prohlášení učiněné presidentem Wilfordem Woodruffem v roce 1890 jasně uvádějící, že Církev a její členové se podvolili zákonu země a již nepraktikují plurální manželství (NaS

OP-1). President Woodruff vydal Manifest poté, když obdržel vidění a zjevení od Boha.

MANNA, MAN. *Viz také* Exodus; Chléb života

Jemný vločkovitý pokrm s chutí medových oplatek (Ex. 16:14–31) nebo čerstvého oleje (Num. 11:8). Pán jím zaopatřil potravu pro děti Izraele během jejich čtyřiceti let v pustině (Ex. 16:4–5, 14–30, 35; Jozue 5:12; 1. Nefi 17:28).

Děti Izraele ji nazývaly manna (neboli *man-hu* v hebrejštině) – což znamená „Co je to?“ – protože nevěděly, co to je (Ex. 16:15). Manna se také nazývala „andělský pokrm“ a „chléb z nebe“ (Žalmy 78:24–25; Jan 6:31). Byl to symbol pro Krista, který je Chléb Života (Jan 6:31–35).

MANŽEL. *Viz* Manželství, vdávati se, ženiti se; Rodina**MANŽELKA.** *Viz* Manželství, vdávati se, ženiti se; Rodina**MANŽELSTVÍ, VDÁVATI SE, ŽENITI SE.** *Viz také* Rodina; Rozvod

Zákonná smlouva neboli dohoda mezi mužem a ženou, která je činí manželkou a manželkou. Manželství ustanovil Bůh (NaS 49:15).

Není dobré, aby muž byl samotný, **Gen.** 2:18 (Mojž. 3:18). Muž příle k manželce své a budou jedním tělem, **Gen.** 2:24 (Mat. 19:5; Abr. 5:18). Co Bůh spojil, nechť člověk nerozlučuje, **Mat.** 19:6 (Marek 10:9). V posledních dnech se někteří odvrátí od víry, zakazující ženiti se a vdávati se, **1. Tim.** 4:1–3. Manželství je úctyhodné, **Židům** 13:4. Pán přikázal Lehiovým synům, aby se oženili s dcerami Izmaelovými, **1. Nefi** 7:1, 5 (1. Nefi 16:7–8). Bůh stvořil Adama a Evu, aby byli mužem a manželkou, **Mojž.** 3:7, 18, 21–25.

Nová a věčná smlouva manželství: Sňatek uzavřený pod zákonem evangelia a

pod svatým kněžstvím je pro smrtelný život a pro věčnost. Způsobili muži a ženy takto zpečetění v chrámu v manželství mohou pokračovati jako manžel a manželka po celou věčnost.

Ježíš učil zákonu manželství, **Lukáš** 20:27–36. Ani není muž bez ženy v Pánu, **1. Kor.** 11:11. Manžel a manželka jsou spoludědicové milosti života, **1. Petr.** 3:7. Cokoli zpečetíš na zemi, bude zpečetěno na nebi, **Hel.** 10:7 (Mat. 16:19). Aby člověk získal nejvyšší stupeň celestiálního království, musí vstoupiti do nové a věčné smlouvy manželství, **NaS** 131:1–4. Jestliže se muž neožení s manželkou skrze mne, jejich smlouva a manželství nejsou platné, když zemřou, **NaS** 132:15. Jestliže se muž ožení s manželkou skrze mé slovo a skrze novou a věčnou smlouvu, a je to zpečetěno Svatým Duchem zaslíbení, bude to plně platné, až budou mimo svět, **NaS** 132:19.

Manželství s osobou jiné víry: Manželství mezi mužem a ženou, kteří mají různou náboženskou víru a dbají na různé praktiky.

Nevezmeš manželku pro syna mého z dcer Kananejských, **Gen.** 24:3. Vezme-li si Jákob manželku z dcer Het, co dobrého učiní mi život můj? **Gen.** 27:46 (Gen. 28:1–2). Izrael nebude uzavíratí sňatky s Kananejskými, **Deut.** 7:3–4. Izrael uzavíral sňatky s Kananejskými, uctíval falešné bohy a byl proklet, **Soud.** 3:1–8. Šalomounovy manželky obrátily srdce jeho k uctívání falešných bohů, **1. Král.** 11:1–6. Nebudeme dávatí dcery své lidem země ani nebudeme brátí dcery jejich pro syny své, **Neh.** 10:30. Nebuďte nerovně sprázeni s nevěřícími, **2. Kor.** 6:14. Pán vložil znamení na Lamanity, takže Nefité se nemohli místiti a věřiti v nesprávné tradice, **Alma** 3:6–10. Jestliže se muž neožení s manželkou skrze mne, jejich smlouva a manželství nemají platnost, když zemřou, **NaS** 132:15. Synové lidští si je brali za manželky, tak jak si vyvolili, **Mojž.** 8:13–15.

Plurální manželství: Manželství manžela se dvěma nebo více žijícími manželkami. Je zákonné, aby muž měl pouze jednu manželku, ledaže Pán skrze zjevení přikáže jinak (Jákob 2:27–30). Skrze zjevení bylo plurální manželství praktikováno ve starozákonních dobách a v prvních dnech znovuzřízené Církve pod vedením proroka, který držel klíče kněžství (NaS 132:34–40, 45). V Církvi již praktikováno není (NaS OP–1); míti více než jednu manželku je dnes neslučitelné s členstvím v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

Sarai dala Abramovi Agar jako jeho manželku, **Gen.** 16:1–11. Jákob obdržel Líu a Ráchel a jejich služebnice jako manželky, **Gen.** 29:21–28 (Gen. 30:4, 9, 26). Vezme-li si muž další manželku, nezmenší vlastnictví první manželky, **Ex.** 21:10. David a jeho dvě manželky šli do Hebronu, **2. Sam.** 2:1–2. Abraham, Izák a Jákob činili to, co jim bylo ohledně přijmutí plurálních manželek přikázáno, **NaS** 132:37. David a Šalomoun nehřešili v ničem kromě v těch věcech, které neobdrželi od Pána, **NaS** 132:38–39.

MAREK. *Viz také* Evangelia

V Novém zákoně byl Jan Marek synem Marie, která žila v Jeruzalémě (Skut. 12:12); mohl také býti bratrance (nebo synovcem) Barnabáše (Kol. 4:10). Šel s Pavlem a Barnabášem z Jeruzaléma na jejich první misionářskou cestu a opustil je v Pergenu (Skut. 12:25; 13:5, 13). Později doprovázel Barnabáše na Cyprus (Kypr) (Skut. 15:37–39). Byl s Pavlem v Římě (Kol. 4:10; Filem. 1:24); a byl s Petrem v Babylonu (pravděpodobně v Římě) (1. Petr. 5:13). Nakonec byl s Timoteem v Efezu (2. Tim. 4:11).

Evangelium Markovo: Druhá kniha v Novém zákoně. Markovo evangelium bylo pravděpodobně napsáno pod Petrovým vedením. Cílem Marka bylo popsati Pána jako Syna Božího žijícího a působícího mezi lidmi. Marek popisuje, s rozhodností a pokorou, jaký

dojem Ježíš učinil na okolostojící. Podle tradice Marek po Petrově smrti navštívil Egypt, zorganizoval Církev v Alexandrii a zemřel jako mučedník.

Pokud jde o obsah kapitol, viz „Evangelia“.

MARIA, MATKA JEŽÍŠOVA. *Viz také* Ježíš Kristus; Jozef, manžel Marie

V Novém zákoně panna vyvolená Bohem Otcem, aby byla matkou Jeho Syna v těle. Po Ježíšově narození měla Maria další děti (Marek 6:3).

Byla zasnoubena Jozefovi, **Mat.** 1:18 (Lukáš 1:27). Jozefovi bylo řečeno, aby se s Marií nerozváděl a aby ji ani nepropouštěl ze zasnoubení, **Mat.** 1:18–25. Marii navštívili mudrci, **Mat.** 2:11. Maria a Jozef uprchli s malým Ježíšem do Egypta, **Mat.** 2:13–14. Po Heródesově smrti se rodina vrátila do Nazaréту, **Mat.** 2:19–23. Navštívil ji anděl Gabriel, **Lukáš** 1:26–38. Navštívila Alžbětu, svou sestřenicí, **Lukáš** 1:36, 40–45. Maria pronesla žalm chvály Pána, **Lukáš** 1:46–55. Maria šla s Jozefem do Betléma, **Lukáš** 2:4–5. Maria porodila Ježíše a uložila ho do jeslí, **Lukáš** 2:7. Pastýři šli do Betléma, aby navštívili děťátko Krista, **Lukáš** 2:16–20. Maria a Jozef vzali Ježíše do chrámu v Jeruzalémě, **Lukáš** 2:21–38. Maria a Jozef vzali Ježíše na přesnice, **Lukáš** 2:41–52. Maria byla na svatbě v Káni, **Jan** 2:2–5. Když byl Spasitel na kříži, požádal Jana, aby pečoval o jeho matku, **Jan** 19:25–27. Poté, co Kristus byl vzat do nebe, Maria byla s apoštoly, **Skut.** 1:14. Maria byla panna, krásnější a spanilejší nade všechny jiné panny, **1. Nefi** 11:13–20. Kristova matka bude nazývána Maria, **Mos.** 3:8. Maria bude pannou, drahocennou a vyvolenou nádobou, **Alma** 7:10.

MARIA, MATKA MARKOVA. *Viz také* Marek

V Novém zákoně matka Jana Marka, jenž napsal evangelium Markovo (Skut. 12:12).

MARIA, SESTRA MOJŽÍŠOVA.

Viz také Mojžíš

Ve Starém zákoně sestra Mojžíšova (Num. 26:59).

Dohlížela na ošátku vyrobenou ze sítny, **Ex.** 2:1–8. Vedla ženy s bubínky, **Ex.** 15:20–21. Reptala proti Mojžíšovi a byla stížena malomocenstvím, poté byla uzdravena, **Num.** 12:1–15 (Deut. 24:9).

MARIA MAGDALÉNA

Žena v Novém zákoně, jež se stala oddanou učednicí Ježíše Krista. Magdaléna je odvozeno od Magdaly, místa, z něhož tato Maria pocházela. Nachází se na západním pobřeží moře Galilejského.

Byla poblíž kříže, **Mat.** 27:56 (Marek 15:40; Jan 19:25). Byla při Kristově pohřbívání, **Mat.** 27:61 (Marek 15:47). Byla u hrobu toho rána, kdy došlo ke vzkříšení, **Mat.** 28:1 (Marek 16:1; Lukáš 24:10; Jan 20:1, 11). Ježíš se po svém vzkříšení ukázal nejprve jí, **Marek** 16:9 (Jan 20:14–18). Vyšlo z ní sedm ďáblů, **Lukáš** 8:2.

MARIA Z BETANY. *Viz také* Lazar; Marta

V Novém zákoně sestra Lazara a Marty.

Maria seděla u Ježíšových nohou a naslouchala, **Lukáš** 10:39, 42. Maria a její sestra Marta poslaly pro Ježíše, **Jan** 11:1–45. Pomazala Ježíšovy nohy masť, **Jan** 12:3–8.

MARNIVOST. *Viz* Domýšlivost, marnivost, pýcha

MARNOST, MARNÝ. *Viz také* Domýšlivost, marnivost, pýcha; Světскost

Tyto výrazy znamenají prázdný a bez hodnoty.

Ten, kdo nepozvedá duši svou k marnosti, bude státi na svatém místě Páně, **Žalmy** 24:3–4. Když se modlíte, nepoužívejte prázdná opakování, **Mat.** 6:7. Budete nadále neustále ulpívati srdcem svým na marných věcech světa?

Alma 5:53. Neusiluj o marné věci tohoto světa, neboť si je nemůžeš vzít s sebou, **Alma** 39:14.

MARSH, THOMAS B.

První prezident Kvora dvanácti apoštolů po znovuzřízení Církve v roce 1830. Držel klíče království, jež se týkají Dvanácti (NaS 112:16), a v roce 1838 mu skrze zjevení bylo přikázáno, aby vydal Pánovo slovo (NaS 118:2). Oddíl 31 Nauky a smluv je určen jemu. Marsh byl v roce 1839 vyloučen z Církve, ale v červenci 1857 byl znovu pokřtěn.

MARTA. *Viz také* Lazar; Maria z Betany

V Novém zákoně sestra Lazara a Marie (Lukáš 10:38–42; Jan 11:1–46; 12:2).

MASO

Měkká tkáň, která vytváří tělo lidí, zvířat, ptáků nebo ryb.

Zvířata budou pro vás pokrmem, **Gen.** 9:3. Zvířata nemají býti zabijena zbytečně, **PJS, Gen.** 9:10–11 (NaS 49:21). Zvířata a ptáci jsou pro člověka, aby je jedl a aby je využíval pro odívání, **NaS** 49:18–19 (NaS 59:16–20). Maso máme jísti střídě, **NaS** 89:12–15.

MATĚJ. *Viz také* Apoštol – Výběr apoštolů

Osoba vyvolená, aby nahradila Jidáše Iškariotského jako člena Kvora dvanácti apoštolů (Skut. 1:15–26). Byl učedníkem po celou Ježíšovu službu ve smrtelnosti (Skut. 1:21–22).

MATKA. *Viz také* Eva; Rodiče; Rodina

Posvátný titul týkající se ženy, jež rodí nebo adoptuje děti. Matky pomáhají v Božím plánu tím, že opatřují pro Boží duchovní děti smrtelné tělo.

Adam nazval jméno manželky své Eva, protože ona byla matkou všech živých, **Gen.** 3:20 (Mojš. 4:26). Cti otce svého a matku svou, **Ex.** 20:12 (Efez. 6:1–3; Mos. 13:20). Neopouštěj zákon matky své, **Přísl.** 1:8. Bláznivý člověk pohrdá

matkou svou, **Přísl.** 15:20 (Přísl. 10:1). Nepohrdej matkou svou, když je stará, **Přísl.** 23:22. Její děti a manžel povstávají a nazývají ji požehnanou a manžel její chválí ji, **Přísl.** 31:28. Ježíšova matka stála u kříže, **Jan** 19:25–27. Dva tisíce lamanitských válečníků bylo učeno jejich matkami, **Alma** 56:47 (Alma 57:21). Naše slavná Matka Eva byla mezi velikými a mocnými, které Pán poučoval v duchovním světě, **NaS** 138:38–39.

MATOUŠ. *Viz také* Evangelia

Apoštol Ježíše Krista a autor první knihy v Novém zákoně. Matouš, Žid, který byl výběřím daní pro Římany v Kafarnaum, byl pravděpodobně ve službě Heródesa Antipy. Byl znám před svým obrácením jako Léví, syn Alfeův (Marek 2:14). Brzy poté, co byl povolán, aby se stal Ježíšovým učedníkem, uspořádal hostinu, na které byl přítomen Pán (Mat. 9:9–13; Marek 2:14–17; Lukáš 5:27–32). Matouš měl pravděpodobně hluboké poznání písem Starého zákona a byl schopen viděti detailní naplňování proroctví v Pánově životě. O pozdějším apoštolově životě je známo málo. Jedna tradice tvrdí, že zemřel mučednickou smrtí.

Evangelium Matoušovo: První kniha v Novém zákoně. Matoušovo evangelium bylo pravděpodobně původně napsáno, aby ho mohli používat Židé v Palestině. Používá mnoho citátů ze Starého zákona. Matoušovým hlavním cílem bylo ukázati, že Ježíš je Mesiáš, o němž mluvili starozákonní proroci. Také zdůrazňoval, že Ježíš je Král a Soudce lidí.

Pokud jde o obsah kapitol, viz „Evangelia“.

MATUZALÉM. *Viz také* Enoch

Ve Starém zákoně syn Enochův. Matuzalém žil 969 let (Gen. 5:21–27; Lukáš 3:37; Mojš. 8:7). Byl spravedlivým prokem, jež byl ponechán na zemi, když město Enochovo bylo vzato do

nebe. Zůstal na zemi, aby zajistil potomstvo, skrze něž přišel Noé (Mojž. 8:3–4).

MEDITOVATI. Viz Přemítati

MELCHISEDECH. Viz také

Melchisedechovo kněžství; Sálem

Veliký starozákonní vysoký kněz, prorok a vůdce, jenž žil po potopě a během doby Abrahamovy. Nazýval se králem Sálemu (Jeruzaléma), králem pokoje, králem spravedlivosti (což je v hebrejštině význam slova Melchisedech) a knězem Boha nejvyššího.

Abraham zaplatil Melchisedechovi desátky, **Gen.** 14:18–20. Melchisedechův lid činil spravedlivost a dosáhl nebe, **PJS, Gen.** 14:25–40. Kristus byl vysokým knězem podle řádu Melchisedechova, **Židům** 5:6. Melchisedech byl králem Sálemu, knězem Boha nejvyššího, **Židům** 7:1–3. Žádný nebyl větší než Melchisedech, **Alma** 13:14–19. Abraham obdržel kněžství od Melchisedecha, **NaS** 84:14. Z úcty k Pánovu jménu dávná Církev nazvala vyšší kněžství Melchisedechovým kněžstvím, **NaS** 107:1–4.

MELCHISEDECHOVO

KNĚŽSTVÍ. Viz také Kněžství;
Melchisedech; Starší

Melchisedechovo kněžství je vyšší neboli větší kněžství; Aronovo kněžství je menší kněžství. K Melchisedechovu kněžství patří klíče duchovních požehnání Církve. Skrze obřady vyššího kněžství se lidem projevuje moc božskosti (NaS 84:18–25; 107:18–21).

Bůh poprvé zjevil toto vyšší kněžství Adamovi. Patriarchové a proroci měli tuto pravomoc v každé dispensaci (NaS 84:6–17). Nejprve se nazývalo Svatým kněžstvím podle řádu Syna Božího. Později se stalo známým jako Melchisedechovo kněžství (NaS 107:2–4).

Když děti Izraele nedokázaly žíti podle výsad a smluv Melchisedechova kněžství, Pán vyšší zákon odňal a dal jim menší kněžství a menší zákon (NaS 84:23–26). To se nazývalo

Aronovo kněžství a zákon Mojžíšův. Když Ježíš přišel na zem, znovuzřídil Židům Melchisedechovo kněžství a začal mezi nimi budovati Církev. Avšak kněžství a Církev se opět skrze odpadlictví ztratily. Později byly znovuzřízeny skrze Josepha Smitha ml. (NaS 27:12–13; 128:20; JS–Ž 1:73).

V Melchisedechově kněžství jsou úřady staršího, vysokého kněze, patriarchy, sedmdesátníka a apoštola (NaS 107). Melchisedechovo kněžství bude vždy součástí království Božího na zemi.

President Církve Ježíše Krista Svätých posledních dnů je prezidentem vysokého neboli Melchisedechova kněžství a drží všechny klíče, jež přináležejí království Božímu na zemi. Povolání presidenta je v dané době v rukách pouze jednoho muže a on je jedinou osobou na zemi zplnomocněnou používat všechny klíče kněžství (NaS 107:64–67; 132:7).

Kristus bude kněz na věky podle řádu Melchisedechova, **Žalmy** 110:4 (Židům 5:6, 10; 7:11). Melchisedechovo kněžství spravuje evangelium, **Židům** 7 (NaS 84:18–25). Melchisedech projevil mocnou víru a obdržel úřad vysokého kněžství, **Alma** 13:18. Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu bylo předáno Melchisedechovo kněžství, **NaS** 27:12–13 (JS–Ž 1:72). Toto kněžství se přijímá skrze přísahu a smlouvu, **NaS** 84:33–42. Jsou dvě oddělení neboli hlavní části, Melchisedechovo a Aronovo kněžství, **NaS** 107:6. Melchisedechovo kněžství drží právo poskytovat všechna duchovní požehnání, **NaS** 107:8–18. Mojžíš, Elias a Eliáš dali Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu klíče kněžství, **NaS** 110:11–16. Dávám vám nyní úředníky náležející mému kněžství, abyste mohli držeti jeho klíče, **NaS** 124:123.

MESIÁŠ. Viz také Ježíš Kristus;

Pomazaný

Forma aramejského a hebrejského slova znamenajícího „pomazaný“. V Novém zákoně se Ježíš nazývá Kristus, což je řecký ekvivalent slova *Mesiáš*. Znamená

to pomazaný Prorok, Kněz, Král a Vysvoboditel, jehož příchod Židé dychtivě očekávali.

Mnozí Židé vyhlíželi pouze vysvoboditele z římské nadvlády a větší národní prosperitu; a tak když Mesiáš přišel, vůdcové a mnozí další ho zavrhlí. Pouze pokorní a věrní byli schopni vidět i v Ježíšovi Nazaretském pravého Krista (Iz. 53; Mat. 16:16; Jan 4:25–26).

Mesiáš bude mít Ducha, bude kázati evangelium a vyhlásí svobodu, **Iz.** 61:1–3 (Lukáš 4:18–21). Nalezli jsme Mesiáše, což přeloženo jest Kristus, **Jan** 1:42 (Jan 4:25–26). Bůh vzbudil mezi Židy Mesiáše neboli jinými slovy Spasitele, **1. Nefi** 10:4. Syn Boží je onen Mesiáš, který přijde, **1. Nefi** 10:17. Vykoupení přichází ve Svatém Mesiáši a skrze něj, **2. Nefi** 2:6. Mesiáš přichází v plnosti času, **2. Nefi** 2:26. Mesiáš vstane z mrtvých, **2. Nefi** 25:14. Ve jménu Mesiáše předávám kněžství Aronovo, **NaS** 13:1. Pán řekl: Já jsem Mesiáš, Král Sionu, **Mojž.** 7:53.

MICHAL. *Viz také* Adam; Archanděl

Jméno, pod kterým byl Adam znám v předsmrtelném životě. Je nazýván archandělem. V hebrejštině toto jméno znamená „Jenž je podoben Bohu“.

Michal, jeden z hlavních knížat, přišel, aby pomohl Danielovi, **Dan.** 10:13, 21 (NaS 78:16). V posledních dnech se postaví Michal, veliký kníže, **Dan.** 12:1. Michal, archanděl, bojoval s ďáblem, **Judas** 1:9. Michal a jeho andělé bojovali proti drakovi, **Zjev.** 12:7 (Dan. 7). Michal je Adam, **NaS** 27:11 (NaS 107:53–57; 128:21). Michal, Pánův archanděl, zatroubí na svůj pozoun, **NaS** 29:26. Michal shromáždí svá vojska a bude bojovati se Satanem, **NaS** 88:112–115. Bylo slyšeti hlas Michala odhalujícího ďábla, **NaS** 128:20.

MICHEÁŠ

Starozákonní prorok. Pocházel z Morešet v Gát, z rovinaté země Judy, a prorokoval, když byl králem Ezechiáš (Mich. 1:1–2).

Knihy Micheášova: Micheáš je jediná kniha ve Starém zákoně, která jmenuje Betlém jako místo, kde se narodí Mesiáš (Mich. 5:2). Pán v této knize svému lidu dával rady a vylíčil svou minulou dobrotivost vůči nim; požadoval od nich spravedlnost, milosrdenství a pokoru (Mich. 6:8).

MILÉNIUM. *Viz také* Druhý příchod Ježíše Krista; Peklo

Tisícileté období míru, jež začne, až se Kristus vrátí, aby osobně vládl na zemi (Čl. v. 1:10).

Lidé nepozvednou meče ani se již nebudou učití válce, **Iz.** 2:4 (2. Nefi 12:4; Mich. 4:3). Země, jež byla zpustošena, je jako zahrada Eden, **Ezech.** 36:35. Oni žili a vládli s Kristem tisíc let, **Zjev.** 20:4. Pro spravedlivost nemá Satan žádné moci, **1. Nefi** 22:26. Budu přebývatí ve spravedlivosti na zemi tisíc let, **NaS** 29:11. Až těch tisíc let bude ukončeno, na krátký čas ušetřím zemi, **NaS** 29:22. Veliké milénium přijde, **NaS** 43:30. Děti spravedlivých vyrostou bez hříchu, **NaS** 45:58. Děti porostou, až zestárnou; lidé budou v okamžiku proměnění, **NaS** 63:51. Na počátku sedmého tisíciletí Pán posvětit zemi, **NaS** 77:12. Oni nebudou opět žítí, dokud nebude ukončeno oněch tisíc let, **NaS** 88:101. Satan bude svázán na tisíc let, **NaS** 88:110. Je popsáno milénium, **NaS** 101:23–34. Země bude tisíc let odpočívati, **Mojž.** 7:64.

MILOSRDENSTVÍ, MILOSRDNÝ.

Viz také Ježíš Kristus; Milost; Odpuštění; Spravedlnost; Usmíření, usmířiti

Duch slitování, něžnosti a odpuštění. Milosrdenství je jedna z Božích vlastností. Ježíš Kristus nám nabízí milosrdenství skrze svou usmířující obět.

Pán je milosrdný a milostivý, **Ex.** 34:6 (Deut. 4:31). Milosrdenství jeho vytrvá na věky, **1. Par.** 16:34. Dobrotivost a milosrdenství mne následovati budou, **Žalmy** 23:6. Ten, kdo je milosrdný k chudému, je šťastný, **Přísl.** 14:21.

Přál jsem si milosrdenství, a ne oběť, **Ozeáš** 6:6. Požehnaní jsou milosrdní, neboť oni milosrdenství dojdou, **Mat.** 5:7 (3. Nefi 12:7). Běda pokrytcům, kteří platí desátky a opomíjejí závažnější záležitosti zákona, soud, milosrdenství a víru, **Mat.** 23:23. Buďte tudíž milosrdní, tak jako i Otec váš milosrdný jest, **Lukáš** 6:36. Ne z našich skutků spravedlivosti, ale podle milosrdenství svého spasil nás, **Tit.** 3:5. Láskyplná milosrdenství Páně jsou nade všemi, **1. Nefi** 1:20. Milosrdenství nemá na nekajícího žádný nárok, **Mos.** 2:38–39. Bůh jest milosrdný ke všem, kteří věří ve jméno jeho, **Alma** 32:22. Milosrdenství může uspokojiti požadavky spravedlnosti, **Alma** 34:16. Domníváš se, že milosrdenství může oloupiťi spravedlnost? **Alma** 42:25 (Alma 42:13–25). Malé děti jsou živý v Kristu pro jeho milosrdenství, **Moroni** 8:19–20 (NaS 29:46). Rámě milosrdenství Ježíše Krista usmířilo vaše hříchy, **NaS** 29:1. Mocí krve, kterou jsem prolil, jsem prosil před Otcem za ty, již věří v mé jméno, **NaS** 38:4. Ti, kdož zachovávají smlouvu, získají milosrdenství, **NaS** 54:6. Já, Pán, odpouštím hříchy a jsem milosrdný k těm, kteří vyznávají své hříchy s pokorným srdcem, **NaS** 61:2. Já, Pán, prokazují milosrdenství všem mírným, **NaS** 97:2. A kdo tě přijímá jako malé dítě, přijímá mé království, neboť obdrží milosrdenství, **NaS** 99:3. Milosrdenství půjde před tvář tvou, **Mojž.** 7:31.

MILOST. *Viz také* Ježíš Kristus;

Milosrdenství, milosrdný;

Spasení; Usmíření, usmířiti

Ushopňující moc od Boha, která dovoluje mužům a ženám, aby získali požehnaní v tomto životě a aby získali věčný život a oslavení poté, co používali víru, činili pokání a věnovali své nejlepší úsilí tomu, aby zachovávali příkázání. Taková božská pomoc neboli síla je dána skrze milosrdenství a lásku Boží. Každá smrtelná osoba potřebuje božskou milost kvůli Adamovu pádu a také kvůli lidským slabostem.

Milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista, **Jan** 1:17. Skrze milost Krista spasení budeme, **Skut.** 15:11 (Řím. 3:23–24; NaS 138:14). Vírou máme přístup k milosti jeho, **Řím.** 5:2. Milostí jste spasení skrze víru, **Efez.** 2:8. Milost Boží přináší spasení, **Tit.** 2:11. Přístupně směle k trůnu milosti, **Židům** 4:16. Bůh pokorným dává milost, **1. Petr.** 5:5. Nikdo nemůže dlít v přítomnosti Boží, leda skrze zásluhy, milosrdenství a milost Svatého Mesiáše, **2. Nefi** 2:8. Pouze milostí Boží a skrze ni jsou lidé spaseni, **2. Nefi** 10:24. Milostí jsme spaseni po všem, co můžeme učiniti, **2. Nefi** 25:23. Milostí máme moc konati tyto věci, **Jákob** 4:7. Lidé mohou býti znovuzřízeni k milosti za milost, podle skutků svých, **Hel.** 12:24. Milost má je postačující pro mírné a pro všechny, kteří se pokoří, **Eter** 12:26–27. Moroni se modlil, aby pohanům byla dána milost, aby mohli míti pravou lásku, **Eter** 12:36, 41. Milostí Boží jste dokonali v Kristu, **Moroni** 10:32–33. Ježíš získával milost za milost, **NaS** 93:12–13, 20.

MÍR. *Viz také* Milénium;

Mírotvorce; Odpočinouti,

odpočinutí, spočinouti

Osvobození od střetnutí a vravy.

Činí, aby války ustaly, **Žalmy** 46:10. Ani se nebudou více učiti válce, **Iz.** 2:4. Žijte pokojně se všemi lidmi; nemstěte se, **Řím.** 12:18–21. V zemi byl stále mír, **4. Nefi** 1:4, 15–20. Zřekněte se války a hlásejte mír, **NaS** 98:16. Vyzdvihněte korouhev míru, **NaS** 105:39.

MÍRNOST, MÍRNÝ. *Viz také*

Pokora, pokorný, pokořiti se;

Trpělivost; Zlomené srdce

Bohobojný, spravedlivý, pokorný, učenlivý a trpělivý v utrpení. Mírní jsou ochotni řídit se učením evangelia.

Mojžíš byl velmi mírný, **Num.** 12:3. Mírní zdědí zemi, **Žalmy** 37:11 (Mat. 5:5; 3. Nefi 12:5; NaS 88:17). Hleďte Pána, vy všichni mírní; hleďte spravedlivost, hleďte mírnost, **Sof.** 2:3 (1. Tim. 6:11). Učte se ode mne, neboť

jsem mírný a pokorný v srdci, **Mat.** 11:29. Mírnost je ovocem Ducha, **Gal.** 5:22–23. Služebník Páně musí být jemný, se sklonem učití, trpělivý, v mírnosti poučující ty, kteří odporují, **2. Tim.** 2:24–25. Duch mírný a tichý je drahocenný v očích Božích, **1. Petr.** 3:4. Odlož přirozeného člověka a staň se mírným, **Mos.** 3:19 (**Alma** 13:27–28). Bůh přikázal Helamanovi, aby učil lid, aby byli mírní, **Alma** 37:33. Pánova milost je postačující pro mírné, **Eter** 12:26. Pro svou mírnost máte víru v Krista, **Moroni** 7:39. Nikdo není před Bohem přijatelný, leda mírný a pokorného srdce, **Moroni** 7:44. Odpuštění hříchů přináší mírnost a pro mírnost přichází navštívení Duchem Svatým, **Moroni** 8:26. Kráčeť v mírnosti Ducha mého, **NaS** 19:23. Spravuj svůj dům v mírnosti, **NaS** 31:9. Moc a vliv kněžství mohou být udržovány jemností a mírností, **NaS** 121:41.

MÍROTVORCE. *Viz také* Mír; Pokoj

Osoba, která uskutečňuje nebo podporuje mír a pokoj (**Mat.** 5:9; **3. Nefi** 12:9). Mírotvorce může být také ten, kdo zvěstuje evangelium (**Mos.** 15:11–18).

MISIONÁŘSKÁ PRÁCE. *Viz také* Evangelium; Kázati

Sdílení evangelia Ježíše Krista slovem i příkladem.

Jak krásné na horách jsou nohy toho, jenž zvěstuje spasení, **Iz.** 52:7. Já budu pátrati po ovcích svých i vyhledávati je, **Ezech.** 34:11. Každé evangelium každému stvoření, **Marek** 16:15 (**Morm.** 9:22). Pole jsou již bílá ke žni, **Jan** 4:35. A jak budou kázati, pokud nebudou poslání, **Řím.** 10:15. Uč je se vši píli slovu Božímu, **Jákob** 1:19. Pán dává všem národům, aby učili slovu jeho, **Alma** 29:8. Evangelium může být hlášáno slabými a prostými, **NaS** 1:23. Podivuhodné dílo brzy vyjde, **NaS** 4:1. Jestliže budete pracovati po všechny své dny a přivedete jednu duši ke mně, jak veliká bude vaše radost, **NaS** 18:15. Moji vyvolení slyší můj hlas a nezatvrzují srdce své, **NaS** 29:7.

Chodte kázající evangelium mé, dva a dva, **NaS** 42:6. Hlas musí vycházeti z tohoto místa, **NaS** 58:64. Otevřete ústa svá k hlásání evangelia mého, **NaS** 71:1. Hlásej pravdu podle zjevení a přikázání, **NaS** 75:4. Každý člověk, který byl varován, má varovati svého bližního, **NaS** 88:81 (**NaS** 38:40–41). Pán se postará o rodiny těch, kteří kážou evangelium, **NaS** 118:3. Služebníci Boží vyjdou, **NaS** 133:38. Věrní starší, když opustí smrtelný život, pokračují ve své práci, **NaS** 138:57.

MISSOURI. *Viz* Nový Jeruzalém

MIZACH. *Viz také* Daniel

Ve Starém zákoně byli Sidrach, Mizach a Abdenágo tři mladí Izraelité, kteří byli společně s Danielem uvedeni do paláce Nabuchodonozorova, krále babilonského. Mizachovo hebrejské jméno bylo Mizael. Tito čtyři mladí muži odmítli poskrvnit se tím, že by požívali královský pokrm a víno (**Dan.** 1). Sidrach, Mizach a Abdenágo byli králem uvrženi do ohnivé pece, ale byli uchráněni Synem Božím (**Dan.** 3).

MOÁB. *Viz také* Lot

Země v době starozákonní, nacházející se východně od Mrtvého moře. Moábité byli potomci Lotovi a byli spřízněni s Izraelity. Mluvili jazykem podobným hebrejštině. Moábité a Izraelité spolu stále válčili (**Soud.** 3:12–30; 11:17; **2. Sam.** 8:2; **2. Král.** 3:6–27; **2. Par.** 20:1–25; **Iz.** 15).

MOC. *Viz také* Kněžství; Pravomoc

Schopnost něco učiniti. Míti moc nad někým nebo něčím znamená míti schopnost ovládati onu osobu nebo věc nebo jim přikazovati. V písmech je často moc spojována s mocí Boží nebo s mocí nebeskou. Často úzce souvisí s pravomocí kněžství, což je svolení neboli právo jednati za Boha.

Z tohoto důvodu jsem tě pozvedl, abych ukázal na tobě moc svou, **Ex.** 9:16. Bůh je síla má i moc, **2. Sam.** 22:33. Nezadržuj dobro, když to je v moci ruky tvé

učiniti je, **Přísl.** 3:27. Vpravdě naplněn jsem mocí skrze ducha Páně, **Mich.** 3:8. Dána jest mi veškerá moc na nebi i na zemi, **Mat.** 28:18. Užasli nad naukou jeho, neboť slovo jeho bylo s mocí, **Lukáš** 4:32. Zůstaňte ve městě, dokud nebudete obdařeni mocí z výsosti, **Lukáš** 24:49. Všem těm, kteří ho přijali, dal moc, aby se stali syny Božími, **Jan** 1:12 (NaS 11:30). Obdržíte moc, po čemž Duch Svatý bude na vás, **Skut.** 1:8. Není žádné moci než Boží, **Řím.** 13:1. Jste zachovávaní mocí Boží skrze víru ke spasení, **1. Petr.** 1:3–5. Jsem naplněn mocí Boží, **1. Nefi** 17:48. Bylo mi to projevem mocí Ducha Svatého, **Jákob** 7:12. Člověk může mít velkou moc danou mu Bohem, **Mos.** 8:16. Učili s mocí a pravomocí Boží, **Alma** 17:2–3. Nefi učil s mocí a s velkou pravomocí, **3. Nefi** 7:15–20 (3. Nefi 11:19–22). I když člověk může mít moc činiti mocná díla, jestliže se vychloubá svou vlastní silou, musí padnouti, **NaS** 3:4. Moc činiti dobro je v každé osobě, **NaS** 58:27–28. V obřadech Melchisedechova kněžství se projevuje moc božskosti, **NaS** 84:19–22. Práva kněžství jsou neoddělitelně spojena s mocemi nebeskými, **NaS** 121:34–46. Povedu tě rukou svou a moc má bude nad tebou, **Abr.** 1:18.

MODLÁŘSTVÍ

Uctívání model nebo nadměrná náklonnost k něčemu nebo oddanost něčemu. Nebudeš mít žádné jiné bohy přede mnou, **Ex.** 20:3 (Mos. 12:35; 13:12–13). Budeš-li kráčet za jinými bohy, zajisté zahyneš, **Deut.** 8:19. Zarputilost je jako nepravost a modlářství, **1. Sam.** 15:23. Ty ses odhalil jinému nežli mně, **Iz.** 57:8. Chválil jsi bohy ze stříbra a ze zlata, **Dan.** 5:23. Nemůžete sloužiti Bohu i mamonu, **Mat.** 6:24. Žádostivost je modlářství, **Kol.** 3:5. Děti, zdržujte se model, **1. Jan.** 5:21. Běda těm, kteří uctívají modly, **2. Nefi** 9:37. Modlářství lidu Nefiova přivedilo na ně jejich války a zničení, **Alma** 50:21. Každý člověk kráčí podle obrazu svého vlastního boha, **NaS** 1:16. Nechť pracují svými vlastníma rukama, aby nebylo žádného

modlářství, **NaS** 52:39. Abrahamův otec byl sveden modlářstvím, **Abr.** 1:27.

MODLITBA. Viz také Amen;

Prositi, tázati se, žádati;

Přemítati; Uctívání, uctívati

Uctívá komunikace s Bohem, během níž osoba vyjadřuje díky a prosí o požehnání. Modlitby jsou adresovány našemu Nebeskému Otci ve jménu Ježíše Krista. Modlitby mohou být vyslovované buď nahlas, nebo potichu. Myšlenky osoby mohou být také modlitbou, jsou-li směřovány k Bohu. Píseň spravedlivých může být pro Boha modlitbou (NaS 25:12).

Cílem modlitby není měnit vůli Boží, ale zajistit nám a dalším požehnání, která je již Bůh ochoten udělit, ale o která musíme poprosit, abychom je získali.

Modlíme se k Otci v Kristově jménu (Jan 14:13–14; 16:23–24). Když jsou přání naše přáními Kristovými, jsme vpravdě schopni modlit se v Kristově jménu (Jan 15:7; NaS 46:30). Pak prosíme o věci, které jsou správné, a tak je Bůh může udělit (3. Nefi 18:20). Některé modlitby zůstávají nezodpověděny, protože v žádném směru nepředstavují Kristovo přání, ale namísto toho vyvěrají ze sobeckosti člověka (Jakub 4:3; NaS 46:9). Jestliže prosíme Boha o nespravedlivé věci, obrátí se to ve skutečnost k našemu odsouzení (NaS 88:65).

Tehdy lidé začali vzývatí jméno Páně, **Gen.** 4:26. Abraham na místě oltáře vzýval jméno Páně, **Gen.** 13:4. Abrahamův služebník se modlil o pomoc pro nalezení manželky pro Izáka, **Gen.** 24:10–19. Bůh chraň, abych hřešil proti Pánu v tom, že bych se ustal modlití za vás, **1. Sam.** 12:23. Pán vyslychá modlitbu spravedlivých, **Přísl.** 15:29. Naleznete mne, když mne hledati budete celým srdcem svým, **Jer.** 29:12–13. Modlete se za ty, kteří vás zneužívají, **Mat.** 5:44 (Lukáš 6:28; 3. Nefi 12:44). Modli se k Otci svému, který je v skrytu, **Mat.** 6:5–8 (3. Nefi 13:5–8). Tímto způsobem se tudíž modlete, **Mat.** 6:9–13

(Lukáš 11:2; 3. Nefi 13:9). Proste, a bude vám dáno, **Mat.** 7:7 (3. Nefi 14:7; NaS 4:7; 6:5; 66:9). Ježíš vyšel na horu, aby byl stranou, a modlil se, **Mat.** 14:23. Bďte a modlete se, abyste nevešli v pokušení, **Mat.** 26:41 (Marek 14:38; 3. Nefi 18:15–18; NaS 31:12). Nechť žádá s vírou, nic nepochybuj, **Jakub** 1:5–6 (NaS 42:68; 46:7). Vroucí modlitba spravedlivého člověka prospěje mnoho, **Jakub** 5:16. Poslouchejte Ducha, který učí člověka modliti se, **2. Nefi** 32:8–9. Volal jsem k němu v mocné modlitbě, **Enos** 1:4. Po mnoho dnů jsem se postil a modlil, **Alma** 5:45–46 (Alma 26:22). Věnovali se velice modlitbě a půstu, **Alma** 17:3. Vzpomínáte si, co pravil Zenos o modlitbě neboli o uctívání? **Alma** 33:3. Pokořte se a pokračujte v modlitbě, **Alma** 34:18–27. Raď se s Pánem ve veškerém konání svém, **Alma** 37:37. Musíte se vždy modliti k Otci ve jménu mém, **3. Nefi** 18:19–20. Modlete se ve své rodině, **3. Nefi** 18:21. Ježíš se modlil k Otci, **3. Nefi** 19:31–34 (Jan 17; 3. Nefi 18:16). Přikázal jim, aby se neustávali modliti v srdci svém, **3. Nefi** 20:1. Bude-li se modliti, ale nikoli s opravdovým záměrem srdce, nijak mu to neprospeje, **Moroni** 7:6–9. Nežádej o to, oč nemáš, **NaS** 8:10. Modli se vždy, abys mohl vyjít jako vítěz, **NaS** 10:5. Přikazuji ti, aby ses modlil nahlas, stejně jako v srdci svém, **NaS** 19:28. Duch vám bude dán skrze modlitbu víry, **NaS** 42:14. Jdi do domu modlitby a přines svátosti své, **NaS** 59:9 (Mat. 21:13). Rodiče budou děti své učiti, aby se modlily, **NaS** 68:28. Pán, jejich Bůh, je pomalý v poslouchání modliteb jejich, **NaS** 101:7–8 (Mos. 21:15). Buď pokorný; a Pán tvůj Bůh ti dá odpověď na modlitby tvé, **NaS** 112:10. Adamovi bylo přikázáno, aby vzýval Boha ve jménu Syna, **Mojž.** 5:8. Otec a Syn se ukázali Josephovi v odpověď na jeho modlitbu, **JS–Ž** 1:11–20.

MODLITBA PÁNĚ. *Viz také*
Modlitba

Modlitba pronesená Spasitelem za

jeho učedníky, která slouží jako vzor pro všechny modlitby (Mat. 6:9–13; 3. Nefi 13:9–13).

MOJŽÍŠ. *Viz také* Aron, bratr Mojžíšův; Pentateuch; Proměnění – Proměnění Krista; Prikázání, desatero; Zákon Mojžíšův

Starozákonní prorok, který vyvedl Izraelity z egyptské poroby a dal jim soubor náboženských, sociálních a stravovacích zákonů, jak je zjevil Bůh.

Mojžíšova služba pokračovala za hranicemi jeho smrtelného života. Joseph Smith učil, že přišel společně s Eliášem na horu Proměnění a Petrovi, Jakobovi a Janovi udělil klíče kněžství (Mat. 17:3–4; Marek 9:4–9; Lukáš 9:30; NaS 63:21).

Mojžíš se ukázal 3. dubna 1836 v chrámu v Kirtlandu ve státě Ohio Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu a předal jim klíče shromažďování Izraele (NaS 110:11).

Často se mluví o Mojžíšovi ve zjevení posledních dnů. Opakovaně je zmiňován v Knize Mormonově a z Nauky a smluv se dovídáme o jeho službě (NaS 84:20–26) a o tom, že obdržel kněžství od svého tchána Jetra (NaS 84:6).

Zjevení posledních dnů také potvrzuje biblickou zprávu o jeho službě mezi dětmi Izraele a znovu potvrzuje, že je autorem pěti knih, kterými začíná Starý zákon (1. Nefi 5:11; Mojž. 1:40–41).

Byl zachráněn dcerou Faraona, **Ex.** 2:1–10. Uprchl do Madianu, **Ex.** 2:11–22. Anděl Páně se mu ukázal v hořícím keři, **Ex.** 3:1–15. Oznámil, že na Egyptské přijdou rány, **Ex.** 7–11. Pán zavedl přesnice, **Ex.** 12:1–30. Převedl děti Izraele přes Rudé moře, **Ex.** 14:5–31. Pán seslal na poušti mannu, **Ex.** 16. Na Orébu udeřil do skály a vyvalila se voda, **Ex.** 17:1–7. Aron a Hur mu podpírali ruce, takže Jozue zvítězil nad Amulekem, **Ex.** 17:8–16. Jetro mu radil, **Ex.** 18:13–26. Připravoval lid na Pánovo objevení se na hoře Sinai, **Ex.** 19. Pán mu zjevil desatero prikázání, **Ex.** 20:1–17. On a sedmdesát starších viděli Boha, **Ex.** 24:9–11. Rozbil desky svědeckví a zničil zlaté tele, **Ex.** 32:19–20. Mluvil

s Bohem tváří v tvář, **Ex.** 33:9–11. Ukázal se, když byl Ježíš proměněn, **Mat.** 17:1–13 (Marek 9:2–13; Lukáš 9:28–36). Budme silni jako Mojžíš, **1. Nefi** 4:2. Kristus, kterého Pán vzbudí, je prorok jako Mojžíš, **1. Nefi** 22:20–21 (Deut. 18:15; 3. Nefi 20:23). Vedl Izrael skrze zjevení, **NaS** 8:3. Byl viděn mezi ušlechtilými duchy, **NaS** 138:41. Viděl Boha tváří v tvář, **Mojž.** 1:2, 31. Byl v podobnosti Jednorozeného, **Mojž.** 1:6, 13. Měl zodpovědnost psáti věci jemu zjevené ohledně stvoření, **Mojž.** 2:1.

Kniha Mojžíšova: Kniha v Drahocenné perle, jež obsahuje inspirovaný překlad Josepha Smitha prvních sedmi kapitol Genesis.

Kapitola 1 zaznamenává vidění, v němž Mojžíš viděl Boha, který mu zjevil celý plán spasení. Kapitoly 2–5 jsou zprávou o stvoření a pádu člověka. Kapitoly 6–7 obsahují vidění o Enochovi a jeho službě na zemi. Kapitola 8 obsahuje vidění o Noémovi a o veliké povodni.

Pět knih Mojžíšových: Viz Genesis; Exodus; Leviticus; Numeri; Deuteronomium

Prvních pět knih Starého zákona je známo jako knihy Mojžíšovy. Mosazné desky, jež Nefi vzal od Labana, obsahovaly knihy Mojžíšovy (1. Nefi 5:11). Nefi četl mnohé věci napsané v knihách Mojžíšových, **1. Nefi** 19:23.

MORÁLKA. Viz Cizoložství;

Cudnost; Pohlavní nemorálnost; Smilstvo

MORMON, NEFITSKÝ PROROK.

Viz také Kniha Mormonova

V Knize Mormonově nefitský prorok, vojenský generál a udržovatel záznamů. Mormon žil v letech asi 311–385 po Kr. (Morm. 1:2, 6; 6:5–6; 8:2–3). Po většinu života, od svých patnácti let, byl vojenským vůdcem (Morm. 2:1–2; 3:8–12; 5:1; 8:2–3). Ammaron poučil Mormona, aby se připravil převzít péči o záznamy a o vedení záznamů (Morm. 1:2–5; 2:17–18). Mormon po zaznamenání dějin doby, ve které žil,

zkrátil velké desky Nefiovy na deskách Mormonových. Později předal tyto posvátné záznamy svému synovi Moronimu. Tyto desky byly částí záznamu, z něhož Joseph Smith přeložil Knihu Mormonovu.

Slova Mormonova: Krátká kniha v Knize Mormonově. Mormon, redaktor všech záznamů, napsal tuto krátkou vsuvku mezi poslední slova Amalekiova v knize Omniově a první slova v knize Mosiášově. (Viz „Stručné vysvětlení o Knize Mormonově“ na začátku Knihy Mormonovy.)

Kniha Mormonova: Samostatná kniha ve svazku písma známého jako Kniha Mormonova. Kapitoly 1–2 mluví o Ammaronovi, nefitském prorokovi, poučujícím Mormona, kdy a kde získati desky. Také začaly veliké války a tři Nefité byli odňati pro zlovolnost lidí. Kapitoly 3–4 mluví o Mormonovi, který volal lidi k pokání; ale oni neměli citu a zavládla větší zlovolnost než kdy dříve v Izraeli. Kapitoly 5–6 zaznamenávají závěrečné bitvy mezi Nefity a Lamanity. Mormon byl zabit společně s většinou nefitského národa. V kapitole 7 Mormon před svou smrtí volal k lidem – tehdejším i k budoucím – aby činili pokání. Kapitoly 8–9 zaznamenávají, že nakonec zůstal pouze Moroni, Mormonův syn. Zaznamenal závěrečné výjevy smrti a krveprolití, včetně konce nefitského lidu, a napsal poselství pro budoucí pokolení a čtenáře tohoto záznamu.

MORMON(I). *Viz také* Církev Ježíše Krista; Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů

Přezdívkou *mormon* pro členy Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů vytvořili lidé, kteří nebyli členy Církve. Jméno pochází z posvátné knihy písma sestavené dávným prorokem Mormonom a nazvané Kniha Mormonova. Jméno dané Pánem, podle něhož mají býti členové Církve známi, je „Svatí“. Správný název Církve je Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

MORMONOVA KNIHA. *Viz*
Kniha Mormonova

MORONI, SYN MORMONŮV. *Viz*
také Kniha Mormonova; Mormon,
nefitský prorok

Poslední nefitský prorok v Knize Mormonově (kolem roku 421 po Kr.). Mormon krátce před smrtí předal dějinné záznamy nazvané desky Mormonovy svému synovi Moronimu (Sl. Morm. 1:1). Moroni dokončil sestavení desek Mormonových. Do knihy Mormonovy doplnil kapitoly 8 a 9 (Morm. 8:1). Zkrátil a začlenil knihu Eterovu (Eter 1:1–2) a připojil svou vlastní knihu nazvanou kniha Moroniova (Moroni 1:1–4). Moroni zapečetil desky a ukryl je v pahorku Kumora (Morm. 8:14; Moroni 10:2). V roce 1823 byl Moroni poslán jako vzkříšená bytost, aby zjevil knihu Mormonovu Josephu Smithovi (JS–Ž 1:30–42, 45; NaS 27:5). Od roku 1823 do roku 1827 mladého proroka každý rok poučoval (JS–Ž 1:54) a nakonec mu desky v roce 1827 předal (JS–Ž 1:59). Joseph Smith po dokončení překladu vrátil desky Moronimu.

Kniha Moroniova: Závěrečná kniha v Knize Mormonově. Napsal ji Moroni, poslední nefitský prorok. Kapitoly 1–3 mluví o konečném zničení Nefitů a podávají poučení o předávání Ducha Svatého a kněžství. Kapitoly 4–5 popisují přesný způsob žehnání svátosti. Kapitola 6 shrnuje práci Církve. Kapitoly 7–8 jsou kázáním o prvních zásadách evangelia zahrnujícím Mormonovo učení o víře, naději a pravé lásce a o způsobu, jak rozpoznat dobro a zlo (Moroni 7), a Mormonovo vysvětlení, že malé děti jsou živы v Kristu a nepotřebují křest (Moroni 8). Kapitola 9 popisuje zkaženost nefitského národa. Kapitola 10 je Moroniovým závěrečným poselstvím a zahrnuje způsob, jak poznat pravdivost Knihy Mormonovy (Moroni 10:3–5).

MORONI, VELITEL. *Viz také*
Zástava svobody

Spravedlivý nefitský vojenský velitel

v Knize Mormonově, který žil kolem roku 100 př. Kr.

Moroni byl dosazen, aby byl hlavním velitelem všech nefitských vojsk, **Alma** 43:16–17. Inspiroval nefitské vojáky, aby bojovali za svou svobodu, **Alma** 43:48–50. Z kusu svého pláště zhotovil zástavu svobody, **Alma** 46:12–13. Byl mužem Božím, **Alma** 48:11–18. Moroni se hněval na vládu pro její netečnost ohledně svobody vlasti, **Alma** 59:13.

MORONIA, SYN VELITELE MORONIIHO

Spravedlivý nefitský velitel v Knize Mormonově (okolo roku 60 př. Kr.).

Moroni předal vojska svému synu Moroniaovi, **Alma** 62:43. Dobyl zpět město Zarahemla, **Hel.** 1:33. Přivedl Lamanity k pokání a získal znovu kontrolu nad zemí, **Hel.** 4:14–20.

MOSAZNÉ DESKY. *Viz také* Desky

Záznam Židů od počátku do roku 600 př. Kr., obsahující mnohé spisy proroků (1. Nefi 5:10–16). Tento záznam uchovával Laban, jeden z židovských starších v Jeruzalémě. Zatímco Lehi a jeho rodina byli v pustině, Lehi poslal své syny zpět do Jeruzaléma, aby tento záznam získali (1. Nefi 3–4). (Další informace v oddíle „Stručné vysvětlení o Knize Mormonově“, který je v Knize Mormonově.)

MOSIÁŠ, JEHO SYNOVÉ. *Viz také*

Ammon, syn Mosiášův; Aron, syn Mosiášův; Himni; Mosiáš, syn Beniaminův; Omner

V Knize Mormonově čtyři synové krále Mosiáše, kteří se obrátili poté, co se jim ukázal anděl a volal je ku pokání. Jmenovali se Ammon, Aron, Omner a Himni (Mos. 27:34). Strávili čtrnáct let úspěšným kázáním evangelia Lamanitům. Záznam o jejich službě mezi Lamanity je podán v knize Almově, kapitoly 17–26.

Dříve byli nevěřícími, kteří se snažili zničit církev, **Mos.** 27:8–10 (**Alma** 36:6).

Byli pokáráni andělem a činili pokání, **Mos.** 27:11–12, 18–20. Obdrželi svolení kázati Lamanitům, **Mos.** 28:1–7.

MOSIÁŠ, OTEC BENIAMINŮV.

Viz také Beniamin, otec Mosiášův; Zarahemla

Nefitský prorok v Knize Mormonově, který se stal králem nad lidmi v Zarahemle.

Mosiáš byl varován, aby uprchl ze země Nefi, **Omni** 1:12. Objevil lid Zarahemla, **Omni** 1:14–15. Dal lid Zarahemla vyučovati svému jazyku, **Omni** 1:18. Byl ustanoven králem spojeného lidu, **Omni** 1:19. Jeho syn Beniamin vládl po jeho smrti, **Omni** 1:23.

MOSIÁŠ, SYN BENIAMINŮV. *Viz*

také Beniamin, otec Mosiášův; Mosiáš, jeho synové

Spravedlivý nefitský král a prorok v Knize Mormonově. Mosiáš následoval spravedlivý příklad svého otce (**Mos.** 6:4–7). Přeložil dvacet čtyři zlaté desky obsahující záznam Jareditů (**Mos.** 28:17).

Kniha Mosiášova: Kniha v Knize Mormonově. Kapitoly 1–6 obsahují mocné kázání krále Beniamina jeho lidu. Duch Páně se dotkl jejich srdce a lidé se obrátili a již necítili touhu činiti zlo. Kapitoly 7–8 mluví o skupině Nefitů, kteří odešli, aby žili mezi Lamanity. Byla vyslána průzkumná výprava, aby je našla. Ammon, vedoucí průzkumné výpravy, je našel a dozvěděl se o zkouškách, které měli za lamanitského útlatku. Kapitoly 9–24 popisují onen útlatk a to, jak jejich vůdcové – Zenif, Noé a Limhi – žili pod nadvládou Lamanitů. Je také zaznamenáno mučednictví proroka, který se jmenoval Abinadi. Při soudu s Abinadim byl obrácen Alma. Kapitoly 25–28 líčí příběh o tom, jak Almův syn a čtyři synové krále Mosiáše byli obráceni. V kapitole 29 král Mosiáš doporučil, aby krále nahradil systém soudců. Alma, syn Almův, byl zvolen prvním hlavním soudcem.

MOUDROST. *Viz také* Porozumění; Poznání, znalost; Pravda

Schopnost neboli dar od Boha správně usuzovati. Osoba získává moudrost skrze zkušenosti a studium a následováním Božích rad. Člověk nemá pravou moudrost bez Boží pomoci (2. Nefi 9:28; 27:26).

Bůh dal Šalomounovi moudrost, **1. Král.** 4:29–30. Moudrost je základem; moudrosti tudíž nabývej, **Přísł.** 4:7. Ten, kdo nabývá moudrosti, miluje svou vlastní duši, **Přísł.** 19:8. Ježíš rostl v moudrosti, **Lukáš** 2:40, 52. Jestliže se komukoli z vás nedostává moudrosti, nechtě prosí Boha, **Jakub** 1:5 (NaS 42:68; JS–Ž 1:11). Říkám vám tyto věci, abyste se mohli naučiti moudrosti, **Mos.** 2:17. Uč se moudrosti v mládí svém, **Alma** 37:35. Svatí naleznou moudrost a veliké poklady poznání, **NaS** 89:19. Nechtě ten, kdo je neznalý, se učí moudrosti tím, že se pokoří a volá k Pánu, **NaS** 136:32.

MRTVÉ MOŘE

Slané moře na jižním konci údolí Jordánu. Bylo také známo jako Solné moře. Jeho hladina je přibližně 395 metrů pod Středozemním mořem. V blízkosti jeho pobřeží byla města Sodoma, Gomora a Ségor neboli Béla (**Gen.** 14:2–3).

Pro naplnění proctví a jako jedno ze znamení druhého příchodu Spasitele budou vody Mrtvého moře uzdraveny a život tam bude vzkvétati (**Ezech.** 47:8–9).

MRTVÍ, SPASENÍ PRO NĚ. *Viz*

Spasení pro mrtvé

MUČEDNICTVÍ, MUČEDNÍK

Osoba, která se raději vzdává svého života, než aby se vzdala Krista, evangelia nebo své spravedlivé víry nebo zásad.

Veškerá spravedlivá krev od Abela k Zachariášovi bude svědčiti proti zlovolným, **Mat.** 23:35 (Lukáš 11:50). Kdokoli ztratí život svůj pro Krista a evangelium, zachrání ho, **Marek** 8:35

(NaS 98:13). A kamenovali Štěpána, **Skut.** 7:59 (Skut. 22:20). Kde je testament, musí být smrt testátora, **Židům** 9:16–17. Abinadi padl, vytrpěv smrt ohněm, **Mos.** 17:20. Obrácení Ammoniaité byli uvrženi do ohně, **Alma** 14:8–11. Mnozí byli zabiti, protože o těchto věcech svědčili, **3. Nefi** 10:15. Kdokoli pokládá život v mé věci, nalezne život věčný, **NaS** 98:13–14. Joseph Smith a Hyrum Smith byli mučedníky znovuzřízení evangelia, **NaS** 135. Joseph Smith zpečetil své svědectví svou krví, **NaS** 136:39.

MULEK. *Viz také* Sedechiáš

Syn starozákonního krále Sedechiáše (kolem roku 589 př. Kr.). Bible zaznamenává, že všichni synové Sedechiášovi byli zabiti (2. Král. 25:7), ale Kniha Mormona objasňuje, že Mulek přežil (Hel. 8:21).

Zarahemla byl potomkem Mulekovým, **Mos.** 25:2. Lid Mulekův se spojil s Nefity, **Mos.** 25:13. Pán přivedl Muleka do země na severu, **Hel.** 6:10. Všichni synové Sedechiášovi, až na Muleka, byli zabiti, **Hel.** 8:21.

MUŽ SVATOSTI. *Viz také* Bůh,

Božstvo; Otec v nebi; Syn Muže

Další jméno pro Boha Otce (Mojž. 6:57).

MYSL

Duševní schopnosti; vědomá moc myšlení.

Služ mu se srdcem dokonalým a myslí ochotnou, **1. Par.** 28:9. Miluj Pána, Boha svého, celou myslí svou, **Mat.** 22:37. Tělesně smýšletí je smrt; duchovně smýšletí je život věčný, **2. Nefi** 9:39. Hlas Páně přišel do mé mysli, **Enos** 1:10. Slovo mělo mocnější účinek na mysl lidu nežli meč, **Alma** 31:5. Budu mluvit k tobě v mysli tvé, **NaS** 8:2. Promysli to ve své mysli, **NaS** 9:8. Nechť vážnosti věčnosti spočívají na mysli vaší, **NaS** 43:34. Mysl vaše byla v časech minulých zatemněna, **NaS** 84:54. Jděte na lože své časné, vstávejte časné, aby tělo vaše a mysl vaše mohly být oživeny, **NaS** 88:124. Satan

neznal mysl Boží, **Mojž.** 4:6. Pán nazval lid svůj Sionem, protože byli jednoho srdce a jedné mysli, **Mojž.** 7:18.

MYŠLENKY. *Viz také* Přemítati;

Svoboda jednání

Nápady, pojmy a obrazy v mysli osoby. Moc mysliti je dar od Boha a my máme svobodu rozhodovati, jak budeme svou moc mysliti používat. Způsob, jakým myslíme, velice ovlivňuje postoje a chování i naše postavení po tomto životě. Spravedlivé myšlenky vedou ke spasení; zlovolné myšlenky vedou k zatracení.

Pán rozumí všem myšlenkovým představám, **1. Par.** 28:9. Jak myslí v srdci svém, takový je, **Přísl.** 23:7. Myšlení má nejsou myšlení vaše, **Iz.** 55:7–9. Ježíš znal myšlení jejich, **Mat.** 12:25 (Lukáš 5:22; 6:8). Z vnitřku, ze srdce lidského, zlá myšlení pocházejí, **Mark** 7:20–23. Uveďte do zajetí každou myšlenku k poslušnosti Krista, **2. Kor.** 10:5. Kterékoli věci jsou pravé, čestné, čisté nebo milé, přemýšlejte o těchto věcech, **Filip.** 4:8. Pamatujte, tělesně smýšletí je smrt a duchovně smýšletí je život věčný, **2. Nefi** 9:39. Nebudete-li bdít nad sebou samými a nad myšlenkami svými, musíte zahynouti, **Mos.** 4:30. Myšlenky naše nás odsoudí, **Alma** 12:14. Pouze Bůh zná myšlenky a záměry srdce tvého, **NaS** 6:16 (NaS 33:1). Hleďte ke mně v každé myšlence, **NaS** 6:36. V mysli si ukládejte jako poklad slova života, **NaS** 84:85. Odvrhňte své plané myšlenky, **NaS** 88:69. Myšlenky lidského srdce budou zjeveny, **NaS** 88:109. Nechť ctnost zdobí myšlenky tvé neustále, **NaS** 121:45. Myšlenky každého člověka byly neustále zlé, **Mojž.** 8:22.

NÁBOŽENSKÁ PÍSEŇ. *Viz také*

Hudba; Zpívati

Píseň chvály Bohu.

Dvanáct apoštolů zpívalo náboženskou píseň předtím, nežli se Pán odebral do Getseman, **Mat.** 26:30. Pán povolal Emmu Smithovou, aby učinila výběr

posvátných náboženských písní, **NaS** 25:11. Píseň spravedlivých je pro mne modlitbou a bude zodpověděna požeňnáním na hlavu jejich, **NaS** 25:12. Chval Pána zpěvem a hudbou, **NaS** 136:28.

NABUCHODONAZOR. *Viz také*

Bábel, Babylon; Daniel

Ve Starém zákoně král babylonský (604–561 př. Kr.), jenž si podmanil Judu (2. Král. 24:1–4) a obléhal Jeruzalém (2. Král. 24:10–11). Proroku Lehimu bylo kolem roku 600 př. Kr. přikázáno, aby uprchl z Jeruzaléma, aby nebyl odveden do zajetí do Babylonu (1. Nefi 1:4–13), když Nabuchodonozor odváděl krále Sedechiáše a lid (2. Král. 25:1, 8–16, 20–22). Daniel vyložil Nabuchodonozorovy sny (Dan. 2; 4).

NADĚJE. *Viz* Doufati, naděje

NAHUM

Starozákonní prorok z Galilee, jenž zaznamenával svá proroctví někdy mezi lety 642 a 606 př. Kr.

Kniha Nahumova: Kapitola 1 mluví o spálení země při druhém příchodu a o Pánově milosrdenství a moci. Kapitola 2 mluví o zničení Ninive, což je nástinem toho, co přijde v posledních dnech. Kapitola 3 pokračuje v předpovědi hrozného zničení Ninive.

NÁMAN. *Viz také* Elizeus

Ve Starém zákoně velitel syrského královského vojska. Měl také malomocenství. Skrze víru izraelské služebnice šel do Izraele, aby navštívil proroka Elizea. Z malomocenství se uzdravil tím, že se pokořil a že se ponořil sedmkrát v řece Jordán, jak mu řekl prorok Elizeus (2. Král. 5:1–19; Lukáš 4:27).

NANEBEVSTOUPENÍ. *Viz také*

Druhý příchod Ježíše Krista; Ježíš Kristus

Oficiální odchod Spasitele ze země, čtyřicet dní po jeho vzkříšení. K nanebevstoupení došlo z nějakého místa hory Olivetské v přítomnosti učedníků (Marek 16:19; Lukáš 24:51). V oné

chvíli svědčili dva andělé z nebe, že se Pán v budoucnosti vrátí podobným způsobem (Skut. 1:9–12).

NÁPRSNÍK. *Viz také* Urim a Thumim

Část oblečení, které nosili vysocí kněží v zákoně Mojžíšově (Ex. 28:13–30; 39:8–21). Bylo zhotoveno z plátna a neslo dvanáct drahých kamenů. Někdy je zmiňováno v souvislosti s Urimem a Thumimem (NaS 17:1; JS–Ž 1:35, 42, 52).

NAŘÍZENÍ. *Viz také* Prikázání Boží; Zákon

Nařízení znamenají Boží zákony a ustanovení.

Uč je nařízením a zákonům, **Ex.** 18:20. Krácejte v ustanoveních mých a zachovávejte nařízení má, **Ezech.** 11:20. Lidé byli přísní v dodržování nařízení Božích, **Alma** 30:3. Co to prospívá, že jsme zachovávali nařízení jeho? **3. Nefi** 24:13–14. Ten, kdo se modlí a je zkroutěný, ten je mnou přijat, jestliže je poslušen nařízením mých, **NaS** 52:14–19.

NÁTAN. *Viz také* David

Starozákonní prorok v době krále Davida. Když David nabídl, že postaví Pánu chrám, Pán dal Nátanovi pokyn, aby řekl Davidovi, že ho stavěti nebude. Nátan také plánil Davida, že způsobil smrt Uriáše, jednoho ze svých válečníků, a že si vzal Betsabé, Uriášovu manželku (2. Sam. 12:1–15; NaS 132:38–39). Sádoch s Nátanem pomazali Davidova syna Šalomouna za krále (1. Král. 1:38–39, 45).

NATANAEL. *Viz také* Bartoloměj

V Novém zákoně apoštol Kristův a přítel Filipův (Jan 1:46–52). Pocházel z Kány v Galileji (Jan 21:2). Kristus řekl, že Natanael je Izraelita bez lsti (Jan 1:48). On a Bartoloměj se všeobecně pokládají za tutéž osobu (Mat. 10:3; Marek 3:18; Lukáš 6:14; Jan 1:44–46).

NAUKA A SMLOUVY. *Viz také*

Kánon; Kniha prikázání; Písma; Smith, Joseph, ml.

Sbírka božských zjevení a inspirova-

ných oznámení v posledních dnech. Pán je dal Josephu Smithovi a několika jeho následníkům pro založení a spravování království Božího na zemi v posledních dnech. Nauka a smlouvy je jedním ze standardních děl písem Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů spolu s Biblií, Knihou Mormonovou a Drahocennou perlou. Avšak Nauka a smlouvy je jedinečná, protože není překladem dávných dokumentů; Pán dal tato zjevení svým vyvoleným prorokům v těchto současných dnech, aby znovuzřídil své království. V těchto zjeveních nasloucháme jemnému, ale pevnému hlasu Pána Ježíše Krista (NaS 18:35–36).

Prorok Joseph Smith řekl, že Nauka a smlouvy je základem Církve v těchto posledních dnech a prospěchem pro svět (NaS 70:záhlaví). Zjevení v ní zahajují dílo přípravy cesty pro Pánův druhý příchod, pro naplnění všech slov promlouvaných proroky od doby, kdy počal svět.

NAUKA KRISTOVA. *Viz také*

Evangelium; Plán vykoupení

Zásady a učení evangelia Ježíše Krista.

Nauka má bude padat jako déšť, **Deut.** 32:2. Ti, kteří reptali, se budou učiti nauku, **Iz.** 29:24. Lidé užasli nad naukou jeho, **Mat.** 7:28. Nauka má není má, ale toho, který mne poslal, **Jan** 7:16. Veškeré písmo je prospěšné pro nauku, **2. Tim.** 3:16. Toto je nauka Kristova a jediná a pravá nauka Otce, **2. Nefi** 31:21 (2. Nefi 32:6). Nebudou mezi vámi žádné spory ohledně bodů nauky mé, **3. Nefi** 11:28, 32, 35, 39–40. Satan podněcuje srdce lidí k sváru ohledně bodů mé nauky, **NaS** 10:62–63, 67. Učte děti nauce o pokání, víře v Krista, o křtu a daru Ducha Svatého, **NaS** 68:25. Učte jeden druhého nauce království, **NaS** 88:77–78. Nauka kněžství bude skrápěti tvou duši, **NaS** 121:45.

NAUVOO, STÁT ILLINOIS (USA)

Město založené v roce 1839 Svatými posledních dnů ve státě Illinois. Na-

chází se na řece Mississippi, skoro 320 km proti proudu řeky od St. Louis.

Svatí se kvůli pronásledování ve státě Missouri přestěhovali asi 320 km na severovýchod, přes řeku Mississippi a do státu Illinois, kde našli příznivější podmínky. Nakonec Svatí zakoupili pozemek v blízkosti nerozvinutého města Commerce. Tento pozemek byla ve skutečnosti bažinatá pustina pouze s několika prostými budovami. Svatí pozemek vysušili a založili si domovy. Joseph Smith přestěhoval svou rodinu do malého roubeného domku. Jméno města Commerce bylo změněno na Nauvoo podle hebrejského slova pro „krásný“.

V Nauvoo bylo zaznamenáno několik oddílů Nauky a smluv (NaS 124–129, 132, 135). Svatým bylo řečeno, aby v Nauvoo postavili chrám (NaS 124:26–27). Než byli v roce 1846 vyhnáni ze svých domovů, postavili chrám a zorganizovali kůly Sionu. Svatí v důsledku tohoto pronásledování opustili toto území a vydali se na cestu na západ.

NAZARÉT. *Viz také* Ježíš Kristus

Vesnice mezi pahorky západně od moře Galilejského. Nazarét byl původním domovem Ježíšovým (Mat. 2:23). Ježíš učil v Nazarétu v synagoze a oznámil, že on naplnil proroctví v Izaiášovi 61:1–2 (Mat. 13:54–58; Marek 6:1–6; Lukáš 4:16–30).

NEBE. *Viz také* Celestiální sláva;

Království Boží neboli království nebeské; Ráj

Výraz *nebe* má v písmech dva základní významy. 1) Je to místo, kde žije Bůh, a budoucí domov Svatých (Gen. 28:12; Žalmy 11:4; Mat. 6:9). 2) Je to prostor kolem země (Gen. 1:1, 17; Ex. 24:10). Je jasné, že nebe není *ráj*, což je dočasné místo pro věrné duchy těch, kteří žili a zemřeli na této zemi. Ježíš navštívil ráj po své smrti na kříži, ale třetího dne sdělil Marii, že ještě nebyl u Otce (Lukáš 23:39–44; Jan 20:17; NaS 138:11–37).

Hledím na nebesa tvá, dílo prstů

tvých, **Žalmy** 8:4. Slovem Páně nebesa byla učiněna, **Žalmy** 33:6. Jak jsi padl s nebe, ó Luciferu! **Iz.** 14:12 (2. Nefi 24:12). Nebesa budou svinuta jako svitek, **Iz.** 34:4. Já stvořím nebesa nová a zemi novou, **Iz.** 65:17. Bůh otevře okna nebe, **Mal.** 3:10. Otče náš, který jsi v nebi, posvěceno buď jméno tvé, **Mat.** 6:9 (3. Nefi 13:9). Pavel byl uchopen a vyzdvižen do třetího nebe, **2. Kor.** 12:2. V nebi bylo ticho, **Zjev.** 8:1 (NaS 88:95–98). Vytrvají-li věrně do konce, budou přijati do nebe, **Mos.** 2:41. Můžete být dětmi Otce svého, který je v nebi, **3. Nefi** 12:45. Půjdu v oblacích nebe, **NaS** 45:16. Eliáš byl vzat do nebe, aniž okusil smrti, **NaS** 110:13. Práva kněžství jsou spojena s mocemi nebeskými, **NaS** 121:36. V nebi jsou dva druhy bytostí, **NaS** 129:1. Sion byl vzat do nebe, **Mojž.** 7:23.

NEBESKÝ OTEC. *Viz* Bůh, Božstvo;
Otec v nebi

NEČISTÝ. *Viz* Čistota, čistý, nečistý

NEDĚLE. *Viz* Sabatní den

NEFI, SYN HELAMANŮV. *Viz také*
Helaman, syn Helamanův; Lehi,
nefitský misionář

V Knize Mormonově veliký nefitský prorok a misionář.

Byl starším synem Helamanovým, **Hel.** 3:21. Byl ustanoven hlavním soudcem, **Hel.** 3:37. On a jeho bratr Lehi obrátili mnoho Lamanitů k evangeliu, **Hel.** 5:18–19. Byl obklopen ohněm a osvobozen z vězení, **Hel.** 5:20–52. Modlil se na své zahradní věži, **Hel.** 7:6–10. Zjevil vraždu hlavního soudce, **Hel.** 8:25–28; 9:1–38. Pán mu dal velikou moc, **Hel.** 10:3–11. Prosil Pána o uvedení hladu a o ukončení hladu, **Hel.** 11:3–18.

NEFI, SYN LEHIŮV. *Viz také* Lehi,
otec Nefiův; Nefité

V Knize Mormonově spravedlivý syn Lehiův a Sariin (1. Nefi 1:1–4; 2:5). Nefi měl silnou víru ve slovo Boží

(1. Nefi 3:7) a stal se velikým prorokem, udržovatelem záznamů a vůdcem svého lidu.

Byl poslušný a modlil se s vírou, **1. Nefi** 2:16. Vrátil se do Jeruzaléma, aby získal mosazné desky, **1. Nefi** 3–4. Vrátil se do Jeruzaléma, aby přivedl Izmaelovu rodinu do pustiny, **1. Nefi** 7. Obdržel stejné vidění, jaké obdržel Lehi, **1. Nefi** 10:17–22; 11. Viděl ve vidění budoucnost svého lidu a znovuzřízení evangelia, **1. Nefi** 12–13. Vyrožil vidění o stromu života, **1. Nefi** 15:21–36. Zlomil svůj luk, ale skrze víru byl schopen opatřit potravu, **1. Nefi** 16:18–32. Postavil loď a cestoval do zaslíbené země, **1. Nefi** 17–18. Nefité a Lamanité se oddělili, **2. Nefi** 5. Vydal závěrečné svědectví, **2. Nefi** 33.

Kniha 1. Nefi: Kapitoly 1 až 18:8 pojednávají hlavně o tom, jak prorok Lehi a jeho rodina opustili Jeruzalém. Putovali přes neúrodné pouště, až dosáhli moře. 1. Nefiova 18:9–23 mluví o jejich plavbě do zaslíbené země, jak to nařídil Pán, navzdory Lamanově a Lemuelově vzpouře. Kapitoly 19–22 mluví o Nefiově záměru ohledně vedení záznamů (1. Nefi 6:1–6; 19:18) – přesvědčiti všechny, aby pamatovali na Pána, svého Vykupitele. Citoval Izaiáš (1. Nefi 20–21) a vyložil Izaiášova poselství s nadějí, že všichni budou moci dojít k poznání Ježíše Krista jako svého Spasitele a Vykupitele (1. Nefi 22:12).

Kniha 2. Nefi: Kapitoly 1–4 obsahují část Lehiova závěrečného učení a proctví před jeho smrtí, včetně požehnání jeho synům a jejich potomkům. Kapitola 5 vysvětluje, proč se Nefité oddělili od Lamanitů. Nefité postavili chrám, učili zákonu Mojžíšovu a vedli záznamy. Kapitoly 6–10 obsahují slova Jáкова, Nefiova mladšího bratra. Jákob podal přehled o dějinách Judy a prorokoval o Mesiášovi, přičemž částečně čerpal ze spisů proroka Izaiáše. V kapitolách 11–33 Nefi zaznamenal své svědectví o Kristu, Jákovovo svědectví, proctví o posledních dnech a

několik kapitol ze starozákonní knihy Izaiášovy.

Desky Nefiovy: Viz Desky

NEFI, SYN NEFIHO, SYNA

HELAMANOVA. *Viz také Nefi, syn Helamanův; Učedník*

Jeden ze dvanácti nefitských učedníků vyvolených vzkříšeným Ježíšem Kristem v Knize Mormonově (3. Nefi 1:2–3; 19:4). Tento prorok se mocně modlil k Pánu ve prospěch svého lidu. Nefi slyšel hlas Páně (3. Nefi 1:11–14). Nefi byl také navštěvován anděly, vymítal ďábly, vzkřísil svého bratra z mrtvých a vydával svědectví, jemuž nebylo možno nevěřit (3. Nefi 7:15–19; 19:4). Nefi vedl záznamy písem (3. Nefi 1:2–3).

Kniha 3. Nefi: Kniha v Knize Mormonově napsaná Nefim, synem Nefiovým. Kapitoly 1–10 ukazují naplnění proroctví o příchodu Páně. Byla dána znamením Kristova narození; lidé činili pokání, ale pak se vrátili ke zlovolnosti. Nakonec vichry, zemětřesení, prudké bouře a veliké zničení ohlásily smrt Kristovu. Kapitoly 11–28 zaznamenávají Kristův příchod do Amerik. Toto je ústřední část knihy 3. Nefi. Mnohá Kristova slova jsou podobná jeho kázáním zaznamenaným v Bibli (například Mat. 5–7 a 3. Nefi 12–14). Kapitoly 29–30 jsou Mormonova slova k národům posledních dnů.

Kniha 4. Nefi: Tato kniha má pouze čtyřicet devět veršů, všechny v jedné kapitole, přesto pokrývá skoro tři sta let nefitských dějin (34–321 po Kr.). Několik pokolení pisatelů, včetně Nefiho, přispělo do záznamu. Verše 1–19 mluví o tom, že po návštěvě vzkříšeného Krista byli všichni Nefité a Lamanité obráćeni k evangelium. Vládly mír, láska a soulad. Tři nefitští učedníci, jimž Kristus dovolil zůstat na zemi až do svého druhého příchodu (3. Nefi 28:4–9), sloužili lidem. Nefi přenechal záznam svému synu Amosovi. Verše 19–47 jsou záznamem o Amosově službě (84 let) a

o službě jeho syna Amose (112 let). V roce 201 po Kr. začala pýcha způsobovat problémy mezi lidmi, kteří se rozdělovali do tříd a začali budovat falešné církve, aby dosahovali zisku (4. Nefi 1:24–34).

Závěrečné verše ve 4. Nefi ukazují, že lid se opět vrátil ke zlovolnosti (4. Nefi 1:35–49). V roce 305 po Kr. zemřel Amos, syn Amosův, a jeho bratr Ammaron ukryl všechny posvátné záznamy, aby byly v bezpečí. Ammaron později svěřil záznamy Mormonovi, jenž zaznamenal mnoho událostí z vlastního života a potom je zkrátil (Morm. 1:2–4).

NEFITÉ. *Viz také Kniha Mormonova; Lamanité; Nefi, syn Lehiův*

Skupina lidí v Knize Mormonově, z nichž mnozí byli potomci proroka Nefiho, syna Lehiova. Oddělili se od Lamanitů a byli obecně spravedlivějšími než Lamanité. Avšak nakonec je pro zlovolnost Lamanité zničili.

Nefité se oddělili od Lamanitů, **2. Nefi** 5:5–17. Všichni ti, kteří nebyli Lamanité, byli Nefité, **Jákob** 1:13. Nefity povzbuzovala lepší věc, **Alma** 43:6–9, 45. Nefité nebyli nikdy šťastnější než za doby Moroniovy, **Alma** 50:23. Nefité byli ušetřeni pro modlitby spravedlivých, **Alma** 62:40. Nefité počali upadat do nevíry, **Hel.** 6:34–35. Ježíš učil a sloužil mezi Nefity, **3. Nefi** 11:1–28:12. Všichni byli obráćeni k Pánu a měli všechny věci společné, **4. Nefi** 1:2–3. Nebylo žádného sváru, láska Boží přebývala v jejich srdci a byli nejšťastnějšími lidmi, **4. Nefi** 1:15–16. Nefité počali býti pyšní a marniví, **4. Nefi** 1:43. Krev a smrt se šířila po celé tváři země, **Morm.** 2:8. Nefité rostli ve zlovolnosti a Mormon je odmítal vésti, **Morm.** 3:9–11. Všichni Nefité, až na dvacet čtyři, byli zabiti, **Morm.** 6:7–15. Každý Nefita, který nechtěl zapřít Krista, byl usmrcen, **Moroni** 1:2. Nefité byli zničeni pro svou zlovolnost a hřích, **NaS** 3:18. Varujte se pýchy z obavy, abyste se nestali jako Nefité, **NaS** 38:39.

NEFITŠTÍ UČEDNÍCI. Viz Tři nefitští učedníci

NEFTALÍM. Viz také Izrael; Jákob, syn Izákův

Pátý ze dvanácti synů Jákobových a druhé dítě Bály, služebnice Ráchel (Gen. 30:7–8). Neftalím měl čtyři syny (1. Par. 7:13).

Kmen Neftalímův: Jákobovo požehnání Neftalímovi je zaznamenáno v Genesis 49:21. Mojžíšovo požehnání tomuto kmeni je zaznamenáno v Deuteronomiu 33:23.

NEHEMIÁŠ

Ve Starém zákoně jeden z předních Izraelitů v Babylonu (buď Levíta, nebo z kmene Judova), jenž zastával na dvoře Artaxerxa úřad šenkýře, od něž získal královské pověření zplnomocňující ho znovu postaviti zdi Jeruzaléma.

Kniha Nehemiášova: Tato kniha je pokračováním knihy Ezdrášovy. Obsahuje zprávu o pokroku a obtížích na díle v Jeruzalémě po návratu Židů z babylonského zajetí. Kapitoly 1–7 mluví o první Nehemiášově návštěvě v Jeruzalémě a opětném postavení městských zdí navzdory velikému odporu. Kapitoly 8–10 popisují náboženské a společenské reformy, které se Nehemiáš snažil zavést. Kapitoly 11–13 poskytují seznam jmen způsobilých a podávají zprávu o zasvěcení zdi. Verše 4–31 kapitoly 13 zaznamenávají druhou návštěvu Nehemiášovu v Jeruzalémě poté, co zde dvanáct let nebyl.

NEHOR. Viz také Antikrist; Kněžská lstivost

Zlý muž v Knize Mormonově. Nehor byl jedním z prvních, kdo praktikoval mezi Nefity kněžskou lstivost. Poté, co Nehor učil falešnou nauku a zabil Ge-deona, byl za své zločiny popraven (Alma 1). Nehorovi následovníci pokračovali v jeho zlých praktikách a učení dlouho poté, co Nehor zemřel.

Alma a Amulek byli uvězněni soudcem

podle řádu Nehorova, **Alma** 14:14–18. Byli vyznání Nehorova, ti, kteří byli zabiti, **Alma** 16:11. Mnozí byli podle řádu Nehorů, **Alma** 21:4. Největší počet těch, kteří pobili bratří své, byl podle řádu Nehorů, **Alma** 24:28.

NEKONEČNÝ. Viz také Bůh, Božstvo

Jedno ze jmen Božích označující jeho věčnou podstatu (NaS 19:10–12; Mojž. 1:3; 7:35).

NEMOC, NEMOCNÝ

Porucha zdraví nebo choroba. V písmech někdy tělesná nemoc slouží jako symbol pro nedostatek duchovního blaha (Iz. 1:4–7; 33:24).

Slyšel jsem modlitbu tvou, viděl jsem slzy tvé: viz, já tě uzdravím, **2. Král.** 20:1–5 (2. Par. 32:24; Iz. 38:1–5). Ježíš chodil, uzdravuje všelikou nemoc a všeliký neduh, **Mat.** 4:23–24 (1. Nefi 11:31; Mos. 3:5–6). Ti, kteří jsou zdraví, nepotřebují lékaře, ale ti, kteří jsou nemocní, **Mat.** 9:10–13 (Marek 2:14–17; Lukáš 5:27–32). Je někdo nemocný mezi vámi? Nechť zavolá starší, **Jakub** 5:14–15. Kristus na sebe vezme bolesti a nemoci lidu svého, **Alma** 7:10–12. Ježíš uzdravil všechny nemocné mezi Nefity, **3. Nefi** 26:15. Vyživujte nemocné s něžností bylinami a lehkou stravou, **NaS** 42:43 (Alma 46:40). Pamatujte ve všech věcech na nemocné a sužované, **NaS** 52:40. Vkládej ruce své na nemocné, a oni se uzdraví, **NaS** 66:9.

NEMORÁLNOST. Viz Cudnost;

Pohlavní nemorálnost; Smyslnost, smyslný; Zlovolnost, zlovolný

NENÁVIDĚTI, NENÁVIST. Viz

také Láska; Nepřátelství; Odplata

Nenávist je silná nelibost vůči někomu nebo něčemu.

Já, Bůh, navštěvuji nepravost otců na dětech těch, kteří mne nenávidí, **Ex.** 20:5. Těchto šest věcí Pán nenávidí, **Přísl.** 6:16. Bláznivý člověk pohrdá matkou svou, **Přísl.** 15:20. Lidé jím

pohrdají a opovrhují, **Iz.** 53:3. Čiňte dobro těm, kteří vás nenávidí, **Mat.** 5:44. Buď bude jednoho nenáviděti a druhého milovati, anebo jednoho se přidrží a druhým pohrdne, **Mat.** 6:24. Budete nenáviděni všemi lidmi pro jméno mé, **Mat.** 10:22. Každý, kdo činí zlo, nenávidí světlo, **Jan** 3:20. Nemch žádný mladostí tvou nepohrdá, **1. Tim.** 4:12. Protože jsou bohatí, pohrdají chudými, **2. Nefi** 9:30. Neopovrhujte zjeveními Božími, **Jákob** 4:8. Měli nás ve věčné nenávisti, **Jákob** 7:24. Lidé pokládají za nic rady Boží a pohrdají slovy jeho, **NaS** 3:7. Byl jsem nenáviděn a pronásledován kvůli tomu, že jsem řekl, že jsem viděl vidění, **JS-Ž** 1:25.

NEPROMINUTELNÝ HŘÍCH. *Viz také Duch Svatý; Rouhání, rouhati se; Synové zatracení; Vražda*

Hřích zapření Ducha Svatého, hřích, který nemůže být odpuštěn.

Rouhání proti Duchu Svatému nebude odpuštěno lidem, **Mat.** 12:31–32 (Marek 3:29; Lukáš 12:10). Nemožné jest ty, kteří byli učiněni podílníky Ducha Svatého, obnoviti opět ku pokání, **Židům** 6:4–6. Jestliže hřešíme záměrně poté, co jsme přijali poznání pravdy, nezůstává již obět za hříchy, **Židům** 10:26. Jestliže zapřeš Ducha Svatého a víš, že ho zapíráš, to je hřích, který je neprominutelný, **Alma** 39:5–6 (Jákob 7:19). Nemají žádného odpuštění, protože popřeli Jednorozeného Syna, ukřižovavše ho v sobě, **NaS** 76:30–35. Rouhání proti Duchu Svatému nebude odpuštěno, což je prolití nevinné krve poté, co jste přijali mou novou a věčnou smlouvu, **NaS** 132:26–27.

NEPŘÁTELSTVÍ. *Viz také Láaska; Odplata; Záviděti, závist*

V písmech antagonismus, konflikt a nenávisť.

Vložím nepřátelství mezi tebe a ženu, **Gen.** 3:15 (Mojž. 4:21). Tělesná mysl je nepřátelstvím vůči Bohu, **Řím.** 8:7. Přátelství světa je nepřátelství s Bohem,

Jakub 4:4. V onen den nepřátelství ustane před tváří mou, **NaS** 101:26.

NESMRTELNOST, NESMRTELNÝ.

Viz také Ježíš Kristus; Smrtelnost, smrtelný; Spasení; Usmíření, usmířiti; Vzkříšení

Žijící ve vzkříšeném stavu, který trvá na věky, nepodléhající fyzické smrti.

On vstal, **Marek** 16:6. Právě tak v Kristu všichni obživeni budou, **1. Kor.** 15:22. Smrt bude pohlcena, když toto smrtelné oděje nesmrtnost, **1. Kor.** 15:53–54. Kristus zahladil smrt a přinesl nesmrtnost, **2. Tim.** 1:10. Nesmrtnost je znovuzřízení ducha k tělu, **2. Nefi** 9:13. Tělo spojené s duchem svým se stává nesmrtným, aby již nikdy nezemřelo, **Alma** 11:45. Věrní budou korunováni nesmrtností a věčným životem, **NaS** 75:5. Země bude posvěcená a nesmrtná, **NaS** 77:1 (NaS 130:9). Boží dílo a sláva je uskutečniti nesmrtnost a věčný život člověka, **Mojž.** 1:39.

NESPRÁVEDLIVOST, NESPRÁVEDLIVÝ. *Viz také*

Bezbožný; Hřešiti, hřích; Spravedlivost, spravedlivý; Špína, špinavost; Zlovolnost, zlovolný

Zlovolný, nespravedlný; lidé, kteří nemilují Boha ani věci Boží a kteří nepodporují jeho věc.

Nespravedliví nezdědí království Boží, **1. Kor.** 6:9–10. Ti, kteří mají potěšení v nespravedlivosti, jsou zatraceni, **2. Tes.** 2:12. Ježíš Kristus nás může očistiti od veškeré nespravedlivosti, **1. Jan.** 1:9. Nespravedlivý král převrací cesty veškeré spravedlivosti, **Mos.** 29:23. Základy zničení jsou pokládány nespravedlivostí právníků a soudců, **Alma** 10:27. Já vás vysílám, abyste kárali svět pro nespravedlivé skutky, **NaS** 84:87. Duše musí být posvěceny očistěna od veškeré nespravedlivosti, **NaS** 88:17–18. Sklonem téměř všech lidí je začítí uplatňovati nespravedlivé panství, **NaS** 121:39.

NESVATÝ. *Viz Bezbožný*

NEVINNOST, NEVINNÝ

Stav bez viny neboli bez hříchu.

Adam a Eva byli před pádem ve stavu nevinnosti, **2. Nefi** 2:23. Krev nevinných stane jako svědectví, **Alma** 14:11. Každý duch člověka byl na počátku nevinný, **NaS** 93:38. Nevinní nebudou odsouzeni s nespravedlnými, **NaS** 104:7. Joseph a Hyrum Smithovi nebyli vinní žádným zločinem, **NaS** 135:6–7. Děti jsou zdravé od založení země, **Mojž.** 6:54.

NEVÍRA. *Viz také* Věřiti, víra

Nedostatek víry v Boha a v jeho evangelium.

Neučinil tam mnoho mocných skutků pro nevíru jejich, **Mat.** 13:58. Ježíšovi učedníci nemohli pro svou nevíru vyhnati ďábla, **Mat.** 17:14–21. Pomoz nevíře mé, **Marek** 9:23–24. Ježíš káral své apoštoly pro jejich nevíru a tvrdost srdce, **Marek** 16:14. Učini nevíru víru Boží bez účinku? **Řím.** 3:3. Je lépe, aby zahynul jeden člověk, než aby národ upadal do nevíry a v ní zahynul, **1. Nefi** 4:13. Až přijde čas, kdy budou upadati do nevíry, on dá, aby byli rozptýleni a bití, **2. Nefi** 1:10–11 (**NaS** 3:18). Pro svou nevíru nemohli rozuměti slovu Božímu, **Mos.** 26:1–5. Nemohl jsem ukázati Židům tak veliké zázraky, pro nevíru jejich, **3. Nefi** 19:35. Mysl vaše byla v časech minulých zatemněna pro nevíru, **NaS** 84:54–58.

NIČITEL. *Viz také* Ďábel

Satan je ničitel.

Pán nestrpí, aby ničitel přišel do domů vašich, **Ex.** 12:23. Ničitel jezdí po vodách, **NaS** 61:19. Strážný mohl zachrániti mou vinici před ničitelem, **NaS** 101:51–54.

NIKODÉM. *Viz také* Farizeové

V Novém zákoně spravedlivý vládce Židů (pravděpodobně ze sanhedrinu) a farizeus (**Jan** 3:1).

V noci mluvil s Ježíšem, **Jan** 3:1–21. Bránil Krista před farizeji, **Jan** 7:50–53.

Přinesl koření k Ježíšovu pohřbení, **Jan** 19:39–40.

NINIVE. *Viz také* Assyrie; Jonáš

Ve Starém zákoně hlavní město Assyrie a více než dvě stě let velké obchodní středisko na východním břehu řeky Tigris. Padlo při pádu Assyrské říše, v roce 606 př. Kr.

Senacherib, král assyrský, žil v Ninive, **2. Král.** 19:36. Jonáš byl vyslán, aby volal město ku pokání, **Jonáš** 1:1–2 (**Jonáš** 3:1–4). Lid Ninive činil pokání, **Jonáš** 3:5–10. Kristus použil před Židy Ninive jako příklad pokání, **Mat.** 12:41.

NOÉ, BIBLICKÝ PATRIARCHA.

Viz také Duha; Gabriel; Koráb;

Potopa v době Noémově

Ve Starém zákoně syn Lámechův a desátý patriarcha od Adama (**Gen.** 5:29–32). Svědčil o Kristu a kázal zlovolnému pokolení pokání. Když lidé jeho poselství zavrhlí, Bůh mu přikázal, aby postavil koráb, do něhož umístil svou rodinu a všechna zvířata, když byla země zatopena, aby byli zničeni zlovolní (**Gen.** 6:13–22; **Mojž.** 8:16–30). Prorok Joseph Smith učil, že Noé je anděl Gabriel a stojí hned po Adamovi ohledně držení klíčů spasení.

On a jeho synové Jáfet, Sem a Cham a jejich manželky byly zachráněni, když na příkaz Boží postavili koráb, **Gen.** 6–8 (**Židům** 11:7; **1. Petr.** 3:20). Pán s Noémem obnovil smlouvu, kterou učinil s Enochem, **Gen.** 9:1–17 (**Mojž.** 7:49–52; **PJS, Gen.** 9:15, 21–25). Matuzalém vysvětil Noéma ke kněžství, když mu bylo deset let, **NaS** 107:52. Lidé se ho snažili připravit o život, ale moc Boží ho zachránila, **Mojž.** 8:18. Stal se kazatelem spravedlivosti a učil evangelium Ježíše Krista, **Mojž.** 8:19, 23–24 (**2. Petr.** 2:5).

NOÉ, SYN ZENIFŮV

Zlovolný král v Knize Mormonově. Vládl nad skupinou Nefitů v zemi Nefi.

Noé se dopustil mnoha hříchů, **Mos.** 11:1–15. Nařídil zabít proroka Abinadiho, **Mos.** 13:1 (**Mos.** 17:1, 5–20). Noé byl upálen, **Mos.** 19:20.

NOÉMI. *Viz také* Rut

Ve Starém zákoně spravedlivá žena a manželka Elimelecha (**Rut** 1–4). Elimelech a Noémi vzali svou rodinu do Moábu, aby unikli hladu. Když Elimelech a její dva synové zemřeli, Noémi se vrátila se svou snachou Rut do Betléma.

NOVÁ A VĚČNÁ SMLOUVA. *Viz také* Smlouva

Plnost evangelia Ježíše Krista (**NaS** 66:2). Je nová vždy, když je zjevena nanovo po období odpadlictví. Je věčná v tom smyslu, že to je Boží smlouva a lidé se z ní těšili v každé dispensaci evangelia, kde ji byli ochotni přijmouti. Ježíš Kristus opět zjevil lidem na zemi skrze proroka Josepha Smitha novou a věčnou smlouvu. Obsahuje posvátné obřady vykonávané skrze kněžskou pravomoc – jako je křest a chrámový sňatek – které umožňují spasení, nesmrtelnost a věčný život člověka. Když lidé přijmou evangelium a slíbí, že budou zachovávat Boží přikázání, Bůh činí smlouvu, že jim dá požehnání své nové a věčné smlouvy.

Utvrďm smlouvu svou mezi sebou a tebou, **Gen.** 17:7. Bude mít smlouvu kněžství věčného, **Num.** 25:13. Lidé změnili obřady a porušili věčnou smlouvu, **Iz.** 24:5 (**NaS** 1:15). Učiním s vámi věčnou smlouvu, **Iz.** 55:3 (**Jer.** 32:40). Bude to věčná smlouva, **Ezech.** 37:26. Pán učinil novou smlouvu a stará pomínila, **Židům** 8:13. Ježíš je prostředník nové smlouvy, **Židům** 12:24 (**NaS** 76:69). Toto je nová a věčná smlouva, **NaS** 22:1. Poslal jsem do světa svou věčnou smlouvu, **NaS** 45:9 (**NaS** 49:9). Pán poslal plnost evangelia svého, věčnou smlouvu svou, **NaS** 66:2 (**NaS** 133:57). Aby člověk získal nejvyšší stupeň v celestiálním království, musí vstoupiti do nové a věčné smlouvy

manželství, **NaS** 131:1–2. Nová a věčná smlouva byla ustanovena pro plnost Pánovy slávy, **NaS** 132:6, 19.

NOVÝ JERUZALÉM

Místo, kde se shromáždí Svatí a kde Kristus bude osobně s nimi vládnouti během milénia. Sion (Nový Jeruzalém) bude vybudován na americkém kontinentu a země bude obnovena a obdrží svou rajskou slávu (**Čl. v.** 1:10). Také se týká svatého města, jež na počátku milénia sestoupí z nebe.

Zákon vyjde ze Sionu, **Mich.** 4:2. Jméno města Boha mého je Nový Jeruzalém, **Zjev.** 3:12. Jan viděl svaté město, Nový Jeruzalém, **Zjev.** 21:1–5. Tento lid založím v této zemi a ta bude Novým Jeruzalémem, **3. Nefi** 20:22. Nový Jeruzalém bude vybudován v Americe, **Eter** 13:3–6, 10. Město Nový Jeruzalém bude připraveno, **NaS** 42:9, 35, 62–69. Svatí se mají shromážditi a vybudovati Nový Jeruzalém, **NaS** 45:63–75. Nový Jeruzalém bude postaven v Missouri, **NaS** 84:1–5 (**NaS** 57:1–3). Beránek se postaví na horu Sion a na svaté město Nový Jeruzalém, **NaS** 133:56. Můj stánek bude nazván Sion, Nový Jeruzalém, **Mojž.** 7:62.

NOVÝ ZÁKON. *Viz také* Bible; Písma

Sbírka inspirovaných spisů (původně v řečtině) o životě a službě Ježíše Krista, apoštolů a dalších následovníků Ježíše Krista. Nový zákon se všeobecně rozděluje na evangelia, Skutky apoštolů, Pavlovy epištoly, obecné epištoly a knihu Zjevení.

Čtyři evangelia – kniha Matoušova, Markova, Lukášova a Janova – jsou zprávy o životě Krista. Kniha Skutkové zaznamenává dějiny Církve a apoštolů, zvláště Pavlovy misionářské cesty, po Kristově smrti. Pavlovy dopisy poskytují pokyny církevním vedoucím a členům. Další dopisy byly napsány dalšími apoštoly a poskytují doplňující rady prvotním Svatým. Kniha Zjevení, kterou napsal apoštol Jan, obsahuje většinou proroctví týkající se posledních dnů.

NUCENÍ, NUTKATI. *Viz také* Duch Svátý

Cítiti silně naléhání něco učiniti nebo neučiniti, zvláště skrze vliv a moc Ducha Svatého.

Duch ve mně mne nutká, **Job** 32:18. Lásku Kristova nutká nás, **2. Kor.** 5:14. Byl jsem nutkán Duchem, abych Labana zabil, **1. Nefi** 4:10. Duch mně brání, **Alma** 14:11. Jsem nutkán podle smlouvy, **Alma** 60:34. Ammaron, jsa nutkán Duchem Svatým, ukryl záznamy, **4. Nefi** 1:48. To, co přichází shůry, musí býti vyslovováno skrze nabádání Ducha, **NaS** 63:64.

NUMERI. *Viz také* Pentateuch

Čtvrtá kniha ve Starém zákoně. Knihu Numeri napsal Mojžíš. Kniha Numeri vypráví příběh o cestě Izraele od hory Sinai k rovinám Moábským na hranice Kanánu. Jedna z důležitých lekcí, kterou učí, je, že Boží lid musí kráčetí vírou, důvěruje jeho slibům, jestliže si přeje postupovati úspěšně. Líčí Boží trestání Izraele za neposlušnost a poskytuje informace o izraelských zákonech. Název knihy je odvozen od důležité části týkající se počtů lidí při jejich sčítání (**Num.** 1–2, 26).

Kapitoly 1–10 mluví o přípravě Izraelitů na odchod ze Sinaje. Kapitoly 11–14 popisují pochod samotný, vyslání vyzvědačů do Kanánu a to, jak Izraelité odmítli vstoupiti do zaslíbené země. Kapitoly 15–19 uvádějí různé zákony a dějinné události. Kapitoly 20–36 jsou dějinami posledního roku lidí v pustině.

OB DAROVÁNÍ. *Viz také* Chrám, dům Páně

V obecném významu dar moci od Boha. Způsobili členové Církve mohou obdržeti skrze obřady v chrámu dar moci, který jim dává pokyny a smlouvy svatého kněžství, které potřebují, aby mohli dosáhnouti oslavení. Obdarování zahrnuje pokyny o plánu spasení.

Tam budete obdarováni mocí z výsosti, **NaS** 38:32, 38 (**Lukáš** 24:49; **NaS** 43:16).

Postavte dům, v kterémžto domě zamýšlím obdarovati ty, jež jsem vyvolil, **NaS** 95:8. Připravil jsem veliké obdarování a požehnání, **NaS** 105:12, 18, 33. Mnozí se budou radovati díky obdarování, kterým moji služebníci byli obdarováni, **NaS** 110:9. Sláva, čest a obdarování jsou ustanoveny obřadem mého svatého domu, **NaS** 124:39. Ti, kteří jsou povoláni Otcem, jako byl Aron, jsou obdarováni klíči kněžství, **NaS** 132:59.

OBĚD. *Viz také* Bóz; Rut

Ve Starém zákoně syn Bóze a Rut a otec Izaiův, jenž se stal otcem krále Davida (**Rut** 4:13–17, 21–22).

OBĚŤ. *Viz také* Almužna, dávání almužny; Blaho a sociální péče; Desátek; Ježíš Kristus; Krev; Postiti se, půst; Svátost; Usmíření, usmířiti; Zlomené srdce

Slova oběť nebo obětovati, jak se používají v písmech, mají dva významy: 1) Dar Pánovi, 2) vzdáti se nebo strpěti ztrátu světských věcí pro Pána a jeho království.

Dar Pánovi: Starý zákon často používá toto slovo, když mluví o obětech nebo zápalných obětech. Dnes Církev používá postní oběti a další oběti poskytované ze svobodné vůle (včetně času, talentů a majetku), aby pomohla chudým a pro další hodnotné důvody.

Loupili jste mne v desátcích a obětech, **Mal.** 3:8–10. Nejprve se smíř s bratrem svým a potom obětuj dar svůj, **Mat.** 5:23–24. Obětujte celou duši svou jako oběť Kristu, **Omni** 1:26. Obětuje-li člověk dar bez opravdového záměru, nijak mu to neprospívá, **Moroni** 7:6. Klíče kněžství již nebudou nikdy vzaty, až i synové Léviůvi opět budou obětovati oběť Pánu ve spravedlivosti, **NaS** 13:1. V tento Pánův den budeš přinášeti své oběti a své svátosti Nejvyššímu, **NaS** 59:12. Obětujme jako církve a lid Pánovi oběť ve spravedlivosti, **NaS** 128:24.

Vzdáti se nebo strpěti ztrátu světských

věcí pro Pána a jeho království: V dávných dnech slovo *obětovati* znamenalo učiniti něco nebo někoho svatým. Nyní se význam posunul a znamená to vzdáti se nebo strpěti ztrátu světských věcí pro Pána a jeho království. Členové Pánovy Církve mají býti ochotni obětovati všechny věci pro Pána. Joseph Smith učil, že „náboženství, které nevyžaduje obět všech věcí, nemá nikdy moc dostatečnou k vytvoření víry nutné pro život a spasení“. Z věčného hlediska jsou požehnání získána skrze obět větší než cokoli, čeho se člověk vzdává.

Poté, co Adam a Eva byli vyhnáni ze zahrady Eden, Pán jim dal zákon oběti. Tento zákon zahrnoval obětování prvorozených z jejich stád. Tato obět symbolizovala obět, kterou učinil Jednorozený Syn Boží (Mojš. 5:4–8). Tato praxe pokračovala až do smrti Ježíše Krista, která ukončila zvířecí oběti jako obřad evangelia (Alma 34:13–14). V dnešní Církvi členové přijímají jako svátost chléb a vodu na památku oběti Ježíše Krista. Členové v dnešní Kristově Církvi jsou také žádáni, aby přinášeli jako obět srdce zlomené a ducha zkroušeného (3. Nefi 9:19–22). To znamená, že jsou pokorní, kající a ochotní poslouchati Boží přikázání.

Abraham svázal Izáka, syna svého, a položil ho na oltář, **Gen.** 22:1–18 (Jákok 4:5). Budeš přinášeti své zápalné oběti, **Ex.** 20:24. Zvířata pro obětování musejí býti bez vady, **Deut.** 15:19–21. Poslouchati je lépe než obětovati, **1. Sam.** 15:22. Milovati je více než všechny oběti, **Marek** 12:32–33. Jsme posvěceni skrze obět Kristovu, **Židům** 10:10–14. Kristus dal sebe jako obět za hřích, **2. Nefi** 2:6–7. Touto velikou a poslední obětí bude Syn Boží, ano, nekonečnou a věčnou, **Alma** 34:8–14. Neobětujte již zápalné oběti; obětujte Bohu zlomené srdce a zkroušeného ducha, **3. Nefi** 9:19–20 (Žalmy 51:18–19; NaS 59:8). Dnešek je dnem oběti, **NaS** 64:23 (NaS 97:12). Všichni, kdo jsou ochotni dodržovati své smlouvy skrze obětování, jsou Pánem přijati, **NaS** 97:8.

Joseph F. Smith viděl duchy spravedlných, kteří přinesli obět v podobenství Spasitelovy oběti, **NaS** 138:13. Vykoupení přišlo skrze obět Syna Božího na kříži, **NaS** 138:35.

OBNOVENÍ, ZNOVUZŘÍZENÍ.

Viz také Znovuzřízení evangelia

Navrácení věci nebo stavu, který byl odňat nebo ztracen.

Duch a tělo budou spojeny ve své dokonalé podobě, **Alma** 11:43–44. Znovuzřízení je přivedení zpět zla ke zlu, spravedlivého ke spravedlivému, **Alma** 41:10–15. Věříme ve znovuzřízení deseti kmenů, a že země bude znovuzřízena do své rajske slávy, **Či. v.** 1:10 (NaS 133:23–24).

OBRÁCENÍ, OBRÁCENÝ. *Viz také*

Učedník; Znovuzrozen, zrozen z Boha

Změna víry, srdce a života člověka a přijetí vůle Boží a přizpůsobení se jí (Skut. 3:19).

Obrácení zahrnuje vědomé rozhodnutí vzdáti se dřívějších zvyků a změnit se a tak se státi učedníkem Kristovým. Pokání, křest na odpuštění hříchů, přijetí Ducha Svatého vkládáním rukou a vytrvalá víra v Pána Ježíše Krista činí obrácení úplným. Přirozený člověk bude změněn v novou osobu, která je posvěcena a čistá, znovuzrozena v Kristu Ježíši (2. Kor. 5:17; Mos. 3:19).

Lidé se musejí obrátiti a státi se jako malé děti, **Mat.** 18:3 (Mos. 3:19). Až budeš obrácený, posiluj bratří svých, **Lukáš** 22:32. Ti, kteří radostně přijali slovo jeho, byli pokřtěni, **Skut.** 2:37–41. Obrat' hříšníka z omylu cesty jeho, **Jakub** 5:20. Enos se obrátil, **Enos** 1:2–5. Slova krále Beniamína způsobila v lidech mocnou změnu, **Mos.** 5:2 (Alma 5:12–14). Veškeré lidstvo musí býti znovuzrozeno; ano, zrozeno z Boha, **Mos.** 27:25. Alma a synové Mosiášovi se obrátili, **Mos.** 27:33–35. Lamoniův otec se obrátil, **Alma** 22:15–18. Skrze moc a slovo Boží se obrátili

k Pánu, **Alma** 53:10. Pokání přináší proměnu srdce, **Hel.** 15:7. Všichni, kteří obráčení byli, vpravdě dávali najevo, že byli navštíveni mocí Duchem Božím, **3. Nefi** 7:21. Pro víru svou v Krista v době obráčení svého byli pokřtěni ohněm a Duchem Svatým, **3. Nefi** 9:20. Vydou a budou kázati pokání a mnozí budou obráčení, **NaS** 44:3–4.

OBŘADY. *Viz také* Chrám, dům

Páně; Pečetění, pečetiti;

Rodokmen; Spasení; Spasení pro mrtvé;

Posvátné rity a ceremonie. Obřady sestávají z úkonů, které mají duchovní význam.

Obřady v Církvi tvoří přísluhování nemocným (Jakub 5:14–15), žehnání svátosti (NaS 20:77, 79), křest ponořením (Mat. 3:16; NaS 20:72–74), žehnání dětí (NaS 20:70), předávání Ducha Svatého (NaS 20:68; 33:15), předávání kněžství (NaS 84:6–16; 107:41–52), chrámové obřady (NaS 124:39) a sňatek v nové a věčné smlouvě (NaS 132:19–20).

Veškeré lidstvo může být spaseno skrze poslušnost zákonů a obřadů evangelia, **Čl. v.** 1:3.

Zástupný obřad: Náboženský obřad vykonaný žijící osobou ve prospěch toho, kdo je mrtev. Tyto obřady mají účinek pouze tehdy, když ti, za které se obřady vykonávají, je příjmou, zachovávají smlouvy s nimi spojené a jsou zpečetěni Svatým Duchem zaslíbení. Takové obřady se dnes vykonávají v chrámech.

Co budou činiti ti, kteří se křtí za mrtvé, jestliže mrtví vůbec nevstanou? **1. Kor.** 15:29. Křty za mrtvé mají být vykonávány v chrámech, **NaS** 124:29–36. Duchové v duchovním světě byli učeni zástupnému křtu na odpuštění hříchů, **NaS** 138:29–34.

OBŘÍZKA. *Viz také* Abrahamova smlouva

Znamení Abrahamovy smlouvy pro mužské Izraelity během starozákonních dispensací (Gen. 17:10–11, 23–27;

PJS, Gen. 17:11). Obřízka byla provedena odříznutím těla předkožky malých dětí mužského pohlaví a stejně tak dospělých mužů. Ti, kteří ji přijali, se těšili výsadám smlouvy a přijali zodpovědnosti, které z ní plynou. Obřízka jako znamení smlouvy byla ukončena skrze Kristovo poslání (Moroni 8:8; NaS 74:3–7).

OBŽIVITI. *Viz také* Vzkříšení

Učiniti živým, vzkřísiti nebo změnit osobu tak, že může být v přítomnosti Boží.

Bůh nás obživil společně s Kristem, **Efez.** 2:4–5 (Kol. 2:6, 12–13). Kristus byl usmrčen v těle, ale obživen Duchem, **1. Petr.** 3:18 (NaS 138:7). Žádný člověk neviděl Boha, ledaže byl obživen Duchem, **NaS** 67:11. Vykoupení je skrze toho, jenž obživuje všechny věci, **NaS** 88:16–17. Svatí budou obživeni, uchopeni a vyzdviženi, aby se setkali s Kristem, **NaS** 88:96. Adam se stal obživeným ve vnitřním člověku, **Mojž.** 6:65.

OČI, OKO

V písmech je oko často používáno jako symbol schopnosti osoby přijímat světlo Boží. Oko osoby také symbolicky ukazuje duchovní stav a porozumění věcem Božím.

Příkázání Páně je čisté, osvěcující oči, **Žalmy** 19:9. Blázniví mají oči, a nevidí, **Jer.** 5:21 (Marek 8:18). Světlem těla je oko, **Mat.** 6:22 (Lukáš 11:34; 3. Nefi 13:22; NaS 88:67). Požehnané jsou oči vaše, neboť vidí, **Mat.** 13:16. Oči vašeho porozumění budou osvětleny, **Efez.** 1:17–18. Běda těm, kteří jsou moudří ve svých vlastních očích, **2. Nefi** 15:21 (Iz. 5:21). Oni se počali postiti a modliti, aby oči lidu mohly být otevřeny, **Mos.** 27:22. Satan jim zaslepil oči, **3. Nefi** 2:2. Nikdo nemůže mít moc vynésti Knihu Mormonovu, pokud to není s okem upřeným na Boží slávu, **Morm.** 8:15. Mocí Ducha nám byly oči otevřeny a naše porozumění bylo osvětleno, **NaS** 76:12. Světlo je skrze

toho, kdo vám osvěcuje oči, **NaS** 88:11. Jestliže bude oko vaše upřeno na slávu mou, celé tělo vaše bude naplněno světlem, **NaS** 88:67.

ODĚNÍ

Zakrytí, které se nosí, aby chránilo tělo před ranami nebo bodnutími zbraní. Toto slovo se také používá k označení duchovních vlastností, které chrání osobu před pokušením nebo zlem.

Oblect se v celé odění Boží, **Efez.** 6:10–18 (**NaS** 27:15–18).

ODPADLICTVÍ. *Viz také* Vzpoura; Znovuzřízení evangelia

Odvracení jednotlivců, Církve nebo celých národů od pravdy.

Všeobecné odpadlictví: Izrael se musel mít na pozoru, aby se jejich srdce neodvrátilo od Pána, **Deut.** 29:18. Kde není vidění, hyne lid, **Přísl.** 29:18. Zrušili věčnou smlouvu, **Iz.** 24:5. Vichry udeřily na ten dům a on spadl, **Mat.** 7:27. Podivuji se, že jste se tak brzy přesunuli k jinému evangeliu, **Gal.** 1:6. Oni vkročili na dobrou cestu, ale v mlze ztratili směr, **1. Nefi** 8:23 (1. Nefi 12:17). Poté, co ochutnali z ovoce, odpadli na zakázané cesty, **1. Nefi** 8:28. Nefitské odpadlictví bylo kamenem úrazu pro nevěřící, **Alma** 4:6–12. Mnozí členové Církve zpyšněli a pronásledovali jiné členy, **Hel.** 3:33–34 (**Hel.** 4:11–13; 5:2–3). Když Pán obdařuje svůj lid, oni někdy zatvrzují srdce své a zapomínají na něj, **Hel.** 12:2; 13:38. Nefité zatvrdili srdce své a padli do Satanovy moci, **3. Nefi** 2:1–3. Moroni prorokoval o odpadlictví v posledních dnech, **Morm.** 8:28, 31–41. Odpadlictví bude předcházeti druhému příchodu, **NaS** 1:13–16.

Odpadlictví v prvotní křesťanské církvi: Lid tento přibližuje se ke mně ústy svými, **Iz.** 29:10, 13. Temnota přikryje zemi, **Iz.** 60:2. Pán pošle hlad slyšení slov Páně, **Amos** 8:11. Povstanou falešní Kristové a falešní proroci, **Mat.** 24:24. Ohavní vlci vejdou mezi vás, **Skut.**

20:29. Podivuji se, že jste se tak brzy přesunuli od něj, **Gal.** 1:6. Před druhým příchodem bude odpadnutí, **2. Tes.** 2:3. Někteří lidé se mýlí ohledně pravdy, **2. Tim.** 2:18. Někteří lidé mají podobu zbožnosti, ale popírají její moc, **2. Tim.** 3:5. Přejde čas, že nebudou snášeti zdravou nauku, **2. Tim.** 4:3–4. Mezi lidem budou falešní proroci a falešní učitelé, **2. Petr.** 2:1. Určití lidé došli k popírání samotného Pána Boha, **Judas** 1:4. Někteří muži říkali, že jsou apoštolové, a nebyli, **Zjev.** 2:2. Nefi viděl utváření veliké a ohavné církve, **1. Nefi** 13:26. Pohané klopýtají a zbudovali mnohé církve, **2. Nefi** 26:20. Odklonili se od mých obřadů a porušili mou věčnou smlouvu, **NaS** 1:15. Temnota pokrývá zemi a hustá temnota mysl lidí, **NaS** 112:23. Josephovi bylo řečeno, že všechny církve jsou na omylu; srdce jejich je daleko od Boha, **JS-Ž** 1:19.

ODPLATA. *Viz také* Nepřátelství

Odveta nebo pomsta za ublížení nebo provinění.

Bůh váš s odplatou přijde, **Iz.** 35:4. Odplata je má; já odplatím, **Řím.** 12:19 (**Morm.** 3:15; 8:20). Meč odplaty visí nad vámi, **Morm.** 8:40–41. Uvodím odplatu na zlovolné, neboť nechtějí činiti pokání, **NaS** 29:17. Spasitel přijde ve dnech zlovolnosti a odplaty, **Mojž.** 7:45–46.

ODPOČINOUTI, ODPOČINUTÍ, SPOČINOUTI. *Viz také* Mír; Pokoj; Sabatní den

Užívání si pokoje a osvobození od starostí a nepokoje. Pán zaslíbil takové odpočínutí svým věrným následovníkům během tohoto života. Připravil také pro ně místo odpočínutí v životě příštím.

Přítomnost má půjde s tebou a dám ti odpočínutí, **Ex.** 33:14. Pojďte ke mně, vy všichni, kteří jste velmi obtíženi, a já vám odpočínutí dám, **Mat.** 11:28–29. Pracovali jsme, aby mohli vejti v jeho odpočínutí, **Jákob** 1:7 (**Židům** 4:1–11).

Každý, kdo činí pokání, vejde v odpočinutí mé, **Alma** 12:34. Bylo převelice mnoho těch, kteří byli učiněni čistými a vešli v odpočinutí Pána, **Alma** 13:12–16. Ráj je stav odpočinutí, **Alma** 40:12 (**Alma** 60:13). Nikdo nevejde v odpočinutí jeho, ledaže to budou ti, kteří omyli šat svůj v krvi mé, **3. Nefi** 27:19. Oznamuj pokání tomuto lidu, abys mohl s nimi spočinouti v království Otce mého, **NaS** 15:6 (**NaS** 16:6). Ti, kteří umírají, odpočinou od všech prací svých, **NaS** 59:2 (**Zjev.** 14:13). Pánovo odpočinutí je plnost slávy jeho, **NaS** 84:24.

ODPUSTITI. *Viz také* Odpuštění

hříchů; Pokání; Usmíření, usmířiti; Vyznati, vyznání

Odpustiti, tak jak je toto slovo používáno v písmech, obecně znamená jednu ze dvou věcí: 1) Když Bůh odpouští lidem, ruší požadovaný trest za hřích neboli upouští od trestu. Skrze usmíření Krista je odpuštění hříchů k dispozici všem, kdož činí pokání, kromě těch, kteří se provinili vraždou nebo neprovinutelným hříchem proti Duchu Svatému. 2) Když si lidé navzájem odpouštějí, jedná jeden s druhým s křesťanskou láskou a nemají žádné zlé pocity vůči těm, kteří jim ublížili (**Mat.** 5:43–45; 6:12–15; **Lukáš** 17:3–4; **1. Nefi** 7:19–21).

Pán je shovívavý a velmi milosrdný, odpouštějící nepravost a přestupek, **Num.** 14:18. I když hříchy vaše budou jako šarlat, budou tak bílé jako sníh, **Iz.** 1:18. Odpusť nám viny naše, jako my odpouštíme viníkům svým, **Mat.** 6:12 (**Lukáš** 11:4; **3. Nefi** 13:11). Syn muže má moc odpouštěti hříchy, **Mat.** 9:6 (**Mat.** 18:35; **Marek** 2:10; **Lukáš** 5:20–24). Jak často zhřeší bratr můj proti mně a já odpustím jemu? **Mat.** 18:21–22 (**NaS** 98:40). Ten, kdo se rouhá proti Duchu Svatému, nemá nikdy odpuštění, **Marek** 3:29 (**Alma** 39:6). Dopustí-li se proti tobě bratr tvůj přestupku a činí-li pokání, odpusť mu, **Lukáš** 17:3. Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí, **Lukáš**

23:34. Modlete se o odpuštění, **1. Nefi** 7:21. Obať k nám smírnou krev Kristovu, abychom mohli obdržeti odpuštění hříchů svých, **Mos.** 4:2. Vyzná-li hříchy své před tebou a přede mnou a bude-li činiti pokání, odpustíš mu, **Mos.** 26:29–31. Tomu, kdo činí pokání a poslouchá příkázání, bude odpuštěno, **NaS** 1:32. Rozmahuj se srpem svým a tvé hříchy jsou odpuštěny, **NaS** 31:5 (**NaS** 84:61). Ten, kdo činil pokání z hříchů svých, tomu je odpuštěno, a já, Pán, již na ně nevzpomínám, **NaS** 58:42. Já odpustím tomu, komu odpustím, ale od vás je požadováno, abyste odpouštěli všem lidem, **NaS** 64:10. Nakolik jste si odpustili navzájem poklesky své, právě tak já, Pán, odpouštím vám, **NaS** 82:1. Ty, jež miluji, také ukážňuji, aby jim hříchy mohly býti odpuštěny, **NaS** 95:1. Odpustil jsem ti přestupek tvůj, **Mojž.** 6:53.

ODPUŠTĚNÍ HŘÍCHŮ. *Viz také*

Ježíš Kristus; Odpustiti; Pokání; Usmíření, usmířiti

Provinění je odpuštěno pod podmínkou pokání. Odpuštění hříchů je umožněno skrze usmíření Ježíše Krista. Osoba získá odpuštění hříchů, jestliže má víru v Krista, činí pokání z hříchů, přijme obřad křtu a vkládání rukou pro dar Ducha Svatého a poslouchá Boží příkázání (**Čl.** v. 1:3–4).

I když hříchy vaše budou jako šarlat, budou tak bílé jako sníh, **Iz.** 1:16–18. Toto je krev má, která je prolévána pro mnohé na odpuštění hříchů, **Mat.** 26:28 (**Zidům** 9:22–28; **NaS** 27:2). Čiňte pokání a buďte pokřtěni na odpuštění hříchů, **Skut.** 2:38 (**Lukáš** 3:3; **NaS** 107:20). Ti, kteří věří v Ježíše, obdrží odpuštění hříchů, **Skut.** 10:43 (**Mos.** 3:13). Kristus je pramenem, k němuž mohou hleděti pro odpuštění hříchů, **2. Nefi** 25:26. Abychom si udržovali odpuštění hříchů, musíme pečovatí o chudé a potřebné, **Mos.** 4:11–12, 26. Každý, kdo činí pokání, bude mítí nárok na milosrdenství, na odpuštění hříchů svých, **Alma** 12:34. Splnění

příkázání přináší odpuštění hříchů, **Moroni** 8:25. Aronovo kněžství drží klíče křtu ponořením na odpuštění hříchů, **NaS** 13:1 (NaS 84:64, 74; Čl. v. 1:4). Já, Pán, již na hříchy jejich nevzpomínám, **NaS** 58:42–43 (Ezech. 18:21–22). Ti byli učeni zástupnému křtu na odpuštění hříchů, **NaS** 138:33.

ODSOUDITI, ODSOUZENÍ. Viz

také Soud, poslední; Soud, souditi

Shledati vinným nebo býti Bohem shledán vinným.

Bůh odsoudí člověka zlovolných způsobů, **Přísl.** 12:2. Jsme ukázněváni Pánem, abychom nebyli odsouzeni se světem, **1. Kor.** 11:32. Naše slova, skutky a myšlenky nás odsoudí, **Alma** 12:14. Lidé tím, že znají tyto věci, a nečiní je, docházejí odsouzení, **Hel.** 14:19. Jestliže bychom ustali pracovat, přivodili bychom na sebe odsouzení, **Moroni** 9:6. Ten, kdo neodpouští bratru svému, stojí před Pánem odsouzen, **NaS** 64:9. Ten, kdo hřeší proti většímu světlu, obdrží větší odsouzení, **NaS** 82:3. Celá Církev je pod odsouzením, dokud nebudou činit pokání a pamatovati na Knihu Mormonovu, **NaS** 84:54–57.

ODVAHA, ODVÁŽNÝ. Viz také

Strach, bázeň; Věřiti, víra

Neobávati se, zvláště dělati to, co je správné.

Buďte silní a mějte velikou odvahu, **Deut.** 31:6 (Jozue 1:6–7). Buďte velmi odvážní, abyste zachovávali a činili vše, co je psáno, **Jozue** 23:6. Bůh nám nedal ducha bázně, **2. Tim.** 1:7. Jeho srdce nabylo odvahy, když uslyšel, **Alma** 15:4 (Alma 62:1). Synové Helamanovi byli nesmírně udatní svou odvahou, **Alma** 53:20–21. Nikdy jsem neviděl tak velikou odvalu, **Alma** 56:45. Odvalu, bratří, a dál, dál k vítězství, **NaS** 128:22.

OFICIÁLNÍ PROHLÁŠENÍ–1. Viz

také Manifest; Manželství, vdávati se, ženiti se – Plurální manželství; Woodruff, Wilford

První část Oficiálního prohlášení–1, vytištěného na závěrečných stránkách Nauky a smluv, je také známá jako Manifest. Byl dán presidentem Wilfordem Woodruffem a byl předložen členům Círky na generální konferenci 6. října 1890. Různé zákony vydávané v průběhu dvaceti pěti let počínaje rokem 1862 učinily plurální manželství ve Spojených státech nelegálním. Pán Wilfordu Woodruffovi skrze vidění a zjevení ukázal, co by se stalo, kdyby Svatí praktikovali plurálního manželství neukončili. Manifest formálně oznámil, že plurální manželství již nejsou uzavírána.

OFICIÁLNÍ PROHLÁŠENÍ–2. Viz

také Kimball, Spencer W.; Kněžství

Naukové prohlášení ohledně toho, kdo může býti držitelem kněžství Božího, nyní vytištěné na posledních stránkách Nauky a smluv. Na počátku června 1978 zjevil Pán prezidentu Spenceru W. Kimballovi, že kněžství má býti dáno všem způsobilým mužským členům Círky. Tím je kněžství dostupné všem způsobilým mužům a chrámová požehnání jsou dostupná všem způsobilým členům, bez ohledu na rasu nebo barvu pleti. 30. září 1978 bylo toto prohlášení předloženo generální konferenci Círky a bylo jednohlasně přijato.

OHAVNÁ CÍRKEV. Viz Dábel – Církev ďáblova

OHAVNOST, OHAVNÝ. Viz také Hřešiti, hřích

V písmech něco, co vyvolává odpor nebo nenávisť spravedlivých a čistých.

Ohavností jsou Pánu rty lživé, **Přísl.** 12:22. Pýcha je ohavná v očích Páně, **Jáko** 2:13–22. Zlovolní jsou vydání pohledu na ohavnosti své, **Mos.** 3:25. Necudnost je ohavnější nade všechny hříchy kromě vraždy a zapření Ducha Svatého, **Alma** 39:3–5. Rozhořčení Páně je rozníceno proti ohavnostem jejich, **NaS** 97:24.

OHEŇ. *Viz také* Duch Svatý; Křest, křtítí; Peklo; Země – očistění země

Symbol očistění nebo posvěcení. Oheň může také sloužit jako symbol Boží přítomnosti.

Bůh tvůj je oheň stravující, **Deut.** 4:24. Pán činí služebníky své ohněm planoucím, **Žalmy** 104:4. Pán zástupů je navštíví plamenem ohně šířajícího, **Iz.** 29:6 (2. Nefi 27:2). Pán přijde s ohněm, **Iz.** 66:15. On je jako oheň tavičův, **Mal.** 3:2 (3. Nefi 24:2; NaS 128:24). On vás bude křtítí Duchem Svatým a ohněm, **Mat.** 3:11 (Lukáš 3:16). Spravedliví budou zachováni ohněm, **1. Nefi** 22:17. Zlovolní budou zničeni ohněm, **2. Nefi** 30:10. Nefi vysvětlil, jak obdržíme křest ohněm a Duchem Svatým, **2. Nefi** 31:13–14 (3. Nefi 9:20; 12:1; 19:13; Eter 12:14; NaS 33:11). Budeš oznamovati odpuštění hříchů křtem a ohněm, **NaS** 19:31. Veliká a ohavná církev bude sražena šířajícím ohněm, **NaS** 29:21. Země pomine jakoby ohněm, **NaS** 43:32. Přítomnost Páně bude jako tavičí oheň, **NaS** 133:41. Adam byl pokřtěn ohněm a Duchem Svatým, **Mojž.** 6:66.

OLEJ. *Viz také* Olivovník; Pomazati; Přisluhování nemocným

Když je olej zmiňován v písmech, obvykle je míněn olej olivový. Od starozákonních časů byl olivový olej používán pro chrámové rity a rity ve stánku, pro pomazávání, pro svícení do lamp a jako potravina. Olivový olej je někdy symbolem pro čistotu a pro Svatého Ducha a jeho vliv (1. Sam. 10:1, 6; 16:13; Iz. 61:1–3).

Kněží dají olej na špičku pravého ucha, **Lev.** 14:28–29. Pán poslal mne, abych tě pomazal, abys byl králem nad lidem jeho, **1. Sam.** 15:1. Vdovina nádobka oleje se nevyprázdnila, **1. Král.** 17:10–16. Pán pomazává hlavu mou olejem, **Žalmy** 23:5. Pomazali olejem mnohé, kteří byli nemocní, **Marek** 6:13. Nechť se starší za něj modlí, mažíce jej olejem, **Jakub** 5:13–15. Mějte lampy své připraveny a hořící, a olej při sobě, **NaS** 33:17 (Mat. 25:1–13).

OLIVOVÁ HORA. *Viz také* Getsemany

Pahorek na východ od údolí Cedron a na východ od Jeruzaléma. Na jeho západních svazích poblíž úpatí je zahrada Getsemany. Na vršku a na východním svahu se nacházejí Betfage a Betany. Tato hora byla místem mnoha biblických událostí (Mat. 24:3) a také bude důležitým místem v událostech posledních dnů (Zach. 14:3–5; NaS 45:48–54; 133:20).

OLIVOVNÍK. *Viz také* Izrael; Olej

Strom běžný v Izraeli a důležitá zemědělská plodina v biblických zemích. Pěstuje se pro dřevo, ovoce a olej. Olivovník se v písmech používá nejčastěji jako symbol domu Izraele.

Dům Izraele je přirovnán k olivovníku, jehož větve jsou odlomeny a rozptýleny, **1. Nefi** 10:12 (1. Nefi 15:12). Pán přirovnal dům Izraele k ušlechtilému olivovníku, **Jákob** 5–6. Joseph Smith nazval zjevení v oddíle 88 jako list olivový, **NaS** 88:záhlaví. Šlechtic řekl svým služebníkům, aby šli na jeho vinici a zasadili dvanáct olivovníků, **NaS** 101:43–62.

OLTÁŘ. *Viz také* Oběť

Místo používané pro oběti a uctívání.

Noé postavil Pánu oltář a obětoval zápalné oběti, **Gen.** 8:20. Abram postavil Pánu oltář, **Gen.** 12:7–8. Abraham svázal Izáka, syna svého, na oltáři, **Gen.** 22:9 (Gen. 22:1–13). Jákob tam postavil oltář a nazval to místo El-bethel, **Gen.** 35:6–7. Eliáš postavil oltář a dal kněžím Bálovým výzvu, **1. Král.** 18:17–40. Přinášíš-li dar svůj na oltář, nejprve se smiř s bratrem svým, **Mat.** 5:23–24. Viděl jsem pod oltářem duše těch, kteří byli zabiti pro slovo Boží, **Zjev.** 6:9 (NaS 135:7). Lehí postavil oltář z kamenů a vzdával díky Pánu, **1. Nefi** 2:7. Abraham byl zachráněn před smrtí na oltáři Elkenově, **Abr.** 1:8–20.

OMÉGA. *Viz* Alfa i Oméga; Ježíš Kristus

OMNER. *Viz také* Mosiáš, jeho synové; Mosiáš, syn Beniaminův

Syn krále Mosiáše v Knize Mormonově. Omner šel se svými bratry kázati Lama nitům (Mos. 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

OMNI

V Knize Mormonově nefitský správce záznamů, který psal kolem roku 361 př. Kr. (Jarom 1:15; Omni 1:1–3).

Knihá Omniova: Kniha přeložená z malých desek Nefiových v Knize Mormonově. Kniha má jen jednu kapitolu, která obsahuje zprávu o válkách mezi Nefity a Lamanity. Omni napsal pouze první tři verše knihy. Desky pak byly postupně předávány Amaronovi, Chemišovi, Abinadomovi a nakonec Amalekimu. Amaleki předal desky králi Beniaminovi, králi Zarahemly.

ONDŘEJ

V Novém zákoně bratr Šimona Petra a jeden z dvanácti apoštolů, kteří byli povoláni Ježíšem během jeho služby ve smrtelnosti (Mat. 4:18–19; Marek 1:16–18, 29).

OPILÝ, NÁPOJE ALKOHOLICKÉ.

Viz Slovo moudrosti

OSLAVENÍ.

Viz také Celestiální sláva; Člověk, lidé – Člověk, možnost státi se podobným Nebeskému Otci; Koruna; Usmíření, usmířiti; Věčný život

Nejvyšší stav štěstí a slávy v celestiálním království.

Ve tvé přítomnosti je plnost radosti, **Žalmy** 16:11. Oni jsou bohové, a to synové Boží – pročež, všechny věci jsou jejich, **NaS** 76:58–59. Svátí obdrží své dědictví a budou učiněni jemu rovnými, **NaS** 88:107. Tito andělé se neřídili mým zákonem; tudíž zůstávají odděleně a osamoceně, bez oslavení, **NaS** 132:17. Muži a ženy, aby získali oslavení, musejí uzavřítí sňatek podle Božího zákona, **NaS** 132:19–20. Těsná je brána a úzká je cesta, která vede k oslavení, **NaS** 132:22–23. Abraham, Izák a Jákob

vstoupili do svého oslavení, **NaS** 132:29, 37. Pečetím na tebe tvé oslavení, **NaS** 132:49.

OSPRAVEDLNĚNÍ,

OSPRAVEDLNITI. *Viz také*

Posvěcení; Usmíření, usmířiti

Míti prominuto potrestání za hřích a býti prohlášen nevinným. Osoba je ospravedlněna Spasitelovou milostí skrze víru v něho. Tato víra je projevována pokáním a poslušností zákonů a obřadů evangelia. Usmíření Ježíše Krista umožňuje lidem činiti pokání a získati ospravedlnění z trestu, který by jinak obdrželi, neboli míti ho prominuto.

V Pánu bude celý Izrael ospravedlněn, **Iz.** 45:25. Ne posluchači, ale činitelé zákona budou ospravedlněni, **Řím.** 2:13. Člověk je ospravedlněn skrze krev Kristovu, **Řím.** 5:1–2, 9. Vy jste ospravedlněni ve jménu Pána Ježíše, **1. Kor.** 6:11. Jsouce ospravedlněni milostí jeho, budeme učiněni dědici, **Tit.** 3:7. Nebyl Abraham, otec náš, ospravedlněn skrze skutky? **Jakub** 2:21. Skrze skutky je člověk ospravedlněn a ne pouze skrze víru, **Jakub** 2:14–26. Zákonem není žádné tělo ospravedlněno, **2. Nefi** 2:5. Spravedlivý služebník můj ospravedlní mnohé, neboť nepravosti jejich on ponese, **Mos.** 14:11 (Iz. 53:11). Mohli byste říci, že šat váš byl očištěn skrze Krista? **Alma** 5:27. Ospravedlnění skrze milost Ježíše Krista je pravdivé, **NaS** 20:30–31 (NaS 88:39). Skrze Ducha jste ospravedlněni, **Mojž.** 6:60.

OTEC, SMRTELNÝ.

Viz také Patriarcha, patriarchální; Patriarchální požeňání; Rodiče; Rodina

Posvátný titul patřící muži, který zplodil nebo legálně adoptoval dítě.

Cti otce svého a matku svou, **Ex.** 20:12 (Deut. 5:16; Mat. 19:19; Mos. 13:20). Otec bude trestati syna, v němž má potěšení, **Přísl.** 3:12. Otcové, nepoupujte ke hněvu dětí svých, **Efez.** 6:1–4. Byl jsem poněkud poučován ve všech vědomostech svého otce, **1. Nefi** 1:1. Můj otec byl

spravedlný muž – neboť mne poučoval, **Enos** 1:1. Alma se modlil za svého syna, **Mos.** 27:14. Alma dal příkázání svým synům, **Alma** 36–42. Helaman pojmenoval své syny podle jejich předchůdců, **Hel.** 5:5–12. Mormon vždy pamatoval na svého syna ve svých modlitbách, **Moroni** 8:2–3. Velké věci mohou být požadovány z rukou otců, **NaS** 29:48. Každý muž je povinen starati se o svou vlastní rodinu, **NaS** 75:28. Příklad mi, abych šel za svým otcem, **JS–Ž** 1:49.

OTEC V NEBI. *Viz také* Bůh, Božstvo

Otec duchů veškerého lidstva (Žalmy 82:6; Mat. 5:48; Jan 10:34; Řím. 8:16–17; Gal. 4:7; 1. Jan. 3:2). Ježíš je jeho Jednorozeným Synem v těle. Člověku bylo přikázáno, aby poslouchal Otce a vzdával mu úctu a aby se k němu modlil v Ježíšově jménu.

Odpustíte-li lidem, i vám odpustí Nebeský Otec váš, **Mat.** 6:14 (Mat. 18:35; 3. Nefi 13:14). Nebeský Otec váš ví, že máte zapotřebí všech těchto věcí, **Mat.** 6:26–33 (3. Nefi 13:26–33). Jak mnohem více dá Nebeský Otec váš Svatého Ducha těm, kteří ho prosí? **Lukáš** 11:11–13. Buď požehnán Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, **Efez.** 1:3. Jste věčně zadlužení Nebeskému Otci svému, **Mos.** 2:34. Kristus oslavil jméno Otcovo, **Eter** 12:8. Svátí mají vydati svědectví o svém pronásledování, dříve než Otec vyjde ze svého skrytého místa, **NaS** 123:1–3, 6. Obdrželi jsme veliká a velkolepá požehnání od našeho Nebeského Otce, **JS–Ž** 1:73.

OZEÁŠ

Starozákonní prorok, který prorokoval v severním království izraelském během druhé části vlády Jeroboáma II. Žil v době rozkladu a pádu národa, což byl důsledek hříchu Izraele.

Kniha Ozeášova: Základním tématem knihy je láska Boží k jeho lidem. Veškeré jeho ukázkování bylo čineno v lásce a Izrael bude znovuzřízen díky jeho lásce (Ozeáš 2:19; 14:4). Na druhé straně Ozeáš ukazuje zradu a nevěrnost

Izraele. Bůh je přesto schopen vyhlížeti konečné vykoupení Izraele (Ozeáš 11:12–14:9).

PÁD ADAMA A EVY. *Viz také*

Adam; Eva; Ježíš Kristus; Plán vykoupení; Přirozený člověk; Smrt, duchovní; Smrt, tělesná; Smrtnost, smrtelný; Usmíření, usmířiti; Vykoupení, vykoupený, vykoupiti

Proces, kterým se lidstvo stalo na této zemi smrtelným. Když Adam a Eva pojedli ze zakázaného ovoce, stali se smrtelnými, to znamená poddanými hříchu a smrti. Adam se stal na zemi „prvním tělem“ (Mojš. 3:7). Zjevení posledních dnů objasňuje, že pád je požehnáním a že Adam a Eva mají být ctěni jako první rodiče lidstva.

Pád byl nutným krokem v pokroku člověka. Protože Bůh věděl, že dojde k pádu, připravil v předsmrtném životě Spasitele. Ježíš Kristus přišel v zenitu času, aby usmířil pád Adamův a také individuální hříchy člověka pod podmínkou pokání člověka.

V ten den, kdy z něho pojiš, zajisté zemřeš, **Gen.** 2:17 (Mojš. 3:17). Vzala si z jeho ovoce a jedla, **Gen.** 3:6 (Mojš. 4:12). Tak jako v Adamovi všichni umírají, právě tak v Kristu všichni obživení budou, **1. Kor.** 15:22. Celé lidstvo bylo ve ztraceném a padlém stavu, **1. Nefi** 10:6. Cesta je připravena od pádu člověka, **2. Nefi** 2:4. Poté, co Adam a Eva pojedli ze zakázaného ovoce, byli vyhnáni ze zahrady Eden, **2. Nefi** 2:19. Adam padl, aby lidé mohli být, **2. Nefi** 2:15–26. Přirozený člověk je nepřitelem Boha a byl jím od pádu Adamova, **Mos.** 3:19. Aron učil Lamoniho otce o pádu, **Alma** 22:12–14. Musí být učiněno usmíření, nebo jinak je veškeré lidstvo padlé a ztracené, **Alma** 34:9. Naši první rodiče byli odříznuti jak časně, tak duchovně z přítomnosti Páně, **Alma** 42:2–15 (Hel. 14:16). Kvůli pádu je povaha naše zlá, **Eter** 3:2. Přestoupením těchto svatých zákonů se člověk stal padlým člověkem, **NaS** 20:20 (NaS 29:34–44). Tak jako jsi padl,

můžeš býti vykoupen, **Mojž.** 5:9–12. Kvůli přestupku přichází pád, **Mojž.** 6:59. Lidé budou potrestáni za své vlastní hříchy, **Čl. v. 1:2.**

PAHORAN

Třetí nefitský hlavní soudce v Knize Mormonově (**Alma** 50:39–40; 51:1–7; 59–62).

PÁN. *Viz také* Bůh, Božstvo; Ježíš Kristus

Titul vyjadřující hlubokou úctu k Bohu Otcí a ke Spasiteli Ježíši Kristu. Titul se týká jejich postavení jako nejvyšších milujících pánů nad jejich stvořeními.

Nic není příliš těžké pro Pána, **Gen.** 18:14. Pán mluvíval k Mojžíšovi tváří v tvář, **Ex.** 33:11. Milovati budeš Pána Boha svého, **Deut.** 6:5 (**Mat.** 22:37; **Marek** 12:30). Pokud jde o mne a dům můj, my budeme sloužiti Pánu, **Jozue** 24:15. Pán je můj pastýř, **Žalmy** 23:1. Pán je silný a mocný, mocný v bitvě, **Žalmy** 24:8. Pán Jehova je síla má, **Iz.** 12:2 (2. **Nefi** 22:2). Já Pán jsem Spasitel tvůj a Vykupitel tvůj, **Iz.** 60:16. Budeš uctívati Pána Boha svého, **Mat.** 4:10 (**Lukáš** 4:8). Jak veliké věci Pán učinil, **Marek** 5:19. Je jeden Pán Ježíš Kristus, **1. Kor.** 8:6. Je jeden Pán, jedna víra, jeden křest, **Efez.** 4:5. Pán sám sestoupí z nebe, **1. Tes.** 4:16. Půjdu a učiním věci, které přikázal Pán, **1. Nefi** 3:7. Pán bude souditi chudé se spravedlivostí, **2. Nefi** 30:9. Pán Bůh, Bůh Abrahamův, vysvobodil Izraelity z poroby, **Alma** 29:11. Tento lid nemůže spasiti nic, leda pokání a víra v Pána, **Hel.** 13:6 (**Mos.** 3:12). Naslouchej slovům Ježíše Krista, svého Pána, **NaS** 15:1. Vždy hleďte tvář Páně, **NaS** 101:38. Pán bude červený v oděvu svém při druhém příchodu, **NaS** 133:48 (**Iz.** 63:1–4). Abraham mluvil s Pánem tváří v tvář, **Abr.** 3:11. Věříme, že první zásadou evangelia je víra v Pána Ježíše Krista, **Čl. v. 1:4.**

PÁN ZÁSTUPŮ. *Viz také* Ježíš Kristus

Další jméno pro Ježíše Krista. Vládne

nad zástupy nebeskými a pozemskými a vede spravedlivé proti zlu (**NaS** 29:9; 121:23).

Pán zástupů je Král slávy, **Žalmy** 24:10. Bůh Izraelský je Pán zástupů, **1. Nefi** 20:2. Duch můj se nebude neustále nesnaditi s člověkem, praví Pán zástupů, **NaS** 1:33.

PANCÍŘ

Přední část ochranného odění vojáka. V symbolickém smyslu Svátí mají nositi pancíř spravedlivosti, aby se chránili před zlem (**Iz.** 59:17; **Efez.** 6:14).

PANIC, PANNA. *Viz také* Maria, matka Ježíšova

Lidé ve věku, kdy mohou uzavřítí sňatek, kteří nikdy neměli pohlavní styk. V písmech panicové a panny mohou představovati někoho, kdo je morálně čistý (**Zjev.** 14:4).

Panna počne a porodí syna, **Iz.** 7:14 (**Mat.** 1:23; 2. **Nefi** 17:14). Království nebeské je přirovnáno k deseti pannám, **Mat.** 25:1–13. Ve městě Nazaret jsem spatřil pannu, jež byla matkou Syna Božího, **1. Nefi** 11:13–18. Maria byla pannou, drahocennou a vyvolenou nádobou, **Alma** 7:10.

PANNA MARIA. *Viz* Maria, matka Ježíšova

PÁNŮV DŮM. *Viz* Chrám, dům Páně

PARALIPOMENON

Dvě knihy ve Starém zákoně. Podávají stručně dějiny událostí od stvoření do Cýrova prohlášení, které dovoľovalo Židům navrátiti se do Jeruzaléma.

První Paralipomenon: Kapitoly 1–9 uvádějí rodokmeny od Adama k Saulovi. Kapitola 10 zachycuje Saulovu smrt. Kapitoly 11–22 sledují události spojené s vládou Davidovou. Kapitoly 23–27 objasňují, že Šalomoun byl učiněn králem a že byli uspořádáni Levíté. Kapitola 28 objasňuje, že David přikázal Šalomounovi postaviti chrám. Kapitola 29 zaznamenává Davidovu smrt.

Druhá Paralipomenon: Kapitoly 1–9 sledují události spojené s vládou Šalomounovou. Kapitoly 10–12 pojednávají o vládě Šalomounova syna Roboáma, během níž bylo společně království izraelské rozděleno na království severní a jižní. Kapitoly 13–36 popisují vládu různých králů až do dobytí království judského Nabuchodonozorem. Kniha končí Cýrovým ustanovením, že zajaté děti Judovy se mohou navrátit do Jeruzaléma.

PARTRIDGE, EDWARD

Jeden z prvních členů a vedoucích Církve po jejím znovuzřízení v novodobých dějinách. Edward Partridge sloužil jako první biskup Církve (NaS 36; 41:9–11; 42:10; 51:1–18; 115; 124:19).

PASTÝŘ. *Viz také* Dobrý Pastýř; Ježíš Kristus

Symbolicky řečeno osoba, která pečuje o Pánovy děti.

Pán je můj pastýř, **Žalmy** 23:1. Pastýři mají pásti stádo, **Ezech.** 34:2–3.

PATRIARCHA, PATRIARCHÁLNÍ.

Viz také Evangelista; Melchisedechovo kněžství; Otec, smrtelný; Patriarchální požehnání

Písma mluví o dvou druhích patriarchů: 1) vysvěcovaný úřad v Melchisedechově kněžství, někdy nazývaný evangelista; 2) otcové rodiny. Vysvěcení patriarchové dávají zvláštní požehnání způsobilým členům Církve.

Vysvěcení patriarchové: On dal některé jako proroky a některé jako evangelisty, **Efez.** 4:11 (Čl. v. 1:6). Povinností Dvanácti je vysvěcovati evangelické služebníky, **NaS** 107:39. Hyrum může převzít úřad kněžství a patriarchy, **NaS** 124:91–92, 124; 135:1.

Otcové: Jákob požehnal své syny a jejich potomky, **Gen.** 49:11–28. Dovolte mi, abych k vám otevřeně promluvil o patriarchovi Davidovi, **Skut.** 2:29. Lehi radil svému potomstvu a požehnal mu, **2. Nefi** 4:3–11. Stal jsem se

oprávněným dědicem držícím právo náležející otcům, **Abr.** 1:2–4.

PATRIARCHÁLNÍ POŽEHNÁNÍ.

Viz také Evangelista; Otec, smrtelný; Patriarcha, patriarchální

Požehnání dávané způsobilým členům Církve skrze vysvěcené patriarchy. Patriarchální požehnání obsahuje Pánovy rady osobě přijímající požehnání a oznamuje původ oné osoby v domě Izraele. Otcové mohou dávat zvláštní požehnání jako patriarchové své rodiny, ale taková požehnání nejsou Církvi zaznamenávána ani uchovávána.

Izrael vztáhl pravici svou a vložil ji na hlavu Efraimovu, **Gen.** 48:14. Jákob požehnal své syny a jejich sítě, **Gen.** 49. Lehi požehnal svému potomstvu, **2. Nefi** 4:3–11.

PATTEN, DAVID W.

Člen prvního Kvora dvanácti apoštolů vyvoleného v dispensaci posledních dnů. David Patten byl prvním mučedníkem znovuzřízené Církve, byl zabit v bitvě u řeky Crooked ve státě Missouri v roce 1838.

Povolán, aby urovnal své obchodování a vykonal misii, **NaS** 114:1. Byl vzat k Pánovi, **NaS** 124:19, 130.

PAVEL. *Viz také* Pavlovy epištoly

Apoštol v Novém zákoně. Pavlovo hebrejské jméno bylo Saul a pod tímto jménem byl znám až do začátku své misie u pohanů. Předtím Církev pronásledoval, ale byl obrácen na její pravdu poté, co viděl ve vidění Ježíše Krista. Pavel se vydal na tři velké misionářské cesty a napsal mnoho dopisů Svatým. Čtrnáct z těchto dopisů dnes tvoří část Nového zákona. Nakonec byl odveden jako vězeň do Říma a byl usmrčen, pravděpodobně na jaře roku 65 po Kr.

Souhlasil s kamenováním Štěpána, **Skut.** 7:57–8:1. Pronásledoval Svaté, **Skut.** 8:3. Když cestoval do Damašku, ukázal se mu Ježíš, **Skut.** 9:1–9. Pokřtil ho Ananiáš, **Skut.** 9:10–18. Šel do

krátce před svou mučednickou smrtí. Tato epištola obsahuje Pavlova poslední slova a ukazuje podivuhodnou odvahu a důvěru, s níž čelil smrti.

PEČETĚNÍ, PEČETITI. *Viz také*
Eliáš; Kněžství; Obřady

Učiniti, aby obřady vykonané kněžskou pravomocí na zemi byly platné v nebi. Obřady jsou zpečetěny, když obdrží schválení Svatým Duchem zaslíbení, což je Duch Svatý.

Cokoli svážeš na zemi, bude svázáno v nebi, **Mat.** 16:19 (Mat. 18:18; NaS 124:93; 132:46). Vy jste byli zpečetěni Svatým Duchem zaslíbení, **Efez.** 1:13. Dávám ti moc, že cokoli zpečetíš na zemi, bude zpečetěno na nebi, **Hel.** 10:7. Těm je dána moc pečeti na zemi i na nebi, **NaS** 1:8. Ti v celestiální slávě jsou zpečetěni Svatým Duchem zaslíbení, **NaS** 76:50–70. Eliáš předává klíče pečetící moci do rukou Josepha Smitha, **NaS** 110:13–16. Toto je ta pečetící a svazující moc, **NaS** 128:14. Jistější slovo proroctví znamená poznání, že člověk je zpečetěn k věčnému životu, **NaS** 131:5. Všechny smlouvy nezpečetěné Svatým Duchem zaslíbení končí, když lidé zemřou, **NaS** 132:7. Veliké dílo, které bude vykonáváno v chrámech, zahrnuje pečetění dětí k jejich rodičům, **NaS** 138:47–48.

PEKLO. *Viz také* Dábel; Smrt,
duchovní; Synové zatracení;
Zatracení

Zjevení posledních dnů mluví o pekle přinejmenším ve dvou významech. Za prvé je to dočasné obydlí v duchovním světě pro ty, kteří byli ve smrtelnosti neposlušni. V tomto významu má peklo konec. Duchové tam budou učeni evangeliu a někdy po jejich pokání budou vzkříšeni do určitého stupně slávy, jehož jsou hodni. Ti, kteří nebudou činiti pokání, nicméně však nejsou syny zatracení, zůstanou v pekle během milénia. Po těchto tisíci letech v mukách budou vzkříšeni do telestiální slávy (NaS 76:81–86; 88:100–101).

Za druhé je to trvalé místo pro ty,

kteří nejsou vykoupeni usmířením Ježíše Krista. V tomto významu je peklo trvalé. Je pro ty, kteří jsou shledáni „nadále špinaví“ (NaS 88:35, 102). Je to místo, kde budou věčně přebývat Satan, jeho andělé a synové zatracení – ti, kteří popřeli Syna poté, co ho Otec zjevil (NaS 76:43–46).

Pisma se někdy zmiňují o pekle jako o zevní temnotě.

Davidova duše nebude ponechána v pekle, **Žalmy** 16:10 (Žalmy 86:13). Jdi do pekla, do onoho ohně, který nikdy nebude uhašen, **Marek** 9:43 (Mos. 2:38). Bohatý muž v pekle pozdvihuje oči své jsa v mukách, **Lukáš** 16:22–23 (NaS 104:18). Smrt a peklo vydaly mrtvé, **Zjev.** 20:13. Je připraveno místo, ano, dokonce ono strašlivé peklo, **1. Nefi** 15:35. Vůle těla dává duchu ďáblu moc uváděti nás do pekla, **2. Nefi** 2:29. Kristus připravil cestu pro naše osvobození ze smrti a pekla, **2. Nefi** 9:10–12. Ti, kteří zůstávají špinaví, jdou do věčných muk, **2. Nefi** 9:16. Dábel klame duši jejich a svádí je opatrně dolů do pekla, **2. Nefi** 28:21. Ježíš vykoupil duši mou z pekla, **2. Nefi** 33:6. Oprostěte se od bolestí pekla, **Jáko** 3:11. Býti zajatý ďáblem a býti veden podle vůle jeho do záhuby jsou řetězy pekla, **Alma** 12:11. Zlovolní jsou vyvrženi do zevní temnoty až do doby svého vzkříšení, **Alma** 40:13–14. Špinavým by bylo bídněji, kdyby přebývali s Bohem, nežli kdyby přebývali v pekle, **Morm.** 9:4. Trest, který je dáván z ruky mé, je trest nekonečný, **NaS** 19:10–12. Peklo je místo připravené pro ďábla a jeho anděle, **NaS** 29:37–38. Ti, kteří uznávají Boha, jsou osvobozeni od smrti a řetězů pekla, **NaS** 138:23.

PELEG

Ve Starém zákoně syn Heberův a praprapravnuk Semův. Za jeho dnů byla rozdělena země (Gen. 10:22–25).

PENÍZE. *Viz také* Almužna, dávání
almužny; Bohatství; Desátek;
Světskost

Mince, bankovky, potvrzení nebo to,

co lidé používají jako platidlo za zboží nebo služby. Někdy jsou symbolem materialismu.

Bez peněz budete vykoupeni, **Iz.** 52:3. Dvanácti bylo řečeno, aby si na cestu nebrali nic, žádnou mošnu, žádný chleba, žádné peníze, **Marek** 6:8. Petr řekl Šimonovi kouzelníkovi, že jeho peníze zahynou s ním, **Skut.** 8:20. Kořen všeho zlého je láska k penězům, **1. Tim.** 6:10. Neutrácejte peníze za to, co nemá žádné ceny, **2. Nefi** 9:50–51 (**Iz.** 55:1–2; **2. Nefi** 26:25–27). Pracují-li pro peníze, zahynou, **2. Nefi** 26:31. Nežli budete hledati bohatství, hledejte království Boží, **Jákob** 2:18–19. Církve budou říkati, že za vaše peníze vám budou vaše hříchy odpuštěny, **Morm.** 8:32, 37. Ten, kdo dává peníze své pro věc Sionu, neztratí nikterak svou odměnu, **NaS** 84:89–90.

PENTATEUCH. *Viz také*

Deuteronomium; Exodus;

Genesis; Leviticus; Mojžíš;

Numeri; Starý zákon

Název pro prvních pět knih Starého zákona – Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri a Deuteronomium. Židé označují tyto knihy jako tóru neboli zákon Izraele. Napsal je Mojžíš (1. Nefi 5:10–11).

PETR

Petr v Novém zákoně byl původně znám jako Simeon nebo Šimon (2. Petr. 1:1), byl rybářem z Betsaidy a žil se svou manželkou v Kafarnaum. Ježíš uzdravil matku Petrovy manželky (Marek 1:29–31). Petr se svým bratrem Ondřejem byli povoláni, aby byli učedníky Ježíše Krista (Mat. 4:18–22; Marek 1:16–18; Lukáš 5:1–11). Jeho aramejské jméno Céfás, které znamená „vidoucí“ nebo „skála“, mu dal Pán (Jan 1:41–43; PJS, Jan 1:42). Zatímco se Nový zákon zmiňuje o některých Petrových slabostech smrtelného života, ukazuje také, že je přemohl a stal se silným skrze svou víru v Ježíše Krista.

Petr vyznal, že Ježíš je Kristus a Syn Boží (Jan 6:68–69), a Pán ho vybral,

aby držel klíče království na zemi (Mat. 16:13–18). Petr viděl na hoře Proměnění proměněného Spasitele, jakož i Mojžíše a Eliase (Eliáše) (Mat. 17:1–9).

Petr byl za svých dnů hlavním aposto-lem. Po smrti, vzkříšení a nanebevstoupení Spasitele, svolal Církev a řídil povolání apoštola, který by nahradil Jidáše Iškariotského (Skut. 1:15–26). Petr a Jan uzdravili muže, jenž byl od narození chromý (Skut. 3:1–16), a byli zázračně osvobozeni z vězení (Skut. 5:11–29; 12:1–19). Skrze Petrovu službu bylo evangelium poprvé přineseno pohanům (Skut. 10–11). Petr, Jakub a Jan v těchto posledních dnech přišli s nebe a předali Melchisedechovo kněžství a jeho klíče Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu (NaS 27:12–13; 128:20).

První epistola Petrova: První epistola byla napsána z „Babylonu“ (pravděpodobně z Říma) a krátce poté, co Nero začal s pronásledováním křesťanů, byla poslána Svatým na území dnešní Malé Asie.

Kapitola 1 mluví o předustanovené roli Krista jako Vykupitele. Kapitoly 2–3 vysvětlují, že Kristus je hlavním úhelným kamenem Církve, že Svátí drží královské kněžství a že Kristus kázal duchům ve vězení. Kapitoly 4–5 vysvětlují, proč je evangelium kázáno mrtvým a proč starší musejí pásti stádo.

Druhá epistola Petrova: Kapitola 1 nabízí Svaté, aby učinili své povolání a vyvolení jistým. Kapitola 2 varuje před falešnými učiteli. Kapitola 3 mluví o posledních dnech a o Kristově druhém příchodu.

PHELPS, WILLIAM W.

Jeden z prvních členů a vedoucích v Církvi poté, co byla v roce 1830 znovuzřízena. Pán povolal Williama Phelpse, aby byl tiskařem pro Církev (NaS 57:11; 58:40; 70:1).

PILÁT PONTSKÝ

Římský vládce v Judeji, 26–36 po Kr. (Lukáš 3:1). Nenáviděl židovský lid i

jeho náboženství a přinejmenším několik Galilejských nechal usmrtiti (Lukáš 13:1). Ježíš byl před Pilátem obviněn a odsouzen k ukřižování (Mat. 27:2, 11–26, 58–66; Marek 15; Lukáš 23; Jan 18:28–19:38).

PÍLE

Stálé, udatné úsilí, zvláště se týkající služby Pánu a poslouchání jeho slova.

Poslouchejte mne pilně, **Iz.** 55:2. Bůh dává odměnu těm, kteří ho pilně hledají, **Židům** 11:6. Vkládající veškerou píli, přidávejte k víře své ctnost, **2. Petr.** 1:5. Učte se vši píli slovu Božímu, **Jákob** 1:19. Zkoumali pilně písma, **Alma** 17:2. Byli ochotni se vši píli zachovávatí přikázání, **3. Nefi** 6:14. Pracujme pilně, **Moroni** 9:6. Buďte horlivě zaměstnání v dobré věci, **NaS** 58:27. Ani nebuďte líní, ale pracujte s veškerou mocí, **NaS** 75:3. Pilně dbejte slov věčného života, **NaS** 84:43. Nechť se každý muž učí svým povinností a nechť se učí jednati ve vši píli, **NaS** 107:99.

PÍSAŘ, ZÁKONÍK

Starý a Nový zákon používá tento termín trochu odlišným způsobem: 1) Ve Starém zákoně bylo prvořadou zodpovědností písaře opisovatí písma (Jer. 8:8). 2) V Novém zákoně se hovoří o písařích často a nazývají se zákoníci nebo učitelé zákona. Rozvinuli zákon do detailů a aplikovali ho na poměry své doby (Mat. 13:52; Marek 2:16–17; 11:17–18; Lukáš 11:44–53; 20:46–47).

PÍSEŇ ŠALOMOUNOVA

Knihy ve Starém zákoně. Prorok Joseph Smith učil, že Píseň Šalomounova není inspirovaný spis.

PÍSMÁ. *Viz také* Bible; Drahocenná perla; Chronologie; Kánon; Knihy Mormonova; Nauka a smlouvy; Slovo Boží

Slova psaná i promlouvaná svatými muži Božími, když jsou pohnuti Duchem Svatým. Oficiální kanonizovaná písma Církve dnes sestávají z Bible, Knihy Mormonovy, Nauky a smluv

a Drahocenné perly. Ježíš a pisatelé Nového zákona pokládají knihy Starého zákona za písma (Mat. 22:29; Jan 5:39; 2. Tim. 3:15; 2. Petr. 1:20–21).

Nehořelo srdce naše v nás, když otvíral nám písma, **Lukáš** 24:32. Zkoumejte písma; neboť vy si myslíte, že v nich máte věčný život; a ona jsou tím, co svědčí o mně, **Jan** 5:39. Slova Kristova vám řeknou vše, co máte činiti, **2. Nefi** 32:3. Všichni ti, kteří jsou vedeni k tomu, aby věřili svatým písmům, jsou pevní a stálí ve víře, **Hel.** 15:7–8. Lidé se mýlí v tom, že překrucují písma a nerozumějí jim, **NaS** 10:63. Tato slova nejsou od lidí ani od člověka, ale ode mne, **NaS** 18:34–36. Příchod Knihy Mormonovy dokazuje světu, že písma jsou pravdivá, **NaS** 20:2, 8–12. Nechť váš čas je věnován studování písem, **NaS** 26:1. Písma jsou dána pro poučení Svatých, **NaS** 33:16. Písma jsou dána ke spasení vyvolených, **NaS** 35:20. Učte zásadám evangelia mého, jež jsou v Bibli a v Knize Mormonově, **NaS** 42:12. Zákony mé ohledně těchto věcí jsou dány v písmech mých, **NaS** 42:28. Cokoli je vysloveno pod vlivem Ducha Svatého, je písmo, **NaS** 68:4.

Ztracená písma: V písmech je zmínka o mnoha posvátných spisech, které dnes nemáme, mezi něž patří tyto knihy a pisatelé: smlouva (Ex. 24:7), války Páně (Num. 21:14), Uprímý (Jozue 10:13; 2. Sam. 1:18), činy Šalomounovy (1. Král. 11:41), Samuel prorok (1. Par. 29:29), Nátan prorok (2. Par. 9:29), Semaiáš prorok (2. Par. 12:15), Iddo prorok (2. Par. 13:22), Jéhu (2. Par. 20:34), knihy Chozai (2. Par. 33:19), Enoch (Judas 1:14) a slova Zenokova, Neumova a Zenosova (1. Nefi 19:10), Zenos (Jákob 5:1), Zenok a Eziáš (Hel. 8:20) a kniha pamětní (Mojž. 6:5); a epistoly ke Korintským (1. Kor. 5:9), Efezským (Efez. 3:3) a z Laodicie (Kol. 4:16).

Písma budou zachováována: Máme získati tyto záznamy, abychom mohli zachováti slova promlouvaná proroky, **1. Nefi** 3:19–20. Mám zachovávatí tyto desky, **Jákob** 1:3. Tyto věci byly udržovány a

zachováány rukou Boží, **Mos.** 1:5. Starej se o tyto posvátné věci, **Alma** 37:47. Písma budou uchováána v bezpečí, **NaS** 42:56. Využij veškerého svého úsilí, abys je uchoval, **JS-Ž** 1:59.

Hodnota písem: Budeš čísti zákon tento před celým Izraelem, **Deut.** 31:10–13. Neodejde kniha zákona tohoto od úst tvých, **Jozue** 1:8. Zákon Páně je dokonalý, obračející duši, **Žalmy** 19:8. Slovo tvé je lampou nohám mým, **Žalmy** 119:105. Písma svědčí o mně, **Jan** 5:39. Veškeré písmo je dáno inspirací Boží a je prospěšné naukou a poučením, **2. Tim.** 3:15–16. Vztahoval jsem všechna písma na nás, aby nám mohla býti ku prospěchu a k poučení, **1. Nefi** 19:23. Duše má se těší z písem, **2. Nefi** 4:15–16. Snažíme se pilně psáti, abychom přesvědčili děti své a také bratří své, aby věřili v Krista, **2. Nefi** 25:23. Zkoumali písma a již neposlouchali slova tohoto zlovolného muže, **Jákob** 7:23 (**Alma** 14:1). Nebýt těchto desek, byli bychom museli trpěti v nevědomosti, **Mos.** 1:2–7. Zkoumali pilně písma, aby znali slovo Boží, **Alma** 17:2–3. Písma jsou zachováána, aby přivedla duše k spasení, **Alma** 37:1–19 (**2. Nefi** 3:15). Slovo Boží povede člověka Kristova, **Hel.** 3:29. Cokoli budou mluvit Duchem Svatým, bude písmo a moc Boží ke spasení, **NaS** 68:4. Vytiskněte plnost písem mých se záměrem zbudování Církve mé a připravení lidu mého, **NaS** 104:58–59. Kdokoli uchovává jako poklad slovo mé, nebude oklamán, **JS-M** 1:37.

Příchod písem prorokován: Izaiáš předpověděl příchod Knihy Mormonovy, **Iz.** 29:11–14. Vezmi sobě dřevo jedno a napiš na něm: Judovi, **Ezech.** 37:15–20. Další knihy přijdou, **1. Nefi** 13:39. Nemusíte se domnívati, že Bible obsahuje všechna slova má, **2. Nefi** 29:10–14. Chopte se evangelia Kristova, které vám bude předloženo v záznamech, které přijdou, **Morm.** 7:8–9. Požehnan budiž ten, kdo vynese tuto věc na světlo, **Morm.** 8:16. Zapiš tyto věci a já je ukáži ve svém vlastním příhodném čase,

Eter 3:27 (**Eter** 4:7). Věříme, že ještě zjeví mnohé věci, **Čl. v.** 1:9.

PÍSMÁ, ZTRACENÁ. Viz Písma – Ztracená písma

PLÁČ JEREMIÁŠŮV

Knihy ve Starém zákoně napsané Jeremiášem. Je to sbírka básní neboli písní vyjadřujících zármutek nad pádem Jeruzaléma a izraelského národa. Kniha byla napsána po pádu města kolem roku 586 př. Kr.

PLÁN SPASENÍ. Viz Plán vykoupení

PLÁN VYKOUPENÍ. Viz také

Evangelium; Ježíš Kristus; Pád Adama a Evy; Spasení; Usmíření, usmířiti

Plnost evangelia Ježíše Krista, jehož záměrem je uskutečnění nesmrtelnost a věčný život člověka. Zahrnuje stvoření, pád a usmíření společně se všemi zákony, obřady a naukami danými Bohem. Tento plán umožňuje všem lidem, aby byli oslaveni a žili na věky s Bohem (**2. Nefi** 2, 9). Písma také mluví o tomto plánu jako o plánu spasení, plánu štěstí a plánu milosrdenství.

On byl raněn pro přestupky naše, **Iz.** 53:5 (**Mos.** 14:5). Není žádného jiného jména pod nebem, jímž člověk může býti spasen, **Skut.** 4:12. Tak jako v Adamovi všichni umírají, právě tak v Kristu všichni obživeni budou, **1. Kor.** 15:22. Milostí jste spaseni skrze víru, **Efez.** 2:8 (**2. Nefi** 25:23). Bůh zaslíbil život věčný dříve, než začal svět, **Tit.** 1:2. Ježíš je původcem věčného spasení, **Židům** 5:8–9. Plán vykoupení byl nabídnut zemřelým, **1. Petr.** 3:18–20; 4:6 (**NaS** 138). Smrt naplňuje milosrdný plán velikého Stvořitele, **2. Nefi** 9:6. Jak veliký je plán našeho Boha! **2. Nefi** 9:13. Plán vykoupení uskutečňuje vzkříšení a odpuštění hříchů, **Alma** 12:25–34. Aron učil o plánu vykoupení Lamoniova otce, **Alma** 22:12–14. Amulek vysvětloval plán spasení, **Alma** 34:8–16. Alma vysvětloval plán spasení, **Alma** 42:5–26, 31. Nauky o stvoření, pádu, usmíření a křtu jsou potvrzeny

v novodobém zjevení, **NaS** 20:17–29. Plán byl ustanoven dříve, než byl svět, **NaS** 128:22. Dílo mé a sláva má je uskutečnit nesmrtnost a věčný život člověka, **Mojž.** 1:39. Toto je plán spasení pro všechny lidi, **Mojž.** 6:52–62. Bude me je tím zkoušeti, **Abr.** 3:22–26.

PLURÁLNÍ MANŽELSTVÍ. *Viz*

Manželství, vdávati se, ženiti se – Plurální manželství

POČÁTEK. *Viz také* Ježíš Kristus;

Předsmrtelný život; Stvoření, stvořiti

Obecně se týká doby před tímto smrtelným životem – to znamená předsmrtelného života. Někdy je Ježíš Kristus uváděn jako Počátek.

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi, **Gen.** 1:1 (**Mojž.** 2:1). Na počátku bylo Slovo, **Jan** 1:1. Já jsem Alfa i Oméga, počátek i konec, **3. Nefi** 9:18. Kristus je počátek i konec, **NaS** 19:1. Nová a věčná smlouva byla od počátku, **NaS** 22:1. Člověk byl na počátku s Bohem, **NaS** 93:23, 29. Ušlechtili a velící duchové byli vyvoleni na počátku, aby byli vládci, **NaS** 138:55. Můj Jednorozený byl se mnou od počátku, **Mojž.** 2:26.

POČET VYDATI, ZODPOVĚDNOST, ZODPOVĚDNÝ. *Viz také* Svoboda jednání

Pán řekl, že všichni lidé jsou zodpovědní za své vlastní pohnutky, postoje, přání a činy.

Věk zodpovědnosti je věk, ve kterém jsou děti považovány za zodpovědné za své činy a schopné dopustiti se hříchu a činiti pokání.

Budu souditi každého podle cest jeho, **Ezech.** 18:30. Vydají počet z každého bezcenného slova, **Mat.** 12:36. Vydej počet ze správcovství svého, **Lukáš** 16:2. Každý z nás bude vydávati počet za sebe Bohu, **Řím.** 14:12. Mrtví budou souzeni podle skutků svých, **Zjev.** 20:12. Naše slova, skutky a myšlenky nás odsoudí, **Alma** 12:14. My jsme svými vlastními soudci, ať činíme dobro, nebo zlo, **Alma** 41:7. Je vám dovoleno,

abyste jednali sami za sebe, **Hel.** 14:29–31. Tyto věci budete učiti – pokání a křest pro ty, kteří dosáhli zodpovědnosti, **Moroni** 8:10. Všichni, kteří dosáhli let zodpovědnosti, musejí činiti pokání a býti pokřtěni, **NaS** 18:42. Satan nemůže pokoušeti malé děti, dokud nezačnou býti přede mnou zodpovědné, **NaS** 29:46–47. Děti budou pokřtěny, když je jim osm let, **NaS** 68:27. Každý člověk bude v den soudu zodpovědný za své vlastní hříchy, **NaS** 101:78. Lidem je dáno, aby rozeznávali dobro od zla; pročež jednají sami za sebe, **Mojž.** 6:56. Lidé budou potrestáni za své vlastní hříchy, **Čl. v. 1:2.**

PODOBENSTVÍ. *Viz také* Evangelia – Svod evangelií

Jednoduchý příběh použitý pro znázornění a učení duchovní pravdy nebo zásady. Podobenství je založeno na porovnání běžného předmětu nebo události k pravdě a vlastní význam podobenství nebo jeho poselství je často skryto posluchačům, kteří nejsou duchovně připraveni, aby ho přijali (**Mat.** 13:10–17).

Ježíš často učil v podobenstvích. Seznam jeho hlavních podobenství, viz „Evangelia“.

PODPORA CÍRKEVNÍCH VEDOUČÍCH. *Viz také* Všeobecný souhlas

Zavázati se podporovati ty, kteří slouží v generálních a místních vedoucích povoláních Církve.

Postav Jozua před celým shromážděním a dej mu pověření před očima jejich, **Num.** 27:18–19. Vykřikl všechen lid a řekli: Bůh zachovávej krále, **1. Sam.** 10:24. Věřte prorokům jeho, pak se vám bude dařiti, **2. Par.** 20:20. Poslouchejte ty, kteří panují nad vámi, **Židům** 13:17. Dostane se ti přízně Páně, protože ty jsi nereptal, **1. Nefi** 3:6. Ti, kteří přijímali proroky, byli ušetřeni, **3. Nefi** 10:12–13. Dbejte slov těchto dvanácti, **3. Nefi** 12:1. Mým vlastním hlasem nebo hlasem služebníků mých, to je totéž, **NaS** 1:38. Slovo

jeho budete přijímati jako z mých vlastních úst, **NaS** 21:5. Ten, kdo přijímá služebníky mé, mne přijímá, **NaS** 84:35–38. Kdokoli přijímá mne, přijímá ty, které jsem poslal, **NaS** 112:20. Nebude-li lid můj poslouchati hlas těchto mužů, jež jsem určil, nebudou požeňnání, **NaS** 124:45–46.

PODVOD. *Viz* Klam, klamati

POHANÉ

Pohané, jak je toto slovo používáno v písmech, má několik významů. Někdy označuje lidi, kteří nejsou izraelského původu, někdy lidi, kteří nejsou židovského původu, a někdy národy, které jsou bez evangelia, i když mezi těmito lidmi může být nějaká izraelská krev. Poslední uvedené použití tohoto slova je zvláště charakteristické pro Knihu Mormonovu a Nauku a smlouvy.

Izraelité neměli vstupovati do manželství s těmi, kteří nejsou Izraelity (s pohany), **Deut.** 7:1–3. Pán přijde, aby byl světlem pohanům, **Iz.** 42:6. Petrovi bylo přikázáno, aby vzal evangelium k pohanům, **Skut.** 10:9–48. Bůh dal pokání i pohanům, **Skut.** 11:18. Jsme pokřtěni do jedné církve, ať jsme Židé, nebo pohané, **1. Kor.** 12:13. Pohané mají být spoludědici v Kristu skrze evangelium, **Efez.** 3:6. Kniha Mormonova byla napsána pohanům, **Titulní strana Knihy Mormonovy** (Morm. 3:17). Jeden z pohanů se přeplavil přes vody, **1. Nefi** 13:12. Další knihy přišly od pohanů, **1. Nefi** 13:39. Plnost evangelia přijde k pohanům, **1. Nefi** 15:13 (3. **Nefi** 16:7; **NaS** 20:9). Tato země bude pro pohany zemí svobody, **2. Nefi** 10:11. Pohané jsou připodobněni k divokému olivovníku, **Jákob** 5. Evangelium vyjde v časech pohanů, **NaS** 45:28 (**NaS** 19:27). Slovo vyjde do končin země, nejprve k pohanům a potom k Židům, **NaS** 90:8–10. Sedmdesát má být zvláštními svědky pohanům, **NaS** 107:25. Vyšlete starší mé církve, aby volali ke všem národům, nejprve k pohanům a potom k Židům, **NaS** 133:8.

POHLAVNÍ NEMORÁLNOST. *Viz také* Cizoložství; Smilstvo; Smyslnost, smyslný

Úmyslná účast na cizoložství, smilstvu, homosexualitě, lesbismu, incestu nebo jakékoli jiné nesvaté, nepřírozené nebo nečisté sexuální činnosti.

Učiňme, aby otec náš pil víno, a budeme s ním spáti, **Gen.** 19:30–36. Ruben šel a spal s Bálou, souložnicí otce svého, **Gen.** 35:22 (**Gen.** 49:4; 1. **Par.** 5:1). Homosexualita i ostatní pohlavní zvrácenosti jsou ohavností, **Lev.** 18:22–23. Přinutí-li muž ženu, aby s ním obcovala, pouze muž je vinen hříchem, **Deut.** 22:25–27. Každý, kdo hledí na ženu, aby jí byl žádostiv, s ní již zcizoložil v srdci svém, **Mat.** 5:28 (3. **Nefi** 12:28). Smilstvo, nečistota, nezřízená náklonnost jsou modlářství, **Kol.** 3:5. V posledních dnech budou lidé bez přirozené náklonnosti, **2. Tim.** 3:1–3. Sexuální hřích je ohavnost, **Alma** 39:3–5.

POHORŠITI. *Viz* Ublížití, uraziti

POHRDATI. *Viz* Nenáviděti, nenávist

POKÁNÍ. *Viz také* Ježíš Kristus; Odpustiti; Odpuštění hříchů; Usmíření, usmířiti; Vyznání, vyznati; Zlomené srdce

Změna myslí a srdce, která přináší nový postoj k Bohu, k sobě a k životu obecně. Pokání vede k tomu, že se osoba odvrací od zlého a obrací své srdce a vůli k Bohu, podvoluje se Božím přikázáním a přáním a zanechává hříchu. Pravé pokání vychází z lásky k Bohu a z upřímného přání poslouchati jeho přikázání. Všechny zodpovědné osoby zhřešily a musejí činiti pokání, aby mohly pokračovati ke spasení. Pouze skrze usmíření Ježíše Krista se naše pokání může státi účinným a může být přijato Bohem.

Učiňte vyznání Pánu, **Ezdr.** 10:11. Odložte zlo činění svého; ustaňte činiti zlé, **Iz.** 1:16. Čiňte pokání a odvráťte se od všech přestoupení svých, **Ezech.** 18:30–31. Čiňte pokání; neboť království

nebeské je na dosah, **Mat.** 3:2. V nebi je radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, **Lukáš** 15:7. Bůh přikazuje všem lidem všude, aby činili pokání, **Skut.** 17:30 (2. Nefi 9:23; 3. Nefi 11:31–40; NaS 133:16). Zbožný zármutek působí pokáním ke spasení, 2. **Kor.** 7:10. Duch Pána Všemocného způsobil v srdci našem mocnou změnu, takže již nemáme sklonu činiti zlo, **Mos.** 5:2. Vyzná-li hříchy své a bude-li činiti pokání, odpustíš mu, **Mos.** 26:29. Po Almově kázání počali mnozí lidé činiti pokání, **Alma** 14:1. Neodkládejte den pokání svého, **Alma** 34:33. Alma učil Helamana o svém pokání a obrácení, **Alma** 36 (Mos. 27:8–32). Pokání by nemohlo přijíti k lidem, pokud by nebylo trestu, **Alma** 42:16. Dovol hříchům svým, aby tě trápily oním trápením, které tě sníží ku pokání, **Alma** 42:29. Budete mi přinášeti jako oběť zlomené srdce a zkroutěného ducha, 3. **Nefi** 9:20. Kdo bude činiti pokání a přijde ke mně jako malé dítě, toho přijmu, 3. **Nefi** 9:22. Čiňte pokání, všechny končiny země, 3. **Nefi** 27:20. Kolikrát činili pokání, tolikrát jim bylo odpuštěno, **Moroni** 6:8. Nemluv k tomuto pokolení o ničem, leda o pokání, **NaS** 6:9 (NaS 11:9). Jak veliká je radost jeho z duše, která činí pokání! **NaS** 18:13. Každý člověk musí činiti pokání, nebo trpěti, **NaS** 19:4. Ten, kdo hřeší a nečiní pokání, bude vyvržen, **NaS** 42:28. Ten, kdo vyzná hříchy své a zanechá jich, tomu je odpuštěno, **NaS** 58:42–43. Mrtví, kteří činí pokání, budou vykoupeni, **NaS** 138:58. Věříme v pokání, **Čl. v. 1:4.**

POKOJ. *Viz také* Milénium; Mírotvorce; Odpočinouti, odpočinutí, spočinouti

Klid pocházející z Ducha, který Bůh dává svým věrným Svatým.

Spasitel bude nazván Knížetem pokoje, **Iz.** 9:6. Pro zlovolné není žádného pokoje, **Iz.** 48:22. Byl tam nebeský zástup chválicí Boha a říkouc: Sláva Bohu na výsosti a na zemi pokoj, **Lukáš** 2:13–14. Pokoj zanechávám s vámi,

Jan 14:27. Pokoj Boží převyšuje veškeré chápání, **Filip.** 4:7. Lid krále Beniamina obdržel pokoj svědomí, **Mos.** 4:3. Jak krásné na horách jsou nohy těch, kteří zvětšují pokoj, **Mos.** 15:14–18 (Iz. 52:7). Alma zvolal k Pánu a našel pokoj, **Alma** 38:8. Duchové spravedlivých jsou přijati do stavu pokoje, **Alma** 40:12. Nevnesl jsem pokoj do myslí již ohledně této záležitosti? **NaS** 6:23. Krácej v mírnosti Ducha mého, a budeš mít pokoj ve mně, **NaS** 19:23. Ten, kdo činí díla spravedlivosti, obdrží pokoj, **NaS** 59:23. Odějte se poutem pravé lásky, což je pouto dokonalosti a pokoje, **NaS** 88:125. Synu můj, pokoj buď tvé duši, **NaS** 121:7. Shledav, že je pro mne větší pokoj, usiloval jsem o požehnání otců, **Abr.** 1:2.

POKORA, POKORNÝ, POKOŘITI SE. *Viz také* Domýšlivost, marnivost, pýcha; Chudí; Mírnost, mírný; Slabost; Zlomené srdce

Učiniti mírným a učenlivým nebo vlastnost člověka, který je mírný a učenlivý. Pokora zahrnuje uznání naší závislosti na Bohu a přání podrobiti se jeho vůli.

Bůh tě vedl čtyřicet let v pustině, aby tě pokořil, **Deut.** 8:2. Pokořil jsem duši svou pústem, **Žalmy** 35:13. Lepší je dítě chudé a moudré, nežli král starý a pošetilý, **Kaz.** 4:13. Pán přebývá s tím, kdo je pokorný, **Iz.** 57:15. Kdokoli se pokoří jako toto malé dítě, ten je největší v království nebeském, **Mat.** 18:4. Ten, kdo se pokoří, bude oslaven, **Mat.** 23:12 (Lukáš 14:11; 18:14). Ježíš se pokořil a byl poslušný až do smrti, **Filip.** 2:8 (Lukáš 22:42; 23:46). Bůh odporuje pyšným a pokorným dává milost, **1. Petr.** 5:5–6 (2. Nefi 9:42). Pokořte se až do hlubin pokory, **Mos.** 4:11 (2. Nefi 9:42; 3. Nefi 12:2). Byli jste dostatečně pokorní? **Alma** 5:27–28. Pokornější část lidu se stávala silnější v pokoře své, **Hel.** 3:33–35. Dávám lidem slabost, aby mohli býti pokorní, **Eter** 12:27. Pokora je předpokladem pro křest, **NaS** 20:37. Pokořte se přede mnou a uvidíte mne a budete věděti, že já jsem, **NaS** 67:10.

Buď pokorný a Pán ti dá odpověď na tvé modlitby, **NaS** 112:10. Nechť ten, kdo je neznalý, se učí moudrosti tím, že se pokoří, **NaS** 136:32. Duch je vyslán, aby osvětlil pokorné, **NaS** 136:33.

POKOUŠETI, POKUŠENÍ. *Viz také* Dábel; Svoboda jednání; Vytrvati

Zkouška schopnosti osoby rozhodovati se pro dobro namísto pro zlo; ponoukání hřešiti a následovati Sata na namísto Boha.

Neuveď nás v pokušení, ale vysvobod nás od zlého, **Mat.** 6:13 (3. **Nefi** 13:12). Bůh nestrpí, abyste byli pokoušeni nad to, co jste schopni snést, **1. Kor.** 10:13. Kristus byl pokoušen, stejně jako my, **Židům** 4:14–15. Blahoslavený muž, který snáší pokušení, **Jakub** 1:12–14. Pokušení protivníka nemohou přemoci ty, kteří poslouchají slovo Boží, **1. Nefi** 15:24 (Hel. 5:12). Člověk by nemohl jednati sám za sebe, ledaže by byl nutkán jedním nebo druhým, **2. Nefi** 2:11–16. Bděte a modlete se stále, abyste nebyli pokoušeni nad to, co můžete snést, **Alma** 13:28. Uč je, aby odolávali každému pokušení ďáblou svou vírou v Pána Ježíše Krista, **Alma** 37:33. Modlete se vždy, abyste nevešli v pokušení, **3. Nefi** 18:15, 18 (**NaS** 20:33; 31:12; 61:39). Varuj se pýchy, abys nevešel v pokušení, **NaS** 23:1. Adam se stal podrobeným vůli ďáblově, protože se poddal pokušení, **NaS** 29:39–40. Byl jsem ponechán veškerým druhům pokušení, **JS–Ž** 1:28.

POLE. *Viz také* Svět; Vinice Páně

V písmech otevřeně území používané k obdělávání nebo jako pastvina. Často symbolizuje svět a jeho národy.

Pole je tento svět, **Mat.** 13:38. Království nebeské je jako poklad skrytý na poli, **Mat.** 13:44. Spatřil jsem veliké a rozlehlé pole, **1. Nefi** 8:9, 20. Pole bylo zralé, **Alma** 26:5. Pole je již bílé ke žni, **NaS** 4:4 (**NaS** 6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 31:4; 33:3, 7). Pole byl svět, **NaS** 86:1–2. Přirovnání tato království k muži majícímu pole, **NaS** 88:51.

POLYGAMIE. *Viz* Manželství, vdávati se, ženiti se – Plurální manželství

POMAZANÝ. *Viz také* Ježíš Kristus; Mesiáš

Ježíš je nazýván Kristus (slovo z řečtiny) nebo Mesiáš (slovo z aramejštiny). Obě slova znamenají „pomazaný“. On je ten pomazaný Otcem, aby byl Otcovým osobním zástupcem ve všech věcech příslušejících spasení lidstva.

Pán mne pomazal, **Iz.** 61:1–3. Pomazal jednoho, aby kázal evangelium, **Lukáš** 4:16–22. Ježíš byl pomazaný skrze Boha Otce, **Skut.** 4:27. Bůh pomazal Ježíše Nazaretského, **Skut.** 10:38.

POMAZATI. *Viz také* Olej; Přísluhování nemocným

V dávných dobách Pánovi proroci pomazávali olejem ty, kteří pak vykonávali zvláštní povinnosti, jako například Arona nebo kněží nebo krále, kteří vládli Izraeli. Dnes v Církvi pomazati znamená dáti jednu nebo dvě kapky posvěceného oleje na hlavu osoby jako součást zvláštního požehnání. To může být učiněno pouze skrze pravomoc a moc Melchisedechova kněžství. Po pomazání může osoba jednající skrze pravomoc téhož kněžství zpečetiti pomazání a dáti zvláštní požehnání pomazanému.

Pomaž je a posvět je, aby mi mohli sloužiti **Ex.** 28:41 (Lev. 8:6–12, 30). Pomaž ho, aby byl vůdcem mého lidu Izraele, **1. Sam.** 9:16; 10:1. Starší mají pomazávati nemocné a žehnati jim, **Jakub** 5:14–15 (**NaS** 42:44).

POMLOUVÁNÍ. *Viz také* Pověst; Zlé řeči

Sdílení osobních údajů nebo informací o druhé osobě bez svolení této osoby.

Z každého planého slova, které lidé budou mluvit, vydají počet, **Mat.** 12:36. Svati jsou napomínáni, aby nebyli klevetníky a všetečky, mluvící věci, které nemají, **1. Tim.** 5:11–14. Nebudeš mluviti zle o svém bližním, **NaS** 42:27.

Posiluj bratří svých ve veškerých rozhovorech svých, **NaS** 108:7.

PONOŘENÍ. *Viz* Křest, křtítí – Křest ponořením

POPRAVIŠTNÉ MÍSTO (KALVÁRIE). *Viz* Golgota

PORNOGRAFIE. *Viz* Cizoložství; Cudnost; Smilstvo

POROZUMĚNÍ. *Viz také* Moudrost; Poznání, znalost; Pravda

Získati poznání nebo pochopiti význam nějaké pravdy, včetně jejího použití v životě.

Nespoléhej se na své vlastní porozumění, **Přísl.** 3:5. S veškerým jméním svým získávej porozumění, **Přísl.** 4:7. Ježíš mluvil v podobstvích, a někteří neporozuměli, **Mat.** 13:12–17. Pán otevřel jejich porozumění, **Lukáš** 24:45. Nemůžete-li porozuměti těmto slovům, bude to proto, že neprosíte, **2. Nefi** 32:4 (3. Nefi 17:3). Záznamy byly zachovávány, abychom mohli čísti a rozuměti, **Mos.** 1:2–5. Pro svou nevíru nemohli rozuměti slovu Božímu, **Mos.** 26:3. Byli to muži zdravého rozumu, **Alma** 17:2–3. Slovo počíná osvécovati porozumění mé, **Alma** 32:28. Rozmlouvejme společně, abyste mohli porozuměti, **NaS** 50:10–12, 19–23. Rodiče musejí učiti děti své rozuměti, **NaS** 68:25. Díla a tajemství Boží mohou býti pochopena pouze Svatým Duchem, **NaS** 76:114–116. Satan usiluje o to, aby odvrátil srdce lidí od porozumění, **NaS** 78:10. Světlo Kristovo obživuje naše porozumění, **NaS** 88:11.

POSLEDNÍ DNY. *Viz také* Druhý příchod Ježíše Krista; Znamení časů

Doba, ve které nyní žijeme. Dny (neboli dispensace časů) právě před druhým příchodem Páně.

Řeknu vám, co se vám přihodí v posledních dnech, **Gen.** 49:1. V posledních dnech se Vykupitel postaví na zemi, **Job** 19:25. V posledních dnech

bude utvrzen dům Páně, **Iz.** 2:2. V posledních dnech přijdou nebezpečné časy, **2. Tim.** 3:1–7. Posměvači posledních dnů budou popíráti druhý příchod, **2. Petr.** 3:3–7. Prorokují vám o posledních dnech, **2. Nefi** 26:14–30. Tak bude církev má nazvána v těchto posledních dnech, a to Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů, **NaS** 115:4. Kristus přijde v posledních dnech, **Mojž.** 7:60.

POSLEDNÍ VEČEŘE. *Viz také* Přesnice; Svátost

Podle Nového zákona poslední jídlo, které Ježíš jedl před svým uvězněním a ukřižováním (**Lukáš** 22:14–18). On a jeho apoštolové jedli toto jídlo během přesnic (**Mat.** 26:17–30; **Marek** 14:12–18; **Lukáš** 22:7–13).

Spasitel požehnal chléb a víno a dával ho apoštolům, **Mat.** 26:26–29 (**Marek** 14:22–25; **Lukáš** 22:7–20). Ježíš umýval nohy apoštolů, **Jan** 13. Jidáš byl jmenován jako Ježíšův zrádce, **Jan** 13:21–26 (**Mat.** 26:20–25).

POSLOUCHATI, POSLUŠNOST, POSLUŠNÝ. *Viz také* Kráčeti, kráčeti s Bohem; Požehnaní, požehnaný, požehnati; Příkázání Boží; Rádost; Ucho; Zákon

Poslušnost v duchovním smyslu znamená naslouchati hlasu neboli učení Páně a činiti Jeho vůli.

Noé učinil podle všeho, co Bůh přikázal, **Gen.** 6:22. Abraham uposlechl Pána, **Gen.** 22:15–18. Všechno, co Pán mluvil, činiti budeme, **Ex.** 24:7. Slyš tudíž, ó Izraeli, a hled' to činiti, **Deut.** 6:1–3. Pán vzbudí proroka jako sebe a vy ho budete poslouchati, **Deut.** 18:15. Miluj Pána a poslouvej hlasu jeho, **Deut.** 30:20. Poslouchati je lépe než obětovati, **1. Sam.** 15:22. Boha se boj a přikázání jeho zachovávej, **Kaz.** 12:13–14. Neposlouchali jsme Pánovy služebníky, proroky, **Dan.** 9:6. Ne každý vstoupí do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli Otce, **Mat.** 7:21 (3. Nefi 14:21). Bude-li kdokoli vůli jeho činiti, bude věděti, je-li to nauka z Boha, **Jan** 7:17. Máme spíše poslouchati Boha než lidi,

Skut. 5:29. Děti, poslouchajte rodiče své, **Efez.** 6:1 (Kol. 3:20). Půjdu a učiním věci, které přikázal Pán, **1. Nefi** 3:7. Uposlechl jsem hlasu Ducha, **1. Nefi** 4:6–18. Jestliže děti lidské zachovávají přikázání Boží, on je živí, **1. Nefi** 17:3. Spravedliví, kteří poslouchají slova proroků, nezahynou, **2. Nefi** 26:8. Varujte se, abyste neposlouchali zlého ducha, **Mos.** 2:32–33, 37 (NaS 29:45). Lidé sklízejí odměnu svou podle toho ducha, kterého poslouchají, **Alma** 3:26–27. Nebudete-li poslouchati hlas dobrého pastýře, nejste jeho ovce, **Alma** 5:38 (Hel. 7:18). Poslouchajte, ó vy lidé církve mé, **NaS** 1:1. Lidé mají konati mnoho věcí ze své vlastní svobodné vůle, **NaS** 58:26–29. V ničem se člověk neprohřešuje proti Bohu kromě těch, kteří neuznávají jeho ruku a neposlouchají jeho přikázání, **NaS** 59:21. Já, Pán, jsem zavázán, když činí to, co říkám, **NaS** 82:10. Ti, kteří poslouchají hlas Ducha, jsou osvíceni a přicházejí k Otci, **NaS** 84:46–47. Každá duše, jež poslouchá můj hlas, uvidí mou tvář a bude vědět, že já jsem, **NaS** 93:1. Byli pomalí v poslouchání Pána; tudíž on je pomalý v poslouchání jejich modliteb, **NaS** 101:7–9. Ti, kteří neposlouchají přikázání, jsou ukázněováni, **NaS** 103:4 (Mojž. 4:4). Lidé musejí býti ukázněováni, dokud se nenaučí poslušnosti, **NaS** 105:6. Když získáme jakékoli požehnání od Boha, je to skrze poslušnost onoho zákona, na němž je založeno, **NaS** 130:21. Adam byl poslušen, **Mojž.** 5:5. Budeme je zkoušet, abychom viděli, budou-li činiti všechny věci, jež jim Pán přikáže, **Ab.** 3:25.

POSTITI SE, PŮST. *Viz také*

Almužna, dávání almužny; Blaho a sociální péče; Chudí; Oběť

Dobrovolné zdržení se jídla nebo pití, jehož cílem je přiblížit se více Pánu a žádati jeho požehnání. Když se jednotlivci a skupiny postí, mají se také modliti, aby pochopili Boží vůli a vyvinuli větší duchovní sílu. Práví věřící vždy praktikovali půst.

V dnešní Církvi je každý měsíc jeden

sabatní den vyhrazen půstu. Během této doby členové Církve dvacet čtyři hodin nepřijímají jídlo a vodu. Pak věnují Církvi peníze, které by utratili za potraviny na tato jídla. Tyto peníze se nazývají postní oběť. Církev používá postní oběti, aby pomáhala chudým a potřebným.

Postili jsme se a prosili jsme Boha našeho, **Ezdr.** 8:21–23, 31. Postil jsem se a modlil jsem se před Bohem nebe, **Neh.** 1:4. Postěte se za mne a po tři dny nejzte ani nepijte, **Est.** 4:16. Pokořil jsem duši svou půstem, **Žalmy** 35:13. Není toto půst, který jsem vyvolil? **Iz.** 58:3–12. Obrátil jsem tvář svou k Pánu Bohu, abych ho hledal modlitbou, s půstem, **Dan.** 9:3. Obraťte se ke mně celým srdcem svým a s půstem, **Joel** 2:12. Nivnitští uvěřili Bohu a vyhlásili půst, **Jonáš** 3:5. Ježíš se postil čtyřicet dnů, **Mat.** 4:2 (Ex. 34:28; 1. Král. 19:8; Lukáš 4:1–2). Neukazujte lidem, že se postíte, **Mat.** 6:18 (3. Nefi 13:16). Tento druh nevychází, leda skrze modlitbu a půst, **Mat.** 17:21. Pokračujte v půstu a modlitbě, **Omni** 1:26 (4. Nefi 1:12). Oni se počali postiti a modliti k Pánu, svému Bohu, **Mos.** 27:22. Po mnoho dnů jsem se postil a modlil, abych mohl poznati tyto věci, **Alma** 5:46. Děti Boží se spojovaly v půstu a v mocné modlitbě, **Alma** 6:6. Synové Mosiášovi se velice věnovali modlitbě a půstu, **Alma** 17:3, 9. Čas půstu a modlitby nastal po smrti mnohých Nefitů, **Alma** 28:5–6. Velice se postili a velice se modlili, **Alma** 45:1 (Hel. 3:35). Nechť jídlo tvé je připraveno s upřímností srdce, aby půst tvůj mohl býti dokonalý, **NaS** 59:13–14. Budete pokračovati v modlitbě a půstu, **NaS** 88:76.

POSVÁTNÝ. *Viz* Svatost; Svatý

POSVÁTNÝ HÁJ. *Viz* První vidění

POSVĚCENÍ. *Viz také* Ježíš Kristus;

Ospravedlnění, ospravedlniti;

Usmíření, usmířiti

Proces, při kterém se člověk stává osvobozeným od hříchu, čistým a svatým skrze usmíření Ježíše Krista (Mojž. 6:59–60).

Bůh vás vyvolil ke spasení skrze posvěcení Ducha, **2. Tes.** 2:13. Posvěcení jsme skrze obětování těla Ježíšova, **Židům** 10:10. Ježíš trpěl, aby mohl posvětit lid svou vlastní krví, **Židům** 13:12. Vysocí kněží byli posvěceni a šat jejich byl omyt do běla krví Beránkovou, **Alma** 13:10–12. Posvěcení přichází k těm, kteří odevzdávají své srdce Bohu, **Hel.** 3:33–35. Čiňte pokání, abyste mohli býti posvěceni přijetím Ducha Svatého, **3. Nefi** 27:20. Posvěcení skrze milost Ježíše Krista je spravedlné a pravdivé, **NaS** 20:31. Ježíš přišel, aby posvětil svět, **NaS** 76:41. Posvěťte se, aby mysl vaše byla upřená k Bohu, **NaS** 88:68.

POTOPA V DOBĚ NOÉMOVĚ. *Viz také* Duha; Koráb; Noé, biblický patriarcha

Za doby Noéma byla země zcela pokryta vodou. Byl to křest země a symbolisoval očistění (1. Petr. 3:20–21).

Bůh uvede potopu vod na zemi, aby zničil veškeré tělo, **Gen.** 6:17 (Mojž. 7:34, 43, 50–52; 8:17, 30). Vody potopy byly na zemi, **Gen.** 7:10. Bůh umístil duhu na oblaku jako znamení smlouvy, **Gen.** 9:9–17. Poté, co vody ustoupily, země Amerika se stala zemí vyvolenou, **Eter** 13:2. Zvolní zahynou v potopě, **Mojž.** 7:38; 8:24.

POVAHA VÝBUŠNÁ. *Viz* Hněv

POVĚST. *Viz také* Pomlouvání; Zlé řeči

Satan šíří pověsti a sváry – někdy částečně založené na pravdě – aby obrátil lidi proti Bohu a veškerému dobru (Hel. 16:22; JS–Ž 1:1). Jedním ze znamení druhého příchodu Ježíše Krista je to, že lidé budou mluvit i o válkách a o pověstech o válkách (Mat. 24:6; NaS 45:26; JS–M 1:23).

POVINNOST. *Viz také* Poslouchati, poslušnost, poslušný

V písmech úkol, úloha nebo zodpovědnost často daná Pánem nebo jeho služebníky.

Zachovávej jeho příkázání: neboť toto je celá povinnost člověka, **Kaz.** 12:13. Co jiného Pán od tebe požaduje než to, abys jednal spravedlně, **Mich.** 6:8. Máme spíše poslouchati Boha než lidi, **Skut.** 5:29. Byli stíženi strastmi, aby byli podníceni k rozpomenutí se na svou povinnost, **Mos.** 1:17. Jsou popsány povinnosti starších, kněží, učitelů a jáhnů, **NaS** 20:38–67. Nositelé kněžství mají konati všechny rodinné povinnosti, **NaS** 20:47, 51. Jsou popsány povinnosti členů po křtu, **NaS** 20:68–69. Moji starší mají krátký čas počkati, aby můj lid mohl znáti dokonaleji svou povinnost, **NaS** 105:10. Nechť každý muž se učí svým povinnostem, **NaS** 107:99–100.

POVOLÁNÍ, POVOLANÝ BOHEM, POVOLATI. *Viz také* Pravomoc; Správce, správcovství; Vysvěcení, vysvětití; Vyvolení, vyvolení, vyvoliti

Býti povoláný Bohem znamená obdržení určení nebo výzvu od něj nebo od jeho náležitě zplnomocněných církevních vedoucích sloužiti mu nějakým konkrétním způsobem.

Vložil ruce své na něj a dal mu pověření, **Num.** 27:23. Vysvětil jsem tě prorokem, **Jer.** 1:5. Já jsem vás vyvolil a vysvětil jsem vás, **Jan** 15:16. Pavel byl povolán, aby byl apoštolem, **Řím.** 1:1. Žádný si nebere tuto čest pro sebe, ale ten, jenž je povolán Bohem, **Židům** 5:4. Ježíš byl povolán Bohem podle řádu Melchisedecheva, **Židům** 5:10. Byl jsem povolán kázati slovo Boží podle ducha zjevení a proctví, **Alma** 8:24. Kněží byli povoláni a připravováni od založení světa, **Alma** 13:3. Máte-li touhu sloužiti Bohu, jste povoláni, **NaS** 4:3. Stůj pevně v díle, k němuž jsem tě povolal, **NaS** 9:14. Ty se nepotřebuješ domnívati, že jsi povolán kázati, dokud nejsi povolán, **NaS** 11:15. Starší jsou povoláni uskutečnití shromáždění vyvolených, **NaS** 29:7. Nikdo nebude kázati mě evangelium nebo budovati mou Církev, ledaže je vysvěcen, **NaS** 42:11. Mnozí jsou

povolání, ale málo je vyvolených, **NaS** 121:34. Muž musí být povolán Bohem, **Čl. v. 1:5**.

POVOLÁNÍ A VYVOLENÍ. *Viz také*

Vyvolení, vyvolený, vyvoliti

Spravedliví následovníci Kristovi se mohou státi těmi, již jsou počítáni mezi ty vyvolené, kteří získávají ujištění o oslavení. Toto povolání a vyvolení začíná pokáním a křtem. Stává se úplným, když se tlačí kupředu, hodujete na slově Kristově, a když vytrvají do konce (2. Nefi 31:19–20). Písma nazývají tento proces učiniti naše povolání a vyvolení jistým (2. Petr. 1:4–11; **NaS** 131:5–6).

Budete mi královstvím kněží, **Ex.** 19:5–6 (Zjev. 1:6). Bůh od počátku vyvolil vyvolené ke spasení, **2. Tes.** 2:13. Věnujte píli tomu, abyste učinili povolání a vyvolení své jistým, **2. Petr.** 1:10. Pán vás může zpečetiti za své, **Mos.** 5:15. Činím s tebou smlouvu, že budeš mít věčný život, **Mos.** 26:20. Věrní nositelé kněžství se stávají církví a královstvím a vyvolenými Boha, **NaS** 84:33–34. Jistější slovo proctví znamená poznání, že člověk je zpečetěn k věčnému životu, **NaS** 131:5–6. Pečetím na tebe tvé oslavení, **NaS** 132:49.

POZNÁNÍ, ZNALOST. *Viz také*

Moudrost; Porozumění; Pravda

Porozumění a pochopení týkající se zvláště pravdy, která je učena nebo potvrzována Duchem.

Pán je Bohem poznání, **1. Sam.** 2:3. Pán je dokonalý v poznání, **Job** 37:15. Bázeň Páně je počátek poznání, **Přísl.** 1:7. Ten, kdo má poznání, zadržuje sloh svých, **Přísl.** 17:27. Země bude plná poznání Páně, **Iz.** 11:9 (2. Nefi 21:9; 30:15). Vy jste odňali klíč poznání, **Lukáš** 11:52. Láska Kristova přesahuje poznání, **Efez.** 3:19. Přidávejte k víře své ctnost a ke ctnosti poznání, **2. Petr.** 1:5. Nefi měl velikou znalost dobrotnosti Boží, **1. Nefi** 1:1. Dojdou poznání svého Vykupitele, **2. Nefi** 6:11. Spravedliví budou mít dokonalou znalost

spravedlivosti své, **2. Nefi** 9:14. Duch dává poznání, **Alma** 18:35. Znalost vaše je v tomto dokonalá, **Alma** 32:34. Lamanité budou přivedeni k pravému poznání Vykupitele svého, **Hel.** 15:13. Můžete vědět s dokonalým poznáním, že je to od Boha, **Moroni** 7:15–17. Svatí naleznou veliké poklady poznání, **NaS** 89:19. Ryzí poznání velice rozšiřuje duši, **NaS** 121:42. Ten, kdo má klíče svatého kněžství, nemá žádnou obtíž získati poznání skutečností, **NaS** 128:11. Získá-li nějaká osoba poznání v tomto životě, má výhodu ve světě, který přijde, **NaS** 130:19. Je nemožné být spasen v nevědomosti, **NaS** 131:6.

POŽEHNÁNÍ, POŽEHNANÝ, POŽEHNATI. *Viz také*

Díkůvzdání, díky; Milost;

Patriarchální požehnání;

Přísluhování nemocným; Zákon

Předati někomu božskou přízeň. Cokoli přispívá k pravému štěstí, blahu nebo blahobytu, je požehnání.

Všechna požehnání jsou založena na věčných zákonech (**NaS** 130:20–21). Protože Bůh chce, aby jeho děti nacházely v životě radost (2. Nefi 2:25), uděluje jim požehnání jako důsledek jejich poslušnosti jeho přikázání (**NaS** 82:10), v odpověď na modlitbu nebo kněžský obřad (**NaS** 19:38; 107:65–67) nebo skrze svou milost (2. Nefi 25:23).

Dobře známý seznam prohlášení o požehnanosti jsou blahoslavenství (**Mat.** 5:1–12; 3. Nefi 12:1–12).

Všeobecné odkazy: Učiním z tebe národ veliký a požehnám tobě, **Gen.** 12:2–3 (1. Nefi 15:18; **Abr.** 2:9–11). Požehnání jsou na hlavě spravedlného, **Přísl.** 10:6. Věrný muž bude oplývat požehnáními, **Přísl.** 28:20. Pán otevře průduchy nebeské a vyleje na vás požehnání, **Mal.** 3:10 (3. Nefi 24:10). Blahoslavenství zaslubují požehnání, **Mat.** 5:1–12 (3. Nefi 12:1–12). Požehnání jsou ti, již jsou povoláni na svatební večeři Beránkovy, **Zjev.** 19:9. Tomu, kdo je spravedlivý, se dostává přízně Boží, **1. Nefi** 17:35 (**Mos.** 10:13). Budete-li

poslouchati, zanechávám vám požehnání, **2. Nefi** 1:28. Zanechávám vám totéž požehnání, **2. Nefi** 4:9. Žehná vám okamžitě, **Mos.** 2:24. Pán žehná a dává úspěch těm, kteří v něho vkládají svou důvěru, **Hel.** 12:1. Pomáhej nastolit mé dílo a budeš požehnan, **NaS** 6:9. Modli se vždy, a veliké bude tvé požehnání, **NaS** 19:38. Buď pokřtěn a obdržíš Ducha mého a požehnání tak veliké, jaké jsi nikdy nepoznal, **NaS** 39:10. Po mnohém soužení přicházejí požehnání, **NaS** 58:4. Lidé neposlouchají; odvolávám, a oni nedostávají požehnání, **NaS** 58:32. Neporozuměli jste, jak veliká požehnání pro vás Otec připravil, **NaS** 78:17. Od vysokého kněžství pochází vykonávání obřadů a požehnání církvi, **NaS** 107:65–67. Je zákon, na němž jsou všechna požehnání založena, **NaS** 130:20. Všichni, kteří chtějí mít požehnání z mých rukou, se budou řídit zákonem, **NaS** 132:5. Požehnání jsou držena v záloze pro ty, již milují Pána, **NaS** 138:52. Abraham usiloval o požehnání otců a právo, aby je spravoval, **Abr.** 1:2.

Požehnání dětí: Bral je do náručí a žehnal jim, **Marek** 10:16. Bral jejich malé děti, jedno po druhém, a žehnal jim, **3. Nefi** 17:21. Starší mají žehnat děti ve jménu Ježíše Krista, **NaS** 20:70.

PRATT, ORSON

Jeden z prvních dvanácti apoštolů povoláných po znovuzřízení Církve v novodobých dějinách (NaS 124:128–129). Byl členem Církve pouhých šest týdnů, když mu Pán dal skrze Josepha Smitha zjevení (NaS 34). Orson Pratt byl také misionářem Církve (NaS 52:26; 75:14) a několik let sloužil jako církevní historik.

PRATT, PARLEY PARKER

Starší bratr Orsona Pratta a jeden z prvních dvanácti apoštolů povoláných po znovuzřízení Církve v novodobých dějinách (NaS 124:128–129). Parley Pratt byl povolán na první z několika misionářských cest, když

mu Pán dal zjevení skrze Josepha Smitha v říjnu 1830 (NaS 32; 50:37).

PRAVÁ LÁSKA. Viz také Blaho a sociální péče; Láska; Služba; Soucit

Čistá láska Kristova, (Moroni 7:47); láska, kterou má Kristus k dětem lidským a kterou děti lidské mají mít jedno k druhému (2. Nefi 26:30; 33:7–9; Eter 12:33–34); nejvyšší, nejušlechtlejší, nejsilnější druh lásky, ne pouze náklonnost.

Poznání nadouvá, ale pravá láska vzdělává, **1. Kor.** 8:1. Pravá láska, čistá láska, přesahuje a překonává téměř všechno ostatní, **1. Kor.** 13. Konec přikázání je pravá láska ze srdce čistého, **1. Tim.** 1:5. Přidejte k bratrské laskavosti pravou lásku, **2. Petr.** 1:7. Pán přikázal, aby všichni lidé měli pravou lásku, **2. Nefi** 26:30 (Moroni 7:44–47). Hleďte, abyste měli víru, naději a pravou lásku, **Alma** 7:24. Láska, kterou má Pán k lidem, je pravá láska, **Eter** 12:33–34. Bez pravé lásky nemohou lidé zděditi ono místo připravené v Otcových přibytích, **Eter** 12:34 (Moroni 10:20–21). Moroni zapsal Mormonova slova o víře, naději a pravé lásce, **Moroni** 7. Pravá láska uschopňuje lidi pro Pánovo dílo, **NaS** 4:5–6 (NaS 12:8). Odějte se poutem pravé lásky, **NaS** 88:125. Necht' tvé nitro je plné pravé lásky, **NaS** 121:45.

PRAVDA. Viz také Inteligence; Poznání, znalost; Světlo, světlo Kristovo

Poznání věci jak jsou a jak byly a jak přijdou (NaS 93:24). Pravda se také vztahuje ke světlu a zjevení z nebe.

Pravda ze země vyrážeti bude, **Žalmy** 85:12 (Mojž. 7:62). Poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí, **Jan** 8:32. Já jsem ta cesta, pravda a život, **Jan** 14:6. Říkáme-li, že nemáme žádný hřích, pravda v nás není, **1. Jan.** 1:8. Provinilí považují pravdu za tvrdou, **1. Nefi** 16:2. Spravedliví milují pravdu, **2. Nefi** 9:40. Duch praví pravdu a nelže, **Jákob** 4:13. Ty jsi Bůh pravdy a nemůžeš lháti, **Eter** 3:12. Mocí Ducha Svatého můžete

znáti pravdu ohledně všech věcí, **Moroni** 10:5. Pravda trvá na věky věků, **NaS** 1:39. Ty jsi byl osvícen Duchem pravdy, **NaS** 6:15. Kniha Mormonova obsahuje pravdu a slovo Boží, **NaS** 19:26. Utěšitel byl vyslán učiti pravdě, **NaS** 50:14. Ten, kdo přijímá slovo Duchem pravdy, přijímá je tak, jak je kázáno Duchem pravdy, **NaS** 50:17–22. Hlásejte pravdu podle zjevení, jež jsem vám dal, **NaS** 75:3–4. Cokoli je pravda, je světlo, **NaS** 84:45. Světlo Kristovo je světlo pravdy, **NaS** 88:6–7, 40. Duch můj je pravda, **NaS** 88:66. Inteligence neboli světlo pravdy nebyla stvořena, **NaS** 93:29. Sláva Boží je inteligence neboli světlo a pravda, **NaS** 93:36. Já jsem vám přikázal, abyste vychovávali děti své ve světle a pravdě, **NaS** 93:40. Můj Jednorozený je pln milosti a pravdy, **Mojž.** 1:6.

PRAVOMOC. *Viz také* Klíče kněžství; Kněžství; Moc; Povolání, povolání Bohem, povolání; Vysvěcení, vysvětití

Svolení udělované mužům na zemi povolání nebo vysvěceným, aby jednali za Boha Otce nebo Ježíše Krista a v jejich zastoupení při práci na Božím díle.

Já jsem tě poslal, **Ex.** 3:12–15. Říkej všechno, co ti přikazuji, **Ex.** 7:2. Dvanácti učedníkům dal moc, **Mat.** 10:1. Vy jste mne nevyvolili, ale já jsem vás vyvolil a vysvětil jsem vás, **Jan** 15:16. Nefi a Lehi kázali s velikou pravomocí, **Hel.** 5:18. Nefi, syn Helamanův, byl mužem Božím, majícím velikou moc a pravomoc od Boha, **Hel.** 11:18 (3. Nefi 7:17). Ježíš dal moc a pravomoc dvanácti Nefitům, 3. **Nefi** 12:1–2. Joseph Smith byl povolán Bohem a vysvěcen, **NaS** 20:2. Nikdo nebude kázati mé evangelium nebo budovati mou Církev, ledaže je vysvěcen a Církvi je známo, že má pravomoc, **NaS** 42:11. Starší mají kázati evangelium, jednajíce v pravomoci, **NaS** 68:8. Melchisedechovo kněžství má pravomoc, aby řídilo duchovní věci, **NaS** 107:8, 18–19. Co je učiněno božskou pravomocí, stává se zákonem, **NaS** 128:9. Kdokoli

káže nebo přisluhuje Bohu, musí být povolán Bohem skrze ty, kteří mají pravomoc, **Čl. v.** 1:5.

PRESIDENT. *Viz také* Prorok; První předsednictvo

Označení pro předsedajícího úředníka nějaké organizace. President Církve je prorokem, vidoucím a zjevovatelem (**NaS** 21:1; 107:91–92) a členové Církve mají pro proroka Církve používání oslovení „president“ (**NaS** 107:65). Je jedinou osobou na zemi zplnomocněnou používání všechny klíče kněžství.

Vedoucí kněžských kvor a dalších církevních organizací mohou mít také označení president.

Pán dal klíče království Josephu Smithovi, **NaS** 81:1–2. Tři presidenti tvoří kvorum předsednictva Církve, **NaS** 107:21–24. Presidenti byli vysvěceni podle řádu Melchisedechova, **NaS** 107:29. Jsou popsány povinnosti presidentů jáhnů, učitelů, kněží a starších, **NaS** 107:85–89 (**NaS** 124:136–138, 142). Je sedm presidentů nad všemi ostatními sedmdesátníky, **NaS** 107:93–95. Byli určeni presidenti kůlů, **NaS** 124:133–35.

PROKLÍTI, PROKLETÍ. *Viz také* Zatracení

V písmech znamená slovo prokletí použití božského zákona, který připoštlí nebo přináší soudy a jejich následky na věc, osobu nebo lid v prvé řadě pro nespravedlivost. Prokletí jsou projevem Boží lásky a spravedlnosti. Mohou být seslána přímo Bohem nebo vyslovena jeho zplnomocněnými služebníky. Někdy úplné důvody pro prokletí jsou známy pouze Bohu. Kromě toho se v prokletém stavu nacházejí ti, kteří vědomě neposlouchají Boha a tím se odtahují od Ducha Páně.

Pán může odejmouti prokletí díky víře jednotlivce nebo lidí v Ježíše Krista a poslušnosti zákonů a obřadů evangelia (**Alma** 23:16–18, 3. **Nefi** 2:14–16; **Čl. v.** 1:3).

Bůh proklel hada za podvedení Adama a Evy, **Gen.** 3:13–15 (**Mojž.** 4:19–21).

Země byla prokleta pro Adama a Evu, **Gen.** 3:17–19 (Mojž. 4:23–25). Pán prokrel Kaina za zabití Abela, **Gen.** 4:11–16 (Mojž. 5:22–41). Pán prokrel Kanána a jeho potomky, **Gen.** 9:25–27 (Mojž. 7:6–8; Abr. 1:21–27). Izrael bude požehnan, bude-li poslušný Boha, a proklet, bude-li neposlušný, **Deut.** 28:1–68 (Deut. 29:18–28). Gézi a potomci jeho byli prokleti malomocností Namanovým, **2. Král.** 5:20–27. Pán prokrel dávný národ Izraele za neplacení desátků a obětí, **Mal.** 3:6–10. Ježíš prokrel strom fíkový a on uhylnul, **Marek** 11:11–14, 20–21. Ježíš prokrel města Korozaim, Betsaidu a Kafarnaum, **Lukáš** 10:10–15. Protože Lamanité nechtěli poslouchati Pána, byli odděleni z přítomnosti Páně a prokleti, **2. Nefi** 5:20–24. Všichni jsou zvaní, aby přišli k Bohu, **2. Nefi** 26:33. Pán prokleje ty, kteří se dopouštějí smilstva, **Jákob** 2:31–33. Nefitě obdrží větší prokletí než Lamanité, ledaže budou činiti pokání, **Jákob** 3:3–5. Vzpurní lidé přivádějí prokletí sami na sebe, **Alma** 3:18–19 (Deut. 11:26–28). Korihor byl proklet za odvádění lidí od Boha, **Alma** 30:43–60. Pán prokrel nefitské země a bohatství pro nepravosti lidí, **Hel.** 13:22–23 (2. Nefi 1:7; Alma 37:31). Pán prokrel zlovolné Jaredity, **Eter** 9:28–35. Kristovo usmíření snímá z malých dětí prokletí Adamovo, **Moroni** 8:8–12. Ti, kteří se odvracejí od Pána, jsou prokleti, **NaS** 41:1. Země bude stížena prokletím, pokud nebude stmelující článek mezi otci a dětmi, **NaS** 128:18 (Mal. 4:5–6).

PROMĚNĚNÍ. *Viz také* Ježíš Kristus; Klíče kněžství

Stav osob, jejichž zjev a podstata jsou dočasně změněny – to znamená, že jsou pozvednuty na vyšší duchovní úroveň – takže mohou snést přítomnost a slávu nebeských bytostí.

Proměnění Krista: Petr, Jakub a Jan viděli před sebou oslaveného a proměněného Pána. Spasitel předtím slíbil, že Petr obdrží klíče království nebeského (Mat. 16:13–19; 17:1–9; Marek 9:2–10;

Lukáš 9:28–36; 2. Petr. 1:16–18). Spasitel, Mojžíš a Elias (Eliáš) předali při této důležité události Petrovi, Jakubovi a Janovi slíbené klíče kněžství. S těmito kněžskými klíči měli apoštolové moc pokračovati v díle království po nanebevstoupení Ježíše.

Joseph Smith učil, že Petr, Jakub a Jan byli na hoře Proměnění také proměnění. Viděli vidění země, jak bude vypadat ve svém budoucím oslaveném stavu (NaS 63:20–21). Viděli Mojžíše a Eliáše, dvě proměněné bytosti, a slyšeli hlas Otce. Otec řekl: „Tentof jest ten můj milý syn, v němž mi se dobře zalíbilo, toho poslouchejte.“ (Mat. 17:5.)

Proměněné bytosti: Viděli Boha Izraelského, **Ex.** 24:9–11. Když mluvil s Bohem, kůže tváře jeho zářila, **Ex.** 34:29 (Marek 9:2–3). Ježíšova tvář zářila, **Mat.** 17:2 (Marek 9:2–3). Izrael nemohl stále hleděti na tvář Mojžíšovu pro slávu, **2. Kor.** 3:7. Abinadiova tvář zářila nesmírným jasem, **Mos.** 13:5–9. Byli obklopeni jakoby ohněm, **Hel.** 5:23, 36, 43–45 (3. Nefi 17:24; 19:14). Byli stejně bělostní jako tvář Ježíšova, **3. Nefi** 19:25. Připadalo jim to jako proměnění, **3. Nefi** 28:15. Žádný člověk neviděl Boha v těle, ledaže byl obživen Duchem, **NaS** 67:10–12. Mocí Ducha byly oči naše otevřeny, **NaS** 76:12. Sláva Boží byla na Mojžíšovi, **Mojž.** 1:2. Sláva jeho byla na mně; a já jsem spatřil jeho tvář, neboť jsem byl proměněn, **Mojž.** 1:11. Spatřil jsem nebesa otevřená a byl jsem oděn slávou, **Mojž.** 7:3–4.

PRONÁSLEDOVÁNÍ,
PRONÁSLEDOVATI. *Viz také*
Protivenství

Působiti úzkost nebo bolest druhým pro jejich víru nebo společenské postavení; týrati nebo utiskovati.

Požehnaní jsou ti, kteří jsou pronásledováni pro spravedlivost, **Mat.** 5:10 (3. Nefi 12:10). Modlete se za ty, kteří vás zneuzívají a pronásledují, **Mat.** 5:44 (3. Nefi 12:44). Protože jsou bohatí, pronásledují mírné, **2. Nefi** 9:30

(2. Nefi 28:12–13). Spravedliví, kteří očekávají Krista, nehledě na všechno pronásledování, nezahynou, **2. Nefi** 26:8. Všechny tyto věci ti dají zkušenosti, **NaS** 122:7.

PROROCTVÍ, PROROKOVATI.

Viz také Prorok; Prorokyně;
Vidoucí; Zjevení

Prorocství tvoří božsky inspirovaná slova nebo záznamy, které nějaká osoba dostává skrze zjevení od Ducha Svatého. Svědectví o Ježíšovi je duch prorocství (Zjev. 19:10). Prorocství se může týkat minulosti, přítomnosti nebo budoucnosti. Když nějaká osoba prorokuje, pak mluví nebo píše to, co Bůh chce, aby věděla, pro její vlastní dobro nebo dobro jiných. Jednotlivci mohou obdržeti prorocství nebo zjevení pro svůj vlastní život.

Kéž by Bůh dal, aby veškerý Pánův lid byli proroci, **Num.** 11:29. Vaši synové i dcery budou prorokovati, **Joel** 2:28 (Skut. 2:17–18). Zjevuje tajemství své služebníkům svým prorokům, **Amos** 3:7. Žádné prorocství písma nepodléhá nějakému osobnímu výkladu, **2. Petr.** 1:20. Nefité měli mnohá zjevení a ducha prorocství, **Jákob** 4:6, 13. Alma a Amulek znali záměry Zezromova srdce skrze ducha prorocství, **Alma** 12:7. Běda tomu, kdo říká, že Pán již nepůsobí prorocstvím, **3. Nefi** 29:6. Hleďte v prorocstvích Izaiášových, **Morm.** 8:23. Prorocství budou všechna splněna, **NaS** 1:37–38. Muž musí být povolán Bohem skrze prorocství, **Čl. v.** 1:5.

PROROK. *Viz také* President;

Prorocství, prorokovati; Vidoucí;
Zjevení

Osoba, která byla povolána Bohem a která za něj mluví. Prorok jako posel Boží přijímá od Boha přikázání, prorocství a zjevení. Jeho zodpovědností je oznamovati lidem Boží vůli a pravý charakter Boha a ukazovati jim význam jeho jednání s nimi. Prorok odsuzuje jejich hříchy a předpovídá jeho následky. Je kazatelem spravedlivosti. Prorok může být příležitostně inspirován,

aby ve prospěch lidstva předpovídal budoucnost. Avšak jeho prvořadou zodpovědností je vydávati svědectví o Kristu. Dnes je prorokem Božím na zemi president Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Členům Prvního předsednictva a dvanácti apoštolům je vyjadřována podpora jako prorokům, vidoucím a zjevovatelům.

Kéž by Bůh dal, aby veškerý Pánův lid byli proroci, **Num.** 11:29. Jestliže je prorok, já Pán se mu projevim ve vidění, **Num.** 12:6. Pán svědčil proti Izraeli skrze všechny proroky, **2. Král.** 17:13 (2. Par. 36:15–16; Jer. 7:25). Vysvětil jsem tě za proroka pro národy, **Jer.** 1:5, 7. Zjevuje tajemství své služebníkům svým prorokům, **Amos** 3:7. Mluví skrze ústa svých svatých proroků, **Lukáš** 1:70 (Skut. 3:21). Všichni proroci svědčili o Kristu, **Skut.** 10:43. Bůh v Církvi ustanovil proroky, **1. Kor.** 12:28 (Efez. 4:11). Církev je zbudována na základě apoštolů a proroků, **Efez.** 2:19–20. Lidé zavrhlí slova proroků, **1. Nefi** 3:17–18 (2. Nefi 26:3). Duchem jsou prorokům oznamovány všechny věci, **1. Nefi** 22:1–2. Kristus přišel k Nefitům, aby naplnil všechno, co promlouval ústy svých svatých proroků, **3. Nefi** 1:13 (NaS 42:39). Ti, kteří nechtějí dbáti slov proroků, budou odříznuti, **NaS** 1:14. Ti, kteří věří slovům proroků, mají život věčný, **NaS** 20:26. Prorokovo slovo budete přijímatí jako z mých vlastních úst, **NaS** 21:4–6. Zjevení a přikázání pro Církev přicházejí pouze skrze jednoho určeného, **NaS** 43:1–7. Povinností presidenta je předsedati celé Církvi a býti jako Mojžíš, býti prorokem, **NaS** 107:91–92. Věříme v proroky, **Čl. v.** 1:6.

PROROKYNĚ. *Viz také* Prorocství, prorokovati

Žena, která obdržela svědectví o Ježíšovi a těší se z ducha zjevení. Prorokyně nemá kněžství ani jeho klíče. Ačkoli je jen několik žen v písmech nazýváno prorokyněmi, prorokovaly mnohé, jako například Rebeka, Anna, matka Samuelova, Alžběta a Maria.

Maria, sestra Mojžíšova, byla nazývána prorokyní, **Ex.** 15:20. Debora byla nazývána prorokyní, **Soud.** 4:4. Chulda byla nazývána prorokyní, **2. Král.** 22:14 (2. Par. 34:22). Anna, dcera Fanuelova, byla nazývána prorokyní, **Lukáš** 2:36.

PROSITI, TÁZATI SE, ŽÁDATI.

Viz také Modlitba

Tázati se, ptáti se nebo prositi Boha o zvláštní přízeň.

Proste a bude vám dáno, **Mat.** 7:7. Jestliže se komukoli z vás nedostává moudrosti, nechť žádá Boha, **Jakub** 1:5 (Js–Ž 1:7–20). Žádejte mne ve víře, **1. Nefi** 15:11. Nemůžete-li rozuměti těmto slovům, bude to proto, že neprosíte, **2. Nefi** 32:4. Proste v upřímnosti srdce, **Mos.** 4:10. Bůh vám udílí vše, o co ve víře požádáte a co je správné, **Mos.** 4:21. Tažte se Boha, zda tyto věci nejsou pravdivé, **Moroni** 10:4. Milují temnotu více než světlo; tudíž nechťejí mne prositi, **NaS** 10:21. Je vám přikázáno ve všech věcech prositi Boha, **NaS** 46:7.

PROSTŘEDNÍK. *Viz také* Ježíš

Kristus; Usmíření, usmířiti

Přímlovčí nebo zprostředkovatel. Ježíš Kristus je prostředník mezi Bohem a člověkem. Jeho usmíření umožnilo lidem, aby činili pokání ze svých hříchů a stali se usmířenými s Bohem.

Žádný nepřichází k Otci, leda skrze Ježíše Krista, **Jan** 14:6. Je jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, **1. Tim.** 2:5. Kristus je prostředník lepší smlouvy, **Židům** 8:6 (Židům 9:15; 12:24; **NaS** 107:19). Svatý Mesiáš se přimluví za všechny děti lidské, **2. Nefi** 2:9 (Iz. 53:12; **Mos.** 14:12). Vy máte hleděti k tomuto velikému Prostředníkovi, **2. Nefi** 2:27–28. My jsme učiněni dokonalými skrze Ježíše, prostředníka nové smlouvy, **NaS** 76:69.

PROTIKLAD. *Viz* Protivenství

PROTIVENSTVÍ. *Viz také* Pokoušeti, pokušení; Pronásledování, pronásledovati; Ukázňování, ukázňovati; Vytrvati

Skrze protivenství – zkoušky, trápení a těžkosti – může člověk, jestliže se obrací k Pánu, mít mnoho zkušeností, které vedou k duchovnímu růstu a věčnému pokroku.

Bůh sám vás zachraňoval ze všech protivenství vašich a soužení vašich, **1. Sam.** 10:19. Volali k Pánu v trápení svém, **Žalmy** 107:6, 13, 19, 28. Ačkoli vám chleba protivenství Pán dává, přesto učitelé tvoji odňati nebudou, **Iz.** 30:20–21. Musí nezbytně býti, aby byl protiklad ve všech věcech, **2. Nefi** 2:11. Kdyby nikdy neměly hořké, nemohly by znáti sladké, **NaS** 29:39. Tvé protivenství potrvá jen malou chvíli, **NaS** 121:7–8. Všechny tyto věci ti dají zkušenosti a budou pro tvé dobro, **NaS** 122:5–8. Ochutnávají hořké, aby mohly věděti, jak oceňovati dobré, **Mojž.** 6:55.

PROTIVNÍK. *Viz* Dábel

PRVNÍ PŘEDSEDNICTVO. *Viz také*

Klíče kněžství; President; Zjevení

President Církve a jeho rádcové. Jsou kvorem tří vysokých kněží a předsedají nad celou Církví. První předsednictvo drží všechny klíče kněžství.

Klíče království patří vždy předsednictvu vysokého kněžství, **NaS** 81:2. Předsednictvo vysokého kněžství má právo přísluhovati ve všech úřadech, **NaS** 107:9, 22. Kdokoli přijímá mne, přijímá První předsednictvo, **NaS** 112:20, 30. První předsednictvo má přijímati zjevení pro celou církev, **NaS** 124:126.

PRVNÍ VIDĚNÍ. *Viz také* Smith,

Joseph, ml.; Znovuzřízení evangelia

Událost, při které se v háji proroku Josephu Smithovi ukázal Bůh Otec a jeho Syn Ježíš Kristus.

Na jaře roku 1820 bylo Josephu Smithovi ml. patnáct let. Žil se svou rodinou v okrese Palmyra ve státě New York. Nedaleko na západ od rodinného domu byl háj s velikými stromy. Joseph odešel na toto místo, aby se modlil

k Bohu, aby poznal, která církev je pravá. Když četl Bibli, získal silný pocit, že musí usilovati o onu odpověď od Boha (Jakub 1:5–6). V odpověď na jeho modlitbu se mu ukázal Otec a Syn a řekli mu, aby se nepřipojoval k žádné církvi, které byly tehdy na zemi, neboť všechny jsou na omylu (JS–Ž 1:15–20). Tento posvátný zážitek zahájil řadu událostí, které skutečnily znovuzřízení evangelia a Kristovy pravé Církve.

PRVNÍ ZÁSADY EVANGELIA. *Viz* Duch Svatý; Křest, křtítí; Pokání; Věřiti, víra

PRVOROZENSTVÍ. *Viz také* Prvorozený; Smlouva

Právo na dědictví náležející prvorozenému synovi. Prvorozenství v širším smyslu neboli právo ze zrození zahrnuje jakákoli neboli všechna práva nebo dědictví předávané osobě, když se narodí do nějaké rodiny a kultury.

Prodej mi v tento den prvorozenství své, **Gen.** 25:29–34 (Gen. 27:36). Prvorozený seděl podle prvorozenství svého, **Gen.** 43:33. Postavil Efraima před Manassese, **Gen.** 48:14–20 (Jer. 31:9). Prvorozenství bylo Jozefovo, **1. Par.** 5:2. Ezau prodal prvorozenství své, **Židům** 12:16. Vy jste zákonnými dědici, **NaS** 86:9. Sion má právo na kněžství skrze rod, **NaS** 113:8 (Abr. 2:9–11).

PRVOROZENÝ. *Viz také* Ježíš Kristus; Prvorozenství

V době dávných patriarchů obdržel prvorozený syn prvorozenství (Gen. 43:33), a tak zdědil po smrti otce vedení rodiny. Prvorozený musel být hoden toho, aby přijal tuto zodpovědnost (1. Par. 5:1–2) a své prvorozenství mohl ztratit skrze nespravedlivost.

Pod zákonem Mojžíšovým byl prvorozený syn pokládán za toho, kdo náleží Bohu. Prvorozený obdržel dvojnásobný díl z vlastnictví svého otce (Deut. 21:17). Po smrti otce byl zodpovědný za péči o matku a sestry.

Prvorozený samec také náležel Bohu.

Čistá zvířata byla používána pro oběti, zatímco nečistá zvířata mohla být vykoupena nebo prodána nebo usmrčena (Ex. 13:2, 11–13; 34:19–20; Lev. 27:11–13, 26–27).

Prvorozený symbolizoval Ježíše Krista a jeho pozemskou službu, připomínaje lidem, že přijde veliký Mesiáš (Mojš. 5:4–8; 6:63).

Ježíš byl prvorozený z duchovních dětí našeho Nebeského Otce, Jednorozený Otcův v těle a první, který vstal z mrtvých ve vzkříšení (Kol. 1:13–18). Věrní Svatí se stávají ve věčnosti členy Církve Prvorozeného (NaS 93:21–22).

Prvorozeného ze synů svých mně dáš, **Ex.** 22:29. Posvětil jsem sobě vše prvorozené v Izraeli, **Num.** 3:13. On byl prvorozený mezi mnoha bratřími, **Řím.** 8:29. On uvádí prvorozeného do světa, **Židům** 1:6. To jsou ti, kdož jsou církvi Prvorozeného, **NaS** 76:54, 94. Bylo mi předáno od otců, a to právo prvorozeného, **Abr.** 1:3.

PRVOTINY

První plodiny sklizené v určitém období. Ve starozákonních dobách byly obětovány Pánu (Lev. 23:9–20). Ti, kteří přijímají evangelium a vytrvají do konce ve věrnosti, jsou symbolicky vzato prvotinami, neboť oni patří Bohu.

Ti, kteří následují Beránka, kamkoli kráčí, jsou prvotinami Bohu, **Zjev.** 14:4. Ti, kteří budou s Kristem sestupovati první, jsou prvotinami, **NaS** 88:98.

PŘÁTELSTVÍ. *Viz také* Jednota; Láska

Pro Svaté posledních dnů přátelství zahrnuje nabídnutí přátelského společenství, službu, povzbuzování a posilování druhých.

Miluj bližního svého jako sebe samého, **Lev.** 19:18 (Mat. 19:19; NaS 59:6). Až budeš obrácený, posiluj bratří svých, **Lukáš** 22:32. Jste moji učedníci, budete-li mítí lásku jedni k druhým, **Jan** 13:35. Pas ovce mé, **Jan** 21:15–17. Modlili se, abychom na sebe vzali přátelství skrze službu Svatým, **2. Kor.**

8:1–5. Naše přátelství je s Otcem a se Synem jeho, **1. Jan.** 1:3. Nefité a Lama-nité se navzájem přátelili, **Hel.** 6:3. Nechť si každý člověk váží bratra svého jako sebe sama, **NaS** 38:24–25. Nejste-li jedno, nejste moji, **NaS** 38:27. Přijímám vás do společenství s před-sevzetím býtí vašim přítelem a bratrem, **NaS** 88:133.

PŘEDSEDAJÍCÍ BISKUP

Generální autorita v Církvi. Má všeobecnou zodpovědnost za časné blaho Církve (**NaS** 107:68). Předsedající biskup a jeho rádci, kteří jsou také generálními autoritami, předsedají Aronovu kněžství Církve (**NaS** 68:16–17; 107:76, 87–88).

Edward Partridge bude vysvěcen biskupem, **NaS** 41:9. Biskupové mají být povolávání a ustanovování Prvním předsednictvem, **NaS** 68:14–15. Doslovní potomci Aronovi, kteří jsou prvorozeními, mají právo předsedati, jsou-li povoláni, ustanoveni a vysvěceni Prvním předsednictvem, **NaS** 68:16, 18–20. Může být souzen pouze před Prvním předsednictvem, **NaS** 68:22–24 (**NaS** 107:82).

PŘEDSEDNICTVO. *Viz* První předsednictvo

PŘEDSMRTELNÝ ŽIVOT. *Viz také*

Člověk, lidé; Počátek; Rada v nebi; Válka v nebi

Život před pozemským životem. Všichni muži a ženy, dříve než přišli na zem jako smrtelné bytosti, žili s Bohem jako jeho duchovní děti. Toto se někdy nazývá první stav (**Abr.** 3:26).

Když Bůh pokládal základy země, všichni synové Boží plesali radostí, **Job** 38:4–7. Duch se navrátil k Bohu, který ho dal, **Kaz.** 12:7. Dříve než jsem tě zformoval v břichu, znal jsem tebe, **Jer.** 1:4–5. My všichni jsme potomstvo jeho, **Skut.** 17:28. Bůh nás vyvolil před založením světa, **Efez.** 1:3–4. Máme býtí poddáni Otci duchů, **Židům** 12:9. Anděly, kteří svůj první stav nezachovali, ponechal ve věčných řetězech,

Judas 1:6 (**Abr.** 3:26). Ďábel a jeho andělé byli vyvrženi, **Zjev.** 12:9. Byli povoláni a připravováni od založení světa, **Alma** 13:3. Kristus hleděl na rozpětí věčnosti a na zástupy nebes dříve, než svět byl učiněn, **NaS** 38:1. Člověk byl také na počátku s Bohem, **NaS** 93:29 (**Hel.** 14:17; **NaS** 49:17). Ušlechtilí duchové byli vyvoleni na počátku, aby byli vládci v Církvi, **NaS** 138:53–55. Mnozí obdrželi své první poučení ve světě duchů, **NaS** 138:56. Všechny věci byly stvořeny duchovně dříve, než byly na zemi, **Mojž.** 3:5. Učinil jsem svět a lidi dříve, než byli v těle, **Mojž.** 6:51. Abraham viděl inteligence, jež byly zorganizovány dříve, nežli byl svět, **Abr.** 3:21–24.

PŘEDURČENÍ. *Viz* Předustanovení

PŘEDUSTANOVENÍ. *Viz také*

Předsmrtný život

Boží předsmrtné ustanovení jeho udatných duchovních dětí, aby během svého smrtelného života naplnily určitá poslání.

Bůh stanovil lidu meze, **Deut.** 32:8. Dříve než jsem tě zformoval v břichu, vysvětil jsem tě prorokem, **Jer.** 1:5. Bůh určil časy dříve stanovené, **Skut.** 17:26. Neboť toho, koho předzvěděl, toho také předurčil, **Řím.** 8:28–30. Vyvolil nás v sobě před založením světa, **Efez.** 1:3–4. Ježíš Kristus byl předustanoven, aby byl Vykupitelem, **1. Petr.** 1:19–20 (**Zjev.** 13:8). Byli povoláni a připravováni od založení světa, **Alma** 13:1–9. Zpozořoval jsem ušlechtilé a veliké, již byli vyvoleni na počátku, **NaS** 138:55–56. Můj Milovaný Syn byl vyvoleným od počátku, **Mojž.** 4:2. Abraham byl vyvolen dříve, nežli se narodil, **Abr.** 3:23.

PŘEKLAD JOSEPHA SMITHA

(PJS). *Viz také* Smith, Joseph, ml.

Revize neboli překlad anglické Bible, verze krále Jakuba, na němž Prorok Joseph Smith začal pracovat v červnu 1830. Bůh mu přikázal, aby tento překlad učinil, a on to pokládal za součást svého povolání prorokem.

I když Joseph dokončil většinu překladu do července 1833, až do své smrti v roce 1844 pokračoval v úpravách rukopisu při jeho přípravě na vydání. I když vydal některé části překladu během svého života, je možné, že by učinil další změny, kdyby žil tak dlouho, aby mohl vydati celé dílo. Reorganizovaná církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů vydala první vydání inspirovaného překladu Josepha Smitha v roce 1867. Od oné doby vydali několik vydání.

Prorok během překládání poznal mnohé. Díky jeho překladatelské práci bylo získáno několik oddílů Nauky a smluv (např. NaS 76, 77, 91 a 132). Pán také Josephovi dával určité pokyny pro překládání, které jsou zaznamenány v Nauce a smlouvách (NaS 37:1; 45:60–61; 76:15–18; 90:13; 91; 94:10; 104:58; 124:89). Kniha Mojžíšova a Joseph Smith–Matouš, písmo nyní obsažená v Drahocenné perle, byla převzata přímo z Překladu Josepha Smitha.

Překlad Josepha Smitha znovuzřídil některé jasné a cenné věci, které byly z Bible ztraceny (1. Nefi 13). I když to není oficiální Bible Církve, tento překlad nabízí mnoho zajímavých pohledů a je velmi cenný pro porozumění Bibli. Je to také svědectví o božském povolání a službě Proroka Josepha Smitha.

PŘEKLÁDATI

Vyjádřiti význam myšlenky podané v jednom jazyce odpovídajícími výrazy v jazyce jiném (Mos. 8:8–13; Čl. v. 1:8). V písmech se o tom často mluví jako o daru od Boha (Alma 9:21; NaS 8; 9:7–9). Někdy to může znamenati vylepšiti nebo opraviti existující překlad v nějakém jazyce nebo obnoviti ztracený text (NaS 45:60–61). Josephu Smithovi bylo přikázáno, aby se věnoval inspirovanému překládání Bible krále Jakuba (NaS 42:56; 76:15).

Joseph Smith měl moc překládati skrze milosrdenství Boží, mocí Boží, **NaS** 1:29. Ty máš dar překládati, **NaS** 5:4. Dávám ti dar, přeješ-li si ho ode mne, abys překládal, **NaS** 6:25. Bůh dal

Josephu Smithovi moc z výsosti přeložiti Knihu Mormonovu, **NaS** 20:8. Prostřednictvím Urimu a Thumimu jsem některé ze znaků přeložil, **JS–Ž** 1:62 (Mos. 8:13; 28:13).

PŘEMÍTATI. Viz také Modlitba; Zjevení

Meditovati a hluboce přemýšleti, často o písmech nebo jiných věcech Božích. Když je přemítání o věcech Božích spojeno s modlitbou, může přinést zjevení a porozumění.

Maria přemítala o těchto věcech v srdci svém, **Lukáš** 2:19. Zatímco jsem seděl přemítaje v srdci svém, byl jsem uchoopen a unesen, **1. Nefi** 11:1. Srdce mé přemítá nad písmy, **2. Nefi** 4:15. Nefi šel svou cestou, přemítaje o věcech, jež Pán ukázal, **Hel.** 10:2–3. Jděte do domova svého a přemítejte o věcech, o kterých jsem mluvil, **3. Nefi** 17:3. Pamatujte, jak milosrdný byl Pán, a přemítejte o tom v srdci svém, **Moroni** 10:3. Přemítej o věcech, jež jsi obdržel, **NaS** 30:3. Zatímco jsme meditovali o těchto věcech, Pán se dotkl očí porozumění našeho, **NaS** 76:19. Seděl jsem ve svém pokoji přemítaje o písmech, **NaS** 138:1–11. Uvažoval jsem o něm znovu a znovu, **JS–Ž** 1:12.

PŘENESENÉ BYTOSTI

Osoby, které jsou proměněny, takže až do svého vzkříšení do nesmrtnosti nezakusí bolest ani smrt.

Enoch kráčel s Bohem; a nebyl; neboť vzal ho Bůh, **Gen.** 5:24 (Židům 11:5; NaS 107:48–49). Nikdo nezná Mojžíšův hrob až do tohoto dne, **Deut.** 34:5–6 (Alma 45:19). Eliáš vystoupil ve vichřici do nebe, **2. Král.** 2:11. Chci-li, aby zůstal, dokud nepřijde, co tobě po tom? **Jan** 21:22–23 (NaS 7:1–3). Nikdy neokusíte smrti, **3. Nefi** 28:7. Aby nemuseli okusiti smrti, byla na jejich těle vykonána proměna, **3. Nefi** 28:38 (4. Nefi 1:14; Morm. 8:10–11). Jan Milovaný bude žít, dokud Pán nepřijde, **NaS** 7. Já jsem vzal Sion Enochův do svého vlastního lůna, **NaS** 38:4 (Mojž. 7:21, 31, 69). Enoch a bratří jeho jsou město

uschované až do dne spravedlivosti, **NaS** 45:12. Eliáš byl vzat do nebe, aniž okusil smrti, **NaS** 110:13. Duch Svätý padl na mnohé, a oni byli uchopeni a vyzdviženi do Sionu, **Mojž.** 7:27.

PŘESNICE. *Viz také* Beránek Boží;
Poslední večere

Svátek přesnic byl zaveden, aby pomáhal dětem Izraele pamatovati na dobu, kdy ničící anděl prošel kolem jejich domovů a osvobodil je od Egypťanů (Ex. 12:21–28; 13:14–15). Beránci bez vady, jejichž krev byla použita jako znamení pro záchranu Izraele v dávné době, jsou symbolem Ježíše Krista, Beránka Božího, jehož obětí vykoupila veškeré lidstvo.

Toto je nařízení přesnic, **Ex.** 12:43. Ježíš a jeho apoštolové zachovávali přesnice při poslední večeri, **Mat.** 26:17–29 (Marek 14:12–25). Vizte Beránka Božího, který snímá hříchy světa, **Jan** 1:29, 36. Kristus, naše přesnice, je obětován za nás, **1. Kor.** 5:7. My jsme vykoupeni krví Krista, jako beránka bez vady, **1. Petr.** 1:18–19. Mějte víru v Beránka Božího, který snímá hříchy světa, **Alma** 7:14. Svätí, kteří žijí podle Slova moudrosti, budou zachováni, jako byly děti Izraele, **NaS** 89:21. Beránek je zabit od založení světa, **Mojž.** 7:47.

PŘIJÍMÁNÍ. *Viz Svätost*

PŘIJÍTI. *Viz také* Poslouchati,
poslušnost, poslušný; Učedník

V písmech přiblížiti se k někomu skrze následování nebo poslušnost, jako například ve spojení „pojďte ke Kristu a buďte v něm zdokonalováni“ (Moroni 10:32).

Nakloňte ucha svého a pojďte ke mně, **Iz.** 55:3. Pojďte ke mně, vy všichni, kteří pracujete, **Mat.** 11:28. Dovolte malým dětem, aby přišly ke mně, **Mat.** 19:14. Jestliže nějaký člověk chce přijíti za mnou, nechť zapře sám sebe, **Lukáš** 9:23. Ten, kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladověti, **Jan** 6:35. Kristus zve všechny, aby přišly k němu, **2. Nefi** 26:33. Pojďte ke mně a buďte spaseni,

3. Nefi 12:20. Pojďte ke Kristu, **Moroni** 10:32. Zvěte všechny, aby šli ke Kristu, **NaS** 20:59. Pojďte ke mně a vaše duše bude žít, **NaS** 45:46.

PŘIKÁZÁNÍ, DESATERO. *Viz také*
Mojžíš; Prikázání Boží

Deset zákonů daných Bohem skrze proroka Mojžíše, aby řídily morální chování.

V hebrejštině se nazývají „Deset slov“. Také se nazývají Smlouva (Deut. 9:9) nebo Svědectví (Ex. 25:21; 32:15). Boží předání desatera prikázání Mojžíšovi a skrze něj Izraeli je popsáno v Ex. 19:9–20:23; 32:15–19; 34:1. Prikázání byla vyryta na dvou deskách z kamene, které byly umístěny v truhle; odtud se truhla nazývala truhla smlouvy (Num. 10:33). Pán citoval Deut. 6:4–5 a Lev. 19:18 a shrnul desatero prikázání do „dvou velikých prikázání“ (Mat. 22:37–39).

Desatero prikázání bylo opakováno ve zjevení posledních dnů (Mos. 12:32–37; 13:12–24; NaS 42:18–28; 59:5–13; PJS, Ex. 34:1–2).

PŘIKÁZÁNÍ BOŽÍ. *Viz také* Hřešiti,
hříchy; Poslouchati, poslušnost,
poslušný; Prikázání, desatero;
Slovo Boží; Zákon

Zákony a požadavky, které Bůh dává lidstvu, buď jednotlivě, nebo jako celku. Zachovávaní prikázání přinese poslušným požehnání Páně (NaS 130:21).

Noé učinil podle všeho, co mu prikázal Bůh, **Gen.** 6:22. Krácejte v ustanoveních mých a zachovávejte prikázání má, **Lev.** 26:3. Zachovávej prikázání má a žij, **Přísl.** 4:4 (Přísl. 7:2). Milujete-li mne, prikázání má zachovávejte, **Jan** 14:15 (NaS 42:29). O cokoli prosíme, dostáváme od něho, protože prikázání jeho zachováváme, **1. Jan.** 3:22. Prikázání jeho nejsou těžká, **1. Jan.** 5:3. Buď neochvějný v zachovávaní prikázání, **1. Nefi** 2:10. Pán nedává žádná prikázání, aniž by připravil cestu, **1. Nefi** 3:7. Musím jednat podle přísných prikázání Božích, **Jákob** 2:10. Nokolik budete zachovávat prikázání má,

bude se vám v zemi dařiti, **Jarom** 1:9 (Alma 9:13; 50:20). Nauč se v mládí svém zachovávatí přikázání Boží, **Alma** 37:35. Tato přikázání jsou ode mne, **NaS** 1:24. Zkoumejte tato přikázání, **NaS** 1:37. Ti, kteří nezachovávají přikázání, nemohou býti spaseni, **NaS** 18:46 (NaS 25:15; 56:2). Má přikázání jsou duchovní; nejsou přirozená, ani časná, **NaS** 29:35. Přikázání jsou dána, abychom mohli porozuměti Pánově vůli, **NaS** 82:8. Nevím než to, že mi Pán přikázal, **Mojž.** 5:6. Pán bude zkouseti lidi, aby viděl, budou-li činiti vše, co jim prikazuje, **Abr.** 3:25.

PŘÍMLUVCE. *Viz také* Ježíš Kristus

Ježíš Kristus je naším Přímluvcem u Otce (Moroni 7:28) a hájí u něj naši věc.

Ježíš Kristus je naším přímluvcem u Otce, **1. Jan.** 2:1 (NaS 110:4). Ježíš se přimluví za všechny, **2. Nefi** 2:9 (Židům 7:25). Ježíš dosáhl vítězství nad smrtí, což mu dává moc učiniti přímluvu za děti lidské, **Mos.** 15:8. Jsem vaším přímluvcem u Otce, **NaS** 29:5. Ježíš Kristus hájí vaši věc, **NaS** 45:3–5.

PŘIROZENÝ ČLOVĚK. *Viz také*

Pád Adama a Evy; Tělesný;
Znovuzrozen, zrozen z Boha

Osoba, která se raději rozhodla pro to, že se nechá ovlivňovati vášněmi, přáními, chutěmi a tělesnými smysly namísto pobízením Svatého Ducha. Taková osoba může chápati hmotné věci, ale ne věci duchovní. Všichni lidé jsou tělesní, neboli smrtelní, kvůli pádu Adama a Evy. Každá osoba musí býti znovuzrozena skrze usmíření Ježíše Krista, aby přestala býti přirozeným člověkem.

Přirozený člověk nepřijímá věci Ducha, **1. Kor.** 2:14. Přirozený člověk je nepřitelem Boha a má býti odložen, **Mos.** 3:19. Ten, kdo setrvává ve svém vlastním tělesném stavu, zůstává v padlém stavu svém, **Mos.** 16:5 (Alma 42:7–24; NaS 20:20). Který přirozený člověk zná tyto věci? **Alma** 26:19–22. Přirození neboli tělesní lidé jsou na světě bez Boha, **Alma** 41:11. Člověk se pro svůj

přestupek stal duchovně mrtvým, **NaS** 29:41. Ani nemůže žádný přirozený člověk snést přítomnost Boží, **NaS** 67:12. A člověk počal býti tělesným, smyslným a dábelským, **Mojž.** 5:13 (Mojž. 6:49).

PŘÍSAHA. *Viz také* Přísaha a smlouva kněžství; Smlouva

Přísaha, tak jak je používána v písmech, je obvykle posvátná smlouva nebo slib. Avšak zlovolní lidé, včetně Satana a jeho andělů, také činí přísahy, aby uskutečnili své zlé záměry. V době starozákonní byly přísahy přijatelné; avšak Ježíš Kristus učil, že lidé nemají přísahati ve jménu Božím nebo jeho stvoření (Mat. 5:33–37).

Budu plniti přísahu, kterou přísahám Abrahamovi, **Gen.** 26:3. Jestliže muž přísahá přísahou zavázati duši svou, neporuší ji, **Num.** 30:3. Učinili přísahu, že budou kráčet v zákoně Božím, **Neh.** 10:29. Budeš přísahy své Pánu plniti, **Mat.** 5:33 (Kaz. 5:1–2; 3. Nefi 12:33). Bůh přísahá přísahou, že věrní budou spaseni, **Židům** 6:13–18. Když Zoram složil přísahu, naše obavy ustaly, **1. Nefi** 4:37. Lid Ammonův složil přísahu, že již nikdy neprolijí krev, **Alma** 53:11. Zlovolní Nefité učinili tajné přísahy a smlouvy se Satanem, **Hel.** 6:21–30. Lidé získávají věčný život skrze přísahu a smlouvu kněžství, **NaS** 84:33–42. Všechny smlouvy, dohody, pouta, závazky a přísahy, které nejsou zpečetěny Svatým Duchem zaslíbení, končí, když lidé umírají, **NaS** 132:7.

PŘÍSAHA A SMLOUVA

KNĚŽSTVÍ. *Viz také* Kněžství;
Přísaha; Smlouva

Přísaha je odpřísáhnuté ujištění býti pravdivým a věrným svým slibům. Smlouva je závazný slib mezi dvěma stranami. Aronovo kněžství se přijímá pouze skrze smlouvu. Nositelé Melchisedechova kněžství přijímají kněžství skrze nevyslovenou přísahu a rovněž skrze smlouvu. Když jsou nositelé kněžství věrní a zvelebuji svá povolání tak, jak je Bůh vede, on jim

žehná. Ti, již jsou věrní do konce a činí vše, co od nich požaduje, obdrží vše, co má Otec (NaS 84:33–39).

Pán učinil smlouvu s Abrahamem a Abraham poslouchal, **Gen.** 15:18; 17:1; 22:16–18. Kněží za doby Ezechielovy nepásli stádo, **Ezech.** 34:2–3. Kněží za doby Malachiášovy porušili smlouvu, **Mal.** 1–2.

PŘÍSAHATI. *Viz* Přísaha; Rouhání, rouhati se; Znesvěcení

PŘÍSLOVÍ

Stručné mravní rčení nebo ponaučení.

Kniha Přísloví: Starozákonní kniha, která obsahuje mnoho podobenství, rčení a básní, z nichž některé napsal Šalomoun. Kniha Přísloví je často citována v Novém zákoně.

Kapitoly 1–9 obsahují vysvětlení pravé moudrosti. Kapitoly 10–24 obsahují sbírku rčení o správném a špatném způsobu života. Kapitoly 25–29 obsahují přísloví Šalomounova, která zaznamenali lidé Ezechiaše, krále judského. Kapitoly 30–31 zahrnují popis ctnostné ženy.

PŘISLUHOVÁNÍ NEMOCNÝM.

Viz také Kněžství; Olej; Pomazati; Ruce, jejich vkládání; Uzdravování, uzdravovati

Požehnání dávané nemocným skrze muže, kteří drží Melchisedechovo kněžství, zahrnující použití posvěceného oleje.

Vlož na ni ruku svou, **Mat.** 9:18. Ježíš vložil ruce své na několik nemocných lidí a uzdravil je, **Marek** 6:5. Kristovi apoštolové pomazali olejem mnohé, kteří byli nemocní, a uzdravili je, **Marek** 6:13. Starší mají pomazávati a uzdravovati nemocné, **Jakub** 5:14–15. Nebudete uzdravovati nemocné, ledaže to bude od vás požadováno těmi, kteří si toho přejí, **NaS** 24:13–14. Starší budou vkládati ruce své na nemocné, **NaS** 42:44. Vkládej ruce své na nemocné, a oni se uzdraví, **NaS** 66:9.

PUBLIKÁN. *Viz také* Římská říše

V dávném Římě výběrčí daní pro vládu. Publikáni (neboli celní) byli Židy všeobecně nenáviděni. Někteří publikáni bez váhání přijali evangelium (**Mat.** 9:9–10; **Lukáš** 19:2–8).

PŮSOBIVOST. *Viz také* Moc

Moc a síla (**Lukáš** 8:46).

Zkuste působivost slova Božího, **Alma** 31:5.

PŮST. *Viz* Postiti se, půst

PÝCHA. *Viz* Domýšlivost, marnivost, pýcha

RADA. *Viz také* Prorok

Nabádání, varování, poučení a pokyny od Pána a jeho vysvěcených vedoucích.

Dám ti radu, **Ex.** 18:19. Bůh mne povede radou svou, **Žalmy** 73:24. Když žádná rada není dávana, padá lid, **Přisl.** 11:14. Farizeové a zákoníci odmítli radu Boží, **Lukáš** 7:30. Býti učený je dobré, poslouchají-li rady Boží, **2. Nefi** 9:29. Naslouchejte radě toho, kdo vás vysvětil, **NaS** 78:2. Přijímej radu od toho, jehož jsem určil, **NaS** 108:1. Usiloval o to, aby utvrdil svou radu namísto rady, kterou jsem já ustanovil, **NaS** 124:84. Poslouchej rady mého služebníka Josepha, **NaS** 124:89. Jestliže nějaký člověk nehledá mou radu, nebude mít žádnou moc, **NaS** 136:19.

RADA DVANÁCTI. *Viz* Apoštol

RADA V NEBI. *Viz také* Plán vykopení; Předsmrtelný život; Válka v nebi

Událost v předsmrtelném životě, kdy Otec předložil svůj plán svým duchovním dětem, které byly určeny, aby přišly na tuto zemi.

Synové Boží vykřikovali radostí, **Job** 38:7. Vyvyš trůn můj nad hvězdy Boží, **Iz.** 14:12–13. Na nebi byla válka, **Zjev.** 12:7–11. Předtím, než se narodili, obdrželi své první poučení ve světě duchů, **NaS** 138:56. V předsmrtelném životě se Satan vzbouřil, **Mojš.** 4:1–4.

IntelIGENCE byly zorganizovány dříve, než byl stvořen svět, **Abr.** 3:22. Bohové se mezi sebou uradili, **Abr.** 4:26. Bohové dokončili dílo, které se uradili učiniti, **Abr.** 5:2.

RADITI

V písmech se používá ve významu poučovatí nebo dávati pokyny.

Radím ti, abys koupil ode mne zlato ohněm vyzkoušené, **Zjev.** 3:18. Nesnažte se raditi Pánu, **Jákob** 4:10. On radí v moudrosti nad všemi svými díly, **Alma** 37:12. Vaše hříchy vystoupily ke mně, protože se snažíte raditi podle svých vlastních cest, **NaS** 56:14.

RADOST. *Viz také* Poslouchati, poslušnost, poslušný

Stav velikého štěstí vyplývající ze spravedlivého žití. Míti radost je cílem smrtelného života pro všechny lidi (2. Nefi 2:22–25). Plná radost přichází pouze skrze Ježíše Krista (Jan 15:11; NaS 93:33–34; 101:36).

Mírným vzroste také radost jejich v Pánu, **Iz.** 29:19 (2. Nefi 27:30). Přináším vám dobré zvěsti veliké radosti, **Lukáš** 2:10. Radost vaši nikdo neodejme od vás, **Jan** 16:22. Ovoce Ducha je láska, radost, pokoj, **Gal.** 5:22. Ovoce z něho naplnilo mou duši nesmírně velikou radostí, **1. Nefi** 8:12. Lidé jsou, aby mohli míti radost, **2. Nefi** 2:25. Radost spravedlivých bude plná na věky, **2. Nefi** 9:18. Mohou přebývat s Bohem ve stavu nikdy nekončícího štěstí, **Mos.** 2:41. Vzdám se všeho, co mám, abych mohl obdržeti tuto velikou radost, **Alma** 22:15. Snad mohu býti nástrojem v rukou Božích, abych přivedl nějakou duši ku pokání, a toto je radost moje, **Alma** 29:9. Jaká radost a jaké podivuhodné světlo jsem uzał, **Alma** 36:20. Můj Duch naplní tvou duši radostí, **NaS** 11:13. Jak velikou s ní budete míti radost v království mého Otce, **NaS** 18:15–16. Na tomto světě vaše radost není plná, ale ve mně je vaše radost plná, **NaS** 101:36. V tomto životě budu míti radost, **Mojž.** 5:10–11.

RAFAEL. *Viz také* Anděl

Anděl Páně, který se podílel na znovuzřízení všech věcí (NaS 128:21).

RAHUEL. *Viz* Jetro

RÁCHEL. *Viz také* Jákob, syn Izákův

Ve Starém zákoně manželka Jákobova (Gen. 29–31, 35). Byla také matkou Jozefa a Beniamina.

RÁJ. *Viz také* Nebe

Ta část duchovního světa, v němž spravedliví duchové, kteří odešli z tohoto života, očekávají vzkříšení těla. Je to stav štěstí a pokoje.

Ráj je také použit v písmech ve významu světa duchů (Lukáš 23:43), celestiálního království (2. Kor. 12:4) a oslavených mileniálních podmínek na zemi (Čl. v. 1:10).

Tomu, kdo překoná, dám jísti ze stromu života, který je uprostřed ráje Božího, **Zjev.** 2:7. Ráj Boží musí vydati duchy spravedlivých, **2. Nefi** 9:13. Duchové spravedlivých jsou přijati do stavu štěstí, který se nazývá ráj, **Alma** 40:11–12. Všichni učedníci Ježíšovi odešli do ráje Božího, až na tři, **4. Nefi** 1:14. Brzy půjdu, abych si odpočinul v ráji Božím, **Moroni** 10:34. Kristus sloužil spravedlivým duchům v ráji, **NaS** 138.

RAMEUMPTOM

V Knize Mormonově vysoký stupínek, na němž se Zoramité, odpadlí Nefité, modlili (Alma 31:8–14).

REBEKA. *Viz také* Izák

Manželka Izáka, starozákonního patriarchy (Gen. 24–27). Rebeka byla matkou Ezaua a Jákoba (Gen. 25:23–26).

REPTATI. *Viz také* Vzpoura

Žehradi a stěžovati si na Boží záměry, plány nebo služebníky.

Lidé reptali proti Mojžíšovi, **Ex.** 15:23–16:3. Židé poté reptali na Ježíše, **Jan** 6:41. Laman a Lemuel reptali v mnoha věcech, **1. Nefi** 2:11–12 (1. Nefi 3:31; 17:17). Nereptej pro věci, jež jsi neviděla, **NaS** 25:4.

RIGDON, SIDNEY

Jeden z prvních obrácených a vedoucí ve znovuzřízené Církvi ve třicátých letech a na počátku čtyřicátých let devatenáctého století. Sidney Rigdon sloužil po určitou dobu jako první rádce Josepha Smitha v Prvním předsednictvu Církve (NaS 35; 58:50, 57; 63:55–56; 76:11–12, 19–23; 90:6; 93:44; 100:9–11; 124:126). Později odpadl a v září 1844 byl vyloučen.

ROBOÁM. *Viz také* Šalomoun

Ve Starém zákoně syn krále Šalomouna. Nastoupil po svém otci a vládl v Jeruzalémě sedmnáct let (1. Král. 11:43; 14:21, 31). Během Roboámovy vlády bylo království rozděleno na království izraelské na severu a království judské na jihu (1. Král. 11:31–36; 12:19–20). Roboám vládl království judskému.

RODIČE. *Viz také* Matka; Otec, smrtelný

Otcové a matky. Způsobili manželé a manželky, kteří byli náležitě zpečetěni při sňatku v chrámu Božím, mohou naplňovat svou roli rodičů po celou věčnost.

Děti, poslouchejte rodičů svých, **Efez.** 6:1–3 (Kol. 3:20). Adam a Eva byli našimi prvními rodiči, **1. Nefi** 5:11. Prokletí může být na hlavě vašich rodičů, **2. Nefi** 4:6. Poučuj rodiče, že musejí činiti pokání a být pokřtěni, **Moroni** 8:10. Rodičům je přikázáno, aby učili své děti evangeliu, **NaS** 68:25. Všechny děti mají nárok na své rodiče, **NaS** 83:4. Hříchy rodičů nemohou být zodpověděny na hlavu dětí, **Mojž.** 6:54.

RODINA. *Viz také* Děti, dítě;

Manželství, vdávat se, ženiti se;
Matka; Otec, smrtelný

Rodinu, tak jak je tento pojem používán v písmech, tvoří manžel a manželka, děti a někdy další příbuzní žijící v téže domě nebo mající tutéž hlavu rodiny. Rodinou také může být jeden rodič s dětmi, manžel a manželka bez

děti nebo dokonce jediná osoba, která žije sama.

Všeobecné verše: V tobě budou všechny rodiny země požehnány, **Gen.** 12:3 (Gen. 28:14; Abr. 2:11). Já budu Bohem všech rodin Izraele, **Jer.** 31:1. Celá rodina na nebi i na zemi se jmenuje z Otce, **Efez.** 3:14–15. Adam a Eva přivedli rodinu celé země, **2. Nefi** 2:20. Sláva tvá bude pokračováním semene na věky, **NaS** 132:19. Dám mu koruny věčných životů ve věčných svetech, **NaS** 132:55. Pečetění dětí k rodičům je část velkého díla plnosti časů, **NaS** 138:48. Muže a ženu stvořil jsem je a řekl jsem jim: Buďte plodní a rozmnožujte se, **Mojž.** 2:27–28. Není dobré, aby muž byl samotný, **Mojž.** 3:18. Adam a Eva pracovali společně, **Mojž.** 5:1.

Zodpovědnosti rodičů: Abraham přikáže dětem svým, a ony budou zachovávat cestu Páně, **Gen.** 18:17–19. Budeš děti své pilně učití těmto slovům, **Deut.** 6:7 (Deut. 11:19). Ten, kdo miluje syna svého, ukáznuje jej, **Přísl.** 13:24 (Přísl. 23:13). Vyučuj dítě cestě, po které má jít, **Přísl.** 22:6. Žij radostně s manželkou, kterou miluješ, **Kaz.** 9:9. Všechny děti tvé budou poučovány Pánem, **Iz.** 54:13 (3. Nefi 22:13). Vychovávejte je ve cvičení Páně, **Efez.** 6:1–4 (Enos 1:1). Kdokoli se nestará o své vlastní, zapřel víru, **1. Tim.** 5:8. Nabádal je s veškerým citem láskyplného rodiče, **1. Nefi** 8:37. My mluvíme o Kristu, aby děti naše mohly věděti, k jakému prameni mohou hleděti, **2. Nefi** 25:26. Jejich manželé a jejich manželky milují své děti, **Jákob** 3:7. Učte je, aby se navzájem milovaly a aby si navzájem sloužily, **Mos.** 4:14–15. Budete bránit rodiny své až do krveprolití, **Alma** 43:47. Modlete se ve své rodině, aby manželkám vašim a dětem vašim mohlo být požehnáno, **3. Nefi** 18:21. Rodiče mají učití své děti evangeliu, **NaS** 68:25. Každý muž je povinen starati se o svou vlastní rodinu, **NaS** 75:28. Všechny děti mají nárok na podporu rodičů, **NaS** 83:4. Vychovávejte děti své ve světle a pravdě, **NaS** 93:40.

Dej do pořádku svůj vlastní dům, **NaS** 93:43–44, 50. Nositelé kněžství mají ovlivňovati druhé pouze láskou nepředstíranou, **NaS** 121:41. Adam a Eva oznámili dětem svým všechny věci, **Mojž.** 5:12.

Zodpovědnosti dětí: Cti otce svého a matku svou, **Ex.** 20:12. Synu můj, naslouchej pokynům otce svého, **Přísl.** 1:8 (**Přísl.** 13:1; 23:22). Ježíš byl poddán rodičům svým, **Lukáš** 2:51. Ježíš činil vůli Otce svého, **Jan** 6:38 (3. Nefi 27:13). Poslouchejte rodičů svých v Pánu, **Efez.** 6:1 (Kol. 3:20). Jestliže tyto děti budou činiti pokání, tvé rozhořčení se odvrátí, **NaS** 98:45–48. Věrné dcery Evy uctívaly pravého a živého Boha, **NaS** 138:38–39.

Věčná rodina: V Nauce a smlouvách se mluví o věčné podstatě manželského vztahu a rodiny. Celestiální sňatek a pokračování rodinné jednotky umožňuje manželům a manželkám, aby se stali bohy (**NaS** 132:15–20).

RODINNÁ HISTORIE. *Viz*

Rodokmen; Spasení pro mrtvé

RODOKMEN. *Viz také* Kniha

pamětní; Křest – Křest za mrtvé;
Obřady – Zástupný obřad; Rodina;
Spasení; Spasení pro mrtvé

Záznam sledující rodovou linii v rodině. Tam, kde kněžské úřady nebo určitá požehnání byla omezena na určitou rodinu, byly rodokmeny v písmech velmi důležité (Gen. 5; 10; 25; 46; 1. Par. 1–9; Ezdr. 2:61–62; Neh. 7:63–64; Mat. 1:1–17; Lukáš 3:23–38; 1. Nefi 3:1–4; 5:14–19; Jarom 1:1–2). Dnes, ve znovu-zřízené Církvi, členové Církve i nadále sledují rodové linie ve své rodině, částečně proto, aby správně identifikovali zesnulé předky a mohli tak pro své předky vykonati spásné obřady. Tyto obřady jsou platné pro ty zesnulé osoby, které přijímají evangelium Ježíše Krista v duchovním světě (**NaS** 127, 128).

ROUHÁNÍ, ROUHATI SE. *Viz také*

Neprominutelný hřích; Znesvěcení

Mluvití neuctivě nebo s nedostatkem vážnosti o Bohu nebo posvátných věcech.

Ježíš byl několikrát obviněn Židy, že mluví rouhavě, protože tvrdil, že má právo odpouštět hříchy (**Mat.** 9:2–3; **Lukáš** 5:20–21), protože nazýval sebe Synem Božím (**Jan** 10:22–36; 19:7) a protože řekl, že ho uvidí sedícího na pravici moci a přicházejícího v oblacích nebe (**Mat.** 26:64–65). Tato obvinění by byla pravdivá, kdyby skutečně nebyl tím vším, čím řekl, že je. Obviněním, které proti němu uvedli falešní svědci během soudu před sanhedrimem (**Mat.** 26:59–61), bylo rouhání proti Božímu chrámu. Rouhání proti Duchu Svatému, což je vědomé popírání Krista tím, kdo o něm získal dokonalé poznání, je neodpustitelný hřích (**Mat.** 12:31–32; **Marek** 3:28–29; **NaS** 132:27).

Ten, kdo se rouhá jménu Páně, bude usmrcen, **Lev.** 24:11–16. Pánovi nepřátelé nebudou ponecháni, aby se rouhali jeho jménu, **NaS** 105:15. Odplata přijde na ty, kteří se rouhají Pánu, **NaS** 112:24–26.

ROZEZNÁVÁNÍ, DAR. *Viz také*

Dary Ducha

Něčemu porozumětí nebo něco poznati skrze moc Ducha. Dar rozeznávání je jeden z darů Ducha. Zahrnuje vnímání skutečného charakteru lidí a zdroje a významu duchovních projevů.

Člověk hledí na vnější vzhled, ale Pán hledí k srdci, **1. Sam.** 16:7. Běda těm, kteří nazývají zlo dobrem, **Iz.** 5:20 (2. Nefi 15:20). Věci Boží jsou rozeznávány duchovně, **1. Kor.** 2:14. Některým lidem je dán dar rozeznávání duchů, **1. Kor.** 12:10. Ammon mohl rozeznati jeho myšlenky, **Alma** 18:18, 32. Hlas jemný pronikal těmi, kteří ho slyšeli, **3. Nefi** 11:3. Abyste nebyli oklamáni, usilujte o nejlepší dary, **NaS** 46:8, 23. Církevním vedoucím je dána moc rozeznávati dary Ducha, **NaS** 46:27. To tělo, které je naplněno světlem, chápe věci, **NaS** 88:67. Mojžíš spatřil zemi,

rozeznává je skrze Ducha Božího, **Mojž.** 1:27.

ROZHODNOUTI SE. *Viz* Vyvolení, vyvolený, vyvoliti

ROZHODOVÁNÍ. *Viz* Svoboda jednání; Vyvolení, vyvolený, vyvoliti

ROZPTÝLENÍ IZRAELE. *Viz* Izrael – Rozptýlení Izraele

ROZVOD. *Viz také* Manželství, vdávati se, ženiti se

Ukončení manželství skrze moc občanského nebo církevního zákona. Podle Nového zákona Bůh povolil rozvod za určitých podmínek pro tvrdost lidských srdcí; avšak, jak Ježíš vysvětlil, od počátku tomu tak nebylo (Mat. 19:3–12). Písma obecně nabádají proti rozvodu a radí manželům a manželkám, aby jeden druhého milovali ve spravedlivosti (1. Kor. 7:10–12; NaS 42:22).

RUBEN. *Viz také* Izrael; Jákob, syn Izákův

Ve Starém zákoně nejstarší syn Jákoba a Líi (Gen. 29:32; 37:21–22, 29; 42:22, 37). I když byl Ruben prvorozeným, kvůli hříchu své prvorozenství ztratil (Gen. 35:22; 49:3–4).

Kmen Rubenův: Jákobovo požehnání pro Rubena se nalézá v Genesis 49:3 a v Deuteronomiu 33:6. Počet příslušníků kmene se postupně snižoval, a i když kmen existoval i nadále, stával se politicky méně významným. Rubenovo prvorozenství přešlo na Jozefa a jeho syny, protože Jozef byl prvorozeným synem Jákobovy druhé manželky Ráchel (1. Par. 5:1–2).

RUCE, JEJICH VKLÁDÁNÍ. *Viz také* Dar Ducha Svatého; Přísluhování nemocným; Ustanovení; Vysvěcení, vysvětit

Umístění něčích rukou na hlavu osoby jako součást kněžského obřadu. Mnoho kněžských obřadů se vykonává vkládáním rukou, například vysvěcení, požehnání, přísluhování nemocným,

konfirmování členství v Církvi a předávání Ducha Svatého.

Mojžíš vložil své ruce na hlavu Jozuovu, tak jak Pán přikázal, **Num.** 27:18, 22–23 (Deut. 34:9). Ježíš vložil své ruce na několik nemocných lidí a uzdravil je, **Marek** 6:5 (Morm. 9:24). Apoštolové vkládali své ruce na sedm, kteří jim budou pomáhati, **Skut.** 6:5–6. Duch Svatý byl předán vkládáním rukou, **Skut.** 8:14–17. Ananiáš vložil své ruce na Saula a vrátil mu zrak, **Skut.** 9:12, 17–18. Pavel vložil na něj své ruce a uzdravil jej, **Skut.** 28:8. Pavel učil nauce o křtu a vkládání rukou, **Židům** 6:2. Alma vysvětlil kněze a starší vkládáním rukou, **Alma** 6:1. Ježíš dal svým učeníkům moc předávati Ducha Svatého vkládáním rukou, **3. Nefi** 18:36–37. Na koho vložíte ruce své, dáte Ducha Svatého, **Moroni** 2:2. Starší mají vkládati své ruce na děti pro požehnání, **NaS** 20:70. Oni obdrží Ducha Svatého vkládáním rukou, **NaS** 35:6 (Čl. v. 1:4). Starší budou vkládati ruce na nemocné, **NaS** 42:44 (NaS 66:9). Děti mají po křtu obdržeti vkládání rukou, **NaS** 68:27. Kněžství se obdrží vkládáním rukou, **NaS** 84:6–16.

RUDÉ MOŘE. *Viz také* Mojžíš

Moře mezi Egyptem a Arábií. Jeho dva severní zálivy tvoří pobřežní čáru Sinajského poloostrova. Pán Rudé moře zázračně rozdělil, takže Izraelité pod Mojžíšovým vedením ho mohli přejíti po suché zemi (Ex. 14:13–31; Židům 11:29). Rozdělení moře Mojžíšem je stvrzeno ve zjevení posledních dnů (1. Nefi 4:2; Hel. 8:11; NaS 8:3; Mojž. 1:25).

RUT. *Viz také* Bóz

Ve Starém zákoně moábská snacha Noemi a Elimelecha, kteří byli Izraelité. Rut se po smrti svého manžela vdala za Bóze, příbuzného Noemi. Jejich syn Obéd byl předkem Davida a Krista. Příběh o Rut krásně znázorňuje obrácení neizraelity do stáda Izraele. Rut se vzdala svého dřívějšího boha a dřívějšího života, aby se připojila

k domácím ve víře ve službě Bohu Izraelskému (Rut 1:16).

Kniha Rut: Kapitola 1 popisuje život Elimelecha a jeho rodiny v Moábu. Noémi a Rut se po smrti svých manželů vrátily do Betléma. Kapitola 2 popisuje, jak Rut sbírala na polích Bóze klasy. Kapitola 3 mluví o tom, jak Noémi poučila Rut, aby šla na humno a lehla si k nohám Bóze. Kapitola 4 je příběhem o sňatku Rut a Bóze. Měli syna Obéda, skrze jehož rod přišel David a Kristus.

ŘEČ. Viz Jazyk, řeč

ŘÍM. Viz také Římská říše

V Novém zákoně hlavní město Říše římské, které se nacházelo na řece Tiber v Itálii (Skut. 18:2; 19:21; 23:11). Pavel učil v Římě evangelium, když byl vězněm římské vlády (Řím. 1:7, 15–16; Skut. 28:14–31).

ŘÍMANŮM, EPIŠTOLA. Viz také

Pavel; Pavlovy epištoly

V Novém zákoně dopis, který Pavel napsal Svatým v Římě. Zamýšlel navštívit Jeruzalém, což bylo určitě nebezpečné. Kdyby vyvázl životem, doufal, že pak navštíví Řím. Záměrem dopisu bylo částečně připravit tam Církev na to, aby ho přijali, až přijde. Může být také považován za prohlášení o určitých naukách, o kterých se vedly spory a které nyní Pavel považoval za definitivně stanovené.

Kapitola 1 obsahuje Pavlův pozdrav Římanům. Kapitoly 2–11 obsahují několik prohlášení o nauce týkající se víry, skutků a milosti. Kapitoly 12–16 obsahují praktická učení o lásce, povinnosti a svatosti.

ŘÍMSKÁ ŘÍŠE. Viz také Řím

Říše dávného Říma. Říše římská byla za doby apoštolů jedinou velikou mocností ve světě. Zahrnovala vše mezi Eufратem, Dunajem, Rýnem, Atlantikem a saharskou pouští. Když Pompeius v roce 63 př. Kr. dobyl Jeruzalém, Palestina se stala vasalským státem. I když Římané udělili Židům mnohá

privilegia, Židé římskou vládu nenáviděli a stále se bouřili.

Pavel, římský občan, používal řečtinu, nejčastěji užívaný jazyk říše, aby šířil evangelium po celé říši.

Dávejte císařovi ty věci, které jsou císařovy, **Mat.** 22:17–22. Pavel se jako římský občan dožadoval svých práv, **Skut.** 16:37–39 (Skut. 22:25–29).

SABATNÍ DEN. Viz také Odpočnouti, odpočinutí, spočinouti; Stvoření, stvořiti

Svatý den vyhrazený v každém týdnu pro odpočinek a uctívání. Poté, co Bůh stvořil všechny věci, sedmý den odpočíval a přikázal, aby jeden den v každém týdnu byl dnem odpočinku, aby pomáhal lidem na něj pamatovati (Ex. 20:8–11).

Členové Církve před vzkříšením Krista zachovávali sobotu jako sabat, jak to činili Židé. Po vzkříšení světili členové Církve, ať Židé nebo pohané, neděli (den Páně), aby si připomínali Pánovo vzkříšení. Církev i dnes zachovává jeden den v každém týdnu jako svatý sabatní den, v němž uctívá Boha, a odpočívá od světských prací.

Sabat připomíná lidem jejich potřebu duchovní výživy a jejich povinnost poslouchati Boha. Když národ přestává pečovati o dodržování sabatu, jsou tím ovlivněny všechny stránky života a jeho náboženský život upadá (Neh. 13:15–18; Jer. 17:21–27).

Bůh odpočinul v den sedmý, **Gen.** 2:1–3. Děti Izraele o sabatu mannu nesbíraly, **Ex.** 16:22–30. Pomni na den sabatní, abys jej světil, **Ex.** 20:8–11 (Mos. 13:16–19). Sabat byl dán jako znamení mezi Bohem a člověkem, **Ex.** 31:12–17 (Ezech. 20:12, 20). O sabatu nemáme nakupovati ani prodávati, **Neh.** 10:31. Nazvi sabat potěšením, uctívej Pána a nevyhledávej svou vlastní libost, **Iz.** 58:13–14. Sabat byl učiněn pro člověka, a ne člověk pro sabat, **Marek** 2:23–28. Syn muže je Pánem sabatu, **Lukáš** 6:1–10. Ježíš učil v synagoze a uzdravoval o sabatu, **Lukáš** 13:10–14. Nefité světili

den sabatní, **Jarom** 1:5. Dodržujte sabatní den a svěťte jej, **Mos.** 18:23. Přinášej svátosti své v svatý den můj, **NaS** 59:9–13. Obyvatelé Sionu mají dodržovati sabatní den, **NaS** 68:29. Já, Bůh, jsem si dne sedmého odpočinul od všeho díla svého, **Mojž.** 3:1–3 (Gen. 2:1–3; Abr. 5:1–3).

SADUCEOVÉ. *Viz také Židé*

Malá, ale politicky mocná skupina neboli kasta mezi Židy. Snad nejlépe byli známi pro svou nekompromisní víru v poslušnost litery Mojžíšova zákona a pro odmítání existence duchů a andělů a také nauky o vzkříšení a věčném životě (Marek 12:18–27; Skut. 4:1–3; 23:7–8).

SÁLEM. *Viz také Jeruzalém;*
Melchisedech

Město ve Starém zákoně, kde vládl Melchisedech. Nacházelo se pravděpodobně na místě dnešního Jeruzaléma. Jméno „Sálem“ je velmi podobné hebrejskému slovu, které znamená „pokoj“.

Melchisedech, král Sálemu, vynesl chléb a víno, **Gen.** 14:18. Melchisedech, král Sálemu, byl kněz Boha nejvyššího, **Židům** 7:1–2. Melchisedech byl králem nad zemí Sálem, **Alma** 13:17–18.

SAM. *Viz také Lehi, otec Nefiův*

V Knize Mormonově třetí syn Lehiův (1. Nefi 2:5). Byl spravedlným a svatým mužem, který se rozhodl následovat Pána (1. Nefi 2:17; 2. Nefi 5:5–6; Alma 3:6).

SAMARITÁNI. *Viz také Samaří*

Biblický lid, který žil v Samaří poté, co severní království izraelské bylo dobyt Assyřany. Samaritáni byli částečně Izraelité a částečně pohané. Jejich náboženství bylo směsí židovské a pohanské víry a praktik. Podobenství o milosrdném Samaritánovi v Lukášovi 10:25–37 ukazuje nenávisť, kterou si Židé vypěstovali vůči Samaritánům, protože Samaritáni odpadli od náboženství Izraelitů. Pán poučil apoštoly, aby Samaritány učili evangelium (Skut. 1:6–8). Filip

úspěšně kázal evangelium Kristovo lidem v Samaří a uskutečnil mezi nimi mnoho zázraků (Skut. 8:5–39).

SAMAŘÍ. *Viz také Samaritáni*

Ve Starém zákoně hlavní město severního království izraelského (1. Král. 16:23–24). Pro jeho vojensky výhodnou polohu na pahorku ho Assyřané byli schopni dobyti až po třítiletém obléhání (2. Král. 17:5–6). Heródes ho přestavěl a nazval ho Sebaste. Samaří bylo v novozákonních časech názvem pro celou střední oblast Palestiny západně od Jordánu.

SAMSON

Ve Starém zákoně dvanáctý „soudce“ Izraele. Byl znám velikou fyzickou silou, ale nebyl moudrým v některých mravních rozhodnutích a činech (Soud. 13:24–16:31).

SAMUEL, STAROZÁKONNÍ PROROK

Syn Elkány a Anny, Samuelovo narození přišlo v odpověď na modlitby jeho matky (1. Sam. 1). Jako dítě byl dán do péče Elímu, vysokému knězi ve stánku v Šilo (1. Sam. 2:11; 3:1). Samuel byl mladý, když ho Pán povolal, aby se stal prorokem (1. Sam. 3). Po Elíově smrti se Samuel stal velikým prorokem a soudcem Izraele a znovuzřídil zákon, řád a řádné náboženské uctívání v zemi (1. Sam. 4:15–18; 7:3–17).

1. Sam. 28:5–20 obsahuje zprávu o tom, jak byl Samuel na žádost krále Saula přiveden z mrtvých čarodějnicí z Endoru. Toto nemohlo být vidění od Boha, protože čarodějnice ani jiné duchovní médium nemůže ovlivňovat proroka, aby se ukázal na jeho žádost (1. Sam. 28:20; 31:1–4).

Kniha Samuelova první a druhá: V některých Biblich jsou 1. a 2. Samuelova jedinou knihou. V ostatních jsou to knihy dvě. Knihy pokrývají období asi 130 let, od narození Samuela až do doby krátce před smrtí krále Davida.

První kniha Samuelova: Kapitoly 1–4

popisují, že Pán prokrel a potrestal Elfovu rodinu a povolal Samuela jako vysokého kněze a soudce. Kapitoly 4–6 mluví o tom, jak truhla smlouvy padla do rukou Filistinských. Kapitoly 7–8 zaznamenávají Samuelovo varování před falešnými bohy a zlovolnými králi. Kapitoly 9–15 popisují korunování Saula a jeho kralování. V kapitolách 16–31 se píše o životě Davida a o tom, jak získal moc – Samuel pomazal Davida, který zabil Goliáše. Saul nenáviděl Davida, ale David odmítl Saula zabít, i když k tomu měl příležitost.

Druhá kniha Samuelova: Kniha podrobně popisuje kralování Davida nad Judou a nakonec nad celým Izraelem. Kapitoly 1–4 popisují dlouhý boj mezi následovníky Davida a následovníky Saula poté, co byl David korunován Judou. Kapitoly 5–10 ukazují, jak se stal David mocným v mnoha zemích. Kapitoly 11–21 ukazují pád Davidovy duchovní síly kvůli jeho hříchům a vzpouře v jeho vlastní rodině. Kapitoly 22–24 popisují Davidovy pokusy získati usmíření s Pánem.

SAMUEL LAMANITA

Lamanitský prorok v Knize Mormonově, jehož Pán poslal, aby učil a varoval Nefity krátce před Spasitelovým narozením. Samuel prorokoval o znameních vztahujících se k narození a smrti Ježíše Krista a o zničení Nefitů (Hel. 13–16).

SANHEDRIN. *Viz také* Židé

Židovský senát a nejvyšší židovský soud jak v občanských tak náboženských záležitostech. Sanhedrin tvořilo jedenasedmdesát členů, kteří byli vybíráni z hlavních kněží, zákoníků a starších. V písmech je často nazýván radou (Mat. 26:59; Marek 14:55; Skut. 5:34).

SÁRA. *Viz také* Abraham

Ve Starém zákoně první manželka Abrahamova. V pokročilém věku se stala matkou Izáka (Gen. 18:9–15; 21:2).

SARIA. *Viz také* Lehi, otec Nefiův

V Knize Mormonově manželka Lehiova

(1. Nefi 5:1–8; 8:14–16; 18:19) a matka Lamanova, Lemuelova, Samova, Nefiova, Jákobova, Jozefova a dcer (1. Nefi 2:5; 2. Nefi 5:6).

SATAN. *Viz* Dábel

SAUL, KRÁL IZRAELSKÝ

Ve Starém zákoně první král izraelský předtím, než bylo království rozděleno. I když na počátku své vlády byl spravedlivým, nakonec se stal pyšným a neposlouchal Boha (1. Sam. 9–31).

SAUL TARSENSKÝ. *Viz* Pavel

SEDECHIÁŠ. *Viz také* Mulek

Ve Starém zákoně poslední král judský (2. Král. 24:17–20; 25:2–7). Sedechiáš uvěznil proroka Jeremiáše (Jer. 32:1–5) a Jeremiáš prorokoval Sedechiášovo zajetí (Jer. 34:2–8, 21). Lehi a jeho rodina žili v Jeruzalémě během prvního roku vlády Sedechiášovy (1. Nefi 1:4). Všichni synové Sedechiášovi až na jednoho byli zabiti; jeho syn Mulek uprchl na západní polokouli (Jer. 52:10; Omni 1:15; Hel. 8:21).

SEDMDESÁTNIK. *Viz také* Apoštol; Melchisedechovo kněžství

Úřad v Melchisedechově kněžství, k němuž jsou muži vysvěcováni. Dnes jsou členové kvor Sedmdesáti generálními autoritami Církve, jimž je dána apoštolská pravomoc, ale nejsou vysvěceni apoštolů. Veškerý svůj čas věnují této službě.

Pán určil dalších sedmdesát, **Lukáš** 10:1. Sedmdesát je povoláno, aby kázali evangelium a aby byli zvláštními svědky Ježíše Krista, **NaS** 107:25–26. Sedmdesát jedná ve jménu Páně pod vedením Dvanácti při budování Církve a řízení jejich veškerých záležitostí ve všech národech, **NaS** 107:34. Vyvolte dalších sedmdesát, až sedmkrát sedmdesát, jestliže to práce vyžaduje, **NaS** 107:93–97. Kvorom sedmdesátníků je ustanoveno pro cestující starší, aby vydávali svědectví o jménu mém v celém světě, **NaS** 124:138–139.

SEM. *Viz také* Noé, biblický patriarcha

Ve Starém zákoně spravedlivý syn Noémův a, podle tradice, předek semitského lidu včetně Arabů, Hebrejců, Babyloňanů, Syřanů, Feničanů a Assyřanů (Gen. 5:29–32; 6:10; 7:13; 9:26; 10:21–32; Mojž. 8:12). Ve zjevení posledních dnů se uvádí, že Sem byl „veliký vysoký kněz“ (NaS 138:41).

SEN. *Viz také* Zjevení

Jeden ze způsobů, kterým Bůh zjevuje svou vůli mužům a ženám na zemi. Avšak ne všechny sny jsou zjevení. Inspirované sny jsou ovocem víry.

On měl sen, a vizte, žebřík dosahoval nebe, **Gen.** 28:12. Jozef snil sen, **Gen.** 37:5. Pán bude mluvit k němu ve snu, **Num.** 12:6. Nabuchodonozor snil sny, **Dan.** 2:1–3. Staří lidé sny snítí budou, **Joel** 2:28 (Skut. 2:17). Anděl Páně se mu ukázal ve snu, **Mat.** 1:20 (Mat. 2:19). Lehi napsal mnohé z toho, co viděl ve snech, **1. Nefi** 1:16. Lehi snil sen, **1. Nefi** 8.

SESTRA. *Viz také* Bratr, bratří; Člověk, lidé

Všichni muži a ženy jako děti našeho Nebeského Otce jsou duchovními bratry a sestrami. V Církvi jsou často členky a přítelkyně Církve oslovovány jako sestry.

Ti, kteří činí vůli Otce mého, ti jsou bratry můj a sestra má, **Mat.** 12:50 (Marek 3:35). Jsou uvedeny zákony řídící vyznání hříšců mezi bratry a sestrami v Církvi, **NaS** 42:88–93.

SET. *Viz také* Adam

Ve Starém zákoně spravedlivý syn Adama a Evy.

Set byl dokonalým mužem a podoba jeho byla přesnou podobou otce jeho, **NaS** 107:42–43 (Gen. 5:3). Set byl mezi mocnými v duchovním světě **NaS** 138:40. Bůh se zjevil Setovi, **Mojž.** 6:1–3, 8–14.

SETNÍK

Důstojník v římském vojsku velící oddílu 50 až 100 mužů. Tento oddíl tvořil šedesátinu římské legie. (Viz Mat. 8:5; Lukáš 23:47; Skut. 10:1–8.)

SHROMÁŽDĚNÍ IZRAELE. *Viz* Izrael – Shromáždění Izraele

SIDRACH. *Viz také* Daniel

Ve Starém zákoně byli Sidrach, Mizach a Abdenágo tři mladí Izraelité, kteří byli společně s Danielem uvedeni do paláce Nabuchodonozora, krále babylonského. Hebrejské jméno Sidracha bylo Chananiáš. Tito čtyři mladí muži odmítli poskvřniti se tím, že by poživali královský pokrm a víno (Dan. 1). Sidrach, Mizach a Abdenágo byli králem uvrženi do ohnivé pece, ale byli uchráněni Synem Božím (Dan. 3).

SÍMĚ ABRAHAMOVO. *Viz*

Abraham – Símě Abrahamovo

SIMEON. *Viz také* Izrael; Jákob, syn Izákův

Ve Starém zákoně druhý syn Jákoba a jeho manželky Líi (Gen. 29:33; 35:23; Ex. 1:2). Spojil se s Lévi a povraždili Sichemitské (Gen. 34:25–31). Jákobovo prorocky ohledně Simeona se nachází v Genesis 49:5–7.

Kmen Simeonův: Potomci Simeonovi často žili s kmenem Judovým a v rámci hranic království judského (Jozue 19:1–9; 1. Par. 4:24–33). Kmen Simeonův se spojil s Judovým v bitvě proti Kananejským (Soud. 1:3, 17). Také se později připojili k Davidovým vojskům (1. Par. 12:25).

SINAI, HORA. *Viz také* Mojžíš; Zákon Mojžíšův

Hora na Sinajském poloostrově, v jejíž blízkosti tábořili tři měsíce Mojžíš a Izraelité po svém exodu z Egypta; nazývá se také hora Oréb (Ex. 3:1). Zde Bůh dal Mojžíšovi svůj zákon pro dům Izraele; byl zde také postaven stánek (Ex. 19:2; 20:18; 24:12; 32:15).

SION. *Viz také* Enoch; Nový Jeruzalém

Čistí v srdci (NaS 97:21). Sion také znamená místo, kde žijí čistí v srdci. Město, které postavil Enoch a jeho lid, které bylo pro spravedlivost nakonec vzato do nebe, bylo nazváno Sion (NaS 38:4; Mojž. 7:18–21; 69). V posledních dnech bude město nazvané Sion postaveno blízko kraje Jackson ve státě Missouri (Spojené státy americké), do něhož se budou shromažďovati kmeny Izraele (NaS 103:11–22; 133:18). Svátí jsou nabádáni, aby budovali Sion, ať žijí ve světě kdekoli.

Město Davidovo se nazývalo Sion, **1. Král.** 8:1. Ze Sionu vyjde zákon, **Iz.** 2:2–3 (Mich. 4:2; 2. Nefi 12:2–3). Vykupitel přijde do Sionu, **Iz.** 59:20. Vezmu vás, jednoho z města a dva z rodiny, a přivedu vás do Sionu, **Jer.** 3:14. Na hoře Sion a v Jeruzalémě bude vysvobození, **Joel** 2:32 (Abd. 1:17). Požehnaní jsou ti, kteří budou usilovati o nastolení mého Sionu, **1. Nefi** 13:37. Dcery Sionu jsou povýšené, **2. Nefi** 13:16 (Iz. 3:16). Běda tomu, kdo si v Sionu dopřává pohodlí! **2. Nefi** 28:19–25. Usilujte o nastolení a utvrzení věci Sionu, **NaS** 6:6 (NaS 11:6). Jeho jsem inspiroval, aby pohnul věci Sionu s velikou mocí pro dobro, **NaS** 21:7. Nový Jeruzalém bude nazván Sion, **NaS** 45:66–67. Independence ve státě Missouri je místem pro město Sion, **NaS** 57:1–3. Metla zůstává na dětech Sionu, dokud nebudou činiti pokání, **NaS** 84:58. Pán nazval lid svůj Sionem, protože byli jednoho srdce a jedné myslí, **Mojž.** 7:18–19. Sion (Nový Jeruzalém) bude vybudován na americkém kontinentu, **Čl. v.** 1:10.

SJEDNOCENÝ ŘÁD. *Viz také* Zákon zasvěcení, zasvětití

Organizace, skrze niž se Svátí v prvních dnech znovuzřízené Církve snažili žít podle zákona zasvěcení. Jednotlivci sdíleli majetek, zboží a zisky, přijímajíce tyto věci podle svého nedostatku a potřeb (NaS 51:3; 78:1–15; 104).

Ve svých časných věcech si budete

rovni, **NaS** 70:14. Svátí se měli zorganizovati tak, aby si byli rovni ve všech věcech, **NaS** 78:3–11 (NaS 82:17–20). Pán dal sjednocenému řádu zjevení a přikázání, **NaS** 92:1. John Johnson má býti členem sjednoceného řádu, **NaS** 96:6–9. Pán poskytl všeobecné pokyny pro působení sjednoceného řádu, **NaS** 104. Moji lidé nejsou jednotni podle jednoty požadované celestiálním královstvím, **NaS** 105:1–13.

SKÁLA. *Viz také* Evangelium; Ježíš Kristus; Zjevení

Obrazně Ježíš Kristus a jeho evangelium, což jsou pevný základ a silná opora (NaS 11:24; 33:12–13). *Skála* se také může týkati zjevení, skrze něž Bůh oznamuje své evangelium člověku (Mat. 16:15–18).

On je skála, dílo jeho je dokonalé, **Deut.** 32:4. Pán je skála má; v něj budu důvěřovati, **2. Sam.** 22:2–3. Kámen byl vyložen bez rukou, **Dan.** 2:34–35. Založen byl na skále, **Mat.** 7:25 (3. Nefi 14:25). Ježíš Kristus je ten kámen, který byl pokládán za nic, **Skut.** 4:10–11. Ta skála byl Kristus, **1. Kor.** 10:1–4 (Ex. 17:6). Ten, kdo je postaven na skále, přijímá pravdu, **2. Nefi** 28:28. Židé odmítnou kámen [Krista], na němž by mohli stavěti, **Jákob** 4:15–17. Na skále Vykupitele našeho, musíme postavití základ svůj, **Hel.** 5:12. Každý, kdo staví na Kristově nauce, staví na skále jeho a nepadne, když přijdou záplavy, **3. Nefi** 11:39–40 (Mat. 7:24–27; 3. Nefi 18:12–13). Moudrý muž vystavěl dům svůj na skále, **3. Nefi** 14:24. Jestliže jste postaveni na skále mé, země a peklo nemohou zvítěziti, **NaS** 6:34. Ten, kdo staví na této skále, nikdy nepadne, **NaS** 50:44. Já jsem Mesiáš, Král Sionu, Skála Nebe, **Mojž.** 7:53.

SKUTKOVÉ APOŠTOLŮ. *Viz také* Lukáš

Tato kniha je druhou ve dvoudílném spisu, který napsal Lukáš Teofilovi. První část je známa jako Evangelium podle Lukáše. Kapitoly 1–12 zaznamenávají některé významné misionářské

činnosti dvanácti apoštolů vedených Petrem bezprostředně po Spasitelově smrti a vzkříšení. Kapitoly 13–28 pojednávají o některých cestách apoštola Pavla a o jeho misionářské práci.

SKUTKY

Činy osoby, ať dobré, či zlé. Každá osoba bude souzena podle svých vlastních skutků.

Pán odplatí každému člověku podle skutků jeho, **Přís1.** 24:12. Nechť tak světlo vaše svítí před lidmi, aby mohli viděti dobré skutky vaše, **Mat.** 5:16 (3. **Nefi** 12:16). Ten, kdo činí vůli Otce mého, vstoupí do království nebeského, **Mat.** 7:21. Víra bez skutků je mrtvá, **Jakub** 2:14–26. Musejí býti souzeni za své skutky, **1. Nefi** 15:32 (Mos. 3:24). Víme, že milostí jsme spaseni po všem, co my můžeme učiniti, **2. Nefi** 25:23. Uč je, aby nikdy nebyli znaveni konáním dobra, **Alma** 37:34. Je požadováno, aby lidé byli souzeni podle skutků svých, **Alma** 41:3. Podle skutků jejich poznáte je, **Moroni** 7:5 (NaS 18:38). Já, Pán, budu souditi všechny lidi podle skutků jejich, **NaS** 137:9.

SLABOST. *Viz také* Pokora, pokorný, pokořiti se

Během smrtelného bytí se nedostává schopností, síly a dovedností. Slabost je stavem bytí. Všichni lidé jsou slabí a pouze Boží milostí dostávají moc činiti spravedlivé skutky (Jákoab 4:6–7). Tato slabost se částečně projevuje v individuálních slabostech a nedostacích, jež každá osoba má.

Posilněte ruce slabé, **Iz.** 35:3–4. Duch je vsutku ochoten, ale tělo je slabé, **Mat.** 26:41 (Marek 14:38). Pro slabost, která je ve mně podle těla, bych se chtěl omluviti, **1. Nefi** 19:6. Bylo mi přikázáno, přes mou slabost, napsati tyto věci, **2. Nefi** 33:11. Nehněvej se na služebníka svého pro slabost jeho, **Eter** 3:2. Pohané se budou těmto věcem vysmívati pro naši slabost v psaní, **Eter** 12:23–25, 40. Ukáži jim jejich slabost, **Eter** 12:27–28. Protože jsi viděl slabost svou, budeš

učiněn silným, **Eter** 12:37. Ten, kdo je slabý mezi vámi, později bude učiněn silným, **NaS** 50:16. Ježíš Kristus zná slabost člověka, **NaS** 62:1.

SLÁVA. *Viz také* Pravda; Stupně slávy; Světlo, světlo Kristovo

V písmech se sláva často týká Božího světla a pravdy. Může se také týkati chvály neboli pocty a určitého stavu věčného života neboli slávy Boží.

Svatý je Pán zástupů; celá země je plná slávy jeho, **Iz.** 6:3 (2. **Nefi** 16:3). My jsme proměněni ve stejný obraz od slávy ve slávu, **2. Kor.** 3:18. On mne pozvedne, abych s ním přebýval ve slávě, **Alma** 36:28. Slávy obdržená při vzkříšení se budou lišiti podle spravedlivosti, **NaS** 76:50–119. Sláva Boží je inteligence, **NaS** 93:36. Sláva Boží je uskutečnění nesmrtelnost a věčný život člověka, **Mojž.** 1:39. Uviděl jsem dvě Bytosti, jejichž jas a sláva se vymyká veškerému popisu, **JS–Ž** 1:17.

SLOUŽÍCÍ ANDEĚLÉ. *Viz* Andělé

SLOUŽITI, SLUŽBA. *Viz také* Blaho a sociální péče; Kněžství; Láska

Slovo *sloužiti*, tak jak je používáno v písmech, má dva významy: 1) Konati dílo Páně na zemi. Vyvolení služebníci Boží musejí býti povoláni Bohem, aby mohli sloužiti na jeho díle. Když praví služebníci čini Pánovu vůli, zastupují Pána ve svých oficiálních povinnostech a jednají jako jeho zmocněnci (NaS 64:29) a vedou tak dílo nutné pro spaseení lidstva. Pán dal apoštoly, proroky, evangelisty, vysoké kněze, sedmdesát-níky, starší, biskupy, kněze, učitele, jáhny, pomocníky a vlády pro zdokonalování Svatých, pro dílo služby (Efez. 4:11–16; 1. **Kor.** 12:12–28; NaS 20; 107). 2) Péče poskytnutá nebo práce vykonaná pro dobro Boha a druhých. Když sloužíme druhým, sloužíme také Bohu.

Pán ho vyvolil, aby sloužil ve jménu Páně, **Deut.** 18:5. Vyvolte si v tento den, komu budete sloužiti, **Jozue** 24:15. Lidé vás budou nazývati služebníky našeho Boha, **Iz.** 61:6. Syn Muže nepřišel, aby

jemu slouženo bylo, ale aby on sloužil, **Mat.** 20:26–28. Poněvadž jste toto učinili nejmenším z těchto, mně jste to učinili, **Mat.** 25:35–45. Ukázal jsem se, abych tě učinil služebníkem a svědkem, **Skut.** 26:16–18. Předkládejte tělo své v oběť živou, což je rozumná služba vaše, **Řím.** 12:1. Skrze lásku sloužte jeden druhému, **Gal.** 5:13. Bůh není nespravedlivý, aby zapomněl na vaši práci lásky v tom, že jste sloužili svatým, **Židům** 6:10. Slouží-li někdo, nechť to činí schopností, kterou Bůh dává, **1. Petr.** 4:10–11. Dny své prožijte ve službě svému Bohu, **2. Nefi** 2:3. Když jste ve službě bližních svých, jste pouze ve službě svého Boha, **Mos.** 2:17. Vzájemně se učili a sloužili si, **3. Nefi** 26:19. Ti, kteří vlastní tuto zemi zaslíbení, musejí sloužiti Bohu, nebo býti vyhlazeni, **Eter** 2:8–12. Ti, kteří vstupují do služby Boží, mají sloužiti celým srdcem svým, **NaS** 4:2. Pán dal příkázání, že lidstvo ho má milovati a sloužiti mu, **NaS** 20:18–19. Ve jménu Ježíše Krista budeš sloužiti Bohu, **NaS** 59:5. Mne, Pána, těšit poctíti ty, kdož mi slouží, **NaS** 76:5. Povinností Dvanácti je vysvěcovati evangelické služebníky, **NaS** 107:39–40. Vysoký kněz může býti ustanoven k řízení časných věcí, **NaS** 107:71–72. Těchto sedmdesát má býti cestujícími služebníky, **NaS** 107:93–97. Starší jsou vysvěceni, aby byli stálými služebníky mé církve, **NaS** 124:137. Uctívej Boha, neboť pouze jemu budeš sloužiti, **Mojž.** 1:15.

SLOVO. Viz Ježíš Kristus –
Kristova předsmrtná existence

SLOVO BOŽÍ. Viz také Písma;
Příkázání Boží; Zjevení

Pokyny, příkázání nebo poselství od Boha. Boží děti mohou obdržeti jeho slovo přímo zjevením skrze Ducha nebo od jeho vyvolených služebníků (NaS 1:38).

Každým slovem, které vychází z úst Páně, člověk žije, **Deut.** 8:3 (Mat. 4:4; NaS 84:43–44). Slovo tvé je lampou nohám mým a světlem stezce mé, **Žalmy** 119:105. Oni všichni byli

naplněni Duchem Svatým a mluvili slovo Boží směle, **Skut.** 4:31–33. Železná tyč, jež vedla ke stromu života, byla slovo Boží, **1. Nefi** 11:25 (1. Nefi 15:23–25). Vy jste neměli citu, a tak jste nemohli cítiti jeho slov, **1. Nefi** 17:45–46. Běda buď tomu, kdo odmítá slovo Boží! **2. Nefi** 27:14 (2. Nefi 28:29; Eter 4:8). Tlačte se kupředu, hodující na slově Kristově, **2. Nefi** 31:20 (2. Nefi 32:3). Pro svou nevíru nemohli rozuměti slovu Božímu, **Mos.** 26:3 (Alma 12:10). Zkoumali pilně písma, aby znali slovo Boží, **Alma** 17:2. Zkuste působivost slova Božího, **Alma** 31:5. Alma přirovnal slovo Boží k seménku, **Alma** 32:28–43. Cokoli budou mluvit, když jsou pohnuti Duchem Svatým, bude slovo Páně, **NaS** 68:4. Žijte každým slovem, jež vychází z úst Božích, **NaS** 84:44–45. Kdokoli uchovává jako poklad slovo mé, nebude oklamán, **JS–M** 1:37.

SLOVO MOUDROSTI

Zdravotní zákon zjevený Pánem pro fyzický i duchovní prospěch Svatých (NaS 89). Všeobecně se o něm mluví jako o Slovu moudrosti. Pán vždy učil své následovníky zdravotním zásadám. Pán zjevil Josephu Smithovi, které druhy potravin máme jísti a kterým se máme vyhýbati, spolu s příslibem časných a duchovních požehnání za poslušnost Slova moudrosti.

Nepij víno ani silný nápoj, **Lev.** 10:9. Víno je posměvač a silný nápoj zuří, **Přísl.** 20:1. Silný nápoj bude hořký těm, kteří ho pijí, **Iz.** 24:9. Daniel se nechtěl poskvřňovati královským pokrmem a vínem, **Dan.** 1:8. Kdokoli bude poskvřňovati chrám Boží, toho Bůh zničí, **1. Kor.** 3:16–17. Opilci nezdědí království Boží, **1. Kor.** 6:10 (Gal. 5:21). Kdokoli nařizuje, že člověk nemá jísti maso, není vysvěcen Bohem, **NaS** 49:18–21. Všechny věci, které pocházejí ze země, mají býti používány se soudností, nikoli s nestřídmostí, **NaS** 59:20. Pán radil Svatým, aby nepoužívali víno, silné nápoje, tabák a horké nápoje, **NaS** 89:1–9. Byliny, ovoce, maso a obilí je ustanoveno člověku a zvířatům

k užitku, **NaS** 89:10–17. Poslušnost Slova moudrosti přináší časná a duchovní požehnaní, **NaS** 89:18–21.

SMILSTVO. *Viz také* Cizoložství; Cudnost; Smyslnost, smyslný

Nezákonný pohlavní styk mezi dvěma lidmi, kteří nejsou spolu oddáni. V písmech se také příležitostně používá jako symbol pro odpadlictví.

Nenuť mne, neboť žádná taková věc nemá být činěna, **2. Sam.** 13:12. Zdržujte se smilstva, **Skut.** 15:20. Tělo není pro smilstvo, ale pro Pána, **1. Kor.** 6:13–18. Pro vyhnutí se smilstvu, necht' každý muž má svou vlastní manželku, **1. Kor.** 7:2–3. Toto je vůle Boží, abyste se zdržovali smilstva, **1. Tes.** 4:3. Jákob varoval lid Nefiův před smilstvem, **Jákob** 3:12. Dozráváte kvůli vraždám svým a smilstvu svému ke zkáze, **Hel.** 8:26. Smilníci, aby se mohli připojit k Církvi, musí činit pokání, **NaS** 42:74–78.

SMITH, HYRUM. *Viz také* Smith, Joseph, ml.

Starší bratr a věrný společník Josepha Smitha. Hyrum se narodil 9. února 1800. Sloužil v církevním předsednictvu jako Josephův asistent, byl rovněž druhým patriarchou Církve. 27. června 1844 se stal spolu s Josephem mučedníkem v žaláři v Carthage.

Bůh zjevil Hyrumovi pokyny skrze jeho bratra Josepha, **NaS** 11; 23:3. Požehnaný je služebník můj Hyrum Smith pro bezúhonnost srdce svého, **NaS** 124:15. Hyrumovi je přikázáno, aby převzal úřad patriarchy Církve, **NaS** 124:91–96, 124. Joseph a Hyrum zemřeli v žaláři v Carthage mučednickou smrtí, **NaS** 135. Hyrum a další vyvolení duchové byli uchováni, aby vyšli v plnosti časů, **NaS** 138:53.

SMITH, JOSEPH, ML. *Viz také* Drahocenná perla; Kniha Mormonova; Nauka a smlouvy; První vidění; Překlad Josepha Smitha (PJS); Znovuzřízení evangelia

Prorok vyvolený k tomu, aby znovu-zřídil pravou Církev Ježíše Krista na zemi. Joseph Smith se narodil ve státě Vermont ve Spojených státech amerických a žil v letech 1805 až 1844.

V roce 1820 se Bůh Otec a Ježíš Kristus ukázali Josephovi a on poznal, že žádná církev na zemi není pravá (JS–Ž 1:1–20). Později ho navštívil anděl Moroni, který zjevil místo úkrytu zlatých desek, jež obsahovaly záznam dávných národů na americkém kontinentu (JS–Ž 1:29–54).

Joseph zlaté desky přeložil a v roce 1830 je vydal jako Knihu Mormonovu (JS–Ž 1:66–67, 75). V roce 1829 obdržel od Jana Křtitele a od Petra, Jakuba a Jana kněžskou pravomoc (NaS 13; 27:12; 128:20; JS–Ž 1:68–70).

6. dubna 1830 Joseph a několik dalších zorganizovalo znovuzřízenou Církev Ježíše Krista, tak jak to Bůh nařídil (NaS 20:1–4). Pod Josephovým vedením Církev rostla v Kanadě, Anglii a ve východní části Spojených států, zvláště ve státech Ohio, Missouri a Illinois. Značné pronásledování provázelo Josepha a Svaté všude, kde se usídlili. 27. června 1844 Joseph a jeho bratr Hyrum zemřeli mučednickou smrtí v Carthage ve státě Illinois ve Spojených státech amerických.

Jozef, syn Jákobův, prorokoval o Josephu Smithovi, **2. Nefi** 3:6–15. Pán povolal svého služebníka Josepha Smitha, protože věděl o nadcházející pohromě, **NaS** 1:17 (NaS 19:13). Joseph Smith byl vysvěcen apoštolem Ježíše Krista a prvním starším této Církve, **NaS** 20:2. Petr, Jakub a Jan vysvětili Josepha k apoštolství, **NaS** 27:12. Joseph a Sidney Rigdon svědčili, že viděli Jednorozeného Otcova, **NaS** 76:23. Joseph Smith viděl s Oliverem Cowderym ve vidění Pána, **NaS** 110:1–4. Pán povolal Josepha jako předsedajícího staršího, překladatele, zjevovatele, vidoucího a proroka, **NaS** 124:125. Joseph Smith učinil pro spasení lidí více než kterýkoli jiný člověk, kromě Ježíše samotného, **NaS** 135:3.

Písma uvedená prorokem Josephem Smithem: Joseph přeložil část zlatých desek, které mu dal anděl Moroni, tento překlad byl vydán v roce 1830 jako Kniha Mormonova. Také obdržel od Pána mnoho zjevení, která nastiňují základní nauky a organizaci Církve. Mnohá z těchto zjevení byla sestavena do knihy, která je dnes známa jako Nauka a smlouvy. Byl také zodpovědný za uvedení Drahocenné perly, která obsahuje inspirované překlady některých záznamů Mojžíše, Abrahama a Matouše, výňatky z jeho životopisu a z jeho osobního svědectví a třináct prohlášení o nauce a víře zastávané Církví.

SMITH, JOSEPH, ST. *Viz také* Smith, Joseph, ml.; Smithová, Lucy Mack

Otec proroka Josepha Smitha. Narodil se 12. července 1771. Oženil se s Lucy Mackovou a měli devět dětí (JS–Ž 1:4). Joseph se stal věrným věřícím v znovuzřízení posledních dnů a prvním patriarchou Církve. Zemřel 14. září 1840.

Bůh mu zjevil pokyny skrze jeho syna Josepha, **NaS** 4; 23:5. Nechť letitý služebník můj setrvává se svou rodinou, **NaS** 90:20. Můj letitý služebník Joseph sedí s Abrahamem na pravici jeho, **NaS** 124:19. Joseph Smith ml. viděl svého otce ve vidění celestiálního království, **NaS** 137:5. Anděl přikázal Josephu Smithovi ml., aby pověděl svému otci o vidění, jež obdržel, **JS–Ž** 1:49–50.

SMITH, JOSEPH F.

Šestý president Církve; jediný syn Hyruma a Mary Fielding Smithové. Narodil se 13. listopadu 1838 a zemřel 19. listopadu 1918.

Joseph F. Smith obdržel vidění o vykoupení mrtvých, **NaS** 138.

SMITH, SAMUEL H. *Viz také* Smith, Joseph, ml.

Mladší bratr proroka Josepha Smitha (JS–Ž 1:4). Samuel se narodil v roce 1808 a zemřel v roce 1844. Byl jedním z osmi svědků Knihy Mormonovy a sloužil jako jeden z prvních misionářů

pro znovuzřízenou Církev (NaS 23:4; 52:30; 61:33–35; 66:7–8; 75:13).

SMITHOVÁ, EMMA HALE. *Viz také* Smith, Joseph, ml.

Manželka proroka Josepha Smitha. Pán přikázal Emmě, aby sestavila výběr náboženských písní pro Církev. Sloužila také jako první presidentka Pomocného sdružení.

Emmě Smithové bylo dáno zjevení ohledně vůle Páně, **NaS** 25. Pán dal Emmě Smithové radu ohledně manželství, **NaS** 132:51–56.

SMITHOVÁ, LUCY MACK. *Viz také* Smith, Joseph, ml.; Smith, Joseph, st.

Matka proroka Josepha Smitha a manželka Josepha Smitha st. (JS–Ž 1:4, 7, 20). Narodila se 8. července 1776 a zemřela 5. května 1856.

Joseph viděl svou matku ve vidění celestiálního království, **NaS** 137:5.

SMLOUVA. *Viz také* Abrahamova smlouva; Nová a věčná smlouva; Přísaha; Přísaha a smlouva kněžství

Dohoda mezi Bohem a člověkem, kteří však v dohodě nevystupují jako sobě rovní. Bůh dává podmínky smlouvy a lidé souhlasí s tím, že budou činiti to, co po nich žádá. Bůh poté slibuje lidem za jejich poslušnost určitá požehnání.

Zásady a obřady se přijímají skrze smlouvu. Členové Církve, kteří činí takové smlouvy, slibují, že je budou ctít. Například členové činí smlouvu s Pánem při křtu a obnovují ony smlouvy přijímáním svátosti. Další smlouvy činí v chrámu. Pánův lid je lidem smlouvy a je velice požehnaný, když své smlouvy s Pánem zachovává.

S tebou utvrdím smlouvu svou, **Gen.** 6:18. Zachovávejte smlouvu mou; poté budete zvláštním pokladem, **Ex.** 19:5. Neučin žádné smlouvy s nimi ani s bohy jejich, **Ex.** 23:32. Zachovávejte sabat jako stálou smlouvu, **Ex.** 31:16. Nikdy s vámi nezruším smlouvu svou,

Soud. 2:1. Moji Svátí učinili se mnou smlouvu skrze obětování, **Žalmy** 50:5 (NaS 97:8). Pamatuj na svatou smlouvu jeho, **Lukáš** 1:72 (NaS 90:24). Moc Boží sestoupila na lid smlouvy Páně, **1. Nefi** 14:14. Smlouva učiněná s Abrahamem bude naplněna v posledních dnech, **1. Nefi** 15:18 (3. Nefi 16:5, 11–12; 21:7; Morm. 9:37). Beniaminovi lidé byli ochotni vstoupiti do smlouvy s Bohem, že budou činiti vůli jeho, **Mos.** 5:5. Křest je svědectvím, že člověk vstoupil do smlouvy s Bohem, že bude činiti vůli jeho, **Mos.** 18:13. Vy jste dětmi smlouvy, **3. Nefi** 20:25–26. Andělé naplňují smlouvy Otcovy a činí jejich dílo, **Moroni** 7:31. Prolití krve Kristovy je smlouva, **Moroni** 10:33. Každá osoba, která patří k této církvi Kristově, bude hleděti zachovávatí všechny smlouvy, **NaS** 42:78. Požehnaní jsou ti, kdož zachovávají smlouvu, **NaS** 54:6. Ten, kdo poruší tuto smlouvu, ztratí svůj úřad a postavení v Církvi, **NaS** 78:11–12. Všichni ti, kteří přijímají kněžství, přijímají tuto přísahu a smlouvu, **NaS** 84:39–40. Jsou ochotni dodržovatí své smlouvy skrze obětování, **NaS** 97:8. Manželská smlouva může býti věčná, **NaS** 132. Toto bude naše smlouva, že budeme kráčetí ve všech nařízeních, **NaS** 136:4.

SMRT, DRUHÁ. Viz Smrt, duchovní

SMRT, DUCHOVNÍ. Viz také *Ďábel; Pád Adama a Evy; Peklo; Spasení; Synové ztraceni; Ztraceni*

Oddělení od Boha a jeho vlivů; zemřítí co do věcí týkajících se spravedlivosti. Lucifer a třetina zástupů nebe vytrpěla duchovní smrt, když byli vyvrženi z nebe (**NaS** 29:36–37).

Duchovní smrt byla uvedena do světa pádem Adamovým (**Mojž.** 6:48). Smrtelníci se zlými myšlenkami, slovy a skutky jsou duchovně mrtví, ačkoli jsou ještě živi na zemi (1. **Tim.** 5:6). Skrze usmíření Ježíše Krista a poslušností zásad a obřadů evangelia mohou muži a ženy býti očišťeni od hříchu a překonati duchovní smrt.

Duchovní smrt také nastává po smrti smrtelného těla. Jak vzkříšené bytosti, tak ďábel a jeho andělé budou souzeni. Ti, kteří se vědomě bouří proti světlu a pravdě evangelia, vytrpí duchovní smrt. Tato smrt se často nazývá druhá smrt (**Alma** 12:16; **Hel.** 14:16–19; **NaS** 76:36–38).

Zločinci budou odříznuti, **Žalmy** 37:9. Tělesně smýšletí je smrt, **Řím.** 8:6 (2. **Nefi** 9:39). Žádosti potápějí lidi do zničení a ztraceni, **1. Tim.** 6:9. Hřích plodí smrt, **Jakub** 1:15. Tomu, kdo přemůže, druhá smrt neublíží, **Zjev.** 2:11. Nad těmi druhá smrt nemá moci, **Zjev.** 20:6, 12–14. Zlovolní budou mítí svůj podíl v jezeře, které hoří ohněm a sírou: což je druhá smrt, **Zjev.** 21:8 (**NaS** 63:17–18). Lidé jsou svobodni, aby si zvolili svobodu a věčný život, nebo aby si zvolili zajetí a smrt, **2. Nefi** 2:27 (2. **Nefi** 10:23; **Alma** 29:5; **Hel.** 14:30–31). Bůh připravil cestu pro náš únik před smrtí a peklem, **2. Nefi** 9:10. Oprostěte se od bolestí pekla, abyste nemuseli vytrpěti druhou smrt, **Jakob** 3:11. Přirozený člověk je nepřitelem Boha, **Mos.** 3:19. Kež vám Pán udělí pokání, abyste nemuseli vytrpěti druhou smrt, **Alma** 13:30. Alma byl obvinut věčnými řetězy smrti, **Alma** 36:18. Zlovolní umírají co do věcí týkajících se spravedlivosti, **Alma** 40:26 (**Alma** 12:16). Pád přivodil na veškeré lidstvo duchovní smrt, **Alma** 42:9 (**Hel.** 14:16–18). Když Adam padl, stal se duchovně mrtvým, **NaS** 29:40–41, 44.

SMRT, TĚLESNÁ. Viz také *Pád Adama a Evy; Smrtelnost, smrtelný; Spasení; Vzkříšení*

Oddělení těla a ducha. Pád přinesl na zem smrtelnost a smrt (2. **Nefi** 2:22; **Mojž.** 6:48). Usmíření Ježíše Krista zvitězilo nad smrtí, takže každý bude vzkříšen (1. **Kor.** 15:21–23). Vzkříšení je bezplatný dar pro všechny lidi bez ohledu na to, zda v tomto životě činili dobro nebo zlo (**Alma** 11:42–44). Každá osoba zakusí pouze jednu tělesnou smrt, jelikož jakmile jsme vzkříšeni, naše tělo již nemůže zemřítí (**Alma** 11:45).

Veškeré tělo zahyne a člověk se opět obrátí v prach, **Job** 34:15. Vzácná je v očích Páně smrt jeho Svatých, **Žalmy** 116:15. Prach se navrátí do země a duch se navrátí k Bohu, **Kaz.** 12:7. Skrze člověka přišla smrt, **1. Kor.** 15:21. Spasitel drží klíče pekla i smrti, **Zjev.** 1:18. Nebude již smrti ani bolesti, **Zjev.** 21:4. Smrt přichází na všechny lidi, **2. Nefi** 9:6, 11 (Alma 12:24). Nikdy nepohlíželi na smrt s hrůzou, **Alma** 27:28. Alma vysvětlil stav duše mezi smrtí a vzkříšením, **Alma** 40:11. Ti, kteří zemřou ve mně, neokusí smrti, **NaS** 42:46. Ti, kteří nejsou určeni k smrti, budou uzdraveni, **NaS** 42:48. Budu vás prověřovati ve všech věcech, až k smrti, **NaS** 98:14. V prach se navrátíš, **Mojž.** 4:25. Adam padl a skrze jeho pád přišla smrt, **Mojž.** 6:48.

SMRTELNOST, SMRTELNÝ. *Viz*

také Pád Adama a Evy; Smrt, tělesná; Svět; Tělo

Doba od narození do tělesné smrti. Toto se někdy nazývá druhý stav.

V ten den, kdy z něho pojiš, zajisté zemřeš, **Gen.** 2:16–17 (Mojž. 3:16–17). Při smrti se duch navrátí k Bohu a tělo v prach země, **Kaz.** 12:7 (Gen. 3:19; Mojž. 4:25). Nedovolte hříchu, aby vládl ve smrtelném těle vašem, **Řím.** 6:12. Toto smrtelné tělo musí odítí nesmrtelnost, **1. Kor.** 15:53 (Enos 1:27; Mos. 16:10; Morm. 6:21). Stav člověka se stal stavem zkoušky, **2. Nefi** 2:21 (Alma 12:24; 42:10). Adam padl, aby lidé mohli býti, **2. Nefi** 2:25. Hledíte vpřed a pohlížíte na toto smrtelné tělo jako na pozvednuté do nesmrtelnosti? **Alma** 5:15. Tento život je dobou přípravy na setkání s Bohem, **Alma** 34:32. Nebojte se smrti, neboť na tomto světě vaše radost není plná, **NaS** 101:36. Ti, kteří zachovají svůj druhý stav, budou mít slávu, **Abr.** 3:26.

SMYSLNOST, SMYSLNÝ. *Viz také*

Cizoložství; Cudnost; Pohlavní nemorálnost; Smilstvo; Žádostivost býti, žádostivost

Záliba v nespravedlivém tělesném

potěšení, zvláště v pohlavní nemorálnosti, nebo touha po něm.

Manželka pána jeho vrhla pohled na Jozefa, **Gen.** 39:7. Každý, kdo hledí na ženu, aby jí byl žádostiv, zcizoložil, **Mat.** 5:28 (3. Nefi 12:28). Zdržujte se od tělesných žádostí, které vedou válku proti duši, **1. Petr.** 2:11. Žádost těla a žádost očí není z Otce, **1. Jan.** 2:16. Nechoď již za žádostmi očí svých, **Alma** 39:9. Přestoupením svatých zákonů se člověk stal smyslným, **NaS** 20:20. Jestliže někdo zcizoloží v srdci svém, ten nebude mítí Ducha, **NaS** 63:16. Upusťte od veškerých žádostivých přání svých, **NaS** 88:121. Lidé počali býti tělesnými, smyslnými a ďábelskými, **Mojž.** 5:13 (Mos. 16:3; Mojž. 6:49).

SOCIÁLNÍ PÉČE. *Viz* Blaho a sociální péče

SODOMA. *Viz také* Gomora

Ve Starém zákoně zlovolné město, které bylo zničeno Pánem (Gen. 19:12–29).

SOFONIAŠ

Starozákonní prorok, který žil během vlády Joziášovy (639–608 př. Kr.).

Kniha Sofoniášova: Kapitola 1 mluví o příchodu dne, který bude naplněn hněvem a trápením. Kapitola 2 napomíná lid Izraele, aby usiloval o spravedlivost a mírnost. Kapitola 3 mluví o druhém příchodu, kdy se všechny národy shromáždí k bitvě. Pán však bude vládnouti ve středu lidu Izraele.

SOUCIT. *Viz také* Láska; Milosrdenství, milosrdný; Pravá láska

V písmech znamená soucit doslova „trpěti s někým“. Také to znamená projevovati slitování, lítost a milosrdenství vůči druhému.

Pán vyzýval lid svůj, aby projevoval soucit, **Zach.** 7:8–10. Ježíš byl pohnut soucitem, **Mat.** 9:36 (Mat. 20:34; Marek 1:41; Lukáš 7:13). Jistý Samaritán s ním měl soucit, **Lukáš** 10:33. Mějte jeden s druhým soucit, **1. Petr.** 3:8. Kristus je naplněn soucitem vůči dětem lidským,

Mos. 15:9. Nitro mé je naplněno soucitem vůči vám, **3. Nefi** 17:6. Joseph Smith se modlil o Pánův soucit, **NaS** 121:3–5.

SOUD, POSLEDNÍ. *Viz také* Ježíš

Kristus – soudce; Odsouditi, odsouzení; Soud, souditi

Konečný soud, který nastane po vzkříšení. Bůh bude skrze Ježíše Krista souditi každou osobu, aby určil, jakou věčnou slávu obdrží. Tento soud bude založen na poslušnosti Božích přikázání jednotlivé osoby, včetně jejího přijetí smírné oběti Ježíše Krista.

Otec svěřil veškerý soud Synovi, **Jan** 5:22. My všichni budeme státi před soudnou stolicí Kristovou, **Řím.** 14:10. Mrtví byli souzeni z oněch věcí, jež byly zapsány, **Zjev.** 20:12 (NaS 128:6–7). Za všechna svá konání budeš přiveden k soudu, **1. Nefi** 10:20. Dvanáct apoštolů a dvanáct nefitských učedníků bude souditi Izrael, **1. Nefi** 12:9 (NaS 29:12). Všichni se musejí objeviti před soudcovskou stolicí Svatého, **2. Nefi** 9:15. Připravte duši svou na onen slavný den, **2. Nefi** 9:46. Můžete si představit sami sebe před soudním dvorem Božím? **Alma** 5:17–25. Ježíš Kristus stane, aby soudil svět, **3. Nefi** 27:16. Pán sestoupí s prokletím k soudu na bezbožné, **NaS** 133:2.

SOUD, SOUDITI. *Viz také* Ježíš

Kristus – soudce; Odsouditi, odsouzení; Soud, poslední

Hodnotiti chování ve vztahu k zásadám evangelia; rozhodovati se; rozlišovati mezi dobrem a zlem.

Mojžíš se posadil, aby soudil lid, **Ex.** 18:13. Ve spravedlivosti budeš souditi bližního svého, **Lev.** 19:15. Nesuďte, abyste nebyli souzeni, **Mat.** 7:1 (PJS, **Mat.** 7:1–2; **Lukáš** 6:37; **3. Nefi** 14:1). Všichni, kteří hřešili v zákonu, budou souzeni zákonem, **Řím.** 2:12. Svatí budou souditi svět, **1. Kor.** 6:2–3. Syn věčného Boha byl souzen světem, **1. Nefi** 11:32. Dvanáct apoštolů Beránkových bude souditi dvanáct kmenů Izraele, **1. Nefi** 12:9 (NaS 29:12). Smrt,

peklo, ďábel a všichni, kteří jimi byli uchváteni, musejí býti souzeni, **2. Nefi** 28:23 (1. **Nefi** 15:33). Soudíte-li člověka, který k vám vznáší prosbu svou o jmění vaše, oč mnohem spravedlivější bude odsouzení vaše za pozdržení jmění svého, **Mos.** 4:22. Lidé budou souzeni podle skutků svých, **Alma** 41:3. Sud' spravedlivě a bude ti opět navrácena spravedlnost, **Alma** 41:14. Z knih, které budou napsány, bude svět souzen, **3. Nefi** 27:23–26 (Zjev. 20:12). Zbytek tohoto lidu bude souzen dvanácti, které Ježíš vyvolil v této zemi, **Morm.** 3:18–20. Mormon vysvětluje způsob, jak rozeznávatí dobro od zla, **Moroni** 7:14–18. Vlož svou důvěru v toho Ducha, který pobízí souditi spravedlivě, **NaS** 11:12. Vy si máte říci v srdci svém – nechť Bůh soudí mezi mnou a tebou, **NaS** 64:11. Pánova Církev bude souditi národy, **NaS** 64:37–38. Syn navštívil duchy ve vězení, aby mohli býti souzeni podle lidí v těle, **NaS** 76:73 (1. **Petr.** 4:6). Biskup bude všeobecným soudcem, **NaS** 107:72–74. Pán bude souditi všechny lidi podle jejich skutků, podle přání srdce jejich, **NaS** 137:9.

SOUDCŮ, KNIHA VE STARÉM ZÁKONĚ

Kniha ve Starém zákoně. Kniha Soudců se zabývá Izraelity od smrti Jozuovy do narození Samuela.

Kapitoly 1–3 jsou úvodem k celé knize Soudců. Vysvětlují, že Izraelité nevyhnali své nepřátele (Soud. 1:16–35), a proto musejí trpěti následky: ztrátu víry, sňatky s nevěřícími a modlářství. Kapitoly 3–5 vyprávějí o zážitcích Debory a Baráka, kteří osvobodili Izrael od Kananejských. Kapitoly 6–8 popisují víru posilující zážitky Gedeonovy, kterému Pán požehnal, aby osvobodil Izrael od Madianských. V kapitolách 9–12 slouží několik různých mužů jako soudci v Izraeli, většinou v odpadlictví a pod útlakem. Kapitoly 13–16 mluví o vzrůstu a pádu posledního soudce Samsona. Závěrečné kapitoly 17–21 lze popsat jako dodatek, který oznamuje hloubku hříchů Izraele.

SPÁNEK

Stav odpočinku, při němž je osoba v nečinnosti a nevědomí. Pán radí Svatým, aby nespali déle, než je nutné (NaS 88:124). Spánek může být také symbolem pro duchovní smrt (1. Kor. 11:30; 2. Nefi 1:13) nebo pro smrt tělesnou (Morm. 9:13).

SPASENÍ. *Viz také* Ježíš Kristus; Milost; Oslavení; Plán vykoupení; Smrt, duchovní; Smrt, tělesná; Usmíření, usmířiti; Vykoupení, vykoupený, vykoupiti

Býti spasen z tělesné i duchovní smrti. Všichni lidé budou spaseni z tělesné smrti milostí Boží, skrze smrt a vzkříšení Ježíše Krista. Každý jednotlivec může býti spasen také z duchovní smrti rovněž milostí Boží, skrze víru v Ježíše Krista. Tato víra je projevována životem provázeným poslušností zákonů a obřadů evangelia a službou Kristu.

Pán je světlo mé a spasení mé, **Žalmy** 27:1. Pouze on je skála má a spasení mé, **Žalmy** 62:3. Evangelium je moc Boží ke spasení, **Řím.** 1:16 (NaS 68:4). Pracujte na svém vlastním spasení s bázní, **Filip.** 2:12. Bůh vás vyvolil ke spasení skrze posvěcení, **2. Tes.** 2:13. Spasení je bezplatné, **2. Nefi** 2:4. Není žádného většího daru než daru spasení, **NaS** 6:13. Ježíš Kristus je jediné jméno, kterým přijde spasení, **Mojž.** 6:52 (Skut. 4:10–12). Věříme, že skrze usmíření Kristovo může býti spaseno veškeré lidstvo, **Čl. v. 1:3.**

Spasení dětí: Nestanete-li se takovými, jako malé děti, nevstoupíte do království nebeského, **Mat.** 18:3. Malé děti také mají věčný život, **Mos.** 15:25. Křest malých dětí je ohavností a malé děti jsou živý v Kristu díky usmíření, **Moroni** 8:8–24. Malé děti jsou vykoupeny skrze Jednorozeného; Satan je nemůže pokoušeti, **NaS** 29:46–47. Děti mají býti učeny evangeliu a mají býti pokřtěny, když je jim osm let, **NaS** 68:25–28. Malé děti jsou posvěceny skrze Ježíše Krista, **NaS** 74:7. Lidé se stávají v dětském věku svém opět

nevinnými, **NaS** 93:38. Všechny děti, jež zemřely před dosažením věku zodpovědnosti, jsou spaseny v celestiálním království, **NaS** 137:10. Děti jsou zdravé od založení světa, **Mojž.** 6:54.

SPASENÍ, PLÁN. *Viz* Plán vykoupení

SPASENÍ DĚTÍ. *Viz* Děti, dítě; Spasení – spasení dětí

SPASENÍ PRO MRTVÉ. *Viz také* Kniha pamětní; Plán vykoupení; Rodokmen; Spasení

Příležitost pro ty, kteří zemřeli, aniž by přijali spásné obřady evangelia, získati tyto obřady tak, že je za ně vykonají v chrámu způsobili žijící členové Církve. Mrtví jsou učeni evangeliu v duchovním světě a mohou přijmouti tyto obřady vykonané za ně ve smrtelnosti.

Věrní členové Církve bádají v rodinné historii a připravují ji, aby zjistili jména a data narození předků, aby tak za ně mohly býti vykonány spásné obřady.

Řekni vězňům: Vyděte, **Iz.** 49:9 (Iz. 24:22; 1. Nefi 21:9). Vyhlas svobodu zajatým, **Iz.** 61:1 (Lukáš 4:18). On obrátí srdce otců k dětem, **Mal.** 4:5–6 (3. Nefi 25:5–6; NaS 110:13–16). Mrtví uslyší hlas Syna Božího, **Jan** 5:25. Proč se tedy křtí za mrtvé? **1. Kor.** 15:29. Kristus kázal duchům ve vězení, **1. Petr.** 3:18–20. Z tohoto důvodu bylo evangelium kázáno také těm, kteří jsou mrtví, **1. Petr.** 4:6. Syn navštívil duchy ve vězení, **NaS** 76:73. Potom přichází vykoupení těch, kteří obdrželi svůj díl v onom vězení, **NaS** 88:99. Křtící nádrž není na zemi, aby Svatí moji mohli býti křtěni za ty, již jsou mrtví, **NaS** 124:29. Všichni ti, kdož zemřeli, kdož by přijali evangelium, budou dědici celestiálního království, **NaS** 137:7–10. Objevil se Syn Boží a oznámil svobodu zajatým, již byli věrní, **NaS** 138:18. Tolik duchů, kolik bylo ve vězení, vyšlo, **Mojž.** 7:57.

SPASITEL. *Viz také* Ježíš Kristus

Ten, který přináší spasení. Ježíš Kristus,

skrze své usmíření, nabídl vykoupení a spasení veškerému lidstvu. „Spasitel“ je jméno a titul Ježíše Krista.

Pán je světlo mé a spasení mé, **Žalmy** 27:1 (Ex. 15:1–2; 2. Sam. 22:2–3). Já jsem Pán; a kromě mne není žádného spasitele, **Iz.** 43:11 (NaS 76:1). Nazvi jméno jeho Ježíš; neboť on spasí lid svůj od hříchů jejich, **Mat.** 1:21. Narodil se vám dnes Spasitel, kterýž jest Kristus Pán, **Lukáš** 2:11. Bůh tak miloval svět, že Jednorozený Syn přišel, aby spasil lidi, **Jan** 3:16–17. Není žádného jiného jména kromě Kristova, jímž by člověk mohl býti spasen, **Skut.** 4:10–12 (2. Nefi 25:20; Mos. 3:17; 5:8; NaS 18:23; Mojž. 6:52). Z nebe očekáváme Spasitele, Pána Ježíše Krista, **Filip.** 3:20. Otec poslal Syna, aby byl Spasitelem světa, **1. Jan.** 4:14. Pán vzbudil Mesiáše, Spasitele světa, **1. Nefi** 10:4. Beránek Boží je Spasitel světa, **1. Nefi** 13:40. Znalost o Spasiteli se rozšíří v každém národě, pokolení, jazyku a lidu, **Mos.** 3:20. Kristus musí zemřít, aby mohlo přijít spasení, **Hel.** 14:15–16. Ospravedlnění a posvěcení skrze Spasitele je spravedlné a pravdivé, **NaS** 20:30–31. Já jsem Ježíš Kristus, Spasitel světa, **NaS** 43:34. Můj Jednorozený je Spasitel, **Mojž.** 1:6. Tolik, kolik jich uvěří v Syna a bude činit pokání z hříchů svých, bude spaseno, **Mojž.** 5:15.

SPOČINOUTI. *Viz* Odpočnouti, odpočinutí, spočinouti

SPOLČENÍ. *Viz* Tajná spolčení

SPRÁVCE, SPRÁVCOVSTVÍ. *Viz také* Povolání, povolání Bohem, povolání

Osoba, která se stará o záležitosti nebo majetek druhého. Tato správa se nazývá správčovství. Všechny věci na zemi patří Pánovi; my jsme jeho správci. Jsme zodpovědni Pánovi, ale zprávu o svém správčovství můžeme podávat Božím zplnomocněným zástupcům. Když obdržíme od Pána nebo od jeho zplnomocněných služebníků povolání ke službě, toto správčovství může

zahrnovati jak záležitosti duchovní, tak časné (NaS 29:34).

Ty jsi byl věrný nad málo věcmi, učiním tě vládcem nad věcmi mnohými, **Mat.** 25:14–23. Od každého, komu je mnoho dáno, bude mnoho požadováno, **Lukáš** 12:48 (NaS 82:3). Ježíš pronesl podobství o nespravedlném správci, **Lukáš** 16:1–8. Kdokoli je shledán věrným správcem, vejde v radost Pána svého, **NaS** 51:19. Každý člověk má podávat zprávu o svém správčovství, **NaS** 72:3–5. Ten, kdo je věrný a moudrý správce, zdědí všechny věci, **NaS** 78:22. Pán učiní každého člověka zodpovědného jako správce pozemských požehnání, **NaS** 104:11–17 (NaS 42:32). Buď pilným, abys mohl býti moudrým správcem, **NaS** 136:27.

SPRAVEDLIVOST, SPRAVEDLIVÝ.

Viz také Bezúhonnost; Hoden něčeho, způsobilost, způsobilý; Kráčetí, kráčeti s Bohem; Nespravedlivost, nespravedlivý; Příkázání Boží

Býti spravedlným, svatým, ctnostným, přímým; býti poslušným Božích příkazů; vyhýbat se hříchu.

Pán požehná spravedlivému, **Žalmy** 5:13. Oči Páně spočívají na spravedlivém, **Žalmy** 34:16, 18 (1. Petr. 3:12). Když spravedliví mají pravomoc, lid se raduje, **Přísl.** 29:2 (NaS 98:9–10). Požehnaní jsou ti, kteří lační a žízní po spravedlivosti, **Mat.** 5:6 (3. Nefi 12:6). Hleďte nejprve království Boží a spravedlivosti jeho, **Mat.** 6:33. Spravedliví jdou do života věčného, **Mat.** 25:46. Vroucí modlitba spravedlivého člověka prospěje mnoho, **Jakub** 5:16. Ten, kdo je spravedlivý, je Bohem oblíben, **1. Nefi** 17:35. Zachová spravedlivé; nemusejí se báti, **1. Nefi** 22:17, 22. Pro spravedlivost Pánova lidu Satan nebude mít žádné moci, **1. Nefi** 22:26. Není-li žádné spravedlivosti, není žádného štěstí, **2. Nefi** 2:13. Spravedliví zdědí království Boží, **2. Nefi** 9:18. Spravedliví se nebojí slova pravdy, **2. Nefi** 9:40. Všichni lidé musejí býti proměněni do stavu

spravedlivosti, **Mos.** 27:25–26. Jména spravedlivých budou zapsána v knize života, **Alma** 5:58. Usilovali jste o štěstí v konání nepravosti, což se protíví povaze oné spravedlivosti, **Hel.** 13:38. Píseň spravedlivých je pro mne modlitbou, **NaS** 25:12. Stůjte, majíce náprsní pancíř spravedlivosti, **NaS** 27:16 (Efez. 6:14). Smrt spravedlivých je pro ně sladká, **NaS** 42:46. Spravedliví budou shromážděni z prostředku všech národů, **NaS** 45:71. Lidé mají uskutečňovat mnoho spravedlivosti ze své vlastní svobodné vůle, **NaS** 58:27. Ten, kdo činí díla spravedlivosti, obdrží pokoj v tomto světě a věčný život ve světě, který přijde, **NaS** 59:23. Při druhém příchodu nastane úplné oddělení spravedlivých a zlovolných, **NaS** 63:54. Moci nebeské mohou být ovládnuty pouze podle zásad spravedlivosti, **NaS** 121:36. Mezi spravedlivými byl mír, **NaS** 138:22. Lid Sionu přebýval ve spravedlivosti, **Mojž.** 7:18. Abraham byl následovníkem spravedlivosti, **Ab.** 1:2.

SPRAVEDLNOST. *Viz také*

Milosrdenství, milosrdný;
Usmíření, usmířiti

Spolehlivý důsledek spočívající v požehnaných za spravedlivé myšlenky a činy a v potrestání za hříchy, z něhož nebylo činěno pokání. Spravedlnost je věčný zákon, který vyžaduje potrestání vždy, když zákon Boží je porušen (Alma 42:13–24). Hříšník musí platit trestem, nečiní-li pokání (Mos. 2:38–39; NaS 19:17). Činí-li pokání, Spasitel vyplatí trest skrze usmíření, dovolává se milosrdenství (Alma 34:16).

Duše, která hřeší, zemře, **Ezech.** 18:4. Co jiného Pán od tebe požaduje než to, abys jednal spravedlně? **Mích.** 6:8. Ježíš bude spravedlný a odpustí nám hříchy, **1. Jan** 1:9. Spravedlnost Boží oddělila zlovolné od spravedlivých, **1. Nefi** 15:30. Usmíření uspokojuje požadavky jeho spravedlnosti, **2. Nefi** 9:26. Veškeré lidstvo je padlé a je v moci spravedlnosti, **Alma** 42:14. Usmíření uspokojuje požadavky spravedlnosti,

Alma 42:15. Domníváš se, že milosrdenství může oloupiť spravedlnost? **Alma** 42:25. Spravedlnost Boží visí nad vámi, ledaže budete činiti pokání, **Alma** 54:6. Spravedlnost a soud jsou potrestáním, které je připojeno k mému zákonu, **NaS** 82:4. Spravedlnost pokračuje svým směrem a činí si nárok na své vlastní, **NaS** 88:40. Nikdo nebude vyňat ze spravedlnosti Boží a z jeho zákonů, **NaS** 107:84.

SRDCE. *Viz také* Zlomené srdce;
Znovuzrozen, zrozen z Boha

Symbol myslí a vůle člověka a obrazný zdroj všech emocí a pocitů.

Miluj Pána Boha svého celým srdcem svým, **Deut.** 6:5 (Deut. 6:3–7; Mat. 22:37; Lukáš 10:27; NaS 59:5). Pán vyhledal muže podle svého vlastního srdce, **1. Sam.** 13:14. Člověk hledí na vnější vzhled, ale Pán hledí k srdci, **1. Sam.** 16:7. Ten, kdo má čisté ruce a čisté srdce, vystoupí na pahorek Páně a bude požehnan, **Žalmy** 24:3–5 (2. Nefi 25:16). Jak člověk myslí v srdci svém, takový je, **Přísl.** 23:7. Eliáš obrátí srdce otců k dětem a srdce dětí k otcům jejich, **Mal.** 4:5–6 (Lukáš 1:17; NaS 2:2; 110:14–15; 138:47; JS–Ž 1:39). Požehnaní jsou čisti v srdci, **Mat.** 5:8 (3. Nefi 12:8). Člověk mluví z dobrého nebo zlého v srdci svém, **Lukáš** 6:45. Následujte Syna s celým úmyslem srdce, **2. Nefi** 31:13. Jste duchovně zrozeni z Boha a prožili jste mocnou změnu v srdci svém? **Alma** 5:14. Přineste jako oběť Pánu zlomené srdce a zkroutěného ducha, **3. Nefi** 9:20 (3. Nefi 12:19; Eter 4:15; Moroni 6:2). Budu mluvit k tobě v myslí tvé a v srdci tvém Duchem Svatým, **NaS** 8:2.

STANDARDNÍ DÍLA. *Viz* Kánon

STÁNEK. *Viz také* Chrám, dům Páně;
Svatyně svatých; Truhla smlouvy

Dům Páně, středisko uctívání Izraele během exodu z Egypta. Stánek byl v podstatě přenosný chrám a mohl být rozebrán a znovu sestaven. Děti

Izraele používaly stánek, dokud nepostavily Šalomounův chrám (NaS 124:38).

Bůh zjevil Mojžíšovi podobu stánku (Ex. 26–27) a děti Izraele ho podle této podoby postavily (Ex. 35–40). Když byl stánek hotov, oblak přikryl stan a stánek naplnila sláva Páně (Ex. 40:33–34). Oblak byl znamením Boží přítomnosti. V noci měl vzhled ohně. Když oblak stál nad stanem, děti Izraele tábořily. Když se pohnul, pohnuly se s ním (Ex. 40:36–38; Num. 9:17–18). Děti Izraele nesly stánek s sebou během svého putování v poušti i při dobývání země kananejské. Po tomto dobývání byl stánek umístěn v Sílo, na místě, které vybral Pán (Jozue 18:1). Poté, co děti Izraele postavily Šalomounův chrám, stánek zcela vymizel z dějin.

Pán a Izaiáš používali stánek jako symbol pro města Sion a Jeruzalém v době Pánova druhého příchodu (Iz. 33:20; Mojž. 7:62).

STARŠÍ. *Viz také* Melchisedechovo kněžství; Kněžství

Termín *starší* se v Bibli používá různým způsobem. Ve Starém zákoně se často týká starších mužů v kmenu, kterým byly obvykle svěřeny záležitosti vlády (Gen. 50:7; Jozue 20:4; Rut 4:2; Mat. 15:2). Jejich věk a zkušenosti dávaly jejich radám hodnotu. Jejich postavení nebylo nutně kněžským povoláním.

Ve starozákonní době byli také vysvěcení starší v Melchisedechově kněžství (Ex. 24:9–11). V Novém zákoně jsou starší zmiňováni jako kněžský úřad v Církvi (Jakub 5:14–15). Mezi Nefity byli také vysvěcení starší v kněžství (Alma 4:7, 16; Moroni 3:1). V této dispensaci byli Joseph Smith a Oliver Cowdery prvními staršími, kteří byli vysvěceni (NaS 20:2–3).

Starší je nyní titul, který je dáván všem nositelům Melchisedechova kněžství. Například muži-misionáři jsou oslovováni jako starší. Také apoštol je starší, a když mluvíme o členech Kvara Dvanácti nebo Kvor Sedmdesáti, je vhodné používat tento titul (NaS

20:38; 1. Petr. 5:1). Povinnosti vysvěcených starších v dnešní Církvi byly dány ve zjevení posledních dnů (NaS 20:38–45; 42:44; 46:2; 107:12).

Mojžíš psal všem starším Izraele, **Deut.** 31:9. Barnabáš poslal pomoc starším církve, **Skut.** 11:30. Starší byli vysvěceni v každé církvi, **Skut.** 14:23 (Tit. 1:5). Zavolej starší, aby se modlili nad nemocným, **Jakub** 5:14. Starší byli vysvěcováni vkládáním rukou, **Alma** 6:1. Starší mají žehnat děti, **NaS** 20:70. Starší mají vésti shromáždění skrze Svatého Ducha, **NaS** 46:2. Starší mají předávat zprávu o svém správcovství, **NaS** 72:5. Starší mají kázati evangelium národům, **NaS** 133:8.

STARÝ DNŮ. *Viz* Adam

STARÝ ZÁKON. *Viz také* Bible; Pentateuch; Písma

Záznamy dávných proroků, kteří působili pod vlivem Svatého Ducha a kteří po mnohá století svědčili o Kristu a jeho budoucí službě. Také obsahuje záznam dějin z doby Abrahama a jeho potomků, počínaje Abrahamem, a smlouvy neboli *testament*, kterou Pán učinil s Abrahamem a jeho potomstvem.

Prvních pět knih Starého zákona napsal Mojžíš. Jsou to Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri a Deuteronomium. Genesis pojednává o původu země, lidstva, jazyků, ras a o počátku domu Izraele.

Historické knihy mluví o událostech v Izraeli. Jsou to Jozue, Soudců, Rut, 1. a 2. Samuelova, 1. a 2. Královská, 1. a 2. Paralipomenon, Ezdráš, Nehemiáš a Ester.

Poetické knihy zaznamenávají něco z moudrosti a písemnictví proroků. Jsou to Job, Žalmy, Přísloví, Kazatel, Píseň Šalomounova a Pláč Jeremiášův.

Proroci varovali Izrael před jeho hříchy a svědčili o požehnáních, která vyplývají z poslušnosti. Prorokovali o příchodu Krista, jenž usmíří hříchy těch, kteří činí pokání, přijmou obřady a žijí podle evangelia. Knihy proroků jsou Izaiáš, Jeremiáš, Ezechiel, Daniel,

Ozeáš, Joel, Amos, Abdiáš, Jonáš, Micheáš, Nahum, Abakuk, Sofoniáš, Aggeus, Zachariáš a Malachiáš.

Většina knih Starého zákona byla napsána v hebrejštině. Několik spisů obsahuje aramejštinu, příbuzný jazyk.

STRACH. *Viz* Báti se, bázeň, strach

STRÁŽNÍ. *Viz* Bdíti, strážní

STROM ŽIVOTA. *Viz také* Eden

Strom v zahradě Eden a v ráji Božím (Gen. 2:9; Zjev. 2:7). V Lehiově snu strom života představuje lásku Boží a mluví se o něm jako o největším ze všech darů Božích (1. Nefi 8; 11:21–22, 25; 15:36).

Cherubíni a plamenný meč střeží cestu ke stromu života, **Gen.** 3:24 (Alma 12:21–23; 42:2–6). Jan viděl strom života a listy měly pro národy léčivou moc, **Zjev.** 22:2. Lehi viděl strom života, **1. Nefi** 8:10–35. Nefi viděl strom, který viděl jeho otec, **1. Nefi** 11:8–9. Železná tyč vede ke stromu života, **1. Nefi** 11:25 (1. Nefi 15:22–24). Strašlivá propast odděluje zlovolné od stromu života, **1. Nefi** 15:28, 36. Muselo nezbytně být zakázané ovoce v protikladu ke stromu života, **2. Nefi** 2:15. Pojďte k Pánu a pojezte z ovoce stromu života, **Alma** 5:34, 62. Kdyby naši první rodiče pojedli ze stromu života, byli by na věky bídni, **Alma** 12:26. Jestliže nebudete vyživovati slovo, nemůžete nikdy trhati z ovoce stromu života, **Alma** 32:40. Pán uprostřed zahrady zasadil strom života, **Mojž.** 3:9 (Abr. 5:9). Bůh poslal Adama z Edenu, aby nepojedl ze stromu života a nežil na věky, **Mojž.** 4:28–31.

STUPNĚ SLÁVY. *Viz také*

Celestiální sláva; Telestiální sláva; Terestriální sláva

Různá království v nebi. Při konečném soudu bude každé osobě určeno věčné místo přebývání v určitém království slávy, kromě těch, kteří jsou syny Zatracení.

Ježíš řekl: V domě Otce mého přibýtky

mnohé jsou, **Jan** 14:2 (Eter 12:32). Je jedna sláva slunce a jiná měsíce a jiná hvězd, **1. Kor.** 15:40–41. Pavel byl uchopen a vyzdvižen do třetího nebe, **2. Kor.** 12:2. Existuje místo bez slávy, místo nekončícího trestu, **NaS** 76:30–38, 43–45. Jsou tři stupně slávy, **NaS** 76:50–113; 88:20–32.

STVOŘENÍ, STVOŘITI. *Viz také*

Duchovní stvoření; Ježíš Kristus; Počátek; Sabatní den; Země

Organizovati. Bůh, působící skrze svého Syna, Ježíše Krista, zorganizoval prvky ve vesmíru, aby vytvořil zemi. Nebeský Otec a Ježíš stvořili člověka k obrazu svému (Mojž. 2:26–27).

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi, **Gen.** 1:1. Učiňme člověka k obrazu svému, **Gen.** 1:26 (Mojž. 2:26–27; Abr. 4:26). Všechny věci byly učiněny skrze něj, **Jan** 1:3, 10. Skrze něho jsou stvořeny všechny věci, které jsou na nebi, **Kol.** 1:16 (Mos. 3:8; Hel. 14:12). Bůh učinil světy skrze Syna svého, **Židům** 1:2. Člověk byl stvořen na počátku, **Mos.** 7:27. Stvořil jsem nebesa a zemi a všechny věci, **3. Nefi** 9:15 (Morm. 9:11, 17). Všichni lidé byli na počátku stvořeni podle mého vlastního obrazu, **Eter** 3:15. Ježíš Kristus stvořil nebesa a zemi, **NaS** 14:9. Stvořil člověka, muže a ženu, podle svého vlastního obrazu, **NaS** 20:18. Světů bez počtu jsem stvořil, **Mojž.** 1:33. Skrze svého Jednorozného jsem stvořil nebe, **Mojž.** 2:1. Já, Pán Bůh, jsem duchovně stvořil všechny věci dříve, než byly přirozeně na tváři země, **Mojž.** 3:5. Míliony zemí, jako je tato, by nebyl počátek počtu stvoření tvých, **Mojž.** 7:30. Bohové organizovali a utvářeli nebesa, **Abr.** 4:1.

STVOŘITEL. *Viz* Ježíš Kristus;

Stvoření, stvořiti

SŮL

V dávných dobách se používala jako důležitá látka pro konzervování potravin; byla pokládána za nezbytnou pro život.

Lotova manželka se stala sloupem solným, **Gen.** 19:26. Vy jste sůl země, **Mat.** 5:13 (Lukáš 14:34; 3. Nefi 12:13). Lid smlouvy Páně je považován za sůl země, **NaS** 101:39–40. Nebudou-li Svatí spasiteli lidí, budou jako sůl, která pozbyla chuti své, **NaS** 103:9–10.

SVÁR. *Viz také* Vzpouora

Rozbroj, hádky a spory. Svár, zvláště mezi členy Pánovy Církvě nebo mezi členy rodiny, Pána neteší.

Nechť není žádného rozbroje mezi mnou a tebou, **Gen.** 13:8. Pýcha způsobuje svár, **Přísl.** 13:10. Jestliže je někdo s někým v rozepři, odpusť, jako Kristus odpustil, **Kol.** 3:13. Vyhýbej se poštilým otázkám a svárům, **Tit.** 3:9. Pán přikazuje, že se lidé nemají jeden s druhým svářiti, **2. Nefi** 26:32. Nestřípíte, aby děti vaše měly potyčky a hádaly se spolu, **Mos.** 4:14. Alma přikázal, že mezi členy Církvě nemá býti sváru, **Mos.** 18:21. Dábel šířil pověsti a sváry, **Hel.** 16:22. Dábel je otcem sváru a podněcuje lidi, aby se navzájem svářili, **3. Nefi** 11:29 (Mos. 23:15). Utvrďte mé evangelium, aby nemuselo býti tak mnoho svárů, **NaS** 10:62–64. Ustaňte se jeden s druhým svářiti, **NaS** 136:23.

SVATOST. *Viz také* Čistota, čistý, nečistý; Posvěcení; Svatý

Duchovní a mravní dokonalost. Svatost se projevuje čistotou srdce a záměru osoby.

Členové mají projevodati to, že jsou hodni Církvě, tím, že budou kráčet ve svatosti před Pánem, **NaS** 20:69. Pánův dům je místem svatosti, **NaS** 109:13. Muž Svatosti je Boží jméno, **Mojž.** 6:57 (Mojž. 7:35).

SVÁTOST. *Viz také* Chléb života; Ježíš Kristus; Křest, křtiti; Kříž; Oběť; Poslední večeře; Usmíření, usmířiti; Živá voda

Pro Svaté posledních dnů se *svátost* týká obřadu přijímání chleba a vody na památku Kristovy smírné oběti. Nalámaný chléb představuje jeho

zlomené tělo; voda představuje krev, kterou prolil, aby usmířil naše hříchy (1. Kor. 11:23–25; NaS 27:2). Když si způsobilí členové Církvě berou svátost, slibují, že na sebe vezmou jméno Kristovo, že na něj budou vždy pamatovati a že budou zachovávat jeho přikázání. Členové Církvě obnovují skrze tento obřad svou smlouvu křtu. Ježíš vysvětlil obřad svátosti, když při poslední večeři jedl s dvanácti apostoły (Mat. 26:17–28; Lukáš 22:1–20).

Ježíš vzal chléb a požehnal ho; a vzal kalich a vzdal díky, **Mat.** 26:26–28 (Marek 14:22–24; Lukáš 22:19–20). Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný, **Jan** 6:54. Ten, kdo jí a pije nehodně, jí a pije zatracení duše své, **1. Kor.** 11:29 (3. Nefi 18:29). Ježíš učil svých dvanáct nefitských učedníků o svátosti, **3. Nefi** 18:1–11. Ježíš učil tyto učedníky, aby nedovolovali nezpůsobilým lidem přijímati svátost, **3. Nefi** 18:28–29 (Morm. 9:29). Jsou dány modlitby svátosti, **Moroni** 4–5 (NaS 20:75–79). Kněz nebo starší má žehnati svátost, **NaS** 20:46, 76. Učitelé a jáhnové nemají pravomoc žehnati svátost, **NaS** 20:58. Tekutiny jiné než víno mohou býti používány pro svátost, **NaS** 27:1–4.

SVATÝ. *Viz také* Církev Ježíše Krista; Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů; Čistota, čistý, nečistý; Křesťané; Posvěcení; Svatost

Svatý, tak jak je toto slovo používáno v písmech, má dva významy: 1) Posvátný, mající zbožný charakter neboli duchovně a mravně čistý. Opak svátého je světský nebo znesvěcující. 2) Věrný člen Církvě Ježíše Krista.

Posvátný: Vy mi budete královstvím kněží a národem svatým, **Ex.** 19:5–6 (1. Petr. 2:9). Pán přikázal Izraeli: Buďte svatí, neboť já jsem svatý, **Lev.** 11:44–45. Ti, kdo mají čisté ruce a ryzí srdce, budou státi na svatém místě jeho, **Žalmy** 24:3–4. Vyučuj lid můj rozdílů mezi svatým a znesvěcujícím, **Ezech.** 44:23. Bůh nás povolal svatým

povoláním, **2. Tim.** 1:8–9. Od dětství znáš svatá písma, **2. Tim.** 3:15. Svatí lidé Boží mluvili tak, jak byli pohnuti Duchem Svatým, **2. Petr.** 1:21. Všichni lidé budou souzeni podle pravdy a svatosti, jež je v Bohu, **2. Nefi** 2:10. Přirozený člověk se stává svatým skrze usmíření Krista, **Mos.** 3:19. Krácejte podle svatého řádu Božího, **Alma** 7:22 (Alma 13:11–12). Tři učedníci byli posvěceni v těle a byli učiněni svatými, **3. Nefi** 28:1–9, 36–39. Nezahrávej si s posvátnými věcmi, **NaS** 6:12. Nemůžeš psátí to, co je posvátné, ledaže ti to bude dáno ode mne, **NaS** 9:9. Zavážete se jednati ve vší svatosti, **NaS** 43:9. Moji učedníci budou státi na svatých místech, **NaS** 45:32. To, co přichází shůry, je posvátné, **NaS** 63:64. Malé děti jsou svaté, **NaS** 74:7. Posvěťte ono místo a bude učiněno svatým, **NaS** 124:44. Pán shromáždí vyvolené své do svatého města, **Mojž.** 7:62.

Věrný člen Církve: Shromážděte mi Svaté mé, **Žalmy** 50:5. Saul učinil mnoho zla Svatým v Jeruzalémě, **Skut.** 9:1–21. Petr přišel také k Svatým, kteří bydleli v Lyddě, **Skut.** 9:32. Milost a pokoj všem, kteří jsou v Římě povoláni, aby byli Svatými, **Řím.** 1:7. Vy jste spoluobčané se Svatými, **Efez.** 2:19–21. Spatřil jsem Církev Beránkovu, což byli Svatí Boží, **1. Nefi** 14:12. Přirozený člověk je nepřítelem Boha, ledaže se stane Svatým skrze usmíření Krista, **Mos.** 3:19. Já, Pán, jsem poželhal zemi pro užitek Svatých svých, **NaS** 61:17. Satan vede válku se Svatými Božími, **NaS** 76:28–29. Pracujte pilně, abyste připravili Svaté na soud, který přijde, **NaS** 88:84–85. Svatí mají udělovati ze jmění svého chudým a sužovaným, **NaS** 105:3. Výše uvedené úřady jsem dal pro dílo služby a zdokonalování svých Svatých, **NaS** 124:143 (Efez. 4:12).

SVATÝ DUCH. *Viz* Duch Svatý

SVATÝ DUCH ZASLÍBENÍ. *Viz také* Duch Svatý

Duch Svatý je Svatý Duch zaslíbení (Skut. 2:33). Stvrzuje jako přijatelné

pro Boha spravedlivé skutky, obřady a smlouvy lidí. Svatý Duch zaslíbení dosvědčuje Otcí, že spásné obřady byly vykonány správně a že smlouvy s nimi spojené jsou zachovávány.

Ti, kdo jsou zpečetěni Svatým Duchem zaslíbení, dostávají vše, co má Otec, **NaS** 76:51–60 (Efez. 1:13–14). Všechny smlouvy a úkony musejí být zpečetěny Svatým Duchem zaslíbení, aby byly po tomto životě platné, **NaS** 132:7, 18–19, 26.

SVATÝ IZRAELSKÝ. *Viz* Ježíš Kristus

SVATYNĚ SVATÝCH. *Viz také* Chrám, dům Páně; Stánek

Nejposvátnější místnost v Mojžíšově stánku a později v chrámu.

SVĚDČITI. *Viz také* Svědectví

Vydávati svědectví mocí Ducha Svatého; učiniti vážné prohlášení o pravdě založené na osobním poznání nebo víře.

Utěšitel bude svědčiti o mně, **Jan** 15:26. Prikázal nám kázati a svědčiti, **Skut.** 10:42. Tři svědkové budou svědčiti o pravdě, **2. Nefi** 27:12. Moc Ducha Svatého to nese do srdce dětí lidských, **2. Nefi** 33:1. Písma svědčí o Kristu, **Jákob** 7:10–11 (Jan 5:39). Svědčím vám, že vím, že tyto věci, o nichž jsem mluvil, jsou pravdivé, **Alma** 5:45 (Alma 34:8). Budete o nich svědčiti mocí Boží, **NaS** 17:3–5. To, co vám Duch dosvědčuje, máte činiti, **NaS** 46:7. Vyslal jsem vás, abyste svědčili a varovali, **NaS** 88:81.

SVĚDECTVÍ. *Viz také* Duch Svatý; Svědčiti; Svědek

Poznání a duchovní potvrzení dávané Duchem Svatým. Svědectví také může být oficiální nebo právní prohlášení o tom, co nějaká osoba vnímá jako pravdu (NaS 102:26).

Nevydaš falešné svědectví, **Ex.** 20:16. Já vím, že vykupitel můj žije, **Job** 19:25–26. Evangelium bude kázáno po celém

světě na svědectví všem národům, **Mat.** 24:14 (JS–M 1:31). Duch sám vydává svědectví s duchem naším, **Řím.** 8:16 (1. Jan. 5:6). Nestyď se za svědectví o Pánu našem, **2. Tim.** 1:8. Svědectví o Ježíšovi je duch prorocství, **Zjev.** 19:10. Stůjte jako svědkové Boží za všech dob, **Mos.** 18:9. Nebyl žádný jiný způsob, jak napravit lid, nežli přemoci jej jasným svědectvím proti němu, **Alma** 4:19–20. Mám všechny věci jako svědectví, že tyto věci jsou pravdivé, **Alma** 30:41–44. Přijímáme svátost, abychom dosvědčili Otcí, že budeme zachovávatí příkázání a že budeme vždy pamatovatí na Ježíše, **3. Nefi** 18:10–11 (Moroni 4, 5; NaS 20:77–79). Neobdržíte žádné svědectví, teprve až po zkoušce své víry, **Eter** 12:6. Nevnesl jsem pokoj do mysli tvé? Jaké větší svědectví můžeš mít než od Boha? **NaS** 6:22–23. A nyní, po mnohých svědectvích, jež o něm byla dána, toto je svědectví, jež my o něm dáváme, **NaS** 76:22–24. Vyslal jsem vás, abyste svědčili a abyste varovali lid, **NaS** 88:81–82. Testátoři jsou nyní mrtví a jejich testament je v platnosti, **NaS** 135:4–5. Enoch spatřil anděly vydávající svědectví o Otcí a Synu, **Mojž.** 7:27. I když jsem byl nenáviděn a pronásledován kvůli tomu, že jsem řekl, že jsem viděl vidění, přesto to byla pravda, **JS–Ž** 1:24–25.

SVĚDEK

Osoba, která vydává svědectví na základě osobního poznání.

Budete mi svědkové, **Skut.** 1:8. Vy jste ochotni státí jako svědkové Boží za všech dob, **Mos.** 18:8–9. Zákon svědků: v ústech dvou nebo tří svědků bude každé slovo utvrzeno, **NaS** 6:28 (Deut. 17:6; Mat. 18:16; 2. Kor. 13:1; Eter 5:4; NaS 128:3). Já jsem vás vysvětil, abyste byli apoštoly a zvláštními svědky mého jména, **NaS** 27:12 (NaS 107:23). Sedmdesát je povoláno, aby byli zvláštními svědky pohanům a po celém světě, **NaS** 107:25. Nechť je zapisovatel a nechť je očitým svědkem křtů vašich, **NaS** 127:6 (NaS 128:2–4).

SVĚDKOVÉ KNIHY

MORMONOVY. Viz také *Knih Mormonova*; *Svědék*

Pán přikázal kromě proroka Josepha Smitha i dalším, aby vydávali svědectví o božskosti *Knihy Mormonovy* (NaS 17; 128:20). Viz svědectví těchto svědků v „Úvodu“ na začátku *Knihy Mormonovy*.

Slovy tří utvrdím slovo své, **2. Nefi** 11:3. Svědkové budou vydávatí svědectví o jeho slově dětem lidským, **2. Nefi** 27:12–13. V ústech tří svědků budou tyto věci utvrzeny, **Eter** 5:4. Vírou uvidí tři svědci desky, **NaS** 17.

SVĚDOMÍ. Viz také *Světlo, světlo Kristovo*

Vnitřní smysl pro správné a špatné pocházející ze světla Kristova, které je ve všech lidech (Moroni 7:16). Každý se narodí s přirozenou schopností rozlišovatí mezi správným a špatným díky světlu Kristovu, jež je dáno každé osobě (NaS 84:46). Tato schopnost se nazývá svědomí. To, že máme svědomí, z nás činí zodpovědné bytosti. Naše svědomí, podobně jako jiné schopnosti, může býti otupeno skrze hřích nebo nesprávné používání.

Zákoníci a farizeové byli usvědčeni svým vlastním svědomím, **Jan** 8:9. Jejich svědomí také vydává svědectví, **Řím.** 2:14–15. Odpadlí mají svědomí své ocechované horkým železem, **1. Tim.** 4:2. Lidé jsou dostatečně poučeni, aby rozeznali dobro od zla, **2. Nefi** 2:5. Král Beniamin měl před Bohem čisté svědomí, **Mos.** 2:15. Nefité byli naplnění radostí majíce pokoj svědomí, **Mos.** 4:3. Zezroma drásalo vědomí jeho vlastní viny, **Alma** 14:6. Je nám dána radost, nebo výčitky svědomí podle našeho přání, **Alma** 29:5. Trest a spravedlivý zákon přinášejí výčitky svědomí, **Alma** 42:18. Duch Kristův je dán každému člověku, aby mohl rozeznávatí dobro od zla, **Moroni** 7:16. Každý jednotlivec má mít svobodu v používání svědomí, **NaS** 134:2. Mám svědomí bez provinění, **NaS** 135:4.

Domáháme se výsady uctívati Boha podle příkazů svého vlastního svědomí, **Čl. v. 1:11**.

SVĚT. *Viz také* Bábel, Babylon; Smrtelnost, smrtelný; Země

Země; zkušební místo pro smrtelné lidi. Obrazně řečeno ti lidé, kteří neposlouchají Boží přikázání.

Smrtelná existence: Na světě soužení mítí budete, **Jan 16:33**. Nebojte se ani smrti; neboť na tomto světě radost vaše není plná, **NaS 101:36**.

Lidé, kteří neposlouchají přikázání: Já potrestám svět pro jejich zlo, **Iz. 13:11** (2. Nefi 23:11). Jestliže vás svět nenávidí, vy víte, že dříve nenáviděl mne, **Jan 15:18–19**. Veliká a prostorná stavba byla pýcha světa, **1. Nefi 11:36**. Svět dozrává v nepravosti, **NaS 18:6**. Uchovej se neposkrvněným od světa, **NaS 59:9**. Ten, kdo je věrný a vytrvá, přemůže svět, **NaS 63:47**. Nebudete žítí po způsobu světa, **NaS 95:13**.

Konec světa: Já stvořím zemi novou a dřívější nebude připomínána, **Iz. 65:17** (Zjev. 21:1; Čl. v. 1:10). Na konci tohoto světa bude koukol shromážděn a spálen v ohni, **Mat. 13:40, 49** (Mal. 4:1; Jákob 6:3). Nechám vinici svou spáliti ohněm, **Jákob 5:77** (NaS 64:23–24). Na konci světa Pán zničí Satana a díla jeho, **NaS 19:3**. Země zemře, ale bude opět obživena, **NaS 88:25–26**. Pán ukázal Enochovi konec světa, **Mojž. 7:67**.

SVĚTLO, SVĚTLO KRISTOVO.

Viz také Duch Svatý; Inteligence; Ježíš Kristus; Pravda; Svědomí

Božská energie, moc nebo vliv, který vystupuje od Boha skrze Krista a dává život a světlo všem věcem. Je zákonem, kterým jsou řízeny všechny věci v nebi i na zemi (NaS 88:6–13). Také pomáhá lidem porozuměti pravdám evangelia a pomáhá jim vstoupiti na onu cestu evangelia, jež vede ke spasení (Jan 3:19–21; 12:46; Alma 26:15; 32:35; NaS 93:28–29, 31–32, 40, 42).

Světlo Kristovo nemá býti zaměňováno s Duchem Svatým. Světlo Kristovo

není osoba. Je to vliv, který pochází od Boha a připravuje osobu přijmouti Ducha Svatého. Je to vliv působící pro dobro v životě všech lidí (Jan 1:9; NaS 84:46–47).

Jedním z projevů světla Kristova je svědomí, které pomáhá osobě voliti mezi správným a špatným (Moroni 7:16). Jak lidé více poznávají evangelium, jejich svědomí se stává citlivějším (Moroni 7:12–19). Lidé, kteří následují světlo Kristovo, jsou vedeni k evangeliu Ježíše Krista (NaS 84:46–48).

Pán je světlo mé, **Žalmy 27:1**. Kráčeje ve světle Páně, **Iz. 2:5** (2. Nefi 12:5). Pán bude světlem věčným, **Iz. 60:19**. Pravé Světlo osvětluje každého člověka, který přichází na svět, **Jan 1:4–9** (Jan 3:19; NaS 6:21; 34:1–3). Já jsem světlo světa, **Jan 8:12** (Jan 9:5; NaS 11:28). Vše, co je světlo, je dobré, **Alma 32:35**. Kristus je život a světlo světa, **Alma 38:9** (3. Nefi 9:18; 11:11; Eter 4:12). Duch Kristův je dán každému člověku, aby mohl rozeznávat dobro od zla, **Moroni 7:15–19**. To, co je od Boha, je světlo a je jasnější a jasnější, až přijde dokonalý den, **NaS 50:24**. Duch dává světlo každému člověku, **NaS 84:45–48** (NaS 93:1–2). Ten, kdo zachovává jeho přikázání, získává světlo a pravdu, **NaS 93:27–28**. Světlo a pravda opouštějí onoho zlého, **NaS 93:37**.

SVĚTSKOST. *Viz také* Bohatství;

Domýšlivost, marnivost, pýcha; Marnost, marný; Peníze

Nespravedlivé touhy po časném bohatství a hmotném majetku a úsilí po jeho dosažení a současné zanechávání duchovních věcí.

Neboť co prospěje člověku, jestliže získá celý svět, a ztratí svou vlastní duši? **Mat. 16:26**. Ulpěli srdcem svým na marných věcech světa, **Alma 4:8** (Alma 31:27). Odlož věci tohoto světa, **NaS 25:10**. Lidské srdce velice ulpívá na věcech tohoto světa, **NaS 121:35**.

SVOBODA, SVOBODNÝ. *Viz také*

Svoboda jednání; Zajetí

Moc nebo schopnost činiti osobní volby

bez donucování, stav nebo podmínka, kdy je člověk schopen jednat a myslet svobodně. V duchovním významu je osoba, která činí pokání a poslouchá Boží vůli a zásady evangelia, osvobozena z duchovní poroby hříchu skrze usmíření Ježíše Krista (Jan 8:31–36; Mos. 5:8).

Na svobodě budu kráčet: neboť předpisy tvé vyhledávám, **Žalmy** 119:45. Pravda vás vysvobodí, **Jan** 8:32. Ti, kteří se vysvobodí z hříchu, obdrží věčný život, **Řím.** 6:19–23. Kde je Duch Páně, tam je svoboda, **2. Kor.** 3:17. Stůjte pevně ve svobodě, kterou nás Kristus osvobodil, **Gal.** 5:1 (NaS 88:86). Lidé jsou svobodni, aby si zvolili svobodu a věčný život, **2. Nefi** 2:27. Spravedlivá větev domu Izraele bude vyvedena ze zajetí na svobodu, **2. Nefi** 3:5. Tato země bude zemí svobody, **2. Nefi** 10:11. Volali k Pánu za svou svobodu, **Alma** 43:48–50. Moroni zasadil mezi Nefity korouhev svobody, **Alma** 46:36. Moroni se radoval ze svobody své vlasti, **Alma** 48:11. Duch Boží je duch svobody, **Alma** 61:15. Následujte mne, a budete svobodným lidem, **NaS** 38:22. Pán a jeho služebníci oznamují svobodu zajatým duchům, **NaS** 138:18, 31, 42.

SVOBODA JEDNÁNÍ. *Viz také*

Počet vydání, zodpovědnost, zodpovědný; Svoboda, svobodný

Schopnost a výsada, kterou Bůh dává lidem, aby si volili dobro nebo zlo a aby jednali sami za sebe.

Z každého stromu můžeš svobodně jísti, **Gen.** 2:16. Člověk by nemohl jednat sám za sebe, ledaže by byl nutkán, **2. Nefi** 2:15–16. Lidé jsou svobodni, aby si zvolili svobodu a věčný život, nebo zajetí a smrt, **2. Nefi** 2:27. Jste svobodni; je vám dovoleno, abyste jednali sami za sebe, **Hel.** 14:30. Třetínu zástupů nebeských odvrátil kvůli jejich svobodě jednání, **NaS** 29:36. Musí nezbytně být, aby ďábel pokoušel lidi, jinak by nemohli jednat sami za sebe, **NaS** 29:39. Nechť se každý

člověk rozhoduje sám za sebe, **NaS** 37:4. Každý člověk může jednat podle mravní svobody jednání, kterou jsem mu dal, **NaS** 101:78. Satan se snažil zničit svobodu jednání člověka, **Mojž.** 4:3. Pán dal člověku svobodu jednání, **Mojž.** 7:32.

SYMBOLIKA

Používati něco jako podobnost nebo obraz jiné věci. Symbolika v písmech používá známý předmět, událost nebo okolnost, aby představovala zásadu nebo učení evangelia. Například Alma, prorok Knihy Mormonovy, použil seménko, které představovalo slovo Boží (Alma 32).

Proroci všude v písmech používali symboliku, aby učili o Ježíši Kristu. Mezi některé tyto symboly patří ceremonie a obřady (Mojž. 6:63), oběti (Židům 9:11–15; Mojž. 5:7–8), svátost (Lukáš 22:13–20; PJS, Marek 14:20–24) a křest (Řím. 6:1–6; NaS 128:12–13). Mnohá biblická jména jsou symbolická. Ceremonie ve starozákonním stánku a zákon Mojžíšův představovaly věčné pravdy (Židům 8–10; Mos. 13:29–32; Alma 25:15; Hel. 8:14–15). Další příklady viz Mat. 5:13–16; Jan 3:14–15; Jákob 4:5; Alma 37:38–45.

SYN BOŽÍ. *Viz* Bůh, Božstvo; Ježíš Kristus

SYN MUŽE. *Viz také* Bůh, Božstvo; Ježíš Kristus

Jméno, které Ježíš Kristus používal, když mluvil o sobě (Lukáš 9:22; 21:36). Znamenalo to Syna Muže Svatosti. Muž Svatosti je jedno ze jmen Boha Otce. Když Ježíš nazýval sebe Synem Muže, bylo to veřejné prohlášení o jeho božském vztahu s Otcem. Tento titul se často vyskytuje v evangeliích. Zjevení posledních dnů potvrzuje zvláštní význam a posvátnost tohoto jména Spasitele (NaS 45:39; 49:6, 22; 58:65; Mojž. 6:57).

SYNAGOGA. *Viz také* Židé

Shromažďovací místo používané pro

náboženské účely. V novozákonních časech bylo vybavení obvykle jednoduché a sestávalo z truhly obsahující svitky zákona a další posvátné spisy, z pultu na čtení a z míst k sezení pro uctívatele.

Každou synagogu spravovala místní rada starších. Rozhodovali, kdo má být přijat a kdo má být vyloučen (Jan 9:22; 12:42). Nejdůležitějším představitelem byl vládce synagogy (Lukáš 13:14; Marek 5:22). Žpravidla to byl zákoník, měl na starost budovu a dohlížel na shromáždění. Služebník vykonával náboženské povinnosti (Lukáš 4:20).

Synagogy byly v každém městě, kde žili Židé, jak v Palestině, tak kdekoli jinde. To bylo velkou pomocí při šíření evangelia Ježíše Krista, protože prvotní misionáři Církve mohli obvykle mluvit v synagogách (Skut. 13:5, 14; 14:1; 17:1, 10; 18:4). Tatáž praktika existovala mezi misionáři v Knize Mormonově (Alma 16:13; 21:4–5; 32:1) i mezi prvními misionáři v této dispensaci (NaS 66:7; 68:1).

SYNOVÉ A DCERY BOŽÍ. *Viz také*

Člověk, lidé; Děti Kristovy;
Usmíření, usmířiti; Znovuzrozen,
zrozen z Boha; Zplozený

Písma používají tyto pojmy dvěma způsoby. V jednom smyslu jsme my všichni doslovné děti našeho Nebeského Otce. V jiném smyslu jsou Boží synové a dcery ti, kteří byli znovuzrozeni skrze usmíření Kristovo.

Duchovní děti Otce: Bohové jste, děti Nejvyššího, **Žalmy** 82:6. My jsme potomstvo Boží, **Skut.** 17:29. Buďte poddání Otcí duchů, **Židům** 12:9. Já jsem syn Boží, **Mojž.** 1:13.

Děti znovuzrozené skrze usmíření: Všem těm, kteří jej přijali, dal moc státi se syny Božími, **Jan** 1:12 (Řím. 8:14; 3. Nefi 9:17; NaS 11:30). Nyní synové Boží jsme, **1. Jan.** 3:1–2. Budete nazýváni dětmi Kristovými, syny jeho a dcerami jeho, **Mos.** 5:7. Všichni lidé musejí být znovuzrozeni a státi se syny a dcerami jeho, **Mos.** 27:25. Ti se

stanou syny mými a dcerami mými, **Eter** 3:14. Zajistě se stanete dítětem Kristovým, **Moroni** 7:19. Všichni ti, kteří přijmou evangelium mé, jsou syny a dcerami, **NaS** 25:1. Oni jsou bohové, a to synové Boží, **NaS** 76:58. Tak se mohou všichni státi syny mými, **Mojž.** 6:68. Mnozí uvěřili a stali se syny Božími, **Mojž.** 7:1.

SYNOVÉ HELAMANOVI. *Viz*

Helaman, jeho synové

SYNOVÉ MOSIÁŠOVI. *Viz*

Mosiáš, jeho synové

SYNOVÉ ZATRACENÍ. *Viz také*

Đábel; Neprominutelný hřích;
Peklo; Smrt, duchovní; Ztracení

Následovníci Satanovi, kteří s ním na věčnosti budou trpět. Synové ztracení zahrnují 1) ty, kteří následovali Satana a byli vyvrženi z nebe pro vzpouru během předsmrtnosti, a 2) ty, kterým bylo umožněno, aby se narodili na tento svět s fyzickým tělem, ale poté sloužili Satanovi a zcela se obrátili proti Bohu. Ti v této druhé skupině budou vzkříšeni z mrtvých, ale nebudou vykoupeni z druhé (duchovní) smrti a nemohou přebývat v království slávy (NaS 88:32, 35).

Žádný z nich není ztracen kromě syna ztracení, **Jan** 17:12. Nemožné jest obnoviti je opět ku pokání, **Židům** 6:4–6 (Židům 10:26–29). Milosrdenství nemá na takového člověka žádný nárok a jeho konečným osudem jsou nikdy nekončící muka, **Mos.** 2:36–39. Ten je, jako kdyby nebylo učiněno žádné vykoupení, **Mos.** 16:5. Ti, kteří popírají Kristovy zázraky, aby dosáhli zisku, budou jako syn ztracení, **3. Nefi** 29:7. Neobdrží žádného odpuštění v tomto světě ani v příštím, **NaS** 76:30–34 (NaS 84:41; 132:27). Oni jsou jediní, kteří nebudou vykoupeni z druhé smrti, **NaS** 76:34–48. Synové ztracení popírají Svatého Ducha po jeho přijetí, **NaS** 76:35. Synové ztracení popírají Syna poté, co ho Otec zjevil, **NaS** 76:43. Kain bude nazýván Ztracením, **Mojž.** 5:22–26.

ŠALOMOUN. *Viz také* Betsabé; David

Ve Starém zákoně syn Davida a Betsabé (2. Sam. 12:24). Šalomoun byl po určitou dobu králem izraelským.

David jmenoval Šalomouna králem, **1. Král.** 1:11–53. David přikázal Šalomounovi, aby kráčel po cestách Páně, **1. Král.** 2:1–9. Pán mu slíbil srdce rozumné, **1. Král.** 3:5–15. Rozsuzoval dvě matky a určil skutečnou matku dítěte, **1. Král.** 3:16–28. Skládal přísloví a písně, **1. Král.** 4:32. Postavil chrám, **1. Král.** 6; 7:13–51. Zasvětil chrám, **1. Král.** 8. Navštívila ho královna ze Sáby, **1. Král.** 10:1–13. Šalomoun se ženíl s ženami mimo Izrael a jeho manželky obrátily jeho srdce k uctívání falešných bohů, **1. Král.** 11:1–8. Pán se rozhněval na Šalomouna, **1. Král.** 11:9–13. Zemřel, **1. Král.** 11:43. David prorokoval o slávě Šalomounovy vlády, **Žalmy** 72. Šalomoun obdržel mnoho manželék a souložnic, ale některé neobdržel od Pána, **NaS** 132:38 (Jákob 2:24).

ŠEREM. *Viz také* Antikrist

Muž v Knize Mormonově, který zapřel Krista a požadoval znamení (Jákob 7:1–20).

ŠIBLON. *Viz také* Alma, syn Almův

V Knize Mormonově syn Almy mladšího. Šiblon učil evangeliu Zoramity a pro svou spravedlivost byl pronásledován. Pán ho pro jeho věrnost a trpělivost z tohoto pronásledování vysvobodil (Alma 38). Šiblon také po určitou dobu pečoval o nefitské záznamy (Alma 63:1–2, 11–13).

ŠIMON KANANITA

V Novém zákoně jeden z původních dvanácti apoštolů Ježíše Krista (Mat. 10:2–4).

ŠIMON PETR. *Viz* Petr

ŠIZ. *Viz také* Jaredité

Jareditský vojenský vůdce v Knize Momonově. Zemřel na konci veliké

bitvy, která zničila celý Jareditský národ (Eter 14:17–15:31).

ŠKOLA PROROKŮ. *Viz také* Smith, Joseph, ml.

V Kirtlandu ve státě Ohio (Spojené státy americké) během zimy roku 1832–1833 přikázal Pán Josephu Smithovi, aby zorganizoval školu, jejímž účelem by bylo školení bratří ve všech věcech týkajících se evangelia a království Božího. Z této školy vyšlo mnoho tehdejších vůdců Církve. Další školu proroků nebo starších vedl Parley P. Pratt v kraji Jackson ve státě Missouri (NaS 97:1–6). Podobné školy byly organizovány krátce poté, co se Svatí odstěhovali na západ; avšak jejich činnost byla brzy ukončena. Výuka evangelia se dnes provádí v domově, v kněžských kvorech a v různých pomocných organizacích a prostřednictvím církevních škol a ve třídách semináře a institutu.

Posvěťte se a učte se navzájem naukám království, **NaS** 88:74–80. Hleďte pilně a učte jeden druhého, **NaS** 88:118–122. Byl uveden řád školy proroků, **NaS** 88:127–141. První předsednictvo drží klíče školy proroků, **NaS** 90:6–7.

ŠPÍNA, ŠPINAVOST. *Viz také* Bezbožný; Čistota, čistý, nečistý; Hřešiti, hřích; Nespravedlivost, nespravedlivý; Zlovolnost, zlovolný

Duchovní nečistota následkem vědomé neposlušnosti Boha.

Pán smyje špínu z dcer Sionu, **Iz.** 4:4 (2. Nefi 14:4). Království Boží není špinavé, **1. Nefi** 15:34 (Alma 7:21). Ti, kteří jsou špinaví, budou špinaví nadále, **2. Nefi** 9:16 (Morm. 9:14). Jak se budete cítiti, jestliže stanete před stolicí Boží, majíce šat svůj poskvrněný špinavostí? **Alma** 5:22. Oni musejí zůstat nadále špinaví, **NaS** 88:35. Kdy si odpočinu a budu očištěna od špinavosti? **Mojž.** 7:48.

ŠTĚPÁN

Štěpán byl v novozákonních dobách mučedníkem pro Spasitele a jeho

Církev. Jeho kázání předcházelo a možná ovlivnilo veliké dílo Pavlovo, který byl u toho, když se Štěpán sám obhajoval před sanhedrinem (Skut. 8:1; 22:20).

Štěpán byl jedním ze sedmi mužů určených k tomu, aby pomáhali dvanácti apoštolům, **Skut.** 6:1–8. Štěpán vykonal veliké divy a zázraky, **Skut.** 6:8. Štěpán byl zapojen do sporů se Židy, **Skut.** 6:9–10. Byla proti němu vznesena obvinění a byl souzen před sanhedrinem, **Skut.** 6:11–15. Štěpán přednesl svou obhajobu, **Skut.** 7:2–53. Jsa pln Ducha Svatého, viděl ve vidění Otce a Syna, **Skut.** 7:55–56. Štěpán pro své svědectví zemřel mučednickou smrtí, **Skut.** 7:54–60.

ŠTĚSTÍ, ŠTĚSTNÝ. *Viz Radost*

TABÁK. *Viz Slovo moudrosti*

TAJEMSTVÍ BOŽÍ

Tajemství Boží jsou duchovní pravdy poznávané pouze skrze zjevení. Bůh zjevuje svá tajemství těm, kteří jsou poslušni evangelia. Některá z Božích tajemství ještě budou zjevena.

Vám jest dáno znáti tajemství království nebeského, **Mat.** 13:11. Kdybych rozuměl všem tajemstvím a pravé lásky bych neměl, nic nejsem, **1. Kor.** 13:2. Nefi měl velikou znalost tajemství Božích, **1. Nefi** 1:1. Mnohým je dáno znáti tajemství Boží, **Alma** 12:9. Takovému je dáno znáti tajemství Boží, **Alma** 26:22. Tato tajemství mi ještě nebyla plně oznámena, **Alma** 37:11. Je mnoho tajemství, která nezná nikdo kromě Boha samotného, **Alma** 40:3. Jak veliké je tajemství božskosti, **NaS** 19:10. Budeš-li prositi, obdržíš zjevení a budeš znáti tajemství království, **NaS** 42:61, 65 (1. Kor. 2:7, 11–14). Kdo zachovává příkázání, tomu budou dána tajemství království, **NaS** 63:23. Těm zjevím všechna tajemství, **NaS** 76:7. Větší kněžství drží klíče tajemství, **NaS** 84:19. Pán při svém příchodu zjeví skryté věci, o kterých žádný člověk nevěděl, **NaS** 101:32–33. Melchisedechovo kněžství

má výsadu přijímání tajemství království, **NaS** 107:19.

TAJNÁ SPOLČENÍ. *Viz také*

Gadiantonovi lupiči; Kain

Organizace lidí, která je společně zavázána přísahami uskutečňovati zlé záměry této skupiny.

Otec lží podněcuje děti lidské k tajným spolčením, **2. Nefi** 9:9. Musím nezbytne zničití tajná díla temnoty, **2. Nefi** 10:15. Soudy Boží přišly na tyto činitele tajných spolčení, **Alma** 37:30. Gadiantonovi se podařilo přivoditi téměř naprosté zničení lidu Nefiova, **Hel.** 2:4–13. Satan vložil do srdce lidí, aby vytvářeli tajné přísahy a smlouvy, **Hel.** 6:21–31. Pán nepracuje v tajných spolčeních, **Eter** 8:19. Národy, které podporují tajná spolčení, budou zničeny, **Eter** 8:22–23. Oni zavrhovali všechna slova proroků pro své tajné společenství, **Eter** 11:22. Ode dnů Kainových bylo tajné spolčení, **Mojš.** 5:51.

TAYLOR, JOHN

Třetí prezident Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

Byl povolán do Rady Dvanácti, **NaS** 118:6 (NaS 124:128–129). Napsal o mučednické smrti Josepha a Hyruma Smithových, **NaS** 135. Při této události byl zraněn, **NaS** 135:2. Byl mezi mocnými, které viděl Joseph F. Smith v duchovním světě, **NaS** 138:53–56.

TÁZATI SE. *Viz Prositi, tázati se, žádati*

TEANKUM

Veliký nefitský vojenský vůdce v Knize Mormonově (Alma 50:35; 51–52; 61–62).

TĚLESNÝ. *Viz také* Pád Adama a

Evy; Přírozený člověk;

Smyslnost, smyslný

Něco, co není duchovní; konkrétně toto slovo může býti použito ve významu buď smrtelný a časný (NaS 67:10), nebo světský, pozemský a smyslný (Mos. 16:10–12).

Tělesně smýšletí je smrt, **2. Nefi** 9:39. Dábel ukolébává lidi do tělesného bezpečí, **2. Nefi** 28:21. Oni spatřili sami sebe ve svém vlastním tělesném stavu, **Mos.** 4:2. Ten, kdo setrvává ve svém vlastním tělesném stavu, zůstává v padlého stavu svém, **Mos.** 16:5. Všichni musejí býti zrozeni z Boha, proměnění z tělesného a padlého stavu svého, **Mos.** 27:25. Lidé se stali tělesnými, smyslnými a ďábelskými, **Alma** 42:10. Ti, kteří následují svou vlastní vůli a tělesná přání, musejí padnouti, **NaS** 3:4. Člověk nemůže viděti Boha tělesnou myslí, **NaS** 67:10–12. Lidé počali býti tělesnými, smyslnými a ďábelskými, **Mojž.** 5:13; 6:49.

TELESTIÁLNI SLÁVA. *Viz také*

Stupně slávy

Nejnižší ze tří stupňů slávy, v nichž budou lidé přebývat po konečném soudu.

Pavel viděl slávu hvězd, **1. Kor.** 15:40–41. Joseph Smith a Sidney Rigdon viděli telestiální slávu, **NaS** 76:81–90. Obyvatelé telestiálního světa byli tak nespočetní, jako hvězdy, **NaS** 76:109–112. Ten, kdo se nemůže řídit zákonem telestiálního království, nemůže obstáti v telestiální slávě, **NaS** 88:24, 31, 38.

TĚLO. *Viz také* Duše; Přirozený

člověk; Smrt, tělesná; Smrtelnost, smrtelný; Tělesný; Vzkříšení

Tělo má několik významů: 1) smrtelná fyzická schránka, 2) smrtelnost nebo 3) fyzická neboli tělesná podstata člověka.

Smrtelná fyzická schránka: Stvořená z masa a kostí k Božímu obrazu, je spojena s duchem, aby vytvořila žijící osobu. Fyzické tělo všech mužů a žen bude věčně znovuspojeno se svým duchem při vzkříšení. Písma někdy mluví o spojeném těle a duchu jako o duši (**Gen.** 2:7; **NaS** 88:15; **Mojž.** 3:7, 9, 19; **Abr.** 5:7).

Pán Bůh utvořil muže z prachu země, **Gen.** 2:7 (**Mojž.** 3:7). Dotýkejte se mne a vizte, neboť duch těla a kostí nemá,

Lukáš 24:39. Ukážu ti tělo své a podrobuji si ho, **1. Kor.** 9:27. Je tělo přirozené a je tělo duchovní, **1. Kor.** 15:44. Tělo bez ducha je mrtvé, **Jakub** 2:26. Smrtelné tělo bude pozvednuto jako tělo nesmrtelné, **Alma** 11:43–45. Každá část těla bude znovuzřízena, **Alma** 41:2. Ježíš ukázal své vzkříšené tělo Nefitům, **3. Nefi** 10:18–19; 11:13–15. Otec má tělo z masa a kostí tak hmatatelné jako lidské; Syn také, **NaS** 130:22. Bůh stvořil muže a ženu k obrazu svého vlastního těla, **Mojž.** 6:9 (**Gen.** 9:6).

Smrtelnost: Ježíš je jediným zplazeným od Otce do smrtelnosti, **Jan** 1:14 (**Mos.** 15:1–3). Adam se stal prvním tělem, **Mojž.** 3:7.

Tělesná podstata člověka: Prokletý je ten muž, který činí tělo ramenem svým, **Jer.** 17:5. Duch je ochoten, ale tělo je slabé, **Marek** 14:38. Žádost těla není z Otce, **1. Jan.** 2:16. Nefi se soužil pro tělo své a nepravosti, **2. Nefi** 4:17–18, 34. Neusmířujte se s ďáblem a s tělem, **2. Nefi** 10:24.

TEMNOTA, DUCHOVNÍ. *Viz také*

Zlovolnost, zlovolný

Zlovolnost nebo nevědomost o duchovních věcech.

Běda těm, kteří pokládají temnotu za světlo, **Iz.** 5:20 (**2. Nefi** 15:20). Temnota bude pokrývat zemi a hustá temnota lid, **Iz.** 60:2. Ježíš bude dávat světlo těm, kteří sedí v temnotě, **Lukáš** 1:79. Světlo svítí v temnotě a temnota ho nechápe, **Jan** 1:5 (**NaS** 45:7). Odvrhněte skutky temnoty a oblect se v oděni světla, **Řím.** 13:12. Nemějte žádného společenství s neplodnými skutky temnoty, **Efez.** 5:8–11. Protože neprosíte, nejste přivedeni ke světlu, ale musíte zahynouti ve tmě, **2. Nefi** 32:4. Satan šíří díla temnoty, **Hel.** 6:28–31. Moci temnoty převládají na zemi, **NaS** 38:8, 11–12. Celý svět sténá pod temnotou a hříchem, **NaS** 84:49–54. Jestliže bude oko vaše upřeno na slávu mou, ve vás nebude žádné temnoty, **NaS** 88:67. Díla temnoty počala převládati mezi všemi syny lidskými, **Mojž.** 5:55.

TEMNOTA, ZEVNÍ. *Viz* Ďábel; Peklo; Smrt, duchovní; Synové zatracení

TERESTRIÁLNÍ SLÁVA. *Viz také* Stupně slávy

Druhý ze tří stupňů slávy, v nichž budou lidé přebývat po konečném soudu. Pavel viděl terestriální slávu, přirovnávanou ke slávě měsíce, **1. Kor.** 15:40–41. Joseph Smith a Sidney Rigdon viděli terestriální slávu, **NaS** 76:71–80. Sláva terestriálních vyniká nad slávu telesiálních, **NaS** 76:91. Ti, kdo se nemohou řídit zákonem terestriálního království, nemohou obstát v terestriální slávě, **NaS** 88:23, 30, 38.

TESSALONICENSKÝM, EPIŠTOLY.

Viz také Pavel; Pavlovy epištoly

Dvě knihy v Novém zákoně. Původně to byly dopisy, které Pavel napsal Tesselonicenským, když byl kolem roku 50 po Kr. v Korintu během své první návštěvy Evropy. Jeho práce v Tessalonice je popsána ve Skutcích 17. Pavel se chtěl do Tessaloniky vrátit, ale nebyl toho schopen (1. Tes. 2:18). Tudíž poslal Timotea, aby obrácené potěšil a přinesl mu zprávu o tom, jak se jim daří. Pavel napsal první epištolu z vděčnosti za Timoteův návrat.

První Tesselonicenským: Kapitoly 1–2 obsahují Pavlův pozdrav a jeho modlitbu za Svaté; kapitoly 3–5 poskytují poučení o duchovním růstu, lásce, cudnosti, píli a druhém příchodu Ježíše Krista.

Druhá Tesselonicenským: Kapitola 1 obsahuje modlitbu za Svaté. Kapitola 2 mluví o příchodu odpadlictví. Kapitola 3 obsahuje Pavlovu modlitbu za vítězství věci evangelia.

TIMOTEOVI, EPIŠTOLY. *Viz také* Pavel; Pavlovy epištoly; Timoteus

Dvě knihy v Novém zákoně. Obě byly původně dopisy, které napsal Pavel Timoteovi.

1. *Timoteovi:* Pavel napsal první epištolu po svém prvním uvěznění. Ponechal

Timotea v Efezu, maje v úmyslu později se vrátit (1. Tim. 3:14). Avšak Pavel cítil, že by se mohl zpozdit, a tak napsal Timoteovi, asi z Macedonie (1. Tim. 1:3), aby mu poskytl rady a povzbuzení při plnění jeho povinností.

Kapitola 1 obsahuje Pavlův pozdrav a také jeho poučení o pošetilých spekulacích, které pronikaly do Církve. Kapitoly 2–3 poskytují pokyny o veřejném uctívání a o charakteru a chování služebníků. Kapitoly 4–5 obsahují popis odpadlictví v posledních dnech a rady Timoteovi, jak sloužit těm, které vedl. Kapitola 6 nabádá prokazovati se jako věrní a vyvarovati se světského bohatství.

2. *Timoteovi:* Pavel napsal druhý dopis během svého druhého uvěznění, krátce před svou mučednickou smrtí. Obsahuje poslední apoštolova slova a ukazuje podivuhodnou odvahu a důvěru, s níž čelil smrti.

Kapitola 1 obsahuje Pavlův pozdrav a příkaz Timoteovi. Kapitoly 2–3 poskytují různá varování a pokyny s výzvou čelití budoucím nebezpečím. Kapitola 4 je Pavlovo poselství přátelům a obsahuje radu, jak jednat s odpadlíky.

TIMOTEUS. *Viz také* Pavel

V Novém zákoně mladý misionářský společník Pavla během Pavlovy služby (Skut. 16:1–3; 2. Tim. 1:1–5); syn řeckého otce a židovské matky; on i jeho rodiče žili v Lystře.

Pavel mluvil o Timoteovi jako o svém „vlastním synovi ve víře“ (1. Tim. 1:2, 18; 2. Tim. 1:2). Timoteus byl asi Pavlův nejschopnější pomocník, ke kterému měl největší důvěru (Filip. 2:19–23).

TITOVÍ, EPIŠTOLA. *Viz také* Pavel; Pavlovy epištoly; Titus

Když byl Pavel dočasně propuštěn z římského vězení, napsal epištolu Titovi, jenž byl na Krétě. Dopis převážně pojednává o otázkách souvisejících s vnitřní kázní v Církvi a s organizací Církve.

Kapitola 1 obsahuje Pavlův pozdrav a poučení a všeobecné požadavky na

biskupy. Kapitoly 2–3 obsahují všeobecné učení a osobní poselství Titovi o tom, jak jednat s různými skupinami v Církvi na Krétě. Pavel povzbuzoval Svaté, aby překonali zvrácenost, aby byli rozvážní a věrní a aby činili dobré skutky.

TITUS. *Viz také* Pavel; Pavlovy epístoly; Titovi, epístola

V Novém zákoně důvěryhodný obrácený Řek, který cestoval s Pavlem do Jeruzaléma a který se později stal misionářem (Gal. 2:1–4; 2. Tim. 4:10). Titus doručil Pavlovu první epístolu Svatým v Korintu (2. Kor. 7:5–8, 13–15).

TOMÁŠ

V Novém zákoně jeden z původních dvanácti apoštolů vyvolených Spasitelem během jeho služby ve smrtelnosti. V řečtině zní toto jméno Didymus (Mat. 10:2–3; Jan 14:5; 20:24–29; 21:2). I když Tomáš pochyboval o Ježíšově vzkříšení, dokud Spasitele osobně neviděl, síla jeho charakteru ho učinila ochotným čelit pronásledování a smrti s jeho Pánem (Jan 11:16; 20:19–25).

TRADICE

Víra a zvyklosti, které jsou předávány z jednoho pokolení na druhé (2. Tes. 2:15). V písmech Pán soustavně varuje spravedlivé, aby se vyhýbali zlým tradicím lidí (Lev. 18:30; Marek 7:6–8; Mos. 1:5; NaS 93:39–40).

TREST SMRTI. *Viz také* Vražda

Potrestání smrtí za spáchaný zločin, zvláště spojené s trestem za vraždu.

Kdo prolíje krev člověka, skrze člověka bude krev jeho prolita, **Gen.** 9:6 (PJS, Gen. 9:12–13). Vraždník bude zajisté usmrčen, **Num.** 35:16. Vraždníci, kteří úmyslně zabíjejí, zemřou, **2. Nefi** 9:35. Jsi odsouzen k smrti podle zákona, **Alma** 1:13–14. Ten, kdo zavraždil, byl potrestán smrtí, **Alma** 1:18. Zákon požaduje život toho, kdo zavraždil, **Alma** 34:12. Ten, kdo zabije, zemře, **NaS** 42:19.

TRPĚLIVOST. *Viz také* Mírnost, mírný; Vytrvati

Klidná vytrvalost; schopnost snášeti strast, urážku nebo ublížení bez stěžování nebo odplaty.

Upokoj se v Pánu a trpělivě ho očekávej, **Žalmy** 37:7–8. Ten, kdo je pomalý k hněvu, má veliké porozumění, **Přísł.** 14:29. V trpělivosti své ovládáte duši svou, **Lukáš** 21:19. Máme naději skrze trpělivost a útěchu písem, **Řím.** 15:4. Buďte následovníky těch, kteří skrze víru a trpělivost jsou dědici zaslíbení, **Židům** 6:12–15. Nechť trpělivost má svůj dokonalý skutek, abyste mohli být dokonalí a celiství, **Jakub** 1:2–4. O trpělivosti Jobově slychali jste, **Jakub** 5:11. Podrobovali se radostně a s trpělivostí veškeré vůli Páně, **Mos.** 24:15. Všechny tyto věci jsi snášel s trpělivostí, protože Pán byl s tebou, **Alma** 38:4–5. Pokračujte s trpělivostí, dokud nebudete zdokonaleni, **NaS** 67:13.

TRUHLA SMLOUVY. *Viz také* Stánek

Truhla smlouvy, známá také jako truhla Jehovova a truhla svědectví, byla podlouhlá archa neboli schrána zhotovená ze dřeva obložená zlatem. Byl to nejstarší a nejposvátnější náboženský symbol Izraelitů. Slitovnice (neboli milosrdná stolice), která tvořila její zakrytí, byla považována za pozemské místo přebývání Jehovy (Ex. 25:22). Po dokončení stánku byla truhla umístěna ve svatyni svatých, nejsvatějším místě ve stánku (1. Král. 8:1–8).

Mojžíš zhotovil truhlu na příkaz Boží, **Ex.** 25. Děti Léviovy byly pověřeny péčí o truhlu, **Num.** 3:15, 31. Truhla smlouvy je předcházela, **Num.** 10:33. Vezměte tuto knihu zákona a vložte ji do truhly smlouvy, **Deut.** 31:24–26. Vody Jordánu byly rozděleny před truhlou smlouvy, **Jozue** 3:13–17; 4:1–7. Kněží vzali truhlu smlouvy pro dobytí Jericha, **Jozue** 6:6–20. Filistinští se zmocnili truhly Boží, **1. Sam.** 5. Pán pozhnal domu Obededomovu pro truhlu Boží, **2. Sam.** 6:11–12. Pán zabil Uzu,

když se neposlušně pokusil přidržeti truhlu, **1. Par.** 13:9–12 (NaS 85:8). Vystavějte svatyni Pána Boha, abyste přinesli truhlu smlouvy, **1. Par.** 22:19. Je popsán obsah truhly smlouvy, **Židům** 9:4.

TŘI NEFITŠTÍ UČEDNÍCI. *Viz také* Nefité; Přenesené bytosti; Učedník

Tři z Kristových vyvolených nefitských učedníků, o kterých se píše v Knize Mormonově.

Pán udělil těmto učedníkům stejné požehnání, jaké udělil Janu Milovanému – že mohou zůstat na zemi, aby přiváděli duše ke Kristu, dokud Pán opět nepřijde. Byli přeneseni, aby necítili žádnou bolest a aby nezemřeli (3. Nefi 28).

Kristus splnil přání tří učedníků zůstat na zemi až do jeho příchodu, **3. Nefi** 28:1–9. Nikdy nevytrpí bolesti smrti ani zármutek, **3. Nefi** 28:7–9. Budou mít plnost radosti, **3. Nefi** 28:10. Byli dočasně uchopeni a vyzdviženi do nebe, **3. Nefi** 28:13–17. Sloužili lidem a snášeli pronásledování, **3. Nefi** 28:18–23. Sloužili Mormonovi, **3. Nefi** 28:24–26 (Morm. 8:10–11). Budou sloužiti pohanům, Židům, rozptýleným kmenům a všem národům, **3. Nefi** 28:27–29. Satan nemá nad nimi žádné moci, **3. Nefi** 28:39.

TVÁŘ

V písmech se někdy používá pro celkový výraz obličeje osoby, který často odráží duchovní postoj a stav mysli.

Tvář jejich svědčila proti nim, **Iz.** 3:9. Králova tvář se změnila a myšlenky jeho znepokojovaly ho, **Dan.** 5:6. Tvář jeho byla podobna blesku, **Mat.** 28:3. Tvář jeho byla jako slunce, **Zjev.** 1:16. Přijali jste Boží obraz do tváře své, **Alma** 5:14, 19. Ammon uviděl, že tvář králova se změnila, **Alma** 18:12. Postěte se a modlete se s radostným srdcem a s veselou tváří, **NaS** 59:14–15. Jeho tvář zářila nad jas slunce, **NaS** 110:3.

UBLÍŽITI, URAZITI

Porušiti božský zákon, hřešiti nebo

způsobiti nepohodlí nebo uškoditi; také znelfibiti se nebo obtěžovati.

Je těžší získati uraženého bratra než silné město, **Přisl.** 18:19. Jestliže oko tvé pravé pohoršuje tě, vytrhni ho, **Mat.** 5:29. Kdokoli se prohřeší proti jednomu z těchto maličkých, kteří věří ve mne, bylo by lepší, aby byl utopen v moři, **Mat.** 18:6 (NaS 121:19–22). Jestliže se bratr tvůj nebo sestra proti tobě prohřeší a doznají se, ty budeš smířen, **NaS** 42:88. V ničem se člověk neprohřešuje proti Bohu kromě těch, kteří neuznávají jeho ruku a neposlouchají jeho prikázání, **NaS** 59:21.

ÚCTA. *Viz také* Báti se, bázeň strach; Ctíti

Hluboká vážnost vůči posvátným věcem; údiv.

Pán prikázal Mojžíšovi, aby se zul, neboť stál na svaté zemi, **Ex.** 3:4–5. Lidé mají cítiti bázeň před Bohem a úctu vůči němu, **Žalmy** 89:7. Služte Bohu libě, s úctou a zbožnou bázní, **Židům** 12:28. Moroni se sklonil k zemi a modlil se vroucně, **Alma** 46:13. Zástup padl k zemi a uctíval Krista, **3. Nefi** 11:12–19. Skloň se přede mnou, **NaS** 5:24. Vše se sklání v pokorné úctě před trůnem Božím, **NaS** 76:93. Mysl vaše byla zatemněna, protože jste zacházeli lehkovážně s věcmi, jež jste obdrželi, **NaS** 84:54–57. Každé koleno poklekne a každý jazyk vyzná, **NaS** 88:104. Z ohledu neboli z úcty ke jménu Nejvyšší Bytosti nazvala Církev ono kněžství podle Melchisedecha, **NaS** 107:4. Požehnání budou vylévána na ty, již uctívají Pána v domě jeho, **NaS** 109:21.

UCTÍVÁNÍ, UCTÍVATI. *Viz také* Bůh, Božstvo

Láska a úcta k Bohu, služba a oddanost Bohu (NaS 20:19). Uctívání zahrnuje modlitbu, půst, službu v Církvi, účast na obřadech evangelia a další zvyklosti, které projevují oddanost Bohu a lásku k němu.

Nebudeš mít žádné jiné bohy přede mnou, **Ex.** 20:3 (Ex. 32:1–8, 19–35;

Žalmy 81:10). Uctívejte Otce v duchu a v pravdě, **Jan** 4:23. Uctívejte toho, který učinil nebe i zemi, **Zjev.** 14:7 (NaS 133:38–39). Uctívejte ho celou svou mocí, myslí a silou, **2. Nefi** 25:29. Oni věřili v Krista a uctívali Otce v jeho jménu, **Jákob** 4:5. Zenos učil, že se lidé mají modliti a že mají uctívatí na všech místech, **Alma** 33:3–11. Uctívejte Boha, ať jste na jakémkoli místě, v duchu a v pravdě, **Alma** 34:38. Lidé padli k nohám Ježíšovým a uctívali ho, **3. Nefi** 11:17. Všichni lidé musejí činiti pokání, věřiti v Ježíše Krista a uctívatí Otce v jeho jménu, **NaS** 20:29. Dávám vám tato slova, abyste mohli porozuměti a věděti, jak uctívati, a věděti, co uctíváte, **NaS** 93:19. Pouze tohoto jediného Boha budu uctívati, **Mojž.** 1:12–20. Domáháme se výsady uctívati Všemohoucího Boha, **Čl. v.** 1:11.

UČEDNÍK. *Viz také* Apoštol; Jho; Křesťané; Obrácení, obrácený

Následovník Ježíše Krista, který žije podle Kristova učení (NaS 41:5). *Učedník* se používá k popisu dvanácti apoštolů, které Kristus povolal během své služby ve smrtelnosti (Mat. 10:1–4). *Učedník* se také používá k popisu dvanácti mužů, které Ježíš vyvolil, aby vedli jeho Církev mezi Nefity a Lamany (3. Nefi 19:4).

Zapečeť zákon mezi učedníky mými, **Iz.** 8:16. Zůstanete-li ve slovu mém, tehdy jste učedníci moji, **Jan** 8:31. Mormon byl učedníkem Ježíše Krista, **3. Nefi** 5:12–13. Vy jste učedníky mými, **3. Nefi** 15:12. Tři učedníci neokusí smrti, **3. Nefi** 28:4–10. Hlas varování bude skrze ústa mých učedníků, **NaS** 1:4. Moji učedníci budou státí na svatých místech, **NaS** 45:32. Ti, kteří nepamatují na chudé, potřebné, nemocné a sužované, nejsou mými učedníky, **NaS** 52:40. Kdo není ochoten položit život svůj, není mým učedníkem, **NaS** 103:27–28.

UČITEL, ARONOVO KNĚŽSTVÍ.

Viz také Aronovo kněžství

Úřad v Aronově kněžství.

Povinností učitele je bděti nad Církví, **NaS** 20:53–60. Úřad učitele je nutným přídatkem k menšímu kněžství, **NaS** 84:30, 111. President kvora učitelů předsedá dvaceti čtyřem učitelům, **NaS** 107:86.

UČITEL, UČITI. *Viz také* Duch Svatý

Dáti poznání druhým, zvláště o pravdách evangelia, a vésti je ke spravedlivosti. Ti, kteří učí evangelium, mají býti vedeni Duchem. Všichni rodiče jsou učitelé v rámci své vlastní rodiny. Svátí mají vyhledávati ponaučení od Pána a od jeho vedoucích a mají býti ochotní je přijímati.

Uč jim syny své, **Deut.** 4:8–9. Budeš jim pilně učiti děti své, **Deut.** 6:7 (Deut. 11:18–19). Vyučuj dítě cestě, po které má jíti, **Přísl.** 22:6. Děti tvé budou poučovány Pánem, **Iz.** 54:13 (3. Nefi 22:13). Víme, že jsi učitel, který přišel od Boha, **Jan** 3:2. Ty, který učíš druhé, neučíš sebe? **Řím.** 2:21. Byl jsem poněkud poučován ve všech vědomostech svého otce, **1. Nefi** 1:1 (Enos 1:1). Kněží a učitelé musejí učiti pilně nebo vzíti hříchy lidí na svou vlastní hlavu, **Jákob** 1:18–19. Poslouchejte mne a otevřete uši své, **Mos.** 2:9. Budete své děti učiti, aby se navzájem milovaly a aby si navzájem sloužily, **Mos.** 4:15. Nesvěřujte nikomu, aby byl vaším učitelem, ledaže to je muž Boží, **Mos.** 23:14. Pán vyléval Ducha svého na celou zem, aby připravil srdce jejich na to, aby přijaly slovo, **Alma** 16:16. Učili s mocí a pravomocí Boží, **Alma** 17:2–3. Jejich matky je učily, **Alma** 56:47 (Alma 57:21). Nakolik by hledali moudrost, aby mohli býti poučeni, **NaS** 1:26. Učte jeden druhého podle úřadu, ke kterému jsem vás určil, **NaS** 38:23. Učte zásadám evangelia mého, jež jsou v Bibli a v Knize Mormonově, **NaS** 42:12. Vy máte býti učeni z výsosti, **NaS** 43:15–16. Rodiče budou učiti své děti, **NaS** 68:25–28. Učte se navzájem nauce království, **NaS** 88:77–78, 118. Určete si mezi sebou učitele, **NaS** 88:122. Ty jsi neučil děti své světlu a pravdě a toto je příčina strasti tvé,

NaS 93:39–42. Uč těmto věcem děti své otevřeně, **Mojž.** 6:57–61.

Učení s Duchem: To nejste vy, kdo mluví, ale Duch, který mluví ve vás, **Mat.** 10:19–20. Nehořelo srdce naše v nás, když otvíral nám písma? **Lukáš** 24:32. Evangelium je kázáno mocí Ducha, **1. Kor.** 2:1–14. Mluvil s mocí a pravomocí od Boha, **Mos.** 13:5–9 (Alma 17:3; Hel. 5:17). Budeš mítí Ducha mého k přesvědčování lidí, **NaS** 11:21. Budeš vyslyšen ve všech věcech, které budeš učití skrze Utěšitele, **NaS** 28:1 (NaS 52:9). Neobdržíte-li Ducha, nebudete učití, **NaS** 42:14 (NaS 42:6). Učte děti lidské těmto věcem mocí Ducha mého, **NaS** 43:15. Starší mají kázati evangelium Duchem, **NaS** 50:13–22. V pravou hodinu vám bude dáno, co budete říkati, **NaS** 84:85 (NaS 100:5–8).

ÚHELNÝ KÁMEN. *Viz také* Ježíš Kristus

Hlavní kámen tvořící roh základu budovy. Ježíš Kristus je nazýván hlavním úhelným kamenem (Efez. 2:20).

Kámen, který stavitelé zavrhli, se stal hlavním kamenem úhlovým, **Žalmy** 118:22 (Mat. 21:42–44; Marek 12:10; Lukáš 20:17; Skut. 4:10–12). Židé odmítli úhelný kámen, **Jákob** 4:15–17.

UCHO. *Viz také* Poslouchati, poslušnost, poslušný

V písmech se ucho často používá jako symbol pro schopnost osoby slyšeti a chápati věci Boží.

Uši mají, ale neslyší, **Žalmy** 115:6. Pán probouzí ucho mé, aby slyšelo, **Iz.** 50:4–5 (2. Nefi 7:4–5). Ten, kdo má uši, aby slyšel, nechť slyší, **Mat.** 11:15. Uši jejich jsou otupělé k slyšení, **Mat.** 13:15 (Mojž. 6:27). Oko nevidělo ani ucho neslyšelo věci, jež Bůh připravil pro ty, kteří jej milují, **1. Kor.** 2:9 (NaS 76:10). Ďábel jim šeptá do uší, **2. Nefi** 28:22. Otevřete uši své, abyste mohli slyšeti, **Mos.** 2:9 (3. Nefi 11:5). Bylo na mne mnohokráté voláno, a já jsem nechtěl slyšeti, **Alma** 10:6. Nakloň ucho slovům mým, **Alma** 36:1 (Alma 38:1;

NaS 58:1). Není ucha, které nebude slyšeti, **NaS** 1:2. Uši jsou otevřeny skrze pokoru a modlitbu, **NaS** 136:32.

UKÁZŇOVÁNÍ, UKÁZŇOVATI.

Viz také Protivenství

Napravování nebo trestání udělované jednotlivcům nebo skupinám, aby jim pomohlo polepšiti se nebo státi se silnějšími.

Nepohrdej ukáznující rukou Všemohoucího, **Job** 5:17 (Přísl. 3:11). Požehnaný je ten muž, jehož ukáznuješ, ó Pane, **Žalmy** 94:12. Veškeré písmo je dáno pro kárání, pro napravování, **2. Tim.** 3:16. Pán ukáznuje ty, které miluje, **Židům** 12:5–11. Pán považuje za vhodné svůj lid ukáznovati, **Mos.** 23:21–22. Pokud Pán neukáznuje lid svůj, oni si na něj nevzpomenou, **Hel.** 12:3. Pán hovořil s bratrem Jaredovým a ukáznoval ho, **Eter** 2:14. Byli ukáznováni, aby mohli činiti pokání, **NaS** 1:27. Ty, jež miluji, také ukáznuji, aby jim hříchy mohly býti odpuštěny, **NaS** 95:1. Všichni ti, kteří nechtějí snášeti ukáznování, nemohou býti posvěceni, **NaS** 101:2–5. Můj lid musí nezbytně býti ukáznován, dokud se nenaučí poslušnosti, **NaS** 105:6. Ten, jenž nechce snášeti ukáznování, království mého hoden není, **NaS** 136:31.

UKŘIŽOVÁNÍ. *Viz také* Golgota;

Ježíš Kristus; Kříž; Usmíření, usmířiti

Římský způsob popravy, běžný v novozákonní době, při němž byla osoba usmrcena tím, že jí byly ruce a nohy přivázány nebo přibity na kříž. Obvykle tak byli popraveni pouze otroci a nejhorší zločinci. Ukřížování často předcházelo bičování nebo mrskání (Marek 15:15). Osoba, která byla křížována, byla obvykle nucena nésti svůj vlastní kříž na místo popravy (Jan 19:16–17). Její oblečení si obvykle vzali vojáci, kteří vykonávali rozsudek (Mat. 27:35). Kříž byl zaražen do země tak, že osoba měla nohy jen 30 až 60 cm nad zemí. Vojáci kříž hlídali, dokud

osoba na kříži nezemřela, což někdy trvalo až tři dny (Jan 19:31–37).

Ježíš Kristus byl ukřižován, protože skupina nevěřících ho falešně obvinila z pobuřování proti císaři a z rouhání, protože řekl, že je Syn Boží. Ježíšovi bylo dáno šarlatové roucho (Jan 19:2), koruna z trnů a byl uražen i jinak (Mat. 26:67; Marek 14:65).

Zlovolní probíjí ruce a nohy Mesiáše, **Žalmy** 22:12–19. Kristus půjde jako beránek k zabítí, **Iz.** 53:7. Ježíš předpověděl své ukřižování, **Mat.** 20:18–19. Je popsáno Kristovo ukřižování, **Mat.** 27:22–50 (Marek 15:22–37; Lukáš 23:26–46; Jan 19:17–30). Nefi viděl ve vidění ukřižování Beránka Božího, **1. Nefi** 11:33. Nefi mluvil o Kristově utrpení a ukřižování, **1. Nefi** 19:9–14. Jákob mluvil o službě a ukřižování Svatého Izraelského, **2. Nefi** 6:9. Bouře, zemětřesení, požáry a vichřice v Americe potvrdily ukřižování Kristovo v Jeruzalémě, **3. Nefi** 8. Já jsem Ježíš, který byl ukřižován, **NaS** 45:51–52. Služba Kristova mezi duchy ve vězení byla omezena na dobu mezi jeho smrtí a vzkříšením, **NaS** 138:27.

UMÍRNĚNOST. *Viz také* Pokora, pokorný, pokořiti se

Chování nebo vzhled, které je pokorné, rezervované a slušné. Umírněná osoba se vyhýbá výstřelkům a předstírání.

Bůh sdělal oděv z kůže a oděl Adama a Evu, **Gen.** 3:21 (Mojš. 4:27). Ženy se oděvem skromným zdobí, **1. Tim.** 2:9. Buďte uvážlivé, cudné a opatrovnice v domově, **Tit.** 2:5. Mnozí jsou povýšeni v pýše pro drahocennost oděvu svého, **Jákob** 2:13. Nechť veškerý šat tvůj je prostý, **NaS** 42:40. Věříme, že máme býtí cudní a ctnostní, **Čl. v.** 1:13.

UMÝTI, UMYTÝ, UMÝVÁNÍ. *Viz také* Křest, křtiti; Usmíření, usmířiti

Očistiti fyzicky nebo duchovně. Symbolicky řečeno, kající osoba může býtí očistěna od života obtíženého hříchem a jeho následky skrze usmířující obět Ježíše Krista. Určitá omývání

vykonávaná správnou kněžskou pravomocí slouží jako posvátné obřady.

Kněz vypere oblečení své a umyje se vodou, **Num.** 19:7. Umyj mne dokonale od hříchu mého, **Žalmy** 51:4, 9. Umyjte se, očistěte se, ustaňte činiti zlo, **Iz.** 1:16–18. Ježíš umyl nohy apoštolům, **Jan** 13:4–15 (NaS 88:138–139). Buď pokřtěn a smyj hříchy své, **Skut.** 22:16 (Alma 7:14; NaS 39:10). Žádný člověk nemůže býtí spasen, ledaže šat jeho je omyt do běla, **Alma** 5:21 (3. Nefi 27:19). Šat jejich byl omyt do běla krví Kristovou, **Alma** 13:11 (Eter 13:10). Zachováváním přikázání mohli býtí omyti a očistěni od všech hříchů svých, **NaS** 76:52. Pomazávání vaše a omývání vaše jsou ustanovena obřadem svatého domu mého, **NaS** 124:39–41.

UR

Ur Kaldejských ve Starém zákoně byl původní domov Abramův (Gen. 11:27–28, 31; 15:7; Neh. 9:7; Abr. 2:1, 4).

URAZITI. *Viz* Ublížiti, uraziti

URIM A THUMIM. *Viz také* Náprsník; Vidoucí

Nástroje, které připravil Bůh, aby pomohl člověku získávat zjevení a překládati jazyky. V hebrejštině tato slova znamenají „světla a dokonalosti“. Urim a Thumim jsou dva kameny umístěné ve stříbrných obrubách a někdy se používají s náprsníkem (NaS 17:1; JS–Ž 1:35, 42, 52). Tato země se ve svém posvěceném a nesmrtelném stavu stane velkým Urimem a Thumimem (NaS 130:6–9).

Umístíš do náprsníku soudu Urim a Thumim, **Ex.** 28:30. Tomu, kdo překoná, dám kámen bílý, **Zjev.** 2:17. Má něco, čím se může dívatí a překládati, **Mos.** 8:13. Dám ti tyto dva kameny, **Eter** 3:23–24, 28 (Eter 4:5). Joseph Smith přijímal zjevení skrze Urim a Thumim, **NaS**, záhloví pro oddíly 6, 11, 14–16. Byla ti dána moc překládati prostřednictvím Urimu a Thumimu, **NaS** 10:1. Tři svědkové uvidí Urim a Thumim, které byly dány bratru Jaredovu na

hoře, **NaS** 17:1. Místo, kde Bůh přebývá, je veliký Urim a Thumim. Bílý kámen se stane Urimem a Thumimem pro každého jednotlivce, jenž jej obdrží, **NaS** 130:6–11. Já, Abraham, jsem měl Urim a Thumim, **Abr.** 3:1, 4.

ÚŘAD, ÚŘEDNÍK. *Viz také*

Kněžství; Vysvěcení, vysvětit

Postavení s pravomocí nebo zodpovědností v nějaké organizaci, v písmech je to často použito ve významu postavení s kněžskou pravomocí; může také znamenati povinnosti příslušné určitému postavení nebo osobu, která má toto postavení.

Všichni členové nemají stejný úřad, **Řím.** 12:4. Zvelebovali jsme svůj úřad v zájmu Pána, **Jáko** 1:19. Melchisedech obdržel úřad vysokého kněžství, **Alma** 13:18. Úřadem služby andělů je volati lidi ku pokání, **Moroni** 7:31. Žádná osoba nemá býti vysvěcena k žádnému úřadu v této Církvi bez hlasování oné Církve, **NaS** 20:65. Necht' každý člověk zastává svůj vlastní úřad, **NaS** 84:109. Z těch, kdož jsou vysvěceni k úřadům v těchto dvou kněžstvích, jsou určováni presidenti nebo předsedající úředníci, **NaS** 107:21. Jsou popsány povinnosti těch, kteří předsedají úřadům kvor kněžství, **NaS** 107:85–98. Necht' každý muž se učí svým povinnostem a necht' se učí jednati v úřadu, do něhož je určen, **NaS** 107:99–100. Dávám vám úředníky náležející mému kněžství, **NaS** 124:123.

USMÍŘENÍ, USMÍŘITI. *Viz také*

Děti Kristovy; Getsemany; Ježíš Kristus; Krev; Kříž; Milosrdenství, milosrdný; Milost; Nesmrtelnost, nesmrtelný; Oběť; Odpustiti; Opuštění hříchů; Ospravedlnění, ospravedlniti; Pád Adama a Evy; Plán vykoupení; Pokání; Posvěcení; Spasení; Svátost; Synové a dcery Boží; Ukřižování; Vykoupení, vykopený, vykoupiti; Vzkříšení

Smířiti člověka s Bohem.

Usmířiti, tak jak je používáno v písmech, znamená vytrpěti trest za nějaký hříšný čin, což odstraňuje účinky hříchu z kajícího se hříšníka a umožňuje mu to usmířiti se s Bohem. Ježíš Kristus byl jako jediný schopen učiniti dokonalé usmíření pro celé lidstvo. Byl schopen to učiniti díky tomu, že byl vybrán a předustanoven ve Velké radě předtím, nežli byl utvořen svět (Eter 3:14; Mojž. 4:1–2; Abr. 3:27), díky svému božskému Synovství a svému bezhříšnému životu. Jeho usmíření zahrnovalo jeho utrpení za hříchy lidstva v zahradě Getsemany, prolití jeho krve a jeho smrt a následné vzkříšení z hrobu (Iz. 53:3–12; Mos. 3:5–11; Alma 7:10–13). Díky usmíření povstanou všichni lidé z mrtvých s nesmrtelným tělem (1. Kor. 15:22). Usmíření nám také opatřuje cestu k odpuštění hříchů a k tomu, abychom žili na věky s Bohem. Ale osoba, která dosáhla věku zodpovědnosti a obdržela zákon, může obdržeti tato požehnání, pouze když má víru v Ježíše Krista, činí pokání z hříchů, přijme obřady spasení a poslouchá přikázání Boží. Ti, kteří nedosáhli věku zodpovědnosti, a ti bez zákona jsou vykoupeni skrze usmíření (Mos. 15:24–25; Moroni 8:22). Písma jasně učí, že kdyby Kristus neusmířil naše hříchy, žádný zákon, obřad nebo oběť by neuspokojila požadavky spravedlnosti a člověk by nikdy nemohl znovu dosáhnouti Boží přítomnosti (2. Nefi 2; 9).

Toto je krev má prolévána za mnohé na odpuštění hříchů, **Mat.** 26:28. Pot jeho byl jako veliké krupěje krve, **Lukáš** 22:39–44. Já dám tělo své za život světa, **Jan** 6:51. Já jsem vzkříšení a život, **Jan** 11:25. Kristus je původcem věčného spasení pro všechny ty, kteří poslouchají, **Židům** 5:9. My jsme posvěceni prolitím krve Kristovy, **Židům** 9; 10:1–10. Kristus také jednou za hříchy trpěl, **1. Petr.** 3:18. Krev Ježíše Krista nás očišťuje od veškerého hříchu, **1. Jan.** 1:7. Byl pozvednut na kříži a zabít pro hříchy, **1. Nefi** 11:32–33. Vykoupení přichází k těm, kteří mají srdce zlomené a ducha zkroušeného,

2. **Nefi** 2:3–10, 25–27. Dal sebe jako oběť za hříchy, 2. **Nefi** 2:7. Usmíření vykupuje lidi z pádu a zachraňuje je před smrtí a peklem, 2. **Nefi** 9:5–24. Musí nezbytně být nekonečného usmíření, 2. **Nefi** 9:7. Buďte smířeni s Bohem skrze usmíření Kristovo, **Jákob** 4:11. Jeho krev usmířuje hříchy těch, kteří hřešili v neznalosti, **Mos.** 3:11–18. Člověk obdržel spasení skrze usmíření, **Mos.** 4:6–8. Kdyby nebylo usmíření, museli by nevyhnutelně zahynouti, **Mos.** 13:27–32. Usmíří hříchy světa, **Alma** 34:8–16. Bůh sám usmířuje hříchy světa, aby uskutečnil plán milosrdenství, **Alma** 42:11–30. Já jsem Bůh celé země, zabitý pro hříchy světa, 3. **Nefi** 11:14. Já, Bůh, jsem vytrpěl tyto věci za všechny, **NaS** 19:16. Malé děti jsou vykoupeny skrze mého Jednorozeného, **NaS** 29:46–47. Viz utrpení a smrt toho, který žádného hříchu neučinil, **NaS** 45:3–5. Toto je podobenství oběti Jednorozeného, **Mojž.** 5:7. Skrze usmíření Kristovo může být spaseno veškeré lidstvo, **Čl. v.** 1:3.

USTANOVENÍ. *Viz také* Povolání, povolaný Bohem, povolati; Ruce, jejich vkládání

Být vybrán a vysvěcen pro svaté účely. Toto pověření se týká určité služby v církevní organizaci skrze vkládání rukou někoho, kdo má náležitou pravomoc. Pouze ti, kteří předsedají kněžskému kvoru, dostávají klíče, když jsou ustanovováni. Lidé, kteří jsou ustanovováni k jinému povolání, než je prezident kněžského kvora, mohou obdržeti kněžské požehnání, ale s tímto požehnáním nejsou předávány žádné klíče.

Oddělte mi Barnabáše a Saula pro práci, **Skut.** 13:2–3. Další biskupové budou ustanoveni, **NaS** 68:14. Biskup, všeobecný soudce, bude ustanoven k této službě, **NaS** 107:17, 74. Muž musí být povolán Bohem skrze proroctví a skrze vkládání rukou, **Čl. v.** 1:5.

ÚSTAVA. *Viz také* Vláda; Zákon

„Ústava“ v Nauce a smlouvách se týká Ústavy Spojených států amerických,

jež byla božsky inspirována, aby připravila cestu pro znovuzřízení evangelia.

Svatí se mají přátelsky chovati k ústavnímu zákonu, **NaS** 98:5–6. Pán dal, aby byla ustanovena ústava, **NaS** 101:77, 80.

UTĚŠITEL. *Viz také* Duch Svatý;

Ježíš Kristus

Písma mluví o dvou Utěšitelích. První je Duch Svatý (Jan 14:26–27; Moroni 8:26; NaS 21:9; 42:17; 90:11). Druhý Utěšitel je Pán Ježíš Kristus (Jan 14:18, 21, 23). Když někdo získá Druhého Utěšitele, Ježíš Kristus se mu bude čas od času ukazovati, zjeví Otce a bude ho učiti tvář v tvář (NaS 130:3).

UZDRAVOVÁNÍ, UZDRAVOVATI.

Viz také Pomazati; Přisluhování nemocným

Navrátiti opět do dobrého stavu neboli navrátiti zdraví, jak tělesně, tak duchovně. Písma obsahují mnoho příkladů zázračného uzdravení Pánem a jeho služebníky.

Já jsem Pán, který tě uzdravuje, **Ex.** 15:26. Námán se sedmkrát ponořil do řeky Jordán a byl uzdraven, 2. **Král.** 5:1–14. Ranami jeho jsme uzdraveni, **Iz.** 53:5 (Mos. 14:5). Slunce spravedlivosti vyjde s uzdravením na křídlech svých, **Mal.** 4:2. Ježíš uzdravoval všechny druhy nemocí, **Mat.** 4:23 (Mat. 9:35). Dal jim moc uzdravovati všechny druhy nemocí, **Mat.** 10:1. Poslal mne uzdravovati zlomené v srdci, **Lukáš** 4:18. Oni byli uzdraveni mocí Beránka Božího, 1. **Nefi** 11:31. Věříš-li ve vykoupení Kristovo, můžeš být uzdraven, **Alma** 15:8. On uzdravil každého, 3. **Nefi** 17:9. Ten, kdo má víru ve mne, že bude uzdraven, bude uzdraven, **NaS** 42:48. V mém jménu budou uzdravovati nemocné, **NaS** 84:68. Věříme v dar uzdravování, **Čl. v.** 1:7.

VÁLKA. *Viz také* Mír

Bitva nebo ozbrojený konflikt; bojování se zbraněmi. Pán schvaluje válku pouze jako poslední prostředek pro to, aby jeho Svátí bránili své rodiny,

majetek, práva, výsady a svobody (Alma 43:9, 45–47).

Moroni usiloval o to, aby ubránil svůj lid, svá práva, svou vlast a své náboženství, **Alma** 48:10–17. Joseph Smith obdržel zjevení a proroctví o válce, **NaS** 87. Zřekněte se války a hlásejte mír, **NaS** 98:16, 34–46. Věříme, že lidé jsou ospravedlněni ohledně bránění sebe, svých přátel a majetku a vlády, **NaS** 134:11. Věříme, že máme být poslušni zákona, že ho máme ctít a podporovat, **Čl. v. 1**:12.

VÁLKA V NEBI. *Viz také*

Předsmrtný život; Rada v nebi

Konflikt, který nastal v předsmrtném životě mezi duchovními dětmi Božími.

Satan byl vyvržen z nebe a byl svržen na zem, **Zjev.** 12:4, 7–9. Dábel a třetina nebe byli svrženi, **NaS** 29:36–37. Lucifer se vzburil proti Jednorozenému Synovi, **NaS** 76:25–26. Satan usiloval o slávu Otcovu a o to, aby zničil svobodu jednatel člověka, **Mojž.** 4:1–4 (Iz. 14:12–15; **Abr.** 3:27–28). Ti, kteří následovali Boha, zachovali svůj první stav, přišli na zem a obdrželi tělo, **Abr.** 3:26.

VAROVÁNÍ, VAROVATI. *Viz také*

Bdít, strážnit

Upozornit nebo dát výstrahu. Proroci, vedoucí a rodiče varují a učí druhé, aby byli poslušni Pána a jeho učení.

Jákob varoval lid Nefiův před každým druhem hříchu, **Jákob** 3:12. Hlas varování je pro veškerý lid, **NaS** 1:4. Nechť kázání vaše je hlasem varovným, **NaS** 38:41. Toto je den varování, **NaS** 63:58. Každý člověk, který byl varován, má varovat bližního svého, **NaS** 88:81. Varovat jsem vás a varuji vás předem tím, že vám dávám toto slovo moudrosti, **NaS** 89:4.

VÁŽITI SI. *Viz také* Ctít; Úcta

Vážiti si někoho nebo něčeho, přisuzovat cenu nebo hodnotu někomu nebo něčemu, zvláště v kontextu evangelia.

Bylo jím pohrdáno a my jsme si ho nevážili, **Iz.** 53:3–4. To, co je mezi

lidmi vysoce oceňováno, je ohavnost v očích Božích, **Lukáš** 16:15. Nechť každý oceňuje druhé lépe než sebe, **Filip.** 2:3. Pán oceňuje veškeré tělo stejně, **1. Nefi** 17:35. Každý člověk si má vážiti bližního svého jako sebe samého, **Mos.** 27:4 (**NaS** 38:24–25). V den svého míru brali lehkovážně radu mou, **NaS** 101:8.

VDÁVATI SE. *Viz* Manželství, vdávati se, ženiti se

VDĚČNOST. *Viz* Díkůvzdání, díky

VDOVA. *Viz také* Blaho a sociální péče

Žena, jejíž manžel zemřel, a která se znovu nevdala.

Dítě bez otce a vdova přijdou a budou jísti, **Deut.** 14:29. Tato chudá vdova uvrhla všechno, co měla, **Marek** 12:41–44. Navštěvujte děti bez otce a vdovy ve strasti jejich, **Jakub** 1:27. Pán bude rychlým svědkem proti těm, kteří utiskují vdovu, **3. Nefi** 24:5 (**Zach.** 7:10). Bude postaráno o vdovy a sirotky, **NaS** 83:6 (**NaS** 136:8).

VEČEŘE PÁNĚ. *Viz* Svátost

VĚČNÁ SMLOUVA. *Viz* Nová a věčná smlouva; Smlouva

VĚČNÝ OTEC. *Viz* Bůh, Božstvo; Otec v nebi

VĚČNÝ ŽIVOT. *Viz také* Celestiální sláva; Koruna; Oslavení; Usmíření, usmířiti; Život

Žítí na věky jako rodiny v Boží přítomnosti (**NaS** 132:19–20, 24, 55). Věčný život je největší Boží dar člověku.

Slova věčného života máš, **Jan** 6:68. Toto je život věčný, aby mohli poznati tebe, jediného pravého Boha, a Ježíše Krista, **Jan** 17:3 (**NaS** 132:24). Bojuj ten dobrý boj víry, chop se věčného života, **1. Tim.** 6:12. Lidé jsou svobodni, aby si zvolili svobodu a věčný život, **2. Nefi** 2:27 (**Hel.** 14:31). Duchovně smýšletí je život věčný, **2. Nefi** 9:39. Pak jste na

této úzké cestě, jež vede k věčnému životu, **2. Nefi** 31:17–20. Věřiti v Krista a vytrvati do konce je život věčný, **2. Nefi** 33:4 (3. Nefi 15:9). Ten, kdo má věčný život, je bohatý, **NaS** 6:7 (NaS 11:7). Věčný život je největší ze všech darů Božích, **NaS** 14:7 (Řím. 6:23). Spravedliví obdrží pokoj v tomto světě a věčný život ve světě, který přijde, **NaS** 59:23. Ti, kteří vytrvají do konce, budou mít korunu věčného života, **NaS** 66:12 (NaS 75:5). Všichni, kteří umírají bez evangelia, kdož by ho přijali, kdyby žili, jsou dědici celestiálního království, **NaS** 137:7–9. Boží dílo a sláva je uskutečnit nesmrtelnost a věčný život člověka, **Mojž.** 1:39. Bůh dává věčný život poslušným, **Mojž.** 5:11.

VĚK ZODPOVĚDNOSTI. Viz Děti, dítě; Křest, křtítí – není pro malé děti; Křest malých dětí; Počet vydati, zodpovědnost, zodpovědný

VELIKÁ A OHAVNÁ CÍRKEV. Viz Dábel – Církev ďáblova

VELIKONOCE. Viz Ježíš Kristus; Vzkříšení

VĚŘITI, VÍRA. Viz také Doufati, naděje; Důvěra; Ježíš Kristus; Nevíra

Víra, tak jak je používána v písmech, má dva významy: 1) Mítí víru v někoho nebo přijímati něco jako pravdivé. Osoba musí činiti pokání a věřiti v Ježíše Krista, aby byla spasena v království Božím (NaS 20:29). 2) Důvěra v něco nebo v někoho.

Mítí víru v někoho nebo přijímati něco jako pravdivé: Věřte v Pána Boha svého; věřte prorokům jeho, **2. Par.** 20:20. Danielovi nebylo ve lví jámě ublíženo, protože věřil v Boha, **Dan.** 6:23. Nechť se ti stane tak, jak jsi uvěřil, **Mat.** 8:13. O cokoli poprosíte v modlitbě věříce, to obdržíte, **Mat.** 21:22. Neboj se, pouze věř, **Marek** 5:36. Všechny věci jsou možné pro toho, kdo věří, **Marek** 9:23–24. Ten, kdo věří a je pokřtěn, bude spasen, **Marek** 16:16 (2. Nefi 2:9;

3. Nefi 11:33–35). Ten, kdo věří v Syna, má život věčný, **Jan** 3:16, 18, 36 (Jan 5:24; NaS 10:50). My věříme a jsme si jisti, že ty jsi Kristus, **Jan** 6:69. Ten, jenž věří ve mne, i kdyby byl mrtev, přesto bude žít, **Jan** 11:25–26. My, kteří jsme uvěřili, vstupujeme v odpočinutí, **Židům** 4:3. Věřte v Ježíše Krista a milujte jeden druhého, **1. Jan.** 3:23. Mesiáš nezničí nikoho, kdo v něho věří, **2. Nefi** 6:14. Židé budou pronásledováni, dokud nebudou přesvědčeni, aby věřili v Krista, **2. Nefi** 25:16. Věřte-li těmto věcem, hleďte, abyste je činili, **Mos.** 4:10. Syn vezme na sebe přestupky těch, kteří věří ve jméno jeho, **Alma** 11:40. Požehnaný je ten, kdo věří ve slovo Boží, aniž by byl donucen, **Alma** 32:16. Nemůžete-li činiti ničeho více, nežli si přáti, abyste uvěřili, nechte toto přání v sobě působiti, **Alma** 32:27. Jestliže uvěříte v Kristovo jméno, budete činiti pokání, **Hel.** 14:13. Ti, kteří věří v Krista, věří i v Otce, **3. Nefi** 11:35. Nikdy člověk nevěřil v Pána tak, jako bratr Jaredův, **Eter** 3:15. Každá věc, která přesvědčuje věřiti v Krista, je poslána mocí Krista, **Moroni** 7:16–17. Těm, kteří uvěří Pánovým slovům, bude dán projev Ducha, **NaS** 5:16. Ti, kteří věří v Pánovo jméno, se stanou syny Božími, **NaS** 11:30 (Jan 1:12). Některým je dáno věřiti ve slova jiných, **NaS** 46:14. Znamení provázejí ty, kteří věří, **NaS** 58:64 (NaS 63:7–12). Ti, kteří uvěří, činí pokání a jsou pokřtěni, obdrží Ducha Svatého, **Mojž.** 6:52.

Důvěra v něco nebo v někoho: Víra, tak jak je v písmech používána nejčastěji, je důvěra v Ježíše Krista a spoléhání se na něj, kteréžto spoléhání vede osobu k tomu, aby ho poslouchala. Víra musí být soustředěna na Ježíše Krista, aby mohla vésti osobu ke spasení. Svati posledních dnů mají také víru v Boha Otce, Ducha Svatého, moc kněžství a v další důležité aspekty znovuzřízení jeho evangelia.

Víra zahrnuje naději ve věci, které nejsou viděti, které jsou však pravdivé (Židům 11:1; Alma 32:21; Eter 12:6).

Víra je rozdílena nasloucháním evangeliumu, kterému učí zplnomocnění administrátoři seslaní Bohem (Řím. 10:14–17). Zázraky nevytvářejí víru, ale silná víra se rozvíjí skrze poslušnost evangelia Ježíše Krista. Jinými slovy, víra přichází skrze spravedlivost (Alma 32:40–43; Eter 12:4, 6, 12; NaS 63:9–12).

Pravá víra přináší zázraky, vidění, sny, uzdravování a všechny dary, které Bůh dává svým Svatým. Vírou člověk získává odpuštění hříchů a nakonec je schopen přebývat v Boží přítomnosti. Nedostatek víry vede člověka k zoufalství, které přichází pro nepravost (Moroni 10:22).

Spravedlný bude žít skrze víru, **Abak.** 2:4. Víra tvá tě uzdravila, **Mat.** 9:22 (Marek 5:34; Lukáš 7:50). Podle víry vaši staň se vám, **Mat.** 9:29. Budete-li mít víru jako zrno hořčičného semene, nic vám nebude nemožné, **Mat.** 17:20 (Lukáš 17:6). Modlil jsem se za tebe, aby tě víra neopustila, **Lukáš** 22:32. Víra v Kristovo jméno učinila tohoto muže silným, **Skut.** 3:16. Víra přichází skrze slyšení slova Božího, **Řím.** 10:17. Jestliže Kristus nevstal, víra vaše je také marná, **1. Kor.** 15:14. Víra působí skrze lásku, **Gal.** 5:6. Milostí jste spaseni skrze víru, **Efez.** 2:8 (2. Nefi 25:23). Vezměte štít víry, **Efez.** 6:16 (NaS 27:17). Běh svůj jsem dokončil, víru jsem zachoval, **2. Tim.** 4:7. Víra je podstata věcí, v něž doufáme, **Židům** 11:1. Bez víry je nemožné zalíbiti se jemu, **Židům** 11:6. Víra, nemá-li skutků, je mrtvá, **Jakub** 2:17–18, 22. Půjdu a učiním věci, které přikázal Pán, **1. Nefi** 3:7. Pán je schopen konati všechny věci pro děti lidské, jestliže v něho prokazují víru, **1. Nefi** 7:12. Ukazatele v Liahoně působily podle víry, **1. Nefi** 16:28. Čiňte pokání a buďte pokřtěni v jeho jménu, majíce dokonalou víru ve Svatého, **2. Nefi** 9:23. Kristus vykonává mocné zázraky mezi dětmi lidskými podle víry jejich, **2. Nefi** 26:13 (Eter 12:12; Moroni 7:27–29, 34–38). Enosovi byly hříchy odpuštěny pro jeho víru v Krista, **Enos** 1:3–8. Spasení nepřichází k žádnému tako-

vému, ledaže je to vírou v Pána Ježíše Krista, **Mos.** 3:12. Srdce je změněno vírou ve jméno jeho, **Mos.** 5:7. Modlitby Božích služebníků jsou zodpověděny podle víry jejich, **Mos.** 27:14. Dej nám sílu podle víry naší v Krista, **Alma** 14:26. Vzávej Boží jméno ve víře, **Alma** 22:16. Víra neznamená mít dokonalou znalost věcí, **Alma** 32:21 (Eter 12:6). Jak počne bobtnati, pak ho vyživujte vírou svou, **Alma** 33:23 (Alma 32:28). Jejich zachování bylo připisováno zázračné moci Boží, pro jejich nesmírnou víru, **Alma** 57:25–27. Všichni, kteří budou pohlížeti na Syna Božího s vírou, mohou žít, **Hel.** 8:15. Vidím, že víra vaše postačuje k tomu, abych vás uzdravil, **3. Nefi** 17:8. Víra je to, v co doufáme a co není vidět, **Eter** 12:6. Všichni ti, kteří konali zázraky, je konali vírou, **Eter** 12:12–18. Budou-li mít víru ve mne, pak učiním, že slabé věci se pro ně stanou silnými, **Eter** 12:27–28, 37. Mormon učil o víře, naději a pravé lásce, **Moroni** 7. O cokoli, co je dobré, budete prositi Otce ve jménu mém ve víře věříce, že obdržíte, vizte, to se vám stane, **Moroni** 7:26. Ti, kteří mají víru v Krista, přilnou ke každé dobré věci, **Moroni** 7:28. Budete-li se tázati, majíce víru v Krista, on vám projeví pravdu, **Moroni** 10:4. Bez víry nemůžeš učiniti nic; tudíž žádej ve víře, **NaS** 8:10. Bude jim to dáno podle jejich víry v jejich modlitbách, **NaS** 10:47, 52. Všichni lidé musejí vytrvati ve víře v jeho jméno do konce, **NaS** 20:25, 29. Ospravedlnění skrze milost Krista je spravedlné a pravdivé, **NaS** 20:30. Duch vám bude dán skrze modlitbu víry, **NaS** 42:14. Víra nepřichází znamením, ale znamením následují ty, kteří věří, **NaS** 63:9–12. Rodiče mají učiti děti víře v Krista, **NaS** 68:25. Usilujte o vědomosti, dokonce studiem a také vírou, **NaS** 88:118. Víra v Pána Ježíše Krista je první zásadou evangelia, **Čl. v. 1:**4.

VĚZENÍ. Viz Žalář v Carthage (USA); Žalář v Liberty, stát Missouri (USA)

VIDĚNÍ. *Viz také* První vidění; Sen; Zjevení

Viditelné zjevení nějaké události, osoby nebo věci skrže moc Ducha Svatého.

Mezi příklady důležitých vidění patří tyto: Ezechielovo vidění posledních dnů (Ezech. 37–39), Štěpánovo vidění Ježíše stojícího na pravici Boží (Skut. 7:55–56), Janovo zjevení ohledně posledních dnů (Zjev. 4–21), Lehiho a Nefiho vidění o stromu života (1. Nefi 8, 10–14), vidění Almy mladšího, v němž viděl anděla Páně (Mos. 27), vidění bratra Jaredova, v němž viděl všechny obyvatele země (Eter 3:25), vidění sláv (NaS 76), vidění dané Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu v chrámu Kirtland (NaS 110), vidění Josepha F. Smitha o vykoupení mrtvých (NaS 138), Mojžíšovo vidění Boha a jeho stvoření (Mojž. 1), Enochovo vidění Boha (Mojž. 6–7), první vidění Josepha Smitha (JS–Ž 1).

Kde není vidění, hyne lid, **Přísl.** 29:18. Mladí muži budou vidět vidění, **Joel** 2:28 (Skut. 2:17). Dával mi poznání viděními, **2. Nefi** 4:23. Byl poslem poslaným z přítomnosti Boží, **JS–Ž** 1:33. Věříme v proroctví, zjevení, vidění, **Čl. v. 1:7.**

VIDOUCÍ. *Viz také* Prorok; Urim a Thumim

Osoba zplnomocněná Bohem vidět duchovníma očima věci, které Bůh skryl před světem (Mojž. 6:35–38). Je zjevovatelem a prorokem (Mos. 8:13–16). V Knize Mormonově Ammon učil, že pouze vidoucí může používat zvláštní překladatele neboli Urim a Thumim (Mos. 8:13; 28:16). Vidoucí zná minulost, přítomnost a budoucnost. Za stará byl často prorok nazýván vidoucím (1. Sam. 9:9; 2. Sam. 24:11).

Joseph Smith je velikým vidoucím posledních dnů (NaS 21:1; 135:3). Kromě toho Prvnímu předsednictvu a Radě Dvanácti je vyjadřována podpora jako prorokům, vidoucím a zjevovatelům.

Toto je vzpurný lid, který říká vidoucím: Nemívejte vidění; a prorokům:

Neprorokujte, **Iz.** 30:9–10. Vyvoleného vidoucího vzbudím z plodu ledví tvého, **2. Nefi** 3:6–15. Zde je moudrost; ano, býti vidoucím, zjevovatelem, překladatelem a prorokem, **NaS** 107:92. Pán určil Hyruma Smitha, aby byl prorokem, vidoucím a zjevovatelem pro Církev, **NaS** 124:91–94.

VINA. *Viz také* Pokání

Stav člověka, který udělal něco nesprávného, nebo pocity lítosti a zármutku, které mají doprovázeti hřích.

Zhřešil a je vinen, **Lev.** 6:1–6. Kdokoli bude přijímati svátost nehodně, je vinen tělem a krví Ježíše, **1. Kor.** 11:27. Provinilí považují pravdu za tvrdou, **1. Nefi** 16:2. Budeme mítí dokonale znalost veškeré viny své, **2. Nefi** 9:14. Moje vina byla zahlazena, **Enos** 1:6. Byl připojen trest, který přinesl výčitky svědomí, **Alma** 42:18. Dovol hříchům svým, aby tě trápily oním trápením, které tě sníží ku pokání, **Alma** 42:29. Někteří z vás jsou vinni přede mnou, ale budu milosrdný, **NaS** 38:14. Syn Boží usmířil původní vinu, **Mojž.** 6:54.

VINICE PÁNĚ. *Viz také* Izrael; Pole

Symbol pro oblast duchovní práce. V písmech se vinice Páně obvykle týká domu Izraele nebo království Božího na zemi. Někdy se týká všeobecně národů světa.

Vinice Pána zástupů je dům Izraele, **Iz.** 5:7 (2. Nefi 15:7). Ježíš pronesl podobnoství o dělnících na vinici, **Mat.** 20:1–16. Izrael je jako ušlechtilý olivovník, o který je pečováno na Pánově vinici, **Jákob** 5. Služebníci Páně budou naposledy prořezávat jeho vinici, **Jákob** 6. Pán požečná všem, kteří pracují na jeho vinici, **NaS** 21:9 (Alma 28:14). Pracujete na vinici mé naposledy, **NaS** 43:28.

VKLÁDÁNÍ RUKOU. *Viz* Ruce, jejich vkládání

VLÁDA. *Viz také* Ústava

Až se Ježíš Kristus vrátí, zřídí vládu spravedlivosti.

Vláda bude na rameni jeho, **Iz.** 9:6 (2. Nefi 19:6). Dávejte císařovi to, co je císařovo, **Mat.** 22:21 (NaS 63:26). Buďte podřízeni vyšším mocem, **Řím.** 13:1. Modlete se za krále a za všechny s pravomocí, **1. Tim.** 2:1–2. Buďte podřízeni knížectvím a mocem a poslouchejte veřejné zástupce, **Tit.** 3:1. Poddejte se každému nařízení člověka kvůli Pánovi, **1. Petr.** 2:13–14. Ježíš Kristus bude konečným vládcem země, **Zjev.** 11:15. Mějte spravedlné muže jako své krále, **Mos.** 23:8. Řiďte své záležitosti hlasem lidu, **Mos.** 29:26. Až Kristus přijde, bude naším vládcem, **NaS** 41:4. Ten, kdo zachovává zákony Boží, nemá žádnou potřebu porušovat zákony země, **NaS** 58:21. Když zlovolní panují, lid truchlí, **NaS** 98:9–10. Vlády jsou ustanoveny Bohem k prospěchu lidstva, **NaS** 134:1–5. Lidé jsou povinni udržovat a podporovat vlády, **NaS** 134:5. Věříme, že máme být podřízeni králům, presidentům, vládcům a veřejným zástupcům, **Čl. v. 1:12.**

VNUKNUTÍ. *Viz* Inspirace, inspirovati, vnuknutí

VOLBA. *Viz* Svoboda jednání; Vyvolení, vyvolený, vyvoliti

VRAŽDA, VRAŽDITI. *Viz také* Kain; Trest smrti

Zabít osobu nezákonně a záměrně. Vražda je hřích odsuzovaný od nejdávnějších dob, (Gen. 4:1–12; Mojš. 5:18–41).

Kdokoli prolíje krev člověka, toho krev bude člověkem prolita, **Gen.** 9:6 (PJS, Gen. 9:12–13; Ex. 21:12; Alma 34:12). Nezabiješ, **Ex.** 20:13 (Deut. 5:17; Mat. 5:21–22; Mos. 13:21; NaS 59:6). Ježíš řekl: Nedopustíš se žádné vraždy, **Mat.** 19:18. Vraždníci budou mít podíl na druhé smrti, **Zjev.** 21:8. Vy jste vražděníky ve svém srdci, **1. Nefi** 17:44. Běda vraždníkovi, který úmyslně zabíjí, **2. Nefi** 9:35. Bůh přikázal, že lidé nemají vraždit, **2. Nefi** 26:32. Vražda je pro Pána ohavností, **Alma** 39:5–6. Ten, kdo zabije, nebude mít odpuštění, **NaS** 42:18. Jakákoli osoba, jež zabije, bude vydána zákonům země, **NaS** 42:79.

VŠEMOCNÝ. *Viz také* Bůh, Božstvo

Božský rys označující, že Bůh má veškerou moc (Gen. 18:14; Alma 26:35; NaS 19:1–3).

VŠEOBECNÝ SOUHLAS. *Viz také*

Církev Ježíše Krista; Podpora církevním vedoucím

Zásada, skrze niž členové Církve vyjadřují svou podporu těm, kteří jsou povoláni, aby sloužili v Církvi, stejně jako dalším církevním rozhodnutím, která to vyžadují, což obvykle projevují zvednutím pravé ruky.

Ježíš Kristus stojí v čele své Církve. Skrze inspiraci Ducha Svatého řídí církevní vedoucí v důležitých činech a rozhodnutích. Avšak všichni členové Církve mají právo a výsadu vyjádřiti nebo nevyjádřiti podporu činům a rozhodnutím svých vedoucích.

Všichni lidé odpověděli jedním hlasem, **Ex.** 24:3 (Num. 27:18–19). Apoštolové a starší shromáždění v jednotě, **Skut.** 15:25. Žádná osoba nemá být vysvěcena bez hlasování Církve, **NaS** 20:65–66. Všechny věci mají být činěny se všeobecným souhlasem, **NaS** 26:2 (NaS 28:13). Nechť všechny věci jsou činěny podle jednotného souhlasu, **NaS** 104:21.

VŠEVĚDOUCÍ. *Viz také* Bůh, Božstvo

Božský rys označující, že Bůh má veškeré poznání (Mat. 6:8; 2. Nefi 2:24).

VŠUDYPŘÍTOMNÝ. *Viz také* Bůh, Božstvo

Boží schopnost být přítomen všude skrze svého ducha (Žalmy 139:7–12; NaS 88:7–13, 41).

VYKOUPENÍ, JEHO PLÁN. *Viz*

Plán vykoupení

VYKOUPENÍ, VYKOUPENÝ,

VYKOUPIITI. *Viz také* Ježíš

Kristus; Pád Adama a Evy; Smrt, duchovní; Spasení; Usmíření, usmířiti

Osvoboditi neboli zaplatiti výkupné, jako například osvoboditi osobu

z poroby skrze výkupné. *Vykoupení* se týká usmíření Ježíše Krista a osvobození od hříchu. Ježíšovo usmíření vykupuje veškeré lidstvo od fyzické smrti. Skrze jeho usmíření ti, kteří mají v něho víru a kteří činí pokání, jsou také vykoupeni z duchovní smrti.

Já jsem tě vykoupil, **Iz.** 44:22. Já tě vykoupím ze smrti, **Ozeáš** 13:14 (Žalmy 49:16). My máme vykoupení skrze krev Kristovu, **Efez.** 1:7, 14 (Židům 9:11–15; 1. Petr. 1:18–19; Alma 5:21; Hel. 5:9–12). Pán vykoupil duši mou z pekla, **2. Nefi** 1:15. Vykoupení přichází ve Svatém Mesiáši a skrze něj, **2. Nefi** 2:6–7, 26 (Mos. 15:26–27; 26:26). Oni opěvovali vykupující lásku, **Alma** 5:9 (Alma 5:26; 26:13). Zlovolní zůstanou, jako kdyby nebylo učiněno žádného vykoupení, **Alma** 11:40–41 (Alma 34:16, 42:13; Hel. 14:16–18). Ježíš Kristus uskutečnil vykoupení světa, **Morm.** 7:5–7. Moc vykoupení přichází ke všem těm, kteří nemají žádný zákon, **Moroni** 8:22 (NaS 45:54). Ti, kteří nevěří, nemohou být vykoupeni z duchovního pádu svého, **NaS** 29:44. Malé děti jsou vykoupěny od založení světa, **NaS** 29:46. Pán vykoupil lid svůj, **NaS** 84:99. Joseph F. Smith viděl ve vidění vykoupení mrtvých, **NaS** 138. Adam a Eva se radovali ze svého vykoupení, **Mojž.** 5:9–11.

VYKUPITEL. *Viz také* Ježíš Kristus; Spasitel

Ježíš Kristus je veliký Vykupitel lidstva, protože skrze usmíření zaplatil cenu za hříchy lidstva a umožnil vzkříšení všech lidí.

Já vím, že vykupitel můj žije, **Job** 19:25. Pomáhati budu tobě, praví vykupitel tvůj, Svatý Izraelský, **Iz.** 41:14 (Iz. 43:14; 48:17; 54:5; 59:20). Já Pán jsem Spasitel tvůj a Vykupitel tvůj, **Iz.** 49:26 (Iz. 60:16). Nazvi jméno jeho Ježíš; neboť on spasí lid svůj od hříchů jejich, **Mat.** 1:21. Syn muže přišel, aby dal život svůj jako výkupné za mnohé, **Mat.** 20:28 (1. Tim. 2:5–6). Pán Bůh Izraelský navštívil a vykoupil lid svůj, **Lukáš** 1:68. Byli jsme smířeni s Bohem skrze smrt

Syna jeho, **Řím.** 5:10. Ježíš Kristus dal sebe samého za nás, aby nás mohl vykoupiti od veškeré nepravosti, **Tit.** 2:13–14. Ježíš Kristus nás omyl od hříchů našich ve své vlastní krvi, **Zjev.** 1:5. Vykoupení přichází ve Svatém Mesiáši a skrze něj, **2. Nefi** 2:6–7, 26. Syn vzal na sebe nepravost a přestupky lidí, vykoupil je a uspokojil požadavky spravedlnosti, **Mos.** 15:6–9, 18–27. Kristus přišel, aby vykoupil všechny ty, kteří budou pokřtěni ku pokání, **Alma** 9:26–27. Přijde na svět, aby vykoupil svůj lid, **Alma** 11:40–41. Vykoupení přichází skrze pokání, **Alma** 42:13–26. Ježíš Kristus přišel, aby vykoupil svět, **Hel.** 5:9–12. Kristus vykoupil lidstvo z tělesné a duchovní smrti, **Hel.** 14:12–17. Vykoupení přichází Kristem, **3. Nefi** 9:17. Já jsem ten, kdo byl připraven od založení světa, abych vykoupil lid svůj, **Eter** 3:14. Pán, váš Vykupitel, vytrpěl smrt v těle, **NaS** 18:11. Kristus trpěl pro všechny, jestliže činí pokání, **NaS** 19:1, 16–20. Malé děti jsou vykoupěny skrze Jednorozeného, **NaS** 29:46. Poslal jsem Jednorozeného Syna svého na svět pro vykoupení světa, **NaS** 49:5. Kristus je světlo a Vykupitel světa, **NaS** 93:8–9. Joseph F. Smith obdržel vidění o vykoupení mrtvých, **NaS** 138. Věříme, že skrze usmíření Kristovo může být spaseno veškeré lidstvo, **Čl. v. 1:3.**

VYLOUČENÍ. *Viz také* Odpadlictví; Vzpoura

Proces vyloučení osoby z Církve a zbavení všech práv a výsad členství. Církevní autority vylučují osobu z Církve pouze tehdy, když se rozhodla žít v protikladu k Pánovým příkázáním, a tak se učinila nezpůsobilou pro další členství v Církvi.

Srdce mnohých bylo zatvrzelé a jejich jména byla vymazána, **Alma** 1:24 (Alma 6:3). Nebude-li činiti pokání, nebude počítán mezi lid můj, **3. Nefi** 18:31 (Mos. 26). Cizoložníci, kteří nečiní pokání, budou vyvrženi, **NaS** 42:24. Ten, kdo hřeší a nečiní pokání, bude vyvržen, **NaS** 42:28. Jsou stanoveny

postupy pro urovnávání významných neshází v Církvi, **NaS** 102 (NaS 42:80–93). Biskup je určen, aby byl soudcem v Izraeli, **NaS** 107:72. Náboženské společnosti mají právo projednávat i nesprávné chování členů, **NaS** 134:10.

VYSOKÁ RADA

Rada dvanácti vysokých kněží.

V prvních dnech znovuzřízené Církve se pojem *vysoká rada* týkal dvou rozdílných řídicích skupin: 1) Kvora dvanácti apoštolů Církve (NaS 107:33, 38) a 2) vysoké rady sloužící v každém kúlu (NaS 102; 107:36).

VYSOKÉ KNĚŽSTVÍ. Viz

Melchisedechovo kněžství

VYSOKÝ KNĚZ. Viz také Aronovo kněžství; Melchisedechovo kněžství

Úřad v kněžství. Písma mluví o „vysokém knězi“ ve dvou významech: 1) jako o úřadu Melchisedechova kněžství a 2) pod zákonem Mojžíšovým jako o předsedajícím úředníkovi Aronova kněžství.

První význam se týká Ježíše Krista jako velikého vysokého kněze. Adam a všichni patriarchové byli také vysokými kněžími. Dnes tři předsedající vysocí kněží tvoří předsednictvo Církve a předsedají nad všemi ostatními nositeli kněžství a členy Církve. V dnešní době jsou po celé Církvi vysvěcování další způsobili muži vysokými kněžími tak, jak je to vhodné. Vysocí kněží mohou být povoláni, ustanoveni a vysvěceni jako biskupové (NaS 68:19; 107:69–71).

Ve druhém významu, pod zákonem Mojžíšovým, se předsedající úředník Aronova kněžství nazýval vysoký kněz. Tento úřad byl dědičný a přecházel skrze prvorozeného v rámci rodiny Aronovy, Aron sám byl první vysoký kněz Aronova řádu (Ex. 28; 29; Lev. 8; NaS 84:18).

Melchisedech byl knězem Boha nejvyššího, **Gen.** 14:18 (Alma 13:14). Vysocí kněží byli povoláni a připravováni od založení světa, **Alma** 13:1–10. Vysocí

kněží řídí duchovní věci, **NaS** 107:10, 12, 17.

VYSVĚCENÍ, VYSVĚTITI. Viz také Kněžství; Povolání, povolání Bohem, povolání; Pravomoc; Ruce, jejich vkládání; Úřad, úředník

Udělení neboli předání pravomoc nebo úřad. Aby osoba mohla používat pravomoc v Pánově Církvi, musí být povolána Bohem skrze prorocství a skrze vkládání rukou těch, kteří mají pravomoc (Čl. v. 1:5). I když osoba může obdržet pravomoc skrze vysvěcení, používá ji pod vedením těch, kteří pro tuto pravomoc drží příslušné klíče.

Vysvětil jsem tě za proroka pro národy, **Jer.** 1:5. Vy jste mne nevyvolili, ale já jsem vás vyvolil a vysvětil jsem vás, **Jan** 15:16. Alma, maje pravomoc od Boha, vysvětil kněze, **Mos.** 18:18. Muži jsou vysvěcováni k vysokému kněžství svatým obřadem, **Alma** 13:1–9. Ježíš povolal a vysvětil dvanáct učedníků, **3. Nefi** 12:1. Starší vysvěcují kněze a učitele vkládáním rukou, **Moroni** 3:1–4. Ještě malou chvíli počkejte, neboť ještě nejste vysvěceni, **NaS** 5:17. Joseph Smith byl vysvěcen apoštolem Ježíše Krista, **NaS** 20:2 (NaS 27:12). Žádná osoba nemá být vysvěcena bez hlasování oné Církve, **NaS** 20:65. Nikomu nebude dáno, aby kázal evangelium mé, ledaže je vysvěcen někým, kdo má pravomoc, **NaS** 42:11. Starší jsou vysvěceni, aby kázali evangelium mé, **NaS** 50:13–18. Povinností Dvanácti je vysvěcovati a uspořádávati všechny další úředníky Církve, **NaS** 107:58. Usiloval jsem o pozehnání otců a právo, ke kterému mám být vysvěcen, **Ab.** 1:2. Joseph Smith a Oliver Cowdery vysvětili jeden druhého k Aronovu kněžství, **JS–Ž** 1:68–72.

VYSVOBODITEL. Viz také Ježíš Kristus

Ježíš Kristus je Vysvoboditel lidstva, protože všechny zachraňuje před porobou smrti a kajicné před potrestáním za hřích.

Pán je skála má a vysvoboditel můj, **2. Sam.** 22:2 (Žalmy 18:3; 144:2). Ty jsi pomoc má a vysvoboditel můj, **Žalmy** 40:18 (Žalmy 70:6). Vysvoboditel přijde ze Sionu, **Řím.** 11:26. Svatí uznali Syna Božího jako svého Vykupitele a Vysvoboditele, **NaS** 138:23.

VYTRVATI. *Viz také* Pokoušeti, pokušení; Protivenství; Trpělivost

Zůstati pevným v závazku býti věrným příkázáním Božím navzdory pokušení, odporu a protivenství.

Ten, kdo vytrvá do konce, bude spasen, **Mat.** 10:22 (Marek 13:13). Nemají žádného kořene, a tak vytrvají pouze na nějaký čas, **Marek** 4:17. Pravá láska vytrvá ve všech věcech, **1. Kor.** 13:7. Poté, co Abraham vytrval trpělivě, získal zaslíbení, **Židům** 6:15. Vytrvají-li do konce, budou posledního dne pozvednuti, **1. Nefi** 13:37. Budete-li poslušni příkázání a vytrváte-li do konce, budete spaseni, **1. Nefi** 22:31 (Alma 5:13). Budete-li se tlačit kupředu, hodujíce na slově Kristově, a vytrváte-li do konce, budete mítí život věčný, **2. Nefi** 31:20 (3. Nefi 15:9; NaS 14:7). Každý, kdo na sebe bere jméno mé a vytrvá do konce, bude spasen, **3. Nefi** 27:6. Kdokoli z mé církve vytrvá do konce, toho utvrdím na skále své, **NaS** 10:69. Ten, kdo vytrvá ve víře, přemůže svět, **NaS** 63:20, 47. Všechny trůny a panství budou uděleny všem, kdo vytrvali udatně pro evangelium Ježíše Krista, **NaS** 121:29.

VYVOLENÍ, VYVOLENÝ, VYVOLITI. *Viz také* Povolání, povolání Bohem, povolati; Povolání a vyvolení; Svoboda jednání; Svoboda, svobodný

Tato hesla se používají v písmech v různých významech. Následuje jejich popis s odkazy na verše z písma.

Když Pán vybírá neboli vyvoluje jednotlivce nebo skupinu, obvykle je také povolává ke službě.

Vyvolte si tento den, komu budete sloužiti, **Jozue** 24:15 (Alma 30:8; Mojž.

6:33). Já jsem tě vyvolil v peci strasti, **Iz.** 48:10 (1. Nefi 20:10). Vy jste nevyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás, **Jan** 15:16. Bůh vyvolil bláznivé věci světa, aby zahanbil moudré, **1. Kor.** 1:27. Vyvolil nás před založením světa, **Efez.** 1:4. Jsme svobodni, abychom si zvolili svobodu a věčný život, nebo zajetí a smrt, **2. Nefi** 2:27. Ušlechtilí a velicí byli vyvoleni na počátku, **NaS** 138:55–56. Izrael byl vyvolen Bohem, **Mojž.** 1:26. Abraham byl vyvolen dříve, než-li se narodil, **Abr.** 3:23.

Vyvolení jsou ti, kteří jsou vybráni Bohem pro zvláštní zodpovědnosti.

Učinil jsem smlouvu s vyvoleným svým, **Žalmy** 89:4. Mnozí jsou povoláni, ale málo je vyvolených, **Mat.** 22:14 (Mat. 20:16; NaS 95:5; 121:34, 40). Svatí jsou vyvolené pokolení, královské kněžstvo, **1. Petr.** 2:9. Kristus byl Božím Milovaným a Vyvoleným od počátku, **Mojž.** 4:2.

Vyvolení jsou ti, kteří milují Boha celým srdcem svým a žijí život, jímž je potěšen. Ty, kteří žijí takovým životem učednictví, Pán jednoho dne vybere, aby byli mezi jeho vyvolenými dětmi.

Kdyby to bylo možné, oklamou dokonce vyvolené, **Mat.** 24:24. Jan se radoval, protože děti vyvolené paní byly pravdivé a věrné, **2. Jan.** 1. Tvé hříchy jsou ti odpuštěny a ty jsi vyvolenou paní, **NaS** 25:3. Moji vyvolení slyší hlas můj a nezatvrzují srdce své, **NaS** 29:7. Právě tak shromáždím své vyvolené ze čtyř stran země, **NaS** 33:6. Písma budou dána pro spasení mých vlastních vyvolených, **NaS** 35:20–21. Ti, kdo zvelebují kněžská povolání, stávají se vyvolenými Boha, **NaS** 84:33–34. Kvůli vyvoleným budou dny souzení ukráceny, **JS–M** 1:20.

Na základě způsobilosti v předsmrtnelnosti Bůh vyvolil ty, kteří budou semenem Abrahamovým a domem Izraele a kteří se stanou lidem smlouvy (Deut. 32:7–9; Abr. 2:9–11). Těmto lidem jsou dána zvláštní požehnání a povinnosti, takže oni mohou žehnati

všem národům světa (Řím. 11:5–7; 1. Petr. 1:2; Alma 13:1–5; NaS 84:99). Avšak dokonce i tito vyvolení musí být v tomto životě povoláni a vyvoleni, aby získali spasení.

VYZNÁNÍ, VYZNATI. *Viz také*

Odpustiti; Pokání

Písma používají *vyznání* přinejmenším dvěma způsoby. V jednom smyslu vyznati znamená vyjádření víru v něko-ho nebo v něco, jako například vyznati, že Ježíš je Kristus (Mat. 10:32; Řím. 10:9; 1. Jan. 4:1–3; NaS 88:104).

V dalším smyslu vyznati znamená přiznati vlastní vinu jako například ve vyznání hříchů. Je to povinnost všech osob vyznati všechny své hříchy Pánovi a získati jeho odpuštění (NaS 58:42–43). Když je to nutné, hříchy mají být vyznány osobě nebo osobám, proti nimž člověk hřešil. Vážné hříchy mají být vyznány představiteli Církve (ve většině případů biskupovi).

Vyzná, že hřešil, **Lev.** 5:5. Budou vyznávat nepravost svou, **Lev.** 26:40–42. Vzdej slávu Pánu Bohu Izraelskému a vyznej se mu, **Jozue** 7:19. Lidé byli od něho křtěni v Jordáně, vyznávající hříchy své, **Mat.** 3:5–6. Přestupníkovi, jenž vyznává hříchy své, bude odpuštěno, **Mos.** 26:29. Vyznej své hříchy, jinak budeš trpěti tresty, **NaS** 19:20. Kajicný vyzná své hříchy a zanechá jich, **NaS** 58:43. Pán je milosrdný k těm, kteří vyznávají hříchy s pokorným srdcem, **NaS** 61:2. Pán odpouští hříchy těm, kteří je vyznávají a prosí o odpuštění, **NaS** 64:7.

VZKŘÍŠENÍ. *Viz také* Duch; Ježíš

Kristus; Nesmrtelnost,
nesmrtelný; Smrt, tělesná; Tělo;
Usmíření, usmířiti

Opětne spojení duchovního těla s fyzickým tělem z masa a kostí po smrti. Po vzkříšení nebude tělo od ducha již nikdy odděleno a osoba se stane nesmrtelnou. Každá osoba zrozená na zemi bude vzkříšena, protože Ježíš Kristus překonal smrt (1. Kor. 15:20–22).

Ježíš Kristus byl první osobou, jež byla vzkříšena na této zemi (Skut. 26:23; Kol. 1:18; Zjev. 1:5). Nový zákon podává hojnost důkazů o tom, že Ježíš vstal se svým fyzickým tělem: jeho hrob byl prázdný, jedl rybu a med, měl tělo z masa a kostí, lidé se ho dotýkali a andělé řekli, že vstal (Marek 16:1–6; Lukáš 24:1–12, 36–43; Jan 20:1–18). Zjevení posledních dnů potvrzuje skutečnost vzkříšení Krista a veškerého lidstva (Alma 11:40–45; 40; 3. Nefi 11:1–17; NaS 76; Mojš. 7:62).

Všichni lidé nebudou vzkříšeni do téže slávy, (1. Kor. 15:39–42; NaS 76:89–98) ani nebudou všichni vzkříšeni v téže době (1. Kor. 15:22–23; Alma 40:8; NaS 76:64–65, 85). Mnozí Svátí byli vzkříšeni po Kristově vzkříšení (Mat. 27:52). Spravedliví budou vzkříšeni před zlovolnými a vyjdou v prvním vzkříšení (1. Tes. 4:16); nekajicní hříšníci vyjdou v posledním vzkříšení (Zjev. 20:5–13; NaS 76:85).

Ač toto tělo bude zničeno, přesto v těle svém uzmím Boha, **Job** 19:26 (Mojš. 5:10). Já otevíru hroby vaše a způsobím, abyste vyšli, **Ezech.** 37:12. Hroby se otvíraly a mnohá těla vstala, **Mat.** 27:52–53 (3. Nefi 23:9). Pán vstal, **Lukáš** 24:34. Duch těla a kostí nemá, jako mne vidíte mítí, **Lukáš** 24:39. Já jsem vzkříšení i život, **Jan** 11:25. Dvanáct apoštolů učilo, že Ježíš vstal, **Skut.** 1:21–22 (Skut. 2:32; 3:15; 4:33). V Kristu všichni obživeni budou, **1. Kor.** 15:1–22. Mrtví v Kristu vstanou nejprve, **1. Tes.** 4:16. Požehnaný a svatý je ten, kdo má podíl na prvním vzkříšení, **Zjev.** 20:6. Kristus pokládá život svůj a opět jej bere, aby mohl uskutečnit vzkříšení mrtvých, **2. Nefi** 2:8 (Mos. 13:35; 15:20; Alma 33:22; 40:3; Hel. 14:15). Bez vzkříšení bychom byli podrobeni Satanovi, **2. Nefi** 9:6–9. Vzkříšení přijde ke všem lidem, **2. Nefi** 9:22. Abinadi učil o prvním vzkříšení, **Mos.** 15:21–26. Zlovolní zůstanou, jako kdyby nebylo žádného vykoupění, kromě uvolnění pout smrti, **Alma** 11:41–45. Alma vysvětloval stav duší mezi smrtí a vzkříšením, **Alma** 40:6, 11–24. Při Pánově příchodu vyjdou

mrtví, kteří zemřeli v Kristu, **NaS** 29:13 (NaS 45:45–46; 88:97–98; 133:56). Plakejte zvláště pro ty, kteří nemají naději na slavné vzkříšení, **NaS** 42:45. Ti, kteří neznali žádného zákona, budou mítí podíl na tomto prvním vzkříšení, **NaS** 45:54. Oni vstanou z mrtvých a poté nezemřou, **NaS** 63:49. Vzkříšení z mrtvých je vykopením duše, **NaS** 88:14–16. Duch a prvek, neoddělitelně spojeny, získávají plnost radosti, **NaS** 93:33. Andělé, kteří jsou vzkříšenými bytostmi, mají tělo z masa a kostí, **NaS** 129:1. Jakékoli inteligence dosáhneme v tomto životě, ta povstane s námi při vzkříšení, **NaS** 130:18–19.

VZOR

Příklad, který může osoba následovati, aby získala určité výsledky. V písmech *vzor* obyčejně znamená buď příklad určitého způsobu života, nebo příklad pro stavění něčeho.

Pán přikázal Izraeli, aby postavil stánek podle vzoru ukázaného Mojžíšovi, Ex. 25. David dal Šalomounovi vzor pro stavění chrámu, **1. Par.** 28:11–13. Na mně Ježíš Kristus mohl ukázati příklad těm, kteří mají uvěřiti v něho, **1. Tim.** 1:16. Dám vám vzor ve všech věcech, abyste nemuseli býti oklamáni, **NaS** 52:14.

VZPOURA. *Viz také* Ďábel; Hřích; Odpadlictví; Reptati

Vzdorování nebo odporování Pánovi, včetně odmítnutí následovati jeho vyvolené vedoucí a vědomé neposlouchání jeho přikázání.

Nebuďte se proti Pánovi, **Num.** 14:9. Zlý člověk usiluje pouze o vzpouru, **Přísl.** 17:11. Běda vzpurným dětem, **Iz.** 30:1. Pán nevykoupí nikoho takového, kdo se proti němu bouří a umírá v hříších svých, **Mos.** 15:26. Amlicité vyšli v otevřené vzpouře proti Bohu, **Alma** 3:18–19. Vzpurní budou stíháni velikým trápením, **NaS** 1:3. Pánův hněv je rozdílen proti vzpurným, **NaS** 56:1 (NaS 63:1–6). Satan se vzbouřil proti Bohu, **Mojž.** 4:3.

WHITMER, DAVID

Jeden z prvních vedoucích ve znovuzřížené Církvi a jeden ze tří svědků o božském původu a pravdivosti Knihy Mormonovy (NaS 14, 17–18). Pán mu dal osobní pokyny v Nauce a smlouvách 14 a 30:1–4.

WHITMER, JOHN

Jeden z prvních vedoucích ve znovuzřížené Církvi a jeden z osmi svědků o Knize Mormonově. Viz „Svědectví osmi svědků“ na úvodních stranách Knihy Mormonovy. Byl také povolán kázati evangelium (NaS 30:9–11).

WHITMER, PETER, ML.

Jeden z prvních vedoucích ve znovuzřížené Církvi a jeden z osmi svědků o Knize Mormonově. Viz „Svědectví osmi svědků“ na úvodních stranách Knihy Mormonovy. V Nauce a smlouvách 16 a 30:5–8 mu Pán dal osobní pokyny.

WHITNEY, NEWEL K.

Jeden z prvních vedoucích ve znovuzřížené Církvi. Newel K. Whitney byl biskupem v Kirtlandu ve státě Ohio (Spojené státy americké) a později sloužil jako předsedající biskup Církve (NaS 72:1–8; 104; 117).

WILLIAMS, FREDERICK G.

Jeden z prvních vedoucích ve znovuzřížené Církvi, jenž po určitou dobu sloužil jako rádce v předsednictvu vysokého kněžství (NaS 81; 90:6, 19; 102:3).

WOODRUFF, WILFORD. *Viz také* Manifest; Oficiální prohlášení–1

Čtvrtý prezident Církve po znovuzřízení evangelia skrze proroka Josepha Smitha. Narodil se v roce 1807 a zemřel v roce 1898.

Byl povolán, aby zaplnil místo v Radě Dvanácti, **NaS** 118:6. Byl mezi vyvolenými uchovanými duchy, aby vyšli v plnosti časů, **NaS** 138:53. Obdržel zjevení, aby ukončil plurální manželství v Církvi, **NaS** OP–1.

YOUNG, BRIGHAM

Jeden z prvních apoštolů v této dispensaci a druhý president Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Vedl Svaté z Nauvoov ve státě Illinois na západ do údolí Solného jezera a byl velkým kolonizátorem v západních Spojených státech.

Brigham Young byl povolán presidentem dvanácti apoštolů, **NaS** 124:127. Brigham Young je chválen za svou práci a uvolněn z budoucích cest za hranice, **NaS** 126. Pán poučil Brigham Younga, jak zorganizovati Svaté pro jejich cestu na západ, **NaS** 136. Brigham Young byl v duchovním světě mezi vyvolenými, **NaS** 138:53.

ZABÍTI. *Viz* Trest smrti; Vražda

ZABULON. *Viz také* Izrael; Jákob, syn Izákův

Ve Starém zákoně syn Jákoba a Líi (Gen. 30:19–20).

Kmen Zabulonův: Jákob požehnal kmen Zabulonův (Gen. 49:13). Kmen Zabulonův se spojil s Deborou a Barákem v boji proti nepřátelům Izraele (Soud. 4:4–6, 10). Také se spojil s Gedeonem v boji proti Madianským (Soud. 6:33–35).

ZAHRADA EDEN. *Viz* Eden

ZAHRADA GETSEMANY. *Viz* Getsemany

ZACHARIÁŠ, OTEC JANA KŘTITELE. *Viz také* Alžběta; Jan Křtitel

Zachariáš zastával úřad kněze a přisluhoval v chrámu.

Anděl Gabriel slíbil Zachariášovi a jeho manželce Alžbětě syna, **Lukáš** 1:5–25 (NaS 27:7). Jazyk jeho byl uvolněn, **Lukáš** 1:59–79. Zachariáš byl zabit mezi chrámem a oltářem, **Mat.** 23:35 (Lukáš 11:51).

ZACHARIÁŠ, STAROZÁKONNÍ PROROK

Zachariáš prorokoval kolem roku 520

př. Kr. Žil ve stejné době jako prorok Aggeus (Ezdr. 5:1; 6:14).

Kniha Zachariášova: Kniha je známa pro svá proroctví o Kristově službě ve smrtelnosti a o jeho druhém příchodu (Zach. 9:9; 11:12–13; 12:10; 13:6). Kapitoly 1–8 obsahují řadu vidění o budoucnosti Božího lidu. Kapitoly 9–14 obsahují vidění o Mesiášovi, posledních dnech, shromáždění Izraele, závěrečné veliké válce a druhém příchodu.

ZAJETÍ. *Viz také* Svoboda, svobodný

Býti v tělesné nebo duchovní porobě.

Dům Izraele odešel do zajetí pro svou nepravost, **Ezech.** 39:23. Ten, kdo vede do zajetí, půjde do zajetí, **Zjev.** 13:10. Zlovolní budou uvedeni do zajetí ďáblava, **1. Nefi** 14:4, 7. Lidé jsou svobodní, aby si zvolili svobodu a věčný život, nebo zajetí a smrt, **2. Nefi** 2:27. Vůle těla dává duchu ďáblovu moc uváděti do zajetí, **2. Nefi** 2:29. Uchovali jste si dostatečně v paměti zajetí otců svých? **Alma** 5:5–6. Ti, kteří zatvrzují srdce své, jsou zajati ďáblem, **Alma** 12:11. Bděte a modlete se vždy, aby vás ďábel nepokoušel a neuvedl vás do zajetí, **3. Nefi** 18:15.

ZAKÁZANÉ OVOCE. *Viz* Eden;

Pád Adama a Evy

ZÁKON. *Viz také* Nový zákon;

Poslouchati, poslušnost, poslušný; Požehnáni, požehnaný, požehnati; Příkázání Boží; Starý zákon; Zákon Mojžíšův

Příkázání neboli nařízení Boží, na nichž jsou založena všechna požehnáni a tresty jak v nebi, tak na zemi. Ti, již poslouchají zákony Boží, dostávají slíbená požehnáni. Prorok Joseph Smith učil, že lidé také mají poslouchati, ctíti a podporovati zákony země (Čl. v. 1:12).

Zákon Mojžíšův byl přípravným zákonem pro přivedení mužů a žen ke Kristu. Byl to zákon omezení, předpisů a obřadů. Dnes je zákon Kristův, který naplnil zákon Mojžíšův, plností evangelia neboli „dokonalým zákonem svobody“ (Jakub 1:25).

Bůh dal Adamovi přikázání, **Gen.** 1:28; 2:16–17. Bůh dal Noémovi zákony, **Gen.** 9:1. Zákon Páně je dokonalý, obracející duši, **Žalmy** 19:8. Pán je naším zákonodárcem, **Iz.** 33:22. Je jeden zákonodárcem, **Jakub** 4:12. Kde není zákon, tam není trest, **2. Nefi** 9:25. Zákon je dán, **Alma** 42:17–22. Lidé budou souzeni podle zákona, **Alma** 42:23. Kristus je zákon, **3. Nefi** 15:9. Všechny zákony jsou duchovní, **NaS** 29:34. Joseph Smith obdržel zákon Církve skrze zjevení, **NaS** 42. Ten, kdo zachovává zákon Boží, nemá žádnou potřebu porušovat zákony země, **NaS** 58:21. Světlo Kristovo je zákonem, kterým jsou všechny věci řízeny, **NaS** 88:7–13. On dal pro všechny věci zákon, **NaS** 88:42–43. Lidé mají dodržovat zákon země, **NaS** 98:4–5. Když získáme požehnání od Boha, je to skrze poslušnost zákona, **NaS** 130:20–21. Církev oznámila svou víru ohledně civilních zákonů, **NaS** 134. Lidstvo je spaseno skrze poslušnost zákonů a obřadů evangelia, **Čl. v.** 1:3.

ZÁKON MOJŽÍŠŮV. *Viz také*

Aronovo kněžství; Čistota, čistý, nečistý; Mojžíš; Zákon

Bůh dal skrze Mojžíše domu Izraele zákony, aby nahradil vyšší zákon, který neposlouchali (Ex. 34; PJS, Ex. 34:1–2; PJS, Deut. 10:2). Zákon Mojžíšův tvořilo mnoho zásad, pravidel, ceremonií, rituálů a symbolů, aby lidem připomínaly jejich povinnosti a zodpovědnosti. Zahrnoval zákon mravní, etický, náboženský a tělesná přikázání a úkony – včetně obětí (Lev. 1–7) – jejichž záměrem bylo připomínati jim Boha a jejich povinnosti vůči němu (Mos. 13:30). Víra, pokání, křest ve vodě a odpuštění hříchů byly součástí zákona, tak jako desatero přikázání a mnoho dalších přikázání vysoké etické a mravní hodnoty. Mnoho ceremoniálních zákonů bylo naplněno při smrti a vzkříšení Ježíše Krista, což ukončilo obětí proléváním krve (Alma 34:13–14). Zákon byl vykonáván pod Aronovým kněžstvím a byl přípravným evangeliem, aby přivedl jeho stoupence ke Kristu.

Dám jim zákon jako první, ale bude to podle zákona tělesných přikázání, **PJS**, Ex. 34:1–2. Zákon byl naším učitelem, aby nás přivedl ke Kristu, **Gal.** 3:19–24. Zachováváme zákon Mojžíšův a očekáváme vytrvale Krista, **2. Nefi** 25:24–30. Spasení nepřichází samotným zákonem Mojžíšovým, **Mos.** 12:27–13:32. Ve mně je zákon Mojžíšův naplněn, **3. Nefi** 9:17. Zákon, který byl dán Mojžíšovi, ve mně končí, **3. Nefi** 15:1–10. Pro neposlušnost vzal Pán dětem Izraele Mojžíše a Svaté kněžství a ponechal jim zákon tělesných přikázání, **NaS** 84:23–27.

ZÁKON ZASVĚCENÍ, ZASVĚTITI.

Viz také Království Boží neboli království nebe; Sjednocený řád

Učiniti svatým nebo státi se spravedlivým. Zákon zasvěcení je božská zásada, skrze niž muži a ženy dobrovolně zasvěčují svůj čas, nadání a materiální bohatství k zřízení a vybudování Božího království.

Zasvěťte se dnes Pánovi, **Ex.** 32:29. Všichni, kteří uvěřili, měli všechny věci společně, **Skut.** 2:44–45. Měli všechny věci mezi sebou společně; tudíž nebylo bohatých a chudých, **4. Nefi** 1:3. Pán vysvětlil zásady zasvěcení, **NaS** 42:30–39 (NaS 51:2–19; 58:35–36). Jeden člověk nemá vlastnit více než druhý, **NaS** 49:20. Každému člověku byl dán stejný podíl, podle jeho rodiny, **NaS** 51:3. Byl zřízen řád, aby si Svatí mohli býti rovni v poutech nebeských a pozemských věcí, **NaS** 78:4–5. Každý člověk měl mít stejný nárok podle svého nedostatku a svých potřeb, **NaS** 82:17–19. Sion může býti zbudován pouze podle zásad celestiálního zákona, **NaS** 105:5. Lid Enochův byl jednoho srdce a jedné mysli a přebýval ve spravedlivosti a nebylo žádných chudých mezi nimi, **Mojž.** 7:18.

ZÁKONÍK. *Viz* Písař, zákoník

ZARAHÉMLA. *Viz také* Ammon, potomek Zarahemlův; Mulek

V Knize Mormonově se Zarahemla týká 1) muže, který vedl Mulekovu

kolonii, 2) města pojmenovaného podle něj, 3) země Zarahemla, nebo 4) lidu, který ho následoval.

Zarahemla se radoval, že Pán poslal Nefity, **Omni** 1:14. Zarahemla podal rodokmen otců, **Omni** 1:18. Ammon byl potomek Zarahemlův, **Mos.** 7:3, 13. Církev byla zřízena ve městě Zarahemla, **Alma** 5:2. Díky spravedlivým byli zlovolní chráněni v Zarahemle, **Hel.** 13:12. Město Zarahemla bylo spáleno při Kristově smrti, **3. Nefi** 8:8, 24.

ZÁSADA. *Viz také* Evangelium

Základní nauka, pravda nebo zákon. Prvními zásadami evangelia jsou víra v Pána Ježíše Krista a pokání (Čl. v. 1:4).

Neopouštěje zásady nauky Kristovy, pokračujeme k dokonalosti, **PJS, Židům** 6:1, 3. Starší, kněží a učitelé budou učit zásadám evangelia mého, jež jsou v písmech, **NaS** 42:12. Buďte poučeni dokonaleji v zásadě, v nauce, ve všech věcech, **NaS** 88:78 (NaS 97:14). Každý člověk může jednat ohledně nauky a zásady podle mravní svobody jednání, kterou jsem mu dal, **NaS** 101:78. Jakýkoli základ inteligence, kterého dosáhneme v tomto životě, povstane s námi při vzkříšení, **NaS** 130:18–19.

ZASLÍBENÁ ZEMĚ

Země, které Pán slibuje jako dědictví svým věrným následovníkům a často také jejich potomkům. Existuje mnoho zaslíbených zemí. Když se v Knize Mormonově mluví o zaslíbené zemi, jsou to často Ameriky.

Semeni tvému dám zemi tuto, **Gen.** 12:7 (Abr. 2:19). Tobě i semeni tvému dám zemi kananejskou, **Gen.** 17:8 (Gen. 28:13). Mojžíš určil v Kanánu hranice země pro Izrael, **Num.** 34:1–12 (Num. 27:12). Budete vedeni do země zaslíbení, **1. Nefi** 2:20 (1. Nefi 5:5). Pán vyvádí spravedlivé do drahocenných zemí, **1. Nefi** 17:38. Budou-li Lehiovi potomci zachovávat Boží příkázání, bude se jim v zemi zaslíbení dařit, **2. Nefi** 1:5–9. Izrael se navrátí do svých zemí zaslíbení, **2. Nefi** 24:1–2 (Iz. 14:1–2). Každý

národ, který bude vlastnit tuto zalíbenou zemi, bude sloužiti Bohu, jinak bude vyhlazen, **Eter** 2:9–12. Toto je země zaslíbení a místo pro město Sion, **NaS** 57:2. Juda se může začít navracet do zemí Abrahamových, **NaS** 109:64. Nový Jeruzalém bude vybudován na americkém kontinentu, **Čl. v.** 1:10.

ZÁSOBÁRNA. *Viz také* Blaho a sociální péče

Místo, kde biskup přijímá, spravuje a rozděluje chudým zasvěcené oběti Svatých posledních dnů. Zásobárna může být velká nebo malá, podle toho, jak vyžadují okolnosti. Věrní Svati věnují nadání, dovednosti, hmotné věci a finanční prostředky biskupovi, aby v čase potřeby pečoval o chudé. Zásobárna tudíž může obsahovat seznam služeb, peněz, potravin nebo dalšího zboží, které jsou k dispozici. Biskup je zmocněncem pro zásobárnu a rozděluje zboží a služby podle potřeby, a jak je veden Duchem Páně (**NaS** 42:29–36; 82:14–19).

Nechť shromáždí potraviny do zásoby k sedmi letům hladu, **Gen.** 41:34–36, 46–57. Přineste všechny desátky do zásobárny, **Mal.** 3:10 (3. Nefi 24:10). Nechť biskup zřídí pro tuto Církev zásobárnu, **NaS** 51:13. Přebytečný majetek bude dán do mé zásobárny, **NaS** 70:7–8. Svati mají zorganizovat a zříditi zásobárnu, **NaS** 78:1–4. Děti mají nárok na Pánovu zásobárnu, jestliže jejich rodiče nemají, **NaS** 83:5.

ZÁSTAVA SVOBODY. *Viz také* Moroni, velitel

Korouhev vyzdvížená Moronim, hlavním vojevůdcem nefitských vojsk v Knize Mormonově. Moroni zhotovil tuto korouhev, aby inspiroval nefitský lid k obraně jejich náboženství, svobody, míru a rodin.

Moroni zhotovil zástavu svobody ze svého roztrženého pláště, **Alma** 46:12–13. Ti, kdo hájili tuto zástavu, vstoupili do smlouvy, **Alma** 46:20–22. Moroni dal vztyčiti zástavu na všechny věže, **Alma** 46:36 (Alma 51:20).

ZÁSTUPNÝ. *Viz* Obřady – Zástupný obřad; Spasení pro mrtvé

ZATRACENÍ. *Viz také* Ďábel; Peklo; Smrt, duchovní; Synové zatracení

Stav člověka, ve kterém je zastaven jeho pokrok a v němž je mu odepřen přístup do přítomnosti Boží a do jeho slávy. Zatracení existuje v různých stupních. Všichni, kteří neobdrží plnost celestiálního oslavení, budou do určitého stupně omezeni ve svém pokroku a ve svých výsadách a budou do té míry zatraceni.

Běda vám, pokrytci! Obdržíte větší zatracení, **Mat.** 23:14. Ten, kdo se bude rouhati proti Duchu Svatému, je v nebezpečí věčného zatracení, **Marek** 3:29. Ti, kteří činili zlé, vyjdou ke vzkríšení zatracení, **Jan** 5:29 (3. Nefi 26:5). Ten, kdo jí a pije nehodně, jí a pije zatracení sobě, **1. Kor.** 11:29 (3. Nefi 18:28–29). Ten, kdo nebude činit pokání, nebude pokřtěn a nevytrvá do konce, musí být zatracen, **2. Nefi** 9:24 (Marek 16:16; Eter 4:18; NaS 68:9; 84:74). Zlovolným by bylo bíději, kdyby přebývali s Bohem, nežli se zatracenými dušemi v pekle, **Morm.** 9:4. Ten, kdo nečiní nic, dokud mu není přikázáno, ten je zatracen, **NaS** 58:29. Ten, kdo obdrží plnost nové a věčné smlouvy, musí se řídit tímto zákonem, nebo bude zatracen, **NaS** 132:6.

ZÁVIDĚTI, ZÁVIST. *Viz také*

Žádostiv býtí, žádostivost; Žárlivost, žárlivý

Podle písem toužit po něčem, co patří jinému, je špatné.

Patriarchové, naplnění závistí, prodali Jozefa do Egypta, **Skut.** 7:9. Pravá láska nezavidí, **1. Kor.** 13:4 (Moroni 7:45). Závist pochází z pýchy, **1. Tim.** 6:4. Kde je závist, tam je zmatek a všeliké dílo zlé, **Jakub** 3:16. Pán přikázal lidem, že nemají závidět, **2. Nefi** 26:32. Mezi lidem Nefiovým nebylo žádné závisti, **4. Nefi** 1:15–18. Závist a hněv člověka byly mým stálým údělem po všechny dny mého života, **NaS** 127:2.

ZÁVOJ

Slovo používané v písmech, které znamená 1) závěs oddělující prostory ve stánku nebo v chrámu, 2) symbol pro oddělení Boha a člověka, 3) tenká látka, kterou nosí lidé, aby si zakryli obličej nebo hlavu, nebo 4) Bohem dané zapomnění, které zastírá vzpomínky lidí na předsmrtelnou existenci.

Závoj odděluje svatyni svatých od svatého místa, **Ex.** 26:33. Chrámový závoj se při ukřížování Krista roztrhl vedví, **Mat.** 27:51 (Marek 15:38; Lukáš 23:45). Nyní vidíme v zrcadle, temně; ale pak tvář v tvář, **1. Kor.** 13:12. Temný závoj nevíry byl sňat z jeho mysli, **Alma** 19:6. Bratr Jaredův nemohl býtí zadržen, aby neuviděl za závoj, **Eter** 3:19 (Eter 12:19). Závoj bude roztržen a vy mne uvidíte, **NaS** 67:10 (NaS 38:8). Závoj přikrytí chrámu mého bude sňat, **NaS** 101:23. Závoj byl sňat z mysli naší, **NaS** 110:1. Závoj temnoty pokryje zemi, **Mojž.** 7:61.

ZÁZRAK. *Viz také* Věřiti, víra; Znamení

Mimořádná událost způsobená mocí Boží. Zázraky jsou důležitým prvkem v díle Ježíše Krista. Zahrnují uzdravování, navrácení mrtvých k životu a vzkríšení. Zázraky jsou součástí evangelia Ježíše Krista. Aby se zázraky projevíly, je nutná víra (Marek 6:5–6; Morm. 9:10–20; Eter 12:12).

Až Farao řekne: Ukažte zázrak, **Ex.** 7:9. Žádný, kdo bude činit zázrak ve jménu mém, nemůže snadno zle mluvit o mně, **Marek** 9:39. Kána bylo místo, kde Ježíš vykonal svůj první zázrak, **Jan** 2:11. Já jsem Bůh zázraků, **2. Nefi** 27:23. Moc Boží působí zázraky, **Alma** 23:6. Kristus mohl těm na americkém kontinentu ukázati větší zázraky, protože měli velikou víru, **3. Nefi** 19:35. Bůh nepřestal býtí Bohem zázraků, **Morm.** 9:15. Nepožadujte zázraků, ledaže vám to Pán přikáže, **NaS** 24:13–14. Někteřím je dán dar působení zázraků, **NaS** 46:21 (Moroni 10:12).

ZDRAVÍ. Viz Slovo moudrosti

ZEFORA. Viz také Mojžíš

Ve Starém zákoně manželka Mojžíšova a dcera Jetrova (Ex. 2:20; 18:2).

ZEMĚ. Viz také Stvoření, stvořiti; Svět

Planeta, na které žijeme, stvořená Bohem skrze Ježíše Krista, aby byla využívána člověkem během jeho smrtelné zkoušky. Jejím konečným osudem je, aby se stala oslavenou a vyvýšenou (NaS 77:1–2; 130:8–9). Země se stane věčným dědictvím těch, kteří žijí tak, aby byli hodni celestiální slávy (NaS 88:14–26). Budou se těšiti z přítomnosti Otce a Syna (NaS 76:62).

Stvořena pro člověka: Bůh dal člověku panství nad zemí, **Gen.** 1:28 (Mojž. 2:28). Země je Pánova, **Ex.** 9:29 (Žalmy 24:1). Pán dal zemi dětem lidským, **Žalmy** 115:16. Já jsem učinil zemi a stvořil jsem na ní člověka, **Iz.** 45:12. Člověk přišel na zem mocí jeho slova, **Jákob** 4:9. Země bude dána těm, kteří si vzali Svatého Ducha za svého průvodce, **NaS** 45:56–58 (NaS 103:7). Ti, kteří poslouchají evangelium, jsou odměněni dobrými věcmi země, **NaS** 59:3. Chudí a mírní země ji zdědí, **NaS** 88:17 (Mat. 5:5; 3. Nefi 12:5). Učiníme zemi a budeme je zkoušeti, **Abr.** 3:24–25.

Žijící entita: Země trvá na věky, **Kaz.** 1:4. Moře skleněné je země ve svém posvěceném, nesmrtelném a věčném stavu, **NaS** 77:1. Země musí být posvěcena a připravena na celestiální slávu, **NaS** 88:18–19. Země hlasitě truchlila, **Mojž.** 7:48.

Rozdělení země: Nechť vody jsou shromážděny na jedno místo, **Gen.** 1:9. Za dnů Pelegových byla země rozdělena, **Gen.** 10:25. Poté, co vody ustoupily, stala se zemí vyvolenou, **Eter** 13:2. Země bude jako byla předtím, než byla rozdělena, **NaS** 133:24.

Očištění země: Po čtyřicet dnů déšť padal na zem, **Gen.** 7:4. Země je ponechávána k ohni pro den soudu, **2. Petr.** 3:7. Po

dnešku přichází spálení, **NaS** 64:24. Země si přeje být očistěna od špinavosti, **Mojž.** 7:48.

Konečný stav země: Země se stočí jako svitek a pomine, **3. Nefi** 26:3 (NaS 29:23). Bude nové nebe a nová země, **Eter** 13:9 (NaS 29:23). Moře skleněné je země ve svém posvěceném, nesmrtelném a věčném stavu, **NaS** 77:1. Země musí být posvěcena a připravena na celestiální slávu, **NaS** 88:18–19. Tato země bude učiněna podobnou křišťálu a bude Urimem a Thumimem, **NaS** 130:8–9. Tisíc let bude země odpočívati, **Mojž.** 7:64. Země bude obnovena, **Čl. v.** 1:10.

ZENIF

Muž v Knize Mormonově, který vedl skupinu, která se vrátila do země Nefi; stal se jejich králem a vedl je spravedlivě (Mos. 9–10).

ZENOK

Prorok Izraele ve starozákonních dobách, o němž je zmínka pouze v Knize Mormonově.

Prorokoval o Kristově smrti, **1. Nefi** 19:10. Mluvil o Synu Božím, **Alma** 33:15 (Alma 34:7). Byl mučedníkem pro pravdu, **Alma** 33:17. Prorokoval o příchodu Mesiáše, **Hel.** 8:20.

ZENOS

Prorok Izraele ve starozákonních dobách, jehož prorocství o Kristově poslání se nacházejí pouze v Knize Mormonově.

Prorokoval o Kristově pohřbu a třech dnech temnoty, **1. Nefi** 19:10, 12. Předpověděl shromáždění Izraele, **1. Nefi** 19:16. Jákob citoval Zenosovo podobství o ušlechtilém a divokém olivovníku, **Jákob** 5. Jákob vysvětloval Zenosovu alegorii, **Jákob** 6:1–10. Učil ohledně modlitby a uctívání, **Alma** 33:3–11. Učil, že vykoupení přichází skrze Syna, **Alma** 34:7. Byl zabit pro své smělé svědectví, **Hel.** 8:19. Mluvil o znovuzřízení Lamanitů k poznání

pravdy, **Hel.** 15:11. Svědčil o zničení při Kristově smrti, **3. Nefi** 10:15–16.

ZEVNÍ TEMNOTA. Viz Peklo

ZEZROM

V Knize Mormonově právník ve městě Ammonia. Alma a Amulek pocítili skrze Ducha, že Zezrom lže. Poté se obrátil ke Kristovu evangeliu (Alma 11:21–46; 15:1–12).

ZJEVENÍ. Viz také Duch Svatý;

Hlas; Inspirace, inspirovatí, vnuknutí; Prorocství, prorokovatí; Sen; Slovo Boží; Světlo, světlo Kristovo; Vidění

Sdělení od Boha pro jeho děti na zemi. Zjevení může přicházeti skrze Světlo Kristovo a Ducha Svatého prostřednictvím inspirace, vidění, snů nebo návštěv andělů. Zjevení poskytuje vedení, které může vésti věrně k věčnému spasení v celestiálním království.

Pán zjevuje své dílo svým prorokům a potvrzuje věřícím, že zjevení prorokům jsou pravdivá (Amos 3:7). Pán skrze zjevení poskytuje individuální vedení každé osobě, jež o něj usiluje a jež má víru, činí pokání a je poslušna evangelia Ježíše Krista. „Duch Svatý je zjevovatel,“ řekl Joseph Smith, a „žádný člověk nemůže přijmouti Ducha Svatého, aniž by přijímal zjevení.“

V Pánově Církvi jsou První předsednictvo a Kvorum dvanácti apoštolů proroci, vidoucí a zjevovatelé pro Církev i pro svět. President Církve je jediným, koho Pán zplnomocnil, aby přijímal zjevení pro Církev (NaS 28:2–7). Každá osoba může přijímatí osobní zjevení pro svůj vlastní prospěch.

Každým slovem, jež vychází z úst Páně, člověk žije, **Deut.** 8:3 (Mat. 4:4; NaS 98:11). Pán promlouvá tichým, jemným hlasem, **1. Král.** 19:12. Kde není vidění, hyne lid, **Přísl.** 29:18. Zajisté Pán Bůh neučiní nic, aniž by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům, **Amos** 3:7. Póžehnaný jsi Šimone, synu Jonášův; neboť tělo a krev nezjevilo tobě, ale Otec můj, **Mat.**

16:15–19. Duch vás uvede do veškeré pravdy a ukáže vám věci, které přijdou, **Jan** 16:13. Jestliže se komukoli z vás nedostává moudrosti, nechť žádá Boha, **Jakub** 1:5. Všechny věci budou zjeveny, **2. Nefi** 27:11. Dám dětem lidským řádku za řádkou, **2. Nefi** 28:30. Není nic tajného, co nebude zjeveno, **2. Nefi** 30:17. Duch Svatý vám ukáže všechny věci, **2. Nefi** 32:5. Nikdo nezná Boží cesty, ledaže mu to bylo zjeveno, **Jákob** 4:8. Alma se postil a modlil o zjevení, **Alma** 5:46. Věci nikdy nezjevené budou zjevovány věrným, **Alma** 26:22. Ti, kteří popírají zjevení, neznají evangelium Ježíše Krista a nerozumějí písmům, **Morm.** 9:7–8. Neobdržíte žádné svědectví, teprve až po zkoušce své víry, **Eter** 12:6. Všechna slova má budou splněna, **NaS** 1:38. Nevnesl jsem pokoj do myslí tvé ohledně této záležitosti? **NaS** 6:22–23. Budu mluvit k tobě v myslí tvé a v srdci tvém, **NaS** 8:2–3. Jestliže je to správné, já způsobím, aby nitro tvé hořelo, **NaS** 9:8. Nepopírej ducha zjevení, **NaS** 11:25. Ti, kteří prosí, obdrží zjevení za zjevením, **NaS** 42:61. Cokoli budou mluvit, když hlas pohnuti Duchem Svatým, bude hlas Páně, **NaS** 68:4. Bůh vám dá poznání, **NaS** 121:26. Joseph Smith viděl Otce a Syna, **JS–Ž** 1:17. Věříme všemu, co Bůh zjevil a ještě zjeví, **Čl. v.** 1:7, 9.

ZJEVENÍ JANOVO. Viz také

Apokalypsa; Jan, syn Zebedeův

Poslední kniha v Novém zákoně obsahující zjevení dané Janovi, apoštolovi. Bylo mu umožněno viděti dějiny světa, zvláště poslední dny (Zjev. 1:1–2; 1. Nefi 14:18–27; NaS 77). Zjevení Janovo je známé také jako Apokalypsa.

Jan obdržel toto zjevení na den Páně na ostrově Patmos (Zjev. 1:9–10), který je u pobřeží Asie nedaleko od Efezu. Přesné datum zjevení není známo.

Klíče k porozumění knize jsou obsaženy v 1. Nefim 14:18–27 a v NaS 77 (Eter 4:15–16).

Kapitoly 1–3 jsou úvodem ke knize a obsahují dopisy sedmi církvím v Asii.

Jan napsal tyto dopisy, aby pomohl Svatým vyřešit určité problémy. Kapitoly 4–5 zaznamenávají vidění, která Jan obdržel a která ukazují majestátnost a spravedlivou moc Boha a Krista. V kapitolách 6–9, 11 Jan zaznamenal vidění knihy zapečetěné sedmi pečeti, přičemž každá pečeť představovala jeden tisíc let časných dějin země. Tyto kapitoly pojednávají převážně o událostech obsažených v sedmé pečeť (viz Zjev. 8–9, 11:1–15). Kapitola 10 popisuje knihu, kterou Jan snědl. Kniha představuje budoucí poslání, které bude plnit. Kapitola 12 zaznamenává vidění zla, jež začalo v nebi, když se vzbouřil Satan a byl vyvržen. Válka, která tam začala, pokračuje a je vedena na zemi. V kapitolách 13, 17–19 Jan popsal zlovolná pozemská království řízená Satanem a zaznamenal jejich osud, včetně konečného zničení zla. Kapitoly 14–16 popisují spravedlivost Svatých uprostřed zla krátce před druhým příchodem Krista. Kapitoly 20–22 popisují milénium, krásné město Nový Jeruzalém a závěrečné události pozemských dějin.

ZKROUŠENÉ SRDCE. *Viz*
Zlomené srdce

ZLATÉ DESKY. *Viz také* Desky;
Kniha Mormonova

Záznam psaný na zlatých deskách. Líčí dějiny dvou velikých civilizací na amerických kontinentech. Joseph Smith část těchto desek přeložil a vydal. Tento překlad se nazývá Kniha Mormonova. (Více informací najdete v „Úvodu“ a ve „Svědectví proroka Josepha Smitha“ na začátku Knihy Mormonovy.)

ZLÉ ŘEČI. *Viz také* Lhaní;
Pomlouvání; Pověst; Svár

Říkání toho, co je špatné, škodlivé a zlovolné. V písmech jsou tyto řeči často zaměřeny na nějakou osobu se zvláštním záměrem způsobit bolest.

Zdržuj jazyk svůj od zlého, **Žalmy** 34:14 (1. Petr. 3:10). Bezbožný muž vykopává

zlé, **Přísl.** 16:27. Požehnaní jste, když lidé budou proti vám lživě mluvit všeliké druhy zla, **Mat.** 5:11 (3. Nefi 12:11). Ze srdce vycházejí zlé myšlenky, **Mat.** 15:19 (Marek 7:21). O vládci nebudeš mluvit zlé, **Skut.** 23:5. Nechť veškeré zlé řeči jsou od vás zapuzeny, **Efez.** 4:31. Nemluvte zle jeden o druhém, **Jakub** 4:11. Hleďte, aby nebylo žádného pomlouvání ani zlých řečí, **NaS** 20:54.

ZLÍ DUCHOVÉ. *Viz* Duch – Zlí duchové

ZLOMENÉ SRDCE. *Viz také* Mírnost, mírný; Oběť; Pokání; Pokora, pokorný, pokořit se; Srdce

Mít zlomené srdce znamená být pokorným, zkroušeným, kajícím a mírným – to jest vnímavým k vůli Boží.

Přebývám s tím, jenž je zkroušeného a pokorného ducha, **Iz.** 57:15. Kristus dal sebe pro ty, kteří mají srdce zlomené a ducha zkroušeného, **2. Nefi** 2:7. Přineste Pánovi jako oběť srdce zlomené a ducha zkroušeného, **3. Nefi** 9:20 (**NaS** 59:8). Pouze ti, kteří mají srdce zlomené a ducha zkroušeného, jsou přijati ke křtu, **Moroni** 6:2. Ježíš byl ukřižován pro odpuštění hříchů zkroušeného srdce, **NaS** 21:9. Ten, jehož duch je zkroušený, je přijat, **NaS** 52:15. Svatý Duch je přislíben těm, kteří jsou zkroušení, **NaS** 55:3. Duch můj je vyslán, aby osvětlil pokorné a zkroušené, **NaS** 136:33.

ZLOŘEČITI. *Viz také* Znesvěcení

Zlořečítí znamená používat jazyk, který je znesvěcující, rouhavý nebo pohrdavý.

Lidé nebudou zlořečítí svému otci nebo matce, **Ex.** 21:17 (**Mat.** 15:4). Ne-zlořeč těm, kteří vládnou nad tebou, **Ex.** 22:28 (**Kaz.** 10:20). Muži a ženy nebudou zlořečítí Bohu, **Lev.** 24:13–16. Petr zlořečil, když zapíral, že zná Krista, **Mat.** 26:69–74. Zlovolní Nefitě zlořečili Bohu a chtěli zemřít, **Morm.** 2:14.

ZLOVOLNOST, ZLOVOLNÝ. *Viz také* Bezbožný; Hřešiti, hřích; Nespravedlivost, nespravedlivý; Špína, špinavost; Temnota, duchovní

Zlo, nepravost; býti neposlušným Božích přikázání.

Jak bych tedy mohl učiniti tak velikou zlovolnost a hřešiti proti Bohu? **Gen.** 39:7–9. Pán je daleko od zlovolných, ale modlitbu spravedlivých vyslýchá, **Přísl.** 15:29. Když zlovolní panují, lid truchlí, **Přísl.** 29:2 (NaS 98:9). Vypuďte sami ze sebe onu zlovolnou osobu, **1. Kor.** 5:13. Zápasíme proti duchovní zlovolnosti na vysokých místech, **Efez.** 6:12. Vyjděte od zlovolných a nedotýkejte se nečistých věcí jejich, **Alma** 5:56–57 (NaS 38:42). Toto je konečný stav zlovolných, **Alma** 34:35 (Alma 40:13–14). Zlovolnost nikdy nebyla štěstím, **Alma** 41:10. Právě zlovolnými jsou zlovolní trestáni, **Morm.** 4:5 (NaS 63:33). V oné hodině dojde k úplnému oddělení spravedlivých a zlovolných, **NaS** 63:54. Tak přichází konec zlovolných, **JS–M** 1:55.

ZNALOST. *Viz* Poznání, znalost

ZNAMENÍ. *Viz také* Církev, znamení té pravé; Zázrak; Znamení časů

Událost nebo zážitek, který lidé chápou jako svědectví, či důkaz něčeho. Znamení je obvykle zázračný projev od Boha. Satan má také moc za určitých podmínek ukazovati znamení. Svatí mají usilovati o dary Ducha, ale nemají usilovati o znamení, aby uspokojili zvědavost nebo posílili víru. Pán dává znamení spíše těm, kteří věří, podle toho, jak to uzná za vhodné (NaS 58:64).

Sám Pán dá vám znamení, **Iz.** 7:14 (2. Nefi 17:14). Bůh činí znamení a divy na nebi i na zemi, **Dan.** 6:27. Pokolení zlé a cizoložné znamení hledá, **Mat.** 12:39 (Mat. 16:4; Lukáš 11:29). Tato znamení budou následovati ty, kteří věří, **Marek** 16:17 (Morm. 9:24; Eter 4:18; NaS 84:65). Šerem žádal znamení, **Jáko** 7:13–20. Korihor žádal znamení, **Alma** 30:48–60.

Ukaž nám znamení, pak uvěříme, **Alma** 32:17. Větší část lidu uvěřila znamením a divům, **3. Nefi** 1:22. Lidé zapoměli na znamení a divy, **3. Nefi** 2:1. Neobdržíte žádné svědectví, teprve až po zkoušce své víry, **Eter** 12:6. Nepožadujte zázraků, ledaže vám to přikáží, **NaS** 24:13. Víra nepřichází znameními, ale znamení následují ty, kteří věří, **NaS** 63:7–11. V oněch dnech povstanou falešní Kristové a falešní proroci a budou ukazovati veliká znamení a divy, **JS–M** 1:22.

ZNAMENÍ ČASŮ. *Viz také* Druhý příchod Ježíše Krista; Poslední dny; Znamení

Události nebo zážitky, které Bůh dává lidem, aby ukázal, že se něco důležitého v jeho díle stalo nebo brzy stane. V posledních dnech bylo prorokováno mnoho znamení týkajících se druhého příchodu Spasitele. Tato znamení umožňují věrným lidem poznávati Boží plán, přijmouti varování a připravit se.

Hora domu Páně bude utvrzena na vrcholku hor, **Iz.** 2:2–3. Pán vyzdvihne korouhev a shromáždí Izrael, **Iz.** 5:26 (2. Nefi 15:26–30). Slunce bude zatemněno a měsíc nedá světlu svému zářiti, **Iz.** 13:10 (Joel 3:15; NaS 29:14). Lidé budou přestupovati zákon a poruší věčnou smlouvu, **Iz.** 24:5. Nefité budou mluvit jako hlas z prachu, **Iz.** 29:4 (2. Nefi 27). Izrael bude shromážděn s mocí, **Iz.** 49:22–23 (1. Nefi 21:22–23; 3. Nefi 20–21). Bůh zřídí království, jež nebude zničeno, **Dan.** 2:44 (NaS 65:2). Válka, sny a vidění budou předcházeti druhý příchod, **Joel** 2. Všechny národy se shromáždí proti Jeruzalému do bitvy, **Zach.** 14:2 (Ezech. 38–39). Přichází den, který bude hořeti jako pec, **Mal.** 4:1 (3. Nefi 25:1; NaS 133:64; JS–Z 1:37). Druhý příchod budou předcházeti veliké pohromy, **Mat.** 24 (JS–M 1). Pavel popsal odpadlictví a nebezpečné časy posledních dnů, **2. Tim.** 3–4. V Jeruzalémě budou zabiti a vzkříšeni dva proroci, **Zjev.** 11 (NaS 77:15). V posledních dnech bude skrzes službu andělů znovuzřízeno evangelium, **Zjev.** 14:6–7

(NaS 13; 27; 110:11–16; 128:8–24). Bude zřízen Babylon a padne, **Zjev.** 17–18. Izrael bude shromážděn s mocí, **1. Nefi** 21:13–26 (Iz. 49:13–26; 3. Nefi 20–21). Toto je znamení, abyste mohli poznati dobu, **3. Nefi** 21:1. Kniha Mormonova vyjde mocí Boží, **Morm.** 8. Lamanité pokvetou, **NaS** 49:24–25. Zlovolní budou zabijeti zlovolné, **NaS** 63:32–35 (Zjev. 9). Válka bude vylita na všechny národy, **NaS** 87:2. Znamení, pozdvižení žívlů a andělé připravují cestu pro příchod Páně, **NaS** 88:86–94. Temnota bude pokrývat zemi, **NaS** 112:23–24. Pán přikázal Svatým, aby se připravili na druhý příchod, **NaS** 133.

ZNAMENÍ NAROZENÍ A SMRTI JEŽÍŠE KRISTA. *Viz také* Ježíš Kristus

Události, které doprovázely narození a smrt Ježíše Krista.

Narození: Panna počne a porodí syna, **Iz.** 7:14. Z Betléma vyjde panovník v Izraeli, **Mich.** 5:2. Samuel Lamanita prorokoval den, noc a den světla; novou hvězdu a další znamení, **Hel.** 14:2–6. Znamení byla vyplněna, **3. Nefi** 1:15–21.

Smrt: Samuel Lamanita prorokoval temnotu, hřmění a blýskání a třesení se země, **Hel.** 14:20–27. Znamení byla vyplněna, **3. Nefi** 8:5–23.

ZNAMENÍ PRAVÉ CÍRKVE. *Viz* Církev, znamení té pravé

ZNESVĚCENÍ. *Viz také* Rouhání, rouhati se

Neúcta k posvátným věcem nebo pohrdání jimi; zvláště neúcta k Božímu jménu.

Nevezmeš jméno Pána Boha svého nadarmo, **Ex.** 20:7 (2. Nefi 26:32; Mos. 13:15; NaS 136:21). Proč znesvěcujeme smlouvu otců svých? **Mal.** 2:10. Z každého bezcenného slova, které budou lidé mluvit, vydají počet při soudu, **Mat.** 12:34–37. Z týchž úst vychází pozeňání i zlořečení, což nemá tak být, **Jakub** 3:10. Slova naše nás odsoudí,

Alma 12:14 (Mos. 4:30). Necht' si všichni lidé dávají pozor na to, jak berou jméno mé do úst svých, **NaS** 63:61–62.

ZNOVUZROZEN, ZROZEN Z BOHA. *Viz také* Děti Kristovy; Křest, křtítí; Obrácení, obrácený; Přirozený člověk; Synové a dcery Boží; Zplozený

Znamená to nechati Ducha Páně, aby způsobil mocnou změnu v srdci osoby, takže již nemá touhu činiti zlo, ale spíše si přeje usilovati o věci Boží.

Vložím do vás nového ducha, **Ezech.** 11:19 (Ezech. 18:31; 36:26). Ti, kteří uvěřili v Kristovo jméno, se zrodili, ne z krve, ale z Boha, **Jan** 1:12–13. Pokud se člověk nenarodí z vody a z Ducha, nemůže vejíti do království Božího, **Jan** 3:3–7. Můžeme být znovuzrozeni skrze slovo Boží, **1. Petr.** 1:3–23. Kdokoli je zrozen z Boha, nepokračuje v hříchu, **PJS, 1. Jan.** 3:9. Neboť cokoli se zrodilo z Boha, přemáhá svět, **1. Jan.** 5:4. Ti, kteří jsou zrozeni z Krista, činí smlouvu s Bohem, **Mos.** 3:19; 5:2–7. Všichni lidé musejí být znovuzrozeni; ano, zrozeni z Boha, **Mos.** 27:25–26 (Alma 5:49). Jste duchovně zrozeni z Boha? **Alma** 5:12–19. Nejste-li znovuzrozeni, nemůžete zděditi království nebeské, **Alma** 7:14. Kdokoli uvěří mým slovům, bude zrozen ze mne, a to z vody a z Ducha, **NaS** 5:16. Musíte být znovuzrozeni do království nebeského, **Mojž.** 6:59.

ZNOVUZŘÍZENÍ EVANGELIA. *Viz také* Dispensace; Evangelium; Odpadlictví; Smith, Joseph, ml.

Bohem řízené opětne uvedení pravd a obřadů jeho evangelia mezi lidi na zemi. Evangelium Ježíše Krista bylo ztraceno ze země skrze odpadlictví, které nastalo po pozemské službě Kristových apoštolů. Kvůli tomuto odpadlictví bylo nezbytné znovuzřídit evangelium. Bůh znovuzřídil evangelium skrze vidění, službu andělů a zjevení lidem na zemi. Znovuzřízení bylo započato prorokem Josephem

Smithem (JS–Ž 1:1–75; NaS 128:20–21) a pokračuje do současnosti skrze dílo Pánových žijících proroků.

Dům Páně bude utvrzen na vrcholku hor, **Iz.** 2:2 (Mich. 4:2; 2. Nefi 12:2). Bůh bude uskutečňovati podivuhodné dílo a div, **Iz.** 29:14 (2. Nefi 25:17–18; NaS 4:1). Bůh zřídí království, jež nikdy nebude zničeno, **Dan.** 2:44. Eliás přijde a znovuzřídí všechny věci, **Mat.** 17:11 (Marek 9:12; NaS 77:14). Přijde čas obnovení všech věcí, **Skut.** 3:21 (NaS 27:6). V dispensaci plnosti časů Bůh shromáždí v jedno všechny věci, **Efez.** 1:10. Viděl jsem jiného anděla, majícího evangelium věčné, aby je kázal, **Zjev.** 14:6. Plnost evangelia přijde k pohanům, **1. Nefi** 15:13–18. Židé se navrátí do pravé církve, **2. Nefi** 9:2. V poslední den přijde pravda, **3. Nefi** 16:7. Vám předávám kněžství Aronovo, **NaS** 13:1 (JS–Ž 1:69). Já jsem světil klíče království pro poslední časy, **NaS** 27:6, 13–14 (NaS 128:19–21). Kmeny Izraele budou shromážděny a všechny věci budou znovuzřízeny, **NaS** 77:9. Klíče této dispensace jsou předány, **NaS** 110:16 (NaS 65:2). V dispensaci plnosti časů je dáno kněžství, **NaS** 112:30. Uviděl jsem dvě Bytosti, **JS–Ž** 1:17. Zjevím vám kněžství rukou Eliáše, **JS–Ž** 1:38 (Mal. 4:5–6).

ZODPOVĚDNOST,

ZODPOVĚDNÝ. Viz Počet vydati, zodpovědnost, zodpovědný; Věk zodpovědnosti

ZORAM, ZORAMITĚ

V Knize Mormonově služebník Labanův, jenž se připojil k Nefimu a Lehimu a šel s nimi do zaslíbené země (1. Nefi 4:31–38). Když Lehi žehnal svým vlastním synům, požehnal i Zoramovi, protože byl věrným (2. Nefi 1:30–32). Jeho potomci byli známi jako Zoramité (Jákoab 1:13).

ZOROBÁBEL

Když Cýrus ve Starém zákoně svolil, aby se Židé navrátili do Palestiny, Zorobábel byl určen jako správce neboli

představitel židovského královského domu. Jeho perské jméno bylo Sesbazar (Ezdr. 1:8). Byl zapojen do znovuvybudování chrámu v Jeruzalémě (Ezdr. 3:2, 8; 5:2).

ZPÍVATI. Viz také Hudba;

Náboženská píseň

Uctívati a chváliti Boha písní a zhudebněnou poezií.

Zpívejte Pánu, **1. Par.** 16:23–36 (Žalmy 96). Zpívejte Pánu a vzdávejte díky, **Žalmy** 30:5. Učiňte Pánu radostný zvuk, **Žalmy** 100:1. Když zazpívali náboženskou píseň, vyšli na horu Olivovou, **Mat.** 26:30. Duch Svatý je vedl ke zpěvu, **Moroni** 6:9. Píseň spravedlivých je pro mne modlitbou, **NaS** 25:12. Jsi-li veselý, chval Pána zpěvem, **NaS** 136:28.

ZPLOZENÝ. Viz také Děti Kristovy;

Jednorozený; Synové a dcery Boží; Znovuzrozen, Zrozen z Boha

Býti zrozen. Zploditi znamená dáti zrození, rozmnožiti neboli vyvolati v bytí. V písmech se tato slova často používají ve významu býti zrozen z Boha. I když Ježíš Kristus je jediným dítětem zplazeným Otcem do smrtelnosti, všichni lidé mohou býti duchovně zplazeni Kristem tím, že ho přijmou, poslouchají jeho přikázání a stanou se novými osobami skrze moc Ducha Svatého.

Já dnes zplodil jsem tebe, **Žalmy** 2:7 (Skut. 13:33; Židům 1:5–6; 5:5). Jeho sláva byla tou jednorozeného Otcova, **Jan** 1:14 (2. Nefi 25:12; Alma 12:33–34; NaS 76:23). Bůh tak miloval svět, že dal Syna svého jednorozeného, **Jan** 3:16 (NaS 20:21). Kristus duchovně zplodil svůj lid, **Mos.** 5:7. Ti, kteří jsou zplazeni skrze Pána, jsou Církví Prvorozeného, **NaS** 93:22.

ZPŮSOBILOST, ZPŮSOBILÝ. Viz

Hoden něčeho, způsobilost, způsobilý.

ZTRACENÉ KMENY. Viz Izrael –

Deset ztracených kmenů Izraele

ZTRACENÉ KNIHY PÍSMÁ. Viz

Písmá – Ztracená písmá

ŽÁDATI. Viz Prosití, tázati se, žádati

ŽÁDOSTIV BÝTI, ŽÁDOSTIVOST.

Viz také Smyslnost, smyslný;
Záviděti, závist

V písmech se spojení býti žádostiv používá ve významu záviděti někomu nebo mítí přílišnou a nepřiměřenou touhu po něčem.

Nebudeš žádostiv, **Ex.** 20:17 (Deut. 5:21; Mos. 13:24; NaS 19:25). Nelačni po kráse její v srdci svém, **Přísl.** 6:25. Ten, kdo nenávidí žádostivost, prodlouží dny své, **Přísl.** 28:16. Byli žádostivi polí a brali je, **Mich.** 2:2. Každý, kdo hledí na ženu, aby jí byl žádostiv, zcizoložil, **Mat.** 5:28 (3. Nefi 12:28). Varujte se žádostivosti, **Lukáš** 12:15. Muži hořeli v žádosti své jeden k druhému, **Řím.** 1:27. Zákon řekl: Nebudeš žádostiv, **Řím.** 7:7. V posledních dnech budou lidé žádostivi, **2. Tim.** 3:1–2. Podle svých vlastních žádostí shromažďují sami sobě učitele, **2. Tim.** 4:3–4. Laban viděl náš majetek a byl ho žádostiv, **1. Nefi** 3:25. Nechoď již za žádostmi očí svých, **Alma** 39:3–4, 9. Nebudeš žádostiv svého vlastního majetku, **NaS** 19:26. Ten, kdo hledí na ženu, aby jí byl žádostiv, zapře víru, **NaS** 42:23. Úpusťte od veškerých svých žádostivých přání, **NaS** 88:121. Ustaňte býti žádostivými, **NaS** 88:123. Nebudte žádostivi toho, co je vašeho bratra, **NaS** 136:20.

ŽALÁŘ V CARTHAGE (USA). Viz také Smith, Hyrum; Smith, Joseph, ml.

Joseph a Hyrum Smithovi byli zavražděni lůzou 27. června 1844 v žaláři v Carthage ve státě Illinois ve Spojených státech amerických (NaS 135).

ŽALÁŘ V LIBERTY, STÁT MISSOURI (USA). Viz také Smith, Joseph, ml.

Malý žalář, ve kterém byl prorok Joseph Smith a další nespravedlně uvězněni od listopadu 1838 do dubna 1839. Joseph v těchto obtížných podmínkách obdržel určitá zjevení, dal

proroctví a byl inspirován napsati důležitý dopis Svatým, jehož části jsou obsaženy v Nauce a smlouvách 121–123.

ŽALM. Viz také David; Hudba

Inspirovaná báseň nebo náboženská píseň.

Kniha Žalmů: Starozákonní kniha, která obsahuje sbírku žalmů, z nichž mnohé jsou o Kristu. Kniha Žalmů je často citována v Novém zákoně.

Mnohé žalmy napsal David. Žalmy byly napsány jako chvály Bohu. Mnohé byly zhudebněny.

ŽÁRLIVOST, ŽÁRLIVÝ. Viz také Záviděti, závist

Býti závistivým vůči někomu nebo obávati se, že jiný získá nějakou výhodu.

Žárlivost je zuřivost muže, **Přísl.** 6:32–35. Akiš počal býti žárlivý na svého syna, **Eter** 9:7. Zbavte se žárlivosti a strachu, **NaS** 67:10.

ŽEŇ

Písma někdy používají slovo *žeň* obrazně, aby poukázala na přivádění lidí do Církve, což je království Boží na zemi, nebo na čas soudu, jako například na druhý příchod Ježíše Krista.

Žeň pomínula, léto je skončeno a my nejsme spaseni, **Jer.** 8:20 (NaS 56:16). Žeň je veliká, ale dělníků je málo, **Mat.** 9:37. Žeň je konec světa, **Mat.** 13:39. Cokoli člověk rozsévá, to bude také žnouti, **Gal.** 6:7–9 (NaS 6:33). Pole je již bílé ke žni, **NaS** 4:4. Žeň je skončena a vaše duše není spasena, **NaS** 45:2. Čas žně přišel, a mé slovo musí býti naplněno, **NaS** 101:64.

ŽENA, ŽENY. Viz také Člověk, lidé

Dospělá osoba ženského pohlaví, dcera Boží. Výrazu *žena* je v písmech někdy použito jako oslovení pro vyjádření úcty (Jan 19:26; Alma 19:10).

Bůh stvořil muže a ženu, **Gen.** 1:27 (Mojš. 2:27; 6:9; Abr. 4:27). Ctnostná žena jest ceněna nad rubíny, **Přísl.** 31:10–31. Žena jest sláva mužova,

1. Kor. 11:7. Ani není muž bez ženy, ani žena bez muže v Pánu, **1. Kor.** 11:11. Ženy se mají zdobiti oděvem skromným, **1. Tim.** 2:9–10. Já, Pán Bůh, se těším z cudnosti žen, **Jáko** 2:28. Hříchy tvé jsou ti odpuštěny a ty jsi vyvolanou paní, **NaS** 25. Ženy mají nárok na podporu od svého manžela, **NaS** 83:2.

ŽENICH. *Viz také Ježíš Kristus*

Ježíš Kristus je v písmech symbolizován jako Ženich, Církev je jeho symbolickou nevěstou.

Deset panen vyšlo, aby se setkaly s ženichem, **Mat.** 25:1–13. Ten, kdo má nevěstu, je Ženich, **Jan** 3:27–30. Požehnaní jsou ti, kteří jsou povoláni na svatební večeři Beránkovu, **Zjev.** 19:5–10. Buďte připraveni při příchodu Ženicha, **NaS** 33:17. Připravujte se na Ženicha, **NaS** 65:3.

ŽENITI SE. *Viz Manželství, vdávati se, ženiti se*

ŽIDÉ. *Viz také Izrael; Juda*

Židé mohou být buď 1) potomci Judy, jednoho z dvanácti synů Jákobových, 2) lidé dávného jižního království judského, nebo 3) lidé, kteří praktikují náboženství, životní styl a tradice judaismu a mohou, ale nemusejí být rodem Židé. Stalo se zvykem používat slovo *Židé*, když poukazujeme na všechny potomky Jákobovy, ale to je chyba. Má být omezeno jen na ty z království judského, nebo, obzvláště dnes, na ty z kmene Judova a na jeho spolčovníky.

Žezlo neodstoupí od Judy, dokud nepřijde Sílo, **Gen.** 49:10. Evangelium Kristovo je moc Boží ke spasení, Židu nejprve, **Rím.** 1:16. Proroka Pán vzbudí mezi Židy – vpravdě Mesiáše, **1. Nefi** 10:4. Když tato kniha vyšla z úst Žida, byly tyto věci jasné a čisté, **1. Nefi** 14:23. Židé budou rozptylováni mezi všechny národy, **2. Nefi** 25:15. Židé jsou můj dávný lid smlouvy, **2. Nefi** 29:4. Židé, kteří jsou rozptýleni, začnou věřiti v Krista, **2. Nefi** 30:7. Židé

odmítnou kámen, na němž by mohli stavěti, **Jáko** 4:14–16. Židé budou mít dalšího svědka, že Ježíš byl pravý Kristus, **Morm.** 3:20–21. Dva proroci budou vzbuzeni pro židovský národ v posledních dnech, **NaS** 77:15. Volejte ke všem národům, nejprve k pohanům a potom k Židům, **NaS** 133:8. V oněch dnech bude veliké soužení na Židech, **JS–M** 1:18.

ŽIDŮM, EPIŠTOLA. *Viz také Pavel; Pavlovy epištoly*

Knihy v Novém zákoně. Pavel napsal tento dopis židovským členům Círky, aby je přesvědčil, že důležité stránky zákona Mojžíšova byly naplněny v Kristu a že vyšší Kristův zákon evangelia ho nahradil. Když se Pavel na konci své třetí mise vrátil do Jeruzaléma (asi v roce 60 po Kr.), shledal, že mnoho židovských členů Círky je stále upnuté k zákonu Mojžíšovu (**Skut.** 21:20). Bylo to nejméně deset let poté, co konference Círky v Jeruzalémě rozhodla, že určité obřady zákona Mojžíšova nejsou nutné pro spasení pohanských křesťanů. Pavel zřejmě brzy poté napsal Židům, aby jim ukázal skrze jejich vlastní písmo a skrze zdravý rozum, proč již nemají praktikovati zákon Mojžíšův.

Kapitoly 1 a 2 vysvětlují, že Ježíš je větší než anděl. Kapitoly 3–7 přirovnávají Ježíše k Mojžíšovi a k zákonu Mojžíšovu a svědčí, že on je větší než oba. Také učí, že Melchisedechovo kněžství je větší než Aronovo. Kapitoly 8–9 popisují, jak mojžíšské obřady připravují lidi na Kristovu službu a jak je Kristus prostředníkem nové smlouvy (**Alma** 37:38–45; **NaS** 84:21–24). Kapitola 10 je nabáním k pili a věrnosti. Kapitola 11 je kázáním o víře. Kapitola 12 přináší napomenutí a pozdravy. Kapitola 13 mluví o úctyhodné podstatě manželství a o důležitosti poslušnosti.

ŽIVÁ VODA. *Viz také Ježíš Kristus*

Symbol Pána Ježíše Krista a jeho učení. Tak jako je voda nezbytná k zachování

fyzického života, Spasitel a jeho učení (živá voda) jsou nezbytné pro život věčný.

S radostí budete čerpati vodu ze studní spasení, **Iz.** 12:3. Mne opustili, pramen vod živých, **Jer.** 2:13. Kdokoli pije vodu, kterou mu já dám, nebude nikdy žízniti, **Jan** 4:6–15. Žízní-li někdo, nechť přijde ke mně a pije, **Jan** 7:37. Tyč ze železa vedla k prameni živých vod, **1. Nefi** 11:25. Požívejte z vod života volně, **NaS** 10:66. Má přikázání budou studnicí živé vody, **NaS** 63:23.

ŽIVOT. *Viz také* Světlo, světlo Kristovo; Věčný život

Časná a duchovní existence umožněná mocí Boží.

Předložil jsem ti tohoto dne život a dobré, **Deut.** 30:15–20. Ukážeš mi cestu života, **Žalmy** 16:11. Ten, kdo následuje spravedlivost, nalézá život, **Přísl.** 21:21. Ten, kdo nalézá život svůj, ztratí ho; a ten, kdo ztrácí život svůj pro

mne, nalezne ho, **Mat.** 10:39 (Mat. 16:25; Marek 8:35; Lukáš 9:24; 17:33). Syn Muže nepřišel, aby zničil život lidí, ale aby je spasil, **Lukáš** 9:56. V něm byl život a život byl světlo lidí, **Jan** 1:4. Ten, který věří v toho, jenž mne poslal, přešel ze smrti do života, **Jan** 5:24. Já jsem ta cesta, pravda a život, **Jan** 14:6. Jestliže pouze v tomto životě máme naději v Kristu, jsme nejbídnější, **1. Kor.** 15:19–22. Zbožnost má zaslíbení života, který je nyní, i toho, který přijde, **1. Tim.** 4:8. Naše děti mohou očekávat ten život, který je v Kristu, **2. Nefi** 25:23–27. Tento život je dobou na to, aby se lidé připravili na setkání s Bohem, **Alma** 34:32 (Alma 12:24). Já jsem světlo a život světa, **3. Nefi** 9:18 (Mos. 16:9; 3. Nefi 11:11; Eter 4:12). Požehnaní jsou ti, kdož jsou věrni, ať v životě, nebo ve smrti, **NaS** 50:5. Toto jsou věčné životy – poznati Boha a Ježíše Krista, **NaS** 132:24. Toto je dílo mé a sláva má – uskutečniti nesmrtelnost a věčný život člověka, **Mojž.** 1:39.

VÝBĚR Z PŘEKLADU BIBLE OD JOSEPHA SMITHA

Následují vybrané části z Bible, verze krále Jakuba, přeložené Josephem Smithem (PJS). Pán inspiroval proroka Josepha Smitha, aby navrátil do biblického textu pravdy, jež se ztratily nebo byly změněny od doby, kdy byla zapsána původní slova. Tyto navrácené pravdy objasnily nauku a zlepšily porozumění písmům. Úryvky vybrané pro Průvodce mají zlepšit vaše porozumění písmům bez ohledu na jazyk, do kterého jsou přeloženy.

Protože Pán zjevil Josephovi určité pravdy, které původní autoři kdysi zaznamenali, překlad Josepha Smitha se nepodobá žádnému jinému překladu Bible na světě. V tomto smyslu je slovo *překlad* použito širším a odlišným způsobem než obvykle, neboť Josephův překlad byl více zjevením než doslovným překladem z jednoho jazyka do druhého. Další informace o PJS viz „Překlad Josepha Smitha (PJS)“ v abecedním seznamu hesel v Průvodci.

Následující příklad ukazuje vybranou ukázkou z PJS:

Tento tučně vtištěný odkaz je úryvek z Bible krále Jakuba v překladu Josepha Smitha. Protože jeho překlad obnovil slova v biblickém textu, čísla veršů se mohou lišit od vydání, které používáte.

PJS, Matouš 4:1, 5–6, 8–9 (porovnej s Matoušem 4:1, 5–6, 8–9; podobné změny byly provedeny v Lukášovi 4:2, 5–11)

(Ježíš byl veden Duchem, ne Satanem.)

1 Tehdy byl Ježíš veden Duchem do pustiny, aby byl s Bohem.

5 Potom byl Ježíš vzat do svatého města a Duch ho postavil na vrcholek chrámu.

6 Potom k němu přišel ďábel a řekl: Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů, neboť je psáno: On dá andělům svým příkaz ohledně tebe, a na rukou svých tě budou podpírat, aby sis v žádném čase neroztříštil nohu svou o kámen.

8 A opět, Ježíš byl v Duchu a on ho vyzdvihuje na nesmírně vysokou horu a ukazuje mu všechna království světa a slávu jejich.

9 A ďábel k němu přišel opět a řekl: Všechny tyto věci ti dám, jestliže padneš a budeš mne uctívatí.

V závorkách je odkaz na vaši Bibli, se kterým máte porovnat překlad Josepha Smitha.

Tento nadpis vysvětluje, jakou nauku Joseph Smith objasnil svým překladem.

Toto je text, jak byl přeložen Josephem Smithem.

PJS, Genesis 9:10–15 (porovnej s knihou Genesis 9:3–9)

(Člověk bude volán k zodpovědnosti za vraždu a také za mrhání životem zvířat.)

10 Ale krev veškerého těla, které jsem vám dal za pokrm, bude prolita na zem, která si z ní bere život, a krev nebudete jísti.

11 A zajisté, krev nebude prolévána, pouze pro pokrm, aby vám zachránil život; a krev každého zvířete budu požadovati z rukou vašich.

12 A kdo prolíje krev člověka, skrze člověka bude krev jeho prolita; neboť člověk nebude prolévati krev člověka.

13 Neboť přikázání dávám, že každý bratr člověka bude zachovávat život člověka, neboť ke svému vlastnímu obrazu člověka učinil jsem.

14 A přikázání vám dávám: Buďte plodní a množte se; roďte hojně na zemi a množte se na ní.

15 A Bůh mluvil k Noémovi a také k synům jeho řka: A já, vizte, já utvrdím smlouvu svou s vámi, kterou jsem učinil s otcem vašim Enochem ohledně semene vašeho po vás.

PJS, Genesis 9:21–25 (porovnej s knihou Genesis 9:16–17)

(Na nebi byla umístěna duha jako připomínka Boží smlouvy s Enochem a Noémem. V posledních dnech se všeobecné shromáždění církve Prvorozeného [Sion Páně v Enochově době; viz Mojžíš 7] připojí ke spravedlivým na zemi.)

21 A v oblaku bude duha; a já na ni budu hleděti, abych si mohl připomínati věčnou smlouvu, kterou jsem učinil s otcem tvým Enochem; aby Sion, až lidé budou zachovávat všechna přikázání má, opět přišel na zem, město Enochovo, které jsem uchopil a vyzdvihl k sobě.

22 A toto je věčná smlouva má, že když potomstvo tvé přijme pravdu a bude hleděti vzhůru, tehdy bude Sion shlížeti dolů a veškerá nebesa se budou trásti veselím a země se bude chvěti radostí;

23 A všeobecné shromáždění církve

prvorozeného sestoupí dolů s nebe a bude vlastnit zemi a bude mít místo, dokud nepřijde konec. A toto je věčná smlouva má, kterou jsem učinil s otcem tvým Enochem.

24 A duha bude v oblaku a já utvrdím smlouvu svou s tebou, kterou jsem učinil mezi sebou a tebou, pro každé živé stvoření všelikého těla, jež bude na zemi.

25 A Bůh řekl Noémovi: Toto je znamení smlouvy, kterou jsem utvrdil mezi sebou a tebou; pro všeliké tělo, jež bude na zemi.

PJS, Genesis 14:25–40 (porovnej s knihou Genesis 14)

(Je zmíněna Melchisedechova velká služba; jsou popsány moci a požehnání Melchisedechova kněžství.)

25 A Melchisedech pozdvihl hlas svůj a požehnal Abramovi.

26 Nyní, Melchisedech byl mužem víry, jenž činil spravedlivost; a když byl dítětem, bál se Boha a zastavil ústa lvů a uhasil prudkost ohně.

27 A tedy, byv schválen Bohem, byl vysvěcen vysokým knězem podle řádu smlouvy, kterou Bůh učinil s Enochem;

28 A to bylo podle řádu Syna Božího; kterýžto řád přišel, ne skrze člověka nebo skrze vůli člověka; ani skrze otce ani matku; ani skrze počátek dnů ani konec roků; ale prostřednictvím Božím;

29 A bylo předáváno mužům skrze povolání jeho vlastním hlasem, podle jeho vlastní vůle, všem, kteří uvěřili ve jméno jeho.

30 Neboť Bůh, přísáhnuv Enochovi a semení jeho přísahou skrze sebe; že každý, jsa vysvěcen podle tohoto řádu a povolání, bude mít moc, skrze víru, rozlomit hory, rozdělit moře, vysušiti vodstva, obrátiti je v toku jejich;

31 Postavit se na odpor vojskům národů, rozdělit zemi, zlomit každé pouto, státi v přítomnosti Boží; činiti všechny věci podle vůle jeho, podle příkazu jeho, podrobiti knížectví a moci; a toto skrze vůli Syna Božího, který byl před založením světa.

32 A muži mající tuto víru, kteří dosáhli tohoto řádu Božího, byli přeneseni a vzati do nebe.

33 A nyní, Melchisedech byl knězem tohoto řádu; tudíž on dosáhl míru v Sálemu a byl nazýván Knížetem pokoje.

34 A jeho lid činil spravedlivost a dosáhl nebe a usiloval o město Enochovo, které Bůh dříve vzal, odděliv ho od země, uschovav ho pro poslední dny neboli konec světa;

35 A řekl, a přísáhl přísahou, že nebesa a země přijdou společně; a synové Boží budou zkoušeni jakoby ohněm.

36 A tento Melchisedech, utvrdiv takto spravedlivost, byl lidem svým nazýván králem nebe, neboli jinými slovy Králem pokoje.

37 A pozdvihl hlas svůj a požehnal Abramovi, jsa vysokým knězem a strážcem zásobárny Boží;

38 Tím, jehož Bůh určil, aby přijímal desátky pro chudé.

39 Pročež, Abram mu platil desátky ze všeho, co měl, z veškerého bohatství, které vlastnil, kterého mu Bůh dal více, než měl zapotřebí.

40 A stalo se, že Bůh požehnal Abramovi a dal mu bohatství a čest a země pro věčné vlastnictví; podle smlouvy, kterou on učinil, a podle požehnání, kterým ho Melchisedech požehnal.

PJS, Genesis 15:9–12 (porovnej s knihou Genesis 15:1–6)

(Abraham viděl ve vidění Syna Božího a věděl o vzkříšení.)

9 A Abram řekl: Pane Bože, jak mi dáš tuto zemi za věčné dědictví?

10 A Pán řekl: I kdybys byl mrtev, nejsem přesto schopen ti ji dátí?

11 A jestliže zemřeš, budeš ji přesto vlastnit, neboť přichází den, kdy Syn Muže bude žít; ale jak může žít, jestliže by nebyl mrtev? Nejprve musí být obživen.

12 A stalo se, že Abram vyhlížel a viděl dny Syna Muže a radoval se a duše jeho nalezla odpočinutí a on věřil v Pána; a Pán mu to počítal k spravedlivosti.

PJS, Genesis 17:3–7, 11–12 (porovnej s knihou Genesis 17:3–12)

(Bůh utvrdil s Abrahamem smlouvou obřizky. Abrahamovi byl zjeven obřad křtu a věk, v němž se děti stávají zodpovědnými.)

3 A stalo se, že Abram padl na tvář svou a vzýval jméno Páně.

4 A Bůh s ním mluvil řka: Lid můj sešel z cesty, od předpisů mých, a nezachovává obřady mé, které jsem dal otcům jejich;

5 A nedodržíjí pomazání má a pohřbení neboli křest, který jsem jim přikázal;

6 Ale odvrátili se od přikázání a vzali na sebe omývání dětí a krev pokropení;

7 A říkají, že krev spravedlivého Abela byla prolita za hříchy; a nevědí, v čem jsou zodpovědny přede mnou.

11 A utvrdím s tebou smlouvu obřizky a bude to smlouva má mezi mnou a tebou a semenem tvým po tobě, v pokoleních jejich; abys mohl věděti na věky, že děti nejsou zodpovědny přede mnou, dokud nedosáhnou věku osmi let.

12 A budeš hleděti zachovávatí všechny smlouvy mé, které jsem učinil s otci tvými; a budeš zachovávatí přikázání, která jsem ti dal svými vlastními ústy, a já budu Bohem tobě a semeni tvému po tobě.

PJS, Genesis 17:23 (porovnej s knihou Genesis 17:17)

(Abraham se zaradoval, když bylo předpověděno narození Izáka.)

23 Tehdy Abraham padl na tvář svou a zaradoval se a řekl si v srdci svém: Dítě se narodí tomu, kdo je stár sto let, a Sára, která je ve stáří devadesát let, porodí.

PJS, Genesis 19:9–15 (porovnej s knihou Genesis 19:5–10)

(Lot odporoval zlovolnosti Sodomy.)

9 A řekli mu: Ustup. A rozhněvali se na něj.

10 A řekli si mezi sebou: Tento jeden muž přišel, aby pobýval mezi námi, a nyní chce učiniti sebe, aby byl soudcem; nyní, naložíme s ním hůře než s nimi.

11 Pročež řekli tomu muži: Budeme mít ty muže a dcery tvé také; a učiníme jim, jak se nám zdá dobré.

12 Nyní, toto bylo podle zlovolnosti Sodomy.

13 A Lot řekl: Vizte nyní, mám dvě dcery, které nepoznaly muže; dovolte mi, prosím vás, naléhati na bratří své, abych je nemusel vyvésti k vám; a vy jim nebudete činiti, jak se zdá dobré v očích vašich;

14 Neboť Bůh neospravedlní služebníka svého v této věci; pročež, dovolte mi naléhati na bratří mé, pouze tentokrát, abyste mužům téměř nic nečinili, aby mohli mít pokoj v domě mém; neboť proto přišli pod stín střechy mé.

15 A rozhněvali se na Lota a přistoupili, aby vylomili dveře, ale andělé Boží, což byli svatí muži, vztáhli ruku svou a vtáhli Lota do domu k sobě a dveře zavřeli.

PJS, Genesis 48:5–11 (porovnej s knihou Genesis 48:5–6)

(Jozefovo símě budou vedoucí při shromažďování Izraele v posledních dnech.)

5 A nyní, ohledně dvou synů tvých, Efraima a Manasse, kteří se ti narodili v zemi egyptské, dříve než jsem přišel k tobě do Egypta; viz, oni jsou moji a Bůh otců mých jim bude žehnat; oni budou požehnáni, stejně jako Ruben a Simeon, neboť jsou moji; pročež, budou nazváni podle jména mého. (Pročež byli nazváni Izrael.)

6 A potomstvo tvé, které zplodíš po nich, bude tvé a bude nazváno podle jména bratří jejich v dědictví svém, v kmenech; tudíž byli nazváni kmeny Manassesův a Efraimův.

7 A Jákob řekl Jozefovi: Když se mi Bůh otců mých ukázal v Lúza v zemi Kananejské; přísáhl mi, že dá mně a semení mému zemi jako věčné vlastnictví.

8 Tudíž, ó synu můj, požehnal mi tím, že vzbudil tebe, abys byl služebníkem pro mne, v zachránění domu mého před smrtí;

9 V osvobození lidu mého, bratří tvých, od hladu, který byl veliký v zemi; pročež Bůh otců tvých ti bude

žehnat, a plodu ledví tvého, takže budou požehnáni nad bratří tvé a nad dům otce tvého;

10 Neboť ty jsi zvítězil a dům otce tvého se sklonil před tebou, tak jak ti to bylo ukázáno předtím, než jsi byl prodán do Egypta rukama bratří svých; pročež bratří tvoji se budou skláněti před tebou, z pokolení na pokolení, před plodem ledví tvého na věky;

11 Neboť ty budeš světlem pro lid můj, abys je vysvobodil ve dnech zajetí jejich, z poroby; a abys jim přinesl spasení, až budou zcela skloněni pod hříchem.

PJS, Genesis 50:24–38 (porovnej s knihou Genesis 50:24–26; viz také 2. Nefi 3)

(Mojžíš, Aron a Joseph Smith byli všichni jmenováni v tomto proroctví Jozefa v Egyptě. Jozef také prorokoval, že Kniha Mormonova se stane společníkem záznamu Judova.)

24 A Jozef řekl bratřím svým: Umírám a půjdu k otcům svým; a sestoupím do hrobu svého s radostí. Kéž by Bůh otce mého Jákoba byl s vámi, aby vás vysvobodil ve dnech poroby vaší ze strasti; neboť Pán mne navštívil a obdržel jsem zaslíbení od Pána, že z plodu ledví mého Pán Bůh vzbudí spravedlivou větev z ledví mého; a tobě, jehož otec můj Jákob pojmenoval Izrael, proroka; (ne Mesiáše, jenž se nazývá Sílo;) a tento prorok osvobodí lid můj z Egypta ve dnech poroby tvé.

25 A stane se, že budou opět rozptýleni; a bude odlomena větev a bude odvedena do daleké země; nicméně, bude na ně pamatováno ve smlouvách Páně, až přijde Mesiáš; neboť on se jim projeví v posledních dnech, v Duchu moci; a vyvede je z temnoty na světlo; ze skryté temnoty a ze zajetí na svobodu.

26 Vidoucího vzbudí Pán, Bůh můj, který bude vyvoleným vidoucím pro plod ledví mého.

27 Tak mi praví Pán, Bůh otců mých: Vyvoleného vidoucího vzbudím z plodu ledví tvého a bude vysoce ceněn mezi plodem ledví tvého; a jemu dám

příkázání, aby vykonal dílo pro plod ledví tvého, bratří své.

28 A přivede je k poznání smluv, jež jsem učinil s otci tvými; a bude činiti jakékoli dílo, které mu přikáží.

29 A učiním ho velikým v očích svých, neboť bude vykonávati dílo mé; a bude veliký jako ten, jehož, jak jsem pravil, vzbudím pro vás, aby lid můj vysvobodil, ó dome Izraele, ze země egyptské; neboť vidoucího vzbudím, aby vysvobodil lid můj ze země egyptské; a bude nazván Mojžíš. A podle tohoto jména bude věděti, že je z domu tvého; neboť bude vychováván královskou dcerou a bude nazýván jejím synem.

30 A opět, vidoucího vzbudím z plodu ledví tvého a jemu dám moc přinésti slovo mé semeni ledví tvého; a nejen přinésti slovo mé, praví Pán, ale také přesvědčiti je o slově mém, které již mezi ně vyšlo v posledních dnech;

31 Pročež, plod ledví tvého bude psáti a plod ledví Judova bude psáti; a to, co bude napsáno plodem ledví tvého, a také to, co bude napsáno plodem ledví Judova, sroste k zahanbení falešné nauky a ukončení svárů a utvrzení míru mezi plodem ledví tvého a přivedení jejich v posledních dnech k poznání otců jejich; a také k poznání smluv mých, praví Pán.

32 A ze slabosti bude učiněn silným v onen den, kdy vyjde mezi veškerý lid můj dílo mé, které v posledních dnech znovuzřídí ty, kteří jsou z domu Izraele.

33 A onoho vidoucího požehnám a ti, již budou usilovati o zničení jeho, budou poraženi; neboť tento slib dávám tobě; neboť budu pamatovati na tebe z pokolení na pokolení; a on se bude jmenovati Jozef a bude se jmenovati po otci svém; a bude jako ty; neboť to, co Pán přinese rukou jeho, přivede lid můj ke spasení.

34 A Pán přísáhl Jozefovi, že zachová símě jeho na věky, řka: Vzbudím Mojžíše a hůl bude v ruce jeho a on shromáždí lid můj a povede je jako stádo a holí svou udeří vody Rudého moře.

35 A bude míti soud a bude psáti slovo Páně. A nebude mluvití mnohá slova, neboť já mu napíši zákon svůj prstem své vlastní ruky. A učiním mu mluvčího a bude se jmenovati Aron.

36 A to také bude učiněno pro tebe v posledních dnech, tak jak jsem přísáhl. Tudiž, Jozef řekl bratřím svým: Bůh zajisté vás navštíví a vyvede vás ze země této do země, kterou přísáhl Abrahamovi a Izákovi a Jákobovi.

37 A Jozef potvrdil mnohé další věci bratřím svým a zavázal děti Izraele přísahou, řka jim: Bůh zajisté vás navštíví a vy vynesete kosti mé odsud.

38 Tak Jozef zemřel, když byl stáru sto a deset let; a oni ho v Egyptě nabalzamovali a vložili ho do rakve; a byl dětmi Izraele ochráněn před pohřbením, aby mohl býti vnesen a uložen do hrobu s otcem svým. A tak ony pamatovaly na přísahu, kterou mu přísáhl.

PJS, Exodus 4:21 (porovnej s knihou Exodus 4:21; 7:3, 13; 9:12; 10:1, 20, 27; 11:10; 14:4, 8, 17; Deuteronomium 2:30)

(Pán nebyl zodpovědný za Faraonovu tvrdost srdce. Každý výše uvedený odkaz v překladu Josepha Smitha ukazuje, že tvrdost srdce si Farao způsobil sám.)

21 A Pán řekl Mojžíšovi: Až půjdeš, aby ses navrátil do Egypta, hled, abys před Faraonem činil všechny ty divy, které jsem vložil v ruku tvou, a já dám, aby se ti dařilo; ale Farao zatvrdí srdce své a nedovolí lidu jíti.

PJS, Exodus 18:1 (porovnej s knihou Exodus 18:1)

(Jetro byl vysokým knězem.)

1 Když Jetro, vysoký kněz z Madianu, Mojžíšův tchán, uslyšel o všem, co Bůh učinil pro Mojžíše a pro Izrael, lid svůj, a že Pán vyvedl Izrael z Egypta;

PJS, Exodus 22:18 (porovnej s knihou Exodus 22:18)

(Vražedníci nebudou žít.)

18 Nestrpiš, aby vražedník žil.

PJS, Exodus 33:20, 23 (porovnej s knihou Exodus 33:20, 23)

(Žádný hříšný člověk nemůže viděti Boží tvář a žítí.)

20 A řekl Mojžíšovi: Ty nemůžeš viděti tvář mou v této době, aby hněv můj nebyl roznícen také proti tobě a abych já nezničil tebe a lid tvůj; neboť žádný člověk mezi nimi mne nebude viděti v této době a žítí, neboť jsou nesmírně hříšní. A v žádné době neviděl žádný hříšný člověk, ani v žádné době nebude žádný hříšný člověk, který bude viděti tvář mou a žítí.

23 A odejmu ruku svou a ty uvidíš zadní části mé, ale tvář má nebude spatřena, jako v jiných dobách; neboť jsem rozhněván na lid svůj Izrael.

PJS, Exodus 34:1–2, 14 (porovnej s knihou Exodus 34:1–2, 14; Naukou a smlouvami 84:21–26)

(Druhá sada desek daná Mojžíšovi obsahovala menší zákon než sada první.)

1 A Pán řekl Mojžíšovi: Vytesej si dvě jiné desky z kamene, podobné prvním, a já na ně také budu psáti, slova zákona, podle toho, jak byla napsána prvé na deskách, které jsi rozrazil; ale nebude to podle prvních, neboť odejmu kněžství ze středu jejich; tudíž můj svatý řád a obřady jeho nepůjdou před nimi; neboť přítomnost má nepůjde ve středu jejich, abych je nezničil.

2 Ale dám jim zákon jako prvé, ale bude to podle zákona tělesných příkázání; neboť jsem přísáhl v hněvu svém, že nevejdou do přítomnosti mé, v odpočinutí mé, ve dnech putování svého. Tudíž učiň, jak jsem ti přikázal, a buď ráno připraven a vystup ráno na horu Sinai a dostav se tam ke mně, na vrcholek hory.

(Jehova bylo jedno ze jmen, pod kterým starozákonní lidé znali Pána Ježíše Krista.)

14 Neboť ty nebudeš uctívatí žádného jiného boha; neboť Pán, jehož jméno je Jehova, je horlivý Bůh.

PJS, Deuteronomium 10:2 (porovnej s knihou Deuteronomium 10:2)

(Na první sadě desek Bůh zjevil věčnou smlouvu svatého kněžství.)

2 A já napíši na desky slova, jež byla na prvních deskách, které jsi rozrazil, kromě slov věčné smlouvy svatého kněžství, a ty je vložíš do truhly.

PJS, 1. Samuelova 16:14–16, 23

(porovnej s 1. Samuelovou 16:14–16, 23; podobné změny byly provedeny v 1. Samuelově 18:10 a 19:9)

(Zlý duch, jenž přišel na Saula, nebyl od Pána.)

14 Ale Duch Páně odešel od Saula a duch zlý, který nebyl od Pána, ho znepokojoval.

15 A Saulovi služebníci mu řekli: Viz nyní, duch zlý, který není od Boha, tě znepokojuje.

16 Necht' pán náš nyní přikáže služebníkům svým, již jsou před tebou, aby vyhledali muže, který je obratným hráčem na harfu; a stane se, když duch zlý, jenž není od Boha, bude na tobě, že on bude hráti rukou svou a tobě bude dobře.

23 A stalo se, když duch zlý, jenž nebyl od Boha, byl na Saulovi, že David vzal harfu a hrál rukou svou; tak Saul byl obcerstven a bylo mu dobře a duch zlý od něj odešel.

PJS, 2. Samuelova 12:13 (porovnej s 2. Samuelovou 12:13)

(Davidův ohavný hřích nebyl Bohem odňat.)

13 A David řekl Nátanovi: Zhřešil jsem proti Pánu. A Nátan řekl Davidovi: Pán také neodňal hřích tvůj, abys nezemřel.

PJS, 2. Paralipomenon 18:22

(porovnej s 2. Paralipomenon 18:22)

(Pán nevkládá živého ducha do úst proroků.)

22 Nyní tudíž, viz, Pán našel ducha živého v ústech těchto proroků tvých a Pán mluvil zlé proti tobě.

PJS, Žalmy 14:1–7 (porovnej s Žalmy 14:1–7)

(Žalmista se raduje ze dne znovuzřízení.)

1 Říká blázen v srdci svém: Není žádného člověka, který viděl Boha. Protože se nám neukazuje, tudíž není žádného Boha. Vizte, oni jsou zkažení; konají ohavná díla a nikdo z nich nečiní dobro.

2 Neboť Pán shlédl s nebe na děti lidské a hlasem svým řekl služebníkovi svému: Hledej mezi dětmi lidskými, aby se vidělo, jsou-li nějaké, jež chápají Boha. A on otevřel ústa svá k Pánovi a řekl: Viz všechny tyto, které říkají, že jsou tvými.

3 Pán odpověděl a řekl: Oni všichni se odvrátili, společně se stali špinavými, nemůžeš spatřit nikoho z nich, jenž činí dobro, ne, ani jednoho.

4 Všichni, které mají za učitele své, jsou činitelé nepravosti a není v nich žádného poznání. Jsou těmi, již vyjídají lid můj. Jedí chléb a nevzývají Pána.

5 Jsou ve strachu velikém, neboť Bůh přebývá v pokolení spravedlivých. Je radou chudých, protože oni jsou zahanbováni zvolnými a prchají k Pánu pro útočiště své.

6 Jsou zahanbováni radou chudého, protože Pán je útočištěm jeho.

7 Ó, kéž by byl z nebe zřízen Sion, spasení Izraele. Ó Pane, kdy chceš zřídit Sion? Až Pán přivede zpět zajetí lidu svého, radovati se bude Jákob, veseliti se bude Izrael.

PJS, Žalmy 24:7–10 (porovnej s Žalmy 24)

(Tento žalm oslavuje Kristův druhý příchod.)

7 Pozvedněte hlavu svou, ó vy pokolení Jákobova; a buďte pozvednuti; a Pán silný a mocný; Pán mocný v bitvě, jenž je králem slávy, utvrdí vás na věky.

8 A on odvine nebesa; a sejde dolů, aby vykoupil lid svůj; aby vás učinil jménem věčným; aby vás utvrdil na věčné skále své.

9 Pozvedněte hlavu svou, ó vy pokolení Jákobova; pozvedněte hlavu svou,

vy věčná pokolení, a Pán zástupů, král králů;

10 Vpravdě král slávy přijde k vám; a vykoupí lid svůj a utvrdí je ve spravedlivosti. Sélah.

PJS, Žalmy 109:4 (porovnej s Žalmy 109:4)

(Máme se modlití za své protivníky.)

4 A i přes lásku mou jsou protivníky mími; přesto budu pokračovati v modlitbě za ně.

PJS, Izaiáš 42:19–23 (porovnej s Izaiášem 42:19–22)

(Pán pošle služebníka svého k těm, kteří jsou slepi.)

19 Neboť pošlu služebníka svého k vám, kteří jste slepi; ano, posla, aby otevřel oči slepých a otevřel uši hluchých;

20 A oni budou učiněni dokonalými i přes slepotu svou, budou-li poslouchati posla, Pánova služebníka.

21 Ty jsi lid vidící mnohé věci, ale ty nedodrжуješ; otevírající uši, abys slyšel, ale ty neslyšíš.

22 Pán není velmi potěšen takovým lidem, ale pro spravedlivost svou zvelebí zákon a učiní ho úctyhodným.

23 Ty jsi lid oloupený a ukořistěný; nepřátelé tvoji, každý z nich, tě lapili do děr a skryli tě v budovách vězení; vzali tě jako kořist, a nikdo neosvobozuje; jako lup, a nikdo neříká: Navrať.

PJS, Jeremiáš 26:13 (porovnej s Jeremiášem 26:13)

(Pán nečiní pokání; lidé činí pokání.)

13 Tudíž nyní, polepšete cesty své a konání svá a buďte poslušni hlasu Pána Boha svého a čiňte pokání a Pán odvrátí zlo, jež proti vám vyřkl.

PJS, Amos 7:3 (porovnej s Amosem 7:3)

(Pán nečiní pokání; lidé činí pokání.)

3 A Pán pravil ohledně Jákoba: Jákob bude pro toto činiti pokání, tudíž já ho zcela nezničím, praví Pán.

PJS, Matouš 3:24–26 (porovnej s Matoušem 2:23)

(Je popsáno Ježíšovo mládí a dětství.)

24 A stalo se, že Ježíš vyrůstal s bratřími svými a zesílil a čekal na Pána, na čas příchodu služby své.

25 A sloužil pod otcem svým a nemluvil tak, jako jiní lidé, ani nemohl býti učen; neboť nepotřeboval, aby ho někdo učil.

26 A po mnohých letech se hodina služby jeho přiblížila.

PJS, Matouš 3:43–46 (porovnej s Matoušem 3:15–17)

(Jan pokřtil Ježíše ponořením.)

43 A Ježíš odpovídaje mu řekl: Dovol, abych byl pokřtěn tebou, neboť tak se sluší na nás, abychom naplnili veškerou spravedlivost. Potom on mu to dovolil.

44 A Jan sestoupil do vody a pokřtil ho.

45 A když byl Ježíš pokřtěn, vyšel ihned z vody; a Jan viděl, a hle, nebesa byla pro něj otevřena a on viděl Ducha Božího sestupujícího jako holubici a usedajícího na Ježíšovi.

46 A hle, uslyšel hlas z nebe řkoucí: Toto je můj milovaný Syn, v němž se mi dobře zalíbilo. Slyš jej.

PJS, Matouš 4:1, 5–6, 8–9 (porovnej s Matoušem 4:1, 5–6, 8–9; podobné změny byly provedeny v Lukášovi 4:2, 5–11)

(Ježíš byl veden Duchem, ne Satanem.)

1 Tehdy byl Ježíš veden Duchem do pustiny, aby byl s Bohem.

5 Potom byl Ježíš vzat do svatého města a Duch ho postavil na vrcholek chrámu.

6 Potom k němu přišel ďábel a řekl: Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů, neboť je psáno: On dá andělům svým příkaz ohledně tebe, a na rukách svých tě budou podpírat, aby sis v žádném čase neroztříštil nohu svou o kámen.

8 A opět, Ježíš byl v Duchu a on ho vyzdvihuje na nesmírně vysokou horu a ukazuje mu všechna království světa a slávu jejich.

9 A ďábel k němu přišel opět a řekl:

Všechny tyto věci ti dám, jestliže padneš a budeš mne uctívati.

PJS, Matouš 4:11 (porovnej s Matoušem 4:11)

(Ježíš poslal anděly, aby sloužili Janu Křtiteli.)

11 A nyní, Ježíš věděl, že Jan byl uvržen do vězení, a poslal anděly, a vizte, oni přišli a sloužili mu.

PJS, Matouš 4:18 (porovnej s Matoušem 4:19)

(Starozákonní proroci mluvili o Ježíšovi.)

18 A řekl jim: Já jsem ten, o kom je psáno proroky; následujte mne a učiním vás rybáři lidí.

PJS, Matouš 4:22 (porovnej s Matoušem 4:23)

(Ježíš uzdravoval lidi mezi těmi, kteří uvěřili ve jméno jeho.)

22 A Ježíš procházel celou Galileu uče v synagogách jejich a káže evangelium království; a uzdravuje všeliký druh nemoci a všeliký druh neduhů mezi lidmi, kteří uvěřili ve jméno jeho.

PJS, Matouš 6:14 (porovnej s Matoušem 6:13; podobné změny byly provedeny v Lukášovi 11:4)

(Pán nás neuvádí v pokušení.)

14 A nestrp, abychom byli uvedeni v pokušení, ale vysvoboď nás od zlého.

PJS, Matouš 6:22 (porovnej s Matoušem 6:22)

(Budou-li naše oči upřeny na slávu Boží, celé naše tělo bude naplněno světlem.)

22 Světlo těla je oko; jestliže tudíž oko tvé bude upřeno na slávu Boží, celé tělo tvé bude plné světla.

PJS, Matouš 6:38 (porovnej s Matoušem 6:33)

(Máme nejprve usilovati o to, abychom budovali království Boží.)

38 Pročež, neusilujte o věci tohoto světa, ale usilujte nejprve o to, abyste budovali království Boží a utvrzovali

spravedlivosti jeho, a všechny tyto věci vám budou přidány.

PJS, Matouš 7:1–2 (porovnej s Matoušem 7:1–2)

(Nesudte nespravedlivě.)

1 Nyní, toto jsou slova, kterým Ježíš učil učedníky své, jež mají říkati lidem.

2 Nesudte nespravedlivě, abyste nebyli souzeni; ale sudte spravedlivý soud.

PJS, Matouš 7:9–11 (porovnej s Matoušem 7:6)

(Nesdíte se světem tajemství království.)

9 Jděte do světa a říkejte všem: Čiňte pokání, neboť přiblížilo se k vám království nebeské.

10 A tajemství království budete uchovávat mezi sebou; neboť není vhodné dávat to, co je svaté, psům, ani neházejte perly své sviním, aby je nepošlapaly nohama svýma.

11 Neboť svět nemůže přijmouti to, co vy sami nejste schopni snést; pročež nebudete jim dávat perly své, aby se neobrátili a neroztrhali vás.

PJS, Matouš 9:18–21 (Toto je text obnovený prorokem Josephem Smithem, vložený mezi Matouše 9:15 a Matouše 9:16)

(Ježíš odmítl křest farizeů; on dal zákon Mojžíšův.)

18 Tehdy mu farizeové řekli: Proč nás nechceš přijmouti s křtem naším vida, že zachováváme celý zákon?

19 Ale Ježíš jim řekl: Vy nezachováváte zákon. Kdybyste zachovávali zákon, přijali byste mne, neboť já jsem ten, kdo dal zákon.

20 Nepřijímám vás s křtem vašim, protože vám to nijak neprospívá.

21 Neboť když to, co je nové, přišlo, staré je připraveno, aby bylo odloženo.

PJS, Matouš 16:25–26 (porovnej s Matoušem 16:24)

(Význam slovního spojení „vzítí kříž Ježíšův“ je popřítí bezbožnost.)

25 Tehdy Ježíš řekl učedníkům svým: Chce-li kterýkoli člověk přijíti za

mnou, nechť zapře sebe a vezme kříž svůj a následuje mne.

26 A nyní, pro člověka vzítí kříž svůj je popřítí v sobě veškerou bezbožnost a každou světskou žádost a zachovávatí přikázání má.

PJS, Matouš 17:10–14 (porovnej s Matoušem 17:11–13)

(Dva Eliasové přijdou – jeden připravití a jeden znovuzřídí.)

10 A Ježíš odpověděl a řekl jim: Elias vpravdě nejprve přijde a znovuzřídí všechny věci, jak psali proroci.

11 A opět pravím vám, že Elias již přišel, ohledně něhož je psáno: Vizte, pošlu posla svého a on připraví cestu přede mnou; a oni ho nepoznali a učinili mu, cokoli se jim zachtělo.

12 Podobně bude také Syn Muže trpěti od nich.

13 Ale já vám říkám: Kdo je Elias? Vizte, toto je Elias, jehož posílám, aby připravil cestu přede mnou.

14 Potom učedníci porozuměli, že k nim mluvil o Janu Křtiteli a také o dalším, který přijde a znovuzřídí všechny věci, jak je psáno proroky.

PJS, Matouš 18:11 (viz Matouš 18:11; viz také Moroni 8)

(Malé děti nemají zapotřebí pokání.)

11 Neboť Syn Muže přišel, aby spasil to, co bylo ztraceno, a aby volal hříšníky ku pokání; ale tyto maličké nemají zapotřebí pokání, a já je spasím.

PJS, Matouš 19:13 (porovnej s Matoušem 19:13)

(Malé děti budou spaseny.)

13 Tehdy byly k němu přineseny malé děti, aby na ně vkládal ruce své a modlil se. A učedníci je kárali říkouce: To není zapotřebí, neboť Ježíš řekl: Takové budou spaseny.

PJS, Matouš 21:33 (porovnej s Matoušem 21:32–33)

(Člověk musí činiti pokání dřívě, než může věřiti v Krista.)

33 Neboť ten, jenž nevěřil ohledně

mne Janovi, nemůže věřit mně, ledaže nejprve činí pokání.

PJS, Matouš 21:47–56 (porovnej s Matoušem 21:45–46)

(Ježíš prohlásil, že je hlavním úhelným kamenem. Evangelium je nabídnuto Židům a potom pohanům. Až se Ježíš vrátí, zlovolní budou zničeni.)

47 A když hlavní kněží a farizeové uslyšeli jeho podobenství, pochopili, že mluvil o nich.

48 A říkali si mezi sebou: Bude si tento muž myslet, že on sám může zničit toto veliké království? A hněvali se na něj.

49 Ale když se snažili vztáhnouti na něj ruce, báli se zástupu, protože poznali, že zástup ho pokládá za proroka.

50 A nyní, učedníci jeho přišli k němu a Ježíš jim řekl: Podivujete se slovům podobenství, která jsem k nim promlouval?

51 Vpravdě, pravím vám, já jsem ten kámen a oni zlovolní mne zavrhnou.

52 Já jsem ta hlava úhlová. Tito Židé padnou na mne a rozrazí se.

53 A království Boží bude od nich vzato a bude dáno národu přinášejícímu plody jeho; (míněni pohané).

54 Pročež, na kohokoli tento kámen padne, rozdrtí ho na prach.

55 A tudíž když Pán vinice přijde, zničí ony bídné zlovolné muže a pronajme vinici svou jiným vinařům, a to v posledních dnech, kteří mu budou dávat ovoce v jeho obdobích.

56 A tehdy porozuměli podobenství, které k nim promlouval, že pohané budou také zničeni, až Pán sestoupí s nebe, aby vládl na vinici své, což je země a obyvatelé její.

PJS, Matouš 23:6 (porovnej s Matoušem 23:9)

(Ten, který je v nebi, je naším stvořitelem.)

6 A nenazývejte nikoho na zemi stvořitelem svým, ani nebeským Otcem svým; neboť jediný je váš stvořitel a nebeský Otec, vpravdě ten, kterýž je v nebi.

PJS, Matouš 26:22, 24–25 (porovnej s Matoušem 26:26–29; PJS, Marek 14:20–25)

(Ježíš ustanovil svátost.)

22 A když jedli, Ježíš vzal chléb a lámal ho a požehnal ho a dal učedníkům svým a řekl: Vezměte, jezte; toto je na památku těla mého, které dávám jako výkupné za vás.

24 Neboť toto je na památku mé krve nové smlouvy, která je prolévána pro všechny, kteří budou věřit ve jméno mé, na odpuštění hříchů jejich.

25 A dávám vám přikázání, abyste hleděli činiti věci, které jste viděli mne činiti, a vydávali svědectví o mně až do konce.

PJS, Matouš 27:3–6 (porovnej s Matoušem 27:3–5; se Skutky 1:18)

(Je popsána Jidášova smrt.)

3 Tehdy Jidáš, jenž ho zradil, když viděl, že byl odsouzen, činil pokání a přinesl zpět hlavním kněžím a starším třicet stříbrných peněz,

4 Řka: Zhřešil jsem v tom, že jsem zradil nevinnou krev.

5 A oni mu řekli: Co je nám do toho? Ty si toho hled; hříchy tvé jsou na tobě.

6 A on odvrhl stříbrné peníze v chrám a odešel a šel a oběsil se na stromě. A okamžitě padl dolů a střeva jeho se vykydla a on zemřel.

PJS, Marek 9:3 (porovnej s Markem 9:4)

(Jan Křtitel byl na hoře Proměnění.)

3 A ukázal se jim Elias s Mojžíšem, neboli jinými slovy Jan Křtitel a Mojžíš; a oni mluvili s Ježíšem.

PJS, Marek 9:40–48 (porovnej s Markem 9:43–48)

(Utnutí pohoršlivé ruky nebo nohy je přirovnáno k vyloučení vztahů, které mohou člověka sváděti z cesty.)

40 Tudíž, pohoršuje-li tě ruka tvá, utni ji; neboli pohoršuje-li tě bratr tvůj a nevyznává to a nezanechává toho, bude ufat. Je lépe tobě vstoupiti do

života zmrzačenému, než abys obě ruce maje šel do pekla.

41 Neboť je lépe tobě vstoupiti do života bez bratra svého, než abyste ty a bratr tvůj byli uvrženi do pekla; do ohně, jenž nikdy nebude uhašen, kde červ jejich neumírá a oheň není uhašen.

42 A opět, pohoršuje-li tě noha tvá, utni ji; neboť ten, kdo je vzorem tvým, podle něhož kráčíš, stane-li se přestupníkem, bude uřát.

43 Je lépe tobě vstoupiti do života kulhajícímu, než abys obě nohy maje byl uvržen do pekla; do ohně, jenž nikdy nebude uhašen.

44 Tudíž, nechť každý člověk stojí nebo padá skrze sebe, a ne pro druhého; neboli nespoleháje na druhého.

45 Vyhledávejte Otce mého, a stane se v onu pravou chvíli, o co budete prositi, budete-li prositi ve víře věřice, že obdržíte.

46 A jestliže oko tvé, které hledí pro tebe, ten, který je určen, aby bděl nad tebou, aby ti ukazoval světlo, se stane přestupníkem a pohoršuje tě, vytrhni ho.

47 Je lépe tobě vstoupiti do království Božího s jedním okem, než abys obě oči maje byl uvržen do ohně pekelného.

48 Neboť je lépe, abys sám byl spasen, než abys byl uvržen do pekla s bratrem svým, kde červ jejich neumírá a kde oheň neuhasíná.

PJS, Marek 12:32 (porovnej s Markem 12:27)

(Bůh není Bohem mrtvých, protože pozvedá mrtvé z jejich hrobů.)

32 On není tudíž Bohem mrtvých, ale Bohem živých; neboť je pozvedá z hrobů jejich. Vy tudíž velice chybujete.

PJS, Marek 14:20–25 (porovnej s Markem 14:22–25; PJS, Matouš 26:22, 24–25)

(Ježíš ustanovil svátost.)

20 A když jedli, Ježíš vzal chléb a požehnal ho a lámal a dával jim a řekl: Vezměte ho a jezte.

21 Vizte, toto je proto, abyste to činili

na památku těla mého; neboť tak často, jak toto budete činiti, budete pamatovati na tuto hodinu, že jsem byl s vámi.

22 A vzal kalich, a když vzdal díky, dal jim ho; a oni všichni z něho pili.

23 A řekl jim: Toto je na památku krve mé, která je prolévána pro mnohé, a nové smlouvy, kterou vám dávám; neboť o mne budete vydávati svědectví celému světu.

24 A tak často, jak tento obřad budete vykonávati, budete pamatovati na mne v této hodině, že jsem byl s vámi a pil s vámi z tohoto kalichu, vpravdě v posledním čase ve službě své.

25 Vpravdě pravím vám: O tomto budete vydávati svědectví; neboť nebudu již s vámi píti z plodu vinného kmene, až onoho dne, kdy jej budu píti nový v království Božím.

PJS, Marek 14:36–38 (porovnej s Markem 14:32–34)

(V Getsemanech dokonce ani někteří z Dvanácti nepochopili plně Ježíšovu úlohu jako Mesiáše.)

36 A přišli na místo, které se nazývalo Getsemany, což byla zahrada; a učedníci počali býti převelice ohromeni a velmi sklíčení a reptati v srdci svém přemýšlejíce, zda to je Mesiáš.

37 A Ježíš, znaje srdce jejich, řekl učedníkům svým: Posadte se zde, zatímco se já budu modliti.

38 A vzal s sebou Petra a Jakuba a Jana a pokáral je a řekl jim: Duše má je nesmírně zarmoucena, až k smrti; zůstaňte zde a bděte.

PJS, Marek 16:3–6 (porovnej s Markem 16:4–7; podobné změny byly provedeny v Matoušovi 28:2–8; porovnej s Lukášem 24:2–4)

(Dva andělé přivítali ženy u hrobu Spasitele.)

3 Ale když pohlédly, viděly, že kámen je odvalen (neboť byl velmi veliký), a dva andělé sedící na něm, oděné v dlouhém bílém šatu; a vyděsily se.

4 Ale andělé jim řekli: Neděste se;

hledáte Ježíše Nazaretského, jenž byl ukřižován; on vstal; není zde; vizte místo, kam ho položili;

5 A jděte cestou svou, řekněte učedníkům jeho a Petrovi, že jde před vámi do Galileje; tam jej uvidíte, jak vám pravil.

6 A ony, vstoupivše do hrobu, uviděly místo, kam položili Ježíše.

PJS, Lukáš 1:8 (porovnej s Lukášem 1:8)

(Zachariáš, otec Jana Křtitele, vykonával kněžské povinnosti.)

8 A zatímco konal úřad kněžský před Bohem, v řádu kněžství svého,

PJS, Lukáš 2:46 (porovnej s Lukášem 2:46)

(Doktoři v chrámu naslouchali Ježíšovi a kladli mu otázky.)

46 A stalo se po třech dnech, že ho našli v chrámu, sedícího uprostřed doktorů, a oni mu naslouchali a kladli mu otázky.

PJS, Lukáš 3:4–11 (porovnej s Lukášem 3:4–6)

(Kristus přijde, aby naplnil prorocství, sňal hříchy, přinesl spasení a byl světlem, a přijde v den moci a plnosti časů.)

4 Jak je psáno v knize proroka Izaiáše; a toto jsou ta slova řkoucí: Hlas jednoho volajícího v pustině: Připravujte cestu Páně a přímé činite stezky jeho.

5 Neboť vizte a hleďte, on přijde, jak je to psáno v knize proroků, aby sňal hříchy světa a přinesl spasení pohanickým národům, aby shromáždil ty, kteří jsou ztraceni, kteří jsou z ovčince Izraele;

6 Ano, vpravdě rozptýlené a sužované; a také aby připravil cestu a umožnil kázání evangelia pohanům;

7 A aby byl světlem pro všechny, již sedí v temnotě, do nejzazších částí země; aby uskutečnil vzkříšení z mrtvých a vystoupil na výsost, aby přebýval na pravici Otcově,

8 Až plnost časů a zákon a svědectví budou zapečetěny a klíče království budou předány opět Otcí;

9 Aby udělil spravedlnost všem; aby sestoupil dolů v soudu na všechny a aby přesvědčil všechny bezbožné o bezbožných skutcích jejich, kterých se dopustili; a to vše v den, kdy přijde;

10 Neboť to je den moci; ano, každé údolí bude vyplněno a každá hora a pahorek bude snižen; křivé bude učiněno přímým a nerovné cesty budou učiněny hladkými;

11 A veškeré tělo uvidí spasení Boží.

PJS, Lukáš 11:53 (porovnej s Lukášem 11:52)

(Plnost písem je klíčem poznání.)

53 Běda vám, zákoníci! Neboť jste odňali klíč poznání, plnost písem; vy sami nevstupujete do království; a těm, kteří vstupovali, jste bránili.

PJS, Lukáš 12:9–12 (porovnej s Lukášem 12:9–10)

(Rouhání proti Duchu Svatému nebude odpuštěno.)

9 Ale ten, kdo mne zapírá před lidmi, bude zapřen před anděly Božími.

10 Nyní, učedníci jeho věděli, že toto pravil, protože oni mluvili zlé proti němu před lidmi; neboť se báli vyznati ho před lidmi.

11 A rozmlouvali mezi sebou řkouce: On zná srdce naše a mluví k odsouzení našemu a nebude nám odpuštěno. Ale on jim odpověděl a řekl jim:

12 Kdokoli bude mluvit slovo proti Synu Muže a bude činiti pokání, bude mu odpuštěno; ale tomu, kdo se rouhá proti Duchu Svatému, tomu odpuštěno nebude.

PJS, Lukáš 12:41–57 (porovnej s Lukášem 12:38–48)

(Musíme býti vždy připraveni na příchod Páně.)

41 Neboť vizte, on přichází v prvním bdění noci a přijde také ve druhém bdění a opět přijde ve třetím bdění.

42 A vpravdě pravím vám: On již přišel, jak je o něm psáno; a až přijde opět ve druhém bdění nebo až přijde ve třetím bdění, požehnaní jsou ti

služebníci, když přichází, které nalezne tak činící;

43 Neboť Pán oněch služebníků se přepáše a nechá je usaditi k pokrmu a vyjde a bude jim sloužiti.

44 A nyní, vpravdě pravím tyto věci vám, abyste mohli věděti toto, že příchod Páně je jako zloděj v noci.

45 A je to jako s člověkem, který je hospodářem, který, nebdí-li nad zbožím svým, zloděj přichází v hodinu, již si není vědom, a bere zboží jeho a rozděluje ho mezi společníky své.

46 A oni si řekli mezi sebou: Kdyby pán domu byl věděl, v kterou hodinu zloděj přijde, bděl by a nestrpěl by, aby do domu jeho bylo vniknuto, a ztrátu zboží svého.

47 A on jim řekl: Vpravdě pravím vám, buďte tudíž také připraveni; neboť Syn Muže přichází v hodinu, kdy si to nepomyslíte.

48 Poté mu Petr řekl: Pane, pravíš toto podobenství nám nebo všem?

49 A Pán řekl: Mluvím k těm, které Pán učiní vládci nad čeledí svou, aby dávali dětem jeho porci pokrmu jejich v patřičný čas.

50 A oni řekli: Kdo je potom onen věrný a moudrý služebník?

51 A Pán jim řekl: To je onen služebník, který bdí, aby udělil svou porci pokrmu v patřičný čas.

52 Požehnaný buď onen služebník, kterého Pán jeho nalezne, až přijde, tak činícího.

53 Vpravdě pravím vám, že ho učiní vládcem nade vším, co má.

54 Ale zlý služebník je ten, který není nalezen bdící. A není-li onen služebník nalezen bdící, řekne si v srdci svém: Pán můj oddaluje příchod svůj; a začne bít služebníky a služebnice a jísti a pítí a býti opilým.

55 Pán onoho služebníka přijde v den, který nevyhlíží, a v hodinu, kdy si to neuvědomuje, a srazí ho a určí mu díl jeho s nevěřícími.

56 A onen služebník, který znal vůli Pána svého, a nepřipravoval se na příchod Pána svého, ani nečinil podle vůle jeho, bude bit mnoha ranami.

57 Ale ten, který neznal vůli Pána svého a dopustil se věcí hodných ran, bude bit méně. Neboť komukoli je mnoho dáno, mnoho bude od něho požadováno; a komu Pán světil mnoho, od toho budou lidé žádati více.

PJS, Lukáš 16:16–23 (porovnej s Lukášem 16:16–18)

(Ježíš poskytl kontext pro podobenství o bohatém člověku a Lazarovi.)

16 A oni mu pravili: My máme zákon a proroky; ale co se týká muže tohoto, nepřijmeme ho, aby byl vládcem našim; neboť on činí ze sebe soudce nad námi.

17 Poté jim Ježíš pravil: Zákon a proroci svědčí o mně; ano, a všichni proroci, kteří psali, dokonce až do Jana, předpovídali o těchto dnech.

18 Od onoho času je kázáno království Boží a každý člověk, který hledá pravdu, se do něho tlačí.

19 A je snazší nebi a zemi pominouti, než jedné čarce zákona selhati.

20 A proč učíte zákonu a popíráte to, co je psáno; a odsuzujete toho, koho Otec poslal, aby zákon naplnil, abyste vy všichni mohli vykoupení býti?

21 Ó blázní! Neboť vy si říkáte v srdci svém: Žádného Boha není. A převracíte pravou cestu; a království nebeské trpí násilí od vás; a vy pronásledujete mírné; a v násilí svém se snažíte zničit království; a jímáte děti království silou. Běda vám, vy cizoložníci!

22 A opět mu spílali jsouce rozhněvaní, protože řekl, že jsou cizoložníci.

23 Ale on pokračoval říka: Kdokoli zapudí manželku svou a ožení se s jinou, cizoloží; a kdokoli se ožení s tou, která je zapuzena od manžela svého, cizoloží. Vpravdě pravím vám, přirovnám vás k bohatému muži.

PJS, Lukáš 17:21 (porovnej s Lukášem 17:20–21)

(Království Boží již přišlo.)

21 Ani neřeknou: Hleďte, zde! Nebo: Hleďte, tam! Neboť vizte, království Boží již přišlo k vám.

PJS, Lukáš 17:36–40 (porovnej s Lukášem 17:37)

(Ježíš vysvětlil podobenství ohledně shromáždění spravedlivých.)

36 A odpověděli a řekli jemu: Kde, Pane, budou vzati?

37 A on jim řekl: Kdekoli je tělo shromážděno; neboli, jinými slovy, kamkoli jsou svatí shromážděni, tam budou shromážděni orlové; neboli, tam bude shromážděn zbytek.

38 Toto on pravil, označuje shromáždění svatých svých; a o andělich sestupujících a shromažďujících k nim zbytek; jeden z lože, další od mletí a další z pole, odkudkoli se mu zachce.

39 Neboť vpravdě budou nová nebesa a nová země, na kterých přebývá spravedlivost.

40 A nebude žádná nečistá věc; neboť země zestárne, stejně jako šat, protože narostla ve zkaženosti, pročež pomíjí, a podnoží zůstává posvěceno, očištěno od veškerého hříchu.

PJS, Lukáš 18:27 (porovnej s Lukášem 18:27)

(Důvěrování v bohatství brání člověku vstoupiti do království Božího.)

27 A on jim pravil: Je nemožné pro ty, již důvěřují v bohatství, aby vstoupili do království Božího; ale ten, který opouští věci, jež jsou z tohoto světa, je možné u Boha, aby vstoupil.

PJS, Lukáš 21:24–26 (porovnej s Lukášem 21:24–26)

(Ježíš vysvětlil znamení svého příchodu.)

24 Nyní, tyto věci k nim promlouval ohledně zničení Jeruzaléma. A poté se ho učedníci jeho ptali řkouce: Místře, povíš nám ohledně příchodu svého?

25 A on jim odpověděl a pravil: V pokolení, v němž časy pohanů budou naplněny, budou znamení na slunci a na měsíci a na hvězdách; a na zemi úzkost národů se zmatkem, jako moře a vlny řvoucí. Země také bude rozbourěna, i vody veliké hloubky;

26 Srdece lidská selhávající jim pro strach a pro očekávání oněch věcí, které

přijdou na zemi. Neboť moci nebeské se budou třásti.

PJS, Lukáš 21:32 (porovnej s Lukášem 21:32)

(Vše bude naplněno, až časy pohanů budou naplněny.)

32 Vpravdě pravím vám, toto pokolení, pokolení, kdy časy pohanů budou naplněny, nepomine, dokud vše nebude naplněno.

PJS, Lukáš 23:35 (porovnej s Lukášem 23:34)

(Ježíš prosil o odpuštění pro římské vojáky, kteří ho ukřižovali.)

35 Tehdy Ježíš řekl: Otče, odpusť jim; neboť nevědí, co činí. (Míněni vojáci, kteří ho ukřižovali) a rozdělili oděv jeho a metali los.

PJS, Jan 1:1–34 (porovnej s Janem 1:1–34)

(Evangelium Ježíše Krista bylo kázáno od počátku. Jeden Elias [Jan Křtitel] připravil cestu pro Krista a další Elias [Kristus] znovouzřídí všechny věci.)

1 Na počátku bylo evangelium kázáno skrze Syna. A evangelium bylo slovo, a to slovo bylo se Synem, a Syn byl s Bohem, a Syn byl od Boha.

2 Tentýž byl na počátku s Bohem.

3 Všechny věci byly učiněny skrze něj; a bez něho nebylo učiněno nic, co učiněno bylo.

4 V něm bylo evangelium, a evangelium bylo život, a život byl světlo lidí;

5 A to světlo svítí ve světě, a svět ho nechápe.

6 Byl muž poslaný od Boha, jehož jméno bylo Jan.

7 Tentýž přišel do světa na svědectví, aby vydával svědectví o tom světle, aby vydával svědectví o evangeliu skrze Syna, všem, aby skrze něj lidé mohli uvěřiti.

8 On nebyl ono světlo, ale přišel, aby vydával svědectví o onom světle,

9 Které bylo to pravé světlo, které

osvětčuje každého člověka, jenž přichází na svět;

10 Vpravdě Syn Boží. Ten, který byl na světě, a svět byl učiněn skrze něj, a svět ho nepoznal.

11 Do svého vlastního přišel, a jeho vlastní ho nepřijali.

12 Ale všem, kteří ho přijali, těm dal moc státi se syny Božími; pouze těm, již věří ve jméno jeho.

13 Narodil se, ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.

14 A totéž slovo bylo učiněno tělem, a přebývalo mezi námi, a my jsme viděli slávu jeho, slávu jakožto Jednorozného Otcova, plné milosti a pravdy.

15 Jan vydával svědectví o něm a volal řka: Toto je ten, o němž jsem mluvil; tomu, který přichází po mně, je dávana přednost přede mnou; neboť on byl přede mnou.

16 Neboť na počátku bylo Slovo, vpravdě Syn, který je učiněn tělem, a poslán k nám vůlí Otcovou. A všichni, již uvěří ve jméno jeho, obdrží z plnosti jeho. A z plnosti jeho jsme my všichni obdrželi, vpravdě nesmrtelnost a věčný život, skrze milost jeho.

17 Neboť zákon byl dán skrze Mojžíše, ale život a pravda přišly skrze Ježíše Krista.

18 Neboť zákon byl podle tělesného přikázání, které přináší smrt; ale evangelium bylo podle moci nekonečného života, skrze Ježíše Krista, Jednorozného Syna, jenž je v lůně Otcově.

19 A žádný člověk neviděl nikdy Boha, ledaže on vydal svědectví o Synu; neboť pokud to není skrze něj, žádný člověk nemůže býti spasen.

20 A toto je svědectví Janovo, když Židé poslali kněží a Levity z Jeruzaléma, aby se ho otázali; Ty kdo jsi?

21 A on vyznal, a nepopřel, že je Elias; ale vyznal řka; Já nejsem Kristus.

22 A otázali se ho řkouce; Jak tedy jsi Elias? A on řekl; Já nejsem onen Elias, který znovuzřídí všechny věci. A otázali se ho řkouce; Jsi onen prorok? A on odpověděl; Ne.

23 Poté mu řekli; Ty kdo jsi? Abychom

mohli dáti odpověď těm, již nás poslali. Co pravíš sám o sobě?

24 On řekl; Já jsem hlas volajícího v pustině; Učiňte přímou stezku Páně, jak praví prorok Izaiáš.

25 A ti, kteří byli posláni, byli z farizeů.

26 A otázali se ho a řekli mu; Proč tedy křtíš, jestliže nejsi ten Kristus ani Elias, který znovuzřídí všechny věci, ani onen prorok?

27 Jan jim odpověděl řka; Já křtím vodou, ale stojí jeden mezi vámi, jehož vy neznáte;

28 On je ten, o němž vydávám svědectví. On je oním prorokem, vpravdě Eliášem, který přichází po mně a jemuž je dávana přednost přede mnou, řemínek jehož obuvi nejsem hoden rozvázati, neboli jehož místo nejsem schopen zastávati; neboť on bude křtiti nejen vodou, ale i ohněm a Duchem Svatým.

29 Příštího dne Jan vidí Ježíše přicházejícího k němu, a pravil; Vizte Beránka Božího, který snímá hřích světa!

30 A Jan vydal lidem o něm svědectví řka; Toto je ten, o němž jsem řekl; Po mně přichází muž, jemuž je dávana přednost přede mnou; neboť on byl přede mnou, a já jsem ho znal, a věděl jsem, že se projeví Izraeli; tudíž já přicházím křtít vodou.

31 A Jan vydal svědectví řka; Když byl mnou pokřtěn, uviděl jsem Ducha sestupujícího s nebe jako holubici, a spocínil na něm.

32 A poznal jsem ho; neboť ten, který mne poslal, abych křtil vodou, ten mi pravil; Na koho uvidíš Ducha sestupujícího a na něm zůstávajícího, to je ten, který křtí Duchem Svatým.

33 A já jsem viděl, a vydal jsem svědectví, že toto je Syn Boží.

34 Tyto věci byly učiněny v Betabaře za Jordánem, kde Jan křtil.

PJS, Jan 1:42 (porovnej s Janem 1:43)

(*Céfas znamená „vidoucí“ nebo „kámen“.*)

42 A přivedl jej k Ježíšovi. A když ho Ježíš spatřil, řekl; Ty jsi Šimon, syn Jonášův, ty se budeš jmenovati Céfas, což vyloženo je vidoucí nebo kámen.

A oni byli rybáři. A okamžitě opustili vše a následovali Ježíše.

PJS, Jan 4:1–4 (porovnej s Janem 4:1–2)

(Ježíš vykonával křty.)

1 Když tudíž farizeové uslyšeli, že Ježíš učinil a pokřtil více učedníků než Jan,

2 Hledali pilněji nějaké způsoby, aby ho mohli usmrtiti; neboť mnozí přijali Jana jako proroka, ale nevěřili v Ježíše.

3 Nyní, Pán to věděl, ačkoli on sám nepokřtil tak mnohé, jako učedníci jeho;

4 Neboť on jim to dovolil kvůli příkladu toho, jak mají projevovati přízeň jeden druhému.

PJS, Jan 4:26 (porovnej s Janem 4:24)

(Bůh zaslíbil svého Ducha pravým věřícím.)

26 Neboť těm Bůh zaslíbil Ducha svého. A ti, již ho uctívají, musejí uctívati v duchu a v pravdě.

PJS, Jan 13:8–10 (porovnej s Janem 13:8–10)

(Ježíš myl nohy apoštolům.)

8 Petr mu říká: Nemusíš mýti nohy mé. Ježíš mu odpověděl: Neumyji-li tě, nebudeš mítí žádného podílu se mnou.

9 Šimon Petr mu říká: Pane, nejen nohy mé, ale také ruce mé a hlavu mou.

10 Ježíš mu říká: Ten, který si umyl ruce své a hlavu svou, nepotřebuje umýti kromě nohou svých, ale je všecen čist; a vy jste čistí, ale ne zcela. Nyní, toto byl zvyk Židů podle zákona jejich; pročez, Ježíš toto učinil, aby mohl býtí zákon naplněn.

PJS, Jan 14:30 (porovnej s Janem 14:30)

(Kníže temnoty, neboli Satan, je z tohoto světa.)

30 Po tomto nebudu s vámi mnoho mluvíti; neboť kníže temnoty, který je z tohoto světa, přichází, ale nemá žádné moci nade mnou, ale má moc nad vámi.

PJS, Skutkové 9:7 (porovnej se Skutky 9:7; 22:9)

(Ti, kteří byli s Pavlem při jeho obrácení,

viděli světlo, ale neslyšeli hlas ani neviděli Pána.)

7 A ti, již putovali s ním, viděli vskutku světlo a báli se; ale neslyšeli hlas toho, který k němu promlouval.

PJS, Římanům 4:16 (porovnej s Římanům 4:16)

(Jak víra, tak skutky, skrze milost, jsou nutné pro spasení.)

16 Tudíž vy jste ospravedlnění vírou a skutky, skrze milost, aby zaslíbení mohlo býtí jistým pro veškeré simě; nejen pro ty, již jsou ze zákona, ale také pro ty, již jsou víry Abrahamovy; který je otcem nás všech,

PJS, Římanům 7:5–27 (porovnej s Římanům 7:5–25)

(Kristus má moc změnití duši lidí.)

5 Neboť když jsme byli v těle, pohnutky hříchu, které nebyly podle zákona, působily v oudech našich, aby přinesly ovoce ke smrti.

6 Ale nyní jsme vysvobozeni ze zákona, v němž jsme byli drženi, jsouce mrtví vůči zákonu, abychom mohli sloužit v novosti ducha, a ne v zastaralosti litery.

7 Co tedy řekneme? Je zákon hříchem? Bůh chraň. Nikoli, hříchu jsem nepoznal, než skrze zákon; neboť žádosti bych nepoznal, kdyby byl zákon neřekl: Nebudeš žádostiv.

8 Ale hřích, vzav příležitost skrze přikázání, způsobil ve mně všeliké druhy žádosti. Neboť bez zákona hřích byl mrtev.

9 Neboť kdysi jsem byl živ bez přestupku proti zákonu, ale když přišlo přikázání Kristovo, hřích ožil a já jsem zemřel.

10 A když jsem nevěřil přikázání Kristovu, které přišlo, které bylo ustanoveno k životu, shledal jsem, že mne odsuzuje k smrti.

11 Neboť hřích, vzav příležitost, popíral přikázání a klamal mne; a já jsem byl zabit.

12 Nicméně, shledal jsem, že zákon je

svatý a že přikázání je svaté a spravedlné a dobré.

13 Bylo tedy to, co je dobré, učiněno pro mne smrtí? Bůh chraň. Ale hřích, aby se mohl jeviti hříchem, skrze to, co je dobré, způsobuje smrt ve mne; aby se hřích, skrze přikázání, mohl státi nesmírně hříšným.

14 Neboť my víme, že přikázání je duchovní; ale když jsem byl pod zákonem, byl jsem ještě tělesným, prodáním hříchu.

15 Ale nyní jsem duchovním; neboť to, co je mi přikázáno činiti, činím; a to, co je mi přikázáno nedovolovati, nedovoluji.

16 Neboť to, co vím, že není správné, nebudu činiti; neboť to, co je hřích, nenávidím.

17 Jestliže tedy nečiním to, co nechci dovoliti, souhlasím se zákonem, že je dobrý; a nejsem odsouzen.

18 Nyní tedy nejsem to již já, kdo činí hřích; ale snažím se podmaniti onen hřích, který přebývá ve mně.

19 Neboť vím, že ve mně, to jest v těle mém, nepřebývá žádná dobrá věc; neboť chtění je přítomné ve mně, ale abych vykonal to, co je dobré, nenalézám, jedině v Kristu.

20 Neboť to dobré, co bych činil, když jsem byl pod zákonem, neshledávám býti dobrým; tudíž nečiním ho.

21 Ale to zlé, které bych nečinil pod zákonem, shledávám býti dobrým; to činím.

22 Nyní, činím-li, skrze pomoc Kristovu, to, co bych nečinil pod zákonem, nejsem pod zákonem; a již se nesnažím činiti nesprávné, ale snažím se podmaniti hřích, který přebývá ve mně.

23 Shledávám tedy, že pod zákonem, že když jsem chtěl činiti dobré, zlé bylo přítomné se mnou; přesto se těším ze zákona Božího podle vnitřního člověka.

24 A nyní vidím jiný zákon, a to přikázání Kristovo, a to je vtisknuto do mysli mé.

25 Ale oudy mé válčí proti zákonu mysli mé a uvádějí mne do zajetí zákona hříchu, který je v oudech mých.

26 A nepodmaňuji-li hřích, který je ve mně, ale s tělem sloužím zákonu hříchu; Ó, jak bídný jsem člověk! Kdo mne vysvobodí z těla této smrti?

27 Děkuji, tedy, Bohu skrze Ježíše Krista, Pána našeho, že tak s myslí já sám sloužím zákonu Božímu.

PJS, Římanům 8:8 (porovnej s Římanům 8:8)

(Ti, kteří následují způsobu těla, Bohu se líbiti nemohou.)

8 Tak tedy ti, již jsou podle těla, Bohu se líbiti nemohou.

PJS, 1. Korintským 7:1–2, 5, 26, 29–33 (porovnej s 1. Korintským 7:1–2, 5, 26, 29–33)

(Pavel zodpovídá otázky ohledně manželství mezi těmi, kteří jsou povoláni na misii.)

1 Nyní ohledně věcí, o nichž jste mi psali řkouce: Je dobré pro muže nedotýkati se ženy.

2 Nicméně, já pravím, kvůli vyhnutí se smilstvu, nechť každý muž má svou vlastní manželku a nechť každá žena má svého vlastního manžela.

5 Neodcházejte jeden od druhého, ledaže to je se souhlasem na čas, abyste se mohli věnovati půstu a modlitbě; a opět se spolu sejděte, aby vás Satan nepokoušel pro vaši nezdrženlivost.

26 Domnívám se tudíž, že toto je dobré kvůli současným těžkostem, pro muže tak zůstati, aby mohl konati větší dobro.

29 Ale pravím vám, kteří jste povoláni ke službě. Neboť toto říkám, bratří, čas, který zbývá, je jen krátký, v němž budete vysláni ke službě. Dokonce ti, již mají manželky, budou, jako by neměli žádnou; neboť jste povoláni a vyvoleni konati Pánovo dílo.

30 A bude to s těmi, kteří pláčou, jako by neplakali; a s těmi, kteří se radují, jako by se neradovali, a s těmi, kteří kupují, jako by nevlastnili;

31 A s těmi, kteří užívají tohoto světa, jako by ho neužívali; neboť podoba tohoto světa pomíjí.

32 Ale chtěl bych, bratří, abyste zvelebovali povolání své. Chtěl bych vás míti bez pečování. Neboť ten, kdo

není ženatý, se stará o věci, jež náležejí Pánu, jak se může zalíbiti Pánu; tudíž on vítězí.

33 Ale ten, kdo je ženatý, pečuje o věci, které jsou ze světa, jak se může zalíbiti manželce své; tudíž, je zde rozdíl, neboť je zdržován.

PJS, 1. Korintským 15:40 (porovnej s 1. Korintským 15:40)

(Ve vzkříšení jsou tři stupně slávy.)

40 Také celestiální těla, a těla terestriální a těla telestiální; ale sláva celestiálních, jedna; a terestriálních, jiná; a telestiálních, jiná.

PJS, 2. Korintským 5:16 (porovnej s 2. Korintským 5:16)

(Pavel radil Svatým, aby nežili podle způsobu těla.)

16 Pročež, od nynějška již nežijeme podle těla; ano, ačkoli jsme kdysi žili podle těla, přesto, poněvadž jsme poznali Krista, nyní, od nynějška, již nežijeme podle těla.

PJS, Galatským 3:19–20 (porovnej s Galatským 3:19–20)

(Kristus je prostředníkem nové smlouvy. Je porovnáván zákon Mojžíšův [stará smlouva] a věčné evangelium [nová smlouva].)

19 Pročež tedy, zákon byl přidán kvůli přestupkům, dokud nepřijde símě, kterému zaslíbení bylo učiněno v zákonu daném Mojžíšovi, jež byl vysvěcen rukou andělů, aby byl prostředníkem této první smlouvy (zákona).

20 Nyní, tento prostředník nebyl prostředníkem nové smlouvy; ale je jeden prostředník nové smlouvy, kterým je Kristus, jak je psáno v zákoně ohledně zaslíbení učiněných Abrahamovi a semeni jeho. Nyní, Kristus je prostředníkem života; neboť toto je zaslíbení, jež Bůh učinil Abrahamovi.

PJS, Efezským 4:26 (porovnej s Efezským 4:26)

(Nespravedlivý hněv je hříchem.)

26 Můžete býti rozhněváni a nehřešiti? Nechť slunce nezapadá na hněv váš;

PJS, 1. Tessalonicenským 4:15 (porovnej s 1. Tessalonicenským 4:15)

(Ti spravedliví lidé, kteří jsou naživu při příchodu Páně, nebudou mít žádnou výhodu před spravedlivými mrtvými.)

15 Neboť toto vám pravíme skrze slovo Páně, že ti, kteří jsou naživu při příchodu Páně, nepředejdou ty, kteří zůstávají do příchodu Páně, kteří spí.

PJS, 2. Tessalonicenským 2:2–3, 7–9 (porovnej s 2. Tessalonicenským 2:2–9)

(Pavel prorokoval odpadlictví před Pánovým návratem.)

2 Abyste nebyli brzy otřeseni v mysli nebo znepokojeni dopisem, ledaže ho obdržíte od nás; ani skrze ducha, ani skrze slovo, jakože den Kristův je na dosah.

3 Nechť vás žádný člověk žádným způsobem neoklame; neboť nejprve přijde odpadnutí a bude zjeven onen člověk hříchu, syn zatracení;

7 Neboť tajemství nepravosti již působí, a on to je, kdo nyní působí, a Kristus mu trpí, aby působil, dokud nebude naplněn čas, aby byl odstraněn z cesty.

8 A poté bude zjeven onen zlovlný, kterého Pán stráví duchem úst svých a zničí jasm příchodu svého.

9 Ano, Pán, vpravdě Ježíš, jehož příchod nebude, dokud nepřijde odpadnutí skrze působení Satana se vši mocí a znameními a divy lživými,

PJS, 1. Timoteovi 2:4 (porovnej s 1. Timoteovi 2:4)

(Kristus je Jednorozeným Synem a Prostředníkem.)

4 Který je ochoten mítí všechny lidi tak, aby byli spaseni a došli k poznání pravdy, jež je v Kristu Ježíši, který je Jednorozeným Synem Božím a vysvěceným, aby byl Prostředníkem mezi Bohem a člověkem; což je jeden Bůh, a má moc nade všemi lidmi.

PJS, 1. Timoteovi 6:15–16 (porovnej s 1. Timoteovi 6:15–16)

(Ti, kteří mají světlo nesmrtelnosti přebývajících v nich, mohou viděti Ježíše.)

15 Které v časech svých ukáže on, jenž je ten požehnaný a jediný Panovník, Král králů a Pán pánů, kterémuž buď čest a moc věčná;

16 Jehož žádný člověk neviděl ani nemůže viděti, k němuž se žádný člověk nemůže přiblížiti, pouze ten, jenž má světlo a naději nesmrtelnosti přebývajících v něm.

PJS, Židům 1:6–7 (porovnej s Židům 1:6–7)

(Andělé jsou sloužící duchové.)

6 A opět, když uvádí prvního zplozeného do světa, praví: A nechť všichni andělé Boží uctívají toho, kdo činí služebníky své jako plamen ohně.

7 A o andělech praví: Andělé jsou sloužící duchové.

PJS, Židům 4:3 (porovnej s Židům 4:3)

(Díla Boží byla připravena od založení světa.)

3 Neboť my, kteří jsme uvěřili, vcházíme do odpočínutí, jak řekl: Jak jsem přísahal v hněvu svém: Budou-li zatvrzovati srdce své, nevejdou do odpočínutí mého; také jsem přísahal: Nebudou-li zatvrzovati srdce své, vejdu do odpočínutí mého; ačkoli díla Boží byla připravena (neboli dokončena) od založení světa.

PJS, Židům 5:7–8

(Poznámka v rukopise PJS uvádí, že se verše 7 a 8 týkají Melchisedecha, a ne Krista. Jinak jsou texty v Bibli krále Jakuba a v PJS totožné.)

PJS, Židům 6:1, 3 (porovnej s Židům 6:1, 3)

(Zásady Kristovy vedou k dokonalosti.)

1 Tudíž neopouštějce zásady nauky Kristovy, jdeme dál k dokonalosti; nepokládajce znovu základ pokání z mrtvých skutků a víry k Bohu.

3 A půjdeme dál k dokonalosti, dovolí-li Bůh.

PJS, Židům 7:3 (porovnej s Židům 7:3)

(Svaté kněžství podle řádu Syna Božího je bez otce nebo matky a nemá ani počátek, ani konec dnů.)

3 Neboť tento Melchisedech byl vysvěcen knězem podle řádu Syna Božího, kterýžto řád byl bez otce, bez matky, bez rodu, nemaje ani počátek dnů, ani konec života. A všichni ti, již jsou vysvěceni k tomuto kněžství, jsou učiněni podobnými Synu Božímu, zůstávajíce knězem neustále.

PJS, Židům 7:25–26 (porovnej s Židům 7:26–27)

(Je vysvětlena Kristova role jako prostředníka.)

25 Neboť takový vysoký kněz byl vhodný pro nás, který je svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a učiněn vládcem nad nebesy;

26 A ne jako oni vysocí kněží, kteří přinášeli oběti denně, nejprve za své vlastní hříchy a potom za hříchy lidí; neboť on nemusí přinášeti oběti za své vlastní hříchy, neboť on neznal žádné hříchy; ale za hříchy lidí. A toto učinil jednou, když obětoval sebe.

PJS, Židům 11:1 (porovnej s Židům 11:1)

(Víra je jistota o věcech, ve které lidé doufají.)

1 Nyní, víra je jistota o věcech, ve které lidé doufají, důkaz věci, které nejsou viděti.

PJS, Židům 11:35 (porovnej s Židům 11:35)

(Věrní, kteří jsou mučeni pro Krista, získávají první vzkříšení.)

35 Ženy přijímaly mrtvé své k životu opět pozdvižené; a jiní byli mučeni, nepřijímajíce vysvobození; aby mohli obdržeti první vzkříšení;

PJS, Jakub 1:2 (porovnej s Jakubem 1:2)

(Strasti, ne pokušení, nás pomáhají posvětit.)

2 Bratří moji, za největší radost považujte, když v mnohé strasti upadáte;

PJS, Jakub 2:1 (porovnej s Jakubem 2:1)

(Členové si nemají vážit jedné osoby více než druhé.)

1 Bratří moji, nemůžete mít víru Pána našeho Ježíše Krista, Pána slávy, a přesto projevovati stranění osobám.

PJS, 1. Petrova 3:20 (porovnej s 1. Petrovou 3:20)

(Někteří duchové ve vězení byli ve dnech Noémových nespravedliví.)

20 Někteří z nich byli za dnů Noémových neposlušní, zatímco shovívavost Boží vyčkávala, zatímco byl připravován koráb, v němž málo, to jest osm duší, bylo zachráněno skrze vodu.

PJS, 1. Petrova 4:6 (porovnej s 1. Petrovou 4:6)

(Evangelium je kázáno těm, kteří jsou mrtví.)

6 Kvůli tomu je evangelium kázáno těm, kteří jsou mrtví, aby mohli být souzeni podle lidí v těle, ale žít v duchu podle vůle Boží.

PJS, 1. Petrova 4:8 (porovnej s 1. Petrovou 4:8)

(Pravá láska nám brání hřešiti.)

8 A nade všechny věci mějte mezi sebou vroucí pravou lásku; neboť pravá láska zbraňuje množství hříchů.

PJS, 1. Janova 2:1 (porovnej s 1. Janovou 2:1)

(Kristus bude naším přímluvcem u Otce, budeme-li činit pokání.)

1 Děti moje malé, tyto věci vám píš, abyste nehřešily. Ale hřeší-li kterýkoli člověk a činí-li pokání, máme

přímluvce u Otce, Ježíše Krista toho spravedlivého;

PJS, 1. Janova 3:9 (porovnej s 1. Janovou 3:9)

(Kdokoli je zrozen z Boha, nepokračuje v hříchu.)

9 Kdokoli je zrozen z Boha, nepokračuje v hříchu; neboť v něm zůstává Duch Boží; a on nemůže pokračovati v hříchu, protože je zrozen z Boha, obdržev svatého Ducha zaslíbení.

PJS, 1. Janova 4:12 (porovnej s 1. Janovou 4:12)

(Pouze lidé, kteří věří v Boha, ho mohou vidět.)

12 Žádný člověk nikdy neviděl Boha, kromě těch, již věří. Milujeme-li jeden druhého, Bůh v nás přebývá a láska jeho je v nás zdokonalována.

PJS, Zjevení 1:1–4 (porovnej se Zjevením 1:1–4)

(Jan obdržel zjevení od Ježíše Krista a předal ho vedoucím nad sedmi církvemi v Asii.)

1 Zjevení Jana, služebníka Božího, které mu bylo dáno Ježíšem Kristem, aby ukázal služebníkům svým věci, jež se musejí brzy státi, jež poslal a projevil skrze anděla svého služebníku svému Janovi,

2 Který vydal svědectví o slovu Božím a o svědectví o Ježíši Kristu a o všech věcech, jež viděl.

3 Požehnaní jsou ti, kdož čtou, i ti, kdož slyší a rozumějí slovům tohoto proroctví a zachovávají ony věci, které jsou v něm napsány, neboť čas přichodu Páně se blíží.

4 Nyní, toto je svědectví Janovo sedmi služebníkům, již jsou nad sedmi církvemi v Asii. Milost vám a pokoj od toho, který je a který byl a který přijde; který vyslal anděla svého od trůnu svého, aby svědčil těm, již jsou sedmi služebníky nad sedmi církvemi.

PJS, Zjevení 2:22 (porovnej se Zjevením 2:22)

(Zlovolní budou uvrženi do pekla.)

22 Viz, uvrhnu ji do pekla a ty, kteří se s ní cizoloží, do velikého souzení, pokud nebudou činiti pokání ze skutků svých.

PJS, Zjevení 5:6 (porovnej se Zjevením 5:6)

(Dvanáct služebníků Božích je posláno po celé zemi.)

6 A pohlédl jsem a hle, mezi trůnem a těmi čtyřmi zvířaty a mezi staršími stál Beránek, jak byl zabít, maje dvanáct rohů a dvanáct očí, což je dvanáct služebníků Božích, vyslaných po celé zemi.

PJS, Zjevení 12:1–17 (porovnej se Zjevením 12:1–17; s Naukou a smlouvami 77)

(Je vysvětlena žena [Církev], dítě [království Boží], tyč ze železa [slovo Boží], drak [Satan] a Michal. Válka v nebi pokračuje na zemi.)

1 A ukázalo se veliké znamení na nebi v podobnosti věcí na zemi; žena oděná sluncem a měsíc pod jejíma nohama a na hlavě její koruna dvanácti hvězd.

2 A žena, jsouc těhotná, křičela, mořic se při porodu, a v bolestech, aby porodila.

3 A porodila pacholík, který bude panovati všem národům tyčí ze železa; a dítě její bylo uchopeno a vyzdviženo k Bohu a trůnu jeho.

4 A na nebi se objevilo jiné znamení; a vizte, veliký rudý drak, mající sedm hlav a deset rohů a sedm korun na hlavách svých. A ocas jeho odtáhl třetinu hvězd nebe a uvrhl je na zem. A drak stál před ženou, která porodila, připraven sežrati dítě její potě, co se narodilo.

5 A žena uprchla do pustiny, kde měla místo připravené Bohem, aby ji tam živili tisíc dvě stě a šedesát let.

6 A na nebi byla válka; Michal a andělé jeho bojovali proti drakovi; a drak a andělé jeho bojovali proti Michalovi;

7 A drak nezvítězil nad Michalem, ani dítětem, ani ženou, která byla církví

Boží, jež byla vysvobozena z bolestí svých a zrodila království našeho Boha a jeho Krista.

8 Ani nebylo v nebi nalezeno místo pro toho velikého draka, který byl svržen; onen had starý zvaný ďábel a také zvaný Satan, jež klame celý svět; byl svržen na zem; a andělé jeho byli svrženi s ním.

9 A slyšel jsem hlas silný v nebi řkoucí: Nyní přišlo spasení a síla a království našeho Boha a moc jeho Krista;

10 Neboť je svržen žalobník bratří našich, který žaloval na ně před Bohem naším dnem i nocí.

11 Neboť oni ho přemohli skrze krev Beránkovu a slovem svědectví svého; neboť nemilovali svůj vlastní život, ale zachovali svědectví až do smrti. Tudíž radujte se, ó nebesa, a vy, kteří přebýváte v nich.

12 A po těchto věcech jsem uslyšel hlas jiný řkoucí: Běda obyvatelům země, ano, a těm, již přebývají na ostrovech mořských! Neboť ďábel sestoupil k vám, maje hněv veliký, protože ví, že má jen krátký čas.

13 Neboť když drak viděl, že byl svržen na zem, pronásledoval ženu, která porodila pacholík.

14 Tudíž, ženě byla dána dvě křídla velikého orla, aby mohla uprchnouti do pustiny, na místo své, kde je živena do času a časů a půl času, od tváře hada.

15 A had vypouští z úst svých po ženě vodu jako povodeň, aby mohl způsobiti, že bude povodní unesena.

16 A země pomáhá ženě a země otevírá ústa svá a pohlcuje povodeň, kterou drak vypouští z úst svých.

17 Tudíž, drak byl na ženu rozhněván a šel, aby vedl válku se zbytkem ze semene jejího, kteří zachovávají příkázání Boží a mají svědectví o Ježíši Kristu.

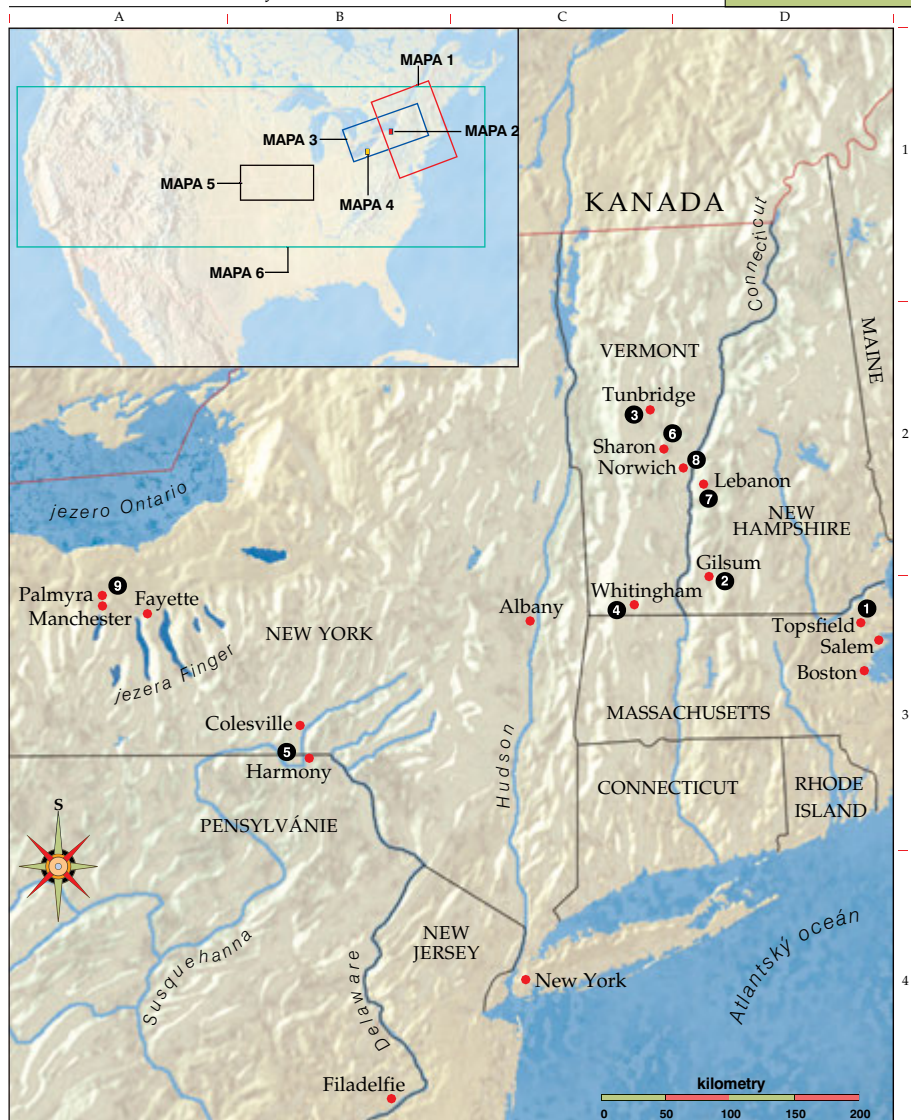
PJS, Zjevení 19:15, 21 (porovnej se Zjevením 19:15, 21)

(Bůh používá slovo Kristovo, aby bil národy.)

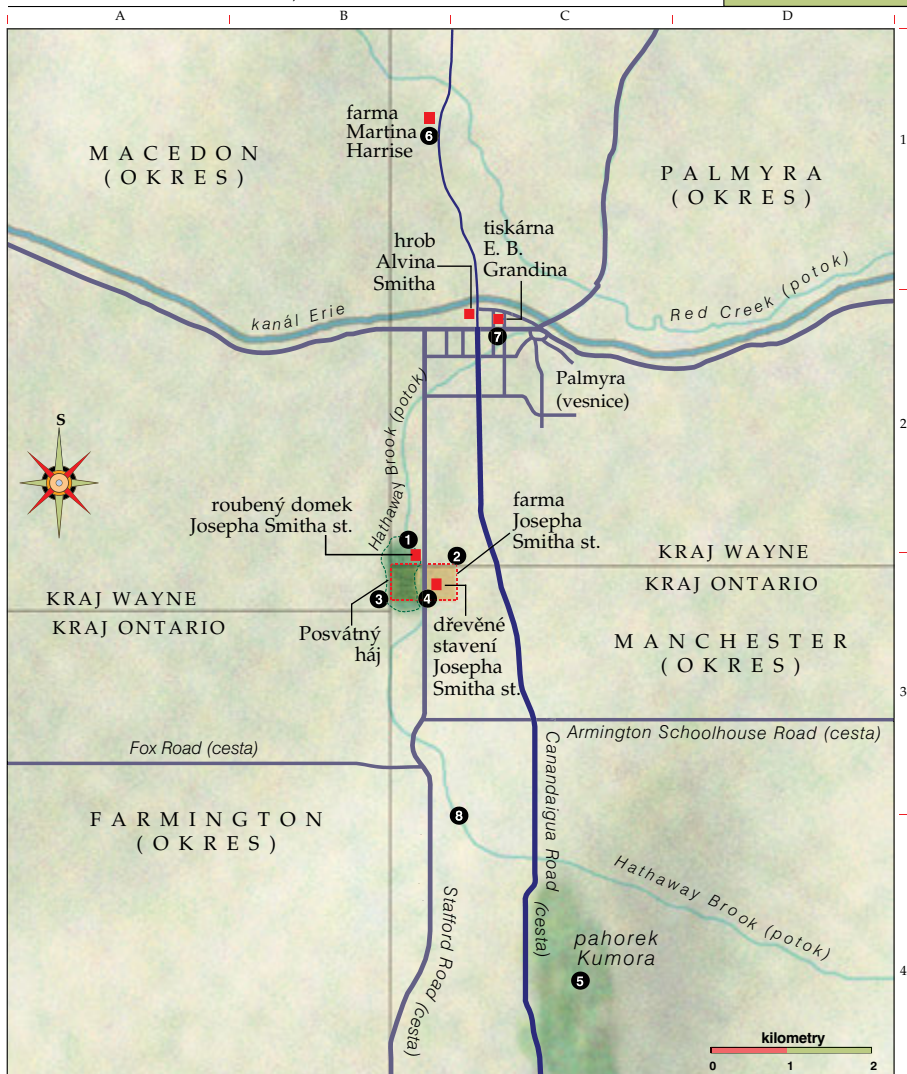
15 A z úst jeho vychází slovo Boží a

jím bude bítí národy; a bude nad nimi panovati slovem úst svých; a šlape vinný lis v prudkosti a hněvu Všemohoucího Boha.

21 A zbytek byl zabit slovem toho, který seděl na koni, kteréžto slovo vycházelo z úst jeho; a všichni ptáci byli nasyceni těly jejich.

- 1. Topsfield** Rodiště Josepha Smitha st. narozeného 12. července 1771.
- 2. Gilsum** Zde se 8. července 1775 narodila Lucy Macková.
- 3. Tunbridge** Zde byli 24. ledna 1796 oddáni Joseph Smith st. a Lucy Macková.
- 4. Whitingham** Rodiště Brigham Younga, narozeného 1. června 1801.
- 5. Harmony** V okrese Harmony se 10. července 1804 narodila Emma Haleová.
- 6. Sharon** Zde se 23. prosince 1805 narodil Joseph Smith ml. (viz JS-Ž 1:3).
- 7. Lebanon** Smithova rodina žila v okrese Lebanon v letech 1811 až 1813 a během této doby Joseph Smith ml. prodělal řadu operací nohy.
- 8. Norwich** Smithova rodina zde žila v letech 1814 až 1816, než se odstěhovala do Palmyry.
- 9. Palmyra** Smithova rodina se sem přistěhovala v roce 1816 (viz JS-Ž 1:3).

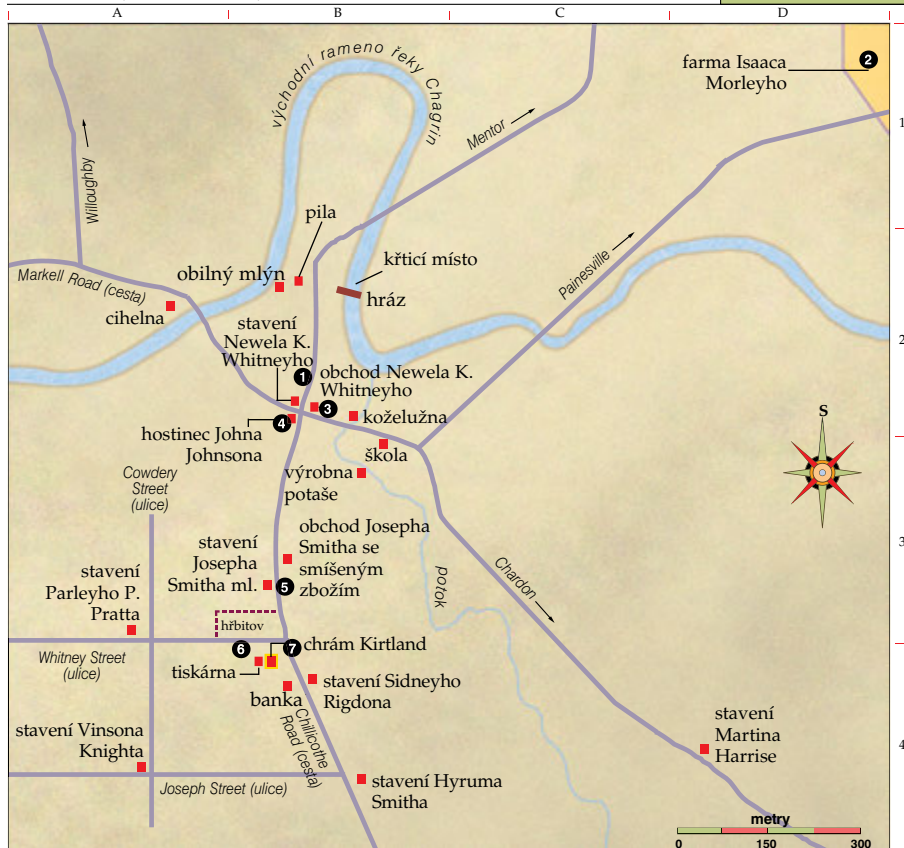
- 1. Roubený domek Josepha Smitha st.** 21.–22. září 1823 se v horní místnosti tohoto domu Josephu Smithovi ukázal anděl Moroni (viz JS-Ž 1:29–47).
- 2. Farma Josepha Smitha st.** Na této farmě o rozloze 4,7 hektaru hospodařila Smithova rodina od roku 1820 do roku 1829.
- 3. Posvátný háj** V tomto lesíku se počátkem jara 1820 odehrálo první vidění Josepha Smitha ml. (viz JS-Ž 1:11–20).
- 4. Dřevěné stavení Josepha Smitha st.** Toto stavení začal v roce 1822 stavět Alvin Smith a Smithova rodina ho obývala v letech 1825 až 1829.
- 5. Pahorek Kumora** Zde 22. září 1827 anděl Moroni předal proroce Josephu Smithovi zlaté desky (viz JS-Ž 1:50–54, 59).
- 6. Farma Martina Harrise** Tato farma byla zastavena a část jejího území prodána, aby se zaplatilo za výtiskění Knihy Mormonovy.
- 7. Tiskárna E. B. Grandina** Zde bylo v letech 1829–1830 výtiskěno 5000 výtisků Knihy Mormonovy.
- 8. Hathaway Brook (potok)** V tomto potoce bylo vykonáno několik prvních církevních křtů.

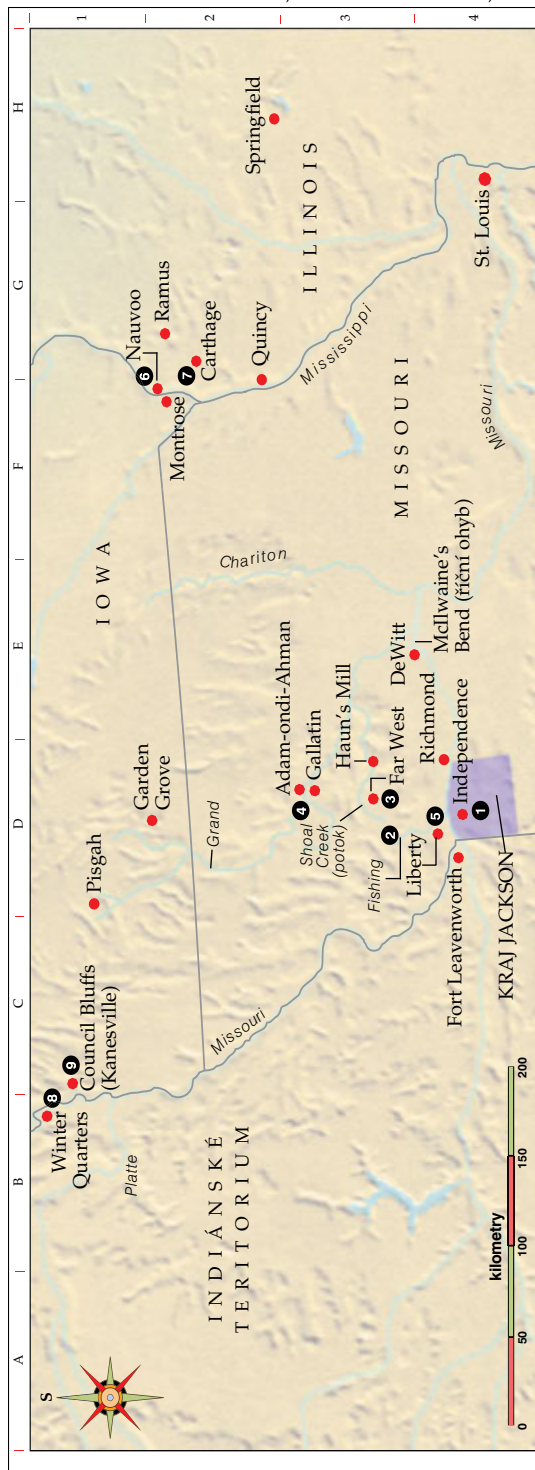
- 1. South Baimbridge** Zde byli 18. ledna 1827 oddáni Joseph Smith ml. a Emma Haleová (viz JS-Ž 1:57).
- 2. Colesville** V domě Josepha Knighta st. v okrese Colesville byla v roce 1830 zorganizována první odbočka Církve.
- 3. Domek Josepha Smitha ml. v Harmony** Zde byla přeložena většina knihy Mormonovy. Na březích řeky Susquehanna bylo v roce 1829 znovuzřízeno kněžství (viz NaS 13; 128:20; JS-Ž 1:71-72).
- 4. Fayette** Tři svědkové spatřili zlaté desky a anděla Moroniho (NaS 17). V červnu 1829 zde byl dokončen překlad Knihy Mormonovy. 6. dubna 1830 zde byla zorganizována Církve (viz NaS 20; 21).

- 5. Mendon** Dřívější domov Brigham Younga a Hebera C. Kimballa.
- Kirtland** V roce 1830 se zde zastavili misionáři, kteří byli vysláni k Lamanitům, a pokrtili Sidnevyho Rigdona a další z oblasti Kirtlandu. Od roku 1831 do roku 1838 zde bylo ústředí Církve. V Kirtlandu byl postaven první chrám této dispensace, zasvěcen byl 27. března 1836 (viz NaS 109).
- Kanál Erie** Tři odbočky Církve ve státě New York emigrovaly v dubnu a květnu 1831 po kanálu Erie a jezeru Erie do Kirtlandu ve státě Ohio.

- 8. Hiram** Od září 1831 do září 1832 zde žili Joseph a Emma. Joseph a Sidney Rigdon pracovali na Překladu Bible od Josepha Smitha (PJS). Zjevení, která zde byla přijata: NaS 1, 65, 67, 68, 69, 71, 73, 74, 76, 77, 79, 80, 81, 99, 133.
- 9. Amherst** 25. ledna 1832 zde byla Josephu Smithovi vyjádřena podpora jako prezidentovi vysokého kněžství (viz NaS 75).
- 10. Toronto** Zde se nacházel domov Johna Taylora, třetího presidenta Církve, a Mary Fielding Smithové, manželky Hyruma Smitha.

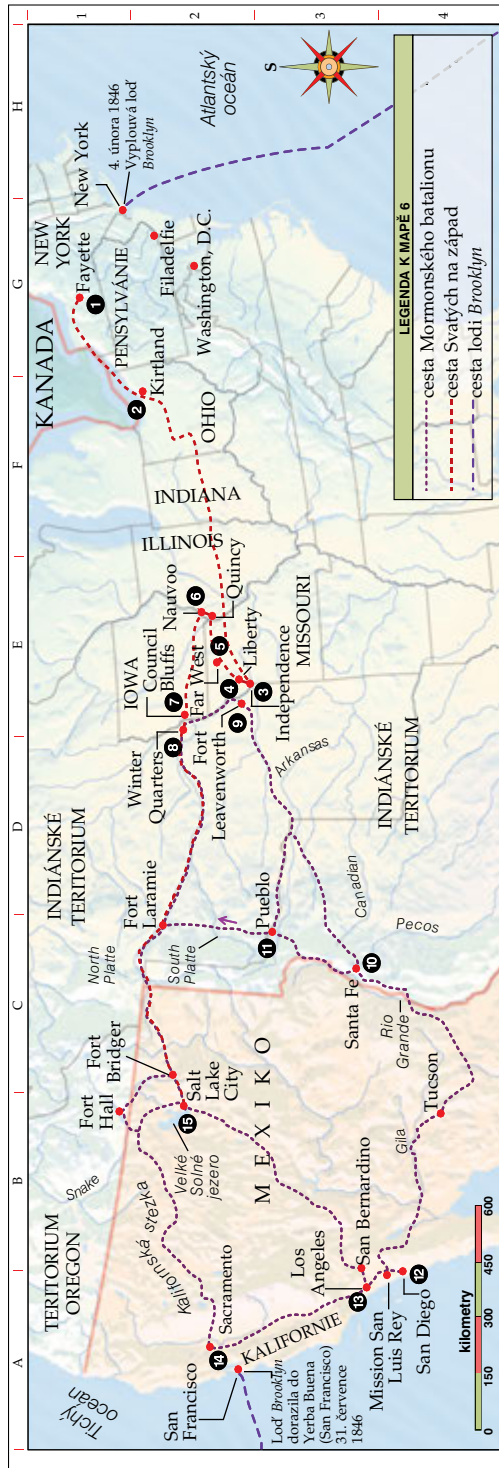
- Dům Newela K. Whitneyho** Joseph a Emma zde žili několik týdnů po svém prvním přistěhování do Kirtlandu v roce 1831.
 - Farma Isaaca Morleyho** Joseph a Emma Smithovi zde žili od března do září 1831. Byli zde vysvěceni první vysocí kněží. Joseph zde pracoval na Překladu Josepha Smitha (PJS).
 - Obchod Newela K. Whitneyho** Zde byly Prvnímu předsednictvu Církve předány klíče království. Poprvé se zde sešla Škola proroků. V roce 1833 se zde dokončoval PJS. Joseph a Emma zde žili v letech 1832 až 1833. Joseph zde obdržel mnoho zjevení.
 - Hostinec Johna Johnsona** Zde byl v roce 1833 povolán Joseph Smith st. jako první patriarcha Církve. V hostinci se nacházela první tiskárna v Kirtlandu. Po zničení tiskařského lisu v kraji Jackson ve státě Missouri se zde tiskl *The Evening and the Morning Star*. Odtud 4. května 1835 odešlo dvanáct apoštolů na svou první misi.
 - Domek Josepha Smitha ml.** Joseph a Emma zde žili od roku 1834 do roku 1837. Byl zde započat překlad knihy Abrahamovy.
 - Tiskárna** V této budově byly proneseny *Lectures on Faith* (Přednášky o víře). Bylo zde povoláno a vysvěceno dvanáct apoštolů a První kворum Sedmdesáti. Byly zde vytištěny *Nauka a smlouvy* (1. vydání) a *Knihy Mormona* (2. vydání), dále zde byly tištěny *The Evening and the Morning Star*, *Latter Day Saints' Messenger and Advocate* a první čísla *Elders' Journal*.
 - Chrám Kirtland** Tento chrám byl prvním v této dispensaci. Ukázal se zde Ježíš Kristus a chrám přijal. Ukázali se zde Mojžíš, Eliáš a Eliáš a znovuzřídili určité klíče kněžství (viz NaS 110). Také se zde scházela Škola proroků. Zjevení, která zde byla přijata: NaS 109, 110, 137.
- Kirtland** (nespecifikovaná místa) 17. srpna 1835 zde byla *Nauka a smlouvy* přijata jako písmo. Zjevení přijatá v Kirtlandu zahrnují NaS 41–50, 52–56, 63–64, 102–104, 106–110, 134 a 137. Oddíl 104 stanovuje určitý majetek, který má být dán jako správcovství členům Církve podílejícím se na sjednoceném řádu (viz verše 19–46).

- 1. Independence** Označeno jako ústřední místo Sionu (viz NaS 57:3). 3. srpna 1831 zde byl zasvěcen chrámový pozemek. V roce 1833 byli odtud Svátí vyhnáni.
- 2. Řeka Fishing** Joseph Smith a Sionská výprava putovali v roce 1834 z Kirtlandu ze státě Ohio do státu Missouri, aby navrátili Svátým v kraji Jackson jejich pozemky. Na břehu této řeky bylo dáno zjevení v NaS 105.
- 3. Far West** Toto bylo největší mormonské osídlení ve státě Missouri. V této lokalitě byl zasvěcen pozemek pro chrám (viz NaS 115). 8. července 1838 obdrželo Kvorum dvanácti apostoůlů od Pána povolání, aby sloužili misii na Britských ostrovech (viz NaS 118).

- 4. Adam-ondi-Ahman** Pán označil toto místo v severní části státu Missouri jako místo, kde se v budoucnu uskuteční velké shromáždění, kdy Ježíš Kristus přijde, aby se setkal s Adamem a jeho spravedlivým potomstvem (viz NaS 78:15; 107:53–57; 116).
- 5. Žalář v Liberty** Zde byli Joseph Smith a další od prosince 1838 do dubna 1839 nespravedlivě vězněni. V době, kdy měla církev potíže, Joseph volal k Pánu o vedení a obdržel NaS 121–123.
- 6. Nauvoo** Tato oblast nacházející se na řece Mississippi byla od roku 1839 do roku 1846 shromážděním Svátých. Byl zde postaven chrám a začaly se vykonávat obřady, jako je křest za mrtvé, obdarování a pečení rodin. V roce 1842 zde bylo zorganizováno Pomocné

- sdržení. Zjevení, která zde byla přijata, zahrnují NaS 124–129.
- 7. Carthage** 27. června 1844 zde zemřeli mučednickou smrtí prorok Joseph Smith a jeho bratr Hyrum (viz NaS 135).
- 8. Winter Quarters** Ústřední místo, kde se usídlili Svátí (1846–1848) na cestě do údolí Solného jezera. Pro cestu na západ byla zorganizována výprava Izraele (viz NaS 136).
- 9. Council Bluffs** (Kanesville) Zde byla 27. prosince 1847 vyjádřena podpora Prvnímu předsednictvu s Brighamem Youngem jako prezidentem.

10. **Santa Fe** Odtud se 19. října 1846 pod velením Philipa Cooka vydal na pochod Mormonský batalion.
11. **Pueblo** Tři oddíly nemocných byly poslány na zaočarování do Puebla, kde strávily zimu 1846–1847 se Svatými ze státu Mississippi. Tyto skupiny vstoupily v červenci 1847 do údolí Solného jezera.
12. **San Diego** Mormonský batalion zde dokončil 29. ledna 1847 svůj 3200 kilometrů dlouhý pochod.
13. **Los Angeles** Zde byl 16. července 1847 Mormonský batalion rozpuštěn.
14. **Sacramento** Někteří propuštění členové batalionu pracovali zde i dále na východ na Sutterově pile na řece American, kde pomohli objevit zlato.
15. **Salt Lake City** Brigham Young dorazil do údolí Solného jezera 24. července 1847.

- Svaté. V roce 1838 bylo toto místo ústředím Církve. V roce 1838–1839 byli Svatí donuceni uprchnout do státu Illinois.
6. **Nauvoo** Ústředí Církve v letech 1839–1846. Po mučednické smrti Proroka a jeho bratra Hyruma se Svatí odstěhovali na západ.
 7. **Council Bluffs** Pronýřti sem dorazili v červnu 1846. Členové Mormonského batalionu pod velením Jamese Allena odsud odešli 21. července 1846.
 8. **Winter Quarters** Ústředí Církve v letech 1846–1848. Předvoj pod vedením presidenta Brigham Younga odešel na západ v dubnu 1847.
 9. **Fort Leavenworth** Zde byl před začátkem pochodu na západ v srpnu 1846 vyzbrojen a vystrojen Mormonský batalion.

1. **Fayette** Prorok Joseph Smith odešel z Fayette do Kirtlandu ve státě Ohio v lednu 1831. Na základě Pánova příkazu ke shromáždění ho v dubnu a květnu 1831 následovaly tři odbočky ze státu New York (viz NaS 37, 38).
2. **Kirtland** Ústředí Církve od 1. února 1831 do 12. ledna 1838, kdy se Prorok přestěhoval do Far West ve státě Missouri.
3. **Independence** Pán v červenci 1831 označil Independence (v kraji Jackson ve státě Missouri) jako ústřední místo Sionu (viz NaS 57:3). Lúza vyhnala Svaté z kraje Jackson v listopadu 1833.
4. **Liberty** Svatí z kraje Jackson se shromáždžovali v kraji Clay od roku 1833 do roku 1836, kdy museli opět odejít. Prorok Joseph Smith a další zde byli uvězněni.
5. **Far West** Zde bylo v letech 1836–1838 založeno útočiště pro

1. POSVÁTNY HÁJ V tomto lesíku poblíž svého domova obdržel prorok Joseph Smith první vidění.

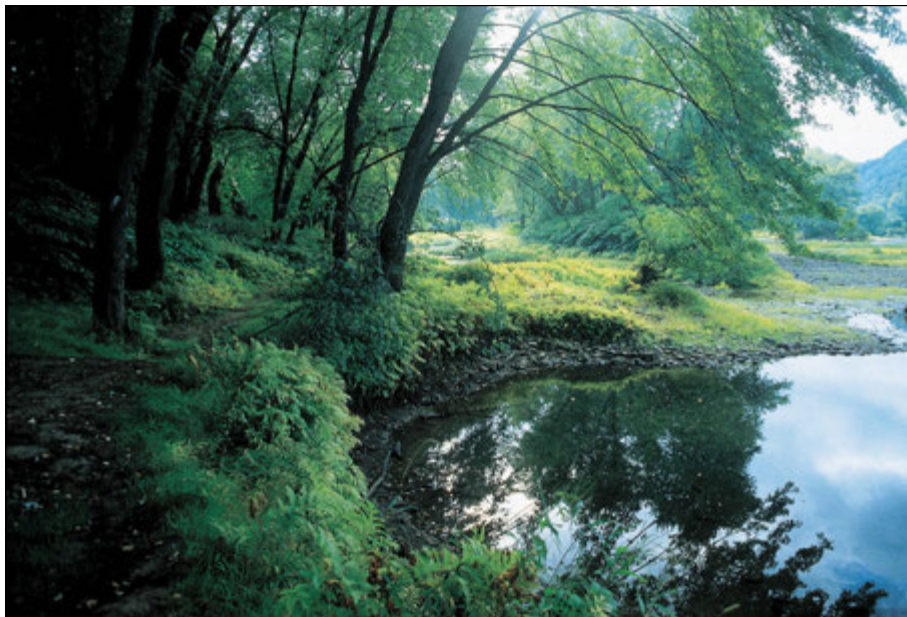
2. PAHOREK KUMORA A OBLAST MANCHESTER-PALMYRA Anděl Moroni přikázal Josephu Smithovi, aby našel zlaté desky, které ukryl v tomto pahorku. (Pahorek je uprostřed vpravo.)

3. ROUBENÝ DOMEK JOSEPHA SMITHA ST. Toto je replika domku, kde kdysi žila Smithova rodina.

4. GRANDINŮV LIS A TISKÁRNA Zde byla poprvé vytištěna Kniha Mormonova.

5. ŘEKA SUSQUEHANNA Na březích této řeky bylo znovuzříženo Aronovo a Melchisedechevo kněžství (viz NaS 13; 128:20).

6. ROUBENÝ DOMEK PETERA WHITMERA ST. Tato replika byla postavena na místě, kde byla 6. dubna 1830 zorganizována Církev.

7. OBCHOD NEWELA K. WHITNEYHO A SPOLEČNÍKŮ Zde bylo spolu s dalšími zjeveními přijato zjevení, které se stalo známým jako Slovo moudrosti (viz NaS 89).

8. DŮM JOHNA JOHNSONA Když v tomto domě prorok Joseph Smith a Sidney Rigdon pracovali na překladu Bible, obdrželi spolu s dalšími zjeveními zjevení, které je nyní zaznamenáno v Nauce a smlouvách 76.

9. CHRÁM KIRTLAND První chrám postavený v této dispensaci v roce 1836. V tomto chrámu se ukázali Ježíš Kristus, Mojžíš, Elias a Eliáš a znovuzřídili klíče kněžství (viz NaS 110).

10. ÚDOLÍ ADAM-ONDI-AHMAN Zde se setkal Adam se svým spravedlivým potomstvem (viz NaS 107:53–57). Adam, další proroci a věrní Svatí ze všech dob se zde setkají se Spasitelem před Jeho druhým příchodem.

11. CHRÁMOVÝ POZEMEK VE FAR WEST V roce 1838 Pán přikázal Svatým, aby zde postavili chrám (viz NaS 115:7–8). Pronásledování lůzy jim v tom zabránilo.

12. ŽALÁŘ V LIBERTY Když zde byl prorok Joseph Smith nespravedlivě vězněn (1838–1839), obdržel zjevení, které je nyní zaznamenáno v Nauce a smlouvách 121–123.

13. **DŮM MANSION HOUSE v NAUVOO** Domov rodiny proroka Josepha Smitha počínaje rokem 1843. V prvních dnech Církve byl tento dům střediskem společenského života Svatých.

14. **ČERVENÝ CIHLOVÝ OBCHOD PROROKA JOSEPHA SMITHA** V této budově bylo 17. března 1842 zorganizováno Pomocné sdružení.

15. CHRÁM NAUVOO Tento model zachycuje původní krásu budovy předtím, než byla v roce 1848 vypálena.

16. ŽALÁŘ V CARTHAGE Zde 27. června 1844 zemřeli prorok Joseph Smith a jeho bratr Hyrum mučednickou smrtí (viz NaS 135).

17. EXODUS NA ZÁPAD 4. února 1846 překročily první vozy řeku Mississippi a zahájily historické putování na západ.

18. CHRÁM SALT LAKE Stavba této významné budovy v údolí Solného jezera si vyžádala 40 let.

BIBLICKÉ MAPY
A
FOTOGRAFIE

Tyto fotografie významných míst představují země, kudy kráčel Ježíš, kde žili a učili bibličtí proroci a kde se odehrálo mnoho událostí z písem. Pro lepší využití fotografií při vašem studiu doprovází každou fotografii stručný popis. Číslo a název popisu jsou stejné jako číslo a název fotografie. První odstavec za názvem popisuje lokalitu zobrazenou

na fotografii, včetně důležitých věcí, kterých si máme všimnout, a často i směr, kterým se fotograf díval. Potom jsou uvedeny významné události z písem, které se týkají oné oblasti, spolu s odkazy na verše z písem, abyste se tak mohli dozvědět, kde si o těchto událostech můžete přečíst více.

1. Řeka Nil a Egypt

Vegetace rostoucí na březích Nilu. Za ní jsou pouštní oblasti, které pokrývají většinu Egypta.

Významné události: Země byla objevena Egyptem (Abr. 1:23–25). Abraham odešel do Egypta (Gen. 12:10–20; Abr. 2:21–25). Jozef byl prodán do Egypta, stal se vládcem a zachránil svou rodinu před hladem (Gen. 37; 39–46). Jákobovi potomci žili v Egyptě (Gen. 47; Ex. 1; 12:40). Dcera Faraonova našla malého Mojžíše v řece a vychovala ho (Ex. 2:1–10). Mojžíš vyvedl Izraelity z Egypta (Ex. 3–14). Maria, Jozef a Ježíš odešli na nějaký čas do Egypta, aby unikli před Heródesem (Mat. 2:13–15, 19–21). V posledních dnech Egyptané poznají Pána a Pán Egyptu požehná (Iz. 19:20–25). (Viz Průvodce k písmům, „Egypt“.)

2. Hora Sinai (Oréb) a poušť Sinai

Nejvýše vyčnívajícími horami jsou vrcholky Džebel Musa (hora Mojžíšova). Existuje několik možných míst pro horu Sinai. Jedním z nejuznávanějších je Džebel Musa.

Významné události: Bůh se ukázal Mojžíšovi a dal mu desatero přikázání (Ex. 19–20). Mojžíš, Aron, dva Aronovi synové a 70 starších vidělo Boha a bylo s ním ve styku (Ex. 24:9–12). Bůh dal Mojžíšovi pokyny pro stavbu stánku (Ex. 25–28; 30–31). Izraelitě uctívali zlaté tele, k jehož zhotovení přemluvili Arona (Ex. 32:1–8). Eliáš do této země uprchl z údolí Jezreel, kde žila královna Jezabel (1. Král. 19:1–18). Tady také Eliáš hovořil s Bohem (1. Král. 19:8–19).

3. Judská poušť a Mrtvé moře

Pohled jihovýchodním směrem na Judskou poušť. V pozadí je vidět Mrtvé moře.

Významné události: Judská poušť byla důležitým útočištěm v mnoha obdobích raných dějin. David se skrýval před králem Saulem (1. Sam. 26:1–3). Ježíš se postil 40 dnů a 40 nocí

(Mat. 4:1–11; Marek 1:12–13). Ježíš použil cestu z Jeruzaléma do Jericha přes Judskou poušť jako prostředí pro podobenství o milosrdném Samaritánovi, protože osamělí poutníci byli v této oblasti snadnou kořistí (Lukáš 10:25–37). (Viz Průvodce k písmům, „Mrtvé moře“.)

4. Kádesbarne

Toto je pohled severovýchodním směrem na velké pouštní údolí (nazývané také vádí), kde se nachází Kádesbarne. Řička, která zde teče v období dešťů, z ní činí dobře zavlažované a plodné místo v poušti Tsin.

Významné události: Toto je pravděpodobné místo, ze kterého Mojžíš vyslal 12 mužů, aby prozkoumali zemi Kananejskou (Num. 13:17–30). Toto místo sloužilo jako základní tábor pro Izraelity po dobu 38 let z jejich téměř 40 letého putování po poušti (Deut. 2:14). Zemřela zde Maria a byla zde pohřbená (Num. 20:1). Bylo dějištěm vzpoury Chóre, reptání lidu a vyrašení Aronova prutu (Num. 16–17). Nedaleko odtud udeřil Mojžíš do skály a z ní vytryskla voda (Num. 20:7–11).

5. Hroby patriarchů

Jedna z neznámějších budov v celé Svaté zemi. Byla postavena v Hebronu králem Heródesem nad místem, kde je podle tradice jeskyně Machpelah, která byla zakoupena Abrahamem jako rodinné pohřební místo (Gen. 23).

Významné události: Pohřební místo Sary (Gen. 23) a Abrahama (Gen. 25:9). Rovněž zde byli pohřbeni Izák, Rebeka a Lía (Gen. 49:30–31). Jákobovo tělo bylo přeneseno z Egypta do Kanánu a pohřbeno v jeskyni (Gen. 50).

6. Judská pahorkatina

Pahorkatina Judeje je asi 56 kilometrů dlouhá a 27 kilometrů široká. Většina této země je kamenitá a obtížně obdělávatelná. Pahorky jsou zbrzděny údolními, ve kterých je dosti

úrodná půda. První Izraelité žili na těchto pahorcích a používali je jako ochranu proti útočníkům. V této oblasti se nachází Jeruzalém.

Významné události: Pán zaslíbil tuto zemi Abrahamovi a jeho semeni (Gen. 13:14–18; 17:8). Sára a Abraham byli pohřbeni v jeskyni Machpelah v Hebronu (Gen. 23:19; 25:9). David dobyl Jeruzalém, který ovládali Jebuzejští (2. Sam. 5:4–9). Podle záznamů se na těchto pahorcích přihodilo více událostí ze Starého zákona než v kterékoli jiné oblasti.

7. Betlém

Na této fotografii jsou v popředí vidět kamenné pahorky a pastviny, v pozadí současné město Betlém.

Významné události: Nedaleko odtud byla pohřbena Ráchel (Gen. 35:16–20). Žili zde Rut a Bóz (Rut 1:19–2:4). Narodil se zde král David a byl zde pomazán za krále (1. Sam. 16:1–13). Narodil se zde Spasitel a pastýři a mudrci ho uctívali (Mat. 2:1–11; Lukáš 2:4–16). (Viz Průvodce k písmům, „Betlém“.)

8. Jeruzalém

Pohled severním směrem. Uprostřed obrázku je muslimská svatyně s kupolí pokrytou zlatem, nazývaná Skalní dóm. Židé v dávných dobách uctívali v chrámech, které se zde nacházely. Zdi poblíž Skalního dómu obklopují staré město Jeruzalém. Napravo ode zdi je údolí Cedron. V dále vpravo je hora Olivová. Na sever za Skalním dómem je pravděpodobné místo Golgoty neboli Kalvárie.

Významné události: Jeruzalém se v dávných dobách nazýval Sáleem (Žalmy 76:3). Abraham platil desátky Melchisedechovi (Gen. 14:18–20). Abraham přišel, aby obětoval Izáka (Gen. 22:2–14). Král David dobyl Jeruzalém, který ovládali Jebuzejští (2. Sam. 5:4–9). Král Šalomoun postavil chrám (1. Král. 6–7). Lehi ho opustil, aby odešel do zaslíbené země (1. Nefi 1:4; 2). Spasitel zde sloužil, usmířil naše hříchy a byl vzkříšen (Mat. 21–28). Jak Spasitel prorokoval, byl Jeruzalém krátce po jeho smrti zničen (JS–M 1:3–20). V posledních dnech bude Jeruzalém napaden (Ezech. 38–39; Joel 2–3; Zjev. 11; 16). Spasitel se zde ukáže krátce před druhým příchodem (Zach. 12–14; NaS 45:48–53). (Viz Průvodce k písmům, „Jeruzalém“, „Sáleem“.)

9. Heródesův chrám

Tato fotografie zachycuje model Heródesova chrámu, jak asi vypadal v roce 67 po Kr. Zeď obepínající chrámový komplex obklopuje svatyni obsahující svatyni svatých, svaté místo a tři velká nádvoří.

Významné události: Jozef a Maria představili narozeného Ježíše v chrámu (Lukáš 2:22–38). Spasitel učil v chrámu ve 12 letech (Lukáš 2:41–46). Spasitel vyhnal z chrámu penězoměnce (Mat. 21:12–13) a prorokoval jeho zničení (Mat. 24:1–2). Budoucí chrám bude postaven v Jeruzalémě. (Ezech. 40–48; Zach. 8:7–9). (Viz Průvodce k písmům, „Chrám, dům Páně“.)

10. Schody k chrámu

Chrámové území bylo rozděleno na nádvoří, přičemž vnější nádvoří se nacházela na nižší úrovni. Uctívající vstupovali různými branami, včetně těch, které vedly vzhůru od těchto schodů do vnějších a potom do vnitřních nádvoří. V průběhu času po těchto schodech vystoupaly tisíce lidí, včetně Syna Božího. Když vojsko Titovo v roce 70 po Kr. zničilo chrám, byly schody pokryty sutinami. Odkryty byly během vykopávek části starého města Jeruzaléma.

Významná událost: Ezechiel ve vidění spatřil velikost a podobu budoucího chrámu (Ezech. 40). (Viz Průvodce k písmům, „Chrám, dům Páně“.)

11. Hora Olivová, Park Orsona Hydea

Tento pohled směřuje jihozápadně z Parku Orsona Hydea na hoře Olivové k Jeruzalému. Na západních svazích hory Olivové je zahrada Getsemany. 24. října 1841 vystoupil na horu Olivovou starší Orson Hyde a pronesl prorockou zaslíbenou modlitbu za návrat dětí Abrahamových a zbudování chrámu.

Významné události: Řím zničil Jeruzalém v roce 70 po Kr., jak bylo předpověděno Spasitelem (viz JS–M 1:23). Spasitel bude přesto stát na hoře Olivové předtím, než se ukáže celému světu. (Viz Zach. 14:3–5; NaS 45:48–53; 133:19–20; Průvodce k písmům, „Olivová hora“.)

12. Zahrada Getsemany

Tato fotografie starého olivovníku byla pořízena na místě, kde se podle tradice nacházela zahrada Getsemany. Nedaleko odtud se mod-

lil Spasitel poté, co v noci, kdy byl zrazen, opustil horní místnost (večeřadlo veliké) (viz Marek 14:15).

Významné události: Zde započal Ježíš Kristus trpět za hříchy lidstva (Mat. 26:36–44; Marek 14:32–41; NaS 19:16–19). Po své modlitbě byl zrazen Jidášem Iškariotským a poté, co byl v zahradě zatčen, ho jeho učedníci dočasně opustili (Marek 14:50). (Viz Průvodce k písmům, „Getsemany“.)

13. Golgota

Tato skála se podobá lebce a nachází se přímo u vnější strany jeruzalémské Damašské brány. Toto je pravděpodobné místo, kde byl ukřižován Ježíš Kristus.

Významná událost: Poté, co Ježíše zbičovali a co se mu posmívali, byl přiveden na „místo zvané Golgota... popravné místo“, kde byl ukřižován (Mat. 27:26–35; Jan 19:17–18). (Viz Průvodce k písmům, „Golgota“.)

14. Zahradní hrob

Toto je místo, kde byl podle tradice pohřben Spasitel. Několik novodobých proroků pocítilo, že Spasitelovo tělo bylo uloženo v tomto zahradním hrobě.

Významné události: Poté, co Spasitel zemřel na kříži, bylo jeho tělo uloženo do nového hrobu vytesaného ve skále (Mat. 27:57–60). Třetího dne přišlo k hrobu několik žen a zjistilo, že Spasitelovo tělo tam není (Mat. 28:1; Jan 20:1–2). Apoštolové Petr a Jan přišli také k hrobu a spatřili, že tam Spasitelovo tělo není (Jan 20:2–9). Vzkříšený Spasitel se ukázal Marii Magdaléně (Jan 20:11–18).

15. Jericho

Tato fotografie zachycuje vegetaci v současném Jerichu. V dávných dobách to bylo opevněné město v údolí řeky Jordán, 252 metry pod hladinou moře. Je to bohatá zemědělská oblast, kde kvetou háje datlovníků a citronovníků. V pozadí je podle tradice hora Pokušení (Mat. 4:1–11).

Významné události: Poblíž tohoto místa Jozue a děti Izraele poprvé překročili řeku Jordán a vstoupili do zaslíbené země (Jozue 2:1–3; 3:14–16). Pán zázračně způsobil pád zdí před izraelskými silami (Jozue 6; viz také Židům 11:30). Jozue vyřkl nad městem prokletí (Jozue 6:26), které se vyplnilo (1. Král. 16:34).

Elizeus uzdravil vody Jericha (2. Král. 2:18–22). Spasitel tudy procházel při své poslední cestě do Jeruzaléma, uzdravil zde slepého Bartimea a pobyl u publikána Zachea (Marek 10:46–52; Lukáš 18:35–43; 19:1–10). Cesta do Jericha z Jeruzaléma se objevuje v podobenství o milosrdném Samaritánovi (Lukáš 10:30–37).

16. Sílo

Na tomto pohledu západním směrem jsou přímo vlevo od středu trosky dávného města. Nacházejí se na malém okrouhlém pahorku, který je obklopen vyššími pahorky.

Významné události: Zde se shromáždily kmeny Izraele a obdržely svůj příděl území (Jozue 18–22). Byly zde postaveny stánek a truhla smlouvy a zůstaly zde po staletí (Jozue 18:1). Anna se zde modlila a zasvětila svého syna Samuela Pánově službě (1. Sam. 1). Izraelité vzali truhlu ze Síla a byli poraženi Filistinskými, kteří se poté truhly zmocnili (1. Sam. 4:1–11).

17. Hora Garizim a hora Hébal

Pohled západním směrem. Vlevo je hora Garizim a vpravo hora Hébal. Je zde zachycen současný Nábulus. V údolí mezi těmito dvěma horami se nacházelo dávné město Sichem (přímo v pravé části fotografie).

Významné události: Abraham tábořil v Sichem (Gen. 12:6–7). Jákob zde tábořil a zakoupil díl pole (Gen. 33:18–20). Hora Garizim byla horou požehnání, zatímco hora Hébal byla horou zlořečení (Deut. 27–28). Na hoře Hébal Jozue vztyčil pomník nesoucí Mojžíšův zákon a potom zákon četl Izraelitům (Jozue 8:30–35). V Sichem jsou pohřbeny kosti Jozefovy (Jozue 24:32).

18. Dotain v Samaří

Tato oblast Svaté země je charakteristická hřebeny a údolími. Jsou zde dobré pastviny. Když se Izraelité usídlili v této zemi, byla tato oblast dána Manassesovi.

Významné události: V údolí Dotain byl Jozef prodán do Egypta (Gen. 37:12–28). Když se Jezabel snažila vyhubit proroky Izraele, Abdiáš zde zachránil stovku proroků tím, že je ukryl v jeskyních (1. Král. 18:13). Syrské vojsko zde obklíčilo Elizea a jeho služebníka, které Pán zázračně zachránil (2. Král. 6:13–23).

19. Cesarea a pláň Sárón táhnoucí se ke Karmelu

Pohled severním směrem přes dávný námořní přístav Cesareu. V horní části obrázku je také vidět horský hřeben Karmelu.

Významné události: Na hoře Karmel čelil Eliáš Bálovým falešným prorokům (1. Král. 18). Východně od Cesaree se nacházela Via Maris (Mořská cesta), v dávných dobách důležitá cesta. Petr, po pozoruhodném vidění, které měl, když pobýval v Joppe, započal službu mezi pohany tím, že v Cesarei učil římského setníka jménem Kornelius (Skut. 10). Filip zde žil a kázal a měl čtyři dcery, které prorokovaly (Skut. 8:40; 21:8–9). Pavel byl vězněm tohoto města dva roky (Skut. 23–26). Kázal Felixi Festovi a Heródesu Agrippovi II., který řekl: „Téměř bys mne k tomu naklonil, abych byl křesťanem.“ (Skut. 26:28).

20. Joppe

Pohled severozápadním směrem přes přístavní město Joppe.

Významné události: Jonáš šel do Joppe, aby nastoupil na loď do Tarsisu (Jonáš 1:1–3). Joppe byl námořní přístav, který využíval Šalomoun a později i Zorobábel, když přiváželi stavební dříví z cedrových lešů v Libanonu na stavbu svých chrámů (2. Par. 2:16; Ezdr. 3:7). Petr zde vzkřísil k životu Tabitu, známou také jako Dorkas (Skut. 9:36–43). Petr měl také vidění o čistých a nečistých zvířatech, které mu zjevilo, že musí začít službu mezi pohany (Skut. 10). V roce 1841 sem přijel Orson Hyde, aby zasvětil Svatou zemi.

21. Údolí Jezreel

Pohled směrem k západu z vrcholku hory Tábor k části údolí Jezreel. Ačkoli je údolí Jezreel často považováno za jedno velké údolí, ve skutečnosti jde o řadu údolí, která spojují planinu Akko s údolím Jordánu a s oblastí moře Galilejského. V západní části tohoto údolí se nachází například údolí Mageddo. Údolí Jezreel bylo hlavní cestou přes Svatou zemi mezi Středozemním mořem na západě a údolím Jordánu na východě.

Významné události: Tímto údolím procházela hlavní silnice spojující Egypt a Mezopotamii a bylo zde svedeno mnoho bitev (Soud. 1:22–27; 5:19; 2. Král. 23:29–30). Poslední velký konflikt v této zemi začne bitvou u

Armageddonu, která bude svedena krátce před druhým příchodem Spasitele; její jméno pochází z Har Megiddon neboli hora Mageddo (Ezech. 38; Joel 3:9–14; Zach. 14:2–5; Zjev. 16:14–16).

22. Hora Tábor

Pohled severozápadním směrem. Nížina obklopující horu Tábor je údolí Jezreel, známé také jako pláň Esdraelon. V pahorcích za horou Tábor leží Nazarét.

Významné události: Debora a Barák zde shromáždili síly Páně proti Jabinovi, králi Azoru (Soud. 4:4–14). Hora Tábor je podle tradice jedním z míst proměnění Spasitele (Mat. 17:1–9); druhým je hora Hermon (Viz Průvodce k písmům, „Proměnění“.)

23. Moře Galilejské a hora Blahoslavenství

Pohled jihozápadním směrem přes severozápadní cíp moře Galilejského, sladkovodního jezera. Na vzdálené straně pobřeží a vlevo v dálce na fotografii se nachází Tiberias. Pahorek v popředí uprostřed je podle tradice horou Blahoslavenství. Vlevo mimo fotografii se nachází Kafarnaum.

Významné události: V této oblasti Spasitel strávil většinu své služby ve smrtelnosti. Zde povolal a vysvětil dvanáct apoštolů (Mat. 4:18–22; 10:1–4; Marek 1:16–20; 2:13–14; 3:7; 13–19; Lukáš 5:1–11), učil Kázání na hoře (Mat. 5–7) a učil v podoběnstvích (Mat. 13:1–52; Marek 4:1–34). Zázraky, které zde vykonal, zahrnují následující: uzdravil malomocného (Mat. 8:1–4); utišil bouři (Mat. 8:23–27); z mladého muže vyhnal množství ďáblů, kteří poté vstoupili do vepřů, kteří vběhli do moře (Marek 5:1–15); vzkřísil Jairovu dceru z mrtvých (Mat. 9:18–19, 23–26; Marek 5:22–24, 35–43); nasytil 5000 a 4000 lidí (Mat. 14:14–21; 15:32–38); přikázal svým učedníkům, aby vrhli sítě, čímž ulovili mnoho ryb (Lukáš 5:1–6); uzdravil mnoho lidí (Mat. 15:29–31; Marek 3:7–12); a po svém vzkříšení se ukázal, aby učil své učedníky (Marek 14:27–28; 16:7; Jan 21:1–23).

24. Kafarnaum

Kafarnaum, nalézající se na severním pobřeží moře Galilejského, bylo střediskem Ježíšovy služby v Galileji (Mat. 9:1–2; Marek 2:1–5). Důležité a úspěšné rybářské a obchodní středisko bylo domovem pohanů i Židů. Počet

obyvatel v prvním století pravděpodobně nikdy nepřesáhl 1000 lidí. Kafarnaum se nacházelo na křižovatkách důležitých obchodních cest a obklopovala ho úrodná půda. Římsí vojáci zde postavili lázně a skladiště, čímž přispěli k organizovanému společenskému uspořádání s výstavnými veřejnými budovami. Nehledě na to, kolik zde Spasitel vykonal zázraků, lidé jeho službu všeobecně vzato odmítli. Ježíš tudíž město prokrel (Mat. 11:20, 23–24). Kafarnaum se časem změnilo v ruiny a zůstává neobydleno.

Významné události: Kafarnaum bylo známo jako Spasitelovo město (Viz Mat. 9:1–2; Marek 2:1–5). Na tomto místě vykonal mnoho zázraků. Například uzdravil mnoho lidí (Marek 1:32–34), včetně setníkova služebníka (Lukáš 7:1–10), Petrovy tchyně (Marek 1:21, 29–31), ochrnutého, jehož lože bylo spuštěno střechou (Marek 2:1–12), a muže s ochrnutou rukou (Mat. 12:9–13). Ježíš zde také vyhnal mnoho zlých duchů (Marek 1:21–28, 32–34), vzkřísil Jairovu dceru z mrtvých (Marek 5:22–24, 35–43) a v synagoze v Kafarnaum pronesl kázání o chlebu života (Jan 6:24–59). Spasitel přikázal Petrovi, aby v moři Galilejském ulovil rybu, otevřel jí ústa a našel minci na zaplacení daně (Mat. 17:24–27).

25. Řeka Jordán

Řeka Jordán začíná na sever od moře Galilejského, vtéká do něho a potom pokračuje na jih k moři Mrtvému.

Významné události: Lot si vybral roviny Jordánské pro sebe (Gen. 13:10–11). Jozue rozdělil vody a umožnil Izraelitům přejít do zaslíbené země (Jozue 3:13–17; 4:1–9, 20–24). Eliáš a Elizeus rozdělili vody (2. Král. 2:5–8, 12–14). Námán byl uzdraven z malomocství (2. Král. 5:1–15). Jan Křtitel pokřtil mnoho lidí, včetně Spasitele (Mat. 3:1–6, 13–16). (Viz Průvodce k písmům, „Jordán, řeka“.)

26. Cesarea Filipova

Tento pramen se nachází na úpatí hory Hermon. Je to jeden z pramenů řeky Jordán. Heródes Filip, který vládl této oblasti, zde postavil město na počest Caesara (svého císaře) a sebe, město se dříve nazývalo Pnias a dnes se nazývá Banias nebo Cesarea Filipova.

Významná událost: Spasitel se u Cesaree Filipovy setkal se svými učedníky. Petr zde prohlásil, že Spasitel je „Kristus, ten Syn Boha

živého“. Spasitel potom Petrovi slíbil „klíče království nebeského“ (Mat. 16:13–20).

27. Nazarét

Toto je pohled jižním směrem na současné město Nazarét. V biblických dobách byl Nazarét malou vesnicí.

Významné události: Nefi ve vidění spatřil v Nazarétu matku Spasitelovu (1. Nefi 11:13–22). Anděl Gabriel řekl Marii, že porodí Spasitele (Lukáš 1:26–35). Gabriel řekl Jozefovi, aby si vzal Marii za manželku a aby jejího syna pojmenoval Ježíš (Mat. 1:18–25). Ježíš vyrůstal v Nazarétu (Mat. 2:19–23; Lukáš 2:4–40; 4:16). Kázal zde v synagoze a oznámil, že je Mesiáš (Lukáš 4:16–21), ale lidé z Nazareta ho zavrhlí (Mat. 13:54–58; Lukáš 4:22–30).

28. Dan

Předtím, než Izraelité dobyli zemi, se toto dávné město nazývalo Lesen (Jozue 19:47) nebo Lais (Soud. 18:7, 14). Prameny, které se na tomto místě nacházejí, spolu s pramenem v Cesarii Filipově, jsou hlavními zdroji řeky Jordán.

Významné události: Abraham zachránil Lota (Gen. 14:13–16). Kmen Danův se zmocnil této oblasti a pojmenoval ji Dan (Jozue 19:47–48). Jeroboám zhotovil zlaté tele, které přispělo k pádu 10 severních kmenů (1. Král. 12:26–33). Dan bylo nejsevernější izraelské město – odtud se písmata zmiňují o zemi Izrael „od Bersabé až do Dan“ (2. Par. 30:5; Bersabé bylo nejjihnější město). (Viz Průvodce k písmům, „Dan“.)

29. Atény

Na této fotografii jsou vidět rozvaliny Parthenónu v Aténách. Atény byly dávným řeckým hlavním městem Atiky a v novozákonní době se nacházely v římské provincii Achaia. Byly pojmenovány na počest řecké pohanské bohyně Athény. V novozákonní době Atény ztratily mnoho ze své bývalé velikosti a slávy, ale přesto zde stály sochy a pomníky mnoha bohů a bohyň, včetně „neznámého boha“ (Skut. 17:23).

Významné události: Apoštol Pavel navštívil město a kázal na Martově pahorku nedaleko Parthenónu (Skut. 17:15–34). Z Atén byli vysláni misionáři do dalších částí Řecka (1Tes. 3:1–2).

30. Korint

Hlavní město římské provincie Achaia. Nacházelo se na šíji spojující Peloponés s pevninským Řeckem a mělo přístav na východní i západní straně. Bylo to bohaté a vlivné přístavní město.

Významné události: Pavel žil v Korintu rok a půl a založil tam církev (Skut. 18:1–18). Pavel napsal členům církve v oblasti Korintu několik listů, z nichž dva jsou nyní v Novém zákoně (1. a 2. Korintským).

31. Efezus

Rozvaliny řeckého divadla v Efezu, kde kázal apoštol Pavel. V novozákonní době byl Efezus proslulý po celém známém světě pro svůj velkolepý chrám postavený na počest pohanské římské bohyně Diány. Efezus, který je nyní v troskách, byl kdysi hlavním městem římské provincie Asia a velkým obchodním střediskem. Měšťtí stříbrotepci dali vzniknout kvetoucímu trhu prodejem vyobrazení Diány.

Významné události: Apoštol Pavel navštívil Efezus na konci své druhé misionářské cesty

(Skut. 18:18–19). Na své třetí cestě zůstal ve městě dva roky. Byl donucen odejít kvůli rozruchu vyvolanému stříbrotepci, kteří, když Pavel kázal proti uctívání falešné bohyně Diány, přicházeli o živnost (Skut. 19:1, 10, 23–41; 20:1). Divadlo v Efezu bylo největší, jaké kdy Řekové postavili, a bylo místem, kde Pavlovi společníci čelili davu (Skut. 19:29–31). Během svého zajetí v Římě napsal Pavel členům církve v Efezu list. Jedna ze sedmi odboček církve v Asii, kterým je adresována kniha Zjevení, se nacházela v Efezu (Zjev. 1:10–11; 2:1).

32. Ostrov Patmos

Ostrov v Egejském moři, na který byl Jan poslán do vyhnanství (Zjev. 1:9). Podle tradice tam pracoval v mramorových lomech.

Významná událost: Jan spatřil veliké vidění známé jako Apokalypsa (kniha Zjevení). Pán mu řekl, aby ho zaslal sedmi církvím v Asii (Zjev. 1:11).

Tyto mapy vám mohou pomoci lépe porozumět písmům. Se znalostí zeměpisné polohy

zemí, o kterých se hovoří v písmech, můžete událostem v písmech lépe porozumět.

1. FYZICKÁ MAPA SVATÉ ZEMĚ
2. EXODUS IZRAELE Z EGYPTA A VSTUP DO KANÁNU
3. ROZDĚLENÍ 12 KMENŮ
4. ŘÍŠE DAVIDOVA A ŠALOMOUNOVA
5. ASSYRSKÁ ŘÍŠE
6. NOVOBABYLONSKÁ ŘÍŠE (Nabuchodonozorova) A KRÁLOVSTVÍ EGYPTSKÉ
7. PERSKÁ ŘÍŠE

8. ŘÍMSKÁ ŘÍŠE
9. STAROZÁKONNÍ SVĚT
10. KANÁN V DOBĚ STAROZÁKONNÍ
11. SVATÁ ZEMĚ V DOBĚ NOVOZÁKONNÍ
12. JERUZALÉM V DOBĚ JEŽÍŠOVĚ
13. MISIONÁŘSKÉ CESTY APOŠTOLA PAVLA
14. NADMOŘSKÉ VÝŠKY SVATÉ ZEMĚ V BIBLICKÝCH DOBÁCH

Abecední rejstřík místopisných názvů vám může pomoci najít příslušné místo na mapách. Každé heslo obsahuje číslo mapy, za nímž následuje souřadnicový odkaz tvořený kombinací písmena a čísla. Například heslo pro Rabba (Ammán) na první mapě je uvedeno jako 1:D5; to jest mapa 1, čtverec D5. Uvedený čtverec na dané mapě naleznete za pomoci souřadnic na horní a boční straně této mapy. V závorkách jsou uvedeny alternativní názvy míst; například Rabba (Ammán). Otazník za jménem označuje, že místo objevující se na mapě je možné nebo pravděpodobné, nikoli však jisté.

Níže je uvedena legenda pro pochopení různých symbolů a typů písma použitých na mapách. Jednotlivé mapy mohou kromě toho obsahovat legendu s vysvětlivkami dalších symbolů týkajících se příslušné mapy.

Červené kolečko představuje město.

Od kolečka ke jménu města nebo

k poloze nějakého místa může v některých případech směřovat čára.

Malý černý trojúhelník představuje horu.

▲
Mrtvé moře

Tento typ písma je použit pro zeměpisná místa, jako jsou například oceány, moře, jezera, řeky, hory, pustiny, údolí, pouště a ostrovy.

Jeruzalém

Tento typ písma je použit pro všechna města (a pro podrobný popis míst na mapě města Jeruzaléma).

MOÁB

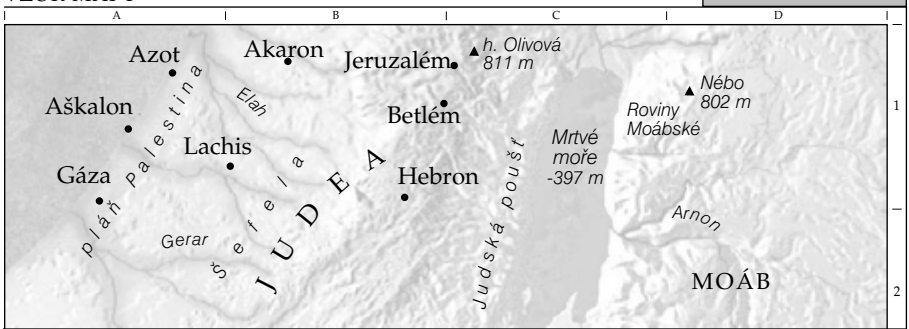
Tento typ písma je použit pro menší politická členění, například oblasti, obyvatelstvo a kmeny.

J U D E A

Tento typ písma je použit pro větší politická členění, například národy, země a kontinenty.

VZOR MAPY

PRŮVODCE MAPAMI

REJSTŘÍK MÍSTOPISNÝCH NÁZVŮ

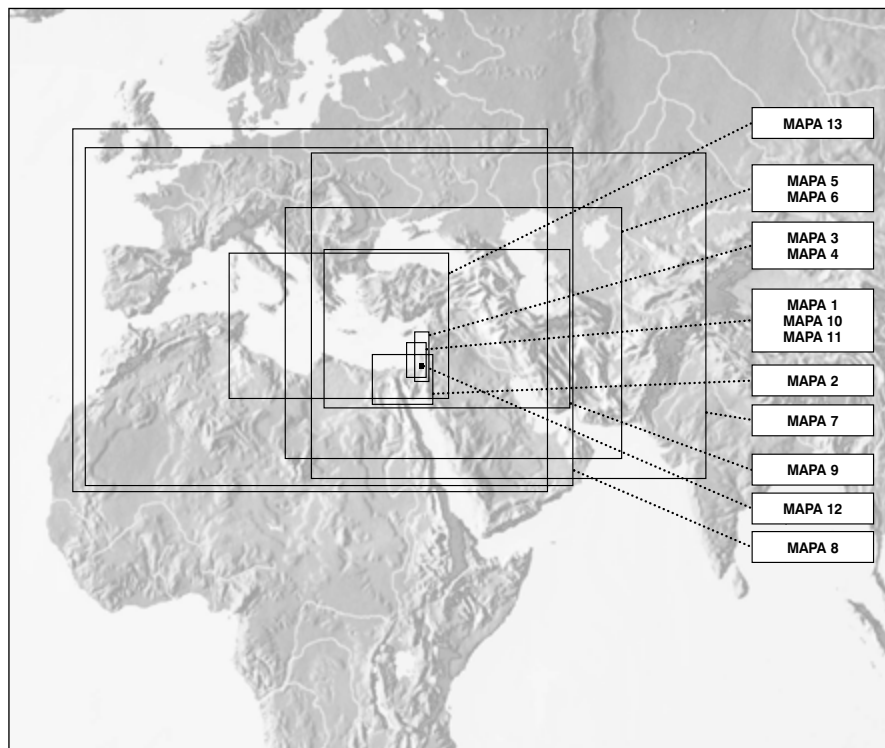
Abana, řeka, 1:D1	Assur, 5:C3, 9:F2	Cesarea Filipova, 11:C2
Abilene, oblast, 11:D1	Assyrie, 9:F2	Cetim (Cyprus, Kypr), ostrov, 9:C3
Adriatické (Jaderské) moře, 8:B2	Assyrská říše, 5:C3	Cilicie, oblast, 13:G2
Achad (Akkad), oblast, 9:G2	Atény, 6:A2, 7:A2, 8:C2, 13:D2	Cison, potok, 1:B3, 10:B3, 11:B3
Achaia, římská provincie, 8:C2, 13:D2	Aziongaber, 2:D3, 3:A8, 4:C8, 9:D4	Cyprus (Cetim, Kypr), ostrov, 8:C3, 9:C3, 13:G3
Acho (Akko, Ptolemais) 1:B3, 3:A3, 4:C3, 10:B2, 11:B3	Azor, 3:B3, 4:D3, 10:C2	Cyrén, 13:D3
Aialon, 1:B5, 10:B5, 11:B5	Azot (Azotus), 1:A6, 3:A5, 4:C5, 10:A6	Černé moře, 5:B1, 6:B1, 7:A2, 8:C2, 9:B1, 13:F1
Akabský záliv, 2:D4	Azotus, 11:A6	Dafka, 2:C4
Akaron, 1:B6, 10:A6	Bábel (Sinear), 9:G3	Dákie, oblast, 8:C2
Akkad (Achad), oblast, 9:G2	Babylon, 5:C3, 6:C3, 7:B3, 9:F3	Damašek, 1:D1, 3:B2, 4:D2, 9:D3, 10:D1, 11:D1, 13:H3
Alexandrie, 8:C3, 13:F4	Babylonie, oblast, 9:F3	Dan (Lais), 1:C2, 3:B3, 4:D3, 10:C2
Amalech, oblast, 4:C6	Bázan, oblast, 1:C3, 10:C2	Dan, kmen, 3:B3, 3:A5
Ammán (Rabba), 1:D5, 10:D5, 14:D2	Beniamin, kmen, 3:A5	Derbe, 13:G2
Ammon, oblast, 1:D5, 3:B5, 4:D4, 10:D6	Beria, 13:D1	Deset měst, oblast, 11:C4
Antiochie, v Pisidii, 13:F2	Bersabé, 1:B7, 2:C1, 3:A5, 4:C6, 9:D4, 10:B7, 11:B8	Dibon, 2:D1
Antiochie, v Sýrii, 8:C3, 13:H2	Betabara, 11:C6	Dolní moře (Perský záliv, Východní moře), 5:C4, 6:C4, 7:B4, 8:D3, 9:H3
Antonia, pevnost v Jeruzalémě, 12:C3	Betany, 11:B6	Dor, 3:A4, 4:C4
Appiův rynek, 13:B1	Betany, cesta do Betany, 12:D5	Dotain, 10:B4
Araba (Rift Valley, příko- pová propadlina), 1:B8, 2:D2, 4:C7, 10:C8	Betfage, 11:B6	Dura, pláň, 9:F2
Arábie, 5:C3, 8:D4	Bethel (Lůza), 3:A5, 4:C5, 10:B5, 11:B6	Edom, oblast, 1:C8, 2:D2, 3:B6, 4:D7, 10:C8
Arabská poušť, 9:F3	Bethesda, rybník v Jeruzalémě, 12:C3	Efezus, 8:C2, 13:E2
Arabské moře, 6:D4	Betlém 1:B6, 3:A5, 4:C5, 10:B6, 11:B6	Efraim, kmen, 3:A4
Arad, 2:D1, 3:A5, 4:C5	Betlém, cesta do Betléma, 12:A7	Egypt, království, 6:A3
Aralské jezero, 5:D1, 6:D1, 7:C2	Betsaida, 11:C3	Egypt, oblast, 2:A3, 5:B4, 7:A4, 8:C4, 9:C4, 13:F4
Aram-Damašek, oblast, 4:D2	Betsan, 3:B4, 4:D4, 10:C4	Egyptská řeka, 2:C2
Ararat, hora, 9:F1	Bezor, řeka, 1:A7, 10:A7, 11:A8	Elah, 1:A6, 10:B6, 11:B6
Argob, oblast, 4:D3	Bitynie, oblast, 13:F1	Elam, oblast, 5:C3, 6:C3, 7:C3, 9:H3
Arimatie, 11:B5	Bozra, 3:B6, 4:D6	Elim, 2:C3
Arnon, řeka, 1:C7, 2:D1, 3:B5, 4:D5, 10:C7, 11:C7	Bravná brána, v Jeruzalémě, 12:C4	Emaus, 11:B6
Asie, římská provincie, 8:C2, 13:F2	Británie, oblast, 8:A1	Emaus, cesta do Emaus, 12:A4
Askalon (Aškalon), 11:A6	Cedron, údolí v Jeruzalémě, 12:D6	Endor, 10:C3
Aškalon (Askalon), 1:A6, 3:A5, 4:C5, 10:A6, 11:A6	Ceneretské moře, 1:C3, 3:B3, 4:D3, 9:D3, 10:C3, 11:C3	Engadi, 4:D5, 10:C7
Asser, kmen, 3:A3	Cesarea, 11:B4, 13:H3	Enon, 11:C4
		Esdraelon, údolí, 1:B3, 10:B3
		Etam, poušť, 2:B3

Eufrates (Eufkrat), řeka, 5:B3, 6:C3, 8:D3, 9:E2 Ezebon, 4:D5 Ezechiášova štola, v Jeruzalémě, 12:C6 Fanuel, 10:C4 Fáran, poušť, 2:C3 Farfar, řeka, 1:D1, 10:D1, 11:D2 Fénicie (Foinikie), oblast, 1:C1, 4:D2, 9:D3, 10:B1, 11:B2, 13:H3 Fiarot, 2:B3 Filadelfie, 11:D6 Filippis 13:D1 Filistinští, národ, 2:C2 Fiton, 2:B2 Frygie, oblast, 13:F2 Gabaa, 4:C5 Gabaon, 10:B5 Gád, kmen, 3:B4 Gadara, 11:C4 Galacie, oblast, 13:G1 Galád, oblast, 1:C4, 10:C4 Galgala, 1:C5, 2:D1, 4:D5 Galie, oblast, 8:A1 Galilea, Dolní, oblast, 1:C3 Galilea, Horní, oblast, 1:C2 Galilea, oblast, 11:C2 Galilejské (Ceneretské) moře, 1:C3, 3:B3, 4:D3, 9:D3, 10:C3, 11:C3, 14:B7 Garizim, hora, 1:B5, 3:A4, 4:C4, 10:B5, 11:B5, 14:B6 Gát, 3:A5, 4:C5, 10:A6 Gáza, 1:A6, 2:C1, 3:A5, 4:C5, 10:A7, 11:A7, 13:H4 Gázer, 4:C5 Gelboe, hora, 1:C4, 3:B4, 10:C4, 11:C4, 14:C6 Gerar, 10:A7 Gerar, řeka, 1:A7, 10:A7, 11:A7 Germánie, oblast, 8:B1 Gesen, oblast, 2:A2, 9:C4 Gessur, oblast, 4:D3 Gethefer, 10:B3	Getsemany, zahrada v Jeruzalémě, 12:D4 Gihon, pramen v Jeruzalémě, 12:D6 Gnidus, 13:E2 Golgota, v Jeruzalémě, 12:B3 Gomora, území Sodomy a Gomory, 10:C8 Hadí rybník, v Jeruzalémě, 12:A6 Hai, 2:D1, 10:B5 Hébal, hora, 1:B4, 3:A4, 4:C4, 10:B4, 11:B5, 14:B6 Hebron, 1:B6, 2:D1, 3:A5, 4:C5, 10:B7, 11:B7 Hebron, cesta do Hebronu, 12:A7 Héliopolis (On), 2:A3 Hermon, hora, 1:C1, 3:B2, 4:D2, 10:C1, 11:D1, 14:D5 Heródesův palác, v Jeruzalémě, 12:B5 Hetejští, národ, 9:D2 Hevejští, národ, 3:B2 Hinnom, údolí, v Jeruzalémě, 12:B7 Hispánie, oblast, 8:A2 Hor, hora, 2:D2 Horejští, národ, 9:E2 Horma, 2:D1, 4:C6 horní místnost (večeřadlo veliké), v Jeruzalémě, 12:B6 Horní (Středozemní, Veliké) moře, 7:A3, 9:B3 Huleh (vody Merom), jezero, 10:C2, 14:C6 Huleh, údolí, 1:C2, 11:C2 Cháran (Pádan Syrská), 9:E2 Charkemis, 5:B2, 6:B2, 9:D2 Chios, ostrov, 13:E2 chrám v Jeruzalémě, 12:C4 chrám v Jeruzalémě, jeho vrchol, 12:D5 chrám v Jeruzalémě, schodiště do chrámu, 12:D5	Idumea, oblast 1:B7, 10:B7, 11:B7 Ikonie, 13:G2 Indus, řeka, 7:D4 Izachar, kmen, 3:B4 Izrael, oblast, 4:C4 Izrael, rybník v Jeruzalémě, 12:C4 Jábes Galád, 3:B4 Jabok, potok, 1:C5, 3:B4, 4:D4, 10:C5, 11:C5 Jaderské (Adriatické) moře, 8:B2 Jarmuk, řeka, 1:C3, 10:C3, 11:C3 Jericho, 1:C5, 2:D1, 3:B5, 4:D5, 10:C5, 11:C6, 14:A7, 14:C3 Jericho, cesta do Jericha, 12:D5 Jeruzalém (Sálem), 1:B6, 2:D1, 3:A5, 4:C5, 5:B3, 6:B3, 7:A3, 8:C3, 9:D3, 10:B6, 11:B6, 13:H3, 14:B2, 14:B6 Jeruzalém, dolní město, 12:C6 Jeruzalém, horní město, 12:B6 Jezreel, 4:D4, 10:B4 Jezreel (Esdraelon), údolí, 1:B3, 10:B3 Joppe, 1:A5, 3:A4, 4:C4, 10:A5, 11:A5, 13:H3 Joppe, cesta do Joppen, 12:A4 Jordán, řeka, 1:C5, 2:D1, 3:B4, 4:D4, 10:C5, 11:C5 Juda, kmen, 3:A5 Juda, oblast, 5:B3, 10:B7 Judea, oblast, 1:B6, 11:B7 Judská pahorkatina, 14:B2 Judská poušť, 1:B7, 11:B7 Kádesbarne, 2:C2, 3:A6, 4:C6 Kafarnaum, 11:C3 Kaftor (Kréta), ostrov, 9:A3 Kaifášův dům v Jeruzalémě, 12:B6
--	--	---

REJSTŘÍK MÍSTOPISNÝCH NÁZVŮ

Kána, 11:C3	Médská říše, 6:D3	Palestina, oblast, 4:C5
Kanán, oblast, 2:C1, 9:D3	Melita (Malta), ostrov, 13:B3	Palestina, pláň, 1:A6, 10:A6
Kappadocie, oblast, 13:H2	Memfis (Nof), 2:A3, 5:B3, 6:B3, 7:A3, 8:C3	Pamfylie, oblast, 13:F2
Karmel, hora, 1:B3, 3:A3, 4:C3, 10:B3, 11:B3	Mezopotámie, 8:D3, 9:E2	Parthská říše, 8:D3
Kartágo, 8:B3	Milétus, 13:E2	Patmos, ostrov, 13:E2
Kaspické moře, 5:C1, 6:C1, 7:B2, 8:D2, 9:G1	Moáb, oblast, 1:C7, 2:D1, 3:B6, 4:D6, 10:C7	Pěkný břeh, přístav, 13:E3
Kavkaz, pohoří, 5:C1, 8:D2, 9:F1	Moábské roviny, 1:C6, 11:C6	Perea, 11:C5
Kirchareset, 10:C7	More, vrch, 1:C3, 10:B3	Pergamon, 13:E2
Korint, 13:D2	Moria, hora, 14:B6	Perge, 13:F2
Korozaím, 11:C3	Mrtvé (Slané, Solné) moře, 1:C6, 2:D1, 3:B5, 4:D5, 9:D4, 10:C6, 11:C7, 14:A7, 14:C3	Persie, 5:D4, 6:D4
Královská síň, v Jeruzalémě, 12:C5	Mrtvé moře, cesta k Mrtvému moři, 12:C8	Perský záliv (Dolní moře), 9:H3
Krásné dveře (Krásná brána), 12:C4	Mrtvé moře, dno, 14:C3	Pisidie, oblast, 13:F2
Kréta (Kaftor), ostrov, 8:C3, 9:A3, 13:D3	Mrtvé moře, hladina, 14:A7, 14:C3	Pontus, oblast, 13:G1
Lachis, 1:A6, 3:A5, 4:C5, 10:A6	Mykény, 5:A2	Ptolemais (Acho, Akko), 1:B3, 11:B3, 13:H3
Lais (Dan), 10:C2	Myra, 13:F2	Puteoli, 13:B1
Laodicie, 13:F2	Myzie, oblast, 13:E2	Rabba (Ammán), 1:D5, 3:B5, 10:D5, 14:D2
Libánské (Libanonské) pohoří, 1:C1, 10:C1, 11:C1	Nabatea, oblast, 11:C8	Rafidim, 2:C4
Libye, 8:B3, 13:C4	Naim, 11:C4	Ramesses (Tanis), 2:B2
Libyjská poušť, 9:B4	Nazarét, 1:B3, 11:B3	Rámot Galád, 3:B4, 4:D4
Litani, řeka, 1:C1, 10:C1, 11:C2	Nébo, vrch, 1:C6, 2:D1, 3:B5, 4:D5, 10:C6, 11:C6	Regium, 13:B2
Lúza (Bethel), 10:B5	Neftalím, kmen, 3:B3	Rodos, ostrov, 9:B3, 13:E3
Lycie, oblast, 13:F2	Negev, oblast, 1:A8, 10:A8	Rogel, studnice, 12:C7
Lydie, oblast, 13:E2	Nil, delta, 2:A2, 9:C4	Ruben, kmen, 3:B5
Lystra, 13:G2	Nil, řeka, 2:A3, 5:B4, 6:B4, 7:A4, 8:C4, 9:C4	Rudé moře, 2:D4, 5:B4, 6:B4, 7:B4, 8:C4, 9:D4
Macedonie (Makedonie), oblast, 7:A2, 8:C2, 13:D1	Ninive, 5:C2, 9:F2	Rybná brána, v Jeruzalémě, 12:B3
Machaerus, 11:C7	Nof (Memfis), 2:A3	rybník U Věže, v Jeruzalémě, 12:B5
Madian, oblast, 2:D4, 9:D4	Novobabylonská říše, 6:C3	Řím, 8:B2, 13:A1
Magdala, 11:C3	Olivová hora, 1:B6, 10:B6, 11:B6, 12:D4, 14:B6	Řecko, 7:A2
Mageddo, 1:B3, 3:A4, 4:C4, 6:B3, 9:D3, 10:B3	On (Héliopolis), 2:A3, 9:C4	Salamis, 13:G3
Mahanaim, 10:C4	Oréb (hora Sinai), 2:C4, 9:D4	Sálem (Jeruzalém), 9:D3
Malta, ostrov 13:B3	Pádan Syrská (Cháran), 9:E2	Sálím, 11:C4
Manasses, kmen, 3:A4, 3:B3	Páfos, 13:G3	Samaří, 1:B4, 5:B3, 10:B4, 11:B5, 13:H3
Marah, 2:B3	palác Hasmoneovců, v Jeruzalémě, 12:C5	Samaří, cesta do Samaří, 12:B1
Mare Internum (Horní, Středozemní, Veliké moře), 8:B3		Samaří, oblast, 1:B4, 10:B4, 11:B4
Medaba, 4:D5		Samotracie, ostrov, 13:E1
		Sarepta, 11:B1
		Sarmatia, oblast, 8:C1
		Sáron, pláň, 1:B4, 10:B4, 11:B5

<p>Sicelech, 4:C5 Sichar, 11:B5 Sichem, 3:A4, 4:C4, 10:B4 Sidon, 1:C1, 3:A2, 4:D2, 9:D3, 10:C1, 11:C1, 13:H3 Sílo, 3:A4, 4:D4, 10:B5 Siloe, rybník v Jeruzalémě, 12:C7 Simeon, kmen, 3:A6 Sin, poušť, 2:C4 Sinai, hora, (Oréb), 2:C4, 9:D4 Sinai, poloostrov, 2:C3 Sinai, poušť, 2:C3 Sinear (Bábel), 9:G3 Sion, hora, 14:B6 Slané (Mrtvé, Solné) moře, 1:C6, 2:D1, 3:B5, 4:D5, 9:D4 Smyrna, 13:E2 Sochot, v Egyptě, 2:B2 Sochot, v Izraeli, 3:B4, 4:D4 Sodoma a Gomora, území těchto měst, 10:C8 Sorek, řeka, 1:B6, 10:B6, 11:B6 Sparta, 6:A2, 7:A2 Středozemní moře, hladina, 14:A2, 14:A6 Středozemní (Horní, Veliké) moře, 1:A5, 2:B1, 3:A4, 4:C4, 5:A3, 6:A3, 7:A3, 8:B3, 9:B3, 10:A5, 11:A6, 13:D3, 14:A2, 14:A6</p>	<p>Suezský záliv, 2:B3 Sur, poušť, 2:B2 Susa, (Strážní) brána v Jeruzalémě, 12:D4 Susan (Suzy), 6:C3, 7:B3, 9:G3 Suzy (Susan), 6:C3, 7:B3, 9:G3 Syrakusis (Syrakusy), 13:B2 Sýrie, oblast, 6:B3, 8:C3, 9:D3, 11:C2, 13:H3 Šalomounova síň, v Jeruzalémě, 12:D4 Šefela, 1:B6, 10:B6, 14:B2 Tábor, hora, 1:C3, 3:B4, 4:D4, 10:C3, 11:C3, 14:C6 tábory v poušti, 2:C4 Tanis (Ramesses), 2:B2 Tarsus, 13:G2 Tekoe, 10:B6 Tessalonika, 8:C2, 13:D1 Théby, 5:B4, 6:B4, 7:A4, 8:C4 Tiberias, 11:C3 Tigris, řeka, 5:C2, 6:C2, 8:D3, 9:G3 Tři krčmy, 13:B1 Troas (Troada), 6:A2, 7:A2, 13:E2 Trója, 9:B2 Tsin, poušť, 2:C2 Týrus (Týr), 1:B2, 3:A3, 4:C3, 9:D3, 10:B1, 11:B2, 13:H3</p>	<p>Ur, 5:C3, 9:E2, 9:G3 Urartu, oblast, 9:E1 Veliké (Horní, Středozemní) moře, 1:A4, 2:B1, 3:A4, 4:C4, 5:A3, 6:A3, 7:A3, 9:B3, 10:A5, 11:A6, 13:D3, 14:A2, 14:A6 Vlchy (Itálie), římská pro- vincie, 8:B2, 13:A1 Vodná brána, v Jeruzalémě, 12:C7 vody Merom (jezero Huleh), 10:C2 Východní (Dolní) moře, 5:C4, 6:C4 Východní poušť, 2:D3 Zabulon, kmen, 3:A3 Zahradní hrob, v Jeruzalémě, 12:B3 Zajordánie, východní náhor- ní planiny, 14:D2 Záred, řeka, 1:C8, 2:D2, 3:B6, 4:D6, 10:C8, 11:C8</p>
--	---	---

MAPY TÝKAJÍCÍ SE BIBLE

Tyto mapy mají pomoci při studiu písem a jsou určeny pro obohacení výuky obsažené v církevních učebních osnovách.

Obrysy na výše uvedené mapě označují zaměření každé z následujících očíslovaných map. Tyto mapy pokrývají velké oblasti stejně jako velmi omezená geografická území.

- MAPA 1** FYZICKÁ MAPA SVATÉ ZEMĚ
- MAPA 2** EXODUS IZRAELE Z EGYPTA A VSTUP DO KANÁNU
- MAPA 3** ROZDĚLENÍ 12 KMENŮ
- MAPA 4** ŘÍŠE DAVIDOVA A ŠALOMOUNOVA
- MAPA 5** ASSYRSKÁ ŘÍŠE

- MAPA 6** NOVOBABYLÓNSKÁ ŘÍŠE (Nabuchodonozorova) A KRÁLOVSTVÍ EGYPTSKÉ
- MAPA 7** PERSKÁ ŘÍŠE
- MAPA 8** ŘÍMSKÁ ŘÍŠE
- MAPA 9** STAROZÁKONNÍ SVĚT
- MAPA 10** KANÁN V DOBĚ STAROZÁKONNÍ
- MAPA 11** SVATÁ ZEMĚ V DOBĚ NOVOZÁKONNÍ
- MAPA 12** JERUZALÉM V DOBĚ JEŽÍŠOVĚ
- MAPA 13** MISIONÁŘSKÉ CESTY APOŠTOLA PAVLA
- MAPA 14** NADMOŘSKÉ VÝŠKY SVATÉ ZEMĚ V BIBLICKÝCH DOBÁCH

DĚJINY CÍRKVE
CHRONOLOGIE,
MAPY
A
FOTOGRAFIE

1805, 23. prosince

Josephu Smithovi st. a Lucy Mack Smithové se v Sharonu ve státě Vermont narodil Joseph Smith (1805–1844) (viz JS–Ž 1:3).

1820, brzy na jaře

Prorok Joseph Smith obdržel v háji v okresech Palmyra a Manchester ve státě New York nedaleko od svého domova první vidění (viz JS–Ž 1:15–17).

1823, 21.–22. září

Anděl Moroni navštívil Josepha Smitha a řekl mu o záznamu Knihy Mormonovy. Joseph spatřil zlaté desky ukryté v nedalekém pahorku (Kumora) (viz JS–Ž 1:27–54).

1827, 22. září

Joseph Smith získal od Moroniho zlaté desky na pahorku Kumora (viz JS–Ž 1:59).

1829, 15. května

Jan Křtitel udělil Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu Aronovo kněžství v Harmony ve státě Pensylvánie (viz NaS 13; JS–Ž 1:71–72).

1829, květen

Joseph Smith a Oliver Cowdery obdrželi Melchisedechovo kněžství od Petra, Jakuba a Jana poblíž řeky Susquehanna mezi Harmony ve státě Pensylvánie a Colesville ve státě New York (viz NaS 128:20).

1829, červen

Dokončen překlad Knihy Mormonovy. Těm svědkům a osmi svědkům ukázány zlaté desky (viz 2. Nefi 11:3; 27:12–13; NaS 17).

1830, 26. března

V Palmyře ve státě New York jsou k dispozici první výtisky Knihy Mormonovy.

1830, 6. dubna

V okrese Fayette ve státě New York zorganizována Církev.

1830, září–říjen

Povolání první misionáři, aby kázali Lamanitům (Indiánům) (viz NaS 28; 30; 32).

1830, prosinec–leden 1831

Svatým bylo přikázáno, aby se shromáždili v Ohio (viz NaS 37; 38:31–32).

1831, 20. července

Proroku Josephu Smithovi zjeveno místo pro město Sion (Nový Jeruzalém) v Independence ve státě Missouri (viz NaS 57; Čl. v. 1:10).

1833, 18. března

Sidney Rigdon a Frederick G. Williams ustanoveni jako rádci v předsednictvu Círky (viz záhlaví NaS 81) a byly jim předány klíče tohoto posledního království (viz záhlaví a verš 6 v NaS 90).

1833, 7. listopadu

Svatí začali prchat před lůzou v kraji Jackson ve státě Missouri přes řeku Missouri a do kraje Clay.

1834, 5. května

President Joseph Smith opustil Kirtland ve státě Ohio a odešel do státu Missouri jako vedoucí Sionské výpravy, aby přinesl úlevu Svatým vyhnaným z kraje Jackson.

1835, 14. února

V Kirtlandu ve státě Ohio zorganizováno Kvorum dvanácti apoštolů (viz NaS 107:23–24).

1835, 28. února

V Kirtlandu ve státě Ohio započalo organizování Prvního kvora Sedmdesáti.

1835, 17. srpna

Nauka a smlouvy přijata v Kirtlandu ve státě Ohio jako standardní dílo Círky.

1836, 27. března

Zasvěcen chrám Kirtland (viz NaS 109).

1836, 3. dubna

Ježíš Kristus se ukázal Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu v chrámu Kirtland. Ukázali se Mojžíš, Elias a Eliáš a předali klíče kněžství (viz NaS 110).

1837, 19. července

Heber C. Kimball a šest dalších dorazili do Liverpoolu v Anglii na první zámořskou misi Círky.

1838, 26. dubna

Zjevením dáno jméno Círky (viz NaS 115:4).

1838, 1. prosince

Prorok Joseph Smith spolu s dalšími uvězněn v žaláři v Liberty v kraji Clay ve státě Missouri (viz NaS 121–123).

1840, 15. srpna

Prorok Joseph Smith veřejně oznámil křest za mrtvé.

1841, 24. října

Starší Orson Hyde zasvětil Svatou zemi pro návrat dětí Abrahamových (viz NaS 68:1–3; 124:128–129).

<p>1842, 17. března V Nauvo ve státě Illinois bylo zorganizováno Pomocné sdružení žen.</p>	<p>racků, kteří cvrčky požírali.</p>	<p>přijata jako standardní dílo.</p>
<p>1842, 4. května Udělena první úplná chrámová obdarování.</p>	<p>1849, 9. prosince Richard Ballantyn zorganizoval Nedělní školu.</p>	<p>1883, 14. dubna Zjevení prezidentu Johnu Taylorovi o organizaci Sedmdesátí.</p>
<p>1844, 27. června Joseph Smith a Hyrum Smith zemřeli mučednickou smrtí v žaláři v Carthage (viz NaS 135).</p>	<p>1850, 15. června V Salt Lake City začaly vycházet noviny <i>Deseret News</i>.</p>	<p>1889, 7. dubna Wilfordu Woodruffovi vyjádřena podpora jako prezidentovi Církve.</p>
<p>1846, 4. února Svatí z Nauvo začali překračovat řeku Mississippi, aby se přestěhovali na západ. Někteří Svatí z východu se plavili z New York City do Kalifornie na lodi <i>Brooklyn</i>.</p>	<p>1856, říjen Výpravy Willieho a Martina s ručními vozíky byly zdrženy předčasnými sněhovými bouřemi. Byly nalezeny záchranou výpravou z údolí Solného jezera.</p>	<p>1890, 6. října Na generální konferenci byla vyjádřena podpora „Manifestu“ oznámujícímu ukončení praktikování plurálního manželství (viz OP-1).</p>
<p>1846, 16. července Ve státě Iowa nastoupil do služeb Spojených států Mormonský batalion.</p>	<p>1867, 8. prosince Pod vedením presidenta Brigham Younga bylo reorganizováno Pomocné sdružení.</p>	<p>1893, 6. dubna President Wilford Woodruff zasvětil chrám Salt Lake, který se stavěl 40 let.</p>
<p>1847, duben Pionýrská výprava presidenta Brigham Younga opustila Winter Quarters při cestě na západ (viz NaS 136).</p>	<p>1869, 28. listopadu Zorganizováno Středmé sdružení mladých dam, předchůdce programu Mladé ženy.</p>	<p>1898, 13. září Lorenzo Snow se stal prezidentem Církve.</p>
<p>1847, 24. července President Brigham Young vstoupil do údolí Solného jezera.</p>	<p>1875, 10. června Zorganizováno Vzájemné osvětové sdružení mladých mužů, předchůdce programu Mladí muži.</p>	<p>1899, 17. května President Lorenzo Snow obdržel v St. George zjevení nabádající ho, aby kladl důraz na desátek (viz NaS 119).</p>
<p>1847, 27. prosince Církevní konference vyjádřila podporu prezidentovi Brigham Youngovi, staršímu Heberu C. Kimballovi a staršímu Willardu Richardsovi jako Prvnímu předsednictvu.</p>	<p>1877, 6. dubna Zasvěcen chrám St. George. President Brigham Young obdržel zjevení, aby uvedl do pořádku organizaci kněžství a kůly Sionu.</p>	<p>1901, 17. října Joseph F. Smith se stal prezidentem Církve.</p>
<p>1848, květen–červen Cvrčci v údolí Solného jezera ničili úrodu. Pole byla před úplným zničením zachráněna hejny</p>	<p>1878, 25. srpna Aurelia Spencer Rogersová ve Farmingtonu ve státě Utah uspořádala první shromáždění Primárek.</p>	<p>1918, 3. října President Joseph F. Smith obdržel vidění o vykoupení mrtvých (viz NaS 138).</p>
<p>1848, květen–červen Cvrčci v údolí Solného jezera ničili úrodu. Pole byla před úplným zničením zachráněna hejny</p>	<p>1880, 10. října Johnu Taylorovi vyjádřena podpora jako prezidentovi Církve. Drahocenná perla</p>	<p>1918, 23. listopadu Heber J. Grant se stal prezidentem Církve.</p>
<p>1848, květen–červen Cvrčci v údolí Solného jezera ničili úrodu. Pole byla před úplným zničením zachráněna hejny</p>	<p>1880, 10. října Johnu Taylorovi vyjádřena podpora jako prezidentovi Církve. Drahocenná perla</p>	<p>1936, duben Založen Církevní zabezpečovací program, aby pomohl chudým během Velké hospodářské krize; stal se Církevním progra-</p>

<p>mem sociální péče a blaha. Tento program vycházel ze zjevení, které předtím obdržel prezident Heber J. Grant.</p> <p>1941, 6. dubna Poprvé povolání asistenti Dvanácti.</p> <p>1945, 21. května George Albert Smith se stal prezidentem Církve.</p> <p>1951, 9. dubna Davidu O. McKayovi vyjádřena podpora jako prezidentovi Církve.</p> <p>1961, 30. září Starší Harold B. Lee pod vedením Prvního předsednictva oznámil, že všechny církevní programy budou koordinovány prostřednictvím kněžství, aby posilovaly rodinu a jednotlivce.</p> <p>1964, říjen Opětovně zdůrazněno zachovávání rodinného domácího večera.</p> <p>1970, 23. ledna Joseph Fielding Smith se stal prezidentem Církve.</p> <p>1971, leden Začaly vycházet nové církevní časopisy – <i>Ensign</i> (Korouhev), <i>New Era</i> (Nová epocha) a <i>Friend</i> (Přítel).</p> <p>1972, 7. července Harold B. Lee se stal prezidentem Církve.</p>	<p>1973, 30. prosince Spencer W. Kimball se stal prezidentem Církve.</p> <p>1975, 3. října President Spencer W. Kimball oznámil reorganizaci Prvního kvoru Sedmdesáti.</p> <p>1976, 3. dubna K Drahocenné perle přidána dvě zjevení. Ta byla v roce 1981 přeřazena a stala se 137. a 138. oddílem NaS.</p> <p>1978, 30. září Církev vyjádřila podporu zjevení udělejícímu kněžství každému způsobilému mužskému členovi bez ohledu na rasu nebo barvu pleti (viz OP-2).</p> <p>1979, srpen Publikováno vydání SPD Bible krále Jakuba se studijními pomůckami.</p> <p>1981, září Publikováno nové anglické vydání Knihy Mormonovy, Nauky a smluv a Drahocenné perly.</p> <p>1984, červen Zavedena územní předsednictva, jejichž členové jsou povoláváni ze Sedmdesáti.</p> <p>1985, 10. listopadu Ezra Taft Benson se stal prezidentem Církve.</p> <p>1989, 1. dubna Reorganizováno Druhé kvorum Sedmdesáti.</p>	<p>1994, 5. června Howard W. Hunter se stal prezidentem Církve.</p> <p>1995, 12. března Gordon B. Hinckley se stal prezidentem Církve.</p> <p>1995, 1. dubna Zrušeno povolání oblastního reprezentanta. Oznámení o novém vedoucím povolání s názvem územní autorita.</p> <p>1995, 23. září První předsednictvo spolu s Radou dvanácti apoštolů vydalo prohlášení „Rodina – Prohlášení světu“.</p> <p>1997, 5. dubna Územní autority budou vysvěcovány sedmdesátníky. Oznámeno Třetí, Čtvrté a Páté kvorum Sedmdesáti.</p> <p>1997, 4. října President Hinckley oznámil budování menších chrámů.</p> <p>1997, listopad Počet členů Církve dosáhl 10 milionů.</p> <p>1998, duben President Hinckley oznámil cíl, aby do roku 2000 bylo v provozu 100 chrámů.</p>
---	--	--

Tyto fotografie významných míst z dějin Církve ilustrují země, kudy kráčeli první Svatí posledních dnů, kde žili a učili novodobí proroci a kde se odehrálo mnoho událostí z písem. Pro lepší využití fotografií při vašem studiu doprovází každou fotografii stručný popis. Číslo a název popisu odpovídá číslu a názvu fotografie. První odstavec za názvem

popisuje lokalitu zobrazenou na fotografii, včetně důležitých věcí, kterých si máme všimnout, a často i směr, kterým se fotograf díval. Potom jsou uvedeny významné události z písem, které se týkají oné oblasti, spolu s odkazy na verše z písma, abyste se tak mohli dozvědět, kde si o těchto událostech můžete přečíst více.

1. Posvátný háj

Posvátný háj se nachází v okresech Palmyra a Manchester ve státě New York. Tento háj se nachází přímo na západ od místa, kde se v roce 1820 nacházel malý roubený domek rodiny Smithových.

Významná událost: V tomto háji se ukázal Bůh Otec a Jeho Syn, Ježíš Kristus, proroku Josephu Smithovi (JS-Ž 1:14–20).

2. Pahorek Kumora a oblast Manchester-Palmyra

Tato fotografie v pohledu severním směrem ukazuje pahorek Kumora v Manchesteru ve státě New York. Pahorek se nachází v pravém dolním rohu fotografie a zasahuje lehce přes polovinu směrem k její horní části. Bílý pomník, který je vidět na severním konci pahorku, vzdává čest andělu Moronimu a příchodu Knihy Mormonovy. Pahorek Kumora se nachází asi pět kilometrů jihovýchodně od Posvátného háje. Poblíž horního okraje fotografie je Palmyra, vzdálená šest a půl kilometru. Farma Smithových a Posvátný háj se nacházejí v horní levé části fotografie.

Významné události: V této oblasti žila rodina proroka Josepha Smitha v době prvního vidění (JS-Ž 1:3). Roku 421 po Kr. Moroni na pahorku Kumora zakopal zlaté desky obsahující posvátné dějiny jeho lidu (Sl. Morm. 1:1–11; Morm. 6:6; Moroni 10:1–2). Týž Moroni Josephu Smithovi řekl, kde desky najde – směrem k severnímu konci pahorku, na západní straně, poblíž vrcholku. Moroni mu je předal v roce 1827 (NaS 27:5; 128:20; JS-Ž 1:33–35, 51–54, 59).

3. Roubený domek Josepha Smitha st.

Replika domku Josepha Smitha st. postavená na místě původního roubeného domku poblíž Palmyry ve státě New York. Smithova rodina postavila původní přízemní roubený

domek z otesaných trámů s podkrovím nedlouho poté, co přišla do Palmyry.

Významné události: V tomto domě prorok Joseph Smith studoval Bibli, když se snažil poznat, která církev je pravá (JS-Ž 1:11–13). Josephovi se ukázal Moroni a řekl mu o deskách Knihy Mormonovy (JS-Ž 1:30–47).

4. Grandinův lis a tiskárna

Obnovená tiskárna v historické budově Egberta B. Grandina, kde byly v roce 1830 vydány první výtisky Knihy Mormonovy. Martin Harris zastavil svou farmu a část jí prodal, aby zaplatil náklady na vytištění 5000 výtisků Knihy Mormonovy. Sazba začala v srpnu 1829 a hotové výtisky byly k dispozici 26. března 1830.

Významná událost: Martinu Harrisovi bylo přikázáno, aby věnoval štedře ze svého majetku na zaplacení dluhu za vytištění Knihy Mormonovy (NaS 19:26–35).

5. Řeka Susquehanna

Tato fotografie zachycuje řeku Susquehanna v okrese Harmony ve státě Pensylvánie.

Významné události: Joseph Smith ml. přišel do Harmony prvně v roce 1825, aby našel zaměstnání. Spolu se svým otcem získal ubytování a stravu nedaleko odtud v domě Isaaca Halea, kde Joseph poprvé potkal Emmu Haleovou, svou budoucí manželku (JS-Ž 1:56–57). Joseph a Emma byli oddáni 18. ledna 1827. 22. září 1827 Prorok v Manchesteru ve státě New York obdržel zlaté desky a brzy nato se s Emmou přestěhovali do Harmony, kde v jejich malém domku poblíž řeky začal desky překládat. Během překládání Knihy Mormonovy se Joseph a Oliver Cowdery chtěli dozvědět více o křtu a odešli k řece, aby se ohledně této záležitosti modlili k Pánu. V odpověď na tuto modlitbu se 15. května 1829 ukázal Jan Křtitel (JS-Ž 1:66–74; NaS 13).

Předal Josephovi a Oliverovi Aronovo kněžství. Ti potom vstoupili do této řeky a navzájem se pokřtili na odpuštění hříchů. Josephovi a Oliverovi bylo potom Janem Křtitelem přikázáno, aby jeden druhého vysvětil k Aronovu kněžství. Brzy poté se na břehu této řeky ukázali Petr, Jakub a Jan a Josephovi a Oliverovi předali Melchisedechovo kněžství (NaS 27:12–13; 128:20).

6. Roubený domek Petera Whitmera st.

Rekonstruovaný roubený domek Petera Whitmera st. ve Fayette ve státě New York postavený na základech původního domku.

Významné události: Joseph Smith zde koncem června 1829 dokončil překlad Knihy Mormonovy. V lesích poblíž tohoto domu spatřili tři svědkové anděla Moroniho a zlaté desky. Jejich svědectví je nyní vytištěno ve všech výtiscích Knihy Mormonovy. 6. dubna 1830 se asi 60 lidí shromáždilo v domě Petera Whitmera, aby bylo svědky oficiálního zorganizování Církve Ježíše Krista. Zde se konala první shromáždění a konference mladé Církve. V domě Petera Whitmera bylo přijato dvacet zjevení obsažených v Nauce a smlouvách.

7. Obchod Newela K. Whitneyho a spo- lečníků

Tento obchod hrál velkou roli v dějinách Církve v Kirtlandu. Krátce zde žili Joseph a Emma Smithovi. V roce 1832 se stal ústředím Církve. Bylo zde přijato několik významných zjevení. Od 24. ledna 1833 až do určité doby v dubnu 1833 se v obchodě konala Škola proroků.

Významné události: Prorok Joseph Smith zde obdržel zjevení známé jako Slovo moudrosti (NaS 89). Vykonal zde většinu práce na překladu Bible.

8. Dům Johna Johnsona

Dům Johna a Alice Johnsonových se nacházel v Hiramu ve státě Ohio. Tato místnost se nachází v prvním poschodí.

Významné události: V tomto domě bydleli prorok Joseph Smith a jeho manželka Emma. 16. února 1832 zde Joseph a Sidney Rigdon v přítomnosti několika dalších obdrželi podivuhodné vidění o stupních slávy (NaS 76). V tomto domě prorok Joseph také pracoval na Překlady Bible od Josepha Smitha (PJS). 24.

března 1832, když zde Joseph a Emma bydleli, lůžka odpadlíků a antimormonů Josepha a Sidneyho krutě zbila a pomazala dehtem a obalila peřím.

9. Chrám Kirtland

Chrám Kirtland se nachází v Kirtlandu ve státě Ohio.

Významné události: Chrám Kirtland byl prvním chrámem postaveným v této dispensaci (NaS 88:119; 95). V tomto chrámu Joseph Smith spatřil vidění o celestiálním království (NaS 137). Chrám byl zasvěcen 27. března 1836 (NaS 109). 3. dubna 1836 se zde ukázal Spasitel a přijal chrám jako místo, kde bude svému lidu zjevovat své slovo (NaS 110:1–10). Po tomto zjevení navštívili Josepha Smitha a Olivera Cowderyho Mojžíš, Elias a Eliáš, každý z nich jim předal určité klíče kněžství a důležité informace (NaS 110:11–16). Tento chrám sloužil Svatým asi dva roky předtím, než museli z Kirtlandu uprchnout kvůli pronásledování.

10. Údolí Adam-on-di-Ahman

Pohled východním směrem přes údolí Adam-on-di-Ahman, klidné, krásné údolí nacházející se v severozápadní části státu Missouri poblíž obce Gallatin.

Významné události: Tři roky před svou smrtí svolal Adam do tohoto údolí své spravedlivé potomstvo a udělil mu své poslední požehnání (NaS 107:53–56). V roce 1838 bylo Adam-on-di-Ahman místem osídlení asi 500 až 1000 Svatých posledních dnů. Svatí opustili toto osídlení, když byli vyháněni ze státu Missouri. Před Kristovým druhým příchodem v slávě se Adam a jeho spravedlivé potomstvo, což zahrnuje Svaté ze všech dispensací, znovu shromáždí v tomto údolí, aby se setkali se Spasitelem (Dan. 7:9–10, 13–14; NaS 27; 107:53–57; 116:1).

11. Chránový pozemek ve Far West

Osada Far West ve státě Missouri se stala domovem pro 3000 až 5000 Svatých, kteří hledali útočiště před pronásledováním v krajích Jackson a Clay. 31. října 1838 byl prorok Joseph Smith spolu s dalšími církevními vedoucími zatčen a poté, co byli v Richmondu podrobena soudu, byli uvězněni v žaláři v Liberty. Během zimy 1838–1839 byli Svatí posledních dnů vyhnáni z Far West i z jiných

míst ve státě Missouri a přesídlili do státu Illinois.

Významné události: Chrámový pozemek byl zasvěcen a byly položeny úhelné kameny. Bylo přijato sedm zjevení vydaných v Nauce a smlouvách (odšly 113–115; 117–120). 13. listopadu 1838 se ve Far West narodil Joseph F. Smith, šestý prezident Církve. Za proroka Josepha Smitha Far West krátce sloužil jako ústředí Církve.

12. Žalář v Liberty

Malý žalář nacházející se v Liberty ve státě Missouri. Joseph Smith a pět dalších bratrů bylo uvězněno ve zdech žaláře silných 1,2 metru (čtyři stopy) od 1. prosince 1838 do 6. dubna 1839. (Sidney Rigdon byl propuštěn koncem února.) Natěsnáni v nižším podlaží neboli vězeňské části budovy spali na studené kamenité podlaže posypané slámou, měli málo světla a skrovnou ochranu před studenou zimou.

Významná událost: Když prorok Joseph Smith prosil za tisíce Svatých posledních dnů vyháňených ze státu Missouri, obdržel na svou modlitbu odpověď, kterou napsal v dopise vyhnáním Svatým (NaS 121–123).

13. Dům Mansion House v Nauvoo

Joseph Smith ml. a jeho rodina se nastěhovali do domu Mansion House v Nauvoo v srpnu 1843. Později bylo k východní straně hlavní části budovy přistavěno křídlo, což zvýšilo počet místností na 22. Počínaje lednem 1844 provozoval Ebenezer Robinson tento dům jako hotel a Prorok si udržoval 6 místností pro svou rodinu. Dům sloužil jako jakési společenské středisko pro obyvatele Nauvoo. Prorok zde přijímal významné hodnostáře.

Významné události: 27. června 1844 byli prorok Joseph a jeho bratr Hyrum zastřeleni v Carthage ve státě Illinois, jejich těla byla převezena do tohoto domu a zde byla před pohřbem vystavena. Jsou pohřbeni na malém rodinném pohřebišti přímo na protější straně ulice Main Street, západně od starého roubeného stavení, kde Joseph bydlel, když poprvé přišel do Nauvoo. Emma Smithová žila v domě Mansion House až do roku 1871. Potom se přestěhovala do domu Nauvoo House, kde v roce 1879 zemřela.

14. Červený cihlový obchod proroka Josepha Smitha

Tato rekonstrukce obchodu a kanceláře Josepha Smitha se nachází v Nauvoo ve státě Illinois. Byla to jedna z nejdůležitějších budov Církve během období v Nauvoo. Sloužila nejenom jako obchod se smíšeným zbožím, ale stala se i střediskem společenských, ekonomických, politických a náboženských aktivit. Ve druhém podlaží měl Joseph Smith kancelář.

Významné události: Před dokončením chrámu se horní místnost obchodu používala jako obřadní místnost, kde byla udělena první úplná obdarování. 17. března 1842 zde prorok Joseph zorganizoval ženy Církve do Pomocného sdružení.

15. Chrám Nauvoo

Tento zmenšený model chrámu Nauvoo je umístěn na místě původního chrámu. Chrám byl postaven z místního šedobílého vápence. Budova měřila 39 metrů na délku a 27 metrů na šířku. Vrcholek věže se tyčil do výše 48 metrů nad úroveň terénu. Členové Církve přinesli velké oběti, aby tento krásný chrám vybudovali. Práce na něm začaly v roce 1841. Někteří na budově pracovali dlouhé měsíce, jiní obětovali peníze. I když chrám nebyl úplně dokončen, členové, kteří si během měsíců před svým odchodem na západ přicházeli pro obřady, ho zcela zaplňovali. Zatímco mnozí Svatí opouštěli Nauvoo na počátku jara 1846, protože byli ohrožováni násilím ze strany lůzy, speciální skupina zde zůstala, aby chrám dokončila. 30. dubna 1846 starší Orson Hyde a Wilford Woodruff a přibližně 20 dalších zasvětili tento dům Páně. Chrám byl opuštěn v září, kdy byli z Nauvoo vyhnáni zbývající členové Církve; síly lůzy poté posvátnou budovu znesvětily a poskvrnily. V říjnu 1848 byl zničen ohněm.

Významné události: Ve shromažďovací místnosti chrámu se 5. října 1845 konala generální konference. Práce na obdarování započala 10. prosince 1845 a pokračovala až do 7. února 1846. Své obdarování obdrželo více než 5500 Svatých a bylo vykonáno mnoho křtů za mrtvé a pečetění.

16. Žalář v Carthage

Žalář ve městě Carthage ve státě Illinois.

Významné události: Joseph Smith a jeho bratr Hyrum přijeli do Carthage 24. června 1844. 25. června byli na základě falešného obvinění z vlastizrady uvrženi do tohoto žaláře. 27. června na žalář zaútočila lůza se začerněnými tvářemi. Joseph i Hyrum byli zastřeleni a John Taylor utrpěl několik střelných zranění. Je neuvěřitelné, že Willard Richards vyvázl bez zranění. John Taylor později napsal inspirovanou vzpomínku, která se nyní nachází v Nauce a smlouvách 135.

17. Exodus na západ

Počátek evakuace Nauvoo ve státě Illinois byl naplánován na březen - duben, ale kvůli hrozbám ze strany lůzy prezident Brigham Young nařídil, aby exodus Svatých přes řeku Mississippi začal 4. února 1846. President Young zůstal, aby vykonával obdarování pro Svaté, a Nauvoo opustil až v polovině února.

Významné události: Prorok Joseph Smith před svou smrtí prorokoval: „Některí z vás se dožijí toho, že půjdou a budou pomáhat osídlovat a stavět města a budou svědkem toho, jak se Svatí stanou mocným lidem uprostřed Skalistých hor.“ Od února do září 1846 odešlo z Nauvoo téměř 12 000 Svatých. Poté, co Svatí opustili Winter Quarters a pozdější místa, byli zorganizováni do skupin po deseti, padesáti a stu pod vedením velitele skupiny (NaS 136:3).

V září 1846 oblehla Nauvoo lůza tvořená přibližně 800 muži a vyzbrojená šesti děly. Po několika dnech bojů byli zbývající Svatí donuceni se vzdát, aby si zachránili život a získali šanci překročit řeku. Řeku překročilo pět až šest set mužů, žen a dětí a utábořili se na jejím břehu. President Brigham Young vyslal záchranné vozy se zásobami, aby tyto „ubohe Svaté“ evakuovaly.

18. Chrám Salt Lake

Několik dnů poté, co první skupina pionýrů Svatých posledních dnů vstoupila do údolí Solného jezera, president Brigham Young udeřil do země svou vycházkovou holí a prohlásil: „Zde postavíme chrám našeho Boha.“ První výkop byl proveden 14. února 1853. 6. dubna 1853 byly položeny úhelné kameny. Chrám byl dokončen a zasvěcen o 40 let později, 6. dubna 1893. První předsednictvo a Kvorum dvanácti apoštolů se zde každý týden scházejí, aby se radili a usilovali o vedení Páně při správě a budování království Božího.

Významné události: Pán zde na presidenty Církve a další generální autority vyléval ducha zjevení, včetně Oficiálního prohlášení – 2. Nedávno První předsednictvo a Rada dvanácti apoštolů jednomyslně schválily a vydaly prohlášení „Rodina – Prohlášení světu“. Chránové obřady vykonávané pro žijící i pro mrtvé žehnají životům milionů.

REJSTŘÍK MÍSTOPISNÝCH NÁZVŮ

Adam-on-di-Ahman, stát Missouri, 5:D3	Council Bluffs (Kanesville), stát Iowa, 5:C1, 6:E2	Grand, řeka, stát Missouri, 5:D2	Iowa, stát, 5:E1, 6:E2
Afrika, 7:E2	Cowdery Street, ulice, Kirtland, 4:A3	Grandin, E. B., tis-kárna, Palmyra, 2:C2	Jackson, kraj, stát Missouri, 5:D4
Albany, stát New York, 1:C3	Delaware, řeka, 1:B4	Harmony, stát Pensylvánie, 1:B3, 3:H3	Jižní Amerika, 7:C3
Amherst, stát Ohio, 3:C4	DeWitt, stát Missouri, 5:E3	Harris, Martin, farma, oblast Palmyra, 2:B1	Johnson, John, hos-tinec, Kirtland, 4:B2
Antarktida, 7:E4	Erie, jezero, 3:C3	Harris, Martin, sta-vení, Kirtland, 4:D4	Joseph Street, ulice, Kirtland, 4:A4
Arkansas, řeka, 6:D3	Erie, kanál, stát New York, 2:B2, 3:F1	Hathaway Brook, potok, oblast Palmyra, 2:B2, 2:D4	Kalifornie, 6:A3
Armington Schoolhouse Road, cesta, oblast Palmyra, 2:D3	Evropa, 7:E1	Haun's Mill, stát Missouri, 5:D3	Kalifornská stezka, 6:B2
Asie, 7:F2	Far West, stát Missouri, 5:D3, 6:E2	Hiram, stát Ohio, 3:C4	Kanada, 1:C1, 3:C3, 3:D2, 6:F1
Atlantský oceán, 1:D4, 6:H2	Farmington, okres, oblast Palmyra, 2:A4	hráz, Kirtland, 4:B2	Kirtland, stát Ohio, 3:C3, 6:F2
Atlantský oceán, jižní, 7:D4	Fayette, stát New York, 1:A3, 3:G2, 6:G1	hřbitov, Kirtland, 4:B3	Knight, Joseph, st., jeho stavení, okres Colesville, stát New York, 3:H3
Atlantský oceán, severní, 7:D2	Filadelfie, stát Pensylvánie, 1:B4, 6:G2	Hudson, řeka, stát New York, 1:C3	Knight, Vinson, jeho stavení, Kirtland, 4:A4
Austrálie, 7:G3	Finger, jezera, stát New York, 1:A3, 3:G2	Huron, jezero, 3:C1	koželužna, Kirtland, 4:B2
banka, Kirtland, 4:B4	Fishing, řeka, stát Missouri, 5:D3	chrám Kirtland, 4:B4	křtící místo, Kirtland, 4:B2
Boston, stát Massachusetts, 1:D3	Fort Bridger, 6:C2	Chagrin, východní rameno řeky, Kirtland, 4:B1	Kumora, pahorek, oblast Palmyra, 2:C4
Buffalo, stát New York, 3:E2	Fort Hall, 6:B1	Chariton, řeka, stát Missouri, 5:E2	Lebanon, stát New Hampshire, 1:D2
Canadian, řeka, 6:D3	Fort Laramie, 6:C2	Chillicothe Road, cesta, Kirtland, 4:B4	Liberty, stát Missouri, 5:D4, 6:E2
Canandaigua Road, cesta, oblast Palmyra, 2:C3	Fort Leavenworth, 5:D4, 6:E2	Illinois, stát, 5:G3, 6:F2	Los Angeles, 6:A3
Carthage, stát Illinois, 5:G2	Fox Road, cesta, oblast Palmyra, 2:A3	Independence, stát Missouri, 5:D4, 6:E2	Macedon, okres, oblast Palmyra, 2:A1
cihlna, Kirtland, 4:A2	Freedom, stát New York, 3:F2	Indiana, 6:F2	Maine, 1:D2
Cleveland, stát Ohio, 3:C4	Gallatin, stát Missouri, 5:D3	Indiánské teritori-um, 5:B2, 6:C1, 6:D3	Manchester, okres, stát New York, 1:A3, 2:D3, 3:F2
Colesville, stát New York, 1:B3, 3:H3	Garden Grove, stát Iowa, 5:D2	Indický oceán, 7:F3	Markell Road, cesta, Kirtland, 4:A2
Connecticut, řeka, 1:D1	Gila, řeka, 6:B4		Massachusetts, stát, 1:C3
Connecticut, stát, 1:C3	Gilsum, stát New Hampshire, 1:D2		

McIlwaine's Bend, říční ohyb, stát Missouri, 5:E3	Palmyra, okres, stát New York, 1:A3, 2:D1, 3:F2	San Francisco, 6:A2 Santa Fe, 6:C3 Severní Amerika, 7:B2	Susquehanna, řeka, stát Pensylvánie, 1:A4, 3:G3 škola, Kirtland, 4:B3
Mendon, stát New York, 3:F2	Palmyra, vesnice, stát New York, 2:C2	Sharon, stát Vermont, 1:C2	Thompson, stát Ohio, 3:D3
Mexiko, 6:B3	Pecos, řeka, 6:C4	Shoal Creek, potok, stát Missouri, 5:D3	Tichý oceán, 6:A1, 7:A3
Misie San Luis Rey, 6:A4	Pensylvánie, stát, 1:B3, 3:E3, 6:G2	Smith, Alvin, hrob, Palmyra, 2:C2	Tichý oceán, jižní, 7:A4
Mississippi, řeka, 5:G3	Perrysburg, stát New York, 3:E2	Smith, Hyrum, sta- vení, Kirtland, 4:B4	Tichý oceán, sever- ní, 7:A2, 7:H2
Missouri, řeka, 5:C2, 5:F4	pila, Kirtland, 4:B2	Smith, Joseph, ml., obchod se smíše- ným zbožím, Kirtland, 4:B3	tiskárna, Kirtland, 4:B4
Missouri, stát, 5:F3, 6:E3	Pisgah, hora, stát Iowa, 5:D1	Smith, Joseph, ml., stavení, 3:H3, 4:B3	Topsfield, stát Massachusetts, 1:D3
Montrose, stát Iowa, 5:F2	Platte, řeka, 5:B1	Smith, Joseph, ml., stavení, 3:H3, 4:B3	Toronto, Kanada, 3:E1
Morley, Isaac, farma, Kirtland, 4:D1	Posvátný háj, oblast Palmyra, 2:B3	Smith, Joseph, st., dřevěné stavení, oblast Palmyra, 2:B3	Tucson, 6:B4
Nauvoo, stát Illinois, 5:F2, 6:E2	Pratt, Parley P., sta- vení, Kirtland, 4:A3	Smith, Joseph, st., dřevěné stavení, oblast Palmyra, 2:B3	Tunbridge, stát Vermont, 1:C2
New Hampshire, stát, 1:D2	Pueblo, 6:C3	Smith, Joseph, st., roubené stavení, oblast Palmyra, 2:B3	Velké Solné jezero, 6:B2
New Jersey, stát, 1:B4	Quincy, stát Illinois, 5:F2, 6:E2	Smith, Joseph, st., roubené stavení, oblast Palmyra, 2:B3	Vermont, stát, 1:C2
New York, 1:C4, 6:G1	Ramus, stát Illinois, 5:G2	Snake, řeka, 6:B1	výrobná potaše, Kirtland, 4:B3
New York, stát, 1:B3, 3:F3, 6:G1	Red Creek, potok, oblast Palmyra, 2:D2	Smith, Joseph, st., farma, oblast Palmyra, 2:B3	Washington, D.C., 6:G2
North Platte, řeka, 6:C2	Rhode Island, 1:D3	South Bainbridge, stát New York, 3:H3	Wayne, kraj, stát New York, 2:A3, 2:C2
Norwich, stát Vermont, 1:D2	Richmond, stát Missouri, 5:D4	South Platte, řeka, 6:C2	Whitingham, stát Vermont, 1:C3
obilný mlýn, Kirtland, 4:B2	Rigdon, Sidney, sta- vení, Kirtland, 4:B4	Springfield, stát Illinois, 5:H2	Whitney, Newel K., obchod, Kirtland, 4:B2
Ohio, stát, 3:B4, 6:F2	Rio Grande, řeka, 6:C4	St. Louis, stát Missouri, 5:H4	Whitney, Newel K., stavení, Kirtland, 4:B2
Ontario, jezero, 1:A2, 3:E1	Rochester, stát New York, 3:F1	Stafford Road, cesta, oblast Palmyra, 2:B4	Whitney Street, ulice, Kirtland, 4:A3
Ontario, kraj, stát New York, 2:A3, 2:C3	Sacramento, 6:A2	Střední Amerika, 7:B2	Winter Quarters, Indiánské terito- rium, 5:B1, 6:E2
Orange, stát Ohio, 3:C4	Salem, stát Massachusetts, 1:D3		
Oregon, teritorium, 6:A1	Salt Lake City, 6:B2		
	San Bernardino, 6:B3		
	San Diego, 6:A4		

Tyto mapy vám mohou pomoci lépe porozumět raným dějinám Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů a písmům zjeveným skrze proroka Josepha Smitha a

jeho následovníky. Se znalostí zeměpisné polohy území, o kterých se hovoří v písmech, můžete událostem v písmech lépe porozumět.

1. SEVEROVÝCHODNÍ SPOJENÉ STÁTY
2. PALMYRA-MANCHESTER, 1820–1831
3. OBLAST STÁTŮ NEW YORK, PENSYLVÁNIE A OHIO, USA
4. KIRTLAND, STÁT OHIO, 1830–1838
5. OBLAST STÁTŮ MISSOURI, ILLINOIS A IOWA, USA
6. STĚHOVÁNÍ CÍRKVE NA ZÁPAD
7. MAPA SVĚTA

Alphabední rejstřík místopisných názvů vám může pomoci najít příslušné místo na mapách. Každé heslo obsahuje číslo mapy následované souřadnicovým odkazem, který tvoří kombinace písmena a čísla. Například poloha Fort Hall je uvedena jako 6:B1; to jest mapa 6, čtverec B1. Konkrétní čtverec na každé mapě můžete nalézt za pomoci souřadnic na horní a boční straně této mapy. V závorce jsou uvedena alternativní místní jména – například Council Bluffs (Kanesville).

Následuje vysvětlení různých symbolů a typů písma, které jsou použity na mapách. Kromě toho mohou jednotlivé mapy obsahovat legendu vysvětlující dodatečné symboly, které přísluší pouze oně konkrétní mapě.

Červené kolečko představuje město. Od bodu ke jménu města nebo k poloze nějakého místa může v některých případech směřovat čára.

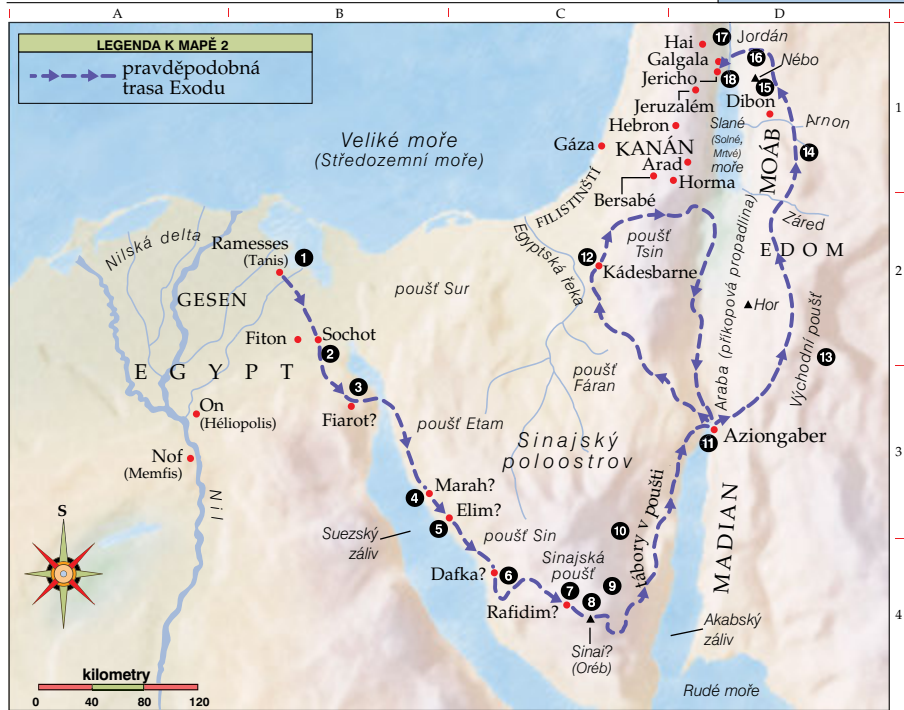
Atlantský oceán Tento typ písma je použit pro zeměpisná místa, jako jsou například oceány, moře, jezera, řeky, hory, pustiny, údolí, pouště a ostrovy.

Palmyra Tento typ písma je použit pro všechna města.

NEW YORK Tento typ písma je použit pro menší politická členění, například pro oblasti a pro státy a teritoria USA.

KANADA Tento typ písma je použit pro větší politická členění, například národy, země a kontinenty.

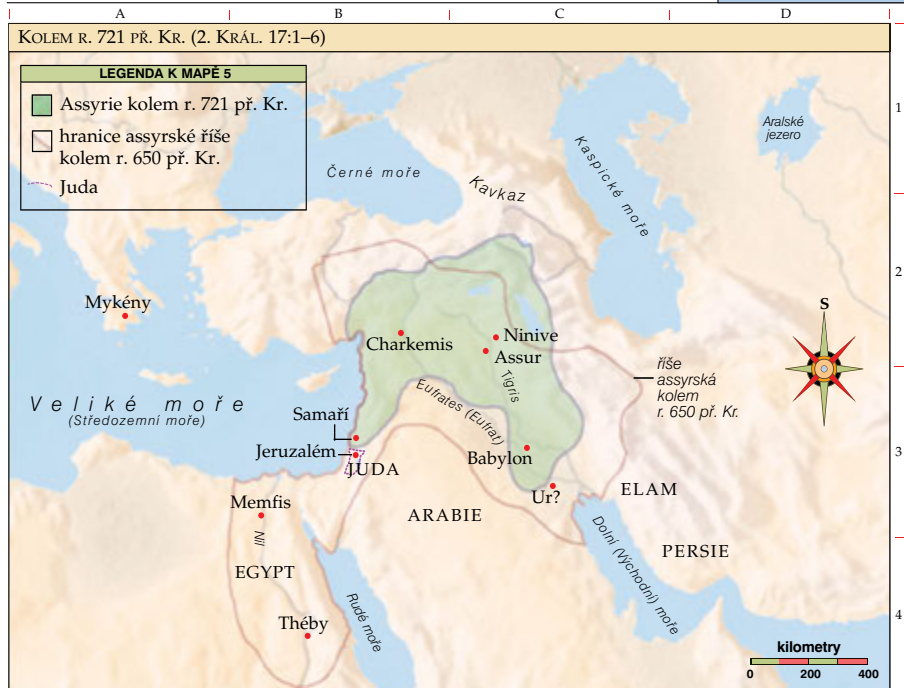

- Ramses** Izrael byl vyhnán z Egypta (Ex. 12; Num. 33:5).
- Sochet** Poté, co Židé opustili své první tábořiště, Pán je doprovázel ve dne v oblaku a v noci v ohnivém sloupu (Ex. 13:20–22).
- Fiarot** Izrael prošel Rudým mořem (Ex. 14; Num. 33:8).
- Marah** Pán uzdravil vody z Marah (Ex. 15:23–26).
- Elim** Izrael tábořil u 12 studnic (Ex. 15:27).
- Poušť Sin** Pán seslal mannu a křepelky, aby nasýtil Izrael (Ex. 16).
- Rafidim** Izrael bojoval s Amalechem (Ex. 17:8–16).
- Hora Sinai (hora Oréb nebo Džebel Musa)** Pán zjevil desatero přikázání (Ex. 19–20).
- Poušť Sinai** Izrael postavil stánek (Ex. 25–30).
- Tábor v poušti** Sedmdesát starších bylo povoláno, aby pomohli Mojžíšovi spravovat lid (Num. 11:16–17).
- Aziongaber** Izrael prošel v míru zeměmi Ezau a Ammon (Deut. 2).
- Kádesbarne** Mojžíš vyslal zvědy do zaslíbené země; Izrael se vzbouřil a do oné země nevyšel; Kádes po mnoho let sloužil jako hlavní tábor Izraele (Num. 13:1–3, 17–33; 14; 32:8; Deut. 2:14).
- Východní poušť** Izrael se vyhnul konfliktu s Edomem a Moábem (Num. 20:14–21; 22–24).
- Potok Arnon** Izrael zničil Amorejské, kteří proti němu bojovali (Deut. 2:24–37).
- Vrch Nébo** Mojžíš spatřil zaslíbenou zemi (Deut. 34:1–4). Mojžíš pronesl svá poslední tři kázání (Deut. 1–32).
- Roviny Moábské** Pán řekl Izraeli, aby si rozdělili zemi a vyhnali její obyvatele (Num. 33:50–56).
- Řeka Jordán** Izrael přešel řeku Jordán po suché zemi. Poblíž Galgaly byly umístěny kameny ze dna řeky Jordán jako památka na rozdělení vod Jordánu (Jozue 3–5:1).
- Jericho** Děti Izraele město dobyly a zničily (Jozue 6).

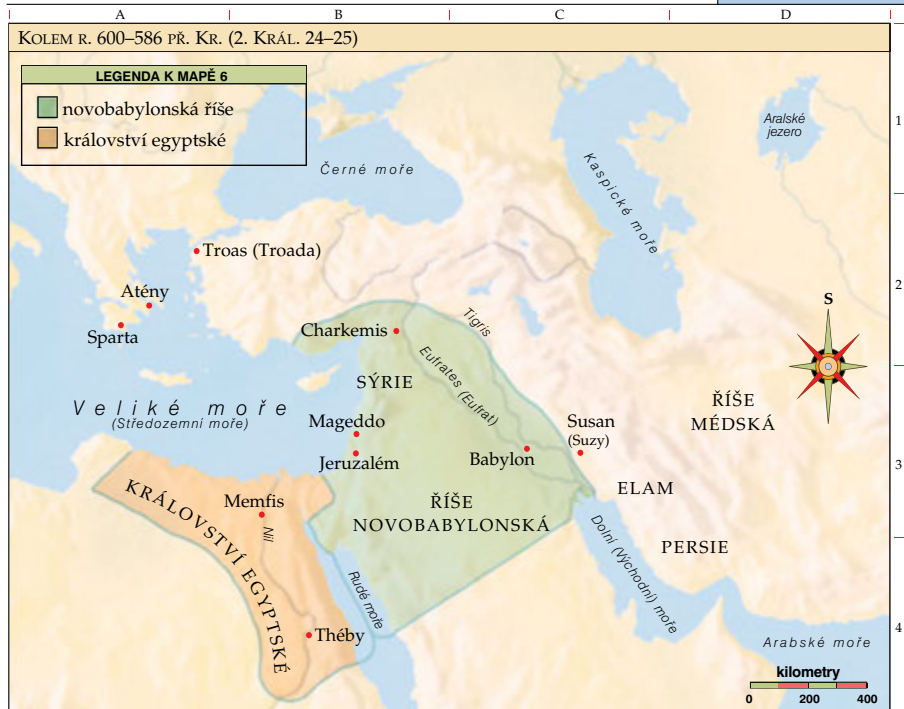
ASSYRSKÁ ŘÍŠE

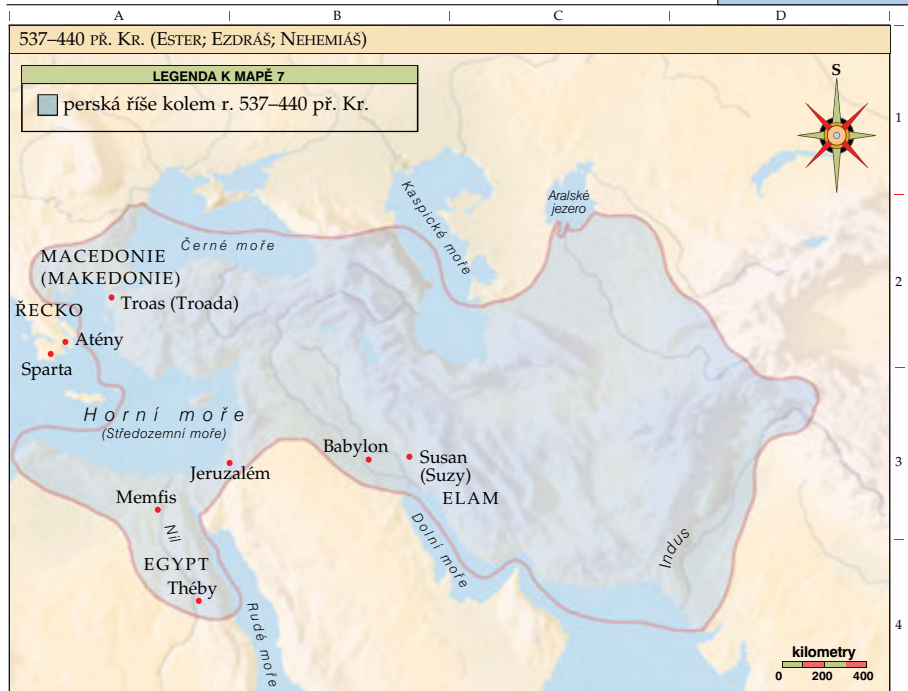
MAPA 5

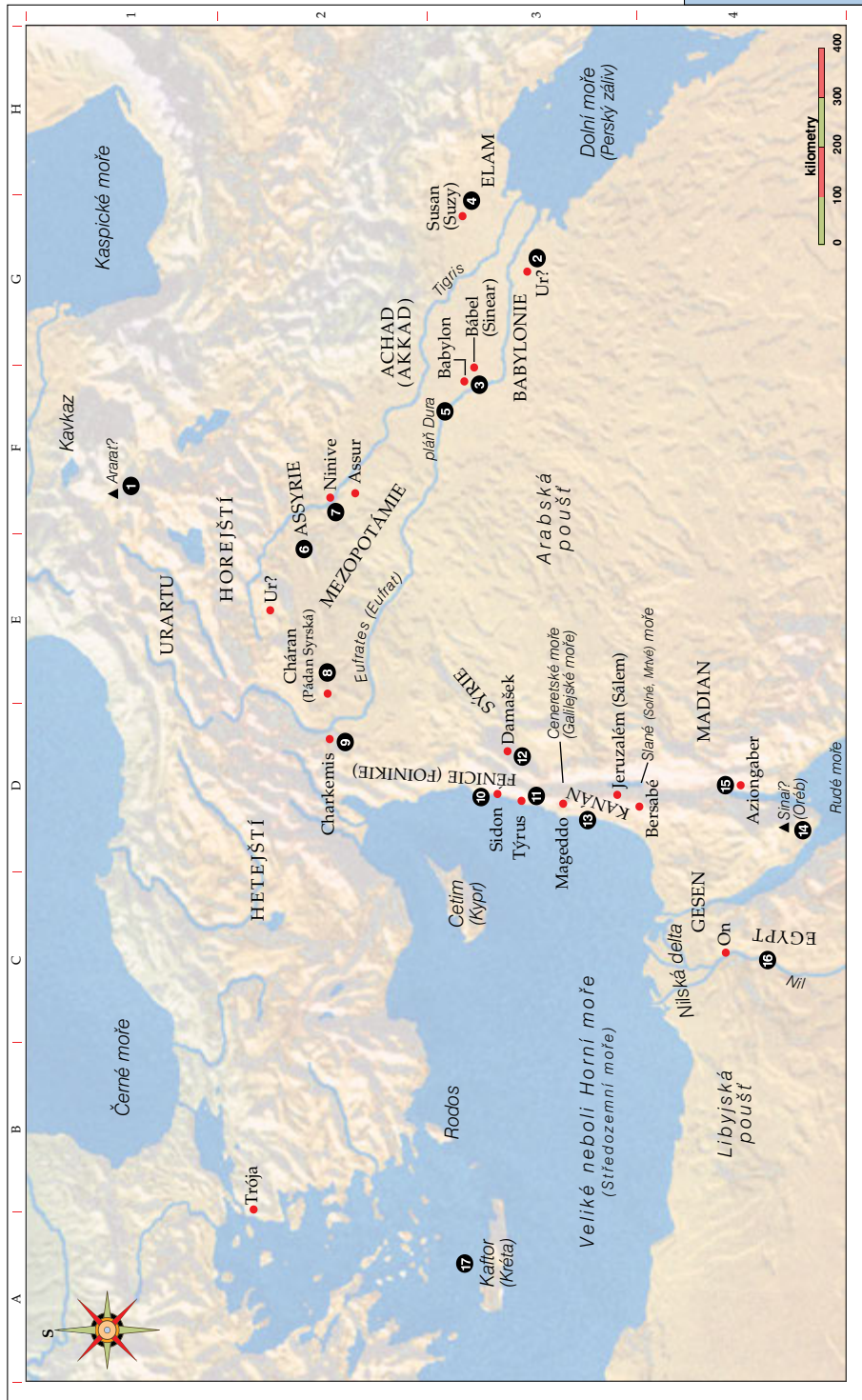

NOVOBABYLÓNSKÁ ŘÍŠE (Nabuchodonozorova) A KRÁLOVSTVÍ EGYPTSKÉ

MAPA 6

- Hora Ararat** Místo, kde podle tradice přistál Noémův koráb (Gen. 8:4). Přesné místo není známo.
- Ur První sídlo Abrahamovo, kde byl téměř obětován, kde spatřil anděla Jehovy a kde obdržel urim a thumim (Gen. 11:28–12:1; Abr. 1; 3:1). (Povšimněte si také možné alternativní polohy Uru v severní Mezopotamii).
- Babylon, Bábel (Sinear)** Prvně osídlen Chusem, synem Chamovým, a Nimrodem. Území, odkud pocházeli Jaredité v době babylonské věže na pláních Sinear. Později provinciální hlavní město Babylone a sídlo babylonských králů, včetně Nabuchodonozora, který po zničení Jeruzaléma (587 př. Kr.) odvedl do tohoto města mnoho Židů do zajetí. Židé zůstali v zajetí v Babylonu 70 let až do doby krále Cýra, který Židům povolil návrat do Jeruzaléma, aby znovu postavili chrám. Za králů Nabuchodonozora, Balsazara a Daria I. zde také bydlel prorok Daniel (Gen. 10:10; 11:1–9; 2. Král. 24–25; Jer. 27:1–29:10; Ezech. 1:1; Dan. 1–12; Omní 1:22; Eter 1:33–43).
- Susan (Suzy)** Hlavní město perské říše za vlády Daria I. (Darius Veliký), Xerxa (Asverus) a Artaxerxa. Sídlo královny Ester, jejíž odvaha a víra zachránily Židy. Sloužili zde Daniel a později Nehemiáš (Neh. 1:1; 2:1; Est. 1:1; Dan. 8:2).
- Pláň Dura** Sidrach, Mizach a Abdenágo byli vrženi do ohně pece, když odmítli uctívat zlatý obraz vytvořený Nabuchodonozorem; Syn Boží je zachráněn a oni vyšli z pece nepoškozeni (Dan. 3).
- Assyrie** Prvním hlavním městem Assyrie byl Assur a potom Ninive. Assyrští vládci Salmanazar V. a Sargon II. dobyli v roce 721 př. Kr. severní království izraelské a odvleklí do zajetí 10 kmenů (2. Král. 14–15, 17–19). Assyrie ohrožovala Judu až do roku 612 př. Kr., kdy byla dobyta Babylonem.
- Ninive** Hlavní město Assyrie. Assyrie zaútočila na zemi Juda během vlády Ezechiáše a služby proroka Izaiáše. Jeruzalém, hlavní město Judy, byl zářnčně zachráněn, když anděl udeřil 185 000 assyrských vojáků (2. Král. 19:32–37). Pán řekl proroku Jonášovi, aby volal toto město k pokání (Jonáš 1:2; 3:1–4).
- Cháran** Abraham se zde načas usadil předtím, než odešel do Kanánu. Abrahamův otec a bratr zde zůstali. Z této oblasti pocházely Rebeka (Izákova manželka) a Ráchel, Lia, Bála a Zelfa (Jákovovy manželky) (Gen. 11:31–32; 24:10; 29:4–6; Abr. 2:4–5).
- Charkemis** Faraó Nécho zde byl poražen Nabuchodonozorem, což ukončilo moc Egypta v Kanánu (2. Par. 35:20–36:6).
- Sidon** Toto město bylo založeno Sidonem, vnukem Chama, a je to nejsevernější kananejské město (Gen. 10:15–20). Bylo domovem Ježabel, která v Izraeli zavedla uctívání Bála (1. Král. 16:30–33).
- Týrus** Bývalé důležitě obchodní a přístavní město v Syrii. Chrámy Tyrský posílal cedrové dřevo, zlato a drahokamy, aby pomohl Salomonovi v budování jeho chrámu (1. Král. 5:1–10, 18; 9:11).
- Damašek** Nedaleko odtud Abraham vysvobodil Lota. Bývalé hlavní město Sýrie. Během vlády krále Davida dobyli město Izraelité. Eliáš pomohl Hazaele, aby byl králem Damašku (Gen. 14:14–15; 2. Sam. 8:5–6; 1. Král. 19:15).
- Kanáan** Tato země byla dána Abrahamovi a jeho dětem jako věčné vlastnictví (Gen. 17:8).
- Hora Sinai (Oréb)** Pán hovořil k Mojžíšovi z hořícího keře (Ex. 3:1–2). Mojžíšovi byl dán zákon a desatero přikázání (Ex. 19–20). Pán hovořil k Eliášovi tichým, jemným hlasem (1. Král. 19:8–12).
- Aziongaber** Král Šalomoun v Aziongaber postavil flotilu lodí (1. Král. 9:26). Pravděpodobně v tomto přístavu přistála královna ze Sáby, aby spatřila Šalomouna poté, co slyšela o jeho slávě (1. Král. 10:11–13).
- Egypt** Abraham sem putoval kvůli velkému hladu v Ur (Abr. 2:1, 21). Pán řekl Abrahamovi, aby učil Egyptany tomu, co mu zjevil (Abr. 3:15). Jozef byl prodán svými bratry do otroctví (Gen. 37:28). Jozef se zde stal vládcem Putifarova domu. Byl uvřzěn do vězení. Vyrožil Faraonův sen a získal pravomoc nad zemí Egyptskou. Jozef a jeho bratři byli svedeni dohromady. Jako oba jeho rodina se sem přistěhovali (Gen. 39–46). Děti Izraele během svého pobytu v Egyptě přebývaly v Gessen (Gen. 47:6). Izraelité se rozmnožili a nesmírně zmohtnuli; byli Egyptskými uvedeni do poroby (Ex. 1:7–14). Po řadě ran dovolil Faraó Izraeli opustit Egypt (Ex. 12:31–41). Jeremiáš byl vzat do Egypta (Jer. 43:4–7).
- Kaffor (Kréta)** Dávna země Minojci.

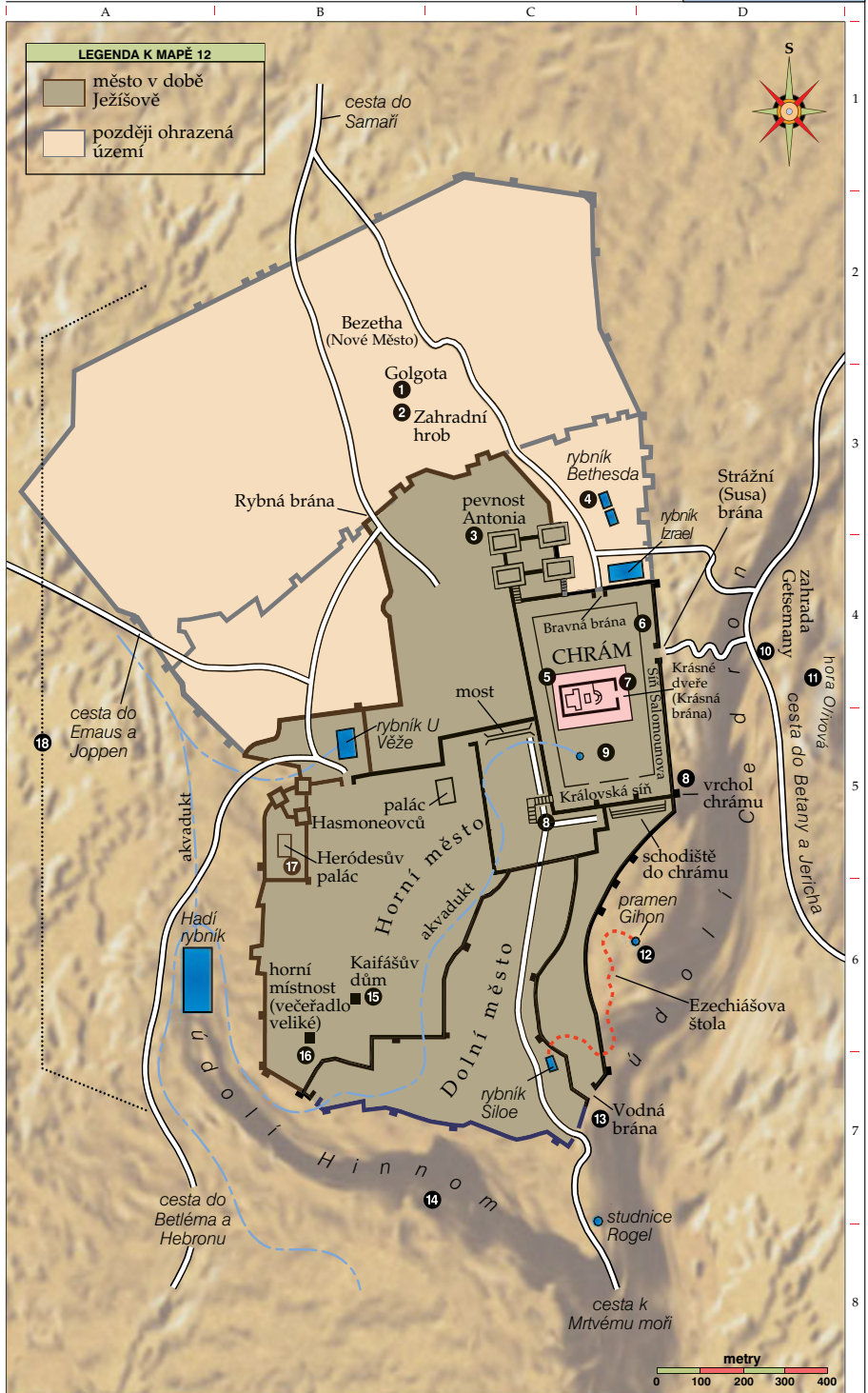
1. **Dan (Lais)** Jeroboám zde zhotovil zlaté tele, aby ho severní království uctívalo (1. Král. 12:26–33). Dan představoval severní hranici dávného Izraele.
2. **Hora Karmel** Eliáš vyzýval Bálovy kněze a otevřel nebesa pro dešť (1. Král. 18:17–40).
3. **Mageddo** Místo mnoha bitev (Soud. 4:13–16; 5:19; 2. Par. 35:20–23; 2. Král. 23:29). Šalomoun, aby postavil Mageddo, vybral odvedence (1. Král. 9:15). Král Joziáš Judský byl smrtelně zraněn v bitvě proti egyptskému faraonovi Nécho (2. Král. 23:29–30). Při druhém příchodu Páně se v údolí Jezreel bude odehrávat veliký a závěrečný konflikt jako součást bitvy u Armageddonu (Joel 3:14; Zjev. 16:16; 19:11–21). Název *Armageddon* je řecký přepis z hebrejského Har Megiddon neboli hora Mageddo.
4. **Jezreel** Název města ve stejnojmenném největším a nejúrodnějším údolí Izraele. Králové severního království zde vybudovali palác (2. Sam. 2:8–9; 1. Král. 21:1–2). Zde žila a zemřela zlovolná královna Jezabel (1. Král. 21; 2. Král. 9:30).
5. **Betsan** Izrael zde čelil Kananejským (Jozue 17:12–16). Na zdi této pevnosti bylo připevněno Saulovo tělo (1. Sam. 31:10–13).
6. **Dotain** Jozef zde byl svými bratry prodán do otroctví (Gen. 37:17, 28; 45:4). Elizeus zde měl vidění o hoře plné koní a vozů (2. Král. 6:12–17).
7. **Samaří** Hlavní město severního království (1. Král. 16:24–29). Král Achab zde postavil chrám Bálovi (1. Král. 16:32–33). Sloužili zde Eliáš a Elizeus (1. Král. 18:2; 2. Král. 6:19–20). V roce 721 př. Kr. ho dobyli Assyřané a dokončili tak zajetí 10 kmenů (2. Král. 18:9–10).
8. **Sichem** Abraham zde postavil oltář (Gen. 12:6–7). Nedaleko odtud žil Jákob. Simeon a Lévi povraždili všechny muže tohoto města (Gen. 34:25). Jozuovo vybití „vyvolte sobě . . . dnes“ sloužit Bohu, se uskutečnilo v Sichemu (Jozue 24:15). Jeroboám zde založil první hlavní město severního království (1. Král. 12).
9. **Hora Hébal a hora Garizim** Jozue těmito dvěma horami rozdělil Izrael–požehnaní zákona byla prohlášena z hory Garizim, zatímco prokletí přišla z hory Hébal (Jozue 8:33). Samaritáni později na hoře Garizim postavili chrám (2. Král. 17:32–33).
10. **Fanuel** Jákob zde celou noc zápasil s poslem Páně (Gen. 32:24–32). Gedeon zničil madianskou pevnost (Soud. 8:5, 8–9).
11. **Joppe** Jonáš se odtud plavil doTarsisu, aby se vyhnul své misii v Ninive (Jonáš 1:1–3).
12. **Sílo** Během období soudců se zde nacházelo hlavní město a stánek Izraele (1. Sam. 4:3–4).
13. **Bethel (Lůza)** Zde se Abraham oddělil od Lota (Gen. 13:1–11) a měl vidění (Gen. 13; Abr. 2:19–20). Jákob měl vidění o žebříku dosahujícím do nebe (Gen. 28:10–22). Po nějakou dobu se zde nacházel stánek (Soud. 20:26–28). Jeroboám zde zhotovil zlaté tele, aby ho severní království uctívalo (1. Král. 12:26–33).
14. **Gabaon** Zdejší Hevejští úskokem přiměli Jozua ke smlouvě (Jozue 9). Slunce stálo nepohnuté, zatímco zde Jozue vítězil v bitvě (Jozue 10:2–13). Bylo to také dočasné místo stánku (1. Par. 16:39).
15. **Gáza, Azot, Aškalon, Akaron, Gát (pět filistinských měst)** Z těchto pěti měst vedli Filistinští často válku proti Izraeli.
16. **Betlém** Poblíž byla pohřbena Ráchel (Gen. 35:19). Žili zde Rut a Bóz (Rut 1:1–2; 2:1, 4). Byl nazýván městem Davidovým (Lukáš 2:4).
17. **Hebron** Žil zde Abraham (Gen. 13:18), Izák, Jákob (Gen. 35:27), David (2. Sam. 2:1–4) a Absolon (2. Sam. 15:10). Za krále Davida to bylo první hlavní město Judy (2. Sam. 2:11). Má se za to, že zde v jeskyni Machpelah byli pohřbeni Abraham, Sára, Izák, Rebeka, Jákob a Lía (Gen. 23:17–20; 49:31, 33).
18. **Engadi** David se zde ukryl před Saulem a ušetřil Saulův život (1. Sam. 24:1–23).
19. **Gerar** Po nějakou dobu zde žili Abraham a Izák (Gen. 20–22; 26).
20. **Bersabé** Abraham zde vykopal studnici a uzavřel smlouvu s Abimelechem (Gen. 21:31). Izák zde spatřil Pána (Gen. 26:17, 23–24) a Jákob zde žil (Gen. 35:10; 46:1).
21. **Sodoma a Gomora** Lot se rozhodl žít v Sodomě (Gen. 13:11–12; 14:12). Bůh Sodomu a Gomoru zničil kvůli zlovolnosti (Gen. 19:24–26). Ježíš později použil těchto měst jako symbolů zlovolnosti (Mat. 10:15).

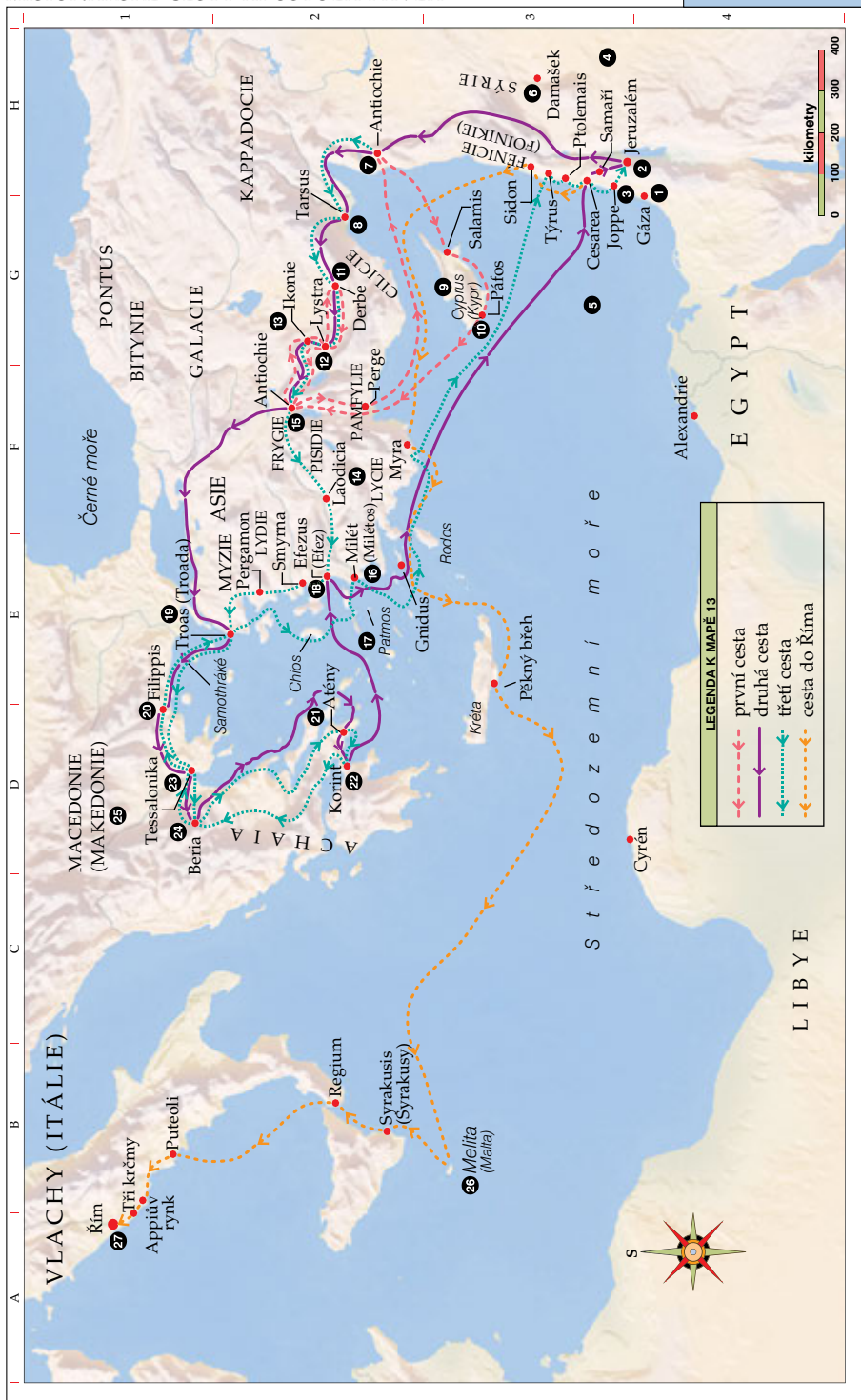

1. **Týrus a Sidon** Ježíš přirovnal Korozaim a Betsaidu k Týru a Sidonu (Mat. 11:20–22). Uzdravil zde dceru pohanské ženy (Mat. 15:21–28).
2. **Hora Proměnění** Ježíš byl proměněn před Petrem, Jakubem a Janem a oni obdrželi klíče království (Mat. 17:1–13). (Někteří se domnívají, že horou Proměnění je hora Hermon, jiní věří, že je to hora Tábora.)
3. **Cesarea Filipova** Petr svědčil o tom, že Ježíš je Kristus, a byly mu slíbeny klíče království (Mat. 16:13–20). Ježíš předpověděl svou vlastní smrt a vzkříšení (Mat. 16:21–28).
4. **Oblast Galilee** Ježíš strávil většinu svého života a služby v Galilei (Mat. 4:23–25). Pronesl zde Kázání na hoře (Mat. 5–7); uzdravil malomocného (Mat. 8:1–4) a vyvolil, vysvětil a vyslal dvanáct apoštolů, z nichž pouze Jidáš Iškariotský podle všeho nebyl Galilejec (Marek 3:13–19). V Galilei se vzkříšený Kristus ukázal apoštolům (Mat. 28:16–20).
5. **Moře Galilejské, později nazývané mořem Tiberiádkým** Ježíš učil z Petrovy lodě (Lukáš 5:1–3) a povolal Petra, Ondřeje, Jakuba a Jana, aby byli rybáři lidí (Mat. 4:18–22; Lukáš 5:1–11). Také utišil bouři (Lukáš 8:22–25), z lodě učil podoběnstvím (Mat. 13), kráčel po moři (Mat. 14:22–32) a po svém vzkříšení se ukázal svým učedníkům (Jan 21).
6. **Betsaida** V Betsaidě se narodili Petr, Ondřej a Filip (Jan 1:45). Ježíš poblíž Betsaidy odešel s apoštoly do soukromí. Následovaly ho zástupy a on nasýtil 5000 lidí (Lukáš 9:10–17; Jan 6:1–14). Zde Ježíš uzdravil slepého muže (Marek 8:22–26).
7. **Kafarnaum** Zde se nacházel Petrův domov (Mat. 8:5, 14). V Kafarnaum, které Matouš nazývá Ježíšovým městem, Ježíš vyléčil ochrnutého (Mat. 9:1–7; Marek 2:1–12), uzdravil setníkova služebníka, uzdravil matku Petrovy manželky (Mat. 8:5–15), povolal Matouše za jednoho ze svých apoštolů (Mat. 9:9), otevřel oči slepému, vyvrhl ďábla (Mat. 9:27–33), o sabatu uzdravil ochrnutou ruku muže (Mat. 12:9–13), pronesl kázání o chlebu života (Jan 6:22–65), souhlasil se zaplacením daně a Petrovi řekl, aby získal peníze z úst ryby (Mat. 17:24–27).
8. **Magdala** Zde se nacházel domov Marie Magdalény (Marek 16:9). Ježíš sem přišel poté, co nasýtil 4000 lidí (Mat. 15:32–39) a farizeové a saduceové požadovali, aby jim ukázal znamení z nebe (Mat. 16:1–4).
9. **Kána** Ježíš zde proměnil vodu ve víno (Jan 2:1–11) a uzdravil syna královského služebníka, který byl v Kafarnaum (Jan 4:46–54). Kána byla také domovem Natanaela (Jan 21:2).
10. **Nazarét** V Nazarétu se uskutečnilo zvěstování Marii a Jozefovi (Mat. 1:18–25; Lukáš 1:26–38; 2:4–5). Zde Ježíš po návratu z Egypta strávil dětství a mládí (Mat. 2:19–23; Lukáš 2:51–52), oznámil, že je Mesiášem, a byl zavržen svými vlastními (Lukáš 4:14–32).
11. **Jericho** Ježíš dal zrak slepému muži (Lukáš 18:35–43). Také obědval se Zacheem, který byl „hejtman nad celnými“ (Lukáš 19:1–10).
12. **Betabara** Jan Křtitel svědčil, že je „hlas volajícího na poušti“ (Jan 1:19–28). Jan pokřtil Ježíše v řece Jordán a svědčil, že Ježíš je Beránek Boží (Jan 1:28–34).
13. **Judská poušť** Jan Křtitel kázal v této pustině (Mat. 3:1–4), kde se Ježíš 40 dní postil a byl pokoušen (Mat. 4:1–11).
14. **Emaus (Emauzy)** Po cestě do Emaus vzkříšený Kristus kráčel se dvěma svými učedníky (Lukáš 24:13–32).
15. **Betfage** Dva učedníci přivedli Ježíšovi z Betfage oslátka, na kterém zahájil svůj triumfální vstup do Jeruzaléma (Mat. 21:1–11).
16. **Betany** Zde se nacházel domov Marie, Marty a Lazara (Jan 11:1). Maria poslouchala Ježíšova slova a Ježíš řekl Martě o vyvolení „dobré stránky“ (Lukáš 10:38–42); Ježíš zde vzkřísil z mrtvých Lazara (Jan 11:1–44) a Maria Ježíšovi pomazala nohy (Mat. 26:6–13; Jan 12:1–8).
17. **Betlém** Narodil se zde Ježíš a byl položen do jeslí (Lukáš 2:1–7); andělé oznámili pastýřům Ježíšovo narození (Lukáš 2:8–20); mudrcové byli vedeni hvězdou k Ježíšovi (Mat. 2:1–12) a Heródes zde pobíjel děti (Mat. 2:16–18).

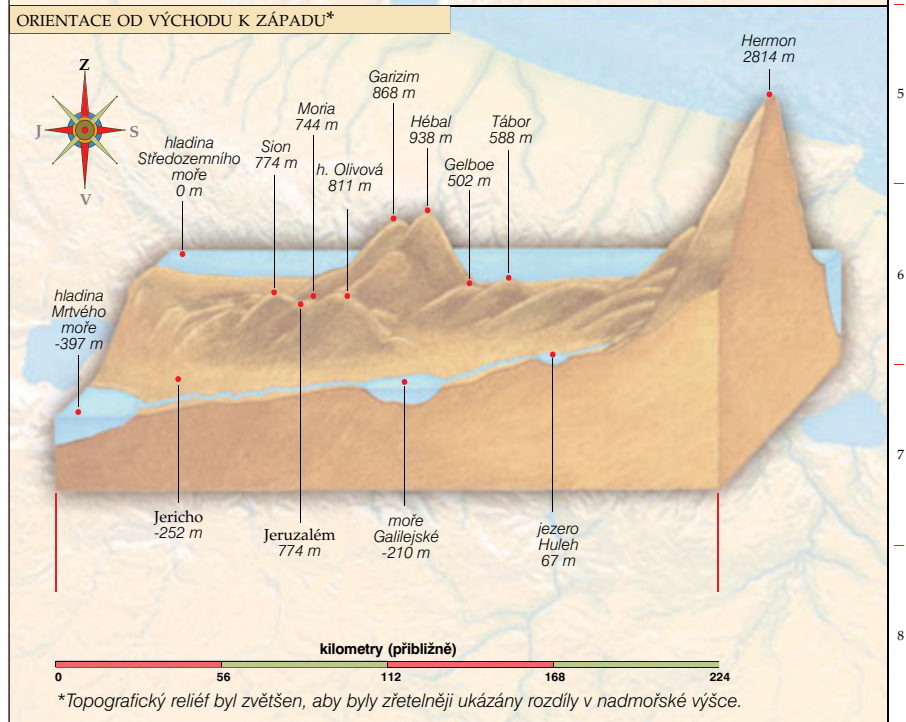
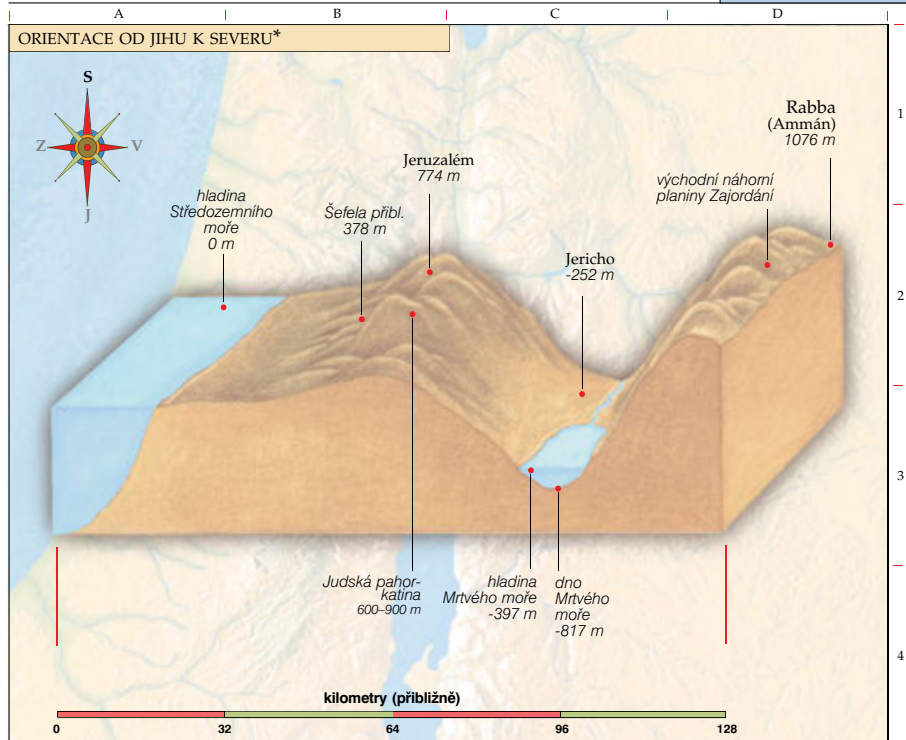

1. **Golgotha** Možné místo Ježíšova ukřižování (Mat. 27:33–37).
2. **Zahradní hrob** Zde byl Ježíš pohřben (Jan 19:38–42). Vzkříšený Kristus se v zahradě ukázal Marii Magdaléně (Jan 20:1–17).
3. **Pevnost Antonia** Je možné, že Ježíše obvinili, odsoudili, posmívali se mu a bičovali ho na tomto místě (Jan 18:28–19:16). Pavel zde byl uvězněn a vyprávěl o svém obrácení (Skut. 21:31–22:21).
4. **Rybník Bethesda** Ježíš zde o sabatu uzdravil nemocného (Jan 5:2–9).
5. **Chrást Gabriel** zde slíbil Zachariášovi, že Alžběta porodí syna (Lukáš 1:5–25). Chrámová opona se při Spasitelově smrti roztrhla (Mat. 27:51).
6. **Síň Šalomounova** Ježíš zde prohlásil, že je Syn Boží. Židé se ho pokoušeli kamenovat (Jan 10:22–39). Petr poté, co zde uzdravil chromého muže, kázal pokání (Skut. 3:11–26).
7. **Krásné dveře (Krásná brána)** Petr a Jan u nich uzdravili chromého muže (Skut. 3:1–10).
8. **Vrchol chrámu** Ježíš byl na vrcholu chrámu pokoušen Satanem (Mat. 4:5–7). (Podle tradice pro tuto událost existují dvě místa.)
9. **Hora svatá** (místa nejsou specifikována)
 - a. Podle tradice zde Abraham postavil oltář, aby obětoval Izáka (Gen. 22:9–14).
 - b. Šalomoun zde postavil chrám (1. Král. 6:1–10; 2. Par. 3:1).
 - c. Babyloňané okolo roku 587 př. Kr. chrám zničili (2. Král. 25:8–9).
 - d. Zorobábel okolo roku 515 př. Kr. chrám postavil znovu (Ezdr. 3:8–10; 5:2; 6:14–16).
 - e. Heródes rozšířil chrámové prostranství a počínaje rokem 17 př. Kr. chrám přestavoval. Ježíš sem byl přinesen jako dítě (Lukáš 2:22–39).
 - f. Ježíš ve věku 12 let učil v chrámu (Lukáš 2:41–50).
 - g. Ježíš vyčistil chrám (Mat. 21:12–16; Jan 2:13–17).
 - h. Ježíš při několika příležitostech učil v chrámu (Mat. 21:23–23:39; Jan 7:14–8:59).
 - i. Římané pod vedením Tita v roce 70 po Kr. chrám zničili.
10. **Zahrada Getsemany** Zde Ježíš trpěl, byl zrazen a zatčen (Mat. 26:36–46; Lukáš 22:39–54).
11. **Hora Olivová**
 - a. Ježíš zde předpověděl zničení Jeruzaléma a chrámů. Také hovořil o druhém příchodu (Mat. 24:3–25:46; viz také JS–M).
 - b. Odtud Ježíš vystoupil na nebesa (Skut. 1:9–12).
 - c. 24. října 1841 starší Orson Hyde zasvětil Svatou zemi pro návrat dětí Abrahamových.
12. **Pramen Gihon** Šalomoun byl u něj pomazán za krále (1. Král. 1:38–39). Ezechiáš nechal vykopat štolu, aby vodu z pramene přivedl do města (2. Par. 32:30).
13. **Vodná brána** Ezdráš lidem četl a vykládal zákon Mojžišův (Neh. 8:1–8).
14. **Údolí Hinnom** Byl zde uctíván falešný bůh Moloch, což zahrnovalo dětské oběti (2. Král. 23:10; 2. Par. 28:3).
15. **Dům Kaifášův** Ježíš sem byl přiveden před Kaifáše (Mat. 26:57–68). Petr zapřel, že zná Ježíše (Mat. 26:69–75).
16. **Horní místnost (večeřadlo veliké)** Místo, kde během přesnic podle tradice Ježíš jedl pokrm a zavedl svátost (Mat. 26:20–30). Umýval zde nohy Dvanácti (Jan 13:4–17) a učil je (Jan 13:18–17:26).
17. **Heródesův palác** Pravděpodobně na toto místo byl Kristus předveden před Heródesa (Lukáš 23:7–11).
18. **Jeruzalém** (místa nejsou specifikována)
 - a. Melchisedech zde vládl jako král Sálemu (Gen. 14:18).
 - b. Král David dobyl město, které ovládali Jebuzejtští (2. Sam. 5:7; 1. Par. 11:4–7).
 - c. Město bylo okolo roku 587 př. Kr. zničeno Babyloňany (2. Král. 25:1–11).
 - d. V den padesátý zde naplnil Duch Svatý mnohé (Skut. 2:1–4).
 - e. Petr a Jan zde byli zatčeni a přivedeni před radu (Skut. 4:1–23).
 - f. Ananiáš a Zafira zde lhali Pánu a zemřeli (Skut. 5:1–10).
 - g. Petr a Jan zde byli zatčeni, ale anděl je vysvobodil z vězení (Skut. 5:17–20).
 - h. Apoštolové zde vyvolili sedm mužů, aby jim pomáhali (Skut. 6:1–6).
 - i. Štěpánovo svědectví Židům bylo zavrženo a on zde byl ukamenován (Skut. 6:8–7:60).
 - j. Jakub zde zemřel mučednickou smrtí (Skut. 12:1–2).
 - k. Anděl zde osvobodil Petra z vězení (Skut. 12:5–11).
 - l. Apoštolové zde rozhodli otázku obřízky (Skut. 15:5–29).
 - m. Římané pod vedením Tita v roce 70 po Kr. město zničili.

1. **Gáza** Filip cestou do Gázy kázal o Kristu a pokřtil etopského křištěnce (Skut. 8:26–39).
2. **Jeruzalém** Události v Jeruzalémě viz mapa 12.
3. **Joppe** Petr zde obdržel vidění, že Bůh pohánům uděluje dar pokání (Skut. 10: 11:5–18). Petr vzkřísil Tabitu z mrtvých (Skut. 9:36–42).
4. **Samař** Filip sloužil v Samaři (Skut. 8:5–13) a později zde učil Petr a Jan (Skut. 8:14–25). Poté, co udělili dar Ducha Svátého, Simon kouzelník se od nich snažil tento dar koupit (Skut. 8:9–24).
5. **Cesarea** Poté, co zde anděl sloužil setníkovi jménem Kornelius, Petr svolil, aby byl pokřtěn (Skut. 10). Pavel zde proměs svou obhajobu před Agrippou (Skut. 25–26; viz také JS–Ž 1:24–25).
6. **Damašek** Ježíš se zde ukázal Saulovi (Skut. 9:1–7). Poté, co mu Ananiáš vrátil zrak, byl Saul pokřtěn a zahájil svou službu (Skut. 9:10–27).
7. **Antiochie (v Syrii)** Zde byli učedníci poprvé nazváni křesťany (Skut. 11:26). Agabus zde prorokoval hlad (Skut. 11:27–28). V Antiochii vyvstala velká rozmaška ohledně obřádky (Skut. 14:26–28; 15:1–9). V Antiochii Pavel započal svou druhou cestu se Silou. Barnabášem a Judou Barsabášem (Skut. 15:22, 30, 35).
8. **Tarsus** Pavlovo domovské město; Pavel sem byl bratřími poslán, aby si zachránil život (Skut. 9:29–30).
9. **Cyprus (Kypř)** Poté, co byli Svatí pronásledováni, uprchli někteří na tento ostrov (Skut. 11:19). Pavel na své první misionářské cestě putoval přes Cyprus (Skut. 13:4–5), stejně jako později Barnabáš a Marek (Skut. 15:39).
10. **Páfos** Zde Pavel proklel kouzelníka (Skut. 13:6–11).
11. **Derbe** Pavel a Barnabáš v tomto městě kázali evangelium (Skut. 14:6–7, 20–21).
12. **Lystra** Když zde Pavel uzdravil chromého, byli spolu s Barnabášem uvítní jako bohové. Pavel zde byl kamenován a považován za mrtvého, ale přežil a pokračoval v kázání (Skut. 14:6–21). Domov Timotea (Skut. 16:1–3).
13. **Ikonie** Pavel a Barnabáš zde kázali na své první misi a hrozilo jim kamenování (Skut. 13:51–14:7).
14. **Laodicie a Kolossis** Laodicie je jednou z odboček Církve, které Pavel navštívil a odkud dostal dopisy (Kol. 4:16). Je to také jedno ze sedmi měst uvedených v knize Zjevení (dalšími jsou Efezus, Smyrna, Pergamos, Tyatirus, Sardis a Filadelfie; viz Zjev. 1:11). Kolossis leží 18 kilometrů na východ od Laodicie. Pavel psal Svatým, kteří zde žili.
15. **Antiochie (v Pisidii)** Pavel a Barnabáš na své první misi učili Židy, že Kristus vzešel ze semene Davidova. Pavel nabídl evangelium Izraeli, potom pohánům. Pavel a Barnabáš byli pronásledováni a vyhnaní (Skut. 13:14–50).
16. **Miletus** Když zde Pavel pobýval při své třetí misi, varoval starší Církve, že do stáda vejdou vlci ohavní (Skut. 20:29–31).
17. **Patmos** Když byl Jan vězněn na tomto ostrově, obdržel vidění, které je nyní obsaženo v knize Zjevení (Zjev. 1:9).
18. **Efezus** Apollo zde s mocí kázal (Skut. 18:24–28). Pavel na své třetí misi učil dva roky v Efezu a obrátil mnoho lidí (Skut. 19:10, 18). Udělil zde dar Ducha Svátého vkládáním rukou (Skut. 19:1–7) a vykonal mnoho zázraků, včetně vymítnutí zlých duchů (Skut. 19:8–21). Uctívací Diány zde proti Pavlovi vyvolali rozruch (Skut. 19:22–41). Část knihy Zjevení byla adresována Církvi v Efezu (Zjev. 1:11).
19. **Troas (Troada)** Zatímco zde Pavel pobýval při své druhé misionářské cestě, spatřil ve vidění muže v Macedonii žádajícího o pomoc (Skut. 16:9–12). Při zdejším pobytu na své třetí misi Pavel vzkřísil z mrtvých Eutycha (Skut. 20:6–12).
20. **Filippis** Pavel, Silas a Timoteus obrátili ženu jménem Lydia, vyvrhli zlého ducha a byli bítí (Skut. 16:11–23). Obdrželi božskou pomoc, aby unikli z vězení (Skut. 16:23–26).
21. **Atény** Pavel na své druhé misi do Atén kázal na Martově pahorku (Areopágu) o „neznámém bohu“ (Skut. 17:22–34).
22. **Korint** Na své druhé misi přišel Pavel do Korintu, kde přebýval u Akvily a Priscilly. Zde kázal a pokřtil mnoho lidí (Skut. 18:1–18). Z Korintu napsal Pavel svůj list Římanům.
23. **Tessaloniky** Pavel zde kázal při své druhé misionářské cestě. Poté, co Židé ohrožovali bezpečnost jeho misionářské skupiny, odešla tato skupina do Bérri (Skut. 17:1–10).
24. **Béria** Při Pavlově druhé misionářské cestě Pavel, Silas a Timoteus nalezli uslechtlé duše pro učení. Přišli za nimi Židé z Tessaloniky a pronásledovali je (Skut. 17:10–13).
25. **Macedonie** Pavel zde učil během své druhé a třetí cesty (Skut. 16:9–40; 19:21). Pavel chválil štěstost macedonských Svatých, kteří dávali jemu i chudým Svatým v Jeruzalémě (Řím. 15:26; 2. Kor. 8:1–5; 11:9).
26. **Melita** Na tomto ostrově Pavel ztroskotl při své cestě do Říma (Skut. 26:32; 27:1, 41–44). Neublížilo mu hadí uštknutí a uzdravil mnoho melitských nemocných (Skut. 28:1–9).
27. **Řím** Pavel zde kázal po dva roky, kdy byl v domácnosti vězněn (Skut. 28:16–31). Během věznění v Římě také napsal listy neboli dopisy Efezským, Filipenským, Kolossenským a Timoteovi a Filemonovi. Petr napsal svůj první list z „Babylona“, což byl pravděpodobně Řím, brzy po Neronově pronásledování křesťanů v roce 64 po Kr. Všobecně se věří, že zde Petr a Pavel zemřeli mučednickou smrtí.

*Topografický reliéf byl zvětšen, aby byly zřetelněji ukázány rozdíly v nadmořské výšce.

1. **ŘEKA NIL A EGYPT** Na podobném místě ukryla Mojžíšova matka svého malého synka. Faraonova dcera ho našla a vychovala na egyptském královském dvoře.

2. **HORA SINAI (ORÉB) A POUŠŤ SINAI** Mojžíšovi bylo přikázáno, aby přivedl Izraelity k této hoře, aby obdrželi Boží zákon. Tato fotografie zachycuje místo, které je podle tradice horou Sinai.

3. JUDSKÁ POUŠŤ A MRTVÉ MOŘE Spasitel odešel do pustiny, aby byl ve styku se svým Otcem.

4. KÁDESBARNE Tato oblast, známá jako Kádesbarne, je pravděpodobně místem, kde Izraelité tábořili během větší části svého 40letého putování na poušti.

5. **HROBY PATRIARCHŮ** Říká se, že tato budova v Hebronu byla postavena nad hroby Abrahama, Izáka a Jákoba.

6. **JUDSKÁ PAHORKATINA** Zbrázděná krajina podobná této pokrývá většinu Svaté země na jih a východ od Jeruzaléma.

7. **BETLÉM** V tomto městě se narodil Pán Ježíš Kristus.

8. **JERUZALÉM** Toto město považují za posvátné tři náboženství – křesťanství, judaismus a islám.

9. HERÓDESŮV CHRÁM Říká se, že tento model je přesnou replikou dávného chrámu.

10. SCHODY K CHRÁMU Tyto schody stoupající k Heródesovu chrámu byly objeveny archeology.

11. HORA OLIVOVÁ, PARK ORSONA HYDEA Poblíž tohoto místa v roce 1841 starší Orson Hyde zasvětil Svatou zemi pro návrat dětí Abrahamových.

12. ZAHRADA GETSEMANY Dávné olivovníky mohou být potomky těch, které rostly v zahradě, kde se Spasitel modlil a potil krupěje krve, když započal usmíření.

13. GOLGOTA Podle význačné tradice byl nedaleko odtud ukřižován Pán Ježíš Kristus.

14. ZAHRADNÍ HROB Několik novodobých proroků vyjádřilo přesvědčení, že toto je místo, kde bylo do hrobu Jozefa z Arimatie po ukřižování uloženo Spasitelovo tělo.

15. JERICO Toto bylo první město dobyté Jozuem (viz Jozue 6:2–20); Jericho je jedním z nejstarších měst na zemi.

16. SÍLO V této oblasti byl postaven stánek obsahující truhlu smlouvy a zůstal zde po staletí.

17. HORA GARIZIM A HORA HÉBAL Tyto dvě hory se tyčí nad dávným městem Sichem, kde byly pohřbeny Jozefovy kosti (viz Jozue 24:32).

18. DOTAIN V SAMARÍ Do tohoto úrodného údolí přišli Jozefovi bratři pást stáda, když prodali svého bratra madianským a izmaelitským kupcům.

19. CESAREA A PLÁŇ SÁRON TÁHNOUCÍ SE KE KARMELU V tomto městě kázal Pavel králi Agrippovi (viz Skut. 26).

20. JOPPE Zde Petr obdržel vidění poučující jej, aby přinesl evangelium pohanům (viz Skut. 10).

21. ÚDOLÍ JEZREEL Zde se shromáždí všechny národy v bitvě u Armagedonu (viz Zach. 11–14; Zjev. 16:14–21).

22. HORA TÁBOR Vrchol tohoto význačného orientačního bodu je podle tradice místem, kde se Kristus proměnil před svými apoštoly Petrem, Jakubem a Janem (viz Mat. 17:1–9).

23. MOŘE GALILEJSKÉ A HORA BLAHOŠLAVENTVÍ Toto úbočí je podle tradice místem Spasitelova Kázání na hoře (viz Mat. 5–7).

24. KAFARNAUM Pouze několik troskek označuje polohu města, kde Spasitel vykonal mnohé ze svých zázraků.

25. ŘEKA JORDÁN Tato fotografie byla pořízena nedaleko místa, kde řeka vytéká z moře Galilejského.

26. CESAREA FILIPOVA Pravděpodobně poblíž tohoto místa slíbil Ježíš Kristus Petrovi klíče království (viz Mat. 16:19).

27. NAZARÉT V tomto městě Ježíš dorůstal do dospělosti.

28. DAN Starozákonní město, které se zde kdysi nacházelo, označovalo nejsevernější hranici Izraele.

29. ATÉNY Zde zobrazený Parthenón se nachází poblíž Martova pahorku, kde Pavel pronesl svou řeč o „neznámém bohu“ (viz Skut. 17:15–34).

30. KORINT V tomto městě napsal Pavel svůj list Římanům.

31. EFEZUS Zde Pavel kázal proti modloslužbě a rozhněval stříbrotepecce, kteří si vydělávali na živobytí prodejem vyobrazení bohyně Diány (viz Skut. 19:24–41).

32. OSTROV PATMOS Celá tato oblast je součástí středomořského ostrova, na který byl vypovězen Jan Zjevovatel (viz Zjev. 1:9).